Hagenoæ, in ædibus Thomæ Anshelmi Badenſis.
Anno Salutis M. D. XXI. Menſe
Decembri.

Ὥσπερ κόρακες ἐλθεῖν, ἐπὶ τῶν δυσχερῶν λέγεται.
Ὡς πρίν, ὡς πρότερον. ¶ Ὡς πρὸς ἔνια ὡς πρὸς ἄλλα ὅ τινα. ¶ Ὡς ῥά, ὡς δή.
Ὥς σ', ἀντὶ τοῦ, ὥς σ' ἔβαλον βόες. ¶ Ὥς σοι. οὕτω δή σοι.
Ὡς τὰ πολλά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ¶ Ὥστε, καθάπερ οὐκοῦν λοιπόν. ¶ Ὥστε περ. καθάπερ γάρ.
Ὡς στρεπτά, ἔστραπτε. ¶ Ὠσίζεσθαι, ὠθεῖσθαι.
Ὠσιζόμεθα, ὠθούμεθα, θλιβόμεθα. ¶ Ὠσιοῦνται, ὠθοῦνται. ¶ Ὣς φάσαν, οὕτως εἶπαν. ¶ Ὣς φάτο, οὕτως ἔφη εἶπεν. ¶ Ὣς φρύνθη, συνῆκεν. ¶ Ὥσφρησις, ἄρρος μετάληψις. ¶ Ὠσφρῶντο, συνῆκαν. ᾔσθοντο, ἐγνώσαν. ¶ Ὦσχος, ὁ μετὰ κλήματος ἀμπέλου. ¶ Ὦσχοι, τὰ νέα κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρυσιν. ¶ Ὠσχοφόρια, παῖδες εὐγενεῖς ἐφ' ὧν τελῶν κατελέγοντο οἱ φέροντες τὰς ὤσχας εἰς τὸ τῆς σκιράδος ἀθηνᾶς ἱερόν. εἰσὶ δὲ κλήματα ἔχοντα βότρυς.
Ὦσύρ, ἑρμηνεύεται σωζόμενος. ¶ Ὠσχοφόριον, τόπος ἀθήνησι φαληροῖ. ἔνθα τὸ τῆς ἀθηνᾶς ἱερόν.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ὦτα. ἀκοαί, ὠτία. ¶ Ὦτα, τὰ μικρὰ στρογγύλα. ¶ Ὠτακός, πλεονασμὸν εἶναί φασιν. ¶ Ὠτακουστεῖ, περιέργως ἀκούει. ¶ Ὦ ταν, ὦ οὗτος. ἀπὸ τοῦ ὦ μακάριε ὦ βέλτιστε. ¶ Ὦ τάν. ὦ σύ. ὦ ἑταῖρε. ὦ οὗτος ὦ μακάριε πρόσρημα τιμητικῆς λέξεως. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις. ¶ Ὠτειλαί, τραύματα οὐλαί, τρώσεις. ¶ Ὠτειλή. ἡ ἐκ χειρὸς τρῶσις, ἢ τραῦμα. ¶ Ὠτοκάταξις, τὰ ὦτα τεθλασμένος.
Ὠτοκοπεῖ, κεφαλαλγεῖ ἐνοχλεῖ λαλῶν. ¶ Ὠτακουστής, ὁ ὑποκρινόμενος. ¶ Ὦς ῥιέ, ὦς ῥύτειρα.
Ὦτος, ὄρνεον ὅμοιον γλαυκί. οἱ δὲ νυκτικόρακα λέγουσιν.
Ὦτος, ὁ ἐφιάλτης, ἀλωέως καὶ ἰφιμεδείας παῖς.
Ὤτρυνε, παρώρμησε διήγειρεν. ¶ Ὠτύμπανα. ὦτα ἐστὶ τέλειοι τυμπανισθῆναι τῶν ὠτίων. ¶ Ὠφέλης, ὁ ἐφιάλτης. ¶ Ὤφελεν, ὤφειλεν. ¶ Ὠφέλουν ἐνήργουν. ¶ Ὠφθαλμίασε, τὸν ὀφθαλμὸν ἀπέβαλεν. ¶ Ὤφθη, ὡράθη, ἐθεάθη. ¶ Ὠφίλει, ἐπίρχετο. ¶ Ὠφιλότης, ὦ προσφιλέστατε. ¶ Ὦ φίλε, ὦ ἑταῖρε. ¶ Ὤφλημα, χρέος. ¶ Ὦφλε. καταδεδίκασθο, ἐπὶ τῇ δίκῃ ὤφλησεν καὶ τὸ ὤφειλεν.
Ὤφλισκανον, κατεδικάζοντο. ¶ Ὠφρόν, ἐλαφρόν.
Ὠφρωμερέος, ἐστερημένος. ¶ Ὠφύτα, ὁ δρᾶ καὶ βοτάνη τίς. ¶ Ὤχιτο, ἐκάθητο. ¶ Ὤχετο. ἔφυγεν ἀπέδρα ἀπώλετο, ἢ ἐπορεύθη. ¶ Ὠχέτευσεν, ὑδραγώγησεν ἐπάφρισεν. ¶ Ὠχθεῖ. ὠθεῖ, νοσεῖ.
Ὤχθησαν, ἠγανάκτησαν, ἐλύπησαν, ἐστέναξαν.
Ὤχλησεν, ἐμόχλησεν, ἐκίνησεν. ἐμόχλευσεν, ὤθησεν, ἐνόσησεν. ¶ Ὤχμαζον. κατεῖχον ἐδέσμευον.
Ὠχμασμένον, κατεχόμενον, δεδεμένον. ¶ Ὠχόμην, ἐπορευόμην. ¶ Ὤχοντο, ἐπορεύοντο. ¶ Ὤχουν, ἐκάθηντο. ¶ Ὤχρα, ὠχρίασιν. ¶ Ὠχράς, ὠχριάσεις καὶ ὄσπριον λαθύρῳ ἐοικός. ¶ Ὠχρήσαντα, ὠχριάσαντα. ¶ Ὦχρος, ὠχρίασις χλωρότης, χλωρός. ¶ Ὠχυρωμένη, ἠσφαλισμένη. ¶ Ὤψ, ὄψις ὀφθαλμός. ¶ Ὤψατο, εὔξατο, ἐμπύρατο ἰδεῖν.

Ὤψαι. ὤφθης. ¶ Ὤψαιον, ὄπτησαν, εἶχον περιεβλέποντο, ἰδεῖν ἐβούλοντο. ¶ Ὠψά, τὰ ὀπτήσια.
Ὠψιζόμην, ὀψὲ ἐπίειν βράδιον ἠρχόμην. ¶ Ὠψίσθην ὤψισα. ¶ Ὠψισμένον, ὀψὲ τῆς ὥρας βραδέως ἐρχόμενον. ¶ Ὠψηκότα, βράδιον ἥκοντα.
Ὤψων, ἐμαγείρευον, ὤπτων. ¶ Ὦον, περιστομίων τῶν ἱματίων. ¶ Ὣς, συνήθως, μνήσομαι ὡς ἀσύφηλ' ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν, καὶ ὅμως. ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι. ἀνθ' ὃν τρόπον ἤρξαν δ' ὡς πρῶτον κίκοντας δώμασι, καὶ ὁμοίως. ὡς δ' αὔτως πάτροκλος ἐπὶ ἴδε φῶτες αἰέστη. καὶ ἐπί, ὡς ἴδε χῶρον ἔρημον ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι. καὶ ἡνίκα, οἱ δ' ὡς οὖν εἶδον ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν, καὶ οὕτως ὡς καὶ μᾶλλον ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκωμαι, καὶ πῶς ὢ πόποι ὡς ὁμολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει, καὶ ὅτι ἔγνως ὡς θεός εἰμι καὶ πρὸς ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον, καὶ θαυμαστικὸν ἐπίρρημα ὡς ἔβαλον βόες. καὶ ὡς ἔρος ἔκτε θεῶν, ἔκτ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο. καὶ διὸς ὡς λίπον αὐτὰρ πεζὸς ἐς ἴλιον εἰλήλουθα, καὶ ὅτε ἕκτωρ δ' ὡς σκαιάς τε πύλας καὶ πύργον ἵκανε, καὶ τότε ὡς δ' ἴδεν ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν, ὅτε δὲ συναπτικὸν σύνδεσμον, ὡς ὑμᾶς περὶ ἐμοῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε. ὅτε δὲ ἀνακεφαλαιωτικόν, ὥς τ' ἦλθ', ὥς τ' αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτε δὲ καὶ τὸ οὕτως ὡς οὐκ αἰνότερον, καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός, ὅτε δὲ τὸ ὡς ἂν καὶ τὸ ἄχρι, ὡς κεν ῥιπῆσιν ὁδὸν καὶ μέζα κελεύθου, ὅτε δὲ καὶ τὸ εὐθέως, ὡς ἴδεν, ὡς αἱ πάλαι. Σοφοκλῆς δὲ λακεδαιμονίοις ἀντὶ τοῦ λίαν, ὡς ὦ τύραννε * πᾶς ἐγγίζεται φυγεῖν, ὁ μένανδρος ἔγημα θαυμαστὴν γυναῖκα ὡς σώφρονα. ¶ Ὠρίων, σύστημα καὶ δ' ἀστέρων, ὅν τινες ὀνομάζουσι βοώτην. οἱ δὲ περὶ ταῦτα δεινοὶ καταμερίζουσι καὶ φασί, τοὺς μὲν τέσσαρας εἶναι τρίτου μεγέθους: ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς τετάρτου μεγέθους. καὶ τοὺς ἄλλους ἐννέα, τοῦ πέμπτου. κεῖται δὲ τοῦτο τὸ τῶν ἀστέρων ἄθροισμα ἐν τῷ βορείῳ μέρει, ὅπερ καὶ ὑπὸ τῆς γραφῆς ὡς ἓν σῶμα ὠρίων ὠνόμασται. ἄστρα δὲ ταῦτα λέγονται καὶ οὐχὶ ἀστέρας. ὡς τῶν μὲν ἄστρων πλήθους σύστασιν ἐμφαινόντων. ἀστέρος δὲ τοῦ καθ' ἕκαστον λεγομένου, καὶ τοῦ ἀρκτούρου μέμνηται ἡ γραφή, ὃν μεταξὺ τῶν μηρῶν τοῦ ὠρίωνος ὁρῶμεν κείμενον ἀστέρα ὑπόκιρρον. παραπλησίως δὲ καὶ ἡ πλειὰς ὀνομάζεται ὑπὸ τῆς γραφῆς, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἔξωθεν δῆλον, ὅτι παρ' ἑβραίων πολυπραγμονησάντων, τὰ ἀπόρρητα. ἐνῶνται δὲ καὶ ἐν τῇ πλειάδι ἑπτὰ ἀστέρες συνεχεῖς. καὶ καταπυκνούμενοι πρὸς ἀλλήλους. οὐχὶ δὲ ἕξ ὥσπερ τινὲς οἴονται. κεῖνται δὲ ἐν τριγωνοειδεῖ σχήματι. ὡς οὖν ἐνταῦθα εὕρομεν τὸ ὄνομα ἐν ἡσαΐᾳ τῷ προφήτῃ τοῦ ὠρίωνος, οὕτω τοῦ ἀρκτούρου καὶ τοῦ ἑσπέρου καὶ τῆς πλειάδος ἐν τῷ ἰώβ. ὅς φησιν ὁ ποιῶν πλειάδα καὶ ἕσπερον καὶ ἀρκτοῦρον καὶ ταμεῖα νότου.

Τ
Ε Λ Ο
Σ

Omnes quaterniones, praeter A. & B. terniones.

εἰχοπώλης. ¶ Ὡραῖος, εὔμορφος, εὔζωστος, εὔχρωμος, εὐπρόσωπος. ¶ Ὡραϊσμὸς, καλλωπισμὸς, κάλλος. ¶ Ὡραίων τῶν πεπανῶν καὶ ὡραίων τῶν καρπῶν. ¶ Ὡρακιᾶν τὸ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐκλύεσθαι, ἢ σκοτοῦσθαι καὶ ὠχριᾶν. ¶ Ὡρακιᾶν, λιποψυχεῖν, ἐκλύεσθαι καὶ σκοτοῦσθαι μετὰ ὠχριάσεως ἢ καὶ ἱδρῶτος. οἱ δὲ ναυτιᾶν καὶ σκοτοῦσθαι.
Ὡρακιάσκω, λιποψυχήσας. ¶ Ὡράνα, χελιδόνων ὀροφή. ¶ Ὡρανιστὴρ, ἱμάς. ¶ Ὡραπολεῖν, κατὰ τὸν εἰθισμένον ὡραῖον καιρὸν ἔρια ἀναπλεῖν. ἀναπολεῖν δὲ λέγουσι, τὸ τρὶς ἀροτριᾶν τὴν γῆν. ¶ Ὡργᾷ ὀιστρεῖ, γαυριᾷ, ἢ πρὸς συνουσίαν ἐπείγεται, ἢ κατεπείγεται. ¶ Ὡργάσαι, πηλὸν ἕτοιμον παρασχεῖν.
Ὡργασμένος, μεμαλαγμένος. ¶ Ὥργαρ, κατήπειγε καὶ ἐνέτοιμον ἦν. ¶ Ὡργημένον, παρεσκευασμένον ἕτοιμον. ¶ Ὥργητο, ὥρειστο, ἐχρῆζον. ¶ Ὡργιᾶται χρῄζει, ὀρίζει. ¶ Ὥρεγον, ἐπεθύμουν, ἐμίγνυσαν,
Ὠρελλυσάμην, ἐμόχθησα. ¶ Ὥρεξεν, ἐδίδου.
Ὡρέσ, γυναικῶν. ¶ Ὥρεια, φυλακτήρια.
Ὠρεῖν, φυλάττειν, ὅθεν καὶ ὁ θυρωρὸς λέγεται.
Ὠρέξατο, ἐξέτεινεν. ¶ Ὤρεξε, παρέσχεν, ἐδίδωκεν.
Ὠρέξαν, ἐστοχάσαντο, ἔλαβεν, ἐπεθύμησεν, ὥρμησεν.
Ὠρέον, πεπυκνωμένον. ¶ Ὥρεσ, πύργοι, ὠχυρωμένοι. κεκλιμένον. ¶ Ὥρεσι γυναιξὶν. ἀπὸ τοῦ συνεζεῦχθαι ἀνδράσιν. ¶ Ὥρετο, ὥρμα. ¶ Ὡρεύειν, τὸ τῶν ἀγρίων νομῶν καὶ ἐθνῶν ἐπιμελεῖσθαι. ¶ Ὡρέουν, ὥρμων ἐπορεύοντο. ¶ Ὠρέχθει, ἐπεθύμησεν
Ὠρέχθησεν, ἐπεθύμησεν. ¶ Ὥρη, καιρός. ἢ τῷ καιρῷ.
Ὠρημάτων, φυλαγμάτων. ¶ Ὥρη, πάθος. οἱ δὲ παχύτητα. ¶ Ὥρην, ἀκμήν. ¶ Ὡρήσαντο, φυλάσσοντο. ¶ Ὡρήσονται. φυλάσσονται.
Ὠρητιὰ, πύρωσις. ¶ Ὤρθιν, ὥρμησεν αὐτῇ ἢ αὐτῇ. ¶ Ὤρθινεν δῆμος. αὐόρθου ἐθορύβησεν.
Ὥρια, τὰ κατὰ τὴν ὥραν γινόμενα ὡραῖα, ἢ ὥριμα.
Ὡρίαιον, πρῶτον ἀκρωτήριον τοῦ ἀστραγάλου.
Ὡριάνθεις, ὡραΐζεις. ¶ Ὡριγνώμενον, ὀρεγόμενον.
Ὥριμα, ὡρείνη ἢ ἑώρα. ¶ Ὡρίζει, ὑπνοῖ, ὁμιλεῖ, φροντίζει. μεριμνᾷ, ἀδολεσχεῖ. ¶ Ὥριμον, καίριμον. ἢ τὸν καιρὸν διήγειρεν. ἢ ἐτάραξεν. ¶ Ὥρινεν, ἐτάραξεν, ἠρέθισεν. ¶ Ὠρίνθη, ἐταράχθη. ¶ Ὡρινθιᾶν ἐπείγεσθαι εἰς ἀπόπατον. ¶ Ὥρισεν. ἔκρινεν.
Ὡρισμένη, ✱ ὑπόδρομος. ἢ ὅροις ἔχουσα κατὰ τὰ τιμιότατα ἐπὶ δανείσματι. ¶ Ὥριστος, ἄριστος. ¶ Ὡρίων, ἄστρον οὕτω καλούμενον. ἢ ὄρνις ποιός. ¶ Ὡρκωμένα. ὑποβρέχετε. ἐσταυρωμένα. ¶ Ὥρμαινεν, ἐνεθυμεῖτο, ἐβουλεύετο ἐφρόντιζεν, ἔπαισε.
Ὥρμανε, διενοεῖτο ἐμερίμνα. ¶ Ὥρμητε, διενοεῖτο.
Ὥρμησεν, ἔπεμψεν. ¶ Ὡρμῆσθαι, ὁρμᾶν τὸ πολεμεῖν.
Ὡρμῶντα, ἐξήγειραν. ¶ Ὡρνιάζετο, μετέωρον ἐποίει τὴν κεφαλήν. ¶ Ὤρνυτο, ἀνίστατο. διήγειρεν.
Ὡροβισμένοι, κεχορτασμένοι ἀπὸ τῶν βοῶν.
Ὡρογράφοι, ἱστοριογράφοι τὰ κατ' ἔτος πραττόμενα γράφοντες. ὧροι γὰρ οἱ ἐνιαυτοί. ¶ Ὠρόθυναν, ἐτάραξαν. καὶ ἠρέθισαν. ¶ Ὥρονα, τὰ ὄρια.
Ὡρῶντο, ἔθελον. ¶ Ὦρορεν, ὦρσε, διήγειρεν, ἐτάραξεν ἔπεμψεν, ἐνέβαλεν. ¶ Ὧροι, οἱ ἐνιαυτοί.

Ὧρος, ἐνιαυτός. ¶ Ὦρος, ἡ νύξ. ἢ ἀπὸ ὠκεανοῦ.
Ὡροσίδης, ὁ ἀπὸ ὠρεσίου γεγονώς, οὗτος δ' ἐστὶ ποταμὸς ἐν τῇ ἔξω γῇ ὥσπερ ὠκεανός. ¶ Ὡροσκόπος, ὁ σκοπῶν τὰς ὥρας. ¶ Ὧροι, ὥρια φύλακες.
Ὥρουεν, ἐπῆγεν ἐφώρμα. ¶ Ὥρουσεν, ὥρμησεν.
Ὦρρα, τηνικαῦτα. ¶ Ὥρρ, ἀπέστη, ὥρμησεν ἤρχετο.
Ὡρσὸς, βωμός. ¶ Ὦρσαι, παρορμῆσαι. ¶ Ὦρσε, παρώρμησεν. ¶ Ὠρυγὴ, φωνὴ, θόρυβος. κυρίως δὲ ἡ τῶν κυνῶν φωνή. ¶ Ὠρύεσθαι, κλαίειν, τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κυνῶν. ¶ Ὠρύεται, ὑλακτεῖ. ¶ Ὤρυξαν, ἔσκαψαν. ¶ Ὠρυόμενος. βρυχόμενος, ὑλακτῶν.
Ὠρυομένων, κραζόντων. κυρίως δὲ ἐπὶ λιμῷ κλαιόντων λύκων, ἢ λεόντων, ἢ κυνῶν. ¶ Ὤρφωσεν, ὠρφάνισεν. ¶ Ὠρώρει, διηγέρθη. ¶ Ὤρορεν, ἐκεκίνητο. ¶ Ὠρωρέχατο, ὡρμῶντο ἐπετίθοντο.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ὡσ, θαυμαστικὸν ἐπίρρημα· ἄλλοι οὕτως, ὁμοίως ἀληθῶς. ἢ ὥσπερ, ἢ ἵνα, ἢ ὅτι, ἢ ὅτε, ἢ πρὸς. ἢ λίαν, ἢ εἰς τὰ παραλήμματα. ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ ω στοιχείου. ¶ Ὦσαι, διῶξαι, διασεῖσαι, βιάσασθαι, ἀπορρίψαι. ¶ Ὠσάμεθα, ἀπωσάμεθα.
Ὠσάμενοι, διώξαντες, ὠθήσαντες.
Ὠσάμην, ἀπωσάμην, ἐδίωξα, ὤθησα.
Ὥσαν, ὥστε, ἵνα, ἢ ἀπώσαιεν. ¶ Ὡς ἂν οἷός τε ὦ, ὡς ἂν δυνηθῶ. ¶ Ὡσαύτως, ὁμοίως, τοιούτως.
Ὡσ βασιλέα, πρὸς τὸν βασιλέα. ¶ Ὡσ δῆσφιν, ὡς δὲ ἀσπίς. ¶ Ὡσ δοκέει ὡς νομίζει.
Ὡς ἐδόκει, ὡς ἐνόμιζεν. ¶ Ὣς εἰπών, οὕτως εἰπών.
Ὡσ εἶχεν, ὅσον ἠδύνατο, ἴσχυεν, ὡς ἔτυχον, καθὼς ἔτυχεν. ἢ συνέβη. ¶ Ὥσεις, ὠθήσεις. ¶ Ὡσεί τε. καθάπερ. ¶ Ὡς ἐκεῖνος ἀναβάλλει τὸν τρόπον, παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ χεῖρον χρονιζόντων.
Ὡσ ἐκρίθησαν. ὡς ἐφάνησαν. ¶ Ὦσεν, ἀνέτρεψεν, ὤθησεν. ἀπέκοψεν, ἀπῶσεν, κατέβαλεν.
Ὡς ἐνέτυχον, ὡς λέγουσιν. ¶ Ὡσ ἔνι, ὡς ἐστιν ὡς ἐγχωρεῖ. ¶ Ὡσ ἐν πινακίῳ, ὡς ἐν εἰκόνι.
Ὡς ἔξεστιν, ὡς δυνατόν. ¶ Ὡσ ἔοικεν, ὡς φαίνεται, ὡς πρέπει, ὡς δεῖ. ¶ Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ¶ Ὦσέ τοι, ὤθει σοι. ¶ Ὡς ἔτυχεν. ὡς ἔφθασε. ¶ Ὡς ἔφασκεν, ὡς εἶπεν. ¶ Ὡσ ἔφασκεν, ὡς ἔφη. ὡς εἶπεν. ¶ Ὣς ἔφησθα, οὕτως εἶπας
Ὡς ἔφυ, ὡς ἐγένετο ὡς ἐστιν. ¶ Ὡσ ἔχω, εὐθέως.
Ὡς ἡμᾶς, πρὸς ἡμᾶς. ¶ Ὠσθεὶς, ἀναστραφείς.
Ὤσθησεν, ὤθησεν. ¶ Ὤσιν, ὠτίοις. ἀκοαῖς ὠτίοις.
Ὥσκεν, ὅπως ἄν. ¶ Ὦσιν, ὑπάρχωσιν. ¶ Ὡς μάλιστα, ὡς ὅ,τι δυνατόν. ¶ Ὥσκεν τις, ὅπως ἄν τις.
Ὠσμένω, ὠθισμένω. ¶ Ὡς μήτε κροῦσαι, μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖν. παροιμία ἐπὶ τῆς συμμέτρου πασσομένης
Ὠσμὸς, ἀναστροφὴ, ὤθησις, ὠθισμός.
Ὡς οἶμαι, ὡς νομίζω. ¶ Ὡς οἷόν τε. ὡς δυνατόν.
Ὡς ὄγε, καθὼς αὐτός. ¶ Ὣς οἱ, ὡς αὐτῷ.
Ὥσπερ, καθάπερ. ¶ Ὥσπερ, καθώς, καθάπερ.
Ὡς οὐκ ἀφικνούμενοι, ὡς οὐχ ἥκοντες.
Ὥσπερ ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Διὸς, ὡς ἀστραπή.

Ὠλεσίοικοι, οἱ ἄσωτοι. ¶ Ὤλετο, ἀπώλετο. ¶ Ὠλία, πόλις. ¶ Ὠλίβραξαν, ὠλίσθον. ¶ Ὠλιγγιᾶν, νυστάζειν. ¶ Ὠλιγγιᾷ, νυσταγμὸς ἀκεραιότης καὶ τὸ τῶν βλεφάρων ῥυτίδας ἔχειν ὀλίγας φασὶν, ἢ ἐλάχιστος.

Ὠλιγώϊον, ὀλίγον βραχύτατον. ¶ Ὦλιγξ, πτισκώασιν. ¶ Ὤλισθεν, ἐσφάλη, ὠλίσθησεν. ¶ Ὠλιτήμερος, ἁμαρτητικὸς τῶν ἡμερῶν. ¶ Ὠλιδὸς, ὁ νηρεὺς ἢ ἥρως. ¶ Ὠλιτόφρονας, ἀλιτροὺς τῶν φρενῶν, ἀνοήτους. ¶ Ὠλλὸν, τὴν τοῦ βραχίονος καμπήν. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἀφυῶν. τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ προστιθέμενον σπέρμα.

Ὠλοφύρετο, ἐθρήνει. ¶ Ὠλιγέων, σκοτεινῶν. κακῶν, μακρῶν, ὀξέων μεγάλων. ¶ Ὠ λῷστε, ὦ βέλτιστε.

Ὠλώνεντα, ἱλασάμενον. ¶ Ὦμα, τὰ παρὰ καιρὸν γινόμενα. ¶ Ὠμάδιον, ὠμαδὸν καὶ ἐπ' ὤμοις τὸ δ' ἐπ' ὤμοις ὠμάδιον. ¶ Ὠμαδίς, ἐπὶ τοῦ ὤμου.

Ὠμαλθίς. ἕλκος παρὰ καιροῦ συναχθέν. ¶ Ὡμάρτησεν. ἐπηκολούθησεν. ¶ Ὤμβροι, ὦ πονηροί, ὦ ἄθλιοι.

Ὦ μέλεοι, ὦ ἄνθρωποι. ¶ Ὠμογέροντα, τὸν μὴ καθημένον ἀπὸ τοῦ γήρως, μὴ δὲ πάνυ γέροντα. ¶ Ὠμηκότες, προθυμούμενοι. ¶ Ὠμολεστὸν, ἐγκεισμένον. ¶ Ὠμήλυσις, τὸ κρίθινον ἄλευρον, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατάπλασμα.

Ὤμιλον, ἐνόμιζον. ¶ Ὡμήρυσε, συνέτυχεν, συνήντησεν εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ὁμοίοις ἀλλήλοις γενέσθαι τοὺς συναντῶντας. ¶ Ὠμησταὶ, ὠμοβόροι, ὠμοφάγοι.

Ὠμηστὴς, ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων. ¶ Ὠμίας, ὁ μεγάλους ὤμους ἔχων ὁ εὐρύστερνος. ¶ Ὡμίλει, ἐπήρχετο.

Ὡμίληκε. συνανεστράφη. ¶ Ὡμιλημένη. συνανεστραμμένη ἢ συνανεστρεψαμένη. ¶ Ὤμιλλα, παιδιά τις, ὅταν κύκλον περιγράψαντες βάλωσιν εἰς αὐτὸν κάρυα, εἶτα ὁ ἐν τῷ κυκλωμένῳ λαμβάνει. ὃ ἔπαθλον.

Ὠμοβόρον, ὠμοφάγον. ¶ Ὠμογέρων, οἱ μὲν τὸν ἀρξάμενον γηράσκειν ἔτι δὲ ἰσχύοντα. οἱ δὲ, τὸν μαλ[illegible]νόμενον τὴν κεφαλὴν, ὄντα δὲ πρεσβύτην. ¶ Ὠμογέροντας, τοὺς τοιούτους. ¶ Ὠμοδάϊκτον, ὠμοσπάρακτον. ¶ Ὠμοθάλεκτα, ὠμά. ¶ Ὠμοθετεῖν, τὸ ἀφ' ἑκάστου μέρους τοῦ ἐσφαγμένου ἱερείου ἀφαιρεῖν, ἐπὶ ὠμοῦ ὄντος καὶ ἐπιτιθέναι ἐπὶ τὴν θυσίαν. ἐξηγεῖται δὲ αὐτὸ ὁ Ὅμηρος. ¶ Ὠμοθετήσασθαι, ὠμῶν ἀπάρξασθαι πάντων. ¶ Ὠμόθη, ὅρκοι ἐγένοντο. ¶ Ὤμοι, οἴμοι ἐπίρρημα σχετλιαστικόν. ¶ Ὤμοιιν, τῶν ὤμων.

Ὦμοι. τὰ μετάφρενα. ¶ Ὤμοισιν, ἐν τοῖς ὤμοις.

Ὠμοκυδίαν, ἐπὶ τῇ τῶν ὤμων διδεξίᾳ μέγα φρονεῖν, ἢ τῇ τάξει. ¶ Ὠμὸς, ἀπάνθρωπος, ἀπηνής. ¶ Ὠμοτόκησεν, ἐδυστόκησεν. ¶ Ὠμόλια, τὰ ἄγρια ὀθόνια.

Ὠμολόγηκεν, συνέθετο. ¶ Ὠμὸν, ἄωρον, ἄγριον.

Ὠμοργὸν, σκληρόν. ¶ Ὠμόρξατο, ἀπεψήσατο.

Ὠμὸς, ὁ λιβανωτὸς, ἢ ὁ βωμός. ¶ Ὠμότης, ἀπηνότης.

Ὠμοσφάγια, βουτίνῳ φυβλίῳ. ¶ Ὠμοφάγοι, δεῖτας. τοὺς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας καὶ ἐσθίοντας.

Ὦ μοχθηρὲ, ὦ ἐπίπονε. ¶ Ὤμφαλον, ἐδόξαζον.

Ὡμφύνειν, ἐνδόξους ποιεῖν. ¶ Ὠμῷ, τῷ παρὰ καιρὸν γενομένῳ. ¶ Ὠμῷ γήραϊ, τῷ πρὸ τῆς ὥρας γηράσκοντι. ¶ Ὤμωξεν, ὠδύρετο, ἐστέναξεν.

Ὤμοσεν, ὅρκῳ ἔστησεν. ¶ Ὢν, ὑπάρχων ἢ ὄντων.

Ὦναξ, ὦ δέσποτα ὦ ἄναξ. ¶ Ὤναξ παιὼν, ὦ βασιλεῦ ὁ κακὰ παύων Ἄπολλον. ¶ Ὧν, ἀπὸ, ἀφ' ὧν.

Ὠνάσια, ἐνώπια φάρμακα: ¶ Ὤναρχος, δήμιος.

Ὤνατο, ἀπέλαυσεν, ὄνησιν ἔσχεν. ¶ Ὠνεῖν, πωλεῖν, ἀπολαύειν. ¶ Ὠνάμην, ἀπέλαυσα. ¶ Ὠνησάμην, ἐμεμψάμην. ¶ Ὤνησεν. ὠφέλησεν, ἔσωσεν.

Ὤνησις, πρᾶσις. ἀγορασία, ἢ μέμψις. ὠφέλεια σωτηρία.

Ὠνήσω, τὰ ἀστά. ¶ Ὠνητιῶν, ἀγοραστικῶς ἔχων.

Ὤνητο, ὤνατο, ὄνησιν ἔσχεν. ¶ Ὠνθυλευμένον, τὸ δεσταιμένον ἄρτυμα, ὅπερ ἔνιοι μεμονθυλευμένον.

Ὤνια, τὰ πράσιμα. ¶ Ὠνίου. πρασίμου ἀγοραστοῦ.

Ὠνίους, ἀγοραστούς. ¶ Ὤνου, ὄντως. ¶ Ὠνὸν, τὸ τίμημα διὰ τιμῆς ὁ τιμὴ, ἤγουν ἡ ἀγορά. ¶ Ὠνὸς, ὠνὴ τιμὴ, ἡ καταβαλλομένη ἀντί τινος. ¶ Ὠνοσάμην, ἐμεμψάμην ἐξεφαύλισα ἐτίμησα: ¶ Ὠνούμενοι, ἀγοράζοντες. ¶ Ὠνοχόει, ἐνέχεεν ἐκίρνα. ¶ Ὠνωχισμένον, ἀφηρημένον. ¶ Ὠξεθυμώθη ὠργίσθη.

Ὠξώλεον, ἔθνος βάρβαρον. ¶ Ὢ ὄγοι, ἐπιφώνημα σχετλιαστικὸν παρὰ Ἴωσι. ¶ Ὤοντο, ὑπελάμβανον ἐνόμιζον. ¶ Ὢ οὗτος ὦ αὐτὸς, ἢ ὦ σύ. ¶ Ὦπα, ὄψιν πρόσοψιν πρόσωπον. ¶ Ὤπαζεν, κατόπιν ἐπάγων ἐδίωκεν. ¶ Ὠπάζεσθαι, ὁρᾶν σκοπεῖν. ¶ Ὤπασεν, ἔδωκεν ἐχαρίσατο. ¶ Ὦ πέπον, ὦ φίλτατε, ἄλλοι δὲ τὸν μαλακὸν τὴν ψυχὴν πέπονα καλοῦσιν, ἔνιοι δὲ, ἐκλυτεμάτεια. ¶ Ὦπες, ὀφθαλμοί.

Ὠπιάσεσθαι, ὄψεσθαι. ¶ Ὠποτῆρε, διὰ φαρμάκων εἰώθασι τινὲς ἐπάγειν τῇ Ἑκάτῃ τὰς οἰκίας.

Ὤπια, ὀφρύδια. ¶ Ὠπιάνασσα, πυρρὰ πρόθυρος, πῦρ πρὸ τῶν θυρῶν. ¶ Ὠπίζετο, ἐπιστρεφὴν ἐποιεῖτο.

Ὠπιζόμενος, ἐπιστρεφόμενος. ¶ Ὠπλή. ὁ ἐκ χειρὸς πάλοχη. ¶ Ὡπλίζετο, καθωπλίζετο.

Ὡπλίσατο, παρεσκευάσατο. ¶ *Ὢ πηρὲ, ὦ πονηρέ.

Ὦπται, ἐθεάθη. ¶ Ὠπὸς, ὄνομα γενικῆς πτώσεως. διὸ καὶ τινὲς ἠξίωσαν ἀναγινώσκειν. ¶ Ὠπὸς, ὡς θρᾳκός. ¶ Ὠ πόποι, φεῦ φεῦ. παρὰ τῶν παλαιῶν ἔστι δὲ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ ἢ θαυμασμοῦ δηλωτικόν.

Ὠ δάμονδε, ὦ φίλοι, ὦ θεοί. ¶ Ὤπυιεν, ἔγημεν.

Ὠφρύναμαι, ηὔφραμμαι.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ὥρα, τὸ ἔαρ, ἢ θέρος, ἡ μορφή. ¶ Ὥρα, καιρὸς κάλλος, ῥοπὴ, εὐμορφία. ψιλοῦται δὲ, φροντὶς ἐπιμέλεια. ὅθεν ὀλίγωρον λέγομεν, τὸν ὀλίγην ἔχοντα φροντίδα. οἱ δὲ φυλακτήρια, ὁ προβλήματα.

Ὡραγάμων, ἐν ἀκμῇ γάμων. ¶ Ὥρα ἔτους, καιρὸς ἔτους τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος. ¶ Ὡραία. ἀκμάζουσα κάλλος ἔχουσα. ¶ Ὡραία, τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ ὄψει. ¶ Ὡραῖα, νεκύσια, οἱ δὲ, δαιμόνια. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ γῆς ὡραίων, καὶ τὸ τῶν καθ' ὥραν συντελουμένων ἱερῶν. ¶ Ὡραῖα θύειν, τελετή τις ἐν ᾗ τῶν ὡραίων ἁπάντων ἐγίνοντο ἀπαρχαί.

Ὡραία, ἡμέρα, ἢ ἑορτή. ¶ Ὡραΐζεται, καλλωπίζεται. ¶ Ὧραι, καιροί. ¶ Ὡραίαις. καιροῖς.

Ὡραϊσμένη κεκαλλωπισμένη. ¶ Ὡραῖον, καίριον, καὶ τὸ ἱερεῖον τὸ θῦμα τὸ καθ' ὥραν. καὶ ὁ τεῖχος ὁ κατὰ τὸ ἔαρ συντιθέμενος. ¶ Ὡραῖον κῦδος ὁ καθ' ὥρας πλουτήσας. ¶ Ὡραίοντο, ὥρμων, ἐπορεύοντο.

Ὡραιοπώλας, ὁ τὴν ἀκμὴν πωλήσας ὀπωροπώλας. τα

τ ὀρχηλέοντα, ψωριῶντα. ¶ Τωροταί τελοί, ἰχθύδιν ἀτελεῖς. ¶ Τώρος, παιδεραστής. ¶ Τῶσαι, θάλψαι. ¶ Τώματα, τὰ ἀεισώνυμα παίσακτου ἡ λέξις τῇ βοιωτῶν διαλέκτῳ. ¶ Τώχειν, ἀνακινεῖν, ἀνατρίβειν. ¶ Τώχοντες. λεπτύνοντες. πλύνοντες, ἀναξαίνοντες. ¶ Τώχω, λεπτύνω, πλύνω, ξαίνω. ¶ Τωχὸς γῆ ψαμμώδης.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ὢ θαυμαστικῶς, λίαν, οἷον, ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ. ¶ Ὢ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ. ¶ Ὦ ἄρθρον, κλητικῆς πτώσεως, οἷον, ὦ ἄνθρωπε. ¶ Ὤα, τοῦ προβάτου ἡ μηλωτή. ὤαι δὲ, τοῦ ἱματίου καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος, καὶ τὸ πολυστόμιον τοῦ ἱματίου.

Ὠ ας, τὰς κόμας, καὶ τὰς διφθέρας οὕτω φασί. ¶ Ὤασιν, ὠσίν. ¶ Ὤατα, ὠτία ὦτα. ¶ Ὠάσθαι, ὠθεῖσθαι, ἀκούσομαι. ¶ Ὢ ἀχὶ χαμαί, ὑπὸ ἑαυτοῦ ἀχεῖ κατάχειρ γινόμενος. ¶ Ὦβοι, τόποι μεγαλομερεῖς. ¶ Ὡβάλλεσθαι, διωθεῖν. ¶ Ὡβάριε, οἱ φυλέται. ¶ Ὤβεα, τὰ ὠὰ ἀργεῖοι, ἢ τὰ ἀρσενικὰ ὠτα. ¶ Ὠβεοκόπλας, οἱ ὄφεις ἀπὸ τούτου ὠβάλ, ὠὸν, καὶ τοῦ πλησίον δ᾽ ἐντός.

Ὠ βώμ, πόλις μωαβιτῶν. ¶ Ὤβραπ, εἰμὶ ἐγώ. ¶ Ὡγαι κνημίς, ἀμάρα. ¶ Ὠγενίδαι, ὠκεανίδαι, ὠγὴν γὰρ ὠκεανός. ¶ Ὠγένιον, παλαιόν, ἀπὸ ὄρος τι. ¶ Ὠγὴν, ὠκεανός. ¶ Ὠγὴ, κώμη. καὶ φάλαγγος δὲ ἔσχατον ἀπὸ ἄκρον. ¶ Ὤγκωσαν, ἐμετεώρησαν. ¶ Ὠίγνυπ, αἰτώγνυπ. ¶ Ὠγύγια, ἀρχαῖα τείχη. ¶ Ὠγυγίη, ὄνομα τῆς νήσου καλυψοῦς. ¶ Ὠγυγίου, παλαιοῦ ἀρχαίου μεγάλου πολύ. ¶ Ὠγύλλοντο, συνεκάμπτοντο.

Ὠ γμός, φωνὴ μετὰ τῆς ἐκβοήσεως, ἢ μετὰ χειροτονίας.

Ὤ η, διάφραξις. ¶ Ὠιδαῖς, ὑμνῳδίαις, ἄσμασιν.

Ὠ δέκατα τεν, ἔδακνεν, ἀπέξεσεν. ¶ Ὠδάγμην, ὠνησάμην. ¶ Ὠδάξατο, ἐδίδαξεν. ¶ Ὤδαλλωσιν, ἀποδῶσι. ¶ Ὦδε, οὕτως. ἐνταῦθα. εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

Ὠ δ᾽ ἂν εἴοις, οὕτω γὰρ ἀνείης. ¶ Ὦδ᾽ ἂν, οὕτω δὲ ἄν.

Ὠ δεῖον, τόπος ἐν ᾧ πρὶν τὸ θέατρον κατασκευασθῆναι οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ οἱ κιθαρῳδοὶ ἠγωνίζοντο. ¶ Ὤιδευσε, ἐφροντισάμην. ¶ Ὦδέκεν, οὕτως ἄν. ¶ Ὦδε μα ὡς αὐτή. ¶ Ὦδε που, ὡς δέ πως. ¶ Ὦδε πως. διὰ φωνήματι, ἢ οὕτω τοῦτον τὸν τρόπον. ¶ Ὦδε πως δὲ, οὕτω γάρ. ¶ Ὠιδὴ, ἆσμα, ὑμνῳδία. ¶ Ὠδηκώς, οἰδήσας, πεφυσημένος. ¶ Ὠδίον, φορτίον.

Ὠ δῖνας, τοκετοί. ¶ Ὠδίνας, πονούμενος. ¶ Ὠδικός. μουσικός. ¶ Ὠδίνει, πάσχει λυπεῖται. τίκτει, ἢ ἐγκυμονεῖ. ¶ Ὠδίνησεν, ἐγέννησεν. ¶ Ὠδῖνες. πόνοι ἀλγηδόνες. ¶ Ὠδίνων, κομμάτων τοκετῶν.

Ὠ δῶν, ὀδυνῶν. ¶ Ὠδύσαι, ἐκ τοῦ ὠδὴ μέρους. ¶ Ὠδύσω, ὀργιζόμενος ἐν ἑαυτῷ ἀγανακτῶν, ἢ ἐμαυτῷ. ¶ Ὠδύραντο, ἐθρήνησαν. ¶ Ὠδύσατο, ἐχολώθη. ὀργίσθη, ἐμέμψατο, ἠχθέσθη, ἐμίσησεν, ἐθυμώθη. ¶ Ὠδύσσῃ. ὠδύσας. ὀργὴ μέμψις. ¶ Ὠδύσται, ἠχθέσθη. ¶ Ὦδ᾽ ἄφαρ, οὕτω ταχέως. ¶ Ὠδώδει, ἐσῶπτον ὄζειν.

Ὠ ἔτα, πολῖται. ¶ Ὤεσο. ὑπελάμβανον, ἐνόμιζεν.

Ὠ ἴεσο λῖμ, ἐνόμιζε πρέπειν. ¶ Ὤζειν βοᾶν. ¶ Ὤζει ἐβόησεν. ¶ Ὤζοντες, βοῶντες καὶ λέγοντες ὦ ὦ καὶ θαυμάζοντες. ¶ Ὠιζυρός, ὦ φίλος. ¶ Ὤιετο, ἐνόμισεν ὑπέλαβεν. ¶ Ὠθείχαι, ὠθινοί, ὑπήνεμοι ὤεμοι.

Ὠ θεῖ, ἀνατρέπει. ¶ Ὠθισμός, ὠσμός. ἀνατροπή.

Ὠ θύσας, ἀνατρέψας, ὤσας. ¶ Ὠθύλλεσθαι. διανοεῖσθαι.

Ὠ ι, ἀντὶ τοῦ δὲ, ἢ ὦ τινι. ¶ Ὤιαι, ἄκραι, ἔσχατα, μηλωταί, λάσιαι. ¶ Ὤιγνυπ, ἤνοιγεν. αἰτώγνυπ.

Ὠ ιδάμ, ὠδόμ. ¶ Ὠιδας, τὰς μήμονοικίδας.

Ὠ ιδηκώς, οἰδήσας, φυσήσας. ¶ Ὠιδας, ὠδός.

Ὠ ιζζ, ἐπικάθηται. ¶ Ὠιζύος, ταλαιπωρίας. ¶ Ὠιζυρὰ μοχθηρά. ¶ Ὤιη, πορεύεται. ¶ Ὠικέτευεν, ὠκειοῦτο.

Ὠ ικοδόμησεν, ᾠνοχόουν. ¶ Ὤισατο, ὠσθη. ¶ Ὤιχα, ὠθινὰ ὑπήνεμα. ¶ Ὤιχετο, ἐπεχέθη. ¶ Ὤιθη ὑπέλαβεν. ὠήθη. ¶ Ὢ ῥᾶ, ὦ ἄρα, ὦ δήποτε.

Ὠ ισα, προσεδέχετο. ¶ Ὤισαρ, ὠήθη, ἔδοξεν.

Ὠ κα. εὐθέως, ταχέως, ὠκέως, ὀξέως. ¶ Ὠκαλέον, ταχύ, ὀξύ. ¶ Ὠκαχήμεναι, λυπησόμεναι.

Ὠ κεανίνης, κουρης τῶν συνός. ¶ Ὠκεανοῖο, πόρον τὸν ἀέρα εἰς ὃν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀποχωροῦσιν.

Ὠ κεανός, ἀὴρ, θάλασσα, ἀπὸ ποταμὸς ὑπερμεγέθης, φασὶ δὲ καὶ ὁμώνυμον αὐτῷ ἐν κρήτῃ. ¶ Ὠκέα, ταχέα. ¶ Ὠκέας, ταχεῖς. ¶ Ὠκέες, στρουθοί, ταχεῖς. εὐπρεπεῖς, κοῦφοι. ¶ Ὠκείλαντες, ὁρμήσαντες, προσπελάσαντες, προσπεσόντων, ἐξωκείλαντες, καὶ ὤκειλεν τὰ αὐτά. ¶ Ὤκεον, ᾤκουν.

Ὠ κεῶν, ἁμαρτιῶν. ἢ ταχέων. ¶ Ὠκέως. ταχέως.

Ὠ κίδας, ἐνώτια. ¶ Ὠκειάσω, ταχυτέρων. ¶ Ὠκήεσσα, φθερεῖσαι. ¶ Ὤκιμον, βοτάνη εὐώδης, δὲ λεγόμενον βασιλικόν. ¶ Ὠκίμβαζεν, ἐτάραξεν, ἐθορύβει το, ἐστρατεύετο. ¶ Ὤκιστον, τάχιστον.

Ὠ κλαζεν, συνέκαμπτε τὰ γόνατα. ¶ Ὤκλασεν, τὰ αὐτά. τὰ γόνατα ἔκαμψεν. ¶ Ὠκλίνασαι, κλίνασαι. ¶ Ὠκειόωντο, ὀξύνοντο, ἐξαχύνοντο.

Ὠ κτειρεν, ἠλέησεν. ¶ Ὠκύ, ὀξύ, ταχύ. ¶ Ὠκύαλα πεῖζα, ὠκέα πλεόντων, ὡς ὠκύαλος ναῦς.

Ὠ κύαλος, ὠκεῖα, ταχεῖα, ταχύπλους. ¶ Ὠκυαγεῖς ἐπῳδῶν, ὧν ἡ δύναμις ἐπιφανής. ¶ Ὠκυβόαι, ταχυμάχοι. ¶ Ὠκύθοον. πιατίς ὁ τρίφυλλος καλουμένη. ¶ Ὠκύμοροι, ταχυθάνατοι. οἱ ἀώρῳ θνήσκοντες θανάτῳ. ¶ Ὠκύνει, ταχύνει. ὀξύνει.

Ὠ κύπεται, ὀξέως πετόμενα. ¶ Ὠκυπέροι, ταχυπέροι.

Ὠ κυρόοισι, ταχέα ῥεύματα ἔχουσι καὶ πλέουσι.

Ὠ κύπτερος, ταχέως πετόμενος. ¶ Ὠκυπτερῶν, ταχυπτερῶν. ¶ Ὠκύπτερος, ταχέως πετόμενος. ὁ εἰς ὀξὺ λογιζόμενος πτέρυγας ἔχων. ¶ Ὠκυρόοι, ταχέα ῥεύματα ἐχούσῃ. ¶ Ὠκυρόῳ, ταχέως ῥέοντι.

Ὠ κύς, ταχύς. ¶ Ὠκύσιμον, ταχέως φανερόν.

Ὠ κύτης, ταχύτης. ¶ Ὠκύτερος, ταχύτερος.

Ὠ λέθριον, ἐφόνευσαν. ¶ Ὠλέκρανον, ὁ ἀγκών.

Ὠ λέναι, οἱ πήχεις τῶν χειρῶν καὶ βραχίονες, καὶ ὠλέναι ὁμοίως. ¶ Ὠλένας. χεῖρας ἀγκάλας.

Ὠ λενία δὲ, ὡς ἄγρα δέ. ¶ Ὠλένιον κακὸν ἢ ἀγνοό. ¶ Ὤλενος, πόλις ἀχαΐας. ¶ Ὠλέειον, πίνος. ¶ Ὠλεσίκαρποι, αἱ ἰτέαι, διὰ τὸ ταχέως ἀποβάλλειν τὸν καρπόν. ἢ ὅτι πινόμενος ὁ καρπὸς ἀγόνους ποιεῖ.

γλωσσον. ¶ Υηφῖδες, ψῆφοι μικροὶ λίθοι. ¶ Υηφι σαμένων, κρινόντων. ¶ Υηφίσματα, γνῶμαι ἀρέσκου σαι. ¶ Υῆφος, λόγος κρίσις ἀπόφασις ἢ λαλιάς.
Υ ηφοφορία. ὁ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀπόδοχή. ¶ Υηφῶν φροντίζων, ψηφολογικό. ¶ Υόχει, καταμάσσει, ξύει, ξύει, σμώχει. ψύχει, πραΰνει. ¶ Υύχει, πραΰνει καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Υήχομαι, ἀνακαθαίρομαι. ¶ Υοχρὰν, τὸν λεπτήν. ¶ Υῖνα, χειρὰ, γελοίασμα. παίγνια.
Υ ιαδῖν, παίζειν. ¶ Υιάδες, ψακάδες, ῥανίδες, σταγό νες. ¶ Υιάζει, ψακάζει. ¶ Υιάθια, τὰ ἐν τοῖς δι κασπηρίοις ὑπὸ τῶν καθεδρῶν ἐπιστρωννύμενα. ¶ Υίαθος, ἡ χαμεύνη καὶ τὸ φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεται ψίαθος. ¶ Υίαι ἀλώπεκες. ¶ Υίακα, ψακάδα. ¶ Υιαρὸν. ἀνθῶδες.
Υ ίγναι, τείχες. ¶ Υίδες, ψιάδες. ψακάδες.
Υ ιδδῖ, ὑποπνεῖ, βδεῖ. ¶ Υιδέντες, διάβολοι, ψίθυροι.
Υ ίδαρα, εὐδαίμων, μακαρία. ¶ Υίευτα, ταῦτα.
Υ ιζομένο, κλαύσαι. ¶ Υίης, μακάριος. εὐδαίμων.
Υ ίθναι, ψέξαι. ψιθῖσαι, ψωμίσαι. ¶ Υιθία. εἶδος ἀμ πέλου. καὶ μᾶλλον τινῶν. ¶ Υιθὴν, τὴν ἀπώλειαν.
Υ ιθύρα, ἐξ ὧν τὸ συνήθης καὶ ἥρωος ἀθήνησιν ὄνομα.
Υ ιθυρίζει, εἰς τὸ οὖς ὁρέμα διαλέγεται. ¶ Υιθυμί αι, λάκωνες τὴν ἀθηνᾶ. ¶ Υιλᾶς, πίζα κράσπεδον.
Υ ιλὰ, τὰ γένια σπανοπώγων. ¶ Υιλαῖς, ἀκοσμίοις.
Υ ιλαφῶ, ἐρευνῶ, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Υίλακα. ψιλὸν, λεῖον πλάτανον ἢ πλάτον. ¶ Υιλάκρ. τὸ ὄχημα τοῦ χοροῦ.
Υ ιλεῖς, οἱ ὕστατοι χορεύοντες. ¶ Υιλίοις, πλαγίοις, ἢ πλείοσι. ¶ Υιλίον, πλάτον μακρὸν, οἱ δὲ ψέλλιον, ὅ ἐστι δὲς ἄνθοις. ¶ Υιλοδιτέρων*. βρῶτα. ¶ Υιλο κόρσης, φαλακρός. ¶ Υιλὸν, γυμνὸν, ἔρημον, εὐτε λὲς, ἄτριχον καὶ πᾶν ἀποδεδαρμένον. ¶ Υιλὸς, στί φανος πλεκτός. καὶ ὁ ἱππεύς. ¶ Υιλοτάπιδες. αἱ κα λούμεναι ὑποστρώματα καλά. ¶ Υιλοῖς, γυμνοῖς, σφενδονισταῖς, τοξόταις. ¶ Υίλωθρον, ψιλὸν, ἔνιοι μα δὸν. ¶ Υιμαρὸν, εὐδιεινόν. ¶ Υιλῶς, κούφως, εὐ τελῶς. ¶ Υὶν, αὐτοῖς, αὐτόν. ¶ Υινάδες, αἱ ῥυάδες ἄμπελοι. ¶ Υινάζει, ἀπορρεῖ, τὰ ἄνθη τοῦ καρποῦ φυλλορροεῖ. ¶ Υίνασος, ἀγρία αἴξ. ¶ Υινάδεσθαι, κλαί ειν. ¶ Υίνθος, τέρψις. ¶ Υινύθιον. φαῦλον.
Υ ίσαι, ψωμίσαι: ¶ Υίσις, ἀπώλεια. ¶ Υίττον, τα χέως εὐθέως. ¶ Υιττάζων, ψιττὰ ἐπιφθεγγόμενος ὅπερ ἐστὶ ποιμενικὸν ἐπίφθεγμα. ¶ Υιττακίαν, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. ¶ Υιττία, ψωμία ἀττικοί.
Υ ιφὰ, ἔψητα λεπτά. ¶ Υιφαῖον, ἰσίον, ὅτε δὲ ψίαθος, ἢ μικρὸν ὀρνιθάριον. ¶ Υίχανα, ψωμία. ¶ Υίχια, αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἄρτων τεμνομένων ψιχίαι.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

δαν, ὀχεύτειαν: ¶ Υόα τὸ μέρος τοῦ σώματος.
Υ Υόγια, ψοφρὰ καὶ οὐκ ἄξια ἀκοῆς. ¶ Υοφρὰ, ὡς λίαν μεμπτά. ¶ Υογερὸν αἰσχρὸν, μεμπτὸν ἐπίψογον. ¶ Υόγξαι, ἀκοῦσαι. ¶ Υόγος, κατά γνωσις. μέμψις ὄνειδος. ¶ Υολίον, σκολιόν.
Υ οθάλλειν, ψοφεῖν. ¶ Υοθίον, αἰθαλῶδες. ¶ Υοθὸν, μέλαν, θόρυβος. ¶ Υόθος, ψώρα, ἀκαθαρσία.
Υ όθωρον, αὐχμηρόν. ¶ Υοθώα, ψώρα. ¶ Υόιθησις ἀλαζών. ¶ Υολοκαμπίαι, ἀλαζόνες, κομπασταί.

Υ ολὸς, καπνὸς αἰθάλη φλὸξ ἀσβόλη. ¶ Υολῶσαι, ψιλῶσαι ῥινῆσαι. ¶ Υόμμος, ἀκαθαρσία. καπνός.
Υ οδίαν, ψόδον, λάκωνες δὲ τὴν στόμαχον. ¶ Υοφεῖ, κτυπεῖ, ῥήσσει. ¶ Υοφοδεῶς, ταραχωδῶς.
Υ οφοδεὸς. δειλὸς κενοφόβος ὁ καὶ τοὺς ψόφους καὶ τὰ ἐ λάχιστα φοβούμενος. ¶ Υοφοδεῖ, τὸ μὲν ὅμοιον αὐτῷ.
Υ όφος, ἦχος κτύπος. ¶ Υυγεῖα, ἀγγεῖα, ἐν οἷς ὕδωρ ψύχεται καὶ ὁ τόπος αὐτός. ¶ Υυδρὴ χέρσος, ἄφρο α. ὀλίγη. ¶ Υυδρὰ ψευδῆ. ¶ Υυδρὸν, ψευστής.
Υ υθιζομένων, ψιθυριζόντων. ¶ Υύθιον, ὀλιγοχρόνιον.
Υ ύθιος, ἀραιὰ ὀλίγη, ψιθυρεῖς. ¶ Υυθιστής. ψιθυριστής.
Υ υθὸς, ψίθυρος. ψεῦδος. ¶ Υυθώνες, διάβολοι.
Υ ύαι, ἀλώπεκες, βασσαρίδες, καὶ αἱ κατὰ τὴν ὀσφὺν σάρκες. ¶ Υυκτὰ ὅμως πολλῷ ὕδατι πεφυραμένη μάζα. ¶ Υυκτὴρ ὃν ἡμεῖς ψυγέα, καὶ εἶδος ποτηρίου.
Υ υκτηρίαι, οἱ ἄλσώδεις καὶ σύσκιοι τόποι. ¶ Υυκτήρι ον, ποτήριον ὃ ἡμεῖς ψυκτῆρα φαμέν. ¶ Υύλλα, ψύλλαι θηλυκῶς. ἄλλοι δὲ ψύλλοι ἔθνος λιβύης. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ζωυφίου μικροῦ ἀρρενικῶς ὡς φησιν ἐπί χαρμος. ¶ Υύλλακας τὰς ψύλλας. ¶ Υυλλίον, πόα. ὃς καὶ τὸ σπέρμα ὁμώνυμον. ¶ Υύλλικοι, εἶδος κυνῶν ὀνομασθὲν οὕτως. ¶ Υύλλικος γόης ὁ τῶν ψύλ λων. οἱ δὲ ψύλλοι, ἔθνος λιβύης. ¶ Υύλλος, τὸ παχὺ τὸ συνέχει τὸ τοῦ κάπρου αἰδοῖον. ¶ Υύξας, ἀμβλύνας τὸν ψυχρὸν φυσήσας. ἄνεμον πνεύσας. πνεύσας. ¶ Υύξα σθαι. ῥυσσῶσαι, ξηράναι. ¶ Υύξασαι, πνεύσασαι ῥυσ σῶσαι. ¶ Υύξουσι, ξηρανοῦσιν. ¶ Υύξις, πνοή.
Υ υρίη, νῆσος μικρά. ¶ Υύριος, ἀκάθαρτος, ἀπὸ ψύ ρας τῆς νήσου. ¶ Υυρίς, γῆ. λυπρὰ χέρσος.
Υ ύττα, ἐπὶ τοῦ ταχέως ἀποδραμεῖν λέγεται.
Υ ύφαρον, σκαφίον. ¶ Υύττα, πρόχυμα. ¶ Υύττει, πτύει. ¶ Υυττὸν, πτύελον. ¶ Υυχαγωγεῖ, παραμυθεῖται τὴν ψυχήν. ¶ Υυχαγωγὸς, ὁ ἀνδραποδιστὴς, καὶ ὁ ἀπα τεὼν, ὁ κατάγων τὰς ψυχὰς εἰς ᾅδου. ¶ Υυχάζει, αἰνα ψύχει. ¶ Υύχας, πνεύματα. ¶ Υύχειν ἀνεμοῦν, ξηραί νειν καὶ πνεῖν. ¶ Υυχέμπορος, ὁ τοὺς ἀνθρώπους ἀπεμπολῶν καὶ πωλῶν. ¶ Υύχιος ἱμείρων, κατὰ ψυχῆς ἐπιθυ μῶν. ¶ Υυχὴ, πνεῦμα καὶ ζωύφιον πτηνόν. ¶ Υυ χόλεθρος, ἀπώλεια ψυχῶν ¶ Υυχορραγεῖ, ἀποθνή σκει. ¶ Υυχοσέφας, τὰς τὴν ψυχὴν ἐκπνούσας.
Υ υχουλκὸς, πίκα τίς. ¶ Υυχουλκούμενοι, τὰς ψυχὰς ἑλκόμενοι. ¶ Υυχρὰ, ὃν ἡμεῖς λεπτὸν λέγομεν:
Υ υχροκομψώματα. ψυχροφαντάσματα. ¶ Υυχρὸν κα κὸν ψύξεως αἴτιον. ¶ Υυχρολογία, ψευδολογία.
Υ υχρολόγος, μηδὲν χρήσιμον λέγων. ¶ Υυχρὸν δ' ἐλε χαλκὸν ὀδοῦσι. τὸν καταψύχοντα τὰ σώματα τοῦ αὐχε ρέστως. ¶ Υυχρὸς. ἀσθενής. ¶ Υωδαρέον, αὐχμηρόν.
Υ ώθιον, τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. ¶ Υώθια, τὰ τοῦ ἄρτου ἀποθραύσματα καὶ τὰ ὑποκάτω. ¶ Υώιζος. ἄφοδος ὑ γρὰ, ἡ νόσος δυσεντερία. καὶ ἣν καλοῦσι μίνθαν, οἱ δὲ αὐχμὸν ὃ μόλυσμα. ¶ Υωία. σαπρία, δυσωδία. ¶ Υώλη, γλῶττα. ¶ Υωκεῖν, ῥάπτειν. ¶ Υωλόκυθος, οὐδε νὸς ἄξιος. ¶ Υωλὸν, τὸ ἀπεσκυλμένον. ¶ Υώμι κες οἱ τοῦ σίτου τὰς ῥίζας ἀπεσθίοντες καὶ ὁ ἔγκαρος*. ὁ σίτος φησὶ ἐξεψώμισεν ἀπὸ τῆς ζώου σχηματίζεται. ¶ Υω μιεῖ ῥέψει. ¶ Υώμιγξ, σφήκωμα. ¶ Υωμοὶ μέρη.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ψαδίς. ψαγδᾶς μύρον ποιόν. ¶ Ψάγιον ἀγγεῖον. ¶ Ψάγιον, πλάγιον, λοξὸν ἐπικεκλιμένον. ¶ Ψάραλλα. ψύγματα. ¶ Ψάλλα, ἡ κινάβαεις. ¶ Ψάδον, κάταντες. ¶ Ψαθυρὸν, ἀσθενὲς, μανδρὸν, ψαθυρόν. ¶ Ψαίνειν, φθάσαι, κτίσαι.

Ψ αθάλλειν, κνήθειν, ψηλαφᾶν. ¶ Ψαθρά, εὔθλαστα, σαθρά, ξηρὰ ἀσθενῆ, ψαθυρά. ¶ Ψαθία, ψωμίαι.

Ψ αθύρματα, ἀποκόμματα. ¶ Ψαθυρὸς, εὔθλαστος· καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ψαιδρὰ, ἀραιότειχα. ¶ Ψαιδρὸν, φαιδρὸν, ἀραιόν. ¶ Ψαιθὸν, ὑποφοινίσσον.

Ψ αῖμα, ὀλίγον. ¶ Ψαινούσσειν, διὰ ῥιπισμοῦ καταψύχειν γράφεται δὲ καὶ δραπισμοῦ. ¶ Ψαινύθιον, ψευδές. μάταιον. ἀτελές. φλύαρον. οἰκτρόν.

Ψ αιύσαρ, λεπτίσκαρ. ¶ Ψαιῦντες, ψωμίζοντες.

Ψ αίνυον, ἀγγεῖον. ¶ Ψαίνοσμα, ὀλίγον. ¶ Ψαινώσσειν, ῥιπίζειν. ¶ Ψαίρειν, τινάσσειν, ῥιπίζειν, ἐλαφρῶς τι ποιεῖν, ψαίειν, σύρειν. ¶ Ψαῦσμα, σῶμα ὀλίγον. ¶ Ψαιστά, ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα. ¶ Ψαικάζει, ψάνει. ¶ Ψαίκαλον, ἔμβρυον, βρέφος.

Ψ ακάς, ψακὰς ῥανίς. ¶ Ψακάλυχοι ἔμβρυον.

Ψ ακαλοῦχοι, ψακάδας ἔχουσι. εἰσὶ δὲ ἔμβρυα.

Ψ ακελον, μέσα. ¶ Ψάκιον, ἀραιὸν, μακρόν.

Ψ ακταν, τὴν ψωκτὴν μᾶζαν. ¶ Ψακτής, ψύκτρα.

Ψ αλάσματα, ψηλαφήματα. ¶ Ψάλις, κιθαριστής.

Ψ αλία, κρίκοι δακτύλιοι. ¶ Ψαλίδες, ἀψίδες τῶν στύλων. ¶ Ψαλίξαι, κεῖραι. ¶ Ψαλίοις ἵππων, χαλινοῖς ἵππων. κωλυτηρίοις. ¶ Ψαλίον, κωλυτήριον, χαλινός. ¶ Ψαλίθια, ψύγματα. ¶ Ψαλακάνθα, φυτὸν ἀδιάσπορον δοκεῖ τισιν εἶναι. ¶ Ψαλακρὸν οὐκ ἀνθρώπινον. ¶ Ψαλάσσει, τινάσσει, ψηλαφᾷ, κινεῖ, ψαύει, ψάλλει, ἀφ' οὗ καὶ ἀψάλακτος, ὁ ἄψαυστος.

Ψ αλίς, ὁ ἄρμενον, καὶ καμάρα, καὶ ταχεῖα κίνησις.

Ψ άλλειν, ἄδειν ἄσματα, τίλλειν, κινεῖν. ¶ Ψαλὸν, εἶδος χαλινοῦ. ψαλίττεται, ἁμιλλᾶται. ¶ Ψαλλὸς. ὕλη. ¶ Ψαλοίμην, βληθείην. ¶ Ψάλτης. ὁ αὐλητὴς ἡ δὲ γυνὴ ψάλτρια. ¶ Ψαλτὶς, κιθαρίστρια.

Ψ, ἀλτιγξ, κιθάρα. ¶ Ψαλύγων. ἔνιοι ψάλυγας τὰς λεγομένας ψυχάς. ἄμεινον δὲ τὰς ἀσθενεῖς σπινθῆρας.

Ψ αμαθία αἰγιαλός. ¶ Ψάμαθος, ψάμμος, ἡ παραθαλάσσιος ἄμμος. ¶ Ψαμμακοσιογάργαρα πολλὰ ἀναρίθμητα ἀπὸ τῆς ψάμμου καὶ τῶν γαργάρων.

Ψ άμματα, στεφάσματα. ¶ Ψαμματίζουσα. ψωμίζουσα. ¶ Ψαμμὶν, ἄλφιτα. ¶ Ψαμμοδύτης ἰχθύς. ὃν καὶ καλλιώνυμον ὀνομάζουσιν. ¶ Ψάμμος, ἡ παραθαλάσσιος γῆ ἄμμος. ¶ Ψαμισμὸς, ναυτιασμός. ¶ Ψανὸς, ψεδνός. ¶ Ψάρεις, γένος στρουθοῦ.

Ψ άρες, εἶδος ὀρνέου. ἄλλοι δὲ φασὶ τὴν λέξιν μυθικοῦ κεῖσθαι. ¶ Ψάρεις, εἶδος νεὼς τριήρους. ¶ Ψαρεῖσχοι, ψαροί. ¶ Ψαροί. ποικίλοι, εἶδος χρώματος.

Ψ άρον, ποικίλον, σποδοειδές. ¶ Ψαστὸς, τὰ ψαιστὰ ῥόδα. ¶ Ψαταῖσθαι, προκαταλαμβάνειν. ¶ Ψατῆσαι, προφθῆναι. ¶ Ψαύειν, θιγγάνειν. ¶ Ψαύεται, ψηλαφᾶται. ¶ Ψαυγές, θορυβῶδες. ¶ Ψαυκρόποδα, κουφόποδα, ἄκροις τοῖς ποσὶ ψαύοντα. ¶ Ψαυκρὸν, πάνυ κοῦφον, ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν. ¶ Ψαυκρὸς, καλλωπιστὴς ταχύς. ἐλαφρὸς ἀραιός. ¶ Ψαλόεντα, τὰ ἐν τῷ ψαύειν ἀπελθόντα. ¶ Ψαῦσαι, ἅψασθαι προσεγγίσαι. ¶ Ψαύσασθε, τὰ ἀστά. ¶ Ψαυστὰ, ψαυστὰ ἀρχαίας. ¶ Ψαύελος, κονιορτὸς φερνὸς, οἱ δὲ ψαυρός. ¶ Ψάφα, κνέφας. ¶ Ψαφαρὰ, ψαθυρά.

Ψ αφαρόν. ξηρὸν, αὐχμηρόν. ἀσθενές, ἐλαφρόν. ¶ Ψαφαρά, νεφέλη σκοτεινή. ¶ Ψαφθρά, ψαθυρά.

Ψ αφέα, ψωμία. ¶ Ψάφα, λόφοι ὑψηλοί.

Ψ αφοτειβέων, τῶν τοῖς λόγοις τειβομένων.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ψὲ, αὐτὴν, αὐτὰς, αὐτόν. αὐτά, αὐτοὺς, αὐτὴν, αὐτό.

Ψ ¶ Ψέγει, μέμφεται, ὑβρίζει. ¶ Ψέγος, τάφος καὶ ἐπιψέγειν, ἐπικαλεῖν. ¶ Ψέδειν, ἐντρέπειν φροντίζειν. ¶ Ψεδνή, ἡ θρίξ, ἡ ἀραιόθριξ. ψεδνὴ δὲ ἐπινενόηται μαδρὰ ἐπιπόθει. ¶ Ψεδύναι, λόγοι. ¶ Ψέδυρος, ψίθυρος.

Ψ εδνὸς, μαδρὸς, ἀραιόθριξ. ¶ Ψειαί, ἀλώπεκες ψῆφοι. ¶ Ψεάδες*, τῶν ἐλαιῶν τὸ ἀποπίασμα.

Ψ είματα, παίγνια. ¶ Ψελλεύει, κραιπαλεύει. ¶ Ψειράζει, ἀπορρεῖ. ¶ Ψείρει, φθείρει. ¶ Ψεῖσαι, ψωμίσαι. ¶ Ψεκάδες, ῥανίδες, σταγόνες. ¶ Ψεκάς, σταγών. ¶ Ψελλίζειν, ἀσήμως λαλεῖν. ¶ Ψεκτὸν, μεμπτόν. ¶ Ψελιστὴν, λύχνον. ¶ Ψελλὸς, ὁ τὸ στόμα παχύτερον λέγων. ¶ Ψελός, αἰθαλός.

Ψ ελύνοι, σπόνδυλοι. ¶ Ψευδάγγελος, ψευδῆ ἀγγέλλων. ¶ Ψέλλια, δακτύλιοι,* λύγαι. ¶ Ψευδάλμιον, ψευδές. ¶ Ψευδάμαξις, εἶδος ἀμπέλου ὄρχωσις ἀναδενδράδα εὔθετος ἄμπελος, καὶ ὁ ψευδόπλαρος.

Ψ ευδεπιώσειεν, ψευδολογήσειεν. ¶ Ψευδῆ, ἀλλόκοτα. ἀπατητά. ¶ Ψευδηγόροις, ψευδολόγοις. ¶ Ψευδής, ψεύστης. ¶ Ψευδεπιόσομεν, ψευδολογήσομεν.

Ψ ευδομυθεῖ, ψευδολογεῖ. ¶ Ψευδοραβδοῖαι, ψευδραψῳδοί. ¶ Ψεῦδος, ἀπάτη πλάνη. ¶ Ψευδοσέληνον, ἡ ἀμαυρὰ σελήνη. ¶ Ψευδώνυμοι, ὄνειροι, ψευδολόγοι. ¶ Ψευσάμενοι. παραβάντες ἐπιορκήσαντες ἐπιορκήσαντες. ¶ Ψεύστης εἶ, ψεύστης εἶ.

Ψ έφας νυκτὸς σκοτεινῆς. ¶ Ψεφαυγοῦς, σκοτεινοῦς.

Ψ έφαος. σκοτεινοῦς. ¶ Ψεφάειον, λυπρόν. σκοτεινόν.

Ψ εφηνά, σκοτεινή. ¶ Ψεφάς, σκότος. ¶ Ψέφος, καπνός. ¶ Ψέφει, διαλοιδορεῖ, ἐντρέπει, λυπεῖ, φροντίζει.

Ψ ῆγμα, ξύσμα, ἢ μικρὸν θρύμμα κλάσμα. ¶ Ψηκελὸν κονιορτός. ¶ Ψήκτρα, ξύστρα, σπάθη. ¶ Ψῆλαι, τίλαι. ¶ Ψηλαφηκότες ἅμα ψήλικες, τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νεογένναι. ¶ Ψήν. εἶδος ζώου μακροῦ συκοφάγου. ¶ Ψῆνες, κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γενόμενα. ¶ Ψῆνας. τὰ σπέρματα τῶν ἀρρένων φοινίκων. ¶ Ψηνὸν, ἀραιόν. ¶ Ψηνὸς, ψεδνὸς δάψιλος. ¶ Ψηνίζων, τοὺς ψῆνας λέγει τοὺς τῆς μάργηδος. ἔστι δὲ ὁ ψὴν εἶδος ζώου ὅμοιον κώνωπι ὃ εἰσδύεται εἰς τοὺς ὀλύνθους τῶν σύκων καὶ πεπαίνει ἀσφύς. ¶ Ψῆρες, εἶδος ὀρνέων. ¶ Ψηροπνεῖται, ἀπόπυρος ἄρτος οἱ δὲ πυρεσφθεὶς. οἱ δὲ κακός. ¶ Ψῆττα, ἰχθύδιον τῶν πλατέων, ἣ ψῆττα ἣν τινὲς σανδάλιον, ἢ βου-

προσπελάζει καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Χειμφθῆναι. ἐμπε
λασθῆναι ἐκεῖ φθῆναι, ἀνορμῆσαι. ¶ Χρέμψασθαι, πλά
σαι. ¶ Χρόα, τὸ σῶμα. ἢ χρῶτα. ¶ Χροανθὲς, εὐφεγγὲς
X ροΐ, σώματι. ἐπιφανεία. ¶ Χροιά, ἐπιφάνεια.
X ροτιζόμενον, λαμπρυνόμενον. ¶ Χρόμαδος, κρότος,
ψόφος. ¶ Χρόμη, φρυαγμὸς. ὁρμή, θράσος.
X ρόμις, εἶδος ἰχθύος. ¶ Χρέμιος. ὄνομα κύριον.
X ρόμοις, χρεμετισμοῖς. ¶ Χρόμος, ψόφος, ψόφος
ποιός. οἱ δὲ χρεμετισμός. ¶ Χρονίζει, διατρίβει.
X ρόνιον, ἀρχαῖον, ἢ μετὰ πολὺν χρόνον. ¶ Χρονιώτε
ρον, ὑπερχρονίζον. ¶ Χρόος, χρωός. καὶ ἀπὸ χροὸς ἀπὸ
τοῦ σώματος δῆλον. ¶ Χροοσπέρμενος, τοῦ σώματος κο
ρεσθείς. ¶ Χρὸς ἄσαι, τοῦ χρωτὸς κορέσαι. ¶ Χροιά,
μακρά. ¶ Χιρωάζει, καλεῖ. ¶ Χρυσαΐζεται, κοσμεῖ
ται. ¶ Χρυσαλλίς. ζῶόν τι. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς κάμπης γινο
μένην χρυσαλλὶν λέγουσιν. ¶ Χρυσαμοιβὸς, ἀργυρο
γνώμων. ¶ Χρυσάμπυκας, χρυσοχαλίνους χρυσο
μίτρους. ¶ Χρυσάμπυκες, χρυσόδεσμοι. ¶ Χρυσάμ
πυκος, χρυσόδεσμον χρυσοχάλινον, οἱ δὲ χρυσοῦς δε
σμοὺς ἔχοντας περὶ τὸν ἄμπυκα, ὅ ἐστιν ἡ τῶν τειχῶν
ἕξις ἢ ἄνω ἀνάληψις. ¶ Χρυσάνθεμον. τινά. ὃ καὶ
χρυσάνθεμον. ¶ Χρυσάορον, χρυσὸν ξίφος ἔχοντα.
X ρυσάορος, χρυσὸν ἄορ ἔχοντος ὅ ἐστι φάσγανον. μάχαι
ραν σπάθην. ¶ Χρυσαστέρια, τὰ χωρία εἰς ἃ φοιτῶν
τες ἐλάμβανον ἱερεῖα καὶ χρησμούς. ¶ Χρυσαυγοῦν
τες ἀστράπτοντες, ἢ στίλβοντες. ¶ Χρυσέος, χρυσήλιος,
χρυσοκίσσαιος, ἢ καλλιόμηλος. ¶ Χρυσότευκτος, ἐκ
χρυσοῦ κατεσκευασμένος. ¶ Χρυσεον σκῆπτρον ἔ
χων. αὐτὶ τοῦ αὐτὸς ὁ τειρεσίας περιφραστικῶς. ¶ Χρυσε
όπη, ὁ διὰ χρυσοῦ εἰργασμένη. ¶ Χρυσέῳ, ἤγουν χρυσῷ ἢ
λαμπρῷ. ¶ Χρυσῆ, ἐπίθετον τῆς ἀφροδίτης. ¶ Χρυση
λάκατος, καλλίτοξος. ἠλακάτη γὰρ ὁ ῥεξικὸς κάλα
μος. ¶ Χρυσήλατος, χρυσῷ ἐληλασμένος καὶ κατε
σκευασμένος. ¶ Χρυσήνιος, χρυσᾶς ἡνίας ἔχων οἱ
δὲ καλὰς, ἢ καλλίδιφρος. ¶ Χρυσῆς ἀφροδίτης, τῆς κα
λῆς. ¶ Χρυσία, ὁ χρυσός. ¶ Χρυσίδα. τὴν χρυσῆν
φιάλην. ¶ Χρυσοπάνη, τὴν διὰ χρυσοῦ εἰργασμένην.
X ρῷ, μολυσμῷ. ¶ Χρυσίς, ποτήριον, οἱ δὲ φιάλη χρυσῆ.
X ρυσίου. τὸ τῶν παιδίων αἰδοῖον. ¶ Χρυσῖτις, λίθος ἡ κα
λουμένη βάσανος ἢ λυδία. ¶ Χρυσοκόλλα. βρῶμά
τι ἐκ λινοσπέρμου καὶ μέλιτος, καὶ χρῶμά τι χλωρόν.
X ρυσοκόλληρος, σφραγὶς χρυσοδακτύλιος. ¶ Χρυσό
λοφοι, δράκοντες. ¶ Χρυσόλοποι. χρυσᾶς λεπίδας
ἔχοντες. ¶ Χρυσοραντίς, ἡ χέρνιψ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦν ἔχειν
X ρυσόθρονος, καλλίθρονος. ¶ Χρυσόρραπις, ὁ ἑρμῆς. ἀ
πὸ τῆς ῥάβδου καλουμένης. ¶ Χρυσορραπίς, χρυσοβα
φές. ¶ Χρυσορραγὲς, ἔρνος ἀπορρεόμενον ἢ ἀπεσχισ
μένον ἀπὸ τοῦ δένδρου. ¶ Χρυσότευκτος, ἐκ χρυσίου κα
τασκευασθείς. ¶ Χρυσοτόρευτα, χρυσόγλυφα.
X ρυσοῦς, πολέμαρχος φησὶ δύνασθαι τὸν χρυσοῦν παρὰ
τοῖς ἀττικοῖς δραχμὰς δύο. τὴν δὲ τοῦ χρυσοῦ δραχμὴν
νομίσματος ἀργυρίου. δραχμὰς δέκα. μνᾶς δὲ λέγεσθαι
τοὺς πέντε χρυσοῦς. ¶ Χρυσῶν δαίμων. ¶ Χρώζει, προσ
σπήλει, ψηλαφᾷ. ¶ Χρῶμα, φρυαγμὸς. ὁρμὴ, θράσος.
καὶ παρὰ τοῖς μουσικοῖς χροιά. ¶ Χρωματισθείς, εὐθὺς δὲ
αὐτοῦ φθάσων, αὐτὶ τοῦ χρωματισθείς. ¶ Χρῶσαι, χρωματί

σαι, μολῦναι. ¶ Χρώσασθαι σῶμα, μολυνθῆ σῶμα. ¶ Χρω
σθῆναι, μολυνθῆναι. ¶ Χρώσειν, μολύνειν. ¶ Χρὼς ζῆν,
σῶμα ζῆν. ¶ Χρῶμαι, μολύνομαι. ¶ Χρωτός. σώματος.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

ὕδην, κεχυμένως, ἀθρόως, εἰκῆ, σποράδην, δαψι
X λῶς. Χυλὸς, πομάτων ὑγρῶν ἔκπωμα.
Χύμα, ῥεῦμα, πλῆθος. ¶ Χύματα, τὰ ἐπὶ τοῖς
τάφοις χεόμενα. ¶ Χυμοὶ, γεύσεις. ¶ Χυμὸς, σίε
λος, ὁ τάφου χῶμα. ¶ Χυμῶν. πομάτων ὑγρῶν.
X ύνιν, τὴν χεῖρα. ¶ Χύντο, ἐξεχύθησαν. ¶ Χύρρα, ὅ
πως εἰώθασι τοῖς ὑσὶν ἐπιφθέγγεσθαι. ¶ Χυρράβιοι,
δεσμοὶ συῶν. ¶ Χύρραβος, ὄρνις τὶς ποιός.
X υρρόιδια, τὰ ζῷα τὰ χοιρίδια. ¶ Χύρριον, στεπτὸν,
ὁ δεσμεύονται τοῖς χοίροις. ἔστι δὲ ξύλινον. ¶ Χυρβιάσαι,
σκιρτῆσαι. ¶ Χυτὰ, χυτά. ¶ Χοτὸ, χυτά. ¶ Χυ
τὸ, ἡ ἐπὶ τοῦ τύμβου χωννυμένη γῆ. ¶ Χυτοί, οἱ περὶ δι
κτύῳ τῶν ἰχθύων περιφερόμενοι. ¶ Χυτὴν, χερσὸν καὶ τὸ
χῶμα ἢ ὁ ξεστὸς λίθος. ¶ Χύτλα, τὰ μετ᾽ ἐλαίου καὶ
ὕδατος ἀλείμματα. ¶ Χυτλάζει, κλυδάζεται.
X ύτλα, τὸ ἐφ᾽ ὕδατος ἔλαιον καὶ εἶδός τι μαντείας ὃ δι᾽ ὕ
δατος καὶ ἐλαίου γίνεται. ¶ Χυτλάσαι, ξυφῆσαι διαχέαι
ὑγράναι. ¶ Χύτλασον. ὕγρανον, χύτλος δὲ κραδὸς ὁ κάσ
ευσκιος πικρὸν, ἐσπαρμένοις εἰκῆ ἢ οὐκ ἐν τάξει μένουσιν
X υτλῶσαι μετ᾽ ἐλαίου λούσασθαι. ¶ Χυτλῶσαι, τὸ ἀ
λείψασθαι μετὰ τὸ λούσασθαι. ¶ Χύτραι, τὰ χυτρόπολια.
X ύτρας λιμὰν, μεγάλαις τισὶ κωλύεσθαι βλέπειν καὶ
λίαν λιμᾶν. ¶ Χυτραῖον, ὀστράκινον. ¶ Χύτρια, τὰ
τῶν χυτρῶν ὀστράκια. ¶ Χυτρίδιον, μέτρον τι.
X υτρίου. τὸ κρανίου. ¶ Χυτρίνδα, παιδιᾶς εἶδος τρι
αύτης, καθίζεται τὶς ἐν μέσῳ, εἶτα κύκλῳ περιτρέχον
τες οἱ παῖδες, περὶ τὸν καθεζόμενον, ποιοῦσιν αὐτὸν πε
ριστρέφεσθαι ἕως ἅψεται τινὸς τίλλοντος αὐτόν. εἶτα
καθίζεται ὁ ληφθείς. ¶ Χυτρίζειν, ἐν χύτρᾳ τιθέναι.
X υτρῖνοι, τὰ κοῖλα τῆς γῆς δι᾽ ὧν αἱ πηγαὶ ἐνίενται.
X υτρισμὸς, ὁ τῶν βρεφῶν ἐν ταῖς χύτραις ἔκθεσις.
X ώεσθαι. συγχεῖσθαι, χολοῦσθαι. ¶ Χώεται, θυ
μοῦται, μέμφεται, ὀνειδίζεται. χολοῦται καὶ τὰ ὅ
μοια. ¶ Χωΐλα, τροφήν. ¶ Χωλαβεῖ, θορυβεῖ.
X ωλεύει, νοσεῖ, σκάζει. ¶ Χωλωτοῖσιν, ὀργίλοις.
X ολωθείς, ὀργισθείς. ¶ Χωλοθρον, ἡ κοιλασία.
X ῶμα, ὕψωμα γῆς ὀχυρόν. ¶ Χωματεπάκτης, τοῖς
χώμασιν ἐπικείμενος. ¶ Χωνευτήριον, χωνεῖον.
X ῶμος, χῶμα. σωρός. ¶ Χώνην, τὴν ἰταλίαν οὕτως
πάλαι ἔλεγον ὡς φασὶν ἀντίοχος ὁ ξενοφάνους ἐν τῷ
περὶ ἰταλίας. ¶ Χῶνος, βουνὸς, τόπος. βόθυνος.
X ωόμενος, λυπούμενος, ὀργιζόμενος. χολούμενος, συγ
χεόμενος. ¶ Χώρει, πορεύου. ¶ Χωρεῖν, ἀπελθεῖν
X ώρησαν, ἀνεχώρησαν. ¶ Χωρέσαντα, καταβληθέν
τα ὁρμήσαντα. ¶ Χωριάζεσθαι. λέγειν. ¶ Χωρίον,
δοχεῖον, κόπρον, καὶ ὄρνις ποιός. ¶ Χωριασμὸς, κίστη,
χωρὶς δῆλα * ὁ διάζουρος. ¶ Χωρίτης, ἀγρότης. ἀ
γροικος, ἄλλος τὸν ὀλίγον. ¶ Χωροβατεῖ, ἐν τῇ χώρᾳ
περιπατεῖ. ¶ Χωρονομεῖ ὀργίζεται. ¶ Χῶρος, τό
πος, ἀγρός. ἄνθρωπος. ἢ χωρίον. ¶ Χωσάμενος.
χολωσάμενος. ¶ Χώσασθαι, συγχυθῆναι, ὀργισθῆ
ναι, λυπηθῆναι. ¶ Χωσθῆναι, τὰ αὐτά.

Χ ολάοντα, αἰθύοντα. ¶Χολαρεῖς, δῆμος φυλῆς ἀκαμαντίδος. ¶Χολὰς, ἑορτὴ διονύσου. ¶Χολέρα, ἔκκρισις κάτωθεν διὰ γαστρὸς, καὶ ἄνωθεν διὰ στόματος ἐμετός. ¶Χολωσέμεν, ὀργισθήσεσθαι.
Χ ολέρα. σωλὴν, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῶν κεράμων φέρεται ἐξακοντιζόμενον. ¶Χολὴ μανία πικρά. ¶Χόλικες, αἱ παχύταται κοιλίαι, οἱ δὲ τὰ τῆς κοιλίας χράσματα. ¶Χόλιξι, κοιλίαις. ¶Χολόβαφα, τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα. ¶Χολοβαφίον, ὅτι λέγεται ἅμα μὲν, ὅτι τὰ φαῦλα βαφέντα χολῇ βάπτεται, ἅμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα.
Χ ολόεν, πικρὸν, χολοποιόν. ¶Χόλος, ὀργή. ἐπιμονὴ, καὶ ἡ τῆς χολῆς διάθεσις. ¶Χολοῦται, πικραίνεται, θυμοῦται. ¶Χολωθεὶς, ὀργισθεὶς, εἰς χόλον ἀχθείς. ¶Χονδρὰς, χορδάς. ¶Χονδρίον, πίναξ, κέραμος. ¶Χονδρεύει, σεμίδαλιν ποιεῖ. ¶Χονδρείλη, ἀγριόν τι λάχανον. ¶Χονδρείτης, σεμίδαλις. ¶Χονδρείτις, παχεῖα σεμίδαλις.
Χ ονδροκόπια, μύλων ὅπου ὁ χόνδρος κόπτεται.
Χ ὄνδρον, σεμίδαλιν μεμιγμένην ὡς πλακοῦντα.
Χ όνδρος βρακνὸς, οὗτος ὁ ἄλιξ. ἢ παχὺς, ἢ μωρός.
Χ όνδροι ἁλῶν, παχεῖς ἅλες. ¶Χόνος, ποτήριον χαλκεῖον. ¶Χοραγείων, διδασκαλείων. ¶Χοραγὸς, διδάσκαλος ἔξαρχος. ¶Χορδαψὸς, πάθος ἐντέρων. ¶Χορδὴ, νευρὰ κιθάρας. ¶Χορδεῦσαι, κακοποιῆσαι τεμεῖν. ¶Χορεῖον, διδασκαλεῖον, καὶ βωμός τις. καὶ αὔλημά τι, μέρος τι χωρίον, καὶ τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας. ¶Χορεύει, μελῳδεῖ, βακχεύει. ὀρχεῖται. ¶Χορηγία. δόσις.
Χ ορηγεῖ, παρέχει δίδωσιν. ¶Χορηγὸν, παιδίον ¶Χορηγὸς, διδάσκαλος, καὶ ὁ ἐπιδιδούς τι τῶν ἰδίων τῷ χορῷ ἐξ ἀρχῆς. ¶Χόρια, τὰ τῶν ἀρνεῶν καὶ ἐρίφων ἀγγεῖα. ἄλλοι τὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γενόμενα βρώματα.
Χ ορίλον ἐκφαντίδος, κρατῖνος τὸν ἐκφαντίδην οὕτως εἶπεν, ἀντὶ τὸν χορίλλον. ¶Χορὸν δίδωμι, παροιμία ἐπὶ τῶν σκώμμασι νικώντων. ¶Χορὸς κύκλος, στέφανος. ¶Χοροστασία, χορός. ¶Χοροστατεῖ, χοροῦ κατάρχων. ¶Χοροῦ ἡγεῖται, χορὸν στρέφει. ορτεῖος, δασὺς χιτὼν, οἷος τῶν σειληνῶν.
Χ ορτειοβάμος, ὁ σειληνός. ¶Χορτειοβάμων, χορταῖον τὸ ἔνδυμα τοῦ σειληνοῦ. ¶Χόρτον, οὐρανοῦ τὸ περιείλημα. ¶Χόρτος, ὁ συνήθης, καὶ ὁ περίβολος τῆς αὐλῆς ὡς τὸ αὐλῆς ἐν χόρτῳ, οἱ δὲ εὐρυχωρίας. δηλοῖ δὲ καὶ χώραν. καὶ χόρτασμα. καὶ τὸν ὄρνιν τὸν ἐκ * χωρίων ὡς ἐν τῷ συγχορτάνοι αἱ παιδιαί. ¶Χοροκάλη, καλῶς χορεύουσα. ¶Χοῦσαι, αἱ κατὰ ἀγροικίαν, ἐπαγγελίαι. ¶Χουμὸν, χυλόν. ¶Χοῦς, ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἐπιβαλλόμενον τῷ ὀρόφῳ χῶμα, καὶ μέτρον κοτυλῶν, καὶ ἑρέτιπον. ¶Χοώμενος, λυπούμενος, ὀργιζόμενος

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ρᾶ, χρίζει, θεσπίζει. ¶Χραύει, κελεύει.
Χ Χραίνει, μιαίνει, σαίνει, χρίει. ¶Χρεμετίσαι, κράξαι ὡς ἵππος. ¶Χρεμετισμὸς, ἡ τῶν ἵππων φωνή. ¶Χραίνειν, μιαίνειν. σαίνειν. χρίειν, μιαίνειν, ῥυπαίνειν. ¶Χραισμεῖν, βοηθεῖν. ¶Χραισμῆσαι, βοηθῆσαι. ¶Χραισμήσουσι, βοηθήσουσιν.
Χ ραίσμωσι, βοηθῶσιν. ¶Χρᾶν, χρίζειν μαντεύεσθαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Χαραμβαλιαστὺς, γέλως ὁ μετὰ παιδιάν. ¶Χραμαδδῖλαι. γελῶναι. καὶ αἱ νεοθρέπτα των τῶν κυνῶν. οἱ δὲ τὰς κοχλίας. ¶Χράναι, χρῶσαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Χράνας, μιάνας.
Χ ρανθεὶς, μιανθείς. ¶Χρανθῆσθαι, χρανθήσεσθαι, ἐπικαυθήσεσθαι. ¶Χρᾶται, μολύνεται καὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ χρῆται. ¶Χραῦσαι, καταξῦσαι. ¶Χράναι, σκιάσαι γράψαι ἐπιτυχεῖν. ¶Χραύσῃ, καταξύσῃ, πλήξῃ. ¶Χραῦσις, ἄγκυρα μονόβολος.
Χ ρέα ἐνδένεια μαντεύματα. ¶Χρεῖ, δεῖ. ¶Χρεῖαι ἐνδεῖαι. ¶Χρεαγωγὸς, ὁ ὑπὲρ ἑτέρου τὸ ὀφλέτην ἄγων. ¶Χρέος, ὄφλημα, χρεία. ¶Χρείω τὴν ἔνδειαν, ποτὲ δὲ καὶ τὸ χρέος. ¶Χρειὼ, χρέα, χρεία. ¶Χρείων, χρησμῳδῶν. χρησμολογῶν.
Χ ρεῖος, δέησις. ¶Χρεῖος, ὄφλημα χρέος. ¶Χρεμέλα, ἡ γῆ ὡς καλλίμαχος. ¶Χρεμετίζει, κελεύει ὡς ἵππος. ¶Χρεμετὶς, ὄνομα ποταμοῦ:
Χ ρεμετισμὸς ἡ φωνὴ τῶν ἵππων. ¶Χρεμετᾷ, ἠχεῖ.
Χ ρεμὶς, χρεμετίς. ¶Χρεμὶς, ὁ ὀνίσκος ἰχθύς.
Χ ρεμψιθίασον, οἱ εἰσιόντες εἰς θίασον. ¶Χρέοντες, προφητεύοντες. ¶Χρεολυτήσων, χρεοδώσων.
Χ ρεῦμα, ῥεῦμα. ¶Χρεὼ, χρεία, ἢ τὸ εἱμαρμένον, ἢ τὸ ὀφειλόμενον. ¶Χρεώμενος, χρώμενος.
Χ ρεῶν, ὀφειλομένων, ἢ χρησμολόγων. ¶Χρεῶν ἀποκοπαὶ, ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ὀφειλόμενα τοῖς πλουσίοις ἀκυροῦται. ¶Χρέως, χρέος, ὄφλημα.
Χ ρεωφειλέτης, ὁ τὸ χρῆμα ὀφείλων. ¶Χρὴ, δεῖ. πρέπει, καθήκει. χρησμῳδεῖ. ¶Χρήδενα. τὰ ὅπλα τοῦ ἱστοῦ. ¶Χρῆμα, πρᾶγμα πλοῦτος, οὐσία. λῆμμα. ¶Χρήματα, οἷς τις δύναται χρῆσθαι. κτήματα βοσκήματα. ¶Χρήια, ταινία, ἢ χρήματα.
Χ ρηΐζοντα, ἐνδεόμενα χρειώδη χρείαν ἔχοντα.
Χ ρῆις, πονηρός. ¶Χρηματίζει, ποιεῖ. ¶Χρηματίζει ἀποκρίνεται λαλεῖ, πράττει χρήματα συλλέγει.
Χ ρηματίσασθαι, πραγματεύσασθαι. ¶Χρηματισμός. ὁπλασία. νομοθεσία. ¶Χρίμπτει, ἐγγίζει:
Χ ριμφθῆναι. προσπελάσαι ἐγγίσαι ἐνορμῆσαι.
Χ ρῆναι, δεῖν εἶναι. ¶Χρῄς, θέλεις, χρῄζεις.
Χ ρῆσαι θεσπίσαι. ¶Χρῆσθαι, καυχᾶσθαι, πράττειν, προσφέρεσθαι. χρησμῷ χρῆσθαι. ¶Χρησθήσεται. χρησιμεύσει. ¶Χρησμὸς, τιμωρία. ¶Χρῆσις, ἐνέργεια. ¶Χρησμηλογεῖ, προφητεύει. μαντεύεται. ¶Χρησμὸν, κλύδωνα. ¶Χρησμὸς, προφητεία πρόρρησις ὁ παρὰ θεοῦ διδόμενος λόγος, ἢ μαντεία
Χ ρησμῳδῆμα, τὰ αὐτά. ¶Χρησμῳδία, μάντευμα, μαντεία, προλεγόμενον. ¶Χρησμῳδούμενα, τὰ αὐτά. χρηστὰ ποιεῖν τὸν ὑπὲρ ἑτέρου ὀφειλοῦντα.
Χ ρήστης, ὀφειλέτης, ὁ μάντις καὶ ὁ δανειστής.
Χ ρηστήριον, μαντεῖον. ¶Χρηστοὶ, οἱ καταδεδικασμένοι χρήσιμοι. ¶Χρήστης, χρήσιμος. ¶Χρηστῶν, χρησίμων. ¶Χρήστης, μάντις. ¶Χρῆται, χρᾶται. ¶Χρῖ, χρείει. ¶Χρεία, μυρμήκων κοίτη.
Χ ρίμπτεσθαι, ἐρείδειν. ἐγγίζειν. ἐκπλήττειν. στηρίζεσθαι, ἐκβαλεῖν, ἀλείφειν, προσπελάζειν. ¶Χρίμπτεται

τὰ ὑποσειόμενα σπέρματα. ¶ Χίδρον, ὄνομα λαλόν.

Χ ιδρῶν, νέων καρπῶν ἢ θερμῶν. ¶ Χιλαάγγα, ζωόφιόν τι. ¶ Χιλίαρχος, χιλίων ἄρχων.

Χ ιλιοστὺ, τέλος ἀπὸ τῆς θυσίας. ¶ Χιλὸς, ἡ τροφὴ, καὶ χιλὸν τὸ αὐτὸ ἢ χόρτος τῶν βοσκημάτων.

Χ ει, χειλεύει. ¶ Χιλοῦσθαι, παχύνεσθαι, σιτίζεσθαι.

Χ ιλωθῆναι, χιλίας δραχμὰς ζημιωθῆναι. ¶ Χιλωτὴρ, τὸ τοῖς ὑποζυγίοις ἀπὸ κορυφῆς ἐξαρτώμενον ἐν ᾧ ἡ τροφή. ¶ Χιμαδίω, χειμῶνος. ¶ Χιμάζειν, τὸν χειμῶνα διάγειν. ¶ Χιμάζω, παρὰ χειμάζω.

Χ ίμαιρα, τρίμορφον θηρίον, ὃ πρόσθεν μὲν λέων, μέσον δὲ χίμαιρα, ὄπισθεν δὲ δράκων. φασὶν δὲ ἐν λυκίᾳ γένεσθαι ὡς κεφαλὴν μὲν λέοντος ἔμπροσθεν, καὶ ἀπὸ στόματος πῦρ ἀποπέμπον. ὄπισθεν δὲ δράκοντος ἔχον κεφαλήν. ¶ Χιμᾶν, ῥιγοῦν. ¶ Χιμαείδια, γίνεταί τι αἰθήνημον. ¶ Χίμαροι, αἶγες χειμέριαι ἢ τράγοι· ἢ ἔριφοι ῥύακες, ποταμοὶ ἐξ ὄμβρων. ¶ Χίμετλον τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἕλκος ὑπὸ ψύχους.

Χ ιμαίραν, αἶγα ἀγρίαν. ¶ Χίοις, τὰ ἀγαθὰ εὔχεσθε. ἀθήνησιν ἰσοχεῖ τὸν κήρυκα. ¶ Χιονέαν, λευκὰν ἢ φυτεῖα. ¶ Χιονίζει, λευκαίνει. ¶ Χῖον τὸν ἐκ λακαίνης, ἐκ κύλικος λακαίνης οἶνον. ¶ Χιονολόφον, τὸ ἀποπεπαυμένα ἐπὶ κεφαλῆς τὸ μέσον. ¶ Χίραι, αἱ ἐν ταῖς πτέρναις ῥαγάδες. ¶ Χιραλέοις, τοὺς πόδας κατειργασμένους. ¶ Χιτὼν, ἐσθὴς, θώραξ. ἱμάτιον ἀνδρικόν. ¶ Χιωνωθήσονται, λευκανθήσονται λαμπρυνθήσονται. ¶ Χλαβόν. εὐτραφές.

Χ λαῖνα, χλαμὶς, ἢ ἱμάτιον χειμερινὸν ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν. ὅ ἐστι θερμαίνειν. ¶ Χλανῖαι, περιβολαί.

Χ λανίσκες, αἱ ὅρμοι τῆς ἵππου. ¶ Χλαμυρὶς, πόα. ὀκυείως βρόμος. ¶ Χλαμὶς, πορφύρα ἢ χιτών.

Χ λαμὸς, χλαῖνα. ¶ Χλαμυραὶ, τρυφῶσαι γεγηθυῖαι. ¶ Χλανίδες, λεπτὰ ἱμάτια. ¶ Χλανίδιον, ἱμάτιον λεπτόν. ¶ Χλάνος, τὸ περὶ τοὺς τραχήλους δέσμος. ¶ Χλαδὼν, κόλαξ. ¶ Χλαρὰ, ψαυσαὶ ἐν ἐλαίῳ. ¶ Χλαρὸν, εὔπεπτον λεπτὸν, τρυφαλέον, ὠχρόν.

Χ λαρὸν, ἐλαιηρὸς κώθων. ¶ Χλεμβρὸν, χλιαρὸν, θερμόν. ¶ Χλεμύραν, χλοανθοῦνται. ¶ Χλεαίνεται, θερμαίνεται. ¶ Χλευάζει, ἐμπαίζει, γελᾷ.

Χ λεύη, γέλως, χλευασμός, ἐμπαιγμός. ¶ Χλευδὸν χύδην, σωρηδόν. πληθύοντα. ¶ Χληδὸς, ὁ σωρὸς τῶν λίθων. ¶ Χλήδος, πάσσον, θλαδίας. εὐνοῦχος

Χ λιδῆ, φρικορίγος τροφῆ. ¶ Χλίδαι, ἀγλαΐσματα τρυφαί. ¶ Χλιδανὴ, τρυφηλή. ¶ Χλιδανὸν, τρυφερὸν ὁμοίως. ¶ Χλιδή. τρυφή. ἱμάτιον χειμερινόν.

Χ λιδὸς, ἐκκοπόνιον. ¶ Χλιδῶνες, κόσμοι οὓς αἱ γυναῖκες περὶ τοῖς βραχίοσιν εἰώθασι φορεῖν καὶ τοῖς τραχήλοις. ¶ Χλιδωνόστον, χλίδωνας περὶ τοὺς πόδας ἔχοντα, τουτέστι περισκελίδας. ¶ Χλιδῶσαι τρυφῶσαι. ¶ Χλίει, θρύπτει. χλιαρόν. τὸ ἔνθερμον.

Χ λιώνας, χλιάνας. ¶ Χλιοῦται, χλίεται.

Χ λόα. βοτάνη. ¶ Χλοάζει, αὐθηρὸς ἐστὶν αὐθηρεύεται.

Χ λοάζεσθαι, περίζεσθαι. ¶ Χλοανθεῖν, χλωρὸν ἀνθεῖν. ¶ Χλοάνοις, τοῖς κοιλώμασι μένοις ἀναχεῖται τὰ χωνευόμενα. ¶ Χλοαύσονται, βλαστήσουσιν.

Χ λόη, ἔκλυσις καὶ μαλακία. ¶ Χλοερὸν, χλωρόν.

χλωρὸν ὠχρόν. νέον ἁπαλόν. ¶ Χλόο, βοτάνη φύλλα. ¶ Χλοιά, ἑορτὴ ἀπὸ τῶν * καλάμων.

Χ λοιδᾶν, διέλκεσθαι καὶ τρυφᾶν. ¶ Χλοιδίσκουσι περιζοῦσι. ¶ Χλοιδῶσι, θρύπτονται.

Χ λοὸς, χλωρίασις ὠχρότης. ¶ Χλοαρὸς, ἰχθὺς ὑπὸ ἰώνων. ¶ Χλουνάζειν, κινύρεσθαι.

Χ λοῦναι, λωποδύται, οἱ τῇ χλόῃ ἐνυκαζόμενοι.

Χ λούνην, τὸν τῇ χλόῃ ἐνυκαζόμενον.

Χ λουνὸς, χρυσός. ¶ Χλοῦς, ὠχρότης. ¶ Χλωραὶ σῦκαι. ¶ Χλωρὸς, τυρός. ¶ Χλωρεὺς, ὀρνιθάριον χλωρόν. ¶ Χλωρηίς, ἀηδών. ὅτι ἀπὸ τοῦ χρώματος, ἢ χλωρά. ἢ διὰ τὸ ἐπὶ χλωρῶν καθίζεσθαι δένδρων. ἢ ἀπὸ χλωροειδὲς τὸ γένος ἔχουσι.

Χ λωροὶ, οἱ φάσηλοι μὲν ποτὲ δὲ ὠχροὶ γράπτεον.

Χ λωροκυρτίδες. εἶδος καρίδων. χλωρόν. ὑγρὸν, λευκὸν χαλεπόν. ¶ Χλωρηίδιος, τὸ χλωροποιὸν, τοιοῦτος γὰρ ὁ φόβος, χλωριάσεως ποιητικός. ¶ Χλωρόν τε καὶ βλέπον, ἀντὶ τοῦ ζῶντα. ¶ Χλωρὸν, τυρὸν, ἁπαλόν. ¶ Χλωρὸς, ὠχρός. ¶ Χλωροπέλῳ, νεκρῷ. ¶ Χμαίνει, ἱμείρει. ¶ Χλιάσαι, φονεῦσαι.

Χ ναύει, λαμβάνει, κνίζει. ¶ Χναύεται, περικνίζεται, λαμβάνει. ¶ Χναῦμα, τὸ βρῶμα. ¶ Χναύματα, τὰ βρώματα, καὶ τὰ τῶν κρεῶν ἀπανθρακίσματα.

Χ ναύων, περικνίζων, περιτίλλων. ¶ Χνεμύρεται, κισύρεται. ¶ Χνισμὸς, νόσος. ¶ Χνιαρωτέρα, χνοωτέρα. ¶ Χνίει, ψακάζει, θρύπτει. ¶ Χνόαι, αἱ χοινικίδες αἱ τοῦ ἄξονος συνέχεις. ¶ Χνόην, τὸν τῶν πωλῶν ψόφον. ¶ Χνόος ὁ χνοῦς τῶν γενειῶν ἀρξαμένου. ¶ Χνόος, ξυσμὸς, ψόφος, φθόγγος.

Χ νοῦς, τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων. ¶ Χοῦν, χόα, μέτρον ὑγρῶν. ¶ Χοαὶ, θυσίαι, καὶ τὸ μελίκρατον καὶ ἔλαιον. ¶ Χοανεῦσαι, χωνεῦσαι. ¶ Χοάνη, χώνη, τύπος εἰς ὃν μεταχεῖται τὸ χωνευόμενον. ¶ Χοάνοις, τοῖς φυσητῆρσι· ταῖς χώναις. καὶ κοιλώμασιν εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χωνευόμενον ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις.

Χ οάρβιμα, τὰ γράμματα. ¶ Χοὰς, τὰς σπονδὰς τῶν νεκρῶν. ¶ Χοᾶσθαι, καυχᾶσθαι.

Χ οάσομαι, ἐπείξομαι. ¶ Χόασπις, ποταμὸς ἰνδίας.

Χ οδτεύειν, ἀποπατεῖν. ¶ Χύδανον, τὸν ἵδρωμα.

Χ όες, χῶμαι. ¶ Χεῖ. χώματι,

Χ οῖνον, ποτήριον χαλκοῦν.

Χ οίας, τὸ ἀθροῖσθαι. ¶ Χοϊκὸς, πήλινος, γήινος.

Χ οίνικες, αἱ βαθεῖαι πέδαι ἢ αἱ ἀπὸ μέρους τροφαί.

Χ οινίκη, τοῦ τροχοῦ ἐν ᾧ στρέφεται ὁ ἄξων.

Χ οῖνιξ, μέτρον τι. καὶ πέδη καὶ νάρθηξ.

Χ οιράδες, αἱ ἐγκείμεναι πέτραι καὶ πάθος τι δεινόν.

Χ οιρίνημα. τὸ χοιρίδιον. ¶ Χοιρίναι, αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι. ¶ Χοιρογρύλλιον, ὁ ἐχῖνος.

Χ οιροκομεῖον, λεπτόν τι πλεκτὸν ὡς ὀρνιθοτροφεῖον.

Χ οῖροι, ὁμοίως, ἢ καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα οἱ χοῖροι.

Χ οῖρος, χοιρόσυκα, μοχάνημά τι οὕτως ἐκαλεῖτο.

Χ οιροσφάγος, θύτης.

Χ οιροτροφεῖον. περίζωμα γυναικεῖον καὶ σφάγιον

Χ οιροφόρημα. χοιρίδιον.

Χ ολάδες, τὰ ἔντερα ἀπὸ τοῦ κεχαλᾶσθαι.

Χ ολαδία, τὸ χαλάζειν.

νων μυστίον, ὡς βάρβιτα καὶ ἀσυνέτα πιούντων τῶν ῥα
γικῶν. ¶Χελιδόνειος, εἶδος ἰχάδων. ¶Χέλει
ον, τὸ ἀπεστρακωμένον τῆς χελώνης δέρμα. ¶Χέλει
ος, νῶτος ὀστρακώδης. ¶Χελούειν, θύασθαι, καὶ χελού
σιν ὁμοίως. ¶Χελεῦς, μουσικὸν ὄργανον. ¶Χελ
μὼν, ἰχθῦς ποιός. ¶Χελὴν, χεῖλος καὶ μέρος τοῦ ἱε
ρείου. ¶Χελῆναι, χεῖλαι. ¶Χελωνέοντα, λύραις
χέλυς ἡ κιθάρα. ἀπὸ τοῦ ὀστράκου χελώνης κιθάρα γίνεται
X ελωνέων, χηλῶν. ¶Χελώνη, τὰ χείλη, ἄλλοι τὴν κι
θάραν ἢ τὴν χελώνην, ἢ λύραν καὶ ὄργανον πολεμιστή
ριον. ¶Χελωνάζειν, χλευάζειν. ¶Χελώνιον, χελώ
νιον. ¶Χέλυς, χελώνη λύρα μηχάνημα. ¶Χέλυ
σμα, τὸ προσηλούμενον τῇ τρόπει ξύλον, ἕνεκα τοῦ μὴ τρί
βειν τὰ ξύλα ἐν τῷ καθέλκεσθαι τὰ πλοῖα. ¶Χελύσ
σειν, βήσσειν. ¶Χελώνη, τὸ ὑποπόδιον καὶ νόμισμα
πελοποννησιακὸν καὶ ἡ τρόπις τῆς νεὼς διὰ τὸ ἐπικαμπές.
X ελωνίας, ἡ ποικίλη ἀκανθαλίς. ¶Χελωνίδος. οὐ
δὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς. ¶Χελῶνα. τὴν θαλασσίαν
χελώνην οὕτω λέγουσι τινές, ὡς τὴν ἀράχνην ἀρά
χνην. ¶Χελωνοφάγοι, ἄγριοί τινες. ¶Χεμόνιον, ὀρ
νιθάριον τι κατ᾽ ἄγγιον παρακεχυμένον, ἢ εἶδος ἰχθύ
ος. ¶Χέραδος, χάσμα γῆς. ¶Χεράδες, αἱ τῶν
χειμάῤῥων ποταμῶν λιθώδεις ἀθροίσεις. ¶Χέρα
δος, ἡ μετ᾽ ὀστράκων καὶ λίθων ὕλη. ¶Χεράς, τὸ
ἀπὸ θαλάσσης ἢ ποταμῶν λιθῶδες, ἢ ὁ σωρὸς τῶν λί
θων. ¶Χερμάδιον, λίθος πληρῶν τὴν χεῖρα.
X ερείω, χείρονα, ἐλάττονα. ¶Χέρηϊ, χείρονι, ἥττονι.
ἢ ἥσσονι. ¶Χέρμα, ποίημα, χάλιξ. ¶Χερμάδι
ος. χειροπλήθης λίθος, καὶ ὁ ἀκροβολισμός. ¶Χερμα
δίῳ, χειροπλήθει λίθῳ. ¶Χερμάδες, λίθος πληρῶν
χεῖρα. ¶Χερμάς, λίθος χειροπλήθης ὃν τῇ χειρὶ
βαστάσαι καὶ ἀνελέσθαι δύναταί τις. ¶Χερματι
στής, λίθος χειροπλήθης, καὶ δίσκος βακχεῖος.
X έρνης, πένης, λάτρις, χειροτέχνης ὁ ἀπὸ χειρῶν ζῶν.
X ερόβιος, χερνήτης. χέρνα γὰρ ἡ πενία. ¶Χερνῆτις
ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα πενιχρὰ χήρα. ¶Χέρνιβα, τὸ
ἐπιχεόμενον ταῖς χερσὶν ὕδωρ. ¶Χερνίβιον, τὸ ἀ
γνισθῆναι δι᾽ ὕδατος ἔχοντες κελεβὰς καὶ ἄλλας.
X έρνιβος. τοῦ προχεομένου ὕδατος. ¶Χερνιψάμενος,
τὰς χεῖρας νιψάμενος. ¶Χέῤῥονα, τὴν χέρσον
γῆν λάκωνες. ¶Χεῤῥονησία. γῆ. ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀ
ριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν. ¶Χερσεύει, σοφοκλῆς
ἴωνι κείμενος μὲν βουστάθμους αὐλὰς ἐπὶ χέρσου, ἢ διὰ
χειρῶν ἔχει, ἢ οὕτως ἐμβατεύει. ¶Χερσεία, ἐρη
μία. ¶Χερσόνησος. γῆ εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα, ἡ
μήτε χέρσος, μήτε θάλασσα. ¶Χέρσος, ἡ ἐρημο
γῆ καὶ τραχεῖα, καὶ πᾶσα γῆ ἄκαρπος καὶ ἀνέργαστος.
X ερσωθήσονται, ἐρημωθήσονται. ¶Χερωίς, εἶδος
δρυός. ¶Χεῦαι, ἐπιχέαι, καταχῶσαι ἐπὶ τῶν τε
λευτώντων. ¶Χευάμενοι, περιβαλόμενοι.
X εύει, ῥεῖ. ¶Χεῦμα, ῥεῦμα ὕδατος. ¶Χεύμασι,
προχοαῖς. ¶Χεύωσι, χεύσωσι, χώσωσιν.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

X ῆ, ἔθος, ἀπειρία. ¶Χηνίωνος, νίκος. ¶Χη
λᾶς, ῥάπτης πλέκτης ἢ ῥαφεύς.

X ηλεύει, ῥάπτει, πλέκει. ¶Χηλεύματα. κράνη, τὰ
ῥάπτα χηλὰς ἔχοντα ποιάς. ¶Χηλή, ὁπλή. ὄνυξ
βοός. γνάθος. ¶Χηλεύσεις, πλέξεις, χηλεύματα
γὰρ ἐλέγοντο οἱονεὶ τύπια οἷς πλέκουσιν ἢ ῥάπτουσιν.
X ηλινόν, πλεκτόν. ¶Χηλοδιψεῖν, ἐκλείχειν, ὅ ἐστι
τρίβειν. ¶Χηλός, κιβωτός. ¶Χηλώϊος, ὅμοιον.
X ήλωμα, σλύψις. ¶Χηλώνη, μηχανὴ πολέμου.
X ηλώπια, αἱ ῥαφίδες τῶν δικτυοπλόκων. ¶Χήμη,
χάσμη. ¶Χηραμβὸς, λεία. ¶Χηνέλωψ, ὄρ
νεα ποιά. ὅπερ ἔνιοι χηναλώπεκες. ¶Χῆνα ὀμνύειν.
ἔθος ἦν τὸ κατὰ τῶν τοιούτων ὀμνύειν τοῖς παλαιοῖς.
X ήνημα. καταμώκημα. ¶Χηνῆσαι, καταμωκήσασθαι
X ηνοβοσία, χηνοβοσκία. ¶Χηνύστρα, αὐτὴν τὴν χά
σμην καὶ τὸ στρατεύεσθαι. ¶Χηνυστρᾶσθαι, χασμᾶ
σθαι. ¶Χηνυστὶς, βοᾶς, κέκραγας, ἐνίοτε στραγγεύη
X ήτει, ἐν σπάνει καὶ χρείᾳ ἐστίν. ¶Χὴρ, ἐχῖνος.
X ήρα, ἡ μετὰ γάμον μὴ συνοικοῦσα ἀνδρί, ἢ τὸν ἄνδρα
στερηθεῖσα γυνή. ¶Χῆραι, αἱ μὴ ἔχουσαι ἄνδρας.
X ηραμβὸς, χηρῶν οἴκημα. ¶Χηραμοί, οἱ φωλεοὶ
τῶν θηρίων καὶ αἱ καταδύσεις. σπήλαια καὶ τρῶγλαι κοῖ
λαι. ¶Χῆροι ἄνδρες, μὴ ἔχοντες γυναῖκας.
X ηραμίδες, τὰ κοῖλα καὶ ἔχοντα κενώματα.
X ήραμμ, ἐσχάρη. ¶Χηρεύει, ἐνδεὴς ἐστὶν ἢ ἔρημος.
X ηρεῖον οἶκον, παρὰ ἀντιμάχῳ τὸν ἄτακτον.
X ῆρον, τὸν ὀρφανὸν, ἢ ἐστερημένον ἢ ἔρημον καὶ χρείαν ἔ
χοντα τινός. ¶Χειροπλάζουσα, διὰ χειρὸς ἔχουσα.
X ηρωσταί, οἱ μακρόθεν κατὰ γένος προσήκοντές εἰσι, καὶ
οἱ χηρεύοντες τοῦ οἴκου τῶν ἀγχιστέων κληρονομούντων.
X ηρῶσαι, ἐρημῶσαι. ¶Χηρώσας, χήραν ἐάσας.
X ήρωσε, ἔξανδρον ἐποίησεν. ¶Χηρωσταί, οἱ μακρόθεν
συγγενεῖς. ¶Χήτει, στερήσει, ἐνδείᾳ, σπάνει.
X ητεῖ ἐνευνέων. ἐνδείᾳ τῶν ἐγκοιμησομένων ἤγουν συμβο
λαίων. ¶Χητεία, χρεία. ¶Χῆτος, ἔνδεια, στέρη
σις. ¶Χθαμαλός. ταπεινὸς ἴσος. ὁμαλός. κοῖλος.
X θαμαλώτερος, κατὰ σύγκρισιν. ¶Χθὲς, χθιζόν,
ἐχθές. ¶Χθεσφρονῶν, κακηλογιῶν. ¶Χθιζὰ,
τὰ χθὲς καὶ πρώην. ¶Χθιζὰ καὶ πρωϊζὰ, χθὲς καὶ
πρωΐ. ¶Χθιζοί, χθεσινοί. ¶Χθιζὸς, χθεσινός.
X θόα, στόμα. ¶Χθοΐμος καὶ χθόνιος, γήϊνος ἐπίγειος
X θόνιος ζεύς, ὁ ἅδης. ¶Χθόνια, ὑπόγεια, κεκρυμμένα
βαρέα, φοβερὰ μεγάλα. ¶Χθονίην, νεκρικήν.
X θόνια λουτρὰ τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκόμιζον
γὰρ τοῖς τάφοις λουτρά. ¶Χθονίεις, χθονίοις.
X θονίαν λώβαν. ἀντὶ τοῦ μεγάλην ὕβριν. ἢ τὴν χθονὸς
λώβην. ¶Χθόνιον μέγα. ¶Χθονίους, ἵνα εἴδῃς.
αὐτόχθονας καὶ οὐκ ἐπήλυδας. ¶Χθονίων, ἐπιγείων.
X θονόπαιδας ὥραν, καθ᾽ ὃ ἐκ γῆς αἱ ὧραι τὰ φυόμενα
ὡς ἡμέρα ἡλίου καθ᾽ ἱστορίαν. ¶Χθονὸς, γῆς.
X θὼν, ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ χύσεως. ¶Χιάζειν, σιφνιάζειν.
X ῖαι, ὑποδήματος ἀνδρείου εἶδος. ¶Χιαρὸν, χλια
ρὸν, θερμόν. ¶Χιασὶ πλεῖν. ὡς τῶν χίων κατε
αότων καὶ περιπλεομένων. ¶Χιδνή, φρικτή.
X ιδαλέον, τυφλὸν, ἄπαμον τι φρικός. ¶Χίδαδον, τὸ
παιδίον. ¶Χίδυ, ἀντὶ τοῦ κρεῖττον. ¶Χιδλᾶν,
χιμάζεσθαι, λειλιᾶν. ¶Χιδρά, στάχυες νεογενεῖς.
ἢ τὰ ἐκ ὀσπρίων ἄλευρα. ἢ σῖτος νέος φρυττόμενος. ἢ

Χ αράκια, ὑποστηρίγματα. ¶ Χαρακίζειν: ἀποτέμνειν μὲ
περιορίζειν, διαιρεῖν. ¶ Χαρακτηρίζει σημαίνει τοὺς χα
ρακτῆρας. χαρακτηριστικὸν σημεῖον δηλοῦν τοὺς χαρα
κτῆρας. ¶ Χαρακτὴρ, ὁμοίωσις. ¶ Χαράκις, τὸ
θύμαλλος. ¶ Χαραμὸς, ὁ ἐπὶ γῆς διάστασις οἷον χα
ραμός. ¶ Χάρακα, χαράκωμα. περίφραγμα.
Χ άραξι φραγμοῖς ὀξέσι ξύλοις, οἱ δὲ καλάμοις. οἱ δὲ
σταυροῖς. ¶ Χάραξ, τὴν ἄμπελον, παροιμία ὅταν ὑπὸ
τοῦ σωζομένου τὸ σῶζον ἀπατηθῇ. ¶ Χαράξαι κόψαι,
κυλάναι, τυπῶσαι. ¶ Χαρὴ, χαρά. ¶ Χαρείη,
τερφθείη. ¶ Χαρεία, βουνός. ¶ Χαρείδαι, γένος
ἐξ οὗ οἱ ἱερεῖς τοῦ κραναοῦ. ¶ Χαρίεν, καλὸν ἀγαθόν.
ἀστεῖον. ὡραῖον. ¶ Χαρίεντα καλὰ κεχαριτωμένα.
Χ αρίζεσθαι, τὸ διδόναι τὰ κεχαρισμένα. ¶ Χαρίεια, φίλ
τρα. ¶ Χάριξον. ἐπισκεύαζον. ¶ Χάρις, δωρεά,
χαρὰ, καὶ θῦμα ἐκ τριῶν ποπάνων συγκείμενον. τινὲς
δὲ πλακούντων εἶδη. ἐπὶ ἀρτοχαρίτας καλεῖσθαι, καὶ
ἀμοιβὴ κατὰ εὐδρασίαν. ¶ Χάρισμα, δῶρον.
Χ αριστήρια, χαριστικὰ δῶρα. ¶ Χαρίσιον, εἶδος πλα
κούντων. οἱ δὲ ἄρτον ἀπὸ τῶν λομμάτων. ¶ Χαρί
σασθαι, παρασχεῖν. λέγονται γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι
αἱ πρὸς συνουσίαν ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. ¶ Χάρμα
ὀδύνη χαρά. ¶ Χάρματος, χαρᾶς. ¶ Χάρμη, ἡ
μετὰ χαρᾶς μάχη. ¶ Χάρμης, μάχης. ¶ Χα
ρὰ, ὀργὴ, ἢ ὀργίλος. ¶ Χαρμονὴ, χαρὰ συλλογή.
Χ αρμόσυνα, ἑορτὴ ἀθήνησι καὶ χαρμόσυνα.
Χ αρμοσύνη, ὀνομασία. ¶ Χαρμόφρων, ὁ ἑρμῆς.
Χ αρόνη, χαρῖνος ἄμπελος. ¶ Χαροπὸς, περίχαρος.
γλαυκός. ξανθὸς φοβερός. ¶ Χαρτὸς. χαρᾶς ἄξιος.
ἢ βακτηρία. ¶ Χάρυβδις, χάσμα θαλάσσης, ὁ κα
ταπίνει. ¶ Χάρυβδις, ὠμόβροτος. ὁ ἀναπινομένη
θάλασσα. ¶ Χάρων, ὁ λέων, ἀπὸ τοῦ χαροπότητος
Χ αροπὸν, ξανθὸν, γλαυκὸν, φοβερὸν, περιφοβοῦν. ¶ Χαρώ
νιον, θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου δι᾽ ἧς οἱ κατάδικοι
τὴν ἐπὶ θανάτου ἐξάγονται. ¶ Χαρὰ, ὀργίλον, ἢ ὀργή.
Χ ασίς, διάκρισις χώρησις. ¶ Χάσιος, ἀπαθὴς. χρηστός.
Χ άσκοντες, ἀνοίγοντες. ¶ Χασκωρεῖν, περιβλέπειν.
Χ άσμα, στόμα, ἢ χάσμα γῆς. ¶ Χάσμα θηρὸς, ὄψις
θηρὸς, ἢ θαλάσσης πρόσωπον. ¶ Χασμᾶται, ἀνοί
γεται. ¶ Χασσάμενος, ἀναχωρήσας. ¶ Χάσσα
σθαι, ἀναχωρῆσαι, χωρῆσαι. ¶ Χαστὰ, χωρήσει, ἀνα
χωρήσει. ¶ Χασιὰ, τὸν ἀπὸ δήμου χαστιεῖς ἐκ δήμου.
Χ αστιεῖς, ὄνομα δήμου. ¶ Χαστηρία, τῇ ἀνεγερούσῃ.
Χ ατέων χρείαν ἔχων. ¶ Χατέοντα, δεόμενον χρῄ
ζοντα. ¶ Χατέοντί τῳ, καὶ περ χρῄζοντι.
Χ ατεύει, χατίζει ἐπιθυμεῖ. ¶ Χατεύουσα. χρῄζουσα, δεο
μένη. ¶ Χατὶς, ἐπιθυμία, χρῆσις. ¶ Χαυλιόδον
τα, τὸν ἐπικεχαλασμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας ἔξω τῶν
ἄλλων ὀδόντων καὶ τοῦ στόματος, οἱ δὲ ἀμφόδοντας.
Χ αυλίξω, ἀλαζόνα. ¶ Χαυνάκων, χαυνοποιῶν, οἱ δὲ
χαυνολόγων. ¶ Χαυνιάζει: πλανᾷ. ¶ Χαυνῶσαι
τὸ φυσῆσαι. ¶ Χαυνῶντες. ἄρτοι ἐλαίῳ ἀναφυραθέντες.
Χ έδροπα, ὄσπριόν τι. οἱ δὲ πανσπερμίαν. ¶ Χέδροψ.
πᾶν ὄσπριον σπέρμα. ¶ Χεῖ,* ἐπὶ τῶν χειλῶν δρα
χμῶν ἔστιν ἔδρατον. ¶ Χειὰ, ὁ κατάδυσις τῶν ὄφε
ων καὶ δρακόντων. ¶ Χειὶ, ὁμοίως. ¶ Χειδροπῶν
ὀσπρίων: ¶ Χιλεύει στραβὸν. σπουδαστεῖ στραβὸν, τρέ
φει. ¶ Χειλιάκρων, χειλαὶ, αἱ συμπλώσεις τῶν
βλεφάρων. ¶ Χιλιάστυδες, αἱ φυλαί. ¶ Χιλός,
τροφὴ, βρῶσις χόρτος, καὶ πᾶν ἄλλο χόρτασμα.
Χ ειλοῦται, μεγαλύνεται, αὔξεται. ¶ Χειλοῦσθαι. πα
χύνεσθαι, σιτίζεσθαι. ¶ Χειλῶνες, τῶν ἁλιευομένων
ἰχθύων τινές. ¶ Χειμὰν, χειμῶνα. ¶ Χειμάδιον, ἱμά
τιον χειμερινόν. ¶ Χειμάδιον, εἰς τὸ χειμάζειν.
Χ ειμάμυνα, ὃν ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει. ¶ Χείμαρροι
οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενοι ῥέοντες. καὶ οἱ ποταμοὶ ἐπὶ
ῥύακες. ¶ Χειμὰς, χειμών. ¶ Χειμασία, ζάλη.
ταραχή. ¶ Χείμαστρον, χειμερινὸν ἱμάτιον.
Χ είμεθλον, τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἕλκος. ¶ Χειμε
ρὰς, χειμερινάς. ¶ Χειμερεύοντας, διαχειμάσοντας.
Χ ειμερῶ, ῥιγῶ. ¶ Χειμόβοτος, χειμερινὴ ὥρα.
Χ ειμὼν, ἡ ὥρα καὶ κίνδυνος, ταραχή. ζάλη. διωγμός.
Χ ειμῶντα, ῥιγοῦντα. ¶ Χεὶρ, ἡ δράξ, καὶ τὸ μέλος καὶ
μέρος ¶ Χειράδες, αἱ μετὰ λίθων ἐπὶ ὅπλων βολαί.
Χ ειραδίαι, τῶν χειμάρρων αἱ λιθάδες ἀθροίσεις.
Χ ειράδας, τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας, ἔνιοι δὲ φοινίκας.
Χ εῖρε, τὰς χεῖρας δυϊκῶς. ¶ Χειραγωγῶ, τῇ χειρὶ
ἄγω. ¶ Χειρίον, ὑποχείριον, τιθασόν. ¶ Χειρίζειν,
διοικεῖν. ¶ Χείριον, ὑποχείριον χειροήθη. ¶ Χειμ
βρὼν, ζυγὴ, ἢ ἑταιρεία. ¶ Χείριος, χρήσιμος ὑπο
χείριος. ¶ Χειρίων, ἐλάττων, χείρων. ¶ Χείρι
στα, δεινὰ, κάκιστα. ¶ Χειροβοσκὸν, τὸ μὴ διὰ χειρῶν
ζῶντα. ¶ Χειροβρῶτι δεσμῷ, τοῖς πυκτικοῖς ἱμᾶσι
διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν.
Χ ειροβλήματα, δράγματα, οἱ δὲ χειρόβλητα.
Χ ειρογάστορες, οἱ διὰ τῶν χειρῶν ζῶντες. ¶ Χειρογονία
ἡ περσεφόνη. ¶ Χειρόγραφον, συμβόλαιον γραμμα
τεῖον. ¶ Χειρόδοτον, ἀχρημάτιστον δένδρον. ¶ Χειρο
έργτης, χειρουργός. ¶ Χειροήθεις, πρᾶοι, ἥμεροι.
Χ ειροήθης, πρᾶον ἥμερον. ¶ Χειροθετεῖ, χεῖρας ἐπιτί
θησι. ¶ Χειρόκμητα, χειροποίητα ἔργα ὑπὸ χειρῶν
γεγενημένα. ¶ Χειρομάντεις, οἱ ἀπὸ χειρῶν μαντευ
όμενοι. ¶ Χειρόμακτρον. ἢ χειρόμακτρον μανδήλιον
Χ εῖρον, κάκιστον, ἔλαττον. ¶ Χείρονα, ὅμοια.
Χ ειρωνάκτας, χειροτέχνας. ¶ Χειρονόμος, ὀρχηστής.
Χ είρονος, ἐλάττονος. ¶ Χειροπονία, ἑορτὴ ἐν ᾗ πεχρῆ
ται θύουσιν. ¶ Χειροπόδης, ῥαγοπόδης: ¶ Χειρο
τερής ἐλάττων. ¶ Χειρότροφον, χέρνιβα. ¶ Χειρο
τονεῖν, καθιστᾶν ψηφίζειν. ¶ Χειροτονία, ἐκλογή.
Χ ειρουργεῖ, χερσὶν ἐργάζεται. ¶ Χείρων, κρόνου καὶ
φιλύρας υἱός. ¶ Χειρωνάκτας, χειροτέχνας.
Χ ειρῶναξ, λαὸς ὁ χειροτέχνης: ¶ Χειρωσάμενοι, κα
ταγωνισάμενοι. ¶ Χειρώσασθαι, ὑποτάξαι. φονεῦ
σαι. ¶ Χειρωθῆν, ἁλῶναι καταγωνίσασθαι.
Χ ιτὼν, ἔνδυμα περιβόλαιον. ¶ Χείσεται, χωρήσει.
Χ ελεὺς χελώνη. ¶ Χελεὺς, κιθάρα. ¶ Χελεύς,
χελιδὼν. χελιδονίας, καὶ ἰχθὺς ποιός. ¶ Χελιδών.
τὸ κοῖλον ἐπὶ ὁπλῆς τῶν ἵππων καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ
ἄνωθεν ἀγκῶνος τὸ κατὰ τὰς καμπάς: ¶ Χελι
δονισταὶ. οἱ τῇ χελιδόνι ἀγείροντες. ¶ Χελιδόνι. τοὺς
βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύνθετον
λαλιάν. ¶ Χελιδόνιον, φάρμακον. ¶ Χελιδὼ

ὅθεν ἔφη ἅπαντι ἀπεχθὸν εἶν. ¶Χαλεπήνας, ἀγανα
κτήσας. ¶Χαλεπὸν, δύστροπον, σκληρὸν, δεινόν.
Χαλεπήνη, εἰς χαλεπότητα ἀπάγη. ¶Χαλεπεῖ, ἐρε
θίζει, ἀπειλεῖ, φοβεῖ. ἀγανακτεῖ, κακίζει, βλάπτει, εἰς
χαλεπότητα ἄγει. ¶Χαλεπτὴν, χαλεπότης.
Χαλεπῶς, δυσκόλως. ¶Χαλέσαι, ὄνυξι. ¶Χαλε
ψάμενος, χολωθείς. ¶Χαλέρυτρον, τὸ ῥύμμα τὸ ἀπὸ
τοῦ νίτρου γενόμενον, ὃ τινὲς νίτρωμα λέγουσι. ¶Χαλία,
ἡσυχία. ¶Χαλίδιον, πινάκιον. ¶Χάλικες, οἱ εἰς
τὰς οἰκοδομὰς μικροὶ λίθοι. ¶Χαλίκρατον, ἐν
κράτον. ἄκρατον. ¶Χάλιμος, φαρμακός. ¶Χαλι
μάδες, αἰσχυντοὶ καὶ θρασεῖαι. ¶Χαλὶς, ὁ ἄκρα
τος οἶνος. καὶ ὁ μεμηνὼς ἢ κεχαλασμένος τὰς φρένας.
Χαλιστὸν, σκαιὸν ἢ ἀπαιδὲς καὶ ἄδικον. ¶Χαλίφρονας,
παράφρονας, μαινομένας, βέλτιον δὲ τὰς καταφερεῖς
καὶ κεχαλασμένας πρὸς συνουσίαν ὑφ' ἡδονῆς.
Χαλιφροσύνη, ἡ ἐπὶ ψυχῆς ἄνεσις. ¶Χαλίφρων,
κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας. ἤγουν ἀσύνετος.
Χάλκεα, τὰ ὅπλα συνήθως ἐστὶ τὰ ἐκ σιδήρου. χάλκε'
ἐπίσσωτρα τὰ ἔξωθεν τῶν τροχῶν οἱ κανθοί. ¶Χαλκέγ
χεον, πολεμιστῶν. ¶Χαλκεῖα, ὑπομνήματα τῶν
τεχνῶν εὑρέσεως. ¶Χάλκε' ἐπίσσωτρα ὁμοίως.
Χάλκεον, ὀχυρόν. σκληρόν. ἄλλοι ὕπνον ἢ θάνατον,
Χάλκεος, ἰσχυρός. ¶Χάλκεος κέραμος. εἱρκτή. πίθος
καὶ ὄρος. ¶Χαλκεόφωνον, ἰσχυρόφωνον. ¶Χαλ
κεὺς, πᾶς τεχνίτης, ἢ ὁ ἀργυροκόπος ἢ ὁ χρυσοχόος.
Χαλκεῶνα. χαλκεῖον ἐν ᾧ τοὺς κοττάβους ἐποιοῦντο,
Χάλκη, πορφύρα. ¶Χαλκηδὼν, πόλις. ¶Χαλκῆ
μυῖα, εἶδος παιδιᾶς. ¶Χαλκήρεα, χαλκῷ ἀρηρότα.
Χαλκηρέας, χαλκῷ ἡρμοσμένοις. ¶Χαλκήρη, χαλ
κῷ ἡρμοσμένα. ¶Χαλκόστομα, χαλκία κύμβαλα.
Χαλκίδαι, γένος. ¶Χαλκιδικὴ. δῆλος. ¶Χαλ
κιδικὴ, σκυθική, τὰ μέταλλα τοῦ σιδήρου, ἐκεῖ πρῶτον εὑ
ρεθέντα. ¶Χαλκιδίζειν, ἀπὸ τῶν κατ' εὔβοιαν χαλκι
δέων. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων. ἐπὶ ἐπλεό
ναζον γὰρ ἀστοῖς οἱ παιδικοὶ ἔρωτες. ¶Χαλκιδικὸν
δῶμα, διότι εἰς χαλκίδα ἐγένετο ἡ ἔκδοσις.
Χαλκιδικὸς λιμὴν, οἱ μὲν τὴν κυκλωπίαν κώμην, οἱ
δὲ κύκλωπος λίμνην. ¶Χαλκιδικὸς, εἶδος ἀλε
κτρυόνος. ¶Χαλκίνακος, χαλκίοικος. ¶Χαλκίν
δα, τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν. ¶Χαλκίον, τὸ χαλκοῦν.
Χαλκίον, μακρὸν τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν. ¶Χαλκὶς
εἶδος ὀρνέου καὶ ἰχθύος. ἢ πόλις τῆς βοιωτίας. ¶Χαλ
κοβάρεια, ἰσχυρά, ἡ ἐκ τοῦ χαλκοῦ βαρεῖα. ¶Χαλκο
βαρὴς, ὁ ἐκ τοῦ σιδήρου βαρούμενος. ¶Χαλκοβατὲς,
τὸ ἰσχυρῶς βεβηκός. ¶Χαλκόβατον, ἰσχυρῶς βεβηκότα.
Χαλκογλώχινος, χαλκῆν ἐπιδορατίδα ἐχούσης,
Χαλκιοίκη ταύτης ἱερὸν ἐν σπάρτῃ. ¶Χαλκοδρομω
τὴρ, χαλκόδρομος, ἐπὶ ὁπλίτου λέγεται δὲ καὶ χαλκο
δρομήτωρ. ¶Χαλκοκορυσταὶ, χαλκῷ καθωπλισμέ
νοι. ¶Χαλκοκνήμιδες, οἷς σιδηρᾶ ὄχρεα, ἢ χαλκαῖ
αἱ κνῆμαι. ¶Χαλκοκορυστὸν, χαλκῷ ὡπλισμένον
Χαλκόκρας, τὸ χαλκόκροτον νόμισμα. ¶Χαλκόκρο
τος, ἡ ῥέα διὰ τὰ κύμβαλα. ¶Χαλκολογεῖν, νομί
σματα συλλέγειν. ¶Χαλκόλοφον, ἱππιοχαίτην,
τὸ ἐπανάστημα ἐπὶ περικεφαλαίας, ἢ δὲ ἱππείων τρι

χῶν κεκόσμηται. ¶Χαλκὸς, ὁ σίδηρος καὶ νόμος ἀκό
νητος. ¶Χαλκοπαρείης, χαλκᾶς παρειὰς ἐχούσης.
Χαλκόποδας, ἰσχυρόποδας. ¶Χαλκοῦν, πινάκιον,
ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμέ
νον τὸ ὄνομα τὸ αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου παρόθεν. ¶Χαλ
κοτύποις, χαλκοπλήκτοις. ¶Χαλκοῦς, ὅπερ ὑπὸ
τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου ἔλεγον. ¶Χαλκοχιτώνων
χαλκοθωράκων, ἢ ἰσχυροθωράκων. ¶Χαλκόδον
τας στόλους. χαλκοῦς ὀδόντας ἔχοντας. ὀδόντας δὲ ἔλε
γον τὰ ἔμβολα ἃ τινὲς ἐμβόλια. ¶Χαλκόνητος,
ἠγορασμένος. ¶Χαλκοτῆρα, κέραμός τις.
Χάλυβοι, ἔθνος ἐπὶ σκυθίας, ὅπου σίδηρος γίνεται.
Χαλυβδική, ἐπὶ σκυθίας, ὅπου σιδήρου μέταλλα.
Χαλιβώνιος, εἶδος οἴνου ἀπὸ τόπου τινὸς ἐπὶ συρίας.
Χελωνέοντα, λύραις. ¶Χελώνη κιθάρα, ἀπὸ τῆς ὀστρά
κων χελώνης ἡ κιθάρα γίνεται. ¶Χαλῶσα, χάσκουσα.
Χαμάδυτοι, κοχλίαι. Χάμαζε, χαμαί, χαμάδις χα
μάδις, τὰ αὐτά. ¶Χαμαιλὶς, χαμαὶ κλίνας κατα
βάλλειν. ¶Χαμαιευνάδες, οἱ σύες ἀπὸ τοῦ παρακολου
θοῦντος αὐτοῖς. πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων ὀρ
θὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. ἀπιόντων δὲ ὅτι βόθρους ὀρύσ
σει, ἢ οἱ χαμαὶ κοιτάζονται. ¶Χαμῶνας, σίκρα, ἢ τὰ ἐκ στέ
ατος πεπτόμενα. ¶Χαμαίξυλα, ταπεινὰ ξύλινα.
Χαμαίζηλοι εὐτελεῖς. ¶Χαμαιλέων, ζῶον ᾠοτόκον
καὶ πεζόν. ¶Χαμαιπετεῖ, ταπεινῷ ἢ χαμαὶ κειμένῳ.
Χαμαιπετῶς, ὅς τε μὴ εἰς τοὔδαφος ῥίψαι. ¶Χαμερ
ρεπῶς, χαμαιζήλως, ἡ εἰς τὰ γεῖα ῥέπειν. ¶Χα
μαιτύπη, πόρνη ἄδοξος. ¶Χαμαιτυπείων, τῶν πλου
κοίνων συνουσιῶν, ἤτοι πορνείων. ¶Χαμερπής. γε
ωργὸς, ὁ ἐν τῇ γῇ κοιμώμενος. ¶Χαμετυρίς, ἡ πόρ
νη. ¶Χαμευνά, ταπεινά. ¶Χαμευνεῖ χαμαικοι
τεῖ. ¶Χαμεύνη. στιβάς, καὶ ἡ ταπεινὴ κλινίς. καὶ χα
μεύνος ὁ χαμαὶ κοιμώμενος. ¶Χαμεύνιον, κλινίδι
ον πενιχρόν. ¶Χαμηλὸν, χαμαίζηλον. ¶Χαμόθεν
ἐκ τῶν χαμαί. ¶Χαμοκοῖτος, ὁ εἰς τὴν γῆν κοιμώ
μενος. ¶Χαμὸν, καμπύλον. ¶Χανὰ, κόσμιος.
Χ *αναβὶς, ἄλως. ¶Χάναι, ἀνοῖξαι στόμα. ¶Χανα
άμ, σκέλος. ¶Χανακὲς, ἐπιεικές. ¶Χανάκτιον,
τὸ μικρὸν δωρεαῖς. ¶Χαμᾶσθαι, χασμᾶσθαι.
Χανδάνειν. χωρεῖν. δέχεσθαι. ¶Χανδὸν, πολὺ καὶ ὅσον
δυνατὸν καὶ ἀθρόως ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι πλατύ. ¶Χαν
δὸν πιεῖν κεχηνότως καὶ ἀθρόως πιεῖν ὅλῳ στόματι.
Χανεῖ, φυλάσσει, ἀνοίγει, ἀπαγγελεῖ. ¶Χανοῦς, τὸ
ὑπὸ τὴν ἅμαξαν ἐπιτιθέμενον πλέγμα. ¶Χάνοι, χά
σμα ποιήσοι. ¶Χάνοι εὐρεῖα χθών, εὐρὺ χάσμα ποι
ήσειεν ἡ γῆ. ¶Χάνοιμι, εἴποιμι. ¶Χανών, στόμα,
ἀνοίγων στόμα. ¶Χανεῖν, βοᾶν. ¶Χανύσαι, βία καλεῖ.
Χάος, χώρησις, καὶ τὸ κενὸν ἀπὸ τοῦ κεχύσθαι, ὁ σκό
τος. ¶Χαρὰ, ἡδονὴ, ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη.
Χαράβδη, λόμη τις. ¶Χαράδρα, χείμαρρος ποτα
μὸς, κατάγει δὲ αὕτη παντοῖα ἐν τῷ ῥεύματι, καὶ
κατασύρει. ¶Χαράδραι, αἱ χαράξεις τοῦ ἐδάφους,
καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων
ὑδάτων. ¶Χαραδριὸς, εἶδος ὀρνέου.
Χάρακες, τάφροι, καὶ ἀκανθώδη φυτά. καὶ οἱ κάλαμοι,
Χαρακίαι. οἱ ἐν τοῖς χάραξι διατρίβοντες.

Φ υροῖ, μολύνει, ῥυποῖ. ¶ Φύρακες, ἐλαφροί.
Φ ύρσαι, μολύνω. ¶ Φυρτήτης, δίοσ. ¶ Φυρτίζεσθαι τὸ παίζειν συνεσφραμμένοις φυροῖς τοῖς ἱματίοις.
Φ υρτοῖσιν, εἰκαίοις, συμπεφυραμένοις, οἱ δὲ ἀλφιτα οἴνῳ διαλυμένα, συμπεφυρμένοις. ¶ Φὺς, γεννηθεὶς, βλαστήσας. ¶ Φύσα, φαρέτρα καὶ ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῷ νείλῳ γενόμενος. οἱ δὲ τὸ πνεῦμα καὶ ὁ ἀὴρ, ὁ ἀσκός.
Φ ῦσα, πέπρησται, ἐξήρτηται. ¶ Φυσακτὴρ, ἀργυρὸς πρίος τις πεπανκώδης. ¶ Φυσαλλίδας, φυσητήρια, αὐλοί.
Φ ύσας, γεννήσας, ὃ διὰ ἀσκοῖς πληρώσας. ¶ Φύσασθαι, γεννῆσαι. ¶ Φυσητὸς, συρμὸς, φύσει δὲ σκληρόν.
Φ ύσει, βλαστήσει, ἀληθῶς φύει. ¶ Φυσητὴρ, ὁ τῶν κηπολῶν ἰχθύων αὐλός. ¶ Φύσιγγος, εἶδος σκορόδου, ἄλλοι δὲ σκορόδου κεφαλίδας, καὶ οἱ περίβολοι τῶν ὀρνίθων. καὶ τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκαύματα. ¶ Φυσίζοος, πρὸς τὸ ζῆν φύουσα. ¶ Φυσικῶ, πιότητι.
Φ υσίωσις ἐπαρθείς, ὑψηλοφροσύνη. ¶ Φυσιολογεῖ, περὶ φύσεως διαλέγεται. ¶ Φυσιολογία, λόγοι φύσεως ἐξαγγελτικοί. ¶ Φυσίον, τὸ κανθήλιον. ¶ Φυσιούμεθα, ἐπαιρόμεθα, τυφούμεθα. ¶ Φυσιόων, φυσῶν, ἀσθμαίνων, πνευστιῶν. ¶ Φύσις, γένος, οὐσία, προαίρεσις. ¶ Φυσίφρονες, πεφυσημένοι τὰς φρένας μάταιοι. ¶ Φυσκῶν, πάσχων παχύς. ¶ Φύσκη, κοιλία καὶ τὸ παχὺ ἔντερον. ¶ Φύστη μᾶζα ἀτελὴς.
Φ υταλιᾶς, κήπου, ἢ ταῖς γονίμαις καὶ φυτευτικαῖς.
Φ υταλίδαι, γένος παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Φυταλίζειν, φυτεύειν, πληθύνειν. ¶ Φυταλιᾶς. κήπου δενδροφόρου γῆς. ¶ Φυταλίμοις, φυτευτικοῖς γονίμοις.
Φ υτάλμιος ζεὺς, συγγενὴς, ἢ ζωογόνος. ¶ Φυτεύει, κατασκευάζει, γεννᾷ. ¶ Φυτηκόμος. σύνδενδρος τόπος.
Φ ύτιος, ἥλιος, ὁ ζεύς. ¶ Φύτλη. γέννα, γένεσις, γένος.
Φ ύτορες. γεννήτορες. ¶ Φυζόμενοι, φεύγοντες. ¶ Φύτου. φύματος. ¶ Φύζα, φύσις οἱ δὲ φυτεία.
Φ ῦ. χειρί. ἐμπεφυκότως λέξοιε * τῇ χειρί. ¶ Φύονται, γεννῶνται. ¶ Φυῶς. φύσει. ¶ Φῶ. εἶπα.
Φ ώγειν, φρύγειν. ¶ Φῶγες, φωΐδες, τὰ ὑπὸ πυρὸς ἐν σώματι γινόμενα ἐκ φυσήματος. οἱ δὲ τὰς φλυκταίνας. ¶ Φώκη, ζῶον θαλάσσιον. ¶ Φωκαῒς ὄνομα ἔθνους καὶ τὸ κάκιστον χρυσίον. ¶ Φωκίων, ὄρνις ποιός. ¶ Φῶκος. κῆτος θαλάσσιον ὅμοιον δελφῖνι.
Φ ωλάδες, ἐμφωλεύουσαι. ¶ Φωλάδην, ἐμφωλεύουσαν.
Φ ωλάζει, ἐμφωλεύει. ¶ Φωλαΐδες, ὀστράκινα, τινὰ βρωμώδη. ¶ Φωλεὸν, διδασκαλεῖον, ὅπου τὰ θηρία κοιμᾶται ὅπου χορεύουσι καὶ διδάσκουσιν, οἱ δὲ σπήλαιον.
Φ ωλεύει, οἰκουρεῖ, κρύπτει. ¶ Φωλητηρίοις, φωλητήρια καὶ φωλεαὶ τῶν θηρίων καὶ ζώων οἶκοι. ¶ Φωλοτὴρ, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καθεζόμενος ἀεί. ¶ Φωλίς, ἰχθὺς ποιός. ¶ Φῶμεν. εἴπωμεν. ¶ Φωνασκεῖ φωνὴν ἀποτελεῖ. ἢ φωνὰς ἐπιτελεῖ. ¶ Φωνεῖ, λέγει. ¶ Φωνὴ, ἡ τοῦ ἀνθρώπου. ¶ Φωνήεις, λαλῆσαι δυνάμενος. ¶ Φωνήσας, εἰπὼν, λέξας.
Φ ωνεῖ λαλεῖ, λέγει. ¶ Φῶντα, λάμποντα. ¶ Φῶρ καὶ φῶρας. κλέπτας λῃστὰς κατασκόπους. ¶ Φωρὰ, κλοπή. ¶ Φωρᾷ, ζητεῖ. ¶ Φωραθεὶς, εὑρεθεὶς φανείς.
Φ ωραθῆναι, γνωσθῆναι. λεχθῆναι. ¶ Φωρᾶν. τὸ τὰ κλεμμένα ζητεῖν, καὶ φωρεύειν. φώραν δὲ τὴν ἔρευναν.

Φ ωράσαντες, εὑρόντες τὰ καλά. ¶ Φωράσας, ἐλέγξας. ¶ Φωραθῆναι, ἐλεγχθῆναι. ¶ Φωριαμὸς, κιβωτός, καὶ φωριάμων. ¶ Φωρεῖον, κλέμμα, καὶ θρόνου εἶδος. ¶ Φώριος. εἶδος μελίσσης. ¶ Φῶρος, κατάσκοπος. ¶ Φωρυτὸν, συρφετὸν, ὁ φρυγάνων σωρὸς ὁ βόρβορος καὶ ἀκαθαρσία. καὶ χόρτος ἐπὶ γῆς.
Φ ῶς, τὸ ὁρώμενον τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ δημιουργηθὲν, καὶ τὸ πῦρ καὶ ὁ χαρά. ὀξυτόνως δὲ ὁ ἄνθρωπος. ¶ Φῶσαι φῶξαι, φρύξαι, θάλψαι. ¶ Φώσκει, διαφαίνει.
Φ ωστὴρ, θυρίς. ¶ Φωσφορία, ἑορτή. ¶ Φωσφόρος, φωτοδότης. λαμπρὸς ἀστήρ. ¶ Φώσσων, τὸ λινοῦν ἄρμενον. ¶ Φῶτα, ἄνθρωπον, ὄμματα καὶ θυρίδας.
Φ ωταγωγὸς, ὁ τὸ φῶς φέρων. ¶ Φῶτας, ἄνδρας ἀνθρώπους. ¶ Φῶτας ἐννέα, ἄνδρας ἐννέα.
Φ ῶτε, ἄνδρε δυϊκῶς. ¶ Φωτὶ, ἀνδρί. ¶ Φῶτες, ἄνθρωποι ἄνδρες. ¶ Φωτεύει. γεννᾷ. ¶ Φωτία, λαμπρία καὶ ὄμματα. ¶ Φώτιγξ, αὐγὴ, σύριγξ. φλόγιος αὐλὸς ὡς εἶδος σάλπιγγος. ¶ Φώτιον, προσφιλὲς ἰδού.
Φ ωτισμὸς, αὐγὴ, τηλαυγές. καταυγάζω. ¶ Φωτολόγιον, τυφλὸν νεκρόν. ¶ Φωτῶν, ἀνδρῶν, φωτὸς, ἀνδρός. ¶ Φωτὸς, ἡμέρας. ¶ Φώψ, φάος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Χ Αβὸν, καμπύλον, στενόν. ¶ Χαβῶνες, σῖθια ὀπτώμενα ὑπὸ ἀλεύρου. ¶ Χαδέειν χωρῆσαι.
Χ άδην, ἐχώρησεν. ¶ Χάζει, προσδεῖται, χαλᾶται.
Χ άζειν, ἀναχωρεῖν, φυλάσσεσθαι. ¶ Χάζεο τῆλε, ἀναχώρει μακράν. ¶ Χάζεσθαι, ὑποχωρεῖν.
Χ άζεται, ἀναχωρεῖ. ¶ Χάζεο, ἀναχώρει.
Χ αζόμενον, ἀναχωροῦντα. ¶ Χαιὰ, ἀγαθή.
Χ αίνας, στίχος. ¶ Χαίνει ἀνοίγει τὸ στόμα.
Χ αιὸς, ἀγαθός. ¶ Χαίρετε, θαρρεῖτε. ¶ Χαίρειν, ἐρρῶσθαι, τὸ χαίρειν ταῖς ἐπιστολαῖς προστίθεται. ἔστι δὲ καὶ ἀπαλλασσομένων προσαγόρευσις. χαίρειν ἐᾶσαι καταφρονεῖν. ¶ Χαίρειν φράσαντες, ἀποταξάμενοι
Χ αιρέτω λῆρον, ἐρρυσθαι τῷ. ¶ Χαιρηδόνα, τὴν χαράν. ¶ Χαιρόσυνος, χαρά. ¶ Χαιρεσθῆναι, ἐκπλαγῆναι. ¶ Χαῖται, αἱ κεχυμέναι τρίχες. ¶ Χαιτάεντος, κομήτου. ¶ Χαίτη, ὁ ἐπὶ τοῦ τραχήλου θρίξ.
Χ αλαβεῖν, φοβεῖν, θορυβεῖν. ¶ Χαλᾷ, χαλάσει, καὶ ἀπόλλυσι. ¶ Χολάδες, τὰ ἔντερα, ὁ λιθόβολις.
Χ αλάδες, λιθώδεις ἐξέντεροι. ¶ Χάλανδρον, κράββατον. ¶ Χάλαζα, σημεῖον θυτικὸν καὶ πάθος περὶ τὰς σῦς. ¶ Χαλεπαίνει, δυσχεραίνει, ἀγανακτεῖ. ¶ Χαλαίρυπος. ὁ τῶν πλυνομένων ἱματίων ῥύπος.
Χ αλάρα, ἄλυσις. ¶ Χαλάμβειοι, ἵπποι ἀπὸ τόπου τῆς λιβύης. ¶ Χαλαργοὺς, τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν τῶν ὀνύχων, οἷον ποδαργοὺς, ἢ ταχύποδας. ¶ Χαλαρεῶν, ὡραίων.
Χ αλαστραίων σινῶν, πόλις τῆς μακεδονίας καὶ λίμνη, ἔνθα τὸ χαλαστραῖον νίτρον γίγνεται. ¶ Χαλδαῖοι, γένος μάγων πάντα γινωσκόντων. ¶ Χαλεπὰ τὰ καλὰ, σόλωνά φασι ταῦτα περὶ τὸν περίανδρον πυθόμενον εἰπεῖν. χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. ἔνιοι δὲ τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτου, ἀδύνατον τὸ

κύματος. ¶ Φρίκες, χάρακες. ¶ Φρίκη, ψύχος ῥῖγος. ¶ Φρικνόν, φριγαλέον, δεινόν, φοβερόν.

Φ ρικῶδες, φρικῶδες, φοβερόν, πάνυ δεινόν. ¶ Φρικωδέστερον, φοβερώτερον. ¶ Φριμάσσεται, σκιρτᾷ, ἐπιχείρεται. ¶ Φρυάττει. βεβριμμένη. ¶ Φρίξ, ἡ ἐπιπολῆς ἀνωμαλία τοῦ κύματος. ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρὸς ὅταν ἄρχηται ἄνεμος πνεῖν. ¶ Φρίξας, ὀλόφρω σηκώματι, αὐτὶ τοῦ αὐχφὶς ἄρτιος. ¶ Φρῖξαν, ἔλιξαν, ὀρθὴν ἔστησαν τὴν θρίκα. ¶ Φριξολόφος, ὀρθοχαίτης. ¶ Φρίσσει, τρέμει, ἐξορθοῦται δέδοικε, τρέμει.

Φ ρίσσει νῶτον, τὰς τρίχας ὀρθοῖ τοῦ νώτου, ἤγουν ἐγείρει.

Φ ρίσσει, φοβεῖται, δέδοικεν. ¶ Φροίμια. προοίμια, προρρήσεις ἀττικοί. ¶ Φρόκλος, περίπολος, ¶ Φρονεῖν, νοεῖν, διανοεῖσθαι. ¶ Φρονέω, φρονῶ, διανοοῦμαι.

Φ ρονέων, φρονῶν. διανοούμενος. ¶ Φρόνημα, βούλημα, θέλημα. ¶ Φρόνιμος, σοφός, διανοητής. ¶ Φρονηματισθείς, ἐπαρθεὶς τῷ φρονήματι. ¶ Φρόνιν, φρόνησιν τὴν καταφρόνησιν, ἐκδοτέον οὖν τὴν λέξιν ὥς τινες.

Φ ρόνις, φρόνησις, βουλή, διάνοια. ¶ Φρόνησις ἀκριβὸς, νοῦς πράττων καλῶς. ¶ Φροντίζει, μεριμνᾷ.

Φ ρόντις, ὄνομα τοῦ κυβερνήτου μενελάου, φρόντιν ὀνητορίδην.

Φ ροντισταί, φιλόσοφοι. ¶ Φροντιστήριον, διατριβή. καὶ τὸ οἴκημα σωκράτους καὶ τὸ σχολίον, καὶ μοναστήριον.

Φ ρονῶ, σωφρονῶ. ¶ Φροῦδα, ἀφανῆ. ἄφαντα, φρογανόδη. ¶ Φροῦδος, πρόοδος ἐστὶ νῦν τὸ οὐκ ἔρχεσθαι διαλῦται. ὁ δὲ ἐληλυθὼν, ἔκδημος, ἀφανής. ¶ Φροῦδον ἄρδην. παντελῶς ἀφανὲς ὂν κεχωρηκὸς ἔρημον.

Φ ρουρὰ, φυλακή, στρατός. ¶ Φρουρεῖ, φυλάττει, ἢ προφυλάττει. ¶ Φρούριον, προφύλαγμα, προφυλακτήριον. ¶ Φρουρὸς, φύλαξ, σωματοφύλαξ.

Φ ρύαγμα, ἔπαρσις, μετεώρισμα, ὑπερηφάνεια.

Φ ρυάσσεται, ἐπεγείρεται, μεγαλοφρονεῖ, πνευστιᾷ φρυάττεται. ἐπαίρεται. ¶ Φρύγανα, ὕλη λεπτὴ καὶ ξηρά.

Φ ρύγετρον, ξυλίδιον ᾧ κινοῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς. ¶ Φρυγία, ἡ φρύγουσα. ¶ Φρυγίνδα, παιδιᾶς εἶδος διὰ κυάμων. ¶ Φρύγιον, ξύλον ξηρόν.

Φ ρύγιον, ἱστόρησεν περὶ τούτου ἐπίχαρμος ἐν κωμασταῖς ἢ ἡφαίστῳ, ὡς οἰκεῖον ὄρνιθος. ¶ Φρύγιος, ξηρός.

Φ ρυκτὰ, ξηρὰ ἰχθύδια εὐτελῆ. ¶ Φρυκτὸς, μάντις. κλῆρος σύμβουλος πυρσός. ¶ Φρυκτὸς ψηφίς. κλῆρος, ἐχρῶντο δὲ τοῖς κλήροις μαντευόμενοι ἐν ὀλυμπίᾳ. ¶ Φρυκτωρία, πυρκαϊὰ πυρσεία. λαμπάς. καῦσις. ¶ Φρυνίχου πάλαισμα, ἐκφεύγειν τὰ φρυνίχου κακά. ¶ Φρύνος, βάτραχος ὁ παχύς.

Φ ρυνώνδας, πονηρούς. ¶ Φρύξ, ὁ ἀπὸ φρυγίας ἐθνικόν. ¶ Φρουρεῖ. στρατεύεται. ¶ Φρυγὰ, ἡ φυγὴ, τροπὴ εἰς φυγάς. ¶ Φρυῶν. ἢ φρονούντων γυναικῶν.

Φ ῦ, ἔφυ, ἐφύτευσε. ¶ Φυγάς, ἐξορίας.

Φ υαῖς, φύσεσι. ¶ Φυγὴ, φεῦξιν. ¶ Φρυγμὸν, καῦσιν. ¶ Φυγόσκειν. φεύγειν. ¶ Φύει. γεννᾷ.

Φ ύεσθαι, βλαστάνειν. ¶ Φύζα, φυγὴ φόβος, ἀθυμία. δειλία. ¶ Φυζακινὴ, δειλή. ¶ Φυζακινὸς, δειλός. ¶ Φυγὰς, δειλός. ¶ Φυζάνει, φυγεῖν δειλιάζει. ¶ Φύζηλος, δειλὸς φυγάς. ¶ Φυή, φύσις σώματος ἡλικία. ¶ Φύημα, κόπρος. ¶ Φυαῖς φύσεως, καὶ ἡ τοῦ σώματος ὑπόστασις. ¶ Φύκα, χέ

ρια, οὐκ αὔικτα. ¶ Φύκη. εἶδος κομμωτικὸν γυναικεῖον. ¶ Φυκία, θαλάττια βρύα. ¶ Φυκιόεν, φυκία ἔχον, οἱ δὲ πορφύρεον βαθύ. ¶ Φυκιοχαίτην. τὴν φαροχαίτην, ¶ Φυκὸς, τὸ προσβρασσόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῇ γῇ, ὅπερ ἔνιοι καὶ πράσον καλοῦσι, καὶ ἀκρωτήριον λιβύης, ἢ βρύα, ἢ φλακτά. ¶ Φυκτά, φευκτά.

Φ υκτῆρες, φύλακες. ¶ Φυλιστείμ, πίπτον πτῶμα τι, ἤγουν μέθη. ¶ Φυκοῦντα, φυκοῦς ἀκρωτήριον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς λιβύης, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον. ¶ Φυλάδε ἡ ἑκάστη. ¶ Φῦλα, ἔθνη, συγγενικὰ γένη. ¶ Φῦλα θεοῦ ἔθνη θεοῦ. ¶ Φυλακὴ, φρουρὰ εἱρκτή. τήρησις ἐγκλώων. πόλις θεσσαλίας προπαροξυτόνως, ὀξυτόνως δὲ ἀγρυπνία.

Φ ύλαξ, φυλακτήρ. ¶ Φυλακτήρες, φύλακες.

Φ υλακτηρία, παννυχίς, ¶ Φυλαρχία, τιμή τις.

Φ ύλαρχος, φυλῆς ἄρχων, ¶ Φύλαρχον. χορήγιον.

Φ υλὰς, τὰς κατοικίας. ἀπὸ χωρήσεις καὶ τὰ τετράποδα.

Φ υλάσιοι, οἱ ἐκ τοῦ δήμου. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ φυλῆς τις.

Φ υλάσσειν, ἐπιτηρεῖν ἄλλοι δῶμα φυλασσέμεναι.

Φ *υλασὸς, ἡ λέξις παρὰ βλαίσῳ σημαίνει δὲ ᾠδήν.

Φ υλέτης, ἐκ τῆς φυλῆς ὁ ὢν ὁμόψυχος.

Φ υλείδης, φυλέως παῖς ὁ μέγης. ¶ Φυλίης, φυλία ἐστὶ εἶδος ἀγριελαίας. ἄλλοι συκῆς. οἱ δὲ εἶδος δένδρου ὅμοιον πρίνῳ. ¶ Φυλὴ, τόπος τῆς ἀττικῆς οὕτω λεγόμενος. ¶ Φυλίη, ἀγριελαία. ¶ Φυλὴ, τάγμα μέρος πόλεως. ¶ Φύλλα, τὰ τῶν δένδρων.

Φ υλλάδες, οἱ ξηροὶ κλάδοι καὶ φύλλα ἔχοντες.

Φ υλλὰς, ξηρὰ δάφνη ἔχουσα φύλλα. ¶ Φύλλα, τὰ τῶν λαχάνων ἃ προστιθέασι τοῖς ὠνουμένοις αἰπλάστα φαῦλα. ¶ Φυλλιᾶν, τὸ παίζειν. ¶ Φυλλιὰς, ἐκ λαχάνων. ὑπότεμμά τι σκευαζόμενον, ἐκαλεῖτο δὲ θεία φυλλιάδες, γένος ἰθαπνῶν. ¶ Φύλλον, πέταλον, ἢ τὰ ἐκ τῆς γῆς ἄνθη. ¶ Φυλλεῖν, ἀδολεσχεῖν.

Φ ύλλοι, ἀλώπεκες. ¶ Φυλλίδες, τὰ τῶν αὐτῶν ἅ τινα φύλλα ἐκάλουν. ¶ Φυλλῖναι, ἀγῶνες, ἐν οἷς μὴ ἐτίθετο ἀργύριον, ἀλλὰ στέφανοι μόνοι καὶ εἶδός τι, κικεών.

Φ υλλὶς, ἡ σκῆμος τὸ πάλαι. ¶ Φυλοβασιλεῖς, ἐκ τῶν φυλῶν αἱρετοί, οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες. ¶ Φυλοκρινεῖν, τὰς φυλὰς διακρίνειν. ¶ Φυλοκρίνομαι, ἐν τῇ φυλῇ διακρίνομαι. ¶ Φῦλον, ἔθνος. γένος.

Φ ύλοπις, πόλεμος, μάχη: ¶ Φῦμα, ψώρα, ἢ ἕτερον φῦμα. ¶ Φύματα, ψυδράκια ψῶραι. ¶ Φύντων. γεννηθέντων. ¶ Φῦξαι, φυξεῖν. φυγεῖν: ¶ Φύξηλιν, φυγόδα, δειλόν. φυγοπόλεμον. ¶ Φυξήλιδας, δειλούς.

Φ υξήλιον, φυγαδικὸν βίον. ¶ Φυξῆ. φυγῆ.

Φ υξίμηλα, δένδρα τὰ διὰ ὕψος ἐκπεφευγότα ἐσθίεσθαι ὑπὸ τῶν βοσκημάτων. ¶ Φύξις, φυγή. ¶ Φυομένας γεννωμένας: ¶ Φυὸς. φύτευμα, γέννημα. ¶ Φύπαξ, ὅπερ ἡμεῖς βόμβαξ. ¶ Φύραμα, ζύμη, σπέρμα, ἢ ζημία.

Φ υρᾶν, ζυμοῦν, ταράσσειν τὰ ἄλευρα. ¶ Φυρατις, ὁ ἡμεῖς φύραν. ¶ Φυρδήσκια, σκωλήκια. ¶ Φύρδην, ἀτάκτως, συγκεχυμένως. ἀναμίξ.

Φ ύρει, μολύνει μαλάσσει, μιγνύει.

Φ ύρεσθαι, μίγνυσθαι. ¶ Φυρκηλῖται τεχνίτες.

Φ ύρκος. τεῖχος. ¶ Φύρμα, κόπρος, ῥύπος.

Φ υρμᾶται, ῥυπαίνεται.

Φ υρμὸς, μολυσμὸς, ῥύπος, μίασμα.

Φ ολύνει, μολύνει, καταπίμπλησιν. ¶ Φονιαὶ, οὕτω
καλοῦνται, οἱ τόποι ἔνθα τινὲς ἀναιροῦνται. ¶ Φο
νᾶν, τὸ ἐπὶ φόνον μαίνεσθαι. ¶ Φονίας, φονοκτόνης
Φ ονὶς, ἰχθὺς ποιός. ¶ Φόνος, ὁ διὰ σφαγῆς θάνατος, καὶ
αὐτὸ τὸ φονεύειν, ὁ αἷμα. ¶ Φονώντων, περὶ φόνον
θρασυνομένων καὶ λυσσώντων. ¶ Φονῶσα, φόνου
ἐπιθυμοῦσα. ¶ Φοξὸς, λιπόδερμος, ὀξυκέφαλος.
Φ ορὰ, πλημμύρα, σύστημα, καὶ ὁ τῶν μηχανικῶν ὀργά
νων λαβή. ¶ Φοράδες, αἱ θήλειαι ἵπποι. ¶ Φο
ράδην, ὁ φερόμενος βαστάζων. ¶ Φορὰν, τὸ φέρεσθαι,
τὴν ὁρμὴν κίνησιν. ¶ Φορβάδες, νομάδες, φοιτάδες
βοσκήματα. ¶ Φοράδην, πάντα φερόμενον.
Φ ορβάδων, νομάδων, βοσκημάτων. ¶ Φόρβαντα, ἰα
τρικὰ φάρμακα. ¶ Φόρβας ἀττικὸς ἥρως.
Φ ορβέα, ἕλκυστρον, περιστόμιον, καπίστριον. ¶ Φορβειὰ,
ἡ αὐλητικὴ στομὶς, λέγεται δὲ καὶ ὁ χειλωτήρ.
Φ ορβὴ, βορὰ, τροφὴ, βοτάνη, βρῶσις. ¶ Φορβαίαν, περι
στόμιον, καπίστριον. ¶ Φόρβια, φάρμακα, οἱ δὲ φόρ
βα. ¶ Φορμώμενος, τρεφόμενος. ¶ Φόρβον, ἀπὸ
θρεπτήρ. ¶ Φόρβυτα, οὖλα ἤλεοι. ¶ Φορμένη, ἡ
ὑγρασιότης. ¶ Φορέε τιμήν, ἔφορον, ἐβάσταζον ἐφόρουν
Φ ορέονται, οἴσονται. ¶ Φορεῖς, οἱ τὴν μετὰ ἡλικίαν ὕλην
ἐκκομίζοντες πάλιν καὶ οἱ τῶν ἀσπίδων ἱμάντες ἢ
οἱ φέροντες. ¶ Φόρεσθαι, φέρεσθαι. ¶ Φορεύμενα,
φορούμενα. ¶ Φορεύουσι, φοροῦσιν. ¶ Φορῆες, οἱ
βαστάζοντες ἢ φέροντές τι. ¶ Φορητὰ, ἀκτὰ, βαστα
κτὰ, ἃ δυνατόν τις φέρειν. ¶ Φορηφὸς, ἐνεχυρῶν
τας. βαστακτούς. ¶ Φορητὸν ὑπὲρ τοῦ ἀγροῦ σῖτον.
Φ όριμος, λυσιτελής. ¶ Φορίνη, ἡ παρ' ἐνίοις πιτύνη.
Φ όριγγες τὰ ὕλινα. ¶ Φόρκες, χάρακες. ¶ Φορ
κὶς, μονόφθαλμος. ¶ Φορκὸν, λευκὸν. πολιὸν. ῥυ
σόν. ¶ Φόρμιγγι, τῇ κιθάρᾳ. ¶ Φορμίζειν, κιθα
ρίζειν. ¶ Φόρμιγξ, κιθάρα ἡ τοῖς ὤμοις φερομένη.
Φ όρμιγγα, μύρμηκα. ¶ Φορμὶς, σφυρίς. ¶ Φορμίων
ὄνομα στρατηγὸς ἐγένετο κροτωνιατῶν. ¶ Φόρμιον,
πλέγμα ψιαθῶδες, φορμίδιον. ¶ Φορμὸς. ἀγγεῖ
ὃν τὸ πλεκτὸν ψιάθοις ὡς κόφινος. ¶ Φορμορραφού
μενα, ὡς φορμοὶ καταρραπτόμενα. ¶ Φορμοσόκον,
παχύς. ¶ Φόροι, δημόσιοι ἀπαιτήσεις. ¶ Φορο
λογοῦσι, φόροις συνάξαι. ¶ Φορολόγοι, ὑποτε
λεῖς, λειτουργοί. ¶ Φορολόγος, ὁ ἀπαιτῶν τοὺς
φόρους. ¶ Φόρος, ὁ τῶν χρημάτων καταβολὴ, ἢ νόμου
τέλεσμα. ¶ Φοροῦν, ἐγκεόμενον βαρύ.
Φ ορτικὰ, τὰ γελοῖα, καὶ τὰ ὑπὸ βροτείας σκώμματα.
Φ ορτὶς, φορτηγὸς ναῦς πλοῖον. ¶ Φόρτος, φορτίον
Φ ορύκαμα, δένδρον ποιόν. ¶ Φορύνει, φυρᾷ, μολύνει,
συγχεῖ. ¶ Φορύνετο, ἐμολύνετο. ¶ Φορύξαι, συγ
χέαι, φυράσαι. ¶ Φορύξαντες, συγχέαντες, μολύ
ναντες. ¶ Φόρυς, δακτύλιος ὁ κατὰ τὴν ἕδραν.
Φ ορυσσέσθαι, μολύνεσθαι. ¶ Φορυτὸν ἄχυρα φρύγανα :
Φ ορυτὸς, φρύγανα ἄχυρα, τὰ ἀπὸ γῆς αἰρόμενος ὑπὸ ἀνέ
μου χόρτος. ¶ Φορυτώδης, συρφετὸν, βόρβορος,
ἀκαθαρσία. ¶ Φορωνεὺς, ὄνος βασιλικός.
Φ ορστὰ, κιθαριστά. ¶ Φοσαλδεῖ, σαμασκεῖ.
* Φοσαξιδον, ὁ ἐπὶ τὰ χέρας σαμασκία τῶν μελλόντων
μαστιγοῦσθαι. ¶ Φοῖξ, σφύριγξ. ¶ Φοῦσκος, ὀξύ
κέφαλος. ¶ Φοῦαι, ἀλώπεκες. ¶ Φουλίδες,
περὶ ἐννέων χρυσὸς. διδύες. ¶ Φυλλόμενοι, τιλλόμενοι
διδυέες. ¶ Φύρκος ὁ χύρωμα. ¶ Φόως, φῶς, χα
ρὰ σωτηρία. ¶ Φόως ἔρδουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ
ἡλίου σημαίνουσα.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Φ ράγματα, κατασκιώματα. ¶ Φραγμὸς, θρι
γκὸς, ἢ καὶ ὁ νόμος. ¶ Φράδεν, ἔλεγεν.
¶ Φραδέων, ἑρμηνεύων. ¶ Φραδὴς, συνετοῦ
Φ ραδῇσι, βουλαῖς. ¶ Φραδεύονσιν, λέγουσιν.
Φ ράδμονες, ἔμπειροι, συνετοί. ¶ Φράδε, φράζε, λέγε
Φ ραδμοσύνῃσι, συνέσει. ¶ Φραδμοσύνη, σκέψις, βουλὴ,
νόησις. ¶ Φραδέως, φραστικῶς, φανερῶς.
Φ ράζει, δεικνύει, σημαίνει, λέγει. διηγεῖται, σκέπτεται
διανοεῖται. ¶ Φράζεο, λέγε καὶ τὰ ὅμοια.
Φ ράζεται, φραζόμενος, φράζοιτο ὁμοίως. ¶ Φραγνί
ζειν, σωφρονίζειν. ¶ Φραξάμενος, κλείσας, ὁπλισά
μενος. ¶ Φράσαι, διανοήθητι, σκέψαι. ¶ Φρά
σαντες, εἰπόντας διέξαντας λέξαντας. ¶ Φρασθῶ
λεχθῶ, διαλεχθῶ καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Φρασίζωσι, δια
σκεπτόμενον εἰς ζωήν. ¶ Φράσμεσθα, προσέχομεν.
Φ ράσασθαι, φραδῦναι, συνεῖναι. ¶ Φράσις, λέξις
διάλογος, ἑρμηνεία, φράσις δὲ γένος ἀθόνητον.
Φ ρασάμενος, σκεψάμενος, νοήσας, λογισάμενος.
Φ ράσσεται, ἀσφαλίζεται, πληροῦται, αὐτέχεται.
Φ ράσον, εἰπὲ, λέξον. ἑρμήνευσον. ¶ Φρασόμεθα, βου
λευόμεθα, εἴπωμεν. ¶ Φραστῆρες, μηνυταί.
Φ ραστὺς, σκέψις, ἔννοια. βουλὴ, φράσις. ¶ Φράτορας
τοὺς τοῦ αὐτοῦ μετέχοντας φρατρίας, συγγενεῖς.
Φ ράρρσιν. ἑταίροις συμμάχοις. ¶ Φραχθέντες, ἀ
σφαλισάμενοι ἑαυτούς. ¶ Φρέαρ, πηγὴ, λάκκος.
Φ ρέαρ ὀρύττειν, σκιοθηρεῖν, οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μαθημάτων εἰώ
θασι τὰς μεσουρανήσεις λαμβάνειν καὶ σκιοθηρεῖν ἐκ τῶν
φρεάτων. ¶ Φρεάρριοι, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς
Φ ρεάτεια, τὰ βαθέα ὀρύγματα. ¶ Φρεατύπανα, ὄρ
γανά τινα παρὰ πολυβίῳ. ¶ Φρείατα, φρέατα.
Φ ρεναπατᾷ. χλευάζει. ¶ Φρενήρεις, φρενήρεις.
Φ ρενὸς, ἔννοια, φρονήσεις. ¶ Φρένας ἴσας, ἴσας φρέ
νας, οἷον ἡρμοσμένας συμφώνους. ¶ Φρενοῦν, φρο
νεῖν, διδάσκειν. ¶ Φρεναπάτησις, βλαψίφρων.
Φ ρένες, μέρος τι τοῦ ἐντοσθίου τὸ ὑπὸ τῷ ἥπατι κείμε
νον, τὸ διάφραγμα τοῦ στήθους. ¶ Φρενήρης, ἀρτίφρων.
Φ ρενοβλάβεια, ὁ τῶν φρενῶν βλάβη. ¶ Φρενὶ, δια
νοίᾳ. ¶ Φρενοκλοπεῖ, ἐξαπατᾷ. ¶ Φρενὸς ἐκστά
σεις, ὅτε ἐξ ἑαυτοῦ μένων. ¶ Φρενοῦν, φρονεῖν, διδάσκειν
νουθετεῖν. ¶ Φρενοῦται, νουθετεῖται. ¶ Φρενώ
σας, παραλογισάμενος ἀπατήσας. ¶ Φρενῶσαι,
νουθετῆσαι. ¶ Φρενοκατόχησιν, παραίνεσις. ¶ Φρεσί,
διανοίαις. ¶ Φρεσὶν ὁρμαίνοντα, διανοούμενον.
Φ ρεώρυχοι, γένος ἀθήνησιν, ἢ οἱ τὰ φρέατα ὀρύσσοντες.
Φ ρημάττεται, φριμάσσεται. ¶ Φρὴν, φρένα, διάνοιαν
γνώμην. ¶ Φρίζει, φοβεῖται. ¶ Φρήτης, ἀδελ
φός. ¶ Φρητία, σῆμα φρέατος. ¶ Φρήτρα καὶ
φρήτρη, φρατρία, συγγένεια, πατρικὸν γένος καὶ στιβά
δες καὶ συσσίτια. ¶ Φρίκη, λεπτοκυμία. ἡ ἀρχὴ τοῦ

Φ λέγμα, τὸ φλέγμα. ¶ Φλεγύαι, ἔθνος ὑβριστικὸν καὶ ἀσε
βές. ¶ Φλέγμας, ἀετός. ξανθὸς ὀξύς. ¶ Φλεγό
μενοι, καιόμενοι, λαμπρυνόμενοι. ¶ Φλεγυρά, ὑβριστικὴ
λαμπρά. ¶ Φλέγειν, βλάπτειν. ¶ Φλεγυροῦ,
βλαβεροῦ. ¶ Φλεδονεῖ, ἀναισθητεῖ, φλυαρεῖ, καὶ
φλεδονεύεσθαι τὰ αὐτά. ¶ Φλεδονώδη, φλύαρα.
ληρώδη. ¶ Φλέδων, φλυαρία καὶ ὁ ἀλαζὼν ὃν ἔνιοι
Φ λεῖ, γέμει, εὐκαρπεῖ, πολυκαρπεῖ. ¶ Φλέβινα, φλυ
αρία. ¶ Φλέξαι, κατακαῦσαι. ¶ Φλέοντας. φλυ
αροῦντας, ἢ φλυαροῦντας. ¶ Φλεώς, βασκανία,
φθορά, καὶ ὁ ἄγριος φλοιός. ¶ Φλέψ, μόλωψ, καὶ
τὸ ἀναλοῦν τῷ σώματι. ¶ Φλέω. Διονύσου ἱερὸν
Φ λιδῶντα, ληροῦντα. ¶ Φλιαφᾷ, φλυαρεῖ, μω
ρολογεῖ. ¶ Φλήναφοι, μωρολόγοι. ¶ Φλήναφος, φλύ
αρος, λῆρος, μωρολόγος. ¶ Φληναφῶντα, φλυαροῦντα
Φ λῆφος, φλύαρος. ¶ Φλιαρά, χλιαρά. ¶ Φλιάς,
τὰς θύρας παραστάδας. ¶ Φλιδᾶν, σήπεσθαι.
Φ λιδάνει, διαπίπτει διαρρεῖ. ¶ Φλιδόωντο, διέπιπτον
το, ἐτέμνοντο. ¶ Φλιδόνες, τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις ἀπέ
σματα, καὶ ῥυτίδας τινὲς δὲ σφυγμοί. ¶ Φλιδῶσα
ῥηγνυμένη. ¶ Φλίεθος, καρποφόρος. ¶ Φλιή,
πρόθυρον ὁ παραστὰς τῆς θύρας. ¶ Φλιοῦς, ὁ τῶν καρ
πῶν ἐκχύσεις. ¶ Φλίψεται, ἀποθλιβήσεται.
Φ λίψις, θλίψις. ¶ Φλόα, φλογερόν. ¶ Φλογε
ρόν, θερμόν, λαμπρόν. ¶ Φλόγια, λαμπρά. φλο
γώδη. ¶ Φλογίδες. κρέα ὀπτά. διὰ τὸ φλογίζεσθαι.
Φ λεγμονή, ὄγκος πυρώδης συρρυέντων ἐπὶ τὸ ἀσθενέστερον
μέρος τῶν ὑγρῶν, καὶ τῇ παρὰ φύσιν θερμασίᾳ φλεγόν
των πάσχοντος. ¶ Φλογίδια, αἱ κεγχρίδες δι' ἐλαίου
σκευαζόμεναι. ¶ Φλογίνη, καυστική. ¶ Φλογίσει,
καύσει. ¶ Φλογμός. καῦσος, βρασμός, καύσων,
φλογισμός. ¶ Φλογμῷ, κατακαύσει, καταφλέξει.
Φ λογόδερπνοι, ἄνθρακες. ¶ Φλογώδης, καυστικόν.
Φ λογόλευκον, ἐρυθρόλευκον. ¶ Φλογώματα, τῶν ἄρ
των τὰ ἐπικεκαυμένα. ¶ Φλοιαν τὸν κόρην τὴν
θεὸν οὕτω καλοῦσι λάκωνες. ¶ Φλοιδᾶν, πιεσθῆ.
Φ λοιδούμενος, ταραττόμενος. ¶ Φλοινόν, φλοιόν.
Φ λοιόν, τὸ λέπος τοῦ ξύλου. ¶ Φλοῖσβος, τάραχος,
ἀφρός, ταραχή. ¶ Φλόμος, πόα τις. ἣ καὶ αὐτὴ
ἐπὶ λυχνίας χρῶνται, ἣ αὐτὴ δὲ θρυαλλίς. ¶ Φλονί
δες, λεπίδες. ¶ Φλόξ, ἡ τοῦ πυρός, καὶ ἄνθος τι.
Φ λονάζει, φλυαρεῖ, ληρεῖ. ¶ Φλοῦκτος, εἶδος ῥοφή
ματος. ¶ Φλοῦς, φλοιός, λεπύχανον. λεπυρόν.
Φ λυάκια, τὰ ψυχράκια. ¶ Φλύαξ, μέθυσος, μεθυα
στής, γελοιαστής. ¶ Φλύαρος, φαῦλος, εὐήθης.
Φ λυάσσει, φλυαρεῖ. φλύει. ¶ Φλυδᾶν, διαχεῖσθαι.
Φ λύεις, δῆμος τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς. ¶ Φλύζει,
ἀναζεῖ. ¶ Φλύζειν, ἀναζεῖν, φλύζεσθαι. ¶ Φλυα
ρος, θερμός, καὶ μῦν τις. ¶ Φλοκτὰ κακὰ σχέτλια.
Φ λύκταινα, τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα γενόμενον ἐν τῷ σώ
ματι. ¶ Φλύον. βιβλίον καθαρόν. ¶ Φλύσαι, ἀ
ποβαλεῖν, ἐμέσαι, ζέσαι. ¶ Φλυσσός, στοίβη, οἱ δὲ φλοι
ός. ¶ Φλύσσει, ἐρυγγάνει. ¶ Φλυσσῶσα, μαινομένη.
Φ οβεῖται. φεύγει, κνίζεται. ¶ Φόα, ἐξανθήματα. ἐν
τῷ σώματι. ¶ Φοβεῖ, κνίζει διώκει. ¶ Φοβερόν,
δειλόν, ἔμφοβον. ¶ Φοβδρόν, ἀλητήριον.

Φ οιβόμβρος, διωκόμβρος. ¶ Φόβη, κόμη, χαίτη, θρίξ,
οἱ δὲ ἐκτενισμένη ἀπὸ τοῦ φοίβου, ὅ ἐστι καθαροῦ.
Φ όβησαι, ῥῖψαι. ¶ Φόβος, φυγή. ¶ Φοβήσας, ἔνθεον
ποιήσας. ¶ Φοβηθείς, εἰς φυγὴν τραπείς. ¶ Φοί
βα, ἀγὼν δρόμου. ¶ Φοιβάζει, μαντεύεται.
Φ οιβαζόντων, προλεγόντων. ¶ Φοιβᾶναι, λαμπρῦναι,
μαντεύσασθαι, κοσμῆσαι. καθᾶραι, ἁγνίσαι καὶ φοιβά
σαι ὁμοίως. ¶ Φοιβᾶσθαι, καθαρεῦσθαι.
Φ οιβητεύειν, χρησμῳδεῖν. ¶ Φοιβότεια, καθάρσια.
Φ όβοι, ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν δυσειδῶν. οἱ δὲ καθαρούς.
Φ οῖβος, καθαρός, λαμπρός. ἁγνός, ἀμίαντος.
Φ οίνια, ἐρυθρά. ¶ Φοίνια, πυρρά. ¶ Φοίνικι, ἐρυ
θρῷ βάμματι. ¶ Φοινικελίκτην καὶ λόγον ἀλαζόνα
ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον. ¶ Φοινικίοις, γράμμασι, σο
φοκλῆς ποιμέσιν, ἐπεὶ δοκεῖ κάδμος αὐτὰ ἐκ φοίνι
κος κεκομικέναι. ¶ Φοινικήϊα, γράμματα, ἀπὸ
φοίνικος τοῦ ἀκταίωνος φασὶν ὀνομασθῆναι αὐτά.
Φ οινήεντα. λεπιδωτὸν ὁ ἀπωσίων φασί, οἱ δὲ φόνιον, ἢ
ἐρυθρὸν τῷ χρώματι, ἢ καταπληκτικόν, ἢ φονευτι
κόν. ¶ Φοινικάδες αἱ ῥάφανοι ὑπὸ βοιωτῶν.
Φ οίνικες, γένος τι ἀθηνησιν. ¶ Φοινίκια, λυδοὶ καὶ ἴω
νες τὰ γράμματα ἀπὸ φοίνικος τινός. ¶ Φοινικέ
λικτον, ἀπατηλόν. ¶ Φοινικόν, πυρρόν.
Φ οινικίδες, αἱ αἱμῶναι ἢ πία, οἱ δὲ τὰ φοινικᾶ ἐνδύ
ματα. ¶ Φοινικιστής. παρὰ ξενοφῶντι ἐν προώπῳ ἀνα
βάσεως, ἀπέκτεινεν ἄνδρα πέρσην μεταφέρων φοινι
κιστὴν βασίλειον. ¶ Φοίνια, κύναρος πυρρά.
Φ οίνικι φαεινόν, φοινικίνῳ χρώματι λελαμπρυσμένον.
Φ οινικολόφοιο, ξανθοῦ λόφου. ¶ Φοίνικος ἔρνος, πε
ριφραστικῶς τὸν φοίνικα. ¶ [Φ]οινίκης, ὅπλον ἐρυ
θρόν. ¶ Φοινικοβάλανα, τὸ τράγημα, καὶ εἶδος ἀμ
πέλου. ¶ Φοινικόεσσα. πυρρὰ τῷ χρώματι, ἐρυθρά.
Φ οινικόλεπον, ἴσον τὸ ἐπινέλοπα, τὸ ὄρνεον, τὸν περὶ τρά
χηλον ἐπίπαν φοινικοῦν, ἡ δὲ λέπο παρέλκει.
Φ οινικοῦν, πυρρόν, κόκκινον αἱματῶδες. ¶ Φοινίκουρος.
ὄρνις ποιός καὶ ὁ ἐρίθακος. ¶ Φοινίκοις μάστιξ διὰ
τὸ τὰ νῶτα φοινίσσειν. ¶ Φοινικόχλοις, ξανθόχλοις.
Φ οῖνιξ, τὸ δένδρον, φοίνικος, νέον ἔρνος, καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ
πυρρὸς τῷ χρώματι. ¶ Φοινίξαι, αἱμάξαι, βάψαι.
Φ οίνιον, φονόν, δεινὸν ἐρυθρόν. ¶ Φοίνισσα, εἶδος ἀμ
πέλου. ¶ Φοινίσσων, βάπτων. ἐρυθρῶν.
Φ οίνικες, γλύφαι. ¶ Φοινιχθέντων, αἱμαχθέντων,
αἱματωθέντων. ¶ Φοινόν, πυρρόν. ¶ Φοιτᾷ, ἔρχε
ται, βαδίζει, μαίνεται, πρόσεισιν, ἀφικνεῖται, διέρ
χεται, περιγίνεται. ¶ Φοιταλέος, περίκοπος μα
νιώδης. ¶ Φοίτης, ὁ κῆρυξ. παρὰ τὸ φοιτᾶν πανταχοῦ. ¶ Φοιτήσας, παραγενόμενος. ¶ Φοιτητής,
μαθητής. ¶ Φοῖτος, μανία λύσσα. ¶ Φοιτῶν,
ἀναστρεφόμενος. ¶ Φοιτῶντα, ἄνδρα μανίαις λύσ
σαις. λυσσήμασι. τὴν ἐβραίαν μανίαν. φοῖτον ἔλεγον
τουτέστι τὸν μετ' ὁρμῆς μεμηνότα. ¶ Φολέγανδρος,
νῆσος ἐρήμη. ¶ Φολιὰ πόα, χρυσίππος δὲ καὶ τὸ
σέλινον οὕτω καλεῖ. ¶ Φολίδες. αἱ λεπίδες τοῦ ὄφε
ως. ¶ Φολίς, λεπὶς καὶ σύριγξ πολυκάλαμος.
Φ ολκός, στρακός, οἱ δὲ λιπόδερμοι. ¶ Φόλυβοι, κύ
νες. οἱ πυρροὶ ὄντες μέλανα στόματα εἶχον, οἱ δὲ φα
λακρές.

Φ θονερὸς, ζηλωτὴς, ζηλότυπος. ¶ Φθόνος, πάθος ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ. ¶ Φθορὰ, ὄλεθρος.
Φ θόπις, φθίσις. ¶ Φθίνον, ὀλιγοχρόνιον, ὀλίγον.
Φ θείρεται, ὀδύρεται. ¶ Φία, πενία. ¶ Φιαρὸν, λαμπρὸν καθαρόν. ¶ Φιαρύνει, λαμπρύνει.
Φ ιβαλέα. εἶδος σύκων, καὶ ὁ συκὸ ὁμωνύμως. τινὲς δὲ ἰσχάδας. ¶ Φίβλα, πόρπη φικίον. πόρπη.
Φ ίκα, φίκα, σφίγγα. ¶ Φισκαλία, ἀπὸ ἑνὸς τῶν λυκάονος παίδων. ¶ Φιδάκνο, πιθάκιον μικρὸν στενόν.
Φ ιδίτια, συσσίτια. ¶ Φειδίτια. λιθόξοοι. ¶ Φιλόδολος. ἐπιθυμητός. ¶ Φίλυρα, ῥίζα, ὁ ἀχίλλειος καλούμενος. ¶ Φιαρὸν, καθαρὸν λαμπρὸν, ἁγνὸν ἱλαρὸν
Φ ικιῶν. προς θηβῶν. ¶ Φίλα, προσφιλέστατα.
Φ ίλαι, φίλησον. ¶ Φιλαίμων, φιλῶν τὸ αἷμα.
Φ ιλαίτατος, φίλος σφόδρα. ¶ Φιλαίζοι, μεμψίμοιροι
Φ ιλαίτιος, μεμψίμοιρος. ¶ Φιλακριβοῦντες μετ' ἀκριβείας διαχωρίζοντες. φιλακροάμονας. ¶ Φιλαλήθης, ὁ τὴν ἀλήθειαν φιλῶν. ¶ Φιλαλληλίαν, οἱ φιλοῦντες ἀλλήλοις. ¶ Φίλαξ. δρῦς, μέσος ἰλαῖοι.
Φ ιλαπεχθημόνως, φιληκίστως. φιλοῦντα μισεῖσθαι.
Φ ιλαργυρία, φιλοχρηματία. ¶ Φίλατο, ἐφίλησεν ἠγάπησεν. ¶ Φιλαῦρα, τὰ κακὰ τὰ ἄτοπα.
Φ ιλαυτία, τὸ πάντα πρὸς τὰ ἑαυτῷ ἀρέσκοντα πράττειν. ¶ Φίλαυτοι, οἱ ἑαυτοὺς φιλοῦντες. ¶ Φιλεῖ, εἴωθεν, ξενίζει, ἢ κατὰ ψυχὴν ἀσπάζεται. ¶ Φιλέσκον, ἐξ ἐφίλουν. ¶ Φιλεκάδωρον, κηδεμονικόν. ¶ Φιλένρλος ἐλεόμενον. ¶ Φιλεόντων, φιλεῖτωσαν, ὡς τὸ ἔστων ἔστωσαν.
Φ ιλέουσα. φιλοῦσα. ¶ Φιλεργίστατοι, φιλεργοὶ οἱ τὸ ἔργον φιλοῦντες. ¶ Φιλέριδος, οἱ ἀπεχθῶντες ἐρίζειν
Φ ιλέταιρος, πολυφίλης. ¶ Φιλέχθρος, φιλοπραγμων. φιλοπάλαιστρος. ¶ Φίλοχίνος, πταφνάς.
Φ ίληθεν, ἐφιλήθησαν. ¶ Φιλόμης, φιλίας. ¶ Φίλην, φιλίαν, ἢ τὴν προσφιλεστάτην. ¶ Φιλόρετμοι, φιλόκωποι, φιλοναῦται. ¶ Φίλοσαι, ἐξεφίλησαι. ὑπέπεσε.
Φ ιλήσια, φιλοτήσια, προσφιλῆ. ¶ Φιλησίως, κλεπτικῶς: ¶ Φιλήτης κλέπτης λῃστής. ¶ Φιλήτωρ, ἐραστής. ¶ Φιλητῶν, γένος κλεπτῶν. ¶ Φίλια. προσφιλέστατα. ¶ Φιλιάζεσθαι. ἐγχωρίζεσθαι αὐτῷ. ¶ Φιλίδασύ ευγγα. ¶ Φιλιὸς, ὁ ἀπὸ ζεύσπαιος κατ' εὐφημισμένον.
Φ ίλιπποι, μοιχοί. ¶ Φιλιστίδιον, νόμισματι. ¶ Φιλίων, ἀντὶ τοῦ φίλτερος προσφιλέστερος. ἐσχηματίσται δὲ ἀπὸ τοῦ μέτρου. ὡς τὸ καλλίων, ξεῖνον τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα. ¶ Φιλόδικος, φιλοπράγμων.
Φ ιλοδώτῳ, λεπίδας ἔχοντι. ¶ Φιλέθακος ἀργή
Φ ιλοθεάμων. φιλοθεωρητής. ¶ Φιλοθεάμονι, φιλοθεωρητικῆς. ¶ Φιλοθηρσίδης, φιλοθήρσου παῖς.
Φ ίλοιφος, παιγνητής. ¶ Φίλοι, προσφιλέσταται.
Φ ιλοκαλία, φιλοῦσα τὰ ἀπέσχεα. ¶ Φιλοΐστωρ, φιλῶν ἱστορεῖν. ¶ Φιλόκαλος. φιλόκοσμος. ¶ Φιλοκέρτομε. φιλῶν σκώπτειν. ¶ Φιλοκηδὴς, ὁ κηδεμονικός. ¶ Φιλοκνήμιδες, φίλοπλοι. ¶ Φιλοκεινεῖν, διαφέρειν. ¶ Φιλοκτέανος. φιλοκτήμων φιλοχρήματος. ¶ Φιλοκτεανώτατε, φιλοχρηματώτατε.
Φ ιλοκτήμων, φιλοχρήματος. ¶ Φιλολάμπαδος, ἡ ἄρτεμις. ¶ Φιλολόγος, ἀσκητὴς, πολυλάλος.
Φ ιλολόγος. λαλιὸς, λάλος. ¶ Φιλομηδής. φιλόπλως.

φιλῶν τὰ μειδιάματα ἱλαρά. ¶ Φιλομμειδὴς. οἱ μὲν, κύριον ὄνομα. πολλάκις δὲ παρωνυμικῷ τύπῳ κυρίως δηλοῦται ὡς εὐειπίδης ἡρακλείδης. ¶ Φιλομμειδὴς ἐπὶ πεπλασμένῳ λόγῳ. ¶ Φίλον, προσφιλές.
Φ ιλόνεικος, μάχιμος, φίλερις, φιλονεικία γὰρ ἡ μάχη.
Φ ιλοπευστεῖν, ἀκούειν μανθάνειν, ἐρωτᾶν. ¶ Φιλοπευστοῦντα, ἡδέως ἀκούοντα, ἢ ἐρωτῶντα. ¶ Φιλοεργός, φιλεργός. ¶ Φιλοπονία, σπουδαία ἔρις. ¶ Φιλόπονος, φιλεργὸς σπουδαῖος: ¶ Φιλόπυστος, φιλοπράγμων. ¶ Φιλόσοφος, ὁ πάντων πειραθεὶς φιλομαθὴς φιλόστοργος. φιλότεκνος. φιλοσόφους δὲ φασὶ λυδοὶ τοὺς κιθαριστὰς καὶ μουσικούς. οἱ ἀρχαῖοι σοφοὺς καὶ φιλοσόφους καὶ σοφιστὰς ἔλεγον. ¶ Φιλόστροφος, εὐμετάβολος. ¶ Φιλοσύμμαχος, φιλαλλήλων, μάχιμος.
Φ ίλος, ὁ προσφιλής. ¶ Φιλότης, φιλία ἡ συνουσία.
Φ ιλοτησία, πρόποσις ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον ὑπὲρ φιλίας
Φ ιλοτήσια ἔργα ἀφροδίσια τὰ συνουσιαστικά. ¶ Φιλοτιμεῖται, μεγάλα φρονεῖ, ἐπαίρεται, πλουτεῖ.
Φ ιλοτιμία, δωρεὰ κενοδοξία. πλοῦτος μεγαλοφροσύνη.
Φ ιλότιμος, ὁ φιλῶν τιμᾶν μεγάλως ἢ θέλων αὐτὸς δοξάζεσθαι. ¶ Φιλοτιμούμενοι, ἀντὶ ψιλῶς τιμῶντες.
Φ ιλοτίμως, φιλοδόξως πλουσίως, μεγαλοψύχως ἀντὶ ψιλῶς. ¶ Φιλοφρονοῦμαι, δεξιῶς καὶ προθύμως εἰς δέχομαι, ἢ ἀποδέχομαι. ¶ Φιλοφροσύνη. προθυμία. διάθεσις, σπουδὴ, ἀγάπη. παρὰ τὸ φίλα ἢ φίλια φρονεῖν. ¶ Φιλοχωρῶν. τὴν χώραν ἀσπαζῶν. ¶ Φιλοψεύστης, ὁ τὸ ψεῦδος φιλῶν. ¶ Φιλόψυχον, εὔψυχον:
Φ ίλτατα. τὰ ὄμματα καὶ προσφιλέστατα. ¶ Φίλτατοι, φιλικώτατοι. ¶ Φίλτρον, φιλία. ¶ Φιλυδρία. φιλεῖ τὸ ὕδωρ. ¶ Φιλύενον, ἀσθενές. ¶ Φιλοφρόν, εὐωδες ἐλαφρόν. ¶ Φιλωνίδης, ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ φιλωνίδης. ¶ Φίλως, ἡδέως. ¶ Φίλως χαῖρε ὁρῶντε, ἡδέως ἂν βλέποντε. ¶ Φιλωψ, κρίνη, ὁ φίλος.
Φ ιλοτερίς, κασιγνήτη. ¶ Φιλώτατα. φίλτατα.
Φ ιλώτατος, φίλταρος. ¶ Φίμα, κημὸς, παρὰ τὸ φιμός: ¶ Φιμοῖ. δεσμεύει ἐμπράττει, ἄγχει, ἐπιστομίζει. ¶ Φιμοῖ. δεσμοῖ. ¶ Φιμοῦν. δεσμεύειν ἐπὶ τὰ ὅμοια. ¶ Φὶν, ἀντὶ τοῦ σ. ἢ αὐτοῖς. ¶ Φίνακα, δρῦν.
Φ ίνεται, συντηρεῖ. ¶ Φίσκος, δημόσιον ταμεῖον πολύχρημον. ¶ Φισκοσυνήγορος, ὁ ταμιείου συνήγορος.
Φ ίτρον, μέτρον, μάταιον, ῥάδιον, καὶ τὸ μέσον τοῦ ῥινίου τὸ κοῖλον, καὶ ὁ κορμὸς τοῦ ξύλου παρὰ τὸ φύεσθαι.
Φ ίτυ, φυτὸν, φύτευμα. ¶ Φίτυμα, τέκνον, γέννημα.
Φ ιτύσατε, ἐγέννησεν. ¶ Φλᾶ, θλᾶ, μαλάττει, συντρίβει. ¶ Φλαδιᾶν, θλαδιᾶν, μαλάττειν, τύπτειν.
Φ λᾶν. μαλάσσειν πλοκαῖς. ¶ Φλανύαρεῖ, φλυαρεῖ, ληρεῖ. ¶ Φλασμὸς, τῦφος. ¶ Φλασμένος. τετυφωμένος. ¶ Φλάσκος, θλάσκος. ¶ Φαυλικῶς, ἀηδῶς.
Φ αῦρα, φαῦλα. κακά. πονηρά. κοῦφα ἀσθενῆ.
Φ λέβαι, νεῦρα τινὰ ἅιματος δεκτικά. ¶ Φίλιππος, στόμα χειρῶν ἢ λαμπάδος. ¶ Φλέγει, καίει, λαμπρύνει.
Φ λέγλα, ὁ νῦν πελλόνο. ¶ Φλέγεται, καίεται, λαμπρύνεται. ¶ Φλέγμα, φλὸξ. καῦσις. παρὰ τὸ φλέγειν. ¶ Φλεγμαίνει, ὀγκοῦται, φυσοῦται.
Φ λέγματι, ὁ φλέγματα ἔχουσα. ¶ Φλεγματώδη, ὑγρασμα ἢ φλογός. ¶ Φλεγμὸς, τὸ αἷμα.

Φ εισὸν, ποταμὸς παφλαγονίας, ὁ ἑρμηνεύεται στόμα κόρης παρὰ δὲ ἕλλησι γάγγης. ¶ Φεῖσαι. ῥῦσαι. σῶσαι.

Φ ελγύνει, ἀσυνετεῖ, ληρεῖ. ¶ Φελλάντας, λίθος σκληρὸς ἀπὸ τόπου. ¶ Φελλεῦον, ἐπιπλέον. ¶ Φελλεὺς, τὸ δυσεργὲς χωρίον. ¶ Φελλίνιοι, ὀροβάκχαι.

Φ ελλίνας, κούφας ἀπὸ τοῦ φελλοῦ. ¶ Φελλὸς, σκληρὸς τόπος καὶ δυσεργὸς, καὶ ὁ ἐπιπολῆς τεφρώδης. ἢ φλοιὸς δένδρου, καὶ ξύλον ἐλαφρόν, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φελλεὺς ἢ τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα. καὶ ἀλαζών.

Φ ενάκας, ἀπατεῶνας. ¶ Φέναξ, χλευαστὴς ἀπατεών, ψεύστης, πλάνος. ¶ Φενεὸς, φονέα πόλις ἀρκαδίας. ¶ Φεννίδα, παιδιὰν σφαίρας. ¶ Φεννίον, ὁ μονικὸς ὀδούς. παμφύλιοι. ¶ Φεννὶς, εἶδος παιδιᾶς μετὰ σφαίρας. ¶ Φεννὸς, θάνατος. ἐνιαυτός.

Φ εραὶ, πόλις θετταλίας. ¶ Φεραία, ἀθήνησι ξενικὴ θεός. οἱ δὲ τὴν ἑκάτην. ¶ Φεραυγὲς, κατάλαμπρον.

Φ έρβειν τρέφειν βόσκειν. ¶ Φέρβεται, τρέφεται.

Φ έρβητας, νομεῖς. ¶ Φερβόμενος, τρεφόμενος.

Φ ερέγγυα, φέρον τὸ βιβλίον, ὃ τῷ βιβλῳ ἐμφερομένοις.

Φ ερέγγυος, ἀξιόπιστος. ἐγγυητὴς καὶ βεβαιωτής. ἔγγυος. βέβαιος. ¶ Φερέγγυον, βέβαιον, δυνατόν.

Φ έρειν, λαμβάνειν. βαστάζειν ὑπομένειν. ¶ Φερεκλέα, τὸν ἄδωνιν. ¶ Φερέοικος, ὁ κοχλίας, ἔνιοι ζῶον ὅμοιον σκώληκι ὑπὸ δενδρῷ ἐν ἐλαίαις γινόμενον. οἱ δὲ ζῶον σφηκὸς μεῖζον. ¶ Φερέσβιος, ὁ τὰ πρὸς τὸν βίον φέρων καὶ σώζων, ὁ ζωοποιός. ¶ Φέρεσκον, ἔφερον.

Φ έρητος, ὄνομα κύριον. ¶ Φέρισι, βέλτιστοι κράτιστοι, ἐξοχώτατε ἀγαθοί. ¶ Φέρμια, ἃς ἔνιοι ἀστίλας τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας, καὶ ἰσχυρὰ ἀγγεῖα οἷον σπυρίδια. ¶ Φερνὰς, προῖκας, δῶρα νυμφικά, ἀπὸ τοῦ φέρειν φορὰς καὶ πάντα τὰ φερόμενα. ¶ Φερνὴ, προὶξ, δῶρα νυμφικά. ¶ Φέροντο. προσεφέροντο.

Φ ερρεύει. ἀποφέρει. ¶ Φερεφάττιον, τόπος ἐν ἀγορᾷ.

Φ ερσεφόνεια, ἡ τῆς δήμητρος θυγάτηρ, ὁ φέρουσα τὸ ἄφενος, τουτέστι τὸν πλοῦτον. διὰ τὸν καρπὸν ἀπὸ τοῦ φέρειν ὄνησιν.

Φ ερτάζει, φέρει. ¶ Φέρτατος, ἀγαθώτατος.

Φ έρτε, φέρετε, κατὰ συγκοπήν. ¶ Φέρτατον, κράτιστον, ἀγαθώτατον. ¶ Φέριστον, βέλτιστον.

Φ έρτερον, κρεῖσσον. ἀπὸ τοῦ φέρειν βέλτιον. ¶ Φέρτρον, φορεῖον, καὶ ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη. ¶ Φέρυσ, ἀθλοφόροι. ¶ Φέρων, λαμβάνων. ¶ Φερώνυμος, ἀληθῶν τῷ ὀνόματι. ¶ Φετμαῖς. ἐντολαῖς παραγγελίαις. ¶ Φεῦ, σχετλιασμοῦ ἐπίρρημα.

Φ εύγει ἀποδιδράσκει, ἀντὶ τοῦ εὐθύνεσθαι ὡς καὶ φεύγειν κλοπῆς, ἢ μοιχείας φαμέν. ¶ Φευκτὰ φεύξιμα. ¶ Φευκταῖοι, ἀποτρόπαιοι. ¶ Φεύξεσθαι, φεύγεσθαι. ¶ Φεῦ φεῦ, ἴσον τῷ οἴμοι. ¶ Φέψαλυξ, φέψελος, σπινθὴρ ἄνθραξ. ¶ Φηγαιεὺς, δῆμος αἰγηΐδος. ¶ Φήγινος, δρύϊνος. ¶ Φηγὸς. ἡ δρῦς.

Φ ηλιικὸς, ἄφρονος. ¶ Φηλῶσαι, ἀπατῆσαι, φθεῖραι ἀπολέσαι. ¶ Φηκμόθρεπτον, ὑπὸ ὄλυνθον ἐπὶ συκῆς τεθραμμένον. ¶ Φῆλιξ, ὄλυνθος, τὸ μὴ πεπεμμένον σῦκον. ¶ Φῆ, εἶπεν, ἔλεγεν.

Φ ηλήτης, λῃστής. ¶ Φηλὸν, ἀπατηλὸν, λαθουργὸν κακοῦργον, ἐπίβουλον. ¶ Φηλωθεὶς, ἀπατηθείς.

Φ ηλωθῆσαι, ἀπατηθῆσαι. ¶ Φηλώσομεν, ἀντὶ τοῦ βοήσομεν. ¶ Φήματα, ῥήματα. φάσματα.

Φ ημάσομεν, βοήσομεν. ¶ Φήμη, ἀκοὴ ὀνομασία.

Φ ημὶ, λέγω, ὑπολαμβάνω. ¶ Φημίζεται, μαντεύεται. λέγει. ¶ Φῆμις, φήμη, κλέος, φωνὴ, λόγος.

Φ ῆν. εἶπεν. λέγων. ¶ Φήνας, δείξας. φηνάσης, δειξάσης. ¶ Φήνη, ἀετοῦ εἶδος. ¶ Φανὸν, λαμπρόν.

Φ ήνωσι, δείξωσι. ¶ Φῆρα, θῆρα εἶπεν. ¶ Φῆρες, οἱ κένταυροι αἰολικῶς. ¶ Φηρεία, θηρεία αἰολεῖς.

Φ ηρὸς, ἡ τῶν ἀρχαίων θεῶν τροφή. ¶ Φῆς λέγεις ὑπολαμβάνεις. ¶ Φῆσθα, λέγεις, ἔφησθα. ¶ Φήξομαι, λέξομαι, βοήσομαι. ¶ Φητὼ, φάρυγξ.

Φ θάνωμεν, φθάσωμεν. ¶ Φθὰν. ἔφθασαν δὲ πολλῶν τοὺς ἱππέας οἱ πεζοί. ¶ Φθάνει, καταλαμβάνει, προλαμβάνει. ¶ Φθατήσῃ, φθάσῃ. ¶ Φθεῖ, θνήσκει.

Φ θαρτὸν, θνητόν. ¶ Φθιάδος, θετταλικῆς.

Φ θιμένων ἀποθανόντων. ¶ Φθίνει, ἀναλίσκει.

Φ θινόπωρον, τροπὴ μετὰ τὸ θέρος ἡ νόσος. ¶ Φθεὶρ, ὁ τῆς πίτυος καρπὸς, καὶ μέρη τῆς νεὼς πρὸς τῇ πρύμνῃ καὶ ἰχθῦς τις. ¶ Φθεῖρα φθείρασιν. ¶ Φθείρεται, πλανᾶται ἀπόλλυται. ¶ Φθειροκομίδης φθειρῶν γέμων.

Φ θείρινος, φθαρέντος. ¶ Φθειρῶν ὄρος πιτυῶδες ὄρος διὰ τὸ πληθύνειν ἐν αὐτῷ πίτυσι. τῶν γὰρ στροβίλων τὰ ἔνδον φθεῖρας καλεῖσθαι. ¶ Φηρσὶ, κενταύροις.

Φ θήσονται, διαφθαρήσονται. ¶ Φθῆ, ἔφθασεν.

Φ θίῃ, φθάσῃ πρότερος. ¶ Φθῆναι, φθάσαι, προλαβεῖν. δεῖξαι. ¶ Φθήσεται, καταλήψεται, φθάσῃ, καὶ φθία πόλις θετταλίας. ¶ Φθιακὸν, τμητικόν.

Φ θίη. φθίσει. ¶ Φθίμενοι, θανόντες. ¶ Φθίμενος, φθαρεὶς, θανὼν. ¶ Φθίνα, ἡ ἐρυσίβη καὶ εἶδος ἐλαίας. ¶ Φθινὰς ἁμέρα, τὴν ἱσταμένου τρίτην τριμόνιον λέγει. ¶ Φθινάσμασι, φθίσεσι. ¶ Φθίνοντος, λήγοντος παυομένου, ἀναλισκομένου. ¶ Φθίνοντος μηνὸς, λήγοντος τοῦ μηνός. φθίνων δὲ μὴν καλεῖται ὁ ἀπὸ εἰκάδος ἕως τριακάδος μέσος δὲ μὴν ὁ ἀπὸ δεκάδος ἕως εἰκάδος. ἱστάμενος δὲ μὴν, ὁ ἀπὸ πρώτης ἕως πέμπτης. ¶ Φθινόντων, φθειρομένων. ¶ Φθινόπωρον, ὁ ἀπὸ τῆς πεντεκαιδεκάτης αὐγούστου μηνὸς, ἕως τῆς πεντεκαιδεκάτης δεκεμβρίου, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας αὐγούστου, ἕως πάλιν εἰκοστῆς δευτέρας δεκεμβρίου.

Φ θινύθειν, φθείρεσθαι. τήκεσθαι. ¶ Φθινύθουσιν, εἰς φθίσιν ἄγουσιν. ¶ Φθινύουσι, φθείρονται.

Φ θίνουσαν ἐλαττουμένην. ¶ Φθίοι, οἱ ὑπὸ πρωτεσιλάῳ τεταγμένοι. ¶ Φθὶρ, ὁ τῆς πίτυος καρπός.

Φ θίσις, ἡ λέπρα ἀπὸ φθίσεως. ¶ Φθίσεσθαι, θανεῖν.

Φ θισήνορα, ἡ τοὺς ἄνδρας διαφθείρουσα, ἢ τὴν ἀνδρείαν.

Φ θισκὸς, φθισκός. ¶ Φθίσαι, ἀπολέσαι.

Φ θίσθαι, ὀλέσαι. ¶ Φθισίμβροτος. ἀνθρωποκτόνος διαφθείρων τοὺς ἄνδρας. ¶ Φθίσων, εἰς φθίσιν ἄξων καὶ φθείρων καὶ φθερῶν. ¶ Φθίνοιτο θάνοιτο. ἢ ἔθανεν. ¶ Φθιτοὶ, φθαρτοὶ θνητοὶ, νεκροὶ. ἢ εἴδωλα.

Φ θιώταν, θετταλικήν. ¶ Φθογγὴ, φθέγμα, ἡ φωνή.

Φ θόγγος, φθογγὴ φωνὴ καὶ τὰ ὅμοια.

Φ θόη, φθίσις, φθορὰ, λύμη. ¶ Φθοατήσει. φθάσει κτήσασθαι. ¶ Φθοῖς. πλακοῦς, καὶ τὰ πρὸς λεπτὸν ἀλολεσμένα. καὶ τὸ ἀπορρέον ψῆγμα τοῦ χρυσίου.

Φ θονεῖς, ζηλοῖς, βασκαίνεις.

Φάλλα, ἄκρα τῆς Εὐβοίας. ¶ Φάλλη, ὁ πεποιημένη ψυχή. ¶ Φάλλικα, ᾠδὴ πεποιημένη εἰς τὸν Διόνυσον, τοῦ φαλλοῦ ᾀδομένου. ¶ Φαλλίκωμ, ὄρχημά τι, οἱ δὲ μέλος, ἄλλοι ᾠδὴν αὐτοσχέδιον ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδομένην. ¶ Φαλλός, λευκός, ἢ βόλος κατὰ τὸν φάλλον τὰ ἐμματῖον. ¶ Φαλόν, τὸ στερεὸν κύκλωμα τῆς στέρνης, οἱ δὲ τὸν μέτωπον. ¶ Φαλός, ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας, καὶ τετραφάλεια ὁ τέσσαρας κεφαλὰς ἔχουσα, ἔνιοι λευκὸς ἧλος, ἄλλοι ψιλός, ἄλλοι κωφός. ¶ Φαλύγματα, ὑγράσματα. ¶ Φαλύνει, λαμπρύνει.

Φαλύασεται, καταρρέουσι, περιάρχεται. ¶ Φαλωθεὶς, παραζαπείς. ¶ Φάμην, φήμην. ¶ Φαμάξεις, φήσεις. ¶ Φθιμένων. τετελευτηκότων. ¶ Φάμεθα, λέγομεν. ¶ Φάμενος, εἰπών. ¶ Φάμην, εἶπον.

Φάμμο, ἄλφιτα. ¶ Φαμμάστρια, τὰ ψαιστὰ καὶ ἑορτή τις. ¶ Φάμ, ὑπέλαβον λέγειν. ¶ Φάναι, εἰπεῖν.

Φαναῖος Ἀπόλλων. ἀχαιὸς ὁμοφυλή. παρὰ Χίοις οὕτω λέγεται. ¶ Φανᾶν, θέλειν. ¶ Φαίναοι, ἄρνες.

Φανάς, ἐκλάμψας, ὁ τὰς ἐκλάμψεις. ¶ Φανόν, τὸ φαινόμενον. φωτεινὸν καὶ λαμπρόν. ἀττικοὶ δὲ λύχνου χορὸν ἐκάλουν. ὃ ἡμεῖς νῦν φανόν. ¶ Φαίνοντα, λάμποντα. ¶ Φαντάζομαι, συκοφαντοῦμαι. ¶ Φαντάζου δόμῳ, φαίνου. ¶ Φαντάσας, δείξας. ¶ Φαντασία, τὸ μὴ ὂν ἀληθές, ἀλλὰ σχήματι. ¶ Φαίνῃ, εἰπόντι. ¶ Φαντίζοιμ, φαίνοιμ. ¶ Φαληρός, εἰπὼν ὅς, ἢ πλάτανος φανοτάτη, περιφανὴς λαμπρά.

Φανοτάτη, φωτεινοτάτη. ¶ Φαοσκὶς, ζυπίς. ¶ Φάος, φῶς, ὄρθρου ἀνατολή. ¶ Φάος ἠελίοιο, ἡ αὐγή.

Φάπιν, τὴν ταφήν. ¶ Φαραζαῖον, τὸ φάρξας τὸ κάλυμμα. ¶ Φάραγξ, τάφρος κοίλωμα. ¶ Φάραγξι, κοιλάσι. ¶ Φάρει, ὑφαίνειν. πλέκειν. ¶ Φαρκιδέκη, μυρίκη. ¶ Φάρασμα, φρασμός. ¶ Φαρέτρα, βελοθήκη. ¶ Φαρετρεὼν, τοξότης. ¶ Φάρη, ἱμάτια νεφέλαι. ¶ Φάρικον, φάρμακον σύνθετον θανάσιμον.

Φαρινόν, τὸ ἐξεροῦν. ¶ Φάρις, ὄνομα πόλεως. ¶ Φαρκάζει, κλέπτει. ¶ Φαρκιδούμενοι, συνάζοντες.

Φαρκὶς, ῥυτὶς ἡ ἐκ τοῦ γήρως γινομένη, ἢ ῥίζα πρὸς ῥυτίδας ποιοῦσα, ἢ σηλίς. ¶ Φαρκίδων, ῥυτίδων, ἢ πελιός.

Φάρκις, νεοσσοί. ¶ Φάρκτου, φυλακὴν σκεύαζε.

Φάρμακα, βοτάναι, χρώματα, καὶ πᾶσα πόα. ¶ Φαρμακεύεται, σκευάζεται, ἀρτύεται. ¶ Φαρμακίτης, ἀλδηφάτος. ¶ Φαρμακὶς, ἡ γυναικὸς φαρμακίδος, καὶ εἶδος φαρμάκου ἢ ἀκρίς. ¶ Φάρμακοι, καθαρτήριοι, οἱ καθαίροντες τὰς πόλεις. ἀνὴρ καὶ γυνή. ¶ Φαρμακὸς, ἡ χύτρα, ἣν ἡτοίμαζον τοῖς καθαίρουσι τὰς πόλεις.

Φάρμακον, ὁ ὑποστάθμη. ἄλλοι σύνθεσις ὃ κωλύουσι τὰ ἱερὰ τῶν ζώων. ¶ Φαρμακῶντες, τὰ βαφεῖα, διὰ τὸ τὰ βάμματα φάρμακα καλεῖσθαι. ¶ Φαρμάξαι, ὀξῦναι. βάψαι. ¶ Φαρμάξασα, ἀπαντήσασα. ¶ Φαρμάσσει, φαρμακεύεται, θεραπεύει, φαρμακεύει. ¶ Φαρμάσσων, βάπτων στομῶν, στομοποιῶν, φαρμακεύων. ¶ Φαρματτόμενος, κολακευόμενος, ἀλειφόμενος. ¶ Φάρος, ἱμάτιον, περιβόλαιον. ἀκρωτήριον. καὶ νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ.

Φάρος στηλῶν, τὸ περιβόλαιον στηλῶν. ἢ τὸ ἄρμενον.

Φαροῦν, ἀροτριᾶν. ¶ Φάρσος, ζόφος, κλάσμα, περιδρύσιον ἀκρωτήριον. ¶ Φαρύγεθρον, ὁ κατὰ τὰ παρίσθμια

τόπος. ¶ Φαρυγγίδα, ἀντὶ τῆς γαστριμαργίαν.

Φάρυγξ, λάρυγξ, βρόγχος, στόμα. ¶ Φαρυμός, τολμηρός, θρασύς. ¶ Φαρβώ, ὁμοίως. ¶ Φαρύνει, λαμπρύνει. ¶ Φαρώσαι, ἀρόσαι, νεῶσαι, λαμπρυνθῆναι.

Φάς, εἰπών. ¶ Φάσκεις, συκοφάντει. ¶ Φάσγανον, ξίφος, παρὰ τὸ φάσαι ὅ ἐστιν ἀνελεῖν. ¶ Φασγάνεται, ξίφει ἀναιρεῖσθαι. ¶ Φασγανιῶσαν, ἐξιφισμένην.

Φασγανίων, ἐξιφισμένων. ¶ Φάσεις, ἐγκλήματα, συκοφαντίαι, ἢ ἐνυπνίων ὄψεις, λόγοι φῆμαι. ¶ Φάσθαι, λέγειν. ¶ Φασιανοί, ὄρνις ποιοί. οἱ δὲ, τοὺς ποντικοὺς φασίν. ¶ Φᾶσις. ποταμὸς Κόλχων. ¶ Φασκάδες, ὄρνεις ποιοί. ¶ Φασί, λέγουσι. ¶ Φάσκει, λέγει. ¶ Φάσκοντα, λέγοντα. ¶ Φάσκος, τὸ ἐπὶ τῶν δένδρων γινόμενον. ¶ Φασκώλιον, βαλλάντιον, φάσκωλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται. ¶ Φάσκω, λέγω. ¶ Φάσμα, φάντασμα, σημεῖον, τέρας.

Φασοφόνῳ, παρὰ τὰς φάσσας φονεύοντι. ἔστι δὲ εἶδος τε ἱεράκος ὑπὸ τὴν ζυγόνα. ¶ Φάτε, εἴπατε. ¶ Φατέ, λέγετε. ¶ Φατίζει, λέγει, χωρίζει. ¶ Φατηρίς, εἶδος ὀρχήσεως. ¶ Φάτης, ψεύστης. ¶ Φάτις, φήμη, δόξα, λόγος, κληδών. ¶ Φάτνη, καὶ ἡ τράπεζα, ἡ τῶν κτηνῶν, ἔτι τῶν τοιούτων. ¶ Φατνώματα, τὰ σανιδώματα. ¶ Φατνωτοῦ, σανιδωτοῦ. ¶ Φάρ, εἶπε, ἐνόησε, ὑπέλαβεν. ¶ Φαρί, τεθνεῶτος, ζῶτοι.

Φαδὸς, ὁμοίως. ¶ Φαδὸν, τεθνηκὸς, ῥυτόν. ¶ Φαδὸς στοίβη, φήμη. ¶ Φάζαι, σύστημα. ¶ Φατρεία, σύνταγμα, σύστημα. ¶ Φάτρεια, τόπον ὑπαίθρον, ἐρείσιον φάνα. ¶ *Φατῶσαν, γνῶθι. ¶ Φαῦδαι, γένη σκυθώμ.

Φαίειν, ποιεῖν. ¶ Φαύζειν, φρύγειν. ¶ Φαῦλα, κακὰ, δόλια, εὐτελῆ. ¶ Φαυλία, εἶδος ἐλαίας, οἱ δὲ τὰς λευκάς. ¶ Φαύλια μῆλα τὰ μεγάλα. ¶ Φαυλῖον, ἀδρὸν καλόν. ¶ Φαυλίς, ὀρθός, Φαύλιος, ἰταλικὸς θεός.

Φαυλίστρια, ἡ καπηλεύουσα. ¶ Φαῦλον, ἀδρὸν καλόν. εὐτελές, μάταιον. μοχθηρὸν ἀραιόν. ¶ Φαῦλος, κακοδόλιος. χαλεπός. εὐτελής. ἁπλοῦς καταγέλαστος.

Φαύλως, ὁλοσχερῶς καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Φαῦνος, Φαίνων ξυτόν. ¶ Φαυόμ, ἀκανθῶδες φυτόν. ¶ Φαυοφόροι, αἰολεῖς ἱέρειαι. ¶ Φαῦρος, κοῦφος.

Φαυσίγγες, αἱ ἐν ταῖς πτέρναις γινόμεναι ῥαγάδες. ἔνιοι τὰς ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις καὶ τοῖς σκέλεσι γινομένας φλυκταίνας. δηλοῦσι δὲ καὶ αὐγὰς καὶ ἀκτῖνας. ἄλλοι δὲ αἱμορροΐδας καὶ φλυκταίνας καὶ λαμπηδόνας. ¶ Φαῦσις, φῶς, φέγγος, φωταυγία.

Φαῦσμα, σπλάγχνα ἐκ σίτων πεποιημένα. καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῶν πεμμάτων. ¶ Φαῦσαμ τῶν εὐμόρφων. ἐγένετο* ἠρέσθην. ¶ Φέβεσθαι, φεύγειν. ¶ Φέβομαι, φεύγω, φοβοῦμαι. ¶ Φέβοντο, ἐφοβοῦντο, ἔφευγον.

Φεβεῖ. διώκει, φεύγει. ¶ Φεοψὶς, λαμπρὸν φαίνουσα.

Φέγγουσαν, λαμπρύνουσαν. ¶ Φέγγος, φῶς, ἡμέρας φέγγος, σελήνης. ¶ Φειά. πόλις Θεσσαλίας.

Φειδαλφιτοῦσαι, φειδωλὸν περὶ τὰ ἄλφιτα γενέσθαι.

Φείδεσθαι, ἐλεεῖν. ¶ Φειδικόμισος, ἡ δὴ μαρτύρων πίστις. ¶ Φειδὸς, φειδωλός. ¶ Φειδοῦς, φειδωλίας. ¶ Φειδῶ, τὸ φείδεσθαι. ¶ Φειδώλιον, λόφος σφέλας, χέρρος. ¶ Φειδωλός, φειδόμενος δαπανᾶν, σκυφός. ¶ Φεῖδωμ, ὄνομα κύριον.

Ὑψηλόν, μέγα. ¶ Ὑψηλῶς, ὑψηλῶς μεγάλως.

Ὑψηλαύχενες, ἵπποι, ἀπὸ τοῦ εἰς ὕψος ἔχειν τοὺς τραχήλους. οἱ δὲ ὑψαύχενες ὁ μεγαλόφρονοι. ¶ Ὑψι, μετέωρον, ἄνω ὑψηλοῦ. ¶ Ὑψιβάμονος, ἐν ὕψει βαίνοντος.

Ὑψίζυγος, ὑψηλὸν ἔχων τὴν καθέδραν. ¶ Ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ὡρμίσαμεν. μετέωρον αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἀγκυρῶν ὡρμίσαμεν. ¶ Ὑψικέραυνος, ὁ διὰ πυρὸς πληγή.

Ὑψικόλωνον, τραχεῖαν ὑψηλόν. ¶ Ὑψίκομος. φοίνιξ, καὶ ὁ ἄνω τὰς τρίχας ἔχων. ¶ Ὑψιμέδων, ἐν ὕψει βασιλεύων. ¶ Ὑψι, μεῖζον, μετέωρον.

Ὑψιπέτηλον, ὑψηλόν, μακρόν. ¶ Ὑψιπέτης, εἰς ὕψος πετόμενος. ¶ Ὑψιπόροις, δι' ὕψους τρέχοντας.

Ὑψίπυλον, ὑψηλὰς πύλας ἔχον. ¶ Ὑψιρεφὲς ὑψηλὸν ὀροφὴν ἔχον. ¶ Ὑψόροφον, ὁμοίως.

Ὑψίζωνοι, οἱ ἄνω ἐζωσμένοι τοὺς χιτῶνας. ¶ Ὑψιτελέες τε χιτῶνες. ¶ Ὑψιστον, ὑψηλότατον.

Ὑψιτένων, ὑψαύχην, ὑψηλὸς τῷ φρονήματι.

Ὑψιφοίτης, ὑψηλοπέτης. ¶ Ὑψαυχέες, ὑψαύχενες.

Ὑψόθι, ἄνωθεν. ¶ Ὑψόσε, εἰς ὕψος. ¶ Ὑψόροφον, ὑψηλὸν μέλαν. ¶ Ὑψοῦ, ἄνω ἐν ὕψει. ¶ Ὑψοῦ δ' ἀναπτεῖ, εἰς ὕψος ὁρμᾶ. ¶ Ὕω, βρέχω. ¶ Ὑωλυνῶν, μολύνων. ¶ Ὑαλλία, ἀκαλία, φορμὸς ἐν βορβόρῳ. ¶ Ὑωλύνων, φύρων, βορβόρῳ μολύνων.

Ὕων, βρέχων, ὑγραίνων. ¶ Ὑψιστέλιος αἵρεσις ὡς φασὶ τῶν τὸν ὕψιστον σεβομένων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Φάθι, εἰπὲ λέγε. ¶ Φάναι, λέγειν. ¶ Φάανθεν, ἐφάνησαν. ¶ Φαάνθη, ἐφάνη. ¶ Φαάντερον, λαμπρότερον. ¶ Φάβα, μέσος φόβος. καὶ τὸ σπάνιον ὄσπριον. ¶ Φαβοτύπος εἶδος ἱέρακος, καὶ περιστερᾶς ἀγρίας σπερμοφάγου. ¶ Φαβοκτόνος, ἱερακοκτόνος. ¶ Φαβρίς, νησίδιον πρὸς τῇ ἀττικῇ.

Φαγεδρώπων, ἀκαθάρτων. ¶ Φάγαινα, φαγέδαινα, νόσος ἑλκώδης νεμομένη. ¶ Φαγεσίειον, πολυφάγον. ¶ Φαγιλός, ἀμνός. ¶ Φαιλαός, χείμαρρος.

Φαγόνες, σιαγόνες, γνάθοι. ¶ Φάγυλλοι, μαστοί, μάρσιπποι. ¶ Φάγρος, ἰχθῦς ποιός. ¶ Φαγέσαι, γνῶναι. ¶ Φάεα, ὀφθαλμοί. ¶ Φαέθει, καίει, λάμπει, φαίνει. ¶ Φαέθοντα, ἐπιφανῆ λάμποντα.

Φάθοντα, τὸ κονεπιφανὲς ἢ καταπληκτικὸν τῇ προσόψει. ¶ Φαέθων, φαίνων, λάμπων. ¶ Φαεινή, λαμπρὰ φαιδρά. ¶ Φάνεν, ἐπέστειλεν. ¶ Φαεινόν, λαμπρόν, φαιδρὸν ὡραῖον. ¶ Φαείσκεσθαι, ἤλθεν μαθεῖν.

Φαεσίμβροτος, ὁ τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις παρεχόμενος ἥλιος. ¶ Φαεσφόρος, γνωσιφωτίζων ἢ ὁ τὸ φῶς παρέχων. ¶ Φαζακλωίκας, λειλίκας. ¶ Φαζάλο, πάθος σωματικόν, ὃ γίνεται τοῖς ἐρυθρὰν θάλασσαν πλέουσιν. ¶ Φάκκες, ὀφθαλμοί. ¶ Φαῦ, λοιμός. ¶ Φαίακες, ἔθνος. ¶ Φαῦλει, ὄψει.

Φαίδιμος, ὄνομα κύριον, ἢ λαμπρός. κατὰ ψυχὴν ἰσχυρὸς ἐπίσημος ἐπουλαῖος. ¶ Φαιδρός, καθαρός, γεγηθώς, φανερός. ¶ Φαιδρυντής, ὁ τὸ εἶδος τοῦ θεοῦ θεραπεύων. ¶ Φαιδρωπόν, χαίρειν τὸ πρόσωπον.

Φαῖεν ἄν. φαῖεν ἄν, εἴποιεν ἄν. ¶ Φαίη, εἴποι.

Φαίην, εἴποιμι. ¶ Φαίην, ἄν, εἴποιμι ἄν. ¶ Φαίκανον, πίνακον. ¶ Φαικάσιον, ὑποδήματος εἶδος γεωργικοῦ. ¶ Φαίκελον, φορτίον. ¶ Φαικόν, ἐλαφρόν, ἰταμόν. κοῦφον. λαμπρόν. ¶ Φαικῶ, ἐνεργῶ, ἀκμάζοντι ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι ὅσον λαμπρόν. ¶ Φαικῶς. λαμπρῶς, ἢ λίαν καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Φαιλόνης, ἢ λοπάς μεμβράϊνον, ἢ γλωσσόκομον. ¶ Φαῖμεν, εἴποιμεν, ὑπολάβοιμεν. ¶ Φαινακίζει, πλανᾷ, ἀπατᾷ, χλευάζει. ¶ Φαινακισθείς, ἀπατηθείς. ¶ Φαινακισμός, τὰ ὅμοια. ¶ Φαίνει, λάμπει, φαντάζει. ¶ Φαίνεται, δοκεῖ, καὶ ὅμοια. ¶ Φαινόλα, τὸ ὕφασμα οὕτως ἔχουσι καινὰν φαινόλαν. ¶ Φαινολίς, λαμπρὰ φωσφόρος. ¶ Φαινόν, φωτεινόν. ¶ Φαινύλιος ὄνομα ἥρωος. ¶ Φαίνων, δεικνύων, δηλῶν.

Φαιόν, μέλαν. ¶ Φαιούς, ἀρτους ῥυπαρούς. ¶ Φαιρίλλειν, σφαιρίζειν. ¶ Φαιρωτήρ, κυτός. ¶ Φαιστὸς πόλις κρήτης. ¶ Φάκελον, φορτίον ξύλων.

Φακέλοις, φόρτοις. ¶ Φάκελοι, ὁμοίως. ¶ Φακός, βρύον τὸ ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ μέλασμά τι ἐν τῇ ὄψει, καὶ μέρος τοῦ χαλινοῦ, καὶ ὁ λεπτὸς τοῦ μεταλλικοῦ λίθου. καὶ ἰατρικὸν σκεῦος. ¶ Φάκται λίνοι, σηπίαι, πίλοι

Φακέλ. διάνοιξις. ¶ Φρακτεῖν. φράττειν. φρακτὸς γὰρ ὁ φραγμὸς καὶ τὸ μεῖζον φάκτον. ¶ Φάλαγγες, πολεμικαὶ τάξεις, ἀπὸ τοῦ πέλας ἀλλήλων εἶναι. ἢ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα καὶ νεῶν ὑποβείσματα. ¶ Φαλάγγια, στρογγύλα ξύλα καὶ σύμμετρα. ἀττικοὶ δὲ κόρακας

Φαλαγγωδόν, κατὰ τάξεις. ¶ Φάλαγξ. ζῶον παραπλήσιον ἀράχνῃ. ὃ δὲ καὶ αὐτὸ ὑφαίνειν δοκεῖ ¶ Φαλάγγωμα, πομπή τις ἐν τοῖς διονυσίοις. ¶ Φαλαγγωθείς, τεθηρευμένη, ἠρεθισμένη. ¶ Φάλαγξ. πολεμιστῶν παράταξις. ¶ Φάλαι, ὅρα σκόπει. ¶ Φάλαγγος τορύνη. ὄργανα πολεμικά. ¶ Φαλάκραι, τόπος τῆς ἴδης καὶ νύμφαι. ¶ Φαλάκρας, ἄκρας τῆς εὐβοίας.

Φάλακρον, ἀκρωτήριον ἴδης. ¶ Φαλακτόνοιο. εἶδος ἱέρακος. ¶ Φαλάνθη, ξυλουργός. ¶ Φαλανθόν, παλιόν. ἢ ὁ νέστορος κάρα. οἱ δὲ φαλακρόν. ¶ Φάλαι ὁ μικρὰ κάρα. ¶ Φάλαρα. ἀστραγαλίσκος ὁ ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας. καὶ παραγναθίδες χαλινοί, ἢ ἱπποκόσμια. ¶ Φαλαρέες, δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς.

Φαλάρικα, εἶδος λόγχης. ¶ Φαλαρόν, λευκόν.

Φαλαρός, φαλιός, φαλακρός, λευκομέτωπος, λευκὸς ἢ φαλέον. ¶ Φαληριάω, πέφευγα. ¶ Φαληρά λευκά. ἀφρίζοντα φρίσσοντα. ¶ Φαληρεύς, πολίτης. ¶ Φαληρικαί, αἱ ῥάφανοι ἀπὸ τῆς ἀττικῆς.

Φαληριόωντα, λευκανθίζοντα ἢ λευκαινόμενα.

Φαληρίς. ὄρνις λιμναῖος. καὶ τὸ φάλης δερμάτινον ἢ αἰδοῖον. ¶ Φαλίζει, θάλλει. ¶ Φαλικρόν, ἄκρατον. ¶ Φαλιόν, λαμπρόν. ¶ Φαλίς, κάνναβις.

Φαλιόπους, λευκόπους, φαλακροὶ γὰρ οἱ λευκομέτωποι.

Φαλίττει. μωραίνει. ¶ Φαλίσσεται, λευκαίνεται, ἀφρίζει. ¶ Φάλλος, ὁ τῆς κόμης αὐχμός. ὃ νυκτερίς.

Φάλαι, φάλαινα. ¶ Φαλλικός, ἀφωρισμένος. μεμισημένος καθαρός. ¶ Φαλλός, τὸ ξύλινον αἰδοῖον αὐθρικόν. ¶ Φαλλαία, διασκευασμός ἢ νόσος. ¶ Φάλαινα ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ θρίξ, καὶ ἰχθῦς κητώδης.

ὑπόρτος, ἐξαποστροφῆς. ¶ ὕπουλος ὕπηλος, δόλιος, ὑποκειτὴς, ὀλέθριος, ἀσυμφανής, ὕπουλα δὲ λέγεται, τὰ μὴ φανερὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἕλκη.
ὑπουργεῖ, ὑπηρετεῖ. ¶ ὕπουρα, ὑπὸ τὰ ὄρη.
ὑποφαίνει, φανεροῖ δεικνύει. ¶ ὑποφαύσεως, εἰς θεωρίας. ¶ ὑποφέρει, ὑπομένει. ¶ ὑποφέρονται, ὑποβάλλονται. ¶ ὑποφῆται, μάντεις. προφῆται ἱερεῖς, διερμηνευταί, χρησμολόγοι. ¶ ὑποφήτορες, ὑποτεταγμένοι. ¶ ὑποφθάς, προφθάσας. ὑποφθαμένη, προφθάσασα. ¶ ὑπόφορος, ὑποτελὴς. ὑπεύθυνος. ¶ ὑποφωνῆσαι, ὑποδεῖξαι.
ὑποχαλκὶς, ἡ ὑπὸ ὁμήρου χαλκὶς δὴ τὸ κεῖσθαι ὑπό τι ὄρος. ¶ ὑπώπια, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα. ἀπὸ μέρους δὲ ὅλην τὴν ὄψιν δηλοῖ καὶ τὰ πελιώματα. ¶ ὑπωπὶς, ὀθαλία. ¶ ὑπώρεια, τὰ κάτω μέρη τῶν ὀρῶν. ¶ ὑπωρόφιον, ὑπόστεγον.
ὑπῶς, ἀρτίως.

ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ῥεῖ, φοβεῖται. ¶ ὕραξ, μίγδην συμμίξ. ¶ ὑρωχαλέον, διερρωγός. ¶ ὑρία, πόλις βοιωτίας. ¶ ὑριατόμος, ὁ τὰ κηρία τέμνων τῶν μελισσῶν. ¶ ὕριγγα, πλήσιν σαλαμῖνι.
ὑρισόδα, συνείδησιν, ὑριεύς. ¶ ὑρισσὸς, φιμός.
ὑρμίνη, πόλις. ¶ ὕρον, σμῆνος, κρῆτες. ἡσυχῆν.
ὑρράδιος, ἀπό τινος τῶν προγόνων, ἄδοξος. ἢ εἰκαῖος. ὕρα, παιδίον. ¶ ὕρραχα, πρῖχο. ¶ ὑρρώφθαι, φλυαρεῖν. ¶ ὑρτακὸς, ὄστειον. ¶ ὑρτάναι, σῶμα χύσας. ¶ ὑρτὴρ, πλυνεύς.
ὕρχας, ἀμφορῖον κεράμιον, καὶ βικῶδες τι εἶδος.
ὑρχὴ, ἐφ᾽ ἧς τὰ φορτία φέρουσιν οἱ ναῦται.

ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Σ, χοῖρος, ἢ σῦς καὶ ἰχθύς. ¶ ὗς, ἀλειφαροῦς. οἱ γὰρ σκύθαι ἀλείμματι χρῶνται ὑείῳ καὶ μοσχείῳ στέατι. ¶ ὕσας, βρέξας.
ὑσγινὸν, βάμμα τι. ¶ ὕσδοι. ὄζοι κλάδοι.
ὗσαι, βρέξαι. ¶ ὕσειμι, ἐκεῖ βαδίζω. ¶ ὗς ἐκώμαζε. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιούντων.
ὕσκλος, σκλὸς φλύαρος. ¶ ὕσκλοι, ἀγκύλαι βρόχοι οἷς ἡμεῖς ὕσκλους τῶν ὑποδημάτων ἐπὶ τὰς λαγνάς τῶν ἱματίων. ¶ ὕσκυθα, ὕος ἀφόδευμα. ¶ ὑσκίνιοι, ὑσκάνιμι. ¶ ὑσμῖθες: ὀυσίαι. ¶ ὑσμίνας, μάχας. ¶ ὑσμίνη, μάχη, παράταξις, ταραχὴ συνόδος. ¶* ὑσὸν, τὸ ὅσον βοὸς τῶν ἀρότρων τῶν ἀναστροφῆ.
ὕσπληξ, βαλβὶς, μύωψ, ὁ πλήσσων τοὺς βόας, καὶ παγὶς λύκων. ¶ ὕσπληγγα, τὸ ῥόπτρον τῆς σφραγῖδος.
ὕσπληγξ, ἄφεσις, ἀφετηρία τῆς γῆς, πάσσαλος, ἢ ὁ κεράτινος κρίκος. ¶ ὑσπολεῖν, συβωτεῖν.
ὕσσακος, ὑσσακὸς ὕσαξ πάσσαλος κεράτινος.
ὑσσέλινον, τὸ νῦν ἀραχναῖον ὄρος ἐν ἄργει καλούμενον.
ὕσσωπος, βοτάνη σμόχνωδης. ¶ ὑστάς, ὁ δασεῖα ἄμπελος. ¶ ὑστακητεῖ, φενακίζει. ¶ ὑσταλωπιᾶ, νυστάζει. ¶ ὑστάς, πλαστὰς ἀμπέλων. ¶ ὕστατα ἔσχατα. ¶ ὕστατον, ἐσχάτιον, τελευταῖον.
ὑστέρα. μήτρα. ¶ ὑστεροβουλία, μετάνοια μεταμέλος ἢ ἐσχάτη βουλή. ¶ ὕστερον, ἧσσον, ἧττον, ἔσχατον. ¶ ὑστερόπους, ὕστερον ἐρχόμενος.
ὑστερόποτμος, ᾧ ζῶντι ὁ τάφος οὐ τεθνηκότι γέγονεν, ἄλλοι τὸν δεύτερον πότμον. ¶ ὑστιακκὸς, ποτήριον ποιὸν ἰταλιωτικόν. ¶ ὑστρία, κωλεός.
ὕστριξ, ζῶον. ὀστρακόδερμον, ἐνάλιον, βρώσιμον.
ὑστριχὶς, μάστιξ πεπλεγμένη ἐξ ὑείων τριχῶν.
ὕστρος, κέστρος. ¶ ὗς, ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.
ὑσπαπὶς, ἡ σαμψυχος. ¶ ὑτθόν, τὸ πυρέφθιον.
ὕφαιμον, αἱματῶδες. ¶ ὑφαίνει, κατασκευάζει.
ὕφαιαρ, τὸ ἐπιφυόμενον ταῖς πύκαις καὶ ἐλάταις.
ὑφαίρεσις, μείωσις, στέρησις. ¶ ὑφαιρεῖσθαι, μετακλοπεύσας.
ὑφή. ἡ ὦα, σῶμα, φυλακό. ¶ ὑφαιρέτεια, μαῖα.
ὑφάλοις, τοῖς ὑπὸ κάτω τῆς θαλάσσης.
ὑφαλοσφατὶς, ὁ κρυφαῖα. ¶ ὑφαιρῶ, μειῶ.
ὕφασμα, ἱστός τις. ¶ ὑφαυχεῖν, μεγαλαυχεῖν.
ὑφεὶς, ὑπενδύς. ¶ ὑφίενται, προσομολογοῦσιν.
ὑφειμένος, ἐνδεδομένος κεχαλασμένος, ὀλαττωμένος. ¶ ὑφαίνειν. ἐμπρῆσαι, ὑφᾶπτου ἀμειβίας.
ὑφεῖρ. ὑπεβάλλετο. ¶ ὕφεκρμ. ὁ λέβης.
ὑφέλκεται, προζέπεται. ¶ ὑφ᾽ ἓν, ἅμα ὁμοῦ. καὶ πάθος προσῳδιῶν. ¶ ὑφέντων, χαλάσκντων, ὑφελόντων. ¶ ὑφείλαρ, ἐπῆρεν, ἐκούφισεν.
ὑπεξαίρειν, ὑφαιρεῖν, ἐπαίρειν. ¶ ὑπεξαιρημένου, ἐπαιρομένου. ¶ ὑφέξει, παρασχήσει.
ὑφέξελε, ἐπαρον. ¶ ὑφέξω, δώσω. ¶ ὑφέξει, ὑποκαταβαλεῖ. ¶ ὕφεσις, ὑπένδοσις, ταπείνωσις. ἐλάττωσις, χάλασις. ¶ ὑφεσμοὺς, συμπτώσμούς. ¶ ὑφεστάναι, εἶναι, ὑπάρχειν.
ὑφεστὼς, ὀχετός. ¶ ὑφεστὼς, ἐνυπόστατος, ὑποκείμενος. ¶ ὑφετέον, ὑπομονητέον. ¶ ὑφήγησις, διήγησις. ¶ ὑφειμένος, καθειμένος, ταπεινός.
ὑφῆναι, κατασκευάσαι. ¶ ὑφηνίοχος. ἡνίοχος.
ὑφειμένον, ἐνδεδομένον, τεταπεινωμένον.
ὑφιζάνει, ἐλαττοῦται, ὑποκάθηται, ὑφίεται.
ὑφιζάνοντι, ὑποκαθημένῳ. ¶ ὑφιέναι, ὑποχαλᾶν, ἐλαττοῦν, μειοῦν. ¶ ὑφιστὰς, ὑποθείς.
ὑφίσταται, ὑπομένει. ¶ ὑφειμένως, ἐνδεδομένως.
ὑφορᾶ, φοβεῖται. ¶ ὑφόλμιον, ὑποπλίον.
ὑφόλμιον, μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι. ἢ αἱ γλωττίδες, καὶ ὑπόθεμά τι. ¶ ὑφὸρ, χρυσοῦν κοσμάριον. ¶ ὑφορώμενος. ὑποβλεπόμενος, φοβούμενος, ὑπονοῶν. ¶ ὑφόωσιν, ὑφαίνουσιν.
ὑφύδρυον, ὑποβρύχιον. ¶ ὑφ᾽ οὗ. παρ᾽ οὗ.
ὑφ᾽ ᾧ, ἐμῷ. ¶ ὑφ᾽ ὧν, ὑπὸ τῶν.
ὑφορασθείην, φοβηθείην. ¶ ὑφορᾶσθαι, διανοεῖσθαι.
ὑφορώμενον, τὰ αὐτά. ¶ ὕχιος, νύξ.
ὑψαγορεῖ, μεγαληγορεῖ. ¶ ὑψαύχενες, ταῦροι, ἢ ὑπερήφανοι. ¶ ὑψαυχεῖν, μεγαλαυχεῖν.
ὑψεῖται, ζατεῖται ἀργυρείου. ¶ ὑψιβρεμέτης, ὁ ἐν ὕψει βροντῶν. ¶ ὑψιστοποιεία, ὑπερηφανία.
ὑψηρεφὶς, ἐν ὕψει τὸν ὄροφον ἔχον, ὁ ὑψηλὴν ὀροφὴν ἔξου τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν δηλοῖ.

Ὑποζύγια, κτήνη τὰ ὑπὸ τὸν ζυγὸν καὶ τὰ ὑποζώννυ πάντα τὰ ἐζευγμένα. ¶ Ὑποθήσθη, συμβουλεῦσαι.
Ὑποθέσεις, καταβολαί, πράγματα. αἰτίαι προφάσεις.
Ὑπόθεν, ὑπόθου συμβούλευσον. ¶ Ὑπόθετρον, στάδιος ἐπὶ θυσίας. ¶ Ὑποθήκη, παραίνεσις, διδασκαλία, ἢ ἐνέχυρον, ἢ συμβουλή. ¶ Ὑποθημοσύνη, τὰ αὐτά.
Ὑποθήμων, ὑποθήσεις κακογράφων. ¶ Ὑποθήσομαι, διδάξω, καὶ ὑπόθου ὁμοίως. ¶ Ὑποθύμιος, στέφανος ὑποτράχηλος. ¶ Ὑποιατηδίς, ὑποστατευθείς.
Ὑποίεσθαι, ὑπονοεῖν. ¶ Ὑποικουρεῖ, ἀντὶ τοῦ συνέστηκε καὶ γκέμηται. ¶ Ὑποικουροῦσα, εἰς βάθος οἰκοῦσα.
Ὑποίσει, ὑφέξει, βαστάσει. ¶ Ὑποιστά, φορητά, βαστακτά. ¶ Ὑποίσω, ὑπενέγκω, ὑπομενῶ καὶ τὰ ὅμοια.
Ὑποκαθίσθη, ἐνεδρεύειν. ¶ Ὑποκάλυκα, ὑπὸ τὴν κλεῖδα τοῦ πυρός. ¶ Ὑποκρασὶν ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.
Ὑποκείσεται, ὑποβληθήσεται. ¶ Ὑποκεντά, ὑπομονητικά. ¶ Ὑποκέοιτο, ὑποκείσεται. ¶ Ὑποκεύθεα, ὑποκοίλια. ¶ Ὑποκοασαμένη, ἐγκυοῦσα.
Ὑποκόλπιον, τοῦ χοροῦ τῆς στάσεως, χῶραι αἱ ἄτιμοι.
Ὑποκομψίας, ὁ κομψὸν ὑποφαίνων. ¶ Ὑποκορίζεσθαι, ὑποκοριστικοῖς λόγοις χρᾶσθαι, ἤγουν κολακεύειν.
Ὑποκοριζόμενος, ὁμοίως. ¶ Ὑποκρέκειν, ἐπὶ τῶν ἵππων πορεία. τὶς ζόης. βῆμα. ¶ Ὑποκράτεσφιν, ὑπὸ τῇ κεφαλῇ. ¶ Ὑποκριθῆναι, ἀποκριθῆναι. ¶ Ὑποκρίναιο, ὑποκρίσαι τί ποιῶν.
Ὑποκρίνοιτο, ἀποκρίνοιτο, ἔνθεν καὶ ὑποκριτὴς ὁ ἀποκρινόμενος πρὸς τὸν χορόν. ¶ Ὑπόκρισις, εἰρωνεία. ὑπουλότης. δόλος. ¶ Ὑποκριτής, μάντις καὶ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ ἀποκρινόμενος. ¶ Ὑποκρούει, ἀντιλέγει.
Ὑποκρουνίδια, θυσία τις, παρὰ Κνιδίοις. ¶ Ὑποκρουσκελίς, εἶδος τοῦ λίνου σπέρματος. ¶ Ὑποκυδίς, ὑποφρύδιον. ¶ Ὑπόκυκλα, τοὺς ἀστραγάλους τοὺς ὑποτιθεμένους ἐπὶ συνθέσει τῶν τριπόδων. ¶ Ὑποκυ[illegible]μένη, ὑπὸ γαστρὸς ἔχουσα ἐγκοίλιον. ¶ Ὑπόκυκλον, ὑπόξοχον, ἢ κάτωθεν σπεῖραν ἔχοντα.
Ὑποκυσαμένη, ἔγκυος γενομένη ἐγκύμων. ¶ Ὑπολαβών, ὑπονοήσας, νομίσας, ἀποκριθείς. ¶ Ὑπολαΐς, ὄρνις τις τῶν σκωληκοφάγων. ¶ Ὑπολαλεῖ, ψιθυρίζει. ¶ Ὑπολάμβανε, νόμιζε, ἀντιτίθει. ¶ Ὑπολαμπτῆρα, ἑκάτη ἐν Μιλήτῳ. ¶ Ὑποληπτέον, νομιστέον. ¶ Ὑπόληψις, ὑπόνοια καὶ τὰ ὅμοια.
Ὑπολῖις, εἶδος ὄρνιθος, ἢ λάϊς. ¶ Ὑποληκᾶν, ὑποκρούειν. ¶ Ὑπολαπάξας, ὑποκενώσας. ¶ Ὑπολίζοντες, μεγέθει ἐλάσσοντες ὀλιγώτεροι. ¶ Ὑποβολιμαῖος, οὐχ ὁ γνήσιος. ¶ Ὑπολείπει, ἐκλείπει.
Ὑπόλινον, τὸ ὅρμινον. ¶ Ὑπολιπροῖσι, συμβαφέσι.
Ὑπολισφόν, ὀλισθηρόν. ¶ Ὑπολαιόν, ὑποδυτόν.
Ὑπολύξας, ἐκκλίνας. ¶ Ὑπομάζιον, θηλάζον παιδίον. ¶ Ὑπομαλανδριῶδες, εἶδός τι τείχου.
Ὑπομέλαθρα, ἀρτέμιδος ἐπίθετον ὡς ὁ Μύνδιος.
Ὑπομειδιῶντι, γελῶντι. ¶ Ὑπομήνιθμον, ὑπὸ τὴν ὀργήν. ¶ Ὑπομηλαφῶσαι, ψηλαφῶσαι. ¶ Ὑπομονή, καρτερία. ¶ Ὑπομνηματιστής, ὁ ὑπόμνημα λέγων. ¶ Ὑπονέμεσθαι, διαπατᾶν. ¶ Ὑπονηΐω, τὸ ὑπὸ δένδρον ἔχων, ἐν οἷς ἐδέσμευον τὰς ναῦς.
Ὑπονοεῖ, ὑποπτεύει. ¶ Ὑπονοθεῦσαι, ὑποφθεῖραι.

Ὑπόνοια, ὑπερηφανία θράσος. ¶ Ὑπονομαί, κλοπαί, ὀχετοί. ¶ Ὑπονοστήσας, ἐπανελθών. ὑποστρέψας.
Ὑπονύσσεται, κατανύσσεται. ¶ Ὑποοργός, ὑπουργός.
Ὑποπαθών, ἠρέμα παθών. ¶ Ὑποπεράτωσις, τελείωσις. ¶ Ὑποπτηξία, ταπείνωσις. ¶ Ὑποπερκάζουσι, καταβάλλουσιν ἐκ τοῦ ὄμφακος ἢ ὑπομελαίνονται. ¶ Ὑπὸ παντὶ λίθῳ, παροιμία ὁ ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὕδει. ¶ Ὑποπιάζομεν, ταπεινοῦμεν, μαραίνομεν, ὑπωπιασμὸς γὰρ ταπείνωσις τοῦ σώματος. ¶ Ὑποπίσαι, ὑποποτίσαι. ¶ Ὑποπλάκῳ, ὑπὸ τῷ Πλάκῳ ὄρει Κιλικίας. ¶ Ὑποπλέως, μεσὸς ἐμπλέως. ¶ Ὑποπριεῖται, προσπριεῖται. ¶ Ὑποπραπίδων, ὑπὸ τῶν φρενῶν. ¶ Ὑπόπτερος, κοῦφος, καὶ ὑπόπτερος ὁ ταχύς. ¶ Ὑποπτέρου ταχείας. ¶ Ὑποπτεύει, ὑπονοεῖ, ὑπολαμβάνει.
Ὕποπτος, ἐχθρός. ¶ Ὑπόπτως, ἐχθροειδῶς.
Ὑπόπτωσις, κατάπτωσις. ¶ Ὑποπέπτωτον, ὑποπίπτον.
Ὑπώρεια, τὰ ὑπὸ τὰ ὄρη. ¶ Ὑπορρίνοις, τοῖς ὑπὸ ῥινὶ φθεγγομένοις. ¶ Ὑπορχηθεῖσα, ὑπορχισθεῖσα.
Ὑπὸ ῥίπης, ὑπὸ τῆς ὁρμῆς. ¶ Ὑπορρόφιοι, ὑπόστεγοι.
Ὑπορράπτεις λόγους, συντίθης. ¶ Ὑποσακκίζειν, ὑποηθεῖν τῷ σάκκῳ. καὶ τὸ προσυποπτεύειν. ¶ Ὑποσκελίσει, ἀπατήσει. χλευάσει. ¶ Ὑπόσκοπον χέρα, Αἰσχύλος, ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες, οὕτω κελεύει σχηματίσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ οἱ Πᾶνες ποιοῦσι σχῆμα δὲ ἐστιν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός. ¶ Ὑποσκήπτρῳ, ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ. ¶ Ὕποσμος, ὀσφραινόμενος.
Ὑποσμύγει, θλίβει, ἀνιᾷ, καταπονεῖ, ἐκ μεταφορᾶς τῶν καυμάτων. ¶ Ὑποσμύχεται, ὑποκαίεται.
Ὑποσμύχουσα, ἔνδον ἐρεθίζουσα. ¶ Ὑπόσπονδος, σπονδὰς αἰτήσας. ¶ Ὑποσπῶσιν, κάτωθεν ἕλκουσιν.
Ὑπόστα, ὑπόμενε. ¶ Ὑποστάθμη, τρυγία. τρύξ.
Ὑποστάη, ὑπόσχοιτο. ¶ Ὑπόστασις, πρόσωπον.
Ὑποσταχύοιτο, ὑπαύξοιτο ἀπὸ τοῦ στάχυος. ¶ Ὑποστειλάμενος, ὑποκρυψάμενος, φοβηθείς. ¶ Ὑποστέλλεσθαι, ἀναδύεσθαι, δειλιεύεσθαι, ὑποκρίνεσθαι.
Ὑποστέλλεται, φοβεῖται καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ὑποστέριον, ὑποκάστριον. ¶ Ὑπόστημα, πλίνθος. ¶ Ὑποστῆσαι, ὅταν τις ἐγκάθετον στήσῃ ἐπὶ τῷ ὠνήσασθαί τι.
Ὑποστήσεται, ὑπομενεῖ. ¶ Ὑποστήτω, ὑποταγήτω. εἰξάτω, παραχωρησάτω. ¶ Ὑποστολή, δειλία φυγή.
Ὑποτρέσαι, ἀποφυγεῖν διὰ δέος. ¶ Ὑπόστροφον, ἀφιεμένην ὑποστρέφοντα. ¶ Ὑπόστρωμα, περίστρωμα.
Ὑπόσχεο, ὑπόσχου ἐπάγγειλαι. ¶ Ὑποσχεῖν, ὑπολαβεῖν δύνασθαι. ¶ Ὑποσχέσεις, ἐπαγγελίαι. ¶ Ὑπόσχωμαι, ὑποβάλλωμαι, ἐπαγγέλλωμαι. ¶ Ὑποσχών, τὰ αὐτά. ¶ Ὑποτέζοφεν, ὑπέζοφεν.
Ὑποτίθεται, συμβουλεύει. ¶ Ὑποτιμήσεως, προφάσεως. ¶ Ὑποτίτθια, θηλάζοντα, γαλουχούμενα παιδία. ¶ Ὑποτονθορύζει, γογγύζει. ¶ Ὑποτοπάσαι, ὑπολαβεῖν, ὑπονοεῖν. ¶ Ὑποτοπήσομεν, ὑπονοήσομεν. ¶ Ὑποτρέχοντες, ὑπεισερχόμενοι, σπεύδοντες. ¶ Ὑπότριμμα, ἐκ φοίνικος καὶ μέλιτος καὶ κυμίνου καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων, ἔργον.
Ὑποζόζει, ὑποβάλλει. ¶ Ὑποψιθυρίζει, γογγύζει.
Ὑπότροπον, ὑπεστροφότα ἐπανελθόντα ἐκ δευτέρου.

ως. ¶ Ὑπερβάλλει, ὑπερνικᾷ, ὑπερτίθεται, παραβαίνει, ἢ ἐπαναφέρει εἰς συμβουλίαν. ¶ Ὑπέρβαν, ὑπερβάσχεν. ¶ Ὑπέρβασις, ὕβρις, ἀδικία. κόρος, μ[illegible] τρεία, ὑπερηφανία. παράβασις ὅρκων. ¶ Ὑπερβασίης, ἀδικίας, ὑπερηφανίας. ¶ Ὑπερβαδὴν, ὑπερβαινόμενον. ¶ Ὑπέρβιον, ὑπεράγοντα τῇ βίᾳ.

Ὑπὲρ δύναμιν, πάνυ βιαίως. ¶ Ὑπερβλήδην, ὑπεράγην, ὑπερβλύζει. ¶ Ὑπερβολή. πολύ. ¶ Ὑπερβολία, ὕβρις, κόρος. ¶ Ὑπεργηρέων, δοθέντων περιελθόντων. ¶ Ὑπεργύιον, ὑπέρμεκες, μέγα. ¶ Ὑπερδικᾶ, ὑπεραίροντος ἐνδικᾶ ὃ ἔλασσον κατὰ δύναμιν.

Ὑπερδικᾶ, δίκαιον ἔχοντα. ¶ Ὑπέρδοσμα, ἐνέχυρα ὑποδόματα. ¶ Ὑπέρδικοι. συνήγοροι. οἱ τὸ δίκαιον ὑπερβαίνοντες. ¶ Ὑπερδιεπνεῖ, ὑπερζυφᾶ.

Ὑπερδείδει, στείζει. ¶ Ὑπερδείδει, καταφρονεῖ.

Ὑπερδεδύσης, στειζούσης. ¶ Ὑπέρειπε, κατέβαλεν ἀπὸ τῆς ἐρείπης. ¶ Ὑπερείσατε. στείξατε.

Ὑπερεκστέξει, ὑπερεκστεθήσεται. ¶ Ὑπερέκπισις, ὑπεράγαν ἔκπισις. ¶ Ὑπερέκηγκαν, ὑψώθησαν. ¶ Ὑπερέλασις, ὑπέρθεσις, ὑπερβολή. ¶ Ὑπερένδοξος, ἄγαν ἔνδοξος.

Ὑπερέξουσι, μείζονες ἔσονται. ¶ Ὑπερέπτατο, ὑπερέπτατο. ¶ Ὑπερέδραμον, ὑπερεπήδησαν. ¶ Ὑπερέπτη. ὑπερίπτη. ¶ Ὑπερεκλίδου, ὑπὲρ οὐρανοῦ. ¶ Ὑπερέβη. ὑπερκαλῶς. ¶ Ὑπερηφορέα, μετεωροφόρον.

Ὑπερέσχεθε, γαῖαν. ¶ Ὑπερέσχεν, ἀνέτειλεν. ¶ Ὑπερέσεται, ὑπερισχύσει, κρατήσει. ¶ Ὑπερέχει, ἄνωθεν ἐπιβάλλει, βοηθεῖ, διαφέρει, ὑπερβάλλει, ὑπεράνω ἔχει. ¶ Ὑπερέχοντι, ὑπερισχύοντι. ¶ Ὑπερζέσας, ἀναφλεχθείς. ¶ Ὑπερηγάσθη, ὑπερεθαυμάσθη. ¶ Ὑπερηκόντισεν, ὑπερέδραμεν. ¶ Ὑπερηκόντισας ὑπεράγαν ἐπίδησας. ¶ Ὑπερήμεροι, οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. ¶ Ὑπερήμερος, ἐκ προθεσμίας. ¶ Ὑπερηνορεόντων, ὑπερηφάνων.

Ὑπερήνωρ, εὐτυχος, ἀνδρεῖος ὑβριστής, ὑπερέχων, ὑπερήφανος, παράνομος. ὁ ὑπερέχων κατὰ τὴν ἀνδρείαν.

Ὑπὲρ ῥῖπος, ὑπὸ τῆς ὁρμῆς. ¶ Ὑπερηρῶν, κατεξανίσταρ. ¶ Ὑπερήσει, ὑπερβαλεῖ. ¶ Ὑπερησία, πόλις.

Ὑπερίσμασι. στηρίσμασι. ¶ Ὑπερήφανος, ὑπεράφρων ἀγνώμων. ¶ Ὑπερθεῖ, ὑπερέχει. ὑπερέχει. ὕπνω θέει.

Ὑπέρθεν, ὑπεράνωθεν. ¶ Ὑπέρθεον, ὑπὲρ τὸ θεῖον ὃ τὴν τοῦ θεοῦ γνώμην. ¶ Ὑπερθέντας, ὑπερβέχοντας. ¶ Ὑπερθέσεις, ἀναβολαί, ὑπερβάσεις.

Ὑπερθορέονται, ὑπερπηδῶσιν. ¶ Ὑπέρθορον, ὑπερεπήδησαν. ὑπερηλάσαν. ¶ Ὑπέρθυμοι, πρόθυμοι, μεγαλόψυχοι. ¶ Ὑπερθύριος, ὁ ἐπάνω τῶν θυρῶν τόπος.

Ὑπερία. ἡ τῶν φαιάκων πόλις καὶ κρήνη. ¶ Ὑπεριόνα, ὑπὲρ ἡμᾶς ἰόντα. ὁ ἥλιος, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι.

Ὑπερίδη, καταφρονῇ. ¶ Ὑπερικνοῦν, ἔνιοι, ὑπὲρ δύναμιν ἱκνοῦν. ὑπερικνοῦντο διὰ τὸν χειρῶν, ὃ διὰ δεξιτὰ νοῦν. ¶ Ὑπερίμπλία, ἀγών τις ἱππικῶν.

Ὑπερίμπλη, κατέσεισεν. ¶ Ὑπερισχύουσιν, ὑπερβάλλουσιν. ¶ Ὑπερίων. ὃ ὑπὲρ ἡμᾶς ἀεί. ὁ ὁ ἥλιος ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ὑμᾶς ἰέναι. ¶ Ὑπερκαταβαπτίσασθαι, ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνοις λόγοις ποιουμένην. ¶ Ὑπερκακεῖν, ὃ νῦν ἐκκακεῖν. ¶ Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα, ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον. ¶ Ὑπερκείμενον, ἀνακείμενον.

Ὑπερκείσῃ, ἀναβάλλεις. ¶ Ὑπερκείσθω, ὑπερτιθέσθω. ¶ Ὑπερκεφαλῆς, ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς.

Ὑπερκόμπως. ὑπερηφάνως. ¶ Ὑπερκαύστρα, ἡ τῆς ἀθηνᾶς ἱέρεια. ¶ Ὑπερκόσμια, ὡς ἄγγελοι καὶ τὰ μέλλοντα ὑπὲρ τὸν κόσμον. ¶ Ὑπερκυάνεον, λίαν κυάνεον. ¶ Ὑπερκύδαντας, ὑπερέχοντας τῇ δόξῃ, ὑπερενδόξοις γενομένοις. ¶ Ὑπερκυδέοντας, λίαν ἐνδόξοις. ¶ Ὑπερμαζᾷ, ὑπερζυφᾷ. ¶ Ὑπερμένει, τῷ ὑπεράγοντι κατὰ τὸ μένος, ποτέ δὲ τῇ ἰσχύϊ ὑπερκρατεῖ. ¶ Ὑπερμενὴς, μεγάλην ἔχων ἰσχύν. ¶ Ὑπερμενέων, ὑπερηφανοῦντα. ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει. ¶ Ὑπέρμορα, ὑπὲρ τὸ δέον ὑπὲρ τὸ καθῆκον. ¶ Ὑπέρμορον, ὁμοίως.

Ὑπερνεμεῶσι, ὑπεροργᾶς. ¶ Ὑπερνήχεται, ὑπερέχει, ὑπερβαίνει. ¶ Ὑπερνικᾷ, ἀντιμάχεται.

Ὑπέρογκον, μέγα, ὑψηλὸν ὑπέρμετρον.

Ὑπεροιδουμένου, ὑπερηφανευομένου.

Ὑπεροινωμένοι, ὑπερηφανοῦντες. ¶ Ὑπεροπλίη κόρος, ὕβρις. ¶ Ὑπεροπτεύει, ψεύδεται.

Ὑπεροπτὴς, ψεύστης ὑπερόπτης ὁ διὰ τοῦ.

Ὑπεροπλίαις, ὑπερηφανίαις, ὑπερφροσύναις.

Ὑπεροπλῆσαι. ὑπερβῆναι, ὑπερπηδῆσαι.

Ὑπεροπλίσσαιτο, νικήσειεν, ἢ ὑπερηφανήσειεν.

Ὑπέροπλον, ὑπὲρ τὸ δέον, ὑπερήφανον, ψευδές.

Ὑπέροπλον, μέγα καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον καὶ τὰ ὅμοια.

Ὑπερορᾷ, καταφρονεῖ παραβλέπει. ¶ Ὑπερόριος, ἐκτὸς τῶν ὁρίων. ¶ Ὑπὲρ οὐ πολυστροφὴν, παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων ἢ μηδὲν περαινόντων. ¶ Ὑπερούσιος, ἀγαπητὸς περιλημένος. ¶ Ὑπερηφόροις, ὑπερηφάνοις.

Ὑπεροφρύς. ὑπερόπλος. ¶ Ὑπεροχὴ, ἐξοχὴ ὑπερβολή.

Ὑπεροχὴ, ὑπεροχὸν, δεινὸν, μεῖζον. ¶ Ὑπεροψία, ὑπερηφανία, παρὰ τὸ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν θεωρεῖν.

Ὑπερπαθήσας, πάνυ λυπηθείς. ¶ Ὑπερπιδεῶν, ὑπερορῶν. ¶ Ὑπερράγη, διερράγη. ¶ Ὑπερσχεῖν, ἀνατέλλειν. ¶ Ὑπερμαχῆσαι, βοηθῆσαι, σκεπάσαι.

Ὑπερμάχεσον, σκέπασον, καὶ τὰ ὅμοια.

Ὑπερπέταν, ὑψηλὸν, ὑπερβαίνουσαν. ¶ Ὑπέρτατος μέγιστος, πρεσβύτατος, ἀκρότατος, ὑψηλότατος, ὑγιέστατος. ¶ Ὑπέρτεγος, ὑπεράνω τῆς στέγης.

Ὑπερτελὴς, κριτικῶν πλεονεκτεῖν. ¶ Ὑπερτελὴς ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικομένη. ¶ Ὑπερτέλλοντες, ἀνατέλλοντες. ¶ Ὑπερτέλλων, ὑπερανατέλλων ὑπερφαινόμενος τῶν ἄλλων ἄστρων.

Ὑπερτενὴς ὑπερανατείνουσα, ὑψηλή. ¶ Ὑπερτέρα ὑψηλοτέρα. οἱ δὲ, νεωτέρα ὃ πρεσβυτέρα, ἢ ἀρόξεργον.

Ὑπερτερία, τὸ ἄνωθεν τῆς ἁμάξης ἐπιτιθέμενον.

Ὑπερτερίῃσι, νεωτερισμοῖς. ὑπερηφανίαις.

Ὑπερτερώτερος, νεώτερος. ¶ Ὑπέρτερον, ἐχάτερον, ὕστερον νεώτερον, βέλτιον. ¶ Ὑπερτερίῳ, τὸ πῶμα τῆς ἁμάξης. ¶ Ὑπέρτερα, κρέατα ἐκ τῶν σώματος πρὸς τὴν σύγκρισιν τῶν ἐντός. ¶ Ὑπερτεροῦν, διαφέρον. ¶ Ὑπερτῆρα, τὸ ἐπὶ ἁμάξης πῶμα.

Ὑπέρτεχνον, σπουδαῖον.

Ὑπὲρ τῶν νεῶν, ὑπὲρ τῶν ἄνω συνδεδεμένων καὶ διατεταγμένων. ¶ Ὑπέρυθρος, πυρακτής.

Ὑμηττὸς, ὄρος ἀττικόν. ¶ Ὑμνεῖ, εὐλογεῖ, ᾄδει.
Ὑμνοπολείτω, ὑμνείτω. ¶ Ὑμνίων, τὸν ἀμόλγιον λόγον. ¶ Ὑμνοθέτης, ποιητής. ¶ Ὑμνοπόλοι, οἱ ᾠδοὶ τῶν ἐπ᾽ ἔτος γινομένων. ¶ Ὕμνος, χρησμός. ¶ Ὕναν, τὴν εἰρήνην. ¶ Ὑνναρεὺς, Ζεὺς ἀπὸ τοῦ ὑνναρέου ὄρους. ¶ Ὑνὰς, ἓξ ἀγγεῖα. ¶ Ὑνὶς, ἐξ καὶ τὸ τοῦ ἀρότρου σιδήριον τὸ τέμνον τὴν γῆν. καὶ ὕννις ὁμοίως. ¶ Ὕννος, πῶλος ὁ ἐν τῇ περὶ νοσήσεως, πρὶν κυηθῆναι. ¶ Ὑντεβασίαν,* καταγωσαλαμίνιος. ¶ Ὕντωσι, συμπεριῆσαν. ¶ Ὕξον, βοήθησον.
Ὑολλὸς, τόπος ὑῶν βορβορώδης. ¶ Ὑοβότης, συοβόσκης. ¶ Ὑομεμνία, ἑορτή τις ἐν Ἄργει.
Ὑομένη, βρεχομένη. ¶ Ὕον, ὅμοιον. ¶ Ὑὸς, χοίρου.
Ὑοσκιαμᾷς, μαίνῃ ἀπὸ τῆς ποίας. ¶ Ὑοχαὶ, τὸ βορβορῶδες ὕδωρ. ¶ Ὑπάγειν, τὸ ἡσύχως πίνειν.
Ὑπαγορία, συμβουλία. ¶ Ὑπαγορεύουσι, λαλοῦσιν.
Ὑπάγωγον, κατὰ βίαν ὑποφέρον. ¶ Ὑπαγωγεὺς, πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός. ¶ Ὑπαγωγὴ, ὑποχώρησις. ¶ Ὑπάγων, ὑπὸ δίκην ἄγων.
Ὑπαὶ πρὸ τοῦ καὶ νῦν ὑπαὶ πόδα. ¶ Ὑπαιδείδοικεν, ὑπέβλεπεν. ¶ Ὑπαὶ δείους, ὑπὸ τοῦ δέους.
Ὑπαιθράσωσιν, ὑπόδειαν. ¶ Ὑπαίνεα, ἔμπροσθεν.
Ὑπαίθριον, ὑπὸ τὸν ἀέρα. ¶ Ὑπαικαλούσας, ὑποτρεμούσας. ¶ Ὑπαλίξατε, ἐκ πέζας ὑποχώρει.
Ὑπαινίττεται, αἰνιγματωδῶς ἐμφαίνει. ¶ Ὑπαλευάμενος, φυλαξάμενος. ¶ Ὑπαίξας, ὑφορμήσας.
Ὑπαὶ πόδα, ὑπὸ πόδα. ¶ Ὑπαλύξαι, ἐκφυγεῖν ἐκκλῖναι. ¶ Ὑπ᾽ αἰθέρος, ὑπ᾽ αἴθρας. ¶ Ὑπ᾽ ἀνθερεῶνος, τὸν ὑπογένειον τόπον. ¶ Ὑπαντιάξας, ἐξ ἐναντίας. ἀντὶ τοῦ ὑπαντιάσας συναντήσας. ¶ Ὑπαντιάζει, ὑπαντᾷ. ¶ Ὑπ᾽ αὐπνίκης ὑπὸ τῆς αἰχμῆς ἐξ ἐναντίας πολεμούσης. ¶ Ὑπάντλεια, χαλκᾶ ἀγγεῖα. κάδοι. ¶ Ὕπαντροι, οἱ ὑπὸ τὸ σπήλαιον.
Ὑπανύσαι, ὑπουργεῖν. ¶ Ὑπαπίει, ὑποστρέφει.
Ὑπ᾽ ἀπειθείας, ὑπὸ ἁμαρτίας. ¶ Ὕπαρ, τὸ μεθ᾽ ἡμέραν ὄναρ ἐν ἡμέρᾳ. οἷον, φανερῶς, ἐναργῶς ἀληθές.
Ὕπαρνος, ποίμνη. ἄρνας ἔχουσα. ¶ Ὑπάργυρον, τὸ κινάμωμον. ¶ Ὑπάρξας, κατάρξας. ¶ Ὕπαρξις, προγένεσις ἡ οὐσία. ¶ Ὑπάρχει, προκατάρχει.
Ὕπαρχος, οἰκονόμος, πολέμου στρατηγός.
Ὑπάρχων, πεφυκὼς ὤν. ¶ Ὑπαρχθεῖσαν, προγεγονυῖαν. ¶ Ὑπασπιστὴ, βοηθοὶ ὑπηρέται. ¶ Ὑπασπίδια προβαδίζων, ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τιθεὶς τοὺς πόδας καὶ οὕτως προβαίνων. ¶ Ὑπασπιστής, βοηθὸς, δορυφόρος. ὑπηρέτης. ¶ Ὑπάτη, ὑψηλὴ δυνατή.
Ὕπατε κρειόντων, βασιλεῦ βασιλευόντων. ¶ Ὑπάτη, ὑπερτάτη, ἀνωτάτη πλουσία. ¶ Ὑπατμένοι, δοῦλοι, ὑπουργοί. ¶ Ὕπατον, μέγιστον, τὸν ἐν ταῖς βουλεύεσθαι σοφώτατον, οἷον πρέσβυν. ¶ Ὕπατος, ὑψηλὸς, ἔντιμος, πρέσβυς διαφέρων τῶν ἄλλων ἐξοχώτατος. ¶ Ὑπ᾽ αὐλὴν, ὑπ᾽ οἶκον. ¶ Ὑπ᾽ αὐλοῦ μετ᾽ αὐλοῦ. ¶ Ὑπ᾽ αὐγὴν, τῆς ἐκατκίω φιλητᾶς.
Ὑπαφήτορες, ὑποτεταγμένοι. ¶ Ὕπαφρον, τὸ μὴ φανερόν. ὕπαφρον λέγεται. ἀλλὰ τὸ ὕπαφρον τὴν ὑγρασίαν ἔχον ἐμφερῆ ἀφρῷ. ἔνιοι κρύφιον καὶ ὕπουλον. τὸ ὕπαφρον, ὑπάρχει ὀνομαστικόν. ¶ Ὑπαχθέν-

τες, ὑποβληθέντες, πεισθέντες, ἀπατηθέντες.
Ὑπέα, τὰ ὑποπόδια. ¶ Ὑπέασιν, ἐληλύθασιν.
Ὑπεβάλλισκεν, ὑπεβλέπετο. ¶ Ὑπέγραψεν, ἐχάραξεν, ἐνέγραψεν. ¶ Ὑπεδόμεθα, ὑπεξέκειν.
Ὑπέδυ, ὑπεισῆλθεν. ¶ Ὑπεζευγμένος, ὑποτεταγμένος. ¶ Ὑπεζῶσθαι, τὸ εἰς ἁλίδας* ἐλθεῖν θαλάττας. ¶ Ὑπεζωσμένοι, ἀναπείσαντες.
Ὑπέθην, ἔμπροσθεν ὑπεκθέμην. ¶ Ὑπέθεντο, συνεβουλεύοντο. ¶ Ὑποπολιάσθην, ἔμπροσθεν ἐκαλεῖσθαι, ὑπεθόλωσεν ὁμοίως. ¶ Ὑπεκρεῖ, ὑπεκρέχει, ὑπεκβάλλει. ¶ Ὑπέαιθρον, ὑπὸ τὸν ἀέρα.
Ὑπειδόμενοι, ὑφορώμενοι. ¶ Ὑπείκει, ὑπακούει, ὑποχωρεῖ. ὑποπτεύεται. ¶ Ὑπείκεται, τὰ αὐτά.
Ὑπειλημμένη, ἀντειλημμένη. ¶ Ὑπειλημμένον, ὑπονοούμενον, ὑπολαμβανόμενον. ¶ Ὑπείληχεν, ὑπέβαλεν ὑπεῖχεν. ¶ Ὑπεῖξαί σοι, ὑποχωρῆσαί σοι. ¶ Ὑπείξομαι, ἔξω ὑπονοστήσω, ὑποχωρήσω.
Ὑπεὶρ ἅλα, ὑπὲρ τὴν ἅλα, ὑπὲρ τὴν θάλασσαν.
Ὑπείροχος, ὑπέροχος, ὑπερέχων. ¶ Ὑπεῖχεν, ὑπέβαλεν. ¶ Ὑπ᾽ ἐκδὸς αἶσαν, ἀντὶ τὸ ἐκδὸς ἡμερτημένον. ¶ Ὑπέκειντο, ὑποκείμενοι ἦσαν.
Ὑπέκθεσις, ὑπόθεσις. ¶ Ὑπεκινοῦντο, κατενοίγοντο, ἢ ἐπληθοῦντο. ¶ Ὑπέκλινεν, ὑπέταξεν. ¶ Ὑπεκδραμῶ, φεύγω. ¶ Ὑπεκπροθέων, ὑπεκτρέχων.
Ὑπέκζεμον, τὸ ἔκζεμον. ¶ Ὑπελθεῖν, ὑπεισελθεῖν, ὑποδραμεῖν. ¶ Ὑπέλαιος, ἐλαιός. ¶ Ὑπέλαβεν, ὑπεδέξατο. ¶ Ὑπέμβρυον, νεογνὸν βρέφος ὑπέβαλον. ἵνα εὕρῃ ἀμέλξαι. ¶ Ὑπεμνήμυκεν, ὑπομέμυκε. κλαίει, στενάζει, συνάζει. ¶ Ὑπ᾽ ἐμοὶ, ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐξουσίαν. ¶ Ὑπεμφαίνει, φανεροῖ.
Ὑπεναντίος, ἐχθρός. ¶ Ὑπένερθεν, ὑποκάτωθεν.
Ὑπένες, εἰς τετάρτην. ¶ Ὑπ᾽ ἐννεσίῃσι, βουλαῖς.
Ὑπενηνεγμένον, ὑποκείμενον. ¶ Ὑπενόθευσεν, ὑπέφθειρεν. ¶ Ὑπενόστησεν, ὑπέστρεψεν, ὑποχώρησιν, νόστος ἡ ὁδός. ¶ Ὑπεξέθαυσεν, ὑπεκέκαυσεν. ¶ Ὑπεξέφερε, προέτεινε, προεβάλλετο. ¶ Ὑπεξέφερον, εἰς τὸ ἔξω ἔφερον. ¶ Ὑπεξαλέασθαι, ὑπεκκλίνειν. ¶ Ὑπεξέκειζον, ὕβριζον. ¶ Ὑπεξίει, ὑπεξίσταται. ¶ Ὑπεξίσταται, τὰ αὐτά. ¶ Ὑπεξίστασο, μεθίστασο.
Ὑπέπιος, ὑπόποτος. ¶ Ὑπεπόλισεν, ἀντεπόλισεν.
Ὑπὲρ, πρόθεσις, πολὺ πλέον λίαν. ¶ Ὑπέρα ἐν τῇ νηὶ σχοινία τινά. ¶ Ὑπεραγασθεὶς, ὑπερθαυμάσας.
Ὑπερεσία, ἡ τῶν ἐρεσσόντων καθέδρα. ¶ Ὑπειλημμένον, ὑπονοούμενον. ¶ Ὑπεράγειν, διαφέρειν.
Ὑπέραι. σκώληκές τινες. ¶ Ὑπεραγνάσας, εἰμαρμένας κρόκας, οἷον ὑπερδισήμονας. ¶ Ὑπεραίρεται, ὑψοῦται. ¶ Ὑπεραιρεῖ, ὑπεράγοντι κατὰ τὸν πνοήν.
Ὑπέραι, τὰ σχοινία. ¶ Ὑπέρακμος, μέγας.
Ὑπὲρ ἅλα, θάλασσαν. ¶ Ὑπείραλα, ὑπὲρ τὸ δέον.
Ὑπεράλλεται, ὑπερπηδᾷ. ¶ Ὑπεραλεῖται, ὑπερπηδήσει. ¶ Ὑπεράλμενον, ὑπεραλλόμενον.
Ὑπερανάστης, μετανάστης, μεταβάτης. ¶ Ὑπερανέστηκεν, ὑπερβέβηκεν ἐκ τοῦ ὑπὲρ ὅτι ὑψηλότερον.
Ὑπέραντλα, πολλά. ¶ Ὑπερασπίζω, βοηθῶ, ἀντιλαμβάνομαι, καὶ ὑπερασπιστὴς, ἀντιλήπτωρ.
Ὑπερασπιῶ, προΐσταμαι. ¶ Ὑπέραγχος, ὑπερόφα

ὑ ανία. τύρβη. μάχη ὕβρεις. ἀγερωχία. ¶ ὗαξ ἢ οἴαξ πηδάλιον ἁλιεύς. ¶ ὑαρπίδες, αἱ θεράπαινες βάκχου αἱ ἀργεῖαι. ¶ ὑιᾶσιν, υἱοῖς. ¶ ὑββάλει, ὑποφθείρεται, ὑποβάλλει. ¶ ὑββαλὶς, καταφθορεύς. λάγνος. ¶ ὕβλα, πόλις σικελίας. ¶ ὑβλαύτης, μάντις. ¶ ὑβλιὸν, τὸν κυρτὸν, καμπύλον, γυρόν. οἱ δὲ ὑβὸς κυρτὸς, ὑβριστής. ¶ ὕβρεις, τραύματα, ὀνείδη. ¶ ὑβρὶς, ὄρνεον νυκτερινόν. ¶ ὕβρεως, ἀντὶ ὕβρεως. ¶ ὑβριστὸς, ὑπερήφανος ἀγνώμων

ὑ βριστοδίκαι, οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ ἀττικοῖς. ¶ ὑβώματα, κυρτώματα. ¶ ὕγιεμος, συλλαβὴ. σαλαμίνιοι. ¶ ὑγυλὸν, ὑγιές.

ὑ γρὸν, μαλακόν. ¶ ὑγιᾶ. σῶον νεαρὸν κρεῖττον.

ὑ γίεια, ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ πεφυρμένα. καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ φερόμενον. εἴτε μύρον. εἴτε θαλλὸς, ὑγίεια

ὑ γιὴς, τέλειος, σῶος. ¶ ὑγιοῦν, τὸ σκεροῦν καὶ τὸ θεραπεύεσθαι. ¶ ὑγιῶς. ὀρθῶς, σώως, ὁλοκλήρως, ἐρρωμένως, καὶ εἴ τι ὅμοιον. ¶ ὑγιαίνει, φυσιοῦται.

ὑ γρὰ κέλευθα, θαλασσία ὁδὸς, καὶ ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν. ¶ ὑγρίζω, τὸ οὐρῶ, διονύσιος. ¶ ὑγρὸν ἀέντων, μαλακῶς πνεόντων. ¶ ὑγρὸν ἔλαιον, διὰ τὸ εἰς ἄνεσιν ἄγειν τὸ σῶμα, ἢ ὅτι πάντων τῶν ὑγρῶν ὑγρότατόν ἐστι τὸ ἔλαιον. πᾶσι γὰρ τοῖς ὑγροῖς ἐπιπολάζει βαλλόμενον τὸ ἔλαιον. ¶ ὑγρὸς, ὁ ἐκκαταφερὴς εἰς ἡδονάς. ¶ ὑδαλὶς. ὑδατίων. ¶* ὑδὰν, ἀρραθεῖζειν. ¶ ὑδαρῆ, ὑδρωπιᾷ. ¶ ὑδατίδες, σταγόνες. ¶ ὑδατοτρεφέων, ὑπὸ ὕδατος αὐξομένων ἢ τρεφομένων. ¶ ὑδέουσιν, ὑμνοῦσιν. ¶ ὕδερον, τὸν ὕδρωπα. ¶ ὑδερὲς, τὸ ὑδερόν. ¶ ὑδεριῶν, ὑδρωπιῶν. ¶ ὕδη, πόλις τῆς λυδίας. ¶ ὑδεῖν ὑμνεῖν, ᾄδειν, λέγειν. ¶ ὕδης, συνετὸς, ἢ ποιητής.

ὑ δναι, ἔγγονοι. σοφοί. ¶ ὑδνεῖν, τρέφειν. κρύβειν. αὔξειν. ¶ ὕδνης, εἰδὼς ἔμπειρος. ¶ ὑδνόφυλλον. ὁ ὑπὸ τοῖς ὕδνοις φυόμενον τι. ¶ ὕδρα, νῆσος εὐτελὴς δαλόπων, καὶ θηρίον πολλὰς ἔχον ὄφεων ὄψεις. πολυκέφαλον. ¶ ὕδος, ὕδωρ. ¶ ὑδραλὴς, μετάβολος. ¶ ὕδρα. ὁ ὕδρος ὄφις, οἱ δὲ τὸν χέρσυδρον. ¶ ὑδράνα, εἰς θυσίαν ἀκραιφνὲς. ῥεῖν θεῶν. ¶ ὑδράνη, τὸ ἀκραιφνὲς καὶ καθαρόν.

ὑ δρανὸς. ὁ ἀγνιστὴς τῶν ἐλευσινίων. ¶ ὑδραλὴς, ὄφις ὕδατος. ¶ ὑδρεύειν. ποτίζειν ἀντλεῖν.

ὑ δροσάμβρος, ἀντλοῦσας. ¶ ὑδρεύουσαν, ὕδωρ φέρουσαν, ἤτοι ὑδρευομένην. ¶ ὕδρο, ὁ ἔχις.

ὑ δρεῖον, ὑδρεία. ¶ ὑδρηλὰ, ὑδατώδη. ¶ ὑδρηλοὶ, κάθυγροι. μαλακοί. ἔνυδροι, ὑδατώδεις.

ὑ δρηλὸς, τὸ αὐτό. ¶ ὑδριωμένη, λουσαμένη. ὁ ἐπερραμμένη. ὁ ὕδατι περιεχομένη. ¶ ὑδρήνασθαι, λούσασθαι. περιρράνασθαι. ¶ ὑδροχόης, ἰχθύδιον.

ὑ δροφόροι, μέρικοι. ¶ ὑδρίσκη, ὑδρεία. ¶ ὑδροδόκοι, λάκκοι. ¶ ὑδρόμυλοι, ὑδραλετία ἀπὸ ὕδατος. ¶ ὕδρος, ὄφις. ¶ ὕδρος, ὄφεως εἶδος.

ὑ δροῦσα. ἡ κέως οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ ὑδροχόας, ἀμάρας. ¶ ὑδροφορία, ἑορτὴ πένθιμος ἀθήνησιν.

ὑ δροφόροις. ὑδρορρόοις. ¶ ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε. διαλυθείητε καὶ ἀποθάνοιτε. ¶ ὕεν, ἔβρεχεν. ¶ ὕει, βρέχει, χειμάζει. ¶ ὕελος, ὕαλος. ¶ ὕες, χοῖροι.

ὑ εσις, σιαλὴ πίονοι. ¶ ὑελέψης, ὑελοτεχνίτης.

ὑ ετάκα, ἱματισμός. ¶ ὑετὸς, ὁ ἀνυστὸς μαρσύας.

ὑ ετὶς, ὑδρεῖς. ταραντῖνοι. ¶ ὑετὸς, ὄμβρος, δρόσος, ὕδωρ. ¶ ὑεὺς, σεβάζις. ¶ ὕη, ἡ σεμέλη ἀπὸ τοῦ ὕσεως καὶ ὑε διαλέ. ¶ ὕης, ζεὺς ὄμβριος.

ὑ κσομ, σάλθισσομ ὕητα, ὑετὶς ταραντῖνοι. ¶ ὑθλεῖν, ληρεῖν, μωραίνειν. ¶ ὕθλος, φλυαρία. μωρία. λορότης, φλυαρία. ¶ ὕθλοις, φλυάροις, μωροῖς λήροις. ¶ ὕια, υἱὸν τέκνον. ¶ ὕιας, τέκνα υἱούς

ὑ ιδεῖς, υἱῶν υἱοὶ ἔγγονοι. ¶ ὑίδες, θυγατέρες, ἢ υἱῶν θυγατέρες. ¶ ὑιδῆν, υἱοῦ θυγατέρα. ¶ ὑιδὸς, ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός. ¶ ὑιδοῦς, ἢ υἱδῆς υἱῶν υἱούς.

ὑ ιεῖς, υἱοί. ¶ ὑιέος, υἱοῦ τέκνου. ¶ ὕιες ἀχαιῶν, οἱ ἕλληνες περιφραστικῶς. ¶ ὑίην. τὴν ἄμπελον ἢ υἱόν. ¶ ὑιόω, ποιὰ βοτάνη. ¶ ὕιλη, ὅμιλος.

ὑ ιὸν, ἀναδενδράδα. ¶ ὑιοθεσία, ὅταν τις θετὸν υἱὸν λαμβάνῃ, καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα. ¶ ὑιοθετεῖ, υἱοποιεῖ, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει. ¶ ὑιωνεῖς, υἱῶν υἱέες.

ὑ ιωνοὶ, υἱῶν υἱοί. ¶ ὑιωνὸς, ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ, ἔγγονος.

ὑ κελὸν, ὑγιές. ¶ ὑλαγμὸς, βοή. ¶ ὕκης, ἐρυθρῖνος. ¶ ὑλάει, θρυλλεῖ. ¶ ὑλακτεῖ, λέγει θρηνεῖ.

ὑ λάζεσθαι, ξυλίζεσθαι. ¶ ὑλακὴ, ὑλαγμὸς βοή.

ὑ λακίδης, ὁ λακοῦ υἱός. ¶ ὑλακόμωροι, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμορημένοι, ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πεπονημένοι. οἱ βαρύφωνοι, ὀξύφωνοι. ¶ ὑλακτιθέντωρ, φλυαριθέντωρ ¶ ὑλακτῶν, μετὰ μανίας κράζων

ὑ λαον, ὑλάκτουν. ¶ ὑλαλκοῦν, ὑλακτοῦν. ¶ ὕλας κρήνας, οἱ ἄνθρωποι. καλοῦνται δὲ καὶ βαρβάρων γένος οὕτως. ¶ ὑλάσκεσθαι. ξύλα συνάγειν. ¶ ὕλασμα ἡ ξυλεία, καὶ φρυγανισμός. ¶ ὑλᾶται, ἐστερήθη ἀπέθανεν. ¶ ὕλη, πόλις δηλοῖ δὲ καὶ τὸ σύνηθες, καὶ ξύλα τὰ ἤδη κεκομμένα ἢ σύμφυτος τόπος, ἐξ οὗ ἀποτελεῖται τὸ ἔργον. ¶ ὑλῆεν, δασύ. ξυλῶδες.

ὑ λήεσσης, συμφύτου, ἢ ὕλας ἐχούσης. ¶ ὕλην, κισσίαν τὸν στέφανον. ¶ ὑληρεὺς, νομεὺς, ἐν ὕλῃ φυλάττων. ¶ ὕλης μητέρα, εἶδος σκώληκος, ὃ καλεῖται ὑλομήτρα. ἄλλοι δὲ βόμβυκα. ¶ ὕλιγγος, λήγχα. ¶ ὑλίμη, μάχη τις. ¶ ὑληωροὶ, τέκτονες. ¶ ὑλίτης, οἴνου εἶδος. ¶ ὑλλεῖ, θρυλλεῖ λέγει. ¶ ὑλίαι, τὰ προσκαττύμασι δέρματα.

ὑ λέες. οἱ ἐν κρήτῃ κυδώνιοι. ¶ ὑλίας, τοὺς κατὰ πτήμυς τόμιας. ¶ ὕλλος, ποταμὸς λυδίας. ¶ ὑλογος, [illegible]. ¶ ὕλοι, σπόνδυλοι.

ὑ λοιχθυόεντι, ὄνομα ποταμοῦ ἰχθύας ἔχοντι.

ὑ λομανὴς, ὁ ταῖς ὕλαις χαίρων. ¶ ὑλομήτρα, εἶδος σκώληκος. ¶ ὑλοτόμος, ξυλοτόμος. ¶ ὑλωρὸς, ὕλην φυλάσσων. ¶ ὑμὰ, ὑμέτερα. ¶ ὑμεδαπῶν, τῶν ὑμετέρων ἐδαφῶν. ¶ ὑμέναιος, γάμος, ἡ ᾠδὴ ἐπιγάμιος. ¶ ὑμενηΐων, γαμικῶν ᾀσμάτων μέλος ᾠδῆς. ¶ ὑμένιον. λεπτόν. ¶ ὑμενῶδες λεπτὸν ἀφροειδές. ¶ ὕμι, εἶδος ἐνδύματος.

ὑ μέναιος, ἐπίπλοις, καὶ τὸ διαφανὲς, καὶ τὸ τοῖς γάμοισιν ἐπαυλούμενον ὑμέναιος, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ναίειν.

ὑ μὸς, ὑμετέρας. ¶ ὑμόττιος, ἀπόλλων ὁ ἐν ὑμηττῷ τιμώμενος. ¶ ὑμήττιος, ζεὺς παρὰ ἀττικοῖς. ¶ ὕμμε, ὑμᾶς, ὑμεῖς, αἰολικῶς. ¶ ὕμμες, ὑμεῖς, καὶ τὰ ὅμοια.

Τ υννοῦν, τὸ μικρόν. ¶ Τυντλάζει ἀντὶ τοῦ καὶ ἀντὶ λέγει.
ἡ ταράττει ἐπιβαίνει πηλοῦ. οἱ δὲ σκάπτειν ἀμπέλους.
Τ υντλὸν, πηλόν. ¶ Τυφλώδης, ὑλώδης. ¶ Τύ
ξιν, τεῦξιν, παρασκευήν. ¶ Τυπάδι, σφῦρα.
Τ υπάζειν, κόπτειν. τύπαι ἑορτή τις. ¶ Τύπας, πλη
γάς. ¶ Τύμπανον, ξύλον τι ἐν ᾧ τυμπανίζουσιν.
Τ υμπανίσιον, τὸ τῶν ἁλιέων σημεῖον. ¶ Τυπεῖ, ψοφεῖ,
κτυπεῖ, κροτεῖ, πλήσσει. ¶ Τυπείς, πληγεὶς ἐκ χει
ρὸς ἢ πεσὼν, ἢ ξυσθείς. ¶ Τυπῆσαι. πλῆξαι.
Τ ύπης, πλήκτης. ¶ Τυπήσει, πληγαῖς. ¶ Τυπί
ας οὕτω καλεῖται τῶν τοῦ χαλκοῦ τις ξοχῶν.
Τ υποῖ. πλάττει, γλύφει. ¶ Τύπος, χαρακτὴρ, εἰκών.
Τ υποῦται, πλήσσεται, ἰοῦται, μιμεῖται, ἢ πλάττεται.
Τ υπῶντες, χοροί τινες. ¶ Τυραννοδαίμονα, ἣν οὐκ
ἄν τις τύραννον μόνον εἴποι, ἀλλὰ καὶ δαίμονα.
Τ ύραννος, παράνομος βασιλεὺς, ἢ ἄρχων ἀπηνὴς καὶ ἀ
πάνθρωπος. ¶ Τυρβασία, χορῶν ἀγωγή τις ἢ
θυραμβικῶν. ¶ Τύρβη, θόρυβος ἀγωγὴ τάραχος.
Τ υρβηνός, ἐπίθετον τοῦ ἀπόλλωνος.
Τ ύρβικον, ἠλεῖοι τὸν ἀέρα. ¶ Τυρὴν, τόπος τὶς κλα
ζομενίων. ¶ Τυρεύεται ταράττεται, κυκᾶ.
Τ υρεῦσαι, τὰ αὐτὰ καὶ τυρεύω.
Τ υρκίλαι, αὐλοὶ καλάμινοι. ¶ Τύρις, ὁ πόρνικος
χιτὼν, ἢ ποταμὸς ἐκδιδοὺς εἰς τὸν βορυσθένη.
Τ υρόεντα, πλακοῦντα. ¶ Τυροκνῆστις, χῆμα τῶν ἀ
κολάστων, οἱ δὲ μάχαιραν. ¶ Τυροκομεῖον, τάλα
ρος ἐν ᾧ ὁ τυρὸς διὰ ἐπιμελείας τυγχάνει.
Τ υῤῥηνικὰ σανδάλια. κάττυμά τι ὑψηλὸν οὕτω καλεῖ
ται. ¶ Τυρὶς, ὁ περίβολος τοῦ τείχους.
Τ υῤῥηνοὶ, δεσμοὶ, οἱ λῃστρικοὶ καὶ χαλεποί.
Τ ύρσις, πύργος, ἔπαλξις, προμαχών. ¶ Τύρσις, τὰ
αὐτά. ¶ Τύρσος, τὸ ἐν ὕψει οἰκοδόμημα.
Τ υρωθέντα. ταραχθέντα, κινηθέντα. ¶ Τύσσει, ἱκε
τεύει. ¶ Τυτάνη, ὄργανόν τι, ᾧ χρῶνται εἰς τὴν ἄλο
ησιν τοῦ σίτου. ¶ Τύτη, τὸ αὐτόθι. ¶ Τυτθὴν, ὀλί
γην, μικράν. ¶ Τυτθὸν, ὀλίγον βραχὺ ἢ μικρόν.
Τ υτὼ, ἡ γλαῦξ. ¶ Τυφεδανὸς, τετυφωμένος.
Τ ύφεται, καίεται, καπνίζεται, φλέγεται, τυφόμενον.
Τ υφόμενον, τὰ αὐτά.
Τ υφένσας, μεμυκραμμένας. ¶ Τύφεσθαι. μαραί
νεσθαι, ἡσυχῇ ἐκκαίεσθαι. χωρὶς φλογὸς καπνὸν ἔχειν.
Τ υφίον. ὄρος βοιωτίας.
Τ υφλῖνος, ἰχθὺς νειλώζος καὶ ὄφεως εἶδος.
Τ υφλὸς, τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ κωφός. ¶ Τυφλότε
ρος ἀσπάλακος. τοῦτο τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς. ἔ
χει δὲ ὀδόντας μακροτάτους καὶ ῥύγχος ὡς γαλῆς,
καὶ πόδας ἄρκου. ¶ Τυφλώνιον, εἶδος ὄφεων.
Τ ύφλων, ὁ ἥρων. ¶ Τύφοι, σφῆνες. ¶ Τῦφος, ἀ
λαζονία, ἔπαρσις, κενοδοξία. ¶ Τυφῶ, ἀντὶ τοῦ τυ
φῶνος σοφοκλῆς. ¶ Τυφωνεῖ τυφῶνι ἑνὶ τῶν γιγάν
των. ¶ Τυφωεὺς, θεός τις γηγενὴς ἐναντιωθεὶς τῷ
βασιλεῖ τῶν θεῶν. ¶ Τυφωθεὶς, ἐπαρθεὶς ὑπερη
φανεύσας. ¶ Τυφὼν, ὁ μέγας ἄνεμος, τινὲς δὲ τὰ
ἐκ διὰ ἀναθυμιάσεως. ¶ Τύφωνος, προσόδιος δαί
μονος. ¶ Τυφῶσαι, πνῖξαι, ἀπολέσαι.
Τ υχάζεσθαι, σχάζεσθαι. ¶ Τυχεῖν, ἀξιωθῆναι.

Τ ύχη, εὐτυχία. ¶ Τύχε, κατέτυχεν. ¶ Τυχοῦσαι,
ἐπιτυχεῖν. ¶ Τυχεῖσθαι. ἐπιτυχών. ¶ Τυχθείς,
κατασκευασθείς. ¶ Τυχθῆναι, γενέσθαι, ἐπιτυχεῖν.
Τ ύχιος, ὄνομα τοῦ κατασκευάσαντος τὴν αἴαντος ἀ
σπίδα σκυτοτόμου. ¶ Τύχοι, λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα.
Τ υχὸν, ὡς φθάσει, ὡς λάχοι, ἢ πολλάκις.
Τ υχῶν, ἔνιοι τὸν ἑρμῆν. ἄλλοι δὲ τὸν πολὺ τὴν ἀφροδί
την. ¶ Τύχωσι, τεύχωσι. ¶ Τύχων πυλῶνα,
τὸν ἐσφηνωμένον, τύχοις δὲ καὶ τοὺς σφῆνας καλοῦσι.
Τ ύψαι, τὸ διὰ χειρὸς πατάξαι, ἢ ξέσαι.
Τ υψέλη, ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος.
Τ ύψον, ἔκχεε, ἐκκένωσον. ξῶσον, δάμασον.
Τ ὼ, οὕτω δωρικῶς, καὶ τούτῳ, ἢ διὰ τοῦτο ἢ τινί.
Τ ώγε, οὕτω γε. τῶν τῶν, ἐκ τῶν πέρ. ¶ Τωθάζει, χλευά
ζει, μετὰ κενολοξίας σκώπτει, ἐρεθίζει, καταχαυχᾶται
λοιδορεῖ, θωπεύει. κακολογεῖ. ¶ Τῶκεν, οὕτως ἂν.
Τ ῶκε, τῷ, οὕτω τὸ ἄν. ¶ Τῷ κε λάχον, οὕτω δὲ ἄρ
ἔλαχον. ¶ Τῶν, τούτων. ¶ Τώνα, ζώνη.
Τ ῶν ἀκραίων, τῶν ἡσύχων. ¶ Τῶν μὲν σύ γε μῦθον
ἐλέγξῃς, σὺ τὴν ἱκετείαν τούτων μὴ ἐπιπλήσσειν ποιή
σῃς. ¶ Τῶν δὲ πάρειθι, τῶν περὶ τούτων. ¶ Τῶν
ἐν τέλει. τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ δήμῳ. ¶ Τῶν ἀπὸ σκη
νῆς, τῶν θεατρικῶν. ¶ Τῶν μοι, ἐκ τῶν μοι.
Τ ῶν οἰνάρων, τῶν διὰ ἀμπέλου φύλλων. ¶ Τῷ νόλβι
ον, τὸ κακόδαιμον. ¶ Τῶν ὄπισθεν, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τού
των. ¶ Τῶν οὐτινῶν, οὐδαμῶς. ¶ Τῶν προικῶν,
τῶν ἔξωθεν. ¶ Τῷ πέλας, τῷ πλησίον. ¶ Τῶν
πλωτήρων, τῶν πλεόντων τῶν ναυτῶν. ¶ Τῶν πε
λῶν, τῶν πτερῶν. ¶ Τῶν τειχῶν ἓν. θεραπεύοντας
ἐψηφίσαντο ξεῖς τιμωρίας κατὰ τῶν πλεόνων τι
δρώντων. ¶ Τῶ τριν, μέχρι δικαιρίνικον. ¶ Τῷ
ῥᾷ. διὸ δὴ. ¶ Τῶς, οὕτως, ὁμοίως. ¶ Τῷ φύσεν τι
τῷ γεννήσαντι. ¶ Τῶν χόρτων, τῶν σίτων ὑποστελλω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Υάδες, τὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου κέρατα τοῦ ταύρου τοῦ ἐν
οὐρανῷ ἄστρου. εἰσὶ δὲ ἀστέρες ἑπτὰ, ὧν κατὰ τὴν
ἀνατολὴν ὑετὸς γίνεται. ¶ Ὕαινα, τετράπουν ζῶον
καὶ ἰχθῦς. ¶* Ὑακίζει, οἱ εἰς τὰ αὐχένια.
Ὑ ακίζει, βρέχει, ἢ ὑετίζει, ἢ ὕει. ¶ Ὑακίνθινον, ὑπομέ
λανίζον πορφυρίζον. ¶ Ὑακίνθια, ἑορτὴ ἐν λακε
δαίμονι. ¶ Ὑακινθίδης. ἐπώνυμοι ἀπόλλωνος ἀπὸ
ὑακίνθου. ¶ Ὑάκινθος, πόας εἶδος τὸ ὑακινθάκω
μον τὰ ὑακίνθια, εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑακίνθου.
Ὑ ακινθίνῳ, τῷ ὑακίνθῳ. ἐστὶ δὲ ἄνθος μέλαν καὶ μαλα
κόν. ¶ Ὑαλοῦν, λαμπρὸν ὑαλίζον. ¶ Ὑαλέπια
σκωληκιᾶ. ¶ Ὕαλη, ὕαλος, βόμβυξ, σκώληξ.
Ὑ αλῖνος, ἢ ὑαλινός. εἰκαῖος, βλοσυρός. ¶ Ὕαλικος
κῶμος, διονύσιος. ¶ Ὑαλκάδαι. χορὸς παίδων
λακωνικῶν. ¶ Ὑαλόεν, διαφανὲς, λαμπρόν.
Ὑ αλὸν. λαμπρὸν, πρᾶον. ἀλίθινον τίμιον. ¶ Ὕελος
ὕαλος. βόρβορος. ¶ Ὕαμα, βάθος. ¶ Ὑάμπο
λις, πόλις φωκίδος. ¶ Ὑάνεος, εἰκαῖος, βλοσυ
ρός: χαλεπὸς, ὕπτιος. ¶ Ὑανέως, τὰ αὐτά.

φιμον. ¶ Τρόφιμον, ὃν ἡμεῖς λεγόμενον, καὶ τρόφι
μον ἀνδρὸς δακτύλιον. ¶ Τροφόεντα, εὐτραφῆ καὶ
μεγάλως αὐξήμενα. ¶ Τρόφις, εὖ τεθραμμένος.
Τ ροφιοῦται, παχύνεται. ¶ Τροφοὶ, ἀντὶ τοῦ θρέμματα.
Τ ροφὸς, νεώτερος λεγόμενος, ἡ μήτηρ. ¶ Τροχάδε
σται σανδάλια ἀπὸ αἰγείου δέρματος. ¶ Τροχαία,
μέσα ἐν κύβοις, ἡ ὁδὸς ὡς ῥίνθων. ¶ Τρόχαλοι, οἱ ὁ
δῷ περιιόντες. ¶ Τροχαλὸν, τροχαῖον, ταχὺ, ἢ περι
τρέχον. ¶ Τροχαντῆρες, πρὸς τὰ σανδάλια. καλεῖ
ται τοῦ πρύμνης μέρος. ¶ Τροχαντὴρ, τὸ τοῦ μηροῦ
κεφαλῆς ἡ ἔξω ἔκφυσις. ¶ Τροχάσας σπεύσας, δρα
μὼν, προλαβών. ¶ Τροχηματεῖ, ἐλαύνει.
Τ ροχιαὶ, αἱ τῶν τροχῶν χαράξεις. ¶ Τροχιάς. περὶ
ας ἄγγελος ἀκόλουθος. ¶ Τροχμαλὸν, τὸ πλῆθος
τῶν λίθων, καὶ τὸν σωρόν. ¶ Τροχόεν, τροχοειδὲς
στρογγύλον. ¶ Τρηχὸς, περιβόλαιον, τεῖχος, ἢ κύ
κλος, ἢ δρόμος. ¶ Τροχόωσι, τρέχουσι.
Τ ρόχων, δρόμων καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Τρυβλίον, ὀξυβάφιον,
ἢ ποτήριον μυστηρίου. ¶ Τρύγα, οἶνον ἀληθινὸν ἀπὸ
ληνοῦ. ¶ Τρυγαβόλια, εἰς ἃ καρποὺς ξηροὺς ἀποτί
θενται. ¶ Τρυγεῖ, ξηραίνει. ¶ Τρύγητος, ὁ καιρὸς, τρυ
γητὸς, ὁ τρύγος. ¶ Τρυγέρανος, φάσματι ἐοικώς.
Τ ρυγηρούς, τρυγώδεις, ὀξεῖς. ¶ Τρύγη, ὁ πυρὸς καὶ ἡ κριθὴ
καὶ πᾶς ἄλλος καρπὸς, καὶ ποία βοτάνη. ¶ Τρυγίαλλα,
τρώγλη. ¶ Τρύγιλλος, οἰκοδόμημα μεταλλικὸν
κατασκευαζόμενον. ¶ Τρύγιος, τρυγία οἴνου ἢ ἐλαίου.
Τ ρύγημα, ἀπόλωμαι. ¶ Τρυγοποτάλλειν, παροιμία
ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων ἀπὸ τοῦ τρύζειν.
Τ ρυγητὴς, ὑλιστήρ. ¶ Τρυγοδεῖν, κωμῳδεῖν.
Τ ρυγὼν, ἰχθὺς θαλάσσιος ὡς τὸ κέντρον δηλητήριον, καὶ
ὄρνις. καὶ ἡ τῶν γυναικῶν μίξις, καὶ συνστροφος.
Τ ρυγῶς, τὰς τρυγῶνας. ¶ Τρύειν, κατατρίβειν, κα
ταπονεῖν. ¶ Τρύζει, γογγύζει, ψιθυρίζει.
Τ ρύζεται, ψιθυρίζεται, λοιδορεῖται, γογγύζεται.
Τ ρυηλὶς, ζωμήρυσις. ¶ Τρυμαλιαί, τρύπαι.
Τ ρυμαλιτὶς, ἀφροδίτη. ¶ Τρύνης, ἐφίππιον, σήμαιον.
Τ ρὺξ, ὁ νέος οἶνος παρὰ τὴν τρύγην, καὶ γλεῦκος ἀλήθι
νον. ¶ Τρύζοντα, καταπνίγοντα, αἰνιάσσοντα.
Τ ρυπᾶν, τρίβειν. ¶ Τρύπανη, ἐργαλεῖον τεκτο
νικόν. ¶ Τρυπανίζεται, τρυπάνῳ πλήσσεται.
Τ ρυπίλα, τρύπη. ¶ Τρυσίππιον, τὸν χαρακτῆρα τὸν
ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῖς ἀδυνάτοις
τετρυμμένοις, ἵνα μηκέτι στρατεύωνται. τὸ παλαιὸν
ἐκάλουν τρυσίππιον. τροχὸς δέ ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χα
ρακτὴρ τῇ γνάθῳ τῶν ἵππων. ¶ Τρύσκει, τρύχει,
ξηραίνει. ¶ Τρύσιος, νόσος πόνος. ¶ Τρυσμὸς, γογ
γυσμός. ¶ Τρυσσὸν, νοσερὸν. λεπτὸν, ἀσθενές.
Τ ρυτάνη, ὁ ζυγός. ¶ Τρύφακτος, ἔνιοι διὰ τοῦ δ. δρῦς
καὶ τὸ ξύλον. ¶ Τρυφάλεια, περικεφαλαία, τὸ ἔχου
σα λαμπροὺς ἀστέρας, ἢ ἥλους. ¶ Τρυφαλίδες ἢ τρυ
φαλλίδες τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ. ¶ Τρυ
φερὸς τέως ἁπαλός. ἢ ψιλός. ¶ Τρυφηκλασθέν.
Τ ρυφηλοῖς, ἐπιθυμητοῖς. ¶ Τρύφος καλασιρὶς, ἔν
δυμα γυναικεῖον. ¶ Τρύφος κλάσμα ἄρτου, ἢ ξύλον
κατασκευασμένον. ¶ Τρυφὴ, γαστριμαργία, πο
λυφαγία ξενικοφαγία. ¶ Τροφώματα, θρέμματα.

ἐπαλοί. ¶ Τρύχειν, φθείρειν, τήκειν καταπονεῖν, κα
κοποιεῖν, κακοπαθεῖν. ¶ Τρυχηρὰ, ῥακώδη.
Τ ρυχίνοις, ῥακίοις. ¶ Τρυχόμενος. καταπονούμενος
ἀνιώμενος, δαπανώμενος. ¶ Τρύχουσι, τρύχουσι
ἐπιτρίβουσι. ¶ Τρώα, ἀρπεδόνη.
Τ ρωγάλια, τὰ τραγήματα λάκωνες. ¶ Τρωγάλι
ον δέρμα, τὰς μελικηκίδας. ¶ Τρῶγας, τρώγλας.
Τ ρώγλας, τρύπας. ¶ Τρωγλοδύται, οἱ εἰς τὰς τρώ
γλας οἰκοῦντες. ¶ Τρωγμὸς, τὸ ἐπιθέσθαι τὸν ἥ
λιον τρωγμόν. ¶ Τρώει, τιτρώσκει, δαπανᾷ.
Τ ρῶες, οἱ τὴν ἴλιον οἰκοῦντες καὶ οἱ τὴν τρῳάδα χώραν
Τ ρώεσθαι, τραυματίζεσθαι. ¶ Τρώζειν, ψιθυρίζειν,
συνουσιάζειν. ¶ Τρωθεὶς, πληγείς.
Τ ρῶτοι, ἵπποι ἀπὸ τρωὸς τοῦ ἥρωος, ἢ ἀπὸ τροίας.
Τ ρῶκται, κακοῦργοι. ¶ Τρώκτης, φάγος, ὁ ἀπὸ
πάντων ἐσθίειν καὶ κερδαίνειν βουλόμενος. πανοῦργος
ἀπατεών. ¶ Τρώματα, τραύματα. ¶ Τρω
πᾶσθαι, περιτρέπεσθαι. ¶ Τρωπάσκετο, ἐτρέπε
το, μετεβάλλετο. ¶ Τρωπασκέσθω, μεταβαλλέ
σθω, ἐπιστρεφέσθω. ¶ Τρωπᾶν, τρέπεσθαι, πείθε
σθαι, στρέφεσθαι, μεταβάλλεσθαι. ¶ Τρωπῶντο, ἐτρέπον
το μετεβάλλοντο. ¶ Τρωπῶσα τρέπουσα τὴν φωνήν.
Τ ρώσας, πλήξας, τοξεύσας. ¶ Τρωτὸς, παθητός.
Τ ρωχῶσι, τρέχουσι. ¶ Τρώχων, ἔτρεχον, ἐκρούνιζον.
ἐστάλαζον. ¶ Τῶ, σου.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Υἱ, ὠδικρῖτες. ¶ Τυβακτὶς, κακοκόλος.
Τ ύδε, ἐνταῦθα, αὐλεῖς. ¶ Τυλᾶν, κολω
νᾶν, τυλοκειλᾶν, κυλωνᾶν. ¶ Τυΐγγα, ὀρνιθά
ριόν τι. ¶ Τυκτὸν, κατεσκευασμένον. ¶ Τυκτὸν
κακὸν. τουτέστι μέγα κακόν. ¶ Τυτθὸν, ὀλίγον.
Τ υκτῷ δαπέδῳ. εὖ κατεσκευασμένῳ. ¶ Τύκω. ἐτοι
μάζω. ¶ Τύλαι, αἱ ἐν ταῖς χερσὶ φλύκταιναι, ὡς
περιαυτὰ τινὰ καὶ τοῖς ὤμοις. ¶ Τύλη, ἡ καμήλου
ἀπὸ τοῦ ῥάχεως τὸ ἄκρον δέρμα. ¶ Τύλοι, αἱ ὀχεώ
δεις ἐπαναστάσεις. καὶ τὰ τῶν ἀχθοφόρων ἐπὶ τῶν ὤ
μων τυλώματα. ¶ Τύλον, τὸ αἰδοῖον, οἱ δὲ ξύλον.
Τ ύλος. νενεκρωμένη σάρξ. ¶ Τύλωμα, τύμμα.
Τ ύλαρος, μάνδαλος. ¶ Τυλαρώσας, μανδαλώ
σας. ¶ Τυμβὰς γυνή. τυμβάδας ἔλεγον τὰς φαρ
μακίδας ἀπὸ τοῦ περὶ τοὺς τύμβους διατρίβειν, καὶ τοὺς
νεκροὺς ἀκρωτηριάζειν. ¶ Τυμβογέρων, ἔσχατο
γήρως, καὶ παρηγμένος τῇ διανοίᾳ. ¶ Τύμβος, τά
φος. μνημεῖον. ¶ Τυμβωρύχος, λωποδύτης νεκρῶν.
Τ υμβοχοῦσαι, περιχῶσαι θάψαι.
Τ υμβοχύης, τύμβου καὶ χώσεως. οἷον ταφῆς.
Τ ύμμα. πληγή. ¶ Τύμπανα, τὰ δερμάτινα πρα
κτήρια κόσκινα, τὰ ἐν ταῖς βάκχαις κρουόμενα.
Τ υμπανίζεται, πλήσσεται, ἐκδέρεται, ἰσχυρῶς τύπτε
ται. ¶ Τύμπανον, ᾧ αἱ βάκχαι κρούουσιν. ἦν εἶδος
τιμωρίας. ¶ Τύμφαιον ἔθνος, ἄθλιον ἔθνος. λέ
γεται δὲ καὶ τοὺς ἠπειρώτας. ¶ Τύνη. ἐντυπάς, πε
σὼν πληγείς, δωρικῶς δὲ σύ. ¶ Τύνη δὲ ἐπίκεισαι.
σὺ δέ. ¶ Τυννὸς, μικρὸς τηλικοῦτος.

ματίζων. πέμμα ἐν γάμοις γινόμενον καὶ ἐν θεαξικοῖς ἀγῶσιν. ¶ Τριόγδον, μέτρον τι παρὰ ταραντίνοις.

Τριόδος καὶ τριόδοις πληθυντικῶς. ἰδίως τὰς τρεῖς ὁδοὺς καὶ τρίαινα. ¶ Τριολύμπιον ἅρμα, τὸ ἐκ τριῶν ὀλυμπιάδων ἐζευγμένον. ¶ Τριόπτην, τριόφθαλμον. ¶ Τριοπηλὶς. δέσμη σκορόδων. ¶ Τριόπιον ἡ κνίδος, καὶ ἱερὸν ἔνθα ἑορτάζουσιν. ¶ Τριόπιος, τριόφθαλμος. ἔνιοι ζῶον ὅμοιον ἀκρίδι καὶ [illegible] τρεῖς ἔχον ὀφθαλμοὺς ὑαλοῦς. ¶ Τριόροφα, τρίστεγα. ¶ Τριόρχης εἶδος ἱέρακος. ¶ Τρίοψ, ὁ ὑπὸ τῶν πυθαγορικῶν ἐν δελφοῖς τρίπους. ¶ Τριτοπατρεῖς, οἱ πρῶτοι γενόμενοι. ¶ Τρίπεζαν, τὴν τράπεζαν βοιωτοί. ¶ Τρίπλακα, προσεπιπτυχθεῖσαν δυναμένην, ἐξ οὗ τὴν μεγάλην δηλοῖ τρίπτυχον τριπλῆν.

Τριπλῆ τετραπλῆ τε, τριπλασίονα, καὶ τετραπλάσια.

Τρίπολα. λέβητα. ¶ Τρισκελῆ, χαλκία.

Τρίπολον, τὴν τρὶς ἢ πολλάκις μεταβεβλημένην διὰ τῆς ἀροτριάσεως γῆν. ¶ Τρίπολις, εἶδος πέμματος καὶ πόλις. ¶ Τριπονῆται, ἑορτή τις.

Τρίπος, τρίπους. ¶ Τρίπους, λέβης. κρατήρ. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ εἰς τὸ θερμαίνειν ὕδωρ, ὁ δὲ ἐμπυριβήτης ἐστὶν ὁ ἐξ ἑαυτοῦ πόδας ἔχων εἰς τὸ ὑποκαίεσθαι.

Τριπτήρ, ᾧ τὴν σταφυλὴν τρίβουσιν. ὑπὸ δὲ σικελῶν ὁ δίδυξ. ¶ Τρίπτυχος, τριπλῆ, ἢ πολύπτυχος, ἢ τρεῖς ἐπιπτυχὰς ἔχουσα. ¶ Τρὶς ἀντὶ τοῦ πολλάκις. ¶ Τρισαλιτήριος, ἁμαρτωλός.

Τρὶς ἕξ, νικητήριος βόλος, καὶ παροιμία τρὶς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι. ἐλέγετο δὲ ἀντὶ τοῦ εὐστόχου ἀπὸ τῶν κυβευτῶν.

Τρισευδαίμων, τρισμακάριστος.

Τρισόλβιος, τρισμακάριστος. ¶ Τριπόλιον, βοτάνη τις. ¶ Τρίασος, εἶδος ὄφεως. ¶ Τριστάται, οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως ἔχοντες ἀνὰ τρεῖς λόγχας.

Τρισοιχεί. ἀντὶ τρεῖς τάξεις. ¶ Τρίτη, οὕτως ἡ κνωσσὸς ὠνομάζετο. ¶ Τριταία, τρίτη. ¶ Τριτεὺς παρὰ σόλωνι μὴ πλείω ὄντων τριτέας τὴν κρίσιν. τριτεὺς δὲ χοίνικος ὄντος. ¶ Τριτῆθεν γενεάν, οἱ ἀπὸ τῆς τριτέων πόλεως κύνδυ, ἢ τῆς πλησίον φωκίδος.

Τρίτη θεσμοφορείων. ζητεῖται πῶς ἅμα μὲν λέγει τρίτην θεσμοφορείων εἶναι, ἅμα δὲ μέσην τεττάρων οὐσῶν ἡμερῶν. ¶ Τριτημόρειον, οἱ ἕξ χαλκοί.

Τριτημόρειον, ἐλέγετο, καὶ ἀντὶ τῶν μοίρας καὶ ἐπὶ νομίσματος ἀργυρίου. ¶ Τριτογένεια, ἡ τὸ τρεῖν ἐγγεννῶσα τοῖς ἐναντίοις.

Τριτογενὴς, ἐπιθετικῶς ἡ ἀθηνᾶ. ἀπὸ τοῦ τρεῖν ἐγγεννᾶν τοῖς πολεμίοις, ἢ διὰ τὸ παρὰ τρίτωνι τῷ ποταμῷ λιβύης ἐμφανισθῆναι. ¶ Τριτοκούρη, ἡ πάντα συντελεῖσα τὰ εἰς τοὺς γάμους. τινὲς δὲ γνήσια παρθένος.

Τριτομηνὶς, ἡ τρίτη τοῦ μηνός. ¶ Τρίτον, ἡμίδραχμον αἱ δύο δραχμαὶ καὶ τριόβολον.

Τριτοπάτορας· ἀνέμους δὲ οὐρανοῦ καὶ γῆς γενομένους καὶ γενέσεως ἀρχηγούς, οἱ δὲ τοὺς προπάτορας.

Τριτοπηλὶς, σκορόδων δέσμη ἀπὸ τοῦ πεπηλῶσθαι καὶ τὸ ἐγγράφθαι. ¶ Τρίτος κρατὴρ, σοφοκλῆς ναυπλίῳ καταπλέοντι, ἐν ταῖς συνουσίαις ἐκίρνων τὸ κρατῆρας τρεῖς, καὶ τὸν μὲν πρῶτον διὸς ὀλυμπίου καὶ θεῶν ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον, ἡρώων τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος. ¶ Τριτοστάτης, ἀριστοφάνης ἐν σκηναῖς, τριττύς. τριάς. ¶ Τριτώ. ῥεῦμα, τρόμος φόβος.

Τριτώ, νίκανδρος ὁ κολοφώνιος φησὶ τὴν κεφαλὴν καλεῖν ἀθαμᾶνας. ¶ Τριφάσιοι, τριπλάσιοι τρίφωνοι.

Τρίφυλλα, πολύφυλλα, καὶ πόα δέ τις μηδικὴ οὕτω καλουμένη. ¶ Τρίφυλλοι, οἱ καύκωνες. ¶ Τριφυὸν, τριπλοῦν. ¶ Τριχὰ, τριχῶς. ¶ Τριχάϊκες, τριχόθεν ἐλθόντες ἀπὸ βίας. ¶ Τριχαίνη, ἡ τρίτη φυλακή. ¶ Τριχαπτὸν, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἁπλόμενον, ἢ πολύτιμον.

Τριχῆ, εἰς τρία μέρη. ¶ Τρίχινον τρικόροφον.

Τριχῆ τὸ δι' αὐτὸ καὶ τὸ τρίχα ἢ τὸ τρίτον μέρος.

Τριχάδες, αἱ χαλκίδες ἡρακλέων μεμβράδες.

Τριχοβρώς. θηρίδιον, κατεσθίον τοὺς λόφους τῶν περικεφαλαιῶν. ¶ Τρίχορδον, ὄργανον.

Τριχοκόμος, τριχῶν ἐπιμελούμενος. ¶ Τριχοτρῶκται, ζωΰφια τὰ τὰς τρίχας κατεσθίοντα.

Τριχώδη, ὄρνεα πολυορκητικὰ πρὸς χώρησιν ἐπιτήδεια.

Τριχῶς, τριστῶς, ὑπομονητικῶς. ¶ Τριχῶσαι, θρέψαι. ¶ Τριψημερεῖν, στρατεύεσθαι καὶ παρέλκειν τὰς ὥρας. ¶ Τριώδελον, τριῶν ἡμιμναίων σταθμός.

Τριώροφα, τρίστεγα. ¶ Τριώλαξ, ἀγὼν παρθένων δρόμου. ¶ Τροία, πόλις τρῶος τοῦ ἰλίου.

Τροιζὴν πόλις, ἢ χωρίον ἐν ἄργει.

Τρομέοντο. ἔτρεμον. ¶ Τρόμος, εὐλάβεια, δέος. φυγή.

Τρόνα, ἢ θρόνα ἀγάλματα, ἢ ῥάμματα ἄνθινα.

Τρόνοι, σύμπιοι, στήμων, ἀρπεδόνη, ἄτρακτος.

Τρόπα, εἶδος παιδιᾶς καθ' ἣν στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς τὸ ἕτερον μέρος. ¶ Τρηπαγὸς, ὁ ἀπότιμα σμερόος. ¶ Τρόπαια, νικητήρια σύμβολα νίκης.

Τροπαὶ, αἱ δύσεις καὶ αἱ μεταβολαὶ, αἱ φυγαὶ αἱ διώξεις. νομίσματα τινὰ, αἱ μεταβεβλημέναι φροντίδες.

Τροπαλίζει, στρέφει.

Τροπαλισμὸς, μεταβολὴ, καὶ τὸ ἐκ συμβόλων ὑποδέχεσθαι. ¶ Τροπαλὸν, βραχύ. ¶ Τροπίοντο, ἐπάλλοντο, ἀπὸ τούτου καὶ ὁ οἶνος λέγεται τροπιστός.

Τρόπικος, μερὶς τῆς κώπης ὁ τρόπηξ, οὗ ἐπιλαμβάνονται οἱ ἐρέσσοντες, ὥστε ἀπὸ μέρους τὴν κώπην.

Τροπικώτερον, θεωρητικώτερον ἀλληγορικῶς, μεταφορικῶς οὐκ ἀληθῶς. ¶ Τροπὴ ἢ ἀποσκίασμα, ἀλλοιώσεως καὶ φαντασίας ὁμοίωμα. ¶ Τροπίας, οἶνος μεταβεβληκὼς καὶ ἔκλυτος. ¶ Τροπὴ, ἀλλοίωσις. ¶ Τρόπις, τὸ κατώτατον τῆς νεώς.

Τρόποι, οἱ ἱμάντες τῶν κωπῶν, ἢ οἱ κατέχοντες τὰς κώπας δεσμοὶ δερμάτινοι, ὅταν ἐλαύνωσιν οἱ τροπωτῆρες. ¶ Τρόπον τινὰ, ἀντὶ τοῦ τρόπον.

Τρόπος, ἦθος, γνώμη, προαίρεσις. ¶ Τροποῦσθαι, ἁρμόζεσθαι, μεταβάλλεσθαι, τρέπεσθαι.

Τροποῦσθαι, τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τοῖς τροπωτῆρσι, ἢ διὰ μηχανῆς νικῆσαι. ¶ Τροπώσομαι. νικήσω, πλήξω. ¶ Τρούεται, ἰσχναίνεται, τήκεται. ¶ Τροῦροι, δρόμοι, στάδιοι. ¶ Τροφωνίδαι, εἶδος κροκωτῶν. ¶ Τροφαλὶς, τυρὸς μακρός. ¶ Τροφίμη, δέσποινα, ἡ μήτηρ. ¶ Τροφὶς χάραξ, σκώληξ. ¶ Τρόφι, τεθραμμένον, μέγα. παλλόν τε. τρόφι κῦμα. γέγονε δὲ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τρό

τῶντας κατευφημίζουσιν. ¶ Τράφαλλος, ὁ χλωρὸς τυρὸς, οἱ δὲ τραφαλλίδα καὶ τροφαλλίδα.
Τράφη, ἐτράφησαν. ¶ Τραφερὰν. ξηρὰν, τὴν γῆν, θρέψαι λέγουσιν. ¶ Τραφερὸν, πυκνὸν, στερεὸν, λευκὸν, ξηρὸν, πεπηγμένον. ¶ Τράφεται, πήγνυται.
Τράφηξ, χάραξ, σκόλοψ· ἔνιοι δὲ τὸ δόρυ, ἄλλοι τὸ ἐπινεὼς χεῖλος. ¶ Τραφερὰ, ξηρά. ¶ Τράφος, τάφος. ¶ Τράχε, πορεύου. ¶ Τραχὶν, ἡ νῦν ἡράκλεια καλουμένη. ¶ Τραχηλιάσας, ἐναντιωθεὶς ἀπειθήσας. ¶ Τραχηλιῶ, ὑψῶ αὐχένα.
Τράχηλος, αὐχήν. ¶ Τραχὺς, σκληρός.
Τραχήλους, τὰς πορφύρας. ἔνιοι τοὺς σπονδύλους τῶν κογχυλίων. ¶ Τρεῖς κριταί. ¶ Τρεῖν, φοβεῖσθαι, φεύγειν. ¶ Τρεῖς ἕκαστον ἀνάσας. τρεῖς ἕκαστον φωνήσας καὶ ἀνακαλεσάμενος. ἔθος γὰρ ἦν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τεθνηκότων τὰς ψυχὰς μετακαλεῖσθαι κατὰ τὸν ἀπόπλουν. ¶ Τρεῖς θεοὶ, παρὰ σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοσιν ὅρκῳ τέτακται, ἔνιοι κατὰ τὸ ὁμηρικόν. ¶ Τρέμηνα, ἡλικία. ¶ Τρέπει, μεταστρέφει. ¶ Τρέπεται, ἀλλάσσεται, μεταβάλλεται. ¶ Τρεπόντων, ἐπιστρεφόντων. ¶ Τρεπτήριος, τροπῆς. ¶ Τρέπω, διώκω ἢ φεύγω. ¶ Τρέσαι, φυγεῖν, φοβηθῆναι. ¶ Τρεσάντων, φοβηθέντων. ἢ διὰ τὸ δέος φυγόντων. καὶ τρέσαντος ὁμοίως. ¶ Τρέστης, δειλός. ¶ Τρέφειν, ἔχειν συνῆναι. καὶ τρέφεται ὁμοίως. ¶ Τρέχειν, ἀγωνίζεσθαι. ¶ Τρέχνος, στέλεχος. κλάδος φυτοῦ. βλάστημα. ¶ Τρέψαν, μετέβαλλον. ¶ Τρέψειαν, νικήσειαν. κατατάξειαν. ¶ Τρέψομαι, ἔξω πορεύσομαι διὰ τὸ ἔξω. ¶ Τρηγαλέον, διερρωγότα. ¶ Τρήματα, τρυπήματα. ¶ Τρηματικτὰς. κυβευτὰς, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων. ¶ Τρηρὸν, ἐλαφρὸν δειλὸν. ταχύ· πλοῖον μικρόν. ¶ Τρήρων δειλὴ περιστερὰ, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, ὅ ἐστι φοβεῖσθαι. δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον καὶ ταχύ. ¶ Τρήρωνες, περιστεραί.
Τρήρωσι, περιστεραῖς. ¶ Τρήρωνα. δειλὴν ἀπὸ τοῦ τρέμειν. ¶ Τρητοὶ λίθοι, τὰ ἀλίβα. τὰ γὰρ ἐνώτια ἐλλόβια διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς ἐνίεσθαι. ¶ Τρητοὶ λίθοι, εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν λίθους ἵνα δι' αὐτῶν τὰ ἀπόγεια σχοινία διαπλέωσιν οἱ ναῦται.
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι. τοῖς κατὰ τὰς ἁρμογὰς τετρημένοις, ἢ ἱμᾶσι. τοῖς ἱμᾶσι γὰρ ἐνετείνοντο αἱ κλῖναι ὡς καὶ τὰ βάθρα. ¶ Τρητοκουρήτας, γυναῖκας γυναῖκας, οἱ δὲ παρθένους. ¶ Τρητὸν ἔλαιον, διὰ τὸ κοίλωμα ἔχειν τὸ μάγγιον ἔλαιον. ¶ Τραχαλέω, τραχεῖ.
Τρηχεῖα, τραχεῖα, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχουσα. ¶ Τρηχεῖαν, τραχεῖαν, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Τρηχὺ νόημα. σκληρὸν νοῦν. ¶ Τρία, κατὰ τοῦ πολλοῦ ἐστι προστίθεται.
Τρία θνησκομένοις, ἄντικρυς τὰ τοῦ θνησκομένοις ἐπιζήμια ἐκτέθηκεν. ¶ Τρίαινα, δόρυ, τρεῖς ἔχον ἀκμάς.
Τριακατίερον, ἀντὶ τοῦ ἀφοσιοῦντες.
Τρία καὶ δύο, ἐπὶ κράσεως τοῦτο. δύο δὲ εἰς κράσεως, τρεῖς μὲν ὕδατος πρὸς ἕνα, οἴνου δὲ μία καὶ πέντε ὕδατος πρὸς δύο. ¶ Τριακὰς, ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνὸς, καὶ σύστημά τι τῶν πολιτῶν.
Τριακάπτοι, οἱ εὔφημοι καὶ τὸ σύστημα αὐτῶν.
Τριάκις, ἀντὶ τοῦ τρὶς λάκωνες.

Τριάκοντα, οὕτως ἐχειροτονοῦντο δικασταὶ ἀθήνῃσιν, οἳ τινὰς ἐζημίουν διὰ μὴ παραγινομένους τῶν πολιτῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ¶ Τριακόντορον, πλοῖα ὑπὸ τριάκοντα κωπηλατούμενα.
Τριάκοντα, πόρνη λαμβάνουσα τριάκοντα. ὁ δὲ λεπτὰ εἴκοσι. ¶ Τριάξ, τριακάς. ¶ Τριάς, στιχόρου, ἔθος ἦν πολλὰ τοῦτον ᾄδεσθαι ὡς καὶ τὰ ὁμήρου.
Τρίβακον, ἱμάτιον. ¶ Τρίβαλλοι, συκοφάνται, οἱ διὰ τὸ σπαταλητικῶς ἐν τοῖς βαλανείοις διατρίβοντας καὶ ἐπὶ τὰ δεῖπνα ἑαυτοὺς καλοῦντας:
Τρίβανον, λήκυθον. ¶ Τριβὴ, διατριβὴ ἢ βραδυτής.
Τρίβηλα, στρεπτὰ, στωμύλα.
Τρίβηλοι, ἀκάνθης εἶδος ὅθεν καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ἵπποις ἐν τοῖς χαλινοῖς ἐντιθέμενον. ¶ Τρίβολον, ἄκοντα τρίαιναν. ¶ Τρίβοντες, λεαίνοντες, ἢ φανερὰν ποιοῦντες, ἢ λείαν. ¶ Τρίβος, ἀτραπός. ὁδός.
Τριβώνυνος, ἔμπειρος. ¶ Τρίβος, ἡ ὁδός. ¶ Τρίβων στολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γράμμα. ¶ Τρίβωνα, στολισμόν. ¶ Τριβώνιον, πάλλιον, περιβόλαιον.
Τριβωνοφόρος, ὁ φορῶν στολήν.
Τρίγανον, εἶδος μέτρου παρὰ τοῖς γεωμέτραις.
Τρίγλα, ἰχθὺς θαλάσσιος ἢ τόπος τίς. ¶ Τρίγληνα, πολυθέατα, γλῆναι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί.
Τρίκοκκα, τριόφθαλμα πολυειδῆ. ¶ Τριγλίζειν, κατὰ μίμησιν ἐπὶ τῶν γελώντων. ¶ Τριγλήνας, εὐμόρφους ὀφθαλμούς. ¶ Τριγκῶσαι ἢ θριγγῶσαι φράξαι. ¶ Τριγλώχινι, τριγώνῳ, τρεῖς γωνίας ἔχοντι. ¶ Τρίγονοι, τρίτην γενεὰν ἐπιχόντες ἢ οἱ τρεῖς. ¶ Τρίγωνον, εἶδος ὀργάνου ψαλτηρίου, ἢ φυτὸν ἐν αἰγύπτῳ. ¶ Τρυγὸς, τρυγών. ¶ Τρίζει, φωνεῖ. Τριγχὸς, περίφραγμα. στεφάνη. τειχίον.
Τρίζουσα, φωνοῦσα λεπτόν τι. ¶ Τρίζωος. τρεῖς γενεὰς διήγαγε. ¶ Τριήμερος, θεσμοφόρεια ὑπὸ λακώνων. ¶ Τριημιολία, ναῦς μακρὰ ἄνευ καταστρώματος. ¶ Τριήραρχος, τριήρους ἄρχων ἤτοι πλοίων πολεμικῶν. ¶ Τριήρεις, πλοῖα πολεμικά.
Τριήρης, ἔξω ἐστι νεὼς καὶ ῥυτόν τι ἔκπωμα.
Τρίηρον, πλοῖον μικρόν. ¶ Τριήρ, ὁ νόμος τριήραρχος. ¶ Τριθαλλία, μεγάλως τοῦ θάλλειν αἰτίαι.
Τρίκαρπον, τριετῆ. ¶ Τρίκκη, πόλις θετταλίας.
Τρίκκος, ὀρνιθάριον ἢ βασιλεὺς ὑπὸ ἠλείων.
Τρικόλυβον, νομισμάτιόν τι. ¶ Τρικόνητος, ὁ πολλάκις ἀπολέσθαι ἄξιος καὶ καταχωσθῆναι.
Τρικόρυθος, ἀνδρεῖος ἥρως. ¶ Τρικότυλος οἶνος, ὁ τρεῖς κοτύλας ὀβολοῦ πωλοῦντες. ¶ Τρίκορθος, ὁ ἐπὶ τρία ἔτη κεκαθαρμένος κειρός, ὁμοίως καὶ ὁ μὴ κεκαθαρμένος. ¶ Τρίκτειρα ἡ τριττύα θυσία ἐνυαλίῳ. θύεται δὲ πάντα τρία καὶ ἐνορχα.
Τρικτύα, τριάδα, ἔνιοι θυσία κάπρου κριοῦ ταύρου.
Τριττύς. μέρος φυλῆς. ¶ Τρίκυζα, πολλῆς διόμβρα λιτανείας. ¶ Τρικυμία, ζάλη. ¶ Τρίλλιστος, πολυλιτάνευτος. ¶ Τρίμηνοι, πυροί, οἱ καὶ σητάμηνοι λεγόμενοι. ¶ Τρίμιον, τὸ ἀσπάσητον ἱμάτιον.
Τριμίσκον ἱμάτιον ἀσπένδυτον. ¶ Τριταγωνιστὴς, ὁ τρίς ἀγωνιζόμενος. ¶ Τριμίτινα, ὑφάσματα τρίμιτα.
Τρεῖμε, φοβεῖταί με. ¶ Τρίμμα, ὁ ἄρσο

Τὸ προμηθὲς, τὸ προνοητικόν. ¶ Τὸ προσεχὲς, τὸ ἐγγύς. ¶ Τὸ πρῶτον, τὸ πρεσβύτερον. ¶ Τοσυργὶς ἐμπνευσμοῖς. ¶ Τὸ ῥᾶ, ὅπερ δή. ¶ Τόρβηλος, μεμψίμοιρος. ¶ Τόργιον, ὄρος ἐν Σικελίᾳ, ὅπου νεοττεύουσιν οἱ γῦπες, ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὶ τόργοι.

Τόργος, εἶδος γυπὸς αἱμαρρόφου, ἔστι δὲ καὶ ὁ γὺψ παρὰ Σικελιώταις. ¶ Τορεῖν, τρῆσαι, ξῦσαι, τεμεῖν.

Τορελλῆ, ἐπιφώνημα θρηνητικὸν ἐν αὐλῷ θρακικῷ.

Τορκιμὸν, τὸ βαρὺ καὶ μισητόν. ¶ Τόρμα, εὐθὺς δρόμος κατὰ τέχνην καὶ ξοφὴ ἢ σύμπας. ¶ Τορμὶς ἡ δίαινα. ¶ Τόρμος, ἡ τρύμη τοῦ ξοχοῦ εἰς ὃν ὁ ἄξων. ¶ Τορνεύει, γλύφει. ¶ Τορνευταὶ, γλύπται.

Τόρνος, ἐργαλεῖον τεκτονικὸν ᾧ τὰ στρογγύλα σχήματα περιγράφεται. ¶ Τορνῶσαι, περιγράψαι κυκλῶσαι.

Τορνώσατο, τῷ κύκλῳ περιγράψας. ¶ Τορνῶμαι δὲ πρὸς μέτρον, ἀντὶ τοῦ περιγράφομαι. ¶ Τὸ ῥόθιον, τὸ κῦμα. ¶ Τορὸν, λιθικὸν σκεῦος ἢ μεγαλόφωνον.

Τορόνος, τόρνος παρὰ Ταραντίνοις. ¶ Τόρος, ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν. καὶ εἰς ὃ ὁ στελεὸς ἐμβάλλεται.

Τορόν τι, ὀξύ. ¶ Τορῷ, ἐντελεῖ, ὀξεῖ, ἀκριβεῖ, ξανῷ ἰσχυρῷ μεγάλῳ. ¶ Τόῤῥα, ὅπερ δή.

Τόρτορα, τῶν κοραμίων περιμήκης πυθμήν.

Τορτυρόμενον, νιφόμενον. ¶ Τορύνη, στωλίς τι.

Τόσα καὶ τόσα, ἢ τοσαῦτα. ¶ Τὸ σέλας, ἡ ἔκλαμψις.

Τὸ σίνεσθαι, τὸ βλάπτεσθαι. ¶ Τὸ σκάφος, τὸ πλοῖον.

Τόσον, τοσοῦτον, τηλικοῦτον. λέγεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ. ¶ Τὸ σὸν μένος, τὴν σὴν ὀργήν.

Τοσοῦτον, ὅλον τοῦτο. ¶ Τὸ σταῖς, τὸ ἄλευρον.

Τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ πλέον. ¶ Τὸ τάχος, συντόμως.

Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν, εὐρὺ καὶ μέγα μοι χάσμα γῆς γένοιτο, ἵνα με δέξηται, ὅταν ἤδη ἀποθάνοιμι.

Τὸ τεῦχος, τὸ σκεῦος. ¶ Τὸ τηνικαῦτα, τὸ τότε.

Τὸ τί, διατί. ¶ Τοῦ, ἄρθρον προτακτικόν.

Τοῦ δὲ πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται, τοῦ καλουμένου κομήτου ἀστέρος. ¶ Τοῦμα, στόμα. ¶ Τοὐμοῦ, τοῦ ἐμοῦ.

Τουμεφαρὸς, φαιδρόν(?). ¶ Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο, τὴν τριακάδα λέγει. τὸν μῆνα ἔχειν φησὶν ἡμέρας εἰκοσιεννέα. ὥστε τὴν τριακάδα μέρος ἔχειν καὶ τοῦ παρῳχηκότος, καὶ τοῦ ἐπιόντος μηνός.

Τοὔμπαλιν, τὸ ἐναντίον, ἀνάπαλιν, ἔπειτα πάλιν.

Τοὔνεκα, τούτου χάριν τούτου ἕνεκεν. ¶ Τουνὶ, σὺ λάκωνες. ¶ Τοῦ παιδὸς ἀξιόλογον, τοῦ παιδὸς ἄξιον. ¶ Τοὔργον, τὸ ἔργον κατὰ συναίρεσιν τῶν φωνηέντων. ¶ Τοὔρθρον, τὸ ὄρθρον. ¶ Τοὺς, ἄρθρον προτακτικὸν, καὶ ἀντὶ τοῦ οἷς καὶ ἀντὶ τοῦ τούτοις.

Τουσοὶρ, φύσκη πλήρης κρημνῶν στέατος αἵματος.

Τοῖς ἐμβόλοις, τὰ ἔμβολα τῶν νεῶν καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν. ¶ Τοῖς ἐν τέλει. τοῖς ἐν τιμῇ καὶ ἀρχῇ.

Τοὔσχατον, τὸ ἔσχατον καὶ μέγιστον.

Τουτάκις, τοσαυτάκις, ὅπερ ἐστίν.

Τουτὶ, τοῦτο. ¶ Τοῦτις, ὁ κόσσυφος.

Τοῦ πρὶν μὲν, ποτὲ μέν. ¶ Τοὔπιον, τὸ πρότερον καὶ ἔσχατον. ¶ Τοῦτο, ἐντεῦθεν λάκωνες.

Τοῦφος, τάφος. ¶ Τόφρα. ἐν τοσούτῳ. ἕως τούτου καὶ ἀνταποδοτικὸν τοῦ χρόνου, ἢ ἄχρι, ἢ ἕως, ἢ ἵνα.

Τόφρα δὲ, τηνικαῦτα δέ.

ραγαλέον διερρωγότα. ¶ Τραγᾶν, οὕτω τὸ ἀκαρπεῖν τινὰς τῶν γεωργικῶν. οἱ δὲ μᾶλλον νόσον καὶ τῆς φωνῆς τὸ πάθος. ¶ Τράγαι αἰολεῖς οὕτω λέγονται ἀπὸ λίμνης, ἣ καλεῖται τράγη. ¶ Τραγάσαι, οἱ ἅλες οἱ ἀπὸ Λέσβου. ¶ Τραγεῖον, πόας εἶδος.

Τράγη, πεπλησμένη, πεπηγυῖα, τραγηφόροι αἱ κόραι διονύσῳ ὀργιάζουσαι τραγῶν περιέπλουσι. ¶ Τραγίζειν, τὸ τραγᾶν τῇ φωνῇ τοὺς ἀκμάζοντας τῶν παίδων.

Τραγικὰ, τραγῳδῶν ᾄσματα. ¶ Τραγικὸν πάθος, μεστὸν συμφορᾶς. ¶ Τραγικὸς πίθηκος, παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίας σεμνυνομένων. ¶ Τραγισκοὶ, οἱ τὰ ἱερεῖα κλέπτοντες. ¶ Τραγοπώγων, πόας εἶδος.

Τράγοις, σατύροις, διὰ τὸ τράγων ὦτα ἔχειν. ¶ Τραγῳδεῖν, χορεύειν. ¶ Τραγῳδία, χορεία κωμῳδία.

Τραγῳδὸς, χορὸς τοὺς κωμῳδούς. μηχανᾶται. ¶ Τράλλεις, οὕτως ἐκαλοῦντο μισθοφόροι θρᾷκες τοῖς βασιλεῦσιν, οἱ τὰς φονικὰς χρείας πληροῦντες.

Τραλλὸν, πικρόν. ¶ Τράμις, τὸ ῥῆμα τῆς ἕδρας ὃ ὄρος τινὲς ἔντερον, οἱ δὲ ἰσχίον. ¶ Τράμπις, ναῦς ἄκατος, πορθμίς. τινὲς πλοῖα βαρβαρικά. ¶ Τρανὲς, σαφὲς, ἀληθές. ¶ Τρανίαν, αὐλὴν ἐν ᾗ διέμελλον.

Τρανιψοὶ, ἔθνος θράκιον. ¶ Τρανὸς, σαφὴς ἀληθής.

Τρανὸν, ἐξαμηνιαῖον πρόβατον. ¶ Τράπει, ἔτρεψε.

Τραπεζῆες, οἱ περὶ τὰς τραπέζας λιχνεύοντες. καὶ οἱ ἐπιτραπέζιοι καὶ οἰκουροὶ, λύσις ἐστὶ τοῦ σώματος συνεχείας κατὰ μικρόν τι μέρος τῆς συναφείας διακοπείσης. ¶ Τραπεζίας, περὶ τῇ τραπέζῃ τρεφομένοις. ¶ Τραπέζιον, περὶ τοῖς γεωμέτραις, σχῆμα, τὸ τὰς μὲν δύο πλευρὰς ἀπεναντίας πρὸς ἀλλήλας ἔχον ἀνίσους, τὰς δὲ ταύτας ἐπιζευγνυούσας ἴσας. ¶ Τραπεζεὺς, παράσιτος ἄκλητος.

Τραπεζίτας, κολλυβιστὰς, χρηματιστὰς, δανειστάς.

Τραπεζοποιὸς, οὐχ ὁ μάγειρος, ἀλλ' ὁ ἐπὶ πάσης περὶ τὰ συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελούμενος.

Τραπεζὼ, ἱέρεια τις ἀθήνησιν. ¶ Τραπεζίτην πατέρα, τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν, καὶ ἀτιμάσαντα τὸν μενελάου. ¶ Τραπείομεν. τερφθῶμεν. ¶ Τραπελιζόμενος ἢ ἐκτραπελιζόμενος συνεχῶς ἀναστρεφόμενος.

Τραπέντα πάλιν, ἐνηλλαγμένως. ἢ παρηλλαγμένως.

Τραπέοντο, ἐπατοῦντο παρὰ τὸ τρόπον λαμβάνειν τὸν βότρυν πατηθέντα. ¶ Τραπέουσι, πατοῦσιν ἐπὶ τοῦ ληνοῦ. ¶ Τράπεκι, δόρατι. ¶ Τραπεῖν, ληνοπατεῖν. ¶ Τραπῆναι, στραφῆναι, πεισθῆναι.

Τραπηδὼς, ὁ οἶνος. ¶ Τραπημένοις, ξεπομένοις.

Τράποντο, εἰς φυγὴν ἐτράποντο. ¶ Τραπῶ, ἀπέλθω. ¶ Τραφερὸν, ξηρόν. ¶ Τρασιὰ, ὁ τῶν σύκων ψύκτρα(?) παρὰ τὸ ταρσεύειν, ἤγουν τόπος ἔνθα ξηραίνουσιν αὐτά. ¶ Τραχικὸν, θρηνητικὸν, λυπηρόν.

Τραυλίζει, ψελλίζει. ¶ Τραυλὸν, ἡδὺ λεπτόν.

Τραυλὸς, ψελλὸς, τὴν γλῶτταν βεβλαμμένος.

Τραῦμα, πληγὴ, ἕλκος, μώλωψ.

Τραυματίαι, σφαγαὶ τετρωμένοι. ¶ Τραύσκανον, ξηρὸν πᾶν, ὃ φρύγανον. ¶ Τραυσοὶ, ἔθνος σκυθικόν. οἱ τοὺς μὲν γεννωμένους ἀτιμάζουσι, τοὺς δὲ τελευ

λᾶθι, ὑπόμεινον. ¶Τλαιπαθὲς, ταλαίπωρε.
Τ λᾶς, ὑπομείνας, ὁ τοιοῦτος. ¶Τλασίφρονα
ὑπομονητικόν. ¶Τλῆθα, ὠρμία κυρίως οἱ.
Τ λήθυμος, ἰσχυροκάρδιος. ¶Τλήμων, ὑπομονητι
κός. ¶Τλημαθεῖν, ταλαιπωρεῖν. πονεῖν. ¶Τλη
μόνως, ἐλεεινῶς. ¶Τλῆναι, ὑπομεῖναι, τολμῆσαι,
παθεῖν. ¶Τληπάθειαι, ὑπομοναὶ, ταλαιπωρίαι.
Τ λησπαθὴς, ὑπομονητικός. ¶Τλῆσις, τόλμα θράσος.
Τ λησίπονος, τολμηρὸς, καρτερικός. ¶Τλῆτε, ὑπο
μείνατε. ¶Τλητικῶς, ὑπομονητικῶς. ¶Τλη
τῶν, ὑπομονητικῶν. ¶Τμάγεν, διεχωρίσθησαν.
διέστησαν, ἐτμήθησαν, ἐσχίσθησαν. ¶Τμάριον, ὄρος
ἀρκαδίας. ¶Τμάριος, ζεὺς ἐν δωδώνῃ.
Τ μήγας, γατόμος ἀροτήρ. ¶Τμῆγος ἀρότρο, βού
τμημα. ¶Τμήδην, τμητικῶς, τομῶς, ταχέως,
ἀποκεχωρισμένως. βέλτιον δὲ ὅσον ἐπιτεμεῖν καὶ οὐκ
εἰς βάθος ξῦσαι. τμήδην αὐχέν' ἐπῆλθεν.
Τ μηθῆναι, κοπῆναι. ¶Τμηθῆναι, κοπῆναι. ¶Τμῆ
ξαι, τεμεῖν λαβεῖν, ¶Τμῆξαι, τὰ αὐτά.
Τ μῆσις, τμῆμα. ¶Τμῶλος, ὄρος καὶ ποταμός.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

.. ὁ, τὸ ἄρθρον, οὐδέτερον προτακτικὸν, ἢ ὅ τό μὲν
Τ ἥμισυ οἰνοπέδιο. καὶ ἀντὶ τοῦ τοῦτο. τὸ μὲν οὐ ποτὲ
φύλλα καὶ ὄζους φύσει. ¶Τοάκης, χιτὼν χι
τός. ¶Τόβλικος, κρουματίου μίμησις. ¶Τόγε
εἶκον, ὅσον δυνατόν. ¶Τοπέρα, μοιχὸς, λαλαγός.
Τ ὁ δ' αὐτό. τὸ αὐτὸ δὲ ὁμοίως δέ. ¶Τὸ δεῖν, τὸ δέον.
Τ ὁ δῆιον, τὸ πολέμιον. ¶Τόδ' ἱκάνεις. ἐνθάδε ἥκεις.
Τ ὁ ἐνσώματον, τὸ μετὰ σώματος. ¶Τὸ ἠλύσιον, ὁ παρά
δεισος. ¶Τὸ ἦνυστρον, μέρος τῆς κοιλίας τῶν μηρυκω
μένων. ¶Τόθι, παρεστώς. ¶Τοί, οὔτοι. καὶ σύνδε
σμος παραπληρωματικός. ¶Τοῖα, τοιαῦτα, τοιάδε.
Τ οιγάρ, τοιγαροῦν σύνδεσμος. ¶Τοιγαροῦν, ὅθεν δὲ, ἢ
οὐκοῦν. ¶Τοιγάρτοι. καὶ τό, τοιγάρτοι. ¶Τοιδέγε
ἐκεῖνοι δὲ ἢ αὐτοί γε. ¶Τοιθορύκτεια, ἡ τοῖς δεσμοῖς
ποιοῦσα. ¶Τοιθορύσσειν, σείειν. ¶Τὸ ἱερὸν, τὸ θεῖον.
Τ οικέν, οἵ τινες ἄν. ¶Τοῖν, τί ποτε κρότου.
Τ οίνυν, λοιπόν. ¶Τοινισαφράσαι, ἀγγεῖλαι, εἰπεῖν.
Τ οῖο, τούτου ὁ αὐτοῦ. ¶Τοῖον, τοιοῦτον, οὕτως ἀπειρόν.
τοῦτον. τάσσεται δὲ ἐπὶ θαυμασμοῦ. ¶Τοιοῖς δὲ, τοιούτοις
δέ. ¶Τοὶ ῥα. οἵ τινες δέ. ¶Τοῖς, τούτοις.
Τ οίσι. τοῖς σοῖς, ἢ ἑαυτοῖς, ἢ ἐν τούτοις. ¶Τοῖς τῇδε,
τοῖς ἐνθάδε. ¶Τοῖς τυχοῦσι, τοῖς ἐντυγχάνουσι.
Τ οιχοδιφήτωρ, τοιχωρύχος. ¶Τοῖχος, τοῦ πλοίου ἡ
πλευρά. ¶Τοιχωρύχος, λῃστὴς κλέπτης. ¶Τοί
ως, ἰσχυρῶς, καλῶς, ἀκριβῶς. ¶Τοκάδες, ἔγκυοι.
Τ ὁ, κεῖν, δόκειν. ¶Τὸ κατὰ γαστρὸς ξίφος, θηρίδιον,
σκολοπένδρᾳ ὅμοιον. ¶Τοκέες, πατέρες. γονεῖς,
Τ οκεῦσι, γονεῦσιν, ἐγγόνοις. ¶Τοκέων, γονέων.
Τ όκος, γένεσις. ¶Τὸ κρήγυον, τὸ ἀληθές.
Τ ὁ κῦρος, ἡ ἐξουσία ἡ δεσποτεία. ¶Τόκα, τότε.
Τ ὁ λαιόν, τὸ ἀριστερόν. ¶Τολέπευσεν, εἰργάσατο.
Τ ολμήσω, καρτερήσω. ¶Τολμητίας, προπετὴς,
αὐθάδης, ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐπιχειρῶν.

Τ όλυξ, αὐδήιον. ¶Τὸ λοβὸν, τὴν ἀρχὴν τοῦ ὠτός.
Τ ολύπαι, τὸ κατασκευάσον ἔριον. ¶Τολυπεύειν, τα
λαιπωρεῖν, μοχθεῖν στρέφειν, μηχανᾶσθαι, ἐργάζεσθαι.
Τ ολύπευμα, τὸ κατασκευασὸν ἔριον. ¶Τολυπεύσας,
κατορθώσας. ¶Τολύπευσεν, διεπράξατο.
Τ ολυπευτικώτατος, ἐργαστικώτατος, ἐπιτελεστικώτατος
Τ ολύπη, τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν ἃ καὶ βόειακας
καλοῦσιν, καὶ ἀπαθήλιον σήμονος, ἢ σελήνης.
Τ όμαρος, τὸ ἐν δωδώνῃ ὄρος καὶ προφήτης καὶ ἱερεὺς καὶ
θύτης καὶ μάντις. ¶Τομεταξὺ, τηνικάδε.
Τ ὁ μελάνδρυον, τὸ μέσον τοῦ ξύλου διὰ τὸ εἶναι ἔνπυον τοῦτο
τὸ μέρος. ἄλλοι δὲ δασύλαντες τὸ μέλαν δρυὸς εἰς
δύο μέρη λόγου ἀποδεδώκασι τὸ μέλαν ἐπὶ δρυὸς μέρος
μέλαν εἶναι καὶ ἄσηπτον διαμένειν. ¶Τομεύουσι,
τέμνουσι. ¶Τομεὺς, τμήτης, ὅπου ὁ τέμνων.
Τ ομὴ, ἡ ῥίζα ὅθεν ἐτμήθη καὶ ἡ πληγὴ τοῦ ξίφους.
Τ ομία, τὰ ἀποτμήματα καὶ ἀκρωτηριάσματα τοῦ
νεκροῦ. οἱ δὲ τὰ ἱερὰ ἃ σφάζοντες ὀμνύουσιν.
Τ όμοι, τούτομοι. ¶Τόμος, χάρτης, ἢ ὁ τέμνων.
Τ όμουροι, προφῆται, ἱερεῖς. οἰωνοσκόποι, διάκονοι.
Τ ομώτερος, ὀξύτερος, δυνάμενος τέμνειν.
Τ όν, ἄρθρον ἀρσενικὸν προτακτικὸν ἐπ' ὠσιως αἰτιατι
κῆς, ἢ τοῦτον, ὁ ὄν τινα. ¶Τονάα, φωνὴ στάσις.
Τ ὸν ἀφ' ἱερᾶς. γραμμή τις ἐν τῇ παιδιᾷ τῶν πεσσῶν ἱε
ρὰ καλουμένη. ¶Τὸν δ' ἄρ, πρὸς τοῦτον δέ.
Τ ὸν θυντενῆ τὸν ὀρθόν. ¶Τονθορύζει, ἀτάκτως λαλεῖ
γογγύζει. ψιθυρίζει. καὶ τονθορίζει τὰ αὐτά.
Τ ονθρὺς, φωνή. ¶Τόνθων. παρὰ κρατῖνος εἶδος νωτιαίου
κρέως τὸ ὄνομα. ¶Τόνος, ἔντασις, ἰσχὺς ῥώμη
δύναμις. ¶Τόνοις, τὰς κεραίας, ἀπὸ τοῦ τετάσθαι.
Τ ὸν ὀπισθόταρον, τὸν ὀπίσω, τὸν τελευταῖον τὸν ἔσχα
τον. ¶Τὸν οὐδὸν, τὸν βατῆρα, ὀδόν ποιῶν.
Τ ὸν σά, τὸν δέ. ¶Τὸν σὸν, τὸν ἴδιον τέρμονα. τὸ τέλος
Τ όνυ γὰρ κατεάξαμεν, τοῦτο γὰρ τὸ δόρυ κατεάξαμεν.
Τ όνω, λίαν τέρατι. Τοξεύομαι, ἀποστρεῦμαι.
Τ οξεύοντι, τόξα ἔτεινον. ¶Τοξίου βουνὸς, τοῦ ἀπόλλω
νος, τοῦ ἐν σικυῶνι, βέλτιον δὲ ἀκούειν τὴν ἐν δελφοῖς
νάπην λεγομένην, ἐκεῖ γὰρ καὶ ὁ δράκων κατετοξεύθη.
καὶ ὁ ὀμφαλὸς ἐπὶ γῆς τάφος ἐστὶ τοῦ πύθωνος.
Τ όξον, κυρίως αὐτὸ τόξον, δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τοξικὴν ἐμ
πειρίαν καὶ αὐτὰ τὰ βέλη. ¶Τοξοποιεῖν, τὰς ὀ
φρῦς συστρέφειν αὐτάς. ¶Τοξόται, οἱ δημόσιοι ὑπη
ρέται. ¶Τοξότα. λωβητὴρ δὲ τόξων λωβώμενε καὶ
βλάπτων ἀφ' οὗ τὸν δειλὸν λέγει. ¶Τοξότης, πο
λεμιστής. ¶Τόξου πῆχυν τὸ ὅλον τόξον κατὰ ἀπο
τάκτασιν τῆς νευρᾶς. ¶Τόοι, ὄφρ' αὐτοῦ.
Τ ὁ ὄντως, τὸ ἀληθῶς. ¶Τόσα μέμηλε, τοσαῦτα
φροντίζει. ¶Τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοὶ, τὸ κατὰ δύναμιν τὴν
ἐμόν. ¶Τοπάζει, εἰκάζει, ἰδρύει, ὑποπτεύει, στοχά
ζεται, ἢ ζητάζει. ¶Τὸ παράπαν, παντελῶς.
Τ ὸ πάροιθεν, τὸ πρὸ τούτου. ¶Τὸ πρὸν ἐν πίθοισι. παροι
μία ἧς καὶ πλάτων ἐν γοργίᾳ μνημονεύει. ¶Τοπά
σαι. ὑπονοῆσαι, ὑπολαβεῖν. ¶Τοπαστέον, ὑπολη
πτέον, ὑπονοητέον. ¶Τὸ πολὺ, πλῆθος. ¶Το
πῖα, ὅπλα νεώς. σχοινία. τοπῖα, κάλοι.
Τ ὁ πρὸς ἀκτῖνα, τὸ πρὸς αἰαρλήν.

T ιέρη, τὸ ὀξὺ πέρσαι. ¶ Τιητεῖν, τιμωρεῖσθαι.
T ίθαι, τιθασσαί, τέλειαι, ἐξάρτιοι πραξεῖαι.
T ιθαιβώσσειν, βόσκειν. ἐργάζεσθαι, τρέφειν, ἐθάβειν, θησαυρίζειν, ἀκεπᾶν, θορυβεῖν, τιθέναι τὴν βάσιν, τουτέστι τὴν τροφήν. ¶ Τιθαιβώσσουσιν, ἕνα ταποτίθενται ἀπὸ θησαυρίζουσι τὴν τροφὴν αἱ μέλιτται τὸ λεγόμενον μελίκηρον. ¶ Τιθαιβώσσουσι, τιθέασι, φυλάσσουσι.
T ίθει, ἐνετίθει, ἐδίδου. ¶ Τιτθίον, μαστός. ¶ Τίθεσθα, ποιεῖς. ¶ Τιθέντες, ποιοῦντες. ¶ Τίθεντο, περιεσκευάζοντο. ¶ Τίθιον, ἰσόθεον. ¶ Τιθή, τροφός. ¶ Τιθήνας, τροφοὺς τίτθας. ¶ Τιθασσεύει, ἡμεροῖ, πραΰνει. ¶ Τιθηνεῖ. τρέφει, τιθηνεύεται ὅμοιον. ¶ Τιθηνούμενος, τρεφόμενος ἀσκῶν.
T ιθηνὸς, τροφὸς, μοσχοτρόφος. ἢ τὰ τιθηνούμενα τημελῶν παιδία, οἱ δὲ τὸν τιθηνὸν ἐράσμιον. ¶ Τιθέμενον, παρατιθέμενον, ὅ ἐστι καθοπλιζόμενον. ¶ Τιθωνοκόμον γένος, τοὺς αἰθίοπας ἐπεὶ μέλανες καὶ κομῶνται. ¶ Τιθηνούμενος, τρέφων. τιθηνὸς γὰρ ὁ τροφὸς, καὶ τιθηνοὶ οἱ μαστοί. ¶ Τίθησι, τιθεῖ. ¶ Τιθιᾶσθαι τιμᾶν. ¶ Τίθρασι. χαλεπὰ τραχέα. ¶ Τιθωνοκόμον, ἔθνος. μέλαν μὲν τὸ ὅλον σῶμα λευκὸν δὲ τὰς κόμας. ¶ Τί ἱκανὸν, τί ὄφελος. ¶ Τίκει, τί ἄν.
T ίκτειν καὶ ἐπὶ ἀρρένων, τίκτειν ἀνὴρ ἀνέστιον μυριάδ' δύναται. ¶ Τιλίαι, ἄγειροι. ¶ Τιλλά, πληρά.
T ίλλει, ἀνασπᾷ μέμφεται, διαβάλλει, ἀποκόπτει.
T ιλλομένη, λοιδορουμένη. ¶ Τίλμος, παιδιά.
T ίλρυ. εἶδος τειχίου. ¶ Τιμαδία, μικρὰ τιμή.
T ί μαθὼν. τί βουλόμενος. ¶ Τιμαλφεῖν, τιμᾶν.
T ιμαλφὴς, ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα δι' ὑμᾶς ἀγαμένη ἰώνων φοίνικι δευτέρῳ. τινὲς μὲν τοῦ ἰώνιον. αἰσχύλος δὲ ἐν ἐπινικίοις ἐπὶ τοῦ ἐντίμου. ¶ Τιμαίωνα, τιμήματα. ¶ Τιμαλφέστατα, τιμιώτατα, πολύτιμα, ἢ ὁσιώτατα. ¶ *Τιμάναξ, ὁ πρωκτός. ὁ δὲ ἀυτὸς ὁ θεόδωρος. ¶ Τιμᾶσι, τισίν. ¶ Τιμάω, τιμήσω. ¶ Τιμὴ, δόξα. ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία, ἢ αὐτὲ κτῆσις ἡ κυρία. ¶ Τί μέλλει, τί βραδύνει.
T ιμηλὲς, εὐλαβές. ¶ Τιμήεντος, ἐντίμου.
T ιμήορος, τιμωρός, βοηθός. ¶ Τιμηρύειν, τιμωρεῖν. ¶ Τιμῆς, τίσεως. ¶ Τιμήσεως, ζημίας.
T ιμηταὶ, οἱ τιμώμενοι τὴν ἑκάστου οὐσίαν. ¶ Τίμιος ἔντιμος ἔνδοξος. ¶ Τιμηουλκῶν, τιμὴν αἰτῶν, ἢ ἕλκων τὴν τιμήν. ¶ Τιμουλκῶν, αἰτῶν ἢ ἀπαιτῶν.
T ιμιοῦντας, τιμίους ὄντας. ¶ Τιμοῦχος, ἔντιμος, ἀξιόλογος, καὶ ἄρχων ἰσχυρότατος μέγιστος. ¶ Τιμῶμαι, καταδικάζω. ¶ Τιμώμενος, εὐθυνόμενος, καὶ ἐπιτίμιον ὑπέχων. οἱ δὲ ἐπιτιμία παρ' ὅσ.
T ιμωρεῖσθαι. κολάζεσθαι. ¶ Τιμωρία, πρόστιμον αὐτάποδοσις κόλασις, ἡ ζημία παρὰ λυσίᾳ. ¶ Τιμωροῦσι, κατα... ἐκδικοῦσιν. ¶ Τὶν, σοὶ ἢ τινά.
T ινακροπίλιξ, σεισολόφος. ¶ Τινθαλέω, περὶ διαθέρμου. ¶ Τινόλλεον, διάπυρον, διάφορον, διεφθαρμένην, διαφανές. ¶ Τίνειν, ἀποδοῦναι. ¶ Τίνυβίομαι, τί δὲ μέλλω βιοῦν ὅ ἐστι ζῆν. ¶ Τινύμενον ἀπαιτούμενον, ἀποδιδόμενον. ¶ Τίνυνται, τιμωροῦνται. ¶ Τινύσων, ἀποδιδῶν. ¶ Τινῦρ, ἀφθόν.
T ίξομ δίξον. ¶ Τιοίμην, τίμιος εἴην.

T ίοιτο, τιμηθείη. ¶ Τίον, μέσον ἡμέρας ἐτίμων.
T ί ὀνέσω, τί ὠφελήσω. ¶ Τίπτε, τί δή ποτε, ἢ κατὰ συγκοπὴν τί ποτε. ἢ διατί, ἢ ἵνατί. ¶ Τίπτε δέ σε χρεὼν, τίς δέ σε χρεία καταλαμβάνει.
T ίπτεμε, διατί με. ¶ Τί πράττεις, τί ποιεῖς.
T ίρεα, ἄστρα. ¶ Τί ῥέζεις, τί πράττεις. ¶ Τίρετη καταμολύνεται, κατατρίβεται. ¶ Τίριος, θύρσος κρύπτων. ¶ Τίρυνθα, πόλις ἐν ἄργει. ¶ Τιρύνθιον ἄργος τὰς μυκήνας. ¶ Τιρύνθιον πλίνθευμα, αὐτὸ τὸ τεῖχος ὑπὸ κυκλώπων δὲ κατεσκεύασται.
T ισάμενον, κατατινούμενον. ¶ Τίσασθαι, τιμωρίας λαβεῖν. ¶ Τίσατο, ἐτιμωρήσατο. ¶ Τίσαι, ἀποδοῦναι. ¶ Τίς γὰρ, τίς δή. ¶ Τίς δ' αὖ ποτε, τίς δέ σοι. ¶ Τίσι, ποίοις. ¶ Τίσουσι, τιμωρίαν δώσουσι.
T ίσις, ἀντέκτισις. ἀτιμία, ποινὴ, τιμωρία.
T ίσκεν, τίς ἄν. ¶ Τίσον. τίμησον. ¶ Τίσομαι, τιμωρήσομαι. ¶ Τίσουσι, τιμωρήσονται.
T ίς τρόπος, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων.
T ίσω, ἀποδώσω, τιμήσω. ¶ Τίται, εὔποροι, ἢ κατήγοροι τῶν ἀρχόντων. ¶ Τιταινόμενος, τρέχων ἕλκων τεινόμενος. ¶ Τίταινον, ἕλκοντες, τείνοντες.
T ιταίνειν, σπεύδειν, τείνειν. κραδαίνειν, ἕλκειν, τίσιν λαμβάνειν, τιμωρεῖν. ¶ Τιταινομένῳ, ἐκτεταμένῳ. ¶ Τιτὰν, παιδεράστης, καὶ τὸ τοῦ αὐτοχθόνου ὄνομα. ¶ Τιτανίδα, τὴν εὔβοιαν πρότερον βριάρεως θυγατὴρ ἦν. ἔνιοι δὲ τὴν ἀσπὶς τοῦ φασί. ¶ Τιτᾶνες, τιμωροὶ ἀπὸ τοῦ τιταίνειν. ἄλλοι δὲ οἱ μὲν ἔχοντες ἀπὸ τίσαι ἀτίτανες ὠνομάζοντο, οἱ δὲ ἔχοντες τιτᾶνες.
T ιτανὶς, γῆ. ὅτι πᾶσα ἡ γῆ ὅ ἐστι ἀπὸ τῶν κατασχόντων.
T ίτανος, ὄρος θεσσαλίας. καὶ κονία ἄσβεστος. οἱ δὲ ἐπὶ γύψου χρίσμα. ¶ Τιτανωμένας, γεγυψωμένας.
T ιτανωτὴ, χρόα γυψωτή. ἢ λευκόχροος.
T ιταρήσιος, ποταμὸς ἠπείρου.
T ίταξ, ἔντιμος, ἢ δυνάστης. οἱ δὲ βασιλεύς.
T ιτᾶσθαι, στερίσκεσθαι. ¶ Τιταίνων, τείνων, πέμπων, ἕλκων. ¶ Τιτῆνες, οὐρανοῦ παῖδες.
T ιτῆναι, βασιλίδι, ἢ ἔκπορος λύτροις.
T ίτθαι, τροφοί. ¶ Τίτθην, τίκτειν. ¶ Τιτθίον
T ιτθὸ. τιτθὸς, μασὸς, ἢ τροφός. ¶ Τιτίει. τιμᾷ.
T ίρ, τίς λάκωνες. ¶ Τίτλος, πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχων. ¶ Τιτόρμος, οὗτος αἰτωλὸς ἀνὴρ διαβεβοημένος ἐπὶ ἀνδρείᾳ καὶ μεγέθει. ¶ Τιτρᾶται, τρυπᾶται, διανοίγεται. ¶ Τιτοβίζει, ὡς χελιδὼν φωνεῖ. ¶ Τιτύπαι, αἱ ἐμπύλαι, αἱ πλάναι.
T ιτύρας, ὄρνις ποιὸς ὁ τιτυρώδης. ¶ Τίτυρος, σάτυρος, κάλαμος, ἢ ὄρνις. ¶ Τιτύρινος, μόναυλος, ἢ αὐλὸς καλάμινος. ¶ Τιτύσκετο, ἡτοιμάζετο, παρεσκευάζετο, κατεστοχάζετο. ¶ Τιτυσκόμενοι, ἐστοχασμένοι. στοχαζόμενοι. ¶ Τιτυσκόμενος, τὰ αὐτά. ¶ Τί ὑγιὲς, πῶς. ὁ ἄνειον, ἢ τινά.
T ί ὑμῖν διαφέρει, τί ὑμῖν μέλει. ¶ Τίφαι, αἱ ὀλύραι καὶ τίφεσιν ἐν τοῖς ἕλεσι. ¶ Τιφαίας, τὰς τῶν θηρῶν καταδύσεις. ¶ Τίφεια, ὄρνεα, τὰ ἐν τοῖς ἕλεσι γινόμενα. ¶ Τῖφος, ἕλος. ¶ Τῖφυς, ὁ ἐφιάλτης νεᾶλις καὶ ὁ τῆς ἀργοῦς κυβερνήτης.
T ί φῶ, τί εἴπω. ¶ Τειχίζομαι, σκέπομαι.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Η ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν. καὶ ἀντὶ ὑπο-
Τ τακτικοῦ, ἡ λάβε. ἢ σὺ, ἢ ταύτῃ, ἢ σὴ, χωρὶς τοῦ
ι προστακτικὸν ἀνάλογον, δ', λάβε κύκλωψ.
τῇ πίε οἶνον, λάβε τῇ δέξαι. ¶Τῇ ἀδρότητι. τῇ
ὑψηλότητι. ¶Τῇ ἀλέθῃ. τῇ ἁμάξῃ. ¶Τῇ ἄλ-
λως, τῇ ματαίως. ¶Τήβεννος. εἶδος περιβολαίου
παρὰ ῥωμαίοις. ¶Τήβυθ, μεί πος μήν. ¶Τηγα-
νίτης, ἄρτος ὁ διὰ τηγάνου γινόμενος καὶ μετὰ τυροῦ ὀ-
πτώμενος. ¶Τῇδε, ὧδε. ἐνταῦθα. ¶Τηθαλλα-
δοῦς ἡ τηθαμμαδοῦς ὁ γυναικογραφῆς, ἄλλοι δὲ ὑπὸ
τίτθῃ γενόμενον καὶ τεθραμμένον. ἄλλοι δὲ μαμμό-
θρεπτον καὶ σπάταλον. ¶Τήθεα, ὄστρεα. ¶Τήθεα
διφῶν. τὰ ἄρρυνα, ἢ ὄστρεα ζητῶν. ¶Τήθη, τηθὶς,
ἡ τῆς μητρὸς καὶ πατρὸς ἡ καὶ μάμμη καὶ ἡ τῶν γονέων ἀ-
δελφή. ¶Τηθηνόν, ἐράσμιον. ¶Τήθυα, γενάγια
ἃ περιχόουσιν οἱ ποταμοὶ καὶ εἶδος ὀστρέων.
Τ ηθὺς ἡ γῆ. ¶Τῇ ῥινῷ ἴσχεν, ἐν τῇ βύρσῃ ἐπεχέετο, ὅ-
περ ἐν τῷ ὅπλῳ, ἢ ἐν τῇ βελόνῃ. ¶Τηκεδόνι, τη-
κομένου. τήκοντος. ¶Τήκει, φθείρει. δαπανᾷ, λε-
πτύνει. ¶Τηκεδών, φθίσις. τῆξις. ¶Τηκόμενος
φθειρόμενος, λεπτυνόμενος, δαπανώμενος. ¶Τηλαυ-
γὲς, τηλεσκόπον καθαρόν. ¶Τῆλε, μακράν.
πόῤῥω. ¶Τηλαύγημα, ἀρχὴ λαμπρά. ¶Τηλαυ-
γέστερος, λαμπρότερος. ¶Τηλαυγῶς, λαμπρῶς.
Τ ηλεδαποί, οἱ πόῤῥωθεν καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλου δαπέδου. ξένος
ἀλλοδαπός. καὶ τηλεδαπὸς ὅμοιον. ¶Τηλεδὲ, μα-
κρὰν δέ. ¶Τηλεβόαι, οἱ τάφιοι. ¶Τηλεθάον,
θάλλον, ἀκμάζον εὐανθές. ¶Τηλεθόωσαν, θάλλου-
σαν, θάλλουσαν. ¶Τηλέθροον, ὀξύφωνον, μεγαλό-
φωνον. ¶Τηλεκλειτοὶ, πόῤῥω ἔνδοξοι. ¶Τηλε-
κλειτὰ, ἔνδοξα καὶ μέχρι πολλοῦ ἀκουόμενα.
Τ ηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαφωτίμεθα, πρός με καὶ τηλέμαχον
ἔστω ὁ λόγος. ¶Τηλέπυλον, μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων
ἔχουσαν διεστώσας τὰς πύλας. διὰ τὸ τὴν μεγάλην
δηλοῖ, ἢ σύλοις πυλῶν. ¶Τηλεσκόπος, πόῤῥω ὁρῶν.
Τ ηλεφανὴς, μακρόθεν φαινομένη. ¶Τηλεφανὲς, φαι-
νόμενον μακρόθεν. ¶Τηλεφίδην, τηλέφου υἱόν.
Τ ηλέφιλον, φυτόν τι. τινὲς δὲ ἀείζωον ἄγριον.
Τ ηλία σηλία, ἐν ᾗ διαματτεται τὰ ἄλφιτα, ἢ περιφέ-
ρεια κοσκίνου. ¶Τήλιδε, οὕτως ἐκάλουν τὴν συ-
νηρμασμένην. ¶Τηλικαῦτα, τοιαῦτα. ¶Τηλί-
κος, τηλικοῦτος, ἢ νήπιος. ¶Τηλικώτερον,
πρεσβύτερον. πορρώτερον. ¶Τηλόθεν, πόῤῥωθεν,
Τ ηλόθεν, ὁμοίως. ¶Τήλουρον, πόῤῥω ἀφωρισμένην,
τινὲς μὲν ὡς πανοῦργον. τινὲς δὲ ὡς κηπουρὸν τὸν τέφρ[illegible]
Τ ηλουρὸς, μακρόθεν ἀπιθής. ¶Τηλυγέτην, μονογενῆ.
Τ ηλύγετος, ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας τοῖς γονεῦσι γενόμενος ἢ
γῆρα παῖς μονογενής. ¶Τηλυγέτων ἀποικιῶν
τῶν μακρὰν ἀπεχουσῶν. ¶Τηλωπὸν, μακρόθεν
φαινόμενον. ¶Τημελεία, θεραπεία, ἐπιμέλεια.
Τ ημελὲς, ἐπιμελὲς, σπουδαῖον. ¶Τημελητὴς, ἐπι-
μελητής. ¶Τημελίσαι, θάλψαι, φιλοκαλῆσαι.
σπουδάσαι, καὶ τημελήσαντες καὶ τημελούμενοι ὁμοί-
ως. ¶Τήμβρον, ἀττικοὶ τήμβος τημέρα λέγουσιν.

Τ ῇ μῇ, τῇ ἐμῇ ἐπιθεῖ. ¶Τῆμος, τηνικαῦτα. τότε.
Τ ήν, ὅτε μὲν ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν. τὴν πρὸ φοί-
νικα. ἀντὶ τοῦ ταύτην ἄλλως τὴν μάτην. ¶Τὴν
τήνδε ταύτην. ¶Τήνεβλος, ἐφύμνιον, ἀφ' οὗ ὁ νι-
κῶν τήνεβλος. ¶Τήνεβλα τὰ ἐφύμνια ᾀδόμενα
τοῖς νικῶσι. ¶Τὴν ἐπιδεξιάν. περιέφερον ἐν τοῖς
συμποσίοις ἐπὶ δεξιὰ δ' πάλαι κιθάραν, εἶτα μυῤῥί-
νην πρὸς τὴν ᾠδήν. ¶Τηνεσμὸς, νόσημα περὶ τὰ ἔν-
τερα. ¶Τὴν εὐπειστατον, τὴν εὔκολον.
Τ ήν, ἤτοι ἐκεῖνα, δὲ αἰχμαλόν. ¶Τήνως, ἕως παραντίνει.
Τ ηνία, ἐχῖνα, ἄλλοι δὲ τὴν στηθοδεσμίδα. ¶Τηνι-
κάδε, τότε δέ. ¶Τηνικαῦτα, πότε ἢ τότε.
Τ ὴν κύλικα, τὴν φιάλην, δ' ποτήριον, τὴν παῖδα τὴν
παρθένον. ¶Τὴν προσήκουσαν, τὴν ὀφειλομένην.
Τ ὴν φθιλόω, ὁ φυλάσσει. ¶Τῆξις, φθίσις. νόσος, παρὰ
δ' τήκεσθαι. ¶Τῇ ὀρέξει, τῇ ἐπιθυμίᾳ. ¶Τήπουσι,
λέβητα. τρισκελὲς χαλκίον. ¶Τῇ πρὸς ἀκτῖνα, τῇ
ἀνατολῇ. ¶Τί πτε δέ σε χρειώ; τίς δέ σε χρεία κα-
ταλαβεῖν. ¶Τηρεῖ, φυλάσσει, φρουρεῖ. ¶Τήρεια,
ὄρος τρωάδος. ¶Τηρίας, ποταμὸς σικελίας.
Τ ῇσί τε θαλάσσια ἔργα μέμηλε, ταῖς ἐν θαλάσσῃ κορώ-
ναις. προσημαίνουσι δὲ αὗται τοὺς χειμῶνας. ¶Τῆς
ἄλης, τῆς πλάνης. ¶Τῆς δεῦρο, τῆς παρούσης.
Τ ῆς δὲ φύσεως, ταύτης τῆς φύσεως. ¶Τῆς ὑποβρώσεως,
τῆς οὐρανίσκου. ¶Τητεῖ, σπανίζει. ¶Τῆτες, ἐν τῷ δε
τῷ ἔτει. οἱ δωριεῖς σατὲς φασίν. ὅθεν σητάνιοι πυ-
ροὺς τοὺς μὴ τελεσφοροῦντας ἀλλὰ πρὸ ὥρας θεριζο-
μένους. ¶Τήτη, ἀπορία, ἔνδεια, στέρησις.
Τ ητωμένη, στερημένη. ¶Τηύθη, μάμμη θεία.
Τ ητῶμαι, ἀληθῆ. ¶Τητωμένου, στερομένης.
Τ ητώμενον, στερισκόμενον. ¶Τηΰγετον, ὄρος.
Τ ηΰσιον, ματαίαν. σὺ δὲ τηΰσιαν ὁδὸν ἔλθῃς τινὲς ὀ-
ρεινήν, ἄλλοι βλαβεράν. ἢ περιβόητον. ¶Τηΰσιον, μά-
ταιον. ¶Τηχάλακτον, δίλωκος παρὰ ἐπαινέτῳ
ἐμβάμματι. ¶Τηχαλέθην, τὴν ἅμαξαν.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Τιάρα, ἡ λεγομένη κυρβασία. ταύτῃ δὲ οἱ πέρσαι
Τ βασιλεῖς μόνοι ἐχρῶντο ὀρθῇ. οἱ δὲ στρατηγοὶ
ὑποκεκλιμένῃ. ἡρόδοτος δὲ ἕνα ἀῤῥενικῶς.
Τ ιάρας, λόφος τῆς περικεφαλαίας περιτιθέμενος κεφα-
λῇ καμελαύκιον. ¶Τιβεθὼν τιμώμενος.
Τ ιάσα, κρήνη ἐν λακεδαιμονίᾳ, τινὲς δὲ ποταμόν.
Τ ιβόηνον, φίλον. ¶Τιβολῖ, φοβεῖται. ¶Τίβλωος,
λέβης τρίπους. ¶Τιγάς, εἶδος ἀμπέλου.
Τ ίγγα, δίοκλῆς ἐν μελίτταις. ἡρακλέων δὲ οὐ δηλῶν
ὅτι βαρὺ δ' κινάβαρι λέγει. ¶Τιγόνιον ἢ τετ[ρ]ιγό-
νιον. εἶδος τι τεττίγων ἀριστοτέλης. ¶Τίγρις. ποτα-
μὸς περσῶν. καὶ ὁ τοῦ ποταμοῦ ῥοῖζος. καὶ ζῶον, παρὰ μὲν
ἰνδοῖς φοράδες, παρὰ δὲ ἄλλοις τίγρεις. ¶Τί δαί, τί
δὲ ἄλλο, ἢ τί γὰρ κρεῖττον, βοιωτοὶ δὲ ἐνθάδε. ἀττικοὶ,
διατί δή. ¶Τί δῆτα, διατί. ¶Τί δαὶ τοῦτο, διατί
σοι. ¶Τί δῆτ' αὖτε, τί ἔπειτα παραντίνει. ¶Τίει, τιμᾷ,
σέβεται. αἰδεῖται. ¶Τίεσκε μύθοις, ἐτίμα λόγοις.
Τ ίεσκεν, ἐτίμα. ¶Τίεσκον, ἐτίμων. ¶Τίεσθε, ἐτί-
μᾶτε. ¶Τίη, διατὶ, ἵνατί. ¶Τιήνη, ἡ βασίλισσα.

μένῳ, τιμωρουμένῳ. ¶ Τεθαμμένος. τὴν ψυχὴν τετιμωρημένος, ἐκπεπληγμένος, ἢ συγκεχυμένος.
Τ ἔτλα, ὑπομένων, ἀνέχου. ¶ Τέτλαθι, ὑπόμενον.
Τ ετληότι, ὑπομεμενηκότι. ¶ Τέτμης, εὕρῃς καταλάβῃς. ¶ Τέτορεν, ἔτρωσεν. ¶ Τετόρῃ, τρώσῃ.
Τ ετραβάμονος, τετράποδος. ¶ Τετραβαρῆ πλίνθων καὶ τέρματα ἀλκαῖος. ¶ Τετράγκων, ὄρτυγον πολεμικόν. ¶ Τετράγωνον, τεσσάρων ὀργυιῶν. γίνεται δὲ μέζον ἐκ τῶν σταδίων καὶ ἐν τῷ ἀρότρῳ τὸ κύρτωμα τοῦ ἰσοπλεύρου γίνεται, ἔνιοι γίνεται, τὸ ὀργυιαῖον μέζον. ¶ Τετραδάμονος, τετράποδος. ¶ Τετράδι μέν τ᾽ οἴκοι. τετράδι μὲν φασὶ γενέσθαι ἡρακλέα καὶ πρῶτον ἔνδοξον ὄντα ἀλλ᾽ ὡς πολλὰ πονῆσαι ἐστὶν ὧν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. ¶ Τετραδισταί. σύλλογος νέων συνήθων κατὰ τετράδα γινομένη. ¶ Τετράδιον, ὀρνεόν τι ἀλκαῖος. ¶ Τετράδυσιν, ἀνδύναι. ¶ Τετραέλικτον, ἄλμαν. ἤγουν τετριμμένην. ¶ Τετραελίκωπες, τέσσαρας ὀφθαλμοὺς ἔχουσαι ναῦς. ¶ Τετραέλιξ, τετράκις περιειλημμένος, ἢ πολυέλιξ, ἢ φυτόν τι. ¶ Τετραέτηρον. τετραετὲς ἢ τετράενον. ¶ Τετραθέλυμνον, τετράπτυχον, ἐκ τεσσάρων πτυχῶν τεθειμένον, ὃ δὲ ἐστι θέματα ἔχειν τέσσαρα ἐπάλληλα, ἐκ τεσσάρων δερμάτων συνεστός. ¶ Τετραῖον, ὀρνιθάριόν τι λακωνικόν.
Τ ετρακίνη. ἡ ἀγρία θρίδαξ. ¶ Τετράκολος, τετράπους.
Τ ετρακτὶς, πυθαγορικὸς ὅρκος. ἤγουν τῶν τεσσάρων στοιχείων σημαίνων. ¶ Τετράκωμος, μέλος τι ὀρχήσει πεποιημένον εἰς ἡρακλέα ἐπινίκιον, ἐκαλεῖτο δὲ τέσσαρες κῶμοι. ¶ Τετρεμαίνει. τρέμει, φοβεῖται.
Τ ετραμμένοι, ἀπεστραμμένοι πρὸς ἀοιδὴν τὰς ὄψεις ἔχουσαι. ¶ Τετρανθίας, τετράγωνος καὶ ἰσχυρός.
Τ ετράνδα, τετράγωνόν τι σχῆμα, δηλοῖ δὲ καὶ τοὺς τέσσαρας χαλκοῦς. ¶ Τετράζων, εἶδος χαλινοῦ.
Τ ετράοροι, τέσσαρες ἐπὶ τῆς τεθρίππου ὑποζευγνύμενοι.
Τ ετράρχαι, οἱ βασιλεῖς. ¶ Τέτρασι. τέσσαρσι.
Τ ετραστήρον, τὸν τετράμηνον. ¶ Τετραφάληρον, τέσσαρας φάλους ἔχουσαν. καὶ ἐξοχὰς, οἱ εἰσὶν ἧλοι λαμπροὶ περὶ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας κατακρουόμενοι. ¶ Τετράφυον, τετραπέλαιστον.
Τ ετράφθω, ἀναχωρείτω. ¶ Τετραχίζειν. τὸ ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι. ¶ Τετραχηλισμένα, τεφανερωμένα. ¶ Τέτραχμα, τετράδραχμα. ¶ Τετράψομαι, εἰς ἐκεῖνο τραπήσομαι. ¶ Τετράων, ὄρνις ποιός.
Τ έτριφεν. ἐξύπνισεν. ¶ Τετρῖναι, τρῖσαι. ¶ Τετρήχει τετάραχθαι, πεπύκνωτο, τετάρακτο. ἢ θορύβου πλήρης ἦν. ¶ Τεῦ τινός. ¶ Τετείχει, ἐτείχιζε.
Τ έτειχε, τείχει. ¶ Τετειχότας, τειχίζοντας.
Τ ετειχυῖα, τετειχισμένη, τειχίζουσα.
Τ ετειμμένη, πεπατημένη ὁδός. ¶ Τέτριμμος, τρίμμος.
Τ ετροπωμένους, νενικημένους. ¶ Τετρόφασιν, ἀπενοσφίσαντο. ¶ Τέτροφε, τέθεικε, πέφυκε, μετεωρίζεται.
Τ ετρικόσιοι, κεκοπιακόσι. Τετριμμένον, λεπτόν. καταπεπονημένον, διεφθαρμένον. ¶ Τετρυχωμένος. τετρυχωμένος διακεπονημένος ἐν κακοῖς.
Τ ετρῦσθαι, καταδεδαπανῆσθαι, καταπεπονῆσθαι.
Τ ετρυφάλεια, περικεφαλαία. ¶ Τετρυχωμένος, καταπεπονημένος. ¶ Τέτραλον, τετράιππον.

Τ ετρωμένη, πληγεῖσα. ¶ Τετρωμένος, πεπληγμένος.
Τ έτρωρον, τετράιππον ἅρμα. ¶ Τέττα, νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴ προσφώνησις.
Τ έτταρα ξύλα, ἐπὶ τῆς οὐρᾶς οὕτω λέγουσιν ἀττικοί.
Τ έττιγος ἔθρανεν, ἢ τραχύτερος. τέττιξ γὰρ ὁ κρέξ τὰ πτερὰ ἐκτείνων. ¶ Τεττιγοφόροι, ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τριχῶν ἠρμημένων χρυσοῦς τέττιγας.
Τ έττιξ, ἔξω τῆς συνήθους ζώου παρὰ ἀττικοῖς οἱ τῶν μαγείρων ὑπηρέται. ξένοι οἱ δὲ ἐντόπιοι μαίσωνες.
Τ ετυγμένα, σύνθετα πεποιημένα. τεθεωρισμένα.
Τ ετύκοντο, ἡτοιμάζοντο.
Τ έτυκται, κατεσκεύασται.
Τ ετύλωται, ἐμπέφρακται. ¶ Τετυρωμένον. συγκείμενον ἀπὸ τοῦ πεπηγμένου γάλακτος. ¶ Τετύσκετο, κατεσκευάζετο. ¶ Τιτύσκων, ἐμφανίζων.
Τ ετύφωται, ἀπόλωλεν. ἐμπέπρησται. ἐμβεβρόντηται ἐπύρωθη. ¶ Τετυφῶσθαι, μεμηνέναι.
Τ ετύχηκε, τύχη πλατύχει. ¶ Τευτάμενοι. ὑστεροῦμενοι ἐνδεῶς ἔχοντες. ¶ Τευτάζοντες, πλανώμενοι.
Τ ευθίδες, σηπίαι, θρῖσσαι. ¶ Τευθὶς, τέμμα πλακουντῶδες, καὶ εἶδος ἰχθύος θαλαττίου.
Τ εύκροι, οἱ φρῶτες καὶ οἱ ποιηταί. ¶ Τεύκρον ἢ τουκτῆρα ποιητήν. ¶ Τευκτῆρος, ποιητοῦ.
Τ ευκτοῖς, κατασκευαστοῖς. ¶ Τευκτὸν, χειροποιητὸν ἢ κατασκευαστόν. ¶ Τευμᾶται, τεχνάζει τι μάταια.
Τ ευμὰς, ποταμὸς θηβαίων. ¶ Τευμησία, διὰ τὴν τευμησίας ἀλώπηκος, οἱ τὰ θηβαϊκὰ γεγραφότες ἱκανὰ εἰρήκασιν. ¶ Τευμησσὸς, ὄρος βοιωτίας.
Τ εῦξαι, ποιῆσαι κατασκευάσαι.
Τ εῦξαν. κατεσκεύασαν. ¶ Τεῦξε κατεσκεύασε.
Τ εῦξις, κατασκευή, ποίησις.
Τ ευξομένη, τεύξουσα. ¶ Τευξόμεθα, τύχωμεν.
Τ ευτάζει, σκευωρεῖ, ἡσυχάζει διατρίβει, ὁ δὲ φροντίζει.
Τ ετεύξεται, τεχνάζει, τέμνεται.
Τ ευτάζοντες. πλανώμενοι.
Τ ευτασμόν, στατηγίαν. ¶ Τευτᾶ, τεχνᾶται.
Τ εύχεα, ὅπλα οὐ μόνον τὰ πολεμικὰ, ἀλλὰ ἀπλῶς καὶ τὰ σκεύη καὶ τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα, ἦλθε δὲ χαλκεὺς ὅπλ᾽ ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήια πείρατα τέχνης. ¶ Τεῦχε, κατεσκεύασε. ¶ Τεύχει ποιεῖ, τεύχη ὅπλα. ¶ Τευχηστὰς, ὁπλίτας. ¶ Τεῦχος, βιβλίον ὅπλον, ἄγγος, σκεῦος. ¶ Τεύχοντες, κατασκευάζοντες. ¶ Τεῦκρος, ἀδελφὸς νόθος.
Τ εύχω, κατασκευάζω. ¶ Τεύχονται, στέλλονται, ὁπλίζονται. ¶ Τέφρα, σποδός. ¶ Τεφρὸν, σποδὸν, φαιὸν, πολιόν. ¶ Τέφρα, σποδός. κονία.
Τ έφρη καὶ τεφρὸν, ὁμοίως. ¶ Τεφρώσας, σποδώσας.
Τ εχνάζω, τεχνάζομαι. ¶ Τέχνη, ἐπιστήμη, ἢ δόλος καὶ ἀτεχνῶς ἀδόλως. ¶ Τεχνήματα. κατασκευάσματα. ¶ Τεχνήσομαι, ἐπινοήσω, τεχνάσομαι, τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτες.
Τ έω, τίνι, ἢ τοῦ σοῦ δωρικῶς. τεῶ. ¶ Τέων δὲ, ποίων δὲ, ἢ τῶν σῶν δέ. ¶ Τεωρεῖς, δρασπετεῖται. κακοῦργοι, λησταί. ¶ Τέωρος, συκοφάντης, καὶ τὰ ὅμοια.
Τ έως, ἕως, μέχρι, ἢ πρὸς τὸ παρόν. ἢ ὅμως, ἢ τότε, ἢ ἐν τοιούτῳ. τηνικαῦτα, ἢ αὐτὶ τοῦ πρότερον.

Τ ελῶμεθα, ποιῶμεθα. ¶ Τέλωρ, πελώριον, μακρὸν μέγα. ¶ Τελώριος, μέγας πελώριος. ¶ Τέλθεσθαι, μεμψιμοιρεῖν ἐπικαλεῖν. ¶ Τέλθει, ῥύπτεται, ὀδυνᾶται, χολᾷ, ἢ πειθεῖ. ¶ Τεμένη, ναοὶ ἄλση, ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. ¶ Τέμενος, πᾶς ὁ μεμερισμένος τόπος τινὶ εἰς τιμήν, ἢ ἱερὸν καὶ βωμός, ἢ ἀπονεμηθὲν θεῷ ἢ βασιλεῖ. ¶ Τεμενωρόν, τεμένους φύλακα. ¶ Τέμματα. στεφανώματα.

Τ έμνηξ. πόρρω. ¶ Τέμμειν, πείθειν, τιμᾶν.

Τ είθεσθαι, ἡγεῖσθαι. ¶ Τέμνοντα, ἀμέλγοντα.

Τ έμπη, τὰ σύνδενδρα χωρία. τινὲς δὲ τὰ στενὰ τῶν ὀρῶν

Τ εμπουροι, ἀρχὴ ἐπιμελουμένη τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας. ¶ Τενάγη, κάθυγροι τόποι, ἢ ποταμὸς πηλός.

Τ εναγώδεσι, τόποις ἔνθα ὀλίγον ὕδωρ. ¶ Τέναγος νῆσος ξηρίας. ¶ Τένθαι, ζῶναι. ¶ Τένεα, κόρυζα.

Τ ένθαρος, κακοῦργος συκοφάντης. ¶ Τενθεῖ, ἐσθίει, ἢ λιχνεύει. τένθαι δὲ οἱ λίχνοι. ¶ Τενέδιος βέλος, ἀντὶ τοῦ τενέδιος πέλεκυς. παροιμία δὲ ἐστίν. ἐπὶ τῶν ἀποτόμως τι πραττόντων. ἔτι ἄρα τὸ πρᾶγμα τενεδίῳ πελέκει συνέκοψαν. ¶ Τενέδιος, ξυνήγορος ὁ ἀπότομος καὶ σκληρός. ¶ Τένεδος, πόλις τρωϊκὴ ἢ νῆσος.

Τ ενικοῦντι, ἐνοικοῦντι αἰολεῖς. ¶ Τένθαι, λωποδύται μοιχοί. ¶ Τενθρηδών, ζῷον τῶν ἐντόμων καὶ κηροφόρων, παραπλήσιον σφηκί. ἔνιοι ἀγρίαν μέλισσαν.

Τ ενθρήνιον, κηρίον. ¶ Τενθρηνιώδης, πολὺ καὶ κενὸν κηρίον, καὶ ἀραιόν. ¶ Τενθῖνοι, λίθοι πλατεῖς.

Τ ενίαι, ζῶναι, στέφανοι, ἢ δεσμοί, διαδήματα. ¶ Τένει, στένει, βρύχεται. ¶ Τέννος, στέφανος ἐλάινος ἐρίῳ πεπλεγμένος. ¶ Τένοντες, τὰ διατεταμένα νεῦρα ἀπὸ κεφαλῆς ἕως τῶν ποδῶν, καὶ ἡ συναφία τῶν νευρῶν

Τ ενοντοστεῖς. κατακοπεῖς ἀποκτενᾶς. ¶ Τένων, τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ νεῦρον. ¶ Τέο, τίνος. ¶ Τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων. ¶ Τεοῖο, σοῦ. ¶ Τεόν, σόν.

Τ εοί, σοί. ¶ Τέορ, σοῦ κρεῖτος. ¶ Τεὸς φθόγγος, ἡ σὴ φωνή. ¶ Τεὶο σοῦ. ¶ Τεπλά, ἐπλά.

Τ έρα, τέρεα σημεῖα. ¶ Τεράτεσσι, σημείοις. τεράζει, τερατεύει. ¶ Τέραμνοι. στέγαι, σκιαί. σκηνώματα.

Τ έρχμνος, κοτύλη. ¶ Τερασκόποι, ὀνειροκρίται.

Τ εράστια, θαύματα, σημεῖα. ¶ Τεράστιοι, θεοί, ἐπὶ σημείων τεταγμένοι. ¶ Τερατεύεται, δολιεύεται.

Τ ερατευόμενον, δολιευόμενον. ψευδόμενον, ἢ σημεῖον ποιῶν. ¶ Τερατεῖαι, ψευδολογίαι. ¶ Τερετίσματα ἢ τερετίματα, ᾠδαὶ ἀπατηλαὶ ἢ χηλικαὶ ἢ μωρολογίαι ἠχημέναι. ¶ Τερατοσκόπος, μάντις, σημειωτικός.

Τ ερατουργεῖ, παράδοξα ποιεῖ. ἢ τέρατα ἐργάζεται.

Τ έρεν, ἁπαλόν. ¶ Τέρεμνα, οἰκήματα.

Τ έρεμνος, ἰσχυρὸς ἢ στέρεμνος. ¶ Τέρενα χρόα ἁπαλὸν χρῶτα. ¶ Τέρενα, ἁπαλά. ἁβρά.

Τ έρεφα. ὕφηναι. ¶ Τέρεσσαν, ἔφωσεν, ἐτόρνωσε.

Τ ερετίζοντα, λαλοῦντα ἐκ μεταφορᾶς τῆς χελιδόνος.

Τ ερετίσματα, ᾠδαὶ ἀπατηλαί. τὰ τῆς κιθάρας κρούματα καὶ τὰ τῶν τεττίγων ᾄσματα. ¶ Τερηδών, σκώληξ οἰκῶν ἐν ξύλῳ. ¶ Τέρθεται, ξηραίνεται καίεται. ¶ Τερθρεία, λογομαχία ἀπατηλή, φλυαρία. φλυναφία. ¶ Τερθρεύειν τηρεῖν. σκοπεῖν λιπαρεῖν.

Τ ερθρεύμασι, φλυαρίαις. ¶ Τερθρεύονται, ἀπατῶνται. ¶ Τέρθροι. οἱ εἰς τὸ κέρας τῆς ἱστίας ἑκατέρωθεν δεδεμένοι, ἐν οἷς τὸ ἄρμενον ἕλκουσι. ¶ Τέρθρον, ὁ λεπτόμενος ἀρτέμων, ἔνιοι δὲ τὸ ἄκρον τοῦ κέρως, καὶ στέγη οἰκίας, τινὲς δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὑψηλόν.

Τ ερθρωτής, ὅπου ὁ πρωρεὺς προορᾷ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Τ ερίκαρπον, μεγαλόκαρπον. ¶ Τερίμη, τάφρος.

Τ ερίνη, τετριμμένη, οἱ δὲ περιπαλή. ¶ Τερῖνος, τηρῶν, διάνοιαν λυπῶν. ¶ Τέρμα, σημεῖον. τέλος ζωῆς, καμπτήρ. ἔσχατον. ¶ Τερματίζει, τελειοῖ, ὁρίζει.

Τ ερμάτων, τελευταίων. ¶ Τερμέρεια κακά, τὰ μεγάλα. ¶ Τέρμιοι, ἄσκοι. ¶ Τέρμινθος, φυτὸν ἐμφερὲς τῷ λίνῳ δὲ οὗ πλέκουσιν ἀθηναῖοι παροιμίας. ¶ Τερμιόεντα, ποδήρη καὶ ἔνμετρον. τὸν μέχρι τῶν ποδῶν τερματιζόμενον. ¶ Τερμιόεσσα ἐν ποδὶ ἀποτερματιζομένη. ¶ Τερμιόεν, ἁρμοστὸν τέλειον.

Τ έρμιον, ἔσχατον, ἁρμόζον πρέπον. ¶ Τέρμις, πούς.

Τ έρμονα, φραγμὸν τέλος. ¶ Τέρμονες, τέλη. φραγμοὶ ὅρια, πέρματα. ¶ Τέρνακα, τὸν κάκτου τοῦ φυτοῦ καυλόν. ¶ Τερπιάδης, τερπίου υἱὸς ὁ φήμιος, πατρωνυμικός. ¶ Τέρπεται, ἥδεται. ¶ Τερπικέραυνος, ὁ τερπόμενος ἢ τέρπων πᾶσι κεραυνοῖς. ¶ Τερπνά, ἡδέα. ¶ Τερπωλή, τέρψις. ¶ Τερπωλῆς τέρψεως.

Τ ερπώμεθα, τρεπώμεθα. ¶ Τέρρασον, ἔσχατον. ἡδὺ τερπνόν. ¶ Τέρρηδών, τελήρης. ¶ Τέρσεται, ξηραίνεται ὑπὸ ἡλίου. ¶ Τερσαίνειν, ξηραίνειν.

Τ έρσαι, τέρσει ξηραίνει, καίεται, οἱ δὲ πίπτονται.

Τ έρτα, ἢ τρίτα. ¶ Τέρυ, ἀσθενὲς λεπτόν.

Τ έρυας, ἵπποις. οὕτω λέγονται ὅσοι ἀδηφάγοι εἰσίν, ἔνιοι τοὺς ἀσθενεῖς. ¶ Τερύνης, τετριμμένος ὄνος καὶ γέρων, ἢ δυσκατάληπτος γέρων. ¶ Τερίσκετο, νοσεῖ φωνῇ. ¶ Τερύσκετο, ἐτείρετο. ¶ Τέρφη, λέπυρα.

Τ έρχνεα, φυτὰ νέα, ἢ ἐντάφια. ¶ Τερψιμβρότου, τοῦ τοὺς ἀνθρώπους ἤγουν τοὺς βροτοὺς τέρποντος.

Τ έρψις. τερπνότης. ¶ Τέρψωμαι, τερφθῶ.

Τ εσίχον τὸ μικρόν. ¶ Τεστηλῶσι τετύμβευσε. στήλη ἐν τῷ τάφῳ. ¶ Τέτα, λίαν κάρτα. ¶ Τεταγών, διατείνας τινάξας. ¶ Τετακώς, τεθλιμμένος.

Τ εταμένον. ἡπλωμένον. ¶ Τέτανος, κονία χρῖσμα, ἄσβεστος. ¶ Τετάνυστο, ἐκτέτατο, ἐπίκειτο. ¶ Τεταργανωμέναι ἐμπεπλεσμέναι. ¶ Τετάργησο, ἐκορέσθη, ἐκπλήσθη. ¶ Τετάρη, φασιανῶν εἶδος. ¶ Τεταρπίσθαι, ἐμπλησθῆναι. τερφθῆναι. τετάρπετο, ἐτέρπετο.

Τ αρπώμεθα. ἐμπλησθῶμεν. ¶ Τεταρτημόριον, οἱ δύο χαλκοῖ. ¶ Τετάρτῳ, μέτρῳ τῶν ὑγρῶν.

Τ έταρτον ἥμισυ, τὸ τέταρτον ἡμισάτηρον. ¶ Τέτακται, τέτυκται. ¶ Τέταγας, ἐτύπωσας ἔταξας ἐτύφωσας.

Τ εὴν κεφαλήν. τὴν σήν. ¶ Τετέλεσται, γίγνεται, οἱ δὲ γεγάμηκεν. ¶ Τερέβινθος, πόλις ἰώβ.

Τ ετελεσμένον. τὸ οἷον πρᾶγμα τελεσθῆναι ἤτοι πληρωθῆναι, ἢ τὸ μεμιασμένον. ¶ Τετελεσμένος, τελισκόμενος ἀνδρόγυνος. ¶ Τέτευκται, κατεσκεύασται.

Τ ετεύξεται, κατασκευασθήσεται γενήσεται. ¶ Τετευχῆσθαι, καθωπλίσθαι. ¶ Τετιηότι, λυπουμένῳ, ὀργιζομένῳ. ¶ Τετύφωται, ἐκπέπληκται, ἐκπλήττεται. ¶ Τετιμημένοι, τετιμωρημένοι. ¶ Τετιηκότες, ὁμοίως λελυπημένοι. ¶ Τετιηότι, λυπου

λακὼν, ἐπὶ τῶν ἐν πόλων ἐργασίας. ¶ Τάπις, προσκεφάλαιον. ¶ Τά, πλ. ἄ. τινά. ¶ Τάπησι, ποικίλοις στρώμασιν. ¶ Τὰ πρόσω, τὰ ἔμπροσθεν.

Τὰ πρῶτα, ἀντὶ τοῦ ἅπαξ, ὃ δὲ πρῶτον καὶ ἐξ ἀρχῆς.

Τάρ, σύνδεσμος. δέ, δή, ἄρα καὶ διὰ ταχέως.

Τάρα, ἄ ἵνα δή. ¶ Ταρβήσαντες, φοβηθέντες δειλαβηθέντες. ¶ Ταρακῖναι, ἔθνος ἢ πόλις.

Τάρανδος. ζῶον ἐλάφῳ παραπλήσιον· οὗ τὰς δορὰς εἰς χιτῶνας χρῶνται σκύθαι. ¶ Ταραντῖναι, αἵματι βαφαί, τινὲς δὲ τὰς πορφυρᾶς. ἐσθῆμοι γὰρ καὶ ἐξ αὐτῶν ξαχίλια. ¶ Ταραντῖνοι, ἱππεῖς τινὲς ὀνομάζονται. οἱ δὲ μὴ ἀκοντιστὰς, ὁ δὲ ὑψολοὺς ἱππεῖς ὡς καὶ ἵππαρχος. ¶ Ταραντινὸν, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν κροσσωτὸν ἔχον ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους. ¶ Ταράξιππος, οὕτως ὑπ' ἐνίων ὁ πέλοψ ἱστορεῖται οὗ τάφος ἐν ὀλυμπίᾳ. ¶ Τ' ἄρα οἱ, ἄ δὲ αὐτῷ. ¶ Τάρα, τὰ ἄλλα. καὶ τὰ ἄλλα δή. ¶ Τάρας, πόλις ἰταλίας, ἀπὸ τάραντος τοῦ ποσειδῶνος. ἐστὶ δὲ λακώνων ἄποικος.

Ταρβέει, φοβεῖται. ¶ Τάρβει, φοβοῦ. ¶ Τάρβησκεν, εὐλαβήθησκεν. Ταρβαλέον, δεινὸν, φοβερόν.

Τάρβος, φόβος. ¶ Ταργαίνην, ταράσσειν. ¶ Ταργάναι, πλοκαὶ, συνδέσεις, πέδαι. ¶ Τάργανον, ὄξος. λυδοὶ, ὁ δὲ παρ' ἄττον. ὁ δὲ ἀπὸ στεμφύλων πόμα καὶ πόα, ἢ ἡ σκορπίουρος. ¶ Ταρίφη, κόφινος μέγας. οἱ δὲ νεκροφορικὸν ἀγγεῖον. ¶ Τεθμὸς, νόμος. ¶ Τεθέεια ἀεξιμαρία πολλά. ¶ Τεθολωμένον, μεμιασμένον.

Τεθαλὼς. ἀνάπλεως, ἀμελείας. ¶ Τεθηγμένον, ὀξυμμένον καὶ ἐθήγωσε, ὄξυνα. ¶ Τεθράνευμαι, συγκέκλασμαι ἀπὸ τοῦ θραύω. ¶ Τέθραπται, τέτραπται. ¶ Τεθορεῖν, διαπηδῆσαι. ¶ Τεθρᾶσθαι, ὀχλεῖσθαι. ¶ Τεθραυσμένος πεπληγμένος. ¶ Τετρωλόαν, πρωρεύς.

Τεθριππόβατον, ὁ στολωτὴς ὁρμὸς τοῦ ἅρματος. ¶ Τέθριππον, τετράϊππον ἅρμα. ¶ Τεθυλλιασμένον, τεταραγμένον ἀπὸ τοῦ θυέλλης. ¶ Τεθυμένον, τὸ κεκαυμένον ὑπὸ πυρός. ¶ Τεθυκὼς, [illegible].

Ταριχεύουσι, τήκουσι. ¶ Ταριχευθὲν, τακὲν, ξηρόν.

Ταρκούει, ἀκούει. ¶ Ταρμύξασθαι, φοβηθῆναι.

Ταρνὸν, κολοβὸν κολοβόουρον. ¶ Τάρνη, πόλις ἐν λοκρίᾳ. οἱ δὲ ἐν μυσίᾳ ὅθεν ἦν ἑρμείας ὁ ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου γνώριμος. ¶ Τάρπη, συρακούσιοι. σύκως τινὲς σαρόν. ¶ Ταρφὸν, ταχύ. ¶ Τάρπημεν, ἐκορέσθημεν. ¶ Ταρπημένα, τερφθηνά, τερπνά.

Ταρπῶμεν, τέρψιν ἐλάβομεν. ¶ Τάρροθοι, παρορμῶνται βοηθοί. ¶ Τάρροθος, βοηθὸς, ἀρωγός. ¶ Ταρροὶ, τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. ¶ Ταρρὸς, κώπη καὶ πλέγμα καλάμινον ἐφ' οὗ τοὺς τυροὺς ξηραίνουσιν, ἔνιοι ταρσοὺς κρεμαστοὺς, καὶ λίθος ὁ κάτω τιθέμενος ἐν τῷ ὑπὸ τῷ ἐμβοῖς μεταχλεῦσιν. ¶ Ταρσοῦται, ἀγγεῖα ἐν οἷς οἱ τυροὶ ψύχονται. ¶ Ταρσίην, τὴν ταρσίαν.

Ταρσοῖς, πλάτεσιν ἄκροις. ¶ Ταρσοὶ, πόλις συρίας, καὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. καὶ τὸ ἐπάνω τοῦ πέλματος, καὶ τῆς κώπης τὸ ἄκρον. ¶ Ταρσοὶ καλάμων. πλέγματα καλάμων. ¶ Τάρταρος, ὁ ὑπὸ τὴν γῆν κατώτατος τόπος. ¶ *Ταρτημόριον, τὸ τριτημόριον, ὁ δὲ δίχαλκον. ¶ Ταρτησσίους, γαλέους.

Ταρτησσὸς, πόλις περὶ τὰς ἡρακλέους στήλας.

Ταρφέα, συνεχῆ, ξηρά, ὀξέα, τραχέα. ταρφέσι πυκνοῖς.

Ταρφεῖς, θεωροί, θαυμαστοί. ¶ Τάρφη, πόλις λοκρίδος, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τέφρα, ἢ βλαστός. ¶ Ταρφίοντα, ἐντάφια, τεφρώδη. ¶ Ταρφηδὸν, κτενιστὶ, ἀγχιστεῖς.

Ταρφίαι, πυκναὶ, συνεχεῖς. ¶ Ταρφήϊα, ἐντάφια.

Τάρφθεν. ἐτέρφθησαν. ¶ Ταρφθήμεναι, τερφθῆναι.

Ταρφὺ, στάχυς. ¶ Τάρχη. τάραξις. ¶ Ταρχάνιον, ἐντάφιον. ¶ Τέρχανον, πένθος. κῆδος. ¶ Ταρχύειν. θάπτειν, ἐνταφιάζειν. ¶ Ταρχύσαι. θάψαι, ἐνταφιάσαι. ¶ Ταρχύσουσι, τὰ αὐτά. ¶ Τάσις, ὤθησις, σεισμός. ¶ Τᾶς οὐ πλατᾶς ἐπὶ οὐχ ὑπομονητῆς. ¶ Τᾶς οὐ φορτᾶς, τῆς οὐ φορητῆς. ¶ Τὰς σφετέρας, τὰς αὐτῶν. ¶ Τὰ στίχη, τὰς στίχας.

Τὰ στίγματα, τὰ παθήματα, τὰ ἕλκη. ¶ Τὰς ὠτειλὰς, τὰ τραύματα. ¶ Τάτ' ἐόντα, τὰ νῦν ὄντα.

Τᾶτες, κατ' ἔτος. ¶ Τάτ' ἐσσόμενα, τάτε μέλλοντα.

Τατύρας, ὁ φασιανὸς ὄρνις. ¶ Τατώμενα, στερούμενα.

Ταυλήτοις, πύλαις ταῖς μεγάλαις. ¶ Ταυληρόντα, ἱμάντα. ὀσακλέων. ¶ Ταυρέειον, ἐκ ταυρείου δέρματος κατεσκευασμένην περικεφαλαίαν.

Ταυρεῖον πῶμα, ἀπὸ αἰγετταύρου ποταμοῦ σοφοκλῆς φοίζηνα πέρα καὶ κτήνη ὕδεοσα. ¶ Ταυρεία, ἑορτή τις ἀγομένη ποσειδῶνος. ¶ Ταυρειοδᾶ, κεφαλὴ, ἢ παιδιὰ παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ταῦροι, οἱ παρὰ ἐφεσίοις οἰνοχόοι, καὶ οἱ τέλειοι βόες. ¶ Ταυροπόλια, ἃ εἰς ἑορτὴν ἄγουσιν ἀρτέμιδι. ¶ Ταυροπόλαι, ἡ ἄρτεμις καὶ ἡ ἀθηνᾶ. ¶ Ταῦρος, ταύρειος, ὁ ποσειδῶν. φανόδημος δὲ τὰς κειθὰς προσαγορεύεσθαι ταῦρον, ὅτι κέρας ἔχουσιν. ἄλλοι δὲ τὴν παιδεραστίαν καὶ τὴν γυναικεῖον. ¶ Ταυροφάγος, ὁ διόνυσος.

Ταυροφθόγγοι, παραπλήσια βουσὶ φθεγγόμενοι.

Ταυροχολία. ἑορτὴ ἐν κυζίκῳ. ¶ Ταυρὼ, ἡ ἐν ταύροις ἄρτεμις. ¶ Ταύρωσον, ταῦρον ποίησον.

Ταῦς, μέγας πολύς. ¶ Ταύσας. μεγαλύνας πλεονάσας. ¶ Ταύσιμον, μάταιον. ¶ Ταυτὰ, τὰ ἴσα τὰ ὅμοια. ¶ Ταύτασος, ὄρνις ποιός.

Ταυτέας, αὐλὰς μεγάλας. ¶ Ταύτῃ, οὕτως. τούτῳ τῷ τρόπῳ. ¶ Ταυτὶ, ταῦτα ἢ αὐτά.

Ταυτὶ. ταῦτα, ἀπὸ ὁμοιότητος. ¶ Ταύτῃ δεῖ, οὕτω δή.

Ταυτὸ πέπονθε, τὸ αὐτό. ¶ Ταυτοέπεια, ταυτολογία. ¶ Ταυτοεπεῖν, τὸ αὐτὸ λέγειν.

Ταυτότητος, ἀπαραλλάκτου καὶ φυσικῆς κοινωνίας.

Ταφεῖς, θεωροί, θαυμαστοὶ ἢ οἱ νεκροτάφοι.

Ταφεὶς, θεωρὸς καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ταφηδὸν, κτενιστὶ, ἀγχιστεῖς. ¶ Ταφήϊα, ἐντάφια. εἰς ταφὴν εὔθετα ἱμάτια. ¶ Τάφιοι, οἱ τηλεβόαι λεγόμενοι, οἱ τὰς ἐχινάδας νήσους κατοικοῦντες.

Τάφος, τὸ γινόμενον περὶ δεῖπνον ἐπὶ τῇ τῶν κατοιχομένων τιμῇ, ἢ τύμβος ἢ σημεῖον. ¶ Τάφρος, ἐπὶ μῆκος ὄρυγμα ἔξωθεν τοῦ τείχους γινόμενον πρὸς ἔκπληξιν πολεμίων. ¶ Ταφρεῦσαι, διορύξαι.

Ταφὼν ἐκπλαγεὶς, θαμβληθεῖς. ¶ Τάχα, ταχέως, ὡς σάφα σαφῶς. ἢ ἴσως. καὶ ταχεῖα ὁμοίως.

Ταχινοί. γοργοί. ¶ Ταχὺ. βοή. ¶ Ταχίνας, λαγωὸς καὶ ἔλαφος. ¶ Τάχιστα, γοργὸν, ταχύ. λεπτόμ

Ταχυβάμονας ὄρκους, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ

Τ αινιοῦντες, κοσμοῦντες. δεσμοῦντες. στεφανοῦντες.
Τ ακέρατα, τὰ ἄκρα. ¶ Τακερὸν, τηκτὸν, οἰκτρόν.
Τ ακτικοῖς, στρατιωτικοῖς, πολεμικοῖς. ¶ Τακτὸν,
ὁμοίως. ¶ Τακτοπώλου, τὰ τῶν μαγείρων ξηρὰ ἀρ
τύματα διὰ τὸ ἐνταῦθα καὶ τὸ νίτρον πωλεῖσθαι.
Τ ακῶνες, ζωμίσκοι σίτου κεκομμένου μετ' ἀλῶν καὶ
ξηρῶν καὶ ἀρτυμάτων. ¶ Τάλα, μέγα. ¶ Ταλα
εργοί, οἱ ὑπομένοντες τὰ ἔργα τλητικοί, ταλαίπω
ροι, δυσπαθεῖς. ¶ Ταλαεργὸν, τὰ αὐτά.
Τ αλαίνης, ἀθλίας, ταλαιπώρου. ¶ Ταλαιπωρία,
μοχθηρία. ¶ Ταλαίπωρος, ἐπίπονος, τλητικός.
Τ αλακάρδιος, τλητικὸς ὑπομονητικὸς κατὰ τὴν καρ
δίαν. ¶ Ταλαίφρων, καρτερικός. ¶ Ταλανί
ζει, θρηνεῖ. ¶ Τάλαντα, ζυγὰ σταθμοί. ¶ Τάλαν
τον, λίτραι ἑκατὸν εἰκοσιπέντε κατὰ τὸν μέγαν ἐπι
φάνιον. ¶ Ταλαντέων, μεδίμνων ἢ σταθμίων.
Τ άλαντα, τὰ ἀτυχέστατα. ¶ Ταλαντεύει, σταθμίζει,
ζυγοστατεῖ. ¶ Ταλαντιαῖον, βαρύ. ¶ Ταλάντι
ον τόπος ἀρτεμίδωρος. ¶ Τάλαντον, σταθμὸς.
ζυγός. ὁλκὴ λιτρῶν ἑκατὸν, ἢ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, ἢ ἑ
κατὸν ἑξηκονταπέντε. ἢ τετρακοσίων. ἢ χιλίων ἑκατὸν
πεντηκονταδύο. ¶ Τάλαντος, ταλαίπωρος.
Τ αλαντώσει, σταθμήσει, στήσει. ¶ Ταλαὸν ὑποστατι
κὸν, ἰσχυρόν. βίαιον. ¶ Ταλαπείριος, τλητικὸς κα
τὰ τὴν πεῖραν, ἢ τηλόθεν διαπεφοιτηκωμένος, οἱ δὲ
ἀλώμενος. ¶ Ταλαρίς. ἐξ οὗ βάλλουσι τὰ ἄστρα
γάλους. ¶ Ταλαπενθέα, ὑπομένοντα τὰ πένθη.
Τ άλαροι, κάλαθοι ἱερείων, καὶ ἐν οἷς οἱ τυροὶ πήγνυν
ται, πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρων μελιηδέα καρπόν.
Τ άλας, ἄθλιος, ταλαίπωρος. ¶ Ταλάσια, τὰ
ἔρια. ¶ Ταλασιήν, ὑπομένειν. ¶ Ταλασία,
ἐριουργία ἐργασία. ¶ Ταλασιουργία, τῶν ἐρίων τὰ
ἔργα. ¶ Ταλασιουργὸς. ἐριουργὸς, καὶ ἡ ἐν τοῖς
ταλάροις ἐργαζομένη κρόκη, ἢ ἔρια.
Τ αλασίφρων, ταλακάρδιος, ἰσχυρὸς, τολμηρός. θρα
σὺ, ὑπομονητικὸς, ἰσχυρόφρων. ¶ Ταλάσσεις, ὑπο
μείνῃς, τολμήσεις. ¶ Ταλάσαι, ὑπομεῖναι ἢ τὰ
ὅμοια. ¶ Ταλαύρινον, ὑπομονητικὸν, θλιμμηρὸν,
πολεμιστήν. ¶ Ταλάφρονα, τλητικὸν κατὰ τὰς
φρένας, οἱ δὲ, ἰσχυρογνώμονα. ¶ Ταλαόρεια, ῥεῦ
ματα. ¶ Ταλαιὸς, ὁ ζεὺς ἐν κρήτῃ. ¶ Ταλαιδί
της, ἀγὼν γυμνικός. ¶ Ταλικὰς, αὐχηδές.
Τ αλικὴν. τηλικαύτην. ¶ Ταλικῶος, τηλικαύτην.
Τ άλιξ, ὁ ἔρως. ¶ Ταλίων, ἀθλίων. ¶ Τάλις, ἡ
μελλόγαμος παρθένος καὶ κατωνομασμένη τινί. οἱ
δὲ, γυναῖκα γαμετήν. οἱ δὲ νύμφην. ¶ Ταλθύβιος,
ἱερεύς. ¶ Τάλως, ὁ ἥλιος. ¶ Ταμὰ, τὰ ἐμά.
Τ αμᾶς, γαμβρός. ¶ Τάμε, ἔτεμον. ¶ Ταμεῖ, τέ
μνει. ¶ Ταμεῖν, τεμεῖν. ¶ Ταμέσθαι, ἀπημφιέσαι,
ἐπιτιμῆσαι. ¶ Ταμεῖα, ἀπόκρυφα οἰκήματα.
Τ αμεσίχροα, τέμνοντα τὸν χρῶτα. ἀπὸ μέρους δὲ λέγει
τὴν σάρκα. ¶ * Ταμεταξὺ, μεταταῦτα δωριεῖς.
Τ αματίζε, τηνικάδε. ¶ Ταμεῖαι, οἱ τῶν δημοσίων
χρημάτων καὶ πάντων τῶν κοινῶν προστάται καὶ φύλα
κες ταμιοῦχοι. ¶ Ταμίαν, ζημίαν. ¶ Τα
μίας, φύλαξ χρημάτων προστάτης, δεσπότης. οἰκο

νόμος διοικητής. ¶ Ταμιεῖον, κοιτῶνα. ¶ Τα
μιεύεται, διοικεῖται ἀποκρύβει. ¶ Ταμίη, ἡ προσ
τάτις τοῦ οἴκου. διοικήτρια. ἢ κελλαρία πιστή. καὶ ἀρ
χὴ ἀθήνησι. ¶ Ταμίην, δεσποιναν τὴν τοῦ οἴκου προε
στῶσαν. ¶ Ταμεῖον, θάλαμος. ¶ Ταμιοῦχος,
οἰκονόμος. ¶ Ταμιράδαι, ἱερεῖς τινὲς ἐν κύπρῳ.
Τ άμισος, ἡ πιτύα. ¶ Τάμνειν, διατέμνειν.
Τ άμνεν, ἐνέκοψεν. ¶ Τάμνοντες, διατέμνοντες ποι
οῦντες. τέμνοντ' ἀμφὶ, περιύλαινον.
Τ άμοις, τέμοις, ποιήσαις. ¶ Τάμοντες, διακόψαντες.
Τ αμόντες, ποιήσαντες, συνθέμενοι. ¶ Τάμωμεν,
ποιήσωμεν. ¶ Τανάγρα, ἀγγεῖον χαλκοῦν ἐν ᾧ ἧψ
τον τὰ κρέα. ¶ Ταναγρίδαι, οἱ ταναγραῖοι.
Τ αναγραίων φυὴν, κατὰ ὁμοιότητα. ἔφορος λέγει ζῷ
τινα ἐν τανάγρᾳ παχύτητα. ὃς ἐλέγετο κητεύς.
Τ ανααία, δι' ὅλου ἠκονημένα. ὀξέα ἀποτεταμένην
τὴν ἀκμὴν ἔχοντα. ¶ Τανακεῖ. τὰ αὐτά. ¶ Τανακη
κέος, μακροῦ, τοῦ μακρὰν λαβὴν ἔχοντος. ¶ Τανακη
κὲς, ἐμμηκές. ¶ Ταναηκτεῖ, χαλκῷ τῷ ἐκτετα
μένῳ σιδήρῳ. ¶ Τανακῆς, ἐκτεταμένης. ¶ Τανα
κιδὲς. ὀξὺ μακρὸν, δι' ὅλου ἠκονημένον. ¶ Τανασοῖο,
ἐπιμήκους μακροῦ, πάνυ ἐκτεταμένου. ¶ Ταναὸν
ἰσχυρόν. ὀξύ. λεπτόν. σκληρόν. μέγα. ὑγρόν. μακρόν
Τ αναὰς, παρακούσας ἀπὸ τοῦ εἰς μῆκος τετανύσθαι.
Τ αναύποδα, ὀρθόποδα, τεταμένοις τοῖς ποσὶ κατὰ τὴν
ὁδοιπορείαν. ¶ Τάνδον, τὰ ἔνδον. ¶ Ταναὴ, ἀπο
τεταμένη. ¶ Ταναηκὴ ἐκτεταμένην ἔχοντα τὴν
ἀκμήν. ¶ Τανηλεγέος, παρατεταμένην ἔχοντος
τὴν ἀλγηδόνα μακροκοιμήτου τανηλεγέος θανάτοιο.
Τ ανθαλύζει. τρέμει συνεχῶς. οἱ δὲ, σπαίρει. ¶ Τανθάλε
ον, ἐρύθημα. ¶ Τανίφυλλος, μακρόφυλλος.
Τ ανίσφυρος, ὀρθόσφυρος, εὔσφυρος, λεπτόσφυρος.
Τ ανόδευστος. ὁ τρόμου παρασκευαστικός. ¶ Τανοίφη;
λεπτοϋφῆ. ¶ Ταντάλεος ἔτι τὰ δάκρυα. στάζει δά
κρυα. ¶ Τανύγλωσσοι, μακρόφωνοι. ἢ τεταμένην
ἔχοντες τὴν γλῶτταν. ¶ Ταντάλίζεται, σκληρύνε
ται. ¶ Τανυγλώχινας, τεταμένας τὰς γωνίας
ἔχοντας. ¶ Τανύει. ἐκτείνει. ἕλκει. τείνει. ¶ Τα
νυηκὲς, τὴν ἀκὴν ἔχον παρατεταμένην. ¶ Τανυη
κέας, ἐκτεταμένοις ὄζοις. ¶ Τανύοντο, διετείνον
το. ἔβρεχον. ¶ Τανύπεπλ. μακροχίτωνοι. ¶ Τανύ
ουσι περὶ τῶν οὐρῶν διετείνοντο διὰ τὴν λιπαρείαν. τα
νύονται διὰ φλογὸς ἡφαίστοιο. ¶ Τανύπτερος, μα
κρόπτερος. ¶ Τανύποδας ἐλαύνεις. ταχύποδας
ἐν τάχει τιμωρουμένας. ¶ Τανύφλοιος, μακρόφλοι
ος, τεταμένα ἔχων φλοιά. ¶ Τανυπρόσωπος. τὰς
καλύπτρας, διὰ τὸ περὶ τὸ πρόσωπον περιτετάσθαι.
Τ ανυσάμενος, ἐκταθείς. ¶ Τάνυσα, ἐνέτεινα.
Τ άνυσαν. ἐνέτειναν. ¶ Τανύσσας, ἁπλώσας, ἐκ
τείνας, κρεμάσας. ¶ Τανύτειχες, μακρότειχες,
λεπτότειχες. ¶ Τὰ νῶτα, τὰ ὀπίσθια.
Τ αξάμενοι, ὁρίσαντες. ¶ Τάξις, ἡ ἐπὶ ὀφειλο
μένοις χρήμασι καταβολὴ, ἡ ἀκολουθία καὶ εἱρμός.
Τ άξος, δένδρον τί ὀρεινόν. ¶ Τάξω, συντάξω. θή
σω. ¶ Ταπεινὸν, χθαμαλόν.
Τ άπιδας, τάπητες. ¶ Τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς τὴν φω

Σ χισὸν, προσκεφάλαιον. ❡Σχιδὼς, χιτών τις ποιὸς γυναικεῖος, κατὰ τὸ στῆθος πτέρυξι συνεχόμενος.

Σ χοῖαρ, παύσαιντο, ἐπίσχοιεν. ❡Σχοίητε, νομίσητε, ὑπολάβητε. ❡Σχοίνικος, ὁ ἀμφιαράου υἱὸς, καὶ ὄρνις τις. καὶ φυτόν. ❡Σχοινίον, φωνὴν τὴν σαθρὰν καὶ διερρωγυῖαν. ❡Σχοίνινος, ἱμὸς, δι' οὗ τὰς ψήφους οἱ δικασταὶ εἰς τὰς ὑδρίας καθιᾶσιν. ❡Σχοινίον τὸ μεμιλτωμένον ἔρραινον, ὑπὲρ τοῦ συβῆσαι τὴν ἀγορὰν ὁπόταν βραδύνοιεν ἐπὶ τὸν ἐκκλησίαν. καὶ ἐν τῇ νηὶ ὁ σχοινοβάτης. καὶ ὄρνις τις.

Σ χοίνισμα, μέρος ὁδοῦ, ἢ μέρος. ❡Σχοῖνος, πόλις βοιωτίας καὶ τὸ τοῦ σχοίνου φυτόν. σχοίνῳ ὑπεκλίνθη.

Σ χοινοτενὲς, ὀρθὸν μακρόν. ❡Σχοίνων, τῶν αὐλητικῶν νόμων τίς. ❡Σχολάσατε, ἠρεμίσατε.

Σ χολαῖον, ἡσύχιον, βραδύ. ❡Σχολαιότερον, ἠρεμαιότερον, βραδύτερον. ❡Σχολαίων, ἀργῶν.

Σ χολὴ, οὐ μόνον τὸ μαλλὸν δέρην, ἀλλὰ καὶ τὸ περί τι σχολάζειν, καὶ ὁ διατριβή. ❡Σχόλια, σημειολογήματα. ❡Σχομένη, καταχεθεῖσα, ἀνατείνασα τὰς χεῖρας, καλύψασα τὸ πρόσωπον. ❡Σχόμενος ὑπὸ δυεῖ. καταχεθεὶς καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ δόρατος. ❡Σχόντων, εἰληφότων, προσχόντων.

Σ χῦρος, ἐχῖνος. ❡Σχώμεθα, καταχεθῶμεν.

Σ χῶνται, ἀπόχωνται.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

ὢ, σώω. ❡Σωαλδεῖ, παραληρεῖ.

Σ ❡Σωβίνεις, ναῦς, πορθμὶς, ἔνιοι τὴν παλαιάν. ❡Σωγάσαι, σῶσαι. ❡Σώεσκον, ἔσωζον.

Σ ώζει, διασώζει. βουλεύεται. ❡Σώκει, ἰσχύει, βοηθεῖ. ❡Σῶκος, σωσίοικος, σόοικος ἰσχυρός.

Σ ῶκον, ἀδύνατον. ❡Σωκόνδες, ὁ σεμικὸς οἶκος.

Σ ωκόον, σῶα ἀκούοντα τὸν ἑρμῆν καὶ σωσίοικον.

Σ ωλῆνες, οἱ στασταῖρες. καὶ τῶν ὀστρακοδέρμων τι γένος κογχυλίων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μορίων.

Σ ωλίγξαι, δράξασθαι. ❡Σωλοιὴς, ὕσ σῶμα. πτῶμα. δέμας. ❡Σῶμαι, ἔστω διωειδῆς. ❡Σωμάλοιφος, ὁ κατειλημμένος σώματι τὰ σκύτινα αἰδοῖα.

Σ ωματοφύλαξ, δορυφόρος, ναοφόρος, καὶ ὁ βασιλικὸς φύλαξ. ❡Σῶν, σῶον, ὁ βλάστησις ἀπὸ τῶν σιβόσθαι ἀττικοὶ δὲ σωζόμενοι. ❡Σῶον, ὁλόκληρον, ὑγιαῖνον. ❡Σωόντων, σωζόντων κρυπτόντων.

Σ ώοιτο, ὡρμῶντο, ἤρχοντο. ❡Σωπαίνουσι, οἱ κύνες παρὰ ξενοφῶντι. ❡Σώρακον, ἀγγεῖον εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλεται, ἢ ξυλοκανθήλια. ❡Σωρεύει, σωνίζει.

Σ ωρολὸν, κατὰ σύστημα σεσωρευμένον. λέγεται δὲ ἐναριθμητόν. ❡Σωρεία, πλῆθος. ❡Σωρωνὶς, ἐλάτη καὶ πόλις. ❡Σωρὸς, συναγωγὴ ἢ θωμοῦ διαφέρει. ❡Σῶς, ὁ ὁλόκληρος καὶ τέλειος ὁ σωζόμενος καὶ σῶος ὑπάρχων. ❡Σώσικες, οἱ ἐφθοὶ κύαμοι. ❡Σωσίβιοι, οἱ κοσβιοί. ❡Σωσίοικος, ὁ τοὺς οἴκους σώζων. ❡Σωσόλεθρος, ὁ πρόδηλος καὶ φανερὸς καὶ μέγας καὶ τέλειος. ❡Σωρὴχ, ἐκλεκτή.

Σ ώστελος, σωθῆναι ἄξιος. ❡Σῶστρα, σωτήρια. μήνυτρα, λύτρα, ὕμνος, ᾠδή. ❡Σωστεύματα, τὰ τοῦ ξοχοῦ ξύλα, καὶ ὁ ἐπὶ τούτοις σίδηρος. ἐπίστροφον.

Σ ῶται, ὁρμᾶται, ἔρχεται, πορεύεται. ❡Σωτεύματα, σωζεύματα. ❡Σώτειρα, ἡ ἀθηνᾶ παρὰ τοῖς ἕλλησιν, κατὰ παλλάδιον, αὐτίδοτός τις.

Σ ωτέος, σωθῆναι ἄξιος. ❡Σωτὴρ, ὁ τοῦ ἀλὸς χόνδρος, καὶ ὁ ζεὺς, καὶ ὁ ἐλευθέριος, ἢ λυτρωτής.

Σ ωτηριακὸν, τὸ εἰς ἐκφορὰν νεκροῦ διδόμενον.

Σ ωτήριος, ὁ οὔριος ἄνεμος. ❡Σωτηρίου ἐξιλασμοῦ.

Σ ωτῆρος διὸς, οὕτω τὸν τρίτον κρατῆρα καλούμενον.

Σ ωφράτορες, σωφρονέστεροι. ❡Σωφρονιστῆρες, τῶν ὀδόντων τινὰς οὕτω λέγουσιν. ❡Σώφρων, φρόνιμος καθαρὸς ἁγνός. ❡Σωφρονίζεται, σεμνύνεται.

Σ ωφρονιστὴς, νουθετητής. ❡Σωφροσύνη, σοφία, ἐπιστήμη. ❡Σωχεῖν, τρίβειν. ❡Σωχὶς εἶδος ἀμπέλου. ❡Σωχομένοις, τριβομένοις. ❡Σωχὸς, ὁ τῶν κοσμητῶν πατήρ. ❡Σωόντων, κρυπτόντων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Τὰ, ταῦτα, ἅ τινα αὐτὰ, ἀναφορικῶς, ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχηκα, ἐάσομεν. ❡Τάα. ἅ τινα, ἢ τοιαῦτα.

Τ ὰ αὐδάνοντα, τὰ ἀρέσκοντα. ❡Τὰ αἴσχιω, τὰ χείρω. ❡Τὰ ἀμείνω, τὰ κρείττονα.

Τ ὰ ἀπὸ τρίποδος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων, ἤτοι ἀπὸ τοῦ δελφικοῦ τρίποδος. ἢ ἀπὸ τοῦ πυθαγορικοῦ. ❡Τὰ βάθη, τὰ ἀχώρητα, τὰ ἀκατάληπτα.

Τ αβιὲλ, ἀγαθοῦ θεοῦ. ❡Ταβάλα, ταβῦλα ὑπὸ πάρθων οὕτω καλεῖται ὄργανον κειβάνῳ ἐμφερὲς, ᾧ χρῶνται ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σάλπιγγος.

Τ αγεῖος, ὁ ἐξ ἐπιταγῆς τι ποιῶν. ❡Ταγεῦσ, ἄρχους, ἡγεμονίαις. ❡Τάακνα, ταῦτα κριτῶν.

Τ αγατίζων, κιχλίζων. ❡Ταγὴ, βασιλικὴ δωρεὰ καὶ ἡ σύνταξις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.

Τ αγηνία, πεμμάτια τηγάνων οἱ δὲ σταῖς ὑγρὸν ἐπιχεόμενον τηγάνῳ, ᾧ προσβάλλεται μέλι. σησάμη. τυρός. ❡Τάγηνον, τήγανον. ❡Τάπλος, φιδωλός.

Τ άγιος, κῆρυξ. πρεσβευτὴς, ὀξὺς, ταχὺς, βάσιμος.

Τ αγοὶ, προστάται, ἄρχοντες, ἡγεμόνων. ❡Ταγεία τὰ ἐλάχιστα, τὰ τυχόντα. ❡Ταγόναται, μακεδονική τις ἀρχή. ❡Ταδ' ἄττινα, τὰ δὲ λύξα.

Τ ὰ δὲ, ταῦτα. ❡Τὰ δ' ἔρομα φοβεῖται, τὰ δὲ πρόβατα ἔρημα γενόμενα τῇ τοῦ ποιμένος φυγῇ.

Τ ὰ διάβουλα, τοὺς διαλογισμούς.

Τ αθεὶς, ἀπλωθείς. ❡Τατθίον, μαστὸς, τιτθίον. Ταίνης*, διοικητὴς. προστάτης.

Τ αιναρίας. παρὰ λακεδαιμονίοις, ἑορτὴ ποσειδῶνος, ἐν αὐτῇ ταιναρισταὶ, ταίναρον γὰρ πεδίον λακωνικόν. ❡Ταιρθεῖν, ταῖς θεαῖς. ❡Ταινία, στέμματα τῶν ἱερέων. διαδήματα ἀρχιερατικὰ ἢ ζῶναι ἢ στέφανοι, κόσμοι. ἢ δεσμοὶ ἱεροί.

ῥάχεως ὅ ἐστι καὶ τῶν σκορπίων αἱ περὶ τῶν κέντρων περιγραφαί. ¶ Σφαραγῶν, λιμῶν. ¶ Σφεῦ, τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ἢ ἐπὶ αὐτοῦ. ¶ Σφραγῖδες, αἱ περὶ τῶν δακτυλίων καὶ τὰ τῶν ἱματίων σημεῖα.

Σ φραγιδονυχαργοκομήτας τοὺς ἔχοντας σφραγῖδας ἐν τοῖς δακτυλίοις ὄνυχας λευκοὺς καὶ κομῶντας.

Σ φραγίς, χελώνη, καὶ ὁ ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος, ἢ σήμαντρον. ¶ Σφραγὶς δὲ τὸ ἱματίου σημεῖον.

Σ φριμᾶ, ἀπειλαὶ ὀργαί. ¶ Σφριγᾶ, περιπέπταται, περιτείνει, ἄλλοι σφύζει, πλήρης τυγχάνει, μάλιστα δὲ περὶ θηλείας, εὐσωματεῖ, ἀκμάζει, νεάζει, κομπιᾶ.

Σ φριγανὸν, ἀκμαῖον δεψιλὲς σφοδρόν.

Σ φριγῶν, ἀκμάζων. νεάζων. αὔξων. ¶ Σφριγῶντα, ἐπαιρόμενον ἰσχύοντα. ¶ Σφριγῶσα, πεπυκνωμένη, συνεστηκυῖα. ἰσχύουσα. ¶ Σφυγμὸς, φλεγμονὴ, κυρίως δὲ ὁ παλμὸς τῶν ἀρτηριῶν.

Σ φυδρὰ, ἡ περιφέρεια τῶν πολῶν. ¶ Σφυλῶν, ἰσχυρὸς εὔρωστος σκληρός. ¶ Σφύζει, πηδᾷ φλεγμαίνει καίεται, σφάλλεται ἡ φλέψ. ¶ Σφῦρα, ἐργαλεῖον. τεκτονικὸν ἢ χαλκευτικόν. ¶ Σφυρὰ, τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. αἱ περιφέρειαι τῶν πολῶν, ἢ τῶν ὀρῶν τὰ ἐπίπεδα καὶ κατώτατα, ἢ ἡ παρά τισι λεγομένη κέστρα ἰχθὺς θαλάσσιος.

Σ φυράδες, τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων οἱ δὲ, σπυρίας. ¶ Σφυρήλατος, σφύραις ἐληλασμένος οὐ χωνευτός. ¶ Σφυρήματα, τὰ σιδήρεια ὅτι οὐ χεῖται σφυροῦται. ἡ λέξις παρὰ τοῖς τὰ ἱστορικὰ γεγραφόσι. ¶ Σφυρὸν, σφοδρόν, ἢ τὸ ἐπάνω τῶν ἀστραγάλων. ¶ Σφύρωσις; διάρσις, ἢ ἐν κύκλῳ τὰ πέλματα. ¶ Σφῶ, ὑμεῖς ἢ ὑμᾶς. ¶ Σφῶε, ἑαυτούς. ἔστι δὲ τοῦ τρίτου προσώπου. ¶ Σφῶϊν, ὑμῖν καὶ ὑμῶν καὶ αὐτοῖς.

Σ φωΐτερον, ὑμέτερον, ὑμῶν τῶν δύο.

Σ φῶν. ἑαυτῶν.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Σ Χᾷ, χάζει. ¶ Σχαδόνες, τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ἔνθα οἱ σκώληκες. οἱ δὲ τὴν ἀποβάλλουσαν ἤδη νύμφην χαδόνα. ¶ Σχαλεῖον, κυβευτικὸς βόλος. ¶ Σχαλίδες, δι' ὧν χάλωσι τὰ δίκτυα ὀρθὰ ἑστῶτα. ¶ Σχαλίσαι, θηλάσαι. καὶ αὐίχαλον τὸ ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.

Σ χαλὶς, τὸ δίκτυον. ¶ Σχάσαι. μετάβαλλε.

Σ χάσαι, ἀφεῖναι. ¶ Σχάσον, ἄφελκε, κατάπαυσον.

Σ χαστήριον. ὁρμητήρια καὶ μέρος τι ἐν τῇ νηΐ.

Σ χαῦδαι, ἰσχνόφωνοι. ¶ Σχέδην, ἡσυχῇ βάδην.

Σ χεδία, μικρὰ ναῦς, ξύλα ἃ συνδέουσι, καὶ οὕτω πλέουσιν, ἢ ὅπλα τὰ ἐκ χειρὸς τιτρώσκοντα.

Σ χεδιάζειν, ἐγγίζειν ἐκ παρατυχόντος ἐν ἑτοίμῳ λέγειν λέγεται δὲ καὶ περὶ τοῦ ταχέως ποιεῖν.

Σ χεδιασθεὶς, ἐγγισθείς. ¶ Σχέδιοι, εὐτελεῖς.

Σ χεδίη, συνάφεια. κοινωνία.

Σ χεδίη, χεδία καὶ τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι. οὕτω λέγεται καὶ ἡ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. διάβασις γέφυρα. ζεῦγμα. ¶ Σχέδιον, τὸ δόρυ, ὃ μὴ ἀκοντίζεται, ἢ τὸ αὐθωρεὶ πως γενόμενον, ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

Σ χεδόθεν, ἐγγύθεν. ¶ Σχεδὸν, ἐγγὺς ἐκ χειρός.

Σ χεδρὸς, τλήμων καρτερικός. ¶ Σχέθεν, ἔμεινεν, ἐκρατήθη ἐπέσχεν. ¶ Σχεθέτω, ἐπισχεθήτω, ἐπισχέτω. ¶ Σχέθον, κατέσχον. ¶ Σχέθων, κατέχων. ¶ Σχελίδες, κρέα ἐπιμήκη τετμημένα. οἱ δὲ πλευρίδας. ¶ Σχέλινος, ἀγρία κυπάρισσος, οἱ δὲ ἄρκευθος. ¶ Σχέμα, χῶμα, ἀγχοῦ. ¶ Σχεῖη, ἔμοι. ¶ Σχεθήτω, κατασχεθήτω. ¶ Σχελωάζει φλυαρεῖ. ¶ Σχενδυλάληπτοι, ἐσχενδυλῆσθαι ἔλεγον τοὺς ἐν τοῖς τάφοις. ἀπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ ὀργάνου ὃ σχενδύλη λέγεται. ¶ Σχέραφος, βλασφημία λοιδορία. ¶ Σχερίη, ἡ Σχερία ἡ τῶν φαιάκων χώρα, ἡ νῆσος, καὶ ἡ κορυφὴ τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

Σ χερὸν, κῦμα ἔρημον ἀμαθίας.

Σ χερὸς, ἀκτὴ αἰγιαλός. ¶ Σχέσις, ἐποχὴ, κατάστασις, συγγένεια φιλία. ¶ Σχετικὴ, κατασχετικὴ, οἰκείωσις. ¶ Σχετικὸς, ὁ πρός τινα ἔχων σχέσιν καὶ ἐγγύτητα. ἔστι δὲ τὸ πρός τι. ¶ Σχετικῶς, οἰκειωτικῶς. ¶ Σχετλιάζει, δυσφορεῖ, δυσχεραίνει, δυσπαθεῖ. ¶ Σχετλιαζέτω, δυσχεραινέτω, ἀποδυσπετείτω, σχέτλιον γὰρ τὸ ἄδικον. ¶ Σχετλιάζων, ἀδικούμενος. ¶ Σχέτλιαι, δειναί. ¶ Σχετλιασμοὶ, δυσφορίαι, δυσφημίαι ὀδυρμοί. ¶ Σχέτλιον, χαλεπὸν, ὀδυνηρὸν, ἄπορον, ἄθυμον, ἀτυχὲς, ἄδικον.

Σ χέτλιος, τάλας ἀγνώμων, φορτικός. στεναγμοῦ ἄξιος χαλεπός. ¶ Σχίδακας, κλάσματα ξύλων.

Σ χῆμα. πλάσμα, ἱματισμὸς, διάθεσις, κόσμος.

Σ χηματιζόμενοι, προσποιούμενοι, σχῆμα ἐπιδεικνῦντες

Σ χηματισμὸς, πλάσμα. ¶ Σχηματοβόλον, ὅπερ οἱ περὶ τῶν δικαστῶν ταύτας ἐλάμβανον.

Σ χήσει, ἐφέξει, καθέξει. ¶ Σχήσειν, καθέξειν κωλύσειν, παύσειν. ¶ Σχήσεις. περισχέσεις.

Σ χήσεσθαι, κατασχεθήσεσθαι. ¶ Σχήσεται, καθέξει.

Σ χῆσις, ἕξις. ὁρμή. ¶ Σχήσουσι, κωλύσουσι, παύσουσιν, ἐφέξουσιν. ¶ Σχήσων, ἐφέξων, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σχητηρίαν, ἄγκυραν, ὁμηρητηρίαν.

Σ χίδα, σχίδος συνδόνος πῆγμα.

Σ χίδαξ. κλάσμα ξύλου.

Σ χίδια, ὠμόλινα. ¶ Σχίδες, τὴν ἀπόσχισιν.

Σ χίζα, ἡ λαμπάς. ¶ Σχίζησ, σχίζαις.

Σ χιδακίζειν εἰς τὰ ξύλα. ¶ Σχίδαξ, τῶν ξύλων.

Σ χιζογράνθροι, τοὺς συκοφάντας. ¶ Σχιζόποδες, τὰ ὄρνεα τὰ ἔνυδρα. ¶ Σχίζουσι. σχίδαξι.

Σ χῖνος, εἶδος σμαράγδου εἰργασμένου.

Σ χινάτας, σχινατίων ἀγών τις ἐπιτάφιος ἐν λακεδαίμονι. ¶ Σχίνδαλμοι, θερμάστρια. ¶ Σχῖνον διατρώγειν, εἰώθασι τὴν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας. ¶ Σχινοκέφαλος εἶδος φορτοῦ. ¶ Σχῖνος τὸ ψέλλιον καὶ ἡ σκίλλα. καὶ εἶδος φορτοῦ. ¶ Σχινοῦντα, νοσὸς ἀπὸ χινοῦσα φωκίδος. ¶ Σχίσματα ἡ δὸς, τὰ σχίσματα. καὶ ὀρχηστικὸν σχῆμα. ¶ Σχιματώδεις, ὁμοίως. ¶ Σχισμὴ διαχώρισις. ¶ Σχιστὰ, τὰ γράμματα, καὶ τὰ κρέμμυα.

ὅις οὐδὲ χανεῖν ἐφίετο. ¶ Συγραφέντες, συνελθόντες. ¶ Συστρεμμάτων, θορύβων, πλάνων.

Συστροφὴ ἴλιγξ ὑδάτων, ὁ σκοτισμός. ¶ Συντάσει, ἱκετεύει. ¶ Σύθι, ὥρμησεν, ὁρμᾷ αὐτῆ λάθρα, ἀνηκόντισεν. ¶ Συφαιὸς, χοιροβοσκός. ¶ Σύφακα, γλεῦκος. ¶ Συφακίζειν, ὀπωρίζειν.

Σύφαρ, γῆρας τὸ ὑπέρτατον. οἱ δὲ τὸ τοῦ ὄφεως καὶ τὸ ἐρρυτιδωμένον σύκον, ἢ τὸ ἐπὶ τοῦ γάλακτος ζοφῶδες.

Συφεός. τόπος, ὅπου αἱ σῦς τρέφονται.

Συφεοί, οἱ τῶν συῶν οἶκοι. ¶ Συχνά, πυκνά, συνεχῆ πολλά. ¶ Συχνοῖς, συνεχέσι καὶ τὰ ὅμοια.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Σφάγιον. πρόβατον, θῦμα, ἢ ἐν ᾧ τὸ τῶν ἱερείων ὑποδέχεται αἷμα τόπος.

Σφαγή, ὁ κατὰ τὴν κατακλεῖδα τόπος.

Σφαγία, ἡ ἐπὶ ἱερουργίας ἡμέρα. ¶ Σφαγίς. τὸ προκάρδιον, καὶ ἡ τομή. ¶ Σφαδάζει, βράζει, δυσανασχετεῖ, χαλεπῶς φέρει, δυσπαθεῖ, ἀγανακτεῖ. δυσφορεῖ, ἀτακτεῖ, μετὰ χολῆς ὀργίζεται καὶ μετὰ δόλου πολλοῦ, ἢ μετὰ σπασμοῦ πάλλει μαίνεται. σπεύδει. δυσειδῆ θυμοῦται, ταράττεται, ὑπὸ τραύματος ζέοντος.

Σφαδασμός, σπασμὸς καὶ τὰ ὅμοια.

Σφαδάζουσα, ῥηγνυμένη. ¶ Σφαδανὸν, σφοδρὸν καταπληκτικόν. ¶ Σφάλλειν πλῆσαι.

Σφαραγοῦντο, ἐψόφουν. ¶ Σφαιρηδὸν, περιφερές, στρογγύλον ὡς σφαῖρα. ¶ Σφαιρωτὴρ, ζωνίχεον σανδαλίου. σκύτος, κόμμα λώρου.

Σφακελισμός, παραπληξία. ¶ Σφακελίσαν, ἰακωθὲν, καταφθαρέν. ¶ Σφακελίζει, κρούει, τοῖς ποσὶ κινεῖ δεινῶς. ὀδυνᾶται. σπᾶ. δαπανᾶται, ἀλγύνεται, σφακελισμὸς γὰρ καὶ σφάκελος, ἡ ἄμετρος ὀδύνη καὶ ἡ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις, καὶ ἡ τῶν ὀστέων σῆψις. ¶ Σφάκια, τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα.

Σφάκος, χόρτος, ὃν τὰ κτήνη ἐσθίει. οἱ δὲ τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν ἐπιγεινόμενον, ὃ καλοῦσι βρύον οὐκ εὖ. ἐκεῖνος γὰρ φάκος λέγεται. ¶ Σφακώδη, κλιτὺν καθ᾿ ὃν ὁ φακὸς ἐφύετο. ἔστι δὲ ἄγριον φυτόν.

Σφαλάσσειν, τέμνειν κεντεῖν. ¶ Σφαλεῖεν, ἀποτύχοιεν, ψευσθεῖεν. ¶ Σφαλερόν. ἐπικίνδυνον, σαθρόν, ἀβέβαιον. ¶ Σφαλερόν, ἐπισφαλὲς ἐπικίνδυνον. ¶ Σφάλμα, ἁμάρτημα. ¶ Σφάλλειν, κλίνειν, καταβάλλειν ἁμαρτάνειν. ¶ Σφαλμᾶ, σκιρτᾶ, σφάλλεται. ἄλλοι ἀντὶ τοῦ σφαδάζειν τετάχθαι φασί. ἔνιοι μετὰ ἐπιθυμίας τι πράττειν.

Σφάλλον, κολάκευσον. ¶ Σφάλλονται. ἁμαρτάνουσι. ¶ Σφαλλός, ἔστι τὸ ξύλον παλαιῶν δεσμωτήριον. οἱ δὲ κορμὸν ἢ δίσκον, ἄλλοι δισκοειδὲς τὸ σκεῦος μολύβδινον, ἔχον κρίκον, ὃ δισμοῦντο ὑπὲρ τὸν κεφαλὸν ῥιπτοῦντες ἐν τοῖς ἀγῶσι. ¶ Σφάνιον, κλινίδιον. ¶ Σφαραγεῖ σφριγᾷ, βροντᾷ, ταράττει, ψοφεῖ. ¶ Σφαραγοῦντο, κατεπονοῦντο, ἐφλέγοντο, ἐψόφουν. ¶ Σφάραγγος, βρόγχος τράχηλος λαιμὸς ψόφησις. ¶ Σφάς, αὐτοὺς αὐτὰς αὐτά.

Σφέ, αὐτοὺς αὐτὰς αὐτά. ¶ Σφέας, αὐτοὺς κατ᾿ ἔγκλισιν. ¶ Σφεδανὸν, ἐπιτεταμένον, συντονώτατον σφοδρὸν ὀξύ. ¶ Σφεδανῶν, φονεύων, ὀλλύς, κτείνων. τινὲς ἐπεσπευμένον, ἄλλοι σύνθετον εἶναι ἐκ τοῦ σφὲ καὶ δανὸν, ὅ ἐστι κτείνων. ἔστι δὲ ῥηματικόν.

Σφεζόμενοι, ἐπικαθεζόμενοι. ¶ Σφειδρόν, καθαρὸν εὐῶδες. ¶ Σφειδόν, λοξὸν πυκνὸν εὐκίνητον, προσφυές. δριμύ. ¶ Σφείων, αὐτῶν. ¶ Σφέλας, ὑποπόδιον. ¶ Σφέλα, ὑποπόδια. ¶ Σφέλμα, τὸ ἄνθος τῆς πρίνου. ¶ Σφενδάλης, δῆμος τῆς ἀττικῆς.

Σφενδόναι, σφενδόνῃ ἢ τὴν σφραγῖδα:

Σφενδόνη, τοῦ δακτυλίου τὸ περιφερές. ἡ σφραγίς.

Σφέρτα. τὰ ἄφορα δένδρα.

Σφέτερα, ἴδια αὐτῶν. ¶ Σφετέροισι, ταῖς αὐτῶν αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Σφετερίζων, εἰς ἴδιον κέρδος κεχηνώς. ¶ Σφετεριζόμενος, ὑφαιρόμενος, ἰδιοποιούμενος:

Σφετερίζων, ἰδιοποιούμενος, καὶ προσλαμβανόμενος. ¶ Σφέτερον, τὸ αὐτῶν ἴδιον. ¶ Σφετερίδες, ἐπιβλήματα. ¶ Σφέων, αὐτῶν. ¶ Σφῇ, αὐτῇ.

Σφῆσι, ταῖς ἑαυτῶν. ¶ Σφηκεία, ἡ κύπρος τὸ πρότερον, καὶ τὰ τῶν σφηκῶν κηρία.

Σφηκίσκος. τὰ μακρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα σφηκίσκους λέγουσιν, ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπεσυνηγμένην ἅπαν ἔχουσι. καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους ἢ προκοιλίους.

Σφηκισμός, εἶδος αὐλήσεως, εἰρημένος ἀπὸ τῆς ἐμφερείας τῶν βομβῶν. ¶ Σφηκιώσης, κηρία σφηκώδη.

Σφηκοί, οὐ κεχυμένοι τῇ σαρκώσει, ἀλλὰ συνεστραμμένοι. ἔνιοι δὲ ῥωμαλέοις. ¶ Σφηκῶν, ποικίλων.

Σφηκὸς λόφου. τὸ ἄκρον τοῦ λόφου τὸ ἐπὶ τῶν ὤτων ἀποκρεμάμενον τοῦ λόφου ἐπὶ περικεφαλαίας τὸ συνεστραμμένον. λόφουρον δὲ οἷον λόφου οὐράν.

Σφῆλαι σαλεῦσαι. κινῆσαι, σφῆλαι. ¶ Σφήκωμα, πύκνωμα, καὶ ὁ δεσμός. ¶ Σφῆλαι, πλανῆσαι. βλάψαι. ¶ Σφήλειαν, ἀποτυχεῖν ποιήσειεν.

Σφηλόν: λοξόν, πυκνὸν εὐκίνητον. ἄσφηλον δὲ τὸ ἀκίνητον. ¶ Σφηνευκή, ἰχθῦς ποιὸς θαλάττιος.

Σφηνούμενος, στρεβλούμενος. ¶ Σφῆς, τοῦ ἑαυτοῦ.

Σφῆσι, ταῖς αὐτῶν. ¶ Σφῆσιν, αὐταῖς ἢ αὐτοῖς.

Σφήττιοι, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Σφίκται, οἱ κίναιδοι καὶ ἁπαλοί. ¶ Σφιγκτὴρ, χιτὼν περαντῖνοι. ¶ Σφίδες, χορδαὶ μαγειρικαί.

Σφίδη, χορδή. ¶ Σφὶν, αὐτοῖς ἢ αὐτοὺς ἢ αὐτάς.

Σφίσιν, ἑαυτοῖς ἢ ταῖς ἑαυτῶν. ¶ Σφισίμολος, διαφορὰ ἐπὶ κινήσεως. ¶ Σφόδελος, ἡ ἄλιμος, δικοῦ ἄνθος, ἀρχεῦ. σκιαρόν, οἱ δὲ σῖτον. ¶ Σφοδελοφόροις, τοῖς μετοίκοις. ¶ Σφόδρα, πάνυ πολὺ ἄγαν λίαν. ¶ Σφοδρὸν, εὔτονον ἰσχυρὸν, ὀξύ. στιβαρὸν, εὔτονον. δεινόν. χαλεπόν. ¶ Σφοῖσι, τοῖς αὐτῶν.

Σφονδύλη, ὅμοιον τι φασὶ σκαλαφίω εἶναι, ὃ σμὴν φαύλων προΐεμενον εἴ τις ἅψεται αὐτῆς.

Π φόνδυλος, τράχηλος. ¶ Σφόνδυλοι, αἱ ἀμοργαὶ τῶν μελῶν καὶ οἱ τῶν φυτῶν πυθμένες, ἄλλοι τὰς δικαστικὰς ψήφους. καὶ τὰ ἐπὶ

πήωσις. ¶ Συνομαρτεῖ, συνακολουθεῖ.
Σ υνομαρτεύει, σύνεστι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Συνόμιλος,
σύλλογος, σύντροφος. ¶ Σύνοπος, σύνοδος.
Σ ύνοπτα, εὐνόητα, ὁρατά. ¶ Σύνοπτρον, σύνοψις
ἄστρων. ¶ Σύνορος. συγγείτων. ¶ Συνόσα. ὁμοῦ.
Σ υνουλοτικά. φαρμακίς. ¶ Συνουσίωσις, μίξις τῆς
ἑνώσεως, συγγαμία συντυχία. ¶ Συνοῦται, λυπεῖ-
ται. ¶ Συνωφρυωμένος, λυπούμενος.
Σ ύνοφρυς, μεγαλόφρων, μεγάλαυχος. ¶ Συνοχὴ, ἀ-
σθένεια, ἀθυμονία, ταραχή. ¶ Συμπαίστως, συμφοι-
τητής: ὁμόζοφος. ¶ Συμπεπομφέναι, συνακολου-
θεῖν. ¶ Συμπεισθέντων, συγγραφέντων.
Σ υμπολεμοῦσι, συνιόντας. ¶ Σύνρα, ὁμοῦ.
Σ υνδρεφηνῶν, συσκέπων. ¶ Συναριθμεῖσθαι, συγκεί-
νεσθαι. ¶ Σύνταγμα, πλῆθος, στράτευμα.
Σ υνσοῦσθαι, ἀντὶ τοῦ συμφέρεσθαι.
Σ* υνστείνην, συμπεπυκνωμένην, συμπεφυκυῖαν.
Σ υνσχουλῶσαι, συστρέψαι. ¶ Συνσύψαι, σκυθρωπά-
σαι. ¶ Συνσυνειστὴς. ὁ πάντα συσσύρων.
Σ ύνταγμα, σύγγραμμα, ἢ ἐκ λόγων τάγμα. συντα-
κτήριον. ¶ Συντάξει, παραγγελεῖ. ¶ Συντάξα-
σθαι, ἀσπάζεσθαι. ¶ Σύνταξις, ἡ τάξις, ἡ διοίκη-
σις ἢ σύνθεσις. ¶ Σύνταξιν, παράσχου.
Σ υντ' ἄρτιαις, συντεταγμένοι. ¶ Συντεμὼν, συντε-
λέσας. ¶ Συντετᾶσθαι, διακτᾶσθαι.
Σ υντέθεικα, συνέθηκα. ¶ Συντεθραμμένους, συγγε-
νοῦς ἢ ὁμοτρόφους. ¶ Συντεθράνωται, συμπέπλεκε.
Σ υντείνας, σπουδάσας. ¶ Συντελείας, κακίας.
Σ υντελέσθαι, πληροῦσθαι. ¶ Συντελεσθήτω,
τελειωθήτω. ¶ Συντέρμων, συντελεστής.
Σ υντετμημένου, συγκεκομμένου, συντόμως εἰρημένου.
Σ υντεταραγμένου, συγκεχυμένου.
Σ υντέτηκα· προσκενάκειμαι.
Σ υντευξόμενοι, συντυγχάνοντες. ¶ Σύντη, σὺν αὐ-
τῇ. ¶ Συντόμως, διὰ βραχέων. ¶ Συντόνῃ σύ-
στασις. ¶ Σύντονον, σφοδρὸν, ἰσχυρὸν, συνεχές.
Σ ύντρεις ὠνύμενος, ὁμοῦ τρεῖς συλλαμβάνων.
Σ υντρίβει, συνθλᾷ. ¶ Συντριβὴς, συνδιατρίβουσα
συνοῦσα. ¶ Σύντριμμα, ἁμάρτημα.
Σ ύντροφον, συνανάτροφον. ¶ Συντροχάσαι, κατεντῆ-
σαι, πληρῶσαι. ¶ Συντυχία, συνέντευξις.
Σ υντυχίζειν, συνασωρεύειν. ¶ Συνειλάσασθαι, συνα-
θροίσασθαι, συνάγειν ποίμνια ἐν ὕλῃ. ¶ Σύμφημι,
συγχαίρω. ¶ Συγχεῖ, ταράσσει, λυπεῖ. ¶ Συνῳ-
δὰ, σύμφωνα. ¶ Συνῳδία, συγχορεία. ¶ Συνω-
θοῦσι, συνελαύνει. ¶ Συνωθούμενοι, συνελαυνόμενοι.
Σ υνῳκισμένων, συνεληλυθότων.
Σ υνωμάρτησι, συνηκολούθησεν. ¶ Συνωμόσμεθα, συνθώ-
μεθα. συνθήκας ποιησώμεθα. ¶ Συνωμοσία, ἡ μεθ'
ὅρκων φιλία. ¶ Συνωρίδα, ἅρμα δίπωλον.
Σ υνωρίδος, δυάδος. ¶ Συνωρὶς, ἅρμα ἐκ δύο ἵππων
ἢ συζυγία. ¶ Σύνωρον, σύμφωνον. ὁμολογούμενον.
ἢ συγγενῆ. ¶ Συόαι, βάρβαροι.
Σ υοβαύβαλοι, συῶν αὐλιστήρια καὶ κοιμητήρια.
Σ υοβοιωτοὶ, οἱ Βοιωτοὶ σύες. ¶ Συορύγχῳ, βλαπτι-

κοί. ¶ Συὸς ἀγρίου, συάγρου. ¶ Συοφόρβια, συῶν
ἀγέλαι ἢ χοίρων ἀσφαλεῖς δεσμοί. ¶ Συοφορβὸς
σῦς τρέφων. ¶ Συπαλεπίττειος, δῆμος φυλῆς κε-
κροπίδος. ¶ Συπαλλήττιοις, κακούργοις.
Σ ύραι, πολυτελεῖς. ¶ Συρακοσία, τράπεζα πολυτε-
λής. ¶ Σύρας, μαχαίρας, ὅτι πολυτελεῖς διὰ τὸ
πλουτεῖν ἀνυρὶς πέρσαις εἶναι αὐτῶν συβαρεῖς, καὶ μή-
ποτε σύβρας, συβράζειν γὰρ τὸ θρύπτεσθαι καὶ χλιδᾶν
φασί. ¶ Σύρβα, μετὰ θορύβου. ¶ Σύρβη, παρὰ
τοῖς μετεωρολογικοῖς. ¶ Συρβηνεὺς, κρατῖνος ἐν
θράτταις, ἤτοι αὐλητής. σύρβη γὰρ ἡ ἀοληθήκη, ἢ τα-
ραχώδης. ¶ Συογάστωρ συοφορβὸς καὶ ὄνομα βαρβα-
ρικόν. ¶ Σύρη, πλῆθος. σύρματα ναυμαχίας.
Σ υρία. ἡ παχεῖα χλαῖνα, ἤτοι ἀπὸ τοῦ σισύρνης. ἢ ὅτι ἐν
καππαδοκίᾳ γίνεται. οὗτοι δὲ σύροι.
Σ υρία, διὰ τὸ σύρεσθαι ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ.
Σ ύριγγες, ἐκ καλάμων πανδουρία, ἢ καταβρώσεις εἰς
ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι. ¶ Συρίγγιον, τροχοῦ κένω-
μα. δι' οὗ ἐνίεται ὁ ἄξων. ¶ Σύριγξ, δορατοθήκη,
ἢ ὄργανον μουσικόν. ¶ Σύριγγες, αὐλοῦ μουσικοῦ. ἢ
τῆς δορατοθήκης τὸ εἶδος. ¶ Συρίη ἐνὶ γαίῃ τῇ ποδα-
πόντων. ἡ νῦν λεγομένη σύρος νῆσος. ἔστι δὲ τῶν κυ-
κλάδων. ¶ Συρίνις. κύβοις. μήποτε σύριον λέγει
τὸν πέρσην λεγόμενον. διὰ τὸ συρίαν λέγεσθαι γὰρ τὸν
ἀπὸ Φοινίκης μέχρι Βαβυλῶνος. ¶ Σύριον, ἀσύριον
τὸ διὰ συρίας φερόμενον, ἢ διὰ τὸ σπάλινον.
Σ υρίσκος, ἄγγεῖόν τι πλεκτὸν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι
τινὲς δὲ ὑρίσκον. ¶ Συριστὴς, γέρανος ἄγριοι.
Σ υρκέσι, σαρξὶν αἰολεῖς. ¶ Σύρκιζε, σάρκαζε.
Σ υρμαία, ἀγών τις ἐν λακεδαίμονι, ἔπαθλον ἔχων συρ-
μαίαν. ἔστι δὲ βρωμάτιον διὰ στέατος καὶ μέλιτος. λέ-
γεται δὲ καὶ συρμαϊσμὸς, καὶ ἔστι πρὸς κάθαρσιν. καὶ
πόμα δι' ὕδατος καὶ ἁλῶν. ¶ Συρματὶς, στρατιά.
ἢ τὰ συμπτώματα καὶ φρύγανα σύρουσα καὶ συλλέγου-
σα. ¶ Συρμίον, λάχανόν τι σελίνῳ ἐοικός.
Σ υρμιστὴρ, ξυλοπώλης. ¶ Συρράδος, νόθος μικτὸς εἰς
καῖος. ¶ Σύρρα, ὤμοσεν εἰς τὸ αὐτό. ¶ Σύρτης;
χαλινός. ¶ Σύρτις, φθορὰ καὶ λύμη. ¶ Συρράσ-
σει. συμπίπτει. ¶ Συρρέφη, συσκέπτει. ¶ Συρφετὸς
ὄχλος ἢ κονιορτὸς μετὰ κόπρων. τινὲς δὲ χειμῶνα ἢ
συρμὸς, ἀκάθαρτος. ¶ Σύρφη, φρύγανα.
Σ ύρφος, ὁ σίρφος θηρίδιον μικρὸν ὁποῖον ἐμπίς.
Σ ύρων. ἕλκων. ¶ Σῦς, γυνὴ, ὗς σύαγρος. ¶ Σύσκα-
ναι· τὸ συσσίτιον. ¶ Συσπαστὸν, τῶν τραγικῶν τι ἐγ-
χειρίδιον ἐκαλεῖτο. ὡς πολέμων φησὶ τὸ συντρέχον
ἐν ἀντρῳ ὑποκείσθαι. ¶ Σύσσημον, σημεῖον.
Σ ῦς, σύσσημος. ¶ Σύσσιτον, ἄριστον, ἢ τὸ συνεσθίον
τα τινί. ¶ Συστοίη, ἡ αὐτὴ πόλις τῆς φθορᾶς.
Σ υσκευὴ, ἐπιβουλή. ¶ Σύσκηνος, σύνοικος.
Σ ύσκια, σύνδενδρα. ¶ Συσκίασις, σύνοδοι, συμφωνίαι.
Σ υστατῶν, συγκροτῶν, συνιστῶν, καὶ τὰ ὅμοια.
Σ υστίζεσθαι, πήξασθαι. ¶ Σύστινον, στενοχωρημένον.
τρίχινος χιτὼν, ἢ ῥυπαρὸς, αὐτίμαχος.
Σ υστομωτέρων σκάφης. παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς σκά-
φας φερόντων μετοίκων διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον.

Σ υνέπεσεν, ἐσύνασεν, ἐσυνίασεν. ¶ Συνέπεσε, συνέβη ἐτύχεν. ¶ Συνεπιτιθεμένων, συνεδρευόντων.
Σ υνεπλάκη, συνήφθη, ὁ μετὰ γυναικὸς ἢ πρὸς ἀνδρὸς πάλη. ¶ Συνεπισχύει, συμβοηθεῖ.
Σ υνεπανισούμενος, συμπληρούμενος,
Σ υνεργεῖ, βοηθεῖ. ¶ Συνερανίζειν, συλλέγειν συγκεχυμένοις. ¶ Συνερανίσαντο, συγκέχυνται.
Σ υνέρεσθαι, συνδρομᾶν. ¶ Συνείθισι, συμφαίνουσαι συνδρομή. ¶ Συνερείσαντα, συνάψαντα.
Σ υνέρξαι, συγκαθίσαι μετά τινος, ἢ συγκαθεῖρξαι τινί.
Σ υνδόμενος, συμβαλλόμενος.
Σ υνέρρεεν, συνέτρεχεν. ¶ Συνέρρηκται, συνέφθαρται, συμβέβληται. ¶ Συνερρωγότα, συγκεκροτηκότα.
Σ υνέρχεται, συνάγεται. ¶ Σύνεσις, νόησις.
Σ υνέσκληκε, συμπέπηγε. Συνεσκλημμένων, συγκεκαλυμμένων. ¶ Συνεσποδωμένον, συγκεκομμένον. ¶ Συνεστάλη, ἐφοβήθη, ἐδειλίασε.
Σ υνεστηκώς, συνεστημένος. ¶ Συνέστησεν, ἐκόσμησεν, ἐπῄνεσεν. ¶ Συνεστιᾶν, συνεῖσαι.
Σ υνέστιοι, συναγωγοί, ὁμοτράπεζοι.
Σ υνεστύφθας, συνεσκυθρωπακας. ¶ Συνέστυφεν, ὁμοίως ἐσκυθρώπακεν. ¶ Συνεστυφωμένοι, συνεσκυθρωπακότες. ¶ Συνετός, χιτών, ὁ συμβλητός.
Σ υνέταξεν, ἐνετείλατο, παρήγγειλεν. ¶ Σύνετε, νοήσατε. ¶ Συνετέλεσε, ἀπώλεσε. ¶ Συνετελέσθησαν μεταλοκώθησαν. ¶ Συνετίζουσι, σοφίζουσι.
Σ ύνεζο, συνῷκεν. ¶ Συνετός, σοφός, συγκεκροτημένος.
Σ υνευδοκεῖ, (ὁ) τοῦ ἀπεθῶ. ¶ Συνευδοκοῦσι, συγκοινωνοῦσιν. ¶ Συνέβαλον, συνεβάλλετο.
Σ υνεύνιον, σύγκοιτον. ¶ Συνεύνοις, συγκοίτοις. συναποδήμοις. ¶ Συνεφίαζεν, ἵνα. ἐκάλει. ὠνόμαστο καὶ συνέφορμα. ¶ Συνεφύροντο. συνεμολύνοντο.
Σ υνέχεε, ἔμιξεν. ¶ Συνεχές, ἀδιάλειπτον.
Σ υνέχεται, συμπλέκεται.
Σ υνεχέειν, ἀφανίζειν, συνέχειν. ¶ Συνεχῆ, ἀναγκαῖα. πυκνά. ¶ Συνεχόμεναι, κρατούμεναι. ¶ Συνεχόμενον, ἐναντιούμενον, ἢ ἀρρωστοῦν. ¶ Συνέχου, κράτει. ¶ Συνεχώρησαν, συνωμολόγησαν συνεπείσθησαν. ¶ Συνεχῶς. ἐνδελεχῶς, πυκνῶς. ἀεὶ ἀδιαλείπτως. ¶ Συνέψεσθαι, ἀκολουθῆσαι, ἢ ἀκολουθεῖν. ¶ Συνεψόθη, συνεπλατύνθη.
Σ υνεψία, συμπλέκτεια, ὁ συνομιλύτεια.
Σ υνεωρακότες, συσκεψάμενοι. ¶ Συνῇ, συμπαίζει, συνακμάζει. ¶ Συνηβόλησεν, ἀπήντησεν.
Σ υνήγορος, προστάτης. ¶ Συνηγμόχει, ἐκόμισεν.
Σ υνήδεται, συγχαίρει, ἐφήδεται. ¶ Συνήθεια. ἔθος.
Σ υνήθεις, ὁμοιοτρόποις, ἐν ὁμοίοις ἔθεσι τεθραμμένοις.
Σ υνήθλησαν, συνηγωνίσαντο. ¶ Συνῆκεν, ἔγνω ἐνόησεν. ¶ Συνήλασε. συνεχώρησεν. ἐδίωξεν.
Σ υνηλάσθαι, ἐφιλιοῦτο. ¶ Συνειλημμένα, ἅμα ὁμοῦ συντόμως. ¶ Συνήλυσις. συνδρομὴ ἐστὶ δι' αὐτό. ¶ Συνημμένοι, συνεζευγμένοι. ¶ Συνημοσύνη. συνθῆκαι, ὅρκοι συμβόλαια. ¶ Συνήνεγκε, συνεβάλλετο. ¶ Συνηνέχθη, προσηνέχθη.
Σ υνήορος, συνηρμοσμένος καὶ συνήθης.

Σ υνήργεις, συνέκαμνες. ¶ Συνηρημένον, ἐγκρατοῦντα ἢ συμπληρούμενον. ¶ Συνηρεφές. σύσκιον.
Σ υνηρτίζοντο, συνηθροίζοντο. ¶ Συνήρτης, συνόρμοτον. ¶ Συνηθείης, συγχαρείης. ¶ Συνησθέντων, συγχαρέντων. ¶ Συνήσθοται. συνῄσθηται.
Σ υναπεικότων, συμπραξάντων. ¶ Συνήσω. πεισθήσομαι. ¶ Συνθάκων, συγκαθέδρων. ¶ Συνθεῖσα, τὰ τῆς ἐπιβολῆς συμπαγέντα, συνθεῖναι.
Σ ύνθημα, σημεῖον ἀφορμῆς δράματουργήματος σύμβλημα. ¶ Συνθήματος, σημείου. ¶ Σύνθου, νόησον, συνθηκοποιήσασθαι. σύνθου, σύνες, καὶ περὶ σεαυτὸν διαλόγισαι. ¶ Συνθεῖσαι, συνθῆκαι. ¶ Συνθετέων, ἐντρελῶν, συνθετικῶν. ¶ Σύνθεσις. ἁρμονία, κόλλησις. ¶ Συνθετά, συντιθεμένα. ¶ Συνθέτηκα, συνεθέμην. ¶ Σύνθετον. τῶν ἐπιτροπευτῶν πραγμάτων συγκείμενον. ¶ Συνθεύσεται, συνδραμεῖται συνοίσει. ¶ Συνθήκας, ὅροις.
Σ ύνθημα, σημεῖον, συνθήκη. ¶ Συνθήματα. μαθήματα ποιούματα, συνθῆκαι, σημεῖα. ¶ Συνθηματιαῖοι, οἱ ὑποβαλλόμενοι καὶ ἐκδιδόμενοι ἐκδόσιμοι.
Σ υνθήσει, συντάξει. ¶ Συνθήκη, διάλεκτος.
Σ υνθραύεσθαι, συντρίβεσθαι. ¶ Σύνθου, κατάθου.
Σ ύνθου, νόησον. ¶ Συνθυμεῖν, συμπείθεσθαι.
Σ υνθύξω, συναντήσω. ¶ Συνία, ταραχή.
Σ υνίασιν, νοοῦσιν. ¶ Συνκάνιος, σύνοδος.
Σ υνιδρῶτι. (ὁ) καμάτῳ. ¶ Συνιεῖ, νοεῖ. ¶ Συνίημι νοῶ. ¶ Συνιζήσεις, συγκαθίσεως, ἐκ τοῦ συνιζάνειν, ἕζεσθαι γὰρ τὸ καθέζεσθαι. ¶ Συνιημα*. συνέχεις.
Σ υνίσεις, ἀντὶ τοῦ συγκλείσεις. ¶ Συνιστάναι, ἐπαινεῖν φανεροῦν βεβαιοῦν παρατιθέναι. ¶ Συνιστορῶ. σύνοιδα.
Σ υνίστωρ, γνώστης, μάρτυς. συνόμιλος, συμπράκτωρ.
Σ ύνιτε, συνέλθετε. ¶ Συνιῶν, νοῶν, φρονῶν.
Σ υγκαλῶ, συνάγω. ¶ Συγκομίσας, συναγαγών, ἀθροίσας. ¶ Συγκροτεῖ, βοηθεῖ, συνάγει.
Σ υγκροῦεται. συνευφραίνεται. ¶ Συγκυρούσαις, συντυγχανούσαις. ¶ Συλλήπτορα, βοηθόν. συνεργόν. ¶ Συμμητιάασθαι, συμβουλεύεσθαι.
Σ ύννικος, σύννικος. ¶ Συννένοφεν, ἐσκυθρώπακεν.
Σ ύννευσις, συγκατάθεσις, κατάνευσις.
Σ υννεφές, σκοτεινόν. ¶ Σύννοια, λύπη ἔννοια.
Σ υννοισία, ἕξις τὸ αὐτὸ συμφέρειν.
Σ υννοεῖ, ἐννοεῖ. ἐνθυμεῖ. ¶ Σύννομα, σύνδρομα, ὁμόφρονα. ¶ Σύννομοι, συνήθεις.
Σ ύννοια, κατήφεια. ¶ Συνωρίς, ξυνωρίς, ξύστρα.
Σ υνόβαυνοι, συναυλιστήρια καὶ κοιμητήρια.
Σ ύνοδος, τῶν ἀλλῶν πλουσία ἡ συνοδιπόρος.
Σ υνοθούμενος, συνθλιβόμενος. ¶ Συνοικέται, σύνοικοι. ¶ Συνοίκια, τὰ τελείονα ἐφέστια.
Σ υνοίσειν, συνεισενεγκεῖν. ¶ Συνοίσεται, συμπείσεται
Σ υνελεύσεται. συμβαλεῖται.
Σ υνεσόμεθα. συνελευσόμεθα. ¶ Συνοιχήσεται. συνακολουθήσεται. ¶ Συνοκλάζει. ζεῖ.
Σ υνοκωχή, νόσος λοιδορία μάχη.
Σ υνολκά. ἀναπνευστικά, ἀδιαληπτικά.
Σ υνοκωχότε, ἐπισυμπεπτωκότες συνοκωχὴ γὰρ ἡ συμ

Σ υμψηθὶς, βλαβείς, ζωθείς. ¶ Συμψηρᾶ, συμψη λαφᾶ. ¶ Σύμψηφος, ὁ τὰ αὐτὰ φρονῶν καὶ κατα πιθόμενος. ¶ Σύν. ξύν. ἅμα. ὁμοῦ, καὶ αὐτὶ τῆς εἰς, καὶ μετὰ ἀπό. καὶ πρός, καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ.

Σ υνάγειν, μετ' ἀλλήλων πίνειν. ¶ Συναγείρειν, συνα γεῖρειν, συνάψαι. ¶ Συναγελάζονται, συνδιαιτῶνται ἰχνοπρεπεῖς. ¶ Συναγηγερκώς, συναθροίσας, συνά ξας. ¶ Συναγηγερμένων, συναχθέντων.

Σ υναγρεύει. ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει. ¶ Συνάγρευσιν. συνελολυθότως σπείρουσιν. ¶ Συναγρίδα, θαλάσ σιος ἰχθύς. ¶ Συναγρόμενοι, συναγόμενοι.

Σ υναγώγιον, συναγώγιον, συμπόσιον ἔθαι.

Σ υνάδει, συμφωνεῖ. ¶ Συνάδοντα, συμφωνοῦντα

Σ ὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ χρῶναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένοις ἀργεῖν.

Σ υναθροίζεται. συνάγεται. ¶ Συνακτήριον, συνάθροι σμα. ¶ Συναίδιος, συνυπάρχων.

Σ ύναιμος, ἀδελφός. ¶ Συναινεῖ, συνδοκεῖ, συγκα τατίθεται. ¶ Σύναινος. ὁμόδοξος.

Σ υναινῶ, συντίθημι. ¶ Συναίνυτο, συνελάμβανεν.

Σ υναίρεσθαι, συνερωτᾶν. ¶ Συναιρόματα, ἐρωτή ματα, συλλαλήματα. ¶ Συναιρουμένοις, συμβαλ λομένοις. ¶ Συναίχμα, σύμμαχε.

Σ υναλλάσσωμεν, συνάγωμεν. ¶ Συνάλλαγμα, συνα ξις, ἢ σεμικὸν συμβόλαιον. ¶ Συναλοιφὴ, συνα γωγὴ, συγκεχυμένη σύγκρισις. ¶ Συναλείφων τὰ αὐτά. ¶ Συναλιζόμενος, συναλισθείς, συνα χθείς, συναθροισθείς. ¶ Συναλισθέντων, συναχθέν των. ¶ Συνάλματα. συμπτώματα,

Σ υναλλακτὸς, φιλιαστής. ¶ Συναμακραθεῖσα, συγκεραθεῖσα. ¶ Συναμοίσατε, συναπήγατε.

Σ υνάορος, σύζυγος, γυνὴ σύγκοιτος συνηρμοσμένη.

Σ υναπέχεται, συμπορεύεται, συνέρχεται.

Σ υναπαρτισμένος, πεπληρωμένος.

Σ υναρχόμενος, συναγωνιζόμενος, συμβαλλόμενος.

Σ υναράσσει. συγκρούει. ¶ Σύναρθρος, μετὰ ἄρθρου τοῦ προσκειμένου τῶν ὀνομάτων. ¶ Συναράρακται, συγκέκοπται. ¶ Συναρία, συνοδία ἀλλόφυλος.

Σ υναρίς, συναφὴ. φίλος ἁρμονία.

Σ υνάρξει, συμπράξει, βοηθήσει, συλλαβεῖ, ἐμώσει.

Σ ύναρξις. συνουσία καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σύναρσις, συ ναφὴ. ἁρμονία. ¶ Συναρτῶν, συνάπτων.

Σ υνασπιεῖ, συνασπίζει. συμμαχεῖ.

Σ υνασπισμὸς, πύκνωσις. οἱ δὲ συνασπισμός.

Σ υναυλοῦμαι, διατρίβουμαι. ¶ Συναυλία, συμφωνία. ¶ Συνάφεια, σύζευξις. ἕνωσις.

Σ υνάχθεται, συλλυπεῖται. ¶ Συνάψας, συνδήσας, ἑνώσας, συμμίξας. ¶ Συμβαίνοντα, συμφωνοῦντα.

Σ υνδεδραμηκότων, συνελθόντων.

Σ υνδεῖ, συντηρεῖ, συγκοιμᾶται. ¶ Συνδεόμενος συνδεδεμένος. ¶ Συνδεόντων. συνδεσμούντων.

Σ υνδῆσαι, συγκοιμηθῆναι. ¶ Σύνδεσμος, πλοκὴ δὲ μόρια. ¶ Σύνδ' ἔδησεν ἱμᾶσι, συνέδησε δὲ τοὺς ἀγ κῶνας τῶν ἵππων. ¶ Σύνδησας ἄρα τὼ χεῖρε. συνδήσας δὲ τὰς χεῖρας. ¶ Συνδιακωνίζειν, συνδια

γενεῖς, αἰῶνας. ¶ Συνδιεξέρχου, συνδιέκπερα.

Σ υνδ' ἡμῖν δεῦτα ταράξαι, συνταράξαι ἡμῖν τὸν ἐκκλη σίαν. ¶ Συνδιημέρευσεν, τὴν ἡμέραν συνδιῆγεν.

Σ ύνδικος, σύμφωνος, ὁ συνήγορος βουλῆς,

Σ ύνδικοι, οἱ ἐν ταῖς δίκαις βοηθοί.

Σ υνδετικὸν, συνδεδεμένον. ¶ Σύνδουλος, ὁμό δουλος. ¶ Συνδούμενος, συνδεδεμένος συνυπάρ χων, συνών. ¶ Συνδραμεῖν, συνθέσθαι, βοηθῆ σαι. ¶ Συμφωνῆσαι, συνομολογῆσαι.

Σ υνδυάζειν, συμπράττειν, συμβουλεύεσθαι.

Σ υνδυασμός, συζυγία. ¶ Συνεβάλλοντο, συνέκειντο.

Σ υνέβημεν, συνεχωρήσαμεν. ¶ Συνεθέμεθα ὡμολο γήσαμεν, συνωδήσαμεν. ¶ Συνεδρῖσθαι, συγκα θίσαι. ¶ Συνέθει, συνέτρεχε. ¶ Συνέδρα, ὁ στά σις ὃν νῦν στασιῶνα λέγουσι. ¶ Συνεδρεύουσι, συνέρ χονται, εἰς βουλὴν συνάγονται. ¶ Συνέδριον, δι καστήριον. ¶ Συνεργόν, συνεργῶν συνεδρεύομενον.

Σ υνέργαθεν, συνεῖχον, περιεκύκλουν.

Σ υνεχμῶτος, ἡ ἁρμολογία τοῦ τραχήλου καὶ τῆς κεφα λῆς τῶν σφονδύλων. ¶ Συνέηκε, συνῆκεν.

Σ υνέθετο, συνέταξεν. ¶ Συνέθλασε, συνέτριψε.

Σ υνέθεισε, συνέτεμε, λεπτὰ ἐποίησεν, ἀπὸ τοῦ θεῖσαι ὃ ἐστὶ τεμεῖν. ¶ Συνεὶς, νοῶν, νοῶν. ¶ Σύνιημι ὃ φὴς. νοῶ ὃ λέγεις. ¶ Συνείκανα, σύνοδος.

Σ υνείκει. συμφέρει. ¶ Συνείλας, συνειλήσας.

Σ υνειλεγμένα. συνηγμένα. συνηθροισμένα.

Σ υνειλεχὼς, συναγαγών. ¶ Συνειλεόντων, συλλα βόντων. ¶ Συνειλόμενα, συστρεφόμενα.

Σ υνειλοῦνται. συστρέφονται. ¶ Συνειλοχεσ, συ νήχες, ἄθροισις. ¶ Συνείνεσις, συνείδησις, διά θεσις. ¶ Συνείπετο, ἠκολούθει.

Σ υνείρει, συνάπτει, μιγνύει. ¶ Συνεῖρκτο. ἐνέδετο.

Σ υνείρει, συνάπτει. ¶ Συνειρόντων, συναπτόντων. εἴ ρειν γὰρ τὸ ὁμοῦ συνάπτειν. ¶ Συνείρεται, συνέσπα σαι, συνειδωρεῖ. ¶ Συνεῖσι. συνανέσεσι.

Σ υνεισφέρουσιν, συνεισήνεγκον. ¶ Συνέκδημος, συνο δοιπόρος. ¶ Συνεκδοχὴ. ὅταν τὶς ἀπὸ μέρους περι λάβῃ. ¶ Συνεκδοχικῶς, συλληπτικῶς.

Σ υνεκόμισε. συνέσχεν. ¶ Συνεκκοσμοῦντο, συνεκεί ναντο. ¶ Συνέκειτο, συνέτυχεν. ¶ Συνεκτικώτα τα, κεφαλαιωδέστερα. ¶ Συνεκύρωσεν, ἐβεβαίωσε

Σ υνελάβετο, ἐβοήθησε ἢ κατὰ μέρος ἔχει.

Σ υνεληλακότων, ἐλασάντων, ¶ Συνελάσωμεν. συμβάλωμεν. ¶ Συνέλευσις, σύνοδος.

Σ υνελόντων, συναγόντων. ¶ Συνελόντι, συνάγοντι.

Σ υνελόντι φάναι, συντόμως λέγειν ἢ εἰπεῖν.

Σ υνελόντι φῆσαι, ὁμοίως. ¶ Συνελόχησε, συνέ δρευσεν. ¶ Συνέμποροι, σύνοδοι. σύμφωνοι.

Σ υνέμοσε, συνέτριψε. ¶ Συνενέγκαι, συμφρονεῖν.

Σ υνεννενεμένος, συνελθών. ¶ Συνενεχθέντων, πε σθέντων, συλληφθέντων. ¶ Συνιέντες, γνόντες.

Σ υνέντες, συνδρίος. ¶ Συνεξεβράσθη, συνεξεβλή θη. ¶ Συνεπαρτημένος, συνημμένος.

Σ υνεπέρανε, συνετέλεσεν. ¶ Συνεπεβράνθη, ἐπε λειώθη: πέρατι ἀπεβλήθη.

ροιμία ἐπὶ τῶν κειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν βουλομένων. ὁπότε φανῇ σῦκον πρῶτον ἀπὸ ἑρμοῦ ἀνετίθεσαν, καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. ℂ Συκοσπεδίας, ὁ συκοφάντης. ℂ Συκοφάντης, ψευδοκατήγορος, κακοπράγμων. ℂ Συκοφάντω, οἱ ἐπηρεάζοντες.

Σ υκοφαντία, καταλαλιά. ℂ Συκχάδες, συκχάδος εἶδος ὑποδήματος. ℂ Σύκχοι, ὑποδήματα Φρύγια. ℂ Συλαγωγῶν, ἀπογυμνῶν.

Σ υλᾶ, ἐκδύει, συλεύει. ℂ Σύλακον, θύλακον.

Σ υλᾶν, ἀφαιρεῖσθαι, γυμνοῦν, σκυλεύειν.

Σ υλήσει, ὅμοιον. ℂ Συληθείς, ἀφαιρεθείς.

Σ υλλαβὰς ὁδοῦ, τοὺς συλῶντας καὶ ἐκδύοντας.

Σ υλλαμβάνει, βοηθεῖ. ℂ Συλλαβοῦσα, συμπεριθεῖσα. ℂ Συλλέγεται, συνάγεται. ℂ Συλλελογισμένα, ἀντὶ συλλογισμένων. ℂ Συλλήβδην, ὁμοῦ συλλαβικῶς, ὡς δι' ὀλίγων πολλὰ εἰπεῖν συντόμως.

Σ υλλήπτορα, συναγωνιστήν. ℂ Συνεργόν, σύμμαχον.

Σ υλλήψεται, ἴσχασιν ἕξει, ὑποδρασεῖ καὶ τὰ ὅμοια.

Σ ύλλιξ, θύλακον. ℂ Συλλογιστέμενος, συναγαγὼν ἐν λογισμῷ καὶ θεωρήσας. ℂ Σύλλογος, σύνοδος ἀνθρώπων ἄθροισμα. ℂ Συλλοχισμός, ὄνομα τακτικόν. ℂ Σύλον, ἐνέχυρον. ℂ Συλοῦ, σκυλεύου.

Σ υμβαλεῖν, συναλλάξαι καὶ ἐνύπνια ἐπιγνῶναι, καὶ εἰς μάχην συμβαλεῖν, συμμίσγειν, συνεῖναι.

Σ υμβαλεῖν, λοιδορεῖν. ℂ Σύμβαθρον ἀπὸ συμβάσεως ὀνομασθέν. ℂ Συμβαῖεν, συνέλθοιεν.

Σ υμβαίνοντα, συμφωνοῦντα. ℂ Συμβαλεῖν. διακρῖναι. ℂ Συμβάλλεται, λέγεται.

Σ υμβαλλόμενοι, συναπτόμενοι. ℂ Συμβάλλων, συναρμόζων. ℂ Σύμβαλε, συναγωνίζου.

Σ ύμβαμα, κατόρθωμα συμβεβηκός. ℂ Συμβαίνειν, συμφωνεῖν. ℂ Συμβαπτικοῖς, πεσικοῖς, ὑφηφάνοις πολυτελέσι. ℂ Συμβάσεως, εἰρήνης.

Σ ύμβασις, ἐπάνοδος εἰς εἰρήνην ἢ φιλίαν.

Σ υμβατήριοι, εἰρηνικαὶ διαθέσεις. ℂ Συμβεβηκός.

Σ υμβέβληται, ἀπήντα. συνενήνεκται. νενόηται, ὠφελεῖ. συμβεῖ. ℂ Σύμβια, σύμφωνα λέγειν.

Σ υμβῆναι, συνομολογήσασθαι.

Σ υμβιβάζει, εἰς φιλίαν ἄγει ἢ συλλαλεῖ.

Σ υμβιβασθέντες, διδαχθέντες, διαλεχθέντες.

Σ υμβίβασις. πίστις. διδαχὴ, πίστις. ℂ Συμβιβάτω, διδαξάτω. ℂ Συμβλημένος, συναντήσας.

Σ υμβλήτω, ἀπαντήσει. ℂ Συμβιβῶσι, συνάπτωσι, διδάσκωσι, συμπερώσωσι. ℂ Σύμβολα, σημεῖα.

Σ υμβόλαια, κοινωνία χρημάτων, ἢ πράγματα, ἢ γράμματα. ℂ Συμβολαιογράφος, ὁ τὰ συμβόλαια γράφων. ℂ Συμβόλαιον, συνάλλαγμα.

Σ υγγραφὴ, ἀσφάλεια γραμματεῖον.

Σ υμβολαὶ, μάχαι. ℂ Συμβολαίας δίκας, τὰς κατὰ συμβόλαιον. ℂ Συμβολατεύειν, συναλλατεύειν.

Σ υμβολεῖ, συντυγχάνει.

Σ υμβολὴ, μίξις. ℂ Συμβολῆσαι, συντυχεῖν.

Σ υμβολικῶς, σεσημειωμένως. ℂ Σύμβολον, σημεῖον συμπόσιον, ὁρισμός. ℂ Σύμβολος, οἰωνὸς καὶ ὁ διδόμενος τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον.

Σ ύμβοτον, σύννομον, σύνηθες. ℂ Συμβότω, συνομότη

Σ υμβουαδεῖ, ὑποδρομαχεῖ λάκωνες. ℂ Συμβουλεία. ἁλιευτικὸν σκεῦος, πρὸς ὃ τὰ λίνα πλέκουσιν.

Σ υμβουλὴ, γνώμη δόσις. ℂ Συμβίκη, εἶδος ὀργάνου.

Σ ύμη, νῆσος. ℂ Συμβῶμεν, συναφθῶμεν. ℂ Συμμάρψας, συλλαβὼν δήσας. ℂ Σύμμαχος, βοηθός.

Σ υμμεμαρτυρημένη, συνειλημμένη.

Σ υμμετρία, ἔνδυμα γυναικεῖον ποδῆρες οὐκ ἔχον σύρμα.

Σ υμμίσγειν, ὁμιλεῖν, συνουσιάζειν.

Σ υμμορία, πολιτικὸν σύστημα, πλῆθος σύνταγμα.

Σ υμμοριῶντες, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς συμμορίας.

Σ υμβῦσαι, σκοτῶσαι. ℂ Συμμυολόγει. ἀντὶ τοῦ σιωπῶντας. ℂ Συμμυῶν, σιωπῶν. ℂ Συμπάντων, ὁμοῦ πάντων. ℂ Συμπαρομαρτοῦσιν, συνακολουθοῦσιν. ℂ Συμπειραθέντες, συνραφέντες.

Σ υμπαταγοῦσιν, συνεκρότησαν, συνέκρουσαν τὰς χεῖρας πλατείας ποιήσαντες.

Σ υμπεριλαμβανόμενον. συμπεριλαμβανόμενον.

Σ υμπεπερονημένους, συρραφέντας περόνῃ.

Σ υμπέσῃ. συμβῇ. συγκροτηθῇ. ℂ Συμπεσὼν συντυχών. ℂ Συμπεφυρμένος, συντεθλιμμένος.

Σ υμπιέζουσα, θλιβοῦσα. ℂ Συμπίπτει, συμπίπτει.

Σ υμπλάττομεν, ψευδόμεθα.

Σ υμπλευσάντων, ὁμονοησάντων. ℂ Συμπνευσμός, ὁμόνοια. ℂ Συμπληγάδες αἱ παρ' ὁμήρῳ πλαγκταί. ℂ Σύμπλοια, συνοδευτής. ℂ Συμποδίζει, κωλύει. ℂ Συμποδεῖν, καταπεδεῖν.

Σ υμπολίτης, ὡμὸς ἐκ τοῦ ἴσου. ℂ Σύμπορπον ποδήρη μὴ ῥαφαῖς συνειλημμένον κατὰ τοὺς ὤμους χιτῶνα.

Σ υμπόσιον, τόπος εὐωχίας καὶ πότος.

Σ υμπράξει. βοηθήσει, συνάρξει, συλλαβεῖ.

Σ ύμπτωμα, συνάντημα. ℂ Συμβεβηκὸς ἐξάπινα.

Σ υμφανὴς φανερόν. ℂ Συμφανὸς. φανερός.

Σ υμφέρει, ἁρμόζει ἀγαθόν. ℂ Συνάδει, συντυχεῖ συντυγχάνει. ℂ Συμφέρεσθαι, συμφωνεῖν συναρμόττειν ἀκολουθεῖν, συντυγχάνειν.

Σ υμφέρον, συνοιστόν. ℂ Συμφορητὴ, συμφορητὴ, συνακτή. ℂ Σύμφημι, συναινῶ, συνομολογῶ.

Σ υμφήτωρ. μάντις μάρτυς. ℂ Συμφθείς συντεθείς. ℂ Συμφόρησις, συμφορὰ συντυχία, σύμπτωμα ἀτυχία, σύναξις. ℂ Συμφορήσας, ἀθροίσας, συναγαγών. ℂ Συμφορείας. συμπεφορημένης, συμμίκτου. ℂ Σύμφορον, ἁρμόζον. καλὸν συμφέρον σύμφωνον. ℂ Σύμφορος, λιμός, ὁ συμπίπτων καὶ σιτῶν. ℂ Συμφράδμονες, ὁμόφρονες, σύμβουλοι.

Σ ύμφρα. θυσία ἀπὸ ἀπόλλωνι τελουμένη.

Σ υμφρασθῆναι, καταπληθῦναι.

Σ υμφράξαι, συμφράσαι. ℂ Συμφράσατο, συνεσκέψατο. ℂ Συμφυᾶ, ὁμοφυᾶ. ℂ Συμφυλοῦ, ὁμοεθνοῦς. ℂ Σύμφυλον, τάγμα. ℂ Συμφυράσονται, συμμιγήσονται. ℂ Σύμφυτον, συμπορευόμενον συνών. ℂ Σύμφυτος, ὁ νεκταρεῖος ῥίζα. ἣν ἔνιοι ἐλένιον, ἔνιοι δὲ μηδικήν.

Σ υμφῦσαι ἀνάψαι. ℂ Συμφωνία, ὁμοφωνία.

Σ υμφώνων, ὁμοίων.

λαπάξαι. ¶ Στυφελοί, πέτροι αὐτὶ τοῦ σκληροί.
Σ τυφλόν, ἢ στυφελόν, τραχὺ, σκληρὸν, βαρὺ, ἀργόν, στερρόν. ¶ Στυφοκόμπος, ὁ μάχιμος ἀλεκτρυὼν ἢ ὄρτυξ. ¶ Στυφρόν, στέμφυλον, βαρύ.
Σ τυχοῦσι, διατυποῦσι. ¶ Στύψαι, συστάσαι.
Σ τύψις, κόλλησις. ¶ Στωϊκοί, οὐ μόνον οἱ ἀπὸ Ζήνωνος φιλόσοφοι, ἀλλὰ καί τινες γραμματικοί.
Σ τώμιξ, δοκὶς ξυλίνη. ¶ Στωμοδόκον, στωμύλον.
Σ τωμύλια, κοῦφα. ¶ Στωμύλος, ὁ λάλος. πιθανολόγος, εὐτράπελος περὶ λόγῳ. ¶ Στωμύλλεσθαι. τρανῶς λαλῆσαι. ¶ Στωμυλῶν. λαλῶν.
Σ τωμύλματα, περιλαλήματα.
Σ τωθομέραν, διαστρέφουσαν συντόνως.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Σ ύαγχος, ῥίζα, ἐν ᾗ οἱ σῦς θηρεύονται.
Σ ¶ Συάδες, αἱ ὕες ἐσχηματισμένως.
¶ Συανία, λοιδορία καὶ ἡ διὰ χειρὸς μάχη.
Σ ύαρον, συγκλῶνα. ¶ Σύαρτον, βοόσλεφαρον.
Σ ύας, κύων τις πολυφρόνιος. ¶ Σύβας, λάγνος.
Σ ύβακα. συῶδη. ¶ Συβάλλας, ὁ καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. ¶ Συβαρίζει, τρυφᾷ. ¶ Σύβαριν, τὴν πολυτελῆ τροφήν. ¶ Συβαριτικῶς, τρυφηλῶς.
Σ υβαριτικοὶ λόγοι, οὓς ἀπὸ Αἰσώπου ἐν Ἰταλίᾳ γενόμενον ποιηθῆναι φασὶν ὥσπερ καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ εἶδος εἰσενεγκεῖν λέγουσι, καὶ συβαριτικὸν προσαγορευθῆναι. παροιμιώδεις οὖν οἱ συβαριτικοὶ λόγοι.
Σ ύβαρις διὰ πολυτελείας. παροιμιώδης ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων. ¶ Συβαρῖται, τρυφηταί.
Σ υβαριτικός. τρυφηλός. ¶ Συβαρνίς, περίκομμα.
Σ υβήνη, αὐλοθήκη ἢ τοξοθήκη. ὁ δὲ ναυτικὸς χιτών.
Σ υμβίνα, καπρόβολον, ἐμβόλιον. ¶ Συβόσια, συοφόρβια. ¶ Συβότης. χοιροβοσκός. ¶ Συβόται, σῦς βόσκοντες. ¶ Σύβρα, ἐπὶ βοῶν. σημαίνει δὲ τὰς πρὸς ῥύπαρὸν τι ἐχούσας. ¶ Συβρακόν, τὸ πολυτελές. ¶ Συβριάζει, συβαριτεύεται, τρυφᾷ.
Σ υβριασμὸς, ὁ ἐν συνοχῇ θόρυβος, ἐκ χειρὸς φιλεῖς.
Σ υβροὶ, ἰχνοὶ λαμπροί, τέφροι. ¶ Σύμβρος, κάπρος.
Σ υβώτης, ἀντίσθενος ὁ φιλόσοφος. ζῶον τι.
Σ υβώτης, συοφόρβος, χοιροβόφος, χοιροβοσκός, καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Συγγενήσεις, τὰς συνουσίας.
Σ υγγένεια, συγγονικός. ¶ Συγγίνομαι, συνομιλῶ.
Σ υγγνώσομαι, συμβουλεύσω. ¶ Συγγινωσκόμενοι, πειθόμενοι. ¶ Συγγνώμων, ἐλεήμων.
Σ υγγόνη, σύστασις διακοσμέτρου. ¶ Σύγγονος, ἀδελφός.
Σ υγγραμμάτων, βιβλίων. ¶ Συγκαλύψασα, συστρέψας. ¶ Συγκαλεῖται, συνεδρεύει.
Σ υγκαλέσας, συναριθμήσας. ¶ Συγκατάθεσις, συμφώνησις. ¶ Συγκατέλεξε. συμπέπτωται.
Σ υγκαγχρῦσαι, συγχέαι, συμφῦραι, συμφυρῦξαι.
Σ υγκεῖσθαι, συνθήκην ἢ ὁμολογίαν πεποιῆσθαι.
Σ υγκεκλεισμένοι, πολιορκούμενοι.
Σ υγκεκοπισμένοις, συγκεκομμένοις.
Σ υγκεκορδυλισμένα, συνηθροισμένα.

Σ υνειλημμένα, συνεσφραγισμένα.
Σ υγκέχυται, συντετάρακται. ¶ Συγκηδεσταὶ, οἱ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ γονεῖς.
Σ υγκοιμᾶσθαι, συνελθεῖν. ¶ Σύγκλυδα, συγκεχυμένα. ¶ Συμμιγεῖς, σύγγεις καὶ σύγκλυδες ὅμοια.
Σ υγκλύδων, συλλέκτων ἢ τινῶν μεμιγμένων.
Σ υγκοιτάλιον, σύγκοιτον. ¶ Συγκοίτιον, ἑταίρα συγκοιμηθεῖσα ἢ μίσθωμα. ¶ Συγκομμάτιον, σκευασία τις παρὰ τοῖς ὀψαρτυταῖς. ¶ Συγκομιστέον, συνακτέον. ¶ Συγκομιστήρια, θυσία ἐπὶ καρπῶν συγκομιδῇ. ¶ Συγκομιστὸς, ἄρτος παρὰ Διοκλεῖ τῷ ἰατρῷ. ¶ Συγκοπῆναι, μαστιγωθῆναι.
Σ υγκεισθῶμεν, ὁμοιωθῶμεν. ¶ Συγκεῖναι, συνισοῦ.
Σ υγκεινομένη, πρὸς ἰσότητα δοκιμαζομένη.
Σ ύγκρισις, μίξις, γένεσις, ὁμοίωσις, ἀντιπαράθεσις.
Σ υγκριτικὸς, ὅμοιος. ¶ Συγκροτεῖ, περάττει, συνάγει συνάξει. ¶ Συγκρούει, συναθροίζει, ἢ συνθραύεται. ¶ Σύγκρουμα, χρέος, δάνειον, τινὲς τὸν σύμμικρον λοπέδα. ¶ Συγκρουτὰ, ἱμάτια, ὧν ὁ κρόκος ἀνατέταται. ¶ Συγκινεῖν, συζυγεῖν, συντροχάζειν. ¶ Συγκυρεῖ. συντυχίας. ¶ Συγκύρημα, συντύχημα. ¶ Συγκυροῦντα, διαφέροντα. ¶ Συγκύρσεται, συντεύξεται. ¶ Συγχαίρειν, ἐπιχαίρειν.
Σ υγχάσαι, συγχωρῆσαι. ¶ Σύγχει. τάρατῖε.
Σ υγχεῦαι, συγχέαι, συγκόψαι, συντρῖψαι.
Σ υγχέομαι, συντρίβομαι, καὶ τὰ ὅμοια.
Σ υγχριμφθέντα, συνεπιχρεμφθέντα. ¶ Συγχέας, τὸ πρὸς ἀγμιστερον μέρος τῆς ὁμιλίας. ¶ Σύγχυσις, μίξις θόρυβος ἀφανισμός. ¶ Σύγχυθι, συνεχύθη, συνεταράχθη, συνεχωρήθη. ¶ Σὺ δὲ σώθητι, σὺ δὲ κατάθου, σύνθου σύ. ¶ Σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο, σὺ δ' ἐγκατάθου ταῖς φρεσί. ¶ Σύδην, ταχέως καὶ ὁρμητικῶς. ¶ Συζῆν, ὁμοῦ ζῆν. ¶ Συζυγεῖν, τὸ ὑποζύγια ὑποφωνεῖν ἐν τῷ ἕλκειν. ¶ Συζυγία, συνάφεια. ¶ Σύζωσμα, ἐν τῷ μεταλλικῷ τὸν ἐκρέοντα χαλκόν. ¶ Σύηλαι, τόποι βορβορώδεις.
Σ υκία, ταραχὴ ἀκλεία ἀπὸ τῶν συκῶν. ¶ Σύθου, ὥρμησαι. ¶ Συθῆναι. δραμεῖν ὁρμῆσαι.
Σ ύει, ἐλθέ. ¶ Συθνόν, κεκρυμμένον. ¶ Σῦκα, τὸ ἐπὶ τοῖς βλεφάροις νόσημα ὃ τινὲς σύκωσιν.
Σ υκάζει, δοκιμάζει, συκοφαντεῖ, ὁ σῦκα τρώγει, καὶ τὸ κνίζειν ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις.
Σ υκῆ, συνάγω. ¶ Συκαμάνδρος, μωρός.
Σ υκάμινα, ἡ παρ' ἐνίοις μορέα τὸ δένδρον καὶ ὁ καρπός.
Σ υκάνης, συνεστὼς τῆς συκομορέας.
Σ υκάσρια, συκοφαντεία.
Σ υκεάτης. ὁ Διόνυσος.
Σ υκῆ, τὸ ἐν ταῖς πίκαις γενόμενον δενδρικὸν.
Σ υκηγορίαν, τὸ ἐν τῷ λέγειν συκοφαντίαν.
Σ υκῆ αἰγυπτία, ἡ λεγομένη κερατία τὸ δένδρον.
Σ υκίδας, τὰς ἐχούσας ἐν τοῖς δακτυλίοις συκάς.
Σ υκιδοφόρος. ἐνίοτε ὁ συκοφάντης. ποτὲ δὲ ὁ συκοπώλης. ¶ Συκίνη, μάχαιρα, συκοφαντεία.
Σ ύκινον, ἀσθενές. ¶ Συκομορέα, συκάμινον.
Σ ῦκον αἰτεῖν, κολακεύειν. ¶ Σῦκον ἐφ' ἑρμῆ ἀναβάς

ἐν οἷς διασφηνοῦνται γομφούμενα, ἀττικοὶ δὲ τὰ βασκανιστήρια. ¶ Στρεβλὸν καμπύλον σκολιόν.

Σ Στρεβλούμενοι, δεσμούμενοι. ¶ Στρεβλοῦται, αἰκίζεται βασανίζεται. ¶ Στρεβλῶ, κόγχω τὸ ἐσφάλπιζον. ¶ Στρέμμα, εἶδος τρίμματος.

Σ Στρέμματα, τὰ περὶ νεῦρα. ¶ Στρεπτοί, οἱ μεταθετοὶ οἱ μετάβολοι. ¶ Στρεπτοί, ὅρμοι. τὰ περὶ τὰς χεῖρας ψέλια. ¶ Στρεπτοῖο χιτῶνος, τοῦ ἁλυσιδωτοῦ θώρακος, ἢ τοῦ θώρακος τοῦ ἐπενδύτου.

Σ Στρεπτόν, φίλημά τι ποιὸν ἢ σκολιόν. ¶ Στρεύγεται, ἀνιᾶται. καταγωνίζεται. προσδιατρίβει, βραδύνει.

Σ Στραγγεύεται, ταλαιπωρεῖται, καταπονεῖται, τρίβεται, τεθλιμμένον. ¶ Στρεύγομαι, διατρίβω, ἀφ' οὗ καὶ στράγξ ἡ κατὰ βραχὺ πρόεσις.

Σ Στρέφανον, ἀξίνη καὶ πέλεκυς. ¶ Στρεφεδινηθῆν οἱ ὄσσε, διεστράφη ἐσκοτοδινίασεν. ¶ Στρέφει, κάμπτει, λυγίζει. ἀποστρέφεται, διώκει. ψιλοῖ. ¶ Στρέφος, στρέμμα, δέρμα βύρσα. διοικεῖς. ¶ Στρεφοῦραι, τῶν ἰχθύων γένος τι, οἳ καλοῦνται κοψίλοι.

Σ Στρέψωσις, κάλυψις ἀγγείων δέρματι γινομένη.

Σ Στρεψαῖοι, ἔθνος περὶ μακεδονίαν. ¶ Στρεψίμαλλος, μεταφορικῶς λέγουσιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν, στρεψίμαλλα γὰρ λέγονται τὰ συνεστραμμένους ἔχοντα τοὺς μαλλούς. ¶ Στρέψις, στροφὴ ἀπάτη. ¶ Στρεψοδικεῖν τὸ ἀποστρέφειν τὴν δίκην. ¶ Στρηνές, σκληρόν, ἰσχυρόν, τραχύ, στυγνόν, ὀξύ, ἀνατεταμένον στρηνόν.

Σ Στρηνιέται, στρηνιᾷ. ¶ Στρηνιῶντες, πεπλησμένοι. ἄλλοι δὲ καὶ τὸ διὰ πλοῦτον ὑβρίζειν καὶ βαρέως φέρειν.

Σ Στρηνὲς βοᾶν τὸ σκληρόν. ¶ Στρίγλος τὰ ἐνδὸς τοῦ κέρατος, νυκτίφυρον. καλεῖται δὲ καὶ νυκτοβόα, οἱ δὲ νυκτικόρακα. ¶ Στριγχός, τειχίον.

Σ Στριφνός, σφιγγώδης, πυκνὸς στερεός.

Σ Στριφοῦ. λαμπάδικε, ἀπόκνισον. ¶ Στροβάζων, συνεχῶς στρεφόμενος. ¶ Στροβάνικος, ἡ ἀπὸ στροβεῖν νικῶσα. ¶ Στροβανίσκος. τρίπους.

Σ Στροβεῖται. ταράσσει κινεῖ. ¶ Στρόβιλος, ἡ συστροφὴ ἀελλώδης, καὶ ἡ πίτυς καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς. καὶ εἶδός τι ὀρχήσεως, καὶ γυναικεῖον χρυσίον.

Σ Στροβεῖν, ἀποστρέφεσθαι, ἀποστροβεῖν ἑαυτοῦ, ἀποδιώκειν θορυβεῖν. ¶ Στροβελὸν, σκολιόν, καμπύλον.

Σ Στροβελὸς, στιβαρός, στριφνός. ¶ Στροβῆσαι, συστρέψαι, ἐκφοβῆσαι. ¶ Στρόβιλοι, καταιγίδες, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Στροβιτικῶς, τεταραγμένως.

Σ Στρόβοι. συστροφαί. ¶ Στρογγύλη, συνεστραμμένη καὶ λιπαρὰ νῆσος. ¶ Στροιβᾶν ἀντιστρέφειν.

Σ Στροίβηλος, ἔπαρμα πληγῆς ἐν κεφαλῇ. ¶ Στροιβός, δεινός. ¶ Στροβαλοκομᾶς, ὀγκομᾶς. ¶ Στρόμβος, δῖνος. κόχλος, ῥόμβος, συστροφὴ ἀνέμου. περιφερὴς λίθος. ¶ Στρόμβιλον, περιειλημένον.

Σ Στρομβοῖ, συστρέφει καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Στρωννύμενον, ἐστρωμένον. ¶ Στρωννύς, λαγώς. ¶ Στροπὸ, ἀστραπὴ πέδιοι. ¶ Στρούθιον, πόας ῥίζα εὔθετος πρὸς ἐρίων ἔκπλυσιν. ¶ Στρουθός, ὁ καταφερὴς καὶ λάγνος. ἀττικοὶ δὲ τὰς στρουθοκαμήλους.

Σ Στροῦς, ὁ στροῦθος, καὶ ὄστρειον. ¶ Στροφαί, ἐστραφαί. ¶ Στροφάλιδιν, σκώληκιδιν. ¶ Στροφαῖος, ἑρμῆς ὁ πρὸς ταῖς θύραις ἱδρυμένος διὰ τὸ ἐπὶ τῆς θύρας στροφέα. ¶ Στροφίγγα, συστροφή. ¶ Στροφάλιγξ, συστροφὴ κονιορτοῦ. καὶ ἐν ᾗ οἱ τροχοὶ στρέφονται.

Σ Στροφαλίγγος, συστροφῆς. ¶ Στροφαλίζεται, στρέφεται. ¶ Στροφαί, ἀντιλογίαι. διαστροφαί, καὶ αἱ κατὰ διαιρέσεις τῶν μελῶν. ¶ Στρόφιγγα, τὸν στροφέα. ¶ Στρόφιγξ, ὁ αὐτός. ¶ Στρόφιον, ἡ στρογγύλη ζώνη. ¶ Στροφίς, σκολιός, οὐχ ἁπλοῦς πολύπλοκος. ¶ Στρόφος, συνεστραμμένος λῶρος, ἢ σχοινίον παρὰ τὸ ἐστράφθαι. ¶ Στρόφοι, τὰ λεπτὰ τειχίδια. ¶ Στρύμη πόλις. ¶ Στρυμὼν, ποταμός. ¶ Στρυμόνιοι, οἱ βυθινοὶ τὸ πρότερον.

Σ Στρυμόνιος, ὁ βορρᾶς. ¶ Στρύμοξ, ξύλον μεμηχανημένον ἐν τοῖς ληνοῖς πρὸς τὴν τῶν σταφυλῶν ἔκθλιψιν. ¶ Στρυφνόν, στερεὸν ἰσχυρόν, αὐστηρόν, ἐπεστυμμένον, πυκνόν. ¶ Στρυφνός. μάζα ἢ οἶνος στυφός.

Σ Στρωματεὺς, ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Σ Στρωματίζειν τὸ ἐπισάττειν ὄνον.

Σ Στρωματίτην, ἔρανόν τινα ἐν ᾧ ἑαυτοῖς παρεῖχον τὰ στρώματα. ¶ Στρωμνή, κοίτη. ¶ Στρωφᾶν, πάλιν κλώθειν περιστρέφειν. ¶ Στρωφῶντα, περιβλέποντα ἢ ἐστρέφοντα. ¶ Στρωφᾶται, περιστρέφεται.

Σ Στυαγόν. τὸ σύμμα παραγόμενος.

Σ Στυγεῖν, μισεῖν, στυγνάζειν, φοβεῖσθαι. ¶ Στυγέει, μισεῖ. ¶ Στυγέουσι, μισοῦσι. ¶ Στυγερὸν, στυγνόν, κακοπαθές, φοβερὸν, χαλεπὸν μισητόν.

Σ Στυγέων, φοβούμενος μισῶν. ¶ Στυγερῷ, μισητῷ φοβερῷ. ¶ Στυγήσω, μισήσω, καὶ τὰ ὅμοια.

Σ Στυγητοὶ μισητοί, χαλεποὶ φοβεροί. ¶ Στυγνὸν ἀργόν. ὠμόν. χαλεπόν. ¶ Στύγνωσεν, χεῖρον.

Σ Στυγοῦσι, φοβοῦνται, μισοῦσιν. ¶ Στυγὸς ὕδωρ, ἀπὸ κρήνης τοῦ ᾅδου τὸ ὕδωρ, ὃ ὁ τῶν θεῶν ὅρκος.

Σ Στυλὶς μέρος τι τῆς ἡμιολίας νεώς.

Σ Στυλοβάτης, τοῦ κίονος ἡ βάσις. ¶ Στύμος, στέλεχος κορμός. ¶ Στυμνὰ, σκληρά. ¶ Στυμφὴ, ὁ χαλκίς.

Σ Στύμφηλος. πόλις ἢ ὄρος ἀρκαδίας.

Σ Στὺξ, κρήνη ἐν ᾅδου, ἢ ὁ σκὼψ τὸ ὄρνεον, ἢ ὅρκος θεῶν.

Σ Στύξαι, φοβηθῆναι. καταπλαγῆναι, συναγαγεῖν μισῆσαι. ¶ Στύξαιμι, εἰς κατάπληξιν ἀγάγοιμι.

Σ Στυπάζει, βροντᾷ, ψοφεῖ ὠθεῖ. ¶ Στύφει, στρέφεται.

Σ Στύπος, στέλεχος, κορμός, καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ στόμα καὶ τὸ κῦτος, καὶ ὁ ψόφος τῆς βροντῆς.

Σ Στύπη. ὁ στύπος, ὁ στέλεχος. ¶ Στυπολύφος, ξυλογλύφος, στύπος γὰρ ὁ στέλεχος ἤγουν τὸ πρέμνον.

Σ Στυπακὸν, στυπτηριωδῶν. ¶ Στυππίον, τὸ λινόν.

Σ Στυρακίζειν, κοντρίζειν. ¶ Στύραξ, πόλις εὐβοίας καὶ σαυρωτὴρ τοῦ δόρατος, καὶ λόγχη καὶ δένδρον ὁμώνυμον. καὶ θυμίαμα. ¶ Στυφελμεῖν, σκυβαλίζειν.

Σ Στυφᾶν, βροντᾶν. ¶ Στύφος, κέρδος.

Σ Στυφέλιξε δέ μιν, διέσεισεν αὐτόν.

Σ Στυφελὴ. σκληρά. ¶ Στυφελίζειν, διασείειν, κραδαίνειν τινάσσειν, ὠθεῖν, πατάσσειν, ἐνυβρίζειν.

Σ Στυφελιζομένοις, σκληρῶς ὑβριζομένοις.

Σ Στυφελίξαι, διασεῖσαι. ¶ Στυφελίξειν, κακοῦν,

Σ πάζει, λίθοις βάλλει. ¶ Στιβαρὸν, εὔρωστον, βαρὺ, εὔτονον, στερρὸν, ἰσχυρόν. ¶ Στιβὰς, ἀπὸ ῥάβδων ἢ χλωρῶν χόρτων στρῶσις καὶ φύλλων ἢ χαμαικοίτη.
Σ τιβλὸς, μαστιγίας δραπετίτης. ¶ Στιβεύειν, ἰχνεύειν, πατεῖν, πορεύεσθαι, καὶ στείβειν ὁμοίως.
Σ τίβη, ψύχος. πάχνη, μήμε δήμασι στίβη ὑπνόιη. δηλοῖ δὲ τὴν πρωϊνὴν δρόσον καὶ τὸ ψύχος. ¶ Στίβη ἀράχνη καὶ χρῶμα μεταλλικὸν μέλαν. ¶ Στιβεῖν, ἐρευνᾶν. ¶ Στίβοντες, πατοῦντες. ¶ Στίβος τρίβος ὁδὸς καὶ ἡ τῶν ἰχνῶν ζήτησις. ¶ Στίγματα, πληγαὶ ποικίλματα. ¶ Στιγμὴ νυγμή.
Σ τιγνόιη, τὸ χωρίον. ¶ Στιγὼν μαστιγίας. ¶ Στίδιον, κόκκος ῥοιᾶς. ¶ Στίλα, στίλη. τὸ οὐδὲν καὶ τὸ τυχόν. ἔστι δὲ ὁ σπιλασμός. ¶ Στιλβὴ, ὀλβωτής.
Σ τιλάμβνος, πλεύσας, προσάξας, ποιήσας.
Σ τίλβει, λάμπει. ¶ Στίλβη, αὐχμός. ἐλλύχνιον ἢ υἱοὶ φανόν. ἀττικοὶ δὲ ἔσοπτρον. ¶ Στίλβων, ὁ τοῦ ἑρμοῦ ἀστήρ. ¶ Στιλβῶσαι, ἀπαστράψαι.
Σ τίλος, ἢ κτίλος, ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης κριός.
Σ τιλπναὶ, στιλβουσαι. λαμπραί. ¶ Στεῖνος, στενὸς μαρημός. ¶ Στεινωπὸς, στενὸς τόπος ἤγουν ὁδός.
Σ τίξας. σημεῖον ποιήσας μαστιγώδες. ¶ Στίξασθαι, περιστήσασθαι ἐγκύκλῳ. ¶ Στέοντες, ἱστάμενοι.
Σ τιπῆς ἕδρας, ὀλεθομένης ὅλου. ¶ Στιπτὸς πυκνὸς, ὁ στερεὸς καὶ πεπιλημένος. ἀπὸ τοῦ στείβειν τὸ πατεῖν. ¶ Στιπτὸν εἶδος ἀκρίδος. ¶ Στίφη, πλήθη. συστήματα, τάγματα. ¶ Στίφος, τάξις πολεμική, ἢ ὄχλος. σύστρεμμα. ¶ Στιφρὸς, πυκνὸς εὐθαλής. ¶ Στιχάει, πορεύεται. ¶ Στίχες. τάξεις ὄχλων, καὶ στίχες τὰ αὐτά. ¶ Στιχηδὸν, κατὰ στίχον στῆσαι. ¶ Στῖχος ποιήματος:
Σ τιχὸς εἰμι δι' ὅλης τῆς τάξεως αὐτῶν πορεύομαι.
Σ τίχοια: τάξις πλήθη ἢ τάξεις τῶν στρατευμάτων.
Σ τίχουσι, βαδίζουσι πορεύονται. ¶ Στιχώμεθα, προέλθωμεν βαδίσωμεν. ¶ Στλεγγὶς, ξύστρα.
Σ . τλέγγισμα, ὁ ἀπὸ τῶν ἀποξυσμάτων ῥύπος.
Σ τοαί: τὰ ταμεῖα, καὶ ἐπιμήκη εἰσίν. ¶ Στοβάζειν, κακολογεῖν. ¶ Στοβὸς, λοιδορία ὄνειδος.
Σ τοβασκάτων, λοιδορειῶν. ¶ Στοβάσονται, πορεύσονται.
Σ τοίβη, σύνθεσις καὶ εἶδος χόρτου. ¶ Στοιχηδὸν. κατὰ τάξιν κατὰ στοιχεῖον. ¶ Στοιχεῖον, πᾶν τὸ ἄτμητον ἢ ἀμερές. ¶ Στοιχεῖα. πῦρ. ὕδωρ, γῆ. καὶ ἀήρ, ἀφ' ὧν τὰ σώματα, ἢ γράμματα. ¶ Στοιχειούμεθα, διδασκόμεθα κατὰ τὴν τάξιν. ¶ Στοιχειουμένοις, διδασκομένοις. ¶ Στοιχειωδῶς, κατὰ τάξιν.
Σ τοιχείωσις, διατύπωσις, ἡ πρώτη μάθησις.
Σ τοιχομυθεῖν, τὸ ἐφεξῆς λέγειν καὶ ἀδολεσχεῖν.
Σ τοιχῶ, συμφωνῶ. ¶ Στολάρχης. ὁ τοῦ στόλου ἄρχων, ὁ ναύαρχος. ¶ Στολὴ, στάσις. πορεία, κίνησις. ἔνδυμα καὶ περιβόλαιον. ¶ Στολμὸν, χρυσοῦν, στολισμὸν σέμνον. ¶ Στολμὸς, στολισμός. ¶ Στόλοκρον, τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας ἢ γεγυμνωμένον εἴτε δένδρον, εἴτε ἄνθρωπος. δηλοῖ δὲ καὶ αἶγα λεῖαν καὶ σκληρόν. ¶ Στολοκρατὴς, τὸ ἐπὶ ἴσης μέτωπον ἔχει τὰ κέρατα.. ¶ Στολισμὸς, ἱματισμὸς, κόσμος. ¶ Στόλοι, τὰ ἄκρα τῶν ὤμων καὶ ὀξέα, χάρακες ἀπόρμοι. ¶ Στόλος, πλοῦς πλοῖα πολλά. καὶ ὁ ἐπὶ νηὸς ἔμβολος λέγεται, τὸ εἰς ὀξὺ συντεταμμένον. ¶ Στολυξώδης. μικρολόγος.

Σ τόμα, τὸ κατεργαστικώτατον μέρος τοῦ πολέμου.
Σ τόμα λαύρης, τὸ τῆς θύρας χάσμα. ¶ Στομάχοιο θέμεθλα. τὴν φάρυγγα ἤτοι τὸ τῆς κοιλίας στόμα.
Σ τόμια, χάσματα. ¶ Στομίας ὁ ἀπειθὴς μέγα στόμα ἔχων, καὶ τὰ ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς. ¶ Στομολόκον, στωμύλον.
Σ τωμύλος, πολυλάλος φλύαρος. δεινὸς αἰσχρός.
Σ τομφάσαι, στομφολογῆσαι, κομφάσαι, ἀλαζονεύεσθαι.
Σ τόμφας, ἀλαζονεία. ¶ Στομωμάτων, κερασμάτων. τινὲς δὲ στοβασμάτων, λοιδορειῶν, στόμος καὶ ἡ λοιδορία. ¶ Στοναχὰς, στεναγμούς.
Σ τονάχων, στενάζων. ¶ Στονόεντα. στεναγμὸν ποιοῦντα, στενάζοντα. ¶ Στόνοι, τὰ ἔσω τῶν κεραμίων καὶ στρογγύλα. ¶ Στόνος, στεναγμός. ¶ Στόνυξι κέρασι. ¶ Στόνυχες, τὰ εἰς ὀξὺ λήγοντα, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀνύχων. ¶ Στορβάζειν, κακολογεῖν.
Σ τοργὴ, φιλία ἀγάπη. ¶ Στοργῆσαι, φιλῆσαι, στέρξαι. ¶ Στορεσθεὶν, στρωθῆν. ¶ Στορεὺς, γαληνοποιός. καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ σπάρτου φρύγανον ἐμβαλλόμενον ξύλον ῥάμνου. ἢ δάφνης. ¶ Στόρνη. ζώνη. ¶ Στόρεσθαι, τὸ ὀξὺ τὸ δόρατος, καὶ ἐπιδορατίς. ¶ Στορνύμενος. ἐστρωμένος. ¶ Στορνυτέα, καταστρωτέα πεδία κοσμητέα. ¶ Στορτίνη, τὴν ἀστραπήν. ¶ Στοχάζειν, εἰς σηκοὺς κατακλείειν τὰ βοσκήματα.
Σ ρραγέστω, συγκλείσθω. ¶ Στρυμμὰ. αὐστηρά.
Σ τοῦ τόσος, ἢ τοῖς τετελευτηκόσι ἐπὶ τῶν φορείων σκηνή.
Σ τοχάζεται, οἴεται. κατασκοπεῖ βάλλει.
Σ τοχαζόμεθα, τεκμαιρόμεθα. ¶ Στριχίζη, στιχηθεὶς, μακρηγορεῖς. ¶ Στραβαλος, ὁ στρογγυλίας καὶ τετράγωνος ἄνθρωπος ἀχαιοί. ¶ Στράβηλοι κοχλίαι.
Σ τραβαλικωμᾶν, δουλοκομᾶν. ¶ Στραβεὶς, κωμικός.
Σ τραβήλω. τῷ κόγχῳ ᾧ ἐσάλπιζον. ¶ Στράβωνες, *ἐπιπτοιοῦ κενός. ¶ Στραχὺ, τραχύ. ¶ Στραγγαλιαὶ καὶ στραγγαλίδαι, συστροφαί, διαστροφαί, παγίδες. ἢ πλοκαί. ¶ Στραγγαλοῦται, συστρέφεται. ¶ Στραγγίζει.
Σ τραγγεύεται. διατρίβει, οὐκ εὐθὺ πρεύει. (πιέζει.
Σ τραγγεύεται. διατρίβει. ¶ Στράξ, σταγών. ¶ Στραγγὸς, στρεβλὸς ἄτακτος ἢ στίγμα. ¶ Στραγγουρία, ὁ δυσουρία. ¶ Στράνθανα, ὀξέα. ¶ Στράταρχος, στρατηγός. ¶ Στρατεύομαι, διατρίβω.
Σ τρατήγημα, τὸ καταπολεμῆσαι. ¶ Στρατηγιᾶν, τὸ ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίας. ¶ Στρατηλάτης, ἡγεμὼν ἄρχων στρατοῦ. ¶ Στράτη, πόλις ἀρκαδίας.
Σ τράτιον, πολεμικόν. ἢ φοβερὸν καὶ ἐπίθετον διός.
Σ τρατιώτης, ὁ ἐν τῷ στρατῷ ἀριθμούμενος. ¶ Στρατιωτὶς. ποτάμιος ποία. ¶ Στρατολογήσαντι, στρατεύσαντι. ¶ Στρατὸν αἰχμητὴν. τὸν πολεμιστὴν στρατόν. ¶ Στρατὸς. τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων στρατιωτῶν. ¶ Στρατόπεδον, ἐστρατοπεδευμένον.
Σ τρατὴ, πόρνη. ¶ Στραφῆναι, ἀναστραφῆναι, ἢ στραφθῆναι. ¶ Στρέβλαι, ναυτικαί. τὰ ξύλα τῶν νεῶν.

μὸς ξύλου. κλάδος. ¶ Στελὶς, περὶ φυτῶν τὸν ἰξὸν ὑπὸ εὐβοέων. ¶ Στελλάνδρα, ὁ κόρη.

Σ τέλλα σῶσμα. ¶ Στέλλει, πέμπει. στολίζει, ὁρμᾷ φοβεῖται, στέλλεται, καὶ στέλλεσθαι. ¶ Στέλλοιμι, πέμποιμι, καὶ ἀποστέλλοιμι. ¶ Στέλμα, στίφος, στέμμα. ¶ Στελμόνια, ζώματα. ¶ Στελύπην, ἀσφόδελον. ¶ Στεμβάζειν, λοιδορεῖν. χλευάζειν.

Σ τέμμα, στεφάνωμα. ¶ Στεμματιαῖον, δικηλόν τι ἐν ἑορτῇ πομπαίων δαίμονος.

Σ τέμφυλα τὰ πλάσματα τῶν ἐλαιῶν, οἱ δὲ τὰς ἀπορρύνεις ἐλαίας καὶ τῶν σταφυλῶν τὰ ἐκπιέσματα.

Σ τεναγὼν, πεπυκνωμένην. ¶ Στεναγμὸς, λύπη.

Σ τεναγῶτερον, πεπυκνωμένον. ¶ Στενάξαι, πιέσαι θλῖψαι καὶ παῖσαι. οἱ δὲ στένιον τὸ στῆθος.

Σ τεναχεῖλαι, δαμάζεσθαι. ¶ Στεναχίζετο, ἀνέστενον. ¶ Στενάχοντι, στένοντι. ¶ Στένει, δυσπαθεῖ.

Σ τενοχωρεῖται, στενάζει. ¶ Στενόεσσα, στενακτική.

Σ τενολεσχεῖ, στενολογεῖ. ¶ Στενολεσχία, μικρολογία λεπτολογία ὀλίγη ὁμιλία ¶ Στενοπόρος, στενὸ ὁδὸς.

Σ τενοτυπούμεναι, εἰς τὰ στήθη καπτόμεναι στενοτυπούμεναι. ¶ Στένται εἰσμεμένη, τὸ στέντει ὁμοιωθεῖσα. ¶ Στένυγρον, εὐρυχωρότερον καὶ συνεγγεῶδες.

Σ τενῶν, στενάζων. ¶ Στενωπὸς, ὁ ἀγυιὰ καὶ πλατεῖα καὶ ἄμφοδος. ¶ Στενωπῷ, στενότητι τόπῳ ἢ ῥύμῃ. ¶ Στεπτέεια, στέμματα ἃ οἱ ἱκέται, ἐκ τῶν κλάδων ἐξῆπτον. ¶ Στέργει φιλεῖ ἀγαπᾷ.

Σ τεργάνος, κόπρος. ¶ Στέργηθρον, φίλτρον καὶ πόθος. ¶ Στέργωσιν, ἀγαπῶσιν.

Σ τερεὰ, τιμὲς, τῶν δικαστικῶν ψήφων. ἄλλοι δὲ ἀστέρας. ¶ Στερέμνιον, στερεὸν ἰσχυρόν.

Σ τερεὸν. καταπληκτικὸν ποικίλον. ¶ Στερνεῖα, ὁ δὲ ὀς, ὁ ἱπποκοντίς. ὁ πολεμία καὶ στερεικὸ τῶν παντων. οἷον στερνοτύπῃ καὶ στερνεῖα, ἢ ἀπαθὴς ἀπὸ τῶν στέρνων τοῦ ἵππου. ¶ Στέρησις, ἀποστέρησις ἁρπαγή.

Σ τερηθῆμεν, στερηθῆναι. ¶ Στερίσκω, ἀποστερῶ.

Σ τερισφθουμένη, παρθενευομένη.

Σ τεῖρα. στεῖρα. μὴ τεκοῦσα μὴ δὲ τίκτουσα.

Σ τερίφοις, ἀνισχύροις, ἀτόνοις στείροις. ¶ Στεριφώτερον. ἀνισχυρότερον μὴ στερεώτερον. ¶ Στέρνα, στήθη.

Σ τέρνιξ. ἐντεριώνη. ¶ Στερνόμαντις ὁ ἐγγαστρίμυθος πύθων. ¶ Στέρνον, στῆθος. διάνοιαν, φρένα.

Σ τερνοτυπούμενοι εἰς τὰ στήθη καμπτόμενοι.

Σ τερνοτύπτης, ὁ τὸ στῆθος τύπτων.

Σ τερόπη, ἀστραπή. αὐγή. ¶ Στεροπηγερέτα. ζεύς. ὁ τὰς ἀστραπὰς συναγείρων ἀστραπή. ¶ Στερρὸν, ἰσχυρόν. ἀσφαλές. βέβαιον. ¶ Στερφίνα, δερματίνη, οἱ δὲ. δέρματα ὄνεια. οἱ δὲ. στεῖρα ἢ σκληρά.

Σ τέρφνιον, σκληρόν. στερεόν. ¶ Στέρφος, δέρμα βύρσα. ¶ Στεργανὰ περὶ δείπνων ἔλεοι.

Σ τέρψανον, ἀξίνη. πέλεκυς. ¶ Στεῦτο, κατὰ διάνοιαν ἵστατο. καὶ διωρίζετο διεβεβαιοῦτο.

Σ τεφάναι, αἱ τῶν βωμῶν ὠλεναι καὶ τείχοις ἐπάλξεις καὶ πύργων, καὶ αἱ τῶν βλεφάρων ἀπολήξεις καὶ περικεφαλαίας. ¶ Στεφάνη, ὄρους ἐξοχὴ καὶ εἶδος περικεφαλαίας ἐξοχὰς ἐχούσης. καὶ κόσμος γυναικεῖος

Σ τεφανίσαι, στεφανῶσαι.

Σ τεφανίων, εἶδος κολοιοῦ. ¶ Στέφανον ἐκφέρειν. ἔθος ἦν ὁπότε παιδίον ἄρρεν γένοιτο παρὰ ἀττικοῖς στέφανον ἐλαίας τιθέναι πρὸ τῶν θυρῶν. ἐπὶ δὲ τῶν θηλέων, ἔρια διὰ τὴν ταλασίαν. ¶ Στέφανος, τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων ὁ στέφανος.

Σ τέφανος πολέμοιο, μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς στεφάνης, ὅ ἐστι περίβλημα κεφαλῆς γυναικεῖον. ¶ Στέφανον φορέοντα, ἀπ' οἴκου τινὸς καλουμένου στεφανηφόρου.

Σ τεφανωμάτων λωτῶν. διὰ τὸ πάντα τὰ φυλλώδη καὶ ποώδη στεφανώματα λέγεσθαι.

Σ τέφεα, στεφανώδη, ἐν ὁπούν τι τόπος στεφάνων καλεῖται.

Σ τέφει, κοσμεῖ στεφανοῖ. ¶ Στέφεται, στεφανοῦται κοσμεῖται. ¶ Στεφέτην. ἱκέτην.

Σ τεφέων, στεφάνων. ¶ Στέφη, στέμματα. ἀπαρχαί, ἀρχαί. ¶ Στέφος, τὰ αὐτά. ¶ Στεφὸν. ὑψηλὸς ἀπόκρημνος. ¶ Στέψαι, πληρῶσαι, στεφανῶσαι, κεράσαι, κυκλῶσαι. ¶ Στῆ, πλέξεις ἔστη.

Σ τηβύασειν, ἀδολεσχεῖν. ¶ Στῆ δὲ παρέξ. πλέξεις δὲ ἐκτός. ¶ Στηδὸν, γλαυκόν. ¶ Στήθεσι λασίοισι πεπυκνωμένοις λογισμῷ καὶ εὐψυχία: ¶ Στηθίας ὄρνις ποιός. ¶ Στῆθος, τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ πρόσχωσμα. καὶ τὸ ὑπὸ τοῖς πολλῶν δακτύλοις στηθύνιον.

Σ τῆλαι, οἱ λίθοι τοῖς τείχεσιν οἱ προεστῶτες κάτωθεν πρὸς αὐ ἔρεισμα καὶ θεμέλιοι. ¶ Στήλας διστόμους. τινὲς τὰς ἡρακλείους στήλας. ἔνιοι αὐτὰς νήσους εἶναι φασίν, οἱ δὲ προχώματα. οἱ δὲ τῶν ἠπείρων ἄκρας. οἱ δὲ πόλεις. καὶ οἱ μὲν δύο. οἱ δὲ τρεῖς. οἱ δὲ μίαν. οἱ δὲ τέσσαρας. ¶ Στήλαικα, τὴν νύσσαν.

Σ τηλίδια, οἱ τεθειμένοι ὅροι. ¶ Στηλίτας, οὕτως ἐκάλουν ἀττικοί, οἵ τινες ἐπ' αἰτίαν τινὰς ἐστηλογράφησαν. ¶ Στηλοτευθείσης, φανερωθείσης, δημοσιευθείσης. ¶ Στηλιτεύοιντο, καταβάλλοιντο.

Σ τηλιτεύοντος, καταβάλλοντος. ¶ Στηλιτεῦσαι, ἐπὶ στήλης γράψαι θριαμβεῦσαι, δημοσιεῦσαι, παραδειγματίσαι. ¶ Στῆμα, ἐν ναυτικοῖς ὀνόμασιν ἀναγέγραπται καὶ ἐπὶ φυτοῦ τίθεται καὶ τὰ ὅμοια.

Σ τημνίον, ὃ ἡμεῖς κατάστημον ἢ πολύστημον.

Σ τημονίας, κικίννοις τοῖς στήμοσιν ὁμοίοις.

Σ τῆναι, χαλεπῶς ἢ σκληρῶς ἔχειν. ¶ Στηνία, ἑορτὸ ἀθήνησιν. ἐν ᾗ διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσι.

Σ τήνιον, στῆθος. ¶ Στηνιῶσαι, βλασφημῆσαι. λοιδορῆσαι. ¶ Στῆρα. τὰ λίθινα πρόθυρα. ¶ Στήρειον, ἱέρακι ἐλάδικος. ¶ Στηρίγγιον, ἐρείσματα. οἱ δὲ τὸ δίκρουν ὃ ὑποτιθέασι ὑπὸ τῆς ἁμάξης ζυγῷ. οἱ δὲ βάκτρον. ¶ Στῆρ' αὐτιχαμένῳ, τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἀνατέτακε. ¶ Στηριγμένον, ἱστάμενον. ¶ Στηρίξαι, στῆσαι. ἐνδρεῖσαι, ἁρμόσαι. ἐσγέσαι, κρύψαι. ¶ Στῆσαι. καθίσαι. πληρῶσαι.

Σ τήσασθαι, τὸ δανείσασθαι οὕτως ἔλεγον, ἐπὶ σταθμῷ γὰρ πάλαι ἐδάνειζον, καὶ στήσιμον τὸ δεδανεισμένον.

Σ τῆσιν: ὥρμησεν. ¶ Στησίφυλλον, τηλέφιλον τὸ φυτόν. ¶ Στήτα. γυνή.

Σ τία. ψῆφος. οἱ δὲ. στιάς. δηλοῖ δὲ καὶ στενοχωρίαν, καὶ λιθοκονίαν. ¶ Στήτην. ἔστησαν, δυϊκῶς.

στρατιωτικὰ καταλύσεις, καὶ ὁ τῶν θυρῶν παραστάτης.
καὶ τὰ ἑκατέρωθεν τῶν θυρῶν ξύλα, ἃ νῦν πίσματα
καλοῦμεν. ¶ Σταθμώτατα λέγεται πολὺ ἀφεστηκό
τα. ¶ Σταθμόεις, φλιαί. ¶ Σταθμοί, ἔσχατοι.
Σ ταθμοῦχος, ὁ τῆς οἰκίας κύριος καὶ ξενοδόχος.
Σ τατὴρ, τετράδραχμον, ἤγουν ἥμισυ οὐγγίας.
Σ ταθμῶν, τῶν τῆς θύρας παραστατῶν, ἢ μανδρῶν, ἢ τό
πων ἔνθα ἀναπαύεταί τις. ¶ Στενάζειν, λο
πεῖν. τινὲς δὲ πατάξαι τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἄλλοι παίειν
ἁπλῶς. οἱ δὲ καταμανθάνειν τὰ στήθη.
Σ ταινίον, τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. καὶ τὸ ὑπογάστριον.
Σ ταιρὸν, ξηρὸν, θερμὸν. ἀκραιφνῆ. ¶ Σταῖς, φύραμα
ἀλεύρου πυροῦ. ¶ Σταιτῖτα, σπέρματος εἶδος.
Σ τατίας, ἄρτου εἶδος. ¶ Στακτὸν, τὸ ἀπὸ σμύρνης
γινόμενον. ¶ Στακτικὸν, σπερμάτιον πλακοῦντώ
δες, ἄλλοι δὲ ἄγρια διυλίζοντα νειλῶον ὕδωρ.
Σ τακτὸν, τὸ διυλισμένον. ¶ Σταλαγεῖ, μαρμαρύσ
σει. ¶ Σταλαγμὸς, σταγὼν, ῥανίς. ¶ Σταλάσ
σων, στάζων. ¶ Σταλεῖς, παμφθείς. ¶ Σταλεο
δόνες, σταλαγμοί. ¶ Στάλη, ταμεῖον κτηνῶν.
Σ ταλῆναι, ἐλθεῖν μέχρι μάσσει. ¶ Στάλιδας, τοὺς κά
μακας ἢ χάρακας. ¶ Σταλίξαμαι, ὑπὸ τῆς στήλης
ξόανον ἕστηκα. ¶ Στάλικες, πάσσαλοι, ξύστραι, στά
λαι. ¶ Στάλιξ, ξύστρα. ὁ πάσσαλος.
Σ ταμαγρὶς, ὅταν ἐν ὑφῇ πλείονες συγγραφῶσι στήμονες.
Σ ταμίνες, παραστάται, καὶ τὰ ὑπὸ τῆς σχεδίας ὀρθὰ ξύλα
πρὸς ἃ αἱ σανίδες προσηλοῦνται, ἢ πάσσαλοι, παρὰ
τὸ ἑστάναι. ¶ Σταμνεῖον, θάσιον, κεράμειον, ἀγγεῖον.
Σ τάμνος, ὑδρία. κάλπη. κάλαθος.
Σ ταμνοῦροι. οἱ ταῖς ἐφήβοις προστιθέμενοι ἐλαίου στά
μνοι. ¶ Στάνει, στένεται, σαμβέβυσται.
Σ τάνις, δύστηνος. ¶ Σταρεῖ, βάπτει.
Σ ταρτήμας, τὰ σῖτα ἄλευρον γεγενημένα. ἡ γὰρ ζύμη,
σταὶς λέγεται. ¶ Στάρτοι, αἱ τάξεις τῶν πληθῶν.
Σ τασιάμενον, διασυνάμενον.
Σ τασιάνη, ἐγγύη ἀποθήκη. ¶ Στασιάζει, θόρυβον κινεῖ
ἀτακτεῖ. ¶ Στάσιμον, ἦθος βέβαιον, στερεόν.
Σ τάσις, θέσις, χορὸς συνέδρα, ἐργαστήριον.
Σ τασιῶται. οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως. ¶ Στατὰ, μακρά.
Σ τατεύει, θάλπει. ¶ Στατὴ πόρνη, κάρδοπος.
Σ τατὴρ. τετράγραμμον.
Σ τατῆρσι προστιθέντος, ὑπὲρ στατήρων ὀργιζόμενοι
συνθήκας τιθέντων, τοῦ στατῆρος, ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ
χρυσίον, στατήρ. ¶ Στατίδιον, τὸ πεντάμνουν καὶ δια
στάταις τυροῖς, τοῖς διαστάμνοις. ¶ Στατίδας, ναύ
τας εἰς πόλεμον. ¶ Στατίζονται, ἱδρῶνται, αὐλί
ζονται, ἵστανται. ¶ Στατίζουσι, στάσιν ἔχουσι.
Σ τατίνη, ὁ ἐκ στέατος πεποιημένη καὶ ἄπλυτος.
Σ τατιῶν, τὸ τῆς φύσεως ὅπερ διέστη κατὰ φυλάς.
Σ τάτοι, ἀρχή τις. ¶ Στάτις, σκάφη. ἄλλοι δὲ τὰς
πέντε μνᾶς. ¶ Στατὸς ἵππος, ὁ ὑπὸ φάτνῃ τρεφό
μενος, καὶ διεστηκὼς ὑπὸ πολὺν χρόνον.
Σ τάτεια, ἐμπλέκτεια. ¶ Σταυνὶξ, ἱέραξ.
Σ ταυροί, οἱ καταπεπηγότες σκόλοπες χάρακες. καὶ
πάντα τὰ ἑστῶτα ξύλα ἀπὸ τοῦ ἑστάναι σταυροὺς, ἐκ τοῦ

εἰς τὴν αὐγὴν ἵστασθαι. ¶ Σταυροτύπως, σταυροει
δῶς. ¶ Σταυροῦ, σταύρωσον. ¶ Στάφος, σκά
φος, λακάνη. ¶ Σταφύλη, ἡ διαβήτης ἀπὸ μέρους
ἐπὶ σταφυλῆς καταχρηστικῶς ἐλέγετο, ὁ τοῦ διαβήτου
μέσῃ κρεμάμενος μολυβίς. ὑπὸ δὲ κανόνος ἀποδίδω
κεν. ἔστι δὲ ὁ μολυβὶς ἡ καθιεμένη διὰ τοῦ διαβήτου κα
νὼν λαξοικὸς, ἐν ᾧ σταθμίζουσι τοὺς λίθους, ὁ δὴ ἀπορ
θοῦσιν. ἀττικοὶ δὲ τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα σταφυλὴν,
βότρυν δὲ καὶ ὀπώραν τὸν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου. τινὲς δὲ τὸ
ζυγοῦ τὸ μέσον. ¶ Σταφυλίζειν, τὸ συνιάζειν τὰς
ὤας τοῦ ἱματίου. ¶ Σταφυλῖνος ἄγριος, ὃν ἔνιοι
κέρας καλοῦσι, καὶ ζῶον ὁλίκον σφονδύλη.
Σ ταφυλοβόλιον, μέρος τι τοῦ λιμοῦ.
Σ ταφυλοδρόμοι, τινὲς τῶν καρνεατῶν παρορμώντων
τοὺς ὑπὸ ζύγῃ. ¶ Στάχυς, ἰατρικὸς ἐπίδεσμος καὶ
πόα τις. καὶ τῆς σιτηρουσίας ἡ ἔκφυσις, καὶ παρὰ τοῖς
ναυπηγοῖς τὸ ὑπὸ τῆς φάλαγγος μειούμενον.
Σ τέαρ, λίπος, ζύμη. ¶ Στέζας, ἐμέσας. ¶ Στέα
τα, ἄλευρα, ζύμη. ¶ Στέαρος, λίπους.
Σ τεγανόσαι, στέγη ὑποδεχθῆναι. ¶ Στεγανόμιον, τὸν
μισθὸν τὸν διδόμενον ὑπὲρ τῆς μονῆς τῷ πανδοκεῖ.
Σ τεγανὸν, στεινότερον, τὸ δυνάμενον στέγειν τοὺς λόγους καὶ
μὴ διαγγέλλειν. στενὸν δὲ ὁ πυκνὸν, σφιγκτὸν συνεχές.
Σ τεγανόποδες, ὄρνιθες, οἱ ἐν ὕδατι τρεφόμενοι καὶ διατρί
βοντες καὶ τοὺς πόδας ἔχοντες στεγανοὺς, ἤτοι δέρματι
ἐπειλημμένους. ¶ Στεγανώματα, τὰ ἐν τοῖς τοί
χοις. οἱ λεγόμενοι σύνδεσμοι. ¶ Στεγανώτερον,
συνεπηλότερον. ¶ Στεγαστὴρ, τὸ ὀρόφωμα ἢ στέγα
μα. ¶ Στέγει, κρύπτει, συνέχει, βαστάζει, ὑπομένει.
Σ τεγητὸν, τὴν πόρνην. ¶ Στέγη, οἰκία.
Σ τεγνοὶ, στερεοί. ¶ Στεγνοί, στερεοί, ταπεινοί.
Σ τεγνὸν, στενὸν πυκνὸν. ¶ Στέθματα, τὰ στήμα
τα. ¶ Στείβει, ὀδεύει, πατεῖ.
Σ τειβεὺς, ὁδοιπόρος. ¶ Στειβομένη, πατουμένη, στεί
βοντων δὲ ἡ πολυπατοῦντων, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ πολίτης στει
βεύς. ¶ Στεῖλαι, συστεῖλαι, ἀποστεῖλαι.
Σ τειλαμένη, παρασκευασμένη. ¶ Στειλάμενοι, συστεί
λαντων, πλεύσαντων. ¶ Στειλάμενος, ὁμοίως.
Σ τεῖλαν, συνέστειλαν. ¶ Στειλεάν, τὴν μακρὰν ῥα
φανον ἀριστοφάνης ἐν κιθαρῳδῷ.
Σ τειλεὸ, τοῦ πελέκεως ἡ ὀπὴ, εἰς ἣν ἐντίθεται τὸ ξύλον.
Σ τειμέα, ὁ στιμοχωρία. ¶ Στείνομαι, ὀδυνῶμαι, στενο
Σ τεινὸν, λεπτὸν, στενόχωρον. ¶ Στείνουσι, ἱστενοχω
ροῦντα. ¶ Στεῖνος, στένωμα. στενοχώρημα.
Σ τεῖνος, ὡραῖος καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ ἀρέσκων.
Σ τεινωπὸν, στενὸν, ἦτοι ὑπὸ τὴν σκύλλαν καὶ χάρυβδιν
τόπον στενὸν ὄντα. ¶ Στεινωπὸς, στενὸς τόπος.
Σ τείομεν, στῶμεν. ¶ Στείοντων, ἱστάμενοι.
Σ τεῖρα, ὁ ἄρκος, καὶ τὸ διέχον τῆς πρώρας ξύλον κατὰ
τὴν τρόπιν. ¶ Στειρειῶς, λῖμος φολὸς τῆς πα
ρθενίδος. ¶ Στείρωμα, ζωστίς. ¶ Στεῖχε, ἴθι
πορεύου. ¶ Στείχειν, πορεύεσθαι. ¶ Στειχόμενοι,
πορευθῶμεν. ¶ Στελεὸν, δυσλύτερος τὸ τοῦ πελέκε
ως ξύλον. ¶ Στέλγει, ξύστρα. ¶ Στελγίς.
ξυστρίς. ¶ Στελεχία, πρέμνα. ¶ Στέλεχος, κορ

λει. Σπερχειὸς, ποταμὸς θεσσαλίας.
Σ πέρχειν, σπεύδειν. χαλεπαίνειν. θυμοῦσθαι, ἀπειλεῖν, τεράστεσθαι. ¶ Σπέρχνη, σπερχνοποιός.
Σ περχνὸν, σπουδαῖον, καὶ εἶδος ἱέρακος. ¶ Σπερχνὸς, ὁ ταχὺς σπουδαῖος, ἄγαν ἐγκείμενος πρός τι, ἢ ἐπειγόμενος. ¶ Σπερχόμενος, ἐπειγόμενος.
Σ πέρχοντες, ἐπείγοντες θυμοῦντες. ¶ Σπερχυλλάδην, κέκραγας. ἀγανακτήσας, ὑλακτεῖς ἄγαν. παρὰ τὸ σπέρχεσθαι. ¶ Σπέρχειν, ἐπείγειν, κελεύειν.
Σ πέσθαι, ἐπακολουθῆσαι. ¶ Σπέτη, ἵσταται.
Σ πέτε, εἴπατε. ¶ Σπεύδεται, ἱεροσυλεῖται, ἐρεθίζεται. ¶ Σπεύδων, σχολάζων ἐνεργῶν. ¶ Σπεῦσαι τι, παρακαλέσαι. ¶ Σπευσανδρίδης, γένος ἰθαγενῶν. ¶ Σπεῦσον. ἔκαμψε. ἐπελεπτύρισεν, ἐκακοπάθησεν. ¶ Σπήλαιον, ἄντρον, σπέος.
Σ πηλὸν, σκληρόν. ¶ Σπήλυγγες, τὰ κοῖλα τῆς γῆς σπήλαια. ¶ Σπήσονται, συνήσονται. ¶ Σπίγγος ἰχθύς. ¶ Σπίζειν, σπίνον. ¶ Σπίλα, σύμφυλα. ¶ Σπιλάδες, μεμιασμένοι. ¶ Σπιγγὸν, μικρὸν βραχύ. ¶ Σπίδιος, μεγάλου. στρογγύλου μικροῦ. ¶ Σπίδιον, τὰ αὐτά. ¶ Σπιδὲς, μέσα πλατὺ εὐρύ. ¶ Σπιδνὸν. πυκνὸν, συνεχὲς, πεπηγός.
Σ πιδὲς, μέλαν, πλατὺ σκοτεινὸν πυκνὸν, μέγα.
Σ πίζα, ὀρνιθάριον στρουθῷ ἐμφερές. ¶ Σπιζία τὰ ὄρνεα ἅπαντα. ¶ Σπιζίας, εἶδος ἱέρακος.
Σ πιζίτης. εἶδος αἰγιθάλου ὀρνέου. ¶ Σπιθαμὴ τὸ μέτρον τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἕως τοῦ μικροῦ διάστημα ἐκτεθέν. ¶ Σπιθίας, σκνίδος νεώς.
Σ πίκανον, σπάνιον. ¶ Σπίλα. χορδαὶ ἐξ ἐντέρων.
Σ πιλάδες, αἱ περιεχόμεναι τῇ θαλάσσῃ πέτραι.
Σ πίλαξ, μῶλος ὁ πλατυκνώδης. ¶ Σπίλαι, αἱ ἐν τοῖς ἱματίοις κηλῖδες. ¶ Σπίλον, παρνασσίαν ἴσον ὀμφαλῇ. οὐκ εὖ. σπιλάδες γὰρ πέτραι. ¶ Σπῖλος, ῥύπος ἱματίου. ¶ Σπῖδος, πρῖνος, κηλὶς πέτρα πετρώδης. χοιράς. γῆ κεραμική. ¶ Σπίλου, συμπεφυκὸς λεῖον. ¶ Σπίλων, βραχεῖς τόποι. ¶ Σπιλῶσαι, ῥυπῶσαι. ¶ Σπῖνα. ὁ σπῖνος. ¶ Σπινδῦρα, ἄροξον. ¶ Σπίνθιος, ἀρόξου. ἀπόλλων.
Σ πινθὴρ, ἀποβολαὶ πυρός. ¶ Σπινθία, εἶδος ὀρνιθαρίων, σπῖνοι. ¶ Σπείσονται, σβοῶνται.
Σ πλάγχνα, ὑποχρέματα, καὶ τὰ ἔνδον τῶν ζώων.
Σ πλαγχὸς. μεμιασμένος. ¶ Σπλεκοῦν, πλησιάζειν. συνουσιάζειν περαίνειν. ¶ Σπλυδὼ, σποδὸς λεπτὴ κόνις. ¶ Σπλῆνες, οἱ ὑπὸ τῷ λέβητι ἑλικτοὶ καὶ παρὰ τοῖς ἰατροῖς τὰ ἐπιμήκη ὀθόνια.
Σ πόγγια, σπογγώδη. ¶ Σπόγγος, σπογγίον. ¶ Σποδεῖν σποδὸν συγγίνεσθαι. ¶ Σποδεῖσθαι, τεφραίνεσθαι. ¶ Σποδέοντο, ἐμάχοντο ἔτυπτον.
Σ ποδὸς, κόνις σποδός. ¶ Σποδεσιλαύρα, ἡ τὰς ὁδοὺς τρίβουσα, ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς τριβομένη. ¶ Σποδήσω, ὀπλήσω, φλέξω. ¶ Σποδὸς, κόνις τέφρα, ἀφόδευμα. ¶ Σποδυόμενος, τυπτόμενος, καὶ τὰ ὅμοια.
Σ πολὰς, χιτωνίσκος βαθὺς, σκύτινος, ὁ βύρσινος θώραξ. ¶ Σπόλια, τὰ περιτιλλόμενα ἔρια ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν προβάτων. ¶ Σπολεῦς, σκαλεῦς.

Σ πόμβροι, μετελθόντες. ¶ Σπονδαὶ, εὐχαὶ συνθῆκαι. ¶ Σπονδεῖον. ἀγγεῖον ἐν ᾧ τοῖς εἰδώλοις οἶνον ἐπέσπενδον. λυβεῖον ἐν ᾧ ἔλαιον. ¶ Σπονδὴ, ὁ ἐπιχεόμενος ταῖς θυσίαις οἶνος συνθήκη ὅρκος.
Σ πονδεῖα, ἀγγεῖα, δι' ὧν σπένδουσι. σπονδίκες οἱ τὰς σπονδὰς χέοντες. ¶ Σπονδύλη, ἡ γαλῆ παρ' ἀττικοῖς. ¶ Σπόσια, σίμμα. ὃ τινες στητίας.
Σ ποράδην, ἐσπαρμένως ἢ ἐν διαφόροις. ¶ Σπορεύτης σπορεύς. ¶ Σποργαὶ, ἐρεθισμοὶ, εἰς τὸ τεκεῖν.
Σ πόρθυγγες, αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ῥύπου τρίχες.
Σ πορθύγγια, τρίβολα τὰ διαχώρητα τῶν αἰγῶν, ἅ τινες σφυράδας καλοῦσιν. ¶ Σπορτία, ἑορτὴ ἀγομένη.
Σ πόργυλον, τέκνον. ¶ Σπούδαξ, ἀλεκτρίβανος.
Σ πουδαρχαιρεσίαι. αἱ περὶ τὰ ἀρχαιρέσια σπουδάζοντες.
Σ πουδαρχίαι, κατὰ σπουδὴν ἄρχοντες.
Σ πούσμα, σπουδὴ, σπούδασμα. ¶ Σπουδὴ, ἡ συνήθης ἡμῖν σπουδὴ, οἷον ἀσάβωνε μετὰ τάχους.
Σ πύγγας, ὄρνις. ¶ Σπυρθὶς, σπυρθίζειν σπᾶσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, σπαδίζειν καὶ σφύζειν.
Σ πυρὶς, τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος. ¶ Σπυρίχνιον, πλεκτόν τι ἐξ οἰσυΐνων. ¶ Σπύραθοι, τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἡ κόπρος. ¶ Σπυρροὺς, πυρρούς.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Σ Ταβαλακόμαν, ὀυλακόμην. ¶ Σταβατῖναι κωπίωμεν. ¶ Σταβία, κασσίτερον. ¶ Σταβόλιχον, ἔσκαβον. ¶ Στάγην, κάρδαπον. ¶ Στάγονες, ῥανίδες, θυγατέρες.
Σ ταγρόν. ξηρὸν, θερμὸν, ἄμεινον. ¶ Σταγὼν ἐν τοῖς μεταλλικοῖς, τὸ καθαρὸν σίδηρον, ὃ καὶ στομωθὲν λίθον τὸν διαιροῦντα ταῦτα καλοῦσιν. ¶ Σταδαῖα, ἑστηκότα ὄρθια. ¶ Σταδαῖον, μέλος τὸ πεζόν.
Σ τάδιον, γυμνάσιον, καὶ τόπος μέγας ἁπλοῦς καὶ ὁμαλὸς, ἢ μέζον χωρίου. ¶ Στάζει, ῥέει.
Σ ταδία, ἡ λυχνία. ¶ Σταδίη, ἡ συστάδην καὶ ἐκ χειρὸς μάχη. ἢ ἐκ συστάσεως καὶ ἐκ διαδρομῆς. ¶ Σταδιον, παρὰ δίωνι, πολίτην. ¶ Στάδιον. τέλειον, βραβεῖον ἐπινίκιος δόξα. ¶ Στάδιος χιτὼν, στατὸς θώραξ. ¶ Σταθεὶς, μείνας, τεκμαιρόμενος συλλογιζόμενος, στοχαζόμενος. ¶ Σταθερὸν, βέβαιον, ἰσχυρὸν ἑδραῖον. ἄλλοι δὲ τὸ ὑποστατικόν. οἱ δὲ μεσημβρινὸν, ἢ ἑστηκός. ἔνιοι, θερμὸν, καθαρὸν, ἀλιὼν, ἔνδιον.
Σ ταθερὴν, τὴν μεσημβρινὴν ὥραν τὴν θερμὴν ὡς πλάτων. ¶ Σταθεύειν, πυροῦσθαι.
Σ ταθεῦσαι, τὸ ὑπὸ πυρὶ ὀνυχῶ χλιᾶναι. κρέας καὶ τὸ ὀπτῆσαι. ¶ Σταθευθεὶς, πεφλογισμένος ἠρέμα.
Σ ταθμὰ, θύρετρα, τάλαντα. ¶ Σταθμία, φλιαί.
Σ τάθμη, σπάρτος. ἐν ᾗ ἀπευθύνουσιν οἱ τέκτονες, ὅθεν καὶ σταθμᾶσθαι τὸ ἀπευθῦναι λέγεται, ἢ κανών. καὶ τὸ ἐν τῷ διαβήματι μολυβδοῦν σκεῦος, καὶ ξύλον ναυπηγήσιμον. ¶ Σταθμηλάται, ἐξῶσται νεῶν.
Σ ταθμόσεις, ἐν ζυγῷ στήσεις. ¶ Σταθμία. ἐπίθετον ἀθηνᾶς. ¶ Σταθμήσασθαι, συμβαλεῖν εἰκάσαι.
Σ ταθμοί. ἐπαύλεις. ὅπου ἵστανται ἵπποι καὶ βόες καὶ

ὁρμὴ πρὸς αὔξησιν. ¶ Σοῦται, φεύγει, διώκεται.
Σ ολισμὸς, τὸ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι, ἤτοι ἑλληνί
ζειν. ¶ Σορέλλη, σκῶμμά τι ἐπιχωριάζον εἰς
τοὺς γέροντας ἀπὸ τῆς σοροῦ.
Σ ορεύει, συνάγει. ¶ Σόορ, τυρός. ¶ Σωρηλὸν, ὁ
μοῦ. παρὰ τὸ σωρόν. ¶ Σόρνιξα, εὔζωμον.
Σ ορόα, παλινούρου εἶδος. ¶ Σορὸς, μνῆμα, θήκη.
Σ ορωνὶς, ἐλάτη παλαιά. ¶ Σόσσος, ἡ διόπτρα, καὶ
τὸ σταδιαῖον διάστημα. ¶ Σοῦ. ἴε, τρέχε. ὅρμα.
Σ. ουδάριον, ἐργαλοθήκη. ¶ Σούκινος, ὁ οἰνοῦχος.
Σ οῦκλαι, φοινικοβάλανοι. ¶ Σουκοβάλανος, τὸ αὐ
τὸ φοίνικες. ¶* Σούλαλ, πολιέχιθι. ¶ Σόορ,
σῶον. ὑγιές. ¶ Σούμμορος, κεχορτασμένος πλήρης.
Σ ουνεπίπασθαι, συνακολουθῆσαι. ¶ Σουνιεὺς, σουνιεῦς,
δῆμος. ¶ Σούνιον, ἀκρωτήριον τῆς ἀττικῆς.
Σ οῦσις, ἡ πόρευσις. ἄλλοι τὸ σοῦς. ἡ δρόμος. ¶ Σοῦσθαι
εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι. ¶ Σοῦσθε, ἴτε, ὁρμᾶτε.
Σ ούσινον, τὸ ἐκ κρίνου μύρον. ¶ Σοῦσο, ἴθι, ὅρμα.
Σ οῦσο. ἔρχου, πορεύου. ¶ Σοῦται, ἔρχεται, πορεύε
ται, διώκεται, σώζεται. ¶ Σοφία. πᾶσα τέχνη,
καὶ ἐπιστήμη. ¶ Σουφείρ, χώρα ἐν ᾗ οἱ πολύτιμοι
λίθοι καὶ ὁ χρυσὸς ἐν ἰνδίᾳ. ¶ Σοφίης, τῆς περὶ
τὴν τέχνην σχολῆς. ¶ Σοφίζεται, σοφόν τι λέγει
καὶ παρακρούεται λόγῳ. ¶ Σοφιστὴν, πᾶσαν τέ
χνην σοφίας ἔλεγον οἱ σοφισταὶ, τοὺς περὶ μουσικὴν
διατρίβοντας. καὶ τοὺς μετὰ κιθάρας ᾄδοντας.
Σ οφιστὴς, ἀπατεὼν, διδάσκαλος πανοῦργος.
Σ οφὸς, φρόνιμος. φιλότεχνος, καὶ ἐξευρετικός. καὶ ὁ
τῶν θείων ἔμπειρος. ¶ Σοφῶς, εὐτάκτως, κα
λῶς. ¶ Σοώμην, ὁρμεόμην.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Πᾶ, φλοιὸς ῥίζης, ἢ ἐρυθρόδανον, ἢ τὸ φυτὸν
Σ τοῦ φοίνικος, καὶ ὄργανον μουσικόν.
Σπάλακες, κύνες. ¶ Σπαδιχὴν, σπαράττειν.
Σ πάδιον, τὸ στάδιον. ¶ Σπάδωνα, τὸ σπάσμα, ἢ τὸν
εὐνοῦχον. ¶ Σπάδων, ὁ εὐνοῦχος.
Σ πάζει, σκύζει ἀγροί. ¶ Σπαθᾷ, τρυφᾷ, ἀσελγαί
νει, ἀσώτως καὶ ἀφειδῶς ἀλαζονεύεται. ¶ Σπά
θη, μάχαιρα, ξίφος. ¶ Σπαθᾶσθαι, τὸ ὀρθὸν ὑφὴ *
σπάθῃ κεκρουμένον οὐ κτένει. ¶ Σπάθημα, πύκνω
μα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὑφή.
Σ παθητὴν, γυναικεῖον. ¶ Σπαθίζεσθαι, μύρῳ
ἀλείφεσθαι. ¶ Σπαθίνης, τῶν ἐλάφων τις οὕ
τω καλεῖται. ἢ ἡλικίαν ἐλάφου.
Σ παθὲς, ἱμάτιον σπάθῃ ὑφασμένον. ¶ Σπαθί
σματα τὰ σπαδονίσματα. ¶ Σπαθῶσι, σκορπί
ζωσιν. ¶ Σπαίρει, ἅλλεται, σκιρτᾷ, πηδᾷ.
Σ κορπίζει. ψυχαγωγεῖ. ¶ Σπαιρόντων, τὴν ψυχὴν
ἐκπνεόντων. ¶ Σπάκα, κύνα, ἢ σφίγξ.
Σ πάλαξ ἢ ἀσπάλαξ εἶδος ἀρουραίου μυὸς ἐκ γενετῆς
τυφλοῦ καὶ ἵππων εἶδος οἱ σπάλακες. ¶ Σπαλα
κία, νόσος ἡ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πήρωσις.
Σ παράσιον, ὄρνεον ἐμφερὲς στρουθῷ, ἔνιοι σκίψ.
Σ πάλαθρον, σκάλαυθρον. ¶ Σπαλύσσεται, σπα

ράσσεται, ταράσσεται. ¶ Σπάργανα, ὀρίγανον.
Σ πανίαν, τὴν σπανιότητα, ὡς ὁσίαν τὴν ὁσιότητα.
Σ πανίζεται, σκορπίζεται ἀπορεῖ. ¶ Σπάνιον, ἀραι
όν. ¶ Σπανὸν. τίμιον, πολλοῦ ἄξιον ὄν.
Σ παραβάραι, οἱ γερροφόροι. ¶ Σπαρασσόμεθα, ξεό
μεθα, ταραττόμεθα. ¶ Σπαράγμασι, ξεσμοῖς ταρα
χαῖς, ἀποβολαῖς, διαρμοῖς. ¶ Σπαργᾷ, ὀργᾷ.
ὁρμᾷ. ¶ Σπαργᾶν, ὅτε οἱ μαστοὶ πλήρεις ὦσι γά
λακτος. ¶ Σπάργανα, δεσμὰ ῥάκη. ¶ Σπαρ
γάνοις, δεσμοῖς ῥάκεσι. ¶ Σπαργῶσι, πλημμυροῦ
σιν ἀποστάζουσιν. ¶ Σπαργῶν, ὁ πλήρης καὶ δεόμε
νος ἐκκρίσεως. ¶ Σπαρνὰς, σπανίους, ἀραιάς.
διεσπαρμένας. ¶ Σπάρνιοι, ἐνθαλάττιοι πέτραι.
Σ παρνὸν, σπάνιον, ὀλίγον. ¶ Σπαρνοπόλιος, ὀλιγο
πόλιος. ¶ Σπάρξαι, σπαργανῶσαι, σπαράξαι.
Σ πάρτα, σχοινία, ῥάμματα. ¶ Σπαρτίου, ῥάμματος.
Σ πάρτη, πόλις καὶ στάθμη τεκτονική. ¶ Σπαρτωλὸς,
πόλις. ¶ Σπασμὸς. ἡ παλίρροια καὶ τὸ πάθος.
Σ πασάμενος, ἑλκύσας. ¶ Σπάσκε τοῦ εἵλκυσεν ἤγγει
σεν. ¶ Σπασώμεθα, ἀγγευσώμεθα, ἑλκύσωμεν.
Σ πατάγγαι, οἱ μεγάλοι ἐχῖνοι οἱ θαλάσσιοι.
Σ πατακγγίζειν, ταράσσειν. ¶ Σπαταλᾷ, τρυφᾷ.
Σ παταλᾶς μαστιγωτίας. ¶ Σπατείων, δερματίνων.
Σ πατίακτον. διεσπασμένον καὶ εὔογκον. ¶ Σπατί
ζει τῶν σπατέων ἕλκει. τῶν δερμάτων, τῶν πτερῶν.
Σ πατίλουροι, οἱ τὴν οὐρὰν εἰς τὴν σπατίλην ἐκτιθέν
τες. ¶ Σπατίλη, τὸ ὑγρὸν διαχώρημα. ¶ Σπά
τος, δέρμα σκύτος. ¶ Σπαύονθες, σαλαμίνιοι.
Σ πιλάς, πέτρα. ¶ Σπεῖμα, σχοινίον. ¶ Σπινθὴρ,
ἀκοντισμὸς, πυρὸς ἀποβολαί. ¶ Σπείσωμεν, πορευ
θῶμεν. ἀκολουθήσωμεν. ¶ Σπεῖο μοι, ἐπακολού
θησον, σύνελθε μοι. ¶ Σπεῖον, σπήλαιον, σπήλαιο
νεὼν, οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι, καὶ τῆς νεὼς σκεῦός τι,
καὶ σύστρεμμα ἐκ σχοινίων, ἢ ῥάκη καὶ ἱμάτια καὶ ἱστία
ἄλλοι εἶδος ἱματίου ὑμεγέθους γυναικείου.
Σ πεῖραι, σπειραὶ, δράγματα, ἕλικες. καὶ τὰ μαλάγμα
τα τῶν νεῶν. ¶ Σπείραμα, πλῆθος.
Σ πεῖρα, πλῆθος στράτευμα, τάγματα, ἢ συστροφαί.
Σ πείραισι ταῖς ἑλιγαῖς τοῦ ὄφεως. ¶ Σπεῖρον, τὸ κα
λὸν ἱμάτιον, καὶ τὸ ῥακκῶδες. ¶ Σπεῖσαι. ἐκχέ
σαι, προσενέγκαι. θῦσαι θεῷ. ¶ Σπέλεκτος, σπελε
κάν. ¶ Σπελλάμεναι, στιλάμβραι. ¶ Σπέλληξι,
σπελέθοις. ¶ Σπένδαμνον, ξύλον. ¶ Σπένδε
σθαι, θυσιάζεσθαι. ¶ Σπένδεται, θύεται.
Σ πένδομαι, θύομαι. Σπενδόμενος, ἀνατιθεὶς τῷ
θεῷ. ¶ Σπέος, σπήλαιον, ἄντρον. ¶ Σπεργανῶ
σαι, σπαράξαι. ¶ Σπέργδην. ἐρρωμένως.
Σ πέργολος. ὀρνιθάριον ἄγριον. ¶ Σπέργυς, πρέσβυς.
Σ περμολὸν, εἴλησις πολυπλοκή.
Σ πέρμα πυρὸς, τὸ ἡμίκαυστον ξύλον, ἢ ἀντὶ τὸ πῦρ, ἢ
βραχύ τι τοῦ πυρὸς, ἢ τὴν λαμπάδα, ἢ σπινθῆρα.
Σ περματίας, ὁ μέλας σικυός. ¶ Σπερμολόγος. φλύ
αρος, καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων, καὶ κολοιῶδες
ζῶον. ¶ Σπερμονόμος, τὰ αὐτά. ¶ Σπέρξο
μαι, ὀργισθήσομαι. ¶ Σπερχύνειν, σπεύδειν. θυμοῦσθαι.
ἀπειλεῖν. διώκειν. ¶ Σπέρχει. σπουδάζει σπου

ὥςπε σκῶλος πυρίκαυστος, ἢ ἀκάνθης εἶδος, ὃ ξυςαί
το. πὰ Ἐ σκέλλω. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ.
Σ κάλοψ, ξύλον ἀξυμμένον, ἢ ἄκανθα. ℭΣκώμμα
τα, λοιδορήματα τέλωτος χάριν. ℭΣκωρυφί
αι, Ἐ σκανδαλον ἐν μυοῖν. ἐν δὲ τεισακάσι τὰ ὀσκώδη
αν, Ἐ σκανδαλον ἐν μυοῖν. ἐν δὲ τεισακάσι τὰ ὀσκώδη
χρία. ℭΣκῶπες, εἶδος ὀρνέων, οἱ ἢ κολοιοὺς καὶ ἐ
λθ ὀρχήσεως. ℭΣκῶμμα, εἶδος κουρᾶς ὃ λοιδο
ρίας. ℭΣκωπευμάτων σχῆμα ἐπὶ χειρὸς πρὸς Ἐ
μέτωπον τιθεμένης, ὥςπερ ἀποσκοπούντων.
Σ κώπτει, γελοιάζει, παίζει, ληρεῖ. ℭΣκωρίδιος,
γραῦς. ℭΣκωρία, ἡ γεώδης ἐν ὑποστάθμῃ.
Σ κῶψαι, μέμψαι.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Μᾶν, σμήχειν. ℭΣμαραγεῖ, ἠχεῖ. ψοφεῖ.
Σ ℭΣμαραγήσει, ἠχήσει, ψοφήσει. ℭΣμαρά
γνα, μάστιξ, ῥάβδος, καὶ χωρὶς Ἐ σ.
Σ μάρδικον, στρουθίον. ℭΣμαρδικοπῶλαι, οἱ τοὺς
στρουθοὺς πωλοῦντες. ℭΣμαρίδες, γράες, καὶ
ἰχθύδια μικρὰ ἄριστα. οἱ δὲ τὰς μαινίδας.
Σ μαρκόν, καθαρόν, βρωτικὸν δριμύ. ℭΣμερδαλέ
ον, φοβερὸν καταπληκτικόν. ℭΣμερδνόν, δεινὸν
καταπληκτικόν, πολεμικόν, σκυθρωπόν.
Σ μέρδνος, λῆμα, ῥώμη, δύναμις, ὅρμημα. ℭΣμέρ
δις, ἰχθύος εἶδος. ℭΣμηκτικόν, τάλης ὁ θέρμη.
Σ μηκρόν, καθαρὸν δριμύ. ℭΣμῆλαι. ῥῖψαι.
Σ μηλακεῖ, φωνεῖ. ℭΣμῆνος, τῶν μελισσῶν οἱ κηρο
δόχοι. ἤτοι αἱ θῆκαι. ℭΣμηνίον, ὁ πρόπολος.
Σ μηνοκόμος, μελισσουργός. ℭΣμῆνος, Ἐ μελισσῶν
καὶ σφηκῶν ἄθροισμα. τὰ δὲ ἀγγεῖα σμήνη.
Σ μηρία, κισσὸς χελκιδεῖς. ℭΣμήρινθος, πλεκταὶ
σειραὶ βόστρυχοι. καὶ τῶν κυνῶν ἐν τοῖς μηροῖς καὶ τοῖς
αὐχέσιν ὀρθαὶ τρίχες. ℭΣμήριξ, πόα. καὶ εἶδος
ἀκάνθης. ℭΣμήρινθος, ὄρνις ποιός. ℭΣμήριν
θοι, σπάρτα χοινία. ℭΣμῆσον, Ἐ Ἐ ὀμφαλοῦ μέρος
Σ μήχει, ψήχει, καθαίρει. ℭΣμήχε, Ἐ συτλίον.
Σ μικρίζεσθαι, διαιτᾶσθαι.
Σ μικρόν, μικρόν, ἢ Ἐ ὀβολοῦ τίμιον, ἐλάττω ὅμοιον.
Σ μιλακτεῖ, φωνὴν ἀποτελεῖ. ℭΣμίλαξ. κιττῷ
δὲ ἐς φυτὸν ἑλισσόμενον. ἕρπει δὲ ἀεὶ πρὸς Ἐ ὕψος, καὶ
λεπτοὺς αὐξάνει κλῶνας καὶ τῶν ἐγγὺς ἑστηκότων κατα
δράττεται φυτῶν, ὡς καταπνίγεσθαι ὑπ' αὐτοῦ.
Σ μιλεύματα, διαλύμματα. ℭΣμίλος, δένδρον,
οἱ δὲ, πρῖνος ἄλλοι σμίλακα, ἢ στεφανοῦνται.
Σ μινθύρεια, εἶδος ὑποδημάτων γυναικείων.
Σ μίνθα, ὁ κατοικίδιος μῦς. ℭΣμινθεὺς, ὁ ἐν τῇ σμίν
θῳ τιμώμενος, λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀπόλλων.
Σ μίνθος, μῦς. καὶ ὁ ἀπόλλων δὲ σμινθεὺς διὰ Ἐ ἰδεῖ
μυωπίας φασὶ βεβηκέναι. ℭΣμίνθουροι, τὰς οὐ
ρὰς οἱ σείοντες. μίντα, παλίουρος.
Σ μινύη, σκαφίδιον δίκελλον. ℭΣμινύης, σμινύη.
Σ μιρείς, μέτρον οἰνικὸν ἴσα πεντάκλιν λιβύης.
Σ μιρίς, ἄμμου εἶδος, ἢ σμήχονται οἱ σκληροὶ τῶν λί
θων καὶ δένδρων. ℭΣμῦς, μῦς. ℭΣμογερόν,
σκληρόν, ἐπίβουλον, μοχθηρόν. ℭΣμοῖος, χαλε

πός, φοβερός, στυγνός. ℭΣμοιῷ προσώπῳ φοβερῷ,
ἢ στυγνῷ, σκυθρωπῷ. ℭΣμοκορδοῦν, Ἐ σχηματί
ζεσθαι τὰς γυναῖκας. ℭΣμοκόρδοις, τὰς ὀφρῦς
ἐγκοίλους ἔχοντας. ℭΣμορδοῦν, συνουσιάζειν.
Σ μορδονεὺς ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τῶν μορίων ὡς παθω
νύς. ℭΣμυγερόν, ἐπίπονον, οἰκτρόν. μοχθηρόν, πο
νηρόν. ἐπίβουλον, ἀνιαρόν, χαλεπόν.
Σ μυγερῶς, ἐπιπόνως. ℭΣμυδρός, διάπυρος σίδηρος
Σ μυκτὴρ, ὁ μυκτήρ. ℭΣμυλίχη, Ἐ ξυστοῦ Ἐ τρίμ
μα, ἐν ᾧ ὁ ἰσοβορεὺς καθήρμοσται. ℭΣμύλλα, σκύρα.
Σ μυνδεῖα, ὑποδήματα ἀπὸ σκυτέως τινὸς σμινδυ
ρίδου, ἢ τὰ πολυτελῆ ἀπὸ σμινδυρίδου.
Σ μύξαι, φλέξαι, ἐμπρῆσαι, μαράναι. ℭΣμυνός. σκυ
θρωπός. ℭΣμυρναῖος, ἀπὸ σμύρνης. ℭΣμυρνί
ον, Ἐ ἱπποσελίνου ὁ καρπὸς καὶ αὐτὴ ἡ βοτάνη.
Σ μύρνος, ὁ ἄρσην ἰχθῦς, καὶ ἡ θήλεια σμυρναία.
Σ μυρτὴ, σμυρτός. ℭΣμῦς, ὁ μῦς. ℭΣμύσσεται,
ἀπομύσσεται. ℭΣμυσία, ἡ πρόπολος λυσικράτη.
Σ μύχοιν, ἀφανίζοιν, κατακαίοιν, φθείροιτο, ξύχοιν
Σ μύχει. φθείρει, ξύχει. ℭΣμώγη, ῥανὶς Ἐ τυχόν.
ἀμερίας βουλευσον. ℭΣμώλιγγες, μώλωπες,
τραύματα. ℭΣμώδιγξ, ὕφαιμος μώλωψ ὁ ἐπὶ
πληγῆς τύπος. ℭΣμῶδιξ, μώλωψ Ἐ ἀπὸ πλη
γῆς οἴδημα. φλὲψ φλεκτίς. ℭΣμώμενος, σμηχό
μενος. ℭΣμῶς, ἡ ἀνέμου πνοή. ℭΣμωθίαντα.
τὰ περαιούμενα, ζέοντα. πομφόλυγας ποιοῦντα.
Σ μωχεῖν, ἐνεργεῖν μετὰ σποδιᾶς.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Οάνα, ἀξίνε πάθιοι. ℭΣοβάδες, ὑπερήφα
Σ νοι, ἄστατοι μαινόμεναι ἢ μιαινόμεναι.
ℭΣοβαρεύεσθαι ὀξὺ τίλλεως ἔξω τοῦ δέοντος.
Σ οβαρεύεται, ἐπαίρεται. ℭΣοβαρητικὸν, σφοδρόν.
Σ οβαρός, ὑπερήφανος, αὐθάδης σεμνός, ἀπὸ τοῦ σίβας
ἢ συβαρὸς καὶ πλούσιος ἀπὸ συβαριτῶν.
Σ οβεῖν, διώκειν τρέχειν, ἀπολαύειν. ℭΣοβεῖται. διώ
κεται. ℭΣοβῶν, τῶν σοφῶν, ἀφ' οὗ καὶ Ἐ σοβεῖν.
Σ όδμα, πύρωσις, τύφλωσις, ἢ στέρωσις ἀστόσις σιωπή.
ὁμοίωμα, ἔκκλισις καὶ θεμέλιος. ℭΣόγχος, λά
χανον ἄγριον. ℭΣοιδοῦδες, βάκχαι. διὰ Ἐ σισοβεῖ
σθαι ἐν τῷ βακχεύειν, σόος γὰρ ἡ ὁρμὴ καὶ φορά.
Σ οίθης, ψίθυρος, ἀλαζών, διάβολος. ℭΣοικίδιος.
κώνωπες. ℭΣοῖο, Ἐ σοῦ. ℭΣοῖσι, τοῖς σοῖς.
Σ οἱ πάντες μαχόμεθα, διὰ σὲ πάντες μαχόμεθα.
Σ οῖσι. σώζεις. ℭΣόλοι, πόλις. ℭΣοκᾶ, βροχίζει,
ὀχλεύει. ℭΣολοικίζει, βαρβαρίζει. ℭΣολοικι
σμός, ὅτε τις ἀτέχνως διαλέγεται. ℭΣόλοικον,
Ἐ ἀμαθές. ℭΣόλοικος, ἐπισεσυρμένος, ἀδιάφορος.
Σ ολοιτύπος, μυδρακτύπος ἢ χαλκὸς τις ἐν κύπρῳ.
Σ όλον, ἀποτυχόντα τὸν δίσκον, ἢ σιδηροῦν, ἢ κεχωνευμένον.
Σ όλον, δίσκον. ℭΣολουντίς, ἄκρα ἐπὶ λιβύης.
Σ ολύμοισιν, ἔθνει σκυθῶν. ℭΣομφόν, χαῦνον.
Σ ομφῶδες, αἱ χαυνότεραι τῶν αἰγιαλῶν.
Σ ονοαρόν, ῥωμαλέον. ℭΣόοι, σωτῆρες, ὑγιεῖς ὁλό
κληροι, σωζόμενοι. ℭΣόος, σῶος καὶ τὰ ὅμοια. καὶ

Σ κόρθοι, τόρνοι, σκοροβροί. ¶ Σκόρνες, κόρνος μυρσίνη τὸ φυτόν. ¶ Σκορόβυλος, κάνθαρος.

Σ κοροδῶν, τόπος ἐν ᾧ τὰ σκόροδα φύεται. διὸ καὶ ὀξύτονος. ¶ Σκοροδίσαι, τὸ πρὸ τῆς μάχης σκορόδοις ἀνατρίψαι τοὺς ἀλεκτρυόνας. ¶ Σκοροδοῦν, συνουσιάζειν. ¶ Σκορπίος, τὸ ἄστρον, καὶ τὸ χερσαῖον ἑρπετὸν, καὶ θαλάσσιος ἰχθύς. καὶ τινα ὃν ἔνιοι σκορπίουρον. ¶ Σκορπίος ὀκτάπους, παροιμία σκορπίον ὀκτάπουν ἐγείρεις. ¶ Σκορπιοῦται, ἀγριαίνεται, ἐρεθίζεται. ¶ Σκορπιοῦ, ὡς τὸ θηρίον τραχύνου ὀργίζου. ¶ Σκότεον, ὅταν συσκοτάσῃ ὁ σκοτία. ¶ Σκοταιεία, ζόφος ἀχλυοί.

Σ κοτίας, δραπέτης. ¶ Σκοτεύει, δραπετεύει.

Σ κότιον, λαθραῖον. ¶ Σκοτία, μέρος τι παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι προσαγορευόμενον τρίγλυφον καὶ ἀφροδίτης σκοτίας ἱερὸν κατ᾽ αἴγυπτον.

Σ κότιος, νόθος, ὁ λάθρα γεννηθεὶς τῶν γονέων τῆς κόρης τοὺς γὰρ μὴ ἐκ φανερᾶς λαθραίας δὲ μίξεως γεγονότας, σκοτίους ἐκάλουν ἔνιοι παρθενίους, ἄλλοι κοεινιαίους καθάπερ μαρσύας ἐν τῇ ἰαλι. ¶ Σκοτοδινιᾷ, σκοτοῦται. ¶ Σκοτοδινιάσας, μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστραφεὶς, ὅ ἐστιν ἰλιγγιάσας.

Σ κοτίβορον, συννεφὲς, σκοτεινόν. ¶ Σκοτόμαινα, ἀττικὸν τὸ οὕτω λέγειν. ¶ Σκοτομήνη, βαρεῖα νὺξ ἡ ἀσέληνος. ¶ Σκοτομηνία, σκότος σελήνης.

Σ κοτομήνιος, ἀσέληνος νύξ. ¶ Σκότος. ὄλεθρος, θάνατος. ¶ Σκότος ὄσσε κάλυψε. θάνατος κατέσχεν.

Σ κῦλαι, κνῆσαι. ¶ Σκύβα, λάχανον ὃ λαψάνη. τινὲς δὲ σκοῦβα. ¶ Σκύβαλα, κόπρος. ¶ Σκυβαλίζεται, ἐξουθενεῖται, παρορίπτεται, ἀποδοκιμάζεται.

Σ κυβαλισμὸς, ἐκφαύλισμα, καὶ τὸ ἀδόκιμον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν σκυβάλων τῶν ἀχύρων.

Σ κυδάσκια, εὔκλος. ¶ Σκυδίζει, λακτίζει.

Σ κυδικαί. πολέμων παρὰ ἑρμοδώρῳ γεγράφθαι φησὶ ὑποδήματα δὲ φορεῖν τὴν ἐλευθέραν, σκυδικὰς λευκὰς καὶ μασθλήτινας. ¶ Σκυδμαίνειν, σκυθρωπάζειν, νεμεσᾶν, ὀργίζεσθαι. ¶ Σκυδμαινος, σκυθρωπός. ¶ Σκύδμαινε, ὀργίζου. ¶ Σκύζει, λυπεῖ, ὀργίζεται. ¶ Σκυθίεσθαι, χολοῦσθαι, θυμοῦσθαι, σκυθρωπάζειν. ¶ Σκύζης, παρὰ φιλητᾷ, παύσασα τὸ σκύζειν, ἀντὶ τοῦ * κάπρεας.

Σ κυζομένη, λυπουμένη ὀργιζομένη. ¶ Σκύζοισιν, ὅσον χοῦ ἀποφθέγγονται ὡς παρὰ κυνῶν. ¶ Σκύθαι, οὕτω τι τῶν γενναίων ἐλέγετο. ¶ Σκύθης ὄνειον διψῆται, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐκκιζομένων, τινὲς δὲ βδελυττομένων τῷ λόγῳ ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη πρὸς σκύθην παρόντα. ¶ Σκυθίας, οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ δοῦλος. ¶ Σκυθικὰ, ὑποδήματα ποιά. ¶ Σκυθικὸν ξύλον, τὴν διάπυρον, ἔνιοι τὴν θαψίαν. ¶ Σκυθικὸς. κρατῖνος σκυθικὸν ἔφη τὸν ἱππόνικον, διὰ τὸ πυρρὸν εἶναι. καὶ ὡς ξανθίζονται αἱ γυναῖκες καὶ βάπτουσι τὰ ἔρια. ¶ Σκυθισὶ χειρόμακτρον, οἱ σκύθαι τῶν λαμβανομένων πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες ἴσαν, ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο. ¶ Σκυθράζει, σκυθρωπάζει.

Σ κύθραξ, μεῖραξ ἔφηβος. ¶ Σκυθρὸς, στυγνὸς τὰς

ὄψεις, χαλεπὸς, ὠμὸς, σκυθρωπός. ¶ Σκυθῶν ἐρημία. παροιμία ἀπὸ τῶν φυγόντων διὰ ἐφέσου σκυθῶν διαλυθῆναι. φοβηθέντες γὰρ καὶ ταραχθέντες κατὰ τὴν ὁμιλίαν ἀπώλοντο. τίθεται γοῦν ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπότοπον. ¶ Σκῦλα, αἰχμαλωσία. ¶ Σκυλακίας, τὰ σκῦλα καὶ λάφυρα, οἱ δὲ τὰς πανοπλίας.

Σ κύλαξ, σχῆμα ἀφροδισιακὸν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων

Σ κυλεύσας, αἰχμαλωτεύσας.

Σ κυλλεῖν, τὸ τοῖς ὄνυξι σπᾶν. ¶ Σκυλλανὶς, ἡ πολεμικὸ. ἴσως ἀπὸ τοῦ σκυλεύειν. ¶ Σκυλλὶς, κλῆμά τις. ¶ Σκύλλον, τὴν κύνα λέγουσιν. ¶ Σκυλῶναι, ξηραινθῆναι. ¶ Σκυλοδέψιος, ὁ τὰς βύρσας βυρσεύων

Σ κύλλει, ἐνόχλει. ¶ Σκύλον, δέρμα κώδιον, οἱ δὲ ῥάκος, ἢ ξιβώνιον. ὃ δέρμα ἄρκτου τὸ τοῦ κασανίου κάλυμμα. ¶ Σκυλμανεῖς, θυμωθῇς. ¶ Σκύλσις, θυμὸς, σάλος, ταραχή. ¶ Σκύμνος, ὁ σκύλαξ τοῦ λέοντος.

Σ κύμνοις, ἐκγόνοις λεόντων καὶ ἄλλων ζώων.

Σ κνίζει, λακτίζει. ¶ Σκυξιφὸν, σκυφόν.

Σ κύρβια. κρόμμυα. ¶ Σκυρθαλίας, θεόφραστος τοὺς ἐφήβους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι, διονύσιος δὲ τοὺς μείρακας. ¶ Σκυρθάλιος, νεανίσκος. ¶ Σκυρθάλια, μειράκια ἔφηβοι. ¶ Σκυρία δίκη, ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶ ὁ θησέως καλεῖται τελευτή. φυγόντα δὲ αὐτὸν εἰς σκῦρον, ἐκεῖ κατακρημνισθῆναι φασίν.

Σ κῦρος, πόλις. καὶ νῆσος. ὁ λατύπη. ¶ Σκῦρος ἀρχαιλίδος. λυσίμαχος τὸν λατύπην. ¶ Σκυρωθῶσι, λιθωθῶσιν. ¶ Σκυρωτὴ ὁδὸς, ἡ ἀπὸ κρόκης.

Σ κυταλῶν, ξάχηλον, σκελοί. ¶ Σκυτάλαι, βακτηρίαι αἱ ἱππικαὶ ἴλαι καὶ ὄφεων εἰσὶ φλαγέλλια, λῶροι πίνακες ἐφ᾽ οἷς ὁ δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα, ὁ θύλακες δερμάτινοι.

Σ κυτάλη λακωνικὴ. ἐπὶ τῶν ἀγγελιαφόρων τάσσεται· ἔθος δ᾽ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρῆσθαι ταῖς σκυτάλαις τῶν παρ᾽ ἕλλησι γραμματείων καὶ βιβλίων.

Σ κυτάλια. αὐλίδια περιστρώματα καὶ τὸ ῥάβδισμα.

Σ κυταυλίδα. αὐλοθηκίον. ¶ Σκυταλίδες, εἶδος καρίδων. ¶ Σκυταλουμένη, ξύλῳ τυπτομένη.

Σ κυτεὺς, σκυτοτόμος, καὶ καλιγάριος. ¶ Σκύτη, κεφαλὸ. ¶ Σκυτίζει, σπαράττει. ¶ Σκυτίνα ἐπικουρία. ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων βοηθημάτων.

Σ κυτίνων καθημένων. διεζωσμένοι εἰσήεσαν οἱ κωμικοὶ ὑποκειταί. οἱ δὲ αἰδοῖα δερμάτινα τοῦ γελοίου χάριν, αὐώτερα τῶν ἰσχίων καὶ τῶν αἰδοίων παρακείμενοι.

Σ κυτοδέψης, δερματομαλάκτης. ¶ Σκύτος, τὸ δέρμα. ¶ Σκυτοτόμος, λωροτόμος. ¶ Σκυτεὺς, σκυτορράφος. ¶ Σκυφοκόνδακος, ἐπίχαρμος, ὑπὸ τοῖς μαστοῖς τοῖς σκύφοις περιφορητόν. ¶ Σκύφος, εἶδος ποτηρίου, ἢ ἔκπωμα. ¶ Σκιῶ, παιδίσκη.

Σ κῶλα, ξύλα, ὠξυμμένα. ¶ Σκώληξ, τὸ κυλιόμενον κῦμα. καὶ ἀπὸ τῆς ἅλω τὸ δινηθὲν καὶ συναχθὲν εἰς λικμητόν. ¶ Σκωληκίζονται, κινοῦνται ὡς οἱ σκώληκες. ¶ Σκωληκοβάτης, ὄνομα θηρίου μικροῦ πλησίον ξυλοσύβης τὸ γινόμενον ἐν τῇ ἅλῳ καὶ ὑπὸ σίτῳ λυμαινόμενον. ¶ Σκώλοισι, δρεπάνοις διὰ τὴν σκολιότητα. ¶ Σκῶλος. ῥάβδος, σκάνδαλος, ἢ σκώληξ. οἱ δὲ σκόλοψ, ὁ ῥάβδος, ὁ ἀποξυσμὸς πάσσαλος.

Σ κιμαλίσαι, καταδακτυλίσαι. ¶ Σκιμβάζει, χωλεύει. ¶ Σκιμβασμὸς, φαλκίμαστος εἶδος. ¶ Σκιμβάδες, ὕλη εὔθετος εἰς ῥίγχων ἐπίθεσιν, σκέπης χάριν.

Σ κιμβόλοσ. ὁ λίθιος. ¶ Σκιμβὸς, χωλός. ¶ Σκίμποδα, κράββατον. ¶ Σκιμπόδιον, εὐτελὲς κλινίδιον μονοκοίτιον. ¶ Σκιμπόδων, κραββάτων. ¶ Σκίμπους, κράββατος. ¶ Σκίμπτει, σκίμπτεται, χαλεπαίνει, ἐρείδεται, ἐπιπίπτει. ¶ Σκίμπτεσθαι, τὰ αὐτά.

Σ κίμψαι, ἐμπαγῆναι ἐκπλαγῆναι, ἐμπλασθῆναι.

Σ κιμπτύει, χαλεπαίνει, ἐρείδεται. ἐπιπίπτει.

Σ κίμπτεσθαι, τὰ αὐτά. ¶ Σκίμψαι, ἐμπαγῆναι, ἐκπλαγῆναι. ¶ Σκιμφθῇ, ἐγγίσει προσπλάσει.

Σ κίμψασα ἐλάβοιτο. ¶ Σκίμψασθαι, ἐρείσασθαι, πλῆξαι ἐκπλαγῆναι. ¶ Σκίνακες, εἶδος τῶν λαγωῶν.

Σ κινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ χινδάλαμος. ἄλλοι σκινδαλμός. Σκινδαρεύεσθαι, κακοσχολεύεσθαι, δακτυλίζεσθαι, σκιμβαλίζεσθαι. ¶ Σκινδαρεῦσαι, τὰ αὐτά. ¶ Σκινδάκειος, ὄρχησις οὕτω καλουμένη. ¶ Σκίνδακοι, προσκυνήματα.

Σ κίνδαρος, ἡ ἐπανάστασις νυκτὸς ἀφροδισίων ἕνεκα.

Σ κινθαρίζειν ἔνιοι σκαρίζειν, τὸ γὰρ ὑπὸ μέσῳ δακτύλῳ τὸν μυκτῆρα παίειν δηλοῖ ὡς δίδυμος. ¶ Σκινθίζεται, λακτίζεται. ¶ Σκιοειδία, σκιοειδῆ. ¶ Σκιόεσσι σκιερὸν μέλαν βαθύ. ¶ Σκιόεντα, σύσκια. σκοτεινὰ ὑψηλά, ἢ τὰ μεγάλην σκιὰν ποιοῦντα. ¶ Σκίουρος, ζῷον ὁ καὶ καμψίουρος, ἄλλοι ἵππουρος.

Σ κίπει. νόσοι. ¶ Σκιπὸς, σκνιφὸς ὁ μικρολόγος.

Σ κίπων, βακτηρία ῥάβδος. ¶ Σκίθαρκος, ἰχθὺς ὁ καὶ τραχοῦρος. ¶ Σκίπωνι χειρὸς, βακτηρία χειρός.

Σ κιρεῖται, σκίρρος ἐστὶν ἡ λατύπη. ¶ Σκιροφορία, ὄνομα ἑορτῆς. ¶ Σκιρτᾷ, ἅλλεται. κινεῖται. ὀρχεῖται, τρέχει, ἀναστρέφεται. ¶ Σκίρτησις, ἰσχὺς δύναμις καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σκιρθῶσι, σκληρυνθῶσιν. ¶ Σκιρώσασθαι, ἀποσκληροῦσθαι. ¶ Σκίταλοι, ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ ἐπὶ περονικίας τῆς νυκτερινῆς θεοὶ τινὰς ἐσχηματίσθαι· θεόφραστός φησι πεπλάσθαι τὸν νόμον.

Σ κιτυπίαι, σκηναί. ¶ Σκιφίας, εἶδος ἰχθύος. ¶ Σκιφίζει, ξιφίζει. ἔστι δὲ σχῆμα μαγειρικῆς ὀρχήσεως.

Σ κιφίνιον, πλέγμα ἐκ φοίνικος. ¶ Σκίφος, ξίφος, οἱ μὲν τὸ ἐγχειρίδιον, ἄλλοι εἶδος τοῦ αὐλίου. ¶ Σκιφυδρία, εἶδος κογχυλίου. ¶ Σκίψαι, ὀκλάσαι, ἀγαπῆσαι.

Σ κληραγωγία, ἄσκησις παρὰ τὸ σκληρῶς ἄγεσθαι.

Σ κληρὸς, νόσημά τι ἀραχνίδιον ἐν ῥισὶ σμήνεσι περὶ τὸ συνίστασθαι τὰ κηρία. ¶ Σκληφροὶ, οἱ ἰσχνοὶ καὶ λεπτοὶ τοῖς σώμασι. ¶ Σκνιπόν, μικρολόγον. ¶ Σκνίπτειν. νύσσειν, καινοτομεῖν. ¶ Σκνίφος, ἄκρα ἡμέρας καὶ ἑσπέρας ἡ λέξις. ¶ Σκνιφὸν, ἀμυδρὸν βλέπων, ἀττικοὶ γὰρ καὶ τὸ σκότος σκνίφος λέγουσι.

Σ κνὶψ, ζῷον χλωρὸν τε καὶ τετράπεδον. ¶ Σκοβαλίς, ἐλεσμάτι. ¶ Σκογχύλας, στεγνυσμοὺς τονθορυσμούς. ¶ Σκοιὰ, σκοτεινὰ, τινὲς κολόροβοι.

Σ κοίδιον, σκιάδιον. ¶ Σκοίδος, ἀρχή τις παρὰ μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων. ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀλεξάνδρου. ¶ Σκαίθος, διάβολος ἀττικοὶ λάλος στωμύλος. ¶ Σκηιὸν, ἰσχυρὸν δὲ οὐ μαλακὸν, βαθὺ μέγα χλωρὸν ποικίλον, σύσκιον.

Σ κοῖπος, ἡ ἐξοχὴ τῶν ξύλων, ἐφ' ὧν εἰσὶν οἱ κέραμοι.

Σ κοίψ. ψώρα. ¶ Σκόλεφρε, κατακεκαυμένε τὰς τρίχας. ¶ Σκολιὰ, τὴν παροίνιον ᾠδὴν οὕτως ἔλεγον. οὐ διὰ τὸν τῆς μελοποιίας τρόπον, ὅτι σκολιὸς ἦν, ἀλλ' ὅτι οὐχ ἅπαντες ᾖδον αὐτά. ἀλλὰ μόνοι οἱ συνετοί. ¶ Σκολιὰ, σκαμβὰ, οὐκ ὀρθά. ἄδικα. δυσχερῆ, ἐπικαμπῆ. ἄνισα, δύσκολα. ¶ Σκολλὶς, κορυφὴ ἡ καταλελειμμένη τῶν τριχῶν, τινὲς δὲ μᾶλλον πλόκαμον. ¶ Σκολοῖς, δρεπάνοις. ¶ Σκολόπαξ, ὄρνις ποιός. ¶ Σκόλοπες, ὀξέα, ξύλα ὀρθά. ¶ Σκολόπενδρα, ζῷον καὶ ἐνάλιον καὶ χερσαῖον. ¶ Σκολοπώνυμον, τὸν σταυρώσιμον ἀπὸ τῶν σκολόπων.

Σ κολοπεῦσι, ὀρθὰ καὶ ὀξέα ξύλα. σταυροὶ χάρακες.

Σ κόλος, ἀκάνθης εἶδος. ¶ Σκολοφρὴ, κατακεκαυμένη. ¶ Σκολόφρον, θρανίον. ¶ Σκολοβρᾷ, χαλεπαίνει. ¶ Σκόλοψ, ξύλον ὀξύμον. ¶ Σκολοψίν, ὡς ὁ ἀπίων, τὸ γὰρ παλαιὸν τοὺς κακουργοῦντας ἀνεσκολόπιζον, ὀξύνοντες ξύλον διὰ ῥάχεως καὶ τοῦ νώτου, καθάπερ τοὺς ὀπτωμένους ἰχθῦς ἐπὶ ὀβελίσκων.

Σ κόλυβος, ὁ ἐσθιόμενος βολβός. ¶ Σκολυβρὰ, ἡ σκοθρωπή. ¶ Σκολύθεια, ταπεινὰ δίφρεια ὑποπόδια.

Σ κολύθρων, ταπεινῶν, ἀπὸ σκολύθρων δίφρων.

Σ κόλυμος, λάχανον ἄγριον ἀκανθῶδες.

Σ κολύπτειν, ἐκτίλλειν, κολούειν. ¶ Σκολύφρα, σκυθρωπὴ σκληρά. ἐργώδης, δυσχερής. ¶ Σκολύψαι, κολοῦσαι, κολοβῶσαι, σπαράττειν ἐκτίλλειν. ¶ Σκομβρίδες, ἰχθύες. ¶ Σκομβρίσαι, τονθρύσαι, καὶ παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος. ¶ Σκόμβροι, θράκιον ἔθνος.

Σ κονδάμινα, ῥάφανος. ¶ Σκόνδρον, δρυπτὸν ἢ δρύπτε.

Σ κόνυζα. ἡ κονυζα. ἔστι δὲ φυτὸν ἄφυλλον ἱκανῶς. καὶ στιβάδας ἐξ αὐτοῦ ἐποίουν ἐν ταῖς νικίαις στρώσματα ἐπέβαλλον. ¶ Σκοπεῖσθαι, ὁρᾶσθαι. ¶ Σκόπελος, ὑψηλὸς τόπος, ἢ πέτρα ἡ ἀκρώρεια, ἀφ' ἧς ἐστι σκοπεῖν τὰ κύκλῳ καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν πέτρα. οἱ δὲ, ἀκρόπολις. ¶ Σκώπευς, ὀρνέου γένος. ¶ Σκοπεῖ, ἰχνεύει, ἐπιτηρεῖ. ¶ Σκόπη, ἄποψις. ¶ Σκοπίασις, σκέψις. ¶ Σκοπιαζέμεναι, κατασκοπεῖν. ¶ Σκοπιάζων, ἀποσκέπων σκεπτόμενος. ¶ Σκοπιαὶ, ἀκρώρειαι, ὑψηλοὶ τόποι. ¶ Σκοπιὴ, ὑψηλὸς τόπος ἀφ' οὗ ἐστιν ἰδεῖν καὶ περισκέψασθαι. ¶ Σκόποι ὄρουσι, κατάσκοποι εἰσί. σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἀλαὸς σκοπὸς ἔσομαι. ¶ Σκοπὸς, τύπος. ¶ Σκοπτὶ, χλευάζει διαπαίζει κατασκώπτει, μέμφεται. ¶ Σκυζῶν, σκεπτόμενος. ἐνθυμούμενος. ¶ Σκορακίζει, εἰς ἔρημον πέμπει καὶ ἀρᾶται ἀπὸ τοῦ εἰς κόρακας πέμπειν. τὸ ἐκφαυλίζειν. ¶ Σκορακισμὸς, χλευασμὸς, ἐπήρεια, ὕβρις, φαυλισμός. ἀποδοκιμασία. ¶ Σκορδάζειν, σπᾶσθαι. ¶ Σκαρδαμύττει, πυκνὰ κλαίει καὶ ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Σκορδινᾶσθαι, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν καὶ στρέφεσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ τοῦτο πολλοῖς ἐγειρομένοις ἐξ ὕπνου ὅτε χασμώμενοι ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας· ὅπερ καὶ πολλοῖς ἄλλοις πῶς βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους ἔξω μελῶν γίνεται. ¶ Σκόρδυλα θαλάσσιος ἰχθῦς. ἔνιοι κορδύλη. ¶ Σκορδύλη, ζῷόν τι τῶν πλματίων. ἐμφερὲς ἀσκαλαβώτῃ.

Σ κάπτει, ὀρύττει. ¶Σκάρδαζον, αἱμοποιόν. ¶Σκαρ
δαμύττειν, τὸ πυκνῶς καταμύειν καὶ ἀναβλέπειν τοῖς
ὄμμασι. ¶Σκαρθμοί, κινήσεις, σκαρισμοί. ¶Σκαρ
θμοῖς, κινήσεσι, δρόμοις, κρηπῖσι λακτισμοῖς. καὶ ἡ σ
τεύκρου αὐχ γράφεται. ¶Σκαρία, παιδιά.
Σ καρίδας, εἶδος ἑλμίνθων. ¶Σκαρίζεται, ταράττε
ται βράζει. ¶Σκαριφᾶσθαι, ξύειν σκάπτειν γράφειν
ὅθεν καὶ ὁ σκάριφος. ¶Σκάριφος, ξέσις γραφι
μίμησις ἀκριβὴς τόπου. ¶Σκάρκη, θρᾴκης τὸ ἄγριον.
Σ καρπαλῦσαι, κρῖναι. ¶Σκάρπας, ταχύ, οἱ δὲ
σκάπας. ¶Σκαρφᾶσθαι, σκεδάννυσθαι. ¶Σκάρ
φη, πόλις λοκρίδος. καρφνὴς, ἰσχυρός. ¶Σκαρφῶν
εἶδος καμίνου ἐν τῷ μεταλλικῷ. ¶Σκάφαι ὀψοπωλύ
νια. ¶Σκάφαλος, ἀντλητήρ. ¶Σκαφίδες, ποιμε
νικὰ ἀγγεῖα. ¶Σκαφηφόροι, οἱ μέτοικοι οὕτως ἐκά
λουν, σκάφας γὰρ ἔφερον ἐν τοῖς παναθηναίοις ἵνα
ὡς εὔνοι ἀριθμῶνται μετέχοντες τῶν θυσιῶν.
Σ κάφιον, εἶδος καὶ εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς, ὃ κείρε
σθαι φασὶ τὰς ἑταιρευούσας. ἔστι δὲ περιτρόχαλον
καὶ ἰαμβικὸν ἐπίδεσμον. ¶Σκάφος, πλοιάριον.
Σ καφώρη, ἡ ἀλώπηξ. ¶Σκεδάζει, σκορπίζει. ἀθετεῖ.
ταράττει, ἐγχέει. καταργεῖ. ¶Σκεθρόν, ἀκριβές.
Σ κεῖρα, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἀρείονος, ἢ χωρία ὕλην ἔχοντα
δύσετοῦ ὡμεῖς φρύγανα. ¶Σκειραφίον, τὸ κυβευτή
ριον, ἴσως διὰ τὸ ἐν σκίρῳ τὴν διατριβὴν ἔχειν.
Σ κειράς, ἀθηνᾶ. σκίρον φασὶ τὸν ποσειδῶνος υἱὸν γήμαν
τα σαλαμῖνα τὴν ἀσωποῦ. ¶Σκειρίτης λόχος οὕτω
καλούμενος, ὁ προκινδυνεύων, ἦν δὲ ἀρκαδικός.
Σ κειράξαι, κρεωφαγῆσαι. ¶Σκείρατοι, οἱ προύνικοι
καὶ κυβευταί. ¶Σκειραφεῖν, κακοπραγμονεῖν.
Σ κειρόμαντις, ὁ ἐν σκείροισι μαντευόμενος, τόπος δὲ ἦν
οὗτος ὅθεν τοὺς οἰωνοὺς ἔβλεπον. ¶Σκείρην, λατύ
πη, ἢ σκληρόν. ¶Σκεῖρος, ῥύπος, καὶ ὁ δριμὺς τυρός,
καὶ ἄλσος ἢ δρυμός. διλωτᾶς δὲ τὴν πυρρώδη γῆν.
Σ κειρῶν,* ἄρχη τις λέγεται. δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν σκειρωνί
δων πετρῶν καταπνεῖν. ¶Σκειροῦσθαι, σκληροῦσθαι.
Σ κελεαί, τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα. πέρθοι σαρά
βαρα. ¶Σκελέεσθαι, ἄγαν σκληρῶς διακεῖσθαι.
Σ κελδρία, ἄνθεια ὄνησσος. ¶Σκελετά, σκίλλαι.
Σ κέλλεται ξηραίνει, ἰσχναίνει. ¶Σκελεφός, βόλου
ὄνομα λάκωνες. ¶Σκέλισμα, τὸ ἀείμνημα. ¶Σκε
λίπορον, νήπιον ἀρχέλοχος. ¶Σκελλίδες, τὰ περὶ
μόχου τμήματα. ¶Σκέλλισμα, δρόμημα. ¶Σκελ
λόν, διεστραμμένον. ¶Σκελλόμενα, σκελετευόμενα.
Σ κελίς, τὸ ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἕως τῆς ὑπογαστρίας. ¶Σκε
λῶν, πολῶν. ¶Σκέλος. τάττεται ἐπὶ τοῦ φορτι
κοῦ, καὶ μέρος τι τῆς νεώς. ¶Σκελοῦνται, σκελετα
θήσονται. ¶Σκέμμα. διάνοια. ¶Σκέπαρνον, τὸ ἐν
ἀμφίστομον πέλεκυν. ¶Σκέπαρνον ἐπιδέσμου ἰατρι
κοῦ ὄνομα. ¶Σκέπας, σκέπη ὑπολοχή. ¶Σκεπᾶσθαι,
θερμανθῆναι. ¶Σκέπη, σκέπασμα. ¶Σκεπανός,
ἰχθύς ποιός. ¶Σκεπόωσι, σκέπωσι παρέχωσιν.
Σ κέπτετο, ἀπεκρούετο, ἐφυλάσσετο, παρετήρει, περιέβλεπε
το. ¶Σκεραός. εἶδος. ¶Σκέραφος, λοιδορία, βλα
σφημία. ¶Σκερβόλλειν, λοίδορον, ἀπατεῶνα.
Σ κερβόλλε, λοιδόρει. ¶Σκερβολλεῖ, λοιδορεῖ, ἀπα

τᾷ. ¶Σκέρβολος, λοίδορος· τὰ ὅμοια. ¶Σκερρόν
οντα, σκιρτῶντα παῖδα. ¶Σκεδρός, ἀδιάλειπτος.
Σ κεδολίγγες, λεκασαὶ ἢ ὀπισταί. ¶Σκευάκας, θεωνύ
μοις. ¶Σκευή, ἡ πολιτικὴ στολή. ¶Σκευοποιοί, οἱ
τὰ πρόσωπα ποιοῦντες. ¶Σκεῦος, ἀγγεῖον ἅπαν,
καὶ τὸ σκευοῦσθαι, ἑτοιμάζεσθαι. ¶Σκευώρημα, πλά
σμα, κακουργία. κατασκευὴ τὸ γινόμενον κατασκεύα
σμα εἰς βλάβην. ¶Σκευωρία, κατασκευή. ¶Σκε
ψάμενος, ἀποβλέψας. ¶Σκέψομαι, θεωρήσω.
Σ κέψις, θεωρία. ¶Σκηκός, ποιᾶς εἶδος καὶ ζώου.
Σ κέλλειν. σκελετεύσειεν, ξηράνειεν καύσειεν. ¶Σκῆ
λαι, ξηρᾶναι. ¶Σκηνάς, καταγωγάς, οἰκήματα.
Σ κῆνος τινὲς μὲν ψυχήν. τινὲς δὲ φάλαιναν. ¶Σκηνή,
ἡ ἀπὸ ξύλων, ἢ περιβολαίων οἰκία. ¶Σκῆνος, σῶμα
ἢ σκῶλος, ἢ πάθος ἐν μελίσσαις ὅταν ἐν τῷ σμήνει γέ
νηται σκώληξ. ¶Σκήνευ, οἰκητηρίου. ¶Σκήνω
μα, οἴκημα, οἶκος, τόπος. ¶Σκηνοῦντες, σύσκηνοι,
λέγονται δὲ καὶ σκηνωταί. ¶Σκηνωταί, συσκηνοῦν
τες. ¶Σκηπάνιον, βακτηρία, ἢ σκῆπτρον. ¶Σκη
πίον, εἶδος. ¶Σκηπίνιον, βακτηρία. τρίαινα. βά
κτρον, κηρύκειον, ῥάβδος. ¶Σκήπτεται, προφασίζεται.
Σ κήπτοιτο, προφασίζοιτο. ¶Σκηπτός, κεραυνὸς ἄνω
θεν διὰ πυρός. ¶Σκηπτοῦχοι, βασιλεῖς. ¶Σκηπτρο
φόρος, βασιλεύς. ¶Σκῆπτρον, κυρίως μὲν πᾶσα
ῥάβδος ἀπὸ τοῦ σκηρίπτεσθαι ἐπ' αὐτῇ. ἢ ἐπερείδε
σθαι. καὶ τὸ βασιλικὸν δὲ σύμβολον. ¶Σκηρίπτε
σθαι, ἐπερείδεσθαι ῥάβδῳ. ἢ ἄλλῳ τινί.
Σ κηριπτόμενος, ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος, ἐπαναπαυ
όμενος ῥάβδῳ. τὸ ἐπερείδεσθαι τινὶ λόγῳ, σκήπτεσθαι
προφασιζόμενον, σκηπτούμενος, τὰ αὐτά. ¶Σκι
ρόν, σκληρόν, παχύ. ¶Σκῆψαι, πεσεῖν. ¶Σκήψας
προφασίσας. ¶Σκῆψις, πρόφασις. ¶Σκιά,
σκίασις, ἐπιφάνεια τοῦ χρώματος. ἀντίμορφον.
Σ κιαγραφίαν, τὴν σκηνογραφίαν οὕτω λέγουσι. ἐλέγε
το δὲ ὡς καὶ ἀπολλόδωρος ζωγράφος, σκιογράφος
ἀντὶ τοῦ σκηνογράφος, οὗτος δὲ καὶ πῖλον ἐφόρει ὀρ
θόν. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιγράφεται, μωμήσεταί τις
μᾶλλον ἢ μιμήσεται. ¶Σκιαγράφος, ἀπολλόδωρος.
Σ κιαδεύς, ποιὸς δὲ σκίαινα εἶδος ἰχθύος. ¶Σκιαδία,
σκηνοπηγία. ἔστι δὲ πόλις ἐν ᾗ τὰ μβράκεια ἐκαθέζετο.
Σ κιάζει, σκεπάζει. ¶Σκίαθος. νῆσος κυκλάδων.
Σ κιάποδες, οἱ ἐν λιβύῃ πλατεῖς ἔχοντες τοὺς πόδας. καὶ
ποιοῦσι σκιὰν αὐτοῖς ἐν καύματι. ¶Σκιάποι, ἔθνος
περὶ τὴν αἰθιοπίαν πλατύποδες. ¶Σκιάρα, ἡ κεφα
λωΐα. ¶Σκιάς, ἡ ἀνάδενδρας καὶ σκηνὴ ὀροφο
μένη, ἢ τὸ θολοειδὲς σκιάδιον ἐν ᾧ ὁ διόνυσος κάθηται.
καὶ τὸ πρυτανεῖον, καὶ κλάδοι εὐμεγέθεις σκιάδες λέγον
ται καὶ ἡ τοῦ σώματος σκιά, ὅθεν καὶ τὰς ὥρας ἐτεκμαί
ροντο. ¶Σκίασιν, ἐκάλυψεν. ¶Σκιδαρόν, ἀραιόν.
Σ κίδναται, διασκεδάννυται, σκορπίζεται χωρίζεται.
Σ κίδνανται. διασκορπίζονται.
Σ κιδναμένου, διασκορπιζομένου. ¶Σκιδρόν, κατά
σκιον ἀκριβὲς ἔνσκιον, ἢ σκιὰν ἔχον. ¶Σκιθακός,
ἰχθύς, ἢ καὶ ζάχυρος. ¶Σκίλλα, σκαμμωνία διὰ
νατηφόρος μυῶν. ¶Σκιλλεῖον, σκιάδιον.
Σ κίλλος. ἰκτῖνος. ¶Σκίλλωνται, ἐλαύνωνται.

Σ ισύρνος, οὕτω καλεῖται τις τῶν ἰαξικῶν ἐπιδέσμων.
Σ ίσυρος, γράμματος εἶδος. ¶ Σισύς, καὶ αὐτὴ βαίτη.
οἱ δὲ εἶδος τι χλαίνης εὐτελές. ἄλλοι χιτῶνα αἴγει
ον χειριδωτόν. ¶ Σισυφίοις, κορινθίοις κακοῖς, ἀπὸ
σισύφου βασιλέως. ¶ Σίσυφος, ἀπατητικός, ὅτι ἐπὶ
τῶν μεγάλα ἐχόντων, ἀπὸ ἀττικοῦ σισύφου. ¶ Σῖτα,
ἄρτοι, βρώματα τροφαί. ¶ Σιταρχία, τὸ εἰς ὀψώνι
ον διατεταγμένον δαπάνημα, ὁ δὲ τούτου ἐπιμελού
μενος, σίταρχος. ¶ Σιτέσκοντο, ἐσιτοῦντο, ἤσθιον,
ἐβίστευον. ¶ Σιτηρέσιον, ἐφόδιον. ¶ Σιτήσατο, θρέ
ψας. ¶ Σιτία, δαπάνημα βρῶμα σιτηρέσιον.
Σ ιτίζειν, ψωμίζειν. ¶ Σιτίζοντος, σῖτον παρέχοντος.
Σ ιτνίδες θυσία τις, νύμφαις ἐπιτελουμένη. ¶ Σιτο
βολῶνες, θεία. ¶ Σιτοδεία, λιμὸς ἔνδεια σίτου.
Σ ιτοκάπηλοι, σιτοπῶλοι. ¶ Σιροκλονεῖσθαι, ὑπὸ λί
θοις ἐνοχλεῖσθαι. οἱ δὲ ὑπὸ λίθοις κλύεσθαι καὶ τὸ
φαγεῖν. ¶ Σιτόκουρος. ὁ ἀργὸς καὶ μάτην τρεφό
μενος. ¶ Σιτομνημονεῖν, ἀντὶ τοῦ τὰ σιτία μετρεῖν. πα
ρόσον ἀπεγράφοντο οἱ λαμβάνοντες παρὰ τῶν δεσπο
τῶν τὰ τεταγμένα μέτρα. ¶ Σιτοποιός, ἀρτοκό
πος, ἡ σιτοποιεία. ¶ Σῖτος, τροφὴ σίτου καὶ κρεῶν, οἱ
δ' οἴνου βεβρῶσθαι, ἢ τόκος ἢ ὁ μισθός. ¶ Σίτου ἐκ
βολή, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς χλόης. ¶ Σιτούμενος,
ἐσθίων. ¶ Σίττα, ἐπιφώνημα αἰξίν. ¶ Σίττας, ὄρνις
ποιός. ἔνιοι δὲ τὸν ψιττακὸν λέγουσιν. ¶ Σίττη, ὄρνις
ποιός, οἱ δὲ δρυοκολάπτης. ¶ Σίττος, οἱ μὲν ἐλαύ
νας ἢ κίσσαι ὁ ἱέραξ. ¶ Σιττύβαι, δερμάτινα στο
λαί, τὰ μικρὰ ἱμαντάρια. ¶ Σίφα, χρεία.
Σ ιφλόν, κακὸν ἐπίμωμον πηρόν. αἰσχρὸν μωρόν, μωμη
τόν. Σιφλός, μῶμος. ¶ Σιφλῶσαι, ἀφανίσαι.
Σ ιφλοῦν, μωμᾶσθαι, αἰσχύνειν. πηροῦν. βλάπτειν.
Σ ιφλώσειεν. ἀφανίσειεν. μωμήσειεν. ¶ Σίφνα, γέν
ος ἰχθύος. ¶ Σιφνιάζειν, καταδακτυλίζειν, δια
βέβληνται γὰρ οἱ σίφνιοι ὡς παιδικοῖς χρώμενοι. σι
φνιάσαι τὸ σκιμαλίσαι. ¶ Σίφνοι, ἀκάθαρτοι,
ἀπὸ σίφνου τῆς νήσου. ¶ Σίφνον, τὴν γῆν ἀθηναῖοι
καὶ ἡ δημήτηρ καὶ σιτία. ¶ Σίφνιος, ἀρραβών, παρὰ
τῶν σιφνίων ἀτοπίας δεδόσθαι ὡς τῷ δακτύλῳ σκι
μαλιζόντων. δηλοῖ οὖν τὸν διὰ δακτυλίου αἰδούμενον
διὰ τὸ κακοσχόλου. ¶ Σιφνός, κενός. ¶ Σιφνοῖ.
κενοῖ. ¶ Σιφῶμαι, τήκομαι. ¶ Σίφων, ῥυπαρὸς ἄν
θρωπος καὶ λίχνος, ἢ εἶδος θηρίου μυρμηκοειδὲς καὶ
ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον ἐν ᾧ τοὺς μαρσίππους ἐπισκο
ποῦσι καὶ τῶν σικυῶν, καὶ τοῦ πυροῦ οἱ καλίσκοι, καὶ
οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον χρῶνται, καὶ ὀργανόν τι εἰς πρό
εσιν ὑδάτων ἐν τοῖς ἐμπρησμοῖς. ¶ Σιφώνιον, τὰ αὐ
τά. ¶ Σιχά, χρεία. ¶ Σιχεβαττεῖν, τὸ μετὰ σπουδῆς
ἀπιέναι. οἱ δὲ τὸ κεμεμβατεῖν. ¶ Σιχαρίς, λιβυκὴ
ὄρχησις. ¶ Σκάζει, χωλεύει χωλαίνει. ¶ Σκαιή,
ἀριστερᾷ χειρί, παρὰ τὸ ἐσκιάσθαι αὐτὴν καὶ κρύπτεσθαι
ὡς τὰ πολλά, παρ' ὃ καὶ ἡ δεξιὰ παρὰ τοῖς δεξιοῖς,
ἢ ὅτι ἀσθενεστέρα ἐστὶ τῆς δεξιᾶς καὶ οἷον σκάζει, ἡ σκιά
ζουσα, ἀριστερὰ δὲ καὶ εὐώνυμος κατ' εὐφημισμὸν λέγε
ται. ¶ Σκαιαῖσι πύλῃσιν. οὕτως ὀνομαστικῶς σκαιαῖς
ἐν ἰλίῳ διὰ τὸ ἐξ ἀριστερῶν κεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ σκαιὰς
μάχας ἐν αὐταῖς γεγενῆσθαι, ἢ διὰ τὸ σκολιὰς εἶναι

κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὰς αὐτὰς καὶ δαρδανίας καλεῖ.
Σ καιοί, ἔθνος θράκιον, καὶ ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι.
Σ καιούελον, χαλεπόν. ἀκρωτήριον, ἔστι γὰρ δύσβατον.
Σ καιός, δύσκολος πονηρὸς κακὸς μωρὸς ἀπαίδευτος.
ἀμαθὴς ἀπάνθρωπος. ἄδικος βραχύς. σκληρός. ἐ
πιχειρής. ταραχώδης ἀριστερός. ¶ Σκαιότης,
ἀναισθησία μωρία ταραχή. ¶ Σκαιωρούμενον, πα
ρατιθέμενον. ¶ Σκαίρει. ἅλλεται. σκιρτᾷ. πηδᾷ. τρέ
χει. ὀρχεῖται. Σκαιωρία, ὄρχησις χορεία. κακωρία.
παιδιὰ καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σκαθύρματα, σκαριφί
σματα, σκαλεύματα. ¶ Σκάλα, κλίμαξ, ἀνάβα
σμα. ¶ Σκαλαθύρβα, τέρψις ἀπὸ τοῦ σκαλεύειν.
Σ καλαθαρβία, ἀκηδία. ¶ Σκαλαθύρει. σκαλεύει, ἢ
λάθρα ψηλαφάζει, ἀκολαστάνων σκαλαθύρων ὁ σκα
λεύων ¶ Σκαλαπάζει, ῥέμβεται. ¶ Σκάλαψ, ὁ
σκαπτός. ¶ Σκαλεύει. κινεῖ ἀναστρέφει, ὀρύσσει.
Σ καληνεῖς, ὀχυροὶ ἔντορα. ¶ Σκαληνόν, σκολιόν, πο
λύγωνον, τῶν γὰρ τριγώνου εἴδη τρία, ἰσόπλευρον, ἰσο
σκελές, σκαληνόν. ¶ Σκαλίς, σκαφίον. ¶ Σκαλ
λίον, κυλίκιον μικρόν. οἱ δὲ σκαλλόν. ¶ Σκάλμη, μά
χαιρα θράκιος, καὶ σιδηρολάβον δὲ αὐτήν τινες λέγου
σιν. ¶ Σκάλλοντες, σκάπτοντες. ¶ Σκαλοβα
τεῖ, κλίμακι βαίνει. ¶ Σκάλοψ, σκαλόπτα ἀσπά
λαξ, ζῶον γεωρύχον τυφλόν ¶ Σκαλαπάζειν, ῥεμ
βωδῶς βαδίζειν. ¶ Σκαλπομίζειν, λαμπυρίζειν.
Σ καλῶ, σκαλαβῶ. ¶ Σκαλώνια, τὰ ἀσκωρώνια ἢ
ἐχμαῖα ἃ σκαμβὰ καὶ καμπύλα. Σκάμαια, κύων.
Σ καμμάδες. πόρναι. ¶ Σκάμματα, ἀγώνων στάδια.
Σ κάμανδρος, ποταμός, ὃς καὶ ξάνθος καλεῖται.
Σ καμβάλλει, ἀκηδιᾷ. ¶ Σκαμβάλυξ. σκαμβὸς στρε
βλός. Σκαμβιθρίζοντες, ὀλισθαίνοντες. ¶ Σκαμ
βίς, θερμοπότις λάκωνες. ¶ Σκαμβός, στρεβλός.
Σ καμβύκες, σκόλοπες χάρακες. ¶ Σκαμβωνίδαι, δῆ
μος τῆς λεοντίδος φυλῆς. ¶ Σκαμφυστεῖ. μεμψιμοι
ρεῖ ἀγανακτεῖ. ¶ Σκαμωνία, εἶδος βοτάνης. ¶ Σκά
ναμα, τόπος παρὰ τὸ εὖ στιβάσασθαι. ¶ * Σκανὰς ἰέν
τες, ἐπιχαλκοι. παρὰ σωφρονίῳ σκανὰς πορεύσῃ ἐν
τῇ ἀσπίδι. καλλίας δὲ σκεῦος. ¶ Σκανδαλοθρίστας,
ἢ σκάνδαλον, τὸ ἐν ταῖς μυάγραις. ¶ Σκάνδαλος,
ἐμποδισμός. ¶ Σκάνδεια, χωρίον, ἡ πόλις. καὶ εἶδος
ποδεκεφαλαίας. ¶ Σκάνδιξ, λάχανον ἄγριον.
παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπει
δὴ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναι φασί.
Σ κάνδωνες, σκόλοπες χάρακες. ¶ Σκανεύεσθαι, ἐπα
ριστερεύεσθαι. ¶ Σκάνθαν, κράββατον. ¶ Σκάνιξ,
ἐπαρίστερος. ¶ Σκάνος, αἰτία κώλυμα. ¶ Σκα
πανεύς, σκαφεύς. ¶ Σκαπάνη, σκαφίον, ὄρυγμον.
δικέλλη. ¶ Σκαπάνιον, ἡ βακτηρία, ἄλλοι σκί
πωνα. ¶ Σκάπερδος, ὁ ταραχώδης καὶ ἀνάγωγος.
Σ κάπερδα, ἐν τοῖς διονυσίοις ἀγωνιζομένης πηγνυμένης δο
κοῦ ἀνδρομήκους καὶ τετρημένης ἡ διάγεται διὰ σχοι
νίον. καὶ δύο οἱ ἀγωνιζόμενοι αὐτίους ἀλλήλοις τοὺς νώ
τους ἔχοντες. καὶ πᾶν τὸ δυσχερές, σκάπερδα λέγε
ται. καὶ ὁ πάσχων σκαπέρδης. ¶ Σκαπερδεῦσαι,
λοιδορῆσαι. ¶ Σκάπετος. τάφρος. ἄλλοι τάφος.
Σ κάπος. κλάδος, καὶ ἄνεμος ποιός.

σημαία, σημεῖον. ¶Σημαία, σημεῖον. ¶Σήμαινε, πρόσταττε. ¶Σημαίνειν. προστάττειν ἄρχειν δοκοῦντα. δικάζειν βουλεύεσθαι, σαλπίζειν.

Σημάντορες, ἐπιτάκτορες. βασιλεῖς ἡγεμόνες, ἀπὸ τοῦ σημαίνειν ὅ ἐστι προστάσσειν, ἡνίοχοι ἐπιστάται.

Σήμαντρα, σφραγῖδες. ¶Σημασία, φανέρωσις.

Σήματα, τέρατα σημεῖα. ἀττικοὶ δὲ μνήματα.

Σημαχίδαι, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος φυλῆς. ¶Σημεῖον, τέρας, ἢ σφραγίς. ¶Σημήνασθαι, σφραγίσασθαι. ¶Σῆμον, μέλαν. ¶Σημόκοινος, ἡ ἀναρλί·

Σῆνα. θυσία, λακώνων. ¶Σήνασαι, προσγελάσασαι προσπαίξασαι. ¶Σηνιατήριον, τὸ κόσκινον.

Σηνίκη, ἄζοχος ἅμαξα. καὶ τὸ τετράπουν ζῶον σαύρα παραπλήσιον. καὶ ζῶον παλίμπουν ὅμοιον τοῖς καθ᾽ οἰκιδίοις ὄνοις. ¶Σηπεδών, σῆψις. ¶Σηνοῦροι· ταῖς οὐραῖς σαίνοντες. ¶Σῆπες, ζῶα ἑρπετὰ ὄφεις.

Σηπτῆς, σηπεδόνος. ¶Σηπόοντο, ὁρμὴν ἐλάμβανον.

Σηπιακλίς, εἶδος ἀμπέλου. ¶Σηρὰ. σκύλα, ἢ δεσμὸς πλεκτός. ¶Σήραγγες, κοιλώδεις τόποι, ἢ κισσώδεις, ἢ πόροι γῆς λεπτοφόροι, ἢ πέτραι. ¶Σηράγγιον, βαλανεῖον. σήραγγος, ἢ σήραγξ, ἐπιθυμία. ¶Σηράγγων, σπηλαίων ἐπιθυμιῶν: ¶Σήραγξ, σπήλαιον, κοιλότης, ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα. ¶Σήραμβος, εἶδος κανθάρου. ¶Σῆρες, ζῶα νήθοντα μέταξαν, ἢ ὄνομα ἔθνους, ὅθεν ἔρχεται καὶ τὸ ὁλοσήρικον.

Σήρειον, θήλειον. ¶Σηρῶν, σκωλήκων τῶν γεννώντων τὰ σηρικά. σῆρες γὰρ οἱ σκώληκες. ¶Σὴς, σκώληξ, ὁ ἐν τοῖς μελισσίοις γινόμενος καὶ ὑφάσμασι.

Σησάμη, σησαμίς. καὶ πλακοῦς ἐκ σησάμης. ¶Σησαμίτης ἄρτος εἶδος. ¶Σησαμοειδὴς ἐνακύραι τις ἐοικυῖα ὄψει γέροντι. ¶Σησαμόεσσα, ἐκ σησάμης κατεσκευασμένη μᾶζα. ¶Σησαμόεντ᾽ ἄρτον. οὕτως ἔκειτο ἄθλον τοῖς διαγρυπνήσασι πυραμοῦς, ἐκ σησάμινος, καὶ τοιαῦτα τινά. ¶Σήσαμος, πόλις παφλαγονίας. ¶Σησαμοῦς, πέμμα ἐκ μέλιτος καὶ σησάμης. ¶Σῆσιν, ταῖς σηξί. ¶Σῆσιν, ἔχεφρεσιν. ἐν ταῖς σαῖς φύλαξαι διανοίαις, καὶ μετὰ ψυχῆς ἔχε καὶ διαμνημόνευε. ¶Σηστὸς, πόλις εὐρώπης.

Σῆστρα. κόσκινα. ἢ κύμβαλα. ¶Σητάνιοι, καθαροὶ πυροὶ οὕτω καλοῦνται. ¶Σητείους, νέους. ¶Σητόβρωτα, ὑπὸ σκώληκος βεβρωμένα. ¶Σητοδόκιδες. ψύχεα, ἢ πτηνὰ ζῶα. ¶Σθεναρὰ ἰσχυρά.

Σθεναρὸν, ἰσχυρὸν εἰ μὴ ἀστεῖον. ἐρρωμένον. δυνατόν.

Σθένει, δύναται. ¶Σθενία, ἀγών τις ἐν ἄργει. οὕτω προσηγόρευτο. ¶Σθένος, δύναμις, βία, ἰσχύς.

Σθενώσει, ἐνισχύσει, δυναμώσει. ¶Σιάδες, θυσία παρὰ λάκωσιν. ¶Σίαι, πτύσαι, πάθοι.

Σιαλενδρίς, ποιὸς ὄρνις παρὰ καλλιμάχῳ. ¶Σιαλλίδιον, διαλόγιον. ¶Σιαλίζειν, ὅπερ ἐστὶν τὸ καταπᾶν ἑτέρου ἐσθίοντος, ὃ καὶ περὶ δεῖπνον διαλεγομένους κατεπιέζειν τὸν σίαλον. ¶Σιαλὶς, βλεννὸς ἀρχαῖοι. ¶Σίαλοι. εὐτραφεῖς λιπαροί. ¶Σιαλοπάταγος, ὁ παράληρος καὶ ἀνόητος. ¶Σιαλὸς, θαλὶς λακώνων. ¶Σίαλος, σίελος. ἀφρός. πτύελος. ¶Σιαλοῦται, τρέφεται. ¶Σιαλόχοις, τοὺς προσραίνοντας σίαλον ἐν τῷ προσδιαλέγεσθαι.

Σιάλωμα, μέρος τι τοῦ ὅπλου τοῦ καλουμένου θυρεοῦ.

Σιαλῶσαι, ποικίλαι. ¶Σίαρ, θίασος λακώνων.

Σιβύνα, ἢ σίββα, πήρα. ¶Σίβδαι, ῥοιαί. ¶Σιβδία, σιδία. ¶Σίβληθρα, τὰ πάνυ τὰ διακεκνισμένα.

Σίβολε, τί θέλεις κύπριοι. ¶Σικυλλιᾶν, τὸ τοὺς κροσσοὺς ἀποσείεσθαι. ¶Σιβύνη, ὅπλον δόρατι παραπλήσιον. ¶Σιγάζοντες, ξενοφῶν ἐν ἀναβάσει ἀντὶ τοῦ σιγᾶν λιπαροῦντα. ¶Σιγαλόεν, ποικίλον τῇ γραφῇ. λαμπρόν, σιγάλωμα γὰρ οἱ σκύθαι λέγουσιν ἐμοῦ τὰ δέρματα δασιώνουσι. ¶Σιγαλόεντα, λαμπρὰ ποικίλα καὶ τὰ ὅμοια. ¶Σιγαλφοί, οἱ ἄφωνοι, καὶ οἱ ἄγριοι τέττιγες. ¶Σιγαλώματα, τὰ ποικίλα περόμηλα ταῖς ὤαις. ¶Σίγη. θίγγανε λακώνων. ¶Σιγέρπης, λαθροδέκτης. ¶Σιγηλὸς ἄφωνος. ¶Σιγημονᾶς, σιγᾶς. ¶Σιγηρῶς, σιγηλῶς ἡσύχως. ¶Σίγκηρες, ὑπηρέται βάρβαροι.

Σίγλαι, ἐνώτια. ¶Σίγλον, νόμισμα περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς ἀττικούς, καὶ εἶδος ἐνωτίων. ξενοφῶν ἐν ἕκτῃ ἀναβάσεως λέγει. δύναται δὲ ὁ σίγλος δύο δραχμὰς ἀττικάς. ¶Σιγλοφόρων. σκάσις εὐνούχων τὰς κατακλεῖδας τῶν ἐνωτίων, σίγλας φασίν. οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια. ἔστι δὲ καὶ νόμισμα σκρδνικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς ἀττικούς. ¶Σίγρια. τῶν ἀγρίων συῶν οἱ βραχεῖς καὶ σιμοί. ¶Σίγυνοι, τὰ ξυστὰ δόρατα, ἢ τοὺς ὁλοσιδήροις ἄκοντας.

πόλις μικρὰ τῆς παλαιστίνης. ¶Σίδαι, ῥοιαί.

Σιδάκιον, ἐτεροκλινές. ¶Σιδαρέοι, παρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις σιδαρέοι θεοί. ὡς ἐν βυζαντίῳ ἔτι εἰσὶ ἐν τῷ λεπτῷ νομίσματι ᾧ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο βυζάντιοι. ¶Σιδήρειος, χαλκεύς. ¶Σίδη, θεόφραστος φυτὸν ἕτερον τῆς ῥοιᾶς φησὶν εἶναι τὴν σίδην. φύεσθαι δὲ ἐν τῷ νείλῳ. ¶Σιδήρειος δ᾽ ὀρυμαγδός, ὁ ἀπὸ τοῦ σιδήρου καὶ τῶν ὅπλων ψόφος.

Σιδηρῖτιν, τέχνην τὴν πολεμικήν. ἄλλοι δὲ τὴν ξανθίου φασίν. ἤγουν τὴν χαλδυτικήν. ¶Σιδηρῖτιν. πόαν, τὴν ἑλξίνην καλουμένην ἔστι δὲ καὶ λίθος, ἀφ᾽ οὗ οἱ μεταλλεῖς γίνεσθαι τὸν σίδηρον. ¶Σίδια, τὰ τῶν ῥοιῶν λέπη, σίδαι γὰρ αἱ ῥοιαί. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ πάντων χλωρῶν. ¶Σιδίῳ, κόκκῳ ῥοᾶς.

Σιδόνιοι, φοίνικες, καὶ οἱ τὴν ἐρυθρὰν οἰκοῦντες θάλασσαν. ¶Σιδωνιάς, κώμη τῆς κορινθίας.

Σίδριμνον, εὔζωνον. ¶Σίζε, ἤχει, κατὰ μίμησιν ἤχου.

Σίζε. ῥεῖ. διαρρεῖ τινές. ἄμεινον δὲ ἀντὶ τοῦ σίζειν ὀφθαλμόν. ¶Σιζεύς, ἄγναφος. ¶Σιντόνες γνάθοι.

Σίκα, ὗς λάκωνες. ¶Σικανία, σικελία πρότερον.

Σικανίη, χωρίον σικελίας. ¶Σικανοί, χοροί τινές.

Σικελία χώρα θράκης. ¶Σικελίζειν, ἀπατεύεσθαι, οἱ δὲ πονηρεύεσθαι. ¶Σικελὸς, στρατιώτης. παρὰ μιμηταῖς, ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ περὶ ἱέρωνα τὸν τύραννον, ὡς διορθουμένων αὐτῶν τὸν μισθὸν μηδενὶ ἀποδιδόντων. ¶Σίκερον, ὡς ἱερός.

Σίκερα. οἶνος συμμιγεὶς ἡδύσμασιν. ἢ πᾶν πόμα ἐμποιοῦν μέθην, μὴ ἐξ ἀμπέλου δὲ σκευαστὸν σύνθετον.

Σικύνακροι, τὰ προσκυνήματα. ¶Σίκιμα, ἡ νέα πόλις ἡ ἀναβαίνουσα, ἤγουν ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία·

Σίκιννις, ὄρχησις τις στρατιωτικὴ σατύρων σύντονος.

Σελασία, ἄρτεμις. ¶Σελασία, τόπος τῆς λακωνικῆς, ὅθεν εἰκὸς κληθῆναι τὴν ἄρτεμιν. ¶Σέλας, φῶς πυρός, ἡ λαμπρότης τοῦ πυρὸς περιφραστικῶς. ἔνθεν ἡ σελήνη παρὰ τὴν λαμπρότητα τὴν περὶ αὐτὴν γινομένην τοῦ ἡλίου. σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.

Σελασφόρος, λαμπροφόρος. ¶Σελάτης, κοχλίας.

Σελάχιον, κόμμα ἰχθύος, ἢ τὰ σελάχια λεγόμενα. τινὲς δὲ φασὶ σελάχη λέγεσθαι, ὅσα ἀποδεκτά εἰσιν ὡς τὸ κῆ. σέλαχος δὲ λέγεται τὸ ἐκ τοῦ σελαχίου ὀψάριον.

Σελάχη, εἴδη θαλασσίων θηρίων. ¶Σελαχίας, εἶδος ἰχθύων μεγάλων. ¶Σελευκίς, εἶδος ἐκπώματος ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέν, καὶ ὑπόδημα γυναικεῖον, καὶ ὄρνεον ἀκριδοφάγον. ¶Σελήνας, πέμματα, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον πέμμα τι. ¶Σεληνίς, φυλακτήριον ὅπερ ἐγκρεμᾶται τοῖς παιδίοις. ¶Σεληνιάδαι, σεληνιακοῦ υἱοῦ. ¶Σελίας, φοίνιξ. ¶Σελίδες, τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς. καθάπερ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν. ¶Σέλινον, τὸ γυναικεῖον. ¶Σελινουσία, κράμβης εἶδος. ¶Σελίνου στέφανος, πένθει προσήκων, διότι καὶ ἐν τῷ ἰσθμικῷ ἀγῶνι στεφάνῳ ἐχρῶντο αὐτῷ. ¶Σελίς, πτυχίον καταβατὸν βιβλίου ἢ ἔνδοξον. ¶Σελλάδαι, γένος ἰθαγενῶν.

Σελλητορεῖ, δυσχερείας ἀναφώνημα. ¶Σελλήεις, ποταμὸς θεσπρωτίας, ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος σελλοί, καὶ ἄλλο τῆς ζωάδος. οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες κατὰ συναλοιφὴν ἀμφὶ δὲ σελλοί, οὐχ ὑγιῶς ἀκηκόασι τὸ ἔθνος.

Σελλιτάδου, σελλέως υἱὸς ὁ μάντις βαρυστάδης τὸ ὄνομα.

Σελλίζεσθαι, ψελλίζεσθαι, τινὲς δὲ σελλίζει, ἀλαζονεύει. ¶Σέλματα, τὰ ζυγὰ τῆς νεὼς ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν ζυγὸν διαστήματα, αἱ καθέδραι τῶν ἐρετῶν καὶ συναρμογαὶ τῶν σανίδων. ¶Σέλμενοι, γενόμενοι. ¶Σελμίς, ὁρμιὰ τειχίνη καὶ τὰ ἰκρία.

Σελμῶν, σανίδων αὐταπόδοσις. ¶Σελλοί, ἔθνος ἐν δωδώνῃ, ἢ προχοί. ¶Σέλπιδες, χελίαι.

Σέλπον, σίλφιον. ¶Σελχοί, πέρσαι.

Σεμαλία, ῥάκη ἀρχαῖα. ¶Σεμέλη, τράπεζα. παρὰ δὲ φρυνίχῳ ἑορτή. ¶Σεμελοειδεῖς, οἱ ἄνθη κελύφους οἱ ἔνιοι λίψακας. ¶Σέμελος, κοχλίας.

Σεμίδα, χιτών, ὁ πλὰξ ἀντὶ στέγης ἐπικείμενος ὡς λάκωνες. ¶Σεμίραμις, περιστερὰ ὄρειος ἑλληνιστί.

Σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια. σοφοκλῆς τὰ ἄρρητα καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια. ¶Σεμναὶ θεαί, τὰς εὐμενίδας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐριννύας ἐπὶ εὐφημισμῷ.

Σεμνή, τιμία σώφρων. ¶Σεμνεῖον, οἶκος ἱερός.

Σεμνολόγημα, σεμνόν, κατὰ σύντονον καὶ ἥσυχον. δηλοῖ δὲ καὶ ἔνδοξον καὶ θαυμαστὸν καὶ ἄξιον ἐνδοξότης καὶ μέγα καὶ ἕξιν ἔχον. ¶Σεμνύνεσθαι, κομπάζεσθαι. μέγα φρονεῖν. λαμπρύνεσθαι. ¶Σεμνυνόμενος, κομπάζων μέγα φρονῶν, λαμπρυνόμενος. ¶Σέμπελα, ὑποδήματα. ¶Σεπτή, θαυμαστὰ σεβάσμια:

Σεπτεύειν, σέβειν. ¶Σεπτευομένης, ἐγχομένης σεβομένης. ¶Σεπτοί, μεταβαλλόμενοι.

Σεπτόν, ἔντιμον ἅγιον. σεβάσμιον σεβαστόν.

Σεπτυΐς, πυξίς. ¶Σεργοί, ἔλαφοι. ¶Σεράπιον, ἡ σείς. ¶Σερίς, ζωστήρ. ¶Σερομάστης, εἶδος κοντείνου. ¶Σερίδες, σειραί. ¶Σερίζω, στηρίζω, στηρίζομαι. ¶Σέριφος, ἀριστοφάνης τὴν λακεδαίμονα στέριφον. ἔστι δὲ καὶ πόλις σέριφος λεγομένη.

Σέρκος, ἀλεκτρυὼν καὶ ἀλεκτορίδες σίλκοι.

Σερμοί, θερμοί. ¶Σερός, χῆες ὁ λεῖοι. ¶Σέρτης, γέρανος πολυρήνιοι. ¶Σέρφοι, οἱ περὶ ... μύρμηκες. ¶Σές, ἔλαθες παῖδιοι. ¶Σέσακται, ἔσακται, καθὸ καὶ ἡμεῖς τὴν στολὴν σάγην λέγομεν.

Σεσκλασμένον, σεσακμένον, διατεταγμένον.

Σεσκέχθαι, ἐσκεδάσθαι, καθυπαλίζεσθαι. σκεύη γὰρ ὁ καθόπλισις. ¶Σεσιλαΐσθαι, ἀλαζονεύεσθαι, καὶ σκώπτειν ἀπὸ αὐχένου τοῦ σιλλοῦ. ¶Σεσίλη, πόα τις.

Σεσίκασμαι, πεπλάνημαι. ¶Σεσίλοι, κοχλίαι λάκωνες. ¶Σεσημασμένην, ἐσφραγισμένην, σεσημειωμένον, διασεσυρμένην. ¶Σεσηπυΐα, διερρωγυῖα. ¶Σέσηρε, γελᾷ δολίως ψύχει τοὺς ὀδόντας.

Σεσηρέναι, γελᾶν πρὸς ποιητῶς.

Σεσηρῆναι, γελᾶσαι, μετὰ θυμοῦ ἢ ἐν ὑποκρίσει ὃ πρὸς κριτῶς. ¶Σεσηρώς, κεχηνώς, διῳγισμένον αὐτοῦ ἔχων τὸ στόμα. ¶Σεσιμωμένος, σεσοβημένος, τεθορυβημένος. ἄτακτος τῇ κινήσει τεταραγμένος.

Σέσωψ, ποιὸς ἰχθύς. ¶Σεσύανται, ὡρμήκασιν.

Σέσυφος, πανοῦργος. ¶Σεσαρθυμένα, βεβρεγμένα.

Σεσωσμένης, γυναικὶ συγγενικός.

Σετηρεία, καθαρμὸς ἱκεσίας. ¶Σεῦ, σοῦ.

Σεῦα, ἐδίωξα. ¶Σεῦαι, πλάσαι. ἐλάσαι, διῶξαι. ἢ ὁρμὴν ἐμβαλεῖν. ¶Σευάμενος, ὁρμήσας, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Σευάσας, παρορμήσας, διώξας.

Σεύας, ἐκ πάλαι. ¶Σεῦε, δίωκε.

Σεύει, διώκει. ¶Σεῦ, σοῦ σοῦ. ¶Σεύεσθαι, ὁρμᾶσθαι διώκειν. ¶Σεύοντ, ἐπορεύοντο. ¶Σευομένη, πορευομένη, ὁρμῶσα. ¶Σεύονται, ἀποδιώκουσιν.

Σεχὲς, τοῦ ἑρμοῦ ἀστὴρ βαβυλώνιοι. ¶Σέψασθαι, σεφθῆναι θαυμάσαι. ¶Σέων, σίτων. ¶Σῆ, ζέχει.

Σηγᾷ, σιωπᾷ. ¶Σηλὸν, γλαυκὸν ἔλαιον. ¶Σηκάζει, κτυπεῖ. ¶Σῆκα, οὕτως ἐπιφθέγγονται οἱ ποιμένες εἰς τὸ συγκλεῖσαι τὰ ποίμνια. ¶Σηκάνη, πόλις σικελίας: ¶Σηκανατὰ καὶ χλωρὰ, ῥαβδία.

Σηκάσθησαν, συνεκλείσθησαν. ¶Σηκίς, οἰκογενὴς δοῦλος, ἢ δούλη. οἷον ἐκ τοῦ σηκοῦ. ¶Σηκοί, αἱ μάνδραι, αἱ ἐπαύλεις ἀπὸ τοῦ τὰ εἰσιστάμενα σκεπάζειν.

Σηκοῖς, ὁμοίως. ¶Σηκολόαι, λησταί. ¶Σηκοκόρος, ὁ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος. ὅθεν καὶ νεωκόρος, κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν. καὶ σηκοὶ οἱ ναοὶ καὶ αἱ μάνδραι, τὸ δὲ κορεῖν, ἀπὸ τοῦ καλλύνειν τὸ ἔδαφος, κόρη γὰρ καὶ κόρος εἰσὶ τὸ καθαρὸν καὶ καλόν, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς διαυγῆ, κόραι λέγονται. καὶ ὁ τὰς μάνδρας κοσμῶν καὶ καλλύνων σηκοκόρος καὶ μολοκόρον τὸ τὸν μόλον κηροῦν. ¶Σηκός, οἶκος τάφος, ναὸς μάνδρα, ἐνδότερος τόπος τοῦ ἱεροῦ.

Σηκίλλαι, αἱ τὰ μικρὰ παιδίσκαι. ¶Σηκῷ, οἴκῳ. ἐν ᾧ ἔφηβοι γυμνάζονται, ἢ βαθεῖ τόπῳ. ¶Σηκωτήρ, ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ζυγοῦ. ¶Σίλαρ, ἔστιν. ἐτίναξεν, κατέβαλεν, ἔρρηξε. ¶Σήλεκρος, χαμολικαστής. ¶Σήλια, τὰ μικρὰ πιθάρια, καὶ σκεῦος ἀρτοποιητικόν. ¶Σῆμα, τάφος μνῆμα ὁ ναοῦ εἶδος.

γία. οἱ δὲ λέλεγες, κάρων γένος, πλησιόχωροι αὐτοῖς ὄντες. ἔστι δὲ καὶ κιλικίας ποταμός.

Σ αθ῀ς, ἰσπτός. ¶ Σαβάται, ἀρχηγοὶ, στρατηλάται περσικὴ δὲ ἡ λέξις. ¶ Σατειάς, ἔθνος αἰθιόπων.

Σ ἄτ]α, κάλυμμα κεφαλῆς γυναικείας. ¶ Σατῆραι, σκάφαι βοτρύων παρὰ λάκωσιν. ¶ Σάτ]ιν, ὄνομα τόπου. ¶ Σατύραν, κατωφερῆ. ¶ Σατύριον, πόα τίς συνεργὸς πρὸς τὰς ἀφροδισίας ὁρμάς. καὶ ζῶον τετράπουν ὁ λιμναῖον. ¶ Σάτυροι, μορφαὶ ἀπρεπεῖς. ¶ Σάτυρος, ὁ ἔντασις. ἢ χερβυτής.

Σ αυᾶδαι, σκῦδοι ἀμειβίας τοὺς σιλείνους οὕτω καλεῖσθαί φησιν ὑπὸ μακεδόνων. ¶ Σάνη, ὁ κόσμος βαβυλώνιος. ¶ Σαυκόν, ξηρὸν συρακούσιοι.

Σ αυκρόν, ἁβρὸν, ἐλαφρὸν ἄκρον.

Σ άτον. μόδιος γέμων, ἤγουν ἥμισυ μόδιον ἰταλικόν.

Σ αυκρόν, ἁβρὸν ἐλαφρὸν, ἄκρον τρυφερὸν σεμνὸν σοβαρόν. ¶ Σαυκρόποδας, ἁβρόποδας.

Σ αυλὰ, κοῦφα ἥσυχα τρυφερά. ¶ Σαυλόν, ἁβρὸν, κοῦφον, ἁβρὸν τρυφερὸν ἀττικοί. ¶ Σαυλοῦσθαι. τρυφᾶν, θρύπτεσθαι ἐναβρύνεσθαι. ¶ Σαυλῶ, θρύπτου.

Σ αύλωμα, θρύμμα. ¶ Σαυλάτηρ, δρατοθήκη.

Σ αυνὰ, ἁπαλά. ¶ Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικὸν ἢ σαθρὸν χαῦνον ἀσθενὲς παρὰ κρατίνῳ.

Σ αῦρα, τὸ ἑρπετὸν ζῶον, κ' ἰχθὺς μέγιστος σαυρός.

Σ αῦραι, ἔθνος θράκιον. ¶ Σαυρίται, εἶδος τῶν ὄφεων

Σ αυρίγγο, πόα τίς καὶ τὸ ζῶον ὁ σαῦρα.

Σ αυροβεθὲς. ἔγχος ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρὺ, καὶ αἰγύλος, ὁπισθοβεθὲς ἔγχος ἔφη. ¶ Σαυρωτὰ, ποικίλα. ¶ Σαυρωτὴρ, τὸ ἔσχατον σιδήρεον τοῦ δόρατος. δηλοῖ δὲ καὶ στάθμην κεστόν. ¶ Σαυρωτῆρσι, τοῖς σύραξιν τῶν ὄπισθεν τῶν δοράτων, ἔρι σιδήρεω τοῦ δόρατος. ¶ Σαυρωτῆρος τοῦ σιδηρείου. ¶ Σαυρωτοῖς, δόρασι τοῖς σαυρωτῆρας ἔχουσι κατὰ τὴν ἐπιδορατίδα. ¶ Σαυσάκας, τυροῖς ἁπαλοῖς, σύζόφοις. καὶ δοκοῦσι δὲ οὗτοι ἐπιφόροις ποιεῖν πρὸς συνουσίαν.

Σ αυστηρόν, ψιθυρόν. ¶ Σαυσταλεῖ. μαστιγᾶται ἠλεῖοι.

Σ αυτηρία. σωτηρία, ἀμοιβία. ¶ Σαυχμὸν, σαχνὸν, χαῦνον, σαθρὸν, ἀσθενές. ¶ Σάφα, σαφῶς, φανερῶς, λαμπρῶς. ¶ Σαφὲς, τὸ αὐτό. Σαφηνεῖ, ἑρμηνεύει. ¶ Σαφήνισον ἑρμήνευσον.

Σ αφῶρ, μάντις ἀληθὴς, μηνυτὴς ἑρμηνεύς

Σ άγματα, φορτία. ¶ Σαγμὶς, ὁ ἱματισμένος.

Σ αχνόν. ἀσθενὲς χαῦνον. ¶ Σαψὶς ὁ ἀγαθὸς δήμιον παρὰ ἄραψι. ¶ Σάω, σῶζε. σῶσον. ¶ Σαώζει. σώζει. ¶ Σαωκὶς, ὁ σαμοθράκη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ¶ Σαωμένη. θεωροῦσα. ¶ Σαὼς, ἥλιος βαβυλώνιοι. ¶ Σαώσεις, σώσεις. ¶ Σάωσον. σώσαιμεν. ¶ Σαώτερος, ὑγιέστερος. σῶος, ὑγιὴς, ἢ σωτηριώτερος ἀπὸ πρωτοτύπου τοῦ σάος αἰολικοῦ.

Σ αυτηρία, σωτηρία. ¶ Σαόφρονα, σώφρονα.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Β ΚΑΙ Ε.

Σ Βέννυται, κατασβέννυται. ¶ Σβέσαι, παῦσαι, κατασβέσαι. ¶ Σεβασμὰ, ἐπιστροφὴ πονηρά. ¶ Σέβας, τιμὴ θαῦμα θάμβος ἔκπληξις αἰδώς. ¶ Σεβάσμιον, τιμητὸν προσκυνητόν.

Σ εβάσαν, σεβαστὴν ὀνόμασαν. ἐτίμησαν. ἐνεξάσαν.

Σ εβαστὸς, προσκυνητὸς, τιμητός.

Σ εβένιον, τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες γενόμενον. ¶ Σέβεσθαι, αἰδεῖσθαι, ἐντρέπεσθαι, προσκυνεῖν, αἰσχύνεσθαι. ¶ Σέβηται, λατρεύηται ἢ αἰδῆται.

Σ εβιστὸν, τιμητόν. ¶ Σέβις, πυξίς.

Σ εκένιον, γραμμῶδες πλέγμα παρὰ ῥοδίοις.

Σ έκας, καθέδρας. ¶ Σεσελίσαι, Φρύνιχος ἐν κρονίῳ ἀπαμαι διονύσου στόματος, ὡς σεσελίσαι κεκομμένα πολλάκις. αἰσχίνης πίς ὑπῆρχε σέσελος καλούμενος ἀλαζὼν καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν, πενόμενος καθυπερβολὴν ὡς τοὺς παραπλησίους τούτω καλεῖσθαι.

Σ ελὲκ πόα μωαβιτῶν, ἑρμηνεύεται ἡ μελέτησις.

Σ έθεν. σοῦ. ἰσοδυναμεῖ δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ τὸ σοῦ καὶ τὸ σέο καὶ σεῖο, τὸ δὲ καθ' ὅμηρον τὸ σοῦ σύναρθρον, μνῆσαι πατρὸς σεῖο, καὶ σοῖο, ἢ ἐκ σοῦ. ¶ Σεῦα, ἐδίωξα βοιωτοί. ¶ Σεῖν, θεῖν λακώνων. ¶ Σεῖναι, θεῖναι κρητῶν. ¶ Σείεσθαι, ἐξαπατᾶς ἀττικοί.

Σ εισθεὶς, ὁ θαλασσία. ¶ Σεῖο, σοῦ, ὁ τοῦ σοῦ.

Σ ειομένοις. καθαλλομένοις. ¶ Σείνεται, κακοποιεῖ

Σ εῖο φονέος. τοῦ σοῦ φονέος. ¶ Σεῖον, ζυγὸν ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος συνεχῶς καὶ ἐπιτεταμένως ἐξέχον

Σ ειραὶ, πλέγματα, ἐνίαι, ὁ πλεκτοὶ ἱμάντων.

Σ εισάχθεια, χρεῶν ἀποκοπαί. ¶ Σειραφόρον, ἡγεμονικόν. μετῆκται δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιοσείρων ἵππων

Σ είρη, ὁ ἀνάδεσμος. καὶ μέλιττα. ὁ μελίττης οἶκος. καὶ ὀρνιθάριόν τι ποιὸν καὶ ἱμάτιον ἀσπέθηρον λεπτόν.

Σ ειρὴ, ἅλυσις δεσμός. ¶ Σειρῆναι, οἱ λεπτοὶ καὶ διαφανεῖς χιτῶνες. ¶ Σειρᾶ, φλεγμαίνει. καροῦται.

Σ ειρίλας, τὰς σειράς. ¶ Σείριος, ὁ ἥλιος, καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. ¶ Σειρίου κυνὸς δίκην, σοφοκλῆς τὸν ἀστέρα κύνα. ὁ δὲ ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον, ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα. ¶ Σειροὶ, ἐπαύλεις.

Σ ειρῆνες, οἱ μὲν ἔξω γυναῖκας φασὶ μελῳδούσας, ὁ δὲ ἀκύλας στρουθοκάμηλον. ¶ Σειρομάστης, εἶδος ἀκοντίου. ¶ Σειρομαστῶν. δορυφόρων καὶ εἶδος λόγχης. ¶ Σειρὸν, τὸ χύδρειον, θέατρον, σικυώνιοι.

Σ ειροφόρος διωνὸς ὁ ἡγεμονικός. ¶ Σεῖσαι, συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. ¶ Σείσαι, ἐσείσθη. ¶ Σεισάχθεια, σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν δημοσίων, καὶ ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν. ἣν περ σεισάχθειαν ἐκάλεσε, παρὰ τὸ ἀποσείσασθαι τὰ βάρη τῶν δανείων. ¶ Σεισμὸς, τρόμος. ¶ Σεισόφιλος, τὸ τῶν τροχίλων εἶδος. ¶ Σείστρον, ἄγγος κεραμεικὸν ἐν ᾧ τοὺς κυάμους φρύγουσιν.

Σ εῖφα. σκοτία κρητῶν. ¶ Σεκάνων. πόρρωθεν.

Σ εκούανα, σικύα. ¶ Σεκουάνη, ἐλαίας εἶδος λακώνων. ¶ Σεόρτιον, συνέδριον.

Σ ελαγίζει, αἴθεται, φλέγεται ἀπὸ τοῦ σέλας.

Σ ελαγεῖται, τὰ ἄστρα

Σ έλαιναι. λαμπάδες.

Σ ελάοντες, λάμποντες.

Σ έλας, φῶς. αὐγὴ, πῦρ: φλὸξ, φέγγος τοῦ πυρός. λαμπρότης, ἢ ἀκαθέδρα.

Σ ελάσει, φλέγει, λαμπαδίζει.

γονται οἷς ἐπικεχάρακται τὸ σ στοιχεῖον, ὅπερ ἐστὶ σὰν ἔλεγον. ¶ Σαμψοῦχος, πλείστη γίνεται ἐν αἰγύπτῳ, ἄλλοι δὲ μάραθον καλοῦσιν αὐτήν.

Σ αμώσῃ, κεραυνώσῃ. ¶ Σάναπλιν, τὴν οἰνιώτην σκύθαι. ¶ Σανδαλαράχη, χρώματος εἶδος.

Σ ανδύκα, φοινὸς ἀπὸ γῆς ἔνιοι δὲ τὸν λίβα ἄνεμον.

Σ ανδάλια, σάνδαλα γυναικεῖα ὑποδήματα, ἃ καὶ βαλάντια, καὶ ἰατρικὸς ἐπίδεσμος, σανδάλιον.

Σ ανδαλώτη, ἡ σαρδὼ πάλαι. ¶ Σανδαράκη, τροφή τις τῶν μελισσῶν ὡς ἀριστοτέλης. ¶ Σανδαροφάγος, ὑπὸ ἀλεξάνδρου ποταμὸς μετωνομάσθη καὶ ἐκλήθη ἀκεσίνος. καὶ εἶδος τι μεταλλικόν. ¶ Σάνδυξ, δένδρον θαμνῶδες. οὗ τὸ ἄνθος χροιὰν κόκκῳ ἐμφερῆ ἔχει ὡς σωσίβιος, ἢ φάρμακον ἰατρικὸν καὶ κιβωτός. ¶ Σανθὶς, αἰθόμβρος. γνούς. ¶ Σανίδες. θύραι. ¶ Σανίκετις, θεοφιλής. ¶ Σανὶς, θύρα λεύκωμα ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ ἀθήνησιν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακούργους. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τραύρου.

Σ άνιφα, ξοφὸς τιθήνη. ¶ Σαννάδας, τὰς ἀγρίας αἶγας. ¶ Σαννίον, τὸ αἰδοῖον ἀντὶ τοῦ κέρκιον, παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν, τὸ γὰρ αἰδοῖον ἐστὶν ὅτε οὐρὰν ἔλεγον ὡς εὔπολις. ¶ Σανιόπλοκτος, αἰδοιόπλοκτος.

Σ αννὶς, δρυοσάνδραξ θούριοι. ¶ Σάννορος, μωρὸς παρὰ ῥίνθωνι ταραντῖνοι. ¶ Σάνουροι, τὰς οὐρὰς σαίνοντες. ¶ Σάξαι καὶ θάπτειν νάξαι, νάσσειν.

Σ άξασθαι, ὁπλίσασθαι, πλήσασθαι. ¶ Σαοῖ, βοηθεῖ, καὶ σώζει. ¶ Σαοσίμβροτος, ὁ σώζων ἀνθρώπους.

Σ αόφρων, σώφρων. ¶ Σάπαι, ἔθνος θρᾴκιον.

Σ απέρδης, ὄνομα ἰχθύος. οἱ δὲ πελάγους εἶδος, ἄλλοι ὑπὸ ποντικῶν τὸν καρκίνον ἰχθύν. ¶ Σάπηθος, θυσία πάφιοι. ¶ Σαπρία, σῆψις, σάθρωμα τυλφρακιν.

Σ απριοῦσι, σήπουσι. ¶ Σαπρὸν, παλαιὸν, αἰσχρὸν, ἀκάθαρτον. ¶ Σαπυλλεῖν, σαίνειν, ῥίνθων.

Σ άμφαρος, μωρολόγος. ¶ Σαράβαρα, τὰ περὶ τὰς κνημῖδας ἐνδύματα. ¶ Σάραβος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ¶ Σάραγος, ὑπηρέτης, ὁ σαρῶν τὰς δημοσίας στοάς. ¶ Σάραπις περσικὸς χιτών. μεσόλευκος ὡς κτησίας. καὶ διαρρηξαμένη τὸν σάραπιν, καὶ τὰς τρίχας καθειμένη, ἐτέλετό τε καὶ βοὴν ἐποίει. καλεῖται δὲ καὶ ὁ πλάτανος οὕτως. ¶ Σαραπίους, τὰς μανίδας πέρσαι. ¶ Σαραφὶν, γνώσεως πληθυσμὸς ἢ σοφίας χύσις. ¶ Σαραχέρω, παρὰ βιρρῶσα, ὁ κοσμήτρια τῆς ἥρας. ¶ Σαργάναι, δεσμοὶ ἢ πλέγματα γεργαθώδη χοινίον ἀγράπωγα.

Σ άργανος, ὁ ἄγροικος. ¶ Σαρδανάπαλα, ἀλλοῖα.

Σ αρδανάπαλος, πάντες χιλὸν ἀπάσης ἀκολασίας καὶ τρυφῆς δοῦλον αὐτὸν ἀναγράφουσι γεγονέναι. καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ ἐν τῇ ἀσσυρίᾳ ἐν νίνῳ φασὶν ἐπιγεγράφθαι ἀσσυρίοις γράμμασι σαρδανάπαλος. ἱστορᾶσι δὲ δύο σαρδανάπαλοι. ¶ Σαρδανάφαλλος, γελωτοποιός. ¶ Σάρδιον, βοτάνη ἐστὶ δηλητήριος, ὅ τις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὸν σπασμῷ ὑποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων τοῦ στόματος συστελλομένων ἐκ τοῦ τοιούτου σπασμοῦ γυμνοῦσθαι λοιπὸν καὶ τοὺς ὀδόντας καὶ γέλωτος φαντασίας δείκνυσθαι τοῖς ὁρῶσιν. ἔνθεν τὸ σαρδόνιος γέλως.

Σ άρδονες, ἐν κυνηγετικῷ μέρει τινὰ δικτύων δηλοῦντα.

Σ αρδόνιος γέλως, ὁ καθ' ὑπόκρισιν, ἢ ἐπὶ κατάρᾳ ἐρριμμένος γέλως. ὁ ὑποκριτικῶς σαρδόνιος γέλως οἱ τὴν σαρδὼ κατοικοῦντες, τῷ κρόνῳ ἔθυον τὸ γελῶντες, καὶ ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους. αἰσχρὸν γὰρ ἡγοῦντο δακρύειν καὶ θρηνεῖν, ὅθεν τὸν προσποιητὸν γέλωτα κληθῆναι σαρδόνιον. τινὲς δὲ ἀπὸ σαρδόνος τῆς νήσου. φύεται γάρ τις βοτάνη ἐνταῦθα. ἧς οἱ γευσάμενοι μετὰ σπασμοῦ καὶ γέλωτος ἀποθνήσκουσιν. ἄλλοι τὸν καθ' ὑπόκρισιν γινόμενον γέλωτα, σαρδόνιον καλεῖν εἰώθασιν, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσιν.

Σ άρδοντα, διαπίπτοντα. ¶ Σαρδὼ, ἐν πασιφάῃ τὸ σαρδόνιον, ἡ σφραγὶς εἴρηται. ¶ Σαρδὼν, νῆσος μεγάλη πλησίον ἀφρικῆς ἢ καὶ σαρδόνη. ¶ Σαρῆτον, ὁ σάραπις καὶ εἶδος χιτῶνος. ¶ Σαρκῶν, σπερμολόγος. ¶ Σαρὶν, σαρὸν, φυτόν τι γινόμενον ἐν τοῖς κατ' αἴγυπτον ἕλεσιν. ¶ Σαρὶν, ὀρνέου εἶδος. ὅμοιον ψάρῳ. ¶ Σαρὶξ, κλάδος φοίνικος λάκωνες.

Σ άρισα, δόρυ μακρὸν εἶδος ἀκοντίου ἑλληνικοῦ, ἀπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ μακεδόνες. ¶ Σαρκάζει, μειδιᾷ, εἰρωνεύεται, καταγελᾷ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι. ¶ Σαρκάζων, μετὰ πικρίας γελῶν. ¶ Σαρκάζεις, μετὰ πικρίας ἢ ἠρέμα τὰς τῶν χειλέων σάρκας διανοίξας γελάσας. ¶ Σαρκόρο. στίχων τὸν ἐκ σαρκῶν ἁρμοσμένον καὶ οὐκ ἐκ λειθῶν συνεστῶτα. οἷον ἄνθρωπον. ¶ Σαρκοβόρα, σαρκοφάγον. ¶ Σαρκοκόλα, φυτοῦ δάκρυον. ¶ Σαρκῶν, σεσηρώς.

Σ άρματα, καλλύσματα, καὶ κόπρια παρὰ ῥίνθωνι.

Σ άρμοι, θερμοὶ καρύστιοι. ¶ Σαρμὸς, σωρὸς γῆς, καὶ κάλυμμα. ἄλλοι ψάμμον, ἄλλοι χόρτον.

Σ άρον. ἴων ἀργείοις ὡς παλαιὸν ἀκίσταρον βαρυτονητέον ὡς παρὰ σώφρονι. θὴλ δὲ λέγειν ὅτι ἀχρεῖοι εἰσὶ δὲ τὸ γῆρας. ¶ Σάρον, κάλλυντρον βυζάντιοι.

Σ αρὸς ἀριθμός τις παρὰ βαβυλωνίοις, ἢ κάλλυντρον.

Σ αρπηδόνιον, τὸ μέγα, καὶ ὁ ἐν ὀρεστικῇ καὶ κιλικίᾳ τάφρα ὑψηλοτάτη. ¶ Σαρπηδόντος, σαρπηδόνος, ἀεὶ δὲ ταύτῃ χρῆται τῇ γενικῇ σαρπηδόνος. ἔστι δὲ αἰολικὸν ἀπὸ εὐθείας τῆς σαρπηδών. ¶ Σαρπηδὼν, κόσμος ἀπὸ μέρους τῶν θεῶν. ἔστι δὲ ἀπὸ λίθου σαρπηδονίου καλουμένου, καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Σαρπηδὼν, ἀκτὸ. ἀντὶ τοῦ σαρπηδονία. τόπος δὲ οὗτος θρᾴκης, ἀεὶ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱερὸν ποσειδῶνος. ¶ Σάρπις, κιβωτούς, βυθηνοὶ δὲ ξυλίνας οἰκίας. ¶ Σαρρυφθεῖν, μωραίνειν.

Σ άρσαι, ἄμαξαι. ¶ Σαρσίτηος χορὸς πρὸς μύλον ποιούμενος τὴν χορείαν λάκωνες. ¶ Σαρῶ. κοσμήσω. ¶ Σάρων, λάγνος, τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον.

Σ αρῶνες, τὰ τῶν θηρευτῶν λινά. ¶ Σαρωνία, ἄρτεμις, ἀχαιὸς θησεῖ ἀπὸ τοῦ ἐν τροιζῆνι σαρωνικοῦ κόλπου. ¶ Σασκλαγγεῖ, θρηνεῖ. ¶ Σαρωνίδες, πέτραι. αἳ διὰ παλαιότητα κεχηνῆναι δρύες.

Σ άσα, σηπία. ¶ Σάσαι, καθίσαι, πάφιοι. ¶ Σάτον, σιτικὸν μέτρον. ¶ Σαταρίδες, σαταρνίδες. κόσμος κεφαλῆς γυναικεῖος. ¶ Σατέας, τὸ ἐπ' εἶδος δορείας. ¶ Σάτιλλα, πλειάς τὸ ἄστρον.

Σ ατῖναι, αἱ ἅμαξαι. ¶ Σατνιόεις, ποταμὸς ἐν λελε

καὶ ἔθνος, οἱ πρότερον Κίκονες. ¶ Σαΐς, ἡ στολή, ἐλαία θλαστή. ¶ Σαίρει, κοσμεῖ, φιλοκαλεῖ, καλλύνει.

Σ αίρειν, σαροῦν, κοσμεῖν. ¶ Σαιρός, σαρός. ¶ Σαῖς, κοῦρος, κάρος. ¶ Σαισαχθεία, ἡ ἔλευσιν πρότερον.

Σ αιστὸς ἐλαία, θλαστή. ¶ Σακάδιον, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου.

Σ ακαιοί, οἱ Σκύθαι. ¶ Σακαία, ἡ σκυθικὴ ἑορτή.

Σ άκαν, τὸ ἐπὶ γυναικός. ¶ Σάκας, ἡμεῖς τε ὦ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν. σάκκα οὕτω δὲ προσηγορεύθη διὰ τὸ ξένος εἶναι. οἱ γὰρ σάκες, σάθρες. ¶ Σάκασα, σαφήνεια. ¶ Σακέλλα, ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται. ¶ Σακέλλιον, ὁμοίως. ¶ Σακέσπαλος, πολεμιστής. ¶ Σάκε' ὤμοισι κλίναντες, κεραμιδώσαντες. ¶ Σακκίζειν, ἐπὶ τοῦ ἐκκενῶσαι διὰ κλοπὴν τοὺς σάκκους ὁποῖόν φασι τοῖς ἐργάταις ὥστε ἔλεγε χαλκιδερμιστής· τὰ γὰρ σάκκη ἐπίχαλκα λέγει. ¶ Σάκκινον, λεπτὸν ἀσθενές. ¶ Σακκινόσυκοι, δασύπρωκτοι. ¶ Σακκοδερμιστής, ὅπερ σάκος ἔχον, οἱ δὲ σκώλοκα παρόσον δερμιστής αὐτὸς βέλτιον δὲ τὸν χαλκοῦν ἔχοντα δέρμα νοεῖν.

Σ άκοι τὸ οἱ ἱστῶντες τὸν κέραμον. ¶ Σάκος. ἀσπὶς ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σάγην τὴν πανοπλίαν φασί.

Σ άκος αἴγλον, ἀντὶ τοῦ τεῦχος αἴγλεν. θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν πήραν κατὰ μετάληψιν. ¶ Σακοφόροι, ὁπλοφόροι. ¶ Σάκταρον, ὅπερ ἐμφερές ἐστι κώμη γενόμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ διαλεκτικόν. ¶ Σάκτας, ὁ θύλακος. ¶ Σακτῆρος, θυλάκη. ἔλεγον δὲ καὶ σακίαν.

Σ ακτός, ὁ τεθησαυρισμένος, ὁ πολυχρόνιος, καὶ ἤδη ἀποκείμενος, καὶ χιτῶνος εἶδος, καὶ θύλακος.

Σ ακωδάκη, ἔνδυμα σκυθικόν. ¶ Σάκωσι, κατέκλεισαν. ¶ Σάλα, φροντίς, βλάβη. ¶ Σαλαβακχώ, πόρνης ὄνομα. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὰς καταφερεῖς εἰς τὰ ἀφροδίσια οὕτως ἔλεγον Ἀττικοί. ¶ Σαλαβάρ, μάγειρος λάκωνες. ¶ Σαλάβων, ἡ θύρας ὀπὴ φοντίς. ¶ Σαλάβοις, θυρῶν ὀπαῖς. ¶ Σαλαγεῖ, ταράσσει. ὁ γὰρ φροντίς, σάλα λέγεται. ¶ Σαλάγη, βοή. ¶ Σάλαγξ, ἰχθὺς ἀγαθός, καὶ μεταλλικὸν σκεῦος ὥσπερ ἔλεγε σιδηροπλάτης. ¶ Σαλαΐζειν, κόπτεσθαι. Σαλαΐς, κωκυτής. ¶ Σαλακύρων, εὐήθων

Σ αλάκων, ὁ πτωχὸς ἀλαζών. ¶ Σαλακωνία. ἡ ἐν πενίᾳ ἀλαζονεία. ¶ Σαλακωνίσαι, σαλακωνεῦσαι ἔλεγον τοὺς διαθρυπτομένους σαλάκωνας, ἀπὸ τοῦ ἁβρῶς καὶ μετὰ θρύψεως βαδίζειν. ὁ δὲ Θεόφραστος σαλακῶνα φησὶν εἶναι τὸν διαπεπτωκότα ὅπου μὴ δεῖ.

Σ αλάμβη, ἡ ὀπὴ δι' ἧς τὸ σέλας βαίνει, ἡ πύλη καπνοδόχη θυρίς, ὁ ὀροφός. ¶ Σαλαμβώ, ἡ Ἀφροδίτη παρὰ Βαβυλωνίοις. ¶ Σαλαμίν, νῆσος. ¶ Σαλαμίνιος, μία τῶν ἱερῶν νεῶν. ¶ Σαλάννη, φαρέτρα.

Σ αλαχθέν, σεισθέν. ¶ Σαλάξαι, κατακλῶσαι. κινῆσαι.

Σ αλέως. ἄλη, βλαβή. ¶ Σαλεύειν. ῥιπτάζεσθαι:

Σ αληνόν, Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ ἀντὶ* παξὸς ἢ βαρβαρικὸν χιτῶνα, οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναί φασι.

Σ αλία, πλέγμα καλάθῳ ὅμοιον. ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ λάκαιναι, οἱ δὲ θολία. ¶ Σαλιβάστα, τῇ θαλάσσῃ ἀπελθοῦσα. ¶ Σάλιξ, ἰτέα ῥωμαϊστί.

Σ αλιᾶ, ἀρκεῖ. ¶ Σάλμα, σηπέμα. ¶ Σάλλα, ἀρυστοφοῦσα. ¶ Σάλλινον, φρόντισμα. ¶ Σάλμοξις,

ὁ Κρόνος καὶ ὄρχησις καὶ ᾠδή. ¶ Σαλμυδησσός, αἰγιαλὸς περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον. ¶ Σάλος, φροντίς, ταραχὴ κλύδων ἢ ὁ τῆς θαλάσσης κλύδωνος κίνησις.

Σ άλουσα, φροντίζουσα. ¶ Σάλπη, ἰχθὺς ποιός, ὃν καὶ βοῦν καλοῦσιν. ¶ Σαλπιγκτής, ὁ τῆς σάλπιγγος φωνοβόλος. ¶ Σάλπιγξ, σημοσάλπιγξ, ἀντὶ τοῦ κόρυξ. τινὲς δὲ ὄρνιν ποιόν, ἢ ὄργανον πολεμικόν. καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα, παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον, ἐκδέχονται δὲ καὶ σάλπιγγας Ἀθηνᾶς ἱερὸν παρὰ Ἀργείοις. ¶ Σαλπιγκτής, ὄρνεόν τι.

Σ αλύγα, ἡ συνεχὴς κίνησις. ¶ Σαλύγην, τὴν γινομένην κίνησιν ἐκ τῆς καταφορᾶς τοῦ ἀξάκτου οὕτω καλεῖσθαι φασί. ¶ Σαλιᾶ, ἀρκεῖ παρὰ Ῥίνθωνι.

Σ αλῶος, ὁ πεφροντισμένος, ὁ γὰρ φροντὶς σάλα.

Σ άμα, μνῆμα, διοικεῖς δὲ στοιχεῖον. ¶ Σαμαίνα, εἶδος νεὼς ὑὸς ἔχουσα πρόσρημον. ¶ Σαμαίνεται, σφραγίζεται παρὰ Ἐπιχάρμῳ. ¶ Σαμακία, κοσμαρίου εἶδος. ¶ Σάμαξ, ὕλη τις θρυώδης. οἷον βούτομον, οἱ δὲ φορμόν, καὶ οἱ πλείους ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι, ἔνιοι δὲ τὸν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα, καὶ τεξικὸς κάλαμος. ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβάδα ποιοῦσιν.

Σ αμβά, ὀσφῦς ὀφρύς. ¶ Σάμβαι, θύραι. σάμβαλα.

Σ άμβαλα, σάνδαλα. ¶ Σαμβύκη, οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον οὗ μέμνηται Ἰόβας, ἀλλὰ καὶ πολιορκητικὸν οὐβίτον. ¶ Σάμια, τὰ ἐν ταῖς ὤαις τῶν ἱματίων πλάσματα λάκωνες. ¶ Σαμερόρα, τὸ ἐμβραβευτὴν τῶν σφαιριζόντων. ¶ Σάμβρα, σάμβρος. σήμβρον. ¶ Σάμερον, σήμερον, νῦν Ταραντῖνοι.

Σ άμη, πόλις Κεφαλληνίας. ¶ Σαμία. εἶδος τι ἀμπέλου. ¶ Σαμία γῆ, ἰατρικὸν μίγμα ὅμοιον τῇ ἐρετριακῇ. ¶ Σαμιακὸς τρόπος, δύο δηλοῖ ἡ λέξις. ἐν μὲν τὸ ἐπὶ διαβολῇ τοῦ Σαμίων θρυλλούμενον ὡς κατεαγότων. ἕτερον δέ, ὅτι αἱ λεγόμεναι σάμαιναι ναῦς κατεσκευάζοντο δι' ὅλου. Δίδυμος δέ, τὰς σαμίας ναῦς ἰδιαιτέραν παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν, εὐρύτεραι μὲν γάρ εἰσι τὰς γαστέρας. τὰς δὲ ἐμβόλοις σεσήμανται, ὡς δοκεῖν ῥύγχεσιν ὑῶν ὁμοίως κατεσκευάσθαι, οἷον ἰχθυοπρῴρους εἶναι. διὸ καὶ ἐπὶ ταύτης λέγεται. ναῦς δέ τις ὠκύπορος σαμία ὑὸς εἶδος ἔχουσα.

Σ αμίθη, ῥόφημά τι ὡς Γλαυκίας ὁ ἰατρός. ¶ Σαμινά, θαμινά. συνεχῶς λάκωνες. ¶ Σαμίων, ὁ δῆμος. φησί τις περὶ τῶν Ἀριστοφάνους, τοὺς ἐκ τοῦ μύλωνος ἰδὼν Βαβυλωνίους. Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν, ὡς πολυγράμματος, καταπληττόμενος τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ ἐπαπορῶν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἱστορία δι' ἣν πολυγράμματον ἔφη δῆμον, ἐπειδὴ ἑλλήνων Σάμιοι πολυγράμματοι ἐγένοντο πρῶτοι καὶ χρησάμενοι καὶ διδόντες εἰς τοὺς ἄλλους ἕλληνας, τὸν διὰ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων χρῆσιν. ¶ Σάμμα, ὄργανον μουσικὸν παρὰ Ἰνδοῖς. ¶ Σάμος, ὑλοέσσης Θρηκίης, τῆς Σαμοθράκης. ἄλλοι τὴν πρὸς Θράκῃ Σάμον, ἣ ὁμωνύμως λέγεται. καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ὄρος οὐ μνημονεύει, ἀλλὰ πάντοτε αὐτὸν Σάμον καλεῖ, καὶ οὐδέ ποτε Σαμοθράκην κατὰ τὸ σύνθετον. ¶ Σαμωνία, οἱ δὲ σαμωνεία, ἡ Ἔφεσος. ¶ Σαμυλίς, ὁ πρόπολις ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν. ¶ Σαμφόρας, σαμφόραι ἵπποι λέ

Ρ στὰ, ἱδρὰ, Τὰ ἢ πατοσκόπα, ἢ τὰ ἑλκυστά.

Ρ υτὴρ, ἡνίον. λῶρος, ἱμὰς, ἑλκυστήρ. ¶ Ρυτῆρες, ἡνία ἱμάντων τῶν ἵππων οἷον ἑλκυστῆρες. ¶ Ρυτῆρι κρούων. ὁ κύκνος λέγει καὶ μὴ ὑβρίζων, αὐτίκ' ἐκ βάθρων ἔλω ῥυτῆρι κρούων ὑπτίου πόδος. ἔνιοι δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ κύκνου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε εἶναι τὸν λόγον φεύγοντας αὐτοὺς ὑπὸ ὑπτίῳ ποδὶ τοὺς ἱππεῖς διώκων, ποιήσω πεσεῖν. ῥυτῆρος, ὁ λόγος. καθάπερ ἁρματωεὶ ἵππους. ἐκ μέρους γὰρ τῶν πολλῶν ὑπερβάλλεται δηλοῦν. ῥυτῆρας δὲ ἔλεγον τὰς ἡνίας ἤτοι χαλινούς. ¶ Ρυτῆρσι, λώροις ἱμᾶσι.

Ρ υτίδα, ῥυτίδων. ¶ Ρύτιον, πόλις. ¶ Ρύτο, ἐρύετο, ἔσωσεν. ¶ Ρυτοί, ἑλκυστοί. λίθοι μεγάλοι διὰ τὸ μέγεθος οὐ δυνάμενοι βασταχθῆναι. ¶ Ρυτὸν, ποταμηδὸν, πολὺ μέγα ἑλκυστόν. ¶ Ρύππας. ῥὶς θαλλοῦ, ῥὶς καθαρτηρίοις. ¶ Ρύζα, λυτήρια σωτήρια σῶστρα. ¶ Ρύξυς, χύτας. ¶ Ρύτωρ, σωτὴρ, βοηθὸς, ὁλκεύς. ¶ Ρύψαι, σμῆσαι, σμῆξαι, πλύναι, λοιδορῆσαι, ῥοφῆσαι, καθᾶραι. ¶ Ρύψις, κάθαρσις καθαρισμός. ¶ Ρυψόμεθα, καθαρισόμεθα, ῥοφησόμεθα. ¶ Ρωγάδες, κρημνοὶ διεσχισμένοι.

Ρ ωγαὶ, ῥήξεις, καὶ ἀποῤῥωγαί. ἀπορρήξεις.

Ρ ωγαλέα, διεσχισμένα. ¶ Ρωγαλέην, κατεῤῥωγμένην. διεῤῥωγότα. κατατετριμμένην ῥακώδη.

Ρ ωγὰς, οἱ μὲν τὴν ὀρσοθύραν, οἱ δὲ τὴν ἐκτομάδα. οἱ δὲ τὰς ὀπὰς, ἄλλοι τὰς κλίμακας, καὶ αὐτοὺς τοὺς βαθμοὺς τῶν κλιμάκων ῥώγαδας, ἀνὰ ῥῶγας, μεσόροια. ¶ Ρωγμὸς, ὄγμος, κοῖλος τόπος, ῥῆξις.

Ρ ώπιγγες, πληγαὶ, ὕφαιμοι διακεκομμέναι. οἱ δὲ, μώλωπες. ¶ Ρωδιόν. τὸν ἐρωδιόν. ¶ Ρώεσθαι, σπεύδειν, ὁρμᾶν. ¶ Ρώονται. σπουδάζει. ¶ Ρώθωνες, μυκτῆρες. ¶ Ρώκομαι, ὀργίζομαι, λυποῦμαι, λακωνικῶς. ¶ Ρωκώδης, πρίουσα τοὺς ὀδόντας.

Ρ ῶμα, ῥώμην, ἰσχὺν. ὅρμημα, ὡς γνῶμα γνώμην.

Ρ ωμαλέος, ἰσχυρὸς ἀνδρεῖος ὑγιής. γενναῖος. θρασὺς, ἐῤῥωμένος. ¶ Ρώμη, δύναμις, ἰσχὺς, ὅρκος, ὑγεία, ἀνδρεία. ¶ Ρώνια, φρύγανα. ¶ Ρώνιξις, ποταμίας νεὼς εἶδος. ¶ Ρώνιης, ἄξιος πλεύσεως.

Ρ ώννυσιν, ὑγίειαν παρέχει. ¶ Ρὼξ, κόκκος. ἢ εἶδος φαλαγγίου. ¶ Ρώοντο, ὥρμων, ἐῤῥωμένως ἐποιοῦντο ὁρμὴν ἐλάμβανον. ¶ Ρωπὰς, εἶδος φυτοῦ ἱμαντώδους. ¶ Ρῶπες, τὰ δασέα τῶν φυτῶν, καὶ θαμνώδης ὕλη, ἢ εἶδος λύγου. ¶ Ρωπία τόπος ἐν ᾧ οἱ ῥῶπες φύονται, ἢ οἱ σύμφυτοι τόποι. ¶ Ρωπεύειν, ῥωποπωλεῖν, ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι.

Ρ ωπικτήριον, παρεμπτήριον. ¶ Ρωπικὸν, τὸ εὐτελὲς καὶ ὡραῖον. ¶ Ρωπικὰ, τὰ παρεμπορεύματα. ¶ Ρωπικὴ τίς. τῶν τεχνῶν τὶς καὶ πατεκῶν. οὕτω καλεῖται. ¶ Ρωποπῶλαι, μυροπῶλαι.

Ρ ωποπώλης, ὁ ῥῶπον πωλῶν. ῥῶπον δὲ ἔλεγον, τὸν λεπτὸν καὶ ποικίλον φόρτον. ¶ Ρωπὸς, ῥωπικὸν, αὐτὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιος, ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος ὄντως ὁ φόρτος μίγματα χρώματα ὅσα ζωγράφοις βαφεῦσι, μυρεψοῖς, χρησιμεύει. ¶ Ρωρὸς, σφοδρὸς, καὶ τὰ κάρτα. ¶ Ρωσκιμένα, ῥωσκόμενοι δυϊκῶς.

Ρ ώσασθαι, ἐπιδῶσαι, ὁρμῆσαι, ἐπείγεσθαι.

Ρ ῶσθαι, σπουδάζειν. ¶ Ρωσθεὶς, ἰσχύσας, ὑγιάνας τὴν διάνοιαν. ¶ Ρῶσις, ὑγεία. ¶ Ρωστὴρ, ἢ ῥαιστὴρ σφῦρα. ¶ Ρωστήριον, φρενῶν κίνημα καὶ παρορμητικόν. ῥῶσαι τὸ εἰς ἀλκὴν παρορμῆσαι.

Ρ ωστικὸν, ὁρμητικόν. ¶ Ρῶστρον, ἔμβολον.

Ρ ῶται, ἵσταται. ¶ Ρώτιγγες, πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομμέναι. ¶ Ρώχειν, βρύχειν τοῖς ὀδοῦσι.

Ρ ωχάδες, ῥαγάδες γῆς. ¶ Ρωχμοῖς. ῥήξεσιν, ἢ βάθος γῆς, ἢ ῥηγμοῖς. ¶ Ρὼψ, βοτάνη ἁπαλή.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Σ ὰ, σῶα ὑγιῆ ἀκέραια, καὶ αὐτωνυμία δευτέρου προσώπου. ¶ Σαβάζειν. θεάζειν, βακχεύειν.

Σ αβὰ, αἰχμαλωσία. ἐν φυλῇ σαβὲκ, βάθος.

Σ αβάζιος, ἐπώνυμον Διονύσου. οἱ δὲ υἱὸν Διονύσου, καὶ σαβὸν ἔνιοί τε καλοῦσιν αὐτόν. φρὺξ δὲ ὁ σαβάζιος.

Σ αβακὸς, ὁ σαθρὸς χῖοι. ¶ Σαβακτίδες, ὀστράκινα ζῶδια. ¶ Σαβακῶς, αὐστηρῶς ξηρῶς ζαχέως.

Σ αβάξας, διασκευάσας διασαλεύσας.

Σ αβαρίχειν, τὸ σάβειρος, σάβειρος, σάβειος, κῆραξ.

Σ αβῦρον, τὸ δακτύλιον. ¶ Σάβοττοι, κόνωπες.

Σ άβος, βακχεία. ¶ Σάβυττος, εἶδος ξυρήσεως εἰς καλλωπισμὸν, πέτρον δὲ τοῦ πώγωνος ὁ ἀπὸ κεφαλῆς ἄδηλον. τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον.

Σ άγαρις, πελέκιον μονόστομον. φαρέτρα, ἄροτρον.

Σ άγινα, σκεπάσματα περιβόλαια.

Σ αγάριος, ποταμὸς λυδίας καὶ φρυγίας.

Σ αραβάρια, βρακία. ¶ Σαλλαεὶ, εἰκαιοῦ.

Σ αβαὼθ, στρατιῶν. ¶ Σαβαὼθ, παντοκράτωρ.

Σ απέδην, τὸν θύλακον, ἄλλοι δὲ σάκταν λέγουσι. ὅδι ποικιλὸν θύλακον. ¶ Σαγδὰς, εἶδος μύρου, ἢ ψίγδας. ¶ Σάγη, ἡ ὅλη πανοπλία ὁ περιβόλαιον σκέπασμα. ¶ Σαγηνεύειν, θηρεύειν αἰχμαλωτίζειν. ὁ ἁλιεύειν. ¶ Σαγηνεύσαντες, πολιορκηθέντας δικτύοις ἐθηρεῦσι καὶ σαγηνεύειν ἐξ ἔχαλευσ.

Σ αγήνη, πλέγμα τί ἐκ καλάμων εἰς θήραν ἰχθύων, λάκωνες. ¶ Σαγίρθον, μετακλέπτειν.

Σ αγὶς, πήρα. ¶ Σαγλῶδες, πλατύτερον στόμα.

Σ άγμα, τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος. ¶ Σάγος, μέρος τί τῆς πανοπλίας. ¶ Σάγγυρον, γυργάθιον.

Σ άγραι, ἔθνος αἰθιόπων. ¶ Σαγροῖς. κόνις ἢ πέλεκυ.

Σ αγνεῖον, ἄρτου κλάσμα. ¶ Σάθα, μοῖρα.

Σ αθύει, θάλπει. ¶ Σαθάρευσε, ταράχην.

Σ άθεα, τὰ ἀθενῆ. ¶ Σάθη, τὰ ἀνδρεῖα αἰδοῖα.

Σ αθρὰ, ἀσθενῆ κεκλασμένα. ¶ Σάθραξ, φθείρ.

Σ αθῶν, ὑποκόρισμα ἐπὶ παιδίων ἀῤῥένων ἀπὸ τοῦ αἰδοίου.

Σ αὶ, τὸ κινηθῆναι ἁπλῶς. ¶ Σαικὶς, δειλός.

Σ αίκτας, θύλακας, μαρσίπους. ἔνιοι αὐλοθήκας.

Σ αικωνῆσαι, διασαικωνῆσαι. ¶ Σαίνει, κολακεύει. προσσαίνεται, τινάσσει, ἀσπάζεται θεραπεύει, κινεῖται, σαλεύεται, περιάττεται. ¶ Σαινικρίζει, ἐκτρέφει.

Σ αίνουροι, καὶ σαινουρίδες, οἱ τὰς οὐρὰς συνεχῶς κινοῦντες ἵπποι καὶ κύνες. ¶ Σαικὶ, πολέμιοι. πικροὶ

λει. Σπερχειὸς, ποταμὸς θεσσαλίας.

Σ πέρχειν, σπεύδειν. χαλεπαίνειν. θυμοῦσθαι, ἀπειλεῖν, ταράσσεσθαι. ¶Σπέρχνη, σπερχνοποιός.

Σ περχνὸν, σπουδαῖον, καὶ εἶδος ἱέρακος. ¶Σπερχνὸς, σφαχὺς σπουδαῖος, ἄγαν ἐγκείμενος πρός τι, ἢ ἐπειγόμενος. ¶Σπερχόμενος, ἐπειγόμενος.

Σ πέρχοντες, ἐπείγοντες θυμοῦντες. ¶Σπερχυλλάδην, κέκραγας. ἀγανακτήσεως, ὑλακτεῖς ἄγαν, παρὰ τὸ σπέρχεσθαι. ¶Σπέρχων, ἐπείγων, κελεύων.

Σ πέσθαι, ἐπακολουθῆσαι. ¶Σπέτη, ἵσταται.

Σ πέτε, εἴπετε. ¶Σπεύδεται, ἱερουργεύεται, ἐρεθίζεται. ¶Σπεύδων, σπουδάζων ἐνεργῶν. ¶Σπεύσατο, παρακαλέσαιο. ¶Σπευσενδρίδαι, γένος ἰθαγενῶν. ¶Σπῆσαν. ἔκαμον. ἐταλαιπώρησαν, ἐκακοπάθησαν. ¶Σπήλαιον, ἄντρον, σπέος.

Σ πηλὸν, σκληρόν. ¶Σπήλυγγες, τὰ κοῖλα τῆς γῆς σπήλαια. ¶Σπείσονται, συνήσονται. ¶Σπίγγος ἰχθῦς ¶Σπίζειν, σπίνειν. ¶Σπίλα, σύμφυλα. ¶Σπιλάδες, μεμιασμένοι. ¶Σπιγγὸν, μικρὸν βραχύ. ¶Σπίδιος, μεγάλου. στρογγύλου μικροῦ. ¶Σπίδιον, τὰ αὐτά. ¶Σπιδὲς, μέσα πλατὺ εὐρύ. ¶Σπιδνὸν. πυκνὸν, συνεχὲς, πεπηγός.

Σ πιδόεν, μέλαν, πλατὺ σκοτεινὸν πυκνὸν, μέγα.

Σ πίζα, ὀρνιθάριον στρουθῷ ἐμφερές. ¶Σπιζία τὰ ὄρνεα ἅπαντα. ¶Σπιζίας, εἶδος ἱέρακος.

Σ πιζίτης. εἶδος αἰγιθάλου ὀρνέου. ¶Σπιθαμὴ τὸ μέτρον τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἕως τοῦ μικροῦ διάστημα ἐκτεθέν. ¶Σπιθίαι, σκνίδες νέαι.

Σ πίκανον, σπάνιον. ¶Σπίλα. χορδαὶ ἐξ ἐντέρων.

Σ πιλάδες, αἱ περιεχόμεναι τῇ θαλάσσῃ πέτραι.

Σ πίλαξ, μῶλος ὁ πλατανώδης. ¶Σπίλοι, αἱ ἐν τοῖς ἱματίοις κηλῖδες. ¶Σπίλον, παρνασίαν ἴσον ὀμφαλῇ. οὐκ εὖ. σπιλάδες γὰρ πέτραι. ¶Σπῖλος, ῥύπος ἱματίου. ¶Σπῖδος, πρῖνος, κηλὶς πέτρα περιώδης. χοιράς. γῆ κεραμική. ¶Σπίλον, συμπεφυκὸς λεῖον. ¶Σπίλων, βραχεῖς τόποι. ¶Σπιλῶσαι, ῥυπῶσαι. ¶Σπῖνα. ὁ σπῖνος. ¶Σπινδῆρα, ἄροτρον. ¶Σπίνθιος, ἀρότρου. ἀπόλλων.

Σ πινθῆρες. ἀποβολαὶ πυρός, ¶Σπινθία, εἶδος ὀρνιθαρίων, σπῖνοι. ¶Σπείσονται, βοῶνται.

Σ πλάγχνα, ὑπὲρ ἔγκατα, καὶ τὰ ἔνδον τῶν ζώων.

Σ πλαγχνὸς. μεμιασμένος. ¶Σπλεκοῦν, πλησιάζειν. συνουσιάζειν περαίνειν. ¶Σπληδὼ, σποδὸς λεπτὴ κόνις. ¶Σπλῆνες, οἱ ὑπὸ τῶν λέβητι ἑλικτῶν καὶ παρὰ τοῖς ἰατροῖς τὰ ἐπιμήκη ὀθόνια.

Σ πογγιὰ, σπογγώδη. ¶Σπόγγος, σπογγίον. ¶Σποδεῖν σποδῷ συγγίνεσθαι. ¶Σποδεῖσθαι, περαίνεσθαι. ¶Σποδέοντο, ἐμάχοντο ἐτύπτοντο.

Σ ποδὸς, κόνις σποδός. ¶Σποδεσίλαυρα, ἡ τὰς ὁδοὺς τρίβουσα, ἢ ἐν τοῖς ὁδοῖς τριβομένη. ¶Σποδήσω, ὀπτήσω, φλέξω. ¶Σποδὸς, κόνις τέφρα, ἀφόδευμα. ¶Σποδούμενος, τυπτόμενος, καὶ τὰ ὅμοια

Σ πολὰς, χιτωνίσκος βαθὺς, σκύτινος, ὁ βύρσινος θώραξ. ¶Σπόλια, τὰ περιτιλλόμενα ἔρια ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν προβάτων. ¶Σπολεῖται, σταλεῖται

Σ πόμενοι, μετελθόντων. ¶Σπονδαὶ, αἱ χοαὶ συνθῆκαι. ¶Σπονδεῖον. ἀγγεῖον ἐν ᾧ τοῖς εἰδώλοις οἶνον ἐπέσπενδον. λοιβεῖον ἐν ᾧ ἔλαιον. ¶Σπονδὴ, ὁ ἐπιχεόμενος ταῖς θυσίαις οἶνος συνθήκη ὅρκος.

Σ πονδεῖα, ἀγγεῖα, δι' ὧν σπένδουσι. σπένδικες οἱ τὰς σπονδὰς χέοντες. ¶Σπονδύλη, ἡ γαλῆ παρὰ ἀττικοῖς. ¶Σπόπια, σίμμα. ὅ τινες σκιτίας.

Σ ποράδην, ἐσπαρμένως ἢ ἐν διαφόροις. ¶Σποριθεὺς, σπορεύς. ¶Σποργαὶ, ἐρεθισμοὶ, εἰς τὸ τεκεῖν.

Σ πόρθυγγες, αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ῥύπου τρίχες.

Σ πορθύγγια, τρίβολα τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν, ἅ τινες σπυρίδας καλοῦσιν. ¶Σπορτία, ἑορτὴ ἀγομένη.

Σ πόρφυλον, τόκοι. ¶Σπούδαξ, ἀλεκτρίβανος.

Σ πουδαρχαιρεσίαι. οἱ περὶ τὰ ἀρχαιρέσια σπουδάζοντες

Σ πουδαρχίαι, κατὰ σπουδὴν ἄρχοντες.

Σ πούσμα, σπουδὴ, σπούδασμα. ¶Σπουδὴ, ἡ συνήθης ἡμῖν σπουδὴ, οἷον ἐσάλευε μετὰ τάχους.

Σ πύγγας, ὄρνις. ¶Σπυρθὶς, σπυρθίζειν σπᾶσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, πυραδίζειν καὶ σφύζειν.

Σ πυρὶς, τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος. ¶Σπυρίχνιον, πλεκτόν τι ἐξ οἰσυΐνων. ¶Σπύραθοι, τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἡ κόπρος. ¶Σπυρροὺς, πυρρούς.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Σ Ταβαλοκόμαν, ὑλοκόμην. ¶Σταβατῖναι κωπῶντων. ¶Σταβεῖα, κωπίων. ¶Σταβόλιχον, ἔνστραβον. ¶Στάγην, κάρδοπον. ¶Στακόνες, ῥανίδες, θυγατέρες.

Σ ταγρόν. ξηρὸν, θερμὸν, ἀμαῖον. ¶Στακτὸν ἐν τοῖς μεταλλικοῖς, τὸ καθαρὸν σιδήρειον, ὃ καὶ στομώνοθαλπον τὸν διαιροῦντα ταῦτα καλοῦσιν. ¶Σταδαῖα, ἑστηκότα ὄρθια. ¶Σταδαῖον, μέλος τὸ πρῶτον.

Σ τάδιον, γυμνάσιον, καὶ τόπος μέγας ἁπλοῦς καὶ ὁμαλὸς, ἢ μέτρον χωρίου. ¶Στάζει, ῥέει.

Σ ταδία, ἡ λυχνία. ¶Σταδίη, ὁ συστάδην καὶ ἐκ χειρὸς μάχη. ἢ ἐκ συστάσεως καὶ ἐκ διαδρομῆς. ¶Σταδινὸν, παρὰ δίωνι, πολίτην. ¶Στάδιον. τέλειον. βραβεῖον ἐπινίκιος δόξα. ¶Στάδιος χιτὼν, στάδιος θώραξ. ¶Σταθὰν, μενὸς, τεκμαιρόμενος συλλογιζόμενος, στοχαζόμενος. ¶Σταθερὸν. βέβαιον, ἰσχυρὸν ἑδραῖον. ἄλλοι δὲ τὸ ὑποστατικόν. οἱ δὲ μεσημβρινὸν, ἢ ἑστηκός. ἔνιοι, θερμὸν, καθαρὸν, γαληνὸν, εὔδιον.

Σ ταθερὰν, τὴν μεσημβρινὴν ὥραν τὴν θερμὴν ὡς πλάτων. ¶Σταθεύειν, πυροῦσθαι.

Σ ταθεῦσαι, τὸ περὶ ἐσχάρῃ χλιᾶναι. κρέας καὶ τὸ ὀπτῆσαι. ¶Σταθευτὸς, πεφλογισμένος ἠρέμα.

Σ ταθμὰ, θύρετρα, τάλαντα. ¶Σταθμία. φλιαί.

Σ τάθμη, σπάρτος. ἐν ᾗ ἀπευθύνουσιν οἱ τέκτονες, ὅθεν καὶ σταθμήσασθαι τὸ ἀπευθῦναι λέγεται, ἢ κανών. καὶ τὸ ἐν τῷ διαβήματι μολυβδοῦν σκεῦος, καὶ ξύλον ναυπηγήσιμον. ¶Σταθμολάται, ὀζῶσται νεῶν.

Σ ταθμήσαις, ἐν ζυγῷ στήσας. ¶Σταθμία. ἐπίθετον ἀθηνᾶς. ¶Σταθμήσασθαι, συμβαλεῖν εἰκάσαι.

Σ ταθμοὶ. ἐπαύλεις. ὅπου ἵστανται ἵπποι καὶ βόες καὶ

ὁρμὴ πρὸς αὔξησιν. ¶ Σοοῦται, φεύγει διώκεται.
Σ ορλισμὸς, τὸ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι, ὅθεν ἐπελωί
ζειν. ¶ Σορέλλο, σκῶμμά τι ἐπιχωριάζον εἰς
τοὺς γέροντας ἀπὸ τῆς σοροῦ.
Σ ορεύει, σωρεύει. ¶ Σόος, τορός. ¶ Σωρελλόν, ὁ
μοῦ. παρὰ τὴν σορόν. ¶ Σόρνιξα, εὔζωμον.
Σ ορόα, πκλινηύρου εἶδος. ¶ Σορὸς, μνῆμα θήκη.
Σ ορωνὶς, ἐλάτη παλαιά. ¶ Σόσσος, ὁ διόπτρα, καὶ
τὸ σκολιὸν διάστημα. ¶ Σοῦ. ἴει, σῶζε. ὅρμα.
Σ. ουλάειον, ἐργαλοθήκη. ¶ Σούκινος, ὁ οἰνοχόος.
Σ οῦκλαι, φοινικοβάλανοι. ¶ Σουκοβάλανος, τὸ αὐ
τὸ φοίνικες. ¶ * Σουλαλ. πολεμεῖσθαι. ¶ Σόοι,
σῶοι. ὑγιεῖς. ¶ Σούμορος, κεχορτασμένος πλήρης.
Σ ουνεπισπᾶσθαι, συνακολουθῆσαι. ¶ Σουνιεὺς, σουνιεῦς.
Λῦμος. ¶ Σούνιον, ἀκρωτήριον τῆς ἀττικῆς.
Σ οῦσις, ὁ πόρθυσις. ἄλλοι δὲ οὖς. ὁ δρόμος. ¶ Σοῦσθαι
εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι. ¶ Σοῦσθε, ἴτε, ὁρμᾶτε.
Σ ούσινον, τὸ ἐκ κρίνου μύρον. ¶ Σοῦσο ἴθι ὅρμα.
Σ οῦσο, ἔρχου πορεύου. ¶ Σοῦται, ἔρχεται πορεύε
ται διώκεται, σώζεται. ¶ Σοφία, πᾶσα τέχνη,
καὶ ἐπιστήμη. ¶ Σουφείρ, χώρα ἐν ᾗ οἱ πολύτιμοι
λίθοι καὶ ὁ χρυσὸς ἐν ἰνδίᾳ. ¶ Σοφίης. περὶ
τὴν τέχνην σοφίας. ¶ Σοφίζεται, σοφόν τι λέγει,
καὶ παρακρούεται λόγῳ. ¶ Σοφιστὴν, πᾶσαν τέ
χνην σοφίας ἔλεγον οἱ σοφισταὶ, τοὺς περὶ μουσικὴν
διατρίβοντας. καὶ τοὺς μετὰ κιθάρας ᾄδοντας.
Σ οφιστὴς, ἀπατεὼν, διδάσκαλος πανοῦργος.
Σ οφὸς, φρόνιμος. φιλότεχνος, καὶ ἐξευρετικός. καὶ ὁ
τῶν θείων ἔμπειρος. ¶ Σοφῶς, εὐτάκτως, κα
λῶς. ¶ Σοσόμην, ὁρμώμην.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Πᾶ, φλοιὸς ῥίζης, ὁ ἐρυθρόδανον. ἢ τὸ φυτὸν
Σ τοῦ φοίνικος, καὶ ὄργανον μουσικόν.
Σπάδακες, κύνες. ¶ Σπαδαχὴρ, στρατηγός.
Σ πάδον, τὸ στάδιον. ¶ Σπάδωνα, τὸ σπάσμα, ὁ τὸν
εὐνοῦχον. ¶ Σπάδων, ὁ εὐνοῦχος.
Σ πάζει, σκύζει ἀχρεῖοι. ¶ Σπαθᾷ, τρυφᾷ, ἀναλί
σκει, ἀσώτως καὶ ἀφειδῶς ἀλαζονεύεται. ¶ Σπά
θη, μάχαιρα, ξίφος. ¶ Σπαθᾶσθαι, τὸ ὀρθὸν ὕφος *
σπάθῃ κεκρουμένον οὐ κτένει. ¶ Σπάθημα, πύκνω
μα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕφη.
Σ παθητὸν, γυναικεῖον. ¶ Σπαθίζεσθαι, μύρῳ
ἀλείφεσθαι. ¶ Σπαθίνης, τῶν ἐλάφων τίς οὕ
τω καλεῖται. ὁ ἡλικίαν ἐλάφου.
Σ παθὲς, ἱμάτιον σπάθῃ ὑφασμένον. ¶ Σπαθί
σματα τὰ σπαθωνίσματα. ¶ Σπαθῶσι, σκορπί
ζωσιν. ¶ Σπαίρει, ἅλλεται, σκιρτᾷ, πηδᾷ.
Σ καρπίζει. ψυχαγωγεῖ. ¶ Σπαιρόντων, τὴν ψυχὴν
ἐκπνεόντων. ¶ Σπάκα, κύνα, ὁ σφίγξ.
Σ πάλαξ ὁ ἀσπάλαξ εἶδος ἀρουραίου μυὸς ἐκ γενετῆς
τυφλοῦ καὶ ἵππων εἶδος οἱ σπάλακες. ¶ Σπαλα
κία, νόσος ὁ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πήρωσις.
Σ παράσιον, ὄρνεον ἐμφερὲς στρουθῷ, ἔνιοι σκίψ.
Σ πάλαθρον, σκάλαθρον. ¶ Σπαλύσεται, στε
ῥεωθήσεται, ταράσσεται. ¶ Σπάργανα, δείγανον.
Σ πανίαν, τὴν σπανιότητα, ὡς ὁσίαν τὴν ὁσιότητα.
Σ πανίζεται, σκορπίζεται ἀπορεῖ. ¶ Σπάνιον, ἀραι
όν. ¶ Σπανὸν. τίμιον, πολλοῦ ἄξιον ὄν.
Σ παραβάραι, οἱ γερροφόροι. ¶ Σπαρασσόμεθα, ξεό
μεθα, ταραττόμεθα. ¶ Σπαράγμασι, ξεσμοῖς παρα
χαῖς, ἀποβολαῖς διαρμοῖς. ¶ Σπάργα, ὀργᾷ.
ὁρμᾷ. ¶ Σπαργᾶν, ὅτε οἱ μαστοὶ πλήρεις ὦσι γά
λακτος. ¶ Σπάργανα, δεσμὰ ῥάκη. ¶ Σπαρ
γάνοις, δεσμοῖς ῥάκεσι. ¶ Σπαργῶσι, πλημμυροῦ
σιν ἀποστάζουσιν. ¶ Σπαργῶν, ὁ πλήρης καὶ δεόμε
νος ἐκκρίσεως. ¶ Σπαρνὰς, σπανίους, ἀραιάς.
διεσπαρμένας. ¶ Σπάρνιοι, ἐνθαλάττιοι πέτραι.
Σ παρνὸν, σπάνιον, ὀλίγον. ¶ Σπαρνοπόλιος, ὀλιγο
πόλιος. ¶ Σπάρξαι, σπαργανῶσαι, σπαράξαι.
Σ πάρτα, σχοινία, ῥάμματα. ¶ Σπάρτιον, ῥάμματος.
Σ πάρτη, πόλις ἢ στάθμη τεκτονικό. ¶ Σπαρτωλὸς,
πόλις. ¶ Σπασμὸς. ὁ παλίρροια καὶ τὸ πάθος.
Σ πασάμενος, ἑλκύσας. ¶ Σπάσαι τοῦ ἑλκύσαι ὀγκω
σιν. ¶ Σπάσομεν, ἀγρεύσομεν, ἑλκύσομεν.
Σ παταγγαι, οἱ μεγάλοι ἐχῖνοι οἱ θαλάσσιοι.
Σ παταγγίζειν, ταράσσειν. ¶ Σπαταλᾷ, τρυφᾷ.
Σ πατάλας, μαστιγωτίας. ¶ Σπατέων, δερματίνων.
Σ πατίακτον. διεσπασμένον καὶ εὔχροον. ¶ Σπατί
ζει τῶν σπατέων ἕλκει. τῶν δερμάτων, τῶν τιτθῶν.
Σ πατίλουροι, οἱ τὴν οὐρὰν εἰς τὴν σπατίλην ἐκτιθέν
τες. ¶ Σπατίλη, τὸ ὑγρὸν διαχώρημα. ¶ Σπά
τος, δέρμα σκύτος. ¶ Σπαύονθης, σκαλμίνιοι.
Σ πιλάς, πέτρα. ¶ Σπεῖμα, σχοινίον. ¶ Σπινθὴρ,
ἀκοντισμὸς, πυρὸς ἀποβολαί. ¶ Σπείομεν, πορευ
θῶμεν. ἀκολουθήσωμεν. ¶ Σπεῖομαι, ἐπακολού
θησιν, συνελθεῖν. ¶ Σπεῖον, σπήλαιον, σπήλαιο
νέων, οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι, καὶ περὶ νεὼς σκεῦός τι,
καὶ σύστρεμμα ἐκ σχοινίου, ὁ ῥάκκος καὶ ἱμάτια καὶ ἱστία
ἄλλοι εἶδος ἱματίου εὐμεγέθους γυναικείου.
Σ πεῖραι, σπειραί, δράγματα, ἕλικες, καὶ τὰ μαλάγμα
τα τῶν νεῶν. ¶ Σπείραμα, πλῆθος.
Σ πεῖρα, πλῆθος στράτευμα, τάγματα, ὁ συστροφαί.
Σ πείραισι ταῖς ἑλιγαῖς τοῦ ὄφεως. ¶ Σπεῖρον, τὸ κα
λὸν ἱμάτιον, καὶ τὸ ῥακκώδης. ¶ Σπεῖσαι. ἐκχέ
σαι, προσευξεσθαι, θῦσαι θεῷ. ¶ Σπέλεκτος, πελε
κάν. ¶ Σπελλάμεναι, στιλάμεναι. ¶ Σπέληξι,
σπελέθοις. ¶ Σπένδαμνον, ξύλον. ¶ Σπένδε
σθαι, θυσιάζεσθαι. ¶ Σπένδεται, θύεται,
Σ πένδομαι, θύομαι. Σπενδόμενος, ἀνατιθεὶς τῷ
θεῷ. ¶ Σπέος, σπήλαιον, ἄντρον. ¶ Σπεργανῶ
σαι, σπαράξαι. ¶ Σπέργων. ἐρρωμένως.
Σ πέργουλος. ὀρνιθάριον ἄγριον. ¶ Σπέργυς, πρέσβυς.
Σ περμολόγον, εἴλησις πολυπλοκό.
Σ πέρμα πυρὸς, τὸ ὑμίκαυστον ξύλον. ὁ αὐτὸ τὸ πῦρ, ἢ
βραχύ τι τοῦ πυρὸς, ἢ τὴν λαμπηδόνα, ὁ σπινθῆρα.
Σ περματίας, ὁ μέσος σικυός. ¶ Σπερμολόγος, φλύ
αρος, καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων, καὶ κολοιῶδες
ζῶον. ¶ Σπερμονόμος, τὰ αὐτά. ¶ Σπέρξο
μαι, ὀργισθήσομαι. ¶ Σπέρχειν, σπεύδειν, θυμοῦσθαι.
ἀπειλεῖν. διώκειν. ¶ Σπέρχει. σπουδάζει σπεύ

ὥςπερ σκῶλος πυρίκαυςος, ἢ ἀκάνθης εἶδος, ὃ ξυςαί νω. παρὰ τὸ σκέλλω. ἔςι δὲ καὶ πόλις ἐν βοιωτίᾳ.
Σ κώλοψ, ξύλον ὠξυμμένον, ἢ ἄκανθα. ¶ Σκώμμα τα, λοιδορήματα πλωτος χάριν. ¶ Σκωρυφί αν, τὸ σκανδαλον ἐμ μησίν. ἐν δὲ τεσσακάσι τὰ δυσώδη χρέα. ¶ Σκῶπες, εἶδος ὀρνέων. οἱ δὲ κολοιοὺς καὶ εἶ δος ὀρχήσεως. ¶ Σκῶμμα, εἶδος κουρᾶς ἢ λοιδο ρίας. ¶ Σκωπευμάτων σχῆμα διὰ χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὥςπερ ἀποσκοπούντων.
Σ κώπτει, γελοιάζει, παίζει, ληρεῖ. ¶ Σκωρίδες, γραίες. ¶ Σκωρία, ἡ γαιώδης ἐν ὑποστάθμῃ.
Σ κῶψαι, μέμψαι.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Μᾶν, σμήχειν. ¶ Σμαραγεῖ, ἠχεῖ. ψοφεῖ.
Σ ¶ Σμαραγήσει, ἠχήσει, ψοφήσει. ¶ Σμαρά γνα, μάςιξ, ῥάβδος, καὶ χωρὶς τοῦ σ.
Σ μάρδικον, ςρουθίον. ¶ Σμαρδικοπῶλαι, οἱ τοὺς ςρουθοὺς πωλοῦντες. ¶ Σμαρίδες, γραίες, καὶ ἰχθύδια μικρὰ ἄριςα. οἱ δὲ τὰς μαινίδας.
Σ μαρκόν, καθαρόν, βρωτικὸν δριμύ. ¶ Σμερδαλέ ον, φοβερὸν καταπληκτικόν. ¶ Σμερδνόν, δεινὸν καταπληκτικόν, πολεμικόν, σκυθρωπόν.
Σ μέρδνος, λῆμα, ῥώμη, δύναμις, ὅρμημα. ¶ Σμέρ δος, ἰχθύος εἶδος. ¶ Σμηκτικόν, τήλις ὁ θέρμη.
Σ μικρόν, καθαρὸν δριμύ. ¶ Σμῆλαι. ςῖψαι.
Σ μηλακεῖ, φωνεῖ. ¶ Σμῆναι, τῶν μελισσῶν οἱ κηρο δόχοι. ἤτοι αἱ θῆκαι. ¶ Σμηνίον, ἡ πρόπολος.
Σ μηνοκόμος, μελισσουργός. ¶ Σμῆνος, τὸ μελισσῶν καὶ σφηκῶν ἄθροισμα. τὰ δὲ ἀγγεῖα σμήνη.
Σ μηρία, κιονὸς χαλκιδικῆς. ¶ Σμήριγγες, πλεκταὶ σειραὶ βόστρυχοι. καὶ τῶν κυνῶν ἐν τοῖς μηροῖς καὶ τοῖς αὐχέσιν ὀρθαὶ τρίχες. ¶ Σμήραξ, πόα. καὶ εἶδος ἀκάνθης. ¶ Σμήρινθος, ὄρνις ποιός. ¶ Σμήριν θοι, σπάρτα σχοινία. ¶ Σμῆσον, τὸ τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος
Σ μήχει, τρίβει, καθαίρει. ¶ Σμῆχμα, τὸ σμηγλίον.
Σ μικρίζεσθαι, διαιτᾶσθαι.
Σ μικρόν, μικρόν, ἢ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον, ἐλάττω ὅμοιον.
Σ μιλακτεῖ, φωνὴν ἀποτελεῖ. ¶ Σμίλαξ, κιττώδες φυτὸν ἑλισσόμενον. ἕρπει δὲ ἀεὶ πρὸς τὸ ὕψος, καὶ λεπτοὺς αὔξησι κλῶνας καὶ τῶν ἐγγὺς ἑστηκότων κατα δράσσεται φυτῶν, ὡς καταπνίγεσθαι ὑπ' αὐτοῦ.
Σ μιλεύματα, διαλύμματα. ¶ Σμίλος, δένδρον, οἱ δὲ, πρῖνος ἄλλοι σμίλακα, ἧ ςεφανοῦνται.
Σ μινδύρεια, εἶδος ὑποδημάτων γυναικείων.
Σ μίνθα, ὁ καρικίδιος μῦς. ¶ Σμινθεύς, ὁ ἐν τῇ σμίν θῃ τιμώμενος, λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀπόλλων.
Σ μίνθος, μῦς. καὶ ὁ ἀπόλλων δὲ σμινθεὺς διὰ τὸ ἐπὶ μυωπίας φασὶ βεβηκέναι. ¶ Σμίνθουροι, τὰς οὐ ρὰς οἱ σείοντες. μίνται, πολίουρος.
Σ μινύη, σκαφίδιον δίκελλον. ¶ Σμινύης, σμινύη.
Σ μιρεύ, μέτρον οἰνικὸν εἰς πεντήκοντα λιβύας.
Σ μιρὶς, ἄμμου εἶδος, ὃ σμήχονται οἱ σκληροὶ τῶν λί θων καὶ δένδρον. ¶ Σμῦς, μῦς. ¶ Σμογερόν, σκληρόν, ἐπίβουλον, μοχθηρόν. ¶ Σμοιὸς, χαλε πός, φοβερός, συννός. ¶ Σμοιῷ προσώπῳ φοβερῷ, ἢ συννῷ, σκυθρωπῷ. ¶ Σμοκορδῦν, τὸ σχηματί ζεσθαι τὰς γυναῖκας. ¶ Σμοκόρδυες, τοὺς τὰς ὀφρῦς ἐγκοίλους ἔχοντας. ¶ Σμορδῦν, συνουσιάζειν.
Σ μορδυνεῖ ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τῶν μορίων ὡς ποθω νυς. ¶ Σμυγερόν, ἐπίπονον, οἰκτρόν. μοχθηρόν, πο νηρόν, ἐπίβουλον, ἀνιαρόν, χαλεπόν.
Σ μυγερῶς, ἐπιπόνως. ¶ Σμυδρὸς, διάπυρος σίδηρος
Σ μυκτήρ, ὁ μυκτήρ. ¶ Σμυλίχη, τοῦ ζυγοῦ τὸ τρῖμ μα, ἐν ᾧ ὁ ἱστοβοεὺς καθήρμοσται. ¶ Σμύλλα, σκύρα.
Σ μυνδαρίδια, ὑποδήματα ἀπὸ σκυτέως τινὸς σμινδυ ρίδου, ἢ τὰ πολυτελῆ ἀπὸ σμινδυρίδου.
Σ μύξαι, φλέξαι, ἐμπρῆσαι, μαράναι. ¶ Σμυὸς. σκυ θρωπός. ¶ Σμυρναῖος, ἀπὸ σμύρνης. ¶ Σμυρνί ον, τὸ ἱπποσελίνου ὁ καρπὸς καὶ αὐτὴ ἡ βοτάνη.
Σ μύρος, ὁ ἄρσην ἰχθῦς, καὶ ἡ θήλεια σμυρναία.
Σ μυρτή, σμυρτός. ¶ Σμῦς, ὁ μῦς. ¶ Σμύσσεται, ἀπομύσσεται. ¶ Σμυσία, ἡ πρόπολος λυσικράτη.
Σ μύχοιν, ἀφανίζοιν, κατακαίοιν, φθείροιτο, ξύχοιν
Σ μύχει. φθείρει, ξύχει. ¶ Σμώγη, ῥανὶς τὸ τυχόν. ἀμετρίας βουλεύσασαν. ¶ Σμώδιγγες, μώλωπες, τραύματα. ¶ Σμῶδιγξ, ὕφαιμος μώλωψ ὁ διὰ πληγῆς τύπος. ¶ Σμῶδιξ, μώλωψ τὸ ἀπὸ πλη γῆς οἴδημα. φλὲψ φλεκτίς. ¶ Σμώμενος, σμεχό μενος. ¶ Σμῶος, ἡ ἀνέμου πνοή. ¶ Σμωθίοντα. τὰ παρασόμενα, ζέοντα. πομφόλυγας ποιοῦντα.
Σ μωχεῖν, ἐνδρεκεῖν μετὰ σπουδῆς.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Οάνα, ἀξίνη πάφιοι. ¶ Σοβάδες, ὑπερήφα
Σ νοι, ἄτακτοι μαινόμεναι ἢ μιαινόμεναι.
¶ Σοβαρεύεσθαι τὸ ἐξιτήλως ἔξω τοῦ δέοντος.
Σ οβαρεύεται, ἐπαίρεται. ¶ Σοβαρητικόν, σφοδρόν.
Σ οβαρὸς, ὑπερήφανος, αὐθάδης σεμνός, ἀπὸ τοῦ σέβας ὁ συβαρὸς καὶ πλούσιος ἀπὸ συβαριτῶν.
Σ οβεῖν, διώκειν τρέχειν, ἀπελαύνειν. ¶ Σοβεῖται. διώ κεται. ¶ Σοβῶν, τῶν σοφῶν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ σοβεῖν.
Σ όδομα, πήρωσις, τύφλωσις, ὃ στέρωσις ἀςῶσα σιωπή, ὁμοίωμα, ἔκκλισις καὶ θεμέλιος. ¶ Σόγχος, λά χανον ἄγριον. ¶ Σοιδηνόλεις, βάκχαι. διὰ τὸ σισοβεῖ σθαι ἐν τῷ βακχεύειν, σόος γὰρ ὁ ὁρμὴ καὶ φορά.
Σ οίθης, ψίθυρος, ἀλαζών, διάβολος. ¶ Σοίκιδες, κώνωπες. ¶ Σοῖο, τοῦ σοῦ. ¶ Σοῖσι, τοῖς σοῖς.
Σ οἱ πάντων μαχόμεθα, διὰ σὲ πάντων μαχόμεθα.
Σ όεις. σώζεις. ¶ Σόλοι, πόλις. ¶ Σοκᾶ, βροχέζει, ὀχλεύει. ¶ Σολοικίζει, βαρβαρίζει. ¶ Σολοικι σμός, ὅτε τις ἀτέχνως διαλέγεται. ¶ Σόλοικον, τὸ ἀμαθές. ¶ Σόλοικος, ἐπισεσυρμένος, ἀδιάφορος.
Σ ολοιτύπος, μυδροκτύπος ὁ χαλκεύς τις ἐν κύπρῳ.
Σ όλον, ἀποχώνευτον δίσκον, ὃ σιδηροῦν, ἢ κεχωνευμένον.
Σ όλον, δίσκον. ¶ Σολοεντὶς, ἄκρα διὰ λιβύης.
Σ ολύμοισιν, ἔθνη σκυθῶν. ¶ Σομφὸν, χαῦνον.
Σ ομφαλίς, αἱ χαυνότεραι τῶν αἰγιαλῶν.
Σ οναρόν, ῥωμαλέον. ¶ Σόοι, σωτήριοι, ὑγιεῖς ὁλό κληροι, σωζόμενοι. ¶ Σόος, σῶος καὶ τὰ ὅμοια. καὶ

Σ κόρθοι, τόρνοι, σκορθοβροί. ¶Σκόρδιος, κόστος μυρσίνου τὸ φυτόν. ¶Σκοράβυλος, κάνθαρος.

Σ κοροδῶν, τόπος ἐν ᾧ τὰ σκόροδα φύεται. διὸ καὶ ὀξύτονως. ¶Σκοροδίσαι, τὸ πρὸ τῆς μάχης σκοροδίσαι ἀνατρεῖψαι τοὺς ἀλεκτρυόνας. ¶Σκοροδοῦν, συνουσιάζειν. ¶Σκορπίος, τὸ ἄστρον, καὶ τὸ χερσαῖον ἑρπετὸν, καὶ θαλάσσιος ἰχθύς. καὶ τινα ἣν ἔνιοι σκορπίουρον. ¶Σκορπίος ὀκτάπους, παροιμία σκορπίον ὀκτάπουν ἐγείρεις. ¶Σκορπαινοῦται, ἀγριαίνεται, ἐρεθίζεται. ¶Σκορπιοῦ, ὡς τὸ θηρίον βακχύνου ὀργίζου. ¶Σκότεον, ὅταν συσκοτάσῃ ἡ σκοτία. ¶Σκοτεινεία, ζόφος ἀχαιοί.

Σ κοτίας, δραπέτης. ¶Σκοτεύει, δραπετεύει.

Σ κότιον, λαθραῖον. ¶Σκοτία, μέρος τὶ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι προσαγορευόμενον τρίγλυφον καὶ ἀφροδίτης σκοτίας ἱερὸν κατ' αἴγυπτον.

Σ κότιος, νόθος, ὁ λάθρα γεννηθεὶς τῶν γονέων τῆς κόρης τοὺς γὰρ μὴ ἐκ φανερᾶς λαθραίας δὲ μίξεως γεγονότας, σκοτίους ἐκάλουν ἔνιοι παρθενίους, ἄλλοι κορινθίους καθάπερ μαρσύας ἐν τῇ ἰάδι. ¶Σκοτοδινιᾶ, σκοτοῦται. ¶Σκοροδινιάσας, μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστραφεὶς, ὅ ἐστιν ἰλιγγιάσας.

Σ κορίβορον, συννεφὲς, σκοτεινόν. ¶Σκοτόμαινα, ἀττικὸν τὸ οὕτω λέγειν. ¶Σκορμόνη, βαρεῖα νὺξ ἢ ἀσέληνος. ¶Σκορμηνία, σκότος σελήνης.

Σ κοτομήνιος, ἀσέληνος νύξ. ¶Σκόρς. ὄλεθρος, θάνατος. ¶Σκότος ὄσσε κάλυψε. θάνατος κατέσχεν.

Σ κοῦλαι, κνῆσαι. ¶Σκύβα, λάχανον ὃ λαψάνη. τινὲς δὲ σκοῦβα. ¶Σκύβαλα, κόπρος. ¶Σκυβαλίζεται, ἐξουθενεῖται, παραρίπτεται, ἀποδοκιμάζεται.

Σ κυβαλισμὸς, ἐκφαύλισμα, καὶ τὸ ἀδόκιμον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν σκυβάλων τῶν ἀχύρων.

Σ κυδέσκια, εὔκλος. ¶Σκυδίζει, λακτίζει.

Σ κυδικαί. πολέμων παρὰ ἑρμοδώρῳ γεγράφθαι φησὶ ὑποδήματα δὲ φορεῖν τὸν ἐλευθέριον, σκυδικὰς λευκὰς καὶ μαθλότινας. ¶Σκυδμαίνειν, σκυθρωπάζειν, νεμεσᾶν, ὀργίζεσθαι. ¶Σκύδμαινης, σκυθρωπός. ¶Σκύδμαινε, ὀργίζου. ¶Σκύζει, λυπεῖ, ὀργίζεται. ¶Σκυθῆσθαι, χολοῦσθαι, θυμοῦσθαι, σκυθρωπάζειν. ¶Σκύζης, παρὰ φιλητᾶ, παύσασι τῆς σκύζης, ἀντὶ τοῦ * κάπρας.

Σ κυζομένη, λυπουμένη ὀργιζομένη. ¶Σκυζηθμὸς, ὅσον χοῦ ἀποφθέγγονται ὥσπερ κύνες. ¶Σκύθαι, οὕτω τί τῶν γελώων ἐλέγετο. ¶Σκύθης ὄνειον δίαιταν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων, τινὲς δὲ βδελυττομένων μὲν λόγῳ ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη πρὸς σκύθην παρόντα. ¶Σκυθίας, οὕτως ἐκάλεῖτο ὁ δοῦλος. ¶Σκυθικὰ, ὑποδήματα ποιά. ¶Σκυθικὸν ξύλον, τὸν διάπυρον, ἔνιοι τὴν θαψίαν. ¶Σκυθικὸς, κρατῖνος σκυθικὸν ἔφη τὸν ἱππόνικον, διὰ τὸ πυρρὸν εἶναι. καὶ ὡς ξανθίζονται αἱ γυναῖκες καὶ βάπτουσι τὰ ἔρια. ¶Σκυθιστὶ χειρόμακτρον, οἱ σκύθαι τῶν λαμβανομένων πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες ἦσαν, ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο. ¶Σκυθράζει, σκυθρωπάζει.

Σ κύθραξ, μείραξ ἔφηβος. ¶Σκυθρὸς, στυγνὸς τὰς ὄψεις. χαλεπὸς, ὠμὸς, σκυθρωπός. ¶Σκυθῶν ἐρημία. παροιμία ἀπὸ τῶν φυγόντων ἐξ ἐφέσου σκυθῶν διαδοθεῖσα. φοβηθέντες γὰρ καὶ ταραχθέντες καὶ τὰ γνώμην ἀπῆλθον. τίθεται ῥίνως ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπόπτως. ¶Σκύλα, αἰχμαλωσία. ¶Σκυλακίας, τὰ σκύλα καὶ λάφυρα, οἱ δὲ τὰς πανοπλίας.

Σ κύλαξ, σχῆμα ἀφροδισιακὸν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων.

Σ κυλεύσας, αἰχμαλωτεύσας.

Σ κυλλεῖν, τὸ τοῖς ὄνυξι σπᾶν. ¶Σκυλλανὶς, ἡ πολεμικό. ἴσως ἀπὸ τοῦ σκυλεύειν. ¶Σκυλλὶς, κλῆμα τις. ¶Σκύλλον, τὴν κύνα λέγουσιν. ¶Σκυλῆναι ξηρανθῆναι. ¶Σκυλοδέψιος, ὁ τὰς βύρσας βυρσεύων.

Σ κύλλει, ἐνοχλεῖ. ¶Σκύλον, δέρμα κώδιον, οἱ δὲ ῥάκκος, καὶ ξιβώνιον, ἢ δέρμα ἄρκτου τὸ τοῦ κασανίου κάλυμμα. ¶Σκυλμανεῖς, θυμωθεὶς. ¶Σκύλσις, θυμὸς, σάλος, ταραχή. ¶Σκύμνος, ὁ σκύλαξ τοῦ λέοντος.

Σ κύμνοις, ἐκγόνοις λεόντων καὶ ἄλλων ζώων.

Σ κνίζει, λακτίζει. ¶Σκυξιφὸν, σκυφόν.

Σ κύρβια, κρόμμυα. ¶Σκυρθαλιὰς, θεόφραστος τοὺς ἐφήβους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι, διονύσιος δὲ τοὺς μείρακας. ¶Σκυρθάλιος, νεανίσκος. ¶Σκυρθάλια, μειράκια ἔφηβοι. ¶Σκυρία δίκη, ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶ ἡ θησέως καλεῖται τελευτή. φυγόντα δὲ αὐτὸν εἰς σκύρον, ἐκεῖ κατακρημνισθῆναί φασιν.

Σ κύρος, πόλις. καὶ νῆσος. ἢ λατύπη. ¶Σκῦρος ἀργιλίδης. λυσίμαχος τὴν λατύπην. ¶Σκυρωθῶσι, λιθωθῶσιν. ¶Σκυρωτὴ ὁδὸς, ἡ ἀπίκροτος.

Σ κυταθὸν, ξάχηλον, σκελοί. ¶Σκυτάλαι, βακτηρίαι αἱ ἱππικαὶ ἴλαι καὶ ὄφεων εἰσὶ φλαγέλλαι, λῶροι πίνακες ἐφ' οἷς ἡ δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα, ἢ θύλακες δερμάτινοι.

Σ κυτάλη λακωνική. ἐπὶ τῶν ἀγγελιαφόρων τάσσεται. ἔθος δὲ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρήσασθαι ταῖς σκυτάλαις τῶν παρ' ἕλλησι γραμματείων καὶ βιβλίων.

Σ κυτάλια. αὐλίδια περιστρώματα καὶ τὸ ῥάβδωμα.

Σ κυταυλίδια. αὐλητήριον. ¶Σκυταλίδης, εἶδος καρίδων. ¶Σκυταλουμένη, ξύλῳ τυπτομένη.

Σ κυτεὺς, σκυτοτόμος, καὶ καλιγάριος. ¶Σκύτη, κεφαλή. ¶Σκυτίζει, σπαράττει. ¶Σκυτίνη ἐπικουρία. ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων βοηθημάτων.

Σ κυτίνων. καθημένων. διεζωσμένοι εἰσὶν ἐσκευασμένοι καὶ ὑπόκειται. οἱ δὲ αἰδοῖα δερμάτινα τοῦ γελοίου χάριν, ἀνώτερα τῶν ἰσχίων καὶ τῶν αἰδοίων περικείμενοι.

Σ κυροδέψης, δερματομαλάκτης. ¶Σκύτος, τὸ δέρμα. ¶Σκυροτόμος, λωροτόμος. ¶Σκυτεὺς, σκυτορράφος. ¶Σκυφοκόρακος, ἐπίχαρμος, ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις σκύφοις περιφορητήν. ¶Σκύφος, εἶδος ποτηρίου, ἢ ἔκπωμα. ¶Σκώ, παιδίσκη.

Σ κῶλα, ξύλα, ὠξυμμένα. ¶Σκώληξ, τὸ κυλιόμενον κῦμα. καὶ ἀπὸ τῆς ἅλω τὸ δινηθὲν καὶ συναχθὲν εἰς λικμητόν. ¶Σκωληκίζονται, κινοῦνται ὡς οἱ σκώληκες. ¶Σκωληκοβάτης, ὄνομα θηρίου μικροῦ παλαιστοῦ ξύλου σύβης τὸ γινόμενον ἐν τῇ ἅλῳ καὶ τὸν σῖτον λυμαινόμενον. ¶Σκώληκι, δρεπάνοις διὰ τὴν σκολιότητα. ¶Σκῶλος, ῥάβδος, σκάνδαλος, ὁ σκόλοψ. οἱ δὲ σκήληψ, ἢ ῥάβδος, ἢ ἀποξυσμὸς πάσσαλος.

Σ κιμαλίσαι, καταδακτυλίσαι. ¶ Σκιμβάζει, χωλεύει. ¶ Σκιμβασμὸς, φιλήματος εἶδος. ¶ Σκιμβάδες, ὕλο εὔθερος εἰς ῥίζαν ἐπίθεσιν, σκέπης χάριν.

Σ κιμβόλος. ὁ λίθος. ¶ Σκιμβὸς, χωλός. ¶ Σκίμποδα, κράββατον. ¶ Σκιμπόδιον, εὐτελὲς κλινίδιον μονοκοίτιον. ¶ Σκιμπόδων, κραββάτων. ¶ Σκίμποις, κράββατος. ¶ Σκίμπτει, σκίμπτεται, χαλεπαίνει, ἐρείδεται, ἐπιπίπτει. ¶ Σκίμπτεσθαι, τὰ αὐτά.

Σ κίμψαι, ἐμπηγνῦναι, ἐμπλαγῆναι, ἐμπλαθῆναι.

Σ κιμπτεῖ, χαλεπαίνει, ἐρείδεται. ἐπιπίπτει.

Σ κίμπτεσθαι, τὰ αὐτά. ¶ Σκίμψαι, ἐμπηγνῦναι, ἐμπλαγῆναι. ¶ Σκιμφθῇ, ἐγγίσῃ προσπλάσῃ.

Σ κίμψαιτο ἐλάβοιτο. ¶ Σκίμψασθαι, ἐρείσασθαι, πλῆξαι ἐμπλαγῆναι. ¶ Σκίναξις, εἶδος τῶν λαχάνων.

Σ κινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ σχινδάλαμος. ἄλλοι σκινδαλμός. · Σκινδαρεύεσθαι, κακοσχολεύεσθαι, δακτυλίζεσθαι, σκιμβαλίζεσθαι. ¶ Σκινδαρεῦσαι, τὰ αὐτά. ¶ Σκινδάκειος, ὄρχησις οὕτω καλουμένη. ¶ Σκίνδαροι, προσκυνήματα.

Σ κίνδαρος, ὁ ἐπανάστασις νυκτὸς ἀφροδισίων ἕνεκα.

Σ κινθαρίζειν ἔνιοι σκαρίζειν. τὸ γὰρ τοῦ μέσου δακτύλου τὸν μυκτῆρα παίειν δηλοῖ ὡς Δίδυμος. ¶ Σκινθίζεται, λακτίζεται. ¶ Σκιοειδία, σκιοειδῆ. ¶ Σκιόεν σκιοδρόμ μέλαν βαθύ. ¶ Σκιόεντα, σύσκιον. σκοτεινὰ ὑψηλά, ἢ τὰ μεγάλην σκιὰν ποιοῦντα. ¶ Σκίουρος, ζῷον ὁ καὶ καμψίουρος, ἄλλοι ἵππουρος.

Σ κίπει. νύσσει. ¶ Σκιπὸς, σκνιφὸς ὁ μικρολόγος.

Σ κίπων, βακτηρία ῥάβδος. ¶ Σκίθαρκος, ἰχθὺς ὁ καὶ σαχοῦρος. ¶ Σκίπωνι χειρὸς, βακτηρία χειρός.

Σ κιρεῖται, σκίρρος ἐστὶν ὁ λατύπη. ¶ Σκιροφόρια, ὄνομα ἑορτῆς. ¶ Σκιρτᾷ, ἅλλεται. κινεῖται. ὀρχεῖται, τρέχει, ἀναστρέφεται. ¶ Σκίρτησις, ἰσχὺς δύναμις καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σκιρθῶσι, σκληρυνθῶσι. ¶ Σκιρώσασθαι, ἀποσκληροῦσθαι. ¶ Σκίταλοι, ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ τῆς πρωνικίας τῆς νυκτερινῆς θεοὶ τινὰς ἐχηματίσθαι θεὸν δέ φασι πεπλάσθαι τὸν νόμον.

Σ κιτταρίαι, σκηναί. ¶ Σκιφίας, εἶδος ἰχθύος. ¶ Σκιφίζει. ξιφίζει. ἔστι δὲ σχῆμα μαχαιρικῆς ὀρχήσεως.

Σ κιφίνιον, πλέγμα ἐκ φοίνικος. ¶ Σκίφος, ξίφος, οἱ μὲν τὸ ἐγχειρίδιον, ἄλλοι εἶδος ποικιλίου. ¶ Σκιφυδρία, εἶδος κογχυλίου. ¶ Σκίψαι, ὀκλάσαι, ἀχθοί.

Σ κλοραγωγία, ἄσκησις παρὰ τὸ σκληρῶς ἄγεσθαι.

Σ κληρὸς, νόσημά τι ἀραχνίδων ἐν τοῖς σμήνεσι παρὰ τὸ σήπεσθαι τὰ κηρία. ¶ Σκληφροὶ, οἱ ἰσχνοὶ καὶ λεπτοὶ τοῖς σώμασι. ¶ Σκνιπὸν, μικρολόγον. ¶ Σκνίπτειν. νύσσειν, καινοτομεῖν. ¶ Σκνίφος, ἄκρα ἡμέρας καὶ ἑσπέρας ἀλέαι. ¶ Σκνιφὸν, ἀμυδρὸν βλέπων, ἀττικοὶ γὰρ καὶ τὸ σκότος σκνίφος λέγουσι.

Σ κνὶψ, ζῷον χλωρὸν τετράπτερον. ¶ Σκοβαλίσ, ἐλέσματι. ¶ Σκογχύλας, γογγυσμοὺς τονθορυσμούς. ¶ Σκοιά, σκοτεινά, τινὲς σκολόροβοι,

Σ κοίλιον, σκιάδιον. ¶ Σκοῖδος, ἀρχή τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη εἶδος τῶν δικαστηρίων. ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀλεξάνδρου. ¶ Σκνίθος, λάβρος ἀττικοὶ λάλος στωμύλος. ¶ Σκοιὸν, ἰσχυρὸν δὲ οὐ μαλακὸν, ἔστι μέντοι χλωρὸν ποικίλον, σύσκιον.

Σ κοῖπος, ὁ ἐξοχὴ τῶν ξύλων, ἐφ' ὧν εἰσὶν οἱ κέραμοι.

Σ κοῖψ. ψώρα. ¶ Σκόλεφρε, κατακεκαυμένη τὰς τρίχας. ¶ Σκολιὰ, τὴν παροίνιον ᾠδὴν οὕτως ἔλεγον. οὐ διὰ τὸν τῆς μελοποιίας τρόπον, ὅτι σκολιὸς ἦν, ἀλλ' ὅτι οὐχ ἅπαντες ᾖδον αὐτά. ἀλλὰ μόνοι οἱ συνετοί. ¶ Σκολιά, σκαμβά, οὐκ ὀρθά. ἄδικα. δυσχερῆ, ἐπικαμπῆ. ἄνισα, δύσκολα. ¶ Σκολλὶς, κορυφὴ ἡ καταλελειμμένη τῶν τριχῶν, τινὲς δὲ μᾶλλον πλόκαμον. ¶ Σκολοῖς, δρεπάνοις. ¶ Σκολόπαξ, ὄρνις ποιός. ¶ Σκόλοπες, ὀξέα, ξύλα ὀρθά. ¶ Σκολόπενδρα, ζῷον καὶ ἐνάλιον καὶ χερσαῖον. ¶ Σκολοπώνυμον, τὸ σαυρώσιμον ἀπὸ τῶν σκολόπων.

Σ κόλοπες, ὀρθὰ καὶ ὀξέα ξύλα. σαυροὶ χάρακες.

Σ κόλος, ἀκάνθης εἶδος. ¶ Σκολοφρὴ, κατακεκαυμένη. ¶ Σκολόφρον, θρανίον. ¶ Σκολοβρᾶ, χαλεπαίνει. ¶ Σκόλοψ, ξύλον ὀξύμον. ¶ Σκολοψίν, ὡς ὅπλισιν, τὸ γὰρ παλαιὸν τοὺς κακουργοῦντας ἀνεσκολόπιζον, ὀξύνοντες ξύλον διὰ ῥάχεως καὶ τοῦ νώτου, καθάπερ τοὺς ὀπτωμένους ἰχθῦς ἐπὶ ὀβελίσκων.

Σ κόλυβος, ὁ ἐσθιόμενος βολβός. ¶ Σκολυβρὰ, ἡ σκορόδη. ¶ Σκολύθεια, ταπεινὰ διφρεῖα ὑποπόδια.

Σ κολύθρων, ταπεινῶν, ἀπὸ σκολύθρων δίφρων.

Σ κόλυμος, λάχανον ἄγριον ἀκανθῶδες.

Σ κολύπτειν, ἐκτίλλειν, κολούειν. ¶ Σκολύφρα, σκορόδη σκληρά. ἐργώδης, δυσχερής. ¶ Σκολύψαι, κολοῦσαι, κολοβῶσαι, σπαράττειν ἐκτίλλειν. ¶ Σκομβείδες, ἰχθύες. ¶ Σκομβρίσαι, γογγύσαι, καὶ παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος. ¶ Σκόμβροι, θράκιον ἔθνος.

Σ κονδάμινα, ῥάφανος. ¶ Σκόνδρον, δρυπτὸν ὁ δρύπτει.

Σ κόνυζα. ἡ κόνυζα. ἔστι δὲ φυτὸν ἄφυλλον ἱκανῶς. καὶ στιβάδας ἐξ αὐτῆς ἐποίουν ἐν ταῖς οἰκίαις στρώματα ὑπέβαλλον. ¶ Σκοπεῖσθαι, ὁρᾶσθαι. ¶ Σκόπελος, ὑψηλὸς τόπος, ἡ πέτρα ἡ ἀκρώρεια, ἀφ' ἧς ἔστι σκοπεῖν τὰ κύκλῳ ἢ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν πέτρα. οἱ δὲ, ἀκρόπολις. ¶ Σκώπες, ὀρνέων γένος. ¶ Σκοπεῖ, ἰχνεύει, ἐπιτηρεῖ. ¶ Σκόπι, ἄποψις. ¶ Σκοπιᾶς, σκέψις. ¶ Σκοπιαζόμενοι, κατασκοπεῖν ¶ Σκοπιάζων, ἀποσκέπων σκεπτόμενος. ¶ Σκοπιαί, ἀκρώρειαι, ὑψηλοὶ τόποι. ¶ Σκοπιὴ, ὑψηλὸς τόπος ἀφ' οὗ ἔστιν ἰδεῖν καὶ περισκέψασθαι. ¶ Σκοπιωροῦνται, κατάσκοποι εἰσί. σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλαος σκοπὸς ἔσομαι. ¶ Σκοπὸς, τύπος. ¶ Σκοπτεῖ, χλευάζει διαπαίζει καταπαίζει, μέμφεται. ¶ Σκοπῶν, σκεπτόμενος. ἐνθυμούμενος. ¶ Σκορακίζει, εἰς ἔρημον πέμπει καὶ ἀρᾶται ἀπὸ τοῦ εἰς κόρακας πέμπειν. τὸ ἐξφαυλίζειν. ¶ Σκορακισμὸς, χλευασμὸς, ἐπήρεια, ὕβρις, φαυλισμός. ἀποδοκιμασία. ¶ Σκορδάζειν, σπᾶσθαι. ¶ Σκαρδαμυκτεῖ, πυκνὰ κλείει καὶ ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Σκορδινᾶσθαι, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν καὶ στρέφεσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ τοῦτο πολλοῖς τοῖς ἐγειρομένοις ἐξ ὕπνου ὅτε χασμώμενοι, ἐκτείνουσι τὰς χεῖρας· ὅπερ καὶ πολλοῖς ἄλλοις πῶς βασανιζομένοις καὶ διαστρεφομένοις ἔξω μελῶν γίνεται. ¶ Σκόρδυλα θαλάσσιος ἰχθῦς. ἔνιοι κορδύλη. ¶ Σκορδύλη, ζῷόν τι τῶν πελματίων. ἐμφερὲς ἀσκαλαβώτῃ.

Σ κάπτει, ὀρύττει. ¶ Σκάρδαζον, αἱμοσταγές. ¶ Σκαρδαμύττειν, τὸ πυκνῶς καταμύειν καὶ ἀναβλέπειν τοῖς ὄμμασι. ¶ Σκαρθμοί, κινήσεις, σκαρισμοί. ¶ Σκαρθμοῖς, κινήσεσι, δρόμοις. κρυπτοῖς λακτισμοῖς. καὶ ἡ ἐκ τεύκρου ἀναγράφεται. ¶ Σκαρία, παυλία.

Σ καρίδες, εἶδος ἑλμίνθων. ¶ Σκαρίζεται, παράττεται, βράζει. ¶ Σκαριφᾶσθαι, ξύειν σκάπτειν γράφειν ὅθεν. καὶ ὁ σκάριφος. ¶ Σκάριφος, ξέσις γραφή, μίμησις ἀκριβὴς τόπου. ¶ Σκάρκη, θρᾳκικὸς ἄγγειον.

Σ καρπαλίσαι, κρῖναι. ¶ Σκάρτας, ταχὺ, οἱ δὲ σκάπτας. ¶ Σκαρφᾶσθαι, σκεδάννυσθαι. ¶ Σκάρφη, πόλις λοκρίδος. καρφνὺς, ἰσχυρός. ¶ Σκαφεῶν εἶδος καμίνου ἐν τῷ μεταλλικῷ. ¶ Σκάφαι, ὁ ψοπλύνια. ¶ Σκάφαλος, ἀντλητήρ. ¶ Σκαφίδες, ποιμενικὰ ἀγγεῖα. ¶ Σκαφηφόροι, οἱ μέτοικοι οὕτως ἐκαλοῦντο, σκάφας γὰρ ἔφερον ἐν τοῖς παναθηναίοις ἵνα, ὡς εὖνοι ἀριθμῶνται μετέχοντες τῶν θυσιῶν.

Σ καφίον, πτύον καὶ εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς, ὃ κείρεσθαι φασὶ τὰς ἑταιρευούσας ἐστὶν δὲ παιδαγόχαλον καὶ ἰαμβικὸν ἐπίδεσμον. ¶ Σκάφος, πλοιάριον.

Σ καφώρο, ἡ ἀλώπηξ. ¶ Σκεδάζει, σκορπίζει. ἀθετεῖ. παράττει, ἐγχεῖ. καταργεῖ. ¶ Σκεθρὸν, ἀκριβές.

Σ κεῖρα, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἀρείονος, ἡ χώρα ὕλον ἔχοντα ὑπὸ τοῦ βάλλειν εἰς φρύγανα. ¶ Σκειραφεῖον. τὸ κυβευτήριον, ἴσως διὰ τὸ ἐν σκίρῳ τὴν διατριβὴν ἔχειν.

Σ κειρὰς, ἀθηνᾶ. σκίρον φασὶ τὸν ποσειδῶνος γόνιμον τὰ σαλαμῖνα τὸν ἄστεως, ¶ Σκειρίτης λόχος οὕτω καλούμενος, ὁ προκινδυνεύων, ἦν δὲ ἀρκαδικός.

Σ κειράξαι, κρεωφαγῆσαι. ¶ Σκείρατοι, οἱ πανίνικοι καὶ κυβευταί. ¶ Σκειραφεῖν, κακοπραγμονεῖν.

Σ κειρόμαντις, ὁ ὑπὸ σκείρωσι μαντευόμενος, τόπος δὲ ἦν οὕτως ὅθεν τοῖς οἰωνοῖς ἔβλεπον. ¶ Σκείρον, λατύπη, ἢ σκληρόν. ¶ Σκεῖρος, ῥύπος, καὶ ὁ δριμὺς τυρός, καὶ ἄλσος ἢ δρυμός. ἀλιτᾶς δὲ τὴν πυρρώδη γῆν.

Σ κερῶν, * ἄρχη τις λέγεται. δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν σκειρωνίδων πετρῶν κατασπεῖν. ¶ Σκερώσασθαι, σκληρωθῆναι.

Σ κελέαι, τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα. πέρθοι σαράβαρα. ¶ Σκελέεσθαι, ἄγαν σκληρῶς διακεῖσθαι.

Σ κελαδρία, ἀσθένεια ἡ νόσος. ¶ Σκελετὰ, σκίλλα,

Σ κέλλεται ξηραίνει, ἰσχναίνει. ¶ Σκέλεφος, βόλος ὄνομα λάκωνος. ¶ Σκέλισμα, τὸ ἀείμνημα. ¶ Σκελόπορον, νήπιον ἀρχίλοχος. ¶ Σκελλίδες, τὰ περὶ μήκοτμήματα. ¶ Σκέλλισμα, δρόμημα. ¶ Σκελλὸν, διεστραμμένον. ¶ Σκελλόμενα, σκελετευόμενα.

Σ κελὶς, τὸ ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἕως τῆς ὑπογαστρίας. ¶ Σκελῶν, ποδῶν. ¶ Σκέλος. τέτταται ἐπὶ τοῦ φορτικοῦ, καὶ μέρος τι τῆς νεώς. ¶ Σκελοῦνται, σκελετευθήσονται, ¶ Σκέμμα. διάνοια. ¶ Σκέπαρνον, τὸν ἀμφίστομον πέλεκυν. ¶ Σκέπαρνον ἐπίδεσμος ἰατρικοῦ ὄνομα. ¶ Σκέπας, σκέπη ὑπολοχή. ¶ Σκεπᾶσθαι, θερμανθῆναι. ¶ Σκέπη, σκέπασμα. ¶ Σκεπινὸς, ἰχθὺς ποιός. ¶ Σκεπόωσι, σκέπωσι παρέχωσιν.

Σ κέπτερ, ἀπεκρούετο, ἐφυλάσσετο, παρετήρει, περιέβλεπτο. ¶ Σκεραός. οἰδός. ¶ Σκέραφος, λοιδορία, βλασφημία. ¶ Σκέρβολον, λοίδορον, ἀποπετῶνα.

Σ κέρβολλε, λοιδόρει. ¶ Σκερβολλεῖ, λοιδορεῖ, ἀπατᾷ. ¶ Σκέρβολος, λοίδορος καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σκερρὸν ὄντα, σκιρτῶντα παῖδα. ¶ Σκεφὸς, αὐλαλείκτης.

Σ κεφολίγγες, λεκασαὶ ἢ ὀπισθαί, ¶ Σκευάκκας, δυσπύμοια. ¶ Σκευὴ, ὅπλισις στολή. ¶ Σκευοποιοὺς, τοὺς τὰ πρόσωπα ποιοῦντας. ¶ Σκεῦος, ἀγγεῖον ἅπαν, καὶ τὸ σκευοῦσθαι, ἑτοιμάζεσθαι. ¶ Σκευώρημα, πλάσμα, κακουργία. κατασκευὴ τὸ γινόμενον κατασκεύασμα εἰς βλάβην. ¶ Σκευωρία, κατασκευή. ¶ Σκεψάμενος, ἀποβλέψας. ¶ Σκέψομαι, θεωρήσω.

Σ κέψις, θεωρία. ¶ Σκηκὸς, ποιὰς εἶδος καὶ ζώου.

Σ κήλειεν σκελετεύσειεν, ξηράνειεν καύσειεν. ¶ Σκῆλαι, ξηρᾶναι. ¶ Σκηνὰς, καταγωγὰς, οἰκήματα.

Σ κῆνό τινες μὲν ψυχὴν, τινὲς δὲ φάλαιναν. ¶ Σκηνὴ, ἡ ἀπὸ ξύλων, ἢ περιβολαίων οἰκία. ¶ Σκῆνος, σῶμα ἢ σκῦλος, ὁ πάθος ἐν μελίσσαις ὅταν ἐν τῷ σμήνει γένηται σκώληξ. ¶ Σκήνους, οἰκοτηρίου. ¶ Σκήνωμα, οἴκημα, οἶκος, τόπος. ¶ Σκηνοῦντες, σύσκηνοι, λέγονται δὲ καὶ σκηνῶται. ¶ Σκηνῶται, συσκηνοῦντες. ¶ Σκηπάνιον, βακτηρία, ὁ σκῆπτρον. ¶ Σκηπάνιον, πτύον. ¶ Σκηπίνιον, βακτηρία. τρίαινα. βάκτρον, κηρύκιον, ῥάβδος. ¶ Σκήπτεται, προφασίζεται.

Σ κήπτοιτο, προφασίζοιτο. ¶ Σκηπτὸς, κεραυνὸς ἄνωθεν διὰ πυρός. ¶ Σκηπτοῦχοι, βασιλεῖς. ¶ Σκηπτροφόρος, βασιλεύς. ¶ Σκῆπτρον, κυρίως μὲν. πᾶσα ῥάβδος ἀπὸ τοῦ σκήπτεσθαι ἐπ' αὐτῇ. ὅ ἐστιν ἐπερείδεσθαι. καὶ τὸ βασιλικὸν δὲ σύμβολον. ¶ Σκηρίπτεσθαι, ἐπερείδεσθαι ῥάβδῳ. ἢ ἄλλῳ τινί.

Σ κηριπτόμενος, ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος, ἐπαναπαυόμενος ῥάβδῳ. τὸν ἐπερείδεσθαι τινὶ λόγῳ, σκήπτεσθαι προφασιζόμενον, σκηπτούμενος, τὰ αὐτά. ¶ Σκιρρὸν, σκληρὸν, ταχύ. ¶ Σκῆψαι, πεσεῖν. ¶ Σκήψας προφασίσας. ¶ Σκῆψις, πρόφασις. ¶ Σκιὰ, σκίασις, ἐπιφάνεια τοῦ χρώματος. ἀντίμορφον.

Σ κιαγραφίαν, τὴν σκηνογραφίαν οὕτω λέγουσι. ἐλέγετο δέ τις καὶ ἀπολλόδωρος ζωγράφος, σκιογράφος ἀντὶ τοῦ σκηνογράφος, οὗτος δὲ καὶ πῖλον ἐφόρει ὀρθόν. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιγράφεται, μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται. ¶ Σκιαγράφος, ἀπολλόδωρος.

Σ κιαδεὺς, τινὲς δὲ σκίαινα εἶδος ἰχθύος. ¶ Σκιαδία, σκηνοπηγία, ἔστι δὲ τόπος ἐν ᾧ τὰ μειράκια ἐκαθέζετο.

Σ κιάζει, σκεπάζει. ¶ Σκίαθος, νῆσος κυκλάδων.

Σ κιάποδες, οἱ ἐν λιβύῃ πλατεῖς ἔχοντες τοὺς πόδας, καὶ ποιοῦσι σκιὰν αὐτοῖς ἐν καύματι. ¶ Σκιάποδες, ἔθνος ὑπὲρ τὴν αἰθιοπίαν πλατύποδον. ¶ Σκιάρα, ὁ κεφαλῖνα. ¶ Σκιὰς, ὁ ἀναδενδρὰς καὶ σκηνὴ ἐρεφομένη, ἢ τὸ θολῶδες σκιάδιον ἐν ᾧ ὁ διόνυσος κάθηται. καὶ τὸ πρυτανεῖον, καὶ κλάδοι εὐμεγέθεις σκιάδες λέγονται καὶ ὁ τοῦ σώματος σκιὰ, ὅθεν καὶ τὰς ὥρας ἐτεκμαίροντο. ¶ Σκίασιν, ἐκάλυψεν. ¶ Σκιδαρὸν, ἀραιόν.

Σ κίδναται, διασκεδάννυται, σκορπίζεται χωρίζεται.

Σ κίδνανται. διασκορπίζονται.

Σ κιδναμένου, διασκορπιζομένου. ¶ Σκιερὸν, κατάσκιον ἀκριβὲς εὔσκιον, ἢ σκιὰν ἔχον. ¶ Σκιθακὸς, ἰχθὺς, ὁ καὶ ζάχαρος. ¶ Σκίλλα, σκαμμωνία θανατηφόρος μυῶν. ¶ Σκιλλεῖον. σκιάδιον.

Σ κίλλος. ἰκτῖνος. ¶ Σκιλλοῦνται, ἐδύνοντο.

Σ ισύρνος, οὕτω καλεῖταί τις τῶν ἰατρικῶν ἐπιδέσμων.

Σ ισυρος, γράμματος εἶδος. ¶ Σισύρ, καὶ αἰγὶ βαίτη. οἱ δὲ εἶδός τι χλαίνης εὐτελές. ἄλλοι χιτῶνα αἴγειον χειριδωτόν. ¶ Σισυφίοις, κορινθίοις κακοῖς, ἀπὸ σισύφου βασιλέως. ¶ Σίσυφος, ἀπατητικός, ὅτι ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐχόντων, ἀπὸ ἀττικοῦ σισύφου. ¶ Σῖτα, ἄρτοι, βρώματα τροφαί. ¶ Σιταρχία, τὸ εἰς ὀψώνιον διατεταγμένον δαπάνημα, ὁ δὲ τούτου ἐπιμελούμενος, σίταρχος. ¶ Σιτέσκοντο, ἐσιτοῦντο, ἤσθιον, ἠσθίοντο. ¶ Σιτηρέσιον, ἐφόδιον. ¶ Σιτήσας, θρέψας. ¶ Σιτία, δαπάνημα βρῶμα σιτηρέσιον.

Σ ιτίζειν, ψωμίζειν. ¶ Σιτίζοντας, σῖτον παρέχοντας.

Σ ιτνίδες θυσία τις, νύμφαις ἐπιτελουμένη. ¶ Σιτοβολῶνες, σεια. ¶ Σιτοδεία, λιμὸς ἔνδεια σίτου.

Σ ιτοκάπηλοι, σιτοπῶλαι. ¶ Σιτοκλονεῖσθαι, ὑπὸ δίψους ἐνοχλεῖσθαι. οἱ δὲ ὑπὸ σίτοις κλύζεσθαι καὶ τὸ φαγεῖν. ¶ Σιτόκουρος. ὁ ἀχρεῖος καὶ μάτην τρεφόμενος. ¶ Σιτομετρεῖν, ἀντὶ τοῦ τὰ σῖτα μετρεῖν, παρόσον ἀπεγράφοντο οἱ λαμβάνοντες παρὰ τῶν δεσποτῶν τὰ τεταγμένα μέτρα. ¶ Σιτοποιός, ἀρτοκόπος, ἡ πέττεια. ¶ Σῖτος, τροφὴ σιτοῦ καὶ κρεῶν, ἢ δ' οἴνου βεβεῖδασι, καὶ τόκος καὶ ὁ μισθός. ¶ Σίτου ἐκβολή, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς χλόης. ¶ Σιτούμενος, ἐσθίων. ¶ Σίττα, ἐπιφώνημα αἰξίν. ¶ Σίττας, ὄρνις ποιός, ἔνιοι δὲ τὸν ψιττακὸν λέγουσιν. ¶ Σιττακόρνις κιάς, οἱ δὲ δρυοκολάπτης. ¶ Σίττος, οἱ μὲν ἴλαυκα ἢ κίσσαν ἢ ἱέρακα. ¶ Σιττύβαι, δερμάτιναι στολαί, τὰ μικρὰ ἱμαντάρια. ¶ Σίφα, χωρία.

Σ ιφλόν, κακὸν ἐπίμωμον πηρόν, αἰσχρὸν μωρόν, μωμητόν. Σιφλός, μῶμος. ¶ Σιφλῶσαι, ἀφανίσαι.

Σ ιφλοῦν, μωμᾶσθαι, αἰσχύνειν. πηροῦν. βλάπτειν.

Σ ιφλώσειεν. ἀφανίσειεν. μωμήσαιτο. ¶ Σίφνα, ποιὸς ἰχθύς. ¶ Σιφνιάζειν, καταδακτυλίζειν, διαβέβληνται γὰρ οἱ σίφνιοι ὡς παιδικοῖς χρώμενοι. σιφνιάσαι γὰρ τὸ σκιμαλίσαι. ¶ Σίφνιοι, ἀκάθαρτοι, ἀπὸ σίφνου τῆς νήσου. ¶ Σίφνον, τὴν γῆν ἀθηναῖοι καὶ ἡ δημήτηρ καὶ σηπία. ¶ Σίφνιος, ἀρραβών, παρὰ τῶν σιφνίων ἄτοπα δεδίδοτο ὡς τῷ δακτύλῳ σκιμαλιζόντων. δηλοῖ γὰρ τὸν διὰ δακτυλίου αἰδούμενον διὰ τὸ κακοσχόλου. ¶ Σιφνός, κενός. ¶ Σιφνοί, κενοί. ¶ Σιφῶμαι, τήκομαι. ¶ Σίφων, ῥυπαρὸς ἄνθρωπος καὶ λίχνος, ἢ εἶδος θηρίου μυρμηκοειδὲς καὶ ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον ἐν ᾧ τοὺς μακροὺς πίθους ἐπισκοποῦσι καὶ τῶν σταχύων, καὶ τοῦ πυροῦ οἱ καδίσκοι, καὶ οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον χέουσι, καὶ ὁρμῶντι εἰς πρόεσιν ὑδάτων ἐν τοῖς ἐμπρησμοῖς. ¶ Σιφώνιον, τὰ αὐτά. ¶ Σιχά, χωρία. ¶ Σιχαβατεῖν, τὸ μετὰ πολλῆς ἀπονίας, οἱ δὲ τὸ κενεμβατεῖν. ¶ Σιχαρίς, λιβυκὴ ὄρχησις. ¶ Σκάζει, χωλεύει χωλαίνει. ¶ Σκαιή, ἀριστερὰ χείρ, παρὰ τὸ ἐσκιάσθαι αὐτὴν καὶ κρύπτεσθαι ὡς τὰ πολλά, παρ' ὃ καὶ ἡ δεξιὰ παρὰ τοῖς δεξιοῖς, ἢ ὅτι ἀσθενεστέρα ἐστὶ τῆς δεξιᾶς καὶ οἷον σκάζει. ἢ σκιάζειν. ἀριστερὰ δὲ καὶ εὐώνυμος κατ' εὐφημισμὸν λέγεται. ¶ Σκαιαῖσι πύλησιν. οὕτως ὀνομαστικῶς σκαιαὶ ἐν ἰλίῳ διὰ τὸ ἐξ ἀριστερῶν κεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ σκαιὰς μάχας ἐν αὐταῖς γίγνεσθαι, ἢ διὰ τὸ σκολιὰς εἶναι κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὰς αὐτὰς ἢ δαρδανίας καλεῖ.

Σ καιοί, ἔθνος θράκιον, καὶ ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι.

Σ καιούρειον, χαλεπόν. ἀκρωτήριον, ἔστι γὰρ δύσβατον.

Σ καιός, δύσκολος πονηρὸς κακὸς μωρὸς ἀπαίδευτος, ἀμαθὴς ἀπάνθρωπος. ἄλλως βραχύς. σκληρός. ἐπαχθής. ταραχώδης ἀριστερός. ¶ Σκαιότης, ἀναισθησία μωρία ταραχή. ¶ Σκαιωρούμενον, ταραττόμενον. ¶ Σκαίρει. ἅλλεται. σκιρτᾷ. πηδᾷ. τρέχει. ὀρχεῖται. Σκαιωρία, ὄρχησις χορεία. κακία. παιδιά καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σκαθύρματα, σκαριφίσματα, σκαλεύματα. ¶ Σκάλα, κλῖμαξ, ἀνάβασμα. ¶ Σκαλαθύρβα, τύρβη ἀπὸ τοῦ σκαλεύειν.

Σ καλαθαρβία, ἀκηδία. ¶ Σκαλαθύρει. σκαλεύει, ἢ λάθρα πλησιάζει. ἀκολαστούντων σκαλαθύρων ὁ σκαλεύων. ¶ Σκαλαπάζει, ῥέμβεται. ¶ Σκάλαψ, ὁ σκαφευτής. ¶ Σκαλεύει. κινεῖ ἀναστρέφει, ὀρύσσει.

Σ καληνιεῖς, ὀχυρὶ ἔντερα. ¶ Σκαληνόν, σκολιόν, πολύγωνον, τὸ γὰρ τριγώνου εἴδη τρία, ἰσόπλευρον, ἰσοσκελές, σκαληνόν. ¶ Σκαλίς, σκαφίον. ¶ Σκαλλίον, κυλίκιον μικρόν. οἱ δὲ σκαλλόν. ¶ Σκάλμη, μάχαιρα θράκιος, καὶ σιδηρολάβον δὲ αὐτὴν τινὲς λέγουσιν. ¶ Σκάλλοντες. σκάπτοντες. ¶ Σκαλοβατεῖ, κλίμακι βαίνει. ¶ Σκάλοψ, σκαλόπτης ἀσπάλαξ, ζῶον γεωρύχον τυφλόν ¶ Σκαλαπάζειν, ῥεμβωδῶς βαδίζειν. ¶ Σκαλτομίζειν, λαμπυρίζειν.

Σ καλῶ, σκαλαβῶ. ¶ Σκαλώνια, τὰ ἀσκωρώνια καὶ ἀκμαῖα ἃ σκαμβὰ καὶ καμπύλα. Σκάμαια, κύων.

Σ καμμάδες. πόρναι. ¶ Σκάμματα, ἀγώνων στάδια.

Σ κάμανδρος, ποταμός, ὃς καὶ ξάνθος καλεῖται.

Σ καμβάλλει, ἀκηδιᾷ. ¶ Σκαμβάλυξ. σκαμβὸς στρεβλός. Σκαμβείζοντες, ὀλισθαίνοντες. ¶ Σκαμβίς, θερμοπότις λακώνων. ¶ Σκαμβός, στρεβλός.

Σ καμβυκες, σκόλοπες χάρακες. ¶ Σκαμβωνίδης, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς. ¶ Σκαμφυσεῖ. μεμψιμοιρεῖ ἀγανακτεῖ. ¶ Σκαμωνία, εἶδος βοτάνης. ¶ Σκάναμα, τόπος πρὸς τὸ εὐ στιβάσασθαι. ¶ * Σκανὰς ἱέντα, ἐπίχαλκα. παρὰ σωφρονίῳ σκανὰς πορεύσῃ ἐν τῇ ἀσπίδι. καλλίας δὲ σκεῦος. ¶ Σκανδαλοθείσας, ἢ σκάνδαλον, τὸ ἐν ταῖς μυάγραις. ¶ Σκάνδαλος, ἐμποδισμός. ¶ Σκάνδια, χωρίον, ἢ πόλις. καὶ εἶδος πολυκεφαλαίας. ¶ Σκάνδιξ. λάχανον ἄγριον. παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπεὶ δὴ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναι φασί,

Σ κάνδυκες, σκόλοπες χάρακες. ¶ Σκανεύεσθαι, ἐπιστρατεύεσθαι. ¶ Σκάνθαν, κράββατον. ¶ Σκάνιξ, ἐπαείστερος. ¶ Σκάνος, αἰτία κώλυμα. ¶ Σκαπανεύς, σκαφεύς. ¶ Σκαπάνη, σκαφίον, ὀρύγιον. δικέλλη. ¶ Σκαπάνιον, ἡ βακτηρία, ἄλλοι σκέπανα. ¶ Σκάπερδος, ὁ ταραχώδης καὶ ἀνάγωγος.

Σ κάπερδα, ἐν τοῖς διονυσίοις ἀγωμένη πηγνυμένης δοκοῦ αὐθρομήκους καὶ τετρημένης ἢ διείρεται σχοινίον. καὶ δύο οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀντίοις ἄλληλοι τοῖς νώτοις ἔχοντες. καὶ πᾶν τὸ δυσχερές, σκάπερδα λέγεται. καὶ ὁ πάσχων σκαπέρδης. ¶ Σκαπερδεῦσαι, λοιδορῆσαι. ¶ Σκάπετος. τάφρος. ἄλλοι τάφος.

Σ κάπος. κλάδος, καὶ ἄνεμος ποιός.

ἀπὸ τοῦ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι, ἣν δὲ καὶ ἐμμέλειαν φασὶ καὶ κωμικὸν κόρδακα. ¶ Σίκκα, κούφη.

Σίκλαι, ἐνώτια. ¶ Σικλὸς, βάρβαρος σικόσι.

Σικύα, εἶδος κολοκύντης καὶ σκεῦος ἰατρικόν.

Σικυὸς, σπερματίας, ὃν ἡμεῖς μηλοπέπονα.

Σικὺς, ὁ γναφεύς. ¶ Σικυὼν, πόλις.

Σικυωνία, κολοκύνθη. ¶ Σικυώνια, ὑποδήματα γυναικεῖα καὶ ψέλλια. ¶ Σίκχαι, κράσπεδα. ¶ Σικχαζόμενος, σκωπτόμενος. ¶ Σικχὸς, ὁ μικρὸς σῖτος, ἢ ὁ ἀηδής. ¶ Σιλλαίνει, σκώπτει ὑβρίζει. ¶ Σιλαγρᾶσαι, ἁβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν. ¶ Σίλβαι ῥοιαί. ¶ Σίλβη, εἶδος τρίμματος ἐκ κεδρίνου σησάμης καὶ μήκωνος. ¶ Σιλβία, σιδία. Σιληνοὶ, οἱ σάτυροι. ¶ Σίλγης, κολυμβητής. ¶ Σιλλαίνει, μυλλίζει, σκώπτει, σκωπτᾷ. ¶ Σιληνοὶ, σάτυροι. ¶ Σιληνίαι, τοῦ σαλαμῖνος πλησίον τοῦ λεγομένου τροπαίου.

Σιλλοπορδεῖν, σιλλοπορδῆσαι, ξενιᾶν. ἁβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν. ¶ Σιλλαίνειν, σιλλοῦν τὸ διασύρειν καὶ μωκᾶσθαι ἀπὸ τοῦ τοῖς ἰλλοῖς, τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς σίνεσθαι. ¶ Σίκλος, τετράδραχμον ἀττικόν.

Σίλλας, ἔμμετρον σκῶμμα. ¶ Σιλλεία τείχεα, ἢ λεῖα. ¶ Σιλλεῖ, αὐξαίνει, λυπεῖ. ¶ Σιλλοῖ, μωκᾶται, ψέγει, κακολογεῖ. ¶ Σιλλὸν, λευκαίας χοινίον. ¶ Σιλλὸς ἀναφανδὸν μῶμος κακολογία, ἢ χλευασμός. ¶ Σίλλυμα, κροσσοὶ, οἱ δὲ τὰ ἀνθέμια ἢ κοροκόσμια. ¶ Σίλλυβον ἀκάνθιον, ἄδρον καὶ ἐσθιόμενόν τι. καὶ τῶν βιβλίων τὸ δέρμα σίλλυβον πιττάκιον. ¶ Σιλὸς, ὁ πρῖνος, οἱ δὲ τὸν σταυρόν. ¶ Σίλφιον, ξηρὸν, οἱ δὲ νεκρόν. ¶ Σιλφὶς λειμὼν, σοφοκλῆς περὶ γῆς ἐν λιβύῃ τὸ σίλφιον φερούσης. οἱ δὲ εἶδος τι ἐπὶ λιβύης τὸ σίλφιον. ¶ Σίμαι, τῆς κιθάρας τὰ ἄκρα. καὶ ἐν ταῖς ὀροφαῖς θέσεις τινές. ¶ Σιμαίθα, ἑταίρας μαγειρικῆς ὄνομα. ¶ Σίμβλαι, ὅπου αἱ μέλισσαι τὸ μέλι τιθέασι, κύψελαι. ¶ Σιμβλίδες, μέλισσαι. ¶ Σίμβλοι, τὰ σμήνη, τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς τῶν μελισσῶν ἐμβοῖς τὰ κηρία συνέχεται, ἀττικοὶ, καὶ τὸν θησαυρόν. ¶ Σίμβλαι, τὰς θήκας τῶν μελισσῶν.

Σιμήχειρ, χῶμα θρακικόν. ¶ Σιμικίνθια, φακιόλια. ζωνάρια ὡράρια τῶν ἱερέων. ¶ Σίμιον, αἰγιαλός.

Σιμόεις, ποταμὸς τροίας. ¶ Σιμόεντι, ποταμῷ τρωάδος. ¶ Σιμοῖ νῶτα, ἀντὶ τοῦ μεταβάλλει τὰ νῶτα. σιμὰς δὲ ἔλεγον τὰς μετεώρους ἀναβάσεις. ¶ Σιμὸν προσέχοντες, χωρίον. ¶ Σιμὸς, τυφλός. ¶ Σιμοῦσι, μέμφονται. ¶ Σιλωὰμ, ἀπεσταλμένος. ¶ Σιμωνίδης, υἱὸς θεοπρεποῦς. ¶ Σίμωρ, παρὰ πάρθοις καλεῖταί τι μυὸς ἀγρίου εἶδος, οὗ ταῖς δοραῖς χρῶνται πρὸς χιτῶνας. ¶ Σίνταν, σμηνήν. βαβυλώνιοι.

Σινάμωρος, κακόχολος. ¶ Σινάπυ, γογγυλίς.

Σιναρὸν, τὸ κεκακωμένον καὶ βεβλαμμένον. πονηρόν. οἱ δὲ σιντίς περὶ τὸ δρᾶμα. ¶ Σινὰς, ἡ φθαρτική.

Σινδὶς, ἡ σκυθία καὶ ἡ πόρνη. ¶ Σίνδικον, διάσφαγμα τὸ ἐπὶ γυναικός. ¶ Σίνδης, γέρων. ¶ Σίνδοι, ἔθνος ἰνδικόν. ἔστι δὲ πόλις ἐκεῖ σίνδικος λιμὴν λεγομένη. ¶ Σινδοκύθορνοι, ὑπόδημα ποιόν. ¶ Σινδόνες, χιτῶνες σινδόνες. ¶ Σινδρῶν, πονηρῶν, βλαπτικῶν, οἱ δὲ, ἀπελευθέρους. ἢ δούλους. ¶ Σίνεσθαι, κακουργεῖν βλάπτειν, ἢ βλάπτεσθαι. ¶ Σίνιδι, σίνις, κλέπτης, κακοῦργος λῃστής. ¶ Σινέσκοντο, ἔβλαπτον.

Σίνεται, βλάπτεται. ¶ Σινιάσαι, σεῖσαι, κοσκινεῦσαι καὶ τὸ κόσκινον δὲ σινιατήριον. ¶ Σινιατήριον κόσκινον. ¶ Σινίον, κόσκινον. ¶ Σινόδους, θὴρ ὁ σινόμενος τοῖς ὀδοῦσιν. ¶ Σινόμωροι, βλαπτόμενοι.

Σίνος, βλάβος, οἱ δὲ ἡμίονος. ¶ Σινοῦται, βλάπτει.

Σίνται, βλαπτικοὶ κακοῦργοι. ¶ Σίντην, ἢ σίντης, βλαπτικὸς κακοῦργος, βλαβερός.

Σίντιες, θρακῶν τι γένος, οἱ δὲ τοὺς τὴν λῆμνον οἰκοῦντας. ¶ Σινωπίσαι, τὸ πεποίηται, παρὰ τὴν ἑταίραν σινώπην, ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ ἀσχημονεῖν.

Σιὰμ, οὕτω καλοῦσι χαλδαῖοι τὸν πάνυ* μον μῆνα.

Σιοκόρος, νεωκόρος, θεοκόρος, θεραπευτὲς θεῶν.

Σιομαλίδαι, διαμάχεσθαι καὶ τὸ παλαῖν. ¶ Σίον, λάχανον, ἐμφερὲς σελίνῳ. ¶ Σίορ, θεὸς λάκωνες.

Σιπαλὸν, ἀκάθαρτον, ἐπιδεχθέστερον. ¶ Σιπαλὴ ἐπίχειμος, βλοσυρὰ, δεινὰ, τουτέστι λεύκας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχουσα. ¶ Σιπαλὸς, χαλεπὸς καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σίπτα, σιώπα, μεσάπιοι. ¶ Σιπτῶναι, ἀπεικάσαι. ¶ Σιπύη, σιδηροῦν ἀγγεῖον. ἀρτοθήκη. φασὶ δὲ * πύθρια. ¶ Σίπυλον, ὄρος λυδίας καὶ φρυγίας. ¶ Σίρα, πάρθοι μεγάλα, καὶ πλεκτὸν ἱμάτιον μακρὸν ἐν ταῖς ναυσὶν, οἱ δὲ τὰ ῥάκκη. ¶ Σιραγγώδης βόθρον. ¶ Σιραιοῖς, σιροῖς βραχέος. ¶ Σιραιὸν, τὸ ἀπὸ τῆς σταφίδος ἕψημα. οἱ δὲ τὸ γλυκύ. καὶ ἑψημένον οἶνον. ¶ Σίραμφος, τὸ ῥύγχος. ¶ Σιρβαίνειν, βρέφος ἀπὸ ξένου ἐνηνεγμένον καὶ τετραμμένον.

Σίρβλιον, πόπανόν τι, ὃ παρετίθετο τῇ ἀφροδίτῃ.

Σιρέων, τῶν ἐν σειρῇ οἰκησάντων τὴν ναῦν ἡράκλειαν.

Σιρηνίων λόγοις ἀπατηλῶν. ¶ Σιρία ἀσφάλεια, λάκωνες. ¶ Σίριες, ἀπαίδευτοι. ¶ Σιροῖς, ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατετίθεντο τὰ σπέρματα. ¶ Σιρομάστης, λόγχη. δόρυ. ῥομφαία. ¶ Σιρὸς, ὁ μέλανος πίθος, ὁ σμηκτήριον. ¶ Σιροὺς, τοὺς σιρείους. οἱ δὲ τάφροις ἐσκεπασμένας. ¶ Σιρομάστης. σκεῦός τι σιδηροῦν ὅπερ οἱ τελῶναι πρὸς ἔρευναν ἔχουσι λαβὴν ξυλίνην ἔχον.

Σισαμὶς, τὸ παρὰ τοῖς ἰαζοῖς λεγόμενον σέσελι.

Σισινον, τὸν ὄξινον οἶνον. ¶ Σισάρειον, κοσμάριον. χρυσοῦν γυναικεῖον ὡς ἁλυσίδιον. ¶ Σίσαχθοι, χρεῶν ἀποκοπαί. ¶ Σισίλαρος, πέρδιξ παρὰ γαλάταις.

Σισίλαρος, πέρδιξ. ¶ Σίσιλλος, νόσημα, καθάπερ σκωληκίασις. καὶ ζῷόν τι. ¶ Σισίνδιος, γέρων.

Σισκοῦρα, ῥοιὰ φασὶν λίπη. ¶ Σισογάρδεις ἀγοραῖς, σφίγξ. ¶ Σισορβάκος, τράχουρος, ὁ ἰχθῦς.

Σισύμβρεια, ἄνθη. ¶ Σισύμβριον, ἡδύοσμος αὐθύλλιόν τι. θεόφραστος δὲ τὸ σισύμβριον γράφει κον μεταβάλλειν οἱ δὲ ἀπὸ ἡδυόσμου πλατύφυλλον.

Σίσυνον, δέρυ. ¶ Σισύρα, τὸ παχὺ ἱμάτιον ἀπὸ αἰγείων δερμάτων. ¶ Σίσυρνον, τὴν σισύρναν οἱ κατὰ λιβύην τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον καλοῦσι. τὸ αὐτὸ καὶ σισύρα. ¶ Σισυρνώδης στολὴ, τὸν ἐκ τῆς σισύρνης στολισμόν, διαφέρει δὲ καὶ σισύρνα σισύρας. σισύρνα μὲν γὰρ χιτῶνος εἶδος. σισύρα δὲ διφθέρα, εἰς ἀμπεχόνην καὶ στρωμνὴν ἐπιτηδείως ἔχουσα καθάπερ τὰ κώδια καὶ αἱ μηλωταί.

σημαία, σημεῖον. ¶ Σημαία, σημεῖον. ¶ Σήμαινε, πρόσταττε. ¶ Σημαίνειν. προστάττειν ἄρχειν δεικνύειν. δικάζειν βουλεύεσθαι, σαλπίζειν.

Σ ημάντορας, ἐπιτάκτορας. βασιλεῖς ἡγεμόνας, ἀπὸ τῆς σημαίνειν ὅ ἐστι προστάσσειν, ἡνίοχοι ἐπιστάται.

Σ ημάντρα, σφραγῖδας: ¶ Σημασία, φανέρωσις.

Σ ήματα, τέρατα σημεῖα. ἀττικοὶ δὲ μνήματα.

Σ ημαχίδαι, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος φυλῆς. ¶ Σημεῖον, τέρας, ἡ σφραγίς. ¶ Σημήνασθαι, σφραγίσασθαι. ¶ Σῆμνον, μέρος. ¶ Σημόκοινος, ὁ ἀναρλάξ.

Σ ῆνα. θυσία, λακώνων. ¶ Σήνασαι, προσηλάσαι προσπαῖξαι. ¶ Σηνιατήριον, τὸ κόσκινον.

Σ ηνίκη, ἁρμάμαξα. καὶ τὸ τετράπουν ζῶον σαύρα παραπλήσιον. καὶ ζῶον πολύπουν ὅμοιον τοῖς καλουμένοις ὄνοις. ¶ Σηπεδών, σῆψις: ¶ Σηπόουροι: τοὺς οὐραῖς σείοντες. ¶ Σῆπες, ζῶα ἑρπετὰ ὄφεις.

Σ ηπτή, σηπεδόνος. ¶ Σηπόωντο, ὁρμὴν ἐλάμβανον.

Σ ηποιαλλίς, εἶδος ἀμπέλου. ¶ Σηρὰ. σκύλα. ἡ δεσμὸς πλεκτός. ¶ Σήραγγες, κοιλώδεις τόποι, ἢ κισσώδεις. ἢ πόροι γῆς λεπτοφόροι, ἢ πέτραι. ¶ Σηράγγιον, βαλανεῖον. σήραγγος, ἢ σήραγξ, ἐπιθυμία. ¶ Σηραγγώδων, σπηλαίων ἐπιθυμιῶν: ¶ Σήραγξ, σπήλαιον, κοιλότης, ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα. ¶ Σήραμβος, εἶδος κανθάρου. ¶ Σῆρες, ζῶα νήθοντα μέταξαν, ἢ ὄνομα ἔθνους, ὅθεν ἔρχεται καὶ τὸ ὁλοσηρικόν.

Σ ηρίον, θηρίον. ¶ Σηρῶν, σκωλήκων τῶν γεννώντων τὰ σηρικά. σῆρες γὰρ οἱ σκώληκες. ¶ Σής, σκώληξ, ὁ ἐν τοῖς μελισσίοις γινόμενος καὶ ὑφάσμασι.

Σ ησάμη, σησαμίς. καὶ πλακοῦς ἐκ σησάμης. ¶ Σησαμίτης ἄρτος ὁ... ¶ Σησαμοειδὴς ἐνακύραι πᾶσα ἐοικυῖα ἱερᾷ γέροντι. ¶ Σησαμόεσσα, ἐκ σησάμης κατεσκευασμένη μᾶζα. ¶ Σησαμόεντ᾽ ἄρτον, οὕτως ἔκειτο ἆθλον τοῖς διαγρυπνοῦσι πυραμοῦς, ἐκ σησάμινος, καὶ τοιαῦτά τινα. ¶ Σήσαμος, πόλις παφλαγονίας. ¶ Σησαμοῦς, πέμμα ἐκ μέλιτος καὶ σησάμης. ¶ Σῆσιν, ταῖς σκιαῖς. ¶ Σῆσιν, ἔχε φρεσίν. ἐν ταῖς σαῖς φυλακαῖς διανοίαις, καὶ μετὰ ψυχῆς ἔχε καὶ διαμνημόνευε. ¶ Σηστὸς, πόλις θυρεώτης.

Σ ῆστρα. κόσκινα. ἢ κύμβαλα. ¶ Σητάνιοι, καθαροὶ πυροὶ οὕτω καλοῦνται. ¶ Σητείους, νέους. ¶ Σητόβρωτα, ὑπὸ σκώληκος βεβρωμένα. ¶ Σητοδόκιδες. ψύχεα, ἢ πτηνὰ ζῶα. ¶ Σθεναρὰ ἰσχυρά.

Σ θεναρὸν. ἰσχυρὸν οὐ μὴν ἀσθενῆ. ἐρρωμένον. δυνατόν.

Σ θένει, δύναται. ¶ Σθενία, ἀγών τις ἐν ἄργει. οὕτω προσηγόρευτο. ¶ Σθένος, δύναμις, βία, ἰσχύς.

Σ θενώσει, ἐνισχύσει, δυναμώσει. ¶ Σιάδες, θυσία παρὰ λάκωσιν. ¶ Σίαι, πλῆσαι, πάθοι.

Σ ιαλενδρίς, ποιὸς ὄρνις παρὰ καλλιμάχῳ. ¶ Σιαλλίδων, διαλόγων. ¶ Σιαλίζειν, ὅπερ ἐστὶν τὸ καταπᾶν ἑτέρου ἐσθίοντος, ὃ καὶ παρὰ δεῖπνον διαλεγομένους καταπίνειν τὸν σίαλον. ¶ Σιαλίς, βλεννὸς ἀχαιοί: ¶ Σίαλοι. εὐτραφεῖς λιπαροί. ¶ Σιαλοπάλαγος, ὁ παράληρος καὶ ἀνόητος. ¶ Σιαλός, θαλὶς λακώνων. ¶ Σίαλος, σίελος. ἀφρός. πτύελος. ¶ Σιαλοῦται, τρέφεται. ¶ Σιαλόχοις, τοὺς περιρραίνοντας σίαλον ἐν τῷ προσδιαλέγεσθαι.

Σ ιάλωμα, μέρος τι τοῦ ὅπλου τοῦ καλουμένου θυρεοῦ.

Σ ιαλῶσαι, ποικίλαι. ¶ Σίαρ, θίασος λακώνων.

Σ ιβαία, ὁ σίββα, πήρα. ¶ Σίβδαι, ῥοιαί. ¶ Σιβδία, σιδία. ¶ Σίβληθρα, τὰ πτερὰ τὰ διακεκνισμένα.

Σ ίβολε, τί θέλεις κύπριοι. ¶ Σικυλλιᾶν, τὸ τοὺς κροσσοὺς ἀποσείεσθαι. ¶ Σιβύνη, ὅπλον δόρατι παραπλήσιον: ¶ Σιγάζοντες, ξενοφῶν ἐν ἀναβάσει ἀντὶ τοῦ σιγᾶν λιπαροῦντα. ¶ Σιγαλόει, ποικίλον τῇ γραφῇ. λαμπρόν, σιγάλωμα γὰρ οἱ σκύθαι λέγουσιν ἐν ᾧ τὰ δέρματα δασύνουσι. ¶ Σιγαλόεντα, λαμπρὰ ποικίλα καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σιγαλφοί, οἱ ἄφωνοι, καὶ οἱ ἄγριοι τέττιγες. ¶ Σιγαλώματα, τὰ παρατιθέμενα ταῖς ὠαῖς. ¶ Σίγη. θίγγανε λακώνων. ¶ Σιγέρτης, λαθροδάκτης. ¶ Σιγηλὸς ἄφωνος. ¶ Σιγημονᾶς, σιγᾶς. ¶ Σιγηρῶς, σιγηλῶς ἡσύχως. ¶ Σίγηρες, ὑπηρέται βάρβαροι.

Σ ίγλαι, ἐνώτια. ¶ Σίγλον, νόμισμα περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς ἀττικούς, καὶ εἶδος ἐνωτίων. ξενοφῶν ἐν ἕκτῃ ἀναβάσεως λέγει. δύναται δὲ ὁ σίγλος δύο δραχμὰς ἀττικάς. ¶ Σιγλοφόρων. στάσις ἐνεχόντων τὰς κατακλεῖδας τῶν ἐνωτίων, σίγλας φασίν. οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια. ἔστι δὲ καὶ νόμισμα σαρδιανικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς ἀττικούς. ¶ Σίγνοι. τῶν ἀγρίων συῶν οἱ βραχεῖς καὶ σιμοί. ¶ Σίγυνοι, τὰ ξυστὰ δόρατα, ἢ τοὺς ὁλοσιδήρους ἄκοντας.

πόλις μικρὰ τῆς παλαιστίνης. ¶ Σίδαι, ῥοιαί.

Σ ίδειον, ἐτεροκεινές. ¶ Σιδάρεοι, παρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις σιδάρεοι θεοί. ὡς ἐν βυζαντίῳ ἔτι εἰσὶν ἐν τῷ λεπτῷ νομίσματι τῷ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο βυζάντιοι. ¶ Σιδάρειος, χαλκεύς. ¶ Σίδη, θεόφραστος φυτὸν ἕτερον τῆς ῥοιᾶς φησὶν εἶναι τὴν σίδην. φύεσθαι δὲ ἐν τῷ νείλῳ. ¶ Σιδήρειος δ᾽ ὀρυμαγδός, ὁ ἀπὸ τοῦ σιδήρου καὶ τῶν ὅπλων ψόφος.

Σ ιδηρίτην, τέχνην τὴν πολεμικήν. ἄλλοι δὲ τὴν ξανθίος φασίν. ἤγουν τὴν χαλδαϊκήν. ¶ Σιδηρίτην. λίθον, τὴν ἐλξίνην καλουμένην: ἔστι δὲ ἡ λίθος, ἀφ᾽ οὗ οἱ μεταλλεῖς γίνεσθαι τὸν σίδηρον. ¶ Σίδια, τὰ τῶν ῥοιῶν λεπτά, σίδαι γὰρ αἱ ῥοιαί. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ πάντων χλωρῶν. ¶ Σιδίῳ, κόκκῳ ῥοιᾶς.

Σ ιδόνιοι, φοίνικες, καὶ οἱ τὴν ἐρυθρὰν οἰκοῦντες θάλασσαν. ¶ Σιδουντιάς, κώμη τῆς κορινθίας.

Σ ίδριμον, εὔζωνον. ¶ Σίζε, ἤχει, κατὰ μίμησιν ἤχου.

Σ ίζει. ῥεῖ. παρὰ τοῦ ῥεῖ τινές. ἄμεινον δὲ ἀντὶ τοῦ σίζειν ὀφθαλμόν. ¶ Σιζεύς, ἄγναφος. ¶ Σιντόνες γνάθοι.

Σ ίκα, ὗς λάκωνες. ¶ Σικανία, σικελία πρότερον.

Σ ικανίη, χωρίον σικελίας. ¶ Σικανοί, χοροί τινές.

Σ ικελία χώρα θρᾴκης. ¶ Σικελίζειν, ἀτηρεύεσθαι, οἱ δὲ πονηρεύεσθαι. ¶ Σικελός, στρατιώτης. παρὰ μισθὸν, ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις ὡς ἐπιπολὺ οἱ περὶ ἱέρωνα τὸν τύραννον, ὡς διορθουμένων αὐτῶν τὸν μισθὸν μηδενὶ ἀποδιδόντων. ¶ Σίκεον, ὡς ἴσχος.

Σ ίκερα. οἶνος συμμιγεὶς ἡδύσμασιν. ἢ πᾶν πόμα ἐμποιοῦν μέθην, μὴ ἐξ ἀμπέλου δὲ σκευαστὸν σύνθετον.

Σ ικύνδεροι, τὰ προσκυνήματα. ¶ Σίκημα, ἡ νέα πόλις ἡ ἀναβαίνουσα. ἤγουν ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία:

Σ ίκιννις, ὄρχησις τις στρατιωτικὴ σατύρων σύντονος,

Σ ελασία, ἄρτεμις. ¶Σελασία, τόπος τῆς λακωνικῆς, ὅθεν ἐοικὸς κληθῆναι τὴν ἄρτεμιν. ¶Σέλας, φῶς πυρός, ἡ λαμπρότης τοῦ πυρὸς περιφραστικῶς, ἔνθεν ἡ σελήνη παρὰ τὴν λαμπρότητα τὴν περὶ αὐτὴν συνεμένην τοῦ ἡλίου, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.

Σ ελασφόρος, λαμπροφόρος. ¶Σελάτης, κοχλίας

Σ ελάχιον, κόμμα ἰχθύος, ἢ τὰ σελάχια λεπόμενα. τινὲς δὲ φασὶ σελάχη λέγεσθαι, ὅσα ἀπόδεκτά εἰσιν ὡς τὸ κῆτ, σέλαχος δὲ λέγεται τὸ ἐκ τοῦ σελαχίου ὀψαρίου.

Σ ελάχη, εἴδη θαλασσίων θηρίων. ¶Σελαχίας, εἶδος ἰχθύων μεγάλων. ¶Σελευκίς, εἶδος ἐκπώματος ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέν, καὶ ὑπόδημα γυναικεῖον, καὶ ὄρνεον ἀκριδοφάγον. ¶Σελήνας, πόπανον, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον πέμμα τι. ¶Σεληνίς, φυλακτήριον ὅπερ ἐγκρεμᾶται τοῖς παιδίοις. ¶Σεληνιάζω, σεληνιάζομαι. ¶Σελίαρ, φοίνιξ. ¶Σελίδες, τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς. καθάπερ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν. ¶Σέλινον, τὸ γυναικεῖον. ¶Σελινουσία κράμβης εἶδος. ¶Σελίνου στέφανος, πένθει προσήκων, διότι καὶ ἐν τῷ ἰσθμικῷ ἀγῶνι στεφάνῳ ἐχρῶντο αὐτῷ. ¶Σελίς, πτυχίον καταβατὸν βιβλίου ἢ ἔνδοξον. ¶Σελλάδαι, γένος ἰθαγενῶν.

Σ ελληΐρει, δυσχερείας ἀναφώνημα. ¶Σελλήεις, ποταμὸς θεσπρωτίας, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔθνος σελλοί, καὶ ἄλλο τῆς ζωάδος. οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες κατὰ συναλοιφὴν ἀμφὶ δὲ σελλοί, οὐχ ὑγιῶς ἀκούονται τὸ ἔθνος.

Σ ελλιτάδαο, σελέως υἱὸς ὁ μάντις βαρυστάδης τὸ ὄνομα

Σ ελλίζεσθαι, ψελλίζεσθαι, τινὲς δὲ σελλίζει, ἀλαζονεύει. ¶Σέλματα, τὰ ζυγὰ τῆς νεὼς ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν ζυγὸν διαστήματα, ἢ αἱ καθέδραι τῶν ἐρετῶν καὶ συναρμογαὶ τῶν σανίδων. ¶Σελμένοι, γενόμενοι. ¶Σελμίς, ὁρμιὰ τειχίνη καὶ τὰ ἰκρία.

Σ ελμῶν, σανίδων αὐτοπόδας. ¶Σελλοί, ἔθνος ἐν δωδώνῃ, ἢ ἱερεῖς. ¶Σέλπιδες, χελῶναι.

Σ έλτον, σίλφιον. ¶Σελχοί, πέρσαι.

Σ εμαλία, ῥάκη ἀργεῖοι. ¶Σεμέλη, τράπεζα. παρὰ δὲ φρυνίχῳ ἑορτή. ¶Σεμελοιδέαι, οἱ ἄνθη κελύφοις οἷς ἔνιοι λίψακας. ¶Σέμελος κοχλίας.

Σ εμίδη, χιτών, ὃ πλὰξ αὐτὴ σίγης ἐπικείμενος ὡς λάκωνες. ¶Σεμίραμις, περιστερὰ ὄρειος ἑλληνιστί.

Σ εμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια. σοφοκλῆς τὰ ἄρρητα καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια. ¶Σεμναὶ θεαί, τὰς εὐμενίδας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐριννύας ὑπὸ εὐφημισμοῦ.

Σ εμνή, τιμία σώφρων. ¶Σεμνεῖον, οἶκος ἱερός.

Σ εμνολόγημα, σεμνόν, κατὰ σύντονον καὶ ἥσυχον. δηλοῖ δὲ καὶ ἔνδοξον καὶ θαυμαστὸν καὶ ἄξιον ἐνδόξου καὶ μέγα καὶ ἕξιν ἔχον. ¶Σεμνύνεσθαι, κομπάζεσθαι. μέγα φρονεῖν. λαμπρύνεσθαι. ¶Σεμνυνόμενος, κομπάζων μέγα φρονῶν, λαμπρυνόμενος. ¶Σεμπελα, ὑποδήματα. ¶Σεπτά, θαυμαστὰ σεβάσμια.

Σ επτεύειν, σέβειν. ¶Σεπτευομένης, ἐγχομένης σεβομένης. ¶Σεπτοί, μεταβαλλόμενοι.

Σ επτόν, ἔντιμον ἅγιον. σεβάσμιον σεβαστόν.

Σ επτυίς, πυξίς. ¶Σερβοί, ἔλαφοι. ¶Σερίτιον, ἡ σειρίς. ¶Σερίς, ζωστήρ. ¶Σερομάστης, εἶδος κονιορτοῦ. ¶Σειρίδες, σειραί. ¶Σειρίζω, σπείζω, σπείζομαι. ¶Σέειφος, ἀριστοφάνης τὸν λακεδαιμόνια σεῖφον. ἔστι δὲ καὶ πόα σέιφος λεγομένη.

Σ έριος, ἀλεκτρυὼν καὶ ἀλεκτρυοειδὲς σίλκιον.

Σ ερμοί, θερμοί. ¶Σερός, χεὶρ ὀλεῖοι. ¶Σέρτης, γέρανος πολυρήνιοι. ¶Σερφοί, οἱ περὶ μύρμηκας. ¶Σές, ἔλαθον πάσσαλοι. ¶Σέσακται, ἔσακται καθὸ καὶ ἡμεῖς τὴν στολὴν σάγην λέγομεν.

Σ εσκλασμένον, σεσαγμένον, διατεταγμένον.

Σ εσέχθαι, ἐσκευάσθαι, καθοπλίζεσθαι. σάγη γὰρ ὁ καθοπλισμός. ¶Σεσιλλίσθαι, ἀλαζονεύεσθαι, καὶ σκώπτειν ἀπὸ αἰσχύνου τοῦ σιλλοῦ. ¶Σεσίλη, πόα τις.

Σ εσήκασμαι, πεπλάνημαι. ¶Σεσίλοι, κοχλίαι λάκωνες. ¶Σεσημασμένον, ἐσφραγισμένον, σεσημειωμένον, διεστηριγμένον. ¶Σεσηπυῖα, διέφθορυῖα. ¶Σέσηρε, γελᾷ δολίως ψύχει τοὺς ὀδόντας.

Σ εσηρέναι, γελᾶν προσποιητῶς.

Σ εσηρῆναι, γελῶσαι, μετὰ θυμοῦ ὃ ἐν ὑποκρίσει ἢ προσποιητῶς. ¶Σεσηρώς, κεχηνώς, διῃρημένον αὐτοῦ ἔχων τὸ στόμα. ¶Σεσημειωμένος, σεσοβημένος τεθορυβημένος. ἄτακτος τῇ κινήσει πεπραγμένος.

Σ έσοψ, ποιὸς ἰχθύς. ¶Σεσύανται, ὥρμηκασι.

Σ έσυφος, πανοῦργος. ¶Σεσωρευμένα, βεβρεγμένα.

Σ εσασμένος, γυναικὶ συγγενικός.

Σ επτηΐα, καθαρμὸς ἐκθέσεως. ¶Σεῦ, σοῦ.

Σ εῦα, ἐδίωξα. ¶Σεῦαι, ἐλάσαι, ἐλάσαι, διῶξαι, ἢ ὁρμὴν ἐμβαλεῖν. ¶Σευάμενος, ὁρμήσας, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Σευάσκε, παρορμήσας, διώξας.

Σ εύας, ἐκ πλοίου. ¶Σεῦε, δίωκε.

Σ εύει, διώκει. ¶Σεῦ, σοῦ σοῦ. ¶Σεύεσθαι, ὁρμᾶσθαι διώκειν, ¶Σεύοντο, ἐπορεύοντο. ¶Σευομένη, πορευομένη, ὁρμῶσα. ¶Σεύονται, ἀποδιώκουσι.

Σ εχές, τοῦ ἑρμοῦ ἀστὴρ βαβυλώνιοι. ¶Σέψασθαι, σεβασθῆναι θαυμάσαι. ¶Σέων, σήτων. ¶Σῆ, βρέχει.

Σ ηγᾷ, σιωπᾷ. ¶Σηλόν, γλαυκὸν ἔλαιον. ¶Σηκάζει, κτυπεῖ. ¶Σῆκα, οὕτως ἐπιφθέγγονται οἱ ποιμένες εἰς τὸ συγκλεῖσαι τὰ ποίμνια. ¶Σηκάνη, πόλις σικελίας. ¶Σηκανατὰ καὶ χλωρὰ, ῥάβδια.

Σ ηκάσθησαν, συνεκλείσθησαν. ¶Σηκίς, οἰκογενὴς δοῦλος, ἢ δούλη. οἷον ἐκ τοῦ σηκοῦ. ¶Σηκοί, αἱ μάνδραι, αἱ ἐπαύλεις ἀπὸ τοῦ τὰ εἰσαγόμενα σταθμεύειν.

Σ ηκοῖς, ὁμοίως. ¶Σηκολόαι, λισταί. ¶Σηκοκόρος, ὁ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος. ὅθεν καὶ νεωκόρος, κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν. καὶ σηκοὶ οἱ ναοὶ καὶ αἱ μάνδραι. τὸ δὲ κορεῖν, ἀπὸ τοῦ καλλύνειν τὸ ἔδαφος, κόρη γὰρ καὶ κόρος ἐστὶ τὸ καθαρὸν καὶ καλόν, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς διαυγῆ, κόραι λέγονται. καὶ ὁ τὰς μάνδρας κοσμῶν καὶ καλλύνων σηκοκόρος καὶ μολοκόρον τὸν μόλον κοροῦν. ¶Σηκός, οἶκος τάφος ναὸς μάνδρα, ἐνδότερος τόπος τοῦ ἱεροῦ.

Σ ηκίλλαι, αἱ ταμίαι παιδίσκαι. ¶Σηκῷ, οἴκῳ. ἐν ᾧ ἔφηβοι γυμνάζονται, ἢ βαθεῖ τόπῳ. ¶Σηκωτήρ, ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ζυγοῦ. ¶Σήλαρ, ἑστίαν. ἐτίναξεν, κατέβαλεν, ἔρρηξε. ¶Σηλέκρος, χαμολικαστής. ¶Σήλια, τὰ μικρὰ πιθάκια, καὶ σκεῦος ἀρτοπωλικόν. ¶Σῆμα, τάφος μνῆμα ἢ νεκροῦ εἴδωλον.

γιέα. οἱ δὲ λέλεγες, καρῶν γένος, πλησιόχωροι αὐτοῖς ὄντες. ἔστι δὲ καὶ κιλικίας ποταμός.
Σ αῦς, ἐπιτές. ¶ Σαξάπαι, ἀρχηγοί, σατράπαι περσικὴ δὲ ἡ λέξις. ¶ Σατειάς, ἔθνος αἰθιόπων.
Σ άτ]α, κάλυμμα κεφαλῆς γυναικείας. ¶ Σατήρας, σκάφας βοξύων παρὰ λάκωσιν. ¶ Σάτ]ιν, ὄνομα τόπου. ¶ Σατόραν, καταφορῇ. ¶ Σατύριον, πόα τίς. συνεργὸς πρὸς τὰς ἀφροδισίας ὁρμάς. καὶ ζῶον τετράπουν ἢ λιμναῖον. ¶ Σάτυροι, μορφαὶ ἀπρεπεῖς. ¶ Σάτυρος, ἡ ἔντασις. ἢ χορδοτής.
Σ αυάδαι, σκῦδοι ἀμειβίας τοὺς σειλείνους οὕτω καλεῖσθαί φησιν ὑπὸ μακεδόνων. ¶ Σάνη, ὁ κόσμος βαβυλώνιος. ¶ Σαυκόν, ξηρὸν συρακούσιοι.
Σ αυκρόν, ἁβρόν, ἐλαφρὸν ἄκρον.
Σ άτων. μόδιος γέμων, ἤγουν ἥμισυ μόδιον ἰταλικόν.
Σ αυκρόν, ἁβρὸν ἐλαφρόν, ἄκρον ὑψοφόρον σιμνὸν σοβαρόν. ¶ Σαυκρόπολις, ἁβρόπολις.
Σ αυλὰ, κοῦφα ἥσυχα ξυφορά. ¶ Σαυλόν, ἁβρόν, κοῦφον, ἁβρὸν ξυφορὸν ἀττικοί. ¶ Σαυλοῦσθαι. ξυφᾶν, θρύπτεσθαι ἐναβρύνεσθαι. ¶ Σαυλῶ, θρύπτου.
Σ αύλωμα, θρύμμα. ¶ Σαυλάτηρ, δορατοθήκη.
Σ αυνά, ἁπαλά. ¶ Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικὸν ἢ σαθρὸν χαῦνον ἀσθενὲς παρὰ κρατίνῳ.
Σ αῦρα, τὸ ἑρπετὸν ζῶον, ἢ ἰχθὺς μέγιστος σαυρός.
Σ αῦραι, ἔθνος θράκιον. ¶ Σαυβίται, ξίλος τι ὄφεων
Σ αυβίγγη, πόα τίς καὶ τὸ ζῶον ἡ σαύρα.
Σ αυροβειθὲς. ἔγχος ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρὺ, καὶ αἰσχύλος, ὀπισθοβριθὲς ἔγχος ἔφη. ¶ Σαυρωτὴ, ποικίλη. ¶ Σαυρωτὴρ, τὸ ἔχαρμ σιδήρεον τοῦ δόρατος. δηλοῖ δὲ καὶ στόμιον κεστόν. ¶ Σαυρωτῆρσι, τοῖς σύραξιν τῶν ὄπισθεν τῶν δοράτων, ἤτοι σιδήρου τοῦ δόρατος. ¶ Σαυρωτῆρος τοῦ σιδηρείου. ¶ Σαυρωτοῖς, δόρασι τοῖς σαυρωτῆρας ἔχουσι κατὰ τὸ ἐπιδορατίδος. ¶ Σαυσέκας, τυροὺς ἁπαλοὺς, ὀξυζόφους. καὶ δοκοῦσι δὲ οὗτοι ἐπιφόρους ποιεῖν πρὸς συνουσίαν.
Σ αυσκρόν, ψιθυρόν. ¶ Σαυσαλεῖ. μαστιγᾶται ἢ λεῖοι.
Σ αυτρεία. σαπρεία, ἀμβρεία. ¶ Σαυχμόν, σαχνόν, χαῦνον, σαθρόν, ἀσθενές. ¶ Σάφα, σαφῶς. φανερῶς, λαμπρῶς. ¶ Σαφές, τὰ αὐτά. Σαφηνιεῖ, ἑρμηνεύει. ¶ Σαφήνισον, ἑρμήνευσον.
Σ αφὴρ, μάντις ἀληθὴς, μηνυτὴς ἑρμηνεύς
Σ άγματα, φορτία. ¶ Σαγμὶς, ἡτοιμασμένος.
Σ αχνὸν. ἀσθενὲς χαῦνον. ¶ Σαψὶς ὁ ἀγαθὸς δαίμων παρὰ ἄραψι. ¶ Σάω, σῶζε. σῶσον. ¶ Σαώζει. σώζει. ¶ Σαωκὶς, ἡ σαμοθράκη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ¶ Σαωμεθη. θεωροῦσα. ¶ Σαὼς, ἥλιος βαβυλώνιοι. ¶ Σαώσεις, σώσεις. ¶ Σάωμεν, σώσωμεν. ¶ Σαώτερος, ὑγιέστερος. σῶος, ὑγιὴς, ἢ σωτηριώτερος ἀπὸ πρωτοτύπου τοῦ σάος αἰολικοῦ.
Σ αυτηρεία, σωτηρεία. ¶ Σαόφρονα, σώφρονα,

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Β ΚΑΙ Ε.

Βεννῦται, κατασβεννῦται. ¶ Σβέσαι, παῦσαι, κατασβέσαι. ¶ Σεβαμὰ, ἐπιστροφὴ πονηρά. ¶ Σέβας, τιμὴ θαῦμα θάμβος ἔκπληξις αἰδώς. ¶ Σεβάσμιον, τιμητὸν προσκυνητόν.

Σ εβάσταρ, σεβαστὸν ἡγήσαρ. ἐτίμησαν. ἐνεξάσαν.
Σ εβαστὸς. προσκυνητὸς, τιμητός.
Σ εβένιον, τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες γενόμενον. ¶ Σέβεσθαι, αἰδεῖσθαι, ἐντρέπεσθαι, προσκυνεῖν. αἰσχύνεσθαι. ¶ Σέβηται, λαξεύηται ἢ αἰδῆται.
Σ εβιστὸν, τιμητόν. ¶ Σέβις, πυξίς.
Σ εβένιον, γεργαθῶδες πλέγμα παρὰ ῥοδίοις.
Σ έδας, καθέδρας. ¶ Σεσελίσαι, φρύνιχος ἐν κρονίῳ ἅσμα διονύσου στόμαρος, ὡς σεσελίσαι κεκομμένα πολλάκις. αἰσχίνης τίς ὑπῆρχε σέλλος καλούμενος ἀλαζὼν καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν, πενόμενος καθ' ὑπερβολὴν ὡς τοὺς παραπλησίους τούτῳ καλεῖσθαι.
Σ εδὲκ πέα μωαβιτῶν, ἑρμηνεύεται ἡ μελέτησις.
Σ έθεν, σοῦ. ἰσοδυναμεῖ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σοῦ καὶ τὸ σέο καὶ σεῖο, τὸ δὲ καθ' ὅμηρον τὸ σοῦ συνάρθρον, μνῆσαι πατρὸς σεῖο, καὶ σεῖο, ἢ ἐκ σοῦ. ¶ Σεῦα, ἐδόξα βοιωτοί. ¶ Σεῖν, θεῖν λάκωνες. ¶ Σεῖναι, θεῖναι κρῆτες. ¶ Σείεις, ἀβαπτάς ἀττικοί.
Σ εθεντὴ, ἡ θεσσαλία. ¶ Σεῖο, σοῦ, ἢ τοῦ σοῦ.
Σ ειομένοις. καθαλλομένοις. ¶ Σεινέται, κακοποιεῖ
Σ εῖο φόνιος. τοῦ σοῦ φονέος. ¶ Σεῖον, ζυγὸν ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος συνεχῶς καὶ ἐπιτεταμένως ἔξεχεν
Σ ειρά, πλέγματα, ἀγίαι, ἢ πλεκτοὶ ἱμάντες.
Σ εισάχθειαι, χρεῶν ἀποκοπαί. ¶ Σειραφόρον, ἡγεμονικόν. μετῆκται δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιοσείρων ἵππων
Σ είρη, ἡ ἀναδεσμη. καὶ μέλιττα: ἡ μελίττης οἶκος. καὶ ὀρνιθώδειόν τι ποιὸν καὶ ἱμάτιον ἀσπέθηρον λεπτόν.
Σ ειρὴ, ἅλυσις δεσμός. ¶ Σειρῖναι, οἱ λεπτοὶ καὶ διαφανεῖς χιτῶνες. ¶ Σειριᾷ, φλεγμαίνει. καροῦται.
Σ ειρίδας, τὰς σειράς. ¶ Σείριος, ὁ ἥλιος, καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. ¶ Σειρίου κυνὸς δίκην, σοφοκλῆς τὸν ἀστρῷον κύνα. ὁ δὲ ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον, ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα. ¶ Σειροὶ, ἐπαύλεις.
Σ ειρῆνες, οἱ μὲν ἔξω γυναῖκας φασὶ μελῳδούσας. ὁ δὲ ἀκύλας στρουθοκάμηλον. ¶ Σειρομάστης, εἶδος ἀκοντίου. ¶ Σειρομαστῶν. δορυφόρων, καὶ εἶδος λόγχης. ¶ Σειρὸν. τὸ κύδρειον, θέατρον, σικυώνιοι.
Σ ειροφόρος οἰωνὸς ἡγεμονικός. ¶ Σεῖσαι, συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. ¶ Σείσαρ, ἐσείσθη. ¶ Σεισάχθεια, σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν δημοσίων, καὶ ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν, ἣν περ σεισάχθειαν ἐκάλεσε, παρὰ τὸ ἀποσείσασθαι τὰ βάρη τῶν δανείων. ¶ Σεισμὸς, τρόμος. ¶ Σεισόφελος, τὸ τῶν τροχίλων εἶδος. ¶ Σείσταρ, ἄγγος κεραμεικὸν ἐν ᾧ τοὺς κυάμους φρύγουσιν.
Σ εῖφα. σκοτία κρῆτες. ¶ Σεκάνδε. πόρρωθεν.
Σ εκούανα, σικύα. ¶ Σεκουάνη, ἐλαίας εἶδος λάκωνες. ¶ Σεκρέτον, συνέδριον.
Σ ελαγίζει, αὐθεται, φλέγεται ἀπὸ τοῦ σέλας.
Σ ελαγεῖται, τὰ αὐτά.
Σ ελαίνει. λαμπάδες.
Σ ελάοντες, λάμποντες.
Σ έλας, φῶς. αὐγὴ, πῦρ: φλὸξ, φέγγος τοῦ πυρός. λαμπρότης, ἢ καθέδρα.
Σ ελάσει, φλέγει, λαμπαδίζει.

γεται μὴ ἐπικεχάρακται τὸ σ στοιχεῖον, ὥσπερ σὰν ἐλέγομεν. ¶ Σαμψοῦχος, πλείστη γίνεται ἐν αἰγύπτῳ, ἄλλοι δὲ μάραθον καλοῦσιν αὐτήν.

Σ αμώσῃ, κεραυνώσῃ. ¶ Σάναπιν, τὴν οἰνιώτην σκύθαι. ¶ Σανδαλαράχη, χρώματος εἶδος.

Σ ανδάκα, φοινὴ ἀπὸ γῆς ἔνιοι δὲ τὸν λίβα ἄνεμον.

Σ ανδάλια, σάνδαλα γυναικεῖα ὑποδήματα, ἃ καὶ βαβλάντια, καὶ ἰατρικὸς ἐπίδεσμος, σανδάλιον.

Σ ανδαλιώτη, ἡ σαρδὼ πάλαι. ¶ Σανδαράκη, τροφή τις τῶν μελισσῶν ὡς ἀριστοτέλης. ¶ Σανδαράφαγος, ὑπὸ ἀλεξάνδρου ποταμὸς μετωνομάσθη καὶ ἐκλήθη ἀκεσίνης. καὶ εἶδος τί μεταλλικόν. ¶ Σάνδυξ, δένδρον θαμνῶδες. οὗ τὸ ἄνθος χροιὰν κόκκῳ ἐμφερῆ ἔχει ὡς σωσίβιος, ἢ φάρμακον ἰατρικὸν καὶ κιβωτός. ¶ Σανθίς, αἰθόμβρος. γνούς. ¶ Σανίδος. θύραι. ¶ Σανίκετις, θεοφιλής. ¶ Σανίς, θύρα λεύκωμα ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ ἀθήνησιν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακούργους. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ταύρου.

Σ άνιφα, ψοφὸς τιθήνη. ¶ Σαννάδας. τὰς ἀγρίας αἶγας. ¶ Σαννίον, τὸ αἰδοῖον ἀντὶ τοῦ κέρκιον, παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν. τὸ γὰρ αἰδοῖον ἔσθ' ὅτε οὐρὰν ἔλεγον ὡς εὔπολις. ¶ Σανιόπληκτος, αἰδοιόπληκτος.

Σ άνις, ὀρυοσάνδραξ θουεῖοι. ¶ Σάνορος, μωρὸς παρὰ ῥίνθωνι ταραντίνοι. ¶ Σάνουροι. τὰς οὐρὰς σαίνοντες. ¶ Σάξαι καὶ θάπτειν νάξαι, νάσσειν.

Σ άξασθαι, ὁπλίσασθαι, πλήσασθαι. ¶ Σαοῖ, βοηθεῖ, καὶ σώζει. ¶ Σαοσίμβροτος, ὁ σώζων ἀνθρώπους.

Σ αόφρων, σώφρων. ¶ Σάπαι, ἔθνος θρᾴκιον.

Σ απέρδης, ὄνομα ἰχθύος. οἱ δὲ ταρίχου εἶδος, ἄλλοι ὑπὸ ποντικῶν τὸν κορακῖνον ἰχθύν. ¶ Σάπηθος, θυσία πάφιοι. ¶ Σαπρία, σῆψις, σάθρωμα τοῦ ξύλου.

Σ απριοῦσι, σήπουσι. ¶ Σαπρόν, παλαιόν, αἰσχρόν, ἀκάθαρτον. ¶ Σαπυλλεῖν, σαίνειν, ῥίνθων.

Σ άμφαρος, μωρολόγος. ¶ Σαράβαρα, τὰ περὶ τὰς κνημῖδας ἐνδύματα. ¶ Σάραβος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ¶ Σάραγος, ὑπηρέτης, ὁ σαρῶν τὰς δημοσίας στοάς. ¶ Σάρατις περσικὸς χιτών. μεσόλευκος ὡς κτησίας. καὶ διαρρηξαμένη τὸν σάραπιν, καὶ τὰς τρίχας καθειμένη, ἐπελείπετο καὶ βοὴν ἐποίει. καλεῖται δὲ καὶ ὁ πλάτων οὕτως. ¶ Σαραπίους, τὰς μανίδας πέρσαι. ¶ Σαραφίν, γνώσεως πληθυσμὸς ἢ σοφίας χύσις. ¶ Σαραχέρω, παρὰ βηρώσῳ, ἡ κοσμήτρια τῆς ἥρας. ¶ Σαργάναι, δεσμοὶ ἢ πλέγματα γεγαλθώδη χοινίου ἀγράτωγα,

Σ άργανος, ὁ ἀγροῖκος. ¶ Σαρδανάπαλα, ἀλλοῖα.

Σ αρδανάπαλος, πάντες χαλὸν ἀπάσης ἀκολασίας καὶ τρυφῆς δοῦλον αὐτὸν ἀναγράφουσι γεγονέναι. καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ ἐν τῇ ἀσσυρίᾳ ἐν νίνῳ φασὶν ἐπιγεγράφθαι ἀσσυρίοις γράμμασι σαρδανάπαλος. γεγόνασι δὲ δύο σαρδανάπαλοι. ¶ Σαρδανάφαλλος, γελωτοποιός. ¶ Σάρδιον, βοτάνη τίς δηλητήριος, ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων τοῦ στόματος συστελλομένων ἐκ τοῦ τοιούτου σπασμοῦ γυμνοῦσθαι λοιπὸν καὶ τοὺς ὀδόντας καὶ γέλωτος φαντασίας δείκνυσθαι τοῖς ὁρῶσιν. ἔνθεν τὸ σαρδόνιος γέλως.

Σ άρδωνα, ἐν κυνηγετικῷ μέρει τινὰ δικτύων δηλοῦντι

Σ αρδόνιος γέλως, ὁ καθ' ὑπόκρισιν, ἢ ἐπὶ κατάρᾳ ἐρριμμένος γέλως. ἢ ὑποκριτικῶς σαρδόνιος γέλως οἱ τὴν σαρδὼ κατοικοῦντες, τῷ κρόνῳ ἔθυον τοὺς γέροντας, καὶ ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους. αἰσχρὸν γὰρ ἡγοῦντο δακρύειν καὶ θρηνεῖν, τὸν δὲ προσποιητὸν γέλωτα κλαυθμὸν σαρδόνιον. τινὲς δὲ ἀπὸ σαρδόνος τῆς νήσου. φύεται γάρ τις βοτάνη ἐνταῦθα. ἧς οἱ γευσάμενοι μετὰ σπασμοῦ καὶ γέλωτος ἀποθνήσκουσιν. ἄλλοι τὸν καθ' ὑπόκρισιν γινόμενον γέλωτα, σαρδόνιον καλεῖν εἰώθασιν, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσιν.

Σ άρδοντα, διαπίπτοντα. ¶ Σαρδώ, ἐν πασιφάη τὸ σαρδόνιον, ἡ σφραγὶς εἴρηται. ¶ Σαρδών, νῆσος μεγάλη πλησίον ἀφρικῆς ἣ καὶ σαρδόνη. ¶ Σαρῆτον, ὁ σάραπις καὶ εἶδος χιτῶνος. ¶ Σαρκεῖν, σπερμολόγος. ¶ Σαρίν, σαρόν, φυτόν τι γινόμενον ἐν τοῖς κατ' αἴγυπτον ἕλεσιν. ¶ Σαρίν, ὀρνέου εἶδος. ὅμοιον ψάρῳ. ¶ Σαρίς, κλάδος φοίνικος λάκωνες.

Σ άρισσα, δόρυ μακρὸν εἶδος ἀκοντίου ἑλληνικοῦ, ὅπλον βαρβαρικὸν μακεδόνων. ¶ Σαρκάζει, μειδιᾷ, εἰρωνεύεται, καταγελᾷ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι. ¶ Σαρκάζων, μετὰ πικρίας γελῶν. ¶ Σαρκάσας, μετὰ πικρίας ἢ ἠρέμα τὰς τῶν χειλέων σάρκας διανοίξας γελάσας. ¶ Σαρκάρη. στάχυον τὸν ἐκ σαρκῶν συνηρμοσμένον καὶ οὐκ ἐκ κριθῶν συνεστῶτα. οἷον ἄνθρωπον. ¶ Σαρκοβόρα, σαρκοφάγος. ¶ Σαρκοκόλλα, φυτοῦ δάκρυον. ¶ Σαρκῶν, σεσηρώς.

Σ άρματα, καλλύσματα, καὶ κόπρια παρὰ ῥίνθωνι.

Σ άρμοι, θερμοὶ καρύστιοι. ¶ Σαρμός, σωρὸς γῆς, καὶ κάλυμμα. ἄλλοι ψάμμον, ἄλλοι χόρτον.

Σ άρον. ἴων ἀργείοις ὡς παλαιὸν ἀκίδαρον βαρυτονητέον ὡς παρὰ σώφρονι. θῆλυ δὲ λέγειν διὰ ἀχρηστοι εἰσὶ διὰ τὸ γῆρας. ¶ Σάρον, κάλλυντρον βυζάντιοι.

Σ αρὸς ἀριθμός τίς παρὰ βαβυλωνίοις, ἢ κάλλυντρον.

Σ αρπηδόνιον, τὸ μέγα, καὶ ἡ ἐν θρᾳκικῇ καὶ κιλικίᾳ πέτρα ὑψηλοτάτη. ¶ Σαρπηδόντος, σαρπηδόνος, ἀεὶ δὲ ταύτῃ χρῆται τῇ γενικῇ σαρπηδόντος. ἔστι δὲ αἰγιαλικὴ ἀπὸ θυσίας τῆς σαρπηδών. ¶ Σαρπηδών, κόσμος ἀπὸ μέρους τῶν θεῶν. ἔστι δὲ ἀπὸ λίθου σαρπηδονίου καλουμένου, καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Σαρπηδών, ἀκτή. ἀντὶ τοῦ σαρπηδονία. τόπος δὲ οὗτος θρᾴκης, ἀεὶ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱερὸν ποσειδῶνος. ¶ Σάρπους, κιβωτούς, βυθινοὶ δὲ ξυλίνας οἰκίας. ¶ Σαρρυφθεῖν, μωραίνειν.

Σ άρσαι, ἅμαξαι. ¶ Σαρσίτιος χορὸς πρὸς μύλον ποιούμενος τὴν χορείαν λάκωνες. ¶ Σαρῶ. κοσμήσω. ¶ Σάρων, λάγνος, τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον.

Σ αρώνδες, τὰ τῶν θηρευτῶν λινά. ¶ Σαρωνία, ἄρτεμις, ἀχαιὸς θησεῖ ἀπὸ τοῦ ἐν τροιζῆνι σαρωνικοῦ κόλπου. ¶ Σασκαλαγγεῖ, θρηνεῖ. ¶ Σαρωνίδες, πέτραι. ἢ αἱ διὰ παλαιότητα κεχηνυῖαι δρύες.

Σ άσα, σηπία. ¶ Σάσαι, καθίσαι, πάφιοι. ¶ Σάτον, σιτικὸν μέτρον. ¶ Σατραπείδες, σατραπινίδες, κόσμος κεφαλῆς γυναικεῖος: ¶ Σατρεῖς, τὸ ἔπ' ἔθος δωριεῖς. ¶ Σάτιλλα, πλειάς τὸ ἄστρον.

Σ ατῖναι, αἱ ἅμαξαι. ¶ Σατνιόεις, ποταμὸς ἐν λελε

καὶ ἔθνος, οἱ πρότερον κίκονες. ¶ Σειπὴς, ὁ σιπὴ, ἐλαία θλαστή. ¶ Σαίρει, κοσμεῖ, φιλοκαλεῖ, καλύνει.

Σ αίρειν, σαροῦν, κοσμεῖν. ¶ Σαιρὸς, σαρός. ¶ Σαῦς, κοῦρος, κάρος. ¶ Σαισαβία, ἡ ἐλευσὶν πρότερον.

Σ αισὸς ἐλαία, θλαστή. ¶ Σακάδιον, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου.

Σ ακαιοὶ, οἱ σκύθαι. ¶ Σακαία, ἡ σκυθικὴ ἑορτή.

Σ άκαν, τὸ ἐπὶ γυναικός. ¶ Σάκας, ὁμοίως τῷ ὥσπερ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν. σάκκας οὕτω δὲ προσηγορεύετο διὰ τὸ ξένος εἶναι. οἱ γὰρ σάκες, σάθρες. ¶ Σάκασα, σαφήνεια. ¶ Σακέλλα, ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται. ¶ Σακέλλιον, ὁμοίως. ¶ Σακέσπαλος, πολεμιστής. ¶ Σακέ' ὤμοισι κλίναντες, κεραμιδώσαντες. ¶ Σακκίζειν, ἐπεὶ τὸ ἐκκενῶσαι διὰ κλοπὴν τοὺς σάκκους ὁποῖόν φασι τοῖς ἐργάταις ὥστε ἔλεγε χαλκιδερμιστής· τὰ γὰρ σάκκου ἐπίχαλκα λέγει. ¶ Σάκκινον, λεπτὸν ἀσθενές. ¶ Σακκινόσυκοι, δασύπρωκτοι. ¶ Σακκοδερμιστὴς, ὅπλον σάκος ἔχον, οἱ δὲ σκώλοκα παρόσον δερμιστὴς αὐτὸς βέλτιον δὲ τὸν χαλκοῦν ἔχοντα δέρμα νοεῖν.

Σ άκοιτοι, οἱ ἱστῶντες τὸν κέραμον. ¶ Σάκος, ἀσπὶς ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σάγην τὴν πανοπλίαν φασί.

Σ άκος αἴγλον, ἀντὶ τοῦ τεῦχος αἴγλεν. θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν πήραν κατὰ μετάληψιν. ¶ Σακοφόροι, ὁπλοφόροι. ¶ Σάκταρον, ἀπὸ ἐμφερὲς ἐστὶ κώμη γενόμενον ἐν τῇ ἰνδικῇ διαλυτικόν. ¶ Σάκτας, ὁ θύλακος. ¶ Σακτῆρος, θυλάκια. ἔλεγον δὲ καὶ σακκίαν.

Σ ακτὸς, ὁ τεθησαυρισμένος, ὁ πολυχρόνιος, καὶ ἤδη ἀποκείμενος, καὶ χιτῶνος εἶδος, καὶ θύλακος.

Σ ακωδέκη, ἔνδυμα σκυθικόν. ¶ Σάκωσε, κατέκλεισεν. ¶ Σάλα, φροντὶς, βλάβη. ¶ Σαλαβακχώ, πόρνης ὄνομα. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὰς καταφορεῖς εἰς τὰ ἀφροδίσια οὕτως ἔλεγον ἀττικοί. ¶ Σαλαβὰρ, μάγειρος λακώνων. ¶ Σαλάβη, ἡ θύρας ὀπὴ φαντίς. ¶ Σαλάβοις, θυρῶν ὀπαῖς. ¶ Σαλαγεῖ, ταράσσει. ἡ γὰρ φροντὶς, σάλα λέγεται. ¶ Σαλάγη βοή. ¶ Σάλαγξ, ἰχθὺς ἀγαθὸς, καὶ μεταλλικὸν σκεῦος ὥστε ἔλεγε σιδηροπλάστης. ¶ Σαλαΐζειν, κόπτεσθαι. Σαλαΐς, κωκυτός. ¶ Σαλακύρων, εὐήθων

Σ αλάκων, ὁ πτωχὸς ἀλαζών. ¶ Σαλακωνία, ἡ ἐν πενίᾳ ἀλαζονεία. ¶ Σαλακωνίσαι, σαλακωνεῦσαι ἔλεγον τοὺς διαθρυπτομένους σαλάκωνας, ἀπὸ τοῦ ἁβρῶς καὶ μετὰ θρύψεως βαδίζειν. ὁ δὲ θεόφραστος σαλακῶνα φησὶν εἶναι τὸν δαπανῶντα ὅπου μὴ δεῖ.

Σ αλάμβη, ἡ ὀπὴ δι' ἧς τὸ σέλας βαίνει, ἡ πύλη καπνοδόχη θυρὶς, ἢ ὀροφός. ¶ Σαλαμβὼ, ἡ ἀφροδίτη παρὰ βαβυλωνίοις. ¶ Σαλαμὶν, νῆσος. ¶ Σαλαμίνιος, μία τῶν ἱερῶν νεῶν. ¶ Σαλάννη, φαρέτρα.

Σ αλαχθεὶ, σεισθείν. ¶ Σαλάξαι, κατακλεῖσαι. κινῆσαι.

Σ αλέης. ἄλη, βλαβή. ¶ Σαλεύειν. ῥιπτάζεσθαι.

Σ αλησὸν, σοφοκλῆς αὐδρομέδᾳ ἀντὶ* τὸ πατρὸς ἢ βαρβαρικὸν χιτῶνα, οἱ δὲ τὸ μασόλευκον αὐτὸν εἶναι φασί.

Σ αλία, πλέγμα καλάθῳ ὅμοιον. ὃ ἔθος τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ λάκαιναι. οἱ δὲ θολία. ¶ Σαλιβάσα, τῇ θαλάσσῃ ἀπελθοῦσα. ¶ Σάλιξ, ἰτέα ῥωμαῖοι,

Σ αλιᾷ, ἀρκεῖ. ¶ Σάλμα, σινιέμο. ¶ Σάλλα, δρυσοφίουσα. ¶ Σάλλινον, φρέντισμα. ¶ Σάλμοξις, ὁ κρόνος καὶ ὄρχησις ἢ ᾠδή. ¶ Σαλμυδησσὸς, αἰγιαλὸς περὶ τὸν εὔξεινον πόντον. ¶ Σάλος, φροντὶς, ταραχὴ κλύδων ἢ ἡ τῆς θαλάσσης κλύδωνος κίνησις.

Σ άλουσα, φροντίζουσα. ¶ Σάλπη, ἰχθύς ποιὸς, ὃν καὶ βοῦν καλοῦσιν. ¶ Σαλπιγκτὴς, ὁ τῆς σάλπιγγος φωνοβόλος. ¶ Σάλπιγξ, σημαντικὸς σάλπιγξ, αὐτὶ τοῦ κήρυξ, τινὲς δὲ ὄρνιν ποιὸν, ἢ ὄργανον πολεμικόν. καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα, παρὰ ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον, ἐκδέχονται δὲ καὶ σάλπιγγας ἀθηνᾶς ἱερὸν παρὰ ἀργείοις. ¶ Σαλπιγκτὰς, ὄρνεον τί.

Σ αλύγα, ἡ συνεχὴς κίνησις. ¶ Σαλύγην, τὴν γινομένην κίνησιν ἐκ τῆς καταφορᾶς τοῦ ἄξακτου οὕτω καλεῖσθαι φασί. ¶ Σαλιᾶ, ἀρκεῖ παρὰ ῥίνθωνι.

Σ αλῶος, ὁ πεφροντισμένος, ἡ γὰρ φροντὶς σάλα.

Σ άμα, μνῆμα, δωριεῖς δὲ στοιχεῖον. ¶ Σαμαίνα, εἶδος νεὼς ὗς ἔχουσα πρόρρην. ¶ Σαμαίνεται, σφραγίζεται παρὰ ἐπιχάρμῳ. ¶ Σαμακία, κοσμαβίου εἶδος. ¶ Σάμαξ, ὕλο τις δρυώδης. οἷον βούτομον, οἱ δὲ φορμὸν, καὶ οἱ πλείους ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι, ἔνιοι δὲ τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα, καὶ τοξικὸς κάλαμος. ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβάδα ποιοῦσιν.

Σ αμβὰ, ὀσφῦς ὀφρύς. ¶ Σάμβαι, θύραι. σάμβαλα.

Σ άμβαλα, σάνδαλα. ¶ Σαμβύκη, οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον οὗ μέμνηται ἰόβας, ἀλλὰ ἢ πολιορκητικὸν αὐτῶν. ¶ Σάμεα, τὰ ἐν ταῖς ᾤαις τῶν ἱματίων παράσημα λάκωνες. ¶ Σαμερόρα, τὸν βραβευτὴν τῶν σφαιριζόντων. ¶ Σάμβρα, σάμβρος. σίμβρον. ¶ Σάμερον, σήμερον, νῦν ταραντῖνοι.

Σ άμη, πόλις κεφαλληνίας. ¶ Σαμία. εἶδος τί ἀμπέλου. ¶ Σαμία γῆ, ἰατρικὸν μίγμα ὅμοιον τῇ ἰδρᾶ κρητικῇ. ¶ Σαμιακὸς τρόπος, δύο δηλοῖ ἡ λέξις. ἐν μὲν τὸ ἐπὶ διαβολῇ τῶν σαμίων θρυλλούμενον ὡς καταπύγων. ἕτερον δὲ, ὅτι αἱ λεγόμεναι σάμαιναι ναῦς κατέσκευον δι' ὅλου, δίδυμος δὲ, τὰς σαμίας ναῦς ἰδιαιτέραν παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν, εὐρύτεραι μὲν γὰρ εἰσὶ τὰς γαστέρας. τοῖς δὲ ἐμβόλοις σεσίμωνται, ὡς δοκεῖν ῥύγχη συῶν ὁμοίως κατεσκευάσθαι, οἷον ἰχυροτέρας εἶναι. διὸ καὶ ἔθει ταύτας λέγεται. ναῦς δέ τις ὠκύπορος σαμία ὗς εἶδος ἔχουσα.

Σ αμίθη, ῥόφημά τι ὡς γλαυκίας ὁ ἰατρός. ¶ Σαμινά, θαμινά. συνεχῶς λάκωνες. ¶ Σαμίων, ὁ δῆμος. φησί τις περὶ τῶν ἀριστοφάνους, τοὺς ἐκ τοῦ μύλωνος ἰδὼν βαβυλωνίοις. σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν, ὡς πολυγράμματος, καταπλαττόμενος τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ ἐπιστορῶν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἱστορία δι' ἣν πολυγράμματον ἔφη δῆμον, ἐπειδὴ ἑλλήνων σάμιοι πολυγράμματοι ἐγένοντο πρῶτοι καὶ χρησάμενοι καὶ διδόντες εἰς τοὺς ἄλλους ἕλληνας, τὴν διὰ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων χρῆσιν. ¶ Σάμμα, ὄργανον μουσικὸν παρὰ ἰνδοῖς. ¶ Σάμου, ὑλοέσσης θρηκίης, τῆς σαμοθράκης. ἄλλοι τῆς περὶ θράκην σάμου, ἡ ὁμώνυμος λέγεται. καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ὄρος οὐ μνημονεύει, ἀλλὰ πάντοτε αὐτὴν σάμον καλεῖ, καὶ οὐδέ ποτε σαμοθράκην κατὰ σύνθετον. ¶ Σαμονία, οἱ δὲ σαμοθρακία, ἡ ἔφεσος. ¶ Σαμυλὶς, ἡ πρόπολις ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν. ¶ Σαμφόρας, σαμφόραι ἵπποι λέ-

Ρ στὰ, ἱδρὰ, τὰ ὀπτὰ ποσκόπτα, ἢ τὰ ἑλκυστά.

Ρ οτὴρ, ἡνίον. λῶρος, ἱμὰς, ἑλκυστήρ. ¶ Ρυτῆρες, ἡνία ἱμάντων τῶν ἵππων οἱον ἑλκυστῆρες. ¶ Ρυτῆρι κρούων. ὁ κύκνος λέγει καὶ μὴν ὑβρίζων, αὐτίκ' ἐκ βάθρων ἐλῶ ῥυτῆρι κρούων ὑπτίου πόδος. ἔνιοι δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ κύκνου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε ἐστὶν ὁ λόγος φεύγοντας αὐτοὺς ὑπὸ ὑπτίῳ ποδὶ τοὺς ἰδίους διώκειν, ποιήσω πεσεῖν. ῥυτῆρος, ὁ λόγος. καθάπερ ἅρματι ὑπὸ ἵππος. ἐκ μέρους γὰρ τῶν πολλῶν ἐβούλετο δηλοῦν. ῥυτῆρας δὲ ἔλεγον τὰς ἡνίας ἤτοι χαλινούς. ¶ Ροτῆρσι, λώροις ἱμᾶσι.

Ρ υτίδα. σπίλον. ¶ Ρύτιον, πόλις. ¶ Ρύτο, ἐρύετο, ἔσωσεν. ¶ Ρυτοὶ, ἑλκυστοί. λίθοι μεγάλοι διὰ τὸ μέγεθος οὐ δυνάμενοι βασταχθῆναι. ¶ Ρυτὸν, ποταμὸν, πολὺ μέγα ἑλκυστόν. ¶ Ρόρρας. τοὺς θαλλοὺς, τοὺς καθαρτηρίους. ¶ Ρύζα, λυτήρια σωτήρια ὀδύνα. ¶ Ρόζυς, χύτας. ¶ Ρύτωρ, σωτὴρ, βοηθὸς, ἑλκεύς. ¶ Ρύψαι, σμῆσαι, σμῆξαι, πλῦναι, λοιδορῆσαι, ῥοφῆσαι, καθᾶραι. ¶ Ρύψις, κάθαρσις καθαρισμός. ¶ Ρυψόμεθα, καθαρισόμεθα, ῥοφησόμεθα. ¶ Ρωγάδες, κρημνοὶ διεσχισμένοι.

Ρ ωγαὶ, ῥήξεις, καὶ ἀπορρωγαί. ἀπορρήξεις.

Ρ ωγαλέα, διεσχισμένα. ¶ Ρωγαλέον, κατερρωγμένον. διερρωγότα. κατατετριμμένον ῥακώδη.

Ρ ωγὰς, οἱ μὲν τὴν ὀρσοθύραν, οἱ δὲ τὸν ἐκτομάδα. οἱ δὲ τὰς θυρίδας, ἄλλοι τὰς κλίμακας, καὶ κυρίως τοὺς βαθμοὺς τῶν κλιμάκων ῥωγάδας, ἀνὰ ῥῶγας, μεταρροια. ¶ Ρωγμὸς, ὄγκος, κοῖλος τόπος, ῥῆξις.

Ρ ώδιγγες, πληγαὶ, ὕφαιμοι διακεκομμέναι. οἱ δὲ, μώλωπες. ¶ Ρωδιόν. τὸ ἐρωδιόν. ¶ Ρώεσθαι, σπεύδειν, ὁρμᾶν. ¶ Ρώονται. σπουδάζει. ¶ Ρώθωνες, μυκτῆρες. ¶ Ρώκομαι, ὀργίζομαι, λυποῦμαι, λακωνες. ¶ Ρωκίζει, πρίουσα τοὺς ὀδόντας.

Ρ ῶμα, ῥώμην, ἰσχὺν, ὅρμημα, ὡς γνῶμα γνώμην.

Ρ ωμαλέος, ἰσχυρὸς ἀνδρεῖος ὑγιής. γενναῖος. θρασὺς. ῥωσθεὶς. ¶ Ρώμη, δύναμις, ἰσχὺς, ὅρκος, ὑγιεία, ἀνδρεία. ¶ Ρώνια. φρύγανα. ¶ Ρώνιξις, ποταμίας νεὸς εἶδος. ¶ Ρώνιος, ἄξιος πλούσιος.

Ρ ώννυσιν, ὑγίαν παρέχει. ¶ Ρὼξ, κόκκος, ἢ εἶδος φαλαγγίου. ¶ Ρώοντο, ὥρμων, ἐρρωμένως ἐκινοῦντο ὁρμὴν ἐλάμβανον. ¶ Ρωπὰς, εἶδος φυτοῦ ἱμαντώδους. ¶ Ρῶπες, τὰ δασία τῶν φυτῶν, καὶ θαμνώδης ὕλη, ἢ εἶδος λύγου. ¶ Ρωπεία τόπος ἐν ᾧ αἱ ῥῶπες φύονται, ἢ οἱ σύμφυτοι τόποι. ¶ Ρωπεύειν, ῥωποπωλεῖν, ὅσοι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι.

Ρ ωπητήριον, παρορμητήριον. ¶ Ρωπικὸν, τὸ εὐτελὲς κτητὸν καὶ ὡραῖον. ¶ Ρωπικὰ, τὰ παρεμπορεύματα. ¶ Ρωπεῖτις. τῶν τεχνῶν τὶς καὶ πατερικῶν. οὕτω καλεῖται. ¶ Ρωποπῶλαι, μυροπῶλαι.

Ρ ωποπώλης. ὁ ῥῶπον πωλῶν. ῥῶπον δὲ ἔλεγον, τὸν λεπτὸν καὶ ποικίλον φόρτον. ¶ Ρωπὸς, ῥωπικὸν, αὐτὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιος, ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος ἤγουν ὁ φόρτος μίγματα χρώματα ὅσα ζωγράφοις βαφεῦσι, μυρεψοῖς, χρήσιμα εἰσι. ¶ Ρωρὸς, σφοδρὸς, καὶ τὰ καρτα. ¶ Ρωσαμένη, ῥωσάμενοι δυϊκῶς.

Ρ ώσασθαι, ἐπιθέσθαι, ὁρμῆσαι, ἐπείγεσθαι.

Ρ ώσθαι, σπουδάζειν. ¶ Ρωσθεὶς, ἰσχύσας, ὑγιάνας τὴν διάνοιαν. ¶ Ρῶσις, ὑγιεία. ¶ Ρωστὴρ, ἢ ῥαιστὴρ σφύρα. ¶ Ρωστήριον, φρενῶν κίνημα καὶ παρορμητικόν. ῥῶσαι δὲ τὸ εἰς ἀλκὴν παρορμῆσαι.

Ρ ωστικὸν, ὁρμητικόν. ¶ Ρῶστρον, ἔμβολον.

Ρ ῶται, ἵσταται. ¶ Ρώπιγγες, πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομμέναι. ¶ Ρώχειν, βρύχειν τοῖς ὀδοῦσι.

Ρ ωχάδας, ῥαχάδας γῆς. ¶ Ρωχμοῖς. ῥήξεσιν, ἢ βάθος γῆς, ἢ ῥηγμοῖς. ¶ Ρὼψ, βοτάνη ἁπαλή.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Σ ὰ, σῶα ὑγιῆ ἀκέραια, καὶ αὐτονομία δοτέρου προσώπου. ¶ Σαβάζειν. θυάζειν, βακχεύειν.

Σ αβὰ, αἰχμαλωσία. ἐν φυλῇ σαβὲκ, βάθος.

Σ αβάζιος, ἐπώνυμον διονύσου. οἱ δὲ υἱὸν διονύσου, καὶ σαβὸν ἐνίοτε καλοῦσιν αὐτόν. φρὺξ δὲ ὁ σαβάζιος.

Σ αβακὸς, ὁ σαθρὸς χῖοι. ¶ Σαβακτίδες, ὀστράκινα ζῶδια. ¶ Σαβακῶς, ἀθηρῶς ξηρῶς ζαχέως.

Σ αβάξας, διασκευάσας διασαλεύσας.

Σ αβαρίχειν, τὸ σάβειρος. σάβειρος, σάβειος, κόραξ.

Σ αβδορον, τὸ δακτύλιον. ¶ Σάβιτται, κώνωπες.

Σ άβος, βαχεία. ¶ Σάβυττος, εἶδος ξυρήσεως εἰς καλλωπισμόν, πέτδρον δὲ τοῦ πώγωνος ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ἄδηλον. τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον.

Σ άγαρις, πελέκιον μονόστομον. φαρέτρα, ἄροξον.

Σ άγια, σκεπάσματα περιβόλαια.

Σ αγάριος, ποταμὸς λυδίας καὶ φρυγίας.

Σ αραβάρα, βρακία. ¶ Σαλλαεὶ, εἰκακοῦ.

Σ αβαὼθ, στρατιῶν. ¶ Σαβαὼθ, παντοκράτωρ.

Σ απέδην, τὸν θύλακον, ἄλλοι δὲ σάκταν λέγουσι. οἱ δὲ ποικιλὸν θύλακον. ¶ Σαγδὰς, εἶδος μύρου. ἢ ψέγδας. ¶ Σάγη, ὁ ἄλη πανοπλία ἢ περιβόλαιον σκέπασμα. ¶ Σαγηνεύειν, θηρεύειν αἰχμαλωτίζειν. ἢ ἁλιεύειν ¶ Σαγηνευθέντων, πολιορκηθέντας δικτύοις ἔθος οἷς καὶ σαγηνεύειν τοὺς ἑάλωσαν.

Σ αγήνη, πλέγμα τὶ ἐκ καλάμων εἰς θήραν ἰχθύων. λάκωνες. ¶ Σαγίρθον. μετακλέπτειν.

Σ αγὶς, πήρα. ¶ Σαγλῶδες, πλαδαρὸν στόμα.

Σ άγμα, τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος. ¶ Σάγος, μέρος τὶ τῆς πανοπλίας. ¶ Σάγουρον, γυργάθιον.

Σ άγραι, ἔθνος αἰθιόπων. ¶ Σαγροῖς. κόνις ἢ πέλεκυς.

Σ αγμειον. ἄρτου κλάσμα. ¶ Σάθα, μοίρα.

Σ αθύει, θάλπει. ¶ Σαθάρωμα, ταραχήν.

Σ άθεα, τὰ ἀσθενῆ. ¶ Σάθει, τὰ ἀνδρεῖα ἀναγκαῖα.

Σ αθρὰ, ἀσθενῆ κεκλασμένα. ¶ Σάθραξ, φθείρ.

Σ αθῶν, ὑποκόρισμα ἐπὶ παιδίων ἀρρένων ἀπὸ τοῦ αἰδοίου.

Σ αὶ, τὸ κινηθῆναι ἁπλῶς. ¶ Σαικὶς, δειλός.

Σ αίκτας, θύλακας, μὴ δὲ πόσθεις. ἔνιοι αὐλητικάς.

Σ αικωνῆσαι, διασαικωνῆσαι. ¶ Σαίνει, κολακεύει. προσπτύσσεται, σπαίρει, ἀσπάζεται θωπεύει, κινεῖται, σαλεύεται, ταράττεται. ¶ Σαινικίζει, ἐκξίφει.

Σ αίνουροι, καὶ σαινουρίδες, οἱ τὰς οὐρὰς συνεχῶς κινοῦντες ἵπποι καὶ κύνες. ¶ Σαιοὶ, πολέμιοι. νεκροὶ

μοῦ ὄνομα. ¶ Ῥόδια, ἐρυθρά. ¶ Ῥόδον, εὔχροον, εὐῶδες, εὐειδές. ¶ Ῥόδη, αὐτὸ τὸ δένδρον. ¶ Ῥόδια ὑπόδημα ἀνδρεῖον, καὶ ἀμπέλου εἶδος. ¶ Ῥοδιακὸν, ποτηρίου καὶ ἐκπώματος εἶδος. ¶ Ῥοδιὰς ποτηρίου εἶδος. ¶ Ῥόδιοι τὴν θυσίαν. ¶ Ῥόδινον, μύρον.

Ῥόδιος, ποταμὸς, ὁ νῦν δάρδανος. ¶ Ῥοδόεντα, πυρρά.

Ῥοδοδάκτυλον, ῥοδόχροον ἀπὸ μέρους καλόν.

Ῥόδον, μιτυληναῖοι, τὸ ἐπὶ γυναικὸς, καὶ τὸ συνηθές.

Ῥοδωνιὰ, ὁ τόπος ἔνθα φύεται τὰ ῥόδα, καθάπερ καὶ ἰωνιὰ ὅπου τὰ ἴα φύεται, καὶ κρινωνιὰ ἔνθα τὰ κρίνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρὸς αἰδοῖον αὕτη. ¶ Ῥοὴν, ῥύσιν.

Ῥοθεῖ, ὁρμᾷ. ¶ Ῥοθεῖν, ὁρμᾶν. τρέχειν. λέγειν διώκειν.

Ῥοθιάζειν, ἐλαύνειν, ἀπὸ τοῦ ψόφου ἐπὶ εἰρεσίας. οἱ δὲ τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ὕδατος ῥόθον φασίν. ¶ Ῥόθιον, ῥεῦμα, κῦμα, τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον. ¶ Ῥόθιον, τὰ αὐτά. ¶ Ῥόθιον, ταχὺ ὁρμητικόν. ¶ Ῥόθον, τὸν ἀπὸ τῶν κωμάτων ψόφον. ¶ Ῥοθῶ, ὁρμῶ μετὰ ψόφου.

Ῥοία, κυλίστρα τῶν ἵππων περὶ τοῦ ποταμοῦ ἢ ψάμμου.

Ῥοίαγξ, φάραγξ. ¶ Ῥοιβδεῖ, ῥοιζεῖ, διώκει. ῥοφεῖ.

Ῥοῖβδος, ῥόγχος, ψόφος ποιός. ¶ Ῥοιβδήσει, μετὰ ἤχου ἀπελεῖ ὡς οἱ ποιμένες. ¶ Ῥοιβδημὸς, ὁ ἀστέρατος. ¶ Ῥοιδμὸς, ποιὸς ψόφος. ¶ Ῥοίδνας, δάκνας. ¶ Ῥοιζεῖ, διώκει ὁρμᾷ τρέχει. ¶ Ῥοιζηδὸν σφοδρῶς ἠχητικῶν. ¶ Ῥοιζῆσαι, ποιὸν ἦχον ἀποτελέσαι συρίσαι. ¶ Ῥοῖζος, ψόφος, ἦχος, ῥεῦμα σφοδρόν. ¶ Ῥοιζοῦντος, ἠχοῦντος. ¶ Ῥοίζωσον, ἤχησον σφοδρῶς. ¶ Ῥοικὸν, σκολιὸν καμπύλον, σκαμβὸν, ῥυσὸν, ῥικνόν. ¶ Ῥοίκου κερατομεία. ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν ἀμαθουσίων, βασιλέα αὐτὸν αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ἀποσφάξαντα πρὸς ἑαυτὸν τῇ πόλει ἀθηναίων κέρας ἐκπέμψαι φασίν.

Ῥοιλιαῖος, * δάκνας. ¶ Ῥοισμὸς, ὁ τῶν ἵππων ῥυμός.

Ῥόμβος, ψόφος, στρόφος, ἦχος, δῖνος. κῶνος. ξυλάριον οὗ ἐξάπτεται χοινίον. καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς δονεῖται.

Ῥομελίας, μετέωρος περιτομὴ ἧς * ἐνσφαίζη, ἀπὸ αὐτοῦ καὶ ἰχθῦς τις τῶν πλατέων. καὶ ὁ ἐν τοῖς δεσμοῖς ῥόμφος. ¶ Ῥομβῶ, περιφορᾷ κινήσει. ¶ Ῥομβωτὸν, ἐπίμηκες. ¶ Ῥόμιξα, εἶδος ἀκοντίου.

Ῥόμοξ, σκώληξ ἐν ξύλοις. ¶ Ῥομφαία, ξράκιον, ἀμφιτήειον, μάχαιρα ξίφος, ἢ ἀκόντιον μακρόν.

Ῥομφάζει, βαστάζει. ¶ Ῥομφεῖς, ἱμάντες, οἷς ῥάπτεται τὰ ὑποδήματα. ¶ Ῥόνειν, κρίνεσθαι.

Ῥόος, ῥοῦς, ῥύμη, ῥεῦμα. ¶ Ῥοπαῖς, κλίσεσι.

Ῥοπαλίζει, στρέφει κινεῖ ὡς ῥόπαλον.

Ῥόπαλον, βακτηρία, ῥάβδος. ¶ Ῥοπὴ, κλίσις, νεῦμα, ῥάβδος, δύναμις, βρίθεια. ¶ Ῥοπαῖα, σύμφυτος τόπος. καὶ ῥοπήια ὁμοίως. ¶ Ῥόπτρον, κλειδίον.

Ῥόπτρον, ῥόπαλον, ἢ τὸ ἀποκατάστιχον τοῦ πηνίδος καὶ συλλαμβάνον. καὶ τὸ ἐπίσπαστρον ἐπὶ θύρας, ἔνιοι κρίκον. καὶ τὸ αἰδοῖον, καὶ τὸ καμπύλον ξύλον.

Ῥοτεία, τρύνιον. ¶ Ῥουβοδὶς, ῥῆμα.

Ῥουγὸς, πρόσωπον. ¶ Ῥουδὴν, ῥευστικόν.

Ῥουμάζεται, φορτίζει. Ῥοῦρ, παρὰ μακεδόσι.

Ῥοφεῖ, καταπίνει, ἀναλαμβάνει. ¶ Ῥοῦν, ῥεῦμα.

Ῥόχθιον, κῦμα. ¶ Ῥόχθια, κύματα. ὁ ῥόθια.

Ῥόχενον, σκυταλίδα, πλεκτάνιος, ἢ ἀπεχοῦσι τὸ μέζον. ¶ Ῥοχθεῖ, ὀχεῖ, ψοφεῖ, κλύζει. ¶ Ῥοώδης, ῥεῦμα ὑδρηλόν. ¶ Ῥύαξ, περικεφαλαία, πύργος.

Ῥύαχθον, θόρυβον, ὃ τὸν ῥέοντα ὀχετόν. ¶ Ῥύβδην, δαψιλῶς ἢ ταχύτατα, ὃ μετ' ἤχου σφοδροῦ.

Ῥυγχιάζειν, διαστρέφειν, ῥογχάζειν. ¶ Ῥυδεῖ. περιπλέκεται. ¶ Ῥύδην, εὐκόλως, ἢ ἀθρόως ἐπιτρέχοντες.

Ῥυδομένην, ῥοφωμένην. ¶ Ῥυδία, ῥοά, ἢ ῥοιά.

Ῥυδὸν, ἢ ῥύδην, χύδην δαψιλῶς, ῥευστικῶς σφοδρῶς.

Ῥύηνα, ἄρνα κύπριοι. ¶ Ῥύεται, σώζει, εἴργει. σκέπει, φυλάττει, κωλύει. ¶ Ῥύζα, βία. ὁ τοῦ τόξου τάσις. ¶ Ῥύζειν, ὑλακτεῖν. ¶ Ῥύζουσι, διαμασῶνται, μισοῦσι γογγύζουσιν. ¶ Ῥυζῶν, πενθῶν, διὰ τὸ τοὺς πενθοῦντας ἄναυδόν τινα ἦχον προφέρειν.

Ῥυθὰν, κατέχον ἐπιπιέζεσθαι, καὶ μία ὁ ἵππος.

Ῥυήσονται, φθαρήσονται, ῥευσονται. ¶ Ῥυηφενής, πλούσιος. ¶ Ῥυθῶναι, ἐρεχθῶναι, ὃ δηλοῖ, διαχωρισθῶναι. ἢ ξυσθῆναι. ¶ Ῥυθμίζει, κανονίζει. ¶ Ῥυθμοποιός, ὁ μέλη καὶ ῥυθμοὺς ποιῶν. ¶ Ῥυθμὸς, κανὼν μέτρον, τρόπος μέλος εὔφωνον, ἀκολουθία, τάξις σύγκρισις. ¶ Ῥυκάνη, ἀληθητήριον. χειρομήριον, ἀμυντήριον τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ¶ Ῥύμα, τὸ ἐλαφρὸν, καὶ πυκνὸν ὁλκός. ¶ Ῥύμη, φυλακὴ ἀπὸ τοῦ ῥύεσθαι.

Ῥυμβονᾶν, διασκορπίζειν. ¶ Ῥυμβὸς, δῖνος. ¶ Ῥύμη, ὁρμή. ¶ Ῥυμβάδες, λαγγάσται. διεχισμένας

Ῥύμη, τάξις ἔρημος. ¶ Ῥύμηγξ, χείμαρρος.

Ῥύμμα, σμῆμα, καὶ ὁ σμηματοδόκις, σμηματοθήκη.

Ῥύμματα, τρίμματα, σμήγματα. ¶ Ῥυμὸς, τοῦ ἅρματος τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοῖς ἵπποις ἕως τοῦ ζυγοῦ μέσον ἀπὸ τοῦ ἄξονος. ὃ τινὲς στήμονα καὶ σταθμίον καλοῦσιν. ¶ Ῥυμὸς, τάξις ἢ ἐμμέλεια.

Ῥυομεῖται, εἰς ὀρθὸν κόπτεται. ¶ Ῥυδίκη, ὀρνίθιον ἡλίκη περιστερά. ¶ Ῥύονται, σώζουσιν.

Ῥύπαν, ῥύπον. πίνον. ¶ Ῥυπαίνει, σμήχει, καθαρίζει, πλύνει. ¶ Ῥυπαρὸν, αἰσχρόν. ¶ Ῥυπαρὸς, πείψηφος, αἰσχροκερδής. ¶ Ῥύπας, τις ἐν τῇ ἀρκαδίᾳ ἀγαιεύς. ¶ Ῥυπόεν, αἰσχρὸν. αἰσχροκερδές.

Ῥύπος. ῥύπον ἀττικοὶ, τὸν εἰς τὰς σφραγῖδας κηρὸν λέγουσι. ¶ Ῥυποκονδύλους τοὺς ἀεὶ ῥυπῶντας καὶ ῥυπαρούς. ¶ Ῥυποσάπται, ναυτικὸν ἐπιφώνημα.

Ῥύπτει, σμήχει πλύνει. ¶ Ῥύπται, οἱ ἀναρροφοῦντες.

Ῥυπτικόν, σμηκτικὸν καθαρτικόν. ¶ Ῥῦσαι, φύλαξαι, καὶ ῥυσοὺς ῥυτίδας ἔχουσαι. ¶ Ῥύσατο, ἐλευθέρωσεν. ἐλυτρώσατο. ¶ Ῥύσια, ἐνεχυράσματα σωτήρια λύτρα λεηλασία. ¶ Ῥυσιάζει, ἀντενεχυράζει.

Ῥυσίαν. βολὰν, τὴν τῶν τόξων τάσιν ἀπὸ τοῦ ἐρύσαι. ἢ τοῦ ῥύσιον. ¶ Ῥυσίδας, τὰς ῥυτίδας. ¶ Ῥυσίοις, ἐντεφύσις, ἑλκυστοῖς ὑπὸ τῶν λοιπῶν γινομένας.

Ῥύσιον, ἑλκυστὸν, λύτρον, τίμημα. ἢ τὸ ἕνεκα ἐνεχύρου κατεχόμενον. παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὸν κατεχόμενον.

Ῥυσὶς, φιάλη χρυσῆ, καὶ ξύλινόν τι σταθμίον ἢ ἀπόρροια.

Ῥυσοῖσι, ῥερυσικόσι. γηραιοῖς. ¶ Ῥυσοῦσθαι, συγκρίνεσθαι. ¶ Ῥυσσοῦται, γηράσκει. γεγήρακε.

Ῥυστάζοντες, ῥυσιάζοντες, ἐνεχυράζοντες. ἕλκοντες μεθ' ὕβρεως σπαράσσοντες. ¶ Ῥύστης, σωτὴρ λυτρωτής. ¶ Ῥυστὸν, δόρυ, κρυπτόν. ¶ Ῥυτὰ, τὰ σίμφυλα, καὶ πήγανον λευκὸν, ἢ τὰ πήγανα. ὁ εἶδος φιαλῶν.

πέσις ἀνέμου καὶ τὰ μῆκος. ζαύματα, πολλά. σάλα-
γμα. ¶Ῥήγματα, σχίσματα. ¶Ῥηγμίν, αἰγιαλὸς
ἐπειδὴ ἐπ' αὐτῷ ῥήγνυται τὸ κῦμα. ¶Ῥηγμῖνος, τὰ ἀπορ-
ρήγματα τῆς πέτρας. ¶Ῥηγμός, αἰγιαλός, διὰ τὸ
ῥήσσειν τὰ κύματα ἐκεῖ. ¶Ῥήγνυσκε, πέσις ἀνέμου
ἢ ζαύματα πολλά. ¶Ῥήγνυται, διαιρεῖται, κατακό-
πτεται. ¶Ῥῆγος, ῥάκος, περίζωμα στέρωμα,
προσκεφάλαια. ¶Ῥηγῶν. βαθέων.
Ρ ηϊδίων, κλαδούχων, ῥαδίων. ¶Ῥηϊδίως, εὐκόλως εὐ-
χερῶς. ¶Ῥηΐα, καὶ ῥηΐδια ὁμοίως, εὐχερῶς μάλα
ῥαδίως. ¶Ῥηΐτεροι, εὐκαταγωνιστότεροι, εὐχερέ-
στεροι, εὐκαταπώτεροι. ¶Ῥῆνα, πρόβατα. νία.
Ρ ῆνες, ἄρνες, πρόβατα. ¶Ῥηνάκες. ἀρνακίδες.
Ρ ήνη, ποιμὴν καὶ πόλις. ¶Ῥῆνος. ὄνομα ποταμοῦ.
Ρ ῆξαι, διελεῖν καταβαλεῖν. ἀπολῦσαι, κράξαι.
Ρ ῆξαι μὲ καὶ φράσαι ἀεὶ λόγον, ἀντὶ τοῦ ἐκρῆξαι φωνήν.
Ρ ηξάτω, κραξάτω. ¶Ῥῆξε, διέρρηξε κατέβαλεν, ἔκρα-
ξεν, ἀπέλυσεν διέκοψεν. ¶Ῥηξίφλοια, ῥήξαντα
τὸν φλοιόν. ¶Ῥηξήνορα, πολεμιστὴν πρακτικὸν ἢ ἀν-
δρεῖον πολεμιστήν. ¶Ῥηξήνορες, ὁμοίως.
Ρ ηξίφρονα, καταβαλόντα τὴν φρένα.
Ρ ησίδιον, λεξίδιον. ¶Ῥησάμενος, διομολογησάμενος
Ρ ήσαντο, ἐψηφίσαντο, οἱ δὲ ἐπύθοντο.
Ρ ῆσεις, νόμοι, δόγματα λόγοι, λέξεις, ψηφίσματα.
Ρ ησκομένων, λεγομένων. ¶Ῥῆσος, ποταμὸς Τρωά-
δος. ¶Ῥήσσοντες, ποσὶ κροτοῦντες. ¶Ῥησίαρ-
χος, ὃς ἐρεῖ τὰ θέσφατα, ἢ ὁ παρὰ τὴν ῥῆσιν εἰρη-
κεν, ἢ ὡς ἀσκληπιάδης ἐν ἕκτῳ τραγῳδουμένων ἀεὶ
στιν αὐτὸν γεγενῆσθαι ἀλήθειαν ἑταῖρον, ἐγένετο δὲ καὶ ἕτε-
ρος. ¶Ῥήσιας, ὁμιλίας. ¶Ῥήσσει, τέμνει. σχίζει,
τύπτει, κροτεῖ. ¶Ῥητὴν, τὴν ὡρισμένην ἡμέραν
τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν σημαίνει. ¶Ῥητῆρα, διδάσκα-
λον. ¶Ῥητοὶ οἱ ἔνδοξοι ταξάμενοι. ¶Ῥητόν, τὸ
τεταγμένον ὃ ἄν τις τάξηται, καὶ ῥησάμενοι ταξάμε-
νοι. ¶Ῥητόν, τὸ τεταγμένον. ¶Ῥήτωρ, ὁ τὴν ἰδί-
αν ἀποφαίνων γνώμην ἢ ἱκέτης. ¶Ῥήτορες, λέγ-
ται, οὐχ οἱ συνήγοροι μόνοι. ¶Ῥῆτραι, συνθῆκαι διὰ
λόγων. ἢ δίκαι, ἢ ὁμιλίαι. ¶Ῥήτρας, συνθήκας.
Ρ ήτρης, ῥητορικῆς. ¶Ῥητῷ, ὡμολογημένῳ, ἑσταμέ-
νῳ. ¶Ῥητῶν, φανερῶν. ¶Ῥητῶς, φανερῶς.
Ρ ήτωρ. συνήγορος, καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην
ἢ ἱκέτης. ¶Ῥῆχα, στάσις ἐξουσία. ¶Ῥηχθέντα,
καταβληθέντα, χωσθέντα. ¶Ῥηχιάδας, οἱ τοὺς
καταδίκους εἰς ῥαχίας βάλλοντες.
Ρ ηχίς. ἄκρα. ¶Ῥηχός, φραγμός. ¶Ῥία ἀκρω-
τήρια ὄρθια, καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα ἢ μάλα
Ρ ιένα, πηγὴ λιβάς. ¶Ῥία. μάλα, εὐχερῶς πάνυ.
Ρ εῖα φέροι, ῥᾳδίως φέροι. ¶Ῥίγα, σιώπα.
Ρ ιγεδανῆς, φρικώδους χαλεπῆς. κακίστης φοβερᾶς.
Ρ ιγεδανόν, φρικῶδες, ὅμοιον. ¶Ῥίγιστα, φρικωδέ-
στατα. ¶Ῥιγηλόν, φοβερόν. ¶Ῥιγεδανῆς. φρί-
κης. ¶Ῥίγησεν, ἔφριξεν, ἐφοβήθη. ¶Ῥηγῖνος
ἀπειράγαθος. ¶Ῥίγιον, φοβερώτερον. χαλεπώτε-
ρον, φρικτόν. ¶Ῥίγιστα, φοβερώτατα, ἀτυχέστατα
Ρ ιγίστη, κρήνη τῆς συνώπιδος, ¶Ῥῖγμα, σταλαγμός
Ρ ιγνόν, ῥιγεδανὸν φρικῶδες.

Ρ ιγῶ, σκυβαλίζει. ¶Ῥίζαι αἱ θέσεις τοῦ ὀφθαλμοῦ
καὶ πάντων φυτῶν. ¶Ῥίζειν, ξηραίνειν καίειν, μυστα-
λᾶσθαι, θηλάζειν. ¶Ῥιζοῦχος, σπερμογόνος.
Ρ ιζῶν, τεάζων, ἐρεθίζεις. ¶Ῥέεθρον, ῥεῦμα. ¶Ῥικνήν,
ὄψιν φρικτήν. ¶Ῥικνοί, ἱκανοὶ ἐρξίν. ἐπικεκαμ-
μένοι, σκαμβοί. σκολιοί. ¶Ῥικνοῦσθαι, διέλκεσθαι,
ὃ παντοδαπῶς διαφέρεσθαι κατ' εἶδος. ¶Ῥικνοῦ-
ται, λεπτύνεται ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν γερόντων.
Ρ ικνοτέροις, ἀσθενεστέροις. ¶Ῥικνοφυεῖς, τὰς σκύβλας
κατεπτεισμένας. ¶Ῥικνώσαι, ῥικνωθεῖσαι.
Ρ ίμβαι, ῥύσεις μεγάλαι, ἄμεινον δὲ διὰ τοῦ ξ. ξίμβαι.
Ρ ίμβησις, ἀγκύλου τοῦ ὤμου, οἱ δὲ τὸν βραχίονα τοῦ ἰφέ-
σι. ¶Ῥίμφα, ῥᾳδίως, εὐχερῶς συνεχῶς, ἢ ταχέως
Ρ ιμφία, ῥᾳδίως ἔρριψαν. ¶Ῥινᾶν, ἐπὶ τοῖς ἐξα-
πατᾶν καὶ βουκολοῦντας. ¶Ῥίναι, αἱ μέλαιναι
ἰσχάδες. ¶Ῥίνη, ἰχθύος δορά. ¶Ῥινηλάτην ὄνομα
τὸν καθικνούμενον τῇ ὀσμῇ. ¶Ῥινόβατος, ἰχθύς ποιός
Ρ ινοβόλοις, ἀνέμοις, ἢ τὰς διὰ τῆς ἐνέδρας φύσας.
Ρ ινοδέψου, βυρσοδέψου. ¶Ῥινόκερως. ὁ τετράπουν
θηρίον, καὶ ποιὸς ὄρνις ἐν αἰθιοπίᾳ. ¶Ῥινός, δέρμα
Ρ ινόν, τὴν βύρσαν τὸ δέρμα. ¶Ῥινοπύλη, μικρὰ πύ-
λη. ¶Ῥινότερος, τὸ ὅπλον. ¶Ῥινοτόρος, ῥινοὺς
διατορικῶν, τουτέστιν ὅπλα ἐπὶ φάλαγγας διακό-
πτων ὁ βυρσοτόμος. ¶Ῥινοί, βύρσαι. δέρματα,
ἀσπίδες. ¶Ῥινοχόος, χώνη. ¶Ῥινοφαρέτρας
συνθήκας. ¶Ῥινῷ. δέρματι βύρσῃ. ¶Ῥινοτηρία,
μέρος τι τῆς νεώς. ¶Ῥιξικάζεται, ῥικάζεται, στρέφε-
ται. ¶Ῥίον, ἀκρωτήριον ὄρους. ¶Ῥίον, οἰνίσκον,
οἰνάνθης ἀγρίας ὄρος χαλεπόν. ¶Ῥίος, ἄκρα κο-
ρυφή, ὄρος χαλεπόν, κρημνός. ¶Ῥίου. ἀκρωτηρίοις
Ρ ίπαια, ὄρη σκυθικά. ὅθεν βορρᾶς ὁ ἄνεμος πνεῖ.
Ρ ίπες, ψιάθους, πλέγματα ἐκ καλάμων. ¶Ῥιπή,
ὁρμὴ βολή, ῥοπή, ¶Ῥιπῆς, ὁρμῆς, βολῆς, ῥοπῆς.
Ρ ιπὴ τ' ἄνεμοι, ὁρμή, τὸ ἄγαν ἐκτεταμένου.
Ρ ιπίδιον, μέρος τῆς νεώς. ¶Ῥιπίζει, φυσᾷ, πνεῖ,
πνοὴν πέμπει, ἀνακαίει. ¶Ῥιπίζεται, ἀνακλίνε-
ται. ¶Ῥιπίζων, κινῶν. ¶Ῥιπίς, ῥιπὶς τὸ πλέ-
γμα, ἢ ἐκ σχοίνων πέτασος ἀττικοὶ δὲ ῥιπίδα ᾧ τὸ
πῦρ καίουσι, καὶ τραπέζας οὕτω λέγουσι. ¶Ῥιπίς,
τοῖς σκέλεσι τὸ ἀκροκώλιον. ¶Ῥιπιστά, διαπνεόμενα
Ρ ίπτον, μακρόν. ¶Ῥιπτάζων, ῥίπτων. ¶Ῥίπος,
ἔδαφος πρὸς κλίτην. ¶Ῥίς, ῥίν, ῥώθων. ¶Ῥίσκον-
τες. φιλονεικήσαντες. ¶Ῥίσκοι, εἶδός τι μυῶν.
Ρ ισευδα, λυπουμένη. ¶Ῥίσκην, πλυνόν. ¶Ῥίψα-
νεν. ἔρριψαν. ¶Ῥιχνοῦσθαι, κινεῖσθαι ἀσχημόνως.
Ρ ιψάσπις, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ τὰ ὅπλα ῥίψας ἐκ φόβου
δειλός. ¶Ῥιψοκίνδυνος, παράβολος, τολμηρὸς ἐπὶ
κινδύνοις. ¶Ῥοαί, ῥεύματα ῥεῖθρα. πηγαί. ἱππό-
δρομος. τοὺς καλαμῶνας. πηγὰς χεύματα.
Ρ οάων, ῥευμάτων. ¶Ῥοβδεῖ, ἀναρριπτεῖ μετ' ἤχου.
Ρ οβλεῖ. ῥοφεῖ, πνεῖ. ¶Ῥόβιλλος, βασιλίσκος, ὄρνις.
Ρ όακν, τὸν φονέα τὸν αὐτόχειρα.. ¶Ῥόγαμ, ῥώγαμ.
Ρ ογεῖ, ὀργᾷ. ἀκμάζει, ἰκμάζει. ¶Ῥογεύς, βαφεύς.
Ρ ογία, ἀκέστρια: ¶Ῥογκίζω, ῥέγχειν ἐπὶ ἰχασμοῖς:
Ρ ογοί, ὄρνις σιτικοὶ σιτοβολῶνες. ¶Ῥόδαμνοι, κλῶνες
βλαστοί. ¶Ῥοδανόν, ξουθρόν. ¶Ῥοδανός, πιτα

δῆμος ἐν τῇ ἀττικῇ, ὅπου νέμεσις τιμᾶται. ¶Ραμνουσίαν. νέμεσιν, ἐν ῥαμνοῦντι νεμέσεως ἵδρυται ἄγαλμα δὲ κάπηχυ, ὁλόλιθον. ἔργον φειδίου ἔχον ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον. ¶Ραμοσκίτης, κατάρατος.

Ρ αμφασδέκται, τὸ πιστεύειν. ¶Ραμφάξη, ῥύγχει δάσει. ¶Ρομφαία, μάχη. καὶ ὁ πυγμὴ ἐπὶ χειρός.

Ρ αμφὴ κοπὶς μάχαιρα, ὃ τὰ τῶν ὀρνέων ῥύγχη.

Ρ αμφιστὰ, ἰχθεῖς ποιοί. ¶Ραμφὶς, νεὸς εἶδος.

Ρ άμφος, ῥύγχος τὸ ἐπὶ τοῦ στόματι τῶν μεγάλων πετεινῶν. ¶Ραψὰ γόνατα, βλαισὰ γόνατα. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ῥαιβά. ¶Ραμψὸν, καμπύλον, βλαισόν.

Ρ άνα, ἄρνα, ῥωμαῖοι δὲ βάτραχον. ¶Ρανὶς, σταλαγμός. ¶Ρανᾶται, πλανᾶται, σπείρεται. ¶Ραντίζει, σκώπτει. ¶Ρανδὸν, ποικίλον. ¶Ρὰξ, ῥὰξ ἡ τῆς σταφυλῆς. ἣν ὑμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν. ¶Ρᾶον, εὐχερὲς, κοῦφον εὔκολον. ¶Ραπιστὸν, καλάμην, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ αὐλοῦντας ῥαπάλους. ¶Ραπίδας, ὑποδήματα περόναι. ¶Ραπιδοποιόν, τὸν ποιητὴν λουρεῖς, ἢ ποικιλτήν. ἢ τὸν τὰς ῥαπίδας ποιοῦντα.

Ρ απίζει, σκώπτει, ἀλοᾷ. παίζει, μαστιγοῖ. τύπτει.

Ρ απὶς, ῥάβδος, κερκὶς, κώμη, στρογγυλὶς, οἱ δὲ λαμψάνην. ¶Ραπίσαι, ῥάβδῳ πλῆξαι, ἢ ἀλοῆσαι.

Ρ άπται, φάραγγες, χαράδραι, γέφυραι. ¶Ράπτειν, μηχανᾶσθαι, κατασκευάζειν. ¶Ράριον. παιδίον.

Ρ άρος, ἰσχυρὸς, καὶ ὄνομα τοῦ τριπτολέμου πατρός. ῥᾶστα τε. ῥᾶνατε. ¶Ρᾷστα, εὐχερῆ εὔκολα. ¶Ραστώνει, ὠθεῖ, πράττεται. ¶Ραστὸν, εὐχερὲς εὔκολον. ¶Ραστωνεύεται, ῥαθυμεῖ ἀμελεῖ, καταφρονεῖ.

Ρ αστώνη, ῥαθυμία καὶ τὰ ὅμοια. ¶Ραστώνης, ξυφῆς τέρψεως ἀναπαύσεως. ¶Ράστωρ, κρατὴρ.

Ρ ατάναν, τορύναν. ¶Ρατίζει. πρεσβεύει.

Ρ ατιχεύειν, καταρᾶσθαι. ¶Ρατῶνα, ῥακτῆρα σφαγία. ¶Ραυλὸν, ἄγραυλον ἄγροικον. ¶Ραφάνη, κράμβη. ¶Ραφανιδωθῆναι, τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ὤλεινον κατὰ τῆς ἕδρας, τίς γὰρ αὐτὴ ἐπὶ ῥαφανίδος ὀρῶν ὀξυθυμίαν ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς. ¶Ραφανὶς, καὶ ῥάφανος διαφέρει παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. ῥάφανος μὲν γὰρ ἡ κράμβη, ῥαφανὶς δὲ, ἡ παρ᾿ ἡμῖν ῥάφανος. ζύφων δέ φησι παρὰ δωριεῦσι τὰς μικρὰς ῥαφανίδας λέγεσθαι. τὰς δὲ μεγάλας, ῥάφας.

Ρ άφανος, κράμβη. ¶Ραφανουργοὶ, κηπουροί.

Ρ αφάσει, πλανᾶται. ¶Ραφὶς, ὑπόδημα, περόνη, καὶ ἄγριόν τι λάχανον λαμψανώδες. καὶ ἡ ῥάβδος.

Ρ άφοι, ὄρνεις τινές. ¶Ραχάδην, εὐθὺ ἐπὶ ῥάχεως.

Ρ αχὰς, χωρίον σύνδενδρον ἢ μετέωρον. διὰ τὸ ψόφον ἀποτελεῖν καταπνεόμενον. ¶Ράχετρον. ῥαχὶς, ὡς πλευρὰ καὶ πλευρά. οἱ δὲ τὴν ῥάχιν τοῦ ἱερείου. ¶Ραχεῶντος, παραχρεόντος. ¶Ραχίζειν, παίειν τὸ ἱερεῖον.

Ρ άχη, ἀπορραχίσματα καὶ ἀποσπάσματα.

Ρ αχία, πᾶς πετρώδης αἰγιαλός. ¶Ραχίζειν, τὸ εἰκαίως ἢ ῥαδίως ψεύδεσθαι. ¶Ραχίζων, διακόπτων διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι. ¶Ράχι, τὸ σύμφυλον. ¶Ραχὶς ἄκρα, ὀσφὺς, ἡ ἄκανθα τοῦ νώτου. ¶Ραχιστὴρ, ψεύστης ἀλαζὼν, μεγαλουργὸς, μεγάλα κακουργῶν μεγάλα ψευδόμενος. ¶Ραχοὶ, χαράδρας, στιβάς, στέ

γματα, ἔνιοι τοὺς σφακέλους τῶν ξύλων, ἄλλοι τὰς μυρικίνας ῥάβδους. ἔστι δὲ ἀκανθῶδες φυτὸν, ἀφ᾿ οὗ τὸ περίφραγμα. ¶Ραχὸς, ἔλαιον. δηλοῖ δὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις τὸν ἐλεύθερον. καὶ ὁ φραγμὸς τῶν τειχῶν. ¶Ράψαι, συνθεῖναι. ¶Ραψῳδία, ἡ σύνταξις τοῦ λόγου, ὁ λόγων συγγραφὴ, ὁ μέρος ποιήματος.

Ρ αψῳδὶ, ὑποκριταὶ ἐπῶν. ¶Ραψῴδημα, ψεῦσμα, φλυαρία. ¶Ραψῳδὸς. σοφοκλῆς οἰδίποδι οὕτως ἔφη τὴν σφίγγα, καὶ οἱ τὰ ὁμήρου ᾄδοντες ποιηταὶ ῥαψῳδοὶ καλοῦνται. ¶Ρέα, ῥαδίως εὐχερῶς. ¶Ρέας πόρος, περὶ τὸν ἀδριακὸν κόλπον ἔνθα τιμᾶται ὁ βόσπορος. ¶Ρεγχονάριος, γειτονιάρχος. ¶Ρέγματα, τὰ βάμματα. ¶Ρέγος, ῥάμμα. βάμμα, ῥάκκος. ¶Ρεγισταὶ, οἱ βαφεῖς.

Ρ έγχειν, ἐπὶ τῶν κοιμωμένων. ¶Ρέδει, πράττει, θύει. ¶Ρεδίη, ζάχυλος, ἢ ῥεδέρη. ¶Ρεδίων, ἁρμάτων. ¶Ρέει. ῥέειν. ἔρρει, ἔρεεν, ¶Ρέε δ᾿ αἵματι γαῖα, κατερρεῖτο ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος. ¶Ρέεθρα, ῥεῖθρα, ῥεύματα. ¶Ρεέθρων, ῥευμάτων, ῥείθρων. ¶Ρέζει, πράττει, θύει, ἱερεύει. παρασκευάζει.

Ρ έζεσκον, ἔθυον, ἔπραττον. ¶Ρέζουσι, πράττουσι, θύουσι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Ρεθέων, σπλάγχνων, μελῶν, σωμάτων. ¶Ρέθη, μέλη τοῦ σώματος, σῶμα. πρόσωπον. θεῖον. ¶Ρέθος, πρόσωπον, παρειά.

Ρ εῖ, ῥέει, χεῖται. ¶Ρεῖα, ῥαδίως εὐχερῶς, ἰσχυρῶς.

Ρ εῖα ζώοντες, ἀπόνως καὶ ἀμόχθως ζῶντες.

Ρ εῖα κεν, εὐχερῶς ἤνεγκεν. ¶Ριγεδανοῖς, φοβεροῖς

Ρ ιγηλὰ, φοβερά. ¶Ρίγησε βοὴν, ἐφοβήθη.

Ρ ειγῆνος. ἀπειράγαθος. ¶Ρείζω, ὠθήσω.

Ρ είης, ἐπὶ ῥέας. ¶Ρεῖθρον, ῥεῦμα, λέγεται δὲ καὶ ῥέεθρον, ¶Ρεινοτέρας, τὰς ἀσπίδας ῥινῶν, ὃ τιτρώσκων. ¶Ρεῖρος, παλαίπωρος. ¶Ρειτοὶ, ἐν τῇ ἀττικῇ δύο εἰσὶν οἱ πρὸς τῇ ἐλευσῖνι ῥειτοί. ῥωγμοί. καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάττῃ τῆς πρεσβυτέρας θεοῦ νομίζεται. ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄστυ, ἐπὶ νεωτέρας ὅθεν τοὺς λουτροὺς ἀγνίζεσθαι τοὺς θιάσους. ¶Ρέκος, ζῶμα, θόνη.

Ρ εκτὸς, αὐθαίρετος, ἢ χετών. ¶Ρεκτῶν, ἀπὸ μακρῶν, ἢ ἱματίων. ¶Ρέμβεται, πλανᾶται. γυρεύει.

Ρ εμβέσθω, τὰ ὅμοια. ¶Ρεμβονᾶν, σφενδόνας,

Ρ εμεῖ, ὀδυνᾷ. σήπει. ¶Ρεμφθῆναι, ῥεμβεσθαι.

Ρ έμφος, τὸ στόμα ἢ ῥὶς. ¶Ρέξαι, ποιῆσαι, θῦσαι.

Ρ έξει, πράξει. θύσει, ἱερεύσει, παρασκευάσει, ἐργάσει ξέσει. ¶Ρέξομεν, ποιήσομεν, καὶ τὰ ὅμοια.

Ρ έοιεν, φθείροιτο ῥέοι. ¶Ρεοτὰ, ἐκπώματα.

Ρ εόντων, περιρρεομένων. ¶Ρεὸς, ῥεῦμα, ῥεῦμα θηρίον. ¶Ρέπει, κλίνει, βαρεῖ. καθέλκει. ¶Ρέπει, ἔβλεπε. ¶Ρέπις, ῥέψις, ῥέπει, ¶Ρ*ρπιδέων, τὸ πῦρ ἐκκαίουσι. ¶Ρεῦεν, ἐδίωκεν: ¶Ρεῦμιν, βρέφος νεογνόν. ¶Ρεύσαντα. ἐγκλίναντα.

Ρ ευσταλέον, ῥέον. ¶Ρευστὸν. χυτόν. ¶Ρεφέα, ἐστιγμένα. ¶Ρεφούγια, ῥεμπλά. ¶Ρεχθὲν, πραχθὲν, συντελεσθέν. ¶Ρέψας, κλίνας, στιγάσας. ¶Ρέωνος, ἐσωνος αὐθρός. ¶Ρήγια, παλλία βαπτὰ ὑπὸ ῥωμαίων, βεβαμμένα ἱμάτια. ῥηγεῖς γὰρ οἱ βαφεῖς.

Ρ ηγεὺς, βαφεύς. ¶Ρηγῖνος, τοὺς δειλοὺς, ῥηγίνους ἔλεγον. ¶Ρηγδαι, σίδηρα ὡς ῥάβδοι. ¶Ρῆγμα.

Πωλία, χαλκοῦν σχῆμά τι. φέρει δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς τῶν Λευκιππίδων πώλους, δύο δὲ εἶναι πλῆθος φασίν. ¶ Πωλικοῖς δώμασι, τοῖς διὰ τῶν ἁρμάτων δώμασι. ¶ Πωλοδαμνεῖν, πῶλον δαμάζειν.

Πωλοδάμνης, πώλους δαμάζων.

Πωλοσέταιρα. πώλους γὰρ ἀντὶ τὰς ἑταίρας ἔλεγον. οἷον ἀφροδίτης πώλους, ὅ ἐστι νέους καὶ τὰς νέας καὶ παρθένους.

Πωλούμενοι, συνερχόμενοι. ¶ Πωλεῖσθαι, ἐπιμελῶς τὸ πολλάκις φοιτᾶν. ¶ Πῶμα. ἔκπωμα.

Πώμαλα, ἀντὶ τοῦ οὐ. οὐ μάλα. οὐδαμῶς καὶ πόθεν ὅ ἐστιν πάλιν οὐδαμῶς. ¶ Πῶμοι, πῦμοι, διόπου γάρ. ¶ Πῶννα, γραφεῖον λύπη.

Πῶπαι, φοραὶ δαιτῶν. ¶ Πωπολία, ἡ ἀναφορὰ τοῦ πόρου. ¶ Πωρεῖν, κωλύειν, πενθεῖν. ¶ Πωρῆσαι λυπῆσαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Πωρητὶς, ταλαιπωρία πένθους. ¶ Πώρινον, λίθινον, ὁ δὲ πῶρος οὐ πᾶς λίθος. ¶ Πῶρος, ὁ ταλαίπωρος. ¶ Πώρωσις, ἡ ὀστέων σύμφυσις καὶ σύνδεσμος λέγεται δὲ καὶ σαρκῶν, πῶρος καὶ ἀναισθησία. ¶ Πῶς, πὸς ὑπὸ δωριέων

Ποσαχῶς, ποσαπλῶς. ¶ Πῶς τ' ἄρ, πῶς δή.

Πῶς τ' ἄρ τοι, πῶς δή σοι. ¶ Πῶς κεν ἔοι, πῶς ἂν γένοιτο. ¶ Ποτᾶσθαι, πέτασθαι.

Πωτέμεναι, διατρίβουσαι, διακινοῦσαι. ¶ Πωτῶνται, πέτονται. ¶ Πῶυ, ποίμνιον, ἡ ποίμνη.

Πώϋγξ, ποιὸς ὄρνις, ὁ ἀριστοτέλης, ἐν τῷ περὶ ζώων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ρ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ρὰ, δὲ ὁ σύνδεσμος, ἄλλοι μὲν ῥὰ θεοί τε καὶ ἀνέρες, καὶ παρὰ ἰηξὶ, ῥιζίοντι. ¶ Ῥάας, ῥεύματα.

Ραβάττειν, ἄνω καὶ κάτω βαδίζειν, τινὲς δὲ τύπτειν καὶ ψόφον ποιεῖν καὶ φράσσειν τοῖς ποσὶ καὶ ῥάσσειν.

Ράβδια, τὰ διδασκαλεῖα. ¶ Ῥάβδοι, καὶ τὸ σύνηθες καὶ ἡ διάφυσις τῆς γῆς, ὥσπερ φλέβες, καὶ ὀβολοὶ δὲ οἱ παρατιθέμενοι τοῖς ὁμήρου στίχοις καὶ οἱ τῶν φοινίκων κλῶνες, καὶ ὁ βραβευτὴς ῥαβδονόμος.

Ραβδοφόροι, ῥαβδοῦχοι. ¶ Ῥάαι ἀκμὴ βία ὁρμὴ, καὶ ἣν ἡμεῖς ῥῶσιν θηλυκῶς, ἀττικοὶ ῥάαι.

Ράβδος, βέλος. ¶ Ῥάαισον, ῥᾷον ἔσεσθαι.

Ραγὰς, πίλυξ, ἡ σταφυλὶς ῥωγὰς ῥάγατον, ῥάνατα.

Ραγδαῖον, τὸ ὀξὺ ὁρμῆς μεστὸν ἢ ἄθρουν, σφοδρὸν ἰσχυρὸν φοβερὸν σκληρόν. ¶ Ῥαδαλὸν, ἁπαλὸν, ἀδιάστατον. ¶ Ῥαδαμάνθιος ὅρκος, ὁ ἐπὶ χηνὶ καὶ κυνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκος. ¶ Ῥαδαμεῖ, βλαστάνει.

Ράδαμνος, βλαστὸς, ἁπαλὸς κλάδος, ἄνθος. ὅρπηξ καὶ τὰ τοιαῦτα. ¶ Ῥάδαμον, καυλὸν, βλαστόν.

Ραδινᾶται, πλανᾶται. ¶ Ῥαδινὴ, κρόκος ὅμοιος ῥοδίνῃ. ¶ Ῥαδινίζεται, τινάσσεται.

Ράδινον, ῥᾴδιον, ἀπὸ τοῦ ῥᾳδίως δονεῖσθαι.

Ραδινῶροι, οἱ τῶν λαχάνων κηπουροὶ ταραντῖνοι.

Ραδὶς, ὁ ἀμφοτέρως ἐγκεκλιμένον.

Ράδια, εὔκολα εὐχερῆ. ¶ Ῥᾳδία, ὑπόδημα ποιὸν, οἱ δὲ σανδάλιον. ¶ Ῥαδινὸν, λεπτόν.

Ραδινόν, λεπτὸν, ἰσχνὸν, εὐκίνητον, ἁπαλὸν, εὐδιάσειστον.

Ραδιουργεῖ, ῥᾳδίως ποιεῖ, κακοποιεῖ, δεινοποιεῖ.

Ραδιουργὸς, πλαστογράφος, ὁ ταχυγράφος, πονηρὸς, μοχθηρουργός. πολυμήχανος. ¶ Ῥᾳδίως, εὐκόλως εὐχερῶς. ¶ Ῥαβδωνίες, θεράπαιναι.

Ραίζας, ὑγιάνας. ¶ Ῥάζειν, ζέγειν, κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν, μιμητικῶς ἐπὶ τοῦ ἤχου. ¶ Ῥάθαγος, πάταγος, ἦχος, θόρυβος. ψόφος. ¶ Ῥαθάμιγξ, ῥανίς, ῥαθυμία. ¶ Ῥαθαίνεται, ῥαίνεται, βρέχεται.

Ραθάμιγγες, ῥανίδες, σταγόνες. καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτὸς, ἄλλοι ῥαθάμιγγας λέγουσι.

Ραθαπυγίζειν, ὅ τινες κομβίζειν, τὸ τοῖς σκέλεσι πλάτει παίειν κατὰ τῶν ἰσχίων, τὸ εἰς τὴν ἕδραν σιμῶς περὶ πολὺ τύπτειν. ¶ Ῥαθαπτόμενοι, ῥαινόμενοι, πλαττόμενοι. ¶ Ῥαθμίζεσθαι, ῥαίνεσθαι.

Ραθυμία, ἀμέλεια κατήφεια ἀνοχή.

Ράθυμος, ὁ μὴ πρακτικὸς ἀλλὰ ἔκλυτος ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηνται τῇ λέξει. ¶ Ῥαικὰ, κοινὸς

Ραιὰ, ὑψηλή. ¶ Ῥαθώδημα, ψεῦσμα.

Ραῖ, ῥᾷστον, ῥᾳδίως. ¶ Ῥαιβίας, ἀζήμιος δῆμος.

Ραιβὸν, ἐπικαμπὲς τὸ μὴ ὀρθὸν καμπύλον, στρεβλὸν, σκαμβόν. ¶ Ῥαιδάλες, ἐμφανές.

Ραίδια, σανδάλια. οἱ δὲ ὑποδήματα γυναικεῖα.

Ραιδῖται, σκώπτει. ¶ Ῥαίαν. ὑγίαν.

Ραίει, πορθεῖ, φθείρει. ¶ Ῥαίεται, πλανᾶται, φθίνει.

Ραίζεται, ὑγιαίνει. ¶ Ῥαικακορεῖς, στρεβλοκέρατοι.

Ραίκερας, χαλεπός. ¶ Ῥαικὰς, ἑλλίω, ῥώμαιοι δὲ τὸ γ προσθέντες, γραικόν φασι. ¶ Ῥαίνει, μιαρεῖ.

Ραίνουσι, ἐκβάλλοντο. κατεγχέουσιν.

Ραιξία, τόπος ἴδιος ἱεροῦ ἐν ταραντίνοις.

Ραίοιτο, φθείροιτο, πλανῷτο. ¶ Ῥαιομένου. φθειρομένου. ¶ Ῥαῖον, συγκριτικὸν ἢ εὐτρεπές.

Ραιουσῶν, φθειρουσῶν. ¶ Ῥαῖσαι, τρισυλλάβως ἀττικοὶ τὸ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν. ¶ Ῥαΐσας, ὑγιάνας, ἀνασφήλας. ¶ Ῥᾷστα, ῥᾳδίως εὐκόλως.

Ραιστάζει, πονεῖ, ὠθεῖ. ¶ Ῥαῖσαι, φθεῖραι.

Ραιστὴρ, σφῦρα σιδηρὰ μονοκέφαλος, τινὲς δὲ σκαπάνη.

Ραιστῆρα, ὁμοίως. ¶ Ῥαιστὸν, ὑποφθητικόν.

Ραίστωρ, κρατήρ. ¶ Ῥαίστω, βελτίονα ἔχω.

Ραιφάσσει, ἀγνυεῖ. ¶ Ῥαίω, φθείρω.

Ραίων, εὐθυμότερος. ¶ Ῥακιάζει ἱμάτια ξηραίνει.

Ράκελος, σκληρός. ¶ Ῥάκη, ἀποσκυρακίσματα καὶ ἀποσπάσματα ἱμάτια. ¶ Ῥακίδες, ὀρόδαμνοι κλάδοι. ¶ Ῥακκίζειν, τὸ διαιρεῖν τὰ μέλη διὰ ῥάχεως ἢ παίειν. ¶ Ῥακκίζων, ὁ διακόπτων.

Ρακλεός, σκληρός. ¶ Ῥάκκος, διερρωγὸς ἱμάτιον.

Ρακτήειον, ὄρχησις τίς. ¶ Ῥακτηείοις, κεύθοισιν ἀντὶ τοῦ ταῖς κόπαις διὰ τὸ ἀράττεσθαι, καὶ ἐν φιλοκτήτῃ τοῦ ἐν ῥοίᾳ μέλη βοῶν ἀνακυλα καὶ ῥακτήεια, ἀντὶ τοῦ ψοφώδη καὶ θορυβώδη. ¶ Ῥακτήεια, ψοφώδη καὶ θορυβώδη. ¶ Ῥακτήεια, τύμπανα. ¶ Ῥάκρι, φάραγγες, πέτραι, χαράδραι. ¶ Ῥάκτος, λόφος.

Ρακτεία, τὰ ῥάβδια. ἐν οἷς τοὺς καρποὺς ἀπέξεσαν. ¶ Ῥακωλέον, ῥάκος. ¶ Ῥάμματα, βοτρύχια σταφυλὶς μακεδόνες. ¶ Ῥαμὰς, ὁ ὕψιστος θεός. ¶ Ῥαμβᾶς, ὁ δήμιος. ¶ Ῥάμνος, τὸ φυτὸν, ὅπερ εἰς ἀλεξιφάρμακον παραλαμβάνεται, καὶ δένδρον ἀκανθῶδες. ¶ Ῥαμψουσίας, ἰάκτας

φρουρῆς πυργίαν κώπην. ¶ Πυργηρούμεθα. ἔνδον ἐσμὲν τῶν πύργων, οὐ τολμῶμεν ἐξιέναι. γράφεται δὲ πυργιούμεθα. ¶ Πυργηροῦμεν, φυλάττομεν τὰ τείχη. ¶ Πυργηρούμενον, τὰ τείχη φυλάττον.

Πυργίον, μέρος τειχῶος. ¶ Πυργῖται, οἱ κρῆτες.

Πυργῖτις, βοτάνη. ¶ Πυργοβαρεῖς, οἱ προμαχῶνες.

Πύργος, προμαχεών. τεῖχος ἀλλ' ἐπὶ πύργου ἔβη καὶ τάξις ἐν τετραγώνῳ ὁπλιτῶν. ἔστασαν ὁπόσοι πύργος ἀχρειῶν ἄλλος ἐπελθών. καὶ πολεμιστήριον ὄργανον. ¶ Πυργοῦται, ὑψοῦται. ¶ Πυργοῦχος, μέρος τι τῆς νεώς. ¶ Πῦργον ἀνείρυον, ἐπεὶ διὰ πύργους εἷλκον. ¶ Πύργωσις, μέρος τι τῆς νεώς.

Πύρδαλον, ὀψοποιεῖον ὀπτανεῖον, καὶ τὸ καύσιμον φρύγανον, ἢ ξύλον. ἢ μαγειρεῖον, ἢ λείψανον. οἱ δὲ πυρδαμόν. ¶ Πύρδανα, τὰ λείψανα καὶ τὰ ζώπυρα τοῦ πυρός. ¶ Πυρέας, πυρπολήτας, ἐμπυρεοῦντας τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν πυρείων εὐθείας. ¶ Πυρεῖον, ἀγγεῖον κεράμιον εἰς πυρὸς ἔνθεσιν. ¶ Πυρείνεσι, ἅρμασι. ¶ Πῦρ ἐπὶ πῦρ, παροιμία ἧς μέμνηται Πλάτων, καὶ κακὸν ἐπὶ κακῷ. ¶ Πυρετὸς, φλογισμὸς, καῦμα. τὸ δὲ σῶμα πῦρ λέγεται. ¶ Πυρῆνες, τὰ ἔνδον τῶν ἐλαιῶν ὀστᾶ. ¶ Πυριαστὴν, τὸ ἑφθὸν πυρί. ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος. ¶ Πυριάτης, συνετός. ¶ Πυρινίζειν. ¶ Πυριβρεμέτης, ὁ χαλινός. τιμαχίδας δὲ ἤτοι ὁ πυρὶ βρέμων, ἢ διὰ πυρὸς βρέμοντος γεγονώς. ¶ Πυρίεφθα τὸ πρωτογόνατος. ¶ Πυριήκεα, πῦρ ἔχοντα τὰ πυρωμένα. πυρίνην τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ ἄκρον ἔχοντα ἢ ἔχουσαν.

Πυρίκαυστος, πεπυρωμένος. ¶ Πυρὶ κηλέῳ διαυγεῖ τινὲς καυστικῷ. ἰσχυρῷ. ¶ Πυρικρόταφος, ὁ μετὰ πυρὸς κεκροτημένος σίδηρος. ¶ Πυρίμαχος, ὁ ἐν τῇ μάχῃ ἀνίκητος καὶ λίθος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος πυρίμαχος. ¶ Πυρίνη, τὸ σκεῦος, ἢ θυμιατήριον.

Πυρισμαράγοις, οἷς ἀπὸ πυρὸς ἠχοῦσιν. ¶ Πυρίτης, λίθος, ἀφ' οὗ πῦρ τίκτεται. ¶ Πυριφλεγέθων, ποταμὸς ἐν ᾅδου. ¶ Πυρκαϊὰ, ἐμπρησμός.

Πυρκόοι, ὑπὸ Δελφῶν ἱερεῖς δι' ἐμπύρων μαντευόμενοι. ¶ Πύρνα, δρύφη. κλάσματα σιτία.

Πυρνὴ, ὅσα τῆς μάζης συμπιέζουσι τῇ χειρὶ εἰς τὸ στόμα λαμβάνουσι. ¶ Πύρνηται, ἐσθίεται. ¶ Πύρνοι. ζέαι σιτώδεις, ἢ ὁ κατειργασμένος σῖτος. ἄλλοι χόρτος. ἄλλοι μαγίδας. κυριωτέρως ἐπυρνάωσαν. πύρνα, καὶ τὰ κνηστήρια ἀγγεῖα. ¶ Πυρνῆς, ψωμός. ¶ Πυρουλκίσιον, μαγειρεῖον. ¶ Πυρόεντι, θερμῷ. ¶ Πυροὶ, πύρινοι κεκινημένοι. ¶ Πυρὸς αὐγὴ, ὁ κατειργαζόμενος καὶ καταφωτιζόμενος τόπος ὑπὸ πυρός.

Πυρὸς δηΐοιο, ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πολεμικοῦ. ¶ Πυρὸς, σῖτος. ¶ Πυρὸς μειλισσέμεν, καὶ διὰ πυρὸς τὰ κεχειρισμένα ποιεῖν. τουτέστι θάπτειν. ¶ Πυρὸς μένος, πῦρ περιφραστικῶς. ἤγουν πυρὸς δύναμις.

Πυρὸς ἄνθος, τὸ λαμπρότατον. ¶ Πυρὸς δέμας, ὀξέως καὶ ἰσχυρῶς. ¶ Πυρολαμπὶς, ζῷον πτηνὸν ἐν σκότει λάμπον. ¶ Πυροφόροιο, σιτοφόρου.

Πυρπαλάμος, πυρπαλάμους ἔλεγον. τοὺς διὰ τέχνης τι μηχανᾶσθαι δυναμένους καὶ ποικίλους τὸ ἦθος.

Πυρπολεῖ, ἅπτει. καίει. πυρσεύει. ¶ Πυρπολέοντας.

πυρπολουμένοις ἢ περὶ τὴν πυρὰν ἀναστρεφομένοις.

Πυρπολούμενος, ἐμπυριζόμενος. παρὰ τὸ πολεμεῖν ἐν αὐτῷ τὸ πῦρ. ¶ Πυρσοβρέγχει, κρατῖνος ἀπὸ θυράμβου ἐν βουκόλοις ἀρξάμενος, ἐπειδὴ χορὸν οὐκ ἔλαβεν, παρὰ τὸν ἄρχοντος ἔστιν οὗ * ἐτήρει.

Πυρραία, λόφος ἐν δηλίῳ, οἱ δὲ πυρραίαν εἶναι μοῖραν τῆς Θεσσαλίας λέγουσιν ἀπὸ πύρρας τῆς Δευκαλίωνος ὡς σουίδας. δοκοῦσι δὲ εἰς ταύτην καταφυγεῖν οἱ διαφεύγοντες τῶν κενταύρων. ¶ Πυρραίη, Θήπιδος ἐπώνυμον. ¶ Πυρραλὶς, ὄρνις ποιός.

Πύρρακος, ἥρως κατ' ἐρυσίχθονα γεγονώς. ¶ Πυρρίδαι, οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ νῦν μολοσσοὶ ἀπὸ πύρρου τοῦ ἠπειρώτου. ¶ Πυρρίας τῶν ὄφεων τὶς ἀπὸ χρώματος. ¶ Πυρρίχα, χλαμὺς ἢ πλατεῖον.

Πυρρίχας, τὰς ἐνοπλίους ὀρχήσεις. ¶ Πυρριχίζειν. τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν καὶ σύντονον πυρρίχην ἔλεγον οἱ μὲν ἀπὸ πυρρίχου τοῦ κρητὸς, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ διαπύρους εἶναι. οἱ δὲ ἀπὸ πύρρου τοῦ ἀχιλλέως. ἡσθέντα γὰρ ἐπὶ τῷ εὐρυπύλου φόνῳ, ὀρχήσασθαι φησὶν ἀρχίλοχος, ὅθεν καὶ ὁ πυρρίχιος ποὺς ὠνομάσθη.

Πυρρῶνες, κύριον ὄνομα ἢ κυνός. ¶ Πυρσαῖς, γένυξι. ταῖς ξανθαῖς θριξί. ¶ Πυρσανίδες, οὕτω νύμφαι καλοῦνται. ¶ Πυρσεύει διαυγεῖ. λάμπει. ἐξάπτει, ἅπτει πῦρ. ¶ Πυρσοὶ, λαμπάδες καιόμεναι, λαμπτῆρες, φρυκτωρία. ¶ Πυρσοκουρολέοντος, πυρροκεφάλου, ξανθοτρίχου. ¶ Πυρσολεῖφοι, ἢ πυρσολειφεῖς, ὑπὸ πυρὸς μεμαλασμένοι καὶ πεφλογισμένοι. ¶ Πυρσὸς, λαμπὰς. ἢ τὰ διὰ πυρὸς σημεῖα.

Πυρσοφόρος, ἀγγεῖον εὐμέγεθες, εἰς ὃ ξύλα ἐτίθεσαν πεπυρωμένα. ἢ ὁ τὸ πῦρ φέρων ἀπὸ τοῦ πρώτου βωμοῦ ἐπὶ τὰ ὅσια καὶ φυλάττων μὴ ἀποσβεσθῇ, σημαίνει δὲ τὸν λαμπαδηφόρον. ¶ Πυρσῶ, πυρί. ¶ Πυρφόρος, ὁ πυρφέρων, καὶ ὁ μόνος διασωθεὶς ἐν πολέμῳ.

Πυρώλοφοι, ἱμάντες οἱ περὶ ὀπτηθεισῶν βυρσῶν τεμνόμενοι. ¶ Πύρωσις, δοκιμασία. ¶ Πυσκενία, πανσπερμία ἑφθή. ¶ Πύσει, σήψει. ¶ Πύσμα, ἐρώτησις, πῦσις. ¶ Πύσταχος, ξύλον καμπύλον τοῖς μόσχοις περὶ τοὺς μυκτῆρας τιθέμενον ὃ κωλύει θηλάζειν. ¶ Πύστις, ἐρώτησις πεῦσις, ἀγγελία. ἀκοὴ, πειθώ. ¶ Πυττὰ, λάκωνες τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια.

Πιτιάδιον, τὶ πλεῖα οὖσα, παρὰ τὸ πιπλεῖν ἐν ᾗ τὸ πάλαι πήγνυται. ¶ Πίτυλος, ἡ συστροφὴ τῆς χειρὸς, ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν εἰρεσίαν. ἢ τὴν τῶν πυκτῶν ἑκατέρας χειρὸς συνέχειαν.

Πυτίνη, πλεκτὴ λάγυνος. πυτίνην ἔπλεκον δὲ ταῦτα ὡς ἐπιπολὺ οἱ δεσμῶται, καὶ σπυρίδας καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ ἡ ἀμὶς. ἢ κνῆκος ἢ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πῶ. ποῦ, ὅθεν. πόθεν δηλονότι. ¶ Πώγων. γένειον, ἄλλοι τὴν ἀναφορὰν τῆς φλογός. ¶ Πῶεα, βοσκήματα, ποίμνια, πληθυντικῶς. ¶ Πωλεῖται. συνεχῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον παραγίνεται, τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς πωλεῖσθαι περιδινεῖσθαι λέγεται.

Πωλέσκετο, ἀνεστρέφετο εὑρίσκετο. ¶ Πωλεύειν, παιδεύειν πώλους. ¶ Πωλεύμενοι, συνιόντων.

Πωλήσεαι, φοιτήσεις παραγενήσῃ, ἀναστρέψῃς.

Πωλῆται. οἳ ἐπώλουν τὰ ἐνεχυρωθέντα ἀρχεῖα.

Πυγμαίων, ὁ ἄδωνις παρὰ κυπρίοις. ¶ Πύγματος, ἔσχατος ἄσεβος. ¶ Πυγμὴ, γρόνθος, πυγμή. ὅπερ δὲ συγκλείεσθαι τοὺς δακτύλους. ¶ Πυγόνος, τοῦ πήχεος. ἔστι δὲ ὁ πυγὼν ἀπὸ ὠλεκράνου ἄχρι τοῦ μικροῦ δακτύλου. ¶ Πυγόειζαι, οὕτω καλοῦνταί τινες τῶν ῥιζῶν. ¶ Πυγὸς, ὁ πῆχυς. ¶ Πυγοσκελὴς, ζῶόν τι καὶ ὁ βραχύς. ¶ Πυγούσιον, πηχυαῖον.

Πυγὼν. μέτρον, τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου ὅπερ ἐστὶν ὁ ἀγκὼν, ἕως ἔξω τῆς χειρὸς, ἐπικεκαμμένων τῶν δακτύλων, καὶ σπιθαμή. ¶ Πυδαρίζειν, τὸ μὴ ἀνέχεσθαί τινος ἀλλ' ἀποπηδᾶν χαλεπαίνειν. ¶ Πυελίον, πύελος χαλκῆ. ¶ Πυελὶς, σφραγιδοφύλαξ καὶ πίνη. ἀρτοθήκη ἀλφιτοθήκη, ἔνθα ἡ ψῆφος ἐν δακτυλίῳ.

Πύελος, ἐν ᾧ οἱ πυροὶ ἐπλύνοντο, σκάφη ἐμβάτη.

Πυὴρ, ἀναπεπλασμένον. ¶ Πύθια, πανήγυρις, καὶ ἑορτὴ ἑλληνική. ¶ Πυθέσθαι, ἀκοῦσαι. ἐρωτῆσαι. γνώσεσθαι. ¶ Πύθεται, σήπεται, φθίνει, βρέχεται.

Πύθιον, τὸ ὕδωρ θουκυδίδης. ¶ Πυθίων, ἀνακτόρων ἤτοι τοῦ ἐν χρυσῷ ἱεροῦ ὅπερ ἀπόλλωνος.

Πυθμένα, ἐλαίας τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ῥίζαν. ¶ Πυθμένες, βάσεις αἱ κατὰ τῶν δένδρων.

Πυθμὴν, τὸ ὑποκάτω τῆς λεκάνης, καὶ παντὸς σκεύους, γένεσις ἀρχὴ ῥίζα, καὶ τῆς μήτρας τὸ ἄνω μέρος, καὶ ἀριθμός τις παρὰ τοῖς γεωμετρικοῖς.

Πυθοῖ. ἐν πυθῶνι. ¶ Πύθοιτο, σαπείη. ¶ Πυθόληπτος, ὑπὸ τοῦ πυθικοῦ. ¶ Πύθομαι, ἀκούω.

Πυθόμενος, ἀκούσας ἐρωτήσας μαθών. ¶ Πυθομένων, σηπομένων. τὸ γὰρ πύος αἷμά ἐστι κατὰ μεταβολήν. ¶ Πύθου, ἐρώτησον. ¶ Πύθοντο ἤκουον ἔμαθον. ¶ Πύθου χελιδόνος, παροιμιῶδες, διότι ὀδυρτικὸν τὸ ζῶον, θρηνεῖ γὰρ ἡ χελιδὼν καὶ ἀηδὼν, τὸ δὲ ἀληθές. ἀπὸ χελιδόνος τινὸς θεολόγου ἢ στρατοσκόπου. ¶ Πυθώ, πόλις φωκίδος. πυθῶδε ὁδὸς, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων.

Πύθων, ὁ ἐγγαστρίμυθος, ἢ ἐγγαστρίμαντις ἢ βυζάντιος τὸ γένος. ¶ Πύθων, δαιμόνιον μαντικόν.

Πύον, τὸ γάλα. ¶ Πύκα, ἐπιμελῶς, πύκα δὲ, ζέφει. καὶ πύκα ποιητοῖο τοῦ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου, καὶ πυκινὸν λέχος, τὸ ἐπιμελείας ἠξιωμένον, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων εἶναι. ¶ Πύκαζε, κάλυπτε, στέφανε, πύκνου. ¶ Πυκάζουσι, καλύπτουσι, στεφανοῦσι, πυκνοῦσι κρύπτουσι. φυλάσσουσι, σκέπουσι, περιβάλλουσι, στιάζουσι, σκιάζουσι. ¶ Πύκα ποιητοῖο, ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου. ¶ Πυκασάντων, καλυψάντων.

Πυκασμὸς, δασύτης γεννήματος. ¶ Πύκ' ἐβάλλετο, πυκνῶς ἐβάλλετο. ¶ Πυκιμήδεος, συνετοῦ ὁ ἐπιμελοῦς κατὰ τὸ ποιῆσαι. ¶ Πυκινὴν, συνετὴν. στερρὰν, ἰσχυρὰν, συνεχῆ. ¶ Πυκινοῖσι, συνεχέσι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Πυκινὸν δὲ ἄχος, πυκνὴ λύπη. ¶ Πυκινὸν, συνετὸν, συνεχῆ, λέχος διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ στρώματα συντίθεσθαι. ¶ Πυκινόφρων, πολύφρων, σώφρων. ¶ Πυκνὰ, συχνὰ, συνετὰ παλαιά. ¶ Πυκνὰ, πέτρα; τὸ ἐν ἀθήναις δικαστήριον τὸν πνύκα ἴσον. ¶ Πυκναίοις, παλαιοῖς. ¶ Πυκνὰ ῥογαλέην, πυκνὰς ῥαγάδας ἔχουσαν. ¶ Πυκνῶς, συνεχῶς συχνῶς. ¶ Πύκτας. γρόνθοις ἀγωνιστάς.

Πύκτης, πολέμιος αἰσχύντης. ¶ Πύλα, πύλαι.

Πυλαγόραι, οἱ πρεσβεύοντες ἐπὶ πυλαίας. πυλαία δέ ἐστιν, ἡ εἰς πύλας τὰς θερμοπύλας γινομένη σύνοδος τῶν ἀμφικτυόνων. ¶ Πύλαι, ἀριστοφάνης τελμησσεῦσιν ἀπὸ τῶν θυτῶν λέγει. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκφορὰς τοῦ ἥπατος καὶ τὰς φλέβας. διὸ καὶ τὰς ὁδοὺς πύλας λέγουσιν. ὁ ποιητὴς γὰρ οὐδέποτε πύλην ἑνικῶς λέγει. ἀλλὰ πληθυντικῶς, θύραι μέντοι ἢ θύρας λέγει, θυράων ὑψηλάων. ¶ Πυλαιασταὶ τοὺς ψεύστας ῥόδιοι. ¶ Πυλαιστίδες, αἱ ἐν κάλλει κρινόμεναι τῶν γυναικῶν καὶ νικῶσαι.

Πυλαίμαχος, πολέμαρχος, ἢ ὄνομα κύριον.

Πύλαι, οὐρανοῦ τὰ νέφη. ¶ Πύλαρνα, τὰ στελέχη.

Πυλάρταο, τῇ πύλῃ προσηρτημένης. ¶ Πυλάρταο, κρατεροῖο, τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτοῦντος. ἢ ἡρμοσμένας ἔχοντος. λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ ἅδου πυλωροὺς, ἰσχυρούς. ¶ Πυλατίδες, ἀγοραὶ, ὅπου συνίασιν οἱ ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην πυλαίαν ἐν τῇ πανηγύρει. ¶ Πυλαωρός, πυλωρός. ¶ Πυλαωροὺς, τοὺς πύλας φυλάσσοντας. τινὲς δὲ κλέπτας.

Πύλος, πόλις. ¶ Πύλη, θύρα. ¶ Πυλέων, στεφάνων.

Πυλαυρὸν, πυλωρόν. ¶ Πυληγόροι, τελῶναι καὶ οἱ τῶν πανηγύρεων ἐπιμεληταί. ¶ Πυλήνη, πόλις αἰτωλίας. ¶ Πύλιγγες, αἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τρίχες. καὶ ἴουλοι βόστρυχοι καὶ κίνιοι. ¶ Πυλλεῖ, θραύει. λέγεται διαβολή. θρυλλεῖ. ¶ Πύλῳ αὐτὶ τῇ πύλῃ τοῦ ᾅδου. ¶ Πυλωλάκτας, κακοδυμεσούς. ¶ Πυλὼν, στέφανος. ¶ Πυλωρὸς, ὁ πυθμὴν τῆς κοιλίας.

Πυμάτοις, ἐσχάτοις. ¶ Πύματον, ἔσχατον. πληθυντικόν. ¶ Πύνδαξ, πυθμήν. ¶ Πυνθάνομαι, ἀκούω,

Πυνθανόμην, ἤκουον. ¶ Πυνιάζειν, εὐφραίνειν, ὡς ἀρραίνειν. ¶ Πυνικοὶ, τοῖς ἑφθοῖς ἐρεβίνθοις καὶ φακοῖς. ¶ Πυόνα, ὁ ἦρα ¶ Πύννος, ὁ πρωκτός.

Πύνοις, κυάμοις ἑφθοῖς. ¶ Πὺξ, πυγμή. γρόνθος.

Πυξίδα, δίπτυχα. ¶ Πύξινον, χρῶμά τι ἱματίου.

Πὺξ, ἱμαντωμένην κλίνην. ¶ Πύον. γάλα τὸ πρῶτον ὃ πήγνυται ἑψόμενον. ¶ Πυππάζουσι, φωνῇ ἐπιχρῶνται. ¶ Πύππαξ, τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον, πύππαξ ἔλεγον ὡς λυκόφρων ᾤετο, οὐκ ἔστι δὲ. τὸ μὲν γὰρ βόμβαξ τίθεται ἢ ἐπὶ σχετλιασμοῦ, καὶ ἐπὶ γέλωτος. τὸ δὲ πύππαξ αὐχεῖ. ¶ Πῦρ, πυρετός.

Πυράγρα καρκίνος πυράγρη, ἢ πυράγρα χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον. καρκίνος, πάγουρος. ¶ Πυραὶ, πυρκαϊαί.

Πυραῦνος, πῦρ ἐνδυόμενοι. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ φέρεται καὶ τὸ πῦρ οὕτω. ¶ Πυρράκης, ξανθός.

Πυρακτῶν, ἐμπυρεύων. ¶ Πυραμίδες, πυροειδεῖς λαμπάδες. ¶ Πυραμοῦντα, τὸν πυραμίδα. ¶ Πυραμίδες, οἰκοδομήματα γεωμετρικὰ ἐπὶ τὰ κάτω κατερχόμενα. ¶ Πύραμος, ποταμὸς κιλικίας, ἄλλοι δὲ χόρτον οὕτω καλοῦσι. ¶ Πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος ἐκ πυρῶν πεφρυγμένων καὶ μέλιτι ἀναδεδευμένων. ¶ Πυράμηγα, ὁ μέλισσα. ¶ Πύρασος πόλις. ¶ Πύραυνον, εἰς ὃ ἂν πῦρ ἐνακύηται δελίαν ἢ βόλβιτον, ὁ τοιοῦτόν ἐστι. οἱ δὲ τὴν θερμάστραν.

Πυργηδὸν, κατὰ τάξιν τείχους. ¶ Πυράγρα. τὰ θωράκια. ¶ Πυργήρως, μετέωρος ὡς πύργος καὶ ἐν

πρῶτον ἀποπειρᾶσθαι. ¶Πρωτόμφαλον, τὸ ἐπὶ
ἀσπίδος μέσον. ¶Πρώτην ὑπολωΐτην, τὴν ἀπαρχὴν
ἔχοντα γενειάδος. ¶Πρωτοπαγεῖς, οἱ πρῶτον πε-
πηγμένοι δίφροι καινοί. ¶Πρωτοπραξία, τὸ πρῶτον
εἰσπραττόμενον. ¶Πρωτοστάτης, ὁ πρῶτος παρὰ
τὸ κέρας τῆς παρατάξεως τεταγμένος.
Πρωτέρκος, ἡ πρώτη τετοκυῖα, καὶ ὁ πρῶτος τεχθείς.
Πρωτοτύπως, ὁ ἀκολούθως, πρωταυγός.
Πρωτορύμιον, παρὰ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ταίει, πίπτει ἁμαρτάνει σφάλλει.
¶Πτάρ ἔπτη, ἔδραμεν. ¶Πτακέσιοι πτακί-
δες δειλοί, ἐπτηχότες καὶ πτακισμός.
Πτακτορεῖν, πτήσσειν δεδιέναι. ¶Πτακλὸν, ἐφ᾽ ᾧ
ἡ σταφυλὴ πατεῖται. ¶Πταμένη, πετασθεῖσα.
διελθοῦσα. ¶Πτάξ, πτακὶς, πτώξ. δειλός.
Πτέτω, ἔπτη ἔδραμεν. ¶Πταώτην. καταπεπληχότα.
Πτελέα, σῦς, ἀπὸ λακώνων. ἢ εἶδος δένδρου.
Πτελεάδης, πτελεώδης. ¶Πτελεὸν, τὸ συλλέγεσθαι.
Πτελεὸς, πόλις. ¶Πτερὰ, πτέρυγες, ἢ οἰκοδομήμα-
τα ἱδρυμένα ἐκ λίθων. ¶Πτέρθισις, τείχεσι διαστήμα-
σιν. ¶Πτελεΐδες, τῶν νυμφῶν τινὲς οὕτω καλοῦνται
ἀπὸ τῆς πτελέας. ¶Πτέρνα, τοῦ ἀρότρου τὸ σιδήρειον τὸ
καταπετεῖνον ὑπὸ τὴν γῆν καὶ τοῦ ποδός. καὶ τὰ ἔσχατα
μέρη τῶν ὀρῶν. ¶Πτέρνεται. πτέρνης τῆς πορείας
τοῦ βίου. ¶Πτερνιεῖ, παγιδεύει. ¶Πτερνίζει,
ἀπατᾷ. συμπατεῖ, ἀτιμάζει, ὑβρίζει.
Πτερνὶς, τὰ πυθμένια τῶν ἰατρικῶν λεκανίδων ἃ μέ-
χρι νῦν πτερνίδια ἀλυσειδέσι μακροῖς ἐν τοῖς ἰατρεί-
οις. καὶ εἶδος ἱέρακος. ¶Πτερνισμὸν, ἐπιβουλή.
Πτερνοβάτης, τῶν ἰατρικῶν τις ἐπιδέσμων.
Πτερόεντα. ταχέα. οἱ δὲ πεφορτισμένα κοῦφα διάρ-
μοστα. ¶Πτερόεντα, ὁμοίως. ¶Πτεροῖ, διαίρει.
Πτερὸν, σκιωή. ¶Πτερονόμος, τοῖς πτέρνοις νομεῦ-
σα καὶ νεμομένη. ὅθεν καὶ τὸ νέμειν ἐπιστρέφειν ἄγειν.
Πτεροφόροι, τέλος τι στρατιωτικὸν, ἢ ὡς διὰ τὴν ἐν
τοῖς λόφοις πτέρωσιν. καλοῦνται δὲ οὕτως καὶ τῶν
ἐν αἰγύπτῳ ἱερέων τινές. ¶Πτέρυγες, θυσιαστηρίου,
τὰ πινάκλια. καὶ μέρος χιτῶνος τὰ περὶ τὰ κράσπε-
δα. δηλοῖ δὲ καὶ τῶν πυλαλίων τὰ πλατέα καὶ τὰ χεί-
λη. ¶Πτέρυγες, σκέπαι. ¶Πτερύγια, μέρος
τι τοῦ ῥυμοῦ καὶ τοῦ πνεύμονος τοῦ λοβοῦ τὰ ἄκρα. καὶ τοῦ
ὠτὸς τὸ ἄνω, καὶ ξίφους τὰ ἑκατέρωθεν, ἢ τὰ ἄκρα τῶν
ἱματίων. ¶Πτερυγίζειν, μηδέπω αἴρειν, ὅταν γὰρ τὰ
μήπω δυνάμενα πέτεσθαι τῶν ὀρνέων πειράζοντα ἐπ-
ιβάλληται καὶ κινεῖ τὰς πτέρυγας, πτερυγίζειν λέγε-
ται. ¶Πτερύγιον, ἀκρωτήριον πτέρυξ.
Πτερυξαμένη, διασείσασα. ¶Πτερύσσεται, τὰ πτε-
ρὰ τινάσσει, πέτεται. ¶Πτερυγοτύραννος, ὄρνις
ποιὸς ἐν ἰνδικῇ ἀλεξάνδρῳ δηλοῖς.
Πτερῶν, ἀλλητρέορχος, ἢ πτερῶν, ἢ στρουθίας εἶδος
ὀρνέου. ¶Πτερῶν, ταρσοῦ τῶν πτερῶν. ¶Πτε-
ρωτὸς, πετεινοῖς. ¶Πτερωθεὶς, ἀναπτερωθείς.
Πτηνὸς, ὁ ἐπτοημένος. ¶Πτῆξαι, δειλιάσαι

Πτήξαντα τὴν ὄψιν εἰς τοὔδαφος καταβαλόντα.
Πτήξειν, εἰς φόβον ἤγαγεν. ¶Πτῆναι, ταχέως ἐκ-
χεῦναι. ¶Πτήσσων, ὑποπίπτων κρυπτόμενος.
Πτῆσαι, ταχέως πέτεται. ¶Πτίλα, πτερὰ ἁπα-
λά. ¶Πτιλὸς, ὁ μακρὸς καὶ λελεπισμένος τοὺς
ὀφθαλμούς. ¶Πτίσαι, κόψαι. ¶Πτίσον, κόψον.
Πτισάνη, κυκεών. ¶Πτίσατε, ἀποδερματίζετε.
Πτόησις. δειλία. ¶Πτοία, πταρμός. φόβος.
Πτοίαν, ἢ πτοῖον, θόρυβος ἢ ταραχή. ¶Πτοιούμενον,
πτοιᾶσθαι λέγεται τὸ παρορμᾶσθαι πρὸς τὰ ἀφροδί-
σια. ¶Πτολέμοιο, πολέμου. ¶Πτολίεθρον, πό-
λιν. ¶Πτόλις, μαῦρος. ἢ πόλις. ¶Πτολεμί-
ζωμεν. πολεμίσωμεν. ¶Πτολίεσσι, πόλεσι.
Πτόρθος, κλάδος βλαστός. ¶Πτολίπορθος, πολεμι-
στής, ἀπὸ τοῦ τὰς πόλεις πορθεῖν. ¶Πτόρθος, ὄρ-
πηξ, βλαστὸς κλάδος, ἢ ἔκφυσις τοῦ δένδρου θαλλός.
Πτόσιμον, ταχὺ φρόνιμον. ¶Πτοισμός, φροντι-
σμός. ¶Πτύγμα, κόλπωμα, δίπλωμα.
Πτύελον, σκεῦος ἐπιτήδειον πρὸς λουτρὸν, ἢ πτύσμα.
Πτυκτίον, πτυκτίον, βιβλίον. ¶Πτυκτὸν, πτυσσό-
μενον ἢ καμπτόμενον. ¶Πτύξ, ἡ πτύχη, ἡ πλέξις.
Πτύξις, δίπλωσις, κάμψις. ¶Πτύον, θρῖναξ, ξύ-
λον ἐν ᾧ διαχωρίζουσι τὸν σῖτον ἀπὸ τοῦ ἀχύρου.
Πτυόφιν, τοῦ πτύου, ἔστι δὲ γεωργικὸν ἐργαλεῖον.
Πτύηχλεν, ὑπόδημα ἀνδρεῖον. ¶Πτύρεται, κλᾶται
κραδαίνεται. σείεται, φοβεῖται, φρίττει.
Πτυρμὸς. φρίκη καὶ τὰ ὅμοια. ¶Πτύρσει. κραδαίνει
ἢ τὰ δόρατα διπλοῖ. ¶Πτυρσοίμεθα, κολακεύοι-
μεν. ¶Πτυχαί, στοαί, περιβολαί. ¶Πτύχες,
μερίδες, καὶ αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις. εἰσὶ δὲ αἱ φά-
ραγγες. ¶Πτωΐδες, νύμφαι. ¶Πτωκὰς, κύ-
πειρος παρὰ σιμμία ἢ ποία διὰ τὸ χαμαλὴ εἶναι.
Πτῶκες δειλοὶ λαγωοὶ δορκάδες ἔλαφοι νεβροί.
Πτώματα, αἱ συρρύσεις ἐν τοῖς μετάλλοις.
Πτὼξ λαγωὸς, ἀπὸ τοῦ καταπεπληχέναι ἢ πετεινόν.
Πτώσσει, ἑαυτὸν. κατακρύπτει, φοβεῖται. δέδιε.
Πτωκαζέμεναι, κρύπτεσθαι. περικάμπτειν.
Πτώσσονται, δειλιῶνται. ¶Πτωτὸν, τὸ πίπτον.
Πτωχεύειν, ἐπαιτεῖν ἀπὸ τοῦ πτώσσειν, ἢ πτίχει, ἤγουν
ταπεινοῦσθαι.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Πύελος. ἡ ἀσάμινθος, ἢ λάρναξ. ¶Πυάνιον, τὸ
διὰ τοῦ γάλακτος ῥόφημα, οἱ δὲ πανσπερμίαν
ἑψημένην ἐν γλυκεῖ. ¶Πύανοι, κύαμοι, καὶ
παροψώνιον. ¶Πυανέψια, ἑορτὴ ἀθήνησιν. ἑορτὴ
δὲ παρόσον κυάμους ἐμπίπλανται καὶ ἄγεται πυα-
νεψιῶνος ἑβδόμη. ἐπειδὴ ἕψουσιν ἔτνος, οὕτω δὲ κέ-
κληνται ὑμῶν. καὶ ἡ ἑορτὴ, διὰ τὸ ἀθάραν ἕψειν ἃ κα-
λοῦσι πύανα. ¶Πύαρ. πιτύα.
Πυγαίας, τὰς σπείρας τῶν κιόνων καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν
τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ¶Πυγμαίησι, πυγμαίοις
ἔθνος δὲ τοῦτο πρὸ τῆς αἰγύπτου, μικροφυῶν ἀνθρώπων.
Πύγαργος, εἶδος ἀετοῦ. ¶Πυγὴ τὸ κάθισμα.
Πυγμαῖοι, ἔθνος πόρρω τῆς αἰγύπτου παρὰ μεγέθει πάνυ μι-
κρὸν, οἷον πηχυαῖον.

μος, ἐννοοῦσα, καὶ προνοηθεῖσα. ⸿Πρόφρον, ὀνείδιζε, πρόαγε, προκόμιζε, πρόφερε ὅμοιον.

Π ροφρεῖς, οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι.

Π ροφρέσθαι, τὸ τοῖς διαλεγομένοις εὐνοϊκῶς προσδέχεσθαι. ⸿Προφρέστεροι, κρείττονες ὑπερέχοντες κρειττόνων, βελτίους. ⸿Προτροφία, εὐλαλία ἐτυμολογία. ⸿Πρόφρασις δὲ πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου εἰς φῶς αὐτὸν προάγει γεννηθέντα.

Π ροφράγματα, τὰ προσκόνια.

Π ρόφρασσε, πρόθυμος εὐνοοῦσα, διανοουμένη.

Π ροφρονέως, προθύμως. ⸿Πρόφρων, πρόθυμος, εὔνους φρόνιμος. ⸿Προφύσια ἐν τοῖς μετάλλοις τὰ σκέπης χάριν τῶν ἐν ταῖς φύσεσι ἀολλῶν πλάσματα.

Π ροχάζοιο, προβαίνοις, ἀναπηδίζοις.

Π ροχάνη, σκῆψις. πρόφασις καλύπτρα.

Π ροχαιρισία, ὁ θέτης οὕτω που τιμᾶται.

Π ρόχεσον, πρόελθε. ⸿Προχεία, πρόφασις.

Π ροχέει, ἐκπέμπει. ⸿Προχειρίζεται, προφέρει.

Π ροέχει. ἐκλέγεται, ⸿Προχειρίσαι, ἐπιλέξαι.

Π ροχείρως, ἑτοίμως, ταχέως, ὀξέως. ⸿Πρόχειρος ἕτοιμος ἐν χερσί. ⸿Προχειρότατον, ἑτοιμον.

Π ροχέουσι, ἐπιπολλοὶ ἐφέρονται, περιέρχονται, ἔρρεον, προσῆγον. ⸿Προχέουσι, τοὺς εἰς τὴν θάλασσαν προχύσεσι. ⸿Πρόχνυ, ἐπὶ γόνατα, οἷον πρὸ γόνατος πρόχνυ καθεζομένη. ἢ παντελῶς, πρόχνυ ἐπὶ πολλῶν ἀνθρώπων ὑπὸ γούνατ᾽ ἔλυσε, καὶ πρόρριζον παντελῶς καὶ τελείως. ⸿Προχοαί, αἱ ἐκρύσεις τῶν ποταμῶν καὶ ὑδρεῖαι. ⸿Προχοή, τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τοῦ ποταμοῦ τὸ προστόμιον προχοή. ⸿Προχοΐδας, τὰς ἀμίδας.

Π ρόχοι, προχόοι, ὅμως ὑδρεῖαι. ἀμφικύπελλοι πρόχοι ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ ὅλου περιφερεῖς κύβοις ἀμφικύβοροι. ὅ ἀπὸ τῶν ὤτων, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦντος.

Π ροχοΐδια, αἱ καταχύσεις.

Π ροχοΐδιον, ἀγγεῖόν τι οἰνηρὸν στενόν, καὶ οἷον ὡς προχοΐδιον ὅμως κατέχεον. ⸿Πρόχοιο, προφασίζοιο, ὅ προβάλλοιο καὶ σκεπάζοιο, παρὰ καὶ τὰς ἀσπίδας προβάλλοις ἔλεγον. ⸿Πρόχοος, ξέστης, μέζον.

Π ροχόῳ, τῇ καταχύσει. ⸿Προχύτας, ὅλας ἀπαρχάς. ⸿Προχύτης, ποτήριόν τι.

Π ρόχωσις, τὸ μεταξὺ χῶμα. ⸿Προψάτης, πανώλεθρος. ⸿Προωδῶν, ἐξέχων τοὺς ὀδόντας. ⸿Πρόσιμαι, ἔασα προχωρῆσαι. ⸿Προωσάμεθα, ἐάσαμεν, παρεχωρήσαμεν. ⸿Προώρας, τὰ πρῶτα κλήματα.

Π ρόωρον, πρὸ καιροῦ. ⸿Πρόωφος, πρόσκοπος.

Π ροωχὸς ἵππος, ὁ ἐκ τῶν ὄπισθεν μετέωρος καὶ τῷ ἀναστήματι καὶ τῇ ἱππασίᾳ. ⸿Πρύανος. νέος.

Π ρυλέες, οἱ μὲν, πολλοὺς λαούς, οἱ δὲ προμάχους, ὅ πεζοὺς ὁπλίτας ἀθρόους. ⸿Πρυλέες, πεζοὶ ὁπλῖται ἀπὸ τοῦ πρίας, τουτέστι πεζεία χρώμενοι.

Π ρύλιν, πυρρίχην, ἢ ὁπλίτην. ⸿Πρυλέεσσ᾽ ἀρηϊάπεζοῖς ὡρμισμένη. ⸿Πρυλεύσεις, ἐστὶ αἱ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων παρὰ τῷ ἱερεῖ.

Π ρύμνα, τὰ πρέμνα, ὅ τὰ ὄπισθεν τοῦ πλοίου.

Π ρύμναι, αἱ ἄκραι, ⸿Πρύμνα δὲ, πρυμνόθεν, πᾶν τὸ

τὸ πρόσγειον κάτωθεν, πρυμνὸν λέγεται.

Π ρυμνήσια, ἀπόγεια σχοινία. ⸿Πρύμνηθεν, οὔριον τὸ ὄπισθεν ἄνεμον τὸ πρέπει τέλειον. ⸿Πρύμνη, τὰ ὄπισθεν. ἢ τὸ τέλος τοῦ πλοίου. ⸿Πρυμνὸν, τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον, καὶ πρυμνὴν τὴν ἐσχάτην, καὶ πᾶν ἔσχατον ἐκ ῥιζῶν. ⸿Πρυμνός, κάτωθεν βαρὺς ἢ πλούσιος.

Π ρυμνώρεια, ἀκρώρεια. ἀκρωμόροις τὸ ἔσχατον μέρος.

Π ρυτανεῖα, ὁ λεγομένη καταβολὴ τὸ δικαστὴν τοῦ τιμήματος. ⸿Πρυτανεῖον, τρία Ἀθήνησι συσσίτια. πρυτανεῖα, θεσμοφορεῖον, προτανεῖον, λέγεται δὲ καὶ ὁ διδομένη μισθοφορία, καὶ σὺ κατετίθεσαν τὸ ἀργύριον οἱ δικαζόμενοι. ⸿Πρυτανεύει, διοικεῖ.

Π ρύτανις, βασιλεύς. ἄρχων. χορηγός. τίμιος διοικητής. ⸿Πρῷ, ἀντὶ τοῦ πρωΐ. ⸿Πρωθήβοις, ἀκμαίοις. ⸿Πρωθῆβαι, ἄρτι ἀκμάζοντες.

Π ρώηβες, ἄρτι ἀκμάζοντες.

Π ρωθήβην, ἄρτι ἡβῶσαν ἀκμάζουσαν.

Π ρωΐ, ἀττικώτερον τὸ ὑφέν. σημαίνει δὲ τὸ ἐν ὥρᾳ καὶ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ, ἢ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας, ὡς ὀψὲ ἐστὶ τοῦ καθυστεροῦντος ἐπὶ προσηκούσης ὥρας.

Π ρωΐα, ταχεῖα. ⸿Πρωΐζα, πρώτα, πρωΐ.

Π ρωΐη, ὀρθρινή. ⸿Πρωϊνὸς, ἐπ᾽ ὄψιν ἐστὶ πρόσωπον

Π ρώϊον, κατ᾽ ἐκείνην τὴν ἡμέραν. οἱ δὲ, πρὸ καιροῦ ταχὺ ἢ ἀντὶ τοῦ πρώην. ⸿Πρώκα, δῶρα.

Π ρῶκες, σταγόνες, ψεκάδες, σταλαγμοί.

Π ρωκτὸς λουτροῦ παρεστὶν ἡ παροιμία, ὅταν τὶς μὴ δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ᾽ ὁ κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρεται. ἐλέγετο οὖν ἐστὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων.

Π ρωλυθίαι, πρεμνοί, παραλελυμένοι.

Π ρωλύθιον, ὁ ἐπίφορος καὶ ἐστὶ στέμμα.

Π ρωνίας, ὄρος, κρημνὸς, οἱ δὲ, ὄρους ἐξοχήν.

Π ρώονας, ὀρῶν ἐξοχάς. ⸿Πρώονες, οἱ ἐκνενευκότες τόποι εἰς ὄρος. ⸿Πρῶρα, πρόσωπον, ὅ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου. ὅ στολὴ διακεκαλλωπισμένη τὰς ὄψεις, ἢ ἐπικαλύπτουσα. ⸿Πρωράζοντες, κροτοῦντες, ὁ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῆς εἰρεσίας.

Π ρωράχθη, ὁ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων, ἐκεῖνα γὰρ ἐν τῇ πρώρᾳ τὸν φόρτον φέρει, καὶ ἐπικωρούμενα ἐγκαθίζεται τῇ θαλάσσῃ. φυσικῶς δὲ οἱ γέροντες ἐστὶ τὸ πρόσωπον φέρονται. πρώρα δὲ τὸ πρόσωπον.

Π ρωρεῖ, κωλύει, ἐκρεῖ. προορᾷ φοβεῖται.

Π ρόστασιν, προστάθησιν. ⸿Πρῶτα, ἅπαξ πρότερον.

Π ροτέλεια, αἱ ἀπαρχαί. κυρίως μὲν τῆς λείας, ὅμως τῆς αἰχμαλωσίας, καταχρηστικῶς πᾶσαι ἀπαρχαί.

Π ρώτησι θύρῃσιν, ἐπ᾽ ἄκρου τοῦ οὐδοῦ, ἐπ᾽ ἄκραις ταῖς θύραις. ⸿Πρωτορικὸν εἶδός τι σικῆς πρωΐμου, καὶ πυκνίδιόν τι οὕτω καλεῖται.

Π ρώτιστον, πρότερον.

Π ρωτόκαλος, πρωτόπλοις. ⸿Πρωτοκαθεδρίαν, τὸν προεδρείας ἀξιωθέντα. ⸿Πρωτοτόκων, πρώτων φανέντων. ⸿Πρωτόγονος, νέος.

Π ρωτογυναῖκες, οἱ μὴ ἀγημένοι γυναῖκας.

Π ρωτόλεια, ἀρπάσματα. ⸿Πρωτολειον, ἀπαρχή. ἢ πρώτη ἐλθοῦσα τὴν λείαν.

Π ρωτώλη, πρώτη ἡ ψῆφος. ⸿Πρωτολήσθαι, τὸ

Προσφθὰς, προσπλακεὶς, περιπλακείς.

Προσφῦσα, ἐνδακοῦσα. ¶ Προσφωνεῖ, προσαγορεύει. ¶ Πρόσχαιεν, πρὸς τέρψιν. ¶ Πρόσχεθε, ἐπίβλεψον. ¶ Πρόσχημα, πρόφασις, ὑπόκρισις. προκάλυμμα. ¶ Προσχώματα, εἶδος ὑποδήματος ἐσχισμένον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν. ¶ Προσχόμενον, προτείναντα. ¶ Προσχωρεῖ, συμμίσγεται.

Πρόσχορος, ὁ παρὰ τῷ χορῷ γινόμενος. ¶ Πρόσω, ἔμπροσθεν πρὸ θύρου. ¶ Προσῳδία, μετ᾽ ὀργάνου ᾠδή. ¶ Προσωθεῖται, προστρίβεται. ¶ Πρόσω καὶ ὀπίσω, ἐν τῷ ἔμπροσθεν. ὃ ἐστι μετὰ ταῦτα καὶ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, ἢ τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα. ¶ Προσωκεῖλαι, προσορμίσαι εἰς γῆν.

Προσῶν, ἐνυπάρχων. ¶ Προσῶσον, ὤθησον.

Προσεμπεδοῦντες, ἢ προσεμπεδοῦντες ἐπιβεβαιοῦντες.

Προσωπεῖον, ἡ νῦν καλουμένη τῶν μουσικῶν προσωπίς.

Προσωπεῖον, σχηματισμός.

Πρόσωπον ἐστὶ, σύνδρομὴ ἰδιοτήτων. ¶ Πρόσωπον, τὸ πρόσωπον ὅμηρος. ¶ Προσωπεῖον, προσοψίς.

Προσωπίον, τίς νῆσος ἐν αἰγύπτῳ. ¶ Προσωποποιία ὅταν πρόσωπον ὑποθέμενός τις, εἴπῃ τι.

Προσωπορεία, προκοπὴ ὁδοῦ. ¶ Προσωπεῖα τοῦ πολέμου ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἔχον ἐπὶ τοῖς χείλεσι πρόσωπα, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἐτίθεντο. ¶ Προσωτάτω, ἐσωτάτω. ¶ Προσωτέρω, ἐγγυτέρω πρὸς γένος.

Πρὸς ὦσιν. πρὸς ὤθησιν, ἢ πρὸς ὄψιν, οὐ καλῶς.

Προτάχθεισα, ἐμίσησα, προσέκοψα. περιεκάκησα, προσήγγισα. ¶ Προτανύνιον, πρὸ μικροῦ. ¶ Προτανύνιον παλαιόν. ¶ Προταμεῖν, τεμεῖν. ¶ Προτάξω, προκρίνω. ¶ Προτάξεως, φανερᾶς μάχης.

Πρότασις, μετ᾽ ἐπιτάσεως, ἡ ἐρώτησις. ¶ Προτεινόμενον, ὁπλωμένον. ¶ Προτείνεται, δίδωσιν ὑπισχνεῖται. ¶ Προτέλεια, ἡ πρὸ τοῖς γάμοις θυσία καὶ ἑορτή. τέλος γὰρ ὁ γάμος, ἀπὸ τῆς εἰς τελειότητα ἄγειν. ¶ Προτελεσσαμένη, προθυμησαμένη.

Προτεμενίσματα, προπύλαια ναῶν. ¶ Προτένθαι, λίχνοι προαρπάζοντες. ¶ Προτενίσματα, προπύλαια. ¶ Πρότ᾽ ἰόντα, προγεγονότα. ¶ Προτερεῖ, προέχει τὰ πρωτεῖα λαμβάνει. ¶ Προτέρημα, πρόκριμα, προτίμησις. ¶ Πρότεροι, προγενέστεροι. ¶ Προτέρω, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, οὐδ᾽ ἄρα μοι προτέρω νῆας κίον. ¶ Προτετύχθαι, προγεγονέναι.

Προτιάπτω, προσάπτω. ¶ Προτὶ ἄστυ, εἰς τὴν πόλιν. ¶ Προτιβάλλεαι προβάλλεις μὴ τοῖς καὶ ἀποστρέφῃ. ὡς καὶ ἀττικοὶ λέγουσι προβάλλομαι αὐτόν. οἱ δὲ κωλύεις ἀπὸ μεταφορᾶς διὰ πύκτας προβολῆς, ἔστι δὲ ἀναπόλεκτον ἐπὶ ὁμήρου, ταύτην δ᾽ οὔτ᾽ ἔστι προτιβάλλεαι. ¶ Προτιδέγμαι προσδέχομαι. ¶ Προτιδέγμεναι, προσδεχόμεναι.

Προτιδέγμενοι, προσδεχόμενοι.

Προτιείλειν, ἐγκλίνειν. ¶ Προτιμᾶν, προκρίνειν, ἐκλέξασθαι. ¶ Προτὶ ἴλιον, πρὸς τὸ ἴλιον. ¶ Προτιόσσεται, προορᾶται, προσδέχεται προσκαρτερεῖ.

Προτιόσσεται, προσδοκᾷ. ¶ Προτιπτυσσοίμεθα, ἀσπαζοίμεθα, παρακαλοῖμεν. ¶ Προτμήσιν κατὰ τὸν ὀμφαλόν. ¶ Πρότμησις, ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπος. ¶ Προτμησῖν, τὸν ὀμφαλόν. ¶ Προτμήσις, ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν κατὰ τὸν λαγόνα τόπος.

Προτολεῖν, ὑπάρχειν. ¶ Προτομαὶ, εἰκόνες βασιλέων. ¶ Προτομὴ, εἰκὼν βασιλικὴ, ἕως τοῦ ὀμφαλοῦ τοῦ σώματος εἶδος. ¶ Προτόνιον, ὕφασμα.

Πρότονοι, οἱ ἑκατέρωθεν τοῦ ἱστοῦ σχοῖνοι ἐκτεταμένοι εἰς τὴν πρῷραν καὶ πρύμναν ἔμπροσθεν. ¶ Προτόνοισι, τοῖς τὸν ἱστὸν συνέχουσι σχοινίοις. ἐξ ἑκατέρου μέρους. καὶ τοῖς ἐν τῷ ὑφαντικῷ ἱστῷ. ¶ Προτορύμαιο, ἐν τῷ ἀκρορρύμῳ, ὅπου ὁ ζυγὸς δεσμεῖται.

Προτραπέσθαι, ἀποτραπῆναι ὑποδεῖξαι ἔθελον δ᾽ ἄχει, προτραπῆναι παρ᾽ οὐχὶ προθυμηθῆναι, οἷον τῷ τάχους ἀποτραπῆναι. ¶ Προτρέπειν. τὸ προάγεσθαι, ἐνίοτε καὶ τὸ προβιβάζειν. ¶ Προτροπαδὰς ἐπιτροπὴν ἐχόντων. ¶ Προτρέπου, παρακάλει.

Προτρεβεῖς, δριμεῖς καὶ ὀξεῖς. ¶ Πρόσριτα πρὸ πολλοῦ. ¶ Προτρόπα, θυσίας εἶδος. ¶ Προτροπάδην, εἰς τοὔμπροσθεν τετραμμένοι, ἢ φεύγων καὶ διώκων ὡς ἐν μάχῃ. ¶ Προτροπὴ, παράκλησις. καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Προτύπως, ἀκολούθως. ¶ Προτροπίς, συνεχής. ¶ Πρότροπος, οἶνος τίς, τὸ γλεῦκος τὸ πρόρυμα. ¶ Προτρυγία, ἑορτὴ διονύσου καὶ ποσειδῶνος. ¶ Προτυχὼν, προστυχὼν, παρατυχών.

Προτόγονος, νέος. ¶ Προῦ, προσέρχου. ¶ Προῦβα, τὸ λευκόν. ¶ Προύβη, προσέβη. ¶ Προυγελᾶν, προπηλακίζειν ὑβρίζειν. ¶ Προυργιαιτέρω, προσφορωτέρῳ. ¶ Προϊέμενο, ἀναβαλλόμενο προϊοῦσα. ¶ Προύθηκα, προέθηκα. ¶ Πρόκας, δορκάδας. Προυλέσι, πεζοῖς ὁπλίταις. ¶ Προῦμος, εἶδος οἴκου. ¶ Προυνικοὶ, οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὤνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὓς τινὲς σπειλαφίωνας καλοῦσι δρομεῖς ταχεῖς ὀξεῖς, ἀκίνητοι ἱεροὶ μισθωτοί.

Προύνοις. βουνοῖς. ¶ Προυξενεῖς, ξενίζεις.

Προύπεμψε, προέπεμψεν. ¶ Πρόυπτον, πρόδηλον, φανερόν. ¶ Προῦρα, πλεύμων, ἢ πνεύμων.

Προυργιαίτατα, προνοητικώτατα.

Προυργιαίτερον, προκρινόμενον. προτιμότερον. κρεῖττον. ἀναγκαιότερον ὠφελιμώτερον. ¶ Προύργου, ὁμοίως ἑτοίμως. πρὸ ἔργου. ¶ Προύσελα, προύτελα, προτελεῖ. ¶ Προύστημεν, προέστημεν.

Προύστησας, προέστησας. ἐπεστράφης. ¶ Προύστη, προέστη ἐπεστράφη. ¶ Προυτροπάδην, κατὰ τροπήν. ¶ Προύτυψαν, προέτυψαν. προῆλθον προεχώρησαν. ¶ Προύτυψαν, προύρξαντο καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Προύχει, προέχει πρωτεύει, κρεῖττόν ἐστι.

Προύχοιο, προφθάζοιο. ¶ Προύχων, προέχων.

Προύχονται, ἐνέχονται. ¶ Προύχοντες, προάγοντες, μέγιστοι. ¶ Πρόχους, ξέστης. ¶ Προύχουσ, παντελοῦς. ¶ Προφαίνων, προλέγων, προδηλῶν. ¶ Προφανεῖς, προφανέστεροι.

Προφανέντες, προελθόντες. ¶ Προφανῶς, προθύμως. ¶ Πρόφαντα, προφητικά.

Πρόφαντον, λόγιον. θεοπρόπιον, προδηλούμενον.

Πρόφασις, αἰτία ἀφορμή. ¶ Πρόφασα, πρόθυ

Π ρόσθ' ἵσταμαι, προΐσταμαι, ἐμπολίζω, ὑπερμαχῶ.

Π ροΐσταται, ἐπιπολάζει, προσκόπτει.

Π ροσίασι, προσέρχονται προσφέρουσι.

Π ροσίει, ἐγγίζει. προσίεμεν, προσερχόμεθα.

Π ροσίενται, προσδέχονται. ¶ Προσίεσθαι, ἐφέλκεσθαι, προσφέρεσθαι. ¶ Προσίεται, ἀρέσκεται προσδέχεται, ἡδέως λαμβάνει. ¶ Προσιζήσαι, προσκαθεσθῆναι. ¶ Προσιζήσαντων, προσκομίσαντων. ¶ Προσιζήσας, προσκαθίσας.

Π ρόσιθι, πρόσελθε. ¶ Προσίκτορος, προσικέτου, ἀπὸ τοῦ προσικνεῖσθαι τοὺς ἱκέτας. ¶ Πρόσιμεν, προσερχόμεθα. πρεσβεύομεν. ¶ Προσίναντες, βλάψαντες. ¶ Προσιοῦσα, παρερχομένη.

Π ροσίρρων, προσέπτων. ¶ Προσίπτεται, προσπίπτεται.

Π ροσίσχεται, προσβάλλεται. ¶ Προσιτὸν, ὃ δυνατόν τις προσελθεῖν. ¶ Προσιών, προσελθών, προσερχόμενος. ¶ Προσκαταπτοῖς, πρὶν καταπλήξας.

Π ρόσκειται, ἐκ προσθήκης κεῖται. ¶ Πρὸς κέντρα λακτίζειν, παροιμία ἐπὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐναντίων τι λέγειν ἢ πράττειν. ¶ Προσκηνίς, κατ' ἐπιτιμίαν οἰκεῖοι. ¶ Πρόσκνιψε, προσήμαινε προέλεγε, προμήνυε. ¶ Προσκληθεὶς, προσκαλεσάμενος.

Π ρόσκλησις, προτροπὴ, ὁ πρόσρησις ἐπὶ δίκης.

Π ροσκομιστέον, προσενεγκατέον. ¶ Προσκομιστέον προσενεγκτέον. ¶ Προσκομιδὴ, ἀναφορά.

Π ρόσκομμα, ζημία βλάβη. ¶ Προσκόπτειν, ἁμαρτάνειν προβλέπειν. ¶ Προσκοπὴν, σκάνδαλον.

Π ροσκορῆ, ἀηδῆ ἄχαρι. ¶ Προσκεκρόνσας, ἄλλας ἐπ' ἄλλας κλιμακηδόν. ¶ Προσκρούσαι, προσοργίσαι, προσπλῆσαι. ¶ Προσκρούνιον. πρόφραγμα.

Π ροσκυνεῖ, προσπίπτει. ¶ Προσκορεῖ, προσεγγίζει.

Π ροσκυροῖ, βεβαιοῖ. ¶ Προσλαζόμενα, προσλαμβανόμενα. ¶ Προσλαζύμενοι, προσλαμβανόμενοι. ¶ Πρόσληψις, γνῶσις. ¶ Προσλιπαρῆσαι, παρακαλέσαι. ¶ Προσμελοῦ, ἐπιμελοῦ.

Π ροσμίξας, προσελθών, συνάψας. ¶ Προσμνήστρια, προξενοῦσα νυμφίοις ἢ νύμφας. ¶ Προσόδιον ᾠδὴ θεοῦ ὕμνον περιέχουσα. ¶ Πρόσοδος, ἔντευξις ἢ κέρδους προσθήκη. ¶ Προσοικίσαντες, προσκαθίσαντες. ¶ Πρόσοικος, οἰκεῖος. ὁ πλησίον οἰκῶν. ¶ Πρὸς οἶμον, πρὸς τὴν ὁδόν. ¶ Προσοίσεσθε, προσδέξεσθε. ¶ Προσοκεῖλαι. προσορμῆσαι εἰς τὴν γῆν. ¶ Πρὸς ὄλεθρον, πρὸς θάνατον.

Π ροσὸν, ἐνυπάρχον. ¶ Πρόωσαν, ὤθησαν. ¶ Προσορμίσαντες. προσοκείλαντες. ¶ Προσούειον, πρὸς ποθὲς ἐπιτήδειον. ¶ Πρὸς ὀνείας, τὰ αὐτά.

Π ροσοχὴ, κατανόησις, νῆψις. ¶ Προσοχισμὸς, πρόσκρουσις. λειποπάθεια, πάθος. γνώμης συμπάθεια.

Π ρόσπαιον, πρόσφατον νέον. ¶ Προσπελάζει, προσπελάζει, προσεγγίζει. ¶ Προσπεριβάλλεται, προσπεριλαμβάνεται. ¶ Προσπέφυκεν, ἐκ φύσεως συνῆψεν. ¶ Προσπήγματα, μέρος τι τῆς νεώς.

Π ροσπίξομαι, προσκυνήσω. ¶ Προσπίτνω, λιπαρῶ, ἱκετεύω. ¶ Προσπλάζει. προσπελάζει.

Π ροσπλέξω, πλέξω. ¶ Πρόσπολοι, πρόπολοι, θεράποντα, θεράποντες, δοῦλοι. ¶ Προσποιεῖται, σχηματίζεται. ¶ Προσποιηθὲν, ἐπινοηθέν.

Π ροσπταίει, σκανδαλίζει. ¶ Πρόσπταισμα, πρόσκομμα. ¶ Προσπταιόντων, προσκρουόντων. προσκόπτοντες. ¶ Προσπτύξομαι, προσπτύξομαι, ὑποβαλῶ παραμυθήσομαι. ¶ Προσπτύσσεται, προσάγεται. ¶ Προσσαίνεται, προσκαρτερεῖ, ἀσπάζεται.

Π ροσραίνουσι, προσβάλλουσι προσέρχονται.

Π ρόσρησις, προσηγορία, ἀσπασμός.

Π ροσρηξόμενον τοῖς κύμασι, περιρρηγνύμενον, κυματιζόμενον. ¶ Προσρυέντων, προσελθέντων.

Π ροσσίει. προσεπιτρέχει, προσσείει. ¶ Πρόσσημον, ἐπὶ θανάτου προσηγγελμένου. ¶ Προσσίναντες, βλάψαντες. ¶ Πρόσσω, πόρρω, ἔμπροσθεν, μακρὰν εἰς τοὔμπροσθεν. ¶ Προσσώτερον ἐξώτερον προσωτέρω.

Π ρὸς τάνδε αὐλάν. πρὸς ταύτην τὴν αὐλήν.

Π ρὸς τὰν, πρὸς ταύτην. ¶ Πρὸς τάνδε, ὁμοίως.

Π ροστασία, κυβέρνησις. ¶ Προστατήριος, τὸν Ἀπόλλωνα οὕτω λέγουσι, παρόσον πρὸ τῶν θυρῶν ἀνιδρύοντο. ¶ Προστάται, οἱ μέτοικοι, καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀπροστασίου ἐδιώκοντο. ¶ Πρόστημα, κοιτών.

Π ροστάς, πρόστοον. ¶ Προστάτου, ὡς τὸ κρέωντος προστάτου. γεγράψομαι ἀπὸ τῆς Ἀθήνησι νομίμου, ἀναγκάζει εἰς τοὺς ἥρωας, ἔνεμον γὰρ προστάτην οἱ μέτοικοι, καὶ οἱ μὴ ἀπογραφόμενοι τοῦτον, ἀπροστασίου δίκην ὤφλον. ¶ Προστραπισάμενος, προσπτυξάμενος.

Π ρὸς τέρμασι, πρὸς τὰ τέλη.

Π ροστήσας, προαγαγών. ¶ Προστιβάζεται, μερίζεται, προσπορίζεται. ¶ Προστιμᾶται, κατακρίνεται. ¶ Πρόστιμον, ζημία, παραγραφή. ¶ Πρὸς τομὸν, ἐπὶ ξίφους κεῖται. ¶ Πρὸς τοῦ, πρὸς τοῦ ἱεροῦ. ¶ Πρὸς τοὐμφανὲς, εἰς τὸ φανερόν.

Π ροστετιμημένοι, σέβοντες, τιμῶντες. προσκυνοῦντες.

Π ροστρίβεται, προσπίεζεται. ¶ Προστρόπαιος, φονεύς. μιαρὸς, αἵματι μεμιασμένος, καὶ πρός τινα τετραμμένοι δεόμενοι καθάρσεως. ¶ Προστροπαίω, ἱκετεύω.

Π ροστροπαίων, ἱκετευσίμων καὶ ἱκέτων.

Π ροστρατεύεσθαι, ἀποτρατεῦσαι προεστρατηθῆναι.

Π ροστροπῇ, ἱκετείᾳ. ¶ Προσπρόσοδος, τιμή.

Π ρόστροπον, πρόσαντες. ¶ Πρόστροχον, στρογγύλον.

Π ροστυχὼν, ἀπαντήσας. ¶ Πρόστῳ, κοιτῶνι.

Π ρὸς ὑποτύπωσιν, πρὸς σημεῖον. ¶ Προσυπουργεῖσθαι, ὑπηρετεῖσθαι. ¶ Προσφανῆ, θεόφαστος, ἐν μεταλλικῷ χρυσίου συρροάς. ¶ Προσφᾶσθαι, προσειπεῖν. ¶ Προσφάτης, πλάγιος ποσῶν.

Π ρόσφατον, τὸ ἀρτίως γινόμενον νέον νεαρόν.

Π ροσφερῆς κόρρας, ὁμοίως ἀλλήλων κοάρων ῥοάς.

Π ροσφθέγγεται, ἀσπάζεται. ¶ Προσφιλεστάτοις, ἀγαπητοῖς. ¶ Πρόσφορα, τὰ ἐπιτηδείως προσφερόμενα. ¶ Πρόσφορον, ἐπιτήδειον ἁρμόζον δίκαιον ἀκόλουθον. ¶ Προσφυγὴ. ἐνδεκοῦς.

Π ρόσφυγα, καταφυγόντα. ¶ Προσφυεῖς, προσπελαγεῖς. ¶ Προσφυὲς, προσοικειούμενον. ¶ Προσφυεστέροις, προσοικειωθεῖσιν. ¶ Προσφυῆ, προσοικεῖα, ἁρμόζοντα.

προσεκτησάμενον. ¶Προσεχθρεύει, ἀπέχεται.
Προσεχθρεύουσι, προσπταίουσι καὶ τὰ ὅμοια.
Προσεχθρεύοιεν, καλοῦσι. ¶Προσαγωγὴ, προσέλευσις.
Προσαγώγιον, διαβήτης, ἐστὶ τῶν τεκτόνων ὄργανον.
Προσαθύροντες, προσπαίζοντες.
Προσαιθρίζουσα, πέμπουσα φλόγα πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα, ὥστε ἄνω ἀναπέμπεσθαι τὴν φλόγα.
Προσαΐσσων, προσαλλόμενος, προσπετόμενος.
Προσαίτας. πτωχούς. ¶Προσεχές, ἐγγύς.
Προσακεσμόν, πρὸς ὑγίειαν.
Προσάκτειλοι, οἱ ἐπὶ μωλολόγοις πρὸς τῷ στόματι μικροὶ πάσσαλοι. ¶Προσαμύνομεν, βοηθοῦμεν.
Προσαναγεύουσιν, ὑπερπίζουσιν, σφονδύλουσιν.
Προσαντέχειν, προσκεῖσθαι.
Προσάντης, σκληρὸς ἐναντίος δυσχερὴς, ἐχθρὸς ἀηδής.
Προσάντιον, ἐναντίον. ἀντίπαλον.
Προσαμέγχων, προσμιγνύων. κουφίζων.
Προσαυξῶν, προσαύξων. αὔξειν γὰρ τὸ αὔξειν καὶ αὐτὴν τὴν αὔξησιν. ¶Προσαπεῖλαι, τιμῆσαι.
Προσαπειλῶ, τιμῶ, ¶Προσέπλεκε, προσπλέκει συνάπτει. ¶Προσαρασσόμενον, προσρηγνύμενον.
Πρὸς ἄρκτον, πρὸς μεσημβρίαν.
Προσαυξέω, προσέχω. ¶Προσαυχενίζουσα, χερσαία τῇ ἀρχῇ, ὑπὸ τὰ ἄκρας ἢ νότος προσπίπτουσα τῇ ἀρχῇ, δύναται δὲ ἕδοιεν καταλαμβάνουσα, ἐπαυρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπιτυγχάνειν.
Πρὸς ἄνεμον, εἰς ἄνεμον. ¶Προσκυρῶν, προστυχών.
Προσαυσάτω, προσφωνείτω.
Πρὸς αὐτὴν τὴν αὐτήν. ¶Πρὸς αὐγῶν, παρ' αὐτ.
Πρὸς ἀφοσίωσιν. πρὸς τιμήν.
Προσάψας, συνάψας. ¶Προσβαίνει, ἐγγίζει.
Προσβάλλοντα, πρὸς τῶν ἄλλων ἔβαλον τοῦ ἀθλήσεως.
Προσβαλῶν, προσβαλών, ἐξ ἀντιστρόφως.
Πρόσβαλον. προσκατακλίθητι. ¶Προσβλῆσαι. κολλῆσαι. ¶Προσβολὴ, τοῦ ἀθλητοῦ συναφὴ καὶ καταρχὴ, καὶ ἡ ὁρμή. ¶Προσβολοχεῖ, προσχαίρειν λέγει.
Πρόσγειος, ταπεινός. ¶Προσγίνεται, προσοδ.
Προσγράφει, προσκρίνει.
Προσδεῖται, προσδέεται. ¶Προσδέδορκας, προσεῖδες. ¶Πρὸς δέ με, πρὸς δὲ τούτοις ἐμέ.
Προσδέχεται, προσποιεῖται. ¶Πρὸς Διός, παρὰ τοῦ Διός. ¶Προσεβίβασε, προέβη.
Προσδιατρίψαι, χρονίσαι. ¶Προσεγκεῖσθαι, ἐγκεῖσθαι, ἐπικεῖσθαι. ¶Προσεδρεύει, χολάζει.
Προσνομὴ, ἁρπαγή. ¶Πρόσεδρος, ὁ παρακαθήμενος, σχολάζων. ¶Προσέθου. προσθεῖσα.
Προσεζεύξαντες, προσκομίσαντες. ¶Προσεῖναι. ἐνυπάρχειν. ¶Πρόσειπε, ἄσπασαι προσαγόρευσον προσκύνησον. ¶Προσείσας, προσανακινήσας, καὶ δῖον ἀπαγγείλας ἀπὸ τῶν σαλευόντων τὰ πρὸς ἅπαντα ὅπου βούλεται. μὴ δὲ θαλλοὺς σείοντας ἐπιδίδοσαν.
Πρόσεισι, προσέρχεται.
Προσεκάμενοι, προσλαβόμενοι.
Προσεκτέα, σπουδαστέα. ¶Προσεκτέον, τὸ προσέχειν κελευστικῶς.

Προσεκτικώτεροι, νηφαλιώτεροι.
Προσέλει. προσπελακίζει.
Προσεληνίδες, αἱ ἀρκαδικαὶ νύμφαι.
Προσελιάσθη, λίαν προσήγγισε.
Πρὸς ἐλιφορές, πρὸς τὸ κεκλεισμένον.
Προσελθών, προσβαλών.
Προσεμάξατο, κατεμάξατο. ¶Προσεμπλάκη, ἐπλησίασεν. ¶Προσεμπεδοῦντες, ἐπιβεβαιοῦντες.
Προσεμπρῆσαι, καῦσαι. ¶Προσεννέπει, προσαγορεύει.
Προσεμβαίνουσί με, προσβάλλουσι προσέρχονται.
Πρὸς ἐνώπια, ἔμπροσθεν πρὸς τὰ κατάντικρυ τῆς αὐλῆς. ¶Προσενώχλησε, προσηνώχλησε.
Προσεπέλασε, προσήγγισεν.
Προσεπεμβαίνει, ἐπιβαίνει, ἐπιπηδάζει, ἐπιγελᾷ.
Προσέπτυξαν, προσήλωσαν. ¶Πρὸς ἐπίπεδον, πρὸς βάσιν. ¶Προσεπιδιώσω, προσεπιπήξω.
Προσεπιποιέσω, ἐσχημάτισα. ¶Προσερεύγεται, ἐρεύγεται. ¶Προσερρύσωμαι, ἐπεφρόντισα.
Προσεράχεται, τεταγμένοι ἦσαν.
Προσερπύσῃ, προσέλθῃ. ¶Προσέσθαι, ἐκδῦναι.
Προσέτι πρὸς τούτοις. ¶Προσέχε, προσέλθε, προσέπλευσε, προσωρμίσατο. ¶Πρὸς εὐθεῖαν, πρὸς ὀρθότητα. ¶Προσερρύη. προσῆλθεν. ¶Προσέφυ, προσεγένετο. ¶Προσέφη, προσεῖπεν. ¶Προσεχές. ἐγγὺς ἐφόρου συνεχές. ¶Προσεχεῖ, ὁμοίως.
Προσεχὴς, γείτων σπουδαῖος. ¶Προσεχῶς, σπουδαίως. ¶Προσεψιλὰ, προσαγόρευσις, καὶ ἡ πρός τινα ὁμιλία. ¶Πρὸς ἕω, πρὸς ἀνατολήν.
Πρὸς ζόφον, πρὸς δύσιν. ¶Προσηγορία, ὀνομασία.
Προσήγορος, προσκυνητής. ¶Προσήϊκται, προσέοικε. ¶Προσηκάμενοι, προσλαβόμενοι.
Προσήκατο, προσηνέγκατο, ¶Προσήκει. πρέπει, διαφέρει, χρὴ, ἁρμόττει, συμφέρει. ¶Προσήκοντες, συγγενεῖς. ¶Προσηκόντως, ὀφειλομένως. πρεπόντως ὀφειλομένως. δεόντως. ¶Προσήλια. πρὸς ἀνατολήν. ¶Προσηλώσαμεν, προσέπτυξαν, ἐσφίγξαμεν.
Προσήλωται, ἀνήρτηται. ¶Προσήλυτος, πάροικος, ἀλλοεθνής. ¶Πρὸς ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν.
Προσήναντο, ἐβλάψαντο. ¶Προσηνὲς, καλὸν ἡδὺ ἐπιεικές. ἀγαθόν. πρᾶον, χρηστόν. ¶Προσηνής, προσφιλής. ¶Προσηνῶς, ἡδέως καὶ τὰ ὅμοια.
Προσήνιον. ὑψηλὸν τίμιον. ¶Προσήρεισε, προσέθηκεν. ¶Προσηρτημένοι, κεκολλημένοι. ¶Προσήσεται, προσεγγίζει. ¶Προσηύδα. προσεῖπε, προσελάλει. ¶Προσηύρετο, προσέτυχε προσήγαγεν.
Πρὸς ἠῶ. πρὸς ἀνατολήν. ¶Προσθεῖναι, τὸ παραδοῦναι τῷ ἐσωνημένῳ ὑπὸ κήρυκι, ὅπερ νῦν κῦρσαι φασί.
Προσθεὶς, προσθήκην λαβών.
Προσθήματα, τὰ πυγαῖα. ¶Πρόσθεν, ἔμπροσθεν, πρὸ τούτου, ἄνωθεν ἢ ἔνθεν. ¶Προσθέοντα, ἔμπροσθεν τρέχοντα. ¶Πρὸς θεοῦ, τὸ τυχόν. ἀττικοὶ δὲ χάριτι θεοῦ φασιν εἶναι.
Προσθέσεις, λυτρώσεις. ¶Πρὸς θεόν. κατὰ τὸν θεόν. ἀντὶ τὸν θεόν. ¶Πρόσθη, πρόσθεσις.
Προσθιάξειν, ἀφελεῖν τὰς ἐκ τῆς ὀσφύος τρίχας.

Π ροκόμβυλα. τὰ μετὰ τοὺς κονδύλοις ἐν ταῖς χερσί.

Π ροκόννησος. πόλις καὶ νῆσος παρὰ κύζικον.

Π ρόκοος, πόλις. ἡ πενορός. ℂ Προκοπτός, αὐξόμενος.

Π ροκοπὶς, ἡ χαίτη. ℂ Προκόττα, εἶδος κουρᾶς, ὁ κεφαλῆς τρίχωμα, κόττος γὰρ ἡ κεφαλὴ, καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες κόττοι, διὰ τὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν λόφον.

Π ρόκρισις, προτίμησις. ℂ Προκριθὲν, ἐκλεκτὸν, ἐκλελεγμένον. ℂ Προκρὶς, θυγατὴρ ἐρεχθέως.

Π ροκρόσσαι, ἐπάλληλοι ἄλλαι ἐπ' ἄλλας, καὶ ναῦς αἱ κατ' ἀλλήλων νενεωλκημέναι. ὅτι οἱ κροσσοὶ τὰ ἄκρα, ὁ αὐτὶ κέφαλοι. ℂ Προκρόσσας, ἄλλας ἐπ' ἄλλαις κλιμακιδόν. ℂ Πρόκροσσον, οὐ καθαροῦν κλιμακωτόν. ℂ Προκυκλὶς, ὁ προμνήστρια. ℂ Προκυλινδόμενος, προκυλιόμενος.

Π ρόκυμον, πρόθυμον. ℂ Προκυρεῖν, τὸ ἐγχωρεῖν.

Π ροκώνια, τὰ ἐκ τῶν μὴ πεφυραμένων κριθῶν ἄλφιτα

Π ρόληψις, πρόγνωσις. ℂ Προλόβιον, τὸ προέχον τοῦ λοβοῦ. ℂ Προλογίζει, προλέγει.

Π ρολογία, θυσία πρὸ τῶν καρπῶν τελουμένη ὑπὸ λακώνων. ℂ Πρόλογος, ὁ προεπιθέμενος τοῖς προβαλοῦσιν ἐπὶ δεῖπνον, καὶ ὁ περιστερεὼν τῶν ὀρνίθων, ὃν οἱ παλαιοὶ γεργερέων. ℂ Πρόμαχοι. βασιλεῖς τὰ τείχη. προμαχῶνες δὲ, οἱ ἐπὶ τῶν τειχῶν πρόβολοι. ℂ Προμάλας, μάζας προμεμαγμένας.

Π ρόμαλος, μυρίκη, ἡ ἄγνος.

Π ρομαλαχατεύειν, μεταξοποιεῖν.

Π ρομαχεῶν, πύργος. ℂ Πρόμαχος, ὑπὸ κρητῶν μάζα ἐσθιομένη παιδίῳ γινομένη. ℂ Πρόμοι, λέγοντες προαγορευταί. ℂ Προμένοι, ῥοιαὶ τινές.

Π ρομήθεια, πρόνοια, ἐπιμέλεια. ℂ Προμηθέστεροι, προνοητικώτεροι. ℂ Προμηθεὺς, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλῶς ἔχων καὶ ὄνομα. ℂ Προμηθεὺς, σώφρων. ℂ Προμηθούμενος, προνοούμενος, προβλέπων. ℂ Προμήτωρ, πατρὸς μήτηρ.

Π ρομνηστῖναι, ἑτέρα παρὰ τῆς ἑτέρας, οἱ δὲ ἑξῆς καὶ ἐκ διαστημάτων ἀναμένουσαι ἀλλήλας.

Π ρομνηστῖναι, ἐπιμνίαν, ἀπὸ τοῦ προσμένειν.

Π ρομνήστρια, ἡ συνιστῶσα ἀλλήλοις τοὺς γαμοῦντας.

Π ρομνώμενοι, προμνηστευόμενοι.

Π ρόμοις. προμάχοις. προαγωνισταῖς, προεστῶσι προηγουμένοις. ℂ Πρόμολε, πρόελθε.

Π ρομόλη, ὁδὸς προσδόκησις. ℂ Πρόμος, πρόμαχος, αὐτίδικος. ℂ Προμόνης, προπετὴς καὶ προασπιστὴς, οἱ δὲ πρόθυμος, προσηνὴς ὡς.

Π ρόμουλος, πρόβουλος. ℂ Προμοχοὶ, τὰ προβεβλημένα τῶν τοίχων. ℂ Προμολέα, θεὸς ἱδρυμένη ἐν τοῖς μύλωσι. ℂ Προμοχλίζει, χαλκοδεσμῶν ὅπλων ἀντὶ τοῦ προοχυρεῖου.

Π ρόναος, προπυλῶν. ℂ Προναίας, ἀθηνᾶς τέμενος ἐν δελφοῖς. ℂ Προνοεῖ, ἐπιμελεῖται.

Π ρόνοια, προενθύμησις, ἐπιμέλεια φροντίς.

Π ρονομέα, προβόσκησις. ℂ Προνομεύει, θεσπίζει. ἁρπάζει κατασύρει αἰχμαλωτεύει.

Π ρονόμια, τὰ ὀφειλόμενα κατ' ἀξιώματι, ἢ ἡ ἐκ τῶν νόμων ἐξουσία, ἢ διαρπαγή.

Π ρονόμιον, προβληματεῖον.

Π ρονοοῦ, ἐνθυμοῦ ἐπιμελοῦ.

Π ρονώπως, προτεταμένως. προνενευκώς, οἱ δὲ προπετὸς ἕτοιμος πρόχειρος. ℂ Προνώπια, τὰ ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν. καθάπερ ἐνώπια. τὰ ἔνδον ὅπου αἱ εἰκόνες τίθενται. ℂ Προνώπιον, τὸ προκείμενον, οἷον πρόθυρον. ℂ Προξενεῖ, μαρτυρεῖ.

Π ρόξενοι, οἱ προεστῶτες καὶ ξενίας ἐπιμελούμενοι, ὅσοι τοὺς ξένους ὑποδεχόμενοι. ℂ Πρόξενος, φίλος ὁ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ξενίᾳ προεστάμενος.

Π ροοικίαι, παρὰ κλεισθένει ἐν ἴσῳ κατὰ δῆμον.

Π ροοίμιον, πρόλογος. ἀρχὴ παντὸς λόγου.

Π ρόοιντο, προσδέσονται δώσουσιν.

Π ροολεῖ, καταλείπει. ℂ Πρόοπτον, προφανές.

Π ρὸ ὁδοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ ῥύπου, ἢ ἔτερος τοῦ ἑτέρου.

Π ρόουρον, τὸ ἀπόστεγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῆ.

Π ροπαιδίζων, προβαίνων ὑπὸ τῆς ἀσπίδος.

Π ροπαιδεύματα, προπαθόματα,

Π ρόπαις, ὁ προαγωγὸς, μαστροπὸς καὶ μάντις μαστροπευσις. ℂ Προπαλῶς, δαψιλῶς.

Π ροπάροιθεν, ἔστιν ὅτι ἐπὶ χρόνου, εἰ δὲ θέλεις ἐπίμετρον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθεν. ℂ Πρόπας, ἅπας.

Π ροπάστιον, τὸ πρὸ τῆς παστάδος τόπον.

Π ροπάτωρ, πατρὸς πατήρ. ℂ Προπηλακίσαι, καθυβρίσαι. ℂ Προπίπτει, προδίδοται.

Π ροπιτυλιζόμενος, ἀγκαλιζόμενος.

Π ροπίπλον, πεποίηται ἀπὸ τοῦ προπίπτειν.

Π ροπετὴς, προπίπτων παρὰ τὸ λογισμοῦ.

Π ροπίφανται, φανερόν ἐστι. ℂ Προπιόντες, προέστωσεν. ℂ Προπηλακίζει, ἐρεθίζει, κολακεύει, ὁ ὑβρίζει, ἀδικεῖ, ἐξουδενεῖ. ℂ Προπηλακισμὸς, ἐρεθισμός. φιλόνεικος κολακευτὴς ὑβριστικὸς ἀλαζών. ἐξουδενώσωμαι. ℂ Προπηνὲς, ἔμπροσθεν, καταφορές. ℂ Προπίονι, εὐθεῖ.

Π ροπίομεν, διὰ τοῦ οἴνου τιμῶμεν.

Π ρόποδες ὄρους. τοῦ ὄρους τὰ προὔχοντα, καὶ τὰς προκειμένας τῆς αἰγύπτου νήσους. ℂ Προποδίζων, προβαίνων

Π ροπολεῖν, ἔμπροσθεν. ℂ Πρόπολοι, ὑπηρέται δοῦλοι, νεωκόροι, προφῆται. ℂ Προπρηνὲς, ἐπὶ πρόσωπον, ἢ ἔμπροσθεν καταφερές.

Π ροκυλινδούμενος τοῖς ποσὶ, παρὰ τῶν ποδῶν κυλιόμενος οἱ δὲ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πορευόμενος.

Π ροπόρθια, ἐν τοῖς ἄξοσιν ὁ λέξις φέρεται.

Π ρόπολα, ὁ ἑκάτη. ℂ Προπύλαιον, πρόθυρον.

Π ρόποινα, θεοκρατεῖ εὔφημα πρόχειρα, ἕτοιμα, αὐτεμπόλησις

Π ρόεινον, τὸ μεταξὺ τῶν σαρκῶν καὶ τοῦ δέρματος.

Π ρόρριζον, σὺν ταῖς ῥίζαις ἀνασπώμενον.

Π ρόρρησιν, πρόλεξιν, προφητείαν.

Π ρόρρησις, λόγος καὶ τὰ ὅμοια.

Π ρὸς, πρόθεσις καὶ ξύλον ἐν αἰθιοπίᾳ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπί.

Π ρὸς ἀπαθὸν, ἐπ' ἀπαθῷ, ἐπὶ καλῷ.

Π ροσαγγελία, προσαγωγή.

Π ροσάγει, προσέρχεται. προσφέρει:

Π ροσαγκόχεσι, προσπίπτειν.

ℂ Προσκιρόμενον. ἀγαπώμενα

προαφέτεισαν. ¶Προεθυμήθησαν, μετὰ προαιρέσεως προσήνεγκαν. ¶Προιάψαι, προπέμψαι.

Π ροειδόμενοι, προνοοῦντες. ¶Προείλαν, ἐπελέξατο ἐθέλουσιν. ¶Προείλετο, οὐ προείλαν.

Π ροειλήπται, πρόληψιν ἔχει ὑπονενόηται.

Π ροελέμιζον, προέκεινα. ¶Προεισπεπτωκότων, προεισελθόντων. ¶Προέσται, παραδίδοται.

Π ροεκτικὸς, χαριστικός. ¶Προέλευσις, ἡ προελθεῖν. ¶Προέλοιεν, προτιμήσειε προθέμενος.

Π ροελόμενοι, ὁμοίως. ¶Προελόμενος, ἐπιλεξάμενος. ¶Προέμβολος, μέρος τι τῆς νεώς.

Π ροέμεν, προπέμψαι. ¶Προέμενος, προδώσας προαφεὶς, ἐκδιδούς. ¶Προενέπειν, προαγορεύειν. ¶Προενόντων, προδόντων. ¶Προενώπια, ἔμπροσθεν. ¶Προεξανίστασαι, πρὸ τοῦ καθήκοντος ποιοῦσαι. ¶Προεξάγουσαι, προέσται.

Π ροερέσσαμεν, προηλάσαμεν. ¶Προέρυσαν, καθείλκυσαν. ¶Προερύσωσι, προελκύσωσι. ¶Προέρυσεν, προέλυσεν. ¶Προερχόμενος. διερχόμενος προβαίνων. ¶Προές, πρόπεμψον.

Π ροέσθαι, προδοῦναι. ¶Προεστικὸς, προετικὸς, χαριστικός. ¶Προετύπου, προεδήλου.

Π ροέτυψαν, προεχώρησαν. ¶Προέφηνε, προέδειξε.

Π ροέχει, ὑπερέχει. ¶Προεχεῖς, σπουδαῖοι κρατεροί. ¶Προεχόμεθα, προβαλλόμεθα.

Π ροεψιᾶ, προαπορεύει. ¶Προή, προβαλεῖ.

Π ροηγεῖται, προοδηγεῖ, προπέμπει. ¶Προηγητὴς, ὁ προηγούμενος τῆς ζεύγους, καὶ ὁ χειραγωγὸς τοῦ τυφλοῦ.

Π ροηγμένον, προαχθέντα.

Π ροηγόρευσαν, προεῖπον. ¶Προΐει, προέπεμπε προήρχετο. ¶Προῆκε, προέπεμψεν. ¶Προήκαμεν, ἀφήκαμεν, παρελείπομεν. ¶Προήκατο, ἀπέλυσε. προέδωκε, προσήνεγκαν. ¶Προηκέα, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν προηκονημένα.

Π ροήκει, ὑπέρχει προβαίνει. ¶Προηκὼς, προβεβηκώς. ¶Προῆκεν, ὑπῆλθε προῆλθεν.

Π ροήρημαι, θέλω. ¶Προηρημένοι, προθυμηθέντων. ¶Προηρησάντων, θελησάντων.

Π ροηρόσια. τὰ πρὸ τοῦ ἀρότου θύματα καὶ ὁ λιμὸς δὲ αὐτὰ προαρκτούρια καλεῖ. ¶Προήρτηται, κρέμαται. ¶Προήσει, προδώσει.

Π ροήσομαι, προδώσω.

Π ροήδομαι, προοίσομαι προφέρω.

Π ροήσεται, προδώσει. ¶Προοῦχη, προετιμήθη, προέβαινε. ¶Προθέει, προτρέχει.

Π ροθέλυμνον, ἀστήριζον. ¶Προθελύμνοις, προρρίζοις, ἀπὸ ῥίζης ἀνασπᾶν. ἄλλας ἐπ' ἄλλαις προθελύμνοις ἕλκετο λαίτμας; καὶ σάκος τετραθέλυμνον τὸ θέσεις τέσσαρας ἔχον τετράπτυχον.

Π ροθεμιστευόμενος, προεπτηξάμενος.

Π ροθέντα, προβαλλόμενον ἐπαγγειλάμενον.

Π ροθεόμενος, προορῶν. ¶Πρόθεσις, προαίρεσις, προαπόδειξις. ¶Προθεσμία, καιρὸς, ὅρισις, διορία, ὅρισμα. ¶Προθεσπίζοντα. προεκτάττοντα, ἃ προμαντεύομεν. ¶Προθεσπίζων, προφητεύων

Π ροθέων, προτρέχων. ¶Προθῆκαι, ἀρτίως ἀκμάζοντες. ¶Πρόθημα, δῶμα. διό τι πρόθημα καὶ προθήκη ὁ πλεκταμένος. ¶Προθορὼν, προπηδήσας. ¶Προθυμία, χαρά.

Π ροθύμως, ἱλαρῶς. ¶Πρόϊαι, ἄποιοι, αἱ πρὸ τοῦ γενόμεναι. ¶Προϊάλλειν, προπέμπειν, προτιθέναι. ¶Προΐαλλεν, προέπεμψεν. ¶Προΐαψεν. προέπεμψεν. προδιέφθειρεν. δηλοῖ δὲ διὰ τῆς λέξεως, τὸν μετ' ὀδύνης αὐτῶν ἀπώλειαν.

Π ροΐκται, προδίδωσι. ¶Προΐεις, προπέμπων.

Π ροΐεμαι, προδίδωμι. ¶Προϊεμένη, προβαλλομένη. ¶Προϊέμενοι, ἀπολύοντες, παραχωροῦντες, ἀπορρίπτοντες. ¶Προϊεμένου, προδόντος. ¶Προϊέναι, προπέμπειν. ¶Προΐεσθαι. προάγονται. ¶Προΐεται, προσποιεῖται, προσδέχεται. ¶Προΐζα, προώνη.

Π ροϊζόντων, προσκομιζόντων.

Π ροΐηλε, προετιμήθη καὶ ἐπεξέτεινεν.

Π ροΐθεις, προφανῶς προβεβηκώς.

Π ροῖκα, δωρεὰν, φερνὴν, πᾶν τὸ δῶρον, προίξ.

Π ροικός, πικρός. οἱ δὲ, μωρός, πτωχός.

Π ροϊκέσθαι, ἐπικέσθαι. ¶Προΐκτης. πτωχὸς, προσαιτητής. ¶Πρόϊμε, προδώσεις με.

Π ρόϊμον, σῦκον προακμάζον. ¶Προΐεμαι, παρέρχομαι. ¶Προϊόντων, προδόντων.

Π ροῖρας, πρώρας. ¶Προϊεμένη, προβαλλομένη.

Π ροΐσσεται, ἐπιπλάζει. ¶Προϊστορῶν, μαρτυρούντων. ¶Προΐσχεται, προβάλλεται.

Π ροϊσχόμενος, προβαλλόμενος.

Π ροϊσχομένου, προτείνοντος χεῖρα, δίκαιον προβαλλομένου. ¶Προΐσχονται, προβάλλονται.

Π ροΐσχοντο, ἔδοξαν. ¶Προϊτίδας, χάριτας.

Π ροϊχνεύει, θηρατεύει. ¶Προϊών, πρών.

Π ρόκα, εὐθὺ ἐξαίφνης δρόσος.

Π ροκαλέστερον, προυργιέστερον.

Π ροκαλεῖσθαι, ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀλαζονικοῦ εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς καλεῖσθαί τινα, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγομένου καὶ προτρεπομένου. ¶Προκαλεῖται, καλεῖ, προτρέπει. ¶Προκαλέστερον, ἑτοιμότερον.

Π ρόκας, ἐλάφους. ¶Προκαταβολὴ, ἐνθήκη.

Π ροκαταθήγεσθαι, προακονᾶσθαι.

Π ροκαταθήσεσθαι δεῖ, προκομίζεσθαι δεῖ.

Π ρόκοιτα, προειρημένα, προηκονημένα.

Π ροκείμενα, παρακείμενα. ¶Πρόκειται, παράκειται. ¶Προκελεῦσαι. προκελεῦσαι.

Π ροκέοιτο, προκείμενος εἴη. ¶Προκεχηνότων, πρὸς τὰ κάτω βλεπόντων. ¶Προκεχειρισμένον, προβεβλημένον, ἐπιμασμένον. ¶Προκιόνιον, τὸ πρόσεινον. ¶Πρόκλησις, κλῆσις ἐπὶ δίκης.

Π ρόκληλος, πρόθυμος, πρὸ τοῦ κληθῆναι.

Π ροκλόνιον, τόπος Θεσσαλίας. ¶Προκλιτὰ, τὰ προειρημένα, προηκονημένα. ¶Πρόκνιδες, ἰσχάδων. ¶Προκόλπιον, τὸ πρὸ τοῦ κόλπου ἢ πρὸ τοῦ σκοποῦ. ¶Προκομίζων, προκομίζοντος.

Π ροκομίων, προλημμάτων. ¶Πρόκον, ἐλίθιον,

ὁμῶς τοὺς πεφυσημένους, πεπρησμένους φαμέν.
Πρῆσαι, ἔκλασεν, ἐφύσησεν, ἐκόλπωσεν, ἐνέπρησεν, ἔφλεξε. ¶ Πρηστήρ, σφοδρὸς ἄνεμος. καὶ ὄφεως τι εἶδος καὶ τὰς ἐκ πλαγίου τοῦ τραχήλου ἡμῶν φλέβας, πρηστῆρας φασίν, ἢ πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.
Πριττῆνας. τοὺς ἐνιαυσίους ἄρνας. ¶ Πρῆον, τὸ ὑπερέχον. ¶ Πριάμενος, ἀγοράσας, ὠνησάμενος, καὶ ὄνομα. ¶ Πριαμωθήσομαι, ξυρήσομαι· ἐπειδὴ τὸ τραγικὸν τοῦ Πριάμου πρόσωπον, ξυρίας ἐστίν. ¶ Πρίασθαι, ἀγοράσαι.
Πρίεται, φυσᾶται. ¶ Πριηπίδος τε, ἐπὶ τῆς βοσπόρου πόλεως ἑλλησποντιακῆς ὃν τὸν Πρίαπον τὸν Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης φασὶν εἶναι.
Πρίν, πρότερον. ¶ Πρὶν ἐγκύρσαι, πρὶν πλησιάσαι τῆς κακοπαθείας. ¶ Πρίν μιν, πρὶν αὐτὸν, ἢ αὐτήν. ¶ Πριονοκόπος, κόπτων πρίονας, χειρῶν τοὺς δεσμοὺς πρίοντας, τὰ ὑγιῆ ἔχοντα.
Πριόνατον. τόπος ἐργαστηρίου. ¶ Πρισμοῖς, ταῖς βιαίοις κατοχαῖς. ¶ Πρίστης, ῥίνων, πρίων.
Πρίω, ἀγόρασον. ¶ Πρίων ἀγοράζων.
Προείσομαι, πείσομαι. ¶ Πρό, τό, τε συνήθες, καὶ παλίμως πρὸ τεσσάρων ἐχόμενον καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ὅλου ἄσημι προ ποταμῶν. ¶ Προάγεσθαι, ἐπεξοργίζεσθαι προαγαγών. ¶ Προαγωγεύων, προξενῶν.
Προάγομαι, προέρχομαι. ¶ Προαγόμενοι, προφέρομεν, προτρέπομεν. ¶ Προαγωγείας προεπών. προφοτείας, προξενήσεις, καὶ ὁ ἐπ᾽ αἰσχροῖς ἤδη τὸ πρινοῦσαι προάγουσα τινάς. ¶ Προαγόρευσις, προφητεία. ¶ Προάγων, ἀρχόμενος. ¶ Προαγωγός, ὁ διδάσκαλος κακὸς, καὶ μαστροπὸς, μόνος μαυλιστής.
Προαθύροντες, προπαίζοντες.
Προαιρεῖται, προκέκληται προτιμᾶται
Προαίρεσις. ἐπιλογὴ καλοῦ ἢ κακοῦ.
Προακτικὸν προβαῖνον.
Προαλεῖ. καταφρονεῖ καταβατῶ.
Προαλεστάτην, προπετεστάτην, προχειροτάτην.
Προαλής. προπετὴς πρόχειρος.
Προαμείψασθαι, προαλλάξασθαι, παρελθεῖν.
Προαμεῦσαι ὁμόνοος. ¶ Προαμυντὴς, ἐργάτης προηγούμενος. ¶ Προαναθρόησας, προειπών.
Προαναθρούσης, προαναβλεπούσης. ¶ Προαναθρώσκειν, προπηδᾶν. ¶ Προανακρούεται, ἀναχαιτίζει.
Προανάσχει, προανατείνει. ¶ Προασπίζων, φρουρῶν ἀνοιγῶν. ¶ Προαρτᾶ, προαρμόζει, προτείνει.
Προασπιστὴς, πρόμαχος βοηθός.
Προάστειον καὶ προάστειον, τὸ πρὸ τῆς πόλεως.
Προαύλεια. τὰ προαυλήματα, ὥσπερ προάμβολα τὰ προκιθαρίσματα. ¶ Προβάλλει, ἐρωτήσει.
Προβάλλειν, ἄρνα τὸ ἐπαγγεῖλαι. ¶ Προβαλοῦ, ἐρώτησον. ¶ Προβαλλομένοις, ἐρωτῶσιν.
Προβαλοίμην, ὑπερβαλοίμην. ¶ Πρόβαλος, ἀσπίς.
Προβάς, ὑπερβάς. ¶ Πρόβασι, βοσκήμασι.
Πρόβασις, ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις.
Πρόβατα, τὰ τετράποδα ἀπὸ τοῦ πρὸ ἐπὶ βάσεως. πρόβασιν ἔχειν ἑτέραν τῶν ἔμπροσθεν ποδῶν πρὸς τὰ ὀπίσθια. ¶ Πρόβατα πολικὰ, τὰ ἤδη νομὴν ἐκπεπτωμένα. ¶ Προβατήματα. πρόβατα.
Προβατοπώλης, οὗτος κωμῳδεῖται Λυσικλῆς ὁ προβατοκάπηλος, γήμας Ἀσπασίαν τὴν πόρνην.
Προβέβηκας, ἀεισύεις προκόπτεις.
Προβέβουλα, προκέκρικα, προέκρινα.
Προβιβάζεται, προκόπτει.
Προβιβάς, προβαίνων. ¶ Προβιβάσαντα· προάξαντα.
Προβιβασθεὶς, προαχθεὶς, προαχθείς.
Προβιβάζων, προβαίνων.
Προβίβασις, πρᾶξις. ¶ Πρόβλημα, πρόλογος.
Προβλῆματι, ὑπερέχοντι. ¶ Προβλῆτας, τὰς ἔξω προβεβλημένας τοῦ τείχους, στίλας τε προβλῆτας, ἐμόχλευον. ¶ Προβλώσκειν, προμολίσκειν.
Προέρχεσθαι, προπορεύεσθαι. ¶ Προβόλιον, σιβύνη ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς, ἢ ὀβελίς.
Πρόβολοι, λίθοι. ¶ Πρόβολος, πρόμαχος, προνοητής, κυβερνήτης ἱερεύς, καὶ τὸ τῶν σιτίων ἀγγεῖον. καὶ ὁ εἰς τὴν θάλασσαν προβεβλημένος λίθος τῇ πέτρᾳ, οἱ δὲ ῥάβδος. ¶ Προβόλων, λίθων.
Προβολή. ὑπεροχή. ¶ Προύβαινεν, ἐπέρανεν.
Προβοσκίς, τὸ ἐκτετμημένον καὶ προβεβλημένον ἐπὶ ὄψεως τοῦ ἐλέφαντος.
Πρόβουλος, ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. ἢ ὁ προσκεπτόμενος. ¶ Προβοῶντες, προφωνοῦντες, ἐγκελευόμενοι προβαίνοντες. ¶ Πρὸ δὲ ἧκε, προέπεμψε δέ.
Προγένιος, εὐγένιος. ¶ Προγενέσθαι, παραγενέσθαι. ¶ Προγενέστερος, πρεσβύτερος.
Προγνοὺς, ὁ προγινωσκόμενος.
Προγίνονται, παραγίνονται. ¶ Προγεννῆσαι, προελθεῖν. ¶ Προγονίαν, τῶν ἑρμηνευομένων ἡ λέξις. ἔστι δὲ ὑφασμάτιον ποικίλον, ὃ ἐπικαλυψάμενος ὁ μάγειρος, θύει. ὡς ἐν Δαμασκῷ. ¶ Πρόγονοι, οἱ πρωτόγονοι ἄρνες, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς μέτασσαι, ἕρσαι δ' ἁπαλοὶ καὶ τοῦ ἔαρος γινόμενοι, ἔρχατο χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι.
Πρόγονος. πρόπαππος, προπάτωρ, συγγενής. ὁ πρεσβύτατος ἀνήρ. ¶ Προγόνων. πατέρων.
Προγράμματα, ἐκθέματα. ¶ Προδανείς, πρότερον. ¶ Προδέδεχεν, προμεμάθηκεν. ¶ Προδ' ἐνῶκε, προέπεμψε δέ. ¶ Προδείξαντες, προδείξαντες. ¶ Πρόδηλος, προφανής, προδιαλαβών.
Προδιασύρας, παραβὰς τὰς συνθήκας.
Προδικεῖν, ἐπιβοηθεῖν. ¶ Πρόδικος, βοηθός.
Προδοκάζων, παρατηρῶν, ἐνεδρεύων. ¶ Προδοκαῖσι, προσεδρείαις προόδοις. ¶ Πρόδομος, προστάς, πρόστοον. ¶ Προδόμω. προστάδι προστῷ.
Πρόδοσιν, προδομάτιον. ¶ Πρόδρομα, τὰ ἐν τῷ ἄξονι ξύλα, ἢ τὰ προακμάζοντα σῦκα.
Προδωμάτιον. τὸ πρὸ τοῦ κοιτῶνος τὸ ἴδιον.
Προεγκεῖσθαι, προϋπάρχειν. ¶ Προεδρεία. προκάθησις, προτίμησις. ¶ Πρόεδρος, ἀρχιπολίτης.
Προέδωκεν. προεχώρησεν.
Προέηκε, προέπεμψεν. ¶ Προέθεν, πρὸ αὐτοῦ.
Προέθεσκε, προεθυμήθησαν. ¶ Προθέσπισ προ

πιον, ἢ αὐτὸ τὸ πιεῖν. ¶Ποταμογείας, διαξιβούλους.
Π οτῶνται, πέτονται.
Π οὔ ἐμ ἴσῳ τοῦ οὐδαμῶς, ἢ ἀντὶ τοῦ ποῦ. ποῖ τε ἀλλαχοῦ. ¶Πούσαι, οἱ κύαμοι ἑφθοὶ ὄσπριον.
Π οὔ κῦχος, ποῦ γῆς, εἰς τίνα τόπον καὶ τὸ ἄγχι.
Π ολυβότειρα, πολλοὺς βόσκουσα καὶ τρέφουσα.
Π ολὺν ὑφ' ὑγρὸν ἤγουν πολλὴν θάλασσαν. ὑγρὰν δὲ αὐτὴν εἶπεν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς γῆς, ξηρᾶς οὔσης.
Π ολύτωις, τὸ μέρος τοῦ ἁρματίου τροχοῦ καὶ τῶν ἁμπέλων.
Π ολύπους δίκαιν, ὅτι αὐτὸς τὰς ἑαυτοῦ πλεκτάνας ἐσθίει. ¶Πουμμα, ἡ τῆς χειρὸς πυγμή.
Π ουνιάζειν, ποικίλοις χρῆσθαι, πούνιον γὰρ ὁ δακτύλιος. ¶Ποῦ νῦν τοι, ποῦ δῆτα.
Π ούρδαιον, μαγειρεῖον λακωνικόν. ¶Πουρέακος, κρίκος σιδηροῦς τετρυπημένος, καὶ δόλον ἔχον ἐν τῷ τρυπήματι περιφερόμενος ᾧ χρῶνται πρὸς δεσμὸν συῶν. πυστάκους, ὡς ἀριστοφάνης φησὶν ἐν ἐξηγήσει λακωνικῶν.
Π οὔτοι τόξον, ποῦ σοι ἡ διὰ τόξων ἐμπειρία.
Π οὖειν σκορόν. ¶Ποσφορίζεται, συγχεῖ. ταράττει, ὑποβρέχει, ὑποβάλλει συμφέρει.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Π ράγματα, δυσχέρειαι. ¶Πραγματεία, σύγγραμμα βίβλου ἢ λόγος. ¶Πραγγείτης, οἶνός τις. ¶Πράθειν. πορθῆσαι, ἐξελεῖν.
Π ραθενούεσθαι, θρασύνεσθαι ἢ ταχὺ γελᾶσθαι λόγιος.
Π ραιγέναι, ἐλθεῖν. ¶Πραιωνίζειν καταστρέφειν.
Π ράκες, ἀρίσταρχος, κλανίαι ἔλαφοι, ἀπεδόθησαν δὲ φρατεραὶ ἀνδρῶν διαβεβλημένων ἐπὶ μοχθηρίᾳ.
Π ράκνον, μέλανα. ¶Πρακτικὸν, ἀνυστικόν.
Π ράκτιον, πόλις θρᾴκης.
Π ράκτορες, ἀπαιτηταί. ¶Πράληξ, ὁ λίαν ἀγροῖκος ¶Πράμνη, δίκελλα ἄμπελος. ¶Πράμνιος, οἶνος, ὁ ἀπὸ τῆς πραμνίας ἀμπέλου, ἔστι δὲ ἐγχώριον οἶνον, καὶ σκληρὸς οἶνος. ¶Πρανὲς, κατάβασις καὶ πρανής. ¶Πρανῆ, κοῖλα. ¶Πρανιχθέντα, πεσόντα ἐπὶ στόμα. ¶Πρανὸν, τὸ κατωφερὲς πρανές. ¶Πρανῶ, ἀειδὲς εἶδος. ¶Πρᾶος ἢ ἁπλῶς ἥσυχος. ¶Πραξιεργίδαι, οἱ τὸ ἕδος τὸ ἀρχαῖον τῆς ἀθηνᾶς ἀμφιεννύντες. ¶Πράξεις, βίοι, ἢ διαθῆκαι. ¶Πραξιδίκη, δαίμονα τινὰ φασὶ, τὴν ὥσπερ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις, διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς γίνεσθαι, καὶ τὰ θαύματα ὁμοίως. ¶Πράξειν, λαβεῖν,
Π ρᾶξις. ἀπαίτησις, ἄνυσις, ἢ ἔργου ποίησις, ἢ βίος.
Π ραπίδεσι, φρεσὶν, ἢ ὁ τόπος ὅπου αἱ φρένες. διάνοιαι.
Π ραπίδεσσι, φρεσὶ διανοίαις. ¶Πραπίδων, φρενῶν διανοιῶν. ¶Πραπὶς, φρὴν, διάνοια. ¶Πράσα, τὰ βρόα, καὶ τὰ φυκία. ¶Πρασιαὶ, αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανιαὶ, οἷον πρασιαὶ, διὰ τὸ ἤγουν πέρασι τῶν κήπων. ¶Πράσις, ἀγορασία.
Π ρασικουρὶς, ζῶον χλωρὸν κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα. ¶Πρασούργιον, δρέπανον, ᾧ τὰ πράσα κείρουσιν.

Π ράσιλλος, πόλις θρᾴκης. ¶Πράτταμεν μάλλον.
Π ρατηροσία, κατευχὴ ἀρχομένης ἀροτριώσεως.
Π ρατίνιον, τὸ ὕστερον ἀττικοὶ, καὶ ἡλικία τις προέχουσα τοῦ νέου. ὡς δὲ ἔνιοι τοῦ πρώτου γεννωμένου οἱ δὲ, ἐνιαυσιαίου, ἄλλοι ἀρχομένης συνουσίας.
Π ρατίας, ὁ τὰ δημόσια πωλῶν, καὶ κηρύσσων.
Π ράττει, μέλλει, ἐργάζεται. ¶Πρατὰ, ἡ νουμηνία.
Π ραϋμενῶς, προθύμως. πράως τοῦ μένους χρώμενος.
Π ραΰνει, κατασιγάζει, κατακοιμίζει.
Π ραΰνεται, μαλάσσεται. ¶Πραϋπάθειαν, πραΰτητα, πράως, ἡμέρως. ¶Πρεκνὸν, ποικιλόχρουν ἐλαφρόν. ¶Πρέμνα, τὰ ἰσχυρὰ στελέχη τῶν κατὰ βλαστημάτων. ¶Πρέμνια. τὰ πάχος ἔχοντα ξύλα. ¶Πρεμνιάσαι, ἐκριζῶσαι. ¶Πρέμνον, στέλεχος, βλαστὸς. πᾶν ῥίζωμα δένδρου τὸ γηράσκον, ἢ τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέμνον.
Π ρέμνον ἑστίας, τῆς οἰκίας θεμέλιος.
Π ρεμνουσία, κρήνη ἐν τῇ ἀττικῇ.
Π ρεπὶς, ὁμοίωσις. ¶Πρέπον, ὅμοιον, μέτριον, συμφέρον, ὡραῖον. ἄριστον. ¶Πρέπον, τέρας κύπριοι.
Π ρεπτὰ, φαντάσματα, εἴδωλα.
Π ρέσβα, ἔντιμος. πρεσβυτάτη. σεμνή.
Π ρεσβεῖα, κράτη. καὶ ἀρχιερεῖα καὶ ἀρχεῖα καὶ ἱερά.
Π ρεσβεύει, τιμᾷ. μείζων.
Π ρέσβειρα. προτιμητὴ ἀρχηγέτις. ¶Πρέσβεις, γέροντες. βασιλεῖς ἄρχοντες, προτιμώμενοι, καὶ οἱ πρεσβευταὶ, μεσῖται, ἀπόστολοι, ἢ ἕνεκεν εἰρήνης.
Π ρεσβεύειν, προτιμᾶν, ἄρχειν μεγαλύνειν.
Π ρεσβεύοντες, αἰτοῦντες παρακαλοῦντες, λέγοντες.
Π ρεσβήιον, πρεσβεῖον, κατὰ τιμὴν, τίμημα. ἀπὸ τούτου καὶ οἱ πρεσβύται ἔντιμοι. ¶Πρεσβυγένεια, παλαιοτέρα γένεσις. ¶Πρέσβυς, γέρων, καὶ ὄρνις ὁ τρόχιλος. ¶Πρεσβυτάτη, ἐντιμοτάτη.
Π ρεσβύτερος, μείζων, φρονιμώτερος.
Π ρεσβύτερος κόρου, παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. ¶Πρεσβύτης, γέρων ἡλικιώτης.
Π ρέσβυς ἀγορανόμος. ¶Πρευτήριον, τόπος ἔνθα συνάγεται ὁ λαός. ¶Πρευμενὲς, ἵλεων, εὔνουν, πρόθυμον. ¶Πρευμενὲς, πρᾶον. ¶Πρέψας, εἰκασμένος, εἰκασθείς. ¶Πρηγορεὼν, τῶν ὀρνέων ὁ πρόλοβος, ὅτι προσυλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία.
Π ρηγορεύων. προαγορευτὴς ἢ δημοκόπος.
Π ρῆθμα, πολύποδος κεφαλὴ, ἔνιοι, πλεκτάνη.
Π ρήιον, πρότερον. ¶Πρηκτῆρα, δραστῆρα. κατὰ δὲ ἔμπορον. πρηκτῆρα τῶν ἔργων ἃ δεῖ πράττειν δηλοῦντα. ¶Πρημάδιος, καὶ πρήμναι, εἶδος θυννώδους ἰχθύος. ¶Πρὴν ταῦρος. ¶Πρηωνέας, ἐπὶ πρόσωπον.
Π ρηνὴς, ἐπὶ πρόσωπον πεπτωκώς. ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν νεῶν πεπτωκέναι, νέον δὲ ἤδη.
Π ρήνιζε, κατέλαβεν. ¶Πρηνιχθέντα, ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐπὶ στόμα πεσόντα. ¶Πρῆξαι, πρᾶξαι.
Π ρῆξαι δ' ἔμπης, πρᾶξαι δ' ὅμως. ¶Πρῆξις, ἄνυσις. ¶Πρηροσία, θυσία ἀθήνησι. ¶Πρῆσαι, φλέξαι φυσῆσαι ἐμπρῆσαι, πυρὸς δῆτο θύρετρα καὶ δάκρυα ἀναπρήσας, ἀντὶ τοῦ ἀναφυσήσας ὅθεν καὶ

Π ορεῦσαι, τῖμ ἰέναι ἀγαγεῖν. ¶Πορεύσατε, ἄγετε.
Π ορθεῖν, προνομεύειν, ὀλλύειν. ¶Πορθεῖται, ἀναλί-
σκεται. ¶Πόρθησις, ἐρήμωσις, καθαίρεσις, ἁρπαγή.
Π ορθμεύς, κωπηλάτης. ¶Πορθμεύεσθαι, διαβαί-
νειν, πλεῖν. ¶Πορθμῆδες, πορθμεῖς. καὶ ὅνατροι οἱ
διαπορεύοντες. ¶Πορθμεῖον, σκαφίδιον διαπεροῦν
μισθῷ. ¶Πορθμός. στενὸν θαλάσσης, ἐν μέσῳ τῆς
γῆς διαπέραμα. ¶Πορθμῷ, διαπεράματι.
Π όρθος, πόρθος, κλάδος, βλαστός. ¶Πορθυγγίς,
σπτίλο. φυβλίον. ¶Ποριζεῖς, δῆμος ἢ λάκα-
μαντίδος φυλῆς. ¶Πορίζει, κερδαίνει:
Π ορεία, ὁδιπορία. ¶Πόριμον, εὐπόριστον, πορι-
στόν. ¶Πορισμός, μηχάνημα.
Π όριπα, πόρτις, πορτίς. ¶Πορίσονται, πορίσει-
σονται. ¶Πορίσαι, κατασκευάσαι. ¶Πόρ-
κας. ἐλάφους ὁ ταχεῖς. ¶Πορκίς, δακτύλιος.
Π ορκός, κύρτος. τινὲς δὲ ἁλιευτικὸν κύρτον ἀπὸ
διδάσιν. ¶Πορνάμενον, πωλοῦν. ¶Πορνάμεναι.
κεντούμεναι. πωλούμεναι. ¶Πορνοκόπος. ἑται-
ροτρόφος, πόρνος, ¶Πορνόπαι, αἱ ἀκρίδες. ¶Πόροι,
ποταμοί. ¶Πόροις, χαράκεσι. ¶Πόροις, ὁδοῖς.
Π όρος, ὁδὸς τρίβος, ὁ τοῦ ποταμοῦ ῥεῦμα, οἱ δὲ τὴν
διάβασιν αὐτοῦ. οἱ δὲ τὰς γεφύρας, καὶ ἀφορμή.
Π όρπάκια, χλαμύς. ¶Πόρπαξ, ὁ λαβὴ τῶν ὅπλων.
Π όρπη, ὁ ἀνοχεὺς τῆς ἀσπίδος, εἰς ὃ ὁ πῆχυς ἀνίεται, ὁ
φίβλα, καὶ τῆς χλανίδος ὁ περόνη. ¶Πόρρω,
πόρρωθεν. μακρόθεν. ἀπορρώξ. ἀπόρροια.
Π όρρω τέχνης, ὅμοιον τὸ σφοδρῶς ἐνεχεῖσθαί τινι.
Π ορσύνει, κοσμεῖ, θεραπεύει. κατασκευάζει.
Π ορσανέουσα, ἑτοιμάσασα, ἐπιμελησαμένη.
Π ορσύνεσκον, διήγειρον παρεσκεύαζον. ¶Πορσανέ-
ων, εὐτρεπίζων. ¶Πορσανέουσα, εὐτρεπίζουσα
θεραπεύουσα, παρασκευάζουσα. ¶Πορσυνέω, πα-
ρασκευάσαι, ποιῆσαι, εὐτρεπίσαι. ¶Πόρσυνε,
διήγειρε, παρεσκεύασεν. ¶Πορσύνεται, ὁ δεύε-
ται. ¶Πορσύνουσα, ἐρεθίζουσα. ¶Πορσύ-
νων, παρασκευάζων, ἑτοιμάζων, ἐρεθίζων.
Π ορσωτάτω, τὰ πόρρω καὶ μακράν. ¶Πόρσω, ἔμ-
προσθεν, ὁ πόρρωθεν ἐγγίστα. ¶Πορτάζει, δαμα-
λίζεται. ¶Πορτάκινον, μοσχίον. ¶Πόρτακι, μό-
σχῳ ὁ δαμάλι. ¶Πόρταξ, ἄρρην βοῦς. τινὲς δά-
μαλιν, ἄλλοι ταῦρον, οἱ δὲ μόσχον. ¶Πόρτις,
δάμαλις. ὁ νέα βοῦς. ¶Πορτιφόροι, οἱ αἴροντες
τὰ κόρρια ἐπὶ τῶν ὤμων. ¶Πορτμίς, κατὰ τὸν
ὀμφαλόν. ¶Πορύνομεν μάζαν. τῇ χειρὶ προσπι-
έζομεν. ¶Πορύναι, παγίδα. ¶Πορφίτω, πε-
ρόνη. ¶Πορφύρει, ταράττεται. φροντίζει, μελανί-
ζει. ¶Πόρφυρον κραδίη, ἐμεριμνᾷ ὁ καρδία.
Π ορφύρεον πορφυροῦν μέλαν. ¶Πορφύρεος θάνατος
ὁ μέλας καὶ βαθὺς καὶ ταραχώδης.
Π ορφύρεται, διαλογίζεται. ¶Πορφύρει, μελανίζει
ταράττει, πορφυρίζει. ¶Πορφυρίων, εἶδος ὀρνέου
καὶ ἰχθὺς καὶ ὄρνις ποιός. ¶Πορφύροντες, κα-
κοτεχνοῦντες. ¶Πορφυρεόματα, τῶν ταῖς θυ-
σίαις τεθέντων χοίρων τὰ κρέα.

Π όρωσι, χρεῖσονται. δέονται.
Π οσαπλῶς, πολλαχῶς, ἀναριθμήτως.
Π οσαχῶς, κατὰ πόσους τρόπους πολλαχῶς.
Π οσδὲ, ποῦ ποῦ. ¶Πόσθη, τὸ αἰδοῖον τὸ δέρμα.
Π όσθιον, αἰδοῖον ἀνδρεῖον.
Π όσθων, πόσθην, τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον λέγουσι. ποσθώνας
δὲ τινὰ ὑβριστικὰ διὰ παιδικά, τινὲς δὲ, διὰ ψώλωνας.
ἄλλοι μωρούς, ὁ παιδεραστής.
Π οσὶ, τοῖς ποσί. ¶Πόσιας, τοὺς ἄνδρας.
Π οσὶ δικτῦντο, ἰσχυρῶς τοῖς ποσὶ πεδαπατοῦν.
Π οσειδέων, ποσειδῶν. ¶Ποσειδέα, ἑορτὴ ποσειδῶ-
νι τελουμένη. ¶Ποσειδώνιον, τὸ τοῦ ποσειδῶνος.
Π όσιν, ἄνδρα. ¶Πόσιος πόρο. ¶Πόσιος, ἀνδρός.
Π όσις, πόμα. ἀνὴρ ποθος. ὁ οἴνου, ὁ ὕδατος.
Π οσότης, ἀριθμὸς μέτρον. ¶Ποστημόριον, ὀλίγον
μέρος. ¶Πόστον, πόσον. ¶Πόσος, ποῖος.
Π οσῶς καὶ πῶς μερικῶς. ¶Ποταμηδὸν, δίκην πο-
ταμοῦ. ¶Ποτανὸν, πτηνόν, πετεινόν.
Π οτάγχυμεν, προσορμίζομεν. ¶Ποταίνιον, νέον
πρόσφατον, οἱ δὲ σύνεργος. ¶Ποταμός, ὁ ὠκεα-
νός, καὶ τὸ ὑγρόν, καὶ ὁ σημαδευτὴς θεός. καὶ ἐπὶ τοῦ
ὅπλου σημεῖον. ¶Ποταμόχωστος, γῆ τις ἀπὸ τοῦ
συμβαίνοντος. ¶Πότερος, γνώριμος.
Π οτᾶται, πέταται. ¶Ποτοαλεπτόμενην, προσπερθο-
μένην. ¶Ποτεκχυτήρια, ῥευσιτήρια.
Π ότερον, ὁποῖον ἐν ἐκ τῶν δύο, ὁ ἄρα ποῖον τῶν δύο.
Π ότερον, ἓν ἐκ δύο ἤν. ¶Πότερος, ἕτερος.
Π οτὴ, ποτηνὴ, πτηνή. ¶Πότημα, ποτήριον. ἢ ὁ τό-
πος αὐτός. ¶Πότην, ἰδίαν, οἱ δὲ πτῆσιν.
Π οτὲρ, μέτρον, ποιόν. ¶Ποτὶ, πρός. ¶Ποτὶ γαίῃ,
πρὸς τῇ γῇ. ¶Ποτίδαια, ὄνομα πόλεως.
Π οτιδέγμεναι, προσδεχόμεναι. ¶Ποτιδέγμενος,
ὄινος λαμπαδιντός. ¶Ποτιδέγμενος, προσδεχό-
μενος. ¶Ποτιδέρκεται, προσβλέπεται.
Π οτιδέ φάναι, ἐκφάναι. ¶Ποτιδόρπια, προσοῖλα.
Π οτὶ ἑσπέρα. πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ.
Π οτίκρανον, πρόσκρανον τὸ προσκεφάλαιον, καὶ τὸ δέρ-
μάτινον ὑποστρώσιον, ἐφ' ὦ καθίζονται οἱ ἐρέσσοντες.
Π οτιόσσεται, προσδοκᾷ. ¶Ποτὶ πλάκεσσιν, ἐπὶ
ταῖς θαλασσίαις. ¶Ποτιτρόμενος, ἐρωτῶν, ὁ μαι-
νόμενος. ¶Ποτίφυλα, πρὸς τὰ ἔθνη.
Π οτὶ κόρρον, πρὸς ᾠκοδομημένον τεῖχον.
Π ότμον, μόρον, θάνατον.
Π ότμος, μόρος, ὁ κατασκευός.
Π ότμῳ, μόρῳ κατασκευαστῷ.
Π ότνια, πότνια, σεβαστή. ἔντιμος, ἢ φίλημα, ἢ δέσποι-
να καλὴ μεσίτεια. ¶Ποτνιᾶ, ἱκετεύει παρακαλεῖ.
Π οτνία γοῦ. καλῶ γοῦ. ¶Ποτνιάδες, αἱ βάκχαι. αὐ-
τὶ τῆς μαινάδος καὶ λυσσάδος μανίας αἰτίαι.
Π οτνιάζου, εὔχου, παρακάλει. ¶Ποτνιάζειν, τὸ ταῖς
δικαῖς χρῆσθαι. πότνιαι γὰρ τὸν δακτύλιον λέγουσι.
Π οτνιᾶται, ἐπικαλεῖται, δυσωπεῖ παρακαλεῖ.
Π οτνιῶμαι, θεοφοροῦμαι. ἐξιλεοῦμαι, παρακαλῶ.
δυσφορῶ μετ' οἰμωγῆς ἱκετεύω. ¶Ποτρίο, πῆ.
Π οτόμφι, προσοῦζει. ¶Πότος, οἰνοχέα ἄεισον, δεῖ-

σιος πολλὰ κεκτημένος. πολυχρήμων, πάματα, ἤγουν τὰ χρήματα. ¶Πολυπενθέος, πολυπαθοῦς.

Πολυπίδακα, πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν ἤγουν πηγάς.

Πολυπιδάκου Ἴδης, πολλὰς πίδακας ἐχούσης, τουτέστιν ὑδάτων ἐκβολάς, ἢ πολλὰς πηγάς.

Πολυπήμονα, πολυβλαβῆ. ¶Πολύπιστος, ὁ πολλὴν πίστιν ἔχων, ἔμπιστος. ¶Πολυπλάγκτοις, εἰς πολλὰ μέρη πλανωμένοις. ¶Πολυπλάγκτου, πολυπλανήτου, πανταχοῦ περιφερομένου.

Πολύπλοκος, πολύτροπος. ¶Πολύπους, εἶδος ἰχθύος, ἢ εἶδος φθειρῶν. ¶Πολύπους δίκην, αὐτὸς ἑαυτὸν κατεφαγών. ¶Πολυπράγμων, περίεργος. ¶Πολυπτύχου, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος πολυμόρφους, πολλὰς πτύχας καὶ εὐρυχωρίας ἔχοντος καὶ πολλὰ ἀποκλίματα. ¶Πολυῤῥήνη, πολυπρόβατος, ἢ πολύαρνος. ¶Πολυῤῥήνι, πολλὰ ῥῆνα ἔχοντι, τουτέστι θρέμματα. ¶Πολύῤῥητος, πολύφραστος. ¶Πολυῤῥύτοισι, πολυπόνοις.

Πολυσκάρθμοιο, πολύποδος πολυβήματος, ἐπὶ δὲ νεῶν πολυκώπου, οἱ δὲ δρομάδος καὶ πολυπηδήτου, εὐκινήτου, πολυκινήτου. ¶Πολυσμαράγοιο, πολυήχου, ἠχητικοῦ. ¶Πολύσπειρον, πολυέλικτον.

Πολυσπερέων, ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς ἐσπαρμένων, πολυεθνῶν. ¶Πολύστικρος, πολυπόρθυτος.

Πολύστονα, πολλῶν στεναγμῶν αἴτια. ¶Πολυσφέλμου, πολυφλοίου. ¶Πολυσχιδῆ, εἰς πολλὰ ἐσχισμένον, μεμερισμένον. ¶Πολυσχιδές, πολυμερές. ¶Πολυτελῆ, πολυδάπανα ἢ τὰ πολλοῦ ἄξια ἤγουν τίμια. ¶Πολυτιμητίζειν, πολλοὺς τιμᾶν, ἢ ὑπὸ πολλῶν τιμᾶσθαι. ¶Πολύτλας, ὁ πολλὰ ὑπομείνας, ἢ κακοπαθήσας πολλὰ ἀνατλὰς ταλαίπωρος. ¶Πολυτρήρωνα, πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν. ¶Πολυτλήμων, ὑπομονητικός.

Πολύτροπος, ὁ ἐπὶ πολλὰ τετραμμένος, ἢ τρέπων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν ὑφ' ἕνα καιρόν. ¶Πολυτρόπως, διαφόρως ποικίλως. ¶Πολυφασίας, πολυλογίας. ¶Πολύφορον, δέρμα ἐχίνου ἤτοι διὰ τὰς ἀκάνθας ἐπεὶ τιτρώσκουσιν, ἢ ἐπὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσιν. ¶Πολύφημον, πολύφωνον ἐπιθετικῶς, ἢ ἐκκλησία ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι καὶ κληδόνες εἰσίν, ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὰ φημίζεσθαι. καὶ ὁ ἔνδοξος. καὶ κύριον ὄνομα κύκλωπος. ¶Πολυφλοίσβοιο, πολυταράχου, πολυκινήτου. ¶Πολυφόρβου, πολλοὺς τρεφούσης, ἢ πολλὴν φορβὴν ἐχούσης.

Πολυφραδέος, πολυκερδοῦς, ἢ λίαν συνετοῦ.

Πολυφραδέστερον, συνετώτερον, λογιώτερον, πολυκερδέστερον. ¶Πολύφρονα, σώφρονα, συνετόν, φρόνιμον. ¶Πολύχαλκον, ἰσχυρόν, στερεόν.

Πολυχανδέα, πολλὰ χωροῦσαν.

Πολυχειρία πλῆθος ἐργαζομένων καὶ αὐνάντων.

Πολύχοιν, πολυειδής. ¶Πολύχοια, πολυφόρα.

Πολυώνυμον, τὴν μονάδα οὕτως ἐκάλουν, καὶ ἐπίθετον ἀπόλλωνος. ¶Πολυώπην, πολύβροχον, πολυόμματον, ἢ πολλὰς ὀπὰς ἔχον.

Πολυωρήσεις, φυλάξεις, φροντίδα πολλὴν ποιήσεις.

Πολυωρεῖ, πολλὴν φροντίδα ποιεῖται. ἐναντίον δέ ἐστι τὸ ὀλιγωρεῖν, ὀλίγον φροντίζειν. διὸ καὶ τὸν ὀλίγωρον ἀμελῆ λέγομεν. ¶Πόλφοι, τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ τῆς ζειᾶς ἑψόμενα. ¶Πόμφυκα, τὸν κόγχον.

Πόμα, πόσις. ¶Πόμαλα, τρόπον τινά.

Πομάτεσι, πώμασι. ¶Πομμοῦσαν, ὁμιλοῦσαν.

Πομπεῖα, τὰ πρὸς τὰς πομπὰς σκεύη, ἢ τόποι ἐν οἷς τὰ ἐκ τῆς πομπῆς ἀποτίθεται. ¶Πομπεῖ, πομπεύεται. ¶Πομπεύει, καταχολάζει.

Πομπεύων, περιάγων καὶ τὰ ὅμοια.

Πομπή, ἔφοδος καὶ ἀποστολὴ παραπομπή.

Πομπῆες, προπομποὶ οἱ προπέμποντες ὁδηγοί.

Πομπηγοῦσι, προπέμπουσι.

Πομπίλος, ποιὸς ἰχθύς. ¶Πομπός, ὁδηγὸς προπέμπων. ¶Πομποστολεῖ, ἐκπέμπει τὸν πλοῦν.

Πομποῦ, ὁδηγοῦ. ¶Πομπυσμάτων, συελσμάτων.

Πομπωβόλω, πέντε ὀβελίσκοις. ¶Πομπῶν, ὁδηγῶν. ¶Πομφαγαγεῖ, τὴν πεμπτὴν ἄγει. ¶Πομφαγεῖται, φυσοῦται ἀνακράζει. ¶Πομφόλυγες τῶν ἀσπίδων αἱ ἔξωθεν αἱ ἐν τῷ ὕδατι γενόμεναι οἰδήσεις. ἢ φυσήματα ὕδατος, ἐπὶ τῶν διακενῶς φυσιουμένων λέγεται ἡ λέξις. ¶Πομφόλυξ, ὕδατος κόχλασμα καὶ τῶν ἀσπίδων αἱ ἐξοχαί. ¶Πονεῖν, ποιεῖν, ἀσκεῖν, κακοπαθεῖν, ἐνεργεῖν. ¶Πονέεσθαι, ἐνεργεῖσθαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Πονέοντο, ἐνήργουν.

Πονεύμεναι, ἐπειγόμεναι. ¶Πομφυίζεσθαι, αἰσχύνεσθαι. ¶Πονήματα, κόποι. ¶Πονηρία, ἐπιπονία. ¶Πονηρόν, ἐπίπονον κακοπαθῆ. ¶Πονηρὸς τὰ αὐτά. ¶Πονηρός, κακὸς δεινὸς κακοῦργος.

Πονήσατο, κατειργάσατο. ¶Πονιώμεθα, πονῶμεθα.

Πόννα, τὸ γράφος, ἢ μάγος. ¶Πόννος, μάγος.

Πόνος. ἄλγος, ἐνέργημα ὀδύνης. ¶Πόντια, ῥάκη, σπόγγοι, ἢ τὰ ῥύπων σπαράγματα. ¶Ποντινοί, σπόγγοι. ¶Ποντοβρόχοις, ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένοις. ¶Ποντόθεν, ἐκ πλάτοις. ¶Πόντος, θάλασσα πέλαγος. ¶Ποντοπόροιο, θαλασσοπλόου.

Ποντοπόροις, θαλασσοπλόοις. ¶Ποντοπόροισι, πλωτοῖς. ¶Ποντοπόρος, πέλαγος διαπερωμένη, πελαγοδρόμος. ¶Πόντου ἰκαρίοιο, τοῦ ἰκαρίου πελάγους, ὅπερ ὠνομάσθη ἀπὸ ἰκάρου τοῦ δαιδάλου παιδὸς πεσόντος εἰς αὐτὸν καὶ ἀποθανόντος.

Πόντῳ κεκλιμένοι, περιεχόμενοι ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Πονο* πόνηρος, κακία, κακὸν πρὸς ἔπος, ὡς ἀπαθὰ ἀπαθῶ. ¶Πόπανα, πλακούντια ἀπὸ ἄρτου.

Πόππα, πατὴρ, καὶ πατρὸς πατήρ. ¶Πόποι, παπαί ἐπίφθεγμα σχετλιαστικόν, ἀπίων δὲ φησίν, οἱ δαίμονές εἰσι πόποι καὶ ἐστὶν ὦ δαίμονες.

Ποππύσματα, κολακεύματα. ¶Πόρ, ποῦς, λάκωνες. ¶Πόρδαλις, ὁ ἄρσην. ἡ δὲ θήλεια πάρδαλις ὁ μὲν, ἀπὸ τοῦ προαλέσθαι. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ παράλλεσθαι.

Πορδοσελήνη, μεταξὺ λέσβου καὶ μυσίας νῆσος.

Πόρε, παρέσχε. ¶Πορεῖν, δοῦναι.

Πόρε, περιεποίησε, παρέσχε. ¶Πόρον οἱ ἐπιεικές, παρέχειν αὐτῷ τὸ πρέπον. ¶Πορεύου, ἄπιθι, ὕπαγε.

Πορεύς, πορθμεύς.

Πολιτεύεται, πράττει ἀναστρέφεται. ¶ Πολιτεύμασι, ταῖς πολιτείαις ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσι.

Πολίτης, ὁ συμπολιτευόμενος τινὶ καὶ συνών.

Πολιτικῶς, ἀστείως μετὰ τέχνης τινός, ὁ ἐν πόλει ἀναστρεφόμενος. ¶ Πολιτογραφεῖ πολιτικὰ γράφει.

Πολίχνια, πολύδρια πόλις. ¶ Πολίων, πολλῶν καὶ τῶν πόλεων. ¶ Πολλά, πολλαχῆ. πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε κιόντι. ¶ Πολλὰ δὲ πυκνῶς. συνεχῶς δέ. ¶ Πολλαπλοῦν, πολλαπλασίονα.

Πολλὰ χαίρειν φράσας, ἀποταξάμενος.

Πολλαχόθεν καλόν. ¶ Πολέων, πολλῶν.

Πολλέων, πολυκίνδυνος. ¶ Πολιός, οἶνος λευκός.

Πολλὴ φάρυγξ, πολλοὶ τρόποι. ¶ Πολλόγειος, ἡ ψυθία σταφυλή. ¶ Πολλῷ μᾶλλον, πολλῷ πλέον.

Πολλοστόν, πολὺν ἢ τὸ τυχόν. ¶ Πολλοῦ γε καὶ δεῖ: πολλὰ χρή. οὐδαμῶς. ¶ Πολυκρανίη, πολυαρχία.

Πολλὸν ἄριστος, κατὰ πολὺ κράτιστος. ¶ Πόλος, οὐρανὸς κόσμος καὶ ἡ μεταβεβλημένη γῆ εἰς κατασποράν. κύκλος καὶ τόπος κορυφῆς κυκλοειδής. ἢ ἄξων.

Πολοῦνται, πολλοὶ δ᾽ αὖθ᾽ ἀναστρέφονται.

Πόλος. δ᾽ πανεψιὸν ἔψημα. ¶ Πολύ, ἀντὶ τοῦ μέγα. ¶ Πολυάϊκος, πολλὰς ὁρμὰς ἢ κινήσεις ἔχοντος τῶν μαχομένων. ¶ Πολύαινε, πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε, ἢ πολύμυθε. ¶ Πολυάϊξ, πολυκίνητε, πολυόρμητε, ἢ πολλὰς ἔχων αἶγας.

Πολυάνδριος τάφος, πολυχώρητος, μνῆμα.

Πολυάρρητος, πολύευκτος. ¶ Πολυαρκῶς, τελείως ἀρκῶν. ¶ Πολύαρνι, πολυθρέμμονι, πολλῶν θρεμμάτων δεσπότης. ¶ Πολυβέλεμνοι, οἱ ὑπομνηματισάμενοι τὰς πολυστίχους, ὅτε τὸν ὀρφέα ἀπέκτειναν πολλοῖς βέλεσιν. ¶ Πολυβενθέος, πολὺ βάθος ἔχοντος. ¶ Πολύβοια, θεός τις. ὑπ᾽ ἐνίων μὲν ἄρτεμις, ὑπὸ δὲ ἄλλων κόρη. ¶ Πολυβότειρα, ἡ γῆ πολλοὺς τρέφουσα καὶ βόσκουσα.

Πολύβουλος, συνετή. ¶ Πολύγυρος, κοχλιοειδής:

Πολυβοῦται, πολλὰς ἀγέλας, ἢ βόας ἔχοντες.

Πολυβούτης, πλούσιος, ἢ ὁ δημόσιος δοῦλος.

Πολυβοτρυφεῖ, τῷ ἀναθρέψαντι πολύβοτρυν νάματι.

Πολυγάστορα, πολυστένακτα. ¶ Πολυγηθής, πολυχαρής. ¶ Πολυγηθέες ὧραι. αἱ πολλῆς χαρᾶς αἴτιαι οὖσαι. ¶ Πολυγηθέος, πολλαχῶς χαίροντος.

Πολυγνώτου, τοῦ ζωγράφου ὁ νοῦς τῷ γεγραμμένῳ, ἐναντίος, ἐπιγεγραμμένος, κομίζων σκευοφόρον, καὶ τὴν μυρσίνην λαγωὸν καὶ ἀνάκειται ἐν τῷ ἀνακείῳ.

Πολυδαίδαλον, πολύκοσμον πολυποίκιλον.

Πολύδακρυ, πολύθρηνον. ¶ Πολυδάκρυων, τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον. ¶ Πολυδαίμονων, πολλοὺς δαιμονίζόντων ἢ πολυκεντήτων ποικίλων. ¶ Πολυδειράδος, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος, οἷον πολλοὺς τραχήλους καὶ λόφους. δειρὰ δὲ ὁ τῶν ἀλόγων ζώων τράχηλος, ἐπὶ ἐκείνων εἰκότως λέγεται. ¶ Πολυδέσμου; πολυγόμφου. δεσμοὶ δὲ τῶν νεῶν εἰσὶν οἱ γόμφοι.

Πολυδευκέα φωνήν, πολλοῖς ἐοικυῖαν. ¶ Πολυδήνεα πολύβουλον. ¶ Πολυδίψιον ἄνυδρον, ἢ πολλὰ βεβλαμμένον, ἴψαι γὰρ τὸ βλάψαι καὶ διαφθεῖραι, ἢ

πολυπόθητον. ¶ Πολυδώρος, πολλὰ λαβοῦσα δῶρα. ¶ Πολύφορνος. πολύελθος.

Πολυειδής, ποικίλος. ¶ Πολυέλικτον, πολύκυκλον ἄδην. ¶ Πολύευκτον. τίμιον, πολυπόθητον.

Πολύζυγος, πολυκαθέδρου. ¶ Πολυέρατος, πολύευκτος, ἐπεὶ πολλαῖς εὐχαῖς γεννηθείς.

Πολυήρατος, πολυάργυρος πλούσιος. ¶ Πολυηχέα φωνήν, τὴν πολλοῖς ἤχοις καὶ μέλεσι χρωμένην.

Πολύθεστος. πολυσπέπλος. πολύστολος.

Πολύθροον, πολύηχον. ¶ Πολυθρύλλητα, περιφημένα, ἢ θόρυβον ἐμποιοῦντα διαβεβοημένα.

Πολυθύσανε ἄρτεμι. πολυθύσανε κούρα, διὰ δ᾽ θυσίαις καὶ αὐτὸν χρῆσθαι, ἢ ὅτι πολλαχόθεν αἴσσεται ὡς κυνηγέτις, ἢ πολυθώυστος, ἢ πολυθυσίαστος.

Πολυΐακος, πολυέρμηνος. ¶ Πολύϊδρις, ἐμπειρότατος. ¶ Πολυκαγγέος, πολυξόρου. ¶ Πολυκαγκέα, ἄγαν ξηραντικὸν μεγάλως κατάξηρον.

Πολυκερδία, πανοῦργον. ¶ Πολὺ κέρδιον, πολὺ βέλτιον. ¶ Πολύκεστος, πολυκέντητος διὰ τὸ ἐν ποικίλον εἶναι. ¶ Πολυκηδής, πολλῶν κακῶν αἴτιον. ¶ Πολυκηδέος, πολυφροντίστου. ¶ Πολυκέφαλος, τῶν κιθαρῳδικῶν τι μέλος. ¶ Πολυκλήϊσι, πολυκαθέδροις πολυζύγοις, ταῖς ναυσὶν ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι ἐν αὐταῖς τοὺς ἐρέσσοντας.

Πολύκλητοι, ἀπὸ πολλῶν τόπων ἐπικεκλημένοι βοηθοί. ¶ Πολύκμητον, μετὰ πολλοῦ καμάτου γεγενημένον. ὁ πολὺν κάματον ὁμοῦ ἔχοντα. λέγει δὲ τὸν σίδηρον. ¶ Πολύκνημον, δύσβατον ὀρεινόν, τραχὺν τόπον. ¶ Πολύκοινον, πᾶσι κοινόν.

Πολυκοιρανίη, πολυαρχία. ¶ Πολυκρήμνος, δύσβατος ὀρεινός. ¶ Πολύκτονον, πολλοὺς κτεῖνον.

Πολυκτήμων, πολλὰ κτήματα ἔχων. ¶ Πολυκύλινδρος, πολλαχοῦ κυλιόμενος. ¶ Πολύλιστον, πολυλιτάνευτον, πολύευκτον. ¶ Πολύλλικτον, πολυπλάνητον. πανταχοῦ περιφερές.

Πολυλήϊον, πλούσιον. ¶ Πολυλήϊος, πολύπυρος, ἢ πολλὰ βοσκήματα ἔχων. ¶ Πολυμερής, εἰς πολλὰ μεριζόμενον. ¶ Πολυμέριμνον, πολυμέριμνον.

Πολυμορφῶς, πολυειδῶς διαφόρως, πολλὰ σχήματα ἔχων. ¶ Πολύμολον, πολυπρόβατον.

Πολύμητι, πολύβουλε. ¶ Πολυμήστωρ, ὄνομα κύριον. ¶ Πολυμήτης, πολύβουλος πολύφρων.

Πολυμήχανε, συνετὲ πολύτεχνε.

Πολυμνήστου ᾄδειν, εἶδός τι μελοποιίας τὸ πολυμνήστου, ἦν δὲ κολοφώνιος μελοποιός, ὁ πολύμνηστος, εὔμορφος πάνυ. ¶ Πολυμνήστην, ἀκαθάρτον σοφίαν.

Πολυμνία, ἡ θάλασσα, ἡ πολὺ φυκίον ἔχουσα καὶ ὀνομαζόμενον. ¶ Πολύμυθος, φλύαρος, πλεῖστα λέγων.

Πολυξα, ἄλφιτα. ¶ Πολυξένος, εἷς τῶν ἡρώων

Πολυξένος. ἡ γῆ. ¶ Πολύοπλος, πολυθύρος.

Πολυορκῆσαι, ἢ πολιορκῆσαι, κυκλεῦσαι πόλιν στρατῷ. ¶ Πολυπαίπαλος, πανοῦργος ἐκ τῶν θεόντων σόβων ἐπονομασία. ¶ Πολυπαίπαλος, αἰθὴρ πεποικιλμένος οὐχ ὁμαλός. ¶ Πολυπάμμονος, πολλὴν κτῆσιν ἔχοντος. ¶ Πολυπάμμων, πλού-

Π όδας ὠκὺς τοῖς ποσὶ ταχύς. ¶ Ποδηνέχου, ἐῤῥωμέ-
νου τοὺς πόδας. ¶ Πόδια, ἐνειλήμματα ποδῶν,
ἤγουν φασκίας. ¶ Πόδες ἰδίως τὰ ἔσχατα καὶ κα-
τώτατα μέρη, οἱ δὲ, δεσμά. ¶ Ποδηγῶν, ὁδηγῶν
χειραγωγῶν. ¶ Ποδονεκέα, τελείαν, βαθεῖαν, ὥσ-
τε ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τοῦ αὐχένος διικνεῖσθαι. τι-
νὲς δὲ τὴν ναῦν. ¶ Ποδηνεκὲς, μέχρι τῶν ποδῶν.
Π οδήνεμος. ὑπόστροφος, ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα.
Π οδήρης στολὴ ἡ εἰς κάτω τοῦ ἱματίου κεκολισμένου.
Π οδήρης, ἡ ναῦς. ἡ τοῖς ποσὶν ἐρεσσομένη ταῖς κώπαις
ἤτοι πλώτοις, ἡ μέχρι τῶν ποδῶν ἱμάτια.
Π οδίζειν, τὸ ἰσχὺν τὸ αὐτὸ ἀναστρέφειν καὶ ὑποστρέφειν.
Π όδικε, πρόσελθον. ¶ Πολίκρα, ὄρχησις περὶ
πόδας γινομένη λάκωσι. ¶ Ποδήνεμος, ταχύ-
πους καὶ ἀελλόπους. ¶ Ποδοκάκη, ὁ ἐν τῷ ξύλῳ
δεσμὸς ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμεύονται, οἷον ποδοκα-
τόχη. τὰ δὲ τῶν ποδῶν εἰλήμματα, πλάτων καὶ
ἤτοι ποδοκάκη περιβεβλημένου τοῦ ἑτέρου, ἡ κατὰ
συγκοπὴν ποδοκατόχη. ¶ Ποδωκίας, ταχεῖς
τοῖς ποσίν. ¶ Ποδωκείη, τῇ τῶν ποδῶν ταχυ-
τῆτι. ¶ Ποδὸς ῥυτὶς, τὸ τῶν ποδῶν ἕλκεσθαι.
Π οδοστράβη παγίδος στραγγαλιά. ¶ Ποδοστράβη. τὸ
γινόμενον περὶ τὰ στέμματα τῶν ποδῶν, ἄλλοι τὴν
τοῖς ἐλάφοις ἱσταμένην πάγην. ¶ Ποδοτρόχα-
λος, ὁ τοῖς ποσὶ τὸν κεραμικὸν τροχὸν κινῶν.
Π οδώκης, ὠκὺς ταχὺς τοῖς ποσί. ¶ Πολυώνυμος,
ἔθνος ἱδρὰ τῆς πανδρόσου. ¶ Ποεῖν, ποιεῖν.
Π οηφαγία, βοτανοφαγία. ¶ Ποθεινὴ, ἀγαπητή.
Π οθέεσκεν, ἐπόθει ἐπεζήτει. ¶ Ποθὲν, ἀπό τινος μέ-
ρους, ἡ μὴ ὑποκείσεως αὐτὶ τοῦ οὕτω.
Π οθέοντες, ποθοῦντες ζητοῦντες. ¶ Ποθεῖ, ζητεῖ ἐ-
πιποθεῖ. ¶ Πόθημα, ἀγάπη καὶ αἴτησις.
Π οθίνυθε, προσίεθη. ¶ Πόθι, ποῦ, ὅπου.
Π όθι. ποῦ. πόθος. ¶ Ποθολκὶς, ἡ ἡνία τῶν ὑποζυγί-
ων. ¶ Πόθος, ἔρως ζήτησις ἐπιπόθησις καὶ φυ-
τόν τι. ¶ Ποῖ: εἰς τίνα τόπον, τὸ δὲ ποῦ ἐν τίνι τό-
πῳ. ¶ Ποῖ γῆς. εἰς ποῖον γῆς τόπον. ¶ Ποιὰ, κό-
ρος ἡ βοτανώδης ὕλη, ἄλλοι τοὺς πυροὺς καὶ τὰς κρι-
θάς. ¶ Ποιάντιον, ποίαντος παῖδα.
Π οιεῖσθαι, προσποιεῖσθαι. ¶ Ποίη, πόα. πόα δὲ ἐστὶν,
ἡ ἐπὶ γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία. καὶ ἐρωτη-
ματικῶς αὐτὶ τοῦ ποία. ¶ Ποιεύμην. ἐποιούμην
ἐπεθύμην. ¶ Ποιόεσσα, ἡ βοτάνῳ ἐλώδει χλόαν
ἔχοντα σιτοφόρον. ¶ Ποιήεσσαν, βοτάνας ἔχουσαν.
Π οίην, πόαν, βοτάνην. ¶ Ποῖ κῆχος, οἷον ποῦ γῆς,
εἰς τίνα τόπον. ¶ Ποικάζουσι, σκεπάζουσι.
Π οικίλα, πεποικιλμένα κεκαλλωπισμένα.
Π οικιλεὺς, ποικιλτής. ¶ Ποικιλομήτης
ποικίλα βουλευόμενος συνετός. ¶ Ποικίλον
ἱμάτιον, ζωγραφητόν. ¶ Ποικιλόθρονος, ποι-
κιλόβουλος. ¶ Ποικιλὶς, ὄρνις ποιός. ¶ Ποι-
κιλτικὴν, πολυμιταρικὴν τέχνην. ¶ Ποικίλον,
ἁπλοῦν πυκνὸν συνετόν. ¶ Ποικίλως, πολυτρό-
πως. ¶ Ποιμαντικὴ, ἡ τῶν ποιμένων. ¶ Ποιμά-
νωρ ποιμὴν ἡ βασιλεύς. ¶ Ποιμενίδαι, γένος ἐξ

οὗ ὁ τῆς δήμητρος ἱερεύς. ¶ Ποιμένα λαῶν, βασι-
λέα τῶν ὄχλων. ¶ Ποιμὴν, βασιλεύς. καὶ ὁ τῶν
προβάτων. ¶ Ποινά, ποιὰ λάκωσι. ¶ Ποι-
ναῖς, ἐφεκταίοις, ἐρινύσι τιμωρίαις. ¶ Ποινᾶ-
σθαι, ποινὴν λαμβάνειν, ὅταν αὐτέκτισιν τὶς λάβῃ.
τὸ ἢ αὐτὸ καὶ ὀνειδίζεσθαι. ¶ Ποινάτορας, τιμω-
ρούς. ¶ Ποινὴ, αὐτέκτισις ἡ ὑπὲρ φόνου διδομένη,
καὶ ἡ δωρεὰ, καὶ τὰ διδόμενα χρήματα ὑπέρ τινος
ἀνῃρημένου τοῖς αὐτοῦ οἰκείοις. ¶ Ποινηλατήσας,
ἐλάσας. ¶ Ποινὴν, αὐτέκτισιν τιμωρίαν τοῦ ἐπι-
τιμίου. ¶ Ποινώματα, τιμωρήματα.
Π οιοὶ, ποταποὶ, ἢ οἱ ποῖοι. ¶ Ποιότης, χρῶμα ἡ δ-
υνόρος. ¶ Ποίου, τινός. ¶ Ποιπνὸς, θεράπων.
Π οιπνύει, ὑπουργεῖ διακονεῖ. ¶ Ποιπνύοντα, ἐνερ-
γοῦντα. θεραπεύοντα. ¶ Ποιπνύοισι, σπουδαίοις.
Π οιπνύων, ἐνεργῶν, θεραπεύων. ¶ Ποῖσαι, φθε-
ρεῖ. ¶ Ποίφυγμα, σχῆμα ὀρχηστικόν. ¶ Ποι-
φύξαι, ἐκφοβῆσαι. ¶ Ποιφύξας, ἐκφοβήσας. καὶ τὸ
φυσᾶν καὶ τὸ πνεῖν ἐκ τοῦ ποιφύσσειν. ¶ Ποιφύσσει,
φοβεῖ. ¶ Ποιώδεις, βοτανώδεις. ¶ Πόκα-
δες, τρίχες, ἀπὸ τοῦ πέκεσθαι ὅθεν καὶ πόκος.
Π όκος, τὸ ἔριον προβάτου. ¶ Πολλὰ χαίρειν φράσας.
ἀποταξάμενος. ¶ Πολέας, πολλοὺς ἀπὸ εὐθείας
τῆς πολὺς ὡς ταχύς. ἀπὸ δὲ τῆς πολλὸς, πλῆθει πλ-
λοὺς, ἀπὸ τῆς πολλὸν, πολλάκις. ¶ Πολεῖν, νέμειν
βόσκειν. ¶ Πόλει ἄκρῃ, ἀκροπόλει.
Π ολεῖς πολλούς. ¶ Πόλει παίζειν, παροιμιῶδες.
καὶ δοκεῖ μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παι-
ζόντων, τὰς λεγομένας νῦν μὲν χώρας, τοτὲ δὲ πό-
λεις. ¶ Πολέμαρχος, ἄρχων πολέμων, πολεμί-
ζων, πολεμικῶν μαχόμενος. ¶ Πολεμίων, πολε-
μικῶν. ¶ Πολεμικὸν, μέλος τι τῶν πολεμικῶν
πεπαραγμένον. ¶ Πολέμιος, ἐχθρός.
Π ολεμιστήρια, ἐν τοῖς ἀγῶσι λέγεταί τις ἵππος πολε-
μιστής. ¶ Πολέμοιο γεφύρας, τὰς συμβολὰς
καὶ συζεύξεις. ¶ Πολεμιωτέρας, σημεῖον πολέμου.
Π όλεμος, ὁ πάντα διοικῶν λόγος.
Π ολέες, πολεῖς. ¶ Πολέμου στόμα, τὸ ἀναλωτικὸν
καὶ φθαρτικὸν τοῦ πολέμου. ¶ Πολεύειν, στρέφειν.
οἰκεῖν πολάχειν, θεραπεύειν, πολεύγειν.
Π ολέος, πολλοῦ. ¶ Πολέος πεδίοιο, διά του μεγίστου
πεδίου. ¶ Πόληος, πόλεως. ¶ Πολιὰ, γῆρας.
Π ολιβοῦται, πολλὰς ἔχοντες βόας. ¶ Πολίεσσιν,
ἀκρόπολιν. ¶ Πολιῆς, λευκῆς. ¶ Πολιῆται,
πολῖται ἀστοί. ¶ Πολιήτας, πολίτας ἀστικούς.
Π όλιν τὴν χώραν. ¶ Πόλιν μύντος, λυγνωτόν.
Π ολιοῖο, λευκοῦ. ¶ Πολιὸν, λευκόν. ¶ Πολιόν τε
σίδηρον, τὸν λευκὸν καὶ λαμπρὸν ὅταν γὰρ ὁ σίδηρος
κλασθῇ, λευκὸς φαίνεται, ἢ τίμιον ἀκούσιον.
Π ολιορκία, φυλακή. πολιορκουμένων συγκλεισμὸς
πόρθησις πόλεως. ¶ Πολιὸς, γέρων. ¶ Πολιοῦ-
χοι, οἱ τὴν πόλιν σώζοντες καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς.
Π ολίσπην, σικελίαν αὐτὶ τοῦ νῆσον. ¶ Πολισσάμεθα,
τὴν πόλιν ἐτειχίσαμεν. ¶ Πολιτεία, ὁ πόλις ἡ βί-
ος, ὃ ὄνομα κύριον, καὶ ἡ ἀναστροφὴ καὶ ἡ πρᾶξις.

πυρὸς ὀνομασθέντα, ἀπὸ τῆς μικρὸς αὐτῶν πλησιόνης.

Π λήκτης, μάχιμος. ὑβριστής. ¶Πληκτίζεσθαι, μάχεσθαι, ὑβρίζειν. ¶*Πληγῖτε, ἀπειρωσμένοι ἀχρεῖοι, ἀδιόρθωτοι, συντρίβῃ καὶ ἀφανισμῷ ὑπεύθυνοι. ¶Πληκτικώτερον, ὑβριστικώτερον.

Π λῆκτρα, τῶν ἀλεκτρυόνων αἱ ἐν τοῖς ποσὶ κερατώδεις ἐξοχαί. ¶Πλῆκτρον, τὸ τῆς κιθάρας ἐν ᾧ κινεῖ τὰς χορδάς. ἢ τὸ προσπελάζον, ἢ τὸ πλῆσσον, καὶ τὸ μέρος, καθὸ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ τῇ κοτύλῃ προσπελάζει, καὶ διὰ τὸ πεπλῆχθαι τὸν μηρόν.

Π λῆμα, πλήρωμα. ¶Πλημαθῆναι, πληθῦναι.

Π λημμυρὸν, παλαιόν. ¶Πλημμελής, ἐκμελὴς οὐ συνωδὰ λέγει ἁμαρτάνων. ¶Πλημμύρα, ῥεῦσις ὕδατος πλῆθος. ¶Πλήμνη, ἡ χοινικὶς τοῦ τροχοῦ ἢ τὸ σύνεγγυς ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος, καὶ ὕδωρ τὸ ἐπὶ πλεῖστον ἐπιχεόμενον.

Π λῆμνος, ἀφρός. πλῆμναι δὲ αἱ περιέχουσαι τὸν ἄξονα χοινικίδες. ¶Πλήμνεω, παλαιῶ. ¶Πλημμορεῖ, πεπλήθηκε. ¶Πλημμυρὶς, τὸ ὅρμημα τῆς θαλάσσης ἡ ἐπίρρυσις, οἱ δὲ πλήμνη πλημμυρὶς ἐκ ποδὸς. ¶Πλημμυρὸν, μεστὸν πεπληρωμένον.

Π λημοχόη, τῇ ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ τῶν μυστηρίων κοτυλίσκους πληροῦσιν οὓς καλοῦσι πλημοχόας.

Π λὴν, ἐκτὸς, ὅμως. ¶Πλημμελία παρανόμῳ τετιμημένη. τῇ πεπλανημένῃ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ. τουτέστιν ἀδίκῳ. ¶Πλῆτο, προσεπέλασεν καὶ ἐπλήσθησαν. ¶Πλημμύδης, ἀθρόους. ¶Πλῆξαι, παταξαι ἐκ χειρὸς, πλήξαντα καὶ πληγέντα εἰκόνα ξυλίνην. ὁ δαίδαλος χαριστήριον τοῦ ἰκάρου πατρὸς.

Π ληξάρα, πολυπλάσιον, πλήξας, τύπος θαυμάσιος.

Π λὴξ, ἵππος, ἱππότης, ἱππικός.

Π ληξίππῳ. τῷ πλήσσοντι τοὺς ἵππους, δι' οὗ τὸν ἱππότην δηλοῖ. ¶Πλήρωμα, πλῆθος ἀναπλήρωμα.

Π λήρωμα, ναῦς σφαγική. ¶Πληρωτὴς, ἐράνου συναγωγός. ¶Πληροφορία, βεβαιότης. ¶Πληρώσας, πλήσας. ¶Πλησιέστερον, πλησίον ἐγγύς.

Π λησιφαὴς, ἡ πλησισέληνος ἡμέρα. ¶Πλησμονεῦσι, ὑπερβολαῖς, ἢ πεπληρωμένως. ¶Πλησίστιον, τὸν ἄνεμον, πληροῦντα τὸ ἱστίον. ¶Πλῆσον, πλήρωσον. ¶Πλήσσων, ῥηγνύων, σχίζων τύπτων, ἀδικῶν βλάπτων. ¶Πλήσσοντα, λέβαινον.

Π λητήσαντα, δηλοῦντα. ¶Πλήτης, πλησιαστής.

Π λητίνδε, πλάτος. ¶Πλῆτο, ἐπλήσθη, ἤγγισεν.

Π λήτομον, παλαιὸν ἀκαρνάνιον. ¶Πλειάδα, πλῆθος ἄστρων ἐν οὐρανῷ. ¶Πλίσμα, βῆμα. ἀπὸ τῶν κυλιομένων, καὶ παλαιόντων ὅταν παραβάντες τοῖς σκέλεσι κατέχωσιν. ¶Πλινθεύεται, ἐξαπατᾶται ἐπὶ ἀναισθήτων. ¶Πλινθίδες, δοκίδες.

Π λίνθος, μέρος τι τῆς κεφαλῆς τοῦ κίονος, ἢ πηλὸς ὁ πληθεὶς πλὶξ. ¶Πλίξαντα. διαβάντα ἢ ἀναστάντα καὶ διαβάντα. ¶Πλίσσων, λέβαινον.

Π λειστάκις, πλεονάκις πολλάκις. ¶Πλοάδες, τῶν ἐπερχομένων τινὲς οὕτω καλοῦνται. ¶Πλοιάρια. πλοῖα μικρὰ, ἢ ὑποδήματα ποιά.

Π λοίματα, τὰ πλὴν ἀπομεμέμψα. ¶Πλόκαμα, τὰ πολυέστατα νῶτα. ¶Πλόκαμοι, κίνδυλοι τριχῶν πεπλεγμένοι. ¶Πλοκαμώδια, τὸν οὖλον βόστρυχον. ¶Πλόκης, πλόκαμος. ¶Πλόκιον εἶδος περιδεραίου. ¶Πλοκίων, πεπλεγμένων.

Π λόμβρον, φασὶ γεννώμενον ἀλλὸν. ¶Πολλοῦ γε δεῖ. οὐδ' ὅλως. ¶Πλοῦς, πλοῦς τῆς νεὼς ὁ περιγράφων μέχρι οὗ τὸν φόρτον λαβεῖν ὀφείλει. ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν, πλοῦν ἔλεγον. ¶Πλουσιόδωρος. πλουσίως χαριζόμενος. ¶Πλούσιον, θαλασσοειδὲς οἱ δὲ τὸ ὕδωρ. ¶Πλουτεὺς, ἄφθος. ¶Πλούσιος, χρημάτων καὶ περιουσίας κύριος. ¶Πλοῦτος, ἡ ἐκ τῶν σπερμάτων ἐπικαρπία καὶ ἡ πανσπερμία.

Π λούτων ὁ καταχθόνιος δαίμων. ¶Πλόχμοι, πλόκαμοι ἐμπλοκαί. ¶Πλύνει, καθαίρει. ¶Πλύνεται, βλασφημεῖται λοιδορεῖται. ¶Πλυνοὶ, πύελοι ἐν αἷς τὰς ἐσθῆτας ἔπλυνον, ἢ βόθρον ὅπου πλύνουσι. ¶Πλῦνον κατάπλωτηρίεζε, καὶ πλυθῆσομαι ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν λοιδοριῶν λέγουσι.

Π λυντηρία, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἣν ἐπὶ τῇ ἀγλαύρῳ τῇ κέκροπος θυγατρὶ τιμὴν ἄγουσιν. ¶Πλυσμὸς, πλυτήρ. ¶Πλῶον, ἔπλεον. ¶Πλώει, πλῶον ἔπλεον. ¶Πλώσειν, φθείρεσθαι. ¶Πλωτὸν, ἰχθύς τινές. ¶Πλωτὴ, κινουμένη καὶ ἐπιπλέουσα. ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς αἰόλου νήσου τίθησιν.

Π λωτῆρες, ναῦται. ¶Πλωθὲν, πλεόμενον.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Νεῖ, πνέει, πνεῖται πνεῖ. ¶Πνεῦμα θεῖον,

π ἄγγελος ἄσαρκος. οὐράνιος, ἄνεμος ψύχος δαίμων. λέγονται πνεύμονες καὶ θαλάττια εἴδη ζῶντα ἀναίσθητα. ¶Πνεύματος αἴτιος, ὁ πνεύμων. ¶Πνεύσας, ὀργισθεὶς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνέμων. ¶Πνιγεὺς, ὁ θυμὸς τῶν κτηνῶν καὶ τοῦ ὑδραυλικοῦ ὀργάνου μέρος, ἢ κλίβανος.

Π νῖγος, θάλπος καῦμα. ¶Πνίξαντες, ὀπτήσαντες. ἔστιν δὲ εἶδος ὀπτήσεως πνικτόν. ¶Πνοὴ, ἀνάψυξις.

Π νόστον, ταχύ. ¶Πνόος, φθόγγος, πνοή.

Π νὺξ, τόπος ἀθήνησιν, ἐν ᾧ αἱ ἐκκλησίαι ἤγοντο πάλαι μὲν πᾶσαι. νυνὶ δὲ ἅπαξ ὅταν στρατηγὸν χειροτονῶσιν. ¶Πνύτο, ἔπνευσεν ἐνόησεν καὶ ποιά. καὶ ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία καὶ ὁ σῖτος. καὶ κοινῶς τὸ ἀπὸ ῥίζης φυλλοβολοῦν φυτόν.

Π νυτὸς, ἔμφρων σώφρων.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

όα. βοτάνη ἑκάστη. ¶Πoαλὶς, εἶδος τι

π κείδος. ¶Ποάστριαι, οὐ μόνον αἱ τὴν πόαν ἐκ τοῦ σίτου, ἀλλὰ καὶ τὴν καλάμην ἐκτίλλουσαι, καὶ καθόλου αἱ τὰ κατ' ἀγροὺς μισθοῦ ἐργαζόμεναι. ¶Ποδάγρα, τὸ τῶν ποδῶν πάθος καὶ πάγη. ¶Ποδαγκώνιδας, συκοφάντας, ἢ τοὺς κατὰ τὴν ἀρχὴν τι λέγοντας ἢ πράττοντας.

Π οδάνεμοι, ταχεῖς. ¶Ποδαπὸν, ποταπὸν ὁποῖον.

Π οδάργης, λευκόπους, ταχύς. ¶Ποδάρκει, μόχθει.

Π οδάρκης, ὠκὺς τοῖς ποσὶν, ἢ ἀρκεῖν δυνάμενος.

Π λαδαρώτερος, ἐκλυτώτερος καὶ τὰ ὅμοια.

Π λαδῆ, ματαΐζει, σοβαρεύεται. ¶Πλαδῶσαν, ὑγράν. ¶Πλαδῶσιν, ὑγραῖς, λιπανθεῖσιν, ἢ αἱ σάρκες αἱ μὴ ἐστερεωμέναι. ¶Πλάζεσθαι. πλανᾶσθαι ἀποσφάλλεσθαι. ¶Πλαζόμενος, ἐγγίσας, ἢ πλανώμενος. ¶Πλάζοιτο, πλανῷτο, διαμαρτάνοιτο τῆς ἐπιθυμιῶν σφάλλοιτο. ¶Πλάζων. πλανῶν.

Π λαθανὸν, κύκλος ἐφ' οὗ πλάσσουσιν ἄρτους καὶ πλακοῦντας. ¶Πλαθεὶς, προσπλαθεὶς δηθείς.

Π λαθοῦσα, τὰ αὐτά. ¶Πλάθεται. προσχρίνεται προσπελάζει. ¶Πλαίθοις, πλίνθοις. ¶Πλαῖσι. κλῖσι, πλαισία, πλινθία. ¶Πλαίσιον, ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις. καὶ πίναξ καὶ πλινθίον ἢ ἀπὸ ξύλων τετράγωνα πήγματα. ¶Πλαίστρα, πέτρα, οἱ δὲ, πέτρα. ¶Πλάκα ἠλιακὴν, τὴν ἀνατολικὴν γῆν, ἢ τὴν ἠλιακὴν πλάκα καὶ τὴν ὅλην χώραν καὶ τὴν κοινὴν, ἢ τὴν γῆν. ¶Πλάκας, δέλτους.

Π λακάτην, ἐριουργικὸν ἐργαλεῖον.

Π λακία, χώρα παρὰ τὴν θράκην εἰς ἣν ἀποικίαν ἔπεμψαν ἀθηναῖοι. ¶Πλακίησιν, ἁμαρτίαις.

Π λακὶς, κλινίδιον κατεσκευασμένον ἐξ αὐθῶν τῇ ἑορτῇ τῶν παναθηναίων. ¶Πλάκος, ὄρος τῆς κιλικίας τινὲς δὲ, πλακκύνσιον λέγουσιν. ¶Πλακοῦς, εἶδος τοῦ πέμματος, καὶ ὁ σπερματικὸς τύπος ἐπὶ ἡμέρας. μαλάχη. ¶Πλακτὴρ, τὸ τοῦ ἀλεκτρυόνος πλῆκτρον.

Π λᾶκτρον, πλάνημα πλῆθος, ἢ τὸ πλέκτρον.

Π λάκτος, παράφρων πεπλανημένος. ¶Πλανὶς, τὸ ἐπὶ νύμφης χρυσοῦν δάλημα. ¶Πλάνα, τριακάς.

Π λάνη ἀπάτη. ¶Πλανῆται, ἀστέρες τρέχοντες ἐπίσημοι, ἤτοι μετανάσται. ¶Πλάνος, πλανήτης, ἀπατεών. ¶Πλάντων, ἄφρων, ἄνους, καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα. ¶Πλανύττων, πλανῶν. ¶Πλὰξ, ὡς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μέρος καὶ τὰ μεμαζωμένα, καὶ τὸ διπλοῦν καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα, ἢ πλάκας τῆς κοιλίας καὶ ἡ γαστήρ. ¶Πλαεισεῖν, μίγνυσθαι.

Π λάσμα, σχηματισμός. ψεῦσμα, ἢ κτίσμα. ¶Πλαστουργοῦντες, πλάσαντες. ¶Πλαστεία, πλαγχνία πλάστιγγι, ἰσχία. ¶Πλάστιγξ, μάστιξ, ἢ τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον, καὶ τὸ νῦν λεγόμενον λίτρα. καὶ τὸ πρὸς τοὺς κοττάβους πινάκιον, καὶ μέρος τι τοῦ αὐλοῦ καὶ σύριγγος τὸ ζύγωμα. ¶Πλαστουργήσαντα, πλάσαντα ποιήσαντα. ¶Πλάστρα, ἐνώτια, καὶ θεῶν τόποι.

Π λαστὰ, προσπλαστά. ¶Πλαταγώνιον, τὸ ἐπὶ μήκωνος καὶ ἐπὶ ἀνεμώνης φύλλον.

Π λαταγήσας, ἀπολακυθίσας καὶ ψοφήσας.

Π λαταγεῖν, κροτεῖν. ¶Πλάται, τῶν σκαφῶν τὰ πλατέα. ¶Πλαταιᾶς. τὸ ὠμοθετῆσαι. ¶Πλαταμὼν, τόπος πλατὺς καὶ μέγας ἐπιθαλάττιος, οἱ δὲ λεωπετρεία. οἱ δὲ, ὀλισθηρὰ πέτρα. ¶Πλάταν, πληγήν. ἢ πλοῖον. ¶Πλατάνιστον, πλάτανον.

Π λάτανος, δένδρον, παρ' ὃ οἱ γυναικονόμοι τὰς ζημίας ἐν λευκώματι ἐξετίθεσαν. ¶Πλατέα, τὰ ἐν πλάτει νεμόμενα μέταλλα. ¶Πλατειάζειν, ἀλαζονεύεσθαι, φωνακίζειν. ¶Πλατεῖα, κόσμος τις.

Π λατειάζοντες οἱ γυμναζόμενοι τοῖς ἐφήβοις.

Π λατεῖαι, καρποὶ τῶν χειρῶν. ¶Πλατείαις, ῥύμαις ἀγυιαῖς. ¶Πλατεῖος, τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ πατάξαι. ¶Πλάτιγξ, ἐπὶ κώπης τὸ ἄκρον ᾧ πλήσσεται τὸ ὕδωρ. ¶Πλάτη, ἡ ὠμοπλάτη, καὶ ἡ θάλασσα.

Π λατηγωνικῶν. τὴν ἄθροισιν, πλατὶς ἡ γυνὴ ἢ ἄπιστος κλῶ τὸ συνήθως ἄθροισμα. ¶Πλατίστακος, οἰκεῖον αἰδοῖον. καὶ ἰχθὺς ποιός. ¶Πλαρρόα, θυσία λίνδιοι.

Π λατυνίζειν, καταλαζονεύεσθαι ἀπὸ τῶν πλατῶν τῶν ἐν ταῖς κώπαις τῆς θαλάσσης. ¶Πλατύνειν, μηρύειν. ¶Πλατὺ, μέσα εὐρὺ ἁλμυρόν.

Π λατὺν ἑλλήσποντον, τὸ κατὰ τὴν τροίαν μέρος τοῦ ἑλλησπόντου, ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος ποιητικῶς λέγων.

Π λατὺ ὕδωρ, τὸ ἁλμυρόν. ¶Πλάτων, χαλκωμάτιόν τι, ᾧ τὸν ἔρραν αὐτλοῦσιν, ὅτε γάλα συμπήσσωσιν.

Π λάγχθη, ἐπλανήθη. ¶Πλέα, πλείη.

Π λατὺρ, δοῦλος ἢ δῆμος. ¶Πλάτος, ἡ τῶν λοχιτῶν ἄθροισις. ¶Πλέαι, πλεῖαι πλήρεις.

Π λεγματεύεσθαι. ἐμπλέκεσθαι. ¶Πλέθρα, μέτρα γῆς ἢ δι/γροις καὶ βοτανώδεις τόποις. ¶Πλεῖαι, αἱ πλείη πλήρεις. ¶Πλειὼν, τὸν ἔγκυον.

Π λεῖν, πλέειν. ¶Πλέθεισμα, δρόμημα.

Π λεῖον, πλέον ἀττικοὶ, ἑκατέρως λέγουσιν.

Π λεῖον. πλῆρες. ¶Πλείονες, οἱ τετελευτηκότες.

Π λειόνει, σπείρει. ¶Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ πλείονι καὶ πλουσιωτέρα, ἢ συμπλείοσι, χρήμασι.

Π λείου, πλήρους, ἀπὸ δὲ κρητῆρος ἀθήνη πλείου, καὶ ἀνδρῶν δυσμενέων πλεῖος δόμος. ¶Πλείστη, ἡ θάλασσα. ¶Πλειστηριαζόμενος, ὑπερβαλλόμενος καὶ τὸ ὑπερτιμᾶσθαι ὤνιον. ¶Πλειστηριάσαντες. πλείονος πωλήσαντες οὐ ὠνήσαντο.

Π λειστηριασμὸς, ὑπερθεματισμός. ¶Πλειστοβόλειν, παίζειν ἀστραγάλοις. ¶Πλεῖστος, ποταμὸς ἐν δελφοῖς. ¶Πλειῶν ὁ ἐνιαυτὸς, ἀπὸ τοῦ πάντας τοὺς καρποὺς ἐπὶ τῆς συμπληροῦσθαι. ¶Πλέκει, μηχανᾶται. ¶Πλέκεται, μαστιγοῦται, συκοφαντεῖται.

Π λέκος, πλέγμα. ¶Πλεκτὴ σειρὰ, ἡ ἐξ ἱμάντων.

Π λεῦναι, μύξαι. ¶Πλέμνιον, ἀρχαῖον πλῆρες.

Π λεονασμὸς, ἐπίδοσις. ¶Πλεονέκτα, βίαιε.

Π λεονεξία, τὸ πλέον τοῦ δέοντος, ἔκ τινος λαμβάνειν.

Π λευμονία, νόσος ἡ ἐρωτική. ¶Πλευρῖτις, νόσος ὀλεθρία. ¶Πλευρὼν, πόλις τῆς αἰτωλίας. ¶Πλεφίλον, ἡ πεφρυγμένη σησαμίς. ¶Πλεφὶς, σησαμίς. ¶Πλέων, πλήρης, καὶ πλέω τὸ κολυμβῶ.

Π λέωνυξ, τῶν δύο μοιρῶν πλέον μέρος, καὶ νυκτὸς αἱ δύο μοῖραι ὁ τρόπος ἀναστροφῆς. ¶Πλέως, πλήρης.

Π λήγανον, βακτηρία. ¶Πληγάς. δρέπανον.

Π ληγεῖον, παλαιόν. ¶Πληιάδες, οἱ μὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄντες πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφοί. ¶Πλήγη, ἐξεπλάγη. ¶Πλήθει, πλάζει, ἢ κρείττονι ἀριθμῷ.

Π λήθει πρόσθε. βαλόντες ὑπὸ πλήθει τῶν θεωμένων συνεγερθέντες, ὅ ἐστιν βοηθηθέντες, ἢ ὑπὸ πλήθει τοῦ θεάτρου κωλυθεὶς, ἢ ὑπὸ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐμποδισθεὶς, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἡνιόχων, δίδυμοι γὰρ ἦσαν ἡνιοχοῦντες.

Π λῆθος, ἀθροισμὸς ὄχλος. ¶Πληθύουσα πλεονάζουσα πλήρης. ¶Πλήθουσαν, πλήρη. ¶Πλῆθρον, κλῆθρον, ἢ εἶδος μέτρου. ¶Πληθὺς, ὄχλος δῆμος.

Π ληϊάδες, πλειάδες. ἐστὶ δὲ ἑπτὰ ἄστρα, πλησίον τοῦ

Π ῖλος χαλκοῦς, εἶδος περικεφαλαίας. ¶Πιμελὴ, στέαρ πιότης λίπος. ¶Πιμελὴς, εὐτραφὴς, λιπαρός. ¶Πίμπλαμαι, πληροῦμαι. ¶Πίμπλων, ἐπλήρουν. ¶Πίμπλαται, πληροῦται.
Π ιμπρᾶν, ἐμπρήθειν, φυσᾶν καίειν. ¶Πίμπρασθαι, πίμπραται τυφλοὶ ὀφθοὶ ὀφθαλμῶν τὰ μέλανα, ἔλεοι. ¶Πίνα, εἶδος ἰχθύος καὶ ὀστρεώδης κόγχυλιον. ¶Πίνακας, τὰς σανίδας καὶ τὰ θραύσματα τῶν ὀρνέων. ἄλλοι δὲ τὰς δέλτους, καὶ οἱ ἐπὶ τῶν σκυτῶν ξαπτζῶν λίθοι, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ξύλων.
Π ίνακες, ἀναγραφαὶ εἰκόνων. ¶Πινακιδοῦς, ὀρχήσεως ποιά. ¶Πινάκιον, τὸ λεύκωμα. τινὲς δὲ, σύμβολον δικαστικόν. ¶Πίνακι πυκτῷ δέλτῳ. ¶Πινακίον, πινακίσκος. ¶Πίνακος, κουρὰ τὰ τμήματα καὶ ἀποκαθάρματα τῶν ξύλων. ¶Πινακοπώλης, ὀρνιθοπώλης. πώλουν γὰρ αὐτὰ καὶ τιθέντες ἐπὶ πίνακος, ἐπώλουν τὰ λεπτὰ ὀρμαθίζοντες.
Π ίναξ. ζωγραφία, ἱστορία. ἀναγραφὴ περιοχῆς.
Π ιναρὰ, ταπεινὰ εὐτελῆ ἐλάχιστα ῥυπαρά.
Π ιναρὸς, ῥυπαρὸς, εὐτελὴς ἐλάχιστος. ¶Πίνος, ῥύπος καὶ τὰ ὅμοια. ¶Πινόεν ῥυπαρὸν πιναρόν.
Π ινοτήρης. πιννοφύλαξ λεγόμενος. πίννα γὰρ εἶδος ὀστρέου. ¶Πινυμένην, συνετήν. ¶Πίνυσσε, συνέτισε. ¶Πινυτὴ, σύνεσις, φρόνησις. ¶Πινυτὴν, σωφροσύνην. ¶Πινυτὸς, σώφρων συνετός. ¶Πινυτόφρων, σωφρονέστερος, συνετώτατος. ¶Πινυτῶς οὕτως φρονῶν. ¶Πινώδες. ῥυπαρὸν, ξηρόν.
Π ιοσδία, ἀκαθαρσία. ¶Πιόμενα, πιεζόμενα.
Π ίονα, λιπαρὰ πλούσια. ¶Πίονα ὄσπρια. τὰ γεωργικὰ κατ' ἐξοχὴν, τὰ ὑμᾶς πιαίνοντα. ¶Πίος. εὐσεβής. ¶Πίονες, στατῆτε πλακοῦντες. ¶Πίονος, λιπαροῦ ἀγρίου, εὐτραφοῦς πλουσίου. μεγάλου.
Π ιότερον, λιπαρώτερον. ¶Πιπαλὶς, ἡ παρ' ἀττικοῖς χαλκίς. παρὰ δὲ ἐνίοις, σαύρα. ¶Πιπέλων, κραδαίνων, πάλλων. ¶Πίπερ, τὸ μὴ ἀκριβὲς ῥόπτρον.
Π ιπίζειν, κατὰ μίμησιν ἡ λέξις πεποίηται ἐπὶ τῶν ὀρνέων φωνῆς. λέγεται δὲ τὸ ποτίζειν, ἢ πιπίσκειν.
Π ιμπλίδες, αἱ μοῦσαι ἐν τῷ μακεδονικῷ ὀλυμπίῳ, ἀπὸ κρήνης πιμπλείας. ¶Πιμπλῶν, πληρῶν.
Π ίπον, ἄκρον. ¶Πιπράσκει, πωλεῖ. ¶Πίπτουσι, φονεύονται. ¶Πιπώ, ὄρνεον πολεμικὸν ὥς τινες ἐρωδιός. ¶Πίγαρ ἐπαλλάξαντες ὅπερ χοινίον ἀποτείνουσιν ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας. ¶Ποιπνύοντα, χλευάζοντα. ¶Πείσματα, δῆμα, καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἁμάξης πλέγμα τὸ πλινθίον. ¶Πιθίσσας, ἐλέφας. ¶Πίσα, πόλις ὅπου τὰ ὀλύμπια ἐπιτελεῖται. ¶Πίσαι, ποτίσαι. ¶Πισάκιον, πελιτόμιον. ¶Πισάκνα, πιθάκνη. ¶Πείσεα, κάθυγρος καὶ ποώδης γῆ. ¶Πείσεα ποιήεντα, δίυγρους τόπους. ¶Πείση, πείσματι. ¶Πίσυα, πίσυρα ἀγαθοί. ¶Πισύσαι, πιστεύσαι ἄγροι. ¶Πίσυρα, ἄγκυρα. ¶Πείσματα, τὰ ἀγκύρια χοινία.
ισμὸς, πιστὴ ποτίστρα λιμνός. ¶Πεισόμενον, γενησόμενον. παθησόμενον. ¶Πίσσα, πίττα λάκωνες.
Π ιστᾶται. οἱ τὴν λευκὴν ἔχοντες λέπραν. ¶Πιστοκονίας, ἡρόδοτος πιστοκονίαν εἶπεν, διὰ τὸ τὰ πρόβατα πίσσῃ χρίεσθαι. ¶Πιστοκονητῷ περὶ πίσσης χρίουσιν, ἵνα τὸ χρῶμα κατακαύσηται, κονίσαι δὲ ἐπὶ τὸ περιενεγκεῖν. ¶Πιστὰ, βέβαια. ¶Πίστην, πιστήρα πόλις αὐτοὺς εἶπεν. ¶Πιστὸν, γνώμην βεβαίαν.
Π ιστὴρ, λιμνός. ¶Πίστις, ἀπόδειξις. ¶Πιστίκιον, ποτιστήριον, πίσαι γὰρ τὸ ποτίσαι, καὶ πίστρα, ἡ ποτίστρα.
Π ιστὸς, εὐπειθής. ¶Πιστούμενος, πιστὰ ποιῶν, βεβαιούμενος τὸ λεχθέν. ¶Πισύγγιον, σκυτίον.
Π ισύγγων, σκυτέων. ¶Πίσυνοι, πεποιθότες. πεπιστευκότες. ¶Πίσυνος. πεποιθὼς πιστεύων θαρρῶν.
Π ίσυρας, τέσσαρας. ¶Πιστώσαντες, πίστεις ἀλλήλοις ἔδοσαν. ¶Πιτανάτης, στρατὸς ὁ τῶν ἑλλήνων ἦν ἀπὸ μέρους, ὁ διὰ τὸν μενέλαον ὃς ἦν πιτανάτης, οὐ χάριν ἐστρατεύσαν. ἔστι δὲ ἡ πιτάνη, φυλή.
Π ιτανάτης, ὁ πιτανάτης λόχος, αὐτοσχεδιάζεται οὐκ ὢν ταῖς ἀληθείαις, πιτανάτη δὲ ἀγῶνι γυμνικῷ ἐν πιτάνη ἀγομένῳ. ¶Πιτήμια, τὰς ἀξίας τιμωρίας πιτίμια φασίν. ¶Πιτνὰς ἐκτείνων τίμια φασί. ¶Πιτνεῖ, πίπτει ἐκτείνει. ¶Πίττη, πίσσῃ.
Π ιτυλένη, ἀσκὸς μικρός. ¶Πιτύια, πόλις θράκης.
Π ιτυλίοις. ταῖς καταφοραῖς τῶν τειχέων.
Π ιτύλοις, ψόφοις ὑδάτων. ¶Πιτύλοις, ταῖς καταφοραῖς τῶν ὑδάτων τειχέων καὶ τοῖς ψόφοις τῶν ὑδάτων. ¶Πίτυλος, ὀρνιθάριόν τι ἄγριον. ὃ συνεχῶς ἀπὸ χειρὸς ὅπερ πικρῶς ἐπιφέρηται.
Π ιτύλοις, οἱ ἀλεῖπται τὰς ἐν περιόδῳ καταβολὰς τῶν πληγῶν οἱ δὲ ναυτικοὶ, τὸ προσκέλευσμα ἐλάσαι.
Π ιτύνη. κνῆκος, ὃ τὸν τυρὸν πηγνύουν. ¶Πίτυρα, τὰ τῶν σίτων, ὁ κριθῶν φλοιά. ¶Πίτυς, δένδρον, ἐμφερὲς πεύκῃ. ¶Πιφαλλὶς, πίφιγξ. ¶Πιφαύσκετο, φαίνε λέγων. ¶Πιφαύσκεται. φανεροῦται. διασαφεῖ φανεροποιεῖ. ¶Πιφαυσκόμενος, σημαίνων λέγων. ¶Πιφαύσκω, παραδείκνυμι, ἀναφαίνω, εἰς φῶς ἄγω σημαίνω. ¶Πιφαύσκων, ἐμφανίζων παραδεικνύων σημαίνων λέγων καὶ τὰ ὅμοια.
Π ίφιγξ, κορυδαλός. ¶Πιφραύσκων, πιφαύσκων. λέγων ἐμφανίζων. ¶Πίχειρον, αὐτάρκης.
Π ίχνος, βραχίον μέζον. ¶Πίονα, λιπαρά.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Π λαγὰν, πληγήν. ¶Πλάγγας, τὰς συμπλόκους πλέξας. ¶Πλαγγόνιον, μύρον τι παρὰ ἀθηναίοις. ¶Πλαγγὼν, κήρινόν τι κοροκόσμιον, σφαῖρα. καλαθὶς καὶ πλαγγόνες κεκρύφαλοι.
Π λαγιάσαι, παραλογίσασθαι, πλανῆσαι.
Π λάγιοι. δόλιοι. ¶Πλαγίως, δολίως, μὴ φανερῶς, ἀσυμφανῶς, αἰνιγματωδῶς. ¶Πλεγκτά, καμπτά, πλαγκτά. ¶Πλαγκταὶ, οὕτω πέτραι τινὲς καλοῦνται, ἐκ τοῦ πλάζεσθαι αὐτὰς, ἃς ἔνιοι συμπληγάδας καλοῦσιν. ¶Πλαγκτὲ, παράφρον καὶ πεπλανημένε τὴν διάνοιαν. ¶Πλαγκὸν, αὐτὸν τὰς φρένας βεβλαμμένον πλανώμενον.
Π λαγχθέντες, πληγέντες πλανηθέντες.
Π λάχθη, ἐπλάγχθη, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Πλαδαρὸν, νοτερὸν, ὑπόμβρον, χαῦνον, ἀσθενές, ὑγρόν.

Παλιοχούμενοι, κυβερνώμενοι παρὰ τῶν πηδαλίων ὅπερ ἐστὶν αὐχέν. ¶Πόδακος, πόλις καὶ ἔθνος σκυθι κόν, καὶ κύριον ὄνομα, καὶ ἵππου. ¶Πῆ δή. ἄρα, πῶς δὴ. ¶Πῆδον, πηδάλιον. ¶Πῆδος, τὸ πλατὺ τῆς κώπης ἀπὸ τοῦ παίειν. οἱ δὲ πήδινον ἐστὶ ξύλον ἔνθεν πρὸς τὸν τῆς κώπης κατασκευήν, γράφουσι δὲ καὶ ἐν ἐκείνῳ μέγα δ' ἔβραχε πήδινός τε, καὶ ὁ ἀγρία ἄμπελος. ¶Πηδύειν, νάειν, βλύζειν, βρύειν.

Πηδύειν. πιάζειν ὀμβροῦν, ἱδροῦν. ¶Πηδυλὶς, πέτρα, ὅθεν ὕδωρ ῥέει. ¶Πηλῷ, τῷ πλάτει τῆς κώπης τοῦ πλοίου. ¶Πίθων, πίθηκος. ¶Πῆι, πότε. ¶Πηκτὰ, δάκρυα, παρὰ τὸ πεπηγέναι ὡς ἐκ τῆς γῆς ῥέοντα. ¶Πηκταὶ, θύραι καὶ εὔπηκτοι, εὔθυροι.

Πηκτίδες καὶ σύριγγες, ὄργανα μουσικά. ¶Πηκτίδος, πανδουρίου. ¶Πηκτὶς, πανδούριον, ψαλτήριον, σύριγξ. ὄργανον. ¶Πηκτὸν, ἐκ πολλῶν ξύλων πεπηγμένον. ¶Πηκτὸν ἄροτρον, τὸ ἀπὸ δύο ἀρότρων ἐστὶ γὰρ τὰ μονόβολα. ¶Πηκτὸς, θάνατος. ὁ τοῦ βαλαμινίου αἴαντος τοῦ μανέντος, ὅς τῷ ξίφει ἐπιπεσὼν ἀπέθανεν. ¶Πηλάγονες, γέροντες. παλαιοὶ γηγενεῖς. ¶Πῆλαι, κραδᾶναι. σεῖσαι. ¶Πηλαμὶς, εἶδος τι ἰχθύος ἐν πόντῳ. ¶Πῆλαι, ἐπάλλειν.

Πηλέως μάχαιρα, παροιμία ἣν ἐκ πλάτωνος ἀριστοφάνης ἀναγράφει οὕτω. μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ ὁ πηλεὺς τῇ μαχαίρᾳ. ἐδόκει γὰρ σωφροσύνης γέρας εἰληφέναι.

Πηλειάδης, τοῦ πηλέως παῖδα. ¶Πηληκίσματα, φενακίσματα. ¶Πήληξ, περικεφαλαία ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι, κηδεμος. ¶Πηλιάδα, τὸ δόρυ. ¶Πηλιὰς, ἰδίως τὸ τοῦ ἀχιλλέως δόρυ, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶν. ¶Πηλιδνὸν, πελιδνόν.

Πηλίκον, οἷον ὁποῖον κατὰ τὴν διάφορον.

Πηλίκοις, διαφόροις, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Πηλίνοις, χοϊκοῖς. ¶Πήλινος, ἐκ πηλοῦ χοϊκός.

Πήλιον ὄρος ἐν θεσσαλίᾳ καὶ πήλιον.

Πηλὸς, οἶνος, ἴωνες. ἔνθεν καὶ κάπηλος ὁ τὸν οἶνον πωλῶν. ¶Πηλὸς αἰγυπτιος, περὶ τὴν λιβύην ἐστι τόπος καὶ τὸν ὁρίζοντα ὠκεανόν. ¶Πήλυξ, ῥαγάς.

Πῆμα, βλάβη ἀνατημονή. ¶Πημαίνει, βλάπτει, κακοποιεῖ. ¶Πημαινούσης, κακούσης, καὶ τὰ ὅμοια.

Πήμασι κακοῖς, πήμασι βλάβαις.

Πημέματον, τοῦ προθυμεῖσθαι. ¶Πῆμος, πηνίκα.

Πῆν; πῆκαι; πῆμ, ἀντὶ τοῦ καταπάσαι καὶ καταπάσσειν.

Πῆνα, ἀπήνη. ¶Πηνειὸς, ποταμὸς ἐν θεσσαλίᾳ.

Πηνελόπη, ὄνομα κύριον.

Πηνέλοψ, ὄρνις ποιός. ¶Πηνικίζειν, ἀπατᾶν.

Πηνικισμάτων. φενακισμάτων.

Πήνιον, τὸ ἀνάπτειν. λέγεται ἡ ἐργασία. ¶Πήνια, ἐντίθεταί τινα τοῖς πλακοῦσι λεπόμενα πηνία. ἔστι δὲ λευκὰ καὶ προσόμοια τοῖς πηνίοις ὄντως. ¶Πηνίκα, ποτὲ, ἢ τότε ¶Πηνίκα δὲ, ὅτε δὲ, ἢ ποτὲ δέ.

Πήνη, θρὶξ. ἐμπλοκή. ¶Πηνίον, πανούκλιον, ὃ ἄτρακτος, εἰς ὃν εἱλεῖται ἡ κρόκη. ¶Πηνειὸς, ποταμός. ¶Πῆνος, ὕφασμα. ¶Πηνώμενον, πηνιζόμενον. τειβόμενον. ¶Πῆξαι, κατασκευάσαι, στῆσαι.

Πήξας, στήσας, βαλών. κατασκευάσας. ¶Πῆξε θυμὸν, ἔπληξε τὴν ψυχήν. ¶Πηοὶ, συγγενεῖς, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι ἀπαθοί. ἀναγκαῖοι αὐθαίρετοι.

Πήραξον, ἀφόδευσον. ¶Πηρεφονία, περσεφονεῖα, λάκωνες. ¶Πηρεία, ἀπήνδοι, τὴν χώραν τοῦ ἀγροῦ. Πηρεία πόλις ἐν θεσσαλίᾳ. ¶Πήριξ, περδιξ κριτοῦ.

Πηρὶς, ὄχθη. κύλη, αἰδοῖον, καὶ ἱερείου ταμεῖα.

Πηροῖς, βλάπτοις. ¶Πηρὸν, ἐστερημένον τῆς φωνῆς ἐνεὸν δὲ, πεπηρωμένον καὶ βεβλαμμένον ἀπὸ τὴν διάνοιαν τὸν ἐνεὸν καὶ ἄφωνον, προσπαρατιθεμένως δὲ τὸν τυφλόν. ¶Πηρὸν, τὸν παντάπασι μὴ ὁρῶντα.

Πήρωσις, βλάβη λύπη τύφλωσις.

Πήσασθαι, μέμψασθαι. ¶Πήτεα, πίτυρα.

Πητεῖτη, πιτύελοι ἄρτοι λάκωνες. ¶Πηχέων, πηχῶν. ¶Πῆχυς, νεῦρον, ὃ ἐστι τοῦ τόξου μέσον. ἔνιοι τὰ ἄκρα, κιθάρας δὲ πῆχυς ὁ ἀγκὼν, ἢ ὁ εἷς καὶ ἥμισυ ποῦς. ¶Πηῶν, φίλων, συγγενῶν.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Πιαζόμενος, θλιβόμενος. ¶Πιαίνει, στεύει.

.π λιπαίνει. ¶Πιανάτω, λιπανάτω.

¶Πιαινέτω, λιπαινέτω. ¶Πιαλέον, λιπαρόν. ¶Πιανεῖ συνῳδὰ, τῷ θρηνητικῷ ὕμνῳ.

Πιαλὸν, παράλευκον. ¶Πῖαρ, τὸ κράτιστον, καὶ στέαρ, τὸ πέρας καὶ λιπαρόν. ¶*Πιάριε, τὸ ἄσημον ἀργύριον. ¶*Πίγγαλος, σαυρὸς ὁ καλούμενος χαλκίς. ¶Πιγγανεύσατιον, ἀμεθίας γλαυκόν.

Πίδακες, σκοπιές. ¶Πιδακοέσσης, καθύγρου.

Πίδαξ, λιβὰς, κρήνη ἀναβολὴ ὑδάτων, πηγὴ, ἄκρον ὕδατος. ¶Πίδαξι, πηγαῖς. ¶Πιδηέσσης, καθύγρου.

Πιδακώδεις, καὶ ἡμεῖς πίδακα λέγομεν τὸ ἀναβάλλον ὕγρόν. ¶Πίλατι. προσπελάζει. ¶Πιδὼ λιμὸς ἐν ἰθάκῃ. ¶Πιέειν, πιεῖν. ¶Πιέζειν, κατέχειν. θλίβειν. σφίγγειν. μαλάσσειν, βρέχειν. ¶Πίειρα λιπαρά. εὐδαίμονα πλούσια, καὶ πίειρα. ¶Πιερία, ὄρος, ὁ λιπαρά. ¶Πιερίδες. αἱ μοῦσαι ἐν μακεδονίᾳ. ¶Πιερίη ἡ ἀκρώρεια τοῦ ἐν μακεδονίᾳ ὄρους.

Πιέσαι, πιάσαι. ¶Πιεσθεὶς, δαμασθείς. ¶Πιῆλαι, ὠφελῆσαι, αὐξῆσαι. ¶Πιθάκναι· καὶ πιθάκνια, οἱ μικροὶ πίθοι καὶ σκεῦαι. ¶Πιθανὰς, πιστούς. 15 ¶Πιθανολογία διάλεξις ἀληθής. 18

Πιθανὸν, ἀληθινὸν πιστὸν εὐπειθές. ¶Πιθήνης, πόλις.

Πιθήσας, πιστεύσας. ¶Πειθεὶς, πισθεὶς.

Πιθαρχεῖ, πείθεται. ¶Πειθοῖ, πισμονὴ, πίστις.

Πιθοίγια, ἑορτὴ ἀθήνησι. ¶Πιθραύσκεται, φανεροῦται. ¶Πίσκον, πείσας. ¶Πικράσι, πικροῖς.

Πικειν, ξαίνειν. ¶Πίκεται, κτενίζεται.

Πικὸν, πικρὸν χαλδαῖοι. ¶Πικρὸν, χαλεπὸν ἀργαλέον. ¶Πικρῶς, κατακόρως ἀκράτως.

Πίλημα, ζώνη μίξα. ¶Πιλιπασμὸς, ποιότης φωνῆς.

Πίλνα, προσήγγιζε. ¶Πίλναι, προσιγγίσαι.

Πίλναται, προσπελάζει. ¶Πιλνάμενον, ἐμπελαζόμενον, πιεζούμενον. ¶Πίλνασθαι, ἐγγίζειν, πλησιάζειν. προσάγειν. ¶Πίλναρ, προσπέλαζε, προσήγγιζε. καὶ τὰ ὅμοια,

Πιλνὸν, φαιὸν, κύπριοι. ¶Πιλοῖς. πιλωτοῖς. ¶Πιλὸς, κοχλιός.

Πεσσοῖς, πεττοῖς βολίοις, κύβοις. ❡Πέσσον, ὄρος. Χαλδαῖον κύπριοι. πέδιον αἰολεῖς. τινὲς ὁμαλίς.

Πεσσός, οὕτως ἐκάλουν τὰς ψήφους αἷς ἔπαιζον. καὶ τὸ πολὺ τὴν κόρην μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ. ❡Πεσσοῖσι, τοῖς κύβοις παρὰ τὸ πίπτειν ἀνῳδ. ❡Πέσσω, ὀπτῶ, σφάττω. ❡Πεσσυμπεῖν, σκυτίον. ❡Πεσσύπτω, σκυτεύειν. ❡Πέσσυρα, πίσυρα τέσσαρα.

Πέσσυρες, τέσσαρες αἰολεῖς. ❡Πεστὸν, πέχον.

Πέτα, πλῶσαι σάχυδα. ❡Πετάζει, ἁπλοῖ σκεπάζει

Πεταιτέ. μετέωρα ἀμπλουργία, ὡς αἱ ἀναδενδράδες

Πετάλα, ὀνόματα θήλεια καὶ βοῦς. ❡Πέταλα, οὐδέτερος τὰ φύλλα. ❡Πεταλίζειν. βλαστεῖν, φυλλολογεῖν. ❡Πεταλισμός, ὁ διὰ φύλλων ὀστρακισμὸς γινόμενος. ❡Πέταλον, φύλλον, καὶ ἐπὶ ἐλαιοσίδος, τὸ καλύπτον τὸ σῶμα. ❡Πεταλώδην, ἀκμαιότατον δυσειδέστερον. ❡Πεταλίδων, ἠῶν μετέχειν ἀπὸ τοῦ μόσχου, πέταλοι γὰρ οὗτοι λέγονται.

Πεταλοῦνται, ἐξαπλοῦνται, ἐκφύουσιν. ❡Πέτακνον, ποτήριον, ἐκ πέταλον δὲ αὐτὸ καὶ πέταχνον.

Πετάσας, ἁπλώσας πανύσας. ❡Πεπάσθαι, πεμβρωκεκτῆσθαι. ❡Πετάσειεν, ἁπλώσειεν, κουφίσειεν, ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ πετάζω. ❡Πέτασος, τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα. πέταυρα, τίνα. ❡Πέταυρον, ξύλος παγίδος. ❡Πετελκές, καμπύλον.

Πετεινῶν, πτεινῶν. ❡Πετέσθαι, ἐπαίρον τὸ δυϊκῶς.

Πέτευρον, σανίς, ἐφ' ἧς αἱ ὄρνεις κοιμῶνται. καὶ πᾶν τὸ ἐμφανὲς ῥυτῷ. καὶ ὄργανον ποιὸν, καὶ πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ, ἔστι δὲ λεπτὸν ὅπερ ἐν μετεώρῳ κείμενον ἢ πέτευρον λέγεται ἢ καὶ πέντευρον.

Πετεών, πόλις. ❡Πέτηλας, τοὺς μικροὺς καὶ θαμνώδεις φοίνικας. ❡Πετηλίς, ἀκρίς. ❡Πετηνίς, κόρις. ❡Πέζαι ἠλίβατοι, ὑψηλοὶ κρημνοί, ἀκρώρειαι. ❡Πετρέμβατοι, ὑψηλοὶ κρημνοί.

Πετραδίλαι, οἱ μὲν τοὺς ἀποπνευματισμοὺς, οἱ δὲ, εἶδος ἰχθύων. ❡Πετρεφράμη, θρασεῖα, θερμή.

Πετριτ' ὠλενίη, πόλις. ❡Πέτρον, λίθον. ❡Πεττείαν παίζει. ❡Πεττεία ἡ διὰ κύβων παιδιά. ❡Πετταῖς, κύβοις τάβλαις παιδιλαῖς. ❡Πεττεύει. διαπαίζει, μεταστρέφει, κυβᾷ. ❡Πέτρος, ἐπιλύων ἐπιγινώσκων, οὕτως καὶ σίμων καὶ κηφᾶς καὶ συμεὼν ἐλέγετο. ❡Πεττοὶ, βόλια ἐν οἷς παίζουσι.

Πεττεύουσι, κυβεύουσιν. ❡Πέττουσιν, ἑψοῦσιν.

Πευθρία, ἀρτοθήκη. ❡Πεύθεται, πυνθάνεται, ἀκούει.

Πεύθετο, ἤκουεν, ἐπυνθάνετο. ❡Πεύθη, πύστις ἐρώτησις. ❡Πευθῖνες, πιστοὶ μάρτυρες. ❡Πευθίς, ἐψηθείς. ❡Πευκίδες, λαμπάδες. ❡Πευκαλέεται, ξηραίνεται, ἢ αὐτὶ τοῦ ζητεῖται, ἀεισίας.

Πευκαλέον ξηρὸν ἀγγεῖον. ❡Πευκαλίμαις, συνεταῖς ὀξείαις, πικραῖς ἢ ἀγαθαῖς. ❡Πευκαλίμη, θερμὸ θρασεῖα καὶ φλεγμαίνουσα. ❡Πευκαλίμῃσι, πυκναῖς, συνεταῖς, καὶ τὰ ὅμοια. ❡Πευκάνα, πυκνονία ἱστοῦ παρὰ πλέγμα. ξωχίαι. ❡Πευκεδανόν. ἐχεπευκὲς πικρόν. ❡Πευκέτιοι, οἱ πολὺ τὸ βρεττέσιον οἰκοῦντες. ❡Πευκινόδακρυ, πίσσαν. ❡Πεύκλα, ἁμαξοχεῖαι. ❡Πεῦσις, ἐρώτησις, ἀπόκρισις.

Πεύσομαι, ἐρωτήσω, ἀκούσω, ἐρευνήσω, μάθω.

Πευστὸς ὑπήκοος. ❡Πέφανται, πεφανέρωται, ἢ πεφονευμένοι εἰσίν. ❡Πεφάσθαι, φονεύεσθαι καὶ ἀναιρεῖσθαι, ὅθεν καὶ φάσγανον. ❡Πεφασμένον, φανερὸν, ἀνῃρημένον, ἢ πεφανερωμένον. ❡Πεφάσσουσι, ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσι. ❡Πέφαται, εἴρηται τέθνηκεν ἀνῄρηται, πεφόνευται. ❡Πεφαύλαχεν, ἠμβλυκεν. ❡Πεφαυλισμένον, ἀποδεδοκιμασμένον:

Πεφένακεν, ἠπάτησεν. ❡Πεφενακισμένος, ἐξηπατημένος. ❡Πέφη, ἐφάνη, ἢ πεφύκασι. ❡Πεφίμωσο, παῦσον. φιμώθητι. ❡Πεφόνακεν, ἠπάτησεν. ❡Πέφηνεν, ἐφανερώθη, ἐφάνη, ὑπῆρχεν.

Πεφηνώς, ἔτοιμος φανερός. ❡Πεφίσαι, τολμήσεις ὑπομεῖναι, τεθνήξεις. ❡Πεφίσεται, φανεροποιήσεται. ❡Πεφείδεσθαι, φείδεσθαι. ❡Πεφλάζει. βράζει. ❡Πέφλοιδε. τὸν φλοιὸν ἀποβαλών.

Πεφλοιδέναι, φλυκτενοῦσθαι. ❡Πέφνειν, κτεῖναι.

Πέφνεν, ἀνεῖλεν ἐφόνευσεν. ❡Πεφοβημένοι, εἰς φυγὴν τετραμμένοι. ❡Πεφοβῆσθαι, κεκοσμῆσθαι κομᾶν δεδοικέναι. ❡Πεφοινιγμένη, ᾑματωμένη, πεπυρωμένη. ἀπὸ φόνου, ἢ φοίνικος. ❡Πεφοινικότες παραγενόμενοι. ❡Πεφορημένα, ἐνυφασμένα, πεπληρωμένα κεχορτασμένα. ❡Πεφορύνθαι, μεμιάνθαι. μεμολύνθαι. ❡Πέφραδεν, εἶπεν ἐσήμηνεν.

Πέφραδε, δεδηλωμένος ἐστιν. ❡Πεφρασμένος. παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι προσηκτικὴν ἔχων δύναμιν. ❡Πεφρίκασι. δεδοίκασι. ❡Πεφρικυῖα δεδοικυῖα. ❡Πεφοβῆσθαι, πεφρικέναι. ❡Πεφυρμένον, τὸ εἰς τὴν χεῖρα φυρασόμενον, ἢ πεφυρᾶται.

Πεφυγμένος, πεφευγώς. ❡Πεφυζότες, μετὰ δέους φεύγοντες. ❡Πεφύκαμεν. ἐσμὲν ὑπάρχομεν.

Πέφυκεν, ὑπάρχει ἐγένετο. ❡Πεφυκώς, ὑπάρχων.

Πεφυραμένοις, μεμιγμένοις. ❡Πεφυρμένοι, μεμιασμένοι. ❡Πέφυρται, μεμίανται. ❡Πεφυσιγγωμένοι. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς σκορόδοις φυσίγγων, ὅπερ ἐστὶν ἐντερίων. ❡Πεφυσιωμένοις, ὀγκωμένοις κενοδοξοῦντας ἐπηρμένοις. ❡Πεφωραμένα, ἐληλεγμένα, κατειλημμένα, φωράσαι γὰρ τὸ ἐλέγξαι.

Πέχεις, ἔλαφος ἀμείας. ❡Πέψαι, ἑψῆσαι, ἐλεῖν κατασκευάσαι, ἢ πραῦναι. ❡Πέψις, ἀρτοποιΐα.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Πῆ, πῇ, πᾶς. πῶς εἴς τινα τόπον: ❡Πήγαδα, τὴν οὐ πολλῷ ὕδατι κεχρημένην γῆν, ὕστερον πεπηγυῖαν ξηρὰν καὶ πεπηγυῖαν. ❡Πηγάζει, ἀναβλύζει. ❡Πηγαὶ, τῶν ὀφθαλμῶν οἱ πρὸς τῇ ῥινὶ κανθοί. ❡Πηγαῖον, τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται. ❡Πηγαῖον ὕδωρ, τὸ πολὺ καθαρὸν τὰ πρὸς τῆς οἰκίας τοῦ ἀποπεμπομένου, ὅτε ἐξεκόμιζον. ❡Πηγεσιμάλλῳ, εὐπαγεῖς καὶ εὐτραφεῖς ἔχοντι μαλλοὺς, πηγὸν γὰρ τὸ εὐτραφές. τινὲς δὲ λευκὸν τὸ πηγὸν, οἱ δὲ μέλαν. ❡Πηγόν, οἱ μὲν λευκόν. οἱ δὲ μέλαν καὶ εὐτραφῆ ἢ μέγαν.

Πηγυλίς, ψυχρία παγετώδης. ❡Πηδαῖος, πόλις καὶ ὄνομα κύριον: ❡Πηδάλια, τῶν ἀκροστόλων οἱ ὀπίσθιοι πόδες. ❡Πηδαλίοις, οἰαξιν.

Π ερισκελίς, δυσχερές. ¶Περίσκεψο, φρόντισον ποίησαι καὶ ἐπιμέλειαν, ἀντὶ τοῦ λαβοῦ καὶ περιδράξασθαι.

Π ερισχέσθαι, ἀγαπῆσαι. ¶Περίσχεν, ἠγάπησεν. ἐφείσατο. ¶Περισκελίς, εἶδος ὑποδήματος εὐτελές. ¶Περισχόμεθα, περισσῶς ἐρχόμεθα, ἀντιλαμβανόμεθα. ¶Περισχών, περιτείνας ἢ ἐπισχών.

Π εριτέμνεσθαι, περιαιρεῖσθαί τι ἀπὸ αὔλακος.

Π εριτεμνόμενοι, περιελαύνοντα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γειτόνων. ¶Περί τ' ἀμφί, κύκλῳ πέριξ.

Π ερί τ' εἰμί, ὑπερέχω· ὑπερφρονῶ. ¶Περιπελομένων, πληρουμένων περιερχομένων. ¶Περιτέρμα λαβοῦσα περιελάσας τὴν καμπτῆρα. ¶Περιτετάσθαι, ἁπλῶσθαι ἐπὶ τὰ ἴχνη. ¶Περιτεύξεται, συντύχῃ ἢ περιπέσηται. ¶Περιτευξοίμεθα, περιτύχοιμεν. ¶Περιτευξόμενος, περιτυχεῖν μέλλων. ¶Περιτιλλόντων, συλώντων. ¶Περὶ τὴν λέξιν, ἐν αὐτῇ τῇ λέξει. ¶Περιπάτια τῶν πεζῶν, περίπτες μὲν οἱ φύλακες, περίπτεια δὲ μακεδονικὴ ἑορτή. ¶Περιτίθεται, περιβάλλεται.

Π εριρμίς, μέρος τι ἐπὶ νεώς. ¶Περιτόνιον, μέρος τι ἐπὶ νεὼς καὶ τοῦ δένδρου. ¶Περιτρέπεται, ἰλιγγιᾷ.

Π εριζέσατο, περιεσπάσατο. ὅθεν καὶ ῥοφαλὶς τὸ πεπηγμένον. ¶Περιτρεβομένων, πλεκομένων.

Π ερίτριμμα, τετριμμένον.

Π εριτροπέων, περιτρεπόμενος μέλλων τελειοῦσθαι ἢ περιερχόμενος. ¶Περιτρόπου. ἴλιγγος.

Π εριτρόπιος, ἐπάνω ἐπὶ τρόπιδος ἐπὶ ἀγρῶς.

Π εριτροπεόντων, περιχορευόντων. ¶Περίτροχον, στρογγύλον. ¶Περιττοί. περισσοί. περίσχοι.

Π εριφαλλία, πομπὴ Διονύσῳ τελουμένη τῶν φαλλῶν.

Π εριφάνεια, λαμπρότης δόξα. ¶Περιφανέστερον, ἐμφανέστερον. ¶Περιφέρεια, διαστροφὴ κύκλος.

Π εριφερές, στρογγύλον. ¶Περιφέρεται, πλανᾶται.

Π εριφερόμενα, λαλούμενα. ¶Περίφημος, ὀνομαστός. ¶Περιφίτης, ὁ κορωνίτης.

Π εριφθείρεται, ὁ ὡς φθεῖρας συλλέγει, ἢ μειοῦται, ἐλαττοῦται. ¶Περιφοιτῶντα, περιερχόμενον περιγινόμενον. ¶Περιφορά, ἡ κατὰ κύκλον κίνησις.

Π εριφοραί, ὁμοίως. ¶Περιφορᾶς, περισπασμοῦ. πλάνης. ¶Περιφραδέως, περιπεφρασμένως ἐμπείρως. ¶Περιφραστικῶς, δύο λέξεων τὸ αὐτὸ σημαινουσῶν ὄνομα. ¶Περιφρονεῖς, περισσοφρονεῖς ὑπερφρονεῖς. ¶Περίφρων, σωφρονέστερος, ἢ περισσῶς φρονῶν συνετώτερος.

Π εριφρῦναι, περιλαβεῖν, περιπλακεῖν.

Π ερίχαρις, χαιρόμενος. γελωτοποιός.

Π εριχάσκειν, ἀνοῖξαι τὸ στόμα. ¶Περιχεύας χρυσῷ, περιπάσας χρυσίῳ. ¶Περιχειλοῦντες, ἀντιπάλιν κορεσθέντων. ¶Περιχλανίζεται, περικαλύπτεται καλλωπίζεται. ἢ στρατεύεται.

Π εριχόρευ, περιχορεύω. ¶Περιχορίζειν, ἐνόπλως συντόνως ὀρχεῖσθαι. ¶Περὶ χροΐ. περὶ τὸ σῶμα. ¶Περὶ χροῒ ἕσσατο, περιεβάλετο.

Π εριχωρεῖ, συμμίσγεται. ¶Περιχώριον, μέγιστον, πλείστον. ¶Περίψημα, περικατάμαγμα ἀντίλυτρα ἀντίψυχα. ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων.

Π εριψύκτης, περιπαθής. ἐκ ψυχῆς ὅλης ἀσπαζόμενος. ¶Περιώσια, ἐπίσαξα, οἱ δὲ τὰς κνημίδας αἱ περιπίπτουσι ταῖς ἁμάξαις. ¶Περιώκαλα, ὑπέρσεμνα ὑπερβαλόντως καλά. ¶Περιωπή, ἄποψις τόπος ὑψηλὸς ὅθεν ἔστι περισκοπῆσαι, ἀκρώρεια. ¶Περιωπῆς, προσόψεως. ¶Περιώζοις, ὠθοῦσας, ζώσας. ¶Περιῶσιν, ζῶσιν ὑπάρχουσιν.

Π εριώσιον, περισσῶς περισσῶς. ¶Περιωσόν, μέγα ἢ πολύ. ¶Περκάζει, μελανίζει ποικίλλει, ἢ πεπαίνεται. ¶Περκαίνειν, διαποικίλλεσθαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Πέρκαινα, τὰ ἱστοῦ περιπλέγματα.

Π ερκνόν. μελανόν, ποικίλον. ¶Περκνός, γλαυκὸς μέλας καὶ τὰ ὅμοια. ¶Περκώματα, τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα. ¶Πέρκωσος καὶ περκώτη πόλις. ¶Πέρμησος, ποταμός. ¶Περνᾶται, πωλεῖται. ¶Περνάμενα, πωλούμενα.

Π ερνᾷς, πωλεῖς. ¶Πέρναξ, θρίδαξ. ¶Πέρνο, ἔνιοι μετὰ τοῦ τ πτέρνο. ἔστιν γὰρ τι ἀκρωτήριον ἐπὶ Αἴτνης οὕτω προσαγορευόμενον. ¶Περνᾶν, ἐμπωλᾶν.

Π έρνησον, πώλησον. ¶Περομνύναι, ἐλέγχεσθαι.

Π ερόναι, πόρπαι καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ κνήμῃ ὀστᾶ.

Π ερόνη, ῥαφίς. ¶Περονήσατο, ἐπορπήσατο. ἐπερονήσατο, διείρατο. ¶Περόχια, τὰ ῥάκη.

Π ερπερᾶ, προπετεῖ. ¶Περπερεύεται, κατεπαίρεται.

Π έρπερος, μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος.

Π ερὶ πολλοῦ ποιεῖται, τιμᾷ. θεραπεύεται.

Π έραμος, βασιλεύς. ¶Περρεθήκαρ, πεποιθήκατο.

Π έρρεια, πρὸς Ἀθήνησι τιμᾶται.

Π ερρέχειν, ὑπερέχειν. ¶Περρησπασίαν, τὴν ἀναξέουσαν ἵππον. ¶Πέρρισαι τῆς Ἀττικῆς δῆμος ἐν ἀφνίδαις. ¶Περσί, πρός σε.

Π ερσάντων, ὀλεσάντων, πορθησάντων, ἀνελόντων.

Π έρσαι, τὰ αὐτὰ καὶ τὸ ἔθνος. ¶Πέρσης. κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. ¶Περσίδα. πόλιν περσικὴν ὃ ἐστιν ὑπόδημα. ¶Περσηΐα. ἡ ἀφροδίτη.

Π ερσικαί. εἴδη καρύων, ὁ εὐτελοῦ ὑποδήματα καὶ ὀρθοὶ βακτηρίαι καὶ ὄρχησις περσική. ¶Περσικὸς ὄρνις, ὁ ἀλεκτρυών. ¶Πέρσος, ἰχθὺς ποιὸς ἐν ἐρυθρᾷ γινόμενος. ¶Περσινόν, ἔφηβον τὸν ὑπὸ ἐφέβων.

Π έρυσι, ὁ παρεληλυθὼς χρόνος.

Π έρφερες, θεωροί. ¶Περφίλα, σπάδιος, κύειον ὄνομα. ¶Περώσιον, μέγα. ¶Πεσέσθαι, πεσεῖσθαι.

Π έσημα. πτῶμα. ¶Πεσκέων, δερμάτων.

Π έσκος. πικρὸν, ἢ κώδιον, ἢ δέρμα. ¶Πέσμα, πίεσμα ἢ μόσχος. ἔστι δὲ ὃ σὺν τὸ φύλλον ἤρτηται.

Π εσοῦνται, πεσοῦσιν. ¶Πέσσει, πέσσειν, ἢ πέττειν καὶ νέμειν καὶ τεχνάσθαι τῇ διανοίᾳ. ¶Πεσσά, πεντέγραμμα καὶ κύβων βολάς, σοφοκλῆς ναυπλίῳ πυρκαεῖ, παρ' ὅσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον, διαφέρει δὲ πεττεία κυβείας. ἐν ἧ μὲν γὰρ τοὺς κύβους ἀναῤῥίπτουσιν. ἐν δὲ τῇ πεττείᾳ αὐτὸ μόνον τὰς ψήφους μετακινοῦσι. ¶Πέσσει, πεπαίνει. θεραπεύει. κατέχει. ἢ καταπραΰνει. ¶Πεσσῶν, πεσεῖν. ¶Πέσσεται, ὁπλᾶται. ἀρκάδες ὁπλίσαι. ¶Πεσσεύων, μετατίθεσαι τὴν γνώμην πρὸς τὸ κρεῖττον. ¶Πεσσήματα, πλάσεις. ¶Πεσσημάτος. πλάσεως. πλάσματος.

τὸ ἐκ διαλειμμάτων ἐπιπεσὸν ὄνομα. ἡ χρόνος, ἡ κύκλος, ἡ ἐν λόγοις καὶ ἡ περὶ γῆς περιήγησις. καὶ ἡ τάξις τῶν αἰώνων, καὶ ἡ περὶ χορὶς ἰατροῖς, καὶ ἡ ψῆφ. καὶ μέτρον τι τῶν μετάλλων. ¶ Περιόδων, χρόνων κύκλων. ¶ Περιοδῷ, κυκλώσει. ¶ Περιοίκιον, ὁ περὶ τὴν πόλιν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος, τινὲς δὲ περίβολον. ¶ Περιοίσει, αὐήσει ἐκ τοῦ νόσου.

Περιοκωχὴ, περιωπή. ¶ Περιωπὴ, ἀκρωτήρια, ὕψος, τόπος ὑψηλός. ¶ Περίοπτον, ἐπιφανῆ, πολυθέατον, περίβλεπτον. ¶ Περιορᾶν, ὑπερορᾶν.

Περιθεία. ἑορτὴ ἐν Κύπρῳ. ¶ Περιόργως, ὑπερόργως καὶ παρωρμημένως. ¶ Περιοριζόμενοι, περιεχόμενοι, γνωσκόμενοι. ἐξωλισθαίνοντες. ¶ Περιορίσαι, περινοῆσαι. ¶ Περιορισθῆναι, γνωρισθῆναι, διορισθῆναι. ¶ Περιοριστὸν, περιγραπτόν.

Περιουσία, περισσὸς πλῆθος. ¶ Περιουσιασμοῦ, πλήθους. ¶ Περιούσιον, πολὺ, περισσὸν, περιττόν. ¶ Περιούσιος, πλούσιος πολύς.

Περιοχὴ, περίστασις καὶ ὑπόθεσις καὶ φυλακὴ καὶ ἡ περὶ πάντων πολιορκία. ¶ Περιοχῆς, τετειχισμένης. ¶ Περιόψεται, καταφρονήσει.

Περιπαθῶς, συμπαθητικῶς. λυπηρῶς. διαπενθίς.

Περιπαλαχθῆναι, περιπλακῆναι. ¶ Περὶ πάντων, ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους. ¶ Περίπατοι, αἱ ἰσοεῖαι καὶ οἱ λόφοι, ἢ τόποι διακινήσεων. ¶ Περιπέζαι, τὰ περὶ ῥὶς πόλας. ¶ Περιπεζία, πεπηνῶος. ¶ Περιπείρω, περικεντήσει. Περιπέπαλκα, περιπεπάλυκα, περιπεπάληγμαι. ¶ Περιπετάσας, περιβαλών. ¶ Περιπεπλεγμένα. περιπεπλεγμένα τοῖς μέλεσιν, οἱ γὰρ ἀλεῖπται, τὸ σῶμα πλέγμα λέγουσιν. ¶ Περίπεπλον, τὸ περιπεπημμένον. ¶ Περιπτύσσεσθαι, πτύξας περιαπλώσας.

Περιπεπλῆχθαι, διαλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημόνως.

Περιπέτεια, ὑπόθεσις, συμπλήρωσις, σύμβασις.

Περιπετεῖς, περιερχόμενοι, ἐναντίοι, ἢ προπετεῖς, ἢ περιπεσόντες. ¶ Περιπεφρίξεσθαι, περικρούεσθαι.

Περίπτερον. πανταχόθεν, ἐξέχον. ¶ Περιπευκὲς, ἢ περίπευκος, περισσῶς πικρὸν διὰ τὸ χεῖσθαι, πικρὰ γὰρ ἡ πεύκη. ¶ Περιπυγίς. πόρνος μάχλος.

Περιπυγὶς, περιπυγὶς ἐμπυγίς. ¶ Περιπλὴξ, περιπλέγδην περιβάλλειν. ¶ Περιπλήξ. περιειληφώς. ¶ Περιπλεὶς, λίαν πλεονάκις.

Περιπλομένων, περιπλανωμένων ἤγουν περιερχομένων. ¶ Περίπλοας, περιόδους. ¶ Περὶ πόδα, οὕτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον. μεταφέροντες ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων, ἢ ἀκριβῶς.

Περίπολος, ἀντὶ τοῦ ἁρμόζοντος καὶ περὶ πόδα. τὸ ἡρμοσμένον ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων. ¶ Περιποιεῖται, προξενεῖ, ζωοποιεῖ. ¶ Περιποίησις, πλεονασμὸς, κτῆσις. Περιποιητικὸς, διοικητικός. ¶ Περιπολεῖ, περιοδεύει, περιέρχεται. ¶ Περιέπει, ἀναστρέφεται. περιπολεύει, κυκλεύει καὶ τὰ ὅμοια.

Περίπολος, φρουρὸς ἔφορος. ¶ Περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, θεράπευε. ¶ Περιπόνηρος, ἀρτέμων, παρὰ τὴν παρωνυμίαν τὴν περιφέροντος ἀρτέμωνος, εἰσὶ δὲ ἀρτέμωνες δύο. ¶ Περιπτεύει, ὅταν ἀφῇ αὐτὸν ὁ

ἄλλῃ ὁδῷ. ¶ Περιπρωκτιῶσι, συμφερομένῳ τῇ πυγῇ. ¶ Περιπτύσσομαι, καταφιλῶ.

Περίπτερα, οἱ ἀποσπινθηρισμοί. ¶ Περίπτερον, ὑψηλόν. πανταχόθεν ἐξέχον, ἢ στέγην ἔχουσαν ἐξοχήν.

Περιπτώσαντες. περιδραμόντες. ¶ Περιπτυχαί, περίβολοι. ¶ Περιπτύσσει. καταφιλεῖ. ¶ Περίπυσα, διαβόντα. ¶ Περιρραίνεσθαι, περιρραντίζεσθαι ῥαντίζεσθαι. ¶ Περιρρέζειν, τὸ ἐπὶ τοῖς καθαρσίοις θύειν. Περιρρεμβεῦσαι, περιφοιτῆσαι.

Περιρρίον, περὶ τὸ ἀκρωτήριον. ¶ Περὶ ῥέθει, περὶ ταῖς παρειαῖς. ¶ Περιρρυδὴς, περικεκλασμένος.

Περισσοβηθεὶς, οἱ δὲ περιερριμμένος, ἢ ὑπτιασμένος.

Περισαίνοντες κολακεύοντες περὶ τὸ σαίνειν ὡς τῶν κυνῶν τὴν οὐρὰν κινούντων. ¶ Περὶ σοί. περὶ σοῦ, ἐγγύς σου γνησίως διάκειμαι. ¶ Περὶ σοῖο, περὶ σοῦ καὶ περὶ σοῖο περὶ σοῦ. ¶ Περισσεία, τὰ πλέγμα φιλότητος. ¶ Περίσημον, διαβόητον. ¶ Περισπᾶν, ἀφέλκειν τοῦ προκειμένου. ¶ Περισκαίρουσι, περισκαρίζουσι. ¶ Περισκελὲς, σκληρὸν, δυσχερὲς, ἢ μέχρι τῶν σκελῶν. ¶ Περισκέπτῳ, πάντοθεν ὁρωμένῳ. οἱ δὲ μόνῳ κεχωρισμένῳ, ὥστε ἀπ᾽ αὐτοῦ περισκέπτεσθαι. ¶ Περίσκεψις, βάσκανος. ¶ Περισκύπτειν, περιβλέπειν. ¶ Περισσεῖν, ἐν κύκλῳ σείειν. ἢ περιτρέχειν ἢ φωνεῖν ἢ διώκειν. ¶ Περισσομένη, περιθεομένη. ¶ Περίσσονται, περιποιήσονται.

Περισσοκοπῆσαι, περισσολογῆσαι. ¶ Περισπᾶσθαι, περιποιήσασθαι. ¶ Περισπέρχου βοὸς, ὑπερεπειγούσης. ¶ Περισπερχὴς, περιώδυνος. ¶ Περισκέλια βρακκία φιμινάλια. ¶ Περὶ σπονδῶν, περὶ εἰρήνης. ¶ Περιστατὸν, περιστάντες. ¶ Περιστενὸς, οὕτω δράκων καλεῖται. ¶ Περισταλεὶς, κοσμηθεὶς, ἤτοι ταφείς. ¶ Περιστέραλον, περιστεζόμενον. περιερρόμενον τῷ χόλῳ. ¶ Περιστατήρια, σπλάγχνα.

Περιστατὸν, τὸ ἀναστατόν. ¶ Περίστασις, θλίψεις ἀνάγκη μέριμνα. ¶ Περιστεγανὸν, περιοστεγανόν.

Περιστένειν, ἐκθυμενεῖν. ¶ Περιστέλλεται, περικαλύπτεται. ¶ Περιστέλλειν, συγκαλύπτειν. συνάγειν. ¶ Περιστέλλει, καλύπτει, συστέλλει, κοσμεῖ σκέπει, φυλάττει περιβάλλει. ¶ Περιστελοῦμεν, τὰ αὐτά. ¶ Περιστένεται, πάνυ στενοχωρεῖ. ¶ Περιστήθιον, ἱερατικὸν ἔνδυμα. ¶ Περιστίρια, κοσμάρια ποιά. ¶ Περιστίαρχος, ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν. ¶ Περιστίξαι, περικυκλῶσαι, περιελθεῖν. περιελάσαι, ἀπὸ τοῦ στίχειν. ¶ Περιστιβεῖν πᾶν τὸ νεκρὸν ἐκπέμψαντες ὑπορρίψασι καὶ τὸ καθάρσιον ποιήσασιν. ¶ Περιστλεγγίσαι, περιξύσαι, στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα. ¶ Περιστοιχίσαντες, περιλαβόντες. ¶ Περιστολὴ περιβολὴ ἔνδυμα. ¶ Περιστόμιον, ὁ περιεπλωτίδος τόπος ἐν τῷ βρόγχῳ.

Περιστῷον, περίστυλον. ¶ Περίστροφος, ὁ τῆς ὑποσφαγίδος τόπος. ¶ Περίστῳον, περίστυλον. ¶ Περισυρεῖ, σύρει. ¶ Περίσφακτα, τὰ ἐπιθρήνητα, καὶ ἐπιμελῆ καὶ μοχθηρᾶς ἐπιφωνήσεως ἄξια. ¶ Περισφέτως, περιωδύνως, περιβοήτως. ¶ Περισχαλὴς, ὁ ὑποκρινόμενος τὸ πρόσωπον ὡς περικοχὸν καὶ φανίμωρφον, ψίαθρον ἐν ᾧ περιειλοῦσι τὰς ἰσχάδας.

Περίαλλον, περιφανῶς καλόν. ¶ Περίαλλοι, συνθῆκαι.

Περίδου, σύνθου, ἀπὸ δὲ παραβάλλεσθαι λέγεται. ἢ συνθήκας θέσθαι. ¶ Περὶ δουρί, περὶ τοῦ δόρατι.

Περίδρομοι, τοῦ ἄκτου τὸ ἀπειρόμενον χοινίον διὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω βρόχοις, καὶ πάντη περιέχεσθαι. τόποι περιφερεῖς στρογγύλοι. ¶ Περιδρόμοις, τείχεσι. περὶ τοὺς βεβλημένους τείχεσι κύκλῳ. ¶ Περιδρύφη, περιξέει. ¶ Περιδύεται, περιβάλλεται, κρύπτεται. εἰσδύεται. ¶ Περιδῦσαι: περιδύσασθαι.

Περίδυσον, ἀπόδυσον περιδύω ὅμοιον. ¶ Περιδώμεθα, συνθώμεθα. ¶ Περιέβαλλον, ἐκύκλωσαν.

Περιεδύσομαι, συνθηκοποιήσομαι. ¶ Περιέγραψε, περιεγένετο. ¶ Περιέδινε, περιεκύκλωσε.

Περιεδρύφθη, περιεξέσθη. ¶ Περιεζόμενον. περιεχόμενον. ¶ Περιέθει, περιέτρεχεν. ¶ Περιειλημμένως, περιεκτικῶς. ¶ Περιείληπτο, περιέγραπτο, ὃ ἐκεκράτητο, ἐκ τοῦ περιλαμβάνεσθαι.

Περιεῖναι, περιττεύειν. ¶ Περιεῖναι. ἔτι μέλλειν.

Περιείργασμαι, ποιήσας ἐποίησα. ¶ Περιεκώκυτο, περιηχεῖτο. ¶ Περιεκτικόν, τὸ περιέχον, ὅτι γενικόν, ἢ περιληπτικὸν ἐκ τοῦ περιβάλλειν, ἢ ὑπερέχον.

Περιεκτικώτατον, ὁμοίως. ¶ Περιεκτικώτερον, γενικώτερον. ¶ Περιέλαι, κόψον ἔπαρον ἀφελοῦ.

Περιελόμενος ἐπάρας. ¶ Περιελιχμήσατο, τῇ γλώττῃ ὡς δράκων περιεκάθηρεν. ¶ Περὶ ἐμέ, πρός με.

Περιέπει, περιέρχεται. περιεργάζεται. φυλάττει. θεραπεύει. ¶ Περιέπηξαν, ἔπηξαν. ¶ Περιεπλισμένη, περιεξεσμένη, περικεκαθαρμένη. ¶ Περιέπων, ἐνεργῶν. ¶ Περιεργία, ἡ πρᾶξις περισσή.

Περίεργον, περιττὸν ἢ στρεβλόν. ¶ Περιιερεία, καθαρσία. ¶ Περιερέττων, κωπηλατῶν. ¶ Περιέσομαι, περιγενήσομαι κρατήσω νικήσω, κατισχύσω, ὃ μέλλω περιγενέσθαι. ¶ Περιεσπάσθη. ἐσχίσθη. περισπᾶται. ¶ Περιεστήξει, περιστασθήσεται περιφράξει ἢ περικυκλώσει. ¶ Περιεστοιχισμένοι, οἱ περιέχοντες καὶ περιεχόμενοι. ¶ Περιετέμοντο, περιήλασαν. ¶ Περιετίθουν, ἐκρέμων. ¶ Περιέτυχον, συνέτυχον. ¶ Περιευτίζεσθαι, ἀπολοῦναι αὐτόν.

Περιέφραξαν, ἐσκέπασαν. ἐφύλαξαν.

Περιέχομαί σου, ἀντιποιοῦμαί σου. ¶ Περίζωμα, περιβόλαιον. ¶ Περιέχοντες, περιλαβόντες καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περίζυξ, ὁμόζυγος, σύζυγος.

Περιηγές, κυκλοτερὲς περιφερές. ¶ Περιήγε, ἔξω γράφει. ¶ Περιήγητος. ὁ περιπόρφυρος χιτών.

Περιηγμένα, περιφερόμενα. ¶ Περιήεσαν, περιήρχοντο. ¶ Περιήθλεν ὀγάπα. περίηθλον ὀγάπαν.

Περιηθέλωσεν, ἀκόντισεν. ¶ Περιώκασι, περιώρυξε περιέγραψε. ¶ Περιήκοντα, περιέγραψαν ὤρυξαν. ¶ Περίηλος, περίολος. ¶ Περιημεκτεῖ ἀγανακτεῖ, ἀνιᾶται. δυσκολαίνει. ¶ Περιῆν, ὑπῆρχεν ἐπλεόναζεν. ¶ Περιηρημένον, κεκομμένον.

Περιιόντα, περιιοῦσα. ¶ Περιηχήθη, περιεψιθυρίσθη.

Περιθείης, μάθοις πειραθείς. ¶ Περιθειῶσαι, περικαθᾶραι θείως κίσσος(?). ¶ Περιθέσθαι, περιποιήσασθαι, προσλαβέσθαι. κυκλῶσαι. ¶ Περιθοίδαι, δῆμος φυλῆς Οἰνηίδος. ¶ Περιθραυσθέντα, περιθραυσθέντα ῥαγέντα. ¶ Περιθρεκτέον, περιδραμητέον. ¶ Περιθυρεῖν. τὸ περὶ τὰς θύρας ἵστασθαι.

Περιίδμεναι, περισσῶς εἰδέναι. ¶ Περιιόντας, περιερχομένους. ¶ Περιιπτεύοντας, περιτρέχοντας.

Περιίσταται ὥρας, περιέρχεται τὰς ὥρας.

Περιισάμενος, κυκλεύσας. ¶ Περιίσκεψον, κύκλευσον σκόπησον, περίφρυγε, ἀνάστρεψον. περιστοιχίσασθαι, περιέλθη. ¶ Περιιών, περιερχόμενος. ¶ Περικάθαρμα. ¶ Περικαθαίρων, ἀναλύων τὸν περιφαρμακευμένον, ἢ τὸν γοητευμένον. ¶ Περικαλλές, λίαν καλόν. ¶ Περικαλλέως. περισσῶς καλοῦ.

Περικάμπτεται, περικιρᾶται. ¶ Περὶ καπνῷ, περὶ τὸν καπνόν. ¶ Περικάρδιος, ὑμήν, ὁ περὶ τῇ καρδίᾳ.

Περικάρπιος, τὸ λέπυρον σκέπασμα.

Περικεφαλαία, ἡ τῶν τριχῶν γεγονυῖα περιθετικὸν μέρος τῆς κεφαλῆς, ἢ κάσσις. ¶ Περικέχυται, περιείληφεν. ¶ Περικήδεο, φείδου φροντίζων. ¶ Περίκηλα, περισσῶς ξηρὰ τὰ περικεκαυμένα, περιεσχισμένα. ¶ Περὶ κῆρι, κατὰ ψυχήν. ¶ Περικλυτῷ, σφόδρα ἐνδόξῳ. ¶ Περικλυζόμενος, ὁραζόμενος λίαν. ¶ Περίκλομος, ὁ πλουτῶν. καὶ περὶ ὁ κυκλάμινος. ¶ Περικλυτός, ἔνδοξος, περισσῶς καὶ λίαν ὀνομασμένος διὰ τὴν τέχνην.

Περικνημίς, σκεπαστήριον τῆς κνήμης. ¶ Περικοῖται, κλοπαί, λῃστεία. ¶ Περίκουροι, οἱ ἐκ τοῦ κυκλωθῆναι ἁλισκόμενοι ἐν ταῖς μάχαις. ¶ Περικτιόνων, περίοικοι γείτονες. πέριξ οἰκούντων.

Περικτιόνεσσι, περιοίκοις. ¶ Περίκυκλον.* ἵνα ὑπερφῇ. ¶ Περίκωμα, κοίμημα. ¶ Περικωλεῶσαι. περιδρομῆσαι. ¶ Περιαγαγεῖν, στρογγύσαι. ἢ περισπάσαι λακώνων. ¶ Περιλαβεῖν, περιβαλεῖν καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περιλέγειν. τὰ περισσὰ φράζειν. ¶ Περιλεπτές, περιποίκιλον. ¶ Περιλεσχήνευτος, περίπυστος περιλάλητος. ¶ Περιληπτικόν, ἐφαπτόμενον. ¶ Περιλῆσαι, περιτρέψαι.

Περιλιχμώσασα, περιλείξασα. ¶ Περιλυγίζεσθαι, περιστρέφεσθαι. ¶ Περιμάχητον, ὑψηλὸν μέγα, ἰσχυρόν. ¶ Περὶ μέν, περισσῶς μέν. ¶ Περὶ μὲν φάσθαι, καταφρονοῦντας λέγειν. ¶ Περίμετρον ὑπέρμετρον μέγα, τινὲς δὲ ἔγκυκλον. ¶ Περιμήκεος, μακροτάτου. ¶ Περιμήκης, ὑπερμεγέθης.

Περιμήκετος, ὑψηλὸς ὑπερμήκης, ἢ περισσῶς μακράν, καὶ ὑψηλὸν ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον.

Περιμήκει ῥάβδῳ. ἁλιευτικῷ καλάμῳ. ¶ Περίνεα, περίνεον τὸ αἰδοῖον. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ περινεῖσθαι.

Περινάμενα περισπασκόμενα. ¶ Περιναίεσαι, περιβόλαια, οἱ ἐν κύκλῳ περιφέρεια παράκειται.

Περίνεως, ὁ δεύτερος ἱστὸς καὶ καθάπαξ τὰ διπλᾶ τοῦ νεὼς σκεύη. ¶ Περινῆσον. ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλῳ. ¶ Περινοεῖ, περισσῶς νοεῖ.

Περίνοια, μηχανὴ τέχνη. ¶ Περινομαία, περιφορά.

Περίναιος, τὸ αἰδοῖον. οἱ δέ, τὸν καυλόν, ἢ τὸ τῶν διδύμων δέρμα, ὅ ἐστιν ὁ ταῦρος.

Περινοστεῖ, περιέρχεται. ¶ Περινοστησάντων, περιελθόντες. κυκλεύσαντες ἢ ἐξιόντες. ¶ Περινοστοῦντες, περιφερόμενοι. ¶ Πέριξ, κύκλῳ. ¶ Περίοδος,

Π επαρμένος, φανερός. ¶ Πεπορεῖν, δοῦναι.
Π επερθῆναι, ἀπολωλέναι συντετελέσθαι.
Π επορπημένη, τῇ περόνῃ συνεχομένη. ¶ Πεπωρωμένοι, τετυφλωμένοι. ¶ Πέπαυθε, πεπαύσθατε.
Π έπυσμαι, ἀκήκοα. ¶ Πεπτήκασι, ἔπτηξαν.
Π επραδίλαι, εἶδος ἰχθύων. ¶ Πεπρημένος, πεφυσημένος. ¶ Πεπραχαμεν, ἐπράξαμεν. ¶ Πεπρά τορα, θαυμάσια. ¶ Πεπρίλος, ἰχθῦς ποιός.
Π επρυμένοι, σωροί. ¶ Πεπρωμένη, εἱμαρμένη.
Π επρωμένον, μεμοιραμένον. ¶ Πέπρωται, τετύπωται. ὥρισται. τὸ εἱμαρμένον ζητεῖν. ¶ Πεπρυτανευκώς, ἐπιμεμηνιευκὼς καὶ προσανηλωκώς.
Π έπλασθαι, ἀνεωχθῆναι. περιέχειν. ¶ Πέπλασται ἔπλασται. ¶ Πέπλη, προκύπτει τὴν στροφήν.
Π επλέον, φυλακτέον, ὁρατέον. ¶ Πεπλήνασ, περιβλεψάμενος. ¶ Πεπληκώς, δι' ἀσθένειαν καὶ ἡλικίαν πεπληκώς. Πεπισμένοι, μαθόντες, ἢ εἰδότες.
Π επύθωνται, ἀκούσωσιν ἀττικῶς. ¶ Πεπυκασμένα, ἐσκεπασμένα περικεκαλυμμένα. ¶ Πεπυρακτωμένα, πεπυρωμένα. ¶ Πέπυσμαι, ἀκήκοα, ἔμαθον, ἴδον. ¶ Πεπύσμεθα, ἠκούσαμεν καὶ τὰ ὅμοια.
Π επυσμένος, ἴδων καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Πέπυσο, ἠκηκόει.
Π επασμένον, κεκλασμένον. ¶ Πέπωκα, ἔπιον.
Π έπων, ἔκλυτος ἀσθενής. ¶ Πεπωρωμένοι, ἐσκληρωμένοι. τετυφλωμένοι. ¶ Πέρα, πλέον, ἐπέκεινα, ὑπεράγω. ¶ Περάαν, διεκπερᾶν. ¶ Περαιβοί, ἔθνος θεσσαλικόν. ¶ Περαίνει. ἐπὶ πέρας ἄγει πληροῖ. κινεῖ. ¶ Περαίνειν, ἀνύειν, ἀποπληροῦν.
Π έραιοι, οἱ πυλαιοικοὶ τὰ περὶ τοὺς ἀριθμούς.
Π ἐρραίτατον, πορρώτατον. ¶ Περραιτέρω, πλείω ἐμπροσθεν μετὰ τὸ τέλος ἄλλο. ¶ Περαιωθῆναι, τελειωθῆναι. ¶ Πέρα λόγου, ὑπὲρ λόγον.
Π έρας, τὸ τέλος καὶ ἡ λύσις, καὶ τὸ ἐπὶ γῆς πέρας.
Π εράσαι, διαβῆναι, ἀποδόσθαι ἐπὶ πέρατι τῆς γῆς, ἢ εἰς τὸ πέρας διελθεῖν. ¶ Πέρατα, τὰ τέλη.
Π έρασας, εἰς τὸ πέρας τῆς θαλάσσης διαπεράσας, ἐπώλησας. ¶ Περατεύει. ὀργίζει. στέλλει. λέγει.
Π εραιουμένην, ἐκπληρουμένην. ¶ Περγάμιον, δήμιον. ¶ Πέργαμος, ἡ ἀκρόπολις τῆς ἰλίου.
Π εργία, θεὸς ἡ ἄρτεμις. ¶ Περγοῦλον, ὀρνιθάριον ἀργειλωκόν. ¶ Πέργης, πρέσβεις οἱ αὐτοί.
Π έρδικας, καπηλεῖον, χωλὸς κάπηλος ὁ πέρδιξ ὅμεν ἐνθένδε τὴν παροιμίαν φασὶ διαδοθῆναι.
Π εραιώμεθα, συνθήκην παράσχωμεν. ¶ Περαιούμενοι, τελειούμενοι. ¶ Περαιοῦσθαι, διαπερᾶν πλοίῳ ἐπιβάντα. ¶ Περιέπισαν, ἐτίμησαν.
Π έρσαι, διαπράσαι. ¶ Παράτεια, ἡ παραγγέλλουσα τὴν ὥραν τοῖς κεκτημένοις. ¶ Πέρθαι, πορθῆναι. ¶ Πέρθετο, ἐπορθεῖτο. ¶ Πέρι, περισσὸν πλεῖσται. ¶ Περιαγκάμπτοις, καμπαῖς.
Π εριαγγέλλειν, τὸ συνάγειν ὄχλον ἐπὶ τὰς ἐκφορὰς τῶν τετελευτηκότων. ¶ Περιάγει, περιφέρει, ἢ κάμπτει. ¶ Περιάγνυται, περικλᾶται συντρίβεται. ¶ Περιέρχεται, περιχεῖ. ¶ Περιάγνυτο, περιεκλᾶτο καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περιαγρεῦος, περίλογος περιαγρευτής. ¶ Περιαιδεῖσθαι, περιέρχεσθαι, περιϊπνοοι. ¶ Περιαθρεῖν, περισκοπεῖν. ¶ Περιαίνυτο, περιελάμβανεν περιεῖχεν. ¶ Περίαλος, τὸ ἰσχίον. ὅταν εἰλεῖν. ¶ Περιαμπισάμενος. θερίσας.
Π εριαμμάτων, περιάπτων. ¶ Περικοιλος, ὁ ἐγκύκλιος αὐλή. ¶ Περιάπτων, περιαμμάτων.
Π εριαυθαδίζεται, ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται. ἢ μεγαλοφρονεῖ. ¶ Περιεαυτίζεσθαι, τὸ ἐν ἑαυτῷ ἐνδιατρίβειν, ἢ ἀποδιδόναι ἑαυτόν. ¶ Περιαυτίζεται μεγαλοφρονεῖ. ¶ Περὶ αὐτόν. πρὸς αὐτόν.
Π εριβάλλειν, περιλαμβάνειν. πείθειν, στρέφειν. εἰλεῖν.
Π εριβάλλουσιν, ὁμοίως. ¶ Περιβάλλεσθαι, ὑποβάλλεσθαι. ¶ Περίβαρα, ὑποδήματα.
Π εριβαρίδες, ὑποδημάτων εἶδος γυναικεῖον.
Π εριβασώ, ἡ ἀφροδίτη. ¶ Περιβεβυσμένος, περιπεφραγμένος. ¶ Περιβῆναι περιπλακότας, ὑπερασπίσαι ὑπερμαχῆσαι. ¶ Περίβησαν, ὑπερήσπισαν καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περιβλέπεται, περισκοπεῖ.
Π ερίβλεπτος, ἔξοχος, περιβόητος. ¶ Περιβόητος ὁ ἐπὶ κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ φήμην ἔχων. ¶ Περιβολή. περίβολος. περιστέρματος ὑπέρτιμος. ¶ Περίβολοι τείχη πόλεων, ἢ περίδρομοι. ¶ Περιβομβεῖσθαι. περιηχεῖσθαι. ¶ περὶ γάρ. περιττῶς γάρ.
Π εριγηθής, περιχαρής. ¶ Περίγειος, πρὸς τὴν γῆν.
Π εριγίνεται, περιοικεῖ περιττεύει. ¶ Περιγλαγέας, γεγαλακτωμένας. ¶ Περιγλαγές, περίπλεων γάλακτος. ¶ Περιγράφει, περιγίνεται, χωρεῖ ἢ συλλαμβάνεται, ἢ ἐν ἀγρῷ ὤν. ¶ Περιγραφή. περιαίρεσιν τοῦ πράγματος. ¶ Περίγραφον. οἱ διατίζοντες τοῖς μὴ ἀποδιδοῦσι τὸ ἀργύριον περιέγραφον. καὶ οὐχ ὑπερέβαινον ἕως * λύσωσι. ¶ Περιγείδας, περιφερείας. ¶ Περὶ δ' ἄλλων, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους. ¶ Περιδαρδάπτεσθαι, κατεσθίεσθαι.
Π εριδαρδάπτειν κατεσθίειν. ¶ Περιδέδρυφθη. περιεξέσθη. ¶ Περιδεής, περίφοβος. ¶ Περιδείδιθι φοβοῦ. ¶ Περιδινεῖσθαι, περικινεῖσθαι, περιπορεύεσθαι, περιστρέφεσθαι περιέρχεσθαι. ¶ Περιδινήθητην περιεστρέφοντο ὅμοιον. ¶ Περιδινήσεως, περιόδου καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περιδινηταί, περικινηταί καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περίδειμον, περατήν.
Π εριδεινός, περιπαθής. ¶ Περιδινοῦσι, περιστρέφουσιν. ¶ Περιδινοῦντα, περιοδεύοντα.
Π ερίδειρον, τὸ κατώτατον τῆς περιγραφῆς τοῦ τραχήλου. ¶ Περιδίσκος. περισσῶς δίσκος, περισσῶς εὐλαβηθείς. ¶ Περιδεῖσθαι, συντετάχθαι.
Π ερίδεχλίσιον θέ πάντη. περιτετειχισμένον δὲ κλίσιον, κύκλῳ περιβέβληται καὶ παρέχει τὸ κλίσιον τὸ ἐν κύκλῳ κρηπίδωμα βαθροειδὲς ἔχειν.
Π εριδέξιον φρόνιμον ὀρθόν. μηδὲν ἀριστερὸν ἔχον. καὶ οἱ μὲν περισσῶς δεξιόν, περὶ τὴν τοῦ δόρατος βολήν. οἱ δὲ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὡς τῇ δεξιᾷ βάλλων.
Π εριπνοή, ἡ πνοὴ δὲ τοῦ βορρᾶ. ¶ Περιδέραια περιτραχήλια. ἢ ἐνώτια. ¶ Περὶ δ' ἐστὶ, ὑπερέχει τε δὲ ἢ ὑπάρχει τε, ἢ κρατεῖ τε. ¶ Περιδευκές, περισσῶς πεποικιλμένον. ¶ Περιδέων, ἐμφόβων.

Πέλτη, ἀσπὶς, ἴτυν οὐκ ἔχουσα, ἢ ὅπλον σκέπασμα ἀκόντιον. ¶ Πέλτης, θράκιον ὅπλον καὶ εἶδος τάξεως. ¶ Πέλω, εἰμὶ δίδωμι, γίνομαι.

Πέλωρ, μέγας ὑπερφυής. ¶ Πέλωρα, θεῖα. δεῖματα, τέρατα, σημεῖα μεγάλα. ¶ Πελωρεύει, φανερῶς ποιεῖ. ¶ Πελώρης, τινὲς εἱμαρμένης.

Πελώρια, μεγάλα τέρατα. ¶ Πελώριος, μέγας δεινός. ¶ Πελώρου, θείου. ¶ Πέμμα, εἶδος πλακοῦντος καὶ πᾶν πεπεμμένον. ¶ Πέμματα, ποικίλα ἐδέσματα πληθυντικῶς. ¶ Πεμπάδος πεντάδος πεμπαζόμενοι, ἐπισκεπτόμενοι, ἐκπληττόμενοι, μεριμνώντων. ¶ Πεμπάς, φιακάς. ¶ Πεμπάσσασθαι, ἐξαριθμήσασθαι. ¶ Πεμπάζεται, κατὰ πέντε ἀριθμεῖται, τὰ γὰρ πέντε αἰολεῖς πέμπε λέγουσι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ψιλῶς ἀριθμεῖται. ¶ Πέμπε, αἰολεῖς πέντε. ¶ Πέμπελον, στωμύλον. λάλον, οἱ δὲ, λίαν γηραλέον. ¶ Πέμποι, ἀναπέμποι.

Πέμπουσιν, ἔπεμψαν, ἀνέπεμψαν κατέπεμψαν.

Πεμπώβολους. πέντε ὀβελίσκους, ἐκ μιᾶς λαβῆς συνεχομένους σφηνοειδῶς. ¶ Πέμφελα, δύσκολα, τραχέα βαθέα. ¶ Πεμφίδος, πομφόλυγος καὶ πληνώρ ψυχεῖ. ¶ Πεμφιδώδης πυρετός, φλεκταινώδης πνευματίας. ¶ Πεμφίξ, πνοή, ψυχὴ καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες. ¶ Πέμψις, ἐνεχυρασμός. ¶ Πενεῖν, πενητεύειν. ¶ Πενία, ἀχρημοσύνη, ἀπορία.

Πένεται, πονεῖ ἐνεργεῖ, ἀχρηματεῖ, κάμνει.

Πενέσται, οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι. οἱ πενόμενοι εἰργάζοντο τὴν γῆν. τινὲς δὲ οἱ εἵλωτες. τινὲς δὲ λάτρεις, ἢ ἐργάται πένητες ἢ ὑπήκοοι. ¶ Πενεσταδεῖν, κατεπαιστεῖν.

Πένης, ὁ αὐτοδιάκονος. ¶ Πένησσα, πτωχή.

Πενθεριάσειν. τὴν προῖκα δώσοι. ¶ Πενθερός, τοῦ νυμφίου ὁ τῆς κόρης πατήρ. ἡ πενθερὰ ἡ μήτηρ, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γαμβροῦ. ¶ Πένθος, συμφορὰ θρῆνος λύπη. ¶ Πέννα. πτέρνα. ¶ Πονεῖν, μεμελακωμένον. ¶ Πένοντο, ἐνήργουν. ¶ Πενταετήρων, πεντεετῶν. ¶ Πεντάχοινον, στάδιον. ¶ Πεντάχειρ, ὁ χείρ, ἡ εἰς πέντε μέρη. πένταχα. ¶ Πένταχος, ὃν πέλαφοι Βοιωτοί. ¶ Πεντεκτενῆ, ἐνδύματα οἷον πριόνων ὀδοῦσιν ἐμφερῆ πεποικιλμένα.

Πεντεκοῖται, τοσοῦτοι τοῖς κωμικοῖς ἐκεῖνον, οὐ μόνον ἀθήνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν σικελίᾳ. ¶ Πεντελία, ὄρος ἀρκαδίας ἐξ οὗ λάδων ὁ ποταμὸς καταφέρεται.

Πεντεσκτήριον, πενταετῆ. ¶ Πεντεσύριγγον ξύλον, πέντε ὀπὰς ἔχον καθ' ἃ δεσμωτήριον. τέσσαρας μὲν εἰς ἃς οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες ἐδεδοῦντο. μίαν δὲ, δι' ἧς ὁ τράχηλος. ¶ Πεντετηρὶς, πενταετηρίς.

Πεντηκοντόγυιον, πεντήκοντα γύας ἔχον. ἤτοι, πεντηκοντόπλεθρον. ¶ Πεντηκοντομέσολμιν. πλύσιμον, ἀργόν, μέσολμα, στέγα. ¶ Πεντηκόντορον. ὅπου οἱ στρατιῶται ἀνάγονται. ¶ Πεντόζος, χείρ.

Πεντόροβον, ἡ γλυκυσίδη. ¶ Πέξαι, κεῖραι, κτενίσαι. ¶ Πεξαμένη, κτενισαμένη τὰς τρίχας καὶ ξάνασα. ¶ Πεξίς, ψίλωσις. κουρά. ξύρησις.

Πεπάγουσα, ἁπαλή. ¶ Πεπαιδεῦσθαι, πεπαιδεῦσθαι. ¶ Πέπαιχεν, ἐπέπαιξεν. ¶ Πεπαίνεται, μελανοῦται, ὀπτᾶται, μαλάσσεται, πέπειρον γίνεται, πραΰνεται. ¶ Πεπαλαγμένον, μεμολυσμένον. αἵματι καὶ λύθρῳ, ἢ λελευκασμένον.

Πεπαληκέναι, ἐκπεσεῖν. ¶ Πεπαλημέναι, βεβλαμμέναι. ¶ Πεπαλμένος, βεβλαμμένος. ἐξάρθρος γεγονώς. ¶ Πεπαλόεντος, τραχέος. ¶ Πεπαλόεσσα, τραχεῖα.

Πεπασμένος, κεκτημένος.

Πέπαχνα, πλακοῦντα. ¶ Πεπάνναι, πραῦναι.

Πεπανὸς, ὁ πολὺν χρόνον ἔχων παρὰ τὸ ὀπτηθῆναι.

Πεπαρεύσημον, εὔφραστον σαφές. ¶ Πεπαρεῖν, ἐνδεῖξαι, σημᾶναι. ¶ Πεπάρθαι, πεπαρκέσθαι.

Πέπαμαι, δι' ὅλου κατέχομαι. ¶ Πεπαρόνημαι, καθήλωμαι. ¶ Πεπαρμένον, ἀνειρμένον.

Πεπαρονημένον, καθηλμένον, κατεσχημένον ἐμπεπαρονημένον. διαπεπαρονημένον. ¶ Πεπαρφυηκότων, ἀπακτησάντων ὑβρισάντων, παροινία γὰρ ἡ ὕβρις.

Πεπᾶσθαι, κεκτῆσθαι. ¶ Πεπάσονται, πότητας γάμοι. ¶ Πέπασα, ἐγέγευσα, ἐπεπληρώτο.

Πέπαυται, πέπαυται. ¶ Πεπαλαχωμένας, πεπυκνωμένας. ¶ Πεπεδημένος, δεδεμένος.

Πεπίθοιμεν, πείσοιμεν. ¶ Πεπιθοῦσα, πείθουσα. ¶ Πέπειρα, γραῖα. ¶ Πεπειρῆσθαι, γεγυμνάσθαι πεπαρθενεῦσθαι. ¶ Πέπειρον, τὸ πανθεὼ ὥριμον ἐκπεπλημένον ἀκμαῖον. ¶ Πεπείρους, ἑψημένας ἢ ἐπὶ ὀπώρας λαβεῖν, ἤτοι σταφυλάς.

Πέπεισμαι, ἐλπίζω θαρρῶ. ¶ Πεπεμμένην, ζυμωθεῖσαν ἐν κλιβάνῳ ἄρτον γενομένην. ¶ Πεπαίνεται, μαλάσσεται καὶ τὰ ὅμοια.

Πεπόραγκέναι, ἠνεγκέναι.

Πεπερασμένος, πεπληρωμένος. ¶ Πεπερημένος, ὁ πεπειρωμένος. ¶ Πέπευται, πέπεκται.

Πεπεσμένος, τεθλιμμένος. ¶ Πεπαλεσμένον, μεμολυσμένον. ¶ Πεπλαδηκώς, σεσηπὼς ὑγρανθείς.

Πεπλασμένον, μὴ ἀληθὲς ψεῦδος. ¶ Πέπλαται, ἥπλωται. ¶ Πέπληται. πέπληκται.

Πεπλισμένον, κοσμημένον, ἐκτενισμένον πεπλεσμένον. ¶ Πέπληγεν, ἔτυψεν, ἐκρότησεν. ¶ Πεπληγυῖα, πλήξασα. ¶ Πεπληγώς, πλήσσων.

Πέπληκται, κεῖται. ¶ Πέπλον, ἢ πέπλος, ἱμάτιον ἢ ἔνδυμα γυναικεῖον. ¶ Πεπλοιῶν. ἐνδυτῶν. θεραπόντων. ¶ Πεπνυμένοι, σώφρονες συνετοί.

Πεπνυμένον στόμα, σεσωφρονισμένον σιγηλόν.

Πεπνυμένος, φρόνιμος συνετός. ¶ Πέπνυσαι, συνετὸς εἶ. ¶ Πέπνυται, συνετός ἐστι. ¶ Πεποδήγημαι, δεδίδαγμαι, ὡδήγημαι. ¶ Πεποιημένον, ποιότητα ἔχον. ¶ Πεποίηται, πέπρακται.

Πεποιθώς, θαρρῶν. ¶ Πεποίθασιν, ἐλπίκασι πιστεύουσι, θαρροῦσιν. ¶ Πεποιθήσεις, θαρρήσεις, πιστεύσεις, ἐλπίσεις. ¶ Πεποιθυῖης, θαρρούσης. ¶ Πεποίθησιν, ἐλπίδα προσδοκίαν. ¶ Πεποιθέτατε, προσφιλέστατε φίλε. ¶ Πεποιθώς, ἐλπίσας πιστεύσας.

Πεποίωται, ὅταν τι ῥέπει. ¶ Πεποιωμένον, ποιότητα ἔχον, ἢ ἀναδεξάμενον. ¶ Πεπόλισται, ἔκτισται. ¶ Πέπομφα, ἔπεμψα. ¶ Πέπον, προσφιλέστατε προσηνέστατε, ἔκλυτε, μαλακέ.

Πέπονθα, ἔπαθον.

σωμαι. ¶ Πειράσονται, διάπειραν λήψονται.

Π ειρότιζε, πείραζε. ¶ Πειροτίζειν, πειρᾶσθαι, πειρᾶσθαι, προβιβᾶσθαι. ¶ Πειθεῖος. πιστὸς καὶ ἀστεῖος.

Π είρινθοι, νύμφαι ἐν κύπρῳ. ¶ Πείρινθος, πλέγμα τὸ ἐπὶ τῆς ἁμάξης τὸ πλινθίον τὸ ἐπιτιθέμενον τῇ ἁμάξῃ τετράγωνον. ¶ Πειρῶ, ἀντὶ τοῦ πείραζε.

Π ειρώμενος, πειράζων. ¶ Πειρῶν τὴν πόλιν, πειράζων διαφθείρειν. ¶ Πείσαντες, πιστεύσαντες, ὑγιάναντες. ¶ Πείσεα, λειμῶνες ἕλη. περὶ ποταμοί, πιώδεις ὑδατώδεις τόποι.

Π είσεα ποιέντα, τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις.

Π είσεσθαι, παθεῖν. ¶ Πείσεται, ὑπομενεῖ.

Π είσῃ, πεισματικῇ χώρᾳ. τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μενε. ¶ Πείσματα, σχοινία. ἀπόγεια, πρυμνήσια περιβόλαια. ¶ Πεισόμενον, παθεῖν μέλλοντα.

Π είσονται, πείσονται. ¶ Πείχεσον, δοκίμασον.

Π έκτει, κτένει, τίλλει, κείρει. ξαίνει.

Π εκτοῦμαι, τείχομαι, τίλλομαι.

Π εκτούμενον, τιλλόμενον τίλλοντα, πεκτεῖν γὰρ τὸ κείρειν. ¶ Πελάγια, τὰ κρόταλα, οἱ δὲ, ῥῖνα πλάγια. ¶ Πελαγίζειν, τοὺς ὀδόντας συγκρούειν καὶ περὶ πέλαγος ἀβαρῆ καὶ ἀλαζονεύεσθαι καὶ ψεύδεσθαι μεγάλα. ¶ Πέλαγος, μέγεθος. πλῆθος. βυθός. πλάτος θαλάσσης. ¶ Πελαγίζειν. ἐγγίζειν, πλησιάζειν. ¶ Πελαζόμενοι, ἐγγιζόμενοι.

Π έλαργη, τὸ ἐπακτόν. μέγιστον. ¶ Πέλανα, πόπανα μειλίγματα. ¶ Πελάνα, ὁ σκαλμίς. ἐν τοῖς χρησμοῖς, ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ἄλλου πράγματα καὶ θυσίαι ἢ πέμματα. ¶ Πέλανοι, πέμματα εἰς θυσίας ἐπιτήδεια.

Π έλανον, ἀφρὸν τὸν περὶ τὴν γῆν ἀφρὸν ἢ πέμμα τὸ πλακουντῶδες. ¶ Πέλανος, πέμμα ῥύπον ἔχον ῥυπαρόν, ὃ τὸ ἐκ τῆς πόλης πέμμα, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ κηρίου τιθέασι καὶ τὸ περιπεπηγότα τῷ στόματι ἀφρόν.

Π έλανον, τὸ τετράχαλκον λάκωνες.

Π ελαργικοὶ νόμοι, τὸ ἀντιφέρειν τοὺς γονεῖς πελαργικὸν ἀντὶ τοῦ πελασγικόν. πελαργοὺς γάρ φησι τὴν ἀττικὴν οἰκῆσαι ἀπὸ τῶν πελασγῶν, μεταφερόντων ἐπὶ τὰ πτηνά. ¶ Πελαργὸς, ἄγγος τὶ κεράμεον.

Π έλας, γείτων, ἐγγὺς πλησίον. ¶ Πελάσαι, ἐγγίσαι πλησιάσαι. ¶ Πελάσαιμι, προσεγγίσω.

Π ελασγοὶ, οἱ θεσσαλοί. καὶ πελασγικὸν ἄργος, ἡ θεσσαλία καὶ ἔνιοι τῶν βαρβάρων, καὶ γένος ἀπὸ πελασγοῦ τοῦ ἀρκάδος γενόμενον πολυπλάνητον.

Π έλασε, προσήγγισεν. ¶ Πέλασσεν, ἐγγίσαι ἐποίησεν ἐπλησίασεν. ¶ Πελασγικὸν τεῖχος οὕτω ἐν ἀθήναις καλούμενον τυρρηνῶν κτισάντων.

Π ελάται, οἱ διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν μισθῷ δουλεύοντες, τρεῖς μίσθαρνοι ἀπὸ τοῦ πέλας, ἢ θρέμματα.

Π ελάχνην βυβλίον ἐκ πέπλου. ¶ Πελιδνοὶ, οἱ τὰ ἀσπιδίσκια ἔχοντες. ¶ Πελεθοβάψ, θεόδωρος ὁ κωμικὸς ὁ ὑποκειτὰς οὕτως ἐπικαλεῖν. τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτὸν φασὶ γεγονέναι. ¶ Πελέθισμα, τὸ ἀφόδευμα. ¶ Πέλεθρον, μέτρον γῆς, ὃ φασι μυρίους πόδας ἔχειν, τινὲς δὲ σταδίου ἑκατόν.

Π ελεθρόνιον, ποικιλοφάρμακον.

Π ελεθρόνιος, ὁ χείρων ἀπὸ τοῦ πελεθρόνου, ἐν ᾧ ἐτράφη. οἱ δὲ πολυφάρμακος διδῶσι γίνεται.

Π έλει ὑπάρχει ἐστί. ¶ Πέλειαι, περιστεραί, καὶ αἱ ἐν δωδώνῃ θεσπίζουσαι μάντεις. ¶ Πελειοθρέμμονα νῆσον ἀριστοτέλης φησὶ διαφέρειν περιστερὰς καὶ πελείας.

Π ελείοις, κώοι. καὶ οἱ ἠπειρῶται τοὺς γέροντας καὶ τὰς πρεσβύτιδας. ¶ Πελεκὰν, ὄρνεον τὸ κολάπτον καὶ τρυπῶν τὰ δένδρα. ¶ Πελέκεα, πέλεκυν δίστομον.

Π ελεκκὸς, στελεὸς, ὃ ἐπὶ ξύλον εἰς τὴν ὀπὴν τῶν πελέκεων βαλλόμενον. ¶ Πέλεκρα, ἀξίνη.

Π έλεκυς, ἀξίνη δίστομος. ἢ σταθμὸν ἑξαμνιαῖον ἀρχαῖον οἱ δὲ δωδεκαμνιαῖον. ¶ Πελεκύστερον, τὸ στελεόν.

Π ελεμίζειν, σείειν, κραδαίνειν. ¶ Πολεμίζειν, διασεῖσθαι. ¶ Πέλον, ἦν ὑπῆρχεν. ¶ Πελενά, ζεῦγος βοῶν. ¶ Πελεός, ἀχαιὸς φθεὶξ καὶ μήποτε τὸν παρ' ὁμήρῳ πελεόν, δύναται δὲ ἢ τὰ πέλη τὰ ἐνθεσσαλία λεγόμενα δηλοῦν. ¶ Πελεσόθριον, νῆσον τὴν σαλαμινίαν. ¶ Πελεαστύδραι, συστρέμματα ὑδάτων. ¶ Πέλεται, ὑπάρχει γίνεται.

Π έλης, περιστερᾶς καὶ περσικῆς τὸ ἥμισυ λάκωνες.

Π έληται, γίνηται. ¶ Πελοδὸς, γέρων.

Π ελειάδες, περιστεραί. ¶ Πέλιαι. μέλαιναι, περιστεραί: φάσσαι. ¶ Πελιανόν, μολύβδῳ ἐοικὸς κατὰ τὴν χρόαν. ¶ Πελιγᾶνες, οἱ ἔνδοξοι, παρὰ δὲ σύροις οἱ βουλευταί. ¶ Πελίγξαι, ἐπιστραμμένη.

Π ελιδνὸς, μελανός, μόλυβδος, ἢ ὕφαιμον.

Π ελικᾶν, εἶδος ποτηρίου ξυλίνου διὰ τὸ πεπελεκίσθαι, ἄλλοι, ξυλίνη λεκάνη. ¶ Πέλιοι, μέλανες, ὠχροὶ ἢ χλωροί. ¶ Πελινναῖος, ὁ ζεὺς ἐν χίῳ.

Π ελιδνόν, πέλεθον. ¶ Πέλλα, λίθος.

Π έλλαι, ἀγγεῖα τινὰ, εἰς ἃ ἀμέλγεται τὸ γάλα, οἷον πέλλοι τινὲς οὖσαι, ἐν αἷς τὸ πῖος ῥυτέστι τὸ πέλα ὑπάλεῖται. ¶ Πελλαιόν, φαιὸν, καὶ μακεδονικόν.

Π ελλάνιος, ποσειδῶν ἐν κυρήνῃ.

Π ελλαντῆρα; ἀμολγία. ¶ Πέλλας πέλληρος, πρέσβυτης. ¶ Πέλλας καὶ πέλλαι, ποιμενικὰ ἀγγεῖα.

Π ελλασταί, ὑποδήματα ἃ περιτίθεσιν οἱ δρομεῖς περὶ τὰ σφυρά. ἵνα μὴ ἔξω στρέφηται: ¶ Πελλαχρόν, ἢ πελλαχνόν, πυρρόν. ¶ Πελλήν, κούφην καὶ φαιὰν τῷ χρώματι. ¶ Πελλήνη, πόλις ἐν ἄργει περὶ ἣν καὶ χλαῖναι, ἐπὶ διαφέρειν ἐδόκουν αἱ ἐν πελλήνῃ γενόμεναι, ὡς καὶ ἆθλα τοῖς νικῶσι δίδοσθαι.

Π έλληνον, στέψον. ¶ Πέλληρ, πολυφέγγες, ἀμολγεύς.

Π ελλητῆρες ὁμοίως. ¶ Πελλία, ἐπέλεθοι.

Π έλλιξ, κράνος. ¶ Πελλίς, ἢ πελλάς, λεκάνη.

Π ελλόν, φαιὸν χρῶμα. ἐμφερὲς τῷ πελιδνῷ.

Π ελλοπλαύραστον, ὀξύθυμον ἢ ἔκλαμον.

Π ελλύρον, μετέωρον. ¶ Πελλυταί, οἱ δεσμοὶ οἱ περὶ τὰ σφυρὰ καὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν δρομέων περιελισσόμενοι εἰς τὸ μὴ ἐκτραπῆναι.

Π ελλυτα καὶ πελλύτημα. δεσμός.

Π έλμα, τὸ κάτω τοῦ ποδός. ¶ Πελοπίδα, ἀγαμέμνονος γένος. ¶ Πελοπόννησος, πόλις τοῦ ἄργους. ¶ Πέλωρ, μέγα τέραστον.

Π έλτη, εἶδος ὅπλου δόρυ, ἢ μικρὰ ὅπλα.

καὶ ἡ μητραλοίας οὕτω συντίθεται. ¶ Πάτραι, πόλις τῆς ἑλλάδος. ¶ Πατρέμβατοι, ὁ ψιλοί.

Π άτρην, πόλιν, ἐπιτροπίας φυλὴν πατρίδα.

Π άτρης, πατρίδος, σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσιν. ¶ Πατριαί, φυλαί. ¶ Πατρῶαι, πατρίδι. ¶ Πατρίδα αἶαν πατρῴαν γῆν.

Π ατρίδος αἴης, πατρῴας γῆς. ¶ Πάτρην, τὴν πομπήν. ¶ Πατρίς, φυλῆς, πατρίδος. ¶ Πατριώτης, παρὰ ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος καὶ ὁ πολίτης.

Π ατρόθεν, ἀπὸ πατρός ἀπόδειξις ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμιόνων.

Π ατροκασιγνήτῳ, τῷ τοῦ πατρὸς ἀδελφῷ. ¶ Πατρόπολις, ἡ πατρῴα οἰκία. ¶ Πατρῴζουσαι, τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦσαι. ¶ Πατρῷον, τὸ τοῦ πατρὸς κατὰ τὸ πατρῷον. ¶ Πατρῷος, πατρικός. ¶ Πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων ἢ κτείνων. ¶ Πάτρωνες, οἱ πρῶτοι τῶν ἀξιωθέντων τῆς ῥωμαίων πολιτείας ὑπὸ ῥωμύλου ἑκατὸν ὄντες, ὥσπερ δευτέρων πατέρων τάξιν ἐχόντων. ἐκ τρίτου οἱ κρινόμενοι βοηθοὶ παραγινόμενοι. ¶ Πατρῷος ζεὺς, ναὸς καθιδρύθη πατρῴου διὰ καὶ ἄλλοι πολλοί. ¶ Πατοῦσαι, διατριβούσας. ¶ Παύεται, ἡσύχως γίνεται.

Π αῦλα, ἄνεσις ἀνάπαυσις. ¶ Παῦνον μικρὸν, οἱ δὲ μέγα ἢ ἀγαθόν. ¶ Παῦνις, ἀπὸ χειρὸς πανῦνον μέγα.

Π αῦρα, ὀλίγα εὐαρίθμητα. ¶ Παυράκις, ὀλιγάκις, ἢ οὐδὲ ὅλως. ¶ Παυρακίς, τὴν ὑπὸ πλείω σκιμάλλεσθαι καλοῦσιν. ¶ Παῦροι, ὀλίγοι ἐλάττους ὀλιγώτεροι. ¶ Παυσιβάκτρων, ἰσχυρῶν βακτηρίων χρωμένων.

Π αύσειεν, καταπαύσειεν. ¶ Παυσικάπη, μηχάνημα τροχῷ ἐοικὸς δι' οὗ τὸν τράχηλον εἴργουσιν ὡς μὴ δύνασθαι προσενεγκεῖν τὴν χεῖρα. ¶ Παυσηνεία, ἥρω τῆς ἀχαΐας ἐν ᾧ οἷς ὁ ἀρείων ἀπέθανε. καὶ προβλήματα ἢ φράγματα. ¶ Παυσωλή, ἀνάπαυσις τελευτή, κατάληξις.

Π αφλαγόνες, ἔθνος. ¶ Παφλάζει, βράζει, ἀφάζει.

Π αφλάζοντα, ἠχοῦντα, καχλάζοντα, ἀναβράζοντα. θερμαίνοντα. ¶ Πάφων, κτένας. ¶ Παχεία χειρί, τῇ ἰσχύϊ. ¶ Παχεῖν δραχμήν, τὸ δίδραχμον ἀχαιοί.

Π άχετον, παχύτερον. ¶ Πάχετες, πλούσιοι παχεῖς.

Π άχνη, ἡ ψυχρότης ἀπὸ τοῦ πήξεως, ἢ λεπτὴ χιὼν, ἢ παχεῖα δρόσος. ἢ τὸ πηγνύμενον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους.

Π αχνουμένης, αὐξωμένης. ¶ Παχνοῦται, θυμοῦται πήσσεται, παρὰ τὴν πάχνην, φρίσσει, λυπεῖται ἀνιᾶται. ¶ Παχύμεδρον, τὸ μεδίμνιον λεγόμενον.

Π αχυμερῶς, ἀδρῶς. παχέως. ¶ Παχύνη, παχὺν νοῦν ἔχοντες ἀνόητοι. ¶ Παχύπολις, ὃν ὑπὸ λιμοῦ καὶ φιλαργυρίας διδόασιν. ¶ Παχύτερον, ἀδρότερον οὐκ ἀκριβῶς. ¶ Πεαῶται, συγγενεῖς οἰκεῖοι λάκωνες.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Π εάρ, γλαυκίας. λιπαρόν. ¶ Πέδα, μετά, ἢ γῆ. ¶ Πεδάγρεον, μεταμέλειον, μεταλλητὸν, ποικίλην μεταλλακτόν.

Π έδη, δεσμὰ ποδῶν σκελίδος. καὶ κρίκοι ἐσκυτωμένοι ἐπὶ νεὼς τοῖς ποδεκλίοις καὶ τοῦ ἱστοῦ. ¶ Πέδιλα, ποικίλα. ¶ Πεδελθούμενος, μεταμελόμενος, μεταλλακόμενος. ¶ Πεδανῷ ὕπνῳ, ἢ πεδανῷ κούφῳ ἴσον ἀσκμένον, τινὲς δὲ ἢ βεβαίῳ. ¶ Πεδανὸς, ταπεινὸς ἐπιδεινός, ἢ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθός.

Π εδάρσιον, μετέωρον ὕψου. ¶ Πεδιανά, τὰ ἐκ πεδίων καὶ ὁμαλοειδῆ πετρώδη. ¶ Πεδαχνοῦται, ὀξυπλίσσεται καὶ τρυφᾷ. ¶ Πεδαεισμός, ἵππος φρυαγματίας καὶ μετεωρισμός. ¶ Πέδιλα, ὑποδήματα.

Π έδηθι, ἱκέτευσον μέτελθε. ¶ Πεδιλύει, ἱκετεύει μετέρχεται. ¶ Πέδρα, ὕστερα λάκωνες.

Π έδορον, ὕστερον. πέλορ. ὀπίσω.

Π έδη, εἶδος ἱππασίας καὶ ποδοσκελὶς δεσμός.

Π έδησιν, ὑποχείριον ἐποίησεν. ¶ Πεδιῆται, πεδινοὶ μέροι. ¶ Πεδιάδα γῆν, τὴν φωκίδα.

Π εδάλλαι, μεταπέμψασθαι, μεταλαβεῖν.

Π εδακὰ πρόβατα, πρόβατα ἀπὸ πεδιάδος καὶ οὐ λειμῶνος. ¶ Πεδιά τινες, πύλαι, τὰς πλησίον τοῦ θυμβραίου ἐν ἰλίῳ φησὶ, ἃς τινὲς ἐπιχειλὰς καλοῦσι.

Π έδιλα, ὑπόδημα, καὶ ἔστιν οἷον ποδοΐλλα.

Π εδόθεν ἀρχῆθεν ἐκ ῥίζης ἀπὸ γενέσεως ἐκ παίδων.

Π εδοίκης, μερίκους. ¶ Πεδοίκου, χελιδόνος συνοίκου, αἰχμάλωτις τροφῆς. ¶ Πέδον, γῆ ἔδαφος.

Π έδορος, μετέωρος. ¶ Πέδιτα, ἡμέρα ἐν ἡ οὖ γίνεται ἑορτή. ¶ Πεδώ, ἡ νῦν καλουμένη κλεψύδρα κρήνη ἐν ἄστει. ¶ Πέζα, ἡ ἀρχὴ τοῦ ῥυμοῦ διὰ τὸ πρὸς τῷ πέλῳ ὅθεν καὶ πέζα ἱματίου λέγεται ἡ ᾤα ἡ πρὸς τῷ πέλῳ τὰ κατώτατα μέρη. ¶ Πέζαι, μόσχοι. οὕτως ἐκάλουν τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας χωρὶς ὀργάνου. ¶ Πεζετέροις, τοῖς περὶ τὸν βασιλέα δορυφόροις. ¶ Πεζὴ λέξις, κοινὴ λέξις.

Π έζην, τὴν συνήθη ἢ κοινήν. ¶ Πεζὸς, κοινὸς ταπεινός. πεζοῖς δὲ τοῖς ἐκ ποδῶν πεζεύουσιν.

Π εζοφόροις ζώμασιν, αἰσχύλος ῥηΐτησιν ὥσπερ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων, τινὲς δὲ ποδήρεσι. ζῶμα δὲ τὸ ἔνδυμα. ¶ Πεζῶν, τῶν ὁδευόντων.

Π εζολόγοι τοῦ φίλου. καὶ πέζας ἑταίρας ἔλεγον τὰς μισθαρνούσας χωρὶς ὀργάνου. ¶ Πιθανίτης, πιστότης. ¶ Πειθαρχήσαντες, πεισθέντες.

Π είθειν, πείθειν. ¶ Πείθεσθε, πείθητε.

Π ειθήνιοι, ὑπήκοοι πειθόμενοι. ¶ Πειθήμων, πειθής.

Π ειθώ, πεισμονὴ πίστις. ¶ Πείθονται, πειθήνιοι εἰσίν.

Π ειθώ, ἡ ὀγδοάς. ¶ Πεικαμμοῦς, ὀξείας καὶ λεπτοὺς

Π εικεῖν, ξαίνειν. ¶ Πεικὸς, ξεῖον ξάμμα.

Π εικόν, πικρὸν πυκεδανόν. ¶ Πειλὸς, πᾶν τὸ πιλούμενον. ¶ Πεινέων, πεινῶν.

Π εινυρόν, εὔπορον. ¶ Πεινεῖν, πεινᾶν.

Π εῖραρ, πέρας. ¶ Πειράζων, ἐνεδρεύων ληστεύων.

Π ειραίδα, πειραϊκὸν παῖδα. ¶ Πειραιεύς, δῆμος.

Π εῖραι, πειρατικοὶ δόλος. ¶ Πειρᾶν, πειράζειν.

Π εῖραν ποιούμενος, πειράζων.

Π είραντες, ἐκκεντήσαντες. ¶ Πείρατα, πέρατα τέλος. ¶ Πειραταί, κακοῦργοι λησταὶ θηρευταὶ ἐν ὕδασι. ¶ Πειρᾶται, πεῖραν λαμβάνει, πειράζει, ἐνθάδε λῃστῶν πειρατεύεται. ¶ Πειρατήριον. τόπος λῃστῶν. ¶ Πειρᾶσθε, πειράσθητε. ¶ Πείρησαι, πείρασον. ¶ Πειρήθητε, πεῖραν λαμβάνετε.

Π ειρᾶσθαι, ἔσθ' ὅτε λῃστεῦσαι. ¶ Πειράσομαι, πειρά

Παρυφά. ἡ ἐν τῷ χιτῶνι περιφύρα.

Παροχετεύει, παραπλησιάζει, προσεγγίζει, παραπλησιάζει. ¶ Παραφέρει, παρορμᾷ. ¶ Παρυγρότας, αἱ τὸ ἔλαιον ἔχουσαι. ¶ Πάροχοι, παραβάται παρὰ πομποὶ καὶ οἱ συμπορευόμενοι τῇ νύμφῃ ἐπὶ τοῦ ζεύγους ἢ παράνυμφοι. ¶ Πάροχος, παράνυμφος.

Παροχῶν, διορυγμάτων. χαρισμάτων.

Παρψίς, ὀξυβάφιον, ἢ ἐμβάφιον. ¶ Πάρπατρος, ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος. ¶ Παρπαρος, ἐν ᾧ ἀγὼν ἤγετο καὶ χοροὶ ἵσταντο. ¶ Παρπασιδόντες, παραπίπτοντες. παραλογισάμενοι. ¶ Παρ πυλεῶνα, παρὰ πυλεῶνα. ¶ Παρ πυμάτην, παρὰ τὴν ἐσχάτην.

Παῤῥασία, πόλις ἀρκαδίας. ¶ Παῤῥάσιον, ὄρος ἀρκαδίας. ¶ Παῤῥήκος, πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ.

Παῤῥησία. ἐξουσία. ἄδεια. ¶ Π*αρσουλάκης, ὁ τὴν τρίβωνα ὅταν γίνηται ὡς θύλακος.

Παρτάδαι, ἄμπελοι. ¶ Πάρταζον, ὕγρανον λάκωνες. ¶ Παρτέλλεται, παρανατέλλεται.

Π*αρτετύμβει, παραφρονεῖ, ἡμάρτηκεν. ¶ Πάρτοι, πάρεστί σοι. ¶ Παρυμίς, μικρὸν τοῦ μήκει βιβλίον. ¶ Παρυφή. ὕφασμα. ¶ Παρυφίς, μεγάλην ῥοῦς ἐν ὕμνιδι. ¶ Παρφάμεν, παραβῆναι ἀπατᾶν.

Παρφάμενος, παραπείσας εἰπών, παρηγορήσας.

Πάρφασις, παραίνεσις συμβουλία παρηγορία ἢ ἀπάτη.

Παρφυσίδες, βάτραχοι. ¶ Παρῷ, παραλείπω ἢ συνῶ. ¶ Παρωάς. παρὰ καὶ λέγονται, ἵπποι τινὲς τὸ χρῶμα πυῤῥοί. ¶ Παρῳδοῦντων, παραγραφόντων χλευαζόντων ἢ λεγόντων.

Παρῳδοῦντων, ἐκβαλλόντων. ¶ Παρωκλασεν, ἐκοινώπισεν. ¶ Παρωλένια, τῶν χειρῶν τὰ ὄπισθεν.

Παρώλισθεν. ὠλίσθησεν, ἐξέπεσεν.

Παρώλεφα, τὰ ἀπὸ τῶν τενόντων μέρη. ¶ Παρώνυμα, παρωνυμίασμα. ¶ Παρώνυμον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος καλούμενον. ¶ Πάρωος, εἶδος τι πυῤῥοῦ χρώματος ἵππου. Παρώπαλα, τὰ περὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐν τῇ περὶ ἱπποτροφίας. ¶ Παρώπανος, ἐμβρόντητος. ¶ Παρώπια, τὰ τοῖς ἵπποις παρατιθέμενα δέρματα ἅτινες αὐθόλια λέγουσι παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς. ¶ Παρωπῆσαι, παρεωρᾶται.

Παρωπῆσαι, παρεωρᾶτο. ¶ Πάρωρον, παρὰ καιρόν.

Παρωσάμενος. ἀπωθήσας ἀποβαλών. ¶ Παρώσας, ἐξαναστήσας ὠθήσας, ἐκβαλών. ¶ Παρώσατο, ὥσατο καὶ ὤθησεν. ¶ Παρωσμένων, διωκομένων.

Παρώξυναν, παρώξυναν. ¶ Παρώχετο, παρῆλθεν ἐπορεύετο. ¶ Παροχετεύων, ὅταν ἀπὸ ῥύσου τὸ μέρος στρέφῃ τὸ ὕδωρ εἰς ἄλλον ὑδραγωγόν.

Παρωχημένας, παρελθούσας. ¶ Πᾶς, ὅλος ἕκαστος.

Πᾶσαι, ὅλαι. ¶ Πασάμενος, γευσάμενος, κτησάμενος. ¶ Πασάμην, ἐδεξάμην.

Πᾶσαν ἐπ᾽ αἶαν, πᾶσαν τὴν γῆν. ¶ Πάσαρνος, ἀρπόλης, ἢ ἀρτέμης. ¶ Πάσασθαι, γεύσασθαι.

Πάσατο, ἐγεύσατο, ἐκτήσατο. ¶ Πασάτο, ῥανάτω.

Πᾶσι δίκαιον. περὶ πάντων δή. ¶ Πᾶσις, κτῆσις.

Πάσκος, πηλός. ¶ Πάσμα, ὃ συνήρτηται πρὸς τὸ τοῦ φοροῦ φύλλον. ἔνιοι μᾶλλον ἐξίου. ¶ Πάσον, πᾶς λάκωνες. ¶ Πασπάλη, τὸ τυχόν, οἱ δὲ κέγχρον, ὁ ἄλευρα κέβινα. ¶ Πασπέριος, ὁ ἀπόλλων παρὰ παρίοις καὶ παρμιανοῖς. ¶ Πασσακίζουσι, πασσαλεύουσι. ¶ Πασσακίω. πασσάλῳ.

Πάσσακον, πάσσαλον. ¶ Πάσσαλοι, σφῆκας.

Πασσάλιον, τὸ ζυγοῦ ἐπὶ κιθάρας τὸ μέσον. ¶ Πασσαλόφιν, τοῦ πασσάλου, ὁ δὲ σχηματισμὸς βοιώτιος.

Πασσάλειος, σταυρός. ¶ Πάσσε, συνήθως ἡμῖν, πάσσε δ᾽ ἄλλος θεῖοι κρατευτάων καὶ ἐνεπίπλησε. πολέας δ᾽ ἐνέπασσεν ἀέθλους. ἔνθεν ἢ πάστος τὸ ποικιλόν ποικίλμα. ¶ Πάσσεται. ἐσθίει. ¶ Πάσσιρος, ὁ τὴν εἰρήνην κτήσας ἀποβόρειος, ἐκαλεῖτο εἰρήνη καὶ πελασσοῦς. ¶ Πάσσονα, παχύτερον, ὁ πλατύτερον καὶ πάσσοις ἐστίν. ¶ Πάσσουρς, εἰς ἀέρα χέοντος. ἢ σκορπίζοντος ἢ ῥίπτοντος. ¶ Πασσυδία, ὁμοῦ πάσῃ σπουδῇ ἢ ὁρμῇ. τινὲς δὲ πανδημεί.

Πασσυδίῃ, ὁμοίως. ¶ Πασσύεσον, ἀντὶ τοῦ πασσυδίῃ αἰολεῖς, τὸ πασσύεσον ὁμῶν ἀπάντων γένος. ¶ Πασσύρως, ἀθρόως. πανοικί. ¶ Πάσσων. ῥίπτων. χέων, σκορπίζων ἐπιπάσσων. ¶ Πάστα, βρῶμα ἐκ τυροῦ αὐάλου μετὰ σεμιδάλεως καὶ σησαμίου σκευαζόμενον, οἱ δὲ, ἔτνος, ἀλφίτοις μεμιγμένον. ¶ Παστάδαι, παστοὶ σκιαί. καὶ τῶν ἀμπέλων αἱ συστάδαι, καὶ τόποι ἔνθα ἐδείπνουν, ἀπὸ τοῦ πάσασθαι, ἴσως δὲ καὶ οἱ διαγεγραμμένοι οἶκοι, πάσαι γὰρ τὸ ποικίλαι καὶ ἔτι τοῦτο ὅμοιον. ¶ Παστάξ, πάσσαλος. ¶ Παστάς, στοά, πρὸς τὰς παστάδας νυμφῶν. ¶ Παστήεια, σπλάγχνα. τὰ ἐνεπτίδια κοιλία. ¶ Παστοφόριον, τὸ ὂν παστόν, φέρον, ἢ οἰκονομία. ἢ συναγωγή, ἢ ναὸς ἀνθός.

Παχαλκεῖς, πολύτεχνος. ¶ Παχητιᾶ, πάχει θάλλει, ἢ ἀκόλαστος ἢ αἰσχρᾶς ἡδονῆς ἡττᾶται.

Πατταγεῖ, ψοφεῖ. κτυπεῖ. ¶ Πάταγος, ψόφος κτύπος.

Παταικοί, θεοὶ φοίνικες, οὓς ἱστᾶσι κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν. ¶ Παττάλοις, πασσάλοις. ¶ Πάτανα, ξυβλία. ¶ Πατάνια, τὰ ἐκπέταλα λοπάδια ἢ τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια, ἃ παλάχεια καλοῦσι. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β βατάνια λέγουσιν.

Παταπῶ, πάλαι ποτέ. ¶ Παταρίς, πόλις καὶ ὄρος λυκίας. ¶ Πάταξε, ὑπὸ ἀγῶνος ἐπλήσσετο, ἐταράττετο. ¶ Πατάσσει, πλήσσει, κρούει, ξέμει, πάλλει φοβεῖται. ἅλλεται. ἢ παταξαι. ¶ Πατάσσω, ἠχῶ, δέρω, πλήσσω. ¶ Πάταχνον, σκεῦος λεπαδιω ἐμφερές. ¶ *Πάτειθι, εὐθύνεται.

Πατεῖν, πορεύεσθαι. ¶ Πατέοντο, ἐγίνοντο.

Πατέοιεν, καταπατοῦσι. ¶ Πατεούσιν, καταφρονήσουσιν. ¶ Πατεῖσθαι*, ἐσθίεται. ¶ Πατέρων, πλούσιοι ὁ πρόγονοι. ¶ Πατευτικόν, θηρευτικόν.

Πατηνόν, τὸ πεπατημένον κοινόν. ¶ Πατήρ, ὁ φύσας

Πατήεια, ἐγκύκλια, καὶ περὶ λίμνας μέρο τινά.

Πατηταί, οἱ ξυσταί. ¶ Πατίαι, χῶραι.

Πάτησαν, κατεπάτησαν. ¶ Πατικαλὶ ὑπὸ πάρθων. ¶ Πατικώματα, στιγάσματα οἴκου.

Πάτον, ἐδὸν πεπατημένην. ¶ Πάτος, ὁ πεπατημένος καὶ λεωφόρος ὁδός, καὶ ἔνδυμα τῆς ἥρας καὶ κόπρος.

Παξάλλαφος, θεῖος πρὸς πατρός.

Παῦλος, θαυμαστὸς ἢ ἐκλεκτὸς σύμβουλος.

Παξαλοίας, ὁ τὸν πατέρα ἀτιμάζων, παξοτύπτης.

λεται. ¶ Παρεῤῥωγότα, κατεῤῥωγότα. ¶ Παρεσκευασμένη γῆ, ἐφ' ἣ τις ὀφείλει δάνειον, καὶ ἡ ἐκδεδομένη ἐπὶ γεωργίᾳ. ¶ Πάρεσχεν, παρῆσαν.

Π αρεσθίεται, παραβιβρώσκεται. ¶ Πάρεσιν, ἄφεσιν, συγχώρησιν. ¶ Παρέσσεσθαι. πάρεσται.

Π αρέσμεθα, ἥλθομεν. ¶ Πάρεσο, παραγενοῦ.

Π αρεσόμεθα, παραγενόμεθα. ¶ Παρεσόμεθα, παρεῖναι μέλλομεν. ¶ Παρέσσυθεν, παρώρμησε καὶ παρεσσυμένη παραγινομένη. ¶ Παρεσπονδημένοι, ἔκσπονδοι παρανομημένοι. ¶ Παρεστήκει, παρεγίνετο.

Π αρέστησε, παρεγένετο, ἐξέστη. ¶ Πάρεστιν, ἔστιν ἐγγύς.

Π αρέσφηλεν, παρεσφάλλετο ἀποτυχεῖν ἐποίησεν.

Π αρέσφαλεν, ὁμοίως. ¶ Παρέσχεν, ἔδωκεν.

Π αρετάξατο, ἐν πολέμῳ τέθνηκεν.

Π αρετάξαντο, ἐπολέμησαν. ¶ Παρέτμηξεν, ἐξηφάνισεν. ¶ Πάρευνος, παραλελυμένος.

Π αρεζεύπασκε, παρεζεύγετο. ¶ Παρευημερεῖσθαι, νικᾶσθαι. ¶ Παρευημερηθείς, παροραθείς.

Π αρευθύνουσι, βιάζονται προσφέρουσιν.

Π αρευθύνωσιν. ὁμοίως. ¶ Παρευνάζων, παρακοιτάζων. ¶ Παραφάσεις, παραινέσεις. ¶ Παραφασίη, παραμυθίας. ¶ Παρεφέρετο, ἐδαιμονίζετο.

Π αρέφησε, παρεγράψατο ἠπάτησεν.

Π αρεχάζετο, παρεχώρησεν. ¶ Παρέχει, δίδωσι χορηγεῖ. ¶ Παρῆ, ἦλθε. ¶ Παρῆβον, παρὰ κρηνὶ ξύλον τι. ¶ Παρήνεγκεν, ἤνεγκεν, ἠπάτησεν.

Π αρηγορικῶς, παρηγορεῖς ἀπάτως. ¶ Παρηγορεῖ, παρακαλεῖ. παραμυθεῖ. ¶ Παρήρθη, παρηνέχθη.

Π αρήθη, ἐάθη. ¶ Παρήϊξαν, ἐκώλυον. ¶ Παρήϊον ὁ παρὰ τὸ γένειον τόπος καὶ κόσμος ἐπὶ μετώπου τοῦ ἵππου παρὰ γνάθον. ¶ Παρῆκεν, ἀφῆκεν εἴασεν ἔλιπεν. ¶ Παρήκτης, πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ.

Π αρήορει, παρεωρεῖτο. ¶ Παρῆκεν, εἴασεν ἀφῆκεν ἀπόλυσιν. ¶ Παρήλασε, παρεφθηξάμενα παρέβη.

Π αρήλατοι. παραμύθιοι. ¶ Παρήλθοσαν, εἰσελήλυθεν. ¶ Παρήμενος, παρακαθήμενος καὶ παρειμένος. ἔκλυτος. ¶ Παρημμένων, παρενηνεγμένων.

Π αρημοσύνη, θεραπεία. ¶ Παρηνέχθη, παρεκρεμάσθη. ¶ Παρῆξαν, ἐκώλυσαν.

Π αρήορος, ὁ παρακωρτούμενος ἄφρων, καὶ ἵππος ὁ παράσειρος ὁ ἐκ τοῦ ἅρματος ζεύγους. ¶ Παρήπαφεν, ἠπάτησεν, ἐξέστησεν. ¶ Παρηβεία, μωρία.

Π άρηβος, ὁ μωρός. ¶ Παρήσειν μὴ δοκεῖ.

Π άρησιν, χαύνωσιν. ¶ Παρησόμεθα, ἐάσομεν, παραχῶμεν. ¶ Παρήτησιν, ἐξήτησιν. ¶ Παρηυμάρησεν, κατεφρόνησεν. ¶ Παρθέμενοι, παραθέμενοι παραβάλλοντες, σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλάς.

Π αρθενίας, ἀβυρτακῶδές τι πέμμα.

Π αρθενική, παρθένος. ¶ Παρθένιοι, οἱ κατὰ τὸν μεσσηνιακὸν αὐτοῖς πόλεμον γενόμενοι ἐκ τῶν θεραπαινῶν, καὶ οἱ δὲ ἀνεκδότου λάθρα γεννώμενοι παῖδες, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἔτι παρθένους εἶναι τὰς γεννησαμένας αὐτούς, καὶ ποταμὸς παφλαγονίας, παρθένιος.

Π αρθενοπίπης, ὁ τὰς παρθένους ὀπιπεύων, οἷον παραβλέπων ἢ ἀπατῶν. ¶ Παρθένοι, τὰς ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων.

Π αρθένος παλληνίδος, ἱέρεια ἀθηνᾶς. ἔστι γὰρ ἱερὰ ἀθηνᾶς ἐν παλληνίδι. ¶ Παριαμβίδες, ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς ἰάμβους αὐτά φησι πεποιῆσθαι, ἃς οἱ κιθαρῳδοὶ ᾄδουσιν. ¶ Παριανός, ὁ δὲ ἐπιθέτου πειατος. ¶ Παριαύων, παρακοιμώμενος.

Π αριδρύσαντες, παρακαθίσαντες.

Π αρίεται, ἐᾷ. παραπέμπεται. ¶ Παρίημι, ἐῶ, καταλιμπάνω, συγχωρῶ. ἀφίημι. ¶ Παρείησιν, ἀφίησι συγχωρεῖ. ¶ Παρεικὸς, παρερχόμενον.

Π άροικοι, γένος τι ἀθήνησιν. ¶ Παριλλαίνουσα, παρεμβλέπουσα, ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. ¶ Πάρινον, πισὸν κάρχον. ¶ Πάρινος, πιναδος, πισὸς κάρχος.

Π αριππεύει, ἀφίησιν αὐτοὺς καὶ ἄλλη ὁδεύει. παρατρέχει. παρακολουθεῖ. ¶ Παρ' ἵππων, παρὰ τῶν ἵππων. ¶ Παρίσθμια. τὰ περὶ τὸν φάρυγγα.

Π αρίστασθαι, δ' ἁρπάζειν τοὺς παῖδας. ¶ Παρισώματα, ὁμοιοειδῆ. ¶ Παρίστατο, παρέστηκεν.

Π αριστῶ, ἀποδείκνυμι. ¶ Πάριτε, ἔλθετε.

Π αρκατέλεκτο, παρεκοιμᾶτο. ¶ Παρμέμβλωκε, πάρεστιν, ἢ παραμεμένηκεν, ἢ παραμεμόληκεν.

Π αρνάσιος, φωκεύς. ¶ Παρνασὸς, ὄρος φωκίδος.

Π άρνηθος, ὄχθος ὄρος δ' αὐτό. ¶ Παρνησὸς, δ' αὐτὸ ὄρος. ¶ Πάρνοπες, ἀκρίδες. ¶ Παρνόπη, καλλίστρατος ἀθηναῖος. ¶ Παρξίφιος, παρὰ τοῦ ξίφους.

Π αροδικὸς. παρόδῳ χρώμενος. ¶ Πάροδος, μέρος τι τοῦ νεώς. ¶ Παροδευόμενον, παροιμιαζόμενον, ᾀδόμενον. ¶ Πάροδοι, διαβάσεις. ¶ Πάροιθεν, ἔξωθεν, ἔμπροσθεν, ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου.

Π άροικοι, ξένοι παρεπίδημοι. ¶ Παροιμίαι, παραινέσεις παραμυθίαι νουθεσίαι. ἠθῶν ἔχουσαι καὶ παθῶν ἐπανόρθωσιν. ¶ Παροιμία, βιωφελὴς λόγος παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμενος, οἷον παροδία. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός.

Π αρ' οἶμον, παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ πάροιμος ὁ γείτων.

Π αροιμώσαντες, ἐκτραπέντες τῆς ὁδοῦ.

Π αροινία, ἡ ἐκ τοῦ οἴνου ὕβρις καὶ διαδίδοται ἁμαρτία.

Π αροινίαι, κραιπάλαι ὕβρεις ἀπὸ οἴνου.

Π αροινιάσαι. ὑβρίσαι, λοιδορῆσαι.

Π άροινος, ἁμαρτωλὸς μεθυστὴς ὑβριστὴς λοίδορος, ἔκλυτος. ¶ Πάροιος, πρᾶος. ¶ Παροίτεραι, ἡγούμεναι. πρότεραι. ¶ Παροισθέντι, παρενεχθέντι.

Π αροίσομεν, παρενέγκωμεν. παρακομίσομεν.

Π αροιστρῆσαι, παροξῦναι, ἐρεθίσαι. ¶ Παροιστρήσουσι, μαίνονται. ¶ Παροιστρῶσαι. ἐρεθίζουσαι, διεστηκυῖαι.

Π αροίτεροι, μᾶλλον, ἔμπροσθεν προάγοντες.

Π αροκλάζοντες. γονατίζοντες.

Π αρολκή, ὑπέρθεσις. ¶ Παρομαρτεῖ, παρακολουθεῖ.

Π αρὸν, ὑπάρχον συνόν. ¶ Παρόντα, προκείμενα.

Π αροξυνταί, οἱ τρεφόμενοι ὑπὸ τῶν ἑταιρῶν ὡς ἂν δὴ ἐρασταί. ¶ Παροπαιδία. εἶδος τι πέρας.

Π αρηπαίδιον. μικρὰ μάχαιρα.

Π αρορμᾶ. προτρέπεται. διεγείρει, παροξύνει.

Π αρ' ὅρμον, παρὰ τὸν λιμένα. ¶ Πάρος, ἔμπροσθεν πρότερον. ¶ Πάρος γε, πρόσω καὶ τὰ ὅμοια.

Π αροξύνει, διεγείρει. ¶ Παρ' οὐδὲν, εὔκολον. εὐχερές.

Π αρουσία, οὕτως ἐκάλουν τὰ ὑπάρχοντα παρουσίαν ἡμῖν καὶ ἡ παρὰ πρόθεσις παρέλκει. μένανδρος ὑδρείᾳ

ὥρα θέρους, ὁ κατὰ τὸ θέρος ἀκμάζουσα. ¶Παραυ-
τα, παραχρῆμα εὐθέως παραυτίκα. ¶Παραυτό-
θι, παρ' αὐτόθι. ¶Παραυχενίζων, παρακλίνων.
Π αράφημι, παραινῶ. ¶Παραμυθοῦμαι, συμβου-
λεύω. ¶Παραφθαίησι, παραδράμοι. ¶Παράφο-
ρα, παρατετραμμένα. ¶Παράφορμα, ἀρχὴ τῆς τῶν
συνεξιόντων βασιλεῖ. ¶Παράφορος, παραφερόμενος
παράμωρος, ἐξεστηκώς. ¶Παράφρων, ἀνόητος.
Π αραχαράσσων, παραπλάσσον παρασημαῖνον.
Π αρὰ χεῖρα, μετὰ χεῖρα ἐν χερσί. ¶Παραχέεται,
κακῶς λέγει. ¶Παραχρῆμα, παραυτίκα, ἀθρόως.
εὐθέως. ¶Παραχωρημάτων. ἐκβολῶν. ¶Παρα-
ψίδες ὁ παροψίδες τὰ μεγάλα ξυλία. ¶Παρα-
ψυχὴ, παραμυθία. ¶Παρδάκων, δίυγρον.
Π αρδαλέην, παρδαλέως δοράν. ¶Πάρδαλις, ποι-
ὸς ὄρνις. ¶Πὰρ δὲ, παρὰ δέ. ¶Πάρεδροι, οἱ
κοσμηταὶ τῆς καθέδρας. ¶Παρειάσαι. πλαγιάσαι.
Π αρέβασκε, παρεβάτει. ¶Παραβλήδην, ἐρι-
στικῶς. ¶Παραγγεγραμμένος, ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς
πολίταις τεταγμένος δημοσίοις πᾶσι:
Π αρέγγραπτος, νόθος παραγεγραμμένος. ¶Παρεγ-
γραφέντων, ῥαδιουργηθέντων. ¶Παρεγγυᾷ, πα-
ραγγέλλει, διαδίδωσιν. ¶Παρεγγυᾶται, λέγει πα-
ραδίδωσιν, ἐντέλλεται, παραινεῖ. διδάσκει, προλέγει,
παραγγέλλει διαβεβαιοῦται, ὁ πάρεγγυς.
Π αρεγγυόωντος, παρασχόντος. ¶Παρεγχρίψεται,
ἐγγίσαι προσπελάσαι. ¶Παρ' αἰδοίησι, παρὰ τοῖς
αἰδοῦς ἀξίοις. ¶Πάρεδρον, παρακαθήμενον,
παρακείμενον, σύνθρονος. ¶Πάρεδρος, ἀρχή τις. καὶ
αὐτὴ ἡ κελεύουσα παρέδρους δίδοσθαι ὑπὲρ τοῦ τὸν
ἁμαρτάνοντα μηνύεσθαι. ¶Παρέζεο, παρακαθέ-
ζου. ¶Παρεζόμενος, παρακαθήμενος.
Π αρεθεὶς, ἐκβληθεὶς. ἐάθεις. ¶Παρεθεωροῦντο,
κατεφρονοῦντο. ¶Παρεθήγοντο. παροξύνοντο.
Π αρειὰ, γνάθος. ¶Πάρει, ἦλθες. ¶Παρείαι, ὄ-
φεις, ὄφεων εἶδος μεγάλας παρειὰς ἐχόντων. ταῦτα
δὲ ἥκιστα δάκνει ἀνθρώπους. ¶Παρείθη παρελύθη,
ἐχαυνώθη ἐκρεμάσθη, ἐχαλάσθη ἐάθη. ¶Παρεῖται,
παρέλθη παρελύθη. ¶Παρείλαμεν, παρεσπάσα-
μεν. ¶Παρεῖκε, παρέρχεται. ¶Πάρειμαι, πα-
ραλέλυμαι ἐκλέλυμαι. ¶Παρειμένος, παρα-
λελυμένος ἐκλελυμένος, παράλυτος, παρεωραμέ-
νος. τετελευτηκὼς ἢ καταπεφρονημένος. ¶Πα-
ρειμένως, καταφρονητικῶς ὁμοίως. ¶Πάρειμι, ἐῶ,
ἢ παραλελυμένος. ¶Παρείμεν, εὑρέθην ὑπάρχων.
Π αρεῖναι, ἐᾶσαι. Παρεῖξαι, παραχωρῆσαι.
Π αρείπῃ παραλογίσηται. ¶Παρειπεῖν, παραμυθή-
σασθαι. ¶Παρειπέσαι, παραπείσειν παραλογίσα-
σθαι. ¶Παρειμένων, παρεωραμένων.
Π αρεῖξαν, ἐκώλυσαν. ¶Παρεὶς, ἐάσας ἀφεὶς. κατα-
λιπών. ¶Παρείσακτον, ἀλλότριον. ¶Παρεί-
σειον, κράσπεδον ἀκρωτήριον. ¶Παρείσθωσαν.
παραλυέσθωσαν. ¶Πάρεισιν, εἰσίν. ¶Παρεισκεί-
νεται, παρεισέρχεται, παρεισβάλλει. ¶Παρεισ-
ρέων, παρεισερχόμενος. Πάρεστε, παρέλθετε.
Π αρεκίργνα, παρέμισγε. ¶Παρεκλίθη, παρεμυ-

θη. ¶Παρέκλασε, παρῆλθεν. ¶Παρ' ἐκνόου
ὀγαγίμου, τὸν νοῦν παρελογίσατο μου. ¶Παρεκμη-
τὸν, παρατομητόν. ¶Παρεκναμενοῦντο. παρεσ-
πουδάζοντο ἐπιπόνως. ¶Παρεκρότει, παρώξυνε.
Π αρεκρούσατο, ἐχλεύασεν. ¶Παρεψηφίσατο. δι-
εσκέδασεν. ¶Παρεκτικὸν, παρεχόμενον.
Π αρεκόπτου, ἠφάνιζες. ¶Παρέλαβες, ἐπαιδεύθης.
Π αρελάσσας, παραδραμών. ¶Παρελέγετο, παρὰ
τὸν αἰγιαλὸν ἔπλεεν. ¶Παρελέξατο, ἐκοιμήθη
παρεκλίθη. ὁ παρεπλέξατο. τὸ γὰρ παραπλέξαι τι-
νὰς παραλέξασθαι, καὶ λέξασθαι λέγουσιν.
Π αρελεύσεσθαι, παραδραμεῖν καὶ παραλογίσῃ.
Π αρελεύσεται, παραδράμοι παρέλθῃ. ¶Παρε-
ληλυθότας, παραβαίνοντας. ¶Παρελθόντων,
εἰσελθόντων. ¶Παρέλκεται, διατρίβει.
Π αρέλκον, περιττὸν βραδὺ, παρατεῖνον. ¶Παρέλ-
κυσις, βράδος βραδυτής. ¶Παρελογίσασθε, ἀπα-
τήσατε: ἐψεύσασθε, ἐχλευάσατε. ¶Παρελύθη-
σαν, ἠσθένησαν. ¶Παρέλυσε, καθεῖλεν ἐξέβαλε.
Π αρεμβαλεῖ, παρεντίθησιν. ¶Παρεμβαλεῖ, ἐπι-
σκέπει. ¶Παρεμβάλλοιν κλῆρον, συγκληρώ-
σαιτο. ¶Παρεμβολὴ, στρατόπεδον παράταξις, ξί-
φος στρατιᾶς ὁ πλῆθος, ὁ οἴκησιν ὁ κάστρον.
Π αρεμπίνειν. τὸ ἐκ τοῦ λόγου πίνειν. ¶Παρέμοιγε, πα-
ρὰ σοὶ χάρμοι. ¶Παρεμφάρακτος, ἀσελγής.
Π αρεμφαίνεσθαι, παραδηλοῦσθαι. ¶Παρεμφερὲς;
ὅμοιον. ¶Παρεὸν, κατὰ τὸ ἑξῆς. ¶Παρενθετῆ,
παρατιθῆ. ¶Παραίνεσις, συμβουλία. διδασκα-
λία. ¶Παρενεγκεῖν, παραθεῖναι, παραβαλεῖν.
Π αρενένκον, παρετίθεσαν ἀθρόως, παρεσπάρθισαν.
Π αρένθετος, παρείσακτος. ¶Παρενθῆκαι, μετενήνε-
κται ἀπὸ τῶν τεχνιτῶν τῶν παρεργαζομένων ἔνια
λεπτά. ὁ ἀπὸ τῶν πλοϊζομένων. παρεντιθέασι γὰρ
τοῖς φορτικοῖς κοῦφα ἀπὸ τῶν καμίνων. τοῖς δὲ πί-
θοις πινακίσκοι παρεντίθενται καὶ λεπτά.
Π αρέντες, παραλείψαντες ἐάσαντες. ¶Πάρεξ, χω-
ρὶς ἐκτός. ¶Παρεξειρέσιον, τὸ κατὰ τὴν πρῷραν
περὶ τῶν κωπῶν ὥστε λέγει τις πάρεξ τῆς εἰρεσίας.
Π αρελέξατο, παρεκοιμήθη. ¶Παρεξουλημένος,
ὑπὸ γήρως τὸν νοῦν παρεξηυλημένον ἔχων ἀμυδρόν
μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσοτίλων τῶν ἐν τοῖς αὐ-
λοῖς, αἳ γὰρ κατατετριμμέναι, ἐξηυλῆσθαι λέγονται.
Π άρεξ ὁδοῦ, ἔξω τῆς ὁδοῦ. ¶Παρεξείποιμι, πα-
ρὰ τὴν ἀλήθειαν εἴποιμι: ¶Πάρεξ, τὸ θεῖον χρῆμα
ἔξω τῆς μίξεως. ¶Παρεοικὼς, παρόμοιος.
Π αρεόντα, παρόντα. ¶Παρέπαφεν, παρέπεισεν.
Π αρεπίδημος, πάροικος. ¶Παρεπλέγχθη, παρε-
κρούσθη. ¶Παρεπταμένα. περιττά. ¶Παρεπτά-
μενον, περιττόν. ¶Πάρεργον, νόθον, ὡς μικρόν τι
τῶν ἀναγκαίων. ¶Παρεργότατα, κατεργασμένα
τα. ¶Πάρεργος, ἀκαίρως ῥαθύμως.
Π αρέῤῥαιντο (?), ὀλίγα ἀφαιρεῖται. ¶Παρ' ἐρινεόν, παρὰ
τὸν ἀγρίαν συκῆν. ¶Παρερρήξεσθαι, παρατάξαντο
ἐν πολέμῳ φαντασίαις, κρείσσω δὲ μετὰ τὸ ῥεῦμα.
Π αρερρυπωμένα βιβλία, οἷς καινὰ προσπλάττομεν.
πρὸς τὸ ζωγραφῆσαί τινα. ¶Παρέρχεται, ὑπερβάλ-

συμβουλεῦσαι. ¶Παρὰ ναῦφιν, παρὰ τῶν νεῶν.

Παρὰ νῆας, παρὰ τὰς ναῦς. ¶Παρὰ νηυσὶ, παρὰ τοῖς πλοίοις. ¶Παράνοια, ὑπερηφανία.

Παράνομος, ἄνομος, ἄδικος. ἄθεσμος ἁμαρτία.

Παράντα, τὰ παρὰ τὸ ἀντικρὺ, οἷον πλάγια, τὰ παρατετραμμένα ἐπὶ εὐθείας ὁδοῦ. ¶Παράνυμφος, νυμφευτεία. ¶Παραξιφὶς, μάχαιρα.

Παράορος, σειραφόρος. ¶Παραός, ἀετὸς ὑπὸ μακεδόνων. ¶Παράπηγος, μάνδαλος θύρας.

Παραπαίει, παρακόπτει μαίνεται. ληρεῖ παραφονεῖ.

Παραπλησίως, ὁμοίως. ¶Παράπαιστος, παραπλὴξ, ὁ παρειμένος. ¶Παράπαν, παντελῶς καθόλου. ¶Παρὰ πάντας, ὑπὲρ πάντας.

Παραπειθόμενος, ἐπιβαλλόμενος. ¶Παραπείσῃ. παραπαίξῃ. ¶Παραπέμποντες ἀπωθούμενοι.

Παραπεπίθοιμι, παραπείθοιμι. ¶Παραπεπλεγμένως, συμπεπλεγμένως. ¶Παραπετάσματα, παρακαλύμματα. ¶Παραπήχιον, ἱμάτιον, τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν. ¶Παραπικραίνων. παροργίζων. ¶Παραπλαγξάσας, πλαγιασάμενος. ¶Παραπλέξασα, παρακρουσθῆναι ποιήσασα. ¶Παραπλασμὸς, ὁ ἐν ταῖς τῶν αὐλῶν τρύπαις ῥύπος. ¶Παραπλέξαι, ἐμπλέξαι.

Παραπλάσματα, τὰ κηρία τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς ζητήμασιν ἐν τοῖς βιβλίοις. ¶Παραπλῆγος, μανιώδη. ¶Παραπλῆγας, διὰ τὰς ἄκρας ἀνατεινούσας ἔχοντας αἰγιαλοὺς ἢ πέτρας. ¶Παραπλήγων, μαινομένων. ¶Παραπληγία, παρακοπή.

Παραπλὴξ, παράφρων τὰς φρένας βεβλαμμένος. μανιώδης παρακόπτων παραφρονῶν. ¶Παραπληξία, μανία. ¶Παραπλήσιος, ἐμφερὴς ὅμοιος.

Παραπλεῖον, ἐκπλεῖστον. ¶Παραπλόκαμος, ἡ παραπεπλεγμένη τὰς τρίχας. ¶Παραπλομένοισι, παροῦσι. ¶Παρὰ πλεόνεσι, παρὰ πολλοῖς.

Παραπλώζειν, τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἵστασθαι, ἢ ἰέναι.

Παραπόδα, εὐθέως ἐγγύθεν. ¶Παρὰ πολὶ, παρὰ τοῖς ποσί. ¶Παρὰ πολύ. πολύ. ¶Παραπρεῖν. παραπράττειν. ¶Παραποιήσασθαι, παρασφραγίσαι. ¶Παραπρονοῆσαι, ἐνθυμηθῆναι νοῆσαι.

Παραπομπὴ, μετακομιδή. ¶Παραρρεῖν, φλυαρεῖν.

Παρρησίαι, παραινετικοὶ σύμβουλοι. παραμυθητοί.

Παραρρητοῖσι, παραμυθητοῖς. ¶Παραρύματα, δέῤῥεις. ¶Παραρτίζεσθαι, παρασκευάζεσθαι.

Παραρυεὶς, μετεωρισθεὶς ἢ παραπεσὼν. ¶Παράρυμα σοφοκλῆς πολυξένῃ. παρὰ ῥῦμα παλὸς ὡς κρεμαμένων τινῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ ἅρματος πρὸς κάλλος. τινὲς δὲ χοινίον ἐν ταῖς ναυσὶν, οἱ δὲ ὑπόδημα.

Παρασημὶς, τὸ παρὰ τὸν ῥυμόν. ¶Παραρυτεῖν, παρέχειν. ¶Παραρρουώμεθα, ὀξωλισθώμεν.

Παρυόμενον, παραποσόμενον ἢ παρυὲν.

Παρασάγγας, εἶδος μέτρου περσικοῦ. ¶Παρασάγγι λόγῳ, οἱ πέρσαι διὰ διαγγέλλοντας οὕτω λέγουσι.

Παρασάγγης. μέτρον ὁδοῦ τριάκοντα σταδίους ἔχον.

Παρασκεάσαι. ἐρεῖ δὲ καὶ κάλυτρον, ἢ κάλλυντρον τὸ σάρον καὶ κόρηθρον καλεῖται. ¶Παρασεσυρμένοι παρελκόμενοι ὑποσκελισμένοι. ¶Παράσημα,

τὸ ἐπίσημα. ¶Παρασημαίνει, παραχαράττει παραδηλοῖ. ¶Παράσημον, ἀδόκιμον κίβδηλον, ἀπὸ τύπου καὶ τῶν νομισμάτων τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεται. ¶Παράσιτοι: ἀρχὴ ὡς τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκδοχήν. ¶Παράσιτος, κοιλοζάπαζος.

Παρασιωπῶν, μακροθυμῶν. ¶Παρασκευάζεται. εὐτρεπίζεται ἑτοιμάζεται. ¶Παρασπάς, φῦσιν ἀποσπασμένον. ¶Παρασπάσασθαι, ἀφελέσθαι.

Παρασπίζουσι, σύννους συνοικοῦσι. ¶Παρασπιστὴς, παρεστὼς ὁπλίτης. ¶Παρασπονδεῖ παραβαίνει τὰς συνθήκας. ¶Παρασπονδοῦντες, ἐχθραίνοντες πολεμοῦντες. ¶Παρασπῶν, συλῶν.

Παραστάδες, οἱ πρὸς τοῖς τοίχοις τετραμμένοι κίονες.

Παραστάδον, ἐκ τοῦ σύνεγγυς: ὁ παραστάτης, ὁ παραστατικοὶ, ἢ κατὰ τρόπον, ἢ κατὰ τὸ δέον. ¶Παραστάθμιος, ἐπὶ θύρας τὰ πρὸς τοῦ σταθμοῖς.

Παράστανον, λόγχη. ¶Παράστασις, φυγὴ καὶ τὸ φυγαδεῦσαι παραστήσασθαι. ¶Παραστάται, τὰ ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἀγγεῖα καὶ οἱ πρὸς τὰς ᾠὰς στήμονες.

Παραστάτην, προστάτην. ¶Παραστάτησον. παραστάτης γενοῦ νίκησον. ¶Παραστατὶς, ἀγγεῖον θερμαντικόν. ¶Παραστίλλεται, ἀναστίλλεται. ¶Παραστίλλων, ἀναστίλλων. ¶Παραστησάμενος μεταπεμψάμενος. ¶Παραστίζουσι, ἢ παραστίζων ἢ παραστιχεὶς ὡς τοῦ ἀνακλυστοῦ * ἀφαιρούντων τὰ ὀνόματα παρίστανται. σώφρων δὲ κεντήματά φησιν. ἄλλοι ὡς ἀπόντα τινὰ παραστήσουσι σημειουμένη.

Παραστόρνυται, καὶ τὸ λεῖον ποιῆσαι ξίφος καὶ τὸ παράστροτον. ¶Παρασυνεβλήθη, ὡμοιώθη.

Παρασύρει, χαυνοῖ, παρατρέπει. ¶Παρασυρέντες. παραστραπέντες. ¶Παρασύρω, παρατρέπω, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Παράσφιν ἢ παρὰ σφίσιν. παρ' ἑαυτοῖς. ¶Παράχεσον, ἀναχώρησον. ¶Παραχαραζομένη, παραχαραττομένη. ¶Παράταξις, πόλεμος. φάλαγξ καὶ ὄνομα. ¶Παρατάσσεται. ἐν πολέμῳ αὐθίσταται. ¶Παρατατικὸν, ἐκτεταμένος.

Παρατέθηγμαι. παρηκόνημαι παρωξύνθην.

Παρατεθηγμένος, ἠκονημένος. ¶Παρατείνει. παρέλκει πλατύνει. ¶Παρατεκτήναιτο, παρὰ τὰ ὄντα κατασκευάσειεν. ¶Παρατενεῖς, ἀπλεῖς.

Παρατέτακται. ἡτοίμασται. ¶Παρατηρημάτων. ἐπιτηρήσεων παραφυλάξεων. ¶Παρατεύειεν, αὐτίπαινον κρασπέδων. ¶Παραχαράκτης, διαστροφεὺς, παρατρεπτὴς τῶν ἐν τεθέντων νόμων.

Παρατηρημάτων, ἐπιτηρήσεων κληδονισμῶν τε καὶ ἀπαντήσεων. ¶Παρατρέπει, παραγορεῖ.

Παρατρέχει, παρέρχεται. ¶Παρὰ τὸ εἰκὸς, παρὰ τὸ δέον. ¶Παρατρέψαι. παρενέγκαι παραθῆσαι.

Παρατρέψας. περιλάσας. ¶Παρατροπαῖος, μεταβολαῖος. ¶Παρατροπέων, παρατροπῶν παραλογιζόμενος. ¶Παρατρύζει, παραφωνεῖ γογγύζει.

Παρατρύζουσι, γογγύζουσι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Παρατρωπῶσι; παρατρέπουσι παραπείθουσι ἐπὶ ὀργῆς.

Παρατυχὼν, παρών. ¶Παραυλεῖ, παραφωνεῖ παραγορεῖ. ¶Παραύλια, τὰ παρὰ τὴν αὐλήν, οἷον πρόχειρα. ¶Πάραυλος, πάραυλος ἐλλινιστόντων.

Π αραγγέλλεται, οὐ παραδέξεται. ¶ Παραγυμνῶσαι, φανεροποιῆσαι. ¶ Παραγωγαί, ἀπάτου χρέους. ¶ Παραγωγάς, χιτὼν παρὰ παρθένοις.

Π αρὰ δέ, ἐγγὺς δέ. ¶ Παραδέδραμε, παρεμυθήθη.

Π αραδειχθῆ, φανερωθῆ. ¶ Παράδειγμα, ὑπόδειγμα. ἢ παρασκευασθὲν τὸ ἔλαττον εἰς μείζονα.

Π αραδειχθῶ, οὐ φαίνομαι. ¶ Παράδεισος, τόπος ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, διὸς ἐστὶν ἐν παλαιοῖς τόποις, ἢ τόπος ἔνυδρος ἤτοι ἔνυδρος. ἐμοὶ περὶ παντί. καὶ ἡ βασιλέως κατάλυσις. ¶ Πάρα δέ σοι, πάρεστι δέ σοι.

Π αραδέχομαι, εἰσακούσω. ¶ Παραδειγματίσαι, φανερῶσαι, θριαμβεῦσαι. ¶ Παραδίκη, παρὰ τὸ δίκαιον. ¶ Παρὰ δόξαν, παρ' ἐλπίδα, παρὰ προσδοκίαν. ¶ Παράδοξον, θαυμαστὸν ἀπροσδόκητον.

Π αράδοξος, ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος. ¶ Παράδοσις, ἄγραφος διδασκαλία. ¶ Παραδόσεων, διδασκαλιῶν. ¶ Παραδραθεῖν, παρακοιμηθῆναι.

Π αραζηλῶν, παροξύνων παρεξιστῶν. ¶ Παραζωνίς, μικρὰ μάχαιρα. ¶ Παραθαλπόμενος, παραθερμαινόμενος. ¶ Παρακμάζων, παραμυθούμενος. ¶ Παραθεῖ, παραφέρει. ¶ Παράθεμα, ἐπίθεμα. ¶ Παραθέουσι, παραφέρουσι. ¶ Παραθήγειν, ἀκονᾶν παροξύνειν. ¶ Παραθήκη, παρακαταθήκη παράθεσις. ¶ Παραθεῖται, ἐκβάλλει.

Π αρὰ θῖνα, παρὰ τὸν αἰγιαλόν. ¶ Παραθέντες ἐμβληθέντες. ¶ Παράθρανος, κόπτης ἐν τοῖς παραθρόνοις. ¶ Παραθραξίας, παραδραμείας.

Π αραθῶται, ἐκβάλλει. ¶ Παραιβάται. οἱ ἐπὶ τῶν δίφρων ἑστῶτες μαχόμενοι οἱ κύριοι τῶν ἁρμάτων.

Π αρ' αἰγείρου θέα, ἐρατοσθένης φησὶ ὅτι πλησίον αἰγείρου τινὸς θέα. αἴγειρος δέ ἐστι φυτοῦ εἶδος. ἐγγὺς τοῦ ἰκρίων· ἕως οὖν ταύτης τοῦ φυτοῦ ἐξετείνετο καὶ κατεσκευάζετο τὰ ἴκρια, ἃ ἐστὶν ὀρθὰ ξύλα ἔχοντα σανίδας προσδεδεμένας, οἷον βαθμούς, ἐφ' οἷς ἐκαθέζοντο πρὸ τοῦ κατασκευασθῆναι τὸ θέατρον. ¶ Παράδοξος, θαυμαστὸς ἐπάξιος, καὶ ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος.

Π αραίλεως, ὄρος ἐγγὺς μαραθῶνος. ¶ Παραινεῖ συμβουλεύει. ¶ Παραιθέματα, τὰ ἀπὸ τῶν μικρῶν δακτύλων παρὰ τὸν θέναρ, ἤγουν ἐπὶ τὸν καρπόν.

Π αραικάτια, αἱ ἐπὶ τοῖς ζεύγεσι τῶν ὁπλιτῶν τάξεις.

Π αραίνεσις, συμβουλὴ νουθεσία. σωφρονισμός.

Π αραίπωμα, παρακοπή. ¶ Παραὶ ποσί, παρὰ τοῖς ποσί. ¶ Παραίνυται, ὀλίγον ἀφαιρεῖται.

Π αραιρήματα, παραρράμματα ἱματίων. ¶ Παραιροῦνται, ἀφαιροῦνται. ¶ Παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός, ἤγουν κατέπεσε τῇ γνώμῃ ἢ ποσίν.

Π αραισβεύζειν, παρασεσημασμένον ἀπὸ τοῦ σέβου.

Π αραίσιμα, ἀλλότρια τῶν προσηκόντων. ¶ Παραιποτάσωνται, παραφέροντα. ¶ Παραίτησιν, παράκλησιν.

Π αραίφασις, ἀπολογία. παραλογισμός· παραμυθία. συμβουλία. ¶ Παραγγελία, παραίνεσις. ¶ Παραφάσεις. τινάσσει πολλὰ παρακινεῖ καὶ τὰ ὅμοια.

Π αραιφυλευόμεθα. παραγόμεθα. ¶ Παρακαίεια, παράκαιρα. ¶ Παρακαταθήκη, ἐνέχυρον. ¶ Παρακατέλεκτο, παρακατέκειτο. ¶ Παρακεκλημένοι, παραμυθηθέντες παρακληθέντες. ¶ Παρακέκληται, παρακαλεῖ. ¶ Παρακεκομμένον, ἀνανδρον.

Π αρακεκρόαται, τῶν φρενῶν ἠλάττωται.

Π αρακελεύσασθαι, προτρέψασθαι. ¶ Παρακελευσμὸν. ἐπιτρέπουσιν. ¶ Παρακεχόρδηκεν, παρήλλαξεν. παρημαρτεν. ¶ Παρακεώμεθα, ἐγκείμεθα ὁμοῦ.

Π αράκλητον, πνεῦμα λέγεται, ὡς τὰς παρακλήσεις τῶν ὅλων δεχόμενον. ¶ Παρακλήτορες. παραμυθηταί. ¶ Παρακληδόν, ἕνα παρ' ἕνα.

Π αρακεκλημένος, παρατεταγμένος.

Π αρακλιδὸν, ὅλ' ἀπατήσω. ¶ Παρακλεῖδες ἱμάντες, παρὰ τὸ συμπίμπρας παρατεταγμένου κλείθρου. δι' οὗ τὸν ἱμάντα ἐνιᾶσι. ¶ Παρακοᾶν, παρανοεῖν.

Π αρακοίτης, ὁ ἀνὴρ καὶ παράκοιτις γυνὴ ἀμφοτέρων πολλάκις. ¶ Παρακονᾶν, τὸ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι παρατρίβειν τὸ γένειον καὶ τὰς παρειάς. ¶ Παρακέκοπται, μαίνεται. ¶ Παρακόρισον, παρακάλλωπον.

Π αρακυττεῖ, παραφρονεῖ. ¶ Παρέκκωφος, ἀπάτη παρηγορεῖν. ¶ Παρακροτήσαντες, παραθαρσύναντες. ¶ Παρακρυτῶν, παροξύνων. ¶ Παρακρούει. πλανᾷ, ἐξαπατᾷ. ¶ Παρακρουσθέντες, παραλογισθέντες. ¶ Παρακρουσιχοίνικος, παραλογιζόμενος ἐν τῷ μέτρῳ. εἴρηται δὲ οὕτω διὰ τὸ κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

Π αράκρουστος. μωρός. ¶ Παράκτης, ὁ τοῦ κυνηγετικοῦ τοὺς κύνας ἐπὶ τὴν θήραν ἄγων. ¶ Παρὰ κωφὸν ἀποπαρεῖν ἡ παραιμία. πρόδηλος δὲ αὐτῆς ἡ αἰτία παραλαλοῦντος. ¶ Παρὰ λαπάρην. παρὰ τὴν λαγόνα. ¶ Παραλέξαι, παρὰ τὰς ὑποβρεχούσας ἐν ταῖς ὀφρύσι παραλέγειν. ¶ Παραληρούντων, μωρὰ λαλούντων. ¶ Παραλία, ἡ ἀττικὴ ἔνθεν καὶ ἡ ναῦς πάραλος. ¶ Παραλία καὶ πάραλος καὶ παράλιος, παραθαλάσσιος. ¶ Παραλαλεῖ, φλυαρεῖ μὴ γινώσκων ἃ λαλεῖ. ¶ Παραλίτης, ὁ ἀπὸ τῆς παράλου, ἡ δὲ ἐστὶν ἱερὰ ναῦς. ¶ Παραλλαγῆς, ἐναλλαγῆς. ἀλλοιώσεως. ¶ Παραλλάξαι, διάβηθι, πάρελθε. ¶ Παραλλάξας, ἐναλλαγμένως παρελθών. ¶ Παραλλήλαις, ἐγγὺ ἀλλήλων. ¶ Παράλληλον. ἀκόλουθον ὅμοιον τῷ μεταξύ. ¶ Παραλογισμός, ἀπάτη λογισμός.

Π αραλογιστὰς, ἀπατεών. ¶ Παράλογον, ὁ λόγιστον.

Π αράλιοι, οἱ τὴν παράλιον οἰκοῦντες τῆς ἀττικῆς.

Π αραλουργίς, οἱ ἔντιμον ἔνδοξοι καὶ ἔντιμοι. ὥστε λέγει τὶς παραβαφὴς, ἀλουργὲς ἐστὶ τὸ ἐκ τῆς θαλαττίας πορφύρας ὕφος. ¶ Παραλυεὶ, παρακραταθεὶς συνεχθείς.

Π αραλυθῆναι, ἀπολυθῆναι.

Π αραλύομαι, παροιμιωδῶς, ἐπὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες παρελύοντο. ¶ Παραλώματα, τὰ ἔξωθεν. ¶ Παραλώματα, τὰ ἔξωθεν τῶν μυστηρίων σκεπάσματα. ¶ Παραμαρτών, ἀποτυχών.

Π αραμήνας, παρανανοούς. ¶ Παραμείξας, παραλλάξας. ¶ Παραμεῦσαι, παραλλάξαι, ἐκπερᾶσαι.

Π αραμήνη, ἡ τῶν θεῶν μοῖρα. λυδοί. ¶ Παραμείβεται, γειτνιάσει. ¶ Παρ' ἄμμι, παρ' ἐμοί.

Π αραμείστω, παραμένοντι καὶ καταπραΰνοντι τὸ μέρος ἤγουν δύναμιν. ¶ Παράμονος, καρτερός,

Π αραμυθίαν, παράκλησιν. ¶ Παραμυθήσασθαι,

Π άνικρον, ἔρμισμα στρατιωτικῆς. ὥρα τοι νῦν μετ' ἐμοῦ χωρεῖν ξυγκαπύρα λαβόντα, καὶ προσκεφάλαιον ἵν' ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας ῥοθιάξῃς. ἀλλ' οὐ δέομαι πάνικρον ἔχων ξὺν πρῶκτον. ¶ Πάνιον, αὐτόχροον ὁμόχροον, λευκὸν καθαρόν. ¶ Πανίῳ δαίμονι, μανιώδει δαίμονι. ¶ Πανιώνιον ἱερὸν ἀπόλλωνος ἐν ἰωνίᾳ. ¶ Πάγκαλος, ὁ ἐξ ὅλου κατὰ πάντα καλός.

Π ανκαρπία, πανσπερμία. ¶ Παγκρατής. πάντων κρατῶν καὶ ἄρχων καὶ βασιλεύων. ¶ Πάντα, ὅλα.

Π αννύας, ὁ ἀπὸ παλαιῶν καὶ ἀδολέσχης. ¶ Παννυχὶ, δι' ὅλης τῆς νυκτός. ¶ Παννυχὶς, ἑορτὴ νυκτερινή. ἢ ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ. ¶ Πανόλβιος, παμμακάριστος. ¶ Πανομφαῖον, περιφημισμένον ἢ ὃ τὰ κακὰ ἀποστρέφων. ¶ Πανομφαίῳ, πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται, τουτέστι κληδόνων. ¶ Πανόπη, πόλις φωκίδος. ¶ Πανόπτης, πολυόφθαλμος, ζεὺς ἀχαιοί. ¶ Πανόπτος, ὁ πανταχόθεν φαινόμενος.

Π ανορμίη, ἐπίθετον ἀπόλλωνος. ¶ Πανοσκώλον. ὄνομα χείμαρρος, ὅτι περὶ ἀπὸ σκώλου, ἡ πεπληγὼς ἄν ξένον τί λέγεται χῆμα. ¶ Πανὸς σκότος, οἷον νυκτερινὸς φαντασίας. ¶ Πανόστεια, σύνοδος, συμμιγὴς πληθύς. ¶ Πᾶν, ὁτιοῦν, οἷον δήποτ' οὖν. πᾶν τὸ τυχόν. ¶ Πανοῦργος, πάντα μανθάνων δόλιος, πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. ¶ Πανουλεὶ, πανώλης.

Π ανούσιος, πάντῃ ὄνειδος. ¶ Πάνοψ, ἥρως ἀττικός. ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ νεὼς καὶ ἄγαλμα καὶ κρήνη.

Π ανόψιον, πάντοθεν ὁρώντων πᾶσι συναπτόν. λαμπρόν

Π ανσαγία, πανοπλία. ¶ Πανσθενεστάτῳ, ἰσχυροτάτῳ. Πανσυδίη. ὁμοῦ πάντες

Π άντα κάλων σείει. παροιμία, ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. ¶ Πάντα κινήσας πέτρον, παροιμία.

Π άντα λίθον κινεῖν, παροιμία ἧς μέμνηται ἀριστοτέλης. ὅτε γὰρ ξέρξης ἐπὶ τοὺς ἕλληνας ἐστράτευσεν, ἡττηθεὶς περὶ σαλαμῖνι. ¶ Παντάνα, βυβλίον.

Π άντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔρραθεν. οὐ κατὰ βάθος ἔτρωσεν, ἀλλ' ἀπέξεσε τοῦ χρωτὸς καὶ τῶν πλευρῶν τὸ δόρυ. ¶ Παντάπασι, παντελῶς ὅλως.

Π ανταρκέα, πᾶσι βοηθόν. ¶ Παντάρκης, ὁ πᾶσιν ἐπαρκῶν. ¶ Παντάσκιος, ὁ πάντοθεν σκιὰν οὐκ ἔχων. ¶ Πανταχῶς, πάντα τρόπον.

Π αντελὲς, παντελῶς, ὁλοτελῶς.

Π αντελὴς. ὁλοτελὴς, καὶ παντεπόπτης ὁ πάντα καθορῶν. ¶ Πάντες, ἀντὶ τοῦ οἱ πλεῖστοι.

Π άντεσιν, ὑπὲρ πάντων. ¶ Παντευχία, πανοπλία

Π άντη, πάντως. πανταχοῦ. πάντοθεν. ¶ Πάντῃ τε, πάντως. ¶ Πάντη, πανταχοῦ ἑκάστῳ. ¶ Παντὶ σθένει, ὅλῃ πάσῃ δυνάμει. ¶ Παντί τῳ, παντὶ τινί,

Π αντοδαποῖς, διαφόροις. ¶ Παντοδαπὸς, παντοῖος σύμμικτος. ¶ Παντοδαπῶν, παντοίων καὶ διαφόρων. ¶ Πάντοθεν, πανταχόθεν ἐξ ἑκάστου τόπου.

Π αντόθι, πανταχοῦ. ¶ Παντοῖον, πάντων πολυτρόπων. ¶ Παντοκράτωρ, ὁ θεός. πάντων κρατῶν.

Π αντομάντειραι, μοῖραι. ¶ Πάντοσε, εἰς πάντα τόπον πανταχοῦ. ¶ Πάντοσ' ἐΐσης. πανταχόσε στρογγύλης. ¶ Παντοῖα, παντοδαπά. ¶ Πάντων, πάντως. ¶ Πάντων. ὑπὲρ πάντας. ¶ Πάντων

ἐκπαγλότατε, ὑπὲρ πάντας ἐκπληκτικώτατε.

Π άντως, ἴσως δυνάμει ἀληθείᾳ κυρίως. ¶ Πάντως θαρσαλέη, κατὰ πάντα θρασεῖα. ¶ Πανυπερτάτη, πασῶν ὑπερκειμένη τῶν παρακειμένων νήσων.

Π ανυπείροχον, πάντων μέγιστον. ¶ Πάνυσα, ξοφὸς ἀναπέσημα, ἢ ἡ κειρίαν. ἢ τὰς τρίχας ἀναλαμβάνουσι. ¶ Πανίσκον, πάντων ἔχαρον. ¶ Παννυχίως, δι' ὅλης νυκτός. ¶ Πάντη τε καὶ πάντως, κατὰ λόγον καὶ τρόπον παντός. ¶ Πανώλεθρον, ἐξώλεις πανώλεις. ¶ Πανώλης, πανόλεθρος, ἐξώλης ἀπολλύμενος.

Π άξ, ἐπίφθεγμα σιωπητικόν, ἢ τέλος ἔχειν. ¶ Παζοίνης οἱ κατὰ ἰταλίαν. ¶ Παππάζοιεν, παρακαλοῖεν.

Π αμπήδην, παντελῶς. ¶ Πάππας, πατρὸς ὑποκόρισμα. ¶ Πάππα, προσφώνησις παιδὸς πρὸς πατέρα. ¶ Παπαί, σχετλιασμός. ¶ Παππάζοιεν, πατέρα καλοῖεν. ¶ Παππάζουσιν, πατέρα προσαγορεύουσιν. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν παιδίων, ἃ τοῖς πατράσι λέγει πάππα. ¶ Πάππος, ἄκανθα ἐπὰν γηράσῃ καὶ ἀποξηρανθῇ καὶ ὑπὸ ἀνέμων ἐκριπίζεται καὶ τόπον ἐκ τόπου μεταβάλλει. σημαίνει δὲ καὶ ὀρνέου εἶδος, ἔτι πατρὸς ἢ μητρὸς πατέρα, καὶ τὴν ὑπὸ τῇ γωνίᾳ τριχῶσιν. ¶ Παπταίνειν. περιβλέπειν, πάντη παπταίνοντα, ὁρῶντα. ¶ Παπταίνει, περισκοπεῖ. ¶ Παπταίνας, περισκοπήσας.

Π άρα. ἔνεστι. πάρεστι. ¶ Παραβαίνοντας, ἀρνητικοὺς ἢ μὴ εὐθέως βαίνοντας. ¶ Παραβαλεῖς, ἀπατήσεις. παραθήσεις, παραδώσεις. ¶ Παραβαλλόμεναι, ἐξαπατῶσαι, παρακατατιθέμεναι.

Π αραβαλλόμενος, ἐγκινδυνεύων, ὁ ἐπὶ παράβολος μαχόμενος. ¶ Παράβολον. παράδοξον.

Π αραβαλοῦ, ἀνάπαυσαι, ἀπὸ δὲ τῶν νεῶν ἡ μεταφορά.

Π αραβαλῶ, συγκρινῶ. ¶ Παραθεῶ, ὅμοιον.

Π αραβαλών, ὁμοίως παραθείς. ¶ Παραβεβαῶτες παραβεβηκότες. ¶ Παραβλέπων, στραβός.

Π αραβλήδην, ἀπατητικῶς. παραλογιστικῶς, ἐξ ἀντιβολῆς παραβάλλοντες. ¶ Παραβληθησόμενος συγκριθησόμενος. ¶ Παραβλητικὸς. παραβάλλων.

Π αραβλῶπας, παρορῶντας.

Π αραβλῶπες, ὁμοίως διαστρέφοι τὰς ὄψεις διαστρέφοντες καὶ παραβλέποντες. ¶ Παραβολὴ, πραγμάτων ὁμοίωσις. ¶ Παραβυσθησόμενος, εἰς θάνατον ἑαυτὸν ἐκδύς. ¶ Παραβραβευθεὶς, καταφρονηθεὶς παραμεληθείς. ¶ Παραβραβεύων, παρακρίνων. ¶ Παραβύουσιν. παρακαμμύουσιν

Π αράβυστον. λάθρα γινόμενον ἀπόκρυφον; ἀποκεκρυμμένον, ἢ μικρὸν κλινίδιον παρατιθέμενον τῷ μεγάλῳ. ἔνιοι δὲ δικαστήριον οὕτω καλούμενον. ¶ Παρασάγγας, εἶδος μέτρου περσικοῦ. ¶ Παρ' [illegible] τιθώνοιο, παρὰ τοῦ λαμπροῦ τιθωνοῦ. ¶ Πάραγε, ἐγγὺς δέ, ἢ κόψον. ¶ Παράγει, παρέρχεται, παραπέμπεται φυλάσσεται, εἰσπορεύεται.

Π αραγκωνίσασθαι, ἀποστρέψαι. ¶ Παραγόρευσιν. ἄρνησιν. ¶ Παραγράφεται, ἐκβάλλεται.

Π αραγραφὴ, ζημία. ¶ Παραγράψαι, ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαγράψαι, καὶ τὸ ἐκ τραπέζης λαβόντα διαγραμμάτων τοῦ τραπεζίτου πιστώσασθαι.

Παλίωξις, ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις. ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες ἔσχατον διώκται γίνωνται. ¶Πάλκος, πηλός. ¶Πάλλα, σφαῖρα, ἐκ ποικίλων νημάτων πεποιημένη. ¶Παλλάδος πρόσωπον στατήρ. ἦν γὰρ μὲν ἑνὸς μέρους ἀθηνᾶς πρόσωπον, ἦν δὲ θατέρου γλαῦκα. ¶Παλλάκιον, μειράκιον. ¶Παλλακός. ἐρώμενος. ¶Παλλάντιος, ζεὺς ἐν τραπεζοῦντι. ¶Παλλαντὶς, ἡ τριτωνὶς λίμνη. ¶Παλλὰς ἀθηνᾶ ἡ παίουσα τοὺς αὐλούς. ¶Παλλάσσειν. ταράσσειν βρέχειν μολύνειν. ¶Παλλάχανον, κρόμμυον ἀσκαλωνίτου. ¶Πάλλεν, ἔλαβεν ἐκράδανεν.

Πάλλ(εται), κινεῖται, ἅλλεται. ¶Πάλλειν. κινεῖν, πηδᾶν, κληροῦν κραδαίνειν στρέφειν. ¶Πάλλεται, πηδᾷ σείεται καὶ τὰ ὅμοια. ¶Πάλλεσθαι, κληροῦσθαι, ἅλλεσθαι. ¶Πάλλιδικον, ἀνήμερον. ¶Παλλωνία, ἡ ἀθηνᾶ ἐν χαλκίτῃ. ¶Παλίλια ἀγὼν, οἱ μὲν τοῦ πάλῃ τινί, ἔνιοι δὲ τοῦ πανί. ¶Πάλληξ. βούπαις.

Παλλιχίου, τμημάτιόν τι παρὰ λάκωσι. ¶Πάλλεται, πηδᾷ, σείεται κραδαίνεται, κινεῖται, σφύζει.

Πάλλον, ἔσειον καὶ τὰ ὅμοια. ¶Πάλλων, κινῶν, ταράσσων. ¶Παλλομένων, κληρουμένων. ¶Παλλύτης, ὄργανον βασανιστήριον. ¶Πάλμης γέρρον.

Παλμὸς, τρόμος σεισμὸς καὶ τὰ ὅμοια. ¶Παλμυνὸς βασιλεὺς πατήρ. οἱ δὲ πάλμυς. ¶Παλμύτης, αἰγύπτιος θεός. ¶Παλνὶς, πλάνης, ἀπάτης.

Παλλωΐα, τὸ μὴ τυχεῖν βάλλοντα. ¶Πάλλος κλῆρος ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι πρὸς τὴν ἄρνησιν τοῦ λαγχάνοντος καὶ τὸ, κλήροις δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρει πάλλον ἑλόντες. πάλλως ἔξυξεν. ¶Παλλωμένων, κληρουμένων.

Παλτά. ἀκόντια λόγχαι. ¶Πᾶλαρ, ἦλαρ ἀπέβη.

Πάλτον, κληρωτήρ. ¶Παλτῶν, ἀκοντίων.

Παλύνας. τὸ λεπτὸν τῆς γῆς ἐπιβαλὼν τὴν λεγομένην χύτην. εἴρηκε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεύρου, ἦν γὰρ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν, πάσσειν. ¶Παμβῶτις τύχη ἐλπὶς παντροφόφος. ¶Παμισὸς, ποταμός.

Παμμάκαρ, κατὰ πάντα μακαριστός.

Παμμέγεθες, λίαν μέγα. ¶Παμμελέσιν, ἐμμελέσι ᾠδικοῖς. ¶Παμμήστορα, πάντων τεχνίτην.

Πάμπαν, παντελῶς ὁλοτελῶς, ὁμοίως ὄντως.

Πάμπανον, ἡ δημήτηρ ἐν ἡρακλείᾳ.

Παμπήδην, ὁλοσχερῶς, παντελῶς. ¶Παμπασία, πᾶσα ἡ ὕπαρξις. ¶Παμποίκιλος, πολύχροος.

Πάμπρωτον. πάντων πρῶτον. ¶Παμφάνος, πάντα διαφανῶν. ¶Παμφαὲς, φαιδρότατον πάντα φωτίζον. ¶Παμφαίνει, λάμπει, στίλβει, ἀστράπτει.

Παμφαλύζει. τρέμει. ¶Παμφανάα, λάμπει.

Παμφανόωντα, λαμπρὸν πάντοθεν λάμποντα.

Παμφανῆς, πάντα φωτίζουσα. ¶Παμφθόγγῳ, παμφθόγγῳ. ¶Πάμφυλοι, παντάπασι. ¶Παμφίδες. γυναῖκες ἀθήνησιν ἀπὸ πάμφου τὸ γένος ἔχουσαι.

Παμφόρῳ, πάντα φέροντι. ¶Παμμωχιῶν. κεκτημένος. ¶Πάμωχος. ὁ κύριος ἰταλοί. καὶ ἡ δικὰς καὶ τὸ φιλεῖν τῷ στόματι τὰ παιδία καὶ τὸν πατέρα.

Πάνυλον, τὸ πᾶν τὸ ὅλον. ¶Παναγῆ, καθαρὰ ἅγια.

Παναγὴς, καθαρὸς, κατὰ πᾶν ἁγνός. ¶Παναγισίας, παιασίας. ¶Πάναγρα, παμάγρια, ἔνθα τὰ λεπτὰ ἀθρόα θηρεύεται. ¶Πανάγρου, τοῦ πάντα ἀγρεύοντος. ¶Παναθηναία, ἡ τῶν ἀθηναίων ἑορτὴ καὶ ὁ ἀγών. ¶Παναιεῖς, ἀθήνησι ἱέρειαι.

Παναιθῆσιν, ὅλαις λαμπραῖς. παναίθησι κορύθεσι.

Πάναιθον, λαμπρόν. ¶Παναίθιβος, πάντα ἀπαίτητος. ¶Πανάγυλος, πανκακοῦργος. ¶Πανακεῖα, ἱέρεια ἥτις οὐ μίγνυται ἀνδρί. ¶Πάναινοι, ἔθνος θρᾴκιον. ¶Πανάιολος, παμποίκιλος. ¶Πανάκεια, θεραπεία. ¶Πάνακες, βοτάνη τις. ἡ πολλοῖς ὀνόμασι καλεῖται. ¶Πάνακρος, ἡ ὀξύτενος καὶ τὸ ὄρος ἐν τῇ ἀττικῇ. ¶Παναλκὲς, ἰσχυρὸν πανδύναμον. ¶Πανάμερος, δι' ὅλης ἡμέρας. ¶Πανάμωμος, ἀρεστός. ¶Πανάποτμος, ἀθλιώτατος, κατὰ πάντα κακόποτμος. ὁ γὰρ παντελῶς κακόμοιρος.

Παναρμόνιον, εἶδος ὀργάνου, ἐξ ὅλου τεταμένον, ἁρμονία γὰρ ἡ εὔτακτος ἀκολουθία.

Πανάργυρον. ὅλον ἀργυροῦν. ¶Πανασκηθέα. πάντα ὑγιῆ. ¶Παναφήλικα, πάντων ὁμηλίκων ἀπηλλαγμένον ἐκτός. ¶Παναχαιῶν, πάντων ἑλλήνων.

Πανάωρον, πάντων ἀωρότατον ἢ ἄμοιρον, ἢ κατὰ πάντα ἄωρον. ¶Πανδαισία, ἡ πάσας τὰς αἰσθήσεσιν ἡδονὰς παρέχουσα εὐωχία ἢ πολυτελὴς τράπεζα. ¶Πανδαισίαν, τὴν παντοδαπὰ ἐδέσματα καὶ πολυτελῆ ἔχουσαν τράπεζαν. ¶Πανδαμάτωρ, ὁ πάντας δαμάζων. ¶Πανδημικοί, παιδικοί χιτῶνες ἐν ταῖς πομπαῖς. ¶Πάνδια, ἑορτὴ ἀθήνησι.

Πανδερκέες, πάντα ὁρῶντες. ¶Πᾶν δ' ἦμαρ, δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας. ¶Πανδημεὶ, σὺν παντὶ τῷ δήμῳ.

Πανδήμιος, ὁ καθ' ὅλον τὸν δῆμον ἀναστρεφόμενος.

Πανδήμου, δημοσίας κοινῆς. ¶Πανδοκεῖον, πανδοχεῖον. ¶Πάνδοξ, ὁ ἐν πανδοχείῳ οἰκῶν. ¶Πανδοῦρα, ἡ πανδουρὶς, ὄργανον μουσικόν, πανδοῦρος δὲ ὁ μεταχειριζόμενος τὸ ὄργανον. ¶Πανδοσία, πόλις ἐπὶ ἠπείρου καὶ ἰταλίας. ¶Πανδοχεὺς, ἐπιδέξιος ὁ πάντας δεχόμενος. ¶Πανδώρα, ἡ γῆ, ὅτι τὰ πρὸς τὸ ζῆν πάντα δωρεῖται, ἀφ' οὗ καὶ ζείδωρος καὶ ἀνησιδώρα. ¶Πάνεια, κεχορτασμένη. ¶Πανεὶ πας, αἰκιδής. ¶Πανέξαλλον, ἐν πᾶσιν ἀλλότριον.

Πανιόλος, παμποίκιλος. ¶Πᾶνες, οἱ ἐσπουδακότες σφοδρῶς περὶ τὰς συνουσίας ἐλέγοντο.

Πανέψιον, πᾶσι συναπτόν. ¶Πανήγυρις, ἐπαινὴς ἑορτὴ θέατρον. ¶Πανήσυμον, διὰ βίου. ¶Πανήμερος, οὐχ ὁ δι' ὅλης ἡμέρας, ἀλλ' ὁ ἀφ' οὗ τις ἂν ἄρξηται μέρους, ἢ καὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καταχρηστικῶς.

Πανήρεα, πᾶσιν ἀρέσκοντα. ¶Πανηρείαισι, κατὰ πάντα ἡρμοσμέναις. ¶Πανῆρες, πᾶσιν ἀρέσκον, ποικίλον. παμμήχανον. ¶Πανήπερος, πάντα πρὸς ἐνδεής. ¶Πάνθρῳ δήμῳ, παρρησίαν ἄγοντι δήμῳ, πάντα θροοῦντι ὥστε μηδὲν ὑποστέλλεσθαι.

Πανθρύλλητον, τὸ πάντα θρυλλοῦν. ¶Πανθύλλω, μονῳδὴ ῥῖς τέξις ἢ σφονδύλοις. ¶Πανθυμαδόν. πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἢ παντὶ τῷ θυμῷ. ¶Πανθ' ὑπὸ μηνιθμὸν, περὶ πάντα τὸν ἐπιμήνιον χρόνον.

Πανία, ἡ πελοπόννησος. ¶Πανίας βίοτας, ὡς ἀπὸ τοῦ πανὸς αἰσχύλος καλλιστοῦ, καὶ ὁ λευκὸς πάντη, ἢ ὁ λευκὸς πάντη καὶ καθαρὸς, καὶ ὁ μέλας καθαρός.

Π ακτὴ, ἀπισκοπή. ❡Πακτὰ, ἡρμοσμένα πεπηγμένα. ❡Πακτωλὸς, ὄνομα ποταμοῦ. ❡Πάλα, ζώνη. ❡Πάλαι, ποτέ. ❡Παλάθη, ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις. ❡Παλάθαι, σύκων μάζαι.

Π αλαία, ἀλφιτισμὸς, οἱ δὲ πόσιν σίτου. ❡Παλαιγενεῖς, πρεσβῦται. ❡Παλαιθέου, παλαιᾶς θεοῦ.

Π αλαιοθέτης, παλαιοπράγμων, θρασύνειος.

Π αλαιέτης, πρεσβύτης ἢ συνήθης ἢ παλαιετής.

Π αλαιὸν, ἀρχαῖον, σαθρόν. ❡Παλαιὸς, ὁ τὰς φρένας διεφθαρμένος ἤδη ἄφρων, ὁ καὶ ἠλίθιος.

Π αλαίμων, ὁ ἡρακλῆς. ❡Παλαίωρ, μωρός.

Π άλαι πεπρωμένον αἶσαν περὶ πολλοῦ. ὑπὸ δὲ εἱμαρμένης ὅ ἐστι μοίρας, εἰς τέλος ἀχθέντα τοῦ βίου.

Π αλαίπολις, τὸ παλαιὸν ἄργος. ❡Πάλαισμα, κακοτεχνία. ❡Παλαισμοσύνη, πάλη. ❡Παλαιστὴ, παλάμη. τὸ τεττάρων δακτύλων μέτρον, ἢ ἡ σπιθαμή. ❡Παλαίστρα, ὅπου οἱ παῖδες ἀλείφονται.

Π αλαιτέρων, παλαιοτέρων ἱστοριῶν. ❡Παλαιφάτου πάλαι ἐσθιομένης. ❡Παλαίφατα, ἐκ παλαιοῦ χρόνου πεφατισμένα, ὅ ἐστι μεμαντευμένα. οἱ δὲ πάλαι τέλος ἔχοντα. ❡Πάλη, ἀγών. ❡Παλαιὸς, ῥάκισμα καὶ παλαιά. ❡Παλαιῷ φωτί. πρεσβύτῃ γέροντι. ❡Παλακῖνος, πολεμιστήριος. ❡Παλάμαι, αἱ χεῖρες ἢ αἱ τέχναι, ἐπὶ δὲ αὐτῶν πολλὰ μαιόμεθα. ❡Παλάμη, τέχνη, χείρ. ❡Παλαμήσας, τεχνάσας, ἐργάσας. ❡Παλαμήσασθαι, τεχνάσασθαι καὶ τὰ ὅμοια. ❡Παλαμὶς, τεχνίτης, παρὰ τοῖς παλαμνίοις. ❡Παλαμέων, τεχνῶν.

Π αλαμναῖος, ἀποτρόπαιος σκληρὸς φονεὺς ὁ αὐτοχειρία τινὰ ἀνελών, ὁ αἰσχόμενος μιάσματι οἰκείῳ.

Π έλανον ἀφρὸν, πεπηγότα ἀφρόν. ❡Παλάξαι. βρέξαι, ἔνθεν καὶ πηλὸς ἡ βεβρεγμένη γῆ, ἢ μαλάξαι συνθράσαι. ❡Παλάσσετο, διεβρέχετο, ἐφύρετο, ἐμολύνετο, ἀνεπίμπλατο, ἐμαλάσσετο. ❡Παλάσια, τὰ συγκεκομμένα σῦκα. καὶ διὰ τοῦ θ παλάθια καὶ παλάθη. ❡Παλαστῶσαι, χειροτονῆσαι. ❡Παλάχη, ἀρχὴ, λῆξις μοῖρα γενεά. ❡Παλαχῆθεν, ἐκ γενεᾶς, ἐκ παλαιοῦ. ❡Παλαίστρα, ἀγωνία. ❡Παλεύεται, θηρεύεται ἀγρεύεται. ❡Παλεῦσαι, τὰ αὐτά. καὶ ὑποπεσόμενος. πλάνον ὄμον παλεύσας. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνίθων, λέγονται γὰρ παλεύτριαι αὗται, αἳ ἀναπετῶσι καὶ ὑπάγουσι πρὸς ἑαυτὰς ἤγουν ἐνεδρεύουσι. ❡Παλευταὶ, οἱ τὰ λίνα ἱστῶντες, οἷς τὰ θηρία παλεύεται. ❡Παλημάτιον, τὸ λεπτὸν ἄλευρον. ❡Πάλη, ἄλευρα καὶ σποδὸς τὸ λεπτότερον τοῦ ἀλεύρου. ❡Παλαμναῖος, φονεὺς αὐτόχειρ θεῷ μεμιασμένος. ❡Παλήσειε, διαφθείρειε. ❡Παλιντούτη, πλίνθος.

Π άλθοις, τόξοις σφενδόναις. ❡Παλίβολος, ἄστατος εὐμετάβολος, ἢ εὐμετάβλητος. ❡Παλιλλώασω, βλασφήμω. ❡Παλιγκάπηλος, ὁ μετάβολος, ὁ τὸ αὐτὸ ἀεὶ ἀγοράζων καὶ πωλῶν. ὡς παλίνδουλος ὁ πολλάκις δουλεύσας. ❡Παλίγκλαστον, σκολιόν, δύστηρον, δύσζοστον. ❡Παλίγκοτα, οὐκ ἀξιόχρεα ἔριδα ἔχθρα καὶ τὰ ὅμοια. ❡Παλιγκώα, πλάνη.

Π αλίζεσθαι, σφαιρίζειν. ❡Παλικοὶ, ἀδελφοὶ δύο γεννῶνται ἥρωι παλικοὶ. οἳ νῦν τῆς συρακουσίας εἰσὶ κρατῆρες οἱ καλούμενοι παλικοὶ, οἱ καὶ κατακοσμήσαντες αὐτῇ.

Π αλίλλογα, παλινσύλλεκτα. ❡Παλιλλογία, ταυτολογία. Παλίμβιος, ὡς ἐξαναβάσεως.

Π αλίμβολον, κίρκα. τινὲς τὰ ἐναντία βουλευόμενον οὐκ εὐγνώμονα γὰρ δηλοῖ. ❡Παλίμβολος, ἀκατάλληλος, ἀνάρμοστος ἀπερίστατος εἰ πάξος ἡ πολλάκις ἐπὶ μεταβολῇ ἀπομεμπλημένης, κοῦφός τε ἢ οὐ βέβαιος, ἀκατάλληλος. ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεταβαίνων. ❡Παλίμβολος, ἀδόκιμος ἀνελεύθερος.

Π αλιμπετὲς, εἰς τοὐπίσω πεπτωκός. ❡Παλιμπετὲς, ὀπισθόρμητος ἢ ἐναντιοπετής. ❡Παλιμπλαγχθέντας, ὀπίσω πλανηθέντας, οἷον ὑποστρέψαντας εἰς τοὐπίσω, ἢ πλανηθέντας. ❡Παλιμπαύροις, βάκχοις.

Π αλιμπρυμνηδὸν, οἷον παλίμπρυμνον χώρησιν πρόσθεν εἰς τοὔμπροσθεν ἀνακάμπτεσθαι ὡς ἐπὶ πρύμνας κροῦσαι. ❡Παλιμπαγηδὸν, τὸ εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζειν.

Π αλίμφημα, κακόφημα δύσφημα βλάσφημα.

Π άλιν εἰς τοὐπίσω ἀρίσταρχος. τὸ πλέον πάλιν ποιητικῶς χρῆσθαί φησι τὸν ποιητὴν ἢ οὐχ ὡς ἡμεῖς χρονικῶς. ❡Παλινάγγελος, ὁ ἐξ ὑποστροφῆς ἄγγελος. ὅταν ἀπαγγείλας τινὶ, ἀπὸ τούτου ἑτέρῳ ἅ φησιν ἐπιφέρῃ. ❡Παλινάγρετα, εὐμετάβλητα τὰ χαρίσματα τὰ ἐκ μεταμελείας πάλιν ἀναλαμβανόμενα.

Π αλινάγρετον, παλινάλλακτον μεταμελητέον. ❡Παλιναύργον, ἐπισκευασμένον καὶ οἷον ἐκ παλαιοῦ κεκαινοποιημένον παλινσύγγραπτον. ❡Παλινδαὲς, παλιστρόφον. ❡Παλινδινία, ἡ ἐξ ὑποστροφῆς ὑδάτων.

Π αλινδικεῖ, ἐπισυνάπτει δίκην. ❡Παλινδικία, ἡ ἐξ ἀρχῆς δίκη. ❡Παλιγγενεσία, τὸ ἐκ δευτέρου ἀναγεννηθῆναι. ἢ ἀνακαινισθῆναι. ❡Παλινδίνητον, συνεχές. ❡Παλινδορία, τὸ σκῦρος πλάτων σύρφακι καὶ μωμοθήρα. παλινδορίαν παύσας αὐτοῦ καταθέσθαι. ❡Παλινδρομεῖ, ἀνατρέχει. ὑποστρέφει.

Π αλινδρέει, ἐναντιοῦσθαι ἢ αὐτερεῖ. ❡Παλίνορσος, ὀπισθόρμητος πάλιν ὑποστρέψας. ❡Παλινδίκη, ἡ ἐξ ὑποστροφῆς λεγομένη δίκη. ❡Παλιμπλάγκτοισιν, ὀπισθορμήτοις. ❡Πάλιν οἰωνίαι, ἐκ δευτέρου μαντεῖαι. ❡Παλίνσιτα, ἐφθὴ σῖτα. ❡Παλινσάγης, χεῖρα γυνή. ❡Παλίσκιος, σύσκιος, σκοτεινὸς ζοφώδης. τὸ δὲ πάλιν ἐνιαχοῦ ἐπίτασιν δηλοῖ ὡς παλιγκάπηλος. παλίμπρακτος. ❡Παλίντιτα, ὀπισθότιτα, ὅ ἐστιν, ἐξ ὑποστροφῆς τιμωρίαν δώσοντα.

Π αλίντονα, ὀπισθότονα, ἢ τὰ ἐπὶ θάτερα στρεφόμενα.

Π αλιντριβὲς, κακεντρεχῆ. ❡Παλιντροπᾶσθαι, εἰς τοὐπίσω τρέπεσθαι. ❡Παλινοστήσας, εἰς τοὐπίσω ἐπανελθών. ❡Παλινῳδίαν, ᾠδὴν τῇ προτέρᾳ ἐναντίαν. ἢ δόγμα τοῦ προτέρου ἐναντίον. ❡Παλίνωξις, ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις. ❡Παλινόρσοις, ἄκοντες. ❡Παλίμωρον, εἰς τοὐπίσω ἀνάκλασιν καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ τῶν ἐκκοκκιζομένων ῥοιῶν. ❡Παλίουρος, κάλος, αὐλητὴρ καὶ τὸ θαμνῶδες δένδρον.

Π αλιρρόθιον, παλιρρόων, ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὁρμικός. ἢ εἰς τοὐπίσω φερόμενον. ❡Παλίρρυτον, εἰς τοὐπίσω ἑλκόμενον. ❡Παλίσσυτοι, ἀναχωρήσαντες.

Π αλίσσυτον, ἐξ ὑποστροφῆς.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Παμύλης, αἰγύπτιος θεὸς πριαπώδης, κρατῖνος ὁ νεώτερος φησίν, ὡς σφόδρα. ὁ αἰγύπτιος ὅδε σὸ χαίρεις, παμμύλης. ¶Παάπης, οὗτος ποτήρια τινὰ τοῖς ἀθηναίοις ἔπεμψε δῶρα. λεύκων φράτορσιν. ἀτὰρ ὁ μεγακλέους ὁ σπάτου πάππιλος ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκε. ¶Παγαίη, κύων, σκυθιστί. ¶Πάγανα, σφύρα, καὶ ὁ ἀργὸς ἵππος.

Παγανὸς. ἰδιώτης, ἄφρων. ¶Παγὰς, γῆ τις ὑπὸ τῶν γεωργικῶν. ¶Πάγασαι θύρα, καὶ πακάσαι.

Παγασίτης, ἀπόλλων παρὰ ἀχαιοῖς, ἐν παγασαῖς καὶ παρὰ θεσσαλοῖς. ¶Παγετὸς, κρύσταλλος ψῦχος. κρημνὸς σκόπελος. ¶Παγετῷ, ψύχει κρυμῷ.

Παγί. παγὶς, πολάγρα βρόχος.

Πάγη δέ τις, παγὶς δέ τις. ¶Πάγην, παγίδα, ἢ ὑψηλὸν τόπον. Παγῆναι, στερεωθῆναι.

Παγγὰς, πλάνος. ¶Πάγιον, στερεὸν πιστὸν κάρτερον βέβαιον ἀσφαλές. ¶Παγκονὸς, ὁ ἐξ ὁδοιπορίας καὶ διωγμοῦ κονιορτός. ¶Παγκαρπία, πανσπερμία. ¶Παγκράδη, ἀπὸ τῆς κράδης τῶν σύκων.

Παγκρατής. ζεὺς ἀθηναῖοι. ¶Παγκρατιάζειν, τὸ παγκράτιον, τὸ αὐτό. τὸ ἐγγὺς πλησιάζειν. καὶ τὸ κιχόειον ὃ ἐπὶ ποία, ἃ διὰ παντὸς παγκρατιασταὶ ἀθληταὶ πύκται. ¶Πάγκυφος, ἐλαίας εἶδός τι κατακεκυφὸς καὶ ταπεινὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶Παγκαλὸς, ὁ ἐν [illegible] ἀστράγαλος. ¶Παγλαδία, ἑορτὴ παρὰ ῥοδίοις ὅταν ἡ ἄμπελος τμηθῇ. ¶Παγὸν, ἐν τείχει τι τειχισμένον ἐν ὄρει. ¶Πάγοι, αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρέων. ¶Πάγος, ὄχθος, βουνὸς, ψῦχος. ¶Παγούρους, μάρμαρος, ὁ μικκύς.

Παγοῦρος, εἶδος καρκίνου. ¶Πάγχαρος. ζεύς.

Πάγχυ, παντελῶς πάνυ ἀσφαλὲς βέβαιον.

Παγχυισμὸς, πλησίον κεῖτος.

Παγῶν, πηγῶν. ¶Παδοχέω, χέζω.

Παθόματα, συμφοραί. ¶Παθαίνεσθαι, δεινοπαθεῖν.

Παθνώτατο, συγγενοῦς τελευταίου.

Πάζιον, ὁ τοπάζιον λίθος πολύτιμος.

Παὰν, ζεὺς τιμᾶται ἐν ῥόδῳ, ἢ εἶδος ᾠδῆς.

Παιᾶνες, οἱ πρὸς παιᾶνας ᾀδόντων, ἢ ᾠδὴ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν ἢ αἰσχροῦ τινός. ¶Παιᾶνας, κόσμοις, εὐφημίας, ᾠδὰς. ὕμνοις εἰς θεόν. ¶Παιανιεὺς, ἀπὸ δήμου τῆς ἀττικῆς. ¶Παιᾶνι συνῳδῷ, θριαμβικῷ ὕμνῳ. ¶Παιδαγωγία, παιδεία διδασκαλία.

Παιδαγωγὸς, παιδευτὴς, καὶ τὰ ὅμοια.

Παιδάκιμα, μειράκια. ¶Παῖδαι, ἡμέραι τινές.

Παῖδα δέ μοι, τὴν θυγατέρα δέ μοι.

Παιδεία, τὰ μείζονα καὶ τὰ ἀρτίως γεγονότα.

Παιδαλάθειον, παιδασκάλειον.

Παιδεύματα, παιδεία. ¶Παιδευσώθη, ἀσκήτα.

Παιδέρως, οἱ μὲν σφραγῖδος ὄνομα, οἱ δὲ ἀλείμματα. οἱ δὲ, μύρου εἶδος. ¶Παιδία, ἀγωγὴ ὠφέλιμος διδαχή. ¶Παῖδες, τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά. μεταπεσούσης δὲ τῆς χρήσεως,

νῦν καὶ οἱ δοῦλοι. ¶Παιδεύειν, τρέφειν, παιδοτροφεῖν. ¶Παιδολέτις, παιδοκτόνος. ¶Παιδία, πεῖρα νουθεσία. ¶Παιδικὰ, τὰ ἐρωτικὰ καὶ οἱ ἐρώμενοι ἐπὶ τῶν πρὸς γυναῖκας συνουσίας.

Παιδικέων, ὁ ἐν γυμνασίῳ ὑπηρέτης. ¶Παιδίνον, παιδίσκη. ¶Παιδισκάειον, τὸ κοράσιον ἀττικοὶ ἐπὶ τῆς ἡλικίας, καὶ λίθος ᾧ πρὸς πλαστουργίαν χρῶνται. ¶Παιδίσκοι, οἱ ἐκ παίδων εἰς ἄνδρας μεταβαίνοντες. ¶Παῖλλες, ἀλαλαγμοὶ ἐν πολέμῳ.

Παιδνὸς, νεαρὸς, παῖς νέος ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς παιδὸς ἡλικίας, ὁ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς καλούμενος, αὐτίπαις ἄφρων νήπιος. ¶Παιδοβάτων, εἶδος ἀμπέλου. ¶Παιδόθεν, ἀρχῆθεν, ἐκ ῥίζης ἀπὸ γενέσεως. ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. ¶Παιδοκομίας: παιδοτροφίας. ¶Παιδοκόμος, ὁμοίως.

Παιδοκόρος, ἑρμῆς τιμᾶται ἐν μεταποντίοις.

Παιδολέτειρα, παιδοφόνος. ¶Παιδολέτωρ, παιδοφόνος. ¶Παιδονόμος, ἀρχή τις παρὰ λάκωσι.

Παιδοπίπας, ἀρρενομανὴς ἀνδροβάτης.

Παιδὸς, ἀκμῆς. ¶Παιδοτρίβαι. ἀλεῖπται, γυμνασταί. ¶Παιδοτριβοῦσι, παιδεύουσι, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Παιδώνας, τοὺς μισθοῦ ἐκ τῆς ἀγορᾶς κομίζοντάς τι. ¶Παιδονίκαι, οἱ προεστάμενοι τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας. ¶Παίει, τύπτει, πλήττει κρούει, δέρει, ἢ ἐσθίει. ¶Παιῶνα, ποτὲ μὲν τὸν λεγόμενον παιᾶνα ὕμνον εἰς ἀπόλλωνα ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ ᾀδόμενον, ποτὲ δὲ θεόν τινα ὃν φασὶ στῆναι ἰατρὸν θεῶν. ἢ ᾠδὴ, ἢ ἔθνος. ¶Πεζὸς, πιστοί. ¶Παιηοσύνη, ἰατρεία. ¶Παικτέον, πληκτέον. ¶Παιλαγρέται, ἀρχήτης ἐπὶ ἱππέων.

Παιλλὸς, ἄρρην νήπιος. ¶Παίμματα, πλακοῦντα.

Παίονες, ἔθνος βαρβαρικὸν δοῦλοι καὶ ἰατροί.

Παῖον, ἀσφαλὲς βέβαιον. ¶Παιπάλλειν, σείειν.

Παιπαλᾶν, πολυσκοπεῖν ἐρευνᾶν.

Παιπάλη ἄλευρον λεπτόν. τὸ ἀπὸ κριθῆς, ἢ κέγχρου ἢ τοῦ τυχόν. ¶Πεπάλημα, ποικίλος ἐν κακίᾳ.

Παῖρι. παῖδε. ¶Παιπαλόεσσαν, ὑψηλήν. ἔστι δὲ σκοπιὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθών. καὶ τραχεῖαν, τινὲς δὲ σκολιάν. ¶Παιπαλόεντος, τραχέος.

Παιφάσσουσα, ταχὺ φαινομένη. ¶Παῖς, πᾶς ὁ φύσει υἱός ὤν τινος, καὶ ὁ τῇ ἡλικίᾳ νέος καὶ ἀντὶ παρθένου. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δούλου. ἄρτι ἀκμάζων.

Παῖσαι, ὁ ἡμεῖς παῖξαι. ¶Παισκεύματα, σθλακόμματα. ¶Παιστρεὶ, παιρέτης: ¶Παῖσον τι, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τοῦ παῖξαι τι. ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνδοῦναι:

Παισδεῖν, παιδεύειν. ¶Παισὸς, πόλις καὶ ποταμός. ¶Πετάσας, ἁπλώσας.

Παίταυρα, τίγνα. ¶Παιφάσσειν, πυκνὰ δ᾽ ἄλλοτε ἄλλην ὁρμᾶν ἐνθουσιαστικῶς ἔχειν. ἀτύζειν. θορυβεῖν πελᾶν. ¶Παίω, δέρω, τύπτω, πλήττω. ¶Παιώνιον, φάρμακον, καταπαῦον ὀδύνας. ¶Παιών, ὄνομα καὶ ἰατρός: ὁ δὲ ἀλαλαγμὸς, παιωνισμός. γράφεται δὲ καὶ παιανισμός. ¶Παιώνις, τὰ ἀστά.

Παιώνια, φάρμακα ἰατρικὰ, ἢ θεραπευτικά.

Παιώνιον, ἴασιν θεραπείαν. ¶Παιώνιος. λύσιος.

Παιωνίσαντες, ἀλαλάξαντες:

ὀφρυόεντα, λοφώδη ὑψηλόν. ❡ ὀφρυόεντες, ὑπερήφανοι. ❡ ὀφρυόεσσα, ὑψηλὴ ἀλαζὼν ἐφ' ὕψους καὶ ἄκρας κειμένη. ❡ ὀφρυόεν, μετέωρον.
ὀφρῦς, τὰ κρημνώδη καὶ τραχέα τῶν ὀρῶν, καὶ ἡ ἔπαρσις ὑπερηφανία.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

ὀχα, ἐξόχως. ❡ ὀχεῦνται, ἠρέμα κινοῦνται.
❡ ὄχανον, ὁ διὰ ἀσπίδος πόρπαξ, καὶ ὁ δεσμὸς καὶ ὅπου ἐμβάλλονται τὰς χεῖρας.
ὀχάνοις, δεσμοῖς ἀπὸ τοῦ συνέχειν. ἔνθεν καὶ τὸ ὀχμάζειν.
ὀχ' ἄριστος, ἐξοχώτατος. ❡ ὀχᾶσθαι, ἀλλ' ἄλλεσθαι ὁ λόγος ὑπὲρ Ἀχιλλέως οὐ βραδυσκελεῖς ποιεῖ ὁ τῶν νεβρῶν μυελός. ❡ ὄχεα, ἅρματα ὀχήματα.
ὀχεῖσθαι, ἡνιοχεῖσθαι. ❡ ὀχέσκον, ἔφερον ὑπέμενον. ❡ ὀχεία, ἡ μίξις καὶ ἡ συνουσία.
ὀχεῖα, ποντία, ἡ ἄγκυρα, παρὰ τὸ ὀχεῖν ἐν τῷ πόντῳ τὰς ναῦς. ❡ ὀχεῖον, ἅρμα, καὶ τὸ εἰς ὀχείαν αἱρούμενον ἀττικοί. ❡ ὀχεῖς κλεῖθρα κατακορυφαῖοι.
ὀχεῖται, μετέωρος φαίνεται. ❡ ὀχέοντας ὀϊζύν, ἔχοντας κακοπάθειαν, ἢ ἐχομένους ὑπὸ κακοπαθείας. ἢ ἀνεχομένους κακοπάθειαν. ❡ ὀχέοντες ἐν αὐτοῖς ἔχοντες. ❡ ὄχεσκον, ὑπέμενον ἔφερον.
ὄχεσφι, τοῖς ὀχήμασιν ἢ τοῖς ἅρμασιν. ❡ ὀχετεύει, ἐπιχέει, κελεύει μεταφέρει. ❡ ὀχετηγός, ὁ τὸ ὕδωρ ἄγων. ὑδραγωγὸς κηπουρὸς ἢ ὁ ἀρδεύων.
ὀχετλα, τὰ ὀχλήματα, οἱ δὲ τὰ συντεθραυσμένα.
ὀχετὸς, σωλὴν ἀγωγός, ῥύαξ, ὕδωρ ὑδραγωγεῖον, οὐ χειμάρρους ἤγουν αὖλαξ, ἀλλ' ἀεὶ ῥέων. ❡ ὀχεὺς, ὁ τῆς περικεφαλαίας ἱμάς. ❡ ὀχὴ, τρώγλη, τροφὴ, καὶ ὄρος Εὐβοίας, καὶ ἐξοχός. ❡ ὀχεῖα, συνέχοντα.
ὀχῆες, οἱ συνέχοντες τὴν θύραν χοζώνην κρίκοι. ❡ οἱ μοχλοὶ ἀπὸ τοῦ συνέχειν. ❡ ὄχημα, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος. ❡ ὀχὴς, ὁμίχλη, καὶ φωνή. ❡ ὄχησις, ἱππασία. φόρησις. ❡ ὀχήσομαι, βαστάσομαι.
ὄχθα, χεῖλος ποταμοῦ ἢ ὄχθη. ❡ ὀχθᾶσθαι, ἀπὸ τῆς ὄχθης, οἱ γὰρ στένοντες ἑαυτοὺς μετεωρίζουσιν.
ὀχθεῖ, στένει στενάζει. ❡ ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
ὄχθησαν, ἠγανάκτησαν. ❡ ὀχθήσας, στενάξας, βαρυνθεὶς, ἄχθος γὰρ τὸ βάρος, ἢ μετεωρισθεὶς τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὄχθης, ὅ ἐστι τοῦ ἀναστήματος. ❡ ὄχθησις, θόρυβος τάραχος. ❡ ὄχθοι, αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι τόποι, καὶ αἱ ἐξοχαὶ τῶν πεδίων. ❡ ὀχθοίβοι παρυφάς τινα εἰώθασι περὶ τοὺς χιτῶνας, ἃ καλοῦσιν ὀχθοίβους. εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λώματα.
ὄχθος, κρημνός. πέζα. τὸ ὑψηλὸν τοῦ ποταμοῦ ἢ τῆς γῆς ἢ τὸ ἀπόκρημνον στόμα τῆς θαλάσσης. κυρίως δὲ τὰ τῶν ποταμῶν ἄκρα χεομένων. ❡ ὀχλαγωγῆσαι, θορυβῆσαι, ἢ συναγαγεῖν ὄχλον ἢ ταράξαι. ❡ ὀχλεῖ, σίνει λυπεῖ κωλύει μετὰ ὄχλου. ❡ ὀχλεῦνται, κινοῦνται, κυλινδοῦνται. ❡ ὀχλεύονται, ὁμοίως.
ὀχλεὺς, μοχλὸς σφόνδυξ, δεσμὸς ἅρματι.
ὄχλησις, χολή. ❡ ὀχλιζῶν, μοχλεύων.
ὀχλίσσειαν, κινήσειαν. ❡ ὀχλίζειν, κινεῖν, μοχλεύειν.
ὀχλιζομένων, συναγομένων. ❡ ὀχλοισίαν, ἱκεσίαν, ἐκκλησίαν. ❡ ὀχλεῖν, ἐνοχλεῖν. ❡ ὄχλος, κατάλογος λαός. ❡ ὄχμα, πέρασμα.
ὀχμάζει, μάχεται. βαστάζει. ἐρείδει, θάλπει, συνέχει κατέχει, πιέζει. ❡ ὀχμοί, στιχῶν φυτεῖαι.
ὄγμον ἐλαύνουσι, τὴν κατὰ στίχον φυτείαν.
ὄχνη, εἶδος κύσου ἢ κουστουμένου. ❡ ὀχοί, οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς. ❡ ὀχοί, ἐφ' ὧν ὀχοῦνται αἱ νῆες, καὶ οἱ συνέχοντές τι καὶ διακρατοῦντες. ὄχος ἀκέσεις ἐπὶ αἱ σικελικαὶ ἡμίονοι σπουδαῖοι, ἐν δὲ ἀκέστος σικελίας. ❡ ὀχεὸς, ὀχούμενος, φερόμενος.
ὀχύνει, σαίνει. ❡ ὀχυρὰ, ἰσχυρὰ ἀσφαλές.
ὀχύρωμα, τεῖχος ἀσφαλές. ἰσχυρὸν κάστρον φρούριον, ἢ ἀληθές. ❡ ὀχύρωσιν, ἠσφαλίσατο ἐφυλάκισεν.
ὀχῶν, ὀχευτικῶς ἔχων ἢ ἐξοχῶν ἢ ἁρμάτων.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

ὄψ, ὄψις, ὀφθαλμὸς ἢ φωνή. ❡ ὄψανον, ὄψιν
❡ ὄψα, προσφάγια, μαγειρεύματα.
❡ ὄψανον, ὄψις φωνή. ❡ ὀψαλίδαι, οἱ ἀρχῖται τῶν ναυτιλῶν. ❡ ὀψαρτυτής, μάγειρος.
ὀψὲ, μετὰ πολὺν χρόνον βραδέως.
ὀψέποτε, μετὰ χρόνον ποτὲ ἐπ' ἐσχάτων.
ὄψεαι. θεωρήσεις. ὄψεως θέας.
ὀψὲ δύων, ὀψὲ καταδυόμενος.
ὀψειόντων. ὀπτικῶς ἐχόντων, ἰδεῖν θελόντων, κλαυσιόντων βρωσειόντων. ❡ ὀψὲ δύοντα, βραδέως δύοντα διὰ τὸ τῇ ἄρκτῳ ἀκολουθεῖν
ὄψεις, ὄνειροι, ὀφθαλμοὶ ὁράσεις. ❡ ὀψέποτε, μόλις ποτέ. ❡ ὄψεσθαι, θεωρήσεσθαι. ἰδέσθαι.
ὀψ' ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἴεσο, παρὰ τῶν μισθωτῶν ἔλεγον τοῖς περὶ τὸ ἔργον ἐλθόντας ὀψὲ ἀπέλυον, πάλιν εἰς τὸ μισθωτήριον, τὸ δὲ ἦν ἐν κολωνῷ.
ὀψίας. ἑσπέρας. ❡ ὀψιγενὴς καὶ ὀψιγόνητα. βραδέως γεννηθέντα. ❡ ὀψίγονοι, οἱ ὕστερον γενόμενοι
ὀψιγόνων, τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων μεταγενεστέρων. ❡ ὀψιμαθὴς, βραδυμαθής.
ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὀψὲ γινόμενον, ἢ ὀψὲ ἀρξάμενον καὶ ὀψὲ τελεσθησόμενον. ❡ ὄψιμον, χρόνιον ὕστερον. ❡ ὄψιμος, χρόνιος βραδύς.
ὄψιοι, δειλινοὶ ὕστεροι. ❡ ὀψείοντες, ὀπτικῶς ἔχοντες, παρακολουθοῦντες τοῖς γινομένοις, κατοπτεῦσαι βουλόμενοι. ❡ ὀψιπαίδονας. τοὺς ἕως ζῶσιν ἄξοντας παῖδας βράδιον. ❡ ὀψίσθη, ὠψίσκη.
ὄψις, θεωρία, ὅρασις. ❡ ὀψιτέλεστον, μετὰ πολὺν χρόνον τελεσθησομένων. ❡ ὄψον, προσφάγιον.
ὀψιχὲ, ὀψὲ Βυζάντιοι. ❡ ὄψιν δὲ βλέψιν ὅρασιν.
ὄψος, μοχθηρός. ❡ ὀψοῦ, πανταχῆς προσεψήμαρος.
ὀψώνια, τὴν πρὸς τὸ ὀψωνεῖν συνεῖλα. ❡ ὀψώνιον δὲ πάνυ κέρδος. ❡ ὀψοφαγία, λιχνεία.
ὠγύγιος, ὁ ἀρχαῖος. ❡ ὁ ὠκύμορος, ὁ ταχυθάνατος. ❡ ὁ ὠκύπλοος, ὁ ταχέως πλέων.
ὠκυπόρος, ὁ ταχέως πορευόμενος.
ὠκύπτερος, ὁ ταχύπτερος ὀξύπτερος.
ὠμηστὴς, ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων. ❡ ὁ ὤν, θεὸς, ἀεὶ ζῶν ὑπάρχων. ❡ ὁ ὠνύμενος, ὁ ἀγοράζων.
ὤρων, γυναικῶν παρὰ τὸ ὡραΐζειν.

Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, ἐν τοῖς βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους.
Οὖρος, ἐπιτήδειος ἄνεμος. ¶ Οὐρεσίφοιτος, ἐν τοῖς ὄρεσι πλανώμενος. ¶ Οὐρῆας ἡμιόνους, παρὰ τὸ ὀρούειν, ὁρμητικούς τινας ὄντας. ἢ ἐπὶ οὐρείων τὸ ζῶον οἱ στάσιν, οἱ δὲ, οὐρήων τῶν φυλάκων.
Οὔριον ἄνεμον. ὁ ὀξέως πνέοντα, ἢ ἄγριον. ¶ Οὐρία χον. τὴν σκυρωτέραν. ἔστι δὲ σιδήρειον ἐγκεκαμμένον. ἔστι τὸ ἕτερον μέρος τοῦ δόρατος. ¶ Οὐρίζει, ὑποβρι* φέρει ἢ ὁρίζει. ¶ Οὐρία, ὀπίσθια. ¶ Οὐρεσιτρεφῆ, ἐν ὄρεσι τραφέντα. ¶ Οὐρομβικὸν, τὴν ἀμίδα ὃ οὐροδόχην. ¶ Οὔριον, σαθρὸν, ἢ ὄπισθεν πνέον.
Οὐράνιον νέφος, κατ' οὐρὰν ὄπισθεν ἐρχόμενον ἢ ὑπὸ οὐρῶν ἐλαυνόμενον. ¶ Οὔριος, ἐπιτήδειος, ἐπιδέξιος, ἄνεμος. ¶ Οὐρίας, φωτισμὸς θεοῦ.
Οὐρίσαι, οὐρίσαι παρασκευάσαι. ¶ Οὐροδόχην, τὴν ἀμίδα. ¶ Οὖρος, ἄνεμος. ¶ Οὔριον, φυλακὸς ση μεῖον. ¶ Οὖρον ἀρούρης, ὅρον τῆς χώρας.
Οὖρος, βασιλεὺς φύλαξ σωτήρ. ¶ Οὖρος ἀχαιῶν ταὐτά. ¶ Οὔρους, φύλακας, ἢ τὰ νεώρια. τὰ περιτειχίσματα, ὃ τὰ περιορίσματα τῶν πλοίων, ἢ τὰ ὁρμητήρια δι' ὧν καθέλκονται. ¶ Οὓς, ἄρθρον ἀρσενικὸν πληθυντικὸν πτώσεως αἰτιατικῆς οὓς τινας. καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου. οὓς ἑτέρους σὺ λέγοντα.
Οὖς, ὠτίον. ¶ Οὖσα, σχοινία νεὼς ὅπλα.
Οὖς ἀφροδίτης, ὁ ἁλιεύς, ὀστρεόν τι οὕτω καλοῦσιν.
Οὐσι, οὐδόσι. ¶ Οὐσθενῶς. οὐκ ἰσχυρῶς.
Οὐσία, ἐξουσία ὁσιότης, πλοῦτος ὕπαρξις. εἶδος ὑφεστὸς βίος κτῆσις. ¶ Οὐσιωδῶς, τῶν ἀεὶ ἐν αὐτῷ κατ' οὐσίαν. ¶ Οὐκ ἐρᾷ. οὐ δή. ¶ Οὐ σκοπεύοντες, τὸ ὄνομα μὲν ἄκρως. ¶ Οὐ συγγινωσκόμενοι, οὐ συγκατατιθέμενοι. ¶ Οὐσί. μὴ σύ. ¶ Οὐ συμβαίνει, οὐ συμφωνεῖ. ¶ Οὐ συνέχειν ὀργὴν, οὐ κατεκράτησεν ὀργήν. ¶ Οὐ σὺν ἱδρῶτι, οὐ σὺν καμάτῳ.
Οὐχ ὀλαίτερον, ταχέως. ¶ Οὔτα. ἔξωσε μὲ πλῆξεν ἐκέντησεν. ¶ Οὐτάζοντο, ἐπιζώσκοντο.
Οὐτάμεναι, ζῶσαι. ¶ Οὔτ' ἄρ, οὐ δή. ¶ Οὔτ' ἄρ φρεσὶν ἂς, οὔτε κατὰ σύνεσιν. ¶ Οὐτάσκε, ζῶσαι. ἐκ χειρὸς νύξαι. ¶ Οὔτασεν, ἔβαλε καὶ τὰ ὅμοια.
Οὐτέτω, οὔτε ἑνί. ¶ Οὐτιδανὸς, ζωθεὶς. ¶ Οὔτι οὐδέν. ¶ Οὔτι, οὐδαμῶς. ¶ Οὐτιδανός. οὐδαμινὸς ἀσθενὴς, ἄψυχος, οὐδενὸς ἄξιος οἱ δὲ λόγον.
Οὔτι κράτεϊ γε, οὐ τῇ δυνάμει. ¶ Οὔτι μάλα δὴν, καὶ οὐκ ἐπὶ πολύ. ¶ Οὔτι μέλει, οὐ μέλει.
Οὔ τί μοι ὔμμες, οὐκ ἐστί μοι ὑμεῖς. ¶ Οὔτι ποσοῦν, οὐδέποτε. ¶ Οὔτι πω, οὐδαμῶς. ¶ Οὔτις, οὐδεὶς, ὃ εἶδος ὀρνέου καὶ οὐρανός. ¶ Οὔτοι ἀπόβλητον. οὐκ ἀποβληθῆναι ἄξιον. ¶ Οὐ ζηρὼ, δραστικοὶ σπουδαῖοι. ¶ Οὕτως, τοιούτως ὁμοίως ¶ Οὑτωσὶ οὕτως, οὕτω δὲ χωρὶς τοῦ σ ὅτε σύμφωνον ἐπιφέρεται, τέσσαρα σημαίνει τὸ ὁμοῦ. χρόνον. τόπον ἐγγύτατον ἀριθμόν. ¶ Οὐ τῷ τυχόντι, οὐ τῷ μικρῷ οὐ τῷ οἱῳ δήποτε. ¶ Οὐφατῶς, ἀφάτως. ¶ Οὐφευκα, οὐκ ἀρίστως, οὐ κούφως. ¶ Οὐφέλλαν γῆν τὴν εἰς τὰ ἱμάτια
Ὑφίδρωμα, τοῦ τάγματος ὃ πρὸς τῇ πλευρᾷ ἀφῆρα.
Οὐφοιβάσεται, φοιβᾶν ἐστι, τὸ ἐπὶ νεκρῶν ἢ δαιμονικῶν μαντεύεσθαι. ¶ Οὐ φορητὸν, μέγα βαρύ.
Οὐκ ἐλαφρὸν, οὐ βαστακτόν.

Οὐ φροντὶς ἱπποκλείδῃ, παροιμία ἧς μέμνηται καὶ ἕρμιππος δημόταις μὴ πρὸς ὀργὴν ὁμιλεῖν καὶ αὐτὶ τοῦ ἐμοί. ¶ Οὐχ, οὐχὶ, οὐχ οὕτως. ¶ Οὐχάζομαι, οὐ σέβομαι, οὐκ ἐνζέπομαι: ¶ Οὐχ ἅλις, οὐχ ἱκανός. ¶ Οὐχάζεις ὃ οὐκ ἄγχεις. οὐ πιέζεις συνεχῶς.
Οὐχ ἕδος, οὐ καιρὸς τοῦ καθίζεσθαι. οὐ καθέδρας φροντίς.
Οὐχ εἴκων, οὐχ ὑποχωρῶν. ¶ Οὐχ ἥκιστα μάλιστα.
Οὐχὶ, οὐδαμῶς οὐ δῆτα. ¶ Οὐχ ἑκὼν. οὐ βουλόμενος οὐ θέλων. ¶ Οὐχ ἑτοῖ, φαῦλοι.
Οὐχ ἕπεται, οὐκ ἀκολουθεῖ: ¶ Οὐχ οἷόν τέ ἐστιν, οὐ δυνατόν ἐστιν. ¶ Οὐχ ὑπὲρ ἀλόγου, οὐχ ὑπὲρ λόγου. ¶ Οὐχ οἷοί τε, οὐ δυνατοί. ¶ Οὐχ οἷός τε εἰπεῖν, μὴ δυνάμενος εἰπεῖν. ¶ Οὐχ ὁρέοντα, οὐ ζῶντα. ¶ Οὐ χραισμεῖ, οὐ βοηθεῖ. ¶ Οὐ χρὴ, οὐ δεῖ.
Οὐχ ὑπελείπετο, οὐχ ὑστέρησας, οὐ κατέλιπες:
Οὐχ ὑποίσω. οὐχ ὑπενέγκω οὐ βαστάσω. ¶ Οὐχ ὑφίεται, οὐκ ἐνδίδωσιν. ¶ Οὐχ ὑφίσταται οὐχ ὑπομένει οὐχ ὑποφέρει. ¶ Ὄφατα, δισμοὶ ἀρότρων ἀκάνθινοι.
Ὀφείλομαι γενέσθαι κατὰ ἀνάγκην. ¶ Ὀφειλὴ, χρέος. δάνειον. ἀνάγκη. ¶ Ὀφειλέτας, χρεώστας.
Ὄφεις, τὰ δρακοντώδη γινόμενα ψέλλια μετάνθρωπα κατατείνουσιν τοὺς ὄφεις λέγει, καλῶς γέ μοι ὀφρύας. ¶ Ὀφέλλει, ὠφελεῖ, αὔξει. ¶ Ὀφέλλειν. αὔξειν καὶ ὀφέλλειν. ¶ Ὀφέλλεται, αὔξεται.
Ὄφελες, ὤφελες, ὦ συζυγεῖ τὸ ὄφελον καὶ ὄφελε καὶ ἐπίρρημα ὅπερ ἔχει χαρακτῆρα ὁριστικοῦ παρατατικοῦ. ὅμοιον γάρ ἐστι τῷ ἔλεγον ἔλεγες. ¶ Ὀφελοῦσα, θεραπεύουσα σώζουσα παρασκευάζουσα.
Ὄφελμα, αὔξημα κάλυμμα, κάλλωπον. ¶ Ὀφέλμασι, σαρώμασιν. ¶ Ὄφελλον, ὄφελον εἴθε.
Ὄφελος, αὔξησις. ὄνησις ἐπικούρημα κέρδος.
Ὄφελον, κάλλωπον. ¶ Ὀφθαλμιάσαι, φθονῆσαι, ἐπιβαλεῖν ὀφθαλμόν. ¶ Ὀφθῇ, εὑρεθῇ, φανῇ.
Ὀφθαλμὸς βασιλέως, ὁ πεμπόμενος κατάσκοπος.
Ὀφιογενεῖς, οἱ νῦν ὀφιϊκοί. ¶ Ὀφιδεύειν, χολάζειν, διατρίβειν οἰκεῖν. ¶ Ὀφιλόντως, πρεπόντως, δεόντως. ¶ Ὀφιομάχος, ἰχνεύμων ἢ ἀκρίδων γένος μὴ ἔχον πτερά. ¶ Ὀφίσρος, ὄρνις ποιὸς ἐν αἰθιοπίᾳ.
Ὀφίουσ, ἱερόδρομος διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀφέων.
Ὄφις, ποιὸς ἰχθὺς καὶ τὸ χρυσοῦν περιβραχιόνιον ἢ ὁ δράκων ὁ φυλάσσων τὰ χρυσᾶ μῆλα. ὃν ἀπέκτεινεν ἡρακλῆς. ¶ Ὄφλα, ὄνομα χωρίου, ὅπου ἦν τεῖχος ἱερουσαλήμ. ¶ Ὀφλάνειν, ὀφλισκάνειν, ὀφείλειν.
Ὀφλεῖ. ὀφείλει. ¶ Ὄφλειν, ὀφείλειν ἐκ καταδίκης. ¶ Ὄφλημα, χρέωστημα. ¶ Ὀφλήμασι. χρεωστήμασιν. ¶ Ὄφλησιν, χρέωστησιν.
Ὀφλόσιν, χρεωστήσασιν. ¶ Ὀφλισκάνοντες, χρεωστοῦντες, ὑπομένοντες. ¶ Ὀφλοὶ, ὀφειλοὶ. ὀφλέται. ὀφειλαί. ¶ Ὀφνὶς, ὕννις, ἄροτρον. ¶ Ὄφρα, ἵνα, ὅπως, ἕως, μέχρις. ἐάν. ¶ Ὄφρα εἰδῆτε. ὅπως εἰδῆτε. ἵνα θεάσησθε. ¶ Ὄφρα μὲν οὖν. ἕως μὲν οὖν.
Ὄφρ' εὖ ἰδῶ, ὅπως καλῶς ἰδῶ. ¶ Ὄφρ' ἄν, ἕως ἄν.
Ὀφρύα. τὰ ὑψηλὰ καὶ ὑποκείμενα χωρία, τινὲς αἱμασιάς. ¶ Ὀφρυάζει. ταῖς ὀφρύσι νεύει. ¶ Ὀφρυγνᾶ, ὅλως βουνοί, οἱ δὲ μέσον καὶ ὑψηλόν.
Ὀφρὺς ὃ χῶμα λόφος αἱμασιαί: ¶ Ὀφρυκνισταὶ, ἐρωτιῶντες, οἱ γὰρ ἐρωτιῶντες. κνῶνται τὰς ὀφρῦς.

Οὐκ ἠσμενίζετο, οὐκ ἐχαρίζετο. ℭ Οὐχί, οὐχί.
Οὐκ ἐγχάνει, οὐχ εὑρίσκει. ℭ Οὐκ ἄθεται, οὐκ ἐπιφέρεται. ℭ Οὐκ ἔφατην, οὐκ εἰπὼν δυϊκῶς.
Οὐχ οἷόν τε ἐστὶν, οὐ δυνατόν ἐστιν. ℭ Οὐκ οἰστά, οὐ φορητά. ℭ Οὐκ ὀλεῖσθαι, οὐ φθαρήσεσθαι.
Οὐκ ἐπολώθη, οὐκ ἐπαχύνθη, οὐκ ἐξηραματίσθη.
Οὐκ ἀνυσιφόρον, οὐκ ὠφέλιμον. ℭ Οὐκοῦν, ἐπειδὴ ὁ λοιπόν. ℭ Οὐκ ᾤετο δεῖν. οὐκ ἐνόμιζε συμφέρειν.
Οὐκ ὤν, οὐχ ὑπάρχων. ℭ Οὐκ ὤπτο, οὐκ ἐφάνη. οὐκ ἐγένετο. ℭ Οὐκοφεῖ, οὐ βλάπτει οὐ σπορεῖ.
Οὐλάδες, παρὰ θύλακοι. ℭ Οὐλαίνει, οὐ χολάζει.
Οὐλαμὸς, τάξις στρατιωτικὴ θόρυβος ἢ ἄθροισμα.
Οὐλάς, κεισάς, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μαλακὸν, ὅ ἐστι τὸ ἁπαλὸν, ὅπερ ἐστὶ τὰ ἐπάνω τῶν ὀδόντων πάνυ μαλακὰ ὄντα, οὖλα καλεῖται, καὶ ὁ γαστήρ. ℭ Οὖλε, ὑγίαινε, ἀφ' οὗ ἐστι τὸ ὑγιὲς γενόμενον ἕλκος οὐλὴν λέγουσι.
Οὖλα, τὰ τῶν ὀδόντων. ℭ Οὐλαφηφορεῖ. νεκροφορεῖ.
Οὔλαφος, νεκρός. ℭ Οὐλίοιεν, ἐν ὑγιείᾳ φυλάσσοιεν. ℭ Οὐλή, ἐπιπόλαιον ἕλκος εἰς ὑγείαν ἧκον, ἢ χλαῖνα μαλακή. ἢ στῦψις ὀπίων. ℭ Οὐ λογισάμην, οὐ παυομένην. ℭ Οὖλοι λευκὴ θρὶξ λευκή.
Οὐλία, ὀλέθρια. ℭ Οὐλιᾶσθαι, ὄνησιν τινὰ ἔχετε.
Οὐλιμός, ὀλέθριος. ℭ Οὐλίμων, ὀλεθρίων.
Οὐλαμὸς μάχη. ℭ *Οὖλος, μεμισημένος. ℭ Οὔλιος ἀστὴρ, ὀλέθριος καὶ χαλεπὸς, λέγει δὲ τὸν κύνα.
Οὐλοβάται, οἱ κολοβοί. ℭ Οὐλόθυμος, σχέτλιος, δυσνόθυμος. ℭ Οὐλόμεναι, ὀλέθριαι πληγαί.
Οὐλομένην, ὀλεθρίαν, ἐξώλη. ℭ Οὐλόμενος, ὀλέθριος. ℭ Οὖλοι, οὖλα δράγματα. ℭ Οὐλοθυσία, τελεία, θυσία. ℭ Οὐλομελής, οὐκ ἔστι δὲ ὑγιὲς ὁλόκληρον. ℭ Οὐλομελίη, καθόλου συλλαβεῖν, ἄλλοι ὑπὸ τῆς ἀθρόας τῶν ὅλων φύσεως, τὸ γὰρ ὅλον οὖλον λέγει. ℭ Οὖλον, ποτὲ μὲν τὸ μαλακὸν καὶ ἁπαλὸν, ποτὲ δὲ τὸ ὑγιὲς καὶ ὁλόκληρον, καὶ τὸ ὀλέθριον, κυρίως δὲ τὸ συνεστραμμένον. ℭ Οὖλος ἄρης, ἀντὶ τοῦ ὀλετὴρ δεινός, ἢ παραχθὲν δὲ οὖλον.
Οὐλοχύτον, ἀγγεῖον εἰς ὃ αἱ οὐλαὶ ἐμβάλλονται πρὸς ἀπαρχὰς τῶν θυσιῶν. ℭ Οὐλόχυτα, τὰ κατάργματα.
Οὐλοχύτας, ὅτε μὲν τὰ κενὰ ἐν οἷς τὰς οὐλὰς αἳ εἰσὶ κριθαὶ τῶν ἱερείων, κατέχεον. φαίνεται δὲ ἀγγεῖα δηλοῦσθαι ἢ κριθὰς πεφυρμένας. ℭ Οὐμά, μὰ τὸν
Οὐμά, ὑμέτερα. ℭ Οὐμαλακικκᾶς, παροιμία τὸ μαλακὸν σημαίνουσα ὠνὴ τῆς δὲ κικκᾶς οὐ μάλα φαίνεται καὶ στράτις ἐν ζωπύρῳ πολεμουμένῳ τῶν οὐ μάλα τέθηκα κεκοκκᾶν ἐπικρατεῖ. ℭ Οὐμάν, οὐμόν.
Οὐμ' εἴας, οὐ συνεχώρεις με. ℭ Οὐ μάτην, οὐκ ἀληθῶς μένανδρος ἐν ὀργῇ. ℭ Οὐ μεθείς, οὐκ ἐῶν.
Οὐμενάμος δὲ οὐδαμῶς δὲ γάμος δέ. ℭ Οὐμενοῦν, οὐδαμῶς. ℭ Οὐ μέντοι νῦν ἐστιν ἀπὸ δρυός, οὐδ' ἀπὸ πέτρης. ἀπολυτικῶς εἶχον οἱ παλαιοὶ ὡς ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν τῶν ἀνθρώπων γενομένων. ℭ Οὐ μετὰ δήν, οὐ μετὰ πολὺν χρόνον. ℭ Οὐ μετεψέξας. ℭ Οὐ μεταμελεῖ οὐ μετανοήσει. ℭ Οὐ μετρίως, μεγάλως
Οὐμὸν, ἀλλ' ἀμὸν οὐδαμῶς. ℭ Οὐμὸν, ἀλλ' ἔτι ἡμῶν.
Οὐμὸν δὲ. οὐδαμῶς δέ. ℭ Οὐμὴ πρόσωμαι, οὐ παραχωρήσω. ℭ Οὐμὴν, οὐ μόνον. ℭ Οὐμὴ σε αἰδῶ, μὴ ἀνασχέσθω. ℭ Οὐκ ἀνασχέσω, οὐ μὴ σε ἐάσω.

Οὐ μόνον, οὐχ ἕως τούτου. ℭ Οὑμός, ἐμός.
Οὐμὴν δὲ, οὐδαμῶς δέ. ℭ Οὐμ' εἴας, οὐ συγχωρεῖς.
Οὐνα δεῦρο, δράμε ἀρκάδες. ℭ Οὕνεκα, διότι.
Οὕνεκα, χάριν. ℭ Οὐ νέμεσις, οὐ μέμψις. ℭ Ὄνασθε, ὄνησίν τινα ἔχετε. ℭ Οὐ νέομαι, οὐ πορεύομαι.
Ὤνος. κλέπτης κλεπτῶν συνηθεία. ℭ Οὔνομα, ὄνομα. ℭ Οὖνον, ὑγιές. κύπριοι δράμον. ℭ Οὐνίας, ἴονις, δρομεὺς κλέπτης. ℭ Ὄνασθε, ὄνησίν τινα ἔχετε, κατ' εἰρωνείαν. ℭ Οὔνυτοι, τοῦ σοῦ ὅ σου ὁ οὐδαμῶς. ℭ Οὐ οἱ, οὐδαμῶς αὐτῷ. ℭ Οὔνου χελὶν
Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς κόρινθον ἐσθ' ὁ πλοῦς, ἀριστοφάνης ἐπὶ δοκεῖ πρὸς ἐς κόρινθον εἰσπλέουσι ξένοις χαλεπή τις ἡ πόλις εἶναι διὰ τὴν τῶν ἑταιρῶν γοητείαν, ἐσπούδαζον γὰρ ὑπὸ τούτων οἱ κορίνθιοι, ἢ ῥᾳθύμως διὰ τοῦτο διῆγον. ℭ Οὐ παρελεύσεται, οὐ παρέλθῃ, οὐ παραλείψει
Οὐ παρεξερχόμενον, οὐ παρελθών. ℭ Οὐ παρομαρτεῖ, οὐ παρακολουθεῖ. ℭ Οὐ πεπλασμένον, ἄπλαστον.
Οὐ περανοῦσιν, οὐ τελειοῦσιν. ℭ Οὐ πολεάσει, οὐ πολυχρονήσεται. ℭ Οὔποθι, οὐδαμοῦ. ℭ Οὐ πολιᾷ, οὐ γηράσκει. ℭ Οὔποτε, οὐκ ἄν ποτε οὐδέποτε.
Οὐ προσαμύνει. οὐ βοηθεῖ. ℭ Οὐ προσείλετο, οὐκ ἠθέλησε. ℭ Οὐ προσεπιβλέπειν, οὐκ ἠγάπησεν.
Οὐ προσήκαντο, οὐ προσεπιέζετο. ℭ Οὐ προσίονται, οὐ προσδέχονται, οὐκ ἀρέσκονται. ℭ Οὐ προσίεταί μοι, οὐκ ἀρέσκει μοι. ℭ Οὐ προσεπιχήνησεν. οὐκ ἀπεγράφησεν. ℭ Οὐ πρὸς σέ, οὐ κατὰ σέ, οὐκ ἄξιόν σου
Οὐ προτιμᾶν, οὐκ ἔχειν λόγον. ℭ Οὔπω, οὐδέπω.
Οὔπω ποτέ, οὐδέποτε. ℭ Οὐρά, ἡ κέρκος καὶ τὸ αἰδοῖον. ℭ Οὖρα, ὁρμήματα. ℭ Οὐρὰ ὀξεῖα ἀπὸ τοῦ στρατιᾶς τέλος. ℭ Οὐραγεῖν, ὑστερίζειν.
Οὐραγία, στρατιᾶς οὐρά. τουτέστι τὸ τέλος τῆς στρατιᾶς καὶ τῆς τάξεως. ℭ Οὐράγιον, ἔσχατον.
Οὐραγός, τῆς οὐρᾶς ὁ ἔσχατος ἡγεμὼν καὶ τοῦ εὐωνύμου κέρατος φύλαξ. ὁ δὲ τοῦ δεξιοῦ δεξιοφύλαξ.
Οὐραῖον, οὐκ εὔχειρες. ℭ Οὐραγίαν, τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν στρατιάν. ℭ Οὐραδίως, κακῶς θουκυδίδης.
Οὐρανίαν, ὅταν τὴν σφαῖραν ἀναβάλλωσιν, καὶ τὴν τοιαύτην δὲ καθόλου παιδιάν, οὐρανίαν καλοῦσι καὶ οὐρανιάζειν, παρὰ τοῦτο σύμπαιξον ἀριστοφάνης.
Οὐρά, ἡ κέρκος ἐστὶ τὸ αἰδοῖον. ℭ Οὐρανίδην, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. ℭ Οὐρανίη δ' αἴξ, ὥσπερ λέγει τις τὸ τῆς ἀμαλθείας κέρας. ὅτι γὰρ τις εὔξαιτο ἐλάμβανεν ὁ ἔχων τοῦτο. ἐπήκοος δὲ ἐστὶν αὐτὸ ἴσως, ὅτι κατ' ἐνίας ἡ σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται. ταύτῃ δὲ τὰ γίνεται εὐχόμενα διὰ τὸ καὶ αὐτὴν πρὸς τὸν ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ παθεῖν. ὅθεν καὶ εὐκταίαν φασὶν αὐτὴν ἔνιοι
Οὐρανίζετο, πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐκινεῖτο. ℭ Οὐράνιον, ἄχος, τὸν κονιορτὸν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα καὶ ὑψηλόν.
Οὐράνιοι, οἱ τὸν οὐρανὸν κατοικοῦντες. ℭ Οὐρανίωνας θεοὺς ἀπὸ τὴν οὐρανοῦ ἀρχὴν τεταγμένους. ℭ Οὐρανόθι πρό. πρὸς τοῦ οὐρανοῦ. ℭ Οὐρανομήκη, ὑψηλὸν λίαν. ℭ Οὐρανός. ὁ κατηστερισμένος τόπος. πέρσαι δὲ τὰς βασιλείας σκηνὰς καὶ αὐλὰς, ὧν τὰ καλύμματα κυκλοτερῆ οὐρανούς. ℭ Οὐρανοσκόπος, ἰχθὺς ποιός. ℭ Οὐρανοφοιτᾶν, ἐν οὐρανῷ διατρίβειν.
Οὐράσται. οὐκ εὐχερῶς. ℭ Οὐρ*δικος, ἐπιφθεγμένου.
Οὐρεα, ὄρη. ℭ Οὐρέας, ἡμιόνας. ℭ Οὐρῆες, φύλακες

χιστον διωνυκίταρ δοῖς ἐπέθεντο ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις πλακιτίοις τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία οὔπω. οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ οὐδὲ οἱ εἰς τοὺς κήπους εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν. ¶ Οὐδ᾽ ὄνυπως, οὐδαμῶς. ¶ Οὐδένυπερ, οὐδὲ ὕπαρ. ¶ Οὐ δεόντως, παρανόμως. ¶ Οὖδας, ἔδαφος. ¶ Οὐδέ τι δεῖν, οὐκ ἔστιν. ¶ Οὐδ᾽ ἐπὶ νυκτὶ δὶς, οὐδὲ ἐπὶ μιᾶς νυκτὸς, οὐδὲ πρὸς μίαν νύκτα. ¶ Οὐδ᾽ ἐπηρώτων, οὐδ᾽ ἠρώτων οὐδ᾽ ἐρέοντο, οὐδ᾽ ἀπεπυθάνοντο. ¶ Οὐδέτερον, οὐδὲ ἓν τῶν δύο. ¶ Οὐδέ πω, οὐδέποτε οὐδαμῶς. Οὐδ᾽ ἐξύπασε κρόκην οὐδ᾽ εἰργάζετο. ¶ Οὐδὲ φυὴν, οὐδὲ τὴν φύσιν. ¶ Οὐδ᾽ ἠβαιὸν πρὸς ὀλίγον, οὐδ᾽ ὀλίγον ἢ ὡς ὀλίγον. ¶ Οὐ δηναιὸς, οὐ χρόνιος. ¶ Οὐδ᾽ ἠντινοῦν, οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν. ¶ Οὐδ᾽ ἴσχει, πρίασθαι. ἀποδόσθαι. ¶ Οὐ δῆτα, οὐδαμῶς. ¶ Οὐ δίκαιον, οὐ δίκαιον. ¶ Οὐ διεκρίθη, οὐκ ἀμφέβαλεν, οὐκ ἐδυσπίστησεν. ¶ Οὐδ᾽ ἥμαρτεν, οὐκ ἀπέτυχεν.
Οὐδαμινοῦ ἢ οὐτιδανοῦ, εὐτελοῦς οὐδενὸς λόγου ἀξίου.
Οὐ διωσάμεθα, οὐκ ἀπεβαλλόμεθα οὐκ ἀπερρίψαμεν.
Οὐδ᾽ ὄχα πρὶν, οὐδὲ αὖθις καὶ πρίν. ¶ Οὐδ᾽ ὄθομαι, οὐδὲ ἐπιστρέφομαι. ¶ Οὐ δοκεύουσιν, οὐ προσδοκῶσιν οὐ νομίζουσιν. ¶ Οὐδ᾽ ὅλως, οὐδὲ τοῦ τυχόντος.
Οὐδ᾽ ὀνομήνω, οὐδ᾽ ὀνομάσω. ¶ Οὐδὸς βαθμὸς, βαθμὶς ἡ πρὸ τῆς θύρας. βαθμὸς καὶ ὁδός. ¶ Οὐδ᾽ ἤιξα, οὐδ᾽ ἂν ἐνοήθην. ¶ Οὐδ᾽ ὁτιοῦν, οὐδὲ τὸ σύνολον.
Οὐδρακία, ὀβελεία μέζον τι. ἀττικοῦ μέτρου ἥμισυ.
Οὐ δραίνει, παρακαθαίρει λάκωνες. ¶ Οὐδίνεται, ἐθέζει. ¶ Οὕνεκεν, διότι ἕνεκεν. ¶ Οὐ ἴθεν, οὐδαμῶς αὐτοῦ. ¶ Οὖδας, σπίλος, ὀδός. ¶ Οὖθαρ, τὸ πιότατον τῆς γῆς ἤτοι τῆς χώρας. καὶ τῶν ζώων δὲ λέγεται τὰ περὶ τοὺς μαστούς. ¶ Οὐθαρ, ἐπὶ ἀσκοῦ, ὁ κατὰ δὲ οὗ ὁ τόπος. οἱ δὲ πολλοὶ ὃν στρέφεται ὁ χορός. ἢ ὁ ζοχός. ¶ Οὔθατα, μαστοί. ¶ Οὔθατα βόσκει, μαστοὺς βόσκει. ¶ Οὐθείς. οὐδὲ εἷς. ¶ Οὐ θέμις, οὐ δίκαιον.
Οὐθὲν, οὐδέν. ¶ Οὐθένεια, μηδαμινὴ εὐτελής.
Οὐθενίας, ἀσθενείας. ¶ Οὐθ᾽ ἕτερον, οὐδὲ ἓν τῶν δύο.
Οὐθὲν, οὐ μὴν οὐ διὰ πάντες. ¶ Οὐ ἰδὼν, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἐνίων αὐτόν. ¶ Οὐ ἀλεγίζω, οὐ φροντίζω. ¶ Οὐκ ἀγλευκῆ, οὐκ αὐχμηρὰ ἀταλαίπωρα. ¶ Οὐκ αἰδεσθείς, οὐκ αἰσχυνθείς. ¶ Οὐκ ἀθεεὶ, οὐκ ἄνευ θεοῦ, ἢ οὐ χωρὶς θαύματος. ¶ Οὐκ ἀΐεις, οὐκ ἀκούεις. ¶ Οὐκ ἀεικὲς ἐοικὸς, οὐκ ἀκούσεις δὲ πρέπον. ¶ Οὐκ ἀέκοντες, οὐχ ἑκόντες. ¶ Οὐκ ἀλαπαδνὸν, οὐκ ἀσθενές. ¶ Οὐκ ἀλεγίζω, οὐ λόγον ἔχω. ¶ Οὐκ ἀλέγοντες, οὐ φροντίζοντες. ¶ Οὐκ ἄλκαρ, οὐ βοήθεια. ¶ Οὐκ ἀλώσιμα οὐκ εὔληπτα. ¶ Οὐκ ἄμοιρος ἦν, οὐκ ἐκτὸς μοίρας ἦν.
Οὐκ ἀμώμητος, οὐκ ἄψεκτος, οὐχ ὑγιής. ¶ Οὐκ ἂν δὴ οὐδαμῶς ἄν. ¶ Οὐκ ἀναλίσκεται, οὐκ ἐκλείπει.
Οὐκ ἀνεύθυνον, οὐκ ἀπαίτητον. ¶ Οὐκ ἀνέχομαι, οὐ καταδέχομαι. ¶ Οὐκ ἀνίει, οὐκ ἀφίει. οὐκ ἐπιζήτει.
Οὐκ ἀνήσει, τὰ αὐτά. ¶ Οὐκ ἄν τι, οὐδαμῶς ἄν.
Οὐκ ἀξιοχρέως, οὐχ ἱκανῶς. ¶ Οὐκ ἀπᾴδοντα, οὐκ ἀλλότρια. ¶ Οὐκ ἀπᾴδοντος, ὅμοιον. ¶ Οὐκ ἀπαναίνεται, οὐκ ἀποστρέφεται. ¶ Οὐκ ἀπόχρη, οὐ παραιτεῖται. ¶ Οὐκ ἀπεικός. οὐκ ἄπειρον. ἄξιον, ὀφειλόμενον. πρέπον. ὅμοιον. εἰκὸς δὲ ἐστι παρὰ τὸ ἐοικός, εἶτα ἀπεικὸς τὸ ἀπρεπὲς τὸ ἀνόμοιον. καὶ τὸ οὐκ ἀπεικὸς διὰ δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις, ὡς τὸ ἥκιστα οὐδαμῶς. οὐχ ἥκιστα τὸ μάλιστα. οὐκ ἀπεικὸς οὐκ ἀπρεπές. ¶ Οὐκ ἀπέχρη, οὐκ ἤρκει. ¶ Οὐ καταδυνεῖς, οὐ καταβιάσῃ, οὐ καταβλάψει. ¶ Οὐκ ἀπεδῶμεν, οὐκ ἀπεγνούμεθα. ¶ Οὐκ ἀπηξίωσεν, ἠξίωσεν.
Οὐκ ἀπίθανος, πιθανός. ¶ Οὐκ ἀπολείπεται, οὐκ ἀποστερεῖται. ¶ Οὐκ ἀπορεῖ, οὐκ ἀρκεῖ εὐπορεῖ.
Οὐκ ἀπορηθήσεται, οὐ χρήζει. ¶ Οὐκ ἀπορρυήσεται, οὐ κατακλάσεται. ¶ Οὐκ ἀποφώλια, οὐκ ἀδίδακτα, οὐ μάταια. ¶ Οὐκ ἀπόχρη, οὐκ ἀρκεῖ. ¶ Οὐκ ἀπρακτήσεις, οὐκ ἀποτεύξεις. ¶ Οὐκ ἀπώνατο, οὐκ ὠφελήθησαν. ¶ Οὐκ * ἀρὸς, ὀνεικός. ¶ Οὐκ ἀτρεπεία ἢ δ᾽ εἰ, οὐ φρόνιμος εἶ. ¶ Οὐκ ἄσημοι, ἐπιφανεῖς οὐκ ἀφανεῖς οὐκ ἄδοξοι. ¶ Οὐκ ἀσκίῳ οὐκ ἐσκίφομεν, τ᾽ ἄρ᾽ ἐμορμολύττετ᾽ αὐτοὺς εἶτ᾽ ἄλλ᾽ εἰς ἀληθεῖ. παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων. ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. ¶ Οὐκ ἄστικτος. οὐ φορητός, οὐκ ἀβάστακτος. ¶ Οὐκ ἀσυντελές, οὐκ ἀχρήσιμον.
Οὐ κατὰ κόσμον, οὐ κατὰ τρόπον. ¶ Οὐ καταναρκήσω, οὐ καρκινήσω, οὐ κατασυμφανὴς δῆλον.
Οὐ κατενάρκησα, οὐ κατεβάρησα. ¶ Οὐκ ἀβαχὴς, οὐκ ἀβραχὺ βραχύς. ¶ Οὐκ ἄωρον, κατὰ καιρὸν οὐ παρὰ καιρόν. ¶ Οὐκ ἔασεν, οὐκ ἀφῆκεν.
Οὐκ ἔασκον, οὐκ εἴων. ¶ Οὐκ ἔγρυξεν, οὐκ ἐφθέγξατο.
Οὐκ ἐδέξατο, οὐ προσήκατο. ¶ Οὐκ εἴασκεν, οὐκ ἤθελεν ἐκώλυσεν. ¶ Οὐκ ἔην, οὐ δυνατὸν ἦν. ¶ Οὐκ εἴκασεν, οὐχ ὑποχώρησεν. ¶ Οὐκ εἰσῄεις. οὐκ εἰσήρχου. ¶ Οὐκ ἐσμενίσκεν, οὐκ ἐχάρισεν.
Οὐκ εἰῶ, οὐκ ἐῶ. ¶ Οὐχ ἑκὼν, οὐ βουλόμενος.
Οὐκ ἐλελήθεις οὐκ ἔλαθες. ¶ Οὐκ ἐκάθισεν, οὐκ ἐνέμεινεν. ¶ Οὐκ ἐμβαρεῖ. οὐ φρονεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐμβάρου φρονήσεως. ¶ Οὐκ ἐμφορούμενοι, οὐ πληρούμενοι.
Οὐκ ἔναιμος, οὐ δίκαιος. ¶ Οὐκ ἐναπισθώσομαι, οὐ καθοπλισθήσομαι. ¶ Οὐκ ἐνδέχεται, οὐ δυνατόν ἐστιν. ¶ Οὐκ ἐνδώσει, οὐ χαυνώσει. ¶ Οὐκ ἐρᾶν, οὐκ ἠδύνατο. ¶ Οὐκ ἐνήνοχά σοι, οὐκ ἀγήοχα οὐκ ἤνεγκά σοι. ¶ Οὐκ ἐνὸν, οὐ δυνατόν. ¶ Οὐκ ἔξεροι, οὐκ ἄκαιροι, οὐκ ἄκληροι. ¶ Οὐκ ἐπέοικεν. οὐ πρέπον ἐστίν. ¶ Οὐκ ἕπεται, οὐκ ἀκολουθεῖ.
Οὐκ ἐπέπυστο, οὐκ ἀκηκόει. ¶ Οὐκ ἐφέσπετο, οὐκ ἠκολούθει. ¶ Οὐκ ἐπιεικὲς, οὐ μέτριον. ¶ Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι, οὐ βλασφημήσω. ¶ Οὐκ ἐπιλήσομαι, οὐκ ἐπιλαθήσομαι. ¶ Οὐκ ἐπιτεύξεται, οὐκ ἐπιτυχὴς ἔσται. ¶ Οὐκ ἐρηρεισμένος, οὐκ ἐστηρειγμένος.
Οὐκ ἔσθενον, οὐκ ἴσχυον. ¶ Οὐκ ἐτάλασσεν, οὐκ ἐτόλμησεν. ¶ Οὐκ ἔστρεξεν, οὐχ ὑπέμεινεν. ¶ Οὐκ ἔσφαλεν, οὐκ ἐκινδύνευσεν. ¶ Οὐκ ἐτὸς, οὐ ματαίως οὐκ ἀληθῶς. ¶ Οὐκέτι, οὐχὶ, ἢ οὐ. ¶ Οὐκ ἐτρώθη, οὐκ ἐπαισχύνθη. ¶ Οὐκ εὐδιάθετος, οὐ δυναμένη εὐχερῶς γνωσθῆ ἢ εὐμαρῶς εἰκασθῇ. ¶ Οὐκ εὐσκόπου. οὐκ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς βλέποντος. ¶ Οὐκ ἐφέσπετο, οὐκ ἠκολούθει. ¶ Οὐκ ἐφίετο, οὐκ ἐπεθύμησεν.
Οὐκ ἐφικνεῖται, οὐ φθάνει. ¶ Οὐκ ἔχραεν, οὐκ ἐχρήσατο.
Οὐχ ἥκιστα, οὐ μάλιστα. ¶ Οὐκ ἤμειψεν, οὐκ ἤλλαξεν

νοοῦντο, προσεώρων. ¶ Ὄσσοντο δ' ὄλεθρον, πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχον, τουτέστι προσεδόκων ἢ προεσήμαινον καὶ ἐμφάσιν ἐποιοῦντο. ¶ Ὀσσυπηρόν, εὐπηρόν.

Ὅσσφιν, ὅς αὐτοῖς. ¶ Ὀστᾶσθαι. κλυδωνίζεσθαι.

Ὄσσων, βλεφάρων, ὀφθαλμῶν. ¶ Ὀσταθείς, διαγωνισθείς. ¶ Ὀστακός, εἶδος καράβου, οἱ δὲ ἀστακὸν λέγουσιν. ¶ Ὀστάλαιξ, πλόκαμος, ἕλιξ βοστρύχος, ἢ τὸ ἐν τοῖς βότρυσι γινόμενον. ¶ Ὀσταλιόχος, τόξευμα. ¶ Ὄστασαν, ἀνέστησαν. ¶ Ὄστασις, οὕτω διὰ τὸ ἐλέγχειν τὰς ἀσταφίδας. ¶ Ὀστίον εἴσω ἕως τοῦ ὀστοῦ. ¶ Ὅστ' εἶσιν, ὅστις διέρχεται.

Ὅ στοι, ὅς ἐστι σοι. ¶ Ὀστρακίνδα, παιδιά τις ἐπὶ τῷ ὀστράκῳ. ¶ Ὀστρακίς, ἀπαλμάτιον τι ἀφροδίτης.

Ὀστρακισμός, οἱ κακονοοῦντες τῷ δήμῳ ἐξωστράκιζον καὶ κατεδίκαζον τε, ὀστράκοις ἐγγράφοντες τὸ ὄνομα τοῦ φευξομένου. ¶ Ὀστρακισμός, εἶδος φυγῆς. ἐν ὀστράκοις γραψάντων. ἀπὸ τῶν ὀστράκων ὀστρακισμός.

Ὄστρακον, ὁπότε τις ἀποθάνοι, ἔστρακον πρὸ τῶν θυρῶν ἐτίθεσαν, ἐξ ἄλλης οἰκίας λαμβάνοντες καὶ πληροῦντες ὕδατος. ¶ Ὀστράκων ἀπλῶν ἄτυφον, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων, ἀντὶ τοῦ ᾠῶν. τινὲς δὲ κελυφῶν.

Ὄστρεα, τὰ κογχύλια. λάκωνες ἄνθος.

Ὄστρειον, μυάκιον θαλάσσιον. ¶ Ὄστριμον, ἐν ᾧ αἱ θρεπταὶ μονάδες, τόπος. οἱ δὲ ἔπαυλις. ¶ Ὀσφραίνεται. ὀσμᾶται. ¶ Ὄσφρεσθαι, τὸ εὐφρανθῆναι.

Ὀσφύος, ψύας. ῥάχεις καὶ τὸ πλησίον τῶν γλουτῶν.

Ὀσφῦς, ὁ παρὰ πλευρὸν λάκκος τόπος. ¶ Ὅσσφω, ὅς ὑμᾶς. ¶ Ὄσχαι. κλήματα βοτρύων γέμοντα.

Ὄσχεα, βαλάντια, μαρσύπια. ἢ τὸ τῶν διδύμων ἀγγεῖον, καὶ κλήματα βοτρύων πλήρη. ¶ Ὄσχεος, τὰ αὐτά. ¶ Ὀσχέτφιν, ὀχήμασιν. ¶ Ὅσχ' ἕτερον ὃς ἂν ἄλλο. ¶ Ὅταν παιδεύω ἢ τύπτω. ¶ Ὅτε, ὅταν, ἐπειδή. διεθάνεες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι. ¶ Ὅτ' ἔφυσθα, ὅτ' ἔλεγες. ¶ Ὅτε κέρσει, ὅτε ἂν σε. ¶ Ὅτε μ' ὤναρ, ὅτε κατεμέμψατο καὶ διεφαύλισεν. ¶ Ὀτέῳ, ὅτῳ, τινί.

Ὅ τε, ὅτε πατήρ. ¶ Ὅτ' ἄριστον, ὅτι τὸ κράτιστον.

Ὅ τι μάλιστα, λίαν. πάνυ πλέον σφόδρα ἄγαν.

Ὁτιμή, ὅτι οὐχί. ¶ Ὅτινας, οὕς τινας. ¶ Ὅ,τι οἶσθα, ὅπερ οἶδας. ¶ Ὅτ' οἴσειν, οἷς τισιν. ¶ Ὅ τι ἂν τὸ τυχόν. ¶ Ὅ,τι ποῦ, οὐδαμῶς. ¶ Ὅ,τι ῥά. ὅτι δή.

Ὅ,τις ὅς τις. ¶ Ὅ,τι τόσον, διότι τοσοῦτον. ¶ Ὀτλεύει πονεῖ κακοπαθεῖ. ¶ Ὀτλημάτων, κακοπαθημάτων.

Ὀτλέβων, ὁ ἄθλιος. ¶ Ὄτλος, μόχθος. ¶ Ὀτλῶ, πονῶ, κακοπαθῶ. ¶ Ὀτοβεῖ, θορυβεῖ. ¶ Ὄτοβος, ἅλιμος θάλασσα θορυβώδης. ¶ Ὀτοτύζειν, λέγειν θρηνεῖν. ¶ Ὅτου δή. οὗτινος δὲ δή. ¶ Ὅρου δή, τίνος δή. ¶ Ὅρου ἕνεκα. τίνος ἕνεκα. ¶ Ὁρουνοῦν, οὗτινος οὖν. ¶ Ὅου χάριν, τίνος χάριν. ¶ Ὄξα, ἡ τοῦ ἀλέκτορος οὐρά. ¶ Ὀξαλέως, ταχέως, ὀξέως δραστικῶς, ἐνεργῶς. ¶ Ὄξεα, ὁμίονος. ¶ Ὀξεύς, καὶ μύνδων, βασιλεὺς φρυγίας. ¶ Ὀξηρό. ἐνεργὸς σπουδαία. ¶ Ὀξηρὸ ταμίη, ἡ τηροῦσα τὸν οἶκον.

Ὀξηροί, ἀνδρεῖοι. ταχεῖς ὀξεῖς. ἐνεργεῖς, δραστικοί, ὑπήκοοι, πιστοί, σπουδαῖοι. ¶ Ὀξηρόν, τὰ αὐτά.

Ὀ. τρίχας, ὁμοιότριχας. ¶ Ὀξύχη, χόρτος καλάμινος.

Ὀξυμφάργου· πολυτελεῖ, τὸ ὄξυγη ὅ τι ὁ σῖτος καὶ ὁ χόρτος. ¶ Ὀξῦναι. προτρέψαι κελεύειν, σπεύδειν, παρορμᾶν. ¶ Ὀξυντήρ, κῆρυξ, κελευστής, σαλπιγκτήρ.

Ὀξυντύς. παρακέλευσις προτροπή. ¶ Ὄττεο, οὗτινος. ¶ Ὄττεσθαι, κλυδωνίζεσθαι. ¶ Ὀττεύεσθαι, ὁμοίως. ¶ Ὄττις, ὄψεις. ¶ Ὅ,ττι κεν ἄρχη, ὅ,τι ἄν, κρατεῖ καὶ σύμφορον εἶναι δοκεῖ.

Ὀτρηρῶς, ὀτρηρῶς δὲς ἐπίφθεγμα.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Οὔ, οὗτινος. ¶ Οὐ ἐπίρρημα ἀρνητικὸν κατὰ στέρησιν, ἤγουν οὐχί. εἴωθεν δὲ αὐτὸ ὁ ποιητὴς παραλαμβάνειν, καὶ μετὰ τῆς μιᾶς φωνῆς συμπλέκει δὲ αὐτὸ καὶ τὸ που. σημαίνει δὲ καὶ ὅπου καὶ ἔνθα τὸ οὗ.

Οὗ, δασυνόμενον μὲν, δηλοῖ ἄρθρον ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον ὑποτακτικόν, καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου ἐμοῦ. σοῦ, οὗ. ¶ Οὐαί. φυλαί.

Οὐάρες. ὑμεῖς, κύπριοι. ¶ Οὐ ἄρας γέμει, οὐ κατὰ ὥρας πλήρης ἐστίν. οὔκερον δέ, ἔλαιον κύπριοι.

Οὔατα, ὦτα. ¶ Οὔατα βάλλει. τὰ ὦτα μου ὀχεῖ ἢ ἄγχει. ¶ Οὐατόειν, ὦτα ἔχον. καὶ ὅπερ ἔχει κρεμαμένοις ὄζοις πολλοῖς ὀζῶδες, βραχύ. ¶ Οὐβατόν, οὐ πορεύσιμον. ¶ Οὔβρωστις, λιμός. ὁ οὐ βρωτικός.

Οὐ γὰρ ἀκάνθαι, παροιμία ἀριστοφάνης σκώπτων καταλαμβανούσης οὐδ' ἴσως αὐτὴ λέξις ταύτῃ τῶν λειπείῳ. οὐ γὰρ ἄκανθαι καὶ ἐν δράμασιν ἐκέχρητο χορεῖ δ' ἄκληρος ἀεὶ λειπνόσων, ἔοικε δὲ ὑπομιμνήσκων τὴν τοῦ βίου διαφορὰν καὶ μεταβολήν. ¶ Οὐ γὰρ δή. ἴσον τὸ οὐ δή. οὐ γὰρ δὲ, ὑγιαίνει. οὐδ' οὐδέ.

Οὐδ' ἄχνα, οὐδὲ τὸ ψυχρὸν καὶ ἄφθονον εἰς χρῆσιν. ἀγροῖκοι δέ, τῶν ἄρτων τὰ φλοιόσματα. ¶ Οὐδαμῶς οὐδέποτε. ¶ Οὐδαμῶς, καὶ τὸ οὐδέν.

Οὐδ' ἀεὶ φρέων. οὐ γὰρ αὐτὸς τοῦτο. ¶ Οὐδαῖοι, χθόνιοι, ἐπίγειοι. ¶ Οὐδαμινός, οὐδενὸς λόγου ἄξιος ἐστί, βραχὺ εὐτελής. ¶ Οὐδαμῶς, οὐδέποτε. ἢ παντελῶς.

Οὐδ' ἀπόνητο, οὐ δὲ ὄνησιν ἔλαβεν. ¶ Οὖδας, γῆ, ὁ τὸ ἔδαφος. ¶ Οὐδὲ ἔφημι. οὐδὲ αὐτὸν λέγω.

Οὐδ' ἐλεαίρει, οὐ γὰρ ἐλεεῖ. ¶ Οὐδ' ἅμας, οὐδὲ κατὰ τὸ σῶμα. ¶ Οὐδ' ἐμάτησεν, οὐδ' ἐλύπησεν.

Οὐδέμιαν, οὐδὲ μίαν. ¶ Οὐδέν. ἀντὶ τοῦ οὐ. ¶ Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δρυὸς ἡ πάλαι φημιζομένης, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο ἄνθρωποι. τινὲς δὲ γράφουσι παλαιφάτου, ἐπειδὴ παλαιὸν ἐστι φυτὸν ἡ δρῦς.

Οὐδ' ὅτι ἀπὸ τρόπου ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός. ¶ Οὐδ' ὅτι δέρματι· οὐδ' οὐδὲ δέρμα ἴδιον ἔχοντα οὐδ' ὅτι ὑπάρχειν.

Οὐδ' ὅτι ἔττον, μᾶλλον. ¶ Οὐδενείας, εὐτελείας.

Οὐδ' ὅτι ἱερόν. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τέλεον ἀχρήστων πρὸς τὸ συλλαβέσθαι καὶ ἐπαρκεῖν, καὶ ἑαυτοῖς τοῖς γνωρίμοις. φασὶ δὲ ἡρακλέα πρῶτον θιασώμενον τὸν ἄδωνιν, εἰπεῖν οὐδὲν ἱερόν, ἴσως ἦν αἰνιττόμενος διὰ τὸ πρὸς μηδὲν εἶναι χρήσιμον. ¶ Οὐδενόσωρα, οὐδὲ μιᾶς φροντίδος ἄξια, ὥρειν γὰρ τὸ φροντίζειν. καὶ φυλάσσειν, ἔμοιγε τὸ ὀλιγωρεῖν καὶ πολυωρεῖν, ἀπὸ τίων δὲ οὐδενὸς φυλακτικά.

Οὐδ' ἐν σελίνοις. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τὰ φύλα

θρασὺς ἄνεμος. ¶ Ὄρπηξ, τὸ ἀκρέμων ὁ γόνος, ἔνθεν τῶν ὀσχυούντων. ¶ Ὀρπηστήρες, ἐμφῶν τὸν ἐλέφαντα τύπτουσιν. ¶ Ὄρπηκες. κλάδοι ὄζοι. ¶ Ὄρπηξ, κλάδος ἐξ ὑποφυκότος κάτωθεν ἀναβλαστήσας ἢ ἀπὸ τῆς ῥίζης τοῦ δένδρου, ὀρθὸς κλάδος. ¶ Ὄρρα, ὅσ ἄρα.

Ὀρρέξας, θραύσας, ἀπολόμενος. ¶ Ὀρρίδαν, τὸ ἐπὶ τὰ ἰσχία καὶ τοὺς γλουτοὺς πεσεῖν. ¶ Ὄρριον, ὀρίγανον.

Ὀρροβήλας, ὁ λάος ἰταλιῶται. ¶ Ὀρροπύγιον, ὀρθοπύγιον. ¶ Ὄρρος, ὁ ζάμιος, οὐχ ὅς τινες, τὸ ἰσχίον, ἕτεροι δὲ ἐτυμολογοῦσι καὶ τὸ ὀρροδεῖν, οἱ γὰρ δεδοικότες ἰδοῦσι τὸν ὄρρον ὃ ἐστὶν ἱδροῦσιν, ἢ τὸ ὀστοῦν τὸ ὑπὸ τὴν ῥάχιν. ¶ Ὀρρούει, ὁρμᾷ, πηδᾷ. ¶ Ὄρευε, πτερωμένην. ¶ Ὀρρωδεῖ, φοβεῖται, ἀπορεῖ. ¶ Ὀρρωδία, φόβος, ἀπορία. ¶ Ὀρρωδία, ὁ φόβῳ. ¶ Ὀρρωδέως, ἐμφόβως. ¶ Ὀρσαγγης, σωματοφύλαξ, ὃ ὁ τὸν βασιλέως οἶκον ποτὲ φυλάττουσιν. ¶ Ὄρσαι, ὁρμῆσαι, ἐγεῖραι, ἐρεθίσαι. ¶ Ὀρσιπέτης, ὑψοῦ πετόμενος. ¶ Ὀρσίπεις, βοῦ ἐλαστικοὺ παρασκευάζουσαι πρὸς τὸν τῶν πολλῶν δρόμον. ¶ Ὄρσο, ὄρσεο, ἔγειρου.

Ὀρσοδάκνη, ζωύφιον τι ἐν τῇ κράμβῃ γινόμενον.

Ὀρσοθύρα, θύρα μεγάλη καὶ ὑψηλή, δι᾽ ἧς ἐστὶν ὀροῦσαι καταβαίνοντα, ἄλλοι πᾶσα θύρα μὴ ἔχουσα τὸν βαθμὸν πρὸς τῇ γῇ, ἀλλ᾽ ἀπέχουσα τοῦ ἐδάφους, οἷον θυρίς, ἢ θύρα εἰς ὑπερῷον ἀνάγουσα. ¶ Ὀρσοί, τῶν ἀρνῶν οἱ ἔσχατοι γενόμενοι. ¶ Ὀρσολοπεῖται, διαπολεμεῖται, ταράσσεται αἰσχύλος. ¶ Ὀρσομένη. διεγειρομένη. ¶ Ὄρσω, τολμῶ. ¶ Ὀρτή, ἑορτή. ¶ Ὀρτάλιχοι, οἱ μήπω πετόμενοι νεοσσοὶ καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες καὶ κρεμάστραι. ¶ Ὀρτὸς, βωμὸς κύπριοι. ¶ Ὀρυκάνει, ἐρεύγεται. ¶ Ὀρτυγία, ἡ νῦν Δῆλος καλουμένη νῆσος.

Ὀρτυγίη, ἐλίσσω σπ. δ. ἐστιν ὁ * ταμιεύσεως ἄρχονται, ἔγραψαν δέ τινες, ἢ ζοφαὶ καὶ στροφαί.

Ὀρτυγομήτρα, ὄρτυξ ὑπερμεγέθης. ¶ Ὀρτυξίς, πόα τις. ὀρυαχόρδη ἰφσό. ¶ Ὀρυμαγδός, θόρυβοι.

Ὄρυμος. βρυχώμενος. ¶ Ὀρύεται, ὑλακτεῖ.

Ὀρυκτὴν, σκαπτόν. ¶ Ὀρυμαγδός. ταραχὴ ψόφος θόρυβος κτύπος. ¶ Ὄρυμος, βρωμὸς, οἱ δὲ ὄρυμβος.

Ὀρυθμεῖ, γρυλλίζει. ¶ Ὄρυγξ, λαοξοϊκὸν σκεῦος, ὃ σκαφίου ἐοικὸς, καὶ ἰχθὺς, καὶ ζῶόν τι τετράπουν δορκάδι κατὰ τὴν χροιὰν παραπλήσιον. ¶ Ὀρύξομεν, σκάψομεν. ¶ Ὀρφακίνης, ἰχθὺς ποιός. ¶ Ὀρφανία, νυκτερινὴ σκοτεινή. ὅθεν καὶ ὀρφανὸν εἰρῆσθαι τὸν ἐν σκότει ὄντα. ¶ Ὀρφανή, ἡ τῶν γονέων. ¶ Ὀρφανὸς, ὁ γονέων ἐστερημένος ἢ τέκνων. ¶ Ὀρφίνη καλάμη μελίνης. ¶ Ὀρφναία, σκοτεινὴ μελανή. ¶ Ὄρφνα καὶ ὄρφνη, σκοτία, νὺξ μέλαινα. ¶ Ὀρφνῆεν, μέλαν σκοτεινὸν ἢ ὀρφανόν. ¶ Ὀρφνίον, τὸ μέλαν ἱμάτιον, καὶ ὀρφνιστές. ¶ Ὀρφοβόται. ἐπίτροποι ὀρφανῶν.

Ὀρφοβοτία, ἐπιτροπή. ¶ Ὀρφὼς, ἰχθὺς ποιός.

Ὄρχαμε λαῶν βασιλεῦ ἄρχων λαῶν. ¶ Ὄρχαμος, βασιλεὺς ἡγεμών. ¶ Ὀρχὰς, περίβολος ἁμαξία καὶ εἶδος ἐλαίας. ¶ Ὄρχατοι, οἱ ἐπιστοίχιοι φυτεῖαι, ἢ οἱ κῆποι ἀπὸ τοῦ ὀρχήσεως. ¶ Ὀρχέα, ἡ τοῦ ταύρου ὀσχέα. ¶ Ὀρχεῖται, διασείεται. βακχεύει. ¶ Ὀρχηστὴς, ποτὲ μὲν ὁ χορικὸς, ποτὲ δὲ ὁ ἐν πολέμῳ εὐκίνητος. ¶ Ὀρχήστρια. αὔρα. ¶ Ὄρχεα, ζῷον τῶν πεζα

πόδων καὶ ποιά. ¶ Ὀρχιλόν, ἡ βηλὸς. ¶ Ὀρχίλον, ὀρνιθάριον τῶν θυσανόποδων. λέγεται δὲ ὑπό τινων σκαλπηκτής. ¶ Ὀρχιπαιδίζειν, τὸ κακοχηλεύεσθαι παρὰ τοῖς παισί. ¶ Ὀρχηθμοῖσ, ὀρχήστισιν.

Ὀρχηστὴς, συγκεκροτημένος περὶ τὰ πολεμικά.

Ὀρχμαὶ. φραγμοὶ, καλαμῶνες. φάραγξ ἡ σπῆλυγξ.

Ὄρχοι, στίχοι ἀμπέλων. ¶ Ὀρχομενός, πόλις Βοιωτίας, ἣν μινύειον καλοῦσιν. ¶ Ὄρχος, κῆπος καὶ φυτῶν στίχος. ¶ Ὀρρωδεῖ, μαίνεται. φοβεῖται. φρίττει. εὐλαβεῖται. δειλιᾷ. ¶ Ὀρρωδία, φόβος καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ὀρρωδέως, ἐμφόβως. ¶ Ὀρρωδεῖν, ἐκφοβεῖν. ¶ Ὀρῶν, ἰδὼν θεωρῶν. ¶ Ὀρώρει, ὥρμηντο, διεγήγερτο. ¶ Ὄρωρεν, ἐγήγερται, διηγέρθη. ἀνῆλθεν. ¶ Ὀρώρεται, τετάρακται τεθύμωται.

Ὀρωρέχαται, ὡρμημένοι εἰσὶν ἢ ἐκτεταμένοι. ¶ Ὀσχημόν, ἔχετον ἄλυρον. ¶ Ὀρῶσι, βλέποιτο. ¶ Ὄσαρ, θρον ἀρσενικὸν, ὅς τις οὖρος. ¶ Ὁσάκις, ποσάκις.

Ὁσάτιον, ὅσον. ¶ Ὃς δῆκεν, ὃς δ᾽ ἄν. ¶ Ὅς ἠλθεν, ὅς τις ἦλθε. ¶ Ὁσημέραι, πάντοτε καθ᾽ ἡμέραν.

Ὄσια, ἄλφιτα δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ. ἢ ὁ καρδίας.

Ὁσία, γνώμη γνησία. ¶ Ὁσίη, θέμις. ¶ Ὅσιος, καθαρός. δίκαιος. εὐσεβής, εἰρηνικός. ἁγνός. ¶ Ὁσιουργῆσαι, ἀποκαρδουργῆσαι καὶ τὸ ἐπιλέγειν ἐν ταῖς θυσίαις, ὅταν ἀπάρχωνται τῶν θεῶν αὐτῶν. ¶ Ὁσίους θαλάμους τοὺς μὴ θείους, ἀλλ᾽ ἀνθρωπείους. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς ἑστίας τὸ ἐφιέμενον ἢ μὴ ἀπηγορευμένον, ὡς καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. ¶ Ὁσίως, πρεπόντως δικαίως. ¶ Ὄσιεις, αἱ ἐν αἰγύπτῳ ὑπηρέτιδες πληροῦσι τὸν λεγόμενον ὁμόσιον γυναῖκες.

Ὀσκάπτω, ἀνασκάπτω. ¶ Ὀσμύλια, τῶν πολυπόδων αἱ ὀξεῖαι λεγόμεναι ἢ ἰχθύδια τινά, ἀλλ᾽ εὐτελῆ σμύραι, βολβητῖναι θαλάσσιοι. ¶ Ὅσκεν, ὅ τις δή.

Ὅς μέγα, ὅς τις μεγάλως. ¶ Ὅς οἱ, ὅς τις αὐτῷ.

Ὅσον, ὀλίγον. ¶ Ὅσον, ὅσον δὲ, ὀλίγον ὀλίγον.

Ὅσον οὔπω, ταχύ. ¶ Ὅσος, ὁπόσος. ¶ Ὃς οὐδ᾽ ἐρ τοῖος ἦν. ὃς οὐκ ἦν τοιοῦτος. ἀλλὰ τοὐναντίον λαμπρός στεφανοφόρος, ὁ φιλοποιός. ¶ Ὅσπερ ἔφηνεν, ὅς πρὸ καὶ φανερὰ ἐποίησεν. ¶ Ὅσπερ, ποικίλα.

Ὀσπρεία. καὶ γενικῶς καὶ ἰδικῶς λέγεται. ¶ Ὄσπρος, ἰδίως τὶς λέγεται ὡς πισὸς καὶ ἐρέβινθος.

Ὅσ γε, ὅς τις δή. ¶ Ὄσσα. ὀπτίζει ὄσσα. τόσα. ¶ Ὄσσα κληδὼν καὶ φήμη. ¶ Ὄσσα δισκοίουρα, ὅσα δίσκου οὖρα. ¶ Ὁσσάτιον, ὅσον. ¶ Ὅσσα ἐόργας. ὅσα εἰργάσω. ¶ Ὄσσε, ὀφθαλμοὶ δυϊκῶς. ¶ Ὄσσε καθαιρήσουσι, καμμύσουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ συγκλείσουσιν, ὅπερ τοῖς νεκροῖς γίνεται ὑπὸ τῶν οἰκείων περὶ τὸν τοῦ θανάτου καιρόν. ¶ Ὄσσε δέ οἱ, οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτοῦ. ¶ Ὄσσοι βλέψιλοι.

Ὄσσεις, βλέπεις, ὁρᾷς. ¶ Ὄσσευ, ὅρα βλέπε.

Ὅσ σευ, ὅς τις σοῦ. ¶ Ὀσσέων, ὀφθαλμῶν. ¶ Ὀσσητῆρα, βοηθόν. Ὀσσῆξαι, ἐπιδεῖξαι. ¶ Ὀσσίχον, ὅσον ὀλίγον. ¶ Ὄσσομαι, περιβλέπομαι, ὁρῶ.

Ὀσσόμενος, τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων, ἢ κατὰ ψυχὴν προσδεχόμενος ἢ προσδοκῶν.

Ὅσσον, ὁπόσον πηλίκον. ¶ Ὅσσον τε γέγωνε βοήσας ὅσσον δ᾽ ἐβόησε κραυγάσας ἀνήρ. ¶ Ὄσσοντο, δι

Ὀ ρφανευκὸς, χοιρίδιον μικρόν. ❡ Ὄρθιον. ὄρθιον. μακρόν. ὀξύ. μέγα. ❡ Ὀρθιῶν, ἀνορθοῦν. ❡ Ὄρθη, πόλις θεσσαλίας. ❡ Ὄρθια, ἀνατεταμένα, ἐξάκουστα, μεγάλα. ❡ Ὀρθιὸν, τὸ ὀρθὸν ἀπηχεῖ. ❡ Ὀρθία, ἄρτεμις, οὕτως εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐν ἀρκαδίᾳ χωρίου ἔνθα ἱερὸν ἀρτέμιδος ἵδρυται. ❡ Ὀρθιάζειν, μαντεύεσθαι. ❡ Ὀρθίας, ἰσοῦ νεὼς, τίθεται καὶ ἐπὶ κατεμφάτου. ❡ Ὀρθιοκώποι, οἱ ἐπιπόνως ἐλαύνοντες καὶ ἀκλινῶς. ❡ Ὄρθιον, πρόσχοντες, ἀνατεταμένον ὑψηλόν. ❡ Ὀρθιοκώπους, ἐξορθουμένους ἐν τῷ ἐρέσσειν ἐπιπόνους. ❡ Ὄρθιον νόμον, οὕτως ὠνομάσθαι φασὶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ῥυθμοῦ καθάπερ καὶ τὸν τροχαῖον.
Ὀ ρθογὴ, ἡ χελιδών. ❡ Ὀρθόδωρον, μέτρον τὸ ὀρθὸν τῆς χειρὸς ἀπὸ ἄκρου τοῦ καρποῦ, μέχρι τοῦ δακτύλου. οἱ δὲ σπιθαμήν. ❡ Ὀρθοκέρως, ὀρθότειξ. ❡ Ὀρθοκραιράων· ἐπὶ μὲν τῶν νεῶν, τῶν ὀρθοπρύμνων, ἐπὶ δὲ τῶν βοῶν, τῶν ὀρθοκεράτων, εἴρηται δὲ διὰ τὸ κάρα.
Ὀ ρθοκόρυς, ὀρθὸν πῖλον ἔχων. ❡ Ὀρθιὸν, τὸν ὄρθιον νόμον. ❡ Ὀρθοπυγιᾶν, ὅταν γυνὴ ἑαυτὴν ἐπαίρῃ πρὸς τὸ μακροτέρα φαίνεσθαι. ❡ Ὀρθόπλινθον, μεγάλους ὤμους ἔχουσα, πλινθία δὲ τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα. ὃ μεγάλας ἔχουσι πολυστέγους οἰκοδομάς.
Ὀ ρθοστάδιοι, χιτῶνες οἱ περὶ ὑπόκομμα ἔχοντες, οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί. ❡ Ὀρθοστάδην. τὸ ὀρθὸν· ἀφροδίσιος. ❡ Ὀρθοστάδη εἶδος πέμματος. ❡ Ὀρθοστατῶν, παραστατῶν. ❡ Ὀρθόφρων, ἀνατεταμένας φρένας ἔχων μετέωρος, ὁ ὀρθάς. ❡ Ὀρθωθεὶς, ἐξαναστάς,
Ὀ ρθωθῆναι, τὸ ἀπὸ τῆς ὑπτιότητος ἐξαναστῆναι.
Ὀ ρθωσία, ἐπώνυμον ἀρτέμιδος. ❡ Ὀριαχὶς, ὀρείκοινον. ❡ Ὀριγνᾶσθαι, ἐπιθυμεῖν. ὀρέγεσθαι. ❡ Ὀριγνώμενοι, ἐπιθυμοῦντες. ❡ Ὀριγνώμενον, πεταγμένον ὄρεια λαβών. ❡ Ὀρίζει, ἵστησιν ὅρον διόδωσι κρίνει, θεματίζει. διαιρεῖ. ἀφορίζει. ❡ Ὀρικάνη, δεσμωτήριον, οἱ δὲ φραγμόν, οἱ δὲ σαργάνην, ἢ σκίπλεον.
Ὀ ρικυπτεῖν, τὸ ἀνατείνεσθαι, καὶ ἐπ' ἄκρων ὀνύχων ἵστασθαι. ❡ Ὀρινάδες, τὰ ἀνάστροφα. ❡ Ὄρινας, ἐτάραξας. ❡ Ὀρίνθη, ἄρον, παρὰ αἰθίοψι καὶ σπέρμα παραπλήσιον σησάμῳ, ὅπερ ἕψοντες σιτοῦνται. τινὲς δὲ ὄρυζαν. ❡ Ὄρινε, διήγειρε τὴν ψυχὴν ἐκίνησεν· οὐ ματὰ ἀπειλήν. ὡς φάτο τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν. ❡ Ὀρίνετον, ὥρμων. ἐτάρασσον, ἐκίνουν. δυϊκῶς, ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα.
Ὀ ρινίαι, ἀναδενδράδες. ❡ Ὀρίνθη, ἐταράχθη, ὑψώθη,
Ὀ ρινόμενοι, ταραττόμενοι, διωκόμενοι, ὑψούμενοι.
Ὄ ριον, τείχισμα φραγμόν. ❡ Ὄρισμα, στοῖχισμα, ἡ μίονος, ἢ ὅρος. ❡ Ὀρισάς, ὁρίζοντας. ❡ Ὀρείχαλκος, χαλκός, χρυσῷ ἐοικὼς ἢ κρείνη ἀρχίχαλκος.
Ὀ ριχᾶται, ὀρέγεται. ἐπιθυμεῖ. ❡ Ὄριψα, ἐρινῦς.
Ὄ ρκη, ὄψις. ❡ Ὀρκάθους, ἐφ' ὧν τὰ σῦκα ψύχουσιν.
Ὀ ρκάνη, εἱρκτὴ, δεσμωτήριον. ἔνιοι κρεμάθραν. ἄλλοι σαργάνην, οἱ δὲ φραγμόν. ❡ Ὁρκία, καθ' οὗ ὀμνύουσι, ἤτοι ὁρκωμόσια. ❡ Ὅρκια πιστά, ὅρκους ἐπὶ πίστει.
Ὀ ρκίζει, ὅρκον ποιεῖ ὀμνύειν. ❡ Ὅρκιον, φράγμα.
Ὅ ρκιοι, δεσμοὶ σφραγῖδες. ❡ Ὄρκυνος, ἰχθῦς ποιός.
Ὀ ρκύπτειν, τὸ ὑποκύπτοντας ἰδεῖν τι, τὸ ἐκτείνειν ἑαυτὸν καὶ ἐπ' ὀνύχων ἵστασθαι. ❡ Ὁρκωμόσια, θύματα, ἐφ' ὧν οἱ ὅρκοι γίνονται. ❡ Ὁρκώτης, ὁ ὁρκίζων. ❡ Ὁρμαθὸς, χορὸς στίχος, φωλεός. ❡ Ὁρμαθοῦ, ἐκτρέχοις, τόπου ἐπακολούθου περιβόλους συνθέσεως, ὃ ἐστι τῶν νυκτερίδων ἀθροίσματος. ❡ Ὁρμαίνειν, ὁρμᾶν. ❡ Ὁρμαίνοντα, διανοούμενον. ❡ Ὁρμαίνων. φροντίζων, ἐν διανοίᾳ ἔχων. ❡ Ὁρμανὸν, αἰσχιστὸς χαλεπόν. ❡ Ὁρμάς, κινήσεις. ❡ Ὁρμάται, οἱ ἀνδροκτόνοι σκύθαι. ❡ Ὁρμειαί. ὁρμαί. ❡ Ὅρμενα, ὁρμῶντα. κεκολλημένα. ❡ Ὁρμᾶσθαι, ὁρμᾶν τὸ πολεμεῖν. ❡ Ὅρμενος, ὄνομα κύριον, καὶ πόλις θετταλίας, καὶ οἱ μὲν, τῆς κράμβης τὸ ἔνδον κύημα, οἱ δὲ τὸν ἄγριον ἀσπάραγον, ἄλλοι, πᾶν τὸ ἐκκεκαυλημένον.
Ὀ ρμήματα, μερίμναι. ❡ Ὁρμὴ, βουλὴ ἐπιθυμία ῥομή. ❡ Ὁρμητήριον. καταγώγιον. ❡ Ὁρμιά, σχοινίον λεπτόν. ❡ Ὁρμιευτὴς. ἁλιεύς. ❡ Ὅρμικας, μύρμηξ. ❡ Ὅρμινοι, ὄσπριόν τι. ❡ Ὁρμίσκοι, περιτραχήλιοι κόσμοι γυναικεῖοι, ὁ μανιάκης, ἢ περιδέραια. ἢ κλοιοί. ἢ δακτύλιοι. ❡ Ὅρμισον, δῆσον, ἀνάπαυσον, εἰς ὅρμον κάτελθε. ❡ Ὁρμοὶ, ἱμάντες ὑποδημάτων.
Ὅ ρμος, λιμὴν, ἢ περιτραχήλιος κόσμος, καὶ ὁ ἱππόδρομος τοῦ πλοίου καὶ ἡ στάσις. ❡ Ὅρμω μέζον, τὸν ὅρμον καὶ τὸν λιμένα. ❡ Ὁρμούμενος, προθυμούμενος, ἢ φερόμενος. ❡ Ὀρναὶ, πόλις. ❡ Ὄρνεα, ὀρνεόπωμα καὶ πετεινὰ καὶ τόπος. ❡ Ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας. ❡ Ὀρνιθοιωνῷ. ὀρνέω. ❡ Ὀρνιθοκάπηλοι, ὀρνιθοπῶλαι. ❡ Ὀρνυμένη, ὁρμῶντος διεγειρομένη.
Ὀ ροβάδιον, νεβρῶν. ❡ Ὀροβάκχη, βοτάνη τις. οἱ δὲ τὸ ῥοιᾶς τοὺς καρποὺς, οὓς ἔνιοι κυτίνους. ❡ Ὀρόβιον, χρυσοκύλλισ εἶδος. ❡ Ὀρόγκοι. τῶν ὀρῶν τὰ ὀγκώδη, ἃ καὶ ὀρόγχους καλοῦσιν. ἢ ὀρῶν λόφους, τινὲς δὲ καὶ τὰ ἐργάσιμα ξύλα. ❡ Ὀροδάμνοι, κλῶνες, κλάδοι, βλαστήματα. ὄρπηκες. ❡ Ὀρόδαμνος, τὰ αὐτὰ καὶ ποταμός. ❡ Ὀροδεμνιάδες, νύμφαι καὶ αἱ μέλιτται ἀπὸ τοῦ ὄρος τῶν δεμνίων, ἐπεὶ ἐκεῖ κοπάζονται, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀροδάμνων, οἵ εἰσι κλάδοι. ❡ Ὀροδίος, φόβος. ❡ Ὀρρωδοῦντες, φοβούμενοι. ❡ Ὀροθέσια, τὰ χωρίζοντα τὴν γῆν. ❡ Ὀροθύνειν, ἐρεθίζειν, ταράσσειν. θαρρύνειν. ❡ Ὀροβάδες, αἱ αἶγες. ❡ Ὀροικλάνοι. ὀξύσχοινοι. ❡ Ὄροβον, εἶδος ὀσπρίου. ❡ Ὀροιτύπος, ὑλοτόμος. ❡ Ὀρόμενος, ὁρμώμενος. ❡ Ὀρῶνται, ἐφορμῶσιν, ἐπακολουθοῦσιν. ❡ Ὅρος, νόμος θεσμός. ἢ στήλη ἡ καταπεπηγυῖα ἐπὶ χωρίῳ ἢ οἰκίᾳ.
Ὀ ρρός, τὸ ὑδατῶδες καὶ ἀφιστάμενον τοῦ γάλακτος ἀπὸ τοῦ ὀρούειν ἀπ' αὐτοῦ. ὀρρὸς γάλακτος, γάλακτος τὸ ἀφύλισμα. ❡ Ὅρος, κοτυλέων τῆς εὐβοίας.
Ὀ ρσία, χέρσος καὶ σύντειμμα πολιτικὸν εἰς ὃ ἐπιχάρμου δρᾶμα. ❡ Ὀρούειν. ὁρμᾶν. ❡ Ὀροῦσαι, ὁρμῶσαι· λέγει δὲ αὐτὸ ὀρούειν καὶ ὁρμαίνειν. ❡ Ὁρμαιώνειοι, θάνατοι. ❡ Ὀρούματα, ὁρμήματα, πηδήματα.
Ὀ ροτύπου δίκην, ὅτι οἱ γίγαντες ἀποσπῶντες ἀπὸ τῶν ὀρῶν κορυφὰς καὶ πέτρας ἔβαλλον. ❡ Ὀροφὴ, στέγη.
Ὀ ροφηφόρον, ζῷον πᾶν ὀστρακόδερμον. ❡ Ὀροφίας, ὄφις τῶν κατ' οἰκίαν. ❡ Ὄροφος, κάλαμος, ᾧ στεγάζουσιν. ἤλη δὲ καὶ ὁ ὀροφή. ❡ Ὀροφοιτῶντα, εἰς ὄρη περιερχόμενον. ❡ Ὀροχθον. ὄρθον ὄχθον. ❡ Ὄρπα, ἐρινῦς. ❡ Ὀρόων, ὀρῶν βλέπων. ❡ Ὄρπαξ.

προσέχειν. ¶ Ὄπισω, λάχανα ἄγρια. ἢ ἀφθόκτον, ἢ ἄπιστον. ¶ Ὀπίσεται, ὄψεται. ¶ Ὀπισθεν, εἰς τοὐπίσω ἐπάνω φέρεσθαι. ¶ Ὀπίσω, δυσχερῶς. ὀπίσω, πάλιν ὕστερον μετὰ ταῦτα καὶ τὸ μέλλον. ὀπισθόπους, ὁ ἀφεὶς τοῦ χοροῦ. ¶ Ὀπισθότατον, τελευταῖον ἔσχατον. ¶ Ὀπίστατος, τελευταῖος ὕστατος, ὀπίσω τῶν φευγόντων. ¶ Ὀπίσω μαι, οὐ πείθομαι βοιωτοί. ¶ Ὅπλα, ποτὲ μὲν τὰ πολεμικὰ σκεύη, ποτὲ δὲ τὰ τῆς νεὼς σχοινία καὶ τὰ χαλκευτικά. ¶ Ὁπλαί, αἱ πτέρνιδες ἢ ὄνυχες ἵππων καὶ ἑτέρων κτηνῶν. ¶ Ὁπλεῖσθαι, ὁπλίζεσθαι.

ὁ πλή, ὄνυξ κτήνους, ἄλλοι δὲ τὸν τῶν ἀνθρώπων ὄνυχα. ¶ Ὁπλίας, λοκροὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς συνελαύνοντες, ἀρμεύουσι τὰ πρόβατα καὶ τὰ βοσκήματα.

ὁ πλίζεσθαι, ἑτοιμάζεσθαι. ¶ Ὁπλίσαι, παρασκευάζεσθαι. ¶ Ὅπλον, ἔνδυμα πολεμικὸν καὶ τὸ ἀσπίδιον. ¶ Ὅπλισμα, βῆμα, καὶ τὸ τοῦ πλοίου σχοινίον.

ὁ πλοτεράων, νεωτέρων. ¶ Ὁπλότερος, νεώτερος.

ὁ πόεις, πόλις λοκρίδος. ¶ Ὅποι, ἔνθα. ὅπου. ποῦ.

ὁ πυομιγὴς μισγομένη. ¶ Ὅπτι, ὅπου. ¶ Ὀρέγει παρέχει. ¶ Ὀπός, πυτιών. βοτάνη τίς, δι' οὗ πήγνυται τὸ γάλα, καὶ τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ γαλακτῶδες ἐκ τῆς συκῆς ἀφιέμενον. ¶ Ὁπόσον, ὁποῖον. ¶ Ὁπόσον, πλῆθος. ¶ Ὁπόταν, ὅτε, ὅταν ἡνίκα. ¶ Ὅπτη. ὅπου. ¶ Ὁπόθεν, πόθεν.

ὁ προσφέρτερος, ὁ ἀποσρέφων καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων.

ὁ πταλέον, ὀπτόν. ¶ Ὀπτανεῖον, μαγειρεῖον.

ὁ πτανόμενος, ὁρώμενος ἐμφανιζόμενος. ¶ Ὀπτασία, θεωρία φαντασία θέαμα. ¶ Ὀπτήρ, ὁρατὴρ ἔφορος. ¶ Ὀπτῆρες, κατάσκοποι καὶ τὰ ὅμοια.

ὁ πτήρια. τὰ ἐν τοῖς ἀνακαλυπτηρίοις διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ. ¶ Ὀπτιαλοί, ὀφθαλμοί. ὀπτιαλίασις, ὀφθαλμίασις. ¶ Ὀπτικὴ ὀπτικόν. ὀπτικὸν καὶ ὀπτὸν ταῦτα σημαίνει, ὅσα τὰ φανερὰ προορατικά.

ὁ πτός, φαινόμενος, ἢ ἑψόμενος πυρί. ¶ Ὀπυιέν γαμεῖν. ὀπυίει. γαμεῖ. ¶ Ὀπυιέμεναι, γεγαμημέναι.

ὁ πυομένη, γεγαμημένη. ¶ Ὀπυιέμεναι, γαμοῦσαι.

ὁ πυίολαι, γεγαμηκότες. ¶ Ὄπωπα, ἑώρακα. ἴδον ἐθεασάμην. ¶ Ὀπωπαῖς, ὄψεσιν ὀφθαλμοῖς.

ὁ πωπή, πρόσοψις ἐνοπτή. ¶ Ὀπώρα, τὸ θέρος καὶ τὸ μετόπωρον κυρίως δὲ ἡ σταφυλὴ καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων. ¶ Ὀπώρη, τῷ φθινοπώρῳ. ¶ Ὀπωρινὸν δέος, τὰ ἐν ταῖς ὀπώραις φοβερὰ ἢ καὶ ἔμβοια. ¶ Ὀπωρινὸς ἐν ἀρχῇ τῆς ὀπώρας πνέων. ¶ Ὀπωρινῷ, τῷ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὀπώρας. ¶ Ὀπωρώνας, ῥίζεις πράσινοι ὠνομασμένας. ὀπωροφυλάκιον δὲ ἡ σκηνή, ἡ καλύβη τῶν φυλασσόντων. ¶ Ὅπως, ἵνα ὅπως. ¶ Ὀπτεφάτης, πέπρακται εἶδεν. ¶ Ὁπωσοῦν, ὁπωσδήποτε ὁπωσδήποτε. ¶ Ὄρεια, τὰ ὄρεια ἔνιοι ἀποθήκας, καὶ ῥωμαῖοι ὄρρεια καλοῦσιν. ¶ Ὀρ(ε)άλα, οἱ μὲν τὸν ὀρρόν, οἱ δὲ τὸν γαλακτώδη παρὰ τὸν ὀρρόν. ¶ Ὅρα, ἔγειρε, ἐλθέ. ¶ Ὅραιοι, ἀναγκαῖοι, προσήκοντες.

ὁ ράδες, ὑλώδεις τόποι. ¶ Ὁρᾷ δύναται, ὁρμητικόν.

ὁ ράζειν, λέοντα μαλάσσειν. ¶ Ὁρᾷ, βλέπων ὁρᾷ.

ὅ ραμα, θέαμα ὀπτασία ὅρασις εἶδος φαντασία, θέα.

ὁ ρᾶ, βλέπει. ¶ Ὁρᾶσθαι, ὁρᾶν. ¶ Ὁρατικὸν γνω-

στικόν. ¶ Ὁρατόν, αἰσθητόν, θεωρητικὸν καὶ θεωρητήν.

ὀ ργᾶ, ἐπιτεταμένως ἐπιθυμεῖ δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀκμάζειν, μανίαι. θυμοί. ἐπιθυμίαι καὶ ἦθος. ¶ Ὀργάδα, ὄρειον, ἢ γαλακτώδη παρὰ τὸν ὀρρόν. ¶ Ὀργάδ' ἀθηνᾶν, ὀργᾶν λέγουσι, τὸ ἐπί τι παρασκευάζεσθαι καὶ ὁρμᾶν. ¶ Ὀργάδες, γεωργημένοι τόποι.

ὀ ργάνη, ἡ ἀθηνᾶ. ἣν ἐργάνην ἀπὸ τοῦ ἔργου λέγουσιν.

ὄ ργανον, τὸ εἰργασμένον καὶ ἐργαλεῖον. ¶ Ὀργάς, λοχμώδεις καὶ ὀξὺ χωρίον καὶ αὐτεργαστον, καὶ πᾶν τὸ ὀργιζόμενον, ὃ ἐντρεπόμενον, ἢ ἐπιθυμῶν ὃ ἀκμάζειν.

ὀ ργάσαι, ἑτοιμάσαι, καὶ τὸν πηλὸν ὀργάσαι φασίν, ὅταν ἑτοιμάσωσι φυρᾶσαι. βρέξαι, ἀναλεῦσαι.

ὀ ργάσας μαλάξας. ¶ Ὀργίων, ἱερῶν ὃ ἱερέ.

ὀ ργεῶνες, ἱερεῖς. ¶ Ὀργιῶντες, μύσται ἱεροφάνται. ἱερεῖς. ¶ Ὀργή, τρόπος, μανία. θυμός.

ὀ ργής, ὀργὴ κατὰ τὴν διάθεσιν. ¶ Ὄργια, τὰ ἱερὰ δὲ τὰ μυστήρια. ¶ Ὀργιάζειν, τελεῖν διονύσῳ.

ὀ ργιάζουσι, τελοῦσιν. ¶ Ὀργιάσθης, ἐμυήθης ἐχειροθετήθης. ¶ Ὀργίλος, θυμώδης μανιώδης.

ὀ ργίλοις, μυστηρίοις. ¶ Ὀργυιά, ἡ τῶν ἀμφοτέρων χειρῶν ἔκτασις, καὶ τὸ μέτρον, ἀπὸ τοῦ τὰ γυῖα μακρύνειν τὸ πήχεις ἕξ. ¶ Ὀργῶν, ἐπιθυμῶν ὀρεκτικῶς ἔχων.

ὀ ργῶσιν, ἐπιθυμοῦσιν. ¶ Ὀρμή, ῥύμη, ῥώμη.

ὄ ρδικον, τὸ χιτωνίσκον παῖδες. ¶ Ὄρδημα, ὁ τολύπη τῶν ἐρίων. ¶ Ὀρέγει, παρέχει. ¶ Ὀρέγεται ἐπιθυμεῖ. ¶ Ὄρεγμα, βῆμα, ὄρμημα ἅλμα. ¶ Ὀρεγνύς, ἐκτείνων τὴν χεῖρα. ¶ Ὀρείοισιν, οἰκουροῖς γυναιξί μου

ὀ ρείοις, πόσι κώνους, ἐπεὶ ὁ ἐλάτη ὄρθος. ¶ Ὀρεοκόμος, ὁ τὰς ἡμιόνους θεραπεύων. ¶ Ὄρεον, ἱμάτιον ἄγναφον. ¶ Ὀρεινόν, ἀνθρώπων. ¶ Ὀρεῖς, ἡμίονοι. ¶ Ὀρειλόν, ἐκτενῶς καὶ προθύμως. ¶ Ὀρεινοί, ἄγριοι. ¶ Ὀρείχαλκον, τῶν εἰκῇ διαδιδομένων τοὔνομα. οἱ δὲ πλείους ὑπάρχειν αὐτῶν. ἔστι δὲ ἐκ ὕλη ὁμοία χαλκῷ. ¶ Ὀρεκτεῖν, ἐπιθυμεῖν.

ὀ ρεκτῇσι, μακραῖς. ¶ Ὀρεκτῇσι μελίῃσι. αἷς ὀρέγονται καὶ οὐκ ἐκ διαστήματος χρῶνται συνιστάμενοι καὶ ἐκτείνοντες τὰ δόρατα. ¶ Ὀρεκτικῶν, ἐπιθυμῶν. ¶ Ὀρεκτύς, ἐκτείνων. ¶ Ὀρεκτῶν, ὀρέξεων. ¶ Ὀρέξαι, δοῦναι ἐκτεῖναι. ¶ Ὀρεξάμενος, ἐκτείνας. ὀρέξας, δοὺς ἐκτείνας. ¶ Ὀρεξάσθω, ἐκτεινάτω, προσκείσθω, παραταξάτω. πλεξάτω. ὁ γὰρ τὸ πλῆκτρον ἐκτείνει τὴν χεῖρα ἔνιοι δὲ ἀγωνιζέσθω. ¶ Ὀρέξατε, δότε παρέχετε.

ὀ ρέξατε, ὥρμησε δέξαι. ¶ Ὀρέξειν, παρέχειν, δοῦναι.

ὀ ρέξῃ ὁμοίως. ¶ Ὄρεξις, ἐπιθυμία. ¶ Ὤρεξεν ἐκτεινεν ἐπίδος. ¶ Ὀρεοκόμος, ὁ τὰς ἡμιόνους τρέφων.

ὀ ρέοντο, ὥρμων, ἐπορεύοντο. ¶ Ὀρεσκῴοισιν. ὀρεσιοῖκοις, ὃ ὀρεσκοίτοις, κεῖσαι γὰρ τὸ κοιμᾶσθαι. ¶ Ὀρεσι, προβάτοις. ¶ Ὀρέστερος, ἄγριος. ¶ Ὀρέστη, χωρίον εὐβοίας. ¶ Ὀρεστιάδες, αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν ἐστίαν ἔχουσαι: ἤγουν οἰκίαν. ¶ Ὄρεσφιν, ὄρεσιν.

ὀ ρέχα, τὸ ἀπὸ τοῖς βότρυσιν ἀφαιρεθὲν κλῆμα.

ὀ ρεύειν, φυλάσσειν. ὀρεῦσιν, ἡμιόνοις. ¶ Ὀρεύς, ἡμίονος ἄρσην. ¶ Ὀρῆες, ἡμίονοι ἄρσενες. ¶ Ὀρεταί, ὁρμαί, λαβαὶ ἐγέρσεως. ¶ Ὀρέχθεον, ἐστίν ἀπὸ ἐμυκῶντο. ἐβρύχοντο. ¶ Ὄρημαι, ὁρῶ. ὀρίχος τῆς αἱμασίας. ¶ Ὀρητανός, τὴν ὑπὸ τὸν πελάτην ἐπὶ θεῶν καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον.

ὑπὲρ ὄνων. ¶ Ὀνάγροι, σωροὶ καὶ τοιά τις.
ὀνοδίσιροι, ἄγνωστοι. ¶ Ὄνοιρ, ὁμοίως. ¶ Ὀνο
κίνδιος, καὶ ὀνοκίνδας, ἀστραβηλάτης ὀνηλάτης.
Ὀνοκένταυροι, παρὰ ἀκύλᾳ, τειχίωνες, δαιμόνων τὸ
γένος, καθόλου καὶ σκοτεινὸν τῇ ἐπιφανείᾳ. ὅπερ σαφῶς
ὠνόμασαν οἱ τὴν ἑβραϊκὴν φωνὴν μεταθέντες οἱ
λοιποί. ¶ Ὀνοκύνδας καὶ ὀνοκίνδας, ἀστραβηλά
της ὀνηλάτης. ¶ Ὀνομακλυτὸς ἀλήτης, κατὰ
μὲν τοὺς ἀκούοντας, ἔστιν ὁ ἔνδοξος κατ᾽ ὄνομα. κατὰ
δὲ τοὺς διαιροῦντας, ὁ τῷ ὀνόματι κλυτός. ¶ Ὀνο
μαστοί. ἔνδοξοι δοξάζονται. ¶ Ὀνομῆναι, ὀνομάσαι,
ἐπαγγείλασθαι. ¶ Ὀνομήνω, ὀνομάσω, ὀνομάσω.
Ὀνώπη, ἀμπέλου μελαίνης εἶδος. ¶ Ὀνόπορδον,
τὴν ἐλξίνην. ἔστι δὲ λάχανον ἄγριον καὶ εἶδος κογχυ
λίου. ¶ Ὄνος, ὁ ἀνώτερος λίθος τῆς μύλης. καὶ τὸ
ὑποζύγιον. καὶ τὸ ὑπὸ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα πολύ
πουν ζῷον καὶ συστρεφόμενον ὡς κύαμος. καὶ τὸ ἀχθο
φόρον ζῷον. καὶ ἐφ᾽ οὗ τὴν κρόκην νήθουσι καὶ ἰχθὺς
ποιὸς ὁ καὶ ὀνίσκος λεγόμενος. ¶ Ὀνόσαιτο, ἐκφαυ
λίσαι μέμψαιτο. ¶ Ὄνος ἄγει μυστήρια, τοῖς μυστη
ρίοις δὲ ἄστεος εἰς ἐλευσῖνα κομίζουσι τὰ πρὸς τὴν
χρείαν διὰ τῶν ὄνων. τότε μάλιστα εἶχον τοὺς ὄνους
ἀχθοφοροῦντας. ¶ Ὄνος αὐξόντος, πρόσθεν ἐν ἀν
τρῶνι ἐπὶ θεσσαλίας ὄνοι μεγάλοι γίνονται.
Ὀνοσις, ὀστεῖον. ἔστι δὲ ζῷον πολύπουν ὀστρείῳ ὅμοιον,
ὃ καὶ ἴουλον τινὲς φασίν. ¶ Ὀνήσεται, ὠφελήσει.
Ὀνοστά, ἐκφαυλισμοῦ ἄξια. ψεκτά. μεμπτά. εὐτελῆ.
φαῦλα. ἢ καὶ ἄμεμπτα. ¶ Ὀνοσύπαξ, ὀνοσύπτα,
διὰ μὲν τῆς ὄνου τὸν μύλωνα ὀνειδίζων, διὰ δὲ τῆς σύπτα
κος, ὅτι συνασιοπώλης ἦν. ¶ Ὀνοτάζειν, ὀνειδί
ζειν ὑβρίζειν. ¶ Ὀνοταζομένη. περθουμένη. ἴων
μεγάλῳ δράματι, κυρίως δὲ ὑπὲρ τοῦ ἐκφαυλίζεσθαι.
Ὀνοτάζων, ὑβρίζων, ἐκφαυλίζων.
Ὀνοτὸς, μεμψίμοιρος, πτωχὸς ἐπονείδιστος.
Ὀνου γνάθος, εὔπολις παίζει εἰς πλουφασίαν. ἔστι δὲ καὶ
τόπος οὕτω καλούμενος. ¶ Ὄνου πόκαι, χωρίον ἐν
ᾅδου διατετύπωκεν ἀριστοφάνης, οὕτω λεγόμενον παρὰ
σκς. ἔστι δὲ καὶ παροιμία τις ὄνου πόκαι ὑπὲρ τῶν ἀνύ
των καὶ ἀτελῶν. οὐδὲ γὰρ αἱ πράξεις τῶν ὄνων καὶ κάρ
σεις δύνανταί τι, ὥσπερ εἰ λέγοι τις ὄνου κουρᾶς. παρ
όσον οὖν τὰ ἐν ᾅδου ἀνήνυτά ἐστι. καὶ τὸ μυλεῖν, παρὰ τὰς
τὰς τῆς ὄνου πόκας ἔπλασεν. ¶ Ὄνου σκιά, ἀριστο
φάνης σφηξί, περὶ ῥύπου νῦν δὲ μάχη περὶ ὄνου σκιᾶς
ὑπὲρ τῶν μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.
Ὄντως, ἀληθῶς. ¶ Ὃν τρόπον, καθάπερ ὥσπερ, καθ᾽
ὃν τύπον. ¶ Ὀνυρίζεται, ὀδύρεται. ¶ Ὀνυχιεῖ,
ἐπιμελῶς ἐξετάσει. ¶ Ὀξάλιοι, εἶδος σύκων.
Ὀξαλίς, ἡ ὀξεῖα ῥώξ. ἢ ὀξίνης οἶνος. ¶ Ὀξέα, μεγάλα
ἀνατετραμμένα. ¶ Ὀξερίας, τυρὸς ἀγρεῖος.
Ὀξέως, ταχέως. ¶ Ὀξίδια, λαγύνια μικρά, ἢ ὀξύβα
φα. ¶ Ὀξίνα, ἐργαλεῖόν τι γεωργικὸν σιδηροῦς γόμ
φους ἔχον ἑλκόμενον ὑπὸ βοῶν. ¶ Ὄξος σφήττιον,
ἴσως οἱ σφήττιοι ὀξεῖς ἦσαν. διὰ τοῦτο εἶπεν ὄξος
σφήττιον ἤγουν δριμύ. ¶ Ὄξους χόνδρος, εἶδος
ἐλαίας. ¶ Ὀξύ. ταχύ. μέγα. ἰσχυρόν. ὀξέως ταχέ
ως, ταχυδρόμος. ¶ Ὀξυάκανθον, οἱ ἐν καρίᾳ καὶ
φρυγίᾳ. ¶ Ὀξύβαφον. τὸ σκεῦος οὕτω λέγεται.

Ὀξυβελὴς, ὀξέως βληθεὶς ἢ ταχέως βαλλόμενος.
Ὀξυδερκὴς, ὀξέως βλέπων. ¶ Ὀξυθήκτοις, ὀξυτάτοις.
Ὀξύθηκτος, ὀξύτατος. ¶ Ὀξυθυμία, τὰ ξύλα ἐφ᾽ οἷς
ἀπάγχονται ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι. οἱ δὲ τὰ
καθαρτήρια καὶ ἀποβόσιμα ξύλα, ἅπερ εἰς τὰς τρι
όδους ἀποστρέφουσι καθαίροντες τὰς οἰκίας. τὰ οὖν
ἀνακαθάρματά εἰσι τὰ λεγόμενα ὀξυθύμια.
Ὀξυλαβῆσαι, ὀξέως λαβέσθαι πραγμάτων.
Ὄξυλον, ὅμοιον, ἰσόξυλον. ¶ Ὀξύμαλα. τὰ κοκκύμη
λα. ¶ Ὀξὺν ἄρνα, ὀξὺν πόλεμον. ¶ Ὀξυόεντι.
ὀξεῖ. ἢ ὀξυΐνῳ. ὀξεία δὲ εἶδος δένδρου. ¶ Ὀξυπείαν.
ὀξυβλεψίαν. ¶ Ὀξυπευκές. ὀξύπικρον. ¶ Ὀξύ
πεδος, νῦς ποιὸν εἶδος οἱ γεωργικοὶ φασίν. ¶ Ὀξύπρω
ροι, ὀξυκέρατοι. ¶ Ὀξυρεγμία, ἀπεψία. ¶ Ὀξυρρε
πὴς, ὀξέως βαρῶν ἢ ῥέπων, ἢ κινούμενος. ¶ Ὀξύς,
ταχὺς, δριμὺς φρόνιμος. ¶ Ὀξυτένως, κυρίως.
Ὄοιπα, φαρέτρα. ¶ Ὄου κλέος, οὐ δόξα. ¶ Ὀπαία
θυρὶς ἡ ἐκ τοῦ κεράμου. ¶ Ὄπα γηρύοντες, φωνὴν
φθεγγόμενοι. ¶ Ὀπαδεῖ, ἐπακολουθεῖ.
Ὀπαδὸς, ἀκόλουθος. συνεργὸς, δοῦλος.
Ὀπάζει, κατόπιν διώκει, περιποιεῖ. δίδωσι, παρέχει.
Ὄπαζε, παρεῖχε, ἐδωρεῖτο, ἐδίωκεν. ¶ Ὀπαζόμεναι,
ἑπόμεναι, θεραπεύουσαι. ¶ Ὀπαία, κεραμὶς ἡ τὴν
κάπνην ἔχουσα. ¶ Ὀπάονα, ἀκόλουθον, παρὰ τὸ
ἕπεσθαι. ¶ Ὀπάσαι, δοῦναι. ¶ Ὀπάσας, χαρι
σάμενος. ¶ Ὀπάσσατο, προσελάβετο.
Ὄπασεν, ἔδωκεν. ¶ Ὀπαθὶς, ἐκ τοῦ ὀπίσω ἀθὶς
ἐπὶ λαγωνιαθίς. ¶ Ὀπασάμενος, ἀκολουθήσας.
Ὄπασον, ἀπόδος. πάρασχε. ¶ Ὀπάσσω, χαρίσομαι.
Ὀπαστὸν, τὸ ἐφόλκιον πέρσαι. ¶ Ὀπέτα, τὸ ἐπίτειον
Ὄπατρον, τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἀδελφόν.
Ὀπάων, ἀκόλουθος. ¶ Ὀπέραν, ὁ ἐπέκεινα.
Ὀπεύει, περισκοπεῖ βλέπει. ¶ Ὀπή, θυρίς.
Ὀπηδεῖν, ἀκολουθεῖν. ¶ Ὀπηδητὴρ, συνοδὸς ἀκόλου
θος. ¶ Ὀπηδοῖς, ἀκολούθοις. συνοδοιπόροις.
Ὀπιζόμενος, ἐντρεπόμενος, αἰσχυνόμενος.
Ὄπικεν, ὅπου ἄν. ὁπηνίκα. ἡνίκα ὁπότεν ὅτε.
Ὀπιπεύουσι, θεωροῦσι. ¶ Ὀπιβαλ. πτέρνα ἢ σφυρόν.
Ὄπιδα, ἐπιστροφὴν ἐντροπήν. ¶ Ὀπιδνή. φοβερά.
πονηρά. ¶ Ὀπίζεο, πονηρεύου ἀπόφευγε.
Ὀπίζεται. ἐντρέπεται, αἰσχύνεται.
Ὄπιθεν, τῶν ἀπολελειμμένων. ¶ Ὄπιθεν δὲ δράκων
τὴν δ᾽ οὐρὰν δράκων. ¶ Ὄπις περιστροφὴ φωνή,
ὅπως ἀπατεών ἢ ἀπατῆ. ¶ Ὀπιπεύει, περιβλέ
πει. περισκοπεῖ. ¶ Ὀπιπεύεις, περιβλέπεις,
περισκοπεῖς. ¶ Ὀπιπεύσας δὲ γυναῖκας, ὁ δὲ παρ
θένοις περιβλεπόμενος, παρθενοπίπας. ¶ Ὀπι
πτεύετο, περιβλέπετο. ¶ Ὀπίπεσθαι. ὀφθαλμιῶ
σαι. ¶ Ὀπίσθια, τὰ παρελθόντα. ¶ Ὀπίσθια,
ἄλλα τὰ τῶν ζώων οὐραῖα. ¶ Ὀπισθοδόμοις, τόποι
ὄπισθεν τῶν οἰκουμένων τὰ κειμήλια ἀπόκειται.
Ὀπισθόδομος, ἐν τῇ ἀκροπόλει. οὗ τὸ δημόσιον ἀργύρι
ον ἀπέκειτο πρὸς τῷ ὀπισθοδόμῳ, καὶ ὁ φόρος.
Ὀπισθοκρανίς, εἶδος ὑποδήματος. ¶ Ὀπισθόπους
ὑποστρέψας. ¶ Ὀπισθερμόζες, εἰς ῥύπισα χερ
σας. ¶ Ὀπισθοτίλα, σηπία. ¶ Ὀπισθότονος,
ἐναντίον κύρτωμα. ¶ Ὀπισθοφανὴς, εἰς τοὐπίσω

κάσιν κασιγνήτας, ὁμοῦ παιδευθέντα, ἢ ὁμοῦ τεκνωθέντα, ἐπειδὴ δίδυμοί εἰσιν. ¶ Ὁμόπτεροι, ὅμοιοι ὁμόζυγοι, ὁμόγονοι ἀδελφοὶ ἥλικες ὁμοῦ αὐξημένοι.
Ὁμαρτεῖν, ἀκολουθεῖν, λειτουργεῖν.
Ὀμόργνυ, ἀπόψα, ἀπόμαξον. ¶ Ὁμορείτης, ἄρτος ἐκ πυροῦ διῃρημένου χιτῶνος. ¶ Ὀμόρξαι, ἀπομάξαι. ἀποψηφίζεσθαι. ¶ Ὀμόρξη ἀποψήσει.
Ὅμορος, πλησιόχωρος. γειτνιῶν. ¶ Ὁμοροῦσα, γειτνιῶσα, πλησιάζουσα. ¶ Ὁμορροθοῦντες, ὁμοφρονοῦντες, ὁμόψυχοι. ¶ Ὁμορροθεῖν. ὁμοῦ ἕλκειν καὶ συμφωνεῖν. ¶ Ὁμόρροια, ἄθροια. ¶ Ὁμόροφος, ὁμοδίαιτος σύνοικος. ¶ Ὁμορῶν, ἐγγειτονῶν.
Ὁμός, ὅμοιος ὁ αὐτός. ¶ Ὁμόσαι, ὀμόσω ὀμνύω.
Ὅμοσον, ὄμοσον ὀμνύω. ¶ Ὁμόσε, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, τῶν πάντων ὁμόσε στόματα ἔτρεπε.
Ὁμοσίπυοι, ὁμοτράπεζοι ὁμόσκηνοι τῷ αὐτῷ σιτισμῷ χρώμενοι. ¶ Ὁμόσε, χωρεῖν συνδραμεῖν.
Ὁμόσιτοι, ὁμοτράπεζοι. ¶ Ὁμόσπονδος, φίλος.
Ὁμόσποροι, ἀδελφοί. ¶ Ὁμόστιβοι, συμπράττοντες.
Ὁμοστιχάει. ὁμοστιχεῖ ὁμοῦ πορεύεται.
Ὁμόστολοι, συμπράττοντες, ἐν τῷ αὐτῷ στόλῳ κοινωνοῦντες. ¶ Ὁμόσφυροι, συνοδοιπόροι.
Ὁμόσφυρος, ἀδελφός. ἡ δὲ τρίτη συλλαβὴ ἐκτεινομένης, δηλοῖ τὸν ὁμόχωρον. σφύρα γὰρ ἡ περίμετρος γῆς τὸ μέτρον. ¶ Ὁμοτελεῖς, οἱ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τιμημάτων. ¶ Ὁμοτεχνῖς, οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τάγματι. ¶ Ὁμοτέρμων. ὅμορος γείτων.
Ὁμότιμος. ἰσότιμος ὅμοιος. ¶ Ὁμοῦ ἐγγύς. τοπικόν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι δὴ γένεσθε ὁμόφρονες. ¶ Ὁμοῦμαι, ὀμνύω. ¶ Ὁμοῦρα. συνέδελις ἢ φησὶ μέλι ἔχουσα ἢ σησάμην. ¶ Ὁμούρησιν, τὴν ὁμόρησιν ἀττικοί. ¶ Ὁμουροῦσι. γειτνιῶσιν ἐν τοῖς ὅροις.
Ὁμοῦ ἦν, σχεδὸν ἐγγύς ἦν. ¶ Ὁμοφροσύνη. προσηνία πρᾳότης. ¶ Ὁμοφυής, ὁμογενής. ¶ Ὄμπαι θύματα πυρῶν καὶ μέλιτι δεδευμένα. ¶ Ὀμπάζει ὑβρίζει προπηλακίζει. ¶ Ὄμπια, παντοδαπὰ ζωάλια. ¶ Ὄμπνη, τροφὴ εὐδαιμονία. ¶ Ὄμπνια. τὰ ζωδικά. ¶ Ὀμπνία, καρποφόρος τροφή. ἄφθονος. ἀγαθὴ νόστιμος, ἢ δ' αὐχηνὴν ἦμιν δέδω.
Ὀμπνοῦ δὲ πτί. ἀντὶ τοῦ πολλῇ. ¶ Ὀμπνέου, νέφους μεγάλου πολὺ αὐξημένου. ¶ Ὄμπνειος, λειμών, ὁ τῶν πυρίνων ἢ δημητρίων κῆπος, ἐπεὶ ὀμπνία ἡ δημήτηρ. ¶ Ὀμπνιόχειρ, πλουσιόχειρ πλούσιος.
Ὀμπνηρὸν ὕδωρ τρόφιμον. ¶ Ὄμφα, δομὴ λάκωνες.
Ὄμφακες. πάντα τὰ αὐστηρὰ καὶ ὀξέα, ἢ τὰ ὤξινα.
Ὀμφακίας, ὑπόξινος. ¶ Ὀμφαλητόμος. μαῖα.
Ὀμφαλίδια. πατελλαί. ¶ Ὀμφαλιστήρ. ᾧ τοὺς ὀμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν. ¶ Ὀμφαλόεσσα, ἡ ἄρκτος διὰ τὸ μέσον τὸν βόρειον πόλον περιέχειν. τινὲς δὲ τὴν εὔτροφον χώραν. ἢ ὀμφαλοὺς ἔχουσα, ἢ στρογγύλας καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας. ¶ Ὀμφαλόεντα. ὀμφαλοὺς ἔχοντα ζυγόν. ὀμφαλοὺς δὲ λέγουσι τὰς ἐν τῷ ζυγῷ τρόχλας, ἐφ' ὧν αἱ ἡνίαι δέδυνται. ¶ Ὀμφαλὸς ζυγοῦ, τὸ μέσον καὶ δελφοὶ ἐπειδὴ μεσαίτατοι. ¶ Ὀμφαλὸς αἰγός. ζητεῖται πρὸς τὴν πυθώ, ὀμφαλὸν μαίγαιον, τινὲς δὲ παρὰ τὸ

τὸ αἰγαίων γῆς. ¶ Ὀμφή, φήμη θεία. κληδὼν θεία φωνὴ δόξα πνοή. ὀνείρου φαντάσματα. ¶ Ὄμφικα ὅσα ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐκφέρεσθαι ὁ νόμος κωλύει.
Ὀμφύνειν, αὔξειν, σεμνύνειν, ἐντιμότερον ποιεῖν.
Ὀμωθῆναι, εἰς ὁμὸν ἐλθεῖν. ¶ Ὁμωρόφιος καὶ ὁμόροφος, ὁ ὑπὸ τῇ αὐτῇ στέγῃ ὑπάρχων.
Ὅμως, πλὴν ὅμως ὁμοίως. ¶ Ὁμοχέται, οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν σπονδῶν, ἢ ὁμοβώμιοι καὶ ὁμόναοι.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ὅν, ἄρθρον ἀρσενικὸν ἑνικὸν ὑποτακτικόν, ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον. ἢ οὐδέτερον ὑποτακτικόν, ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤιε ὀλύμπιος. ἡ ἀντωνυμία ἀρσενικοῦ τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ τὸν ἑαυτοῦ. αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱόν. ἢ ὑπάρχων, ἢ τὸν αὐτόν.
Ὀναίμην, τύχοιμι ἀπολαύσαιμι ὠφεληθείην.
Ὀνάμην. ἀπέλαυσα. ¶ Ὄναιτο, ἢ ὄναιτο, ὠφεληθείη. ¶ Ὄνειον, ἀρεῖον. ¶ Ὄναρ, καθ' ὕπνον φαντασία. ¶ Ὄνασθαι, ὠφελεῖσθαι.
Ὄνειαρ, ὠφέλημα. ὀνήσιμον. ἀγαθόν.
Ὀνᾶς, δοῦλον, αὐθέντου ἀχρεῖον. ¶ Ὀνοῦται, ἀτιμάζεται μέμφεται. ¶ Ὃν γόνον, τὴν ἑαυτοῦ προγένειαν, ἢ τὴν ἑαυτοῦ γένεσιν. ¶ Ὀνείατα ὅσα ὄνησιν παρέχει καὶ ὠφέλειαν ἀγαθὰ βρώματα. ¶ Ὀνείαρος, σιτευτός. ¶ Ὀνειάτων. ὀνησιφόρων.
Ὀνείδη, ὕβρεις. χλευάσματα, καταγέλαι, αἰσχύναι,
Ὄνειδος, αἶσχος. μέμψις. κατήφεια. καὶ κλέος. ἃ εἶδος πίνακος. ¶ Ὀνείλεον, θυσία παρὰ λάκωσι.
Ὄνειον, ὄρος ἐν κορίνθῳ. ¶ Ὀνειρείῃσι πύλῃσι. ταῖς τῶν ὀνείρων πύλαις, ὡς ὑφίσταται μυθικῶς ὧν τὴν μὲν μίαν κερατίνην, τὴν δὲ ἑτέραν ἐλεφαντίνην, ἢ τῷ ὕπνῳ, διὰ τούτων ὄνειροι εἰσπέμπονται.
Ὀνειρόπληκτος, ὀνείρῳ πεπληγμένος, ἢ ὀνειροκρίτης.
Ὀνειροπολεῖν, ὡς ἐν ὀνείρῳ βλέπειν, ἢ ὡς ἐν ὕπνῳ φαντάζεσθαι. ¶ Ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης. ἢ ὁ περὶ τοὺς ἰδίους ὀνείρους πολούμενος, καὶ διὰ τούτων περὶ τὰ μέλλοντα μαντευόμενος ἢ ὁ ἐκείνων αὐτοῖς. ¶ Ὀνειροπολῶν, δι' ὀνείρων μαντευόμενος. ¶ Ὄνειρος, ὁ θεὸς καὶ τὸ δι' αὐτοῦ θέαμα. ¶ Ὄναιρ, ὠφελήθη.
Ὀνήμονος, ἄξιος ὀνήσεως, οἷον ὄνησιν ἑαυτοῦ λάβοι, τινὲς δὲ φρόνιμος. ¶ Ὀνήμεναι, ὠφεληθῆναι.
Ὀνήσεται. ὄνησιν λήψεται. ¶ Ὄνησις, ἰσχύς. ὠφέλεια.
Ὀνησιφόρος. ὠφέλειαν φέρων. ¶ Ὀνησιφόρων, τὰ ὠφέλιμα φερόντων. ¶ Ὀνητὰ μεμπτά. ¶ Ὀνητίμησιν, ὃν ἀτίμως ἔπεμψεν. ¶ Ὀνήτωρ, ὄνησιν φέρων. ¶ Ὄνθον, κόπρον κτηνῶν. ἢ τὸ βόλβιτον.
Ὄνθος, βόλβιτον, κόπρος βοῶν. ¶ Ὄνεια ὠφέλιμα. ἢ βρώματα ἢ κτήματα. ¶ Ὄνειαρ, ὠφέλεια.
Ὀνίας, σκάρου εἶδος. ¶ Ὀνόσαι, τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. ¶ Ὀνίτλη, εἶδος οἴνου. ¶ Ὀνίνασθαι, ὠφελεῖσθαι. ¶ Ὀνίνησιν. ὠφελεῖ. ¶ Ὀνίναιο, ὠφελήσειας. ¶ Ὀνίσκος, τεκτονικὸς πρίων.
Ὀνίστιοι, νεοσσοί. ¶ Ὀνείτης, ἥρωος ὄνομα ἢ ἵππος ἂν εἴη. ¶ Ὀνῖτις, ὀρίγανον. ¶ Ὀνοβάτιδες, ὀνοβάτιδες αἱ ἐπὶ μοιχείᾳ ἁλοῦσαι γυναῖκες. καὶ ἐξενεχθεῖσαι

ὄρος ἐν μακεδονίᾳ, καὶ οὐρανός. ¶ Ὀλυμπία, ὁ ἀθάνατος ἀγών. ¶ Ὀλύμπιον, ναὸς ἀτελὲς ἔμεινεν ἀθήνησιν, οἰκοδομούμενον πολλάκις ἀρχὰς λαβὸν διὰ κατασκευῆς. ¶ Ὀλυμπιονίκης, στέφανος εἰς Ὀλυμπίαν. ¶ Ὀλύμπιος, οὐράνιος. ¶ Ὀλυμπίας πνοαί, ὀλύμπιος ἄνεμος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τοῦ ὀλύμπου πνέων ζέφυρος. ¶ Ὄλυμπος, οὐρανὸς θεοῦ οἰκητήριον καὶ ὄρος ἐν μακεδονίᾳ. ¶ Ὀλύμπου νόμος, τῶν αὐλητικῶν τις. ¶ Ὄλυνθος δὲ μὴ πεπαμμένον σῦκον.

Ὅλωος, δὲ ἀπότεσμα καὶ ἀποκάθαρμα. ¶ Ὄλυρα, εἶδος σπέρματος, ἢ βρῶμά τι, μεταξὺ σίτου καὶ κριθῆς, οἱ δὲ αὐτὴν τὴν κριθήν. ἄλλοι καρπὸν τινὰ σιτικόν, ζειὰν τινὲς ζέαν. ¶ Ὄλωνται, ἀπόλωνται.

Ὅλχον, ἔνεδραν. ¶ Ὀλώλαμεν, ἀπολώλαμεν, ἀποθάνομεν. ¶ Ὀλώλη, ἀπόλλυται. ¶ Ὄλοωνται, ἀπόλλωνται. ¶ Ὄλως, παντελῶς, ἢ ἄρα ὁμοῦ.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Ὁμᾶ, ὁμοῦ. ¶ Ὁμαδεῖν, ἀθροίζειν.

¶ Ὅμαδος, ἄθροισις, θόρυβος, ὄχλος, πάταγος παρὰ τὸ ἅμα, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ. ¶ Ὁμαίμοι, ἀδελφοί, συγγενεῖς ὁμόαιμοι. ¶ Ὁμαίχμη, συμμαχία καὶ ὁμαίμεια καὶ ὁμαιχμία. ¶ Ὁμαίχμοι, σύμμαχοι. ¶ Ὁμαλῆ, ὁμοῦ. ¶ Ὁμαλόν, λεῖον ἴσον, ἰσόπεδον εὐχερές. ¶ Ὁμάξασθαι, ἐκμάξασθαι, ὁμοιωθῆναι. ¶ Ὁμαρὲς ὁμοῦ συμφώνως.

Ὅμαρξον, ἀπόμαξον. ¶ Ὁμαρτῆ, ὁμοῦ.

Ὄμβρον, βρόχον, ὑετόν. ¶ Ὁμαρτεῖν, συντυχεῖν, ἐπακολουθεῖν, συναθροίζειν. ¶ Ὅμαυλον, ὁμόκοινον, ὁμοῦ αὐλιζόμενον. ¶ Ὄμβρος, χειμάδιον, ἢ ὑετός. ¶ Ὀμβρεῖ, ἀτμάζει, ἀκολουθεῖ, ὑπερχύει, αὔξει, πιαίνει, πλύνει. ¶ Ὁμιλαδόν. κατὰ τάγμα καὶ ἄθροισμα. ¶ Ὁμιλέσωσι, συμβάλωσιν.

Ὅμιλος, συστροφή, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἴλας εἶναι καὶ πλῆθος ὄχλου. ¶ Ὁμειρόμενοι, ὁμείρονται, ἐπιθυμοῦσιν.

Ὀμεῖται, ὀμνύει. ¶ Ὅμηρος, τυφλός.

Ὁμέστιοι, σύνοικοι. ¶ Ὁμέστιον, σύνοικον. ¶ Ὁμέστικος, ὁμόοικος. ¶ Ὁμῆ, ὁμοῦ. ¶ Ὁμευνέτου, συγκοίτου, ὁμολέκτρου. ¶ Ὁμῆ, ὁμοία, ἢ ὀμνύεις.

Ὁμηγερέες, ὁμοῦ ἀθροισθέντων. ¶ Ὁμηγερέεσιν, ὁμοῦ πᾶσιν. ¶ Ὁμήγοροι, ἰσήγοροι, ἐν ταυτῷ συνήγοροι.

Ὁμηγύρειν, τὸ συνάξαι. ¶ Ὁμηγύρεως, συνόδου συναθροισμοῦ. ¶ Ὁμήγυρις, πλῆθος, ὄχλος, ἀναγωγὴ συνέλευσις. ¶ Ὁμηγυρίσασθαι, ὁμοῦ συναγαγεῖν πολλούς. ¶ Ὁμήθεια, συνήθεια. ¶ Ὁμιλεῖ, πολεμεῖ, συμμαχεῖ. ¶ Ὁμηλικίη. ἡ αὐτὴ ἡλικίας συνῆλιξ. ¶ Ὁμὴν, ὁμοίαν τὴν αὐτήν.

Ὁμήνυεν, ὡρίζετο. ¶ Ὁμηνοῖ, ὁ αὐτὸ ὁμᾶς τοὺς δύο.

Ὅμηρα, τὰ ἐπὶ συμβιβάσει διδόμενα ἐνέχυρα.

Ὁμηρεύειν, συμφωνεῖν. ¶ Ὁμηρεῦσαι, τὸ συμβαλεῖν. ¶ Ὁμοφωνοῦσαι, ὁμοῦ λέγουσαι. ¶ Ὁμηρεῖν ὁμοῦ εἱρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν. ¶ Ὁμηρεῖ, ἐγγυᾶται, ἀκολουθεῖ. ¶ Ὁμηρίδαι, οἱ ῥαψῳδοί.

Ὁμηρέταις, ὁμοψήφοις, ὁμογνώμοσιν. ¶ Ὁμηρητῆρες, ἀκόλουθοι συνήγοροι. ¶ Ὁμηρεάδειν, ψεύδεσθαι.

Ὅμηροι, οἱ ἕνεκεν εἰρήνης διδόμενοι, ἐνεχυραζόμενοι.

Ὅμηρος, ὁ τυφλός, καὶ ὁ ἐνεχυραζόμενος. ¶ Ὁμηνήν, ξοφίν. ¶ Ὁ Μίδας, βασιλεὺς Φρυγῶν πλούσιος.

Ὁμιλαδόν. ἐν συστροφῇ τῇ πεζῇ μάχεσθαι κατὰ τάγμα καὶ ἄθροισμα. ¶ Ὁμιλεῖ, συναναστρέφεται, μάχεται, ἐπακολουθοῦσαι: ἀναστρέφεσθαι. λαλεῖν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ φιλίας καὶ διαλέξεως.

Ὁμιλέομεν, διαλεγόμεθα. ¶ Ὁμίλησε, συνανεστράφη, ἢ ἐμαχέσατο καὶ συνέβαλε πρὸς μάχην.

Ὁμιλία. διήγησις ὅμιλος. ¶ Ὁμιλίαι χρόνος. ἀντὶ τοῦ φιλίαι ἔρωτι τοῦ παιδὸς. καὶ ἀντὶ τοῦ πόλιν. πολὺν γὰρ τὴν πόλιν ἐσπούδασαν οἱ θηβαῖοι.

Ὅμιλος, ἄθροισμα. ὄχλος, θόρυβος. δῆμος. πλῆθος, μάχη. σύνοδος. μάχη. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι κατ' αὐτὸ τὸν ὄχλον. ¶ Ὅμιν, ὅτι αὐτόν. ¶ Ὀμιχλεῖν, οὐρεῖν. ¶ Ὀμίχλη, ἢ ὀμίχλα, ἀὴρ παχὺς σκοτεινὸς, ἀχλὺς, ὁ δικτυώδης σκοτία. ¶ Ὀμίχματα, οὐρήματα. ¶ Ὀμματεῖς, πηροὺς ἢ βλάπτεσθαι.

Ὀμμάτειος πόθος, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι, ἐκ τοῦ γὰρ εἰσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν. καὶ ἐν ἀχιλλέως ἐρασταῖς ὀμματοπάλογχα φησίν.

Ὁμαιχμία, ὁμομαχία. ¶ Ὁμοβόρος, ὠμοφάγος.

Ὁμόβωμοι, θεοὶ ἐν ἐλευσῖνι δήμητρος καὶ κόρης εἰσίν.

Ὁμογάλακτες, οἱ ἐκ τοῦ γένους, ἢ ἀδελφοί.

Ὁμογάστριος, ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ὁμογενῶν συγγενῶν.

Ὁμόγνοια, ἢ ἄγνοια. ¶ Ὁμοδέλιοι, ἰσοετεῖς.

Ὁμοδίαιτος, ὁμόζοφος, ὁμοτράπεζος σύνοικος.

Ὁμόδοξος, μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δόξης. ¶ Ὁμόδουλος, σύνδουλος. ¶ Ὁμοδρικὴς, ὁμότριχος.

Ὁμόζυγος, ἀκμετή. ¶ Ὁμόετερον, ὅμοιον. ¶ Ὁμόθεν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. ἐξ ὁμόθεν πεφυκότες.

Ὁμοθυμαδὸν, ὁμοῦ ὁμοψύχως. ¶ Ὁμόθυμος, ὁμόφρων, ὁμόψυχος. ¶ Ὅμοι, ὅτι μοι. ¶ Ὅμοια, ἴσα.

Ὁμοίη ἔνθεος. τιμή. ¶ Ὁμοίης, ὁμοίας τῆς ἴσης.

Ὁμοιΐου, τοῦ ὁμοῦ ἴεναι ποιοῦντος πολέμοιο, ἐν ᾧ ὅμοιος πᾶσι καὶ ἴσος ὁ κίνδυνος ξυνὸς ἐνυάλιος καί τε κτανέοντα, ὁμοίως δέ φησι καὶ ὁμοιΐου θανάτοιο καὶ ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοΐιον. ¶ Ὁμοιογενῆ, ὁμόφυλον συγγενικόν. ¶ Ὁμοιόπεδοι, ὁμοιότιμοι.

Ὅμοιος, ἐν ταυτῷ συνεστώς. ¶ Ὁμοιοῦσθαι, ἐξισοῦσθαι. ¶ Ὁμοιωθέμεναι, ἐξισωθῆναι, συμμιγῆναι.

Ὁμοκλῆ, ἀπειλὴ βοή. ¶ Ὁμοκλῆς, ὁμώνυμος, ὁ ἀπειλῆς. ¶ Ὁμοκλήσας, ὁμοῦ ἀπειλῶν, ἀπειλήσας, βοήσας, συνάξας. ¶ Ὁμοκλήσασκεν, ἢ ὁμοκλεῖν ἐβόα. ¶ Ὁμοκλητῆρες, ἀπειλητῶν.

Ὁμοκλητῆρος, ἀπειλητῆρος τοῦ παρακελευομένου.

Ὁμόκληρος, ὁ μιᾷ κλήσει καλούμενος μετὰ ἑτέρου.

Ὁμολογῶ, συμφωνῶ. ¶ Ὁμολικῶν, ἰσάζων κατὰ λεκάνιον. ¶ Ὁμόλεκτρος. σύγκοιτος. ¶ Ὁμολοβρὸς, αἰσχρὸς αἰκαλὴς, ὑβρίζιμμα. ¶ Ὁμολόγως, συμφώνως. ¶ Ὁμολωΐδης, πύλαι ἐν θήβαις.

Ὁμόλωος, ζεύς. θήβησιν οὕτω προσαγορεύεται ὁ ζεύς.

Ὁμὸν, ἐν τῷ αὐτῷ ὅμοιον, ὁμῖν ἀμφοτέροισιν ὁμόν.

Ὁμοούσιον, τὸ τῆς αὐτῆς τοῦ ὑποκειμένου ὑπάρχον.

Ὁμοουσιότης, ταυτότης κατὰ τὸ ὑποκείμενον, καὶ τὸ ἀπαράλλακτον κατὰ τὴν οὐσίαν. ¶ Ὁμόσπαλα

δὲ ταῦτα καὶ ἐξώλεια. ὧ τῶν ὀλέθρου ὑμῶν πέρας, ὅτι οἱ δὲ διὰ τῶν ὀλέθρων. ¶ ὀλεῖ, ἐνοχλεῖ, ἐξολοθρεύει.

ὀλείρ, ἐλιοσμός. ¶ ὀλέθριος, ἐξολοθρευτής.

ὀλύκειν, ἀπολλύναι, πολιορκεῖν, φονεύειν.

ὀλέκοντο, ἀπώλλυντο, ἐπολιορκοῦντο, ἐφονεύοντο, ἐξωλοθρεύοντο. ¶ ὀλέκρανα, οἱ πήχεις τὰ ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος ὀστᾶ, καὶ ὀλέκρανες τὰ αὐτά. ¶ ὄλβριον, βορβορῶδες, τεταραγμένον. ¶ ὀλέσαι, ἀπολέσαι.

ὀλετῆρες, φονεῖς. ¶ ὀλοχέον, ἐν μαζονόμον.

ὄληαι, ἀποθάνῃς. ¶ ὀλιθὶς, ὀλισθηρὶς, ὀλήτη καὶ τὰ ὅμοια. ¶ ὀλετῆρες, φονεῖς. ¶ ὀλιβάξαι, ὀλισθεῖν. ¶ ὀλιβρὸν, ὀλισθηρὸν, λεῖον ἐπισφαλές.

ὀλίγα ἄττα, ὀλίγα τινά. ¶ ὀλιγαρχία, ὀλίγων ἀρχή. ¶ ὀλιγαρχούμενοι, ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς δὲ εἰσὶ πολιτεῖαι, βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία. ¶ ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ, ἐν στενωπῷ.

ὀλίγη ὀπὶ, βραχεία φωνῇ. ¶ ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο, ὀλίγον καιρὸν εἰς διάπνευσιν δίδωσιν ὁ πόλεμος. ¶ ὀλιγηπελέων, ὀλίγον ψυχόμενος, ἀσθενὴς, ἄπνοος. ¶ ὀλίγινθα, ὀλίγον.

ὀλίγνοι, εἶδος ἀκρίδων, τινὲς ῥιζίον ὅμοιον βολβῷ.

ὀλίγιστος, ὀλιγοχρόνιος ἐλάχιστος. ¶ ὀλιγοστῷ, παρὰ μικρόν. ¶ ὀλιγόγνωμον, ὀλιγόφρον.

ὀλιγοδεὴς, ὀλίγα χρήζων. ¶ ὀλιγοδρανέων, ὀλίγον δυνάμενος. ¶ ὀλιγοδρανὴς, ὀλίγον ἰσχύων, ὀλίγον δυνάμενος. ¶ ὀλίγοισι, μικροῖς. ¶ ὀλίγον, μικρὸν ἢ ἡσυχῇ. ¶ ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων, τὸ δὲ κατὰ τὴν πορείαν ὀλίγον ἐναλλάσσων ἠρέμα ἀναποδίζων, καὶ οὐ προτροπάδην φεύγων, ὅπερ ἐστὶν εἰς τοὺς πρόσθεν τεταγμένους, οἷον νῶτα διδοὺς τοῖς πολεμίοις. ¶ ὀλιγωροῦντος, ἀδημονοῦντος.

ὀλίγου δεῖν, σχεδὸν ἐγγύς. ¶ ὀλιγόφρων, μικρόψυχος. ¶ ὀλιγοψυχοῦσι, μικροψυχοῦσι.

ὀλιγωρεῖ, ῥαθυμεῖ, ἀμελεῖ ὁ ὀλίγην ἔχων φροντίδα.

ὀλιγώρως, μικρολόγως, σκνιφῶς. ῥυπαρῶς.

ὀλιζόνες, ἥσσονες, ἐλάσσονες. ¶ ὀλιζοῦνται, μειοῦνται, ὀλιγοῦνται. ¶ ὀλίζωνται, μειοῦνται, ὀλιγοῦνται. ¶ ὀλίζων, πόλις καὶ ὁ ἐλάσσων.

ὀλικὰς, εἶδος πλοίου. ¶ ὀλίκοι, ἐκκημένοι.

ὀλικῶς, ἐξ ὅλου ἐπιρρηματικῶς. ¶ ὀλίμνοι κεχθεῖς δεσμοὶ, ἃ λίνος παρὰ κυπρίοις. ¶ ὀλινία, ὀλίγη ἀργεῖοι. ¶ ὀλισβοκόλλιξ, παρὰ τὸ ἑτοιμοκόλλιξ.

ὀλισθαίνειν, πίπτειν. ¶ ὀλισθεῖν, δραμεῖν, πεσεῖν, ἐλθεῖν. ¶ ὀλισθόμασι, πλάναις, παραπτώμασιν.

ὀλισθηρὸν, πτωτικόν. ¶ ὄλισθος, πτῶσις, ὄλιος. σκίουρος ἕλιος. ¶ ὀλκὰ, δυνατά. ¶ ὁλκάσι, ναυσὶ, πλοίοις. ¶ ὁλκάζει, ἕλκει, χαλιναγωγεῖ. ¶ ὁλκαῖον, λακάνη ἤτοι κρατήρ.

ὁλκὰς πλοῖον ναῦς φορτηγὸς ἀολεὼν εἰρήνη δυνατάς.

ὁλκαῖος, δυνάμεσι τόνοις. ¶ ὁλκεῖς, οἱ τὰ ἀμφίβληστρα ἐπισπῶνται. ¶ ὁλκὴ, δύναμις, ῥοπὴ, ἰσχὺς, βάρος, ῥυτὴρ, ἢ ῥυτὴρ σταθμός. ¶ ὁλκῇ μιᾷ, τόνῳ δυνάμει. ¶ ὁλκήμιον, τὸ αὐτό.

ὅλκιον, μέγας κρατὴρ λουτήρ. ¶ ὁλκοὶ, αὔλακες, καὶ οἱ τῶν ὄφεων συρμοὶ, καὶ αἱ μηχαναὶ δι' ὧν αἱ νῆες νεωλκοῦνται. ¶ ὅλκον, ὁλκάς, τὸ ἑλκόμενον πλοῖον.

ὁλκὸς, ὁδός. ἰσχυρός. ῥυμός. συρμός. τόπος, βάρος.

ὁλκότης, τὰ αὐτά. ¶ ὁλκοὺς, ναυστάθμους, τὰς ἕλξεις τῶν πλοίων. ὁλκὸν ἐφέλκων καὶ τὰ ἑξῆς.

ὀλλύει, ἀπολλύει φονεύει. ¶ ὄλμιον, ὄρος ἐφέσου.

ὄλμειος, ποταμός. ¶ ὅλμος, περιφερὴς λίθος, βάρβαρος, ἐν ᾧ τὰς βοτάνας τρίβουσι, καὶ ποτηρίου εἶδος, καὶ τὸ ὑπὸ τοῖς ὑποκριτίσιν ἑκατέρωθεν κοῖλον. καὶ κύλινδρος. ¶ ὀλοβολάδες, οἰνώδη.

ὀλόσινον, ὀξῶνες συμπεφυκώς. ¶ ὀλοοῖτο, ὑγιαίνῃ.

ὀλοθούριον, εἶδος θαλάττιον. ¶ ὀλοεργὸς, κακοῦργος. ¶ ὀλοὴ, ὀλεθρία. ¶ ὀλοίης, ἀποθάνοις.

ὀλοίησιν, ὀλεθρίαις, ἀπωλείαις.

ὄλλυσθαι, ἀπόλλυσθαι. ¶ ὄλλυσος, ὁ ἀπολλύς.

ὁλοκαρπούμενον, ὅλον προσφερόμενον. ¶ ὁλοκαύτωμα. ὅλον πυρὶ καθαγιαζόμενον, ὁλόκληρον.

ὅληκες, αὔλακες. ¶ ὁλόκληρον, σῶον. ¶ ὁλοκνήμοι, ὁλομελεῖς. ¶ ὁλοκληρία, ἕνωσις.

ὀλολυγὴ, ποιὰ φωνὴ λυπηρὰ ὀδύνην καρδίας ἀσήμῳ τινὶ φθόγγῳ παριστῶσα. ¶ ὀλολυγὸ, φωνὴ γυναικῶν ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι, καὶ ἄνθος τι παρὰ λίμναις γινόμενον. ¶ ὀλολύγων, ζωΰφιον γινόμενον ἐν ὕδασιν, ἤ μηνίον ἐντέρων. καὶ τοῖς εὐνέας δὲ οὕτως ἔλεγον. ¶ ὀλολυσμὸς, θρήνης κλαυθμός.

ὁλομοιοῦνται, ὅλον ἑνοῦνται. ¶ ὀλοοῖο, δεινοῦ ἢ ἀγαθοῦ. ¶ ὀλοοίζοπα, παρὰ ῥηνίοις ἐπιπλάσματα εἰς θυσίαν. ¶ ὀλομένην, δεινόν.

ὀλοοίτροχος, ὀλίως τρέχων, ἢ κυκλοτερὴς, στρογγύλος λίθος, ἢ ὀλοίτροχος ἐπιστρόγγυλος, καὶ παντὶ μέρει ἐφαπτόμενος τῆς γῆς. ὁ δὲ τετράγωνος ἐν μέρει ἐφάπτεται.

ὀλοὸν, κακὸν χαλεπὸν ὀλέθριον ἢ ἀπεχθόν.

ὀλοοσσὼν, πόλις θεσσαλίας. ¶ ὀλοόφρονος, ὀλέθρια φρονοῦντος. κακόφρονος δεινοῦ.

ὀληπτεῖν, λεπίζειν, τίλλειν, κολάπτειν. ¶ ὀλόπτηνον, συμπεφυκότα. ¶ ὅλος, τὸ μέλαν τῆς σηπίας.

ὁλοσπαδεῖς, ὅλαι κατασπώμεναι, ἢ κατατεινόμεναι.

ὁλοστὸς, ὅλος ὥς ἐστιν. ¶ ὁλόσφυρηι, ὁλησφύραροι.

ὁλοσχερὴς. διόλου. διαμπὰξ, τέλειος, ὁλόκληρος, διόσχερης ἐξ ὁλοκλήρου. ¶ ὁλοσχερῶς, τελείως.

ὀλόσχοινος, ὀξύσχοινος. ¶ ὁλότροχος, περιφερὴς λίθος. ¶ ὀλουθίδας, εἶδος κόγχης. ¶ ὀληύροισιν, ἄνω τῆς θύρας στρόφιγγες. ¶ ὀλουφεῖν, τίλλειν.

ὀλοφυγγόνα, φλυκτὶς ἐπὶ τῆς γλώττης.

ὀλοφυδνὸν, ὀλοφορτικὸν λυπηρὸν θρηνητικὸν ὀδυρτικόν. ¶ ὀλοφυκτὶς, τὴν φλύκταιναν, οὐκ εὖ. ἐπὶ γὰρ τῶν δυναμένων φύεσθαι τί. ἐπιφλυκτίδα, ἢ λοθιόνα. ¶ ὀλοφύρεται, ὀδύρεται κλαίει θρηνεῖ κόπτει. ¶ ὄλοφυς, οἶκτος ἔλεος θρῆνος.

ὀλοφώια, ὀλέθρια, ἤγουν ὀλοποιὰ, δεινὰ βουλεύματα.

ὀλοφώιος, πολύπειρος, πολύφρων, πανοῦργος πονηρός. ¶ ὀλόφωνος, ἢ ἀλεκτρυὼν, ἢ ἀπὸ τοῦ λόφου ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ᾄδειν ὅλον αἴρεσθαι καὶ μετεωρίζεσθαι.

ὀλοώτατος, ὀλέθρου αἰτιώτατος.

ὄλπη, ἡ ἔλπις, καὶ χόνδρου τις ἔφεσις λήκυθος, ἐν δέρματι. ἢ ὄλβος. ¶ ὀλπὶς, οἰνοχόη. ¶ ὀλλύει, φθείρει. ¶ ὀλυμπιαδόκης ¶ ὀλύμπια, δώματ' ἔχοντες, οἱ τὸν ὄλυμπον κατοικοῦντες θεοί.

Οἱ προσκείμενοι, οἱ κολλούμενοι. ¶ Οἱ ῥᾶ, οὗτοι δή.
Οἱ ῥᾶ μιν ὦκα, οἵ τινες δὲ αὐτὴν ταχέως. ¶ Οἱ ῥώ-
νυ ἐκ τῶν καταμεσόστεως τῆς γῆς βιθυνωεία.
Οἷς, πρόβατον, ἢ τοῖς ἑαυτοῦ ἢ τοῖς σοῖς. ¶ Οἵ σε, οἵ
τινές σε. ¶ Οἶσε, ἐνέγκε προσφέρε κόμισε.
Οἰσέμεναι, κομίσαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Οἴσεται, ἄξεται
κομίσεται. ¶ Οἶδα, οἶδας γινώσκεις.
Οἶθα, οἶδας, ἑκατέρως ἀττικῶς. ¶ Οἰηθῆναι, δοκῆ-
ναι δόξαι. ¶ Οἰηθεὶς, αἰσθόμενος, εἰκασθεὶς δόξας.
Οἰθλὰ, ἄεθλα. ¶ Οἰσόμεθα, κομισόμεθα, οἰσόμενος,
κομίσων. ¶ Οἶσον, κόμισον, φέρε, ὁ χοινίον.
Οἶς τε, πρόβατον, κάπρος, ῥύπος. ¶ Οἴσατο, ἐνό-
μισεν. ¶ Οἰστὰ βέλη φορητὰ, ἐλαφρὰ κοῦφα.
Οἰστεύει, τοξεύει. ¶ Οἰστεῦσαι, τοξεῦσαι. ¶ Οἰστέον
ἢ οἰστέον κομιστέον. ¶ Οἰσύπη, ὁ ῥύπος, ὁ δὲ λίλυ-
μος ἐν τῶν προβάτων. ¶ Οἰστὸς, ἐλαφρὸς κοῦ-
φος φορητὸς τόξευμα βέλος θάνατος βάρος.
Οἰστρεῖ, ἐκμαίνει, οἰστρηλατεῖ μαίνεται. ¶ Οἰστρηλα-
τούμενοι, πυρούμενοι. ¶ Οἴστροις, μανίαις.
Οἰστροπλῆγος, τῇ μανίᾳ πληγείσης. ¶ Οἰστούχου,
φαρέτρας, οἰστοὺς ἐχούσης ἢ εὐστόχου. ¶ Οἶστρος, ἐρε-
θισμὸς ὁ λεγόμενος μύωψ, μανία ἀφροδισίων πύρω-
σις, ἔκκαυσις. λύσσα φόβος, καὶ εἶδος ἐντόμου, ὑφ' οὗ
κεντιζόμεναι αἱ βοῦς σκιρτῶσιν, ὁ μύωψ καλεῖται.
Οἰσοφάγος, βρόγχος, ἢ βρόχος. ¶ Οἰσυίνοισιν, οἰ-
σοῖ γένος χοινίου. ¶ Οἰσυίνοισι, πλέγμασι τοῖς ἀπὸ
οἰσῶν γεγενημένοις. ἢ λύγου. ἔστι δὲ εἶδος χοινίου.
Οἰσύπειον, ἔλαιον ῥυπαρὸν προβάτων, τὸ αὐτὸ οἰσύπειρον,
καὶ οἰσύπειρος. ¶ Οἴσυπος, ὁ τῶν ἐρίων ῥύπος.
Οἴσυλος, πρόσουλος προύνικος. ¶ Οἰσόμεθα, κομι-
οῦμεν φέρομεν ἄξομεν. ¶ Οἴχεα, δίδυμοι ὀρχι-
πέδων. ¶ Οἴτης, ὁ κορωνέτης, οἱ τε ὡς τοῦ.
Οἴκοι, οἴκοσε. ¶ Οἶτος, μόρος, θάνατος, κακοπάθεια,
ὄλεθρος πότμος φθορὰ νόσος. θάνατος. καὶ ὁμιλίσκος
τῆς ἐξ αἵματος. ¶ Οἴτυλος, πόλις. ¶ Οἱ φαλ-
λοὶ, τὰ δερμάτινα μόρια καὶ τὰ αἰδοῖα. ¶ Οἰφεῖν
ὀχεύειν καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Οἰφὼν, μεῖζον τι τεζαχαί-
νικον αἰγύπτιον. ¶ Οἰφόλης, ὁ μὴ καταφρονῶν πρὸς
γυναῖκα, ἀλλ' ἐγκρατής. ¶ Οἰφόλις, γυνὴ κατα-
φερὴς μάχλος ταχυπιώσα. ¶ Οἰχαλία, πόλις
θεσσαλίας, ἢ εὐρυχωρία. ¶ Οἰχαλίηθεν, ἀπὸ οἰχα-
λίας. ¶ Οἴχεσθαι, οἰχνεῖν πορεύεσθαι ζέχειν.
Οἰχετηγός, ὑδραγωγός. ¶ Οἰχήσονται, πορεύσονται
ἀπελαθήσονται, ἢ ἔρχονται ὁμοίως καὶ οἴχη, ἢ ἐφα-
νίσθη. ¶ Οἰχνέσκον, ἐπορεύοντο καὶ τὰ ὅμοια.
Οἰχμή, δόλη, οἱ δὲ οἰχμάν.
Οἰχομένη, πορευομένη, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Οἰχῶρος,
οἰκουρός. ¶ Οἰῷ, μόνῳ. οἴω φαινομένη, καὶ
μόνοι δυϊκῶς, ἢ οἴω ὀπίσω. ¶ Οἰώθη, ἐμονώθη.
Οἴω, ὑπολαμβάνω. ¶ Οἰῶν, μόνων προβάτων αἰ-
γῶν. ¶ Οἰωνισάμην, ἐζητησάμην, ἢ ἐμαντευσά-
μην. ¶ Οἰωνιστής, ὀρνεοσκόπος. ¶ Οἰωνοβρώ-
τος, ὑπὸ ὀρνέων βρωθέντος. ¶ Οἰώνιχον, μουσεῖ-
ον. ὅπερ δὲ οἰωνίχου φασὶ μουσεῖον ἐστίν.
Οἰῶντα, μονάζοντα. ¶ Οἰωνοὶ, σαρκοφάγα ὄρνεα ἢ
πάντα. γύπες, κόρακες. εἴρηται δὲ οἰωνοὶ, διὰ τὸ οἰω-

θῆναι τὰ μέλη, ὅθεν καὶ οἰωνοπόλοι οἱ μάντεις, ἢ ὄφεις
Οἰωνοπόλοι, μάντεις, ὀρνεοσκόποι, ὀρνιθομάντεις.
Οἰωνός, ὄφις. ἐπιθετικῶς γὰρ λέγεται εἰς τὰς μαντείας
τοὺς ὄφεις ἔχειν, ὅτι τοὺς οἰωνοὺς ἔλεγον. ¶ Οἴω, λο-
κῶ μόνῳ. ¶ Οἰσθὸν, ὁ προμηθεύς. ¶ Οἰοταζομέ-
νης, φιλοτιμουμένης. ¶ Οἰωτὸς. χιτὼν ἀπὸ ἐρίων.
Ὀκαθὶς, ὁ χαλάσας. ¶ Ὀκεθὶς ὑμῶν, ἐκ τοῦ ὑμῶν.
Ὀκαυλὸς, ὀκλαδός. ¶ Ὀκείλασαν, τὴν ἐποκείλα-
σαν ναῦν. ¶ Ὀκέλλειν, ἐμβάλλειν προσορμεῖν.
Ὀκέλλει, προσορμεῖ καὶ μὴ κρατεῖ ἑαυτοῦ. ¶ Ὄκ' ἢ, ὅτε
ὅ. ¶ Ὀκιμβάζει, διατρίβειν καὶ στρατεύεσθαι.
Ὄκκαβος, τὰ περὶ τὸν βραχίονα ψέλλια.
Ὀκκασάζει, ὅπου τύχῃ. ¶ Ὄκκον, ὀφθαλμόν.
Ὀκκύλαι, τὸ ὀκλάσαι, καὶ ἐπὶ τῶν πτερῶν καθίζεσθαι.
Ὀκλαδίας, θρόνος. ποιητικός. δίφρος ταπεινὸς, ὃν οἱ ἀκό-
λουθοι φέρονται, τοῖς εἰς τὰς ἀγορὰς ἐξιοῦσι πλουσί-
οις, καὶ πεποίηται, ῥῆμα παρὰ τὸ ὀκλάσαι.
Ὀκλάζειν, λαγγάζειν, εἰς γόνυ κάμπτειν διαπάσαι.
Ὀκλὰξ, ἐπικαμμένως. ¶ Ὀκνεῖ, δέδοικε, δειλιᾷ,
εὐλαβεῖται, οὐ βούλεται φόβῳ.
Ὀκνείω, ὀκνῶ καὶ τὰ ὅμοια ἐν ὀκνερός. ¶ Ὀκνάδρα-
στον, πᾶν πρᾶγμα ἄγνωμον. ¶ Ὄκνος, εἶδος ἐρωδι-
οῦ καὶ φόβος. ¶ Ὀκνῶν, αἰδούμενος, φοβούμενος.
Ὀκοῖον, ὁποῖον ἀττικῶς. ¶ Ὀκορνοὶ, τοὺς ἀττελά-
βους, καὶ τὰ ἀκειδολα οὕτω λέγουσιν.
Ὀκράζων, τραχυνόμενος. ¶ Ὀκρίβαντας, ἐμβάτας
Ὀκρίβατον, χῆμα ἡνιόχου. ¶ Ὀκρίβας, οἱ μὲν, ὄνο-
μα φασιν. οἱ δὲ, ἄγριον κεῖον, ἄλλοι κλίμακα. κυ-
ρίως δὲ τὸ λόγιον, ἐφ' οὗ οἱ τραγῳδοὶ ἠγωνίζοντο. τι-
νὲς δὲ κίλλιβας τρισκελῆς, ἐφ' οὗ ἵσταντο οἱ ὑπο-
κριταὶ, καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγοντες.
Ὀκριόεντι βάλλω, τραχείᾳ βάλλω. ¶ Ὀκρυόεσσα, τρα-
χὺ σκληρὸν στερεὸν ὀργίλον. ¶ Ὀκριόεντι, τραχεῖ.
Ὀκριόωντο, ἐτραχύνοντο, ὠργίζοντο, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν
ἄκρα πολλὰ ἐχόντων λίθων. ὄκρις δὲ κυρίως ὁ τρα-
χὺς λίθος. ¶ Ὁ κριὸς τὴν θάλατταν, ὡς κριοῦ ἐν
θαλάττῃ χειμασθέντος, εἶτα προσγαληνιάσαντος αὐτὴν
ἰδόντος, εἰς τὸ μηκέτ' ἔφη, ἐπίστευσεν ἂν ὡς ἀληθευούσῃ
Ὀκρυόεν, φρικῶδες. ¶ Ὀκρυόεσσης, φρικτῆς χαλε-
πῆς. ¶ Ὀκτάδιον, καλάθιον πρὸς ὀρνιθεῖα.
Ὀκτάκνημα, ὀκτὼ κνήμας ἔχοντα. ¶ Ὀκτήσεις,
οἴσεις, ὀκνήσεις. ¶ Ὀκτώπους, ποταμός.
Ὀκτώπηχυ, τὸ ὀκτάπηχυ. ¶ Ὀκτώπους, σκορπίος
Ὀκνεῖν, φρονεῖν. ἴσχειν. ¶ Ὄκχη, στήριγμα, βακτηρία
ἔρεισμα σκῆπτρον. ¶ Ὀκωχεύειν, ἔχειν συνέχειν.
Ὄλα, τὰ ἐντὸς τῆς σπείρας στρογγύλα. ¶ Ὀλαεῖ,
ἐνοχλεῖ. καὶ ὀλαθεῖ ὁμοίως. ¶ Ὄλαι κριθαὶ ἀπὸ
χεί. ¶ Ὀλαμεῖς, τὸ τὰς ὄλας βάλλειν.
Ὀλαιροὶ, σπερμολόγοι καὶ ὀλαττοί. ¶ Ὀλβάχιον,
κανοῦν. λεινολόχος. ¶ Ὀλβιοδαίμων, τρισόλβιε,
μακάριε καὶ τὴν οὐσίαν. ¶ Ὄλβιος, πλούσιος
εὐδαίμων. ὁ δὲ διὰ τοῦ ὅλου βίου μακαριστός.
Ὀλβοδότης. πλουσίως παρέχων, ὄλβος γὰρ ὁ πλοῦτος.
Ὄλβος, πλοῦτος χρῆμα τιμή. ¶ Ὀλοθρευτής, λυ-
μεών. ¶ Ὄλεθρος, βαθὺς, ἔνιοι ἐπὶ κόσμου γυναι-
κείου ἀπώλεια. ¶ Ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται, ἐπι-

τὸς, ἑαυτὸν τρέφων. ¶ Οἰκοτρίβης, οἰκογενὴς δοῦλος. ¶ Οἰκότριψ, ὁ θρεπτός. διαφέρει δὲ οἰκέτης οἰκοτρίβου. ὁ μὲν γὰρ οἰκότριψ, γονέων δοῦλος. ὁ δὲ οἰκέτης, οὐ πάντως. ἀλλὰ καὶ ὁ αἰχμάλωτος, καὶ ὁ ἐν οἴκῳ ὤν. ¶ Οἰκοτρύβλιον, τὸ ἐκ δούλου δοῦλον.

Οἰκούρεια, κυρίως τὰ ὑπὸ τῶν μητέρων προσφερόμενα τοῖς νηπίοις παίγνια, ἢ ὁ κατ' οἶκον φυλακὸ οἰκουρία. ¶ Οἰκουρὸν ὄφιν, τὸν τῆς πολιάδος φύλακα δράκοντα, καὶ οἱ μὲν ἕνα φασίν. οἱ δὲ δύο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ἐρεχθέως, τοῦτον δὲ φύλακα τῆς ἀκροπόλεως φασί. ᾧ καὶ μελιτοῦτταν παρατίθεσθαι. ¶ Οἰκουρός, ὁ φροντίζων τὰ τοῦ οἴκου καὶ φυλάττων. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ λέγεται. ¶ Οἰκοφθόρους, μοιχούς.

Οἰκτείρημα, ἔλεος. ¶ Οἰκτείρειν, ἐλεεῖν.

Οἰκτίζει, θρηνεῖ. ¶ Οἶμον, κύκλον. ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται τὸ παροδικὸν δόγημα. ἔστι δὲ λόγος ὠφέλιμος. καὶ ὁδός. ¶ Οἰκιστά, ἐλεεινά. ¶ Οἰκτρὸς θρῆνος ἔλεος συμπάθεια φιλανθρωπία. ¶ Οἰκτρὰ ἐλεεινὰ ἐλάχιστα. ¶ Οἰκτείραντα, ἐμβάται.

Οἰκτειζόμενος, ἐλεούμενος. ¶ Οἰκτρογοῦντας, οἰκτιζομένοις, ἐλεουμένοις. ¶ Οἰκτρός. ἐλεεινός. ἐλάχιστος, ἐλέου ἄξιος, δειλὸς βραδύς.

Οἴκων, μέσσ' ὀρύναι, τῶν οἴκων μέσον τινὰ ὁρμᾶν.

Οἰκωφελείη, εὐταξία, ἐξ ἧς ὁ οἶκος ὠφελεῖται.

Οἰλάσωμα, τὸ προστιθέμενον τῇ πλάστιγγι τοῦ ζυγοῦ, ἐὰν μὴ ἰσορρεπῇ. ¶ Οἶμαι, νομίζω, ὑπολαμβάνω.

Οἶμα, ὁρμή. ¶ Οἰμᾶν, δύεσθαι ὑποβρύχιον ἐστὶν καὶ ὁρμᾶν. ¶ Οἴματα, ἀετοῦ, ὁρμήματα ἀετοῦ, οἶμα τ' ἔχων. ¶ Οἴμη, φωνή, ὁδὸς λόγος ἱστορία ᾠδή. ὅθεν προοίμιον τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς καὶ κύκλος.

Οἶμος, γενικῶς τὰ αὐτά. ¶ Οἴμημα, ὅρμημα.

Οἴμησεν, ὥρμησεν. ¶ Οἴμολα, οἰμήνλα ἀκρόδρυα.

Οἶμοι στίχοι, ὁδοί. ¶ Οἶμι, ἐπίφθεγμα θρήνου.

Οἶμον οἶμος, ὁδὸς κύκλος, τρίβος. ὅθεν καὶ τὰς ἀοιδὰς κύκλους οἴμους ἐκάλεσαν. ¶ Οἰμωγαί, θρῆνοι ὀδυρμοὶ στεναγμοί. ¶ Οἰμώζει, τὰ αὐτά.

Οἰμωξία, τὸ οἰμῶξαι. ¶ Οἶν, συνεῖρον τὸ οἶν ἀρρενικῶς ἀττικοί. ¶ Οἶνα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἰνάδας, ἀκτάς, ἀντὶ τοῦ οἰνομαΐδας. ¶ Οἰνάδες, ἀμπελώδεις τόποι. ¶ Οἶναι, οἱ μὲν τῆς ἀτταλίας, οἱ δὲ τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς εἰσίν. ¶ Οἷ ναίουσιν οἵτινες οἰκοῦσιν. ¶ Οἰναῖοι τὴν χαράδραν. παροιμία τιθεμένη ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακόν τι προσελκομένων φασί. δὲ δήμων, ἔστι τῆς ἀττικῆς ὁ τόπος οἰνόη. οἱ δὲ ἐνταῦθα γεωργοῦντες, παροχετεύοντες τὴν ἄνω φερομένην χαράδραν, ἄρδευον τὰ δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους ἐπεχείρουν. ὕδατος δὲ πολλοῦ γενομένου, συνέβη καταρραγέντα τὸν ποταμόν, τῶν κτημάτων πολλὰ διαφθεῖραι. καὶ τῶν τόπων δὲ τοὺς κύκλους ἐγχῶσαι. ¶ Οἰνάνθη, ἡ ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον φυτὸν οὕτω λεγόμενον.

Οἰνάς, γένος κόρακος. οἱ δὲ ἀγρίαν περιστεράν.

Οἴναρα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. ¶ Οἰναρίζειν, φυλλολογεῖν ἀμπέλους ἐργάζεσθαι. ¶ Οἰναρίς, κληματίς. ¶ Οἰνάς, εἶδος περιστερᾶς ἀγρίας.

Οἰνωάτιν, ἄρτεμιν, τὴν ἐν οἰνῃ τῆς ἀργείας.

Οἰναχθὸς, μέθυσος μεθύων. ¶ Οἴνη, ἡ ἄμπελος, καὶ κυβευτικὸς βόλος, ὁ κενὸς καὶ ἀντικείμενος τὴν ἔξω ἀχαιὸς, οἰνίζειν γὰρ τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν.

Οἰνηρύσις, ἀγγεῖον, ὡς κοτύλη. μεθ' οὗ τὸν οἶνον ἀντλοῦσιν. ¶ Οἰνιάξ, εἶδος κόρακος. ¶ Οἰνεῖς, ταχεῖς, ὀξεῖς. ¶ Οἰνίζειν, τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν.

Οἰνίζεσθαι, οἶνον ὠνεῖσθαι. ¶ Οἰνίζοντα, ὅμοιον. ¶ Οἰνιστήρια, ἀθήνησιν οἱ μέλλοντες ἐφηβεύειν, πρὶν ἀποκείρασθαι τὸν μαλλόν, εἰσέφερον ἡρακλεῖ μέτρον οἴνου, καὶ σπείσαντες, τοῖς συνελθοῦσιν ἐπεδίδουν πίνειν. ἡ δὲ σπονδὴ ἐκαλεῖτο οἰνιστήρια. ¶ Οἰνοβαρής, οἴνῳ βεβαρημένος. μέθυσος. ¶ Οἴνοπα, μέλανα οἰνώδη τῇ χροιᾷ. ¶ Οἰνοπέδοιο, οἰνοφόρου ἀμπελοφύτου γῆς.

Οἰνοπίπικρον, οἰνόδοσμον, μέλαν. οἰνωπὴν ἀμαυρὸν αἰνειδής. ¶ Οἰνοποτάζει, εὐωχεῖ οἰνοποτεῖ πίνει.

Οἰνοπτὰ, ἀρχὴ εὐτελής, καθ' ἣν θρυαλλίδας καὶ λύχνους καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ τὸν αἱρεθέντα ἄρχοντα παρέχειν.

Οἶνος, διόνυσος. ¶ Οἰνόσπονδοι, θυσίαι, ἐν αἷς οἶνος σπένδεται. ¶ Οἰνοτρόποι, αἱ ἀνίου θυγατέρες.

Οἶνος ἀμπέλινος, τοῦτο δηλοῖ καὶ ἐξ ἑτέρων δύνασθαι οἶνον.

Οἰνοῦσαι. εἶδος ἀμπέλου. ¶ Οἰνοῦσα, μᾶζα οἴνῳ πεφυραμένη, ἣ ὁ διακονοῦσα τοῖς συμποσίοις.

Οἰνοῦσαι καὶ οἰνοῦτται τοιαῦται.

Οἰνοφλυγία, μέθαι. ¶ Οἰνόφλυξ, αἰσχρὸς μέθυσος.

Οἰνόφλυξ, μέθυσος ὁ κατεπίθυμος οἴνου.

Οἰνοφρὸς, πάροινος. ¶ Οἰνοχίτωνας, ἐλάτας.

Οἰνοχοεῖ, οἰνοχοεύει, τὸ κιρνᾶν. ¶ Οἰνοχόην, τὴν κατὰ χύσιν τὸ ἀγγεῖον. ¶ Οἰνοχόος, ὁ ἐπικέρνης.

Οἰνῶναι, αἱ ἀποθῆκαι. ¶ Οἰνῶντα. μονάρη.

Οἴνοπα, οἰνωπὴν πορφυρὰν μέλανα. ¶ Οἰνωροί, οἱ ἱεραγωγοὶ διονύσου. ¶ Οἰνόζον, χάρακα ὃ τὴν ἄμπελον ἱστᾶσι δενδρεῖς. ¶ Οἶνοψ, οἶνοψ μέλαν.

Οἴξας, ἀνοίξας. ¶ Οἴξασα, ἀνοίξασα. ¶ Οἰοβίοισι, μονοβίοις. ¶ Οἰόζωον, μονόστολον.

Οἰόθεν, μοναχόθεν. ¶ Οἰόθεν, οἶος. ἐκ μόνου μόνος. τουτέστι μόνος πρὸς μόνον. ¶ Οἷοι, ὁποῖοι. ἢ οἱ οἵτινες. ¶ Οἷοί τε, νομίζοι ἀρκούντως ἔχοι, ἢ ὑπολάβοι. ¶ Οἴομαι, νομίζω, ὑπολαμβάνω.

Οἰόμενοι, οὐκ εἰδότα νομίζοντα. ¶ Οἷον, ὁποῖον. μόνον τρόπον τινὰ δυνατὸν καθάπερ ἢ ποιόν.

Οἷον, ἅπαξ ἕνα. ¶ Οἷον ἔτυχεν. ὁποῖον ἐγένετο.

Οἱονεί, ὥσπερ τί. ¶ Οἰονεῖς, οἰώνοις δοκήσεις.

Οἰωνίζει, μαντεύει. ¶ Οἱονεὶ χιαστά, ὥσπερ φωλεῷ.

Οἷόν τε, δυνατὸν λέγουσιν. ¶ Οἰὸς ἀώτῳ, προβάτου ἄνθει, τουτέστιν ἐρίῳ περιβολαίῳ. ἔνθ' ὅγε παννύχιος κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ, ἐπὶ αὐτοῦ δὲ τὸ ἔριον οἰονεὶ ὥριον λέγεται. ¶ Οἶος, ὁποῖος ἢ μόνος.

Οἶος νόος. ὁποία διάνοια, οἷος νοῦς. ¶ Οἰοπόλος, ἔρημος, ἐν ᾧ τίς μόνος ἀναστρέφεται. ¶ Οἰοπόλῳ, ἐν ᾧ οἶοι πωλοῦσιν, ἢ μόνος τις πωλεῖται τουτέστιν ἐρήμῳ χωρίῳ. ¶ Οἴουλος, ὁ πρῶτος τοῦ γενείου βλαστός. ¶ Οἴου ἀνδρός, οἵου φωτός. ¶ Οἰοφάγῳ σιδήρῳ, οἷον μηλοκτόνῳ. ¶ Οἰοχίτων, δίχα ἱματίου, ἢ μονοχίτων ὁ προβατοχίτων. ¶ Οἱ παῖδα ἐοικότα ἑαυτῷ παῖδα ὅμοιον. ¶ Οἵπερ ἄν. ὅσοι περ ἄν. οἵπερ δέ, οἵ τινες. ¶ Οἰνοπορεῖν, κιρνᾶν οἰνοχοεῖν.

ἡ δὺο πλὲς ὄζειν. ¶ ὀδωδή, ὀσμή. ¶ ὀδωδὸς, ὄζων.
ὀδύσσαι, ὠργίσθη. ¶ ὄλφ ἐστι. περὶ ὄλφ ἐπὶ
ὄλφ. ¶ ὀδωνὶς, ἡ θάσος τὸ πάλαι. ¶ ὀλεδρ,
ὁ δρῦς. ¶ ὀδημάρτησε, συνηκολούθησεν αὐτῷ.
ὀεὰ. μηλωτή. ¶ ὄεις, κώδια. ¶ ὀέχαι, μηλωταί
ἐσθῆτες, ἤγουν δερματῖναι. ¶ ὀίτεας, παρὰ τοῖς
βαρβάροις ὁ καλλίθριξ. ¶ ὀζεία, θεραπεία.
ὀζίκαις, οἱ σφριγῶντες. ¶ ὄζος, κλάδος, καὶ ὁ ἀπὸ
τῆς πλέξεως σχιζόμενος ἀκρέμων. ὄζῳ ἐπ' ἀκροτά-
τῳ. ¶ ὀζώλης, λοκρῶν γένος τι.
ὄζος ἄρηος, ὁ κλάδος τοῦ πολεμικοῦ ὁ πολεμικός.
ὀζειάς. ἰσχῦς, ἰαῶ, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν βασιλει-
ῶν ἀζαρίας. ¶ ὄζων, κλάδων. ¶ ὄζοις, κλά-
δοις. ¶ ὀζοφύλλον, θρεπτικόν. ¶ ὄζυγες, ὁμό-
ζυγες. ¶ ὄη, δένδρον, καὶ δῆμος τῆς ἀττικῆς.
ὀθαρσαλέως, ἀθαρσῶς ὁ ἄστωρ. ¶ ὄθεν, ἔνθεν.
ὄθεσεν, ἐπεστράφησαν. ¶ ὀθέσθαι, φροντίζειν, ἐντρέ-
πεσθαι, μέμφεσθαι, δεδιέναι. ¶ ὄθεται, ἐπι-
στρέφεται. ¶ ὀθέτη, ἅμαξα ἡμιονική. ¶ ὀθύει,
ἄγει φροντίζει. ¶ ὀθέων, φροντίζων. ¶ ὄθη
φροντίς, ὥρα φόβος λόγος. ¶ ὀθελυθρίας, ὁ γυ-
ναικεῖος. ¶ ὄθι, ὅπου ἔνθα. ¶ ὄθιξα, ἅμαξα
ἡμιονική. ¶ ὄθματα, ὄμματα νεολεῖς.
ὀνεῖα, μάταια. ἀλλότρια. ἀλλοεθνῆ ξένα ἀλλογενῆ.
ὀθοῖ, ὄνομα κύριον. ¶ ὄθομαι, ἐπιστρέφομαι φρον-
τίζων. ¶ ὀθόναι. τὰ περιβόλαια πάντα παρὰ τὸ
ἕσσασθαι, τινὲς δὲ ζώνας ἀπεδώκασιν.
ὀθόνη. σινδών. ζώνη. τελαμών. γυναικεῖον ὀθόνιον λε-
πτόν, ἢ πᾶν τὸ ἰσχνὸν ὕφασμα λινοῦν ἡ. ¶ ὀθόνοισι. λε-
πτοῖς ἱματίοις. ¶ ὀθόνια, λινᾶ ἱμάτια. ¶ ὄθει-
ζε, διελέγχου. ¶ ὀθρεῖν, ἀγείρειν. ¶ ὄθροον, ὁμόφω-
νον σύμφωνον. ¶ ὀθρυόεν, τραχύ. ὑλῶδες. δασύ
κρημνῶδες. ¶ ὄθρυν, κρητῶν τὸ ὄρος. ¶ ὀθρώ-
νος, ἡ πρὸς κέρκυρα νῆσος. ¶ ὀθῶς, ταχέως.
οἱ ἐπιγίνοιτο. ¶ οἷ αὐτοῦ αὐτῷ, ἢ οἱ τινες, ἢ αὐτῷ ἢ
ἄπειρι, πρώου. ¶ οἱ, ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενι-
κὸν πληθυντικὸν καὶ ὑποτακτικόν, καὶ ἀντὶ τοῦ αὐτῷ,
καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου.
ὄθμον, ὑστερινόν. ¶ ὄθομαι, ἐπιστρέφομαι.
οἷα. ὡς περ καθάπερ, οἷα δὲ, ἅτε δὴ, ὥσπερ δὴ ἐνέχυρα
οἶαι, διφθέραι, μηλωταί. ¶ οἴακες. πηδάλια ἤτοι
ἀυχένια, καὶ οἱ ταῦτα ἐπιστρέφοντες κανόνες καὶ κρί-
κοι δι' ὧν οἱ ἱμάντες διείρηνται. ¶ οἴιδ αἴρι.
οἰακίζει, ἐλαύνει. δικεῖ κυβερνᾷ. ¶ οἰακοστρόφος,
κυβερνήτης. ¶ οἰακοστροφῶν, κυβερνῶν.
οἴαξ, πηδάλιον ὁδηγός. ¶ οἴαξιν, αὐχενίοις, πηδα-
λίοις. ¶ οἶας, τὰ θήλεα πρόβατα. ¶ οἴδη-
μα, φλεγμονὴ φύσησις ὄγκωμα, ἀπόστημα, ὡς ἐκ με-
ταφορᾶς δὲ τῶν σωμάτων, ἡ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ
φυσιώσεως λέγεται. ¶ ὄιδ, οἶτοι. ¶ οἷα, τὰ
λευκὰ αἰολεῖς. ¶ οἱ κτὰν κομήτην, οἷαι δὲ αἱ κό-
μαι. ¶ οἷά τε καὶ αὐτός. ¶ οἱ ἀυρὶ, οἷγε οὗτοι.
οἰάτιδος, ἐκ νομοῦ, σοφοκλῆς οἰδίπποδι ἐπὶ κολωνῷ τὸ
προβατευομένης ἐκνεμήσεως. οἱ δὲ ἀοιροῦ δήμου κα-
λοῦσιν, οὗ γὰρ ἐγγὺς κεῖται. ¶ οἱ γὰρ, οἱ αἴρι δὲ αὐτῷ.
οἰγνύει, ἀνοίγει διοίγνυει. ¶ οἰγόμενος, ἀνοιγόμενος.

οἰδάνει, οἰδεῖ ἐπαίρεται, σαρκοῖ, φλεγμαίνει.
οἰδάνουσα, φλεγμαίνουσα, φυσῶσα, οἱ δὲ ἀπόντα τὸν μέ-
λαν. ¶ οἰδάνεσθαι, θυμοῦσθαι καὶ τὰ ὅμοια.
οἱ δὲ νῦν, οἱ δὲ δὴ, ἢ αὐτοὶ δέ. ¶ οἴδημα, ὄγκω-
μα, ἀπόστημα. ταραχὴ κυμάτων.
οἰδήματα, φλυκτίδες καὶ τὰ ὅμοια.
οἰδήσεις, ὁμοίως ἐπάρματα. ¶ οἰδημὸς, ψεκτός.
οἶδμα, κῦμα, ἔπαρμα. ῥεῦμα. πέλαγος αὔξημα, οἰδ-
ματα τὰ αὐτὰ πληθυντικῶς. ¶ οἴδησις, αὔξη-
σις. ¶ οἰδοῦντες. ὀγκοῦντες, καὶ τὰ ὅμοια.
οἱ ἑ, οἱ τινες αὐτόν. ¶ ὄιεαι, νομίζεις, ὑπολαμβά-
νεις. ¶ ὄιεο, νόμιζε ὑπολάμβανε.
οἶες, πρόβατα. ¶ ὀίεσθαι, ὑπονοεῖν, ὑπολαμβάνειν.
ὀιλεὺς, ὁ γόνυ. ἡ στρατηγὸς στρατιωτικοῦ ἐπώνυμον.
οἴεται, ὑπολαμβάνει ὑπονοεῖ. ¶ οἰητέας, ἰσοετίας
ὁμηλικίας. ¶ ὀιζύει, κακοπαθεῖ μόχθει. ¶ ὀιζυεῖ,
μοχθεῖ πάσχει. ¶ ὀιζυόμεθα, κακοπαθοῦμεν, πάσχο-
μεν. ¶ ὀιζὺς, κακοπάθεια. ¶ ὀιζυρὰ, πονηρὰ,
μοχθηρὰ ἐπίπονα ταλαίπωρα κακοπάθημα.
ὀιζὺς, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, ταλαιπωρία, κακουχία.
οἰηματωνία, νομίζεις ὑπολαμβάνεις. ἢ ὄπη.
οἱ γε δὲ, τὰ αὐτὰ, ὅποι δέ. ¶ οἰηθῆναι, δόξαι ὑπονοη-
θῆναι. ¶ οἰηταῖν, κομητῶν. ¶ οἰηία. πηδάλια.
οἰήια, οἴακες. ¶ οἶος, μόνος ὁ πίας. ¶ οἰήσεως
δοκήσεως, ἐπάρσεως. ὑπονοίας νομίσεως. ¶ οἶας
τῶν προβάτων τὰ σκεπαστήρια δέρματα. ¶ οἶκοι,
ὅπου. ¶ οἴκαδε, οἴκονδε. εἰς οἶκον εἰς τὸν ἴδιον οἶκον
εἰς τὰ οἰκεῖα ¶ οἱ καθ' ἡμᾶς, οἱ πρὸς ἡμᾶς. ¶ οἰκά-
ειον, τὸ ὄπισθεν γυναικωνίτιδος. ¶ οἰκανὸν. τὸ οἰ-
κεῖον. ¶ οἰκεῖ, μένει. ¶ οἰκεία. ἰδία. ¶ οἰκεῖ-
λαι, ἐκβληθῆναι. ¶ οἰκεῖοι, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν
ἀλλήλοις προσήκοντες, ἢ ἴδιοι ἢ κατὰ τὴν οἰκείαν
ποιοῦντες. ¶ οἰκειώσαντο, ἰδιοποιήσαντο. ¶ οἴκει,
οἱ τινες αὐτόν. ¶ ὄικεμε. οἱ τινες ἡμᾶς. ¶ οἰκέ-
οιτο, οἰκεῖν. ¶ οἰκέται. οἱ κατὰ τὸν οἶκον πάντες
οἰκετεύεται. συνοικεῖ. ¶ οἰκέτης, δοῦλος ὑπουρ-
γός. ¶ οἰκέτις, καρικίδος. ¶ οἰκεὺς, ὑπόχεως
οἰκέτης. ¶ οἰκεῖ, οἰκέτῃ δούλῳ. ¶ οἰκῆας, οἰκεί-
ους πάντας μὲν κατὰ γένος προσήκοντας καὶ μὲν δού-
λους, καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν. κύκλῳ δ' οἰ-
κήσων, οἷς κτήσατο δῖος ὀδυσσεύς. ¶ οἴκημα, τὸ δε-
σμωτήριον. ἀττικοὶ δὲ τὸ πορνεῖον. ¶ οἰκητήρια,
σκεύη τὰ κατὰ οἶκον. ¶ οἰκιάδης, σιμωνίδης ὁ ἱπ-
πόνου πατήρ. ¶ οἰκία. οἴκη. ¶ οἰκίδιον, καθηδῆ.
οἰκίζουσιν. οἰκοῦσιν. ¶ οἰκητὴς, ὠνητὸς δοῦλος.
οἰκιμβάζειν, στραγγεύεσθαι, διατρίβειν. ¶ οἰκί-
σκος, ὁ τῶν ὀρνίθων, ἢ ἐλεφνής. ¶ οἰκιστὴς, οἰκίζων.
οἰκιστρον, οἰκτιστον, ἐλεεινόν. ἡ οἶκον. ¶ οἰκογενὴς,
δοῦλος ἢ συγγενής. ¶ οἰκόθευρος, οἰκουρὸς κύων.
οἴκοθι, ἐν οἴκῳ, ἢ ἐξ οἴκου. ¶ οἴκοι. οἴκοθι. ἐν οἴκῳ.
οἴκοθεν, ἐξ οἴκου. ¶ οἰκονομία, βράβευσις διοίκη-
σις. ¶ οἰκονόμος, ὁ τὸν οἶκον νεμόμενος φύλαξ.
οἶκος, ἡ λίγη οἰκία. οἴκῳ ἐν ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος, καὶ
μέρος τι τῆς οἰκίας· ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς
ἔργα κόμιζε. ἢ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ. νῦν αὖ καὶ πολὺ μεῖ-
ζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα. ¶ οἰκόσιτος, μισθοῦ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ὁ ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν ἑνικὸν καὶ ἀντὶ ἀρσενικοῦ ὑποτακτικοῦ πτώσεως ὀρθῆς τὸ ὅς, καὶ ὑποτακτικὸν ἄρθρον οὐδετέρου ὀνόματος, καὶ ἀντὶ ἀναφορικοῦ τοῦ οὗτος, καὶ ἀντὶ τοῦ διὸ καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι.

Ὄα, δένδρον κάρπιμον, ἐπεὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ οὕτω καλεῖται ὄα, καὶ μηλωτή. οἷς δὲ τὸ πρόβατον καὶ ἡ σὺν τοῖς ἐρίοις δορά, ἡ δὲ ἐν τοῖς ἱματίοις, ὤα.

Ὀαγιλαῖος, ὁ ἐν ἀγίλῃ διάγων.

Ὀάνους, ἐνέδρας. ¶ Ὀάσεις, δῆμος ἐπὶ πενταπολίδος φυλῆς. ¶ Ὄαοι, μόνοι. ¶ Ὀάριζε, ὁμίλει.

Ὄαρας, γάμους, οἱ δὲ, γυναῖκας.

Ὀαρίζειν, ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὁμιλεῖν. παρθένος ἠΐθεός τε ὀαρίζετον ἀλλήλοισι. ¶ Ὀαρίζουσιν, εἰρωνεύουσι. ¶ Ὀαρισμοὶ διάλογοι, ἢ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμιλίαι. ὄαροι δὲ αἱ γυναῖκες.

Ὀαριστὴς, ὁμιλητὴς συσχολαστής.

Ὀαριστύν, μάχην. ¶ Ὀαριστὺς, ὁμιλία, ἢ παραλογιστικὴ διάγνωσις, ἢ ἀδολεσχία. ¶ Ὀάρων, γυναικῶν.

Ὄαροι, αἱ γυναῖκες, ἀπὸ τοῦ συναρμόσασθαι. ὀάρων ἕνεκα σφετεράων, μῦθοι λόγοι βουλεύματα. τινὲς δὲ διασοις καὶ παιδιὰν διὰ τὰ ἀφροδίσια.

Ὀβάκχιος, ὁ Διόνυσος. ¶ Ὀβελίας, ἄρτος, ὁ ἐπὶ τοῦ ὀβελίσκου ὀπτώμενος. ¶ Ὀβελίσκοι, ὀβελοί.

Ὀβελοῖς, ὀβελίσκοις. ¶ Ὀβολοὶ, νομίσματα, καὶ τόκοι καὶ εἴδη νομισμάτων ἐπεὶ ἐν ἄστει δικαστικοὶ μισθοί.

Ὀβολοστάτης, ὀβολοστάτας, τοὺς δανειστὰς ἔλεγον. ἐπειδὴ δὲ σταθμῷ οἱ δανείζοντες, διὸ ὀβολοστάται προσηγορεύθησαν. τινὲς δὲ τὸ δανείζειν, ἱστάναι φασίν.

Ὀβολοστατεῖν, δανείζειν. ¶ Ὀβρικάλοις, τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις. ¶ Ὀβριμοεργὸς, ἰσχυρὰ ἢ μεγάλα ἐργαζόμενος ἔργα, μεγαλοπράγμων.

Ὄβριμον, βαρὺ ἰσχυρόν. ¶ Ὀβριμοπάτρη, ἰσχυρὸν πατέρα ἔχων. ¶ Ὄβριμος, ἰσχυρός. γενναῖος. δυνατός, καὶ ὀβριμοπάτρης λέγεται ὁ ἰσχυρὸς πατήρ.

Ὀβρισκύχην, ὁ τὴν αὐχένα βαρέων.

Ὁ γὰρ, αὐτός γε. ¶ Ὀγάστωρ, ὁμογάστωρ.

Ὄγγα, Ἀθηνᾶ ἐν Θήβαις ἐπιχώριον ἐπώνυμον ἔχουσα.

Ὀγδόα, ἡμιχοίνικον. ¶ Ὀγδόδιον, θυσία παρὰ Ἀθηναίοις τελουμένη Θησεῖ. ¶ Ὄγε, αὐτός γε.

Ὄγκας, Ἀθήνας τὰς ὠγυγίας πύλας λέγει.

Ὀγκᾶται βοᾷ. ¶ Ὀγκηθμὸς, κραυγὴ ὄνου.

Ὄγκοι, γωνία μέγεθος. ¶ Ὀγκία, θημῶνες χώματα. σιδηροθήκη. ¶ Ὀγκίον, ἀγγεῖον, ἐν ᾧ αἱ ἀκίδες, ἢ πλέγμα κιστιδὲς ἐν ᾧ ἀπέκειντο οἱ πελέκεις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὄγκου. ¶ Ὄγκοι, αἱ ἐξοχαὶ ἐπεὶ γωνίαι τῶν ἀκίδων. καὶ πώγωνες τοξικῶν βελῶν.

Ὀγκολογῆσαι, γογγύσαι. ¶ Ὀγκοπλεθρίαν, τὸ πλέθρον αὔξειν. ¶ Ὄγκος, φύσημα. ὑπερηφανία ἔπαρσις μέγεθος. ¶ Ὄγκοις, τοῖς πώγωνας τῶν ἀκίδων, ἰσχυρῶς γενναίως. ¶ Ὀγκοῦται, φυσιοῦται. ¶ Ὀγκύλλεσθαι, ὑψαυχενεῖν καὶ ἐπαίρεσθαι καὶ ὄγκον περιβεβλῆσθαι.

Ὀγκύλον, σιμὸν κύρτον. ¶ Ὄγμος, ἡ ἐφεξῆς φυτεία. μεταφορικῶς δὲ καὶ ὅταν πορεύωνται ἐφ' ἕνα τεταγμένοι κατὰ στίχον, ὄγμον λέγουσιν. ὁ δὲ τῶν θεριζόντων στίχος, ὀγμεύειν λέγεται. ¶ Ὄγμοις, τοὺς αὔλακας, διὰ τὸ ὄγμοις εἶναι. ¶ Ὀγχηστὸς, πόλις Βοιωτίας. ¶ Ὄγχναι, αἱ ἄπιοι.

Ὄγχνια, ἄπιον. ¶ Ὀγύγια, μέλη. ¶ Ὄγυρον, ἱμάτιον· οἱ δὲ, μάταιον. ¶ Ὄδα, φορτία. Ἰώνια. οἱ δὲ ὄλβα. ¶ Ὀδάγμα, βρῶμα ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν ὁδὸν, ἐνεκάθητο περ φησιν ἐν τοῖς ὁδοῖς.

Ὀδαῖον, πράσιμον, καὶ εἰς ἐκδημίαν ἐφόδιον.

Ὀδαίων, ὠνίων, ὀδᾶσθαι γὰρ τὸ ὠνεῖσθαι.

Ὀδακτάσαι, δακεῖν τὴν καρδίαν, ἢ ἀκύρως τοὺς ὀφθαλμοὺς περιορύξαι. ¶ Ὀδανὸς, ὀδαπός.

Ὀδὰξ, τοῖς ὀδοῦσιν ἐμπεφυκότες ἐνδακόντες. ὅμοιον δὲ τὸ ἀπρίξ. ¶ Ὀδάξει, τοῖς ὀδοῦσι δάκνει.

Ὀδαξισμὸς, τρισμὸς ὀδόντων. ¶ Ὀδαγμὸς, κνησμός.

Ὀδερὸς, ὀκνηρός. ¶ Ὀδεσμένος, ὠνεῖσθαι ἐπειγόμενος. ¶ Ὀδέγα, κατάπυγον Ταραντῖνοι ὁ δὲ, ὀδῖνα. οὗρος δὲ, αὖθις ἐγώ. ¶ Ὀδήμελω, προσεδόκων.

Ὄδ' ἐγὼ, αὖθις ἐγὼ ἢ αὐτή. ¶ Ὀδεῖν, πωλεῖν.

Ὀδεῖον, πράσιμον, ἢ εἰς ἐκδημίαν ἐφόδιον.

Ὄδερος, γαστήρ. ¶ Ὅδε τοι, αὐτός σοι. ¶ Ὀδεύει, περιπατεῖ ἀπέρχεται. ¶ Ὀδὴ, εἰς δὲ ὅτι δὲ, ἢ στρώματα. ¶ Ὀδήσεις, ὠνήσεις.

Ὀδῆσαι, πρίασθαι, ἀποδόσθαι, ὠνήσασθαι.

Ὄδησον, πώλησον. ¶ Ὀδηθεὶς, ληφθεὶς, πραθείς.

Ὀδία, ἡ Κόρη θεός. ¶ Ὁ δειμάλεος, δειλαιός.

Ὀδιπόρος, ὀδίτης. ¶ Ὁ δόπος, κυβερνήτης.

Ὀδίνουσα, ἀποφορὰ ὀσμή. ¶ Ὀδαῖος. ὀλῖος. ἀτραπής. πονηρός. φορτικός. πράσιμος ὠνητός.

Ὄδιος, οἰωνὸς αἴσιος, καὶ ἐπίθετον Ἑρμοῦ.

Ὀδμὴ, ὀσμὴ, ὄσφρησις ἀποφορά.

Ὀδμῖμος, πολύοσμος. εὔοσμος. ¶ Ὀδοιδοκεῖ, ὁδοσκοπεῖ. ¶ Ὀδοιδόκος, κλὼψ ἐνεδρεύων τοὺς κακούργους. ἔνοδος. λῃστής. ¶ Ὀδοιπορεῖον, ἡ ἐπὶ τὸ συνοδεῦσαι ἢ συμπλεῦσαι θυοχία. ¶ Ὀδολκοί, ὀβολοὶ κριτῶν. ¶ Ὀδόλλυθοι, ἐρέβινθοι.

Ὀδοντίδας, πολυφάγος. ¶ Ὀδὸν εἰρήνης, τὴν κατὰ θεὸν πολιτείαν. ¶ Ὀδοντισμὸς, εἶδος αὐλήσεως. ὅτε ἡ γλῶττα προσβάλλεται πρὸς τὸν ὀδόντα.

Ὀδουρεῖς, οἱ ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντες.

Ὀδουρός, ὁ ἐπὶ ὁδοῦ ἄρχων ἢ κατάρχων. ¶ Ὀδοῦρος, ἐνεδρεύων τοὺς καθ' ὁδὸν, ὁδοῦ κατάρχων προοδοιπόρος κακοῦργος. ¶ Ὀδοῦται, καθ' ὁδὸν πορεύεται.

Ὀδοιδόκος· ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος κλώψ.

Ὀδυνᾷ. λυπεῖ κατατείνει. ¶ Ὀδύνη, λύπη, πόνος. τὸ πένθος παρὰ ἀλλοτρίων, ἢ ἀλγηδόνων.

Ὀδυνάων, ὀμβρίων ἢ θλίψεων. ¶ Ὀδυνηρὸν, λυπηρὸν ἐπίπονον. ¶ Ὀδυνήφατα, τὴν ὀδύνην παύοντα. ἀφανίζοντα τὰς ὀδύνας, ἢ παυσίπονα.

Ὀδυπορεῖ, ὀδύρει. ¶ Ὀδυρμὸς, κλαυθμός.

Ὀδύσσασθαι, χολωθῆναι. ¶ Ὀδυσθῆναι, ὀδύσσασθαι, χολωθῆναι, θυμωθῆναι, ὀργισθῆναι. ¶ Ὀδυσσομένοιο, ὀργισθέντος. ¶ Ὀδυσσάμενος, ὀργισθείς.

Ὀδώδει, ὄζει, πικρὰν καὶ βαρυτάτην ἀποφορὰν τοῦ

Ξ οὸς, ξυσμὸς ὁλκός. ¶ Ξουθά, οὐ μόνον ξανθά, ἀλλὰ καὶ λευκὰ καὶ πυρά. ¶ Ξουθίδαι, οἱ ἴωνες, ἴων γὰρ ξούθου. ¶ Ξουθόν. λεπτόν. ἁπαλόν. ἐλαφρόν. ὑγρόν. πυρρόν. χλωρόν. ἀργυρόν. ξανθόν. πυκνόν. ὀξύ. τινὲς δὲ ποικίλον, οἱ δὲ διαυγές. ¶ Ξύει, καταγράφει ὡς περὶ ὁμήρῳ. ἔνθεν καὶ ξύσματα τὰ γράμματα. ¶ Ξυήλη, ξυάλη, ἔστι δὲ καὶ ξυφίδιον ὃ τινὲς δρέπανον λέγουσιν. ¶ Ξύλαχος, σύνδενδρος τόπος. ¶ Ξυλεία, τὰ ξύλα παρέχων δοῦλος.

Ξ υλεύεσθαι, ξυλίζεσθαι. ¶ Ξυλιζομένην, ξύλα συλλέγουσαν. ¶ Ξύλινον, καρπὸν τῶν δένδρων.

Ξ υλίτης, ἰχθύς ποιός. ¶ Ξυληβόρος, ξυληφάγος.

Ξ υλλεχθῆν, συνηλεγμένην πλεκτός.

Ξ ύλον, πρῶτον βάθρον δ' ἐν τῇ προεδρείᾳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ. ¶ Ξυλοφόρος, ζῶόν τι. ἱστορεῖται σκωλήκιον. ¶ Ξυλόχοιο, ὑλώδους τόπου.

Ξ ύληχος, σύνδενδρος τόπος καὶ ξυλώδης. δρυμὸς ὕλη ἢ θηρίου κοίτη. ¶ Ξυλησδονίη, τεκτοσύνη, ναυπηγίας κωπηλασία κυβέρνησις. ¶ Ξύμβολοι, σύμφωνοι.

Ξ υμβῇ, συμπέσῃ. ¶ Ξύμβλητε, συνετύχετε.

Ξ ύμβληντο, συνήντων. συνέβαλλον.

Ξ υμβολιμαίας, δίκας ἀττικοὶ τὰς κατὰ συμβόλαια.

Ξ ύμβολος, μάντις ὁ εὖ συμβάλλειν δυναμένη.

Ξ υμβόλους, τὰ διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμὸν ἔλεγον. αὐτὶ τιθέντο δὲ οὐ ῥηθῆναι ἔτει. τινὲς δὲ τὰς διὰ τῆς φήμης γινομένας μαντείας, ὡς φιλόχορός φησι, δήμητρα εὑρεῖν. σοφοκλῆς ἀχαιῶν συλλόγῳ.

Ξ ύμμαχοι, σύμμαχοι. ¶ Ξυμφορά, συντυχία καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται καὶ ἐπὶ κακοῦ.

Ξ υνά, κοινά. ¶ Ξυνάγειραν, συνήθροισεν.

Ξ υναίρεται, συνάπτεται. ¶ Ξυναλλαχθέντες, κοινωνήσαντες. ¶ Ξυναμοργός, δεξαμενή.

Ξ ύναορον, τὸν συμβιοῦσαν γυναῖκα γαμετήν.

Ξ υνάνεσθαι, συνανίεσθαι. ¶ Ξυνᾶνες, κοινωνοί.

Ξ υνάορες, ἀδελφοὶ ἀδελφαί.

Ξ υναρμόσας, συνάψας, συνθέσας.

Ξ υναυλίαν, πᾶν πρᾶγμα διττόν, τὴν ὑπὸ δύο ἐπιτελουμένην αὔλησιν. ὅταν γὰρ δύο αὐλῶσι, ξυναυλία λέγεται. ¶ Ξυνάορ εὐναία. δάμαρ γυνὴ ἄλοχος.

Ξ υναόρων, αὐλητῶν. ¶ Ξυνέηκε, συνέβαλεν.

Ξ υνεμπόρους, κοινοπόρους. ¶ Ξυνέρεται, συνέπεται.

Ξ υνέρεται, συνείρεται, συνεταί, συμπολῖται.

Ξ υνέβλητο, συνέβλητο, συνέτυχεν.

Ξ υνελαύνεις, συμβαλεῖς. ¶ Ξύνες, σύνες ἄκουσον.

Ξ υνέσθαι. συνεῖναι, συμβαλεῖν. ¶ Ξύνεσιν, σύνεσιν, συμβολήν. ¶ Ξύνεσις, ἡ εἰς τ' αὐτὸ συμφωνία.

Ξ υνέχεται, συμφέρεται. ¶ Ξυνεχῶς, συνεχῶς διαπαντός. ¶ Ξυνή, κοινή.

Ξ υνήβιος, συμπότης συνῆλιξ.

Ξ υνήια, κοινὰ καὶ ἀδιαίρετα χρήματα,

Ξ υνῆκα, συνῆκα, ἔγνων. ¶ Ξυνῆλιξ, σύνολος.

Ξ υνήονες, κοινωνοί. ¶ Ξυνήορον, κοινωνόν.

Ξ υνηρετήσεις, συνέσεις, συζυγήσεις.

Ξ ύνθακος, συγκάθεδρος. ¶ Ξυνθήματα, σημεῖα.

Ξ υνία, ὄνομα λίμνης. ¶ Ξυνιέναι, νοῆσαι, συνιέναι. ¶ Ξύνιον, ἤκουεν.

Ξ υνιέντες, συνιέντες. ¶ Ξυνίημι, πέπεισμαι.

Ξ ύνιον, ἤκουον. συνῆκαν. ¶ Ξυνιόντας, συμπορευομένοις. ¶ Ξύνισαν, συνήρχοντο. ¶ Ξυνίστρας συμπράκτορας. ¶ Ξύνισαν, νόμισμα.

Ξ υνοθόκης, ξενοδόχης. ¶ Ξυνενοφῆσαν, σκυθρωπίν.

Ξ ύνοδος, σύνοδος, σύμπλωσις. ¶ Ξυνοί, κοινοὶ καὶ ὅροι. ¶ Ξυνομαρτεῖ. ἀκολουθεῖ, συνομαρτεῖ.

Ξ υνόν, κοινόν. ¶ Ξυνουσία, συνήθεια, συνουσία.

Ξ υνοχή, συνοχή. ¶ Ξυνοχῆσι, περὶ συνέχουσι τόπῳ τῆς καμπτῆρος ἢ στενοῦντι ἀμφοτέρων τοῖς δρόμοις.

Ξ υμπονῆσαι. συνάρασθαι ἀντὶ τοῦ λαβέσθαι.

Ξ υστένομαι, συστρῶμαι, ξύομαι.

Ξ υνθήματος. συνθήματος. ἔστι δὲ σημεῖον, ἢ πρόσταγμα διδόμενον ἐπὶ γνώρισμα τῶν οἰκείων ἐν πολέμῳ, ἢ ἑτέρᾳ τινὶ ἐπιβουλῇ. ¶ Ξυνέχοιεν, συνείη.

Ξ υντάσσεται, συσκευάζεται. ¶ Ξυντυχεῖν, συντυχεῖν. ¶ Ξύνοδα, σύνοδα. ¶ Ξυνῶν, συνών.

Ξ υνωρίδα, ζυγὴν ἐπὶ τῶν ἡμιόνων, ὀρεὺς δὲ ὁ ἡμίονος.

Ξ υνωρίς, ἅρμα ἵππων ἐζευγμένον.

Ξ ύομαι, δέφομαι. ¶ Ξυνοῖσαν, εὐξεσμένην.

Ξ υπέτα, δῆμος τῆς κεκροπίδος φυλῆς.

Ξ υρεῖ ἀκονᾷ. ¶ Ξύει, τρίβει. ¶ Ξυρμεύεσθαι, ἀδιακρίτως λαλεῖν ἢ καυχᾶσθαι ἀττικοί.

Ξ υρόν, ῥημὸν ἰσχνὸν ὀξύ, ¶ Ξύσαι, χαράξαι, ἐπιγράψαι. ¶ Ξυνεχῶς, συνεχῶς, διαπαντός.

Ξ ύμβεμοι, σύμφωνοι. ¶ Ξύσμα, κνηφὴ λέπρα.

Ξ υσμός, κνυσμός. ¶ Ξυστάδες, αἱ πυκναὶ ἄμπελοι, ἄμεινον δὲ τὰς εἰκῇ καὶ μὴ κατὰ στοῖχον πεφυτευμένας ἀκούειν. ¶ Ξυστίδα, τὸ λεπτὸν ὕφασμα, ὃ εἶδος ἐνδύματος. ¶ Ξυστίδας, ποδήρη ἐνδύματα, ἢ χλανίδας κωμικάς. ¶ Ξυστίς, τραγικὸν ἔνδυμα. τινὲς δὲ χιτῶνα ποδήρη γυναικεῖον. ἄλλοι τὸ λεπτὸν περὶ τὸ ξύεσθαι. ¶ Ξυστοῖς, ἀκοντίοις. ¶ Ξυστόν. ἀκόντιον. δόρυ κατεσκευασμένον καὶ τόπος ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. ¶ Ξυστός, ὁμοίως αὐειμένος ἀθληταῖς τόπος. ¶ Ξυστρολήκυθον. κάδοι καὶ βίσσα ἐλαίου λουτικά. ¶ Ξυστῷ, περὶ δόρατι.
¶ Ξῶθεν, ἔξωθεν. ¶ Ξώλεων, ἔθνος βαρβάρων. ¶ Ξώστρα, ψυκτρίς ψυκτεία,

Νώμησεν, διεμέρισεν. ¶Νωμῆσαι βῶν κινῆσαι τὸ ὅπλον. ¶Νωμῶν, ἔχων. διανέμων, κρίνων, διαιρῶν. ¶Νώνακεις, τόπος ἐπώνυμος ἀρκαδίας. τινὲς δὲ νώνακρις. ¶Νωνακρεὺς, οἱ μὲν, ἀλεί[illegible] ἀρκαδικὸν ἀποδιδόασιν. ἡ γὰρ νώνακεις ἀρκαδίας ἐστὶ τόπος. ¶Νῶντα, νήθοντα, ῥέοντα. ¶Νωνυμία, ἀκλεία, ἀσέμνια. ¶Νώνυμος, ἀνώνυμος, δύσφημος. ὃν οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι, ἀλλὰ δυστυχῆ.

Ν ωρεῖ, ἐνδρχεῖ. ¶Νώροπα, λαμπρὸν αἴθοπα, στερεπικὸν τὸ ὄψεως. τὸ γὰρ νῶ, ἴσον ἐστὶ τῷ ᾱ, ἄροπα νώροπα, νώροπι λαμπρῷ, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Νώροπι χαλκῷ ἀντὶ λαμπρῷ χαλκῷ ἢ σιδήρῳ, καὶ τὰ λοιπά.

Ν ώροψ, λαμπρὸς ὀξύφωνος, ἔνηχος. ἢ ὅτι τὴν ὄψιν ἀσθενῆ ποιεῖ. ¶Νώρεμνος, μέλας πολὺ κατώτερος ἔχαρος, ἀσθενὴς πλατύς. ¶Νωσέμβρος, κατανοήσας. ¶Νώσασθαι, αἰσθέσθαι, ἐνθυμηθῆναι νοῆσαι.

Ν ωσὸς, ῥέμβος, πτωχός. ¶Νωσίχολος, ἀμελὴς ῥᾴθυμος. ¶Νῶτα, τὰ αὐχένα, τὰ νωτιαῖα κρέα καὶ συνήθως ἡμῖν. ¶Νῶτα θαλάσσης, τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, ἢ τὰ πλάγια. ¶Νωτεῖς, οἱ ἀχθοφόροι ἡμίονοι, ἢ ἕλκοντες ζύγιοι. ¶Νωτίζειν. διώκειν τρέπειν. ¶Νωτίσαι, τὸ κατὰ νῶτα λαβεῖν καὶ περιαμείψασθαι φυγόντα. ¶Νωτίσασθαι, ὁ μὴ ὑπὸ ζυγὸν, ἀλλὰ τῷ νώτῳ ἀχθοφορῶν, ἄνθρωπος ἵππος ὄνος. ¶Νωφαιὸν, ἀφανές. ¶Νωφαλὸ. νωθρός. ¶Νωχελίζει, βραδύνει. ¶Νωχέλεια ἀσθένεια, βραδυτής. ἀργία, νωθεία μιλώτις ὁμοίως καὶ νωχελεία. ¶Νῶχμα, ὄνειδος. ¶Νῶψ, ἀσθενὴς τῇ ὄψει. ¶Νωχελὴς, ὁμαλὸς βραδὺς ἄχρηστος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ξάινει, διαξέει, νήθει, σπαρεύει, ἐργάζεται ἔρια καὶ δέρρειν ἱμάντι. ¶Ξανύει, λέγει. ¶Ξάνδαρος, ζῶον ὅμοιον βοΐ γενόμενον κατὰ τὸ ἀτλαντικὸν πέλαγος. ¶Ξανᾶν, κοπιᾶν τὴν χεῖρα.

Ξ ανῆσαι, κοπιάσαι. ¶Ξανθὴ, ἡ ῥοία, καὶ ἡ καλὴ καὶ ἡ πυρρὰ, ἡ πυροειδής. ¶Ξανθίζεσθαι, κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας. ἢ βλάπτεσθαι αὐτάς. ¶Ξανθιμίας βόλου ὄνομα. ¶Ξανθὸν, πυρρὸν καλὸν εὖ εἰργασμένον. χλωρὸν, ὁ δὲ ποταμὸς, ξάνθος καὶ ὄνομα.

Ξ άνια, κτένια. αἷς αἱ γυναῖκες χρῶνται πρὸς τὴν τρίχα καὶ ἃ φοροῦσιν ἐν τοῖς δίφροις. ¶Ξανθικὰ, ἑορτὴ μακεδόνων. ¶Ξανθικοῦ, μηνὸς, ἢ ξανθικοῦ ἀγομένη. ἔστι δὲ καθάρσιον τῶν στρατευμάτων.

Ξ ανθεῖσιν, ὀρνέοις. ¶Ξανίσατο, διενοήθη.

Ξ ανῶ, κοπιῶ. ¶Ξέεσθαι, σπανίζεσθαι. ¶Ξεναπεῖ, δέχεται ξένους. ὁ τὸ ὅλον ἡγεμονεύει, ὁ ξενοδοχήσας.

Ξ εναγοὶ, οἱ ἐπὶ ξένης ὁδοῦ ὁδηγούμενοι. ¶Ξεναγὸς, ὁ τῶν ξένων ἡγούμενος. ¶Ξεναγήσας, ξένον ὁδηγήσας. ¶Ξεναγῶν, ξενοδοχῶν. ὁδηγῶν καὶ ἄγων τοὺς ξένους. ¶Ξενασία, σύνταγμα. καὶ ὁ τούτων

ἡγεμὼν ξενοδόχος. ¶Ξενολόγος, ξένους συλλέγων.

Ξ ενία, κατάλυμα, καταγώγιον. ¶Ξενίζειν, τὸ ξένῃ χρήσασθαι φωνῇ. ¶Ξενίζεται, ξενοδοχεῖται.

Ξ ενίζουσα, ἀλλόφυλος ἀήθης καινή.

Ξ εστὸς, ὡμαλισμένος. ἐξεσμένος.

Ξ εστοῦ, ὡμαλισμένου, ἐξεσμένου. ¶Ξεῖνος, ὁ ἀπὸ ξένης φίλος. ¶Ξεῖνος, φίλος. ¶Ξείνια, τὰ ξένια δῶρα χαριστήρια ξενίας. ¶Ξεινοδόκος, ὑποδεχόμενος ξένους, καὶ μάρτυς. ¶Ξεινοδόχος, ὁμοίως.

Ξ εῖνοι, θεσσαλοί. ¶Ξεῖνον, ξένον. ¶Ξεινοσύνης προσκηδέος τὴν οἰκειότητα ἐμποιούσης.

Ξ εινοῦσαι, ξενοῦνται. ¶Ξειρὶς, ἀρωματικόν τι φυτόν. ¶Ξενικοὶ, στρατιῶται. ¶Ξενότατον φίλον.

Ξ ενηλασία, τὸ μὴ ἐᾶν ξένους ἐπιμίγνυσθαι.

Ξ ενηλατοῦνται, τύπτεσθαι τοὺς ξένοις ἐλαυνομένοις.

Ξ ενία, ὑποδοχὴ, φιλοξενία φιλία. δῶρα. κατάλυμα ὁ καταγώγιον. ¶Ξενίας δίκη, ἐπὶ τῶν ὡς πολιτῶν μετεχόντων τῶν δημοσίων. ¶Ξενίζειν, ξένῃ χρῆσθαι φωνῇ, ἢ ξένοις ἤθεσι. ¶Ξενίζουσαν, νέαν.

Ξ ενοδοκοῦμαι, μαρτύρομαι. ¶Ξενοδοκῶν, ξενοδοχῶν μαρτυρῶν. ¶Ξένοι, οἱ πολέμιοι. οἱ δὲ τοὺς πέρσας, οἱ δὲ, τοὺς ἀπὸ ξενίας φίλους ἢ ξένους.

Ξ ενολόγος, ξένους στρατιώτας συλλέγων.

Ξ ένος, ὁ θεῖος, ὁ ἐπιξενούμενος.

Ξ εῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρῷος, ὁ ξενοδοκῶν καὶ ξενοδόχος. ¶Ξενὼν κατάλυμα. ὁ μεγάλως[*] λέγομεν.

Ξ ενῶνες, οἱ ἀνδρῶνες. ὑπὸ φρυγῶν. ¶Ξενώσεται, ὑποδέξεται. ¶Ξερὸν, τὸ ξηρὸν τῆς γῆς χέρσον.

Ξ έσαι, τεμεῖν, κόψαι, ξῦσαι, τεκτήνασθαι.

Ξ έσμα, ξόανον. ¶Ξέσαι, ξῦσαι.

Ξ έσαι, κατεσκευάσαι εἰργάζου.

Ξ εστὴν, ἐξεσμένην, παρὰ δὲ ξεστὴν ἐπάνωστε τράπεζαν. λέγει δὲ καὶ συνήθως ἐξέστησιν ἐλάτησιν.

Ξ εστὸν, γλυπτὸν λεῖον ποιετόν. ¶Ξεστῆσιν, εὖ ἐξεσμέναις καλῶς. ¶Ξέστριξ, κεῖθι ὁ ἐξάστιχος κνίδαισι.

Ξ ηραλοιφεῖν, τὸ χωρὶς λουτροῦ ἀλείφεσθαι, ἢ ξηροτριβεῖσθαι. ¶Ξηραλουτρεῖν, τὸ αὐτό. ¶Ξύελνοι, ποταμοὶ ἀεὶ ῥέοντες. ¶Ξηροκόλλα, σύνθεσίς τις παρὰ τοῖς χρυσουργοῖς. ¶Ξίμβραι, ῥοιαὶ αἰκλαῖς.

Ξ ίφαι, τὰ ἐν ταῖς ῥυκάναις δρέπανα ἢ σιδήρια.

Ξ ιφήρεις, ξίφος ἔχοντος. ξιφηφόρου. ¶Ξιφήρεις, ξίφη κατέχοντες. ¶Ξιφίας, ἰχθὺς ποιὸς καὶ δῆλος. ξιφιὸς ὁμοίως. ¶Ξιφίζειν, ἀνατείνειν τὴν χεῖρα καὶ ὀρχεῖσθαι. ¶Ξιφίρου. λιμὴν, αὐχύλος γλαύκῳ πτυιεῖ ὁ πορθμός. ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ποιητικὰ ῥήματα. ἀφείων. ¶Ξιφισμὸς, σχῆμα ὀρχηστικὸν τῆς λεγομένης ἐμμελείας ὀρχήσεως. ¶Ξιφιστὴς, φορεὺς τελαμών. ¶Ξιφισμάτων, ὀρχημάτων.

Ξ ιφιστὴς, μαχαιρομαχία μάχη ἐκ χειρῶν.

Ξ ιφοδρέπανον, ἡ λεγομένη ἅρπη ὅπλον. ¶Ξιφομάχαιρα, ἡ μεγάλη μάχαιρα. ¶Ξιφοθήκη. βελοθήκη.

Ξ ίφος, μάχαιρα ὁ παραζώνιον ὁμώνυμον φάσγανον ξιφίδιον, καὶ παρά δέ τις. ¶Ξιφίδρια, κοχλία.

Ξ όανα, ἀγάλματα εἴδωλα, ζώδια, κυρίως δὲ, τὰ ἐκ ξύλων ἐξεσμένα ἢ λίθων. ¶Ξοάνων, προθύρων ἐξεσμένων. ¶Ξοὶς, μεταλλικὸν σκεῦος καὶ λιθουργικόν.

Νυθῶδες, σκοτεινῶδες. ¶ Νύκτα, σκότος ἢ χειμέριος· οἱ δὲ δασεῖαν. ¶ Νυκταίετος, ὄρνις ἱερὸς ἥρας ὁ καὶ ἐρωδιός. ¶ Νῦνκες, ἐκτεταμένον.
Νυκτελεῖν, ἐν νυκτὶ τελεῖν. ¶ Νυκτὶ ἐοικὼς φοβερὸς τὴν θέαν. ¶ Νυκτερεύειν, ἀγρυπνεῖν ἀττικοί.
Νυκτερινοὶ κύνες, οἱ λύκοι· τινὲς δὲ εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. ¶ Νυκτερὶς, πετεινὸν νυκτερινόν.
Νυκτίβιος, ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέρᾳ διάγων. τοιαῦτα δὲ τὰ θηρία καὶ τὰ πλεῖστα τῶν πτηνῶν. ¶ Νυκτίλη, γένος τι τῶν τὰς λοιμικὰς νόσους ἐκδιωκόντων.
Νυκτὶ ἐοικώς. καταπληκτικὸς καθάπερ νύξ.
Νυκτὶ θοῇ, τῇ ταχείᾳ. ἡ γὰρ ἡμέρα πολύμοχθος οὖσα διὰ τὰ ἔργα μακρὰ ἡμῖν φαίνεται. ἡ δὲ νὺξ διὰ τὴν ἀνάπαυσιν ταχεῖα. ¶ Νυκτιπόλοις, νυκτὸς ἀναστρεφομένοις καὶ πολοῦσι. ¶ Νυκτιλόχοις τοῖς νυκτὶ ἐνεδρεύοντας, ἢ λῃστάς. ¶ Νυκτιπετόμενος, ὁ νυκτικόραξ.
Νυκτίμαντις, μάντεως εἶδος. ¶ Νυκτομαχία, ἐν ᾗ νυκτὸς μάχονται οἱ πολέμιοι καὶ οὐχ ὁρῶσιν ἐν τῷ σκότει. ¶ Νυκτὸς ἀμολγῷ, μεσονυκτίῳ. περὶ ἣν ὥραν οὐδεὶς μολίσκει. ¶ Νύκτωρ, νυκτός. ¶ Νυκχάσας, γράφεται δὲ καὶ νυκχάσας, ὅπερ ἐστὶ νεανιευσάμενος, τὸ δὲ νυκχάζεις, νύξας. ¶ Νυμφαγωγεῖ, νύμφην ἄγει. ¶ Νυμφαγωγὸς, ὁ μετερχόμενος ἑτέρῳ νύμφην, καὶ ἄγων ἐκ τοῦ πατρὸς οἰκίας, ᾧ πρότερον γεγαμηκότι, οὐκ ἔξεστι μετελθεῖν, διὸ ἀποστέλλουσι τῶν φίλων τινάς, διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ παρόχου. καλεῖται γὰρ πάροχος τῶν φίλων τις ὁ ἐπὶ τῷ ὀχήματι ἅμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ὀχούμενος οἷον παράνυμφος. ¶ Νύμφαι, οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες καὶ οἱ σκώληκες οἱ πτεροφυοῦντες, οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις, οἱ δὲ καὶ αἱ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἱ νύμφαι, καὶ τῶν ῥόδων αἱ μεμυκυῖαι κάλυκες καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι καὶ μοῦσαι καὶ θεαί. ¶ Νυμφαῖον, ὄχθον, ἰωνὸ πάρος, ὃν ὁ ἀλφειὸς τὴν ἀρκαδίαν παραμειβόμενος, τὰς λεγομένας ἀλυφὰς διέρχεται, οἱ δὲ περὶ ποταμὸν νυμφαῖον δ' ὄρος ἀκούει τὸ περὶ τὴν ἀρκαδίαν. ¶ Νυμφεύτρια, ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ παράνυμφος. ¶ Νυμφέων, νυμφῶν ἱερόν. ¶ Νύμφη, ἡ νεωστὶ γαμηθεῖσα καὶ ἡ ἐν τοῖς ἄστροις αἲξ ἡ ἀμάλθεια, ἡ καὶ μοῦσα. καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ γενείου καὶ τοῦ κάτω χείλους ἐμμέσῳ κοῖλον, καὶ ἡ τοῦ διὸς μήτηρ καὶ ὁ ἐν τοῖς μελισσείοις σκώληξ.
Νυμφιδίην, νεωστὶ νενυμφευμένην. ¶ Νυμφικὰ λουτρὰ τὰ μήλια λουτρὰ ἦν ἀπὸ κρήνης ἀποδεδειγμένης.
Νυμφίδες, ὑποδήματα γυναικεῖα νυμφικά.
Νυμφίον καὶ νύμφην πάντα τὸν γήμαντα καὶ παιδοποιησάμενον, κἂν πολυχρόνιος ᾖ, νυμφίος ὅς ῥα θανὼν ἀλλοὺς ἀκάχησι ρκῆας. ¶ Νυμφόβας, ἀχαιὸς, ὃς ἦν δεινὸς, ἐπιβαίνων ταῖς νύμφαις, καὶ ἐν μύροις. βαβαὶ βαβαὶ βάσομαι γυναῖκες. ἐπὶ τῆς ἀφροδίτης.
Νυμφοκόμος. ἡ νυμφεύτρια, ἡ κοσμοῦσα τὴν νύμφην.
Νυμφόληπτοι, οἱ κατεχόμενοι νύμφαις, μάντεις δὲ εἰσὶ καὶ ἐπιθειαστικοί. ¶ Νυμφοπόνος, ὁ περὶ τὴν νύμφην πονούμενος. ¶ Νυμφοστόλος, νυμφαγωγός.
Νυμφοτιδεῖς, ἄρχοντες τινές. ¶ Νῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ δὲ παραπληρωματικοῦ, καὶ

ἐπίρρημα χρόνου ἐνεστῶτος. ἄλλοι δὲ καὶ τὸ ἀρτίως.
Νῦν δὲ, ἐπὶ τοῦ πρότερον. ¶ Νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες. τοῦτό φασιν ἐξώδιον εἶναι ξαγγελῶν. νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες τῶν ἐσθλῶν ἄφθονοι ἔστησαν. ¶ Νῦν γε δὴ, ἀντὶ τοῦ ἄρτι. ¶ Νῦν κ' εἴη, ἀντὶ τοῦ νῦν καιρός.
Νύννιον, ἐπὶ τοῖς παιδίοις καταβαυκαλουμένοις φασὶ λέγεσθαι ὁμοίως καὶ τὸ νύννιος. ¶ Νῦν τ' ἦλθες ἐς χορὸν, νῦν τ' ἔπραδες, νῦν εἰς χορὸν ἦλθες καὶ νῦν ἔπραδες. ¶ Νὺξ, ἡ σωματοειδὴς θεός. εἰμὶ νὺξ δὴ μήτηρα θεῶν ἑστιῶσι, καὶ ἡ συνήθως λεγομένη νύξ.
Νυοί. νύμφαι. ¶ Νύξειν, ἐκ χειρὸς ἐξῶσιν, νύξε δ' ἐμὴν χεῖρα μέσην. ¶ Νυὸς νύμφη γεγαμημένη. τοῖς τοῦ γήμαντος οἰκείοις. ¶ Νυρεῖ. νύσσει.
Νυρίζει, νύσσει. ξύει. ¶ Νυρῶν. νύσσων, ξύων. νύκτωρ
Νύσα ἢ νυσήιον, ὄρος οὐ καθ' ἕνα τόπον. ἔστι γὰρ ἀραβίας αἰθιοπίας. αἰγύπτου. βαβυλῶνος, ἐρυθρᾶς, θρᾴκης, θετταλίας. κιλικίας. ἰνδικῆς, λιβύης, λυδίας, μακεδονίας, νάξου περὶ τὸ πάγγαιον τόπος συρίας.
Νύσσει, παίει, ῥύσσει. ¶ Νύσσα, ὁ καμπτὴρ, ἀπὸ τοῦ ἐλθόντας κατ' αὐτὸν νύσσειν τοὺς ἵππους. ¶ Νύσσαι, ἐκ χειρὸς πατάξαι. ¶ Νύσιον, ὄρος διονύσου.
Νυσταγμὸς, ὕπνος. Νυσταλέον, ὑπνηλόν.
Νυσταλωπιᾶν, νυστάζειν. ¶ Νύστυχον, ὀλίγον ὑπνῶσαι. ¶ Νυττόμενος. κεντρούμενος, προσβαλλόμενος.
Νύχα, νύκτωρ νυκτί. ¶ Νυχία, διανυκτέρευσις.
Νυχίαι, νυκτεριναί. ¶ Νυχεύει, κρύπτει, νυκτερεύει.
Νύχμα, ὄνειδος λωλοιτωλός. ¶ Νυχὸς, νὺξ, σκότος.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Νῶβ, ἱμάς. ¶ Νῶβαι, πυγμαῖοι. ¶ Νωβαλεύματα, ἢ νωκαλίσματα, τὰ κατὰ λεπτὸν ἐδέσματα. οἱ δὲ, τὰ μὴ εἰς χορτασίαν, ἀλλὰ τρυφερὰ ἄρματα. ¶ Νωδὸς, ὁ ὀδόντας οὐκ ἔχων καὶ ἐννεὸς κωφὸς μὴ λαλῶν. ¶ Νώδυνον, ἀνώδυνον.
Νῶε, ἀνάπαυσις. ¶ Νωθεία, νωθεία ὀκνηρία.
Νωθεῖς, βραδεῖς ἄλογοι. ¶ Νωθὴς, ἐργάτης, ὁ δὲ μηκέτι σκιρτᾶν δυνάμενος. ¶ Νωθὴς, ὁ νωθρὸς κατὰ στέρησιν τοῦ θεῖν βραδὺς ἀμβλύς.
Νωθὴς ὁδὸς, ἡ μακρὰ ὁδός. ¶ Νώθητι. ἐνθυμήθητι· γνῶθι. ¶ Νωθουργὸς, ὁ δυνατὸς συγγίνεσθαι, ἢ ὄνος.
Νωθρὴξ, ὁδὸς μακρὰ ἢ νωθρά. ¶ Νωθροκάρδιος, βραδὺς κατὰ λογισμόν. ¶ Νωθρὸν, βραδύ. νωχελές. ἀσθενές. ¶ Νῶϊ, ἡμᾶς. ἡμεῖς. ἡμῶν.
Νῶϊν, ἡμῶν τῶν δύο καὶ ἡμῖν. ¶ Νωϊτέρην, ἡμῶν τῶν δύο, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς. ¶ Νωΐτερον, ἡμῶν τῶν δύο ἡμέτερον καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν.
Νωκαρ, νύσταξις, νωθεία. κακόχολος ἔννοια.
Νωλεμὲς, ἰσχυρὸν βίαιον οὐ τελέως καρτερὸν συνεχές.
Νωλεμέως, ἀδιαλείπτως καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Νωλεμῶς, ἀδιαλείπτως καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Νῶμα, νόημα ἐνθύμημα. ¶ Νωμᾶς, διοικεῖς.
Νωμᾶται, κινεῖται.
Νωμῆσαι, κινῆσαι, μετενέγκαι, διανεῖμαι, κυβερνῆσαι. ¶ Νώματα. ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων τὰ γνωρίσματα, οἱ δὲ τὰ θρέμματα,

μόν. ¶ Νήχυτον, πολύ. ¶ Νίκας, κάδος.
Ν ικάρη, ἐσχάτη, ἡ νεάτη. ¶ Νικεξίς, ἐν καππαδοκίᾳ γενόμενος μῦς ὃν σκίουρον τινὲς λέγουσιν. ¶ Νίβα, χιόνα. καὶ κρήνην. ¶ Νιβάδες, αἱ περὶ λόφους ἔχουσαι αἶγες. ¶ Νιβατισμὸς, εἶδος ὀρχήσεως βαρβαρικῆς. ¶ Νιγλαρεύων, τερετίζων. ¶ Νίγλαροι, τερετίσματα, μικρὰ κρούσματα. ¶ Νίγλα, ζώπυρα, παρὰ πέρσαις. ¶ Νίζει, νίπτει, πλύνει, κλύζει, σμήχει. ¶ Νίδας, παίδων αἰδοῖα.
Ν ικαθρον, ἔπαθλον. ἐπινίκιον. ¶ Νικᾷ, κρατεῖ λιμᾷ. ¶ Νικάνωρ, ὄρος, ὃν καὶ τιμῶσι τινές.
Ν ικατῆρες, οἱ ἀκμαιότεροι ἐν ταῖς τάξεσιν.
Ν είκεα, φιλονεικία. ἔχθρα. ¶ Νίκην, λικμᾶν κρατεῖν.
Ν είκεσεν, ὕβρισεν. ¶ Νίκεστρον, νικητήριον.
Ν ικᾶσθαι, ἀπέχεσθαι. ¶ Νικητήριον, ἔπαθλον.
Ν ίκλον, τὸ λικμόν. ¶ Νίκον, διαφθορά. ¶ Νικόστρατος, εἶδος ἀμπέλου. ¶ Νικύρτας, δουλέκδουλος.
Ν ίμματα, λεπτὰ πλώματα. ¶ Νὶν, αὐτὴν, αὐτὸν, αὐτό. ¶ Νινηδὸς, ἀηδόνες, οἱ δὲ νεόκλεος καὶ νινιαστής.
Ν ινίαρος, νόμος παιδεραστώδης καὶ Φρύγιον μέλος.
Ν ίνον, τὸν καβάλλην ἵππον. ¶ Νίρνος, φθεὶρ, ἀχραοί, ὁ νίρμος. ¶ Νίρον, μέγα. ¶ Νίσεσθαι, πορεύεσθαι.
Ν ισᾶν, ὁ ἀρτεμίσιος μὴν, καὶ ἰλίου πόλις. ¶ Νισσόμενον, πορευόμενον. ¶ Νιφάδες, ἕλκη ξαύματα, σπινθῆρες ψεκάδες. ¶ Νιφὰς, ὁ τῆς χιόνος κατ᾽ ὀλίγον ἀπόρροια. νιφάδας δ᾽ ὡς ἔπταλον ἔραζε. τὰς μὲν ψεκάδας ψιάδας φησὶ τὰς αἵματι πέσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζεν. ¶ Νιφετὸν, νιφάδα λελευκασμένον. ἰφθ. χιονίζει. νίφετος, ἡ τῆς χιόνος καταφορὰ χιὼν λεπτὴ χιονισμὸς, πύχων, ὁ πολὺν ὄμβρον, ἀλλ᾽ ἤτοι ἢ νιφετὸν, ἢ χάλαζαν. ¶ Νιφοβόλοις, ξενίοις.
Ν ιφοβόλον, ὑψηλόν. ¶ Νιφόειν, χιονώδη.
Ν ιφόεντα, χειμέρια χιονώδη, χιονιζόμενα.
Ν ιφόεσσα, ἐλεγεν αὐτὶ τῆς λευκοίων φρουροῖς.
Ν ιφομένη, χιονιζομένη. ¶ Νόψεως. νουνεχείας.
Ν ειὸν, ὀροτετειωμένη γῆ.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ν όα, πηγὸ λάκωνος. ¶ Νοαρέως, νουνεχόντως. ¶ Νόει, συλλογίζου σκόπει.
¶ Νοερὸν, πνευματικόν, νοερὸν μὲν ἐστι τὸ νοοῦν νοητὸν δὲ τὸ νοούμενον. ζοφὸ δὲ ζόφον πινὰ τῆς νοοῦντος, τὸ νοούμενον. οὕτω μὲν οὖν κυρίως. λέγονται δὲ καὶ ἀναλλὰξ καταχρηστικῶς. ¶ Νοήμονες, νοήμονες, νόημα σύνεσις. ¶ Νοήμων, συνετὸς ἔμπειρος γνωστικός.
Ν οήσει, ἐνθυμεῖται. ¶ Νόησιν, ἐφράσθη.
Ν οητὰ, τὰ μὴ ὁρώμενα. ¶ Νοθεῖ, φοβεῖται, ἀγριαίνει, νωθεῖ. ¶ Νοθεύει, ἀπαλλοτριοῖ ἀπατᾷ κολακεύει. ¶ Νοθογένητα, πορνογέννητα, οἱ μὴ γνήσιοι παῖδες, ἀλλ᾽ ἀπὸ πόρνης, ὁ φίλης, ἢ δούλης, ἢ παλλακῆς, ἀλλότριοι. ἢ δυσγενεῖς, ὁ ψευδεῖς.
Ν όθος. ψευδής. ¶ Νυοὶ, αἱ τῶν υἱῶν γυναῖκες.
Ν ωλεμέ. ἀδιαλείπτως. ¶ Νομάδες, βοσκόμεναι ἀγέλαι. ¶ Νομάδες, ὁμέραι, αἱ φθίνοντος τοῦ μηνός. ¶ Νομάδες, βαρβάρων ἀγρίων.

Ν ομαὶ. βοσκόματα βοσκαί. ¶ Νομαδίστιχοι, ἀπὸ τῶν νομῶν κατὰ στοῖχον ἐρχόμενοι. ¶ Νομάειον, σκεῦος ξαγικόν. ¶ Νομάρχης, ὁ νόμων ἄρχων. νόμους δὲ λέγουσι τὰ μεγάλα χωρία. ¶ Νομέας, ξύλα πολυφόρα. ¶ Νομεῖς, βασιλεῖς ἡγεμόνες, καὶ τῶν πλοίων τὰ ἐγκύλια καὶ χοῖνοι ἁρμενέων.
Ν ομαλέως, ἀδιαλείπτως. ¶ Νομεὺς, ποιμὴν, ὁ μεριζόμενος, ἢ μέρος λαψόμενος. ¶ Νομὴ, διαίρεσις μερισμὸς νέμεσις. ¶ Νομῆες, ποιμένες. ¶ Νομὸ, ζοφὸ βοσκὸ ποινὸ, μερὶς ὕδατος. ¶ Νομώματα, δικαιώματα. ¶ Νομίζειν, οἴεσθαι λέγειν. ¶ Νομιζόμεθα νόμιμα οἰόμεθα. ¶ Νομιζόμενα, νόμιμα, ἔννομα.
Ν όμιον, δίκαιον. ¶ Νομοθετεῖ, νομοποιεῖ.
Ν ομοίστορες, νομομαθεῖς. ¶ Νομὸν, νομήν.
Ν όμος, θεσμὸς συνήθεια. νομὴ, τόπος ἢ λόγος. καὶ ὁ ποικτὸς τῶν καθ᾽ ὁμᾶς νόμων. ¶ Νόμος, ὁ ποιητὴς τῶν καθ᾽ ὁμᾶς νόμων, οὐκ οἶδε θέμις, τὰς δὲ καὶ εὐνομίας λέγει ἀπὸ τῆς νεμέσεως ὁ ἄνθρωπος, ὕβριν τε καὶ εὐνομίαν. ¶ Νόμος πάντων, ὁ βασιλεὺς κατὰ τὴν φύσιν. ¶ Νομῷ, τῇ νομῇ. ¶ Νόον, νοῦν.
Ν όον, πολυκερδεία νωμῶν, τὸν ἀπατηλὸν καὶ ψεύστην νοῦν ἐπὶ πολλὰ τρέπων, ἄλλο ἐπ᾽ ἄλλο διανοούμενος.
Ν όος. νοῦς. ¶ Νόου, τοῦ νοῦ τοῦ λογισμοῦ. ¶ Νοοῦσι, φρονοῦσιν ἢ συνιοῦσι. ¶ Νορβὰ, καλό. ¶ Νορβεῖ, ἐντρεμεῖται. ¶ Νορβακινοὶ, ἀσθενεῖς. ¶ Νόρρος, ἄνθος μήλινον λωτῶ. γίνεται δέ τι καὶ δένδρον ἐν παραλίᾳ. ὅπερ ἔνιοι, νορβὰν καλοῦσιν. ¶ Νορύττειν, γῆν ὀρύττειν. ἔστι δὲ εἶδος ὀσπρίου. ¶ Νώροπα. λαμπρά.
Ν οσακέρως, νοσώδης, τρυφερὸς μαλακός. ¶ Νοσηλεύεται, νοσεῖ, ἢ νοσοῦντα ὑπηρετεῖ. ¶ Νοσηλεύουσι, γενῶσι. ¶ Νοσσιδὲς, ὑπόδημα γυναικεῖον.
Ν όσος μεγάλη, ἐπιληψία. ¶ Νοσοῦν, στασιάζειν.
Ν οστῆσαι, ἐπελθεῖν, ἀφικέσθαι, ἀνακομισθῆναι ὑποστρέψαι. ¶ Νοσηλεύεσθαι, νοσοκομεῖσθαι.
Ν όστιμον ἦμαρ, τὸ σωτήριον ἢ ἀνακομιστικόν. ἀνακομιστικὸ ὁμέρα. ¶ Νόστιμος, ὥριμος. καὶ τὰ ὅμοια.
Ν όστοις. βίβλοις οὕτω καλούμενοι. ¶ Νόστος, ὁ εἰς οἶκον ἀνακομιδή. ὁ ἐπάνοδος, ἢ ὁ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως.
Ν όστου. προμαθόντες χρόνου πολλοῦ, νόστου προμαχοῦμες. ¶ Νοσφίδιον, κλοπιμαῖον λαθραῖον.
Ν οσφίζεσθαι, λανθάνειν, πλεονεκτεῖν. ¶ Νοσφιζοίμεθα, ἀγνοίμεθα ὅ ἐστ᾽ ἄλλό τι ξαποίμεθα, ὁ κρύπτοίμεθα. ¶ Νόσφιν, χωρίς. ἄνευ. λάθρα. δίχα ἐκτὸς, μακράν. ¶ Νοσφίζεται, ἰδιοποιεῖ. κλέπτει. ἀποστερεῖ, ἀφαιρεῖ. χωρίζει. ¶ Νοσφιζόμενος, ἀφαιρούμενος, κλεπτόμενος, ὁ κλέπτων. στερῶν. ¶ Νόσφιν ἑῶν, χωρὶς ὑπάρχων. ¶ Νουμήνιος, ὄρνεον ὅμοιον ἀτταγᾶ. ὁ καὶ ζόχιλος. ¶ Νουνεχέσιν, ὀξυτέροις, μεγαλοφυεστέροις συνετοῖς. σοφοῖς. ¶ Νοῦ πέρα παντὸς ὑπὸ βράχειο παντὸς νοῦ. ¶ Νοῦς ψυχὴ, ποταμὸς, καὶ ἡ μονάς. κυρίως δὲ σώφρονος ψυχῆς ἐνέργεια.
Ν οῦσος, νόσος λοιμικό. ¶ Νοῦς οὐ παρὰ κενταύροισι, παροιμιῶδες, ἔστι δὲ πιστάνδρας κωμμάτιον ἐπὶ τῶν ἀλωμένων πεττόμενον. ¶ Νοχαλὸς. ῥᾴθυμος χαῦνος.
Ν όφ, ἐν τῇ διανίᾳ. ¶ Νῦν, αὐτὶ τοῦ ἢ δὲ. καὶ δὲ νύγλ ὑπὸ κεῦζφ πλήττει. ¶ Νυσμὶ, κεύξον. ¶ Νυθὸν, ἀφωνον.

N εωρῶν, νεωφυλακτεῖον. ¶Νεώσοικον, λιμήν. ¶Νεωρόν, νέον. ¶Νεωρὸς, νεωσοικοφύλαξ. ¶Νεώσατε, ἀροτριώσατε. ¶Νεώσοικοι, τὰ νεώρια ἔνθα ἡ ναῦς χειμῶνος εἰσφέρεται. ¶Νεωσεῖ, καινίζει. ¶Νεὼς. ναὸς ἀττικῶς. ¶Νεωστὶ ἀρτίως προσφάτως περὶ μικροῦ.

N έωτα, εἰς τὸ ἐπιὸν ἢ νέον ἔτος. ¶Νεωτάτη, αὐτὶ τῆς ἐσχάτης τῆς ἐπιγινομένης ἐσχάτη. ¶Νεωτερίζει, καινὰ πράττει νέα. ¶Νεωτέρισον ἀνάστηθι πρεσβυτέρου, αὐτὶ τοῦ ἀνδραγάθησον. ¶Νεώτερον, οὐ μόνον συγκριτικῶς, ἀλλὰ καὶ νέον ἀττικοί. ¶Νεώχμως γῆ νεωστὶ εἰργασμένη. ¶Νεοχμάτην, νεωτάτην.

N ἦ κατὰ τῆς ὑπάρχοντος καὶ ἦν ἐάν. ¶Νῆα, ναῦν.

N ῆας εἴσας, τὰς ἰσοτείχους ἐν τῷ πλοίῳ. ¶Νῆάς τε. καὶ τὰ πλοῖα καὶ τὰς ναῦς. ¶Νηγάτεον, νεωστὶ γεγονότα. ἢ κατεσκευασμένον. ἢ εὐτετυγμένον.

N ήγρετος, ἀνέγερτος βαθύς. ¶Νηδύοις, ἐντέροις τῆς νηδύος περὶ τὰς κοιλίας καὶ νηδύεσι καὶ νηδύσι.

N ήδυμον, ἀνέκδυτον, ἔσχατον. ἡδύ. βαθὺ καὶ ἄδυμον μέν, ὃ οὐκ ἔστιν ἀποδύσασθαι διὰ τὸ βάθος. οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες ὕδυμος ὕπνος. ¶Νηδύπτοις, ἀνυποδήτοις.

N ηλὶς, ἐλαιάστικ ἀπὸ μέρους μιᾶς πόλεως τῆς ἐλαιάρος ὕλης. ¶Νῆες, πλοῖα, ναῦς. νῆες.

N ήρη, νόσος. ¶Νῆσι, στορεύει καὶ ἐστόρεσεν.

N ήεσσι, ταῖς ναυσί. ¶Νηήσας, στορέσας. ¶Νηησάτω, πληρωσάτω, στορεσάτω. ¶Νὴ δὴ θεόν. μὰ δὴ θεόν. ¶Νήεον ὕλην, στορέσον ὕλην.

N ηί. τῷ πλοίῳ δοτικῶς. ¶Νήϊδα, ἄπειρον καὶ ἀδελφήν. ¶Νήϊδες, πληθυντικὸν ὁμοίως, καὶ νηΐδες τροι σημειωτικῶς. ¶Νηΐθη, ἀθλον περὶ ἀγωνίοις.

N ήϊα, ταῖς πύλαις ταῖς πρώταις καὶ τελευταίαις.

N ήϊον, ναυπηγήσιμον ξύλον τὸ εἰς νεὼς χρείαν ἐνθετόν.

N ῆϊς. ἄπειρος κατὰ στέρησιν τοῦ ἴσαι. ὃ ἐστι γνῶναι.

N ήϊστα, ἔσχατα, κατώτατα ἔσχατα. ¶Νηίστην, σχεδὸν τὸ ἐν ταῖς ναυσί. ¶Νηκοβολία, ἀκοβολὴ ἀνωφελής. ἄφωνα καὶ νηκοβολῆ ὁμοίως. ¶Νήκοβοι, μὴ ἔχοντες κέρατα. ¶Νήκεστον, ἀνήκεστον ἀθεράπευτον.

N ηκουστήσεν, οὐκ ἤκουσεν, ἠμέλησεν, παρήκουσεν.

N ηκτὰ, τὰ ἐν ὕδασι διαιτώμενα τὰ ἔνυδρα παρὰ τὸ νήχεσθαι, ὅ ἐστι κολυμβᾶν πλέειν. ¶Νηλεγὲς, ἀκηδὲς ἀφρόντιστον. ¶Νηλεγὴς, φροντιστὴς, θρηνητής.

N ηλεγέως, ἀνοίκτως. ¶Νηλέγεα, θρήνεα, ἢ λεία.

N ηλεῆ. ἀνηλεῆ σκληρῷ. ¶Νηλεὲς ἦμαρ, ἡμέρα σκληρά. ¶Νηλεὴς. ἀνηλεὴς. σκληρά.

N ηλεῖ χαλκῷ τῷ ἀνηλεῖ σιδήρῳ.

N ηλεῶς, λεαίνως ἀνηλεῶς καὶ τὰ ὅμοια. ¶Νηλῆς, ὅμοιος. ¶Νηλιτεῖς. ἀναμάρτητοι, παρὰ τὸ μὴ ἀλιτεῖν, καὶ νηλίτιδες τὸ αὐτό. ¶Νηλίτιος, ὁ τῆς νηλέως παῖς. ¶Νηλίποδοι, ἢ νήλιποι, ἀνυπόδητοι.

N ηλιτέες, ἀνηλεεῖς, ἄνοικτοι ἀναμάρτητοι ἀνύποι ἀχειστοι. ¶Νηλὸς, ἱερὸν. ἄμεινον λιμός. ¶Νῆμα, νῆμα ὕφασμα. ¶Νημερτὲς, ἀναμαρτὲς ἀληθὲς σαφές. ¶Νημερτὴς. ἀναμαρτὴς καὶ τὰ ὅμοια.

N ῆν, νήθειν. ¶Νηνεμία, γαλήνη ἀνέμων.

N ηνεμίης, πνοῆς ἐκτός. εὔδιον νήνεμον ἄνευ ἀνέμων. εὔπνουν εὔδιον ἥσυχον ἄπνουν καὶ ἀνήνεμον τὸ αὐτό.

N ηνεμούμενον, καθιστάμενον ἐκ ταραχῆς εὔδιον ἥσυχον

N ηνίτου, σύγκειται, ἢ νήνι. ¶Νηοθείξαντες, θρηνοῦντα λαλοῦντα. ¶Νηὸς, ναοῦ πλοίου ἱδρυοῦ.

N ηὸς ἰούσης, τῆς νεὼς πορευομένης. ¶Νηοφύλαξ· φύλαξ πλοίου. ¶Νηπακτέας, ἀκτενίστους.

N ηπενθὲς. ἀπενθές. ἀπένθητον. ¶Νηπία, μικρὰ παιδία. ¶Νηπιάζεται, μωραίνεται. ¶Νηπιαχεύων, τὰ τοῖς νηπίοις ἁρμόζοντα πράττων παιδαριευόμενος. νηπιευόμενος. ¶Νηπιάχοι, νήπιοι, ἀνόητοι, μάταιοι, νεαροί. ¶Νηπιέη, ἡ τῶν νηπίων ἡλικία. ¶Νηπιέησι. νηπιότησι. ¶Νηπίη, ἀθλίης κοινή. ¶Νηπιάας ὀχέειν. νηπιότητας ἀφροσύνας καὶ ματαιότητας ἔχειν ἢ ὑπ' αὐτῶν ἔχεσθαι.

N ήπιον, νεογνόν. νεώτερον, μικρὸν ἀνόητον, ἄφρον, ἢ ἀφρονέστερον. ¶Νήποδες, ἰχθύες. ¶Νηποινὶ, ἄνευ τιμωρίας. ¶Νηποίνιον. ἀτιμώρητον ἀνεκλάλητον ἀνέκτιτον. ¶Νήπους, ἢ νήποδος, ἀνυπόδητος.

N ηπλικωτάτην, νήφειν ποιοῦσαν.

N ηπυθὲς, ἄσαυστον. ¶Νηπύτια, βοητὰ κήρυξ μικρόφωνος. ¶Νηπύτιον, νήπιον ἄφωνον, ἄφρονα ἀνόητον. ¶Νηρέα, μαράθου. θάμνος. ¶Νηρεὺς, θαλάσσιος δαίμων ἀλκμὰν καὶ πόρκον ὀνομάζει.

N ηρίθμοις, ἀναριθμήτοις ἀπείροις. ¶Νήρικος, πόλις ἠπείρου. ¶Νηρίδας, τὰς κοίλας πέτρας.

N ηρίτη, σεμνή. ¶Νηρίτης, μεγάλη. ¶Νήριτον, ὄρος ἰθάκης ἀντικρὺ τῆς ἠπείρου καὶ τὸ πολύ. χλωρόν, ὑγρόν. θαλερόν. ἁπαλόν. ἀεὶ ῥέον. ¶Νήριτος, ὁ νηρίτης. ὅ ἐστι κογχύλιον κοχλιῶδες, ποικίλον.

N ηριτόμυθος ὑπὸ τοῦ γήρως πεπτωκώς. ᾧ οὐκ ἄν τις ἐρίσειε πρὸς μύθους. ¶Νηριτόφυλλον, πολύφυλλον.

N ηρὸν, τὸ ταπεινόν. ¶Νῆς, τὸ ἐνὸς ὥσπερ δύο εἰς τρίτην. δωριεῖς δὲ νῆς λέγουσι. ¶Νησαῖα, λίθος. ἐν τῇ νῦν σαρδόνι δὲ τὸ ἐν σαρδόνι ἀνεῖσθαι, οἱ δὲ σμάραγδον. ¶Νησαίας. ἵπποις μεταξὺ τῆς σουσιανῆς καὶ τῆς βακτριανῆς πέρας ἐστὶ κατὰ τὰ σύνορα, ὅπερ ἐκαλεῖτο νῆσος, ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. νυστάζει, ἐν νυκτὶ ἀπελθοῦσα μάστιγμά τι ποιεῖν.

N ῆσοι, τόποι ἐμμέσῳ θαλάσσης.

N ηστόμηθα, κορέσθητε ὀμήθα. ¶Νῆστιν, νηστεύς.

N ῆστις, ἄσιτος νηστεύων. ¶Νῆσσας, τόπος ὑψηλὸς ἔχων ἐνύδρασι. ¶Νηστεῖρα, ἡ μή ποτε στερομένη τροφῆς.

N ηστις, ἀσιτία καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τὸ τοῦ στομάχου ἔντερον, ἐν ᾧ οὐδέποτε κόπρος εὑρίσκεται. ὅθεν κέκληται νῆστις. τοῦτο δὲ τῷ ἐντέρῳ, τὰς χορδὰς παρειλοῦσιν οἱ μάγειροι. ¶Νήτεα. κίνητα.

N ητὴν. μὰ τὴν. ¶Νὴ τὴν ὑγίειαν. μὰ τὴν ὑγίειαν.

N ῆτος, ἔσχατος, ἢ πολὺ σεσωρευμένος. ¶Νῆττον, πλῆρες μεστόν. ¶Νὴ τὼ θεώ. ὅρκος κατὰ δήμητρος καὶ κόρης. ¶Νηυσὶ, ναυσὶ πλοίοις. ¶Νηφάλιοι, νήφοντες, μὴ μεθύοντες, ἢ θύματα καὶ βωμοί, ἐφ' ὧν οἶνος οὐ σπένδεται. ἢ σοφοί. ¶Νηφάλια ξύλα τὰ μὴ ἀμπέλινα, ἢ συκάμινα ἢ σύκινα. ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγονται. ¶Νηφαλισμένον ὕδατι, οὐκ οἴνῳ ἐσπεισμένον. ¶Νῆφε. γρηγόρει. σωφρόνει εἴφω καὶ νίφε βρέχε. χιὼν γὰρ ἡ κατὰ μικρὸν φερομένη λεπτῶς καὶ ὁ λεπτὸς ὄμβρος νιφετός. νίφει δὲ τὸ χιονίζει.

N ήχονται. ¶Νήχεται, κολυμβᾷ. ¶Νήχεται,

Νεμέσεις, θέας. ἀθηναῖοι τὰς ἐν τῷ θεάτρῳ καθέδρας, ψηφίσματι νενεμημένας προεδρίας ἱερεῦσιν.

Νέμεσις ὑποκειτῶν, οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον, φασὶ ὑποκειτάς κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκειμένους τὰ δράματα, ὧν ὁ νικήσας εἰς τοὔπιον ἀκείτως παρελάμβανε τε, ἔστιν οὖν ὡς ὧν διαίρεσις. ¶ Νεμεσήσω, μέμψομαι. ¶ Νέμοιτο, καρποῖτο. βόσκοιτο ξέφοιτο διαμερίζοιτο. ¶ Νέμος, σύνδενδρος τόπος καὶ νομὴν ἔχων, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, καὶ νάπος καὶ τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ κοῖλον. ¶ Νέμω, νομίζω, ἀναγινώσκω βόσκω. ¶ Νεναμένην, προλελοιμένην. ¶ Νεναομένας, πεπλασμένας. ¶ Νεναασμένως, ἐπαινετικῶς. ¶ Νεναυμαχηκώς. ἐν πλοίῳ πολεμήσας.

Νενευκότι, βλέψαντι. ¶ Νενευκέναι, τεθνηκέναι.

Νενημένων, σεσωρευμένων. ¶ Νένηται, πεπλήρωται, σωρεύεται. ¶ Νενίηλος, τυφλός. ἀπὸ τοῦ ἀνηκόντος. ¶ Νεννάζει, κακολογεῖ. ¶ Νεννός, ἀδελφός. ¶ Νεννὸς θεῖος. ¶ Νενόσφισται νενόσφισται. ¶ Νενόμισται. διανενόηται. ¶ Νενωκόντως, πεπαγιωκότως. καταπεπληκται. ¶ Νενόωται, ἐν νῷ ἔχει. ¶ Νέξας, τὰ σώματα.

Νεοαλδέα, νεωστὶ αὐξανομένην. ¶ Νεοαρδέα, νεοποτιστα.

Νεοβόρον, νεωστὶ βεβρωμένον. ¶ Νεόβροχοι. ἔγκυοι.

Νεογιλὸν, νεογνόν, νέον. ¶ Νεογιλοῦ. νεογνοῦ, νεαρᾶς. νέας. νεωστὶ γεννηθείσης. ¶ Νεοδαμώδεις, οἱ κατὰ δόσιν ἐλεύθεροι ἀπὸ τῆς εἱλωτίας. ¶ Νεοδέρτας, ἐκ σφαγῆς νεωστὶ ἀφῃρημένον. ¶ Νεοδμήτην, νεωτέραν. ἢ νεωστὶ δμηθεῖσαν. ἢ οἰκοδομηθεῖσαν. ¶ Νεοεργές, νεωστὶ εἰργασμένον προσφάτως. ¶ Νεοινία, ἑορτὴ διονυσίου.

Νεοθάλαμος, καινός. ¶ Νεοθαλὴς, νεωστὶ θάλλουσα.

Νεοθαλὲς, νεωστὶ ἀνθῶν. ¶ Νεοθηλές. νεόβλαστον. νεόφυτον. ¶ Νεοθηλής. νεωστὶ βλαστήσασα. ¶ Νεόθρεπτον, τὸ νεωστὶ τεθραμμένον. ¶ Νεοθρόοις, νεοαυξέσιν. νεωστὶ ὁρμῶσιν, αὐξανομένοις. ¶ Νέοιαι, ἀφροσύναι. ¶ Νεοίη, ἡ νεότης. ¶ Νεοκηδεῖ, νεωστὶ πενθοῦντι. ¶ Νεοκμήτω, νεωστὶ κατεσκευασμένω. ¶ Νεοκόρος, ὁ τὴν ἐκκλησίαν κοσμῶν. κορεῖν γὰρ τὸ σαροῦν. ¶ Νεοκρᾶς, νεωστὶ κεχαραγμένας.

Νεόκρατοι, τινὲς κρατῆρες ἐλέγοντο, ὧν ἡ χρῆσις διττὴ καθειστήκει, ἔν τε γὰρ τοῖς παραλελειμμένοις καὶ ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν, ἤγουν σπονδαῖς. ¶ Νεόκτιστον, νεοκαθίδρυτον. ἢ νεωστὶ κατεσκευασμένον. ¶ Νεολαία, νέον ἄθροισμα, ἡ νεότης. ἢ νέος λαός. ¶ Νεόλεκτος, νεοστράτευτος. ¶ Νεολιγόν, νεογνόν. ¶ Νεολώφητοι, νεωστὶ λελωφηκυῖαι τῆς μανίας. ¶ Νέομαι, πορεύομαι. ἀπέρχομαι. ¶ Νέον, νεωστί. ¶ Νεομηνία, ἡ πρώτη τῆς σελήνης ἡμέρα. ¶ Νέον ἡβώοντα, ἀρτίως ἡβῶντα, ἄρτι ἀκμάζοντα. ¶ Νεοπαγῆ νεωστὶ πεπηγμένον. ¶ Νεοπενθής, αἰχμάλωτος. ¶ Νεοπαθῆ, τὰ οὐ πρότερον ἱστορημένα ἀλλ' ἀρτιμαθῆ. ¶ Νεόπορτοι, υἱοί, ἢ θυγατέρες. ¶ Νεοργής, νεωστὶ εἰργασμένος.

Νέον, νεωστὶ γενόμενον ἢ ἄλλον πρόσφατον. ¶ Νέος νεώτερος, ἔφηβος, νέος δὲ καὶ ὀξὺς ἀμαθής. προπετής. ¶ Νεοσμήκτων. νεωστὶ ἐσμηγμένων. ¶ Νέος κυανοπρῴροιο τῆς κυανῷ κεχρισμένης καὶ μέλανι τὴν πρῷραν. ¶ Νεοσπαδῆ νεωστὶ τὰ σπάργανα ἀποβεβλημένον, ἃ δὴ σπάργανα. ¶ Νεοσπάλυγγος. κεκλασμένοι ἐξισωμένοι παῖδες προσφάτως νεοδέκτοι.

Νεοστεφέος, νεοκράτου. ¶ Νεοσσιά. ἐπιτροπεύσεως.

Νεωτερισμός, ἔκπληξις. ¶ Νεόστροφον, νεωστὶ ἐστραμμένον καὶ κενόν. ¶ Νεόσσυτα, νεωστὶ ὁρμῶντα νεαρά. ¶ Νεοτεύκτου, νεοποιήτου. ¶ Νεοτευχέος. τὰ αὐτά. ¶ Νεότης, ἡ τῶν νέων ἡλικία.

Νεοττιὰ καλιά. ¶ Νεοττοί, νεοσσοί. ¶ Νεόττιον, ἀττικοὶ τὸ ᾠοῦ τὴν λέκυθον, καὶ ὁ ὑφ' ἡμῶν νεοττός. νεοττίς καὶ νεοσσίς. ¶ Νεοσμενή, δευτερουμένη.

Νεούτατος, νεότρωτος. ¶ Νεόφατος, νεωστὶ τεθνηκώς.

Νεόφθιτος κόρη. ἡ ἀρτιφθαρεῖσα, ἡ τελευτήσασα, νεόφθιτος. ¶ Νεοχμὸν, νέον πρόσφατον ἄκοπον ἀπόνον, νεωστὶ εἰργασμένον. ¶ Νεόχμωσιν, νεοκίνησιν μετακίνησιν. ¶ Νεοχμή, κίνησις πρόσφατος. ¶ Νεοχμούμενοι, μετακοσμούμενοι, νεωτερίζομενοι.

Νεοχμιζομένου, καινουργουμένου. ¶ Νέπιπτα, ἡ καλαμίνθη. ¶ Νέποδες, νηξίποδες. τὸ δὲ ἄποδας ἀπὸ δύναι ψεῦδος. ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι νέποδες.

Νεπόδων, νηξιπόδων ἰχθύων. ¶ Νέρθεν, κάτωθεν ὑποκάτωθεν. ¶ Νέρτερος, ὑποκάτωθεν, ἢ νεκρὸς ὑπὸ γῆν, κατώτερος καταχθόνιος. ¶ Νέρτος, ἱέραξ, οἱ δὲ εἶδος ὀρνέου. ¶ Νέρτατα, ἔσχατα.

Νέρτεροι καὶ νερτέριοι, οἱ πεπτωκότες. διὰ τὸ κατωτέρω εἶναι, καὶ χθόνιοι νεκροί. ¶ Νέρωπος, λαμπρόν.

Νέσος, ποταμός. ¶ Νεύσταθμος, λιμὴν ἔνθα ἵστανται τὰ πλοῖα. ¶ Νεφαλείμ, πλατυσμός.

Νεθώπεαι, υἱῶν, καὶ θυγατέρων. ¶ Νέτωπον, νέτώπιον, μύρον συντιθέμενον ἐκ πολλῶν μιγμάτων, οἱ δὲ μετώπια. ¶ Νένει, ἐπανέρχεται, ἢ μᾶλλον φεύγει. ¶ Νεῦμαι, ἥξω ἐπανήξω. ¶ Νευρά, τὸ τεταμένον νεῦρον καὶ τοῦ τόξου. ¶ Νευρῶ, ἐνδυναμῶν ἐνισχύων. ¶ Νευρομήτρα, μέρος τι τοῦ σώματος, οἱ δὲ ψυχήν. ¶ Νεῦρον, ᾧ συνδεσμεύεται τὸ σιδήριον τὸ βέλους πρὸς τὸν κάλαμον, καὶ εἰς ὃ κατὰ τὴν ὀξεῖαν ἐντίθεται τὸ βέλος. ¶ Νεῦσιν, ἐπένευσεν. ἐπέκλινε συνεχώρησεν. ¶ Νεῦσαι, ἐπινεῦσαι.

Νεῦσις. πλεῦσις. ¶ Νευσόμεθα, νηξόμεθα. ¶ Νεῦσον. βλέψον κλῖνον. ¶ Νευστάζων. νεύων, ἐπινεύων.

Νευτήρ, κολυμβητής. ¶ Νέφεα, νέφη. νέφεα σκιόεντα, τὰ λίαν θηρατικά. ¶ Νεφεληγερέτα νεφεληγερέτης, ὁ τὰς νεφέλας ἀγείρων, ὅ ἐστι συναθροίζων, ὅ ἐστιν ὄμβροις ποιῶν κλητικὴ ἀντὶ εὐθείας. ¶ Νεφεληγερέτης, τὰ αὐτά. ¶ Νεώ. ναοῦ. ¶ Νέω, τὸ νήχομαι.

Νέφος, σκότος ἀχλὺς ἄθροισμα πλῆθος ἀὴρ πεπυκνωμένος. ¶ Νέω, νεώτεροι δυϊκῶς. ¶ Νεόβορτον, ἡ νεόβρωτον, νεωστὶ κατεσθιόμενον. ¶ Νεόμεθα, ἀπιόμεθα· πορευσόμεθα. ¶ Νεωκόρος ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν, κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν ἔλεγον. ¶ Νεῶν, ἱερῶν ἢ πλοῖα. ¶ Νέον, νεοχμός. ¶ Νεώνητος, νεωστὶ ἀπραθείς. ¶ Νεῶν δ' ἀπαλλάξαι φάλαγγας τὰς πρὸ τῶν πλοίων τάξεις. ¶ Νεῶν ἰκρία, τὰ σκηνώματα τῶν πλοίων. ¶ Νεῶν, οἴκοις τὰ νεώρια. ¶ Νεώνας, νεῶν οἴκοις, νεόλκια. ¶ Νεωνία, οὕτω τις τῶν ἐλαιῶν ὀνομάζεται. ¶ Νεῶν ὕπερ, ἤτοι πρὸ τῶν νεῶν, ἢ ὑπὲρ τῆς τῶν νεῶν σωτηρίας, τεῖχος ἐπεκτείνατο νεῶν ὕπερ. ¶ Νεωποιὸς, ἀντὶ τοῦ νεοβλέπτους ἢ νέας.

Ν αῦσι, ῥέουσι. ¶ Ναυσιπόρος, πλεόμενος.

Ν αυσίπολις, οἱ ναυσιπῶται καὶ ναυσιθεῖς. ¶ Ναύσταθμα, λιμήν. ¶ Ναυστῆρες, οἱ οἰκέται. ¶ Ναυστῆρα, μεγάλην φοβεράν. ¶ Ναυστολέειν, πλοῦν.

Ν αστραφοῦσι, πλακοῦντα φαγοῦσι. ¶ Ναύστον, κρατῖνος ὄνομα ἐποίησε τὸ ναύστον. παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ κρατεῖν. πολλὰ δὲ ἐπὶ τοιαῦτα καὶ ἀπόθεσιν καὶ λευκότερος λεύκωνος. ¶ Ναυτιάσαι, ἐμέσαι ἀποκινῆσαι, πλανῆσαι. ¶ Ναυτιᾶσθαι, πλέειν.

Ν αυτίλος, τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ ζῶον, ὃ περὶ ἑαυτοῦ σώματι πλοῖον ἀπομιμεῖται. ¶ Ναυτιλλόμενοι, οἱ πλέοντες ναῦται. ¶ Ναυτιλλόμενος, ἐμπλέων νήχεται. ¶ Ναυτιῶντι, κλύδωνι περιφερομένῳ.

Ν αυτοδίκαι, οἱ ἐπὶ τῶν ἐμπορίων δικασταὶ ἐφ' ὧν καὶ αἱ τῶν ξενίας ἐκείνων τὸ δίκαι. ¶ Ναύφιν, νεῶν νηῶν.

Ν αύφρακτος, ναύσταθμος λιμήν.

Ν άφθα, θειάφιον θεῖον. ¶ Ναφρόν, λινοῦν ῥάμμα.

Ν αχελόν, στερρόν, ὁμοίως καὶ ναχηλὲς τὸ αὐτὸ σημαίνει.

Ν αυολίσσομαι, ἱκετεύω. ¶ Ναύων, νεωρίων.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

ν εα, νεώματα καὶ χωρίον λήμνου. ὅπου δοκεῖ φιλοκτήτης δηχθῆναι. ¶ Νεάζομεν, ἀφικνούμεθα, ἢ νεωστὶ ἥκομεν. ¶ Νεάζων, μειρακιευόμενος. ¶ Νέαι, ἀγωνισάμεναι γυναῖκες τὸν ἱερὸν δρόμον. ¶ Νέαιρα, ὠκεανοῦ θυγάτηρ.

Ν εαιρείσιν ἵπποις ποῖς ἀπὸ νεαίρας, καὶ σιμωνίδης νεαίραν γνάθον; νέαιρα δὲ χωρίον ἐν λήμνῳ.

Ν εακές, νεωστὶ ἠκονημένον. ¶ Νεάλης, νεωστὶ ἁλούσης. ¶ Νεαλεῖς, πρόσφατοι, κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἁλσὶ πεπασμένων. ¶ Νεάλωτοι, νεωστὶ εἰλημμένοι.

Ν εοῦν, νεάσαι γῆν. ¶ Νέαν, νεωτέραν ἢ τὴν μνήμην.

Ν εάνθης, ὀρέστης. ¶ Νεανίας, πλημμελής.

Ν εανιεύεται, νέου ἔργα πράττει ἢ καυχᾶται ἢ μεγαλοφρονεῖ ἐπὶ αὐθαδείᾳ, κομπάζει κενῶς ἢ τολμᾷ.

Ν εανιεύων, μειρακιευόμενος. ¶ Νεανίσκος, νήπιος.

Ν έαρ, ἀγκυροβόλιον. ¶ Νεαρά. τὰ διανοίας πρόσφατα. ¶ Νεαροί, νεογνοί, νήπιοι, οἱ νέοι αὐόνητοι καὶ διανθεῖς πρόσφατοι. ¶ Νεάσαι, μεταβαλεῖν τὴν ἠροτριωμένην γῆν. ¶ Νεάσεται, νέος λόγος πορεύσεται. ¶ Νεάτη. ἐσχάτη, καὶ ἡ νήτη χορδὴ ὑπὸ τῶν μουσικῶν πρὸς αὐτὴν διαστολὴν ἐπὶ τῆς νέας ἢ ἐπὶ μέσης.

Ν εβλάρω, πραΰνειν. ¶ Νέβεσται, πτάλματα, τῶν ἱερῶν καὶ τῶν σκελῶν. ¶ Νέβρακες, οἱ ἄρρενες νεοττοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων. ¶ Νεβρείων, δερῶν ἐλάφων. ¶ Νεβρίς, ἐλάφου δορά.

Ν εβροί. ἐλάφων γεννήματα. ¶ Νεβρός. νεωστὶ ἐπὶ βορὰν ἐληλυθὼς νεοβόρος. ¶ Νεδίας, τὰς εὐθείας.

Ν έδρη. μέσε, χώριζε. ¶ Νάειν, νήχεσθαι καὶ νεῖν.

Ν έεσθαι, πορεύεσθαι, ἔρχεσθαι. ¶ Νεεταζουσιν, οἰκοῦσι. ¶ Νεετακώστας, οἰκουμένας. ¶ Νεηκέσι, νεωστὶ ἠκονημένοις ὀξέσι. ¶ Νεῆσαι, πορευθῆσαι.

Ν εηκλᾶ, λικνᾶ. ¶ Νεηκονές, ἠκονημένον νεωστί.

Ν εηλάτη νεότης πᾶσα. ¶ Νεηλάτης, ὁ ἰθύνων ἢ ἐλαύνων τὸ πλοῖον. ¶ Νεήλατον, νεοτευχές.

Ν εήλυδες, νεωστὶ ἐλθόντων. ¶ Νεήλυδος, νεωστὶ ἐλθούσης, παραγενομένης, νεωστὶ πεπλανημένας. ¶ Νέην, δαπανῶν. ¶ Νέηλυς, νεωστὶ ἐλθών. ¶ Νεῖ, πλέει.

Ν εῖαι, πορεύσει. ¶ Νειαίρη, ἐσχάτη, κατωτάτη. φυσεῖ κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος. ¶ Νεῖα, ξύλα τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ἐπιτήδεια. ¶ Νειάτη, κατωτάτη ἐσχάτη. ¶ Νείατον, ἔσχατον. ¶ Νείαντοι, οἰκοῦνται. ¶ Νεικέα, φιλονικίαι ἔχθραι. ¶ Νείκεσ, ὕβριζε. ¶ Νείκει. ὀνείδιζε. ¶ Νείκη ἄριστε, ἐν τῷ ὀνειδίζειν ἄριστε. ¶ Νεικέεσκεν, ἐνείκησεν.

Ν εικεστήν, ὕβριστήν, ἔκρινεν. ¶ Νεικέσις. πολέμιος.

Ν εικῆσαι, ἀρόσαι. ¶ Νείκεσεν. ἐνείκησεν ὑμνεῖ ἄδει.

Ν εικητήρ, λικμητὴρ μεγαρεῖς.

Ν εῖκλον, τὸ λίκνον. ¶ Νεικίων, ὀνειδίζων.

Ν εῖκος, διαφορὰ μάχη φιλονεικία. ¶ Νεῖκαι, νέμαι μερίσαι, διελεῖν. ¶ Νεῖμεν, διέδωκεν.

Ν είμων. ὄρχησαι. ¶ Νεῖν, νήθειν στήμονα. κολυμβᾶν νήχεσθαι. ¶ Νεῖν οὐκ οἶδε, κολυμβᾶν οὐκ οἶδεν.

Ν ειόθεν, κάτωθεν. ¶ Νειός, κυρίως μὲν ἡ νεωστὶ μεταβεβλημένη γῆ τουτέστιν ἠροτριωμένη. νέα γὰρ φαίνεται, ἀπὸ τοῦ νέα φαίνεσθαι νέου ἐπιτελοῦσα, λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πληθύη χώρα, ἢ θάλασσα.

Ν είοις. νηχίοις. λέγει δὲ τὸν πυθμένα, ὥσπερ τὸ νεὼς τὸ προτιθέμενον. ¶ Νειότατον, κατώτατον.

Ν ειόφατον, νεόκρατον. ¶ Νείπαξ, ἔσχατα.

Ν εῖραι, κατωτάτω, οἱ δὲ κοιλίας τὰ κατώτατα.

Ν ειρή, κοίλη κοιλία ἐσχάτη.

Ν ειρόν, σφοδρὸν ἔσχατον. ¶ Νείσεται, εἰσέρχεται.

Ν είσοντο, ἐπορεύοντο. ¶ Νεῖσθαι, πορεύεσθαι.

Ν εισόμενος, πορευσόμενος. ¶ Νείσοντο, ἐπορεύοντο.

Ν εῖται, ἐλεύσεται ἔρχεται. ¶ Νεκάδεσσι, νεκάδεσσι ταῖς τῶν νεκρῶν τάξεσι νεκροῖς, ἐλέγχεται δὲ ὁ καλλίμαχος. νεκάδας ψιλῶς τὰς τάξεις νενοηκὼς, ἡ δὲ μὲν ἡ νεκάδεσσιν ἐπισκυρῶν πολέμοιο. ¶ Νέκες, νεκροὶ αὐίαι, ἀρχαῖοι νέοι. ¶ Νέκταρ, πόμα θεῖον, ἢ βρῶμα νεκτάρεος θεῖος ἡδὺς εὐώδης. ¶ Νεκταρῶσιν, ἐλαφρίζουσιν. ¶ Νεκτάρεας, μάστιξ. ¶ Νεκτάρθη, ἐθυμώθη. ¶ Νέκυας, νεκρούς. ¶ Νεκυδάλλος, τὸ ἐκ τοῦ βόμβυκος ζῶον, ἢ ὁ σκώληξ ἐπὶ κάμπης.

Ν έκυες, νεκροί, οἱ ἐστερημένοι τοῦ κέαρος, ἤγουν τῆς ψυχῆς.

Ν εκυομαντία, νεκρομαντία. ¶ Νέκυς. νεκρὸς λάϊνος. ¶ Νεκυόρον, νεκρομαντεῖον. ¶ Νεκυώτατον, νεώτατον, προσφατώτατον. ¶ Νέμεα. σύνδενδροι τόποι. ¶ Νεμεάδες, πύλαι. ἔνιοι τὰς ἐν τῇ κορινθίᾳ κακῶς. τοῦ γὰρ ἄργους εἰσί. τοὔνομα λαβοῦσαι, διὰ τὸ πρὸς τῇ νεμέᾳ τετράφθαι. ¶ Νεμεάδες, ἰχθύδια βλαστοὶ ὄρη ἀνθεμεῦντα. ἀπόγονοι λειμώνων.

Ν εμέθοντο, ἐνέμοντο ἀπὸ τοῦ νεμήσεως. ¶ Νέμει, μερίζει, βόσκει, διαιρεῖ, ἀναγινώσκει, χειρονομεῖ, νομίζει, ἔχειν διαδίδωσι. ¶ Νέμεις. ἀναγινώσκεις. ¶ Νεμηνίαν, νουμηνίαν. ¶ Νεμεσᾷ, φθονεῖ ὀργίζεται. μέμφεται. ¶ Νεμέσα, μέμφου. ¶ Νεμεσίσει, μέμφη βόσκη. ¶ Νεμεσῆσαι, βοσκῆσαι, μέμψασθαι.

Ν εμέσησεν, ἐμέμψατο. ¶ Νεμεσήθητε, αἰσχύνθητε.

Ν εμεσητόν. ἐπίφθονον μεμψίμοιρον καὶ ὃ ἄν τις ἐντραπείη.

Ν έμεσις, ὕβρις. μέμψις, φθόνος. ¶ Νεμεσίζομαι, μέμφομαι. φθονοῦμαι. ¶ Νεμέθεσθαι, βοσκηθῆναι.

N αὐκιστορεύοντας, ἐπί τινος διασύροντας καὶ ἐξελέγχοντας. τινὲς δέ φασι ναυκιστορεῖς λέγεσθαι τοῦ τὸ ἐμφαίνοντος ὁμολογεῖν καὶ μὴ ὁμολογοῦντος. τῶν κατεψευσμένων ἡ λέξις. ¶ Ναβὰρ, ἐγκαθισμός.

N αὶ μὰ, ἀντὶ τοῦ μά. ναί. ¶ Ναίμας, ὁμολόγησις διαλοὶ δὲ ναί. ¶ Ναὶ μὴν, ναὶ φρύγες.

N αίοιτο, καρποῖτο. ¶ Ναίμ εὔρη, νὴ τὸν ἄρη, ἀττικοὶ δὲ πολλάκις. ¶ Ναοὶ, ναυτικοί. ¶ Ναῖον, ᾤκουν ἔρρεον. ¶ Ναίοντα, οἰκοῦντα. ¶ Ναιὸς, οἶκος ναὸς καὶ νεώς. ¶ Ναίουσιν, οἰκοῦσιν. ¶ Ναὶ πρὸς θεῶν, ναὶ ἐν θεῷ. ¶ Ναιρᾶς, νηρειτικῶς.

N έρας, νέος. ¶ Ναυστελία, ἡ ἀποπληξία, καὶ ἡ ἐμβροντησία. τινὲς δὲ ναυσήματα. ¶ Ναὶ τὰν, οὕτως οἱ ἀρχαῖοι, θεῶν ὀνόματα μὴ προστιθέντες.

N αίετρα, οἰκοδέσποινα. ¶ Ναίχι, ναὶ ἀττικῶς.

N αίων, οἰκῶν. ¶ Νάκεσι, δέρμασι προβάτων τοῖς πόσι. κωδίοις. καὶ νάκη ὁμοίως. ¶ Νάκολον, ὃ ἀκάθαρτον. ¶ Νάκος, κώδιον, αἴγειον δέρμα μετὰ τριχῶν. ¶ Νακοτίλται, οἱ κείροντες τὰ πρόβατα.

N άκτα, τοὺς πίλους ἢ τὰ ἐμπίλια. ¶ Νάκυρον, νακύειον. δέρμα. ¶ Νάματα, ὕδατα, χεύματα, ῥεῦμα πηγή. ¶ Νάματα, προβολαί. ¶ Ναμέρτεια, ἀλήθεια. ¶ Ναμερτέα, ἀληθῆ. ¶ Νάνναζον, παιζόμενον. ¶ Νάνναν, τὴν τῆς μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν, οἱ δὲ, τὸν τούτων ἀδελφόν.

N αννάκειον, οὕτω καλούμενον εἶδός τι ἀστέρων, ἄμεινον δὲ τὸ σύμφορον καὶ καλὸν ἀκούειν. ¶ Ναννάρις, κίναιδος. ¶ Νανεῖ, ἵπταται. ¶ Νάννη, μητρὸς ἀδελφή. ¶ Νανῶσαι, ἵπτασθαι. ¶ Νάνιον, ἀμνίον σφάγιον. ¶ Νάνας, τὰς ῥυτὰς ἀπὸ τοῦ νάειν.

N ανοκάκα, διὰ ῥινῶν λαλοῦσαι. ¶ Νάνος, ἐπὶ τῶν μικρῶν ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. ¶ Νάξαι, σάξαι, βύσαι.

N άξει, ξέσει, λιθάσει. ¶ Ναξιάλιθος, ἡ ἀκόνη ἀπὸ νάξου πόλεως. ¶ Νάξος, ἱερὰ Διονύσου.

N αοκόρος, νᾶμα ῥεῦμα ποτάμιον ὕδωρ ἢ ξύλινος ὀχετός.

N αὸς, οἶκος ἔνθα θεὸς προσκυνεῖται.

N άουσι, ῥέουσι. ¶ Ναπεῖ. τηρεῖ. ¶ Νάπαι, οἱ φαραγγώδεις τόποι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν πεδίων κοῖλοι, ἢ ὀρεινοὶ τόποι ἢ ἀναπεπταμένοι. ¶ Νάπη, σύμφυτος τόπος. ¶ Νάπος, ἡ κρήτη ἐπὶ τῶν ὀρῶν τῶν πεδίων ἐστερεῖται, ἢ φέρουσα τὰ ἄφορα.

N άπυι σινίπι ἢ σίνηπι. ¶ Νάπη, ὕλη ἢ κοίλη καὶ ὀρεινὸς τόπος. ¶ Νάποινος, μάταιος. ¶ Νάπος, γυναικὸς αἰδοῖον. ¶ Νάπυ ἢ μάπυ. τὸ σίνηπι.

N άρειν, κύειν, κρύπτειν, ζητεῖν καὶ σκέπτεσθαι ἀμέλγεσθαι.

N άρη, ἡ ἄφρων καὶ μωρά. ¶ Ναρθακιῶντες. νάρθηξι πλήσσοντες, ναρθηκοπληρέστερον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πληγὸν τὴν ἐν νάρθηκι διασκευασθεῖσαν, παρόσον τὸ νάρθηκι ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἐκζωπυρήσεις τοῦ πυρὸς, ὅθεν καὶ τὸ Διονύσῳ οἰκειοῦσιν αὐτὴν, διά τε τὰς ἐν ταῖς θοίναις τῶν δενδρῶν ἀφὰς, καὶ διότι θερμὸς τῇ φύσει ὁ οἶνος. ὁ πυρώδης οἶνος τὸ πυρὶ ἴσον ἔχει μένος, ἐρατοπαθέης. ¶ Νάρθηξ, εἶδος φυτοῦ καλαμοειδοῦς ἐλαφροῦ. ¶ Νάρθηξ σπανάρης, ὁ ἴβις.

N άρκη, μυρμηκίασις ὀκνοεία.

N αρκίον. ἀσκόν. ¶ Νάρναξ, κιβωτός.

N αρκῶσαι, εἰς νάρκην ἀγαγεῖν. ¶ Ναρὸν, στερὸν, κόρημα πεπλησμένον ὑγρόν. ¶ Ναροὺς, τοὺς φύλακας.

N άπη, ὑλώδης σύμφυτος τόπος καὶ κοῖλος καὶ ὑδατώδης καὶ ὀρεινὸς τόπος. ¶ Ναρκώσης ἐκλύσιν ἐκλυομένης. ¶ Νάρφη. σκευαστὸς ἄρτος ὃ καὶ μαστρεῖς.

N άρα, συνίημι. ¶ Νάσαι, προβαλεῖν ἐπαντικὸν ἢ λανᾶσαι ὀρεῖν. ¶ Νάθαι, σκευάσαι, οἰκῆσαι κτίσαι. ¶ Νάσθη, ᾠκίσθη, πατὴρ ἐμὸς ἄργει νάσθη.

N ασμούς. τὰς ἀπορροίας, οἱ δὲ πληρώσεις ῥύσεις.

N ασμώδης. τὸ δ' ὑγρὸς παρὰ γεωργοῖς.

N ασμῶν. ῥευμάτων. ¶ Νάσσα, ὤκησεν ὡμάλισε.

N άσσατο, κατῴκισεν ἔθλιψεν.

N άσσει. ὁμαλίζει, θλίβει. ¶ Ναστά. ῥαστὰ ῥόδοι, καὶ ἀττικοὶ ἄρτοι καὶ ἱερὰ πέμματα.

N αστής, οἰκιστὴς καὶ κύριον ὄνομα.

N αστὸν. μεστὸν πυκνὸν πλῆρες μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι.

N αστὸς, συνεχὴς ὅλως πόρος, ὁλοσφύρητος μὴ ἔχων ὑπόκουφά τινα. ὁ ἄρτος μέσος ἀζυμίτης. ἀττικοὶ δὲ ἄρτον ξὺν θυσίαν πλακουντώδη. ¶ Νατῆρος, ὑπηρέται ἢ καὶ δραμίδες. ¶ Ναττάρεον, πολύρρουν.

N αυαγὸς, ὁ ἐν θαλάττῃ ἀπολλύμενος.

N αύαρχος, ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

N αυαλεῖν, ὁ ἐνυάλιος. ¶ Ναυάτης, νεὼς ἐπιβάτης καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Ναύει, ῥέει βλύζει.

N αύειν, ἱκετεύειν, παρὰ τὸ ἐπὶ τὴν ἑστίαν καταφεύγειν τοὺς ἱκέτας. ¶ Ναυθλώσουσιν. ἀποκομίσουσι.

N αύκλαροι, δήμαρχοι ὑπηρέται, ναύκλαροι δὲ ἐρέται. τινὲς δὲ ἀφ' ἑκάστης φυλῆς δώδεκα οἵ τινες ἀφ' ἑκάστης χώρας τὰς εἰσφορὰς ἐξέλεγον. ὕστερον δὲ δήμαρχοι ἐκλήθησαν. ¶ Ναύκληρον παρὰ τὴν ναυτικὴν ναυτιλίαν πυρκαεῖ. ¶ Ναύκληρος, ὁ συνοικίας προεστὼς, ἢ μεμισθωμένην ὅλην καὶ ἀπὸ μισθῶν κατὰ μέρος καλούμενος σταθμοῦχος ἢ ὁ δεσπότης τοῦ πλοίου. ¶ Ναυκληρούμεθα. ναυτιλλόμεθα.

N αυκληρώσιμοι, στέγη τὰ πανδοκεῖα, ἐπεὶ ἔνιοι ἐμπορεῖα λέγουσι. ὡς καὶ στησίχορος ἐμπορικὸν οἶκον φησίν.

N αυκρατίτης στέφανος, ἀπὸ τῆς αἰγυπτίας ναυκράτιος ὁ βίβλινος. ἢ ὁ ἐκ φιλύρας, ἢ ὁ σαμψύχινος.

N αυκράροις, οἱ τῶν νεῶν ὀχούμενοι.

N αῦλα, τὰ ἐφόδια.

N αῦλον, τὸ εἰς τὸ στόμα τῶν νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νομισμάτιον. ¶ Ναυλοχεῖ ἐν τῇ νηὶ κατατέτακται.

N αύλοχον, παραλιμένιον ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσι, ναύλοχον εἰς λιμένα. ¶ Ναυλοχώντων, ὑποδεχομένων ναῦς. ¶ Ναῦμα, πόα τις παρὰ πέρσαις, ἣν τινὲς πολύγονον. ¶ Ναυμαχεῖ, εἰς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια μακρὰ δόρατα ναυμαχικὰ καλεῖται.

N αυμαχία, ἡ διὰ πλοίων μάχη.

N αῦν πηγαῖον, ὕδωρ ἢ ῥεῖον, οἱ δὲ νάρδον.

N αοῖ, ἱκετεύει. ¶ Νάουσι, ῥέουσι.

N αύποδα, μακρόποδα. ¶ Ναῦρα, ὁ ναυρὸν, ὄγκος.

N αυσίζειν, καταμωκᾶσθαι.

N αῦς, πλοῖον ὀρθῶς πλώσεως. ¶ Ναῦσθλον, ναῦλον.

N αυσθλοῦν, ναυτολογεῖν. ¶ Ναυσθωσάμενος, ναυστολογήσας. ¶ Ναυσίασις. βδελυγμός.

Μύχια, αἱ ἀμυχαί. ¶ Μύχλης, μύλος. ¶ Μυσαρώτατε. γέλοια. ¶ Μύχος, εὖρος ὡς ἀμφίλοχος.

Μύχον, τὸν ἀνδρεῖον καὶ γυναικεῖον μέσον. ¶ Μυσαρώτερον πάθος περὶ τὴν ὄψιν. ¶ Μυττίζειν, κολάζειν.

Μύτης, ἰχθῦς θήλεια, ὅτις ἄνευ ἄρρενος οὐ νέμεται. καὶ ὁ ἐννεὸς καὶ ὁ μὴ λαλῶν. καὶ ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκλελυμένος. ¶ Μυτιλὸν, ἔσχατον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ νεώτατον. οἱ δὲ ἐπὶ τὸ ἀποβεβῶνον, καὶ ὁ νήπιος καὶ ὁ νέος.

Μυττάλυτα, μεγάλα. ¶ Μύττακες μύκαι σικελοὶ ἴωνες πώγωνα. ¶ Μυττάξασα, στενάξασα.

Μύττηξ, ὄρνις ποιός. ¶ Μυττηλάζειν, στένειν.

Μυττιλανὸς, ἀπόπληκτος. ¶ Μυττὶς, τὸ μέλαν ἐπὶ σηπίας ὅπερ ἐν τῷ σώματι ἔχουσιν ἐκεῖναι.

Μυττὸς, ἐννεὸς καὶ τὸ γυναικεῖον. ¶ Μυττωτεύσομεν συγκόψομεν. ἀπὸ δὲ τοῦ μυττωτοῦ μετενήνεκται. κυρίως δὲ λέγεται τὸ διὰ σκορόδων τρίμμα τι ἐξ ἀρωμάτων πολλῶν συντιθέμενον. ¶ Μυττωτὸν, ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδων. ¶ Μυχθίζουσι, μυκτηρίζουσι. χλευάζουσι. ¶ Μυχθισμὸς, στεναγμός.

Μυχλὸς, χολιάς: ὀχευτής. λάγνος. μοιχός. ἀκρατής. φωκεῖς δὲ, καὶ ὄνοις τοὺς ἐπὶ ὀχείαν πεμπομένοις.

Μυστηριχθεὶς, διὰ μυστηρίων ἀναχθείς. ¶ Μύστης ὁ εἰσηγητής. ¶ Μυχμὸς, ἰδίωμα ἤχου. ¶ Μυχοὶ αἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδότεροι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι. λιμένες, κοιλότητες, ἔσχατα, καὶ τὰ ταμιεύματα, ἢ τὰ ἐσώτερα μέρη. ¶ Μυχοῖσιν, ἐνδοτέροις, ἀποκρύφοις. ¶ Μύω, καμμύω. ¶ Μυοξία ὑβριστικὸς λόγος, εἰσὶ δὲ καί τινα εἴδη ὡς σῦκα βιβρωσκόμενα μυωξάρεια. ¶ Μυωπάζων, ὀφθαλμιῶν.

Μυώπη, ῥάμνος. ¶ Μυωπίαι, σφόδραι.

Μυωπιζόμενος. ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων.

Μυωτὸς, εἶδός τι χιτῶνος. ¶ Μύωψ, μυῖά τις ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς καὶ πᾶν ζῶον ἐλαύνουσα. οἶστρος μόνων βοῶν.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ωὰ, ὠδὴ ποιά. ¶ Μετεῖς, καλεῖς, βούλει.

μ ¶ Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος, ὅλων ἐθνῶν τὸ σύστημα διὰ τὸ τῆς μωὰβ προσηγορίας ἀντίτεται. θυσία ἀληθινὴ, τῷ πυρὶ τοῦ θείου πνεύματος θερμαινομένη. ¶ Μῶδα, ἄλευρα σίτου. ¶ Μῶδαξ, φλὸξ φλυκτίς. ¶ Μωδεῖ, λαλεῖ ἄδει.

Μώδιον, εἶδος τι συνειδὸς. ¶ Μωδύει, θάλπει μωραίνει, ἐκλύει. ¶ Μώδυξ, ἀπαίδευτος. ¶ Μωκᾶται, χλευάζει. ¶ Μῶκος, μωρὸς χλευαστὴς σκώπτης.

Μωκωμένης, χλευαζομένης ἐπὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μῶλαξ, εἶδος οἴνου. οἱ δὲ τὸ ἐν τοῖς ὁρκίοις σπενδόμενον, ἀπὸ τοῦ μώλου ὥς τινες. λυδοὶ τὸν οἶνον. ¶ Μωλεῖ, μάχεται καὶ ἀντιμωλία δίκη, εἰς ἣν οἱ ἀντίδικοι παραγίνονται.

Μωλήσεται, μαχήσεται, πικρανθήσεται.

Μωλύχιον, ἔνθα λυκοῦργος τὸν κορυνήτην ἀνεῖλε τόπος.

Μωλονάειος, πόλεμος θόρυβος μάχη.

Μῶλος, ὁ ἐν χρονισμὸς ἐπὶ μάχης πόλεμος.

Μῶλυ, φυτοῦ εἶδος ἀλεξιφάρμακον, ὃ βοτάνης αὐτίπαθιον, οἱ δὲ, τὸν λόγον, δι' οὗ τὰ πάντα μολύνεται, ὃ καὶ προσγίνεται. ¶ *Μωτάπει, ἰάσεται.

Μώλυγες, τὰ ἄνοζα ξύλα. ¶ Μωλύεται, γηράσκει. ¶ Μολύκνον, μεμολυσμένον.

Μώλυκα, τὸν ἀπαίδευτον ζακύνθιοι. ¶ Μώλυξ, μωλυτικὸν φοβερόν. ¶ Μωλυρὸν, νωθρὸν βαρύ.

Μῶλυς, ὁ ἀμαθής. σοφοκλῆς δὲ φαίδρᾳ, μεμολυσμένη παρειμένη. ¶ Μωλύτερον, ἀμβλύτερον.

Μώλωψ, ὁ ἐκ τῆς πληγῆς αἱματώδης τόπος, ἔναιμον ἄλγος, θλασθέντος τοῦ σώματος ἐκ τῆς ἀντιτυπίας τοῦ πλήξαντος. ¶ Μῶμαρ, μέμψις, ὄνειδος αἶσχος.

Μωμᾶται, ψέγει. μέμφεται. σκώπτει.

Μώμεθα, ζητοῦμεν. ¶ Μωμήματα. ψέγματα.

Μωμεομένοις, μεμψαμένοις. ¶ Μωμήσεται, ψέξει. μέμψεται. ¶ Μωμήσονται, μέμψονται.

Μωμητὰ, ψεκτὰ κατεγνωσμένα. ¶ Μῶμος, ψόγος. ¶ Μωμφαὶ, μέμψεις. ¶ Μῶν, μὴ οὐδὲ ἄρα.

Μωνεστὴ, ἀρετή. ¶ Μωνιὴ, ὀλιγωρία. ¶ Μωνιὸν, μάταιον ἀχρεῖον. ¶ Μώνυξ, ὁ μίαν ὁπλὴν ἔχων μονώνυχος. ¶ Μώνυχες, ἁπλοῖ καὶ λεστῶσαν.

Μῶρα, συκάμινα. ¶ Μωραίνει, ἀφραίνει, παρακόπτει μαίνεται. ¶ Μωρίαι, ἁμαρτίαι. ¶ Μωρίαι. ἵπποι καὶ βοῦς ὑπὸ ἀρκάδων. ¶ Μωρεεῖς, οἱ τῶν ἰνδῶν βασιλεῖς. ¶ Μώρειον, ᾧ τινες ὁ πρὸς φίλτρα χρῶνται. ¶ Μωρὸς ἄφρων μάταιος.

Μωρὸν, ὀξὺ μάταιον ἀμβλύ. βαρύ. δειλόν. νωθρὸν, ὑλακτικόν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πεπονικὸς περί τι. καὶ ἠλίθιον. ¶ Μῶρτα, σῖτος. ¶ Μωρωσὸς, ὁ τὴν διάνοιαν παντελῶς πεπληγώς. ¶ Μωσοῖ· ζητεῖ. ¶ Μῶται, ζητεῖ, τεχνάζεται. ¶ Μωὺ, ὁ γῆ, λύδιοι. ¶ Μῶυ, τὸ ὕδωρ. ¶ Μώχεται, φθονεῖ. ¶ Μώψ, ὁ μὴ ὀξὺ δορκῶν, καθαροὺς δὲ ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Νάσατο, κατῴκησεν. ¶ Νάβλα, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ, ἢ ψαλτήριον ἢ κιθάρα. ¶ Ναβλὰς, κιθαριστὰς εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ δυσήχου. καὶ ὁ ἐνεβίων καὶ νάβλον τὸ αὐτὸ ὄργανον. ¶ Νάει, ῥέει, στάζει.

Ναειδημῶς ἐναντίον τὸ ὀλαμιδός.

Ναελεῖς, πρόσφαροι, θεσσαλοί. ¶ Ναέρρα, δέσποινα.

Ναέται, οἰκήτορες καὶ ναέτορες. ¶ Ναέταρ, ῥέων πολύρροις. ¶ Ναζιραῖος, ὁ θεῷ κεχαρισμένος καὶ ἀφιδρωμένος βαπτιστὴς ἱερεύς. ¶ Νάθμοις, τὰς χοιράδας, τάσσεται καὶ ἐπὶ τῶν στημόνων.

Νάθραξ, νάρθηξ. ¶ Ναιβροί, νεβροί, οἱ νέοι ἔλαφοι.

Ναιδέλλειν, νοστεύειν. ¶ Ναὶ δή. ὄντως δὲ, ἀληθῶς δή.

Ναιάδες, ἢ ναΐδες, νύμφαι ὑδάτιναι πηγαί.

Ναίειν, οἰκεῖν ῥέειν. ¶ Ναίεσθαι, πορεύεσθαι.

Ναΐδες, νηΐδες ζεφυρίδες νύμφαι ἀπὸ τῶν ναμάτων.

Ναιέσκετο, ᾤκησεν.

Ναὶ μὴν. ὄντως δέ.

κειμένου τῆ ἀπὸ τοῦ μύειν τὰ ὄμματα τοὺς προφασιζομένους. ἔστι δὲ μύνησιν ἀπὸ τοῦ μύειν. ὅθεν καὶ ἀμύμονες οἱ ἄμεμπτοι. ¶ Μυακωθὶς, μυονάιων, ὃ ἦν σκυτοτόμον ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἀπολύσασθαι.

Μυζόμενος, μυσοπάζων, παρακαμμύων.

Μυξίαι, οἱ τῶν μυῶν χηραμοί. ¶ Μύξα, ἡ ἐν τοῖς μυκτῆρσι καὶ ἡ κόρυζα καὶ αἱ ῥῖνες ἢ οἱ μυκτῆρες αὐτοὶ καὶ οἱ ῥώθωνες. ¶ Μυοθρέπανον, εἶδος λίθου ὀξυτελοῦς. ¶ Μυόμενος, τελούμενος. ¶ Μυόσωτον, πόα ἐμφερὴς μυὸς ὠσί. ¶ Μυούμενος, τελούμενος μυσταγωγούμενος. ¶ Μυόφωνον, πόα, ἢ καὶ ἀκόνιτον.

Μυοχόδης, οὐδενὸς ἄξιος. ¶ Μυρῳδεῖ, θρηνῳδεῖ.

Μύραινα, εἶδος τοῦ κακοῦ ἐλέγχου ὡς ἔχιδνα. ¶ Μύραινος, ἡ μύραινα ἀρσενικῶς, ἄλλοι δὲ μύρον αὐτὸν καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄρρην. ¶ Μύρημα, ψῆγμα.

Μυρεῖν, ῥεῖν ὕδωρ, κλαίειν, θρηνεῖν, ἠχεῖν, ὀλοφύρεσθαι, καὶ ἁλιμυρεῖν τῶν πρὸς τῇ θαλάσσῃ ῥεόντων.

Μυρεψὸς, ὁ τὰ μύρα καὶ τὰ θυμιάματα σκευάζων.

Μυρῆσι, λυπηρὸν θρηνῶδες. ¶ Μυρία, πολλά.

Μυριάκις, μυριοντάκις. ¶ Μυρίκη, χωρίον ἱερὸν ἀφροδίτης ἐν κύπρῳ. ¶ Μυρικᾶς, ἄφωνος ἐν ἑαυτῷ ἔχων ὃ μέλλει πράττειν. ¶ Μυρίκη εἶδος δένδρου, ὀνομασθὲν ἀπὸ τοῦ μύρεσθαι τὴν εἰς αὐτὸ μεταβαλοῦσαν κατὰ τοὺς μύθους κινύρου θυγατέρα.

Μυρίκη, δυσώδης. ¶ Μυρικίνῳ, ἀπὸ μυρίκης ἀγρίου δένδρου. ¶ Μυρίνα, ἡρωὶς παρὰ ἁλιεῦσι.

Μυρρίνη, μυρσίνη. ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς μύρτα.

Μυρίον, πολὺ τῷ πλήθει. ¶ Μύρκος, ὁ καθόλου μὴ δυνάμενος λαλεῖν συρακούσιοι, ἐννεὸς, ἄφωνος.

*Μυρμέαι, σύστειν. ¶ Μύρμηκας, ἔξω τῶν ζώων καὶ οἱ πυκτικοὶ ἱμάντες καὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν εἶδος καὶ ζῶα ὑπόπτερα ὡς κύνας τὸ μέγεθος.

Μυρμηκιὰ, τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ διδασκαλείῳ καὶ συμφοιτήσεως, ἣν δὲ καὶ λόγος, ὡς ὁ πλοῦσος εἰς μυρμηκιὰν, ὃς διεῖ τὰ χείλη ὡς ὁ Δεινόλοχος. ¶ Μύρμηκας ἀτραπούς ἀθήνησιν, ἐν σκαμβωνιδῶν, ἔστι μύρμηκος ἀτραπὸς ἀπὸ ἥρωος μύρμηκος ὀνομαζομένη. ¶ Μυρμήκων ὁδὶ, ἀθήνῃσι τόπος. καὶ αἱ μονόκωλοι τρίβοι ἀπὸ τῆς τῶν ζώων ὁμοιότητος κατὰ τὴν ὁδὸν γινομένου.

Μυρμηδόνες, οἱ μύρμηκες ὑπὸ δωριέων. ¶ Μυρμηδὼν, ξυνοικία τῶν μυρμήκων. ¶ Μυρμηκιῶν, ὃ ἦλοις ἔχων ἐν τοῖς πτέρναις, ἀλλὰ δὲ ἐστι τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰ οἰδήματα τὰ περὶ τὸ στόμα γινόμενα.

Μύρμοι, μύρμηκες. ¶ Μύρμος, φόβος, μυρομένη. ὀδυρομένη. ¶ Μυρμύρων ὁ μορμύρων. ταράσσων, τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἐχόντων ῥεύματα. ¶ Μύρον, ἐβρέχοντο. ¶ Μῦρος, ἰχθὺς ποιὸς καὶ ἡ ἄρρην μύραινα.

Μυρρίνης κλάδος, ἡ δάφνης παρὰ τὴν μυρρίνης ἐν συνήθως διδόναι τοῖς κατακειμένοις ἐκ διαδοχῆς, ὑπὲρ τοῦ ᾆσαι αὐτὶ τοῦ βαρβίτου. ¶ Μυρρίνην, ἔνιοι μὲν, οἵπερ μυρρίνην καλοῦσιν, οἱ δὲ τὴν ἐσκευασμένην. οἱ δὲ τὸ σῶμα φασὶν ἢ ἐπιχεῖ τὸ μύρον. ¶ Μύρρινος, ἐπειδὴ μύρρινον στέφανον περιετίθεσαν, ἢ αὐτὴν τὴν μυρρίνην ἀρσενικῶς μύρρινον ἔλεγον. ¶ Μυρρίνων, ὃ δηλοῖ ἐπί τινα ἀρχὴν παρασκευαζομένων οὕτως δὲ ἔοικεν ἐσχηματίσθη διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας τοῖς μυρρίναις στέφεσθαι.

Μύρσινος καὶ μύρσιον, πόλεις.

Μύρσος, κόφινος, ὦτα ἔχων. ὃς καὶ ἄρριχος.

Μύρτα, καρποὶ μυρσίνης. ¶ Μυρταλὶς, ὁ ἐξ μυρρίνης ὡς λάχανον. ¶ Μυρτίνη, εἶδος ἐλαίας.

Μυρτίας, μυρσίνη ἢ μορτίς. ¶ Μυρτίλεως, ζῶόν τι.

Μυρτὸς, ἡ μυρρίνη καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, οἱ δὲ τὸ χῆμα τοῦ γυναικός. ¶ Μυρωνεία, κρήνη ἐν τῇ ἀττικῇ.

Μυρῶν, νυστάζων. ¶ Μυσαρὰ, μιαρὰ, μεμιασμένα, μυσαρά.

Μύσαι, καμμύσαι, ὅ τε ὑπὸ μύκης ἀττικοὶ, ὃ μιᾶναι.

Μύσαν, ἐκλείσθησαν. ¶ Μυσάλμαι, πολυπεπωτες καὶ ἐσθίοντες. ¶ Μύσας, καμμύσας.

Μυσαρὰν, ῥυπαρὰν. ἀκάθαρτον. ¶ Μυσάσαι, μιανεῖ.

Μυσάττεται, δυσχεραίνει. ¶ Μυσαττόμενος, σιχαινόμενος, βδελυττόμενος, ἀποστρεφόμενος. ¶ Μυσαχνὴ, μισητὴ ἀκάθαρτος. ¶ Μυσαχνὸν, μεμολυσμένον, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μυσχρὸν, μυσαρὸν, μυσαχνές.

Μυσθείη, ἐκπορθηθείη. ¶ Μύση. μιάσματα, ὑπόσματα. ¶ Μύσης, κόμη ἀργίας.

Μυσιᾶν, ἀναπνεῖν ὃ συνουσιάζοντα πνευστιᾶν, οἱ δὲ θυζοφιᾶν. ¶ Μυσημίεκτον, τὸ ἡμιέκτου τὸ ἥμισυ. οὐ καλῶς δὲ, νομισμάτιον μικρόν. ¶ Μυσίκαρφοι, κρατῖνος ἐν ὥραις, οἱ μὲν ἀπέγνωσαν ὡς ἀκονιτὶ καὶ φασὶν ὅτι τὸ μεμυκότως καὶ ξηρῶς ποιεῖν οὕτω λέγουσιν. ὁ ὡς ὀνομαζομένου τινὸς οὕτω τὸ μυλλεῖν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐλαφυρὸν σκώπτοντος ἀλλ᾽ ἐπιγελῶντος ἰδίως, ὀνομάζει μυσίκαρφος, οὗ μνημονεύει καὶ ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς, ὥς τινες δὲ τὸν ἀρχίμαχον.

Μυσίνη, ὁ κατοικίδιος, πυλών. ¶ Μυσιῶν, σπλεῖνον.

Μυσίων, ὀλυμπιέων. ἐπεὶ πλείοις εἰσὶν ὄλυμποι μακεδονίας καὶ θετταλίας, ἔνιοι δὲ, δακατέασχρας ἐθέμησαν. ¶ Μυσκελένδρα, ἃ ἡμεῖς μυόχοδα.

Μύσκλοι, σκολιοὶ ἢ οἱ πιεζόμενοι τῶν ξηρῶν σύκων.

Μύσκος, μίασμα κῦδος. ¶ Μῦς λευκὸς, εἶδος τῶν θηλυδρίων κατωφερῶν. ¶ Μυσοί. ἔθνος βαρβαρικόν.

Μύσον, τὸν ἀξίνην μυσοί. ¶ Μῦσος, μίασμα. βδελυγμός. ἀποστροφή. ¶ Μυσπολοίματα, τὰ κατάλοιπα τῶν ἀλευμένων. ¶ Μύσσειν, μύξαν, οἱ δὲ τὸ μυὸς τρόπον ἀναστρέφεσθαι. ¶ Μυσπίλην, μυχοιπόμ μύσταγμα. ¶ Μῦς πίττης γεύεται. παροιμία ἐπὶ τῶν νεωστὶ πραττόντων κακῶς, τινὲς δὲ ὡς μῦς ἐν πίσσῃ. ¶ Μυσπολεῖ, ὡς μῦς περιπολεῖ.

Μυσπέλα, μυάγρα παγίς. ¶ Μύσσει, κάρφεται.

Μυσοτρίματα, ἀρτύματα. ¶ Μυσότριβον, ἀλετρίβανον. ¶ Μύστης, μυστηρίων μεταλαβών.

Μυσταγωγεῖ, μυστήριον ἄγει. ¶ Μυσταγωγὸς, ἱερεὺς ὁ τοὺς μύστας ἄγων. ¶ Μυσταπάγη. παγὶς μυῶν.

Μύσταξ, αἳ εἰσὶ τὰ ἄνω χείλου τρίχες. ¶ Μύσται, μυστήρια εἰδότες. ¶ Μυστία, παιδιά τις ἐπὶ τελουμένου καταλύοντα τοὺς ἐξάρχοντας. ¶ Μυστίλασθαι, τὸ ἐκροφῆσαι τὸν ζωμὸν τοῖς ψωμίοις. ¶ Μυστίλας, εἶδός τι καὶ φατρεία μάντεων. ¶ Μυστίλη, ὁ κοῖλος ψωμὸς, ψιχίον δρὰξ χειρός. ¶ Μύστης, τελούμενος σιωπηλὸς. τὰ μυστήρια μαθὼν μεμυημένος.

Μυστικὸν, λεπτὸν ὁ λεπτόν. ¶ Μυστικὸς, ὑπονοικός.

Μυστίλλει, τέμνει. ¶ Μύστιξ, ἅμα τῷ σκότει.

Μυστὶς, μεμυημένη. ¶ Μυσφόνον, παγίς.

ρὰ κακά. ¶Μοχθηρία, ἐπίπονος κακοδαιμονία.

Μοχθίζοντες, κακοπαθοῦντες. ¶Μοχθηρὸς, ἐπίπονος. πονηρός. ¶Μόχθος, πόνος, κακοπάθεια.

Μοχλεύει, κινεῖ. ¶Μοχλοί. κλεῖθρα. ¶Μοχοίονρς, πάσσαλοι. ¶Μότος, κηλὶς ἡ ἐν τοῖς ἱματίοις κύπριοι. ¶Μόσων, μόθων.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Μυάττει, σκαρδαμύττεται. ¶Μύαγρος, ὁ μυοθήρας. ¶Μυδαλέας, βεβρεγμένας. ¶Μύδματα, κατεξέσματα. ¶Μυδάνει, σάζει, σήπει. ¶Μυδαλέον, δρύτινον. διάβροχον, τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον αἵματος νοτερόν. ῥυπαρόν.

Μύδης, γέροντος ἀδυναμία. ¶Μυδῆσαι, βρεχῆναι, πλαδαρυνθῆναι σαπῆναι. ¶Μύδος, ἄφωνος.

Μυδρίασις, πάθος τὶ περὶ τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ πλατυνόμενον. ¶Μυδροκτύπος, χαλκεύς.

Μύδρος, ὁ ἀργὸς σίδηρος καὶ κραταιὸς λίθος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ αὐταθήρου, σίδηρος πεπυρωμένος.

Μυδῶντες, διυγραίνοντες σηπόμενοι.

Μυδῶσι, σηπομένοις, σεσημμένοις. ¶Μύει, πίλει. κλείεται. ¶Μυελὸς, τροφὴ ἔνδομα τῶν ὀστῶν. ¶Μυελαύξη, τροφῇ τῇ τὸν μυελὸν τρεφούσῃ.

Μύες, ὀστέου τί εἶδος ἢ οἱ καρικίνοι καὶ ἐνάλιοι, ἢ αἱ πεπυκνωμέναι ἐν ἡμῖν σάρκες. ¶Μύζει, θηλάζει, λείχει, πιέζει. ¶Μύζη, ἀπόπληκτος. ¶Μύζοντος, μυκτηριζομένου. ¶Μύζουσι, θηλάζουσιν.

Μούλα, σὰρξ περιέπαιρουσα τὴν πέτραν. ¶Μύησις, μυσταγωγία. ¶Μυσταγωγὴ, γνῶσις. ¶Μύθαρ, μῦθος. ¶Μύθα, φωνὴ κύπριοι. ¶Μύθαρχοι, οἱ προεστῶτες τῆς στάσεων. ¶Μυθεῖσθαι, λέγειν.

Μυθήσασθαι, εἰπεῖν. ¶Μυθήσομαι, εἴπωμαι, ἢ εἴπωμι. ¶Μυθητῆρες, στασιασταί. ¶Μυεῖται, μυσταγωγεῖται. διδάσκεται. ¶Μυθήσασθαι, διηγήσασθαι, διδάξαι. ¶Μυθολογῶν, ληρῶν φλυαρῶν.

Μῦθος, λόγος κενὸς ψευδὴς εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν, στάσις, ὑπόσχεσις. ¶Μύησις, μυσταγωγία. πεῖρα. μετοχή. γνῶσις μυστική. ¶Μυῖα*μμαι, ῥᾴθυμαι.

Μύφθῃ, σήπεται. ¶Μύθων ῥητῆρα, ἃ δεῖ λέγειν ὑποδεικνῦντα. ¶Μύες, αἱ συνεστραμμέναι σάρκες τὰ διεφθαρμέναι. ¶Μῦαι καλλῦσαι, μῦαι καταδύουσαι. ¶Μυάκινα, αὐαλῆ.

Μυῖα χαλκῆ δέ. παιδιά τις. ἣν οἱ παῖδες παίζοντες καταμύουσιν, ἀποτείνοντες τὰς χεῖρας ἄχρις ἄν τινος λάβωνται. καλεῖται δὲ καὶ τὸ παίγνιον οὕτως.

Μυιάων, μυιῶν. ¶Μυΐνδα, παιδιά τις οὕτω καλουμένη ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος, καταμύων γάρ τις τὸ ἐρωτώμενον ἀποφαίνεται σχεδιάζων ἕως ἂν ἐπιτύχῃ. ἐὰν δὲ ἁμαρτὼν ἀναβλέψῃ, πάλιν καταμύει.

Μυὼν. ὁ μῦς τῆς χειρὸς τοῦ βραχίονος. ¶Μυῶνες, μυῶν φλέβες καὶ αἱ συνεστραμμέναι σάρκες καὶ πεπυκνωμέναι ἢ βραχίονες. ¶Μύκα, μύκησις.

Μυκάλη, ὄρος καρίας. ¶Μυκαλησσὸς. πόλις βοιωτίας. ¶Μυκαρίς. νυκτερίς. ¶Μυκὰς, μύκησις. ¶Μυκᾶσθαι, ὄνοις καὶ καμήλοις ὁμοίως βρύχεσθαι καὶ βουσί. ¶Μυκερίνα, ἡ μέμφις, διδύμως τὴν σκήν. τοιούτης δὲ λέγει ἀρύδηρα βασιλεῦσαι μυκερῖνον. ¶Μυκηθμὸς, βοὴ βοῶν. ¶Μυκῆναι, πόλις ἐν ἄργει ἧς ἐβασίλευσεν ἀγαμέμνων.

Μύκηρος, ἀμυγδαλῆ. τινὲς δὲ μῆλα κάρυα. ¶Μύκης ἀμανίτης. ¶Μύκης μύκηρος καὶ μύκου δίκλιτον.

Μύκης, τοῦ ξίφους ὁ κατὰ τὴν λαβήν. ὁ κρατητὴς καλούμενος. καὶ ὁ περὶ τὴν μύξαν τοῦ λύχνου ἐφιστάμενος, ἢ πῖλος, καὶ δερμάτινον ὑπηρέσιον, καὶ τὸ αἰδοῖον μόριον καὶ ὁ ἐν τοῖς ἐλαίοις ἐκχεινώμενος ἦλος.

Μυκηπέτη, μωρυπέτη. ¶Μυκήσασθαι, τοῖς βουσὶν ὁμοίως βοῆσαι. ¶Μυκὸς, ἄφωνος, ὡς εἴπερ εἴποι μυσαττόμενος. καὶ οἱ μὲν τὸν κακοήθη καὶ σκολιὸν ἄνθρωπον. οἱ δὲ τὸν ἀλαζόνα. ¶Μύκλαι, αἱ ἐπὶ τῶν ὄνων γραμμαὶ μέλαιναι τοῖς τραχήλοις καὶ ποσὶν ἐγγινόμεναι. ¶Μυκληρὸν, συνεχὲς ἀχανές.

Μύκλοι, αἱ περὶ τὰ σκέλη καὶ ἐν τοῖς ποσὶ καὶ ἐπὶ νώτου τῶν ὄνων μέλαιναι γραμμαί, καὶ οἱ λάγνοι καὶ ὀχευταί. ¶Μύκον, ἐψόφησεν ἠνοίγησαν ἐπετάσθησαν. ¶Μυκόνιον, οἱ μυκόνιοι διεβέβληντο ἐπὶ γλισχρότητι. γλίσχρον οὖν λέγει. ¶Μῦκος, μιαρός.

Μυκτὴρ, ἡ ῥινὸς τὸ τρῆμα. ¶Μυκτηρίζει, χλευάζει καταγελᾷ ἀπὸ τοῦ μύζειν τοῖς μυκτῆρσι.

Μυκώκαρις. ἀπὸ τοῦ μυκᾶσθαι οὕτως εἴρηται.

Μυκῶν, ἠχῶν. ¶Μύκων, σωρὸς θημών.

Μῦλαι. αἱ ἐπιγουνατίδες ἢ σιαγόνες.

Μύλακες, λίθοι μυλώδεις. ¶Μυλακρίδαι. αἱ βαλακρίαι τὰ ζωΰφια, ἃ οἱ ὄνοι ἀλετρῖς, ἢ τὸ ἄκρον τῆς μύλης. ¶Μύλακροι, γόμφιοι ὀδόντες. ¶Μυλαβρίς, μυλαβρίς, ἡ μαλακὴ σίλφη. γίνεται δὲ τῇ χνοΐ ἔλυκος ἀπὸ τῶν μύλων καὶ τῶν ἀλεύρων. ἔνιοι δὲ, τὰς τριξαλίδας ἐν τοῖς ἀλεύροις εὑρίσκεσθαι φασὶν ἢ ἀκρὶς σιτοφάγος. ¶Μυλάντειοι. θεοὶ ἐπιμύλιοι. ¶Μυλὰς, εἷς τῶν τελχίνων ὃς τὰ ἐν καμείρῳ ἱερὰ μυλαντείων ἱδρύσατο. ¶Μυλάσκεσθαι, τὸ στόμα ἢ τὴν κεφαλὴν σμήξασθαι κύπριοι.

Μύλη. ἐπιγουνατὶς, τὸ ὀστοῦν τὸ ἐπὶ τοῦ γόνατι καὶ ἀργυρέου ταλάντου. οὕτω λέγεται καὶ ὁ κάτω τῆς μύλης λίθος, τὸ δὲ ἄνω ὄνος. ¶Μυληφάτου, μυλοκλάστου ἀλληλεσμένου, ὑπὸ μύλου ἠφανισμένης. ὅθεν καὶ τὰ φάρμακα ὀδυνήφατα, ἀφανεῖς τὰς ὀδύνας ποιοῦντα.

Μυλίτταν, τὴν οὐρανίαν ἀσύριοι.

Μύλλει, πλησιάζει. ¶Μύλλη, λεία. ¶Μύλλων, καμπύλον σκολιὸν, κυλλὸν στρεβλὸν, ἢ εἶδος ἰχθύος μύλλος, καὶ πλημμελία ἐπὶ τῶν ἀκουόντων καὶ κωφότητα προσποιουμένων, ἔστι δὲ ἢ κωμῳδιῶν ποιητὴς οὕτω καλούμενος. ¶Μύλιος, μύλων. ¶Μυμεῖ, λεῖα.

Μύλιον, ξύλινόν τι ἐργαλεῖον καὶ σκεῦος. ¶Μυλοειδὲς, στρογγύλον τραχύ. ¶Μυλόεις, ποταμὸς ἀρκαδίας. ¶Μυλόβρεξ, ἣν αἱ κυοφοροῦσαι αὐτ' ἔμβρυον φέρουσιν. ¶Μυλώτερον, προσηνές.

Μυμαθειδίκων, τρίμμα ἢ ὑπόχυμά τι.

Μῦμαρ, αἶσχος. φόβος. ψόγος. ¶Μυμαρίζει, γελοιάζει. ¶Μυναρὸς, σιωπηλός. ¶Μῦν δ' ἀλεύσας, περιφαγὼν, ἢ συλήσας. ¶Μύνδος, ἄφωνος. καὶ πόλις ἀσίας ἢ ἔνθεος. ¶Μύνησι, προφάσεσιν ἐπεγ-

νον. ¶ Μονόνου, σχεδὸν ἐγγύς.
M ονόμματον, μονοειδῆ ἁπλοῦν. ¶ Μόνην, τὴν ἕν.
M ονομοιτῶν, εἰλώτων ἀρχόντων. ¶ Μονοξύλοις, πλάνοις. ¶ Μονοπείρας, τοὺς μὴ ἀθρόους, ἀλλὰ καθ' ἕνα πειρατεύοντας. ¶ Μονόρυξ, ἀπερρωγμένος, ἀπεσπασμένος. ¶ Μονοσίτης, ὁ ἐν τοῖς ὕδασι λαμπρὸς ἀστήρ. ¶ Μονοστιλβὴς, ὁ κατὰ μόνας στιλβόμενος. ¶ Μονοστόλῳ, τῷ κατὰ μόνας ἐλθόντι.
M ονοστραβὴς, ὄχος. ἡμίονος. ¶ Μονόταυρος, μόνος ὢν ὑπάρχων. ¶ Μονότροπος, μόνος ὤν, ὑπάρχων μονομάχος. ¶ Μονοζώνους, μόνος στραφείς.
M όνοια, τὰ λεπτὰ λέπυδνα. ¶ Μονούαλος, ὃν ἐπὶ τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος λαμπρὸν ἀστέρα φασί.
M ονονουχὶ, μονονουχί. ¶ Μονόφαντος, μόνη, ἐν φανερῷ μόνη φαινομένη. ¶ Μονοφθόροις, μονοφόροις ὄνοις. ¶ Μονόφορβος, μόνος βοσκόμενος, ἢ βόσκων μόνος. ¶ Μονόχηρος, ἐπίμονος πονηρός.
M ονοτάδης, μονιὸς, ἀτιμαγέλως. ¶ Μονῳδεῖ, μονοθρηνεῖ. μονῳδία λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδήν. οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. ¶ Μόρα, μέρος τινὰ ἢ μέρη τοῦ στρατοῦ ἢ τάγμα. παρὰ δὲ λακεδαιμονίοις οἱ πατρίλοχοι μόρα αὖθις ὀνομασθέντες. ¶ Μοργίας, γαστριμαργίας ἢ ἀκρασίας. ¶ Μόργιον, μέτρον γῆς, ὃ ἐστι πλέθρον καὶ εἶδος ἀμπέλου. ¶ Μόργος, φραγμὸς, καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς ἁμάξαις φράγμα, ἐν ᾧ τὰ ἄχυρα φέρουσι. καὶ σκύτινον τεῦχος, ἄλλοι τευχοβάσιος.
M οργίων, σπαργάνων. ¶ Μοργολεῖ. χρονολκεῖ.
M οργάται. παρῶπται. ¶ Μορεῖσαι, μορίσαι, διελεῖν, ἐλθεῖν. ¶ Μορθῆναι, πειρασθῆναι, γενέσθαι.
M ορίαι, ἐλαῖαι, ἱεραὶ τῆς ἀθηνᾶς.
M ορία, μερίς. ¶ Μορίδες, μάντεις.
M ορίδες, μερίται, κοινωνοί. ¶ Μόριον, μέρος.
M όριος, ἀπληστος. ¶ Μορίων, μερισμῶν.
M ορφὸν, σκοτεινὸν, μέλαν. ¶ Μόρμο. χαλεπὴ, ἐκπληκτική. ¶ Μόρμοι. φόβοι. κοινοί.
M ορμολύκεια. τὰ τῶν ζωγράφων προσωπεῖα.
M ορμολύξασθαι, ἐκφοβῆσαι. ¶ Μορμολύττει, φοβερίζει. ¶ Μορμολύττεται, φοβεῖται,
M ορμόνας, πλανήτας δαίμονας. ¶ Μόρμορος, καὶ μορμυγεία, φόβος. ¶ Μορμύνει, δεινοποιεῖ.
M ορμύρεσκεν, ἐκύκα. ¶ Μορμύρω, ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ, ταράσσει, πλημμυρεῖ, δεινοποιεῖ. ¶ Μορμορίζει, ταράττει ἠχεῖ. ¶ Μορμύροντα, τὰ αὐτά.
M ορμύρων, ταράσσων, ἀφροὺς ἀποβάλλων κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ ποταμοῦ ῥεῦμα ἔχοντος. ¶ Μορμύρος, ἰχθὺς θαλάσσιος. ¶ Μορμύσσεσθαι, ἐμβριμᾶσθαι.
M ορνάμενος, μαχόμενος. ¶ Μορόεντα, μετὰ πολλοῦ καμάτου πεπονημένα. ¶ Μόροι, λῶροι κόποι. πόνοι κλῆροι. ¶ Μέροιν, θανάτιοι.
M όρος, φόνος θάνατος, φθόρος, πόνος. νόσος, μοῖρα τοῦ βίου. ¶ Μοροπονοῦν, κακοπαθῶν. ¶ Μόροττον, ἐκ φλοιοῦ πλέγμα τι ὃ ἐστι πλεῖον ἀλλήλους τοῖς δημητρείοις. ¶ Μορσικὴ, ἡ ἰνδική. ¶ Μόρσιμοι, ἀναγκαῖαι εἱμαρμέναι, μεμοιρασμέναι, ἢ ἕτοιμοι εἰς θάνατον. ¶ Μορσὸς, ἄνθρωπος θνητὸς μέλας φαιὸς, οἱ δὲ μορσὸν φασί. ¶ Μορτὰν, τὴν γενομένην καταβολὴν ἀπὸ τῶν καρπῶν. ¶ Μορτοβάτην, αἰθροβάτην. ναῦν. ¶ Μορφάζειν, νεύειν. ¶ Μορφὴ, ἰδέα εἶδος. ¶ Μορφήεις, μωμητής. ¶ Μόρφνον, εἶδος ἀετοῦ καὶ ξανθός. ¶ Μόρφωμα, μορφή.

M ορφωνία, ἡ συκάμινος. ¶ Μορφὼ, ὁ ἀφροδίτη.
M όρφωσιν, σχηματισμὸν εἰκόνα. ¶ Μορφύνει. καλλωπίζει. κοσμεῖ. ¶ Μοσσυνεῦσαι, ῥινηλατῆσαι.
M οσσοὶ, θυσίαι. ¶ Μόσσυν, πύργος. ¶ Μοσσυνεῖν, μασᾶσθαι βραδέως. ¶ Μόσσυνες, ἐπάλξεις πύργοι, καὶ ἔθνος σκυθικόν. ¶ Μοσσυνοίκια, μαζονόμια ποντικὰ ὁ δίδυμος ἤκουεν. οἱ δὲ μοσσύνικοι ἐν πόντῳ εἰσί. λέγει δὲ τοὺς ξυλίνους πίνακας. ¶ Μοσσύνοικοι, ξύλινοι πίνακες μεγάλοι ὥστε ἐν αὐτοῖς καὶ ἄλφιτα μάσσειν, ἐν τῷ πόντῳ δὲ εἰσίν. ¶ Μόσυχλον ὄρος λήμνου. ¶ Μοχανοσῖτος, ὁ ἀπεχόμενος καὶ χόρτος ἢ ἤδη καρπὸν ἔχων. ¶ Μοσχεύματα, τὰ νεόφυτα. ¶ Μοσχεύσας. γεννήσας. ¶ Μόσχια, ἁπαλὰ φυτὰ ἢ κρέα μοσχεῖου. ἢ κρομμύου σπέρμα.
M οσχίδια, μοσχεύματα. ¶ Μοσχίδια, τὸ ἐξῆς καὶ ἀνεπαισθήτως. ¶ Μοσχιναῖοι, σκιρτητικοί.
M όσχοι, οἱ νέοι βλαστοί. ¶ Μόσχοισι, τοῖς νεοφύτοις βλαστήμασιν, ἁπαλοῖς κλαδίσκοις. ¶ Μόσχος, νέος, λυγος. κλάδος, ὄρθος, καὶ ὁ ἁπαλὸς βοῦς, λύγα δέ εἰσι τὰ ἱμαντώδη φυτά, ¶ Μόται, τὰ πληροῦντα τὴν κοίλην τῶν τραυμάτων ῥάκη. ¶ Μοτήσας, κακοπαθήσας. ¶ Μοττοὶ, ληρώσκει. παράττει.
M οττοφασία, θυσία τις ἐν σαλαμῖνι τῆς κύπρου τελουμένη. ¶ Μοζογένειον, σπανοπώγωνα. ¶ Μοτοῖς, ᾧ στρέφουσι τῶν ῥυτήρων τὸν ἄξονα. ¶ Μότυλοι. οἱ ἔγκλυροι καὶ ἐκλεγμένοι, ¶ Μοττωνῆσαι, τὸ πλέον τύψαι. ¶ Μοτῶσαι. πληρῶσαι ¶ Μοτῶσαι ἰᾶσθαι διὰ ὀθονίων. ¶ Μουίαι, σκώληκες οἱ γενόμενοι ἐν τοῖς κρέασιν. ¶ Μουκεβῖναι, πόλις ἐν αἰγύπτῳ ὁ στίς. ¶ Μουκορόβας, χαιρεκακίας.
M ουκίζει, σιγῇ μέμφεται τοῖς χείλεσι. ¶ Μουκτηρίζει, σκώπτει. ¶ Μούνας, κατὰ μόνας.
M ουνονόμῳ καθάπαξ νόμῳ καθ' ἕν. ¶ Μουνόκερα. ὃ μηκέτι ἔχον τὴν ἀλκὴν, ὡς ἀρχίλοχος. ¶ Μουνομήτορες ᾧ τῶν ἀδελφῶν μόνων μήτηρ ὑπάρχει.
M ουνοπάλαι, οἱ μόνῃ πάλῃ νικῶντες. ¶ Μοῦνος, μόνος. ¶ Μουνοστιλβὴς, κατὰ μόνας στιλβόμενος.
M ούνου, μόνου. ¶ Μουραίνει, ἐξακολεῖ μαίνεται.
M οῦσα, τέχνη, ἢ σοφοὺς καὶ μουσικοὺς τοὺς τεχνίτας ἔλεγον. ¶ Μούσαις, θεαῖς ταῖς μούσαις.
M ούσαξ, ὁ ὑπὸ τοῦ βοὰν τρεφόμενος. ¶ Μοῦσαι, ἔρωτι καὶ ᾠδαί, οἱ δὲ αἰνίγματα καὶ τέχνας. ¶ Μουσαλεῖ, λαλεῖ ὁμιλεῖ. ¶ Μουσικά. τερπνὰ τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μουσικὴν, πᾶσαν τὴν τέχνην οἱ ἀττικοί. ¶ Μουσικὸς, ψάλτης τεχνίτης.
M ουσίκτας, ὁμοίως. ¶ Μουσοκρατίδας, τοὺς τὰ μουσικὰ ἢ μελικὰ μέλη ᾄδοντας. ἦν δὲ ταῦτα θρηνώδη.
M ουσουργὸς, ὁ αὐλητής. ¶ Μούσχανον, τὸν βλαστόν.
M ουσοπόλος, ποιητής. ¶ Μοῦρκον, μυχὸς οἱ ἄνω.
M ούρταρ, πῖλος, μυστήν. ἐπτὰ μορίων. ¶ Μουτιβοίη θυσίαι. ¶ Μούστωνες, οἱ κορυφαῖοι τῶν μαγείρων οἱ τεχνῖται. ¶ Μόχθει, κακοπάθει. ¶ Μοχθο

πάζει. ¶ Μνάμοκεν, ἀποπλέουσι δυσχεραίνει.
Μ νήσκω. ἀνεμνήσθη μνησίκακον. ¶ Μνηστιχάρη, ἡ δο
νή. ¶ Μνότεια. πάμου δῶρα. ¶ Μνημονευόμενοι
ἀρραβωνιζόμενοι. ¶ Μνηστή, ἡ κατὰ τὰ μνηστεία γαμη
θεῖσα, ἡ δὲ ἐκ παρθενίας μείνασα νῆστις, ὅ ἐστιν ἄπειραν
δρος. ¶ Μνηστῆρες, οἱ ἐπιβάλλοντες γῆμαι τινὰ
καὶ οἱ μεμνημένοι. ¶ Μνήστωρ, ὁ διὰ τοῦ γάμου ἀρρα
βῶνα. ¶ Μνόστωι, βασιλεῖ φρονίμῳ.
Μ νῶτρον, ὁ τοῦ γάμου ἀρραβών. ¶ Μνία, τὰ βρύα καὶ τὸ
φῦκος. ¶ Μνίει, ἐσθίει. ¶ Μνοία, ἱκετεία.
Μ νοῖον, μαλακόν. ¶ Μνῶτοι, δοῦλοι. ¶ Μνοῦνδε,
οἱ μικροί. ¶ Μνοῦς, ἔριον ἁπαλώτατον, καὶ ὁ πρῶτος
τῶν ἀμνῶν καὶ πώλων ἐξάνθησις, καὶ τὸ λεπτότατον
πτερόν, κυρίως δὲ τῶν χηνῶν. ¶ Μνῶα, δου
λεία. ¶ Μνώεο, μέμνησο.
Μ νώμενος, μνηστευόμενος. ¶ Μεμνημένος, μηχανώ
μενος. ¶ Μνώοντο, μνηστεύοντο, καὶ τὰ ὅμοια.
Μ νώσκει, μίσγεται ἔρχεται.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ογέοντι, μογοῦσι πυρέσσουσι. Δωριεῖς.
μ ¶ Μογερᾶς, ἀθλίας. πονηρᾶς. λυπηρᾶς ἐπὶ
πόνου. ¶ Μογεύοντας, μοχθοῦντας.
Μ ογόσας, κακοπαθήσας. ¶ Μόξοντι, πυρέσσοντι
πονοῦντι. ¶ Μοξοῦντες, πυρέσσοντες, πονοῦντες.
Μ όγος, πόνος, ὄχλησις, μόχθος, κακοπάθεια.
Μ ογοστόκος εἰλείθυια, ἡ μογοῦσα καὶ πονουμένη περὶ τοὺς
τοκετούς. τουτέστιν λοχεύτεια. ¶ Μόδα, στρώμα
τα. ¶ Μόδυχνον, δοτάλεον. ¶ Μόθακες, οἱ ἀνα
τρεφόμενοι τοῖς υἱοῖς δοῦλοι παῖδες. ¶ Μοθώνον,
ψέγων. ¶ Μώλωψ, τραῦμα καὶ ὁ ἐκ πληγῆς αἱμά
τωδης τύπος, ἢ τὰ ἐξερχόμενα τῶν πληγῶν ὕδα
τα. ¶ Μόθος, πόλεμος μάχη πόνος. φόβος στάσις
θόρυβος. ¶ Μοθούρας, τὰς λαβὰς τῶν κωπῶν.
Μ όθων, εἶδος τι ὀρχήσεως. ¶ Μόθωνας, τοὺς παρατρε
φομένους τοῖς λεγομένοις παιδίσκοις λάκωνες. οἱ
δὲ τοὺς δουλοπρεπεῖς καὶ σπερμολόγους.
Μ οθωνία, ἀλαζονεία. ¶ Μυκηθμοί, τῶν βοῶν αἱ φω
ναί. ¶ Μοιμυᾶν, τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα προσά
γειν. ¶ Μοιμύλλειν, θηλάζειν ἐσθίειν καὶ τὰ χείλη
προσάπτειν ἀλλήλοις. ¶ Μοῖος, σκυθρωπός.
Μ οιρηγενές, ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγενημένε. ¶ Μοιρηγε
νής, ἀγαθοῦ γενικὸς μοίρᾳ. ¶ Μοιρόλογχοι, οἱ τὰ
κοινὰ διαιροῦντες. ¶ Μοιρῆσαι, μερίσαι, ὁ διελεῖν.
Μ οιρᾶσθαι, λαλεῖν καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μοιρολαλεῖν
τὸ μερίδα λαγχάνειν, τινὲς δὲ διαιρεῖσθαι.
Μ οίρους, μερίσι φυλακαῖς. ¶ Μοιρί, ἔντιμοι, περὶ
μίαν σκελοῖς, ὁ γὰρ χάρις μοι τὸ μὴ οἰνοχοεῖν.
Μ οιχάγρια, τὰ ἐπὶ μοιχείας ἀγρεύματα, ὁ ἁλωθεὶς
ἐπὶ μοιχείᾳ ζημιοῦται. ¶ Μοιχοῖς, πόρνοις.
Μ οιχοτύπης, ὁ ἀπὸ μοιχῶν τυπτόμενος. ¶ Μοκκώνας
ας. πολυφρονεῖς παραβλαίσας. ¶ Μόκρωνα, τὸν ὀξ
ὺν ἐρυθραῖοι. ¶ Μολβίς, σημεῖον τι ἐπταμναῖον.
Μ ολγῷ, νέφος πολυβλέσῳ ὁ ἀκόλουθος. ¶ Μολγός,
ἀριστοφάνης τάχα ἂν εἴη ἐκ πλήρους ὁ μολγός, ὁ δὲ ἀ

μέλγων τὰ χρήματα ἀμολγός, ἔνιοι δὲ μολγὸς ἀκού
ουσι, τοὺς μοχθηρούς, τοὺς ἀμέλγοντας τὰ κοινά, κλέ
πτας καὶ τὸ ἀμολγός. ἄλλοι δέ, μολγόν, τὸν βόειον ἀ
σκόν, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν. ¶ Μολεῖν, ἔρ
χεσθαι τρέχειν, ἐλθεῖν. δραμεῖν. ¶ Μολίονθε,
μαχηταί, καὶ μολιονίδες, γυναικὸς τινος υἱοί.
Μ ολοβόβαρ, ὁ τοῦ διὸς ἀστὴρ παρὰ χαλδαίοις.
Μ ολοβρός, μολίσκων ἐπὶ τὴν βορὰν τουτέστι πράσσων
ακριμαργος, ἐπαίτης, καὶ ὁ ἐρχόμενος φαγεῖν δαι
τόν. ¶ Μολόβεια, τὰ τῶν ἀγρίων θηρίων τινὰ οὕ
τω καλεῖται. ¶ Μολοθοῦρος, ἀσφόδελος, ἢ ὥσπερ
ὄν τι καὶ ὁ ὁλόσχοινος. ¶ Μολορός, λυπηρός, ἀηδής.
Μ όλος, πόνος: μάχη, φρύαγμα.
Μ ολούειν, ἐγκόπτειν τὰς παραφυάδας. ¶ Μολουρίς,
αἰδοῖον, κολοβὴ λόγχη, ἢ μόλις οὐρῶν.
Μ ολουρίδες, βαζαχίδες καὶ τῶν σταχύων τὰ ἄνατα.
Μ όλοφθος, ἐγκρυφίας. ¶ Μολοῦσα, πορθουμένη ἢ
πορθηθεῖσα. ¶ Μολπαί, ὕμνοι ᾠδαί.
Μ ολπάν, ᾠδήν. ¶ Μολπαστής, συμπαίκτης. μολ
πάστρη δέ, συμπαίκτεια. ¶ Μολπή, ᾠδὴ παι
δεία ὕμνος. ᾆσμα μολπῆς ἐλπίς. ¶ Μολπός,
ᾠδὸς ὑμνῳδός. ποιητής. ¶ Μόλοσον, σελίνου καυλὸς
ἢ ἄνθος, οἱ δὲ τὴν ἀποφυάδα. ¶ Μόλσος, ὁ δῆμος
αἰολεῖς. ¶ Μολτίοις, τὰ κοκύμηλα. ¶ Μολύβ
δαινα, καὶ τὸ εἶδος ἐπὶ μεταλλικοῖς καὶ τὰ λεῖα.
Μ ολυβδίνη, μολυβίδι. ¶ Μολυβδίς, σταθμίον τι
ἐπταμναῖον οἱ δὲ μολβίς. ¶ Μολυβρόν, τὸ μολυβδοει
δές. ¶ Μολύνει, μιαίνει, αἰσχύνει, πιμπλάνει.
Μ ολυνία. ἡ πηγή. ¶ Μολυρόν, νωθρόν, βραδύ, αἰσχ
ρόν, ἀηδές. ἀχάριστον, λυπηρόν. ¶ Μολυσμός,
ἀκαθαρσία μίασμα, ἁμαρτία δυσέκπλυτος.
Μ όλοχνον, δυσκλέον. ¶ Μολών. χωρῶν, ἐλθών.
Μ ομβρώ, ἡ μορμὼ καὶ φόβητρον. ¶ Μορμολύκια,
τῶν τραγῳδῶν τὰ προσωπεῖα. ¶ Μορμώ. ὁ ὁμοίως.
μορμὼ φαμέν, τὸ φόβητρον, τοῖς παιδίοις.
Μ ομφή, μέμψις κατάγνωσις. ¶ Μόμψις, δυσχερεία
ἢ μόμφος. ¶ Μοναλκές, ὑπερέχουσα ἀνδρεότητι.
Μ ονάρχου, τυράννου. ¶ Μονάς, ἀριθμός, ἢ ἐξ μοῖρα
τῶν ἐπτάσιδων. ¶ Μονή, παραμονή. ¶ Μονήρη
βίον, μοναχικὸν βίον. ¶ Μονηπάσιος, τὸ κέρμα
ἐργαζόμενος. ¶ Μονίας. μύθων, τοὺς δὲ μεθύοντας
δευτέρους εἶναι φαμέν. ¶ Μόνιμον, στάσιμον βέβαι
ον. ¶ Μονίμων. βεβαίων. αἰωνίων. ἐπιμόνων.
στασίμων. ¶ Μονιμωτέρων, βεβαιοτέρων πρὸς τὸ
μένειν. ¶ Μονιός. ὗς ἄγριος, ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις συ
ναγελαζόμενος. ὁ ὁ περὶ τράχηλον ὅρμος. ὁ δὲ ἅγιος
κύριλλος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ ὡσηὲ τοῦ προφήτου, ὄνον λέγει
σημαίνειν. τινὲς δὲ μέγα θηρίον κατὰ τὰ ἀπίνοιαν κατὰ
μόνας νεμόμενον. ¶ Μονόγληνος, μονόφθαλμος.
Μ ονόβας, ὁμοίως. ¶ Μονοβαίας, κλέπτος.
Μ ονοδικβιουργοί, οἱ τὰς δίκας δικάζοντες.
Μ ονόζωνοι, οἱ τῶν πολεμίων κατάσκοποι ἢ μάχιμοι
οὓς ἡμεῖς μονομάχοις. ¶ Μονολόγιστον, μονό
κλωνος. ¶ Μονόλωπα, μονόδερμα. μονοχίτωνα.
Μ ονοκέρατος, ἢ μονόκερως, θηρίον φοβερόν.
Μ ονονουχί, σχεδὸν ἐγγύς, ἄνω κάτω εὐθέως οὐδαμῶς μό

ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ υἱός. ὁ δὲ φερεκράτης παίζων καὶ ἐπὶ ὄνου φησί. ¶ Μίμας, ὄρος αἰτωλίας.

Μίμαστα, ἄγρια λάχανα. Μιμαυλεῖν. μιμεῖσθαι. ὑποκρίνεσθαι. ¶ Μίμαλις, ὁ νῦν μάλλος.

Μιμεία, ἡ μιμητικὴ τέχνη καὶ ἡ μίμησις. ¶ Μιμηλάζειν. μιμεῖσθαι. ¶ Μιμηλὸν, ὅμοιον ἢ ὁμοίου παρὰ τὸ μιμέεσθαι. ¶ Μιμιγμός. τὸ ἵππου φωνή. ¶ Μιμνάζειν, μένειν καὶ μίμνειν.

Μιμνάζεται, μίμνεται, μένεται. ¶ Μίμνησιν, ἀνάμνησιν ποιῆσαι. ¶ Μιμνήσκεται, μνημονεύεται.

Μιμνήσκει, μνημονεύει. ¶ Μίμνον, ἔμενον.

Μιμορτοβία, ναῦς, ὁ ἄνθρωποι βεβίακασιν.

Μίν, αὐτὴν αὐτὸν αὐτό. τρία γένη δηλοῖ. ¶ Μίνα, μόρεα καὶ τὰ μικρὰ σῦκα. ¶ Μίναρ, χέρδη.

Μινδαλόεσσας, ἀριθμοί, καὶ ὁ περὶ τὰ οὐράνια σύνταξις βαβυλώνιοι. ¶ Μίνδαξ, θυμίαμα ποιόν.

Μίνθα, τὸ ἡδύοσμον, καὶ ἀνθρωπεία κόπρος.

Μῖνις, ἔχθρα. ¶ Μιννίσκην, ὑμένα πέταλα.

Μινύαι, οἱ ὀρχομένιοι καὶ μάγνητες. ¶ Μινυανθής. πόα ἀσφόδελος καὶ τρίφυλλον. ¶ Μινύζεον. ὀλιγόβιον. ¶ Μινύκιος, ποταμὸς πύλου. ¶ Μινύθειν. ἐλαττοῦσθαι. ¶ Μινύθει, ἐλαττοῦται μειοῦται.

Μινύθουσιν, φθείρουσιν, ἐλαττοῦσι, μειοῦσιν, ἀφανίζουσιν.

Μίνυνθα, ἐπ' ὀλίγον χρόνον. ὀλιγοχρόνιον. μίνυνθα δ' ἐχάζετο δουρὸς ἐπ' ὀλίγον δὲ ἀπείχετο μάχης.

Μινυνθάδιον, ὀλιγοχρόνιον ¶ Μινυνθαδία, ἡ σελήνη ἀπὸ τοῦ μινύθειν. ¶ Μινύθουσι δὲ, φθείρουσι δὲ ἀφανίζονται δέ. ¶ Μινύθουσι, φθείρουσιν.

Μινύον, τὸ ἔλαττον λάχανον, ὁ κινάβαρ. ¶ Μινύρεσθαι, κλίνειν μάντεις. ¶ Μινύρεται, κλαίει. θρηνεῖ. ὀδύρεται. ¶ Μινυρίζει, ὀλίγῃ φωνῇ, καὶ οἱ κατ' ἄγχειται, ἢ εὐφώνως λέγει. ¶ Μινυρομένη, θρηνοῦσα καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μινυρὸν, μικρὸν ὀλίγον τῇ φωνῇ μινυρίζον. ¶ Μινύρονται, προφωνοῦσι, προλέγουσι. ¶ Μινύον, ἀρωματικόν τι. ¶ Μινυώρειος, βραχύϋπνος ἄγρυπνος. ἀδώρατος. ὀλιγοχρόνιος. ὀλίγης ὥρας ἄξιος. ¶ Μινώα, εἶδος ἀμπέλου.

Μινῶκα, αὐτὴν ταχέως. ¶ Μίνως. βασιλεύς.

Μινώταυρος, πασιφάης υἱός. ¶ Μίξαι, σπεῖραι. κέρσαι. συμβαλεῖν. ¶ Μιξίαμβος, λοίδορος. μεμιγμένος. λοιδορία. ποιηματικότης. ¶ Μίξις, κοίτη συνουσία. ¶ Μιξόδιο, τρίοδος. ¶ Μιξόδος, ὁδὸς ἢ εἰς ἑτέραν συμβάλλεται. ¶ Μιξοφία, μίξις πλεονασμός. ¶ Μειονεκτούμενον, ἐλαττούμενον.

Μίονες, κύπριοι. ¶ Μιρακύλλιον, σχεδίον ὑποκοριστικῶς. ¶ Μιργάβωρ, τὸ λυκόφως. ¶ Μιργοδέσαι, πηλῶσαι οἱ αὐροί. ¶ Μίρεα. λάχανα.

Μίρκα, εὐανθὴς ποικίλοι ἄνθεσι. ¶ Μίρμα, ἐπὶ τοῦ κακοπινοῦς καὶ ῥυπαροῦ καὶ πινηροῦ. ¶ Μίρον, ὅπερ ἀπονύσσει τις λέγουσι περαντῖναι. ¶ Μιρονεξία, ἐλάττωσις. ¶ Μίρπυλον, μῖσος μίασμα.

Μιρύκειν, χοῖνον. ¶ Μισαγγία, κοῖλος τόπος εἰς ὃν πανταχόθεν τὰ κάτω φερόμενα ἀπὸ τῶν ὀρῶν ὕδατα μίσγεται. ¶ Μίσγεσθαι, μίγνυσθαι.

Μισκτῖς, μίσγει τῆς περὶ τὴν μητέρα τῆς ὃν καὶ ὀμνύουσι.

Μισάγκεια, τόπος κοῖλος ὅπου συμμίγνυται ὕδατα

πολλά. ¶ Μίσγεαι, συνέρχῃ. ¶ Μισγέσκετο, ἐμίγνυτο. ¶ Μισγολαίη. ὅπου ἂν ὁδοὶ μίγνυνται.

Μιστύλας, θόρυβος. ¶ Μιστονόμος, ὅπου πάντες νέμονται γῆ. ¶ Μίσησιν, ἐφθόνησεν.

Μισητὴν, τὴν καταφερῆ λέγουσιν.

Μισητὴν, μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσκοισι χρῶνται, τὴν δὲ ἁπλῶς μισητὴν, τὴν αὐίκανον, ἢ ἀπληστοτέρα τροφῇ. ¶ Μισητίζει, μίσους ἐγγύς. ¶ Μισητὸς, μίσους ἄξιος ἄπληστος. ¶ Μισθαρνὴς, ὁ λατρεύων μισθοῦ. ἢ ὁ μισθῶν ἀφαιρῶν καὶ αὐτὴ κατὰ πλάττων.

Μισθαρνία, ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία. ¶ Μισθαρχία, ὁ ἐπὶ τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων, ὅτε ὠνιάζων τότε καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ μισθὸν ἐλάμβανον δημόσιον.

Μισθὸς, τὸ ἐπίθλον τῶν κωμικῶν, ἐν τὴν ἀμφορέα. ἔμμισθοι ἦ, πέντε ἦσαν. ¶ Μισθοφορεῖν, τὸ ἐπὶ μισθῷ πράττειν τί. ¶ Μισθοφόρος, μισθῷ ἐργαζόμενος.

Μίσκαιος, κῶπος. ¶ Μίσκει, ἄρχεται.

Μισκελλος, εὐτελὴς καὶ μέλας οἶνος. ¶ Μισογύνης, μισογύναιος. ¶ Μισόκαλος, ὁ μισῶν τὸ ἀγαθόν.

Μιστύλαι, τεμεῖν, κόψαι, μερίσαι. εἰς μικρὰ διελεῖν κρέα. ¶ Μιστύλλειν, τὰ αὐτά. ¶ Μίστυλλον, εἰς βραχέα κατέτεμνον. ¶ Μιασένη, ἡ ὀξύτης παρὰ χαλδαίοις. ¶ Μιχαίας, ἑρμηνείας ταπείνωσις ἢ ταπεινούμενος. ¶ Μισυτῶν, μεταλλικόν τι.

Μισυοί, οἱ ἔχοντες τὸ ἥμισυ λευκὸν τοῦ σώματος. τὸ δὲ ἥμισυ μέλαν. [illegible] ¶ Μίτη, πλάσματα ταινίαι. μαλλοὶ οἱ τῶν ἐρίων. ¶ Μίταχον, οὕτω λέγουσιν ὃ συνέρχεται πρὸς τὸ φυτὸν καὶ ὁ καρπὸς καὶ τὸ φύλλον. ¶ Μῖχος, ὁ παρὰ τῷ φύλλῳ κόκκος.

Μιτίτειζον, ἐθρήνουν. ¶ Μίτρα, ἡ χαλκῆ λεπὶς διάδημα ζώνη θώραξ ταινία. ¶ Μιτράγχωσαι, ὡς λεπὶς χρυσοῦ τῷ μετώπῳ φορεῖται.

Μίτρη, θώρακι, μίτρην χαλκὴν λεπίδα. ¶ Μίτρον, ποικίλον. ¶ Μίτος, τάξις. σειρά. τόνος.

Μίτυλον, ἔσχατον νώπιον λακεδαιμονίων: ¶ Μιχαλόεσσα ἢ ἀμιχθαλόεσσα. ἀλίμενος. ¶ Μιχθῆναι, ἀπαντῆσαι, συμμίξαι. ὁμιλῆσαι. ¶ Μιχωκεῖ, ἠχεῖ.

Μίωσις, ἐλάττωσις ἀκαθαρσία.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Μ Νεᾶ, μνηστεύεται, ¶ Μναάδας. τὰς ἀμελγομένας αἶγας. ¶ Μνανόοι, μοῦσαι μνηστῆρες. ¶ Μναμονεύθημεν. λελήθημεν.

Μναμοσύνειν, τὸ ἐπιτηρεῖν ἢ μεμνῆσθαι τινί. ¶ Μνάμων, ἱερομνήμων. οἱ μνήμονες, οἱ τὰς θυσίας ἀπομνημονεύοντες. ¶ Μνάριον, τὸ κάλυξον βοιωτοί.

Μναρὸν, μαλακόν. ἡδύ. κόρημα θυμαρῶν. ¶ Μνασίον μέτρον τι δημέδιμνον. ¶ Μναστὴρ, τῶν μηνῶν οὕτω καλεῖταί τις. ¶ Μνᾶται, μνηστεύει, μέμνηται.

Μνεῶ, μισθῶ. ¶ Μνῆμα, μνημεῖον. μνημόσυνον. ἀνάθημα. τάφος. ¶ Μνημεῖα, τὰ οἴκαδε πεμπόμενα ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων τοῖς οἰκείοις.

Μνήμη, μνημόσυνον. ¶ Μνήμονες, ἀρχὴ γυναικῶν ἐπιτελουμένων τῶν ἱερείων. ¶ Μνᾶ, λίτραι δύο. ὁ δὲ ἄγχις ἐπιφάνιος, λίτρας μιᾶς δίμοιρον.

Μνημοσύνη, μνήμη καὶ ὁ θεός. ¶ Μνημύει. σκυθρω-

θμος, ἄλπος, ἡ μάθινος. ¶Μάθινος, δεσμός.
χοινίον, σπάρτος, βρόχος. ¶Μάθιγξ, ἄκανθα γι
νομένη ἐν τοῖς ἐρίοις τῶν προβάτων. ¶Μηρός, τό
τος ἀμπέλου καὶ ξύλου καὶ τὸ ἐπὶ καλάμης κῶλον
καὶ ὄρος. ¶Μάθικες, ἰχθύδια. ¶Μηροκίζει μῆν
κάτω. ¶Μέρυσμα, σπείραμα. ἢ ἐκτεινόμενον.
Μ ηνιθία, σπάρτα. ¶Μηρυομένη, ἐκτεινομένη.
Μ ηρύσατο, συνέστειλαν. ¶Μήρισμα, κάτασμα. ὃ ἀπὸ
σμιλείου. ¶Μυσαμένη, βδελυσαμένη.
Μ ήσατο, εἰργάσατο. ἐτεχνάσατο. ¶Μήσι, μαθημοδο
σι. ¶Μήσι γέρων, οὐδαμῶς σι πρεσβύτα.
Μ ῆσο, βουλεύσαι. Μήστωρ, βουλευτής. ἔμπειρος πο
λεμιστής, ἱεστής, ἐπινοητικός, φρόνιμος, μήστωρ μέν.
Μ ήστωρα φόβοιο, ἔμπειρος πολέμου.
Μ ήστωρες ἀυτῆς, ἐργάται μάχης. κραυγῆς. βοῆς.
Μ ήτεα, μητίματα. ¶Μήτειρα, φρονίμη ἡ μήτηρ.
Μ ὴ τέκταινε, μὴ ἐργάζου. μὴ κατασκεύαζε.
Μ ητέρα θηρῶν πολλὰ θηρία ἐχουσαν.
Μ ητέρα μήλων, πολυθρέμμονα. ¶Μήτ' εὐμελαν
πύργου τύχοις, μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις.
Μ ητέει, μητεῖ. ¶Μήτηρ, ἡ πρεσβυτέρα πᾶσα.
Μ ή τηγε, πόσῳ γε μᾶλλον. ¶Μή τι ἐγώ. ἀρά γε ἐγώ
Μ ητιέτα, ὁ ἐις τεχνίτης σοφός. βουλευόμενος ἄριστα.
Μ ητιέτης, βουλευτής. ¶Μητιέται, βουλεύσεται.
Μ ήτι, βουλῇ. ¶Μητιέτης. βουλευτής.
Μ ητιόωσα, φροντίζουσα βουλευομένη.
Μ ῆτις, σύνεσις βουλὴ τέχνη γνώμη δόλος ἀπάτη, ἢ
ὁ θεός. ¶Μή τι φόβον δ' ἀγόρευε.
μηδέν μοι περὶ φυγῆς διαλέγου. ¶Μοτίχου τέμενος,
ἐιη ἄν, τὸ μητιχεῖον δικαστήριον μέγα. ὃ προσεκλή
θησαν δικασταί. ¶Μητέρα, εἶδος σφηκός, καὶ
τῶν ξύλων τὸ ἐντὸς ὃ καρδίαν τινὲς ἢ ἐντεριώνην κα
λοῦσι. καὶ ὁ κλῆρος ὑπὸ σολέων ὡς κλείταρχος, καὶ
ὁ ἐπὶ γυναικός, καὶ κεφαλῆς διάδημα βαρβαρικόν.
Μ ητραλοίας. ὁ τύπτων τὴν μητέρα αὐτοῦ.
Μ ητροπάτωρ, τῆς μητρὸς πατήρ. ¶Μητροπόλοις, τὰς
πάλαι μελίσσας. ¶Μητρός, μάθησις τῆς ἀμπέλου.
Μ ητρὸς ἐειννύες, αἱ διὰ τὴν μητέρα δέξαμενην, ἐπήκο
οι γενόμεναι. ¶Μητρῷα, καὶ μόρζωδες μητρὸς
ἀδελφοί. ¶Μὴ ὑπερίδης, μὴ καταφρονήσῃς.
Μ ὴ φέρειν, ἀντὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν διὸ καὶ μισθοφόρους
λέγουσι τοὺς μισθοὺς λαμβάνοντας, καὶ μισθοὺς φερο
μένους. ¶Μὴ φωραθῇς, μὴ ἐλεγχθῇς.
Μ ηχαναί, τέχναι, ἐπίνοιαι. βουλεύματα. ἅμαξαι συμ
πεφρασμένα, καὶ ὄργανά τινα μηχανικὰ ἐν οἷς προσδε
σμούμενα τὰ κτήνη ἀλήθουσιν. ¶Μηχανόωντα
βουλεύοντα. ¶Μηχανορράφος, κατασκευαστής.
ἐπινοητὴς κακῶν. ¶Μηχανόμαρος. διαζώ
σματος. ¶Μῆχαρ, μηχάνημα, ὄφελος.
Μ ῆχος. μηχανή.:

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Μ ιαίνει, μολύνει. ¶Μιαιφόνος, μεμιασμένος
φόνῳ, μαινόμενος τοῖς φόνοις. μεμολυσμέ
νος φόνοις. ¶Μιαιφόνον αἷμα, μιαιφονι
κόν. ¶Μιαιμάχαιρα, τὸν λεγόμενον κηρυκον

ρὰν μιαιμαχαίρα ἐκείρουν. ¶Μαίανδρος, ποτα
μός. ¶Μία λοχμὴ, οὐ τρέφει ἀγριθάκους δύο.
Μ ιαρὰ μεμιασμένα. ἀκάθαρτα. ¶Μιαραὶ ἡμέραι,
τοῦ ἀνθεστηριῶνος μηνὸς ἐν αἷς τὰς ψυχὰς τῶν κα
τοιχομένων ἀνιέναι ἐδόκουν. ¶Μιαρός, μεμολυσμέ
νος αἵματος ἀκαθάρτου. ¶Μιάς, ὁ μιασμὸς μῶ
μος ῥύπος. μολυσμός. ἀκαθαρσία. μιαρότης.
Μ ιάστωρ. μύσαρος λυμεών. ¶Μία χελιδὼν. παροιμί
ώδες ἐστίν. ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, βούλεται
δὲ εἰπεῖν, ὅτι μία ἡμέρα τὸν σοφὸν οὐκ ἐᾷ εἰς τελείω
σιν ἐμβάλλειν ὁ εἰς ἀμαθίαν. ¶Μιαχρόν, καθαρόν
Μ ίαχος, μίασμα, ἀσέβημα, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δυστυ
χοῦς. ¶Μιγάδες, τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα ξένων.
Μ ιγαζομένοις, μισγομένοις. ¶Μιγάς, μεμιγμένος.
Μ ίγδα, ἀναμὶξ μεμιγμένως. ¶Μίγδαλοι, ἀναμε
μιγμένοι. ¶Μίγδην, ἀναμὶξ, ὁλοῦ ἐν ταυτῷ.
Μ ιγδηράζειν, ὑβρίζειν. ¶Μιγέωσι. μιχθῶσι.
Μ ιδάθιος, οἱ ὑπὸ μίδα βασιλευθέντες. ἐσέβοντο καὶ ὤμ
νυον τὴν μίδα θεόν, ἥν τινες μητέρα αὐτοῦ ἐκπεπτωμέναι
λέγουσιν. ¶Μίδας, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα καὶ θη
ρίδιόν τι δεσθίον τοὺς κυάμους, καὶ ὁ πλούσιος ἀπὸ μί
δα τοῦ βασιλέως. ¶Μίειν, ἐσθίειν.
Μ ιῆναι, μιᾶναι ῥυπῶσαι. ¶Μιαίνω βάψω μολύνω ῥυ
πῶσω. ¶Μιῆς χθονός, τῆς αὐτῆς γῆς. ¶Μίθρας,
ὁ ἥλιος παρὰ πέρσαις. ¶Μίθρης. ὁ πρῶτος ἐν πέρ
σαις θεός. ¶Μίθραις, ἢ μίθροις συζευγνυμένοις.
Μ ίκαι, λάχανα. ὄμβρια. ¶Μίκας, μικρολόγος.
Μ ίκλας, αἶγας. ¶Μικρ' ἄττα, μικρά τινα.
Μ ικρολόγος, ἀκριβὴς φειδωλός. φειδωλῶ φίλος.
Μ ικρόρρωξ, μικροβότρυς. ¶Μικρόψυχος, δειλός.
Μ ικροῦ, παρὰ μικρόν. ¶Μικύθινον. τὸ μικρὸν καὶ νήπι
ον. ¶Μίλαξ, ὁλκία, ἔνιοι δὲ μάλλα καὶ παρ' ἐρ
μίππῳ ἐν θεοῖς ἀγνοῦσας ἀρτεμίδωρος ἐκεῖ γοῦν μίλαξ
ἐστίν. δηλοῖ δὲ τὸ δημοτικόν. ¶Μίλητος, δύο πό
λεις μίλητοι, ἡ μὲν, κρήτης, ὁ δὲ ἀσίας.
Μ είλια, τὰ ἀπόθετα χρήματα.
Μ ειλίγμασι. κολακείαις ἐδέσμασιν.
Μ ίλιον, δένδρον ὅμοιον ἐλατῆ ᾧ τοὺς νέους στεφανοῦσιν
ἐν ταῖς πομπαῖς, ἢ μέτρον ὁδοῦ σταδίων ἑπτά. οἱ δὲ ζ
ὑπολῶνδ. ¶Μειλίσσω, κεχαρισμένα καὶ ἡδέα
λέγε. ¶Μειλισσόμενος. παρακαλῶν.
Μ είλιχα, προσηνῆ ἥδιστα. ¶Μειλιχίη, πραότητι προ
σηνία. ¶Μειλιχίη, ἱκετεία. ¶Μειλιχίοις, γλυ
κέσι πραϋντικοῖς. ¶Μειλίχιος, πρᾶος ἢ πραΰς.
Μ ιλλός, βραδύς. νωθρός. ¶Μιλτοπάρῃοι, μιλτοπάρειο
ροι τὰ ἑκατέρωθεν τῆς πρύμνης καὶ πρώρας μεμιλτω
μένα ἔχουσαι. οἱ δὲ ἀυρί καὶ φοινικοπάρειοι ἐλέγον
το. ¶Μίλτος, εἶδος ἐρυθρὸν σινωπίδος. ¶Μιλ
τῶ, πλύνω. ¶Μιλτωρυχία. τόπος οὗ μίλτος ὀρύσ
σεται. ¶Μιλτῶσαι, βάψαι, ¶Μιλίτης, ἀφροδίτης
Μ ιμάκυλον, ὁ καρπὸς τῆς κωμάρου. ἐστὶ δὲ ὡς μέσπιλον
μικρὸν πυῤῥόν. ¶Μιμαλλόνες, βάκχαι βοηδρόμοι.
Μ ιμάξασα, χειμετίσασα. φονώσασα. ¶Μίμαρ,
ἀναιδής. ¶Μιλάριος, λαγωοῦ χορδή. ¶Μιμάρ
κυς. κοιλία ἡ ἔντερα τοῦ ἰδίειου μετ' αἵματος σκευαζό
μενα. μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ λαγωῶν αὐτὴ ἐχρῶντο.

ᾖ ἄν, ἀντὶ τοῦ ὦ. ¶ Μὴ ἀπώσῃ.
μ ¶ Μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἀποδιώξῃς με, μὴ ἀποδοκιμάσῃς με. ¶ Μὴ δ' ἄζεο θοῦρον ἄρηα, μὴ δὲ ἐντρέπου τὸν πολεμικὸν ἄρη.
Μ ηδαμινὸς, ἄτιμος. ¶ Μηδεῖν, μὴ ἐσθίειν.
Μ ηδαμῶς, μὴ δῆτα. ¶ Μηδαπὴ, γῆ ἰδία.
Μ ὴ δ' ἀπακνώμεθα, μὴ δ' εἰς ὄκνον ἐμβαλλώμεθα.
Μ ήδεα, βουλεύματα. ἐν πυρὶ δὲ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν. καὶ τὰ αἰδοῖα. μήδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι. ¶ Μηδὲ λόγον ἔχειν, μὴ φροντίζειν. ¶ Μήδεο, βουλεύου. ¶ Μηδὲ πόλεις, μηδὲ τὴν ἄφιξιν καὶ τὴν παρουσίαν. ¶ Μήδεσθαι, τεχνάσασθαι, βουλεύσασθαι. ¶ Μήδεται, βουλεύεται, τεχνάζεται. ¶ Μηδ' ἄρ' ὀνῶ, μηδὲ βοηθήσῃ.
Μ ηδ' ἄρ' ὀνοῦντες, μηδὲ βοηθοῦντες. ¶ Μηδ' ἕτερος, μηδ' εἷς. ¶ Μήδετο, ἐφρόντιζεν, ἐτεχνάζετο, ἐβουλεύετο. ¶ Μηδὲ οὖν, μηδαμῶς οὖν.
Μ ηδῆτα, μηδαμῶς. ¶ Μηδόμενος, ποιῶν βουλευόμενος.
Μ ὴ δόξῃ σοι, μὴ νομίσῃ σοι. ¶ Μηδοτιοῦν, μὴ ὅ τι ποτε.
Μ ηκᾶ, γελᾷ. ἔστι ὄνομα ὀρνιθός μήκεια. ¶ Μηδικοὶ, ὄρνεις μηδοὶ ἀλεκτρυόνες. ¶ Μηδική, πόα ὁ τρίφυλλος, οἱ δὲ λεωτῶν κτήνεσιν ἁρμόζοντα. ¶ Μηδικιὰ, μηδὲ τὰ μὲν διαιρεῦσι μηδοτιοῦν. μηδαμῶς τὰ δὲ λυδοῖς ὁ ζεὺς, ζεῦσις. ¶ Μήδιος, μαλακὸς, καὶ βοτάνης εἶδος, καὶ λίθος τις μηλιάτης.
Μ ὴ δώσει, μὴ δῶ. ¶ Μὴ ἐπαίρου, μὴ ὑπερηφανοῦ.
Μ ὴ ἐφικνούμενοι. μὴ καταλαμβάνοντες. ¶ Μήθυμνα, πόλις λέσβου. ¶ Μηθυμναῖος, ὁ διόνυσος.
Μ ηθώνη, πόλις. ¶ Μῆκα, κέρατα. ¶ Μηκυνεῖ, [illegible]
Μ ηκάδες, αἱ μὴ κοιμώμεναι αἶγες. ὁ κρατῖνος ἐγείρει, ἔνιοι δὲ τὰς κερατώδεις, μῆκα γὰρ τὰ κέρατα. ἀπὸ ἴσων δὲ φωνάδες. μηκᾶσθαι, κράζειν ὡς αἴξ.
Μ ηκᾶται, τοῖς ξίφεσιν ἴσως κράζει. ¶ Μηκεδανὸν, μακρόν. ¶ Μὴ κεῦθε, μὴ κρύπτου. ¶ Μήκιστα, μέγιστα ὑπὸ μεγέθει ἔσχατα. ¶ Μῆκος, μακρός.
Μ ὴ κοίνου, μὴ ἀφάνιζε, μὴ μίαινε. μὴ ἀκάθαρτον νόμιζε.
Μ ῆκος, δ' ἱερ' ἄρτεμις ἄστυ τοῦ ἐπὶ ζώνης, αὕτη γάρ ἐστιν ἐπὶ τῶν θηλειῶν. ¶ Μὴ κοτέσῃ, μὴ ὀργισθῇ.
Μ ήκυνον, αὔξανον, μάκρυνον. ¶ Μήκωνες, πόας τις λήθην ἐμποιοῦσα, καὶ τὰ ἐπὶ πίννης περιπλέγματα καὶ τῶν ὁμοίων καὶ μέρος καὶ ὕφασμα βύσσινον, καὶ οἱ ἄγριοι, καὶ ἡ μεροπίτυς. ¶ Μῆλα, κοινῶς μὲν πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν ἐστὶ πᾶς εὐρ., ὁ ἐπὶ πᾶν δέρμα μηλωτὴ λέγεται. κατ' ἐπικράτειαν δὲ τὰ πρόβατα, καὶ αἶγες, καὶ παντὸς δένδρου καρπὸς, ἐξαιρέτως δὲ τὰ μολέας καὶ πάντα τὰ δένδρα.
Μ ηλατὴρ, τὸν ποιμένα βοιωτοί. ¶ Μηλαφῆσαι, ψηλαφῆσαι. ¶ Μηλεατρεῖ, ἀμελγεῖ.
Μ ηλιάδες, νύμφαι. ¶ Μήλιαι, ἀστράγαλοι.
Μ ηλοβοτεῖ, ποιμαίνει. ¶ Μηλοβοτήρων, ποιμένων, οἱ τὰ μῆλα νέμοντες. ¶ Μηλόβοτος, τόπος αἱρημένος προβάτων εἰς βρῶσιν. ¶ Μῆλον, πᾶς καρπός. ¶ Μηλολόνθη, εἶδος κανθάρου, ὃν τινὲς χρυσοκανθάρους λέγουσι. ¶ Μηλονομεῖς, ποιμένων.

ποιμένων. ¶ Μηλονομιαῖον, ἐννόμιον. ¶ Μήλοπα, μηλοειδῆ τῷ χρώματι, ξοῦθος γάρ ἐστιν ὁ πυρός.
Μ ήλοπα καρπὸν τὸν πυρὸν, ὅτι μηλοειδὴς καὶ μήλη τὸ ἐργαλεῖον ἐφ' οὗ τὴν κρόκην ἔτριβον, οἱ δὲ τὸ ἔριον, ἐπειδὴ καρπός ἐστι τῶν προβάτων. ¶ Μηλοσόη, ὁδὸς, δι' ἧς τὰ πρόβατα ἐλαύνεται. ῥόδιοι.
Μ ηλοσφαγίαι, θυσίαι προβάτων. ¶ Μηλῶται, ποιμένων. ¶ Μηλοφόροι θεραπεία περσικὴ τοῦ βασιλέως. ¶ Μηλίβαι, μηλοβάται ποιμένων.
Μ ηλοβαλεῖν, προσπαίειν τινὰ, καὶ εἰς ἔρωτα ὑπάγεσθαι.
Μ ήλωθρα, βάμματα, οἱ δὲ τὸ τῶν δερμάτων βάμμα· ἄλλοι τὸ πρόστιμμα τῆς πορφύρας, οἱ δὲ καλλωπίσματα. ¶ Μήλων, προβάτων. ¶ Μήλων, τὰ ἀκρόδρυα ἢ βάπτων. ¶ Μήλων, ἡρακλῆς, ὀνομασθῆναι φασὶ τὸν θεὸν οὕτως διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ τοὺς μελιτεῖς. ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὰ μῆλα. ¶ Μηλῶσαι, τὸ τὴν μήλην καθεῖναί που, καὶ ἐν τῷ ἑλεῖν καθιέντων τι εἰς τὸ στόμα καταμηλοῦν. καὶ τὸ τὰ βαπτόμενα ἔρια πιέζειν εἰς τὸ χαλκεῖον. ¶ Μηλωτὴ, διφθέρα.
Μ ὴ μὲ, μηδαμῶς με. ¶ Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ. δι' ἀγχόνης θάνατος οὐκ ἔστι καθαρὸς, ἀλλ' ὁ διὰ ξίφους. ὅθεν οὐδὲ ἐναγίζουσι τοῖς ἀπαγξαμένοις.
Μ ημεωτὰ, ψεκτά. ¶ Μήμ' ἐρέθιζε, μή με παρόξυνε.
Μ ήνα, τὸ μέσον τοῦ ξύλου, ὅπερ καρδία καὶ ἐντεριώνη.
Μ ηναγύρτης, ὁ ἀπὸ μηνὸς συνάγων πανηγύρεις.
Μ ήνατ', ἐμήνατ', ἐμάνη, ὠργίσθη. ¶ Μῆνες, ἡμέραι.
Μ ήνη, σελήνη. ἢ μῆνις ἔμμονος καὶ παρατεταμένη ὀργή.
Μ ηνιάσας, ὀργισθείς. ¶ Μήνιγμα, μήνιμα. ¶ Μήνιγγα, ἐγκέφαλον. ¶ Μῆνιγξ, ὑμὴν τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ τὸ ὑφιστάμενον τοῖς οἰνηροῖς πίθοις ἐν τῷ οἴνῳ πρὸ τοῦ ἀνθεῖν, ἐπίπλοος, καὶ δημός. ¶ Μήνιε, ὀργίζου.
Μ ηνίειν, ὀργίζεσθαι. ¶ Μηνιθμός, ὀργή.
Μ ῆνιμα, μῆνις, ὀργὴ, χαλεπότης ἐπίμονος, μέμψις ἀπὸ ἴσων μάνες. οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι μαίνονται.
Μ ηνίσας. ὀργισθείς. ¶ Μηνίσκοι, τὰ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων τιθέμενα, ἵνα μὴ τὰ ὄρνεα ἐπικαθίζωνται. καὶ τὰ χαλκώματα τὰ τῶν παιδίων, ὑμένες, πέταλα περιτραχήλια. μανιάκια· περιδέραια. ¶ Μηνιῶ, ὀργίζομαι.
Μ ηνοειδὲς, σεληνοειδές. ¶ Μῆνος, κόρος, ἔμμονος ὀργή. ¶ Μηνύειν, κηρύσσειν, ζητεῖν.
Μ ηνύεσθαι, μηνυτεύεσθαι. ¶ Μηνυθῆναι, βούλεσθαι. ¶ Μηνύεται, μηνυτεύεται, μόνον δηλοῦσι. ¶ Μηνυτὴς, ἡρακλῆς ἐν ἀθήναις.
Μ ηνύεσκε, θρηνώδης ὁ φθόγγος. ¶ Μὴ νῦν τοι, μὴ δέ σοι, οὐδαμῶς χαίρεσοι. ¶ Μὴ νῶιν, μὴ ἡμῖν.
Μ ῄονες, λυδοί. ¶ Μηονὶς, λυδή. μηονία γὰρ ἡ λυδία.
Μ ηονέκτης, ὁ ἐλάττων. ¶ Μὴ ὅτι. μήτι γε. ¶ Μὴ οὔσας δίκας. οὕτω λέγονται τινὲς οὐκ οὖσαι καὶ δίκαι μὴ οὖσαι.
Μ ὴ ὄφελες. εἴθε μὴ ὄφελες. ¶ Μὴ παιδὶ ξίφος. παροιμία. ¶ Μὴ πάγχυ, μὴ παντελῶς.
Μ ὴ παραζόλου, μὴ ὁμοιοπαθοῦς. ¶ Μὴ παραρρυῇς, μὴ ἐκπέσῃς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων.
Μ ὴ παχονίη βλέπειν, μὴ αἰτιοῦ τὴν πενίαν ὅτε δεῖται.
Μ ὴ πίσυνέ μοι, μὴ ἐπίσυνέ μοι. ¶ Μή πως, μή πη.
Μ ηρία τὰ ἐπὶ τῶν μηρῶν ἐξαιρούμενα ὀστᾶ. ¶ Μηρία

χᾶρ. ¶ Μεταλαγχάνειν, μετέχειν μεταλαμβάνειν. ¶ Μετὰ λέσβιον ᾠδὸν, τοὺς ἀπογόνους τοῦ τέρπανδρου λακεδαιμόνιοι ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐξηγουμένοις εἶναι κιθαρῳδοὺς, πρώτους εἰς τὸν ἀγῶνα προσκαλεῖσθαι, εἴ τις εἴη λέσβιος ᾠδός.

Μεταλλᾶν, ἐρευνᾶν ζητεῖν. ἐρωτᾶν. ¶ Μεταλλᾶς ἐπιζητεῖς. ¶ Μεταλλεῖς, τῶν μυρμήκων τινὲς οὕτω καλεῖται. ¶ Μεταλλεῦσι, γόητες.

Μετάλλα, ἐπιζήτει. ¶ Μεταλλεύει, ζητεῖ, ὀρύσσει. ἀνασκάπτει. ¶ Μετάλλειον. μύρον ἀριστοφάνης μετὰ ταῦτα μὲν τοῦ πρώτου σπουδὴ καὶ μύρου εὕρημα μετάλλου. μέταλλος γάρ τις σικελιώτης τὴν τοῦ μεταλλείου μύρου κατασκευὴν εὗρεν. μνημονεύει δὲ καὶ φερεκράτης ἐν τῇ πετάλῃ. ¶ Μεταλλάξαντι, μεταβληθέντι. παυσαμένῳ. ¶ Μετάλλαξον, ἐπιζήτησον. ¶ Μέταλλος, λίθος. θάλασσα. πραμνόσεια.

Μεταλλῶ, ἐπιζητῶ. ¶ Μετάλμενος, ἐφαλλόμενος

Μεταμάζιον, τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν, ἢ τὸ ὑπὲρ τῶν μαζῶν, ὃ τὸ μεταμαζῶν. ¶ Μεταμαθεῖν, μεταγνῶναι.

Μεταμείβομαι μεταλλάσσω. ¶ Μεταμέλειαν, μετάνοιαν. ¶ Μεταμέμβλεται, μεταμελήσεται.

Μεταμέλεια, μετάνοια. ¶ Μεταμορφοῖ, τὴν μορφὴν ἀλλοιοῖ. ¶ Μεταμὶξ, ἀναμὶξ. μετὰ μίαν.

Μετ' ἀμύμονας. πρὸς τοὺς ἀγαθούς. ¶ Μεταμφιέσθαι, μετενδύεσθαι τὴν ἐσθῆτα. ¶ Μεταμωλίας, ἐμπόλεμον. μετὰ μάχης καὶ φροντίδος. ¶ Μεταμώνια, μάταια ἀνεμοφόρητα. ἀχρεῖα. ¶ Μεταναστα, μέτοικοι. φυγάδες. σύμμαχοι. ¶ Μετανάστου. μετέρχου. μέτοικε. καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μεταγνώθη, μετανεπείσθη, τὸ ἀναπεῖσαι. ἀναγνῶναι φασί.

Μετ' ἀνέρας, μετὰ τοὺς ἄνδρας. ¶ Μετανιπτρίς, ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπὰν νίψωνται διδομένη κύλιξ, οἱ δὲ τὸν ὑστάτην πόσιν. ¶ Μετὰ νῶτα, βαλὼν τὰ νῶτα. ¶ Μεταξὺ, ἐξαίφνης μετ' ὀλίγον ἀνὰ μέσον. ¶ Μετὰ πᾶσιν, ἐν πᾶσιν.

Μεταπείσασθαι, μεταπεισθῆναι. ¶ Μεταπεπείσθης, μεταβληθῆναι. ¶ Μεταποιεῖν, ἀπὸ δόξης εἰς ἀτιμίαν ποιεῖν. ¶ Μεταπέμπεται. μετακαλεῖται. μεταστέλλεται. ¶ Μετὰ πληθὺν, ἐν τῷ πλήθει.

Μεταπλασμένοις, τοῖς δὲ χύτροις παρηλυσμένοις θεοῖς.

Μεταπίνιος, διαπίνιος. ¶ Μεταποιεῖται, μετασκευάζεται. φροντίζει. ἀντιποιεῖται.

Μεταπορεύθην, ἐπελθὼν μετελθών. ¶ Μεταπρέπειν ὑπερβαίνειν, ὑπερλάμπειν. ¶ Μετ' ἀπρόκτοις, ἀπράκτοις. ¶ Μεταπροπέλιξαι, ἐπιστρέψαι. ¶ Μεταψαλάσσειν, μεταπείθειν.

Μεταψαίρων, μεταφέρων. ¶ Μεταψέφειν, μεταμελεῖσθαι. ¶ Μεταψέφω, μεταβουλεύομαι.

Μεταμίξις, μεταπνοή. ¶ Μετάειμι. μετὰ σὲ ἐλεύσομαι. ¶ Μετατίθεται, μεταπείθεται ἢ μεταποιεῖται.

Μετειμι, μετελεύσομαι. ¶ Μετεῖναι, προσήκειν διαφέρειν. ¶ Μετεισάμενος, μετελθὼν ἐφορμώμενος.

Μετείπεσθαι, πρὸς αὐτοὺς ἐλθεῖν. ¶ Μετεκίαθε, μετῆλθε. ¶ Μετεκίαθον, μετήρχοντο, περιήρχοντο, μετῆλθον. ἐπίωξαν. ¶ Μετελεύσομαι, μετακαλέσομαι ἢ μετελθῶ. ¶ Μέτελθε, ἄπελθε μετάβα.

Μετελύειν, μεταγινώσκειν, μετανοεῖν.

Μετ' ἐμὲ, πρὸς ἐμὲ ὡς ἐμέ. ¶ Μετεμόσχευσε, μετεφύτευσε. ¶ Μετ' ἐμφάσεως, φανερὸν ποιῶν.

Μετένδημος, μετάδημος. ¶ Μετεξέτεροι, οἱ ἡμεῖς φαμὲν, ἔνιοι. ¶ Μετεωρίζει, ὑψοῖ.

Μετέπειτα, μετὰ ταῦτα. ¶ Μετεπαίθεσι, μετεσκεύασαν. ¶ Μετέπρεπεν, διέπρεπεν. ¶ Μετερρυθμισμένα, μετεσχηματισμένα. ¶ Μετέρχεται, ἀποδίδωσι. ¶ Μετέρχομαι, ἱκανῶς ἱκετεύω ἱλάσκομαι, ἐπεισέρχομαι. ¶ Μετεσσεύοντο, μετεδίωκον. ἐφώρμων ἐπορεύοντο. ¶ Μετεστειλάμην, μετεπεμψάμην. ¶ Μετέσχον, μετέλαβον.

Μετέπρεπεν, διαπρεπὴς ἐφαίνετο. ¶ Μετεστραφθέ, μετεστράφθω. ¶ Μετέφη, προεῖπεν. ἐδημηγόρησεν.

Μετεωρισθήσονται, ὑψωθήσονται. ¶ Μεταίχμιον, ὁ μεταξὺ τῶν μαχομένων τόπος. ¶ Μετέχων, μεταλαμβάνων. ¶ Μετεωρολέσχαι, φλυαροῦντες τὰ περὶ οὐρανῶν μετέωρα. ¶ Μετεωρολόγοι, μεγαλορρήμονες. ¶ Μετεωροπόλοι, τῶν τὰ οὐράνια σκοπούντων. ¶ Μετέωρος, κοῦφος ἐννεός.

Μετῆ, δέξῃ. ¶ Μετήεισαν, ἱκέτευσαν.

Μετῆλθεν, ἐτιμωρήσατο, μετεμελήθη.

Μετῆκε, μετεμελήθη. ἱκέτευσεν. ¶ Μετήλλαξαν, μετέμειψαν. ¶ Μέτην, μέσην, μεσουσίαν.

Μετήορα, μετέωρα. ¶ Μετ' ὄχου, μετὰ κραυγῆς.

Μετίδιεν, ὑπερίδοιτο, ἀτιμάσειεν, μεταφρονήσειεν.

Μέτειμι, μετελεύσομαι. ¶ Μετεισάμενος, μεταμορφωθείς. ¶ Μετιτύλαι, αἱ δὲ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἅρματος ῥάβδοι. ¶ Μετ' οἴμοις, τὰς ἐπιστίχων φυτείας. ¶ Μετοικέσιον, τὸ ἐκ τόπου εἰς τόπον οἰκῆσαι. ¶ Μετοικέται, κατὰ μέσον οἰκοῦντες.

Μετοικίας, ἀποικίας, αἰχμαλωσίας. ¶ Μετοίκιον, τέλος οὕτως ἐκαλεῖτο. ὃ ἐτίθεσαν ἐν τῇ πόλει. δραχμὰς δέκα. περὶ δὲ τελώνην τριώβολον.

Μέτοικοι, οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν τῇ πόλει, καὶ τελοῦντες ἀνὰ δραχμὰς δώδεκα τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον μετανάσται δημόσιοι. ¶ Μετοίχεσθαι, ἀπελθεῖν, πορεύεσθαι. μετελθεῖν. ¶ Μηρκλάζει, γονατίζει.

Μέτειμι, λιτανεύω ἱκετεύω. ¶ Μετοχὸς, μορχὸς, ἐποχὴ ἢ ὀχεία. ¶ Μετόπιν. κατόπισθεν.

Μετὸν, δὲ ὂν προϋπάρχον. ¶ Μετόπισθεν, ὕστερον μετὰ ταῦτα ὕστερον ἢ ὄπισθεν. ¶ Μετόπωρον, μετὰ τὴν ὀπώραν ὥρα μετὰ θέρος. ¶ Μέρποι, ἄνθρωποι.

Μετουσιῶ, περιβλέπω, ἀφορῶ, ἀποβλέπω.

Μετώχετο, ἐπορεύετο. ¶ Μετοχετεύσας, μετάγαγών. ¶ Μετοχὴ, κοινωνία. σχέσις. ¶ Μεταμέτρεια, ἁρμόζοντα. ¶ Μετρεῖ, δανείζει, μετρεῖσθαι καὶ δανείζεσθαι. ¶ Μετριάζει, μετριοφρονεῖ.

Μέτριοι, ἐπιεικεῖς. μικροὶ εὐτελεῖς, καὶ οἱ μέσην τιμημάτων οὐσίαν ἔχοντες. ¶ Μετριοπαθὲς, μικρὰ πάσχον, ἢ συγγινώσκων ἐπιεικῶς.

Μέτρον, πέρας, ἢ ἄλλο τι ὡρισμένον.

Μέταυλον, μέσαυλον. ¶ Μέτζον, μεῖζον.

Μέτρια, εὐθῦναι, ἀρχόντων γενομένων.

Μετώπιον. τὸ μέρος τῶν ὀφρύων.

Μετωπίς, ἰατρικὸς ἐπίδεσμος.

Μεύει, κοιμᾶται. ¶ Μέχρι. ἕως τινός.

Μέροπες, ἄνθρωποι διὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα ἤγουν τὴν φωνήν. ἢ ἀπὸ μέροπος τοῦ προφαινομένου κῴου. λέγονται δὲ καὶ κῷοι μέροπες καὶ ὄρνεά τινα ὡς ἀριστοτέλης. ¶ Μερόπων, ἀνθρώπων. ¶ Μέρος τι. ὀλίγον τι μέρος. ¶ Μερύτης, ἀνειδής.

Μερῶν, ἐλάσσων. ¶ Μέρωσι, πωλῖιν.

Μεσάγκυλα, ἀκόντια. ¶ Μεσαιπόλιος, οὐ σφόδρα πεπολιωμένος. ἀλλὰ μέσος, οὔπω γέρων.

Μεσαιχμιον, μέσον αἰχμῆς. ἤγουν μέσον δόρατος, ἢ δύο στρατευμάτων. ¶ Μεσαίχμιος γῆ, ἡ διὰ πόλεμον ἀργή. καὶ μεσαίχμιον πᾶν τὸ μέσον τινὸς κυρίως τῆς αἰχμῆς. ¶ Μεσαίχμιον, κανὼν τοῦ ἱστοῦ οἱ δὲ αὐτίον, οἱ δὲ τὸ μεσαίκτων ἢ μεσαίκρων ὃ μεσαίτων τειχῶν, ἢ τὸ μέσον τῆς αὐλῆς. ¶ Μεσημβρία, μεταφορικῶς ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ μεσότητι τῆς ἡμέρας μεσακόριον μεσάτιον μέσον καὶ μέρος τοῦ ἅρματος. ¶ Μέσαυλον, ἔπαυλιν. ¶ Μεσαυχένων. ἀριστοφάνης φησὶ μεσαύχενας νέκυας ἀσπόνους διὰ τοῦ σ γραπτέον. μεσαύχενες, ὅτι μέσον τὸν αὐχένα αὐτῶν περὶ περιεβάλλοντο τὸ χαινίον. ἀγορεῖ δὲ τὰ ἐν τῷ φιλοξένου σύρφ. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ γράφεται δισαύχενας, καὶ οὐ καλῶς.

Μεσέγγυον, μεσίτην. ¶ Μεσεγγύημα, τὸ τίθεσθαι τινὶ συμφωνία μισθὸν ἐπ᾽ ἐγγύῃ. ¶ Μεσέρκιον, διὸς ἐπίθετον. ¶ Μεσηγύ, κατὰ μέσον.

Μεσήλιξ, μέσος τῇ ἡλικίᾳ. ¶ Μεσῆλιξ, ἀπὸ ἐτῶν τεσσαράκοντα ἕως πεντήκοντα. ¶ Μεσημβρία, τὰ τοῦ νότου μέρη καὶ τὸ τῆς ἡμέρας μέσον.

Μεσιτεύειν, τὸ μηδετέροις συμμαχεῖν. φίλιστος.

Μεσηγρόπων, μέσην ὁδὸν. ¶ Μεσητίοισι, μέσοις.

Μέσκος, κόδιον, δέρμα. νίκανδρος. ¶ Μέσμα, μέσωμα. ¶ Μεσογάστρα ναύτην τὸν ἐν τῇ μέσῃ νηΐ. βέλτιον δὲ τὸν διεζωσμένον μέσην τὴν γαστέρα. ζωνογάστρα. ¶ Μεσόγειος, γῆ, ἄνευ λιμένος.

Μεσόδμα, γυμνό. ¶ Μεσόδμαι καὶ μεσόδματα, τὰ μεσόξυλα. τινὲς δὲ τὰ τῶν δοκῶν διαστήματα.

Μεσόδμη, ξύλον τὸ ἀπὸ τοῦ ζόπεως ἕως τοῦ ἱστοῦ.

Μεσόκοποι αὐλοί. οἱ ὑποδέεστεροι τῶν τελείων μέσοι.

Μεσοκουράδες, οὕτω καλοῦσι δένδρα τὰ ὑπὸ ἀνέμων κατεαγότα καὶ κουρᾶς. ¶ Μεσολάνιον, μεσοδμίον.

Μεσομφαλία, ἡ μέσος τῶν δελφῶν πόλις.

Μεσομφάλοις, φιάλαι ἴσον ὀμφαλῷ.

Μεσόμφαλοι, αἱ ἀπὸ τῶν σφηκῶν οἱ μέσοι στεφόμενοι.

Μεσονέρκος, τὸ μέσον τῆς αὐλῆς.

Μεσοπαγής. ἕως μέσον πεπηγὸς τὸ δόρυ.

Μεσοπαλές, κραδαινόμενον ἐκ μέσου.

Μεσόφρα ἦν, μεσόφρα ἦν τὸν μέσον τὸν φερόμενον. τὸ δὲ παλαιόν, διὰ τὸ αὐτὶ τοῦ φ ἔχειν, προστιθέντες τὸ τῆς δασύτητος σημεῖον. ¶ Μεσοφρυκά, ὑποδήματα γυναικεῖα. ¶ Μεσόπορον, μέσην ὁδὸν.

Μεσόρομβος, δεσμὸς παρὰ τοῖς ἰατροῖς.

Μεσοστροφωνίαι, ἡμέραι ἐν αἷς λέσβιοι κοινὴν θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. ¶ Μεσοφέρδειν, μεσολαβεῖν.

Μέσπλη, ἡ σελήνη παρὰ σκύθαις.

Μέσπιλα, φυτόν τι. ¶ Μέσσαβον, ὁ ξύλον ὠμοβοείων ἱμάντων. ὃ τὸν ἱστοβοέα πρὸς μέσον τὸν ζυγὸν προσδεῖν ὁ τινὲς ἐχέβοιον.

Μεσσαῖον, τὸ ὑπὸ τοὺς τραχήλους ὑποτιθέμενον.

Μέσσαυλον, θυρωρὸν καὶ ἡ τῆς αὐλῆς θύρα καὶ ἡ ἐν ἀγρῷ οἴκησις. ¶ Μεσσαυχένων, οἱ ἀπὸ μέσου τοῦ αὐχένος δεσμευόμενοι. ¶ Μεσσηγύ, μεταξὺ μέσον. μέση δὲ χίμαιρα τὸ μέσον αἰγοπρόσωπον.

Μεσσηΐς, κρήνη ἐν θεσσαλίᾳ. ¶ Μέσση, πόλις λακωνικῆς. ¶ Μεσσήνη, ἡ ἀρόνη. ¶ Μεσσίδιος, μέσος ἴσος. ¶ Μεσσηγενεῖς. οἱ ἐν μέσῃ τῇ ἡλικίᾳ γεγονότων. ¶ Μεσσόδμα, γωνία λακώνων.

Μεσοικέται, μέτοικοι, ἢ οἱ τὰς λακώνας οἰκοῦντες.

Μέσσαβα, ἱμάντα. τὸν ὑπὸ τὸν ζυγὸν καὶ τὸ ἄροτρον δεδεμένον. ¶ Μεσσοπαλές, τὸ ἐκ τοῦ μέσου κραδαινόμενον δόρυ. ¶ Μεσσοπλουτον, προσόψημα τὸ σκώλυμα τοιοῦσιν. ¶ Μεσσόρης. ὁ μέσος ὠκεανοῦ καὶ οὐρανοῦ τόπος. ¶ Μεσσοπύλαιον, αἰδοῖον.

Μεσσόφηρον, ὁμίξηρον. ¶ Μέσσοι, ἐν μέσῳ αἰολεῖς.

Μέσσορον, μέσον. ¶ Μέσσος, μέσος. ¶ Μεσσωτής, ἡ μεσιτεύουσα τὰ τὸν ἀγῶνα. ¶ Μεστή, γέμουσα.

Μεστόν, πλῆρες. ¶ Μέστακα, ἡ μάστακα. τὴν μεμασημένην τροφήν. ¶ Μέσφα, ἕως μέχρι καὶ ἀφ᾽ οὗ χρόνου. ¶ Μέσφ᾽ ὅτε. μέχρις ὅτε. ¶ Μεσώρα, ἐν τῇ δεκαετῶν ἡλικίᾳ καὶ πρὸ ἡλικίας καὶ ἀστυγεία καὶ παγγενεία οἷς ἔχαιρον. καὶ τὰ ὅπλα οἷς ἔχρων καὶ παῖδες ὄντων καὶ ἔφηβοι καὶ τελειωθέντων.

Μετά, ἔπειτα μεταξύ. ¶ Μεταβαίνει, στρέφει παρέρχεται ἀναχωρεῖ. ¶ Μεταβαλών, μεταβὰς στραφείς. ¶ Μεταβορεύοντες, μεταφυτεύοντων μετασκάπτοντων. ¶ Μετάβολοι, πραγματευταί, καὶ οἱ μεταπωλοῦντες παρὰ ἱταλοῖς,

Μετάβρασκος, μέτειος ἑρμηνεύς. ¶ Μεταβῶν, μεταχών. ¶ Μετάγει, μεταδιώκει, μετακινεῖται.

Μεταγενής, μεταγενέστερος. ¶ Μεταγνώσθη, μετανεπείσθη. ¶ Μεταδαισόμεθα, μεταλάβωμεν ἐωχηθήσομαι. ¶ Μετὰ δέ, ἐν αὐτοῖς δέ.

Μετὰ δ᾽ ἐγράφετο, ἐπεγράφη δέ. ¶ Μεταδοῦσαν, μεταδοῦναι. ¶ Μεταδία. μεταμελέτη.

Μεταδήμιος, ἔνδημος, τιμητικὸς ὁ μεταδότης.

Μεταδόρπιος, δείπνου ὥρα ἤγουν δεῖπνος.

Μεταδρομάδην, μεταξὺ ὁρμαζόντως. ¶ Μετάθεσις, μετάβασις. ¶ Μεταΐξας, μεταδιώξας.

Μεταίσιον, μεταχρόνιον. ¶ Μεταΐσσεσθαι, μετελθεῖν μεταγνῶναι. ¶ Μεταῦρον, ἐπ᾽ αὐτοῦ.

Μεταύφνιος, ἐξαπίνης. ¶ Μεταιχμεῖ, μοχθεῖ.

Μεταιχμίω, μεσοτόπω πολεμούντων. ¶ Μετακάρπιον, τῆς χειρὸς μέρος τὸ μετὰ τὸν καρπόν.

Μετακέρας. τὸ εὔκρατον ὕδωρ ἢ χλιαρόν.

Μετὰ κλέος ἵκετ᾽ ἀχαιῶν, ἀκούσας τὴν κληδόνα καὶ τὴν φήμην τοῦ τῶν ἀχαιῶν στρατοῦ παρούσης ἦλθεν ἀφίκετο. ¶ Μετάκλησις, κλῆσις δ᾽ ἑτέρου τινός. ¶ Μετακληθέντων, μεταξὺ πεσόντων, ἢ μεταβαλλόμενοι.

Μετακοίνωνον, κοινωνόν.

Μετακοκκώ. ἡμέραι μεθεόρτων ὃ ἑορτὴ οὐκ ἔστι.

Μετακόνδυλοι, τῶν κονδύλων. τῶν μεταξὺ τῶν κονδύλων.

Μετακύμιον, τὸ μεταξὺ τῶν κυμάτων. ¶ Μετακύνειον, φοινικόν. ¶ Μεταλαβεῖν, μεταλαχεῖν, μελε-

ἀποφθητικοί. ¶ Μελλητιᾶν, τὸ μέλλειν.
Μ ελλίρην, μελλέφηβος. ¶ Μελλόνυμφος, μελλονυμφίος. ¶ Μελλονικιᾶν, ἐπὶ βραδύνς καὶ μελλητὰς ὁ νικίας ἐλέγετο. ¶ Μελλόντων, μελετώντων.
Μ ελλόπαις, ὁ ἀπὸ δέκα ἐτῶν, προκόπτων παῖς τῇ ἡλικίᾳ. ¶ Μελεδωνοί. φροντίδες, ἐπίτροποι.
Μ ελωθεσία, ἡ τῶν μελῶν θέσις.
Μ έλος, μέλημα, ἢ μέρος τοῦ σώματος, ἢ ἦχος ᾠδῆς. ᾆσμα. ῥυθμός. ἀλαλαγμός. ¶ Μέλπει, ᾄδει, παίζει, ὑμνεῖ. ¶ Μέλπεται, τέρπεται, ᾄδει καὶ τὰ ὅμοια.
Μ έλπεσθαι, τὰ αὐτά. ¶ Μέλπει, ἀλαλάζει ἑορτάζει καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μέλπηθρα, ὠσπαράσματα, παίγνια. ἑλκύσματα. καὶ μέλπηθρα κυνῶν ὁμοίως
Μ ελπῳδοί, παίγνια μελπόντων ὑμνοῦντες ᾀδόντων.
Μ έλπων, ᾄδων ὑμνῶν. ¶ Μέλτεδα, ἐσθίει.
Μ έλω ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί. ¶ Μελῳδία, εὐφωνία.
Μ ελῳδοῦσι, μετ' ᾠδῆς ὑμνοῦσιν.
Μ ελώμεθα, μελησάτω ἡμῖν. ¶ Μέλων, ἀρέσκων.
Μ εμάασι, προθυμοῦνται. ¶ Μεμάθητι, φυλάσσεσθε.
Μ* εμαίνα, ἢ μεμαλυσμένα ἀληλιμμένα.
Μ εμακυῖα, μεμυκυῖα. βληχωμένη. φωνοῦσα. βοῶσα.
Μ εμαλισμένοις, μεμαλαγμένοις, ἢ παραφρονοῦντας μαινομένοις. ¶ Μεμάμεν, προθυμεῖσθαι, ἐπιθυμεῖν, βούλεσθαι, σπεύδειν, πεποιθέναι.
Μ εμαρπώς. εἰληφώς, ἡρπακώς. ¶ Μεμάσομαι, ἐκπιάζωμαι. ¶ Μεμάσσων, μετ' ὁρμῆς, διορχόμενος προθύμως. ¶ Μεμαχημένη, ἀπηχημένη.
Μ εμαώς, ὁρῶν, θέλων, σπεύδων, προθυμούμενος πεποιθώς. ¶ Μεμαῶτες, προθυμούμενοι. θελόντων, σπεύδοντες, προθυμούμενοι πεποιθότες ἐπιθυμούντων.
Μ εμαῶτας, προθυμουμένου καὶ τὰ ὅμοια.
Μ εμβλάσκει, συνδύσκει. ¶ Μέμβλεται, μέλλει, φροντίζει, ἐπιμελεῖται. περαίνεται.
Μ έμβλεσθαι, φροντίζειν, καὶ τὰ ὅμοια.
Μ έμβλειν, ἐφρόντιζεν. ¶ Μεμβλὶς Μῆλος ὁ νῆσος.
Μ εμβλωκότων, τυχόντων. ¶ Μεμβλοκανιάζω, οἴχομαι ἔξω τοῦ βίου εἰμί. ¶ Μέμβλωκε, πάρεστι μεμόλοκεν ἐλήλυθε παραγέγονε. ¶ Μεμελημένως, πεπονημένως. ¶ Μέρμερα, μερίμνης ἄξια μέρμερα. ¶ Μεμεστωμένοι, πεπληρωμένοι.
Μ έμηκε, βοᾷ, μέμυκε, κραυγάζει. ¶ Μεμηκυῖαι, φθεγγόμεναι, βληχώμεναι. ¶ Μεμηκώς, κεκραγώς.
Μ έμηλεν, ἐν ἐπιμελείᾳ ἐστὶν ἢ φροντίδι.
Μ εμήλω, φροντίζω. ¶ Μεμήλωνται, σεβασμμένοι εἰσίν. μήλωθρα γὰρ τὰ βάμματα. ¶ Μεμηλώς. ἐπιμελῶς φροντίζων. ¶ Μεμιασμένα, μεμολυσμένα μεμιγμένα. ¶ Μεμισθωκότα, μισθῷ καμόντα.
Μ εμίχθων, μεμιγμένοι ἴσαν. ¶ Μέμνησο, μνημόνευε.
Μ έμνων, ὁ ὄνος. ¶ Μεμνόνεια, τὰ ὄνεια κρέα.
Μ εμογημένος, μετὰ κακά του κεκοπιακώς.
Μ εμοιραμένη, κληρωσμένη.
Μ εμολυσμένα, καὶ τεθρασμένα, ἢ πεφυρμένα.
Μ έμονε. θέλει, ὁρμᾷ. καρτερεῖ. προθυμεῖται, ἢ προσθυμῶθη. ¶ Μεμονωμένος, ἐγκαταλελειμμένος.
Μ εμονώς. ὡρμηκώς. ἐπιθυμῶν. προθυμούμενος.
Μ εμορημένον, ἠσκημένον, πεποιημένον.

Μ εμορυχμένα, μεμολυσμένα μυσαρά. μεμολυσμένα ἐρρυπωμένα. ἠσβολημένα. μεμορωμένα ἅπαντα.
Μ εμόσει, μολύνει. ¶ Μεμυλωμένα.
Μ εμυδότος, ῥέοντος. ¶ Μεμύημαι, πεπείραμαι.
Μ εμυθῆσθαι, εἰρῆσθαι. ¶ Μέμυκε, σιγᾷ, συνέχει, τέθνηκεν. ¶ Μυκᾶται, τέθνηκεν, αἴσχυνται ἐψόφηκεν. ¶ Μεμυκήκασιν, ἐφώνησαν.
Μ εμυκότα, βοῶντα. φωνοῦντα. ἀνοικτὸν ἔχοντα στόμα, βοῶντα, μεμύκωται, πεπύκνωται.
Μ εμυκότων, πεπυκνωμένων. συνεστραμμένων.
Μ εμύλλικε, διέστραπται. συνέστραπται.
Μ εμυωμένων, μεμυκότων. ¶ Μέμφεται, αἰτιᾶται, ἐξουδενεῖ. καταγινώσκει. ¶ Μέμφωλος, αἱ τῶν πλείων ψογαί. ¶ Μεμφώλη, μέμψις.
Μ έμψις, κατάγνωσις. ¶ Μεμψίμοιρος, μεμφόμενος τὸ ἀγαθόν, ἢ φιλέγκλημον, ἢ φίλαιτιος.
Μ εμωμημένον, καταπεφρονημένον.
Μ ενάσσει, μολύνει. ¶ Μένεα, μολυσμός.
Μ ενεαίνει, βούλεται θυμοῦ καὶ ὀργῆς ἐμπίπλαται, προθυμεῖται, λειποψυχεῖ. ¶ Μενεαίνειν, τὰ αὐτά.
Μ ενεαίνων, προθυμούμενος, καὶ τὰ ὅμοια.
Μ ενεδήιος, αὐθαίρετος μένων ἐν τῇ μάχῃ.
Μ ενεκτύπος. ὁ μὴ ψοφοδεής. ¶ Μενέλεως, μενέλαος.
Μ ένεος, θυμοῦ δυνάμεως ἢ ὀργῆς.
Μ ενεπτόλεμος, κατὰ πόλεμον ὑπομονητικὸς κατὰ τὴν μάχην, ὁμοίως καὶ μενεχάρμης.
Μ ενέτην, ἔμενον δυϊκῶς. ¶ Μενέων, δυνάμεων, προθυμιῶν. ¶ Μενθηρίσαι, φροντίσαι.
Μ ενθηρεῖ, μεριμνήσει, διατάξει.
Μ ενθήραις, μερίμναις. ¶ Μέννης, μένε κύριε.
Μ ενοεικέα, πολλὴν προσηνῆ, δαψιλῆ.
Μ ενοεικέα ἄκρατον. ὃν τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἁρμόζοντα.
Μ ενοινᾷ, φροντίζει, μεριμνᾷ, προθυμεῖται, ὀρέγεται.
Μ ενοίνας, φροντίσας, καὶ τὰ ὅμοια.
Μ ενοινᾶ, προθυμεῖται. φροντίζει, βούλεται.
Μ ενοίνησε, προεθυμήθη, καὶ τὰ ὅμοια.
Μ ενοινήσωσι, προθυμηθῶσιν. ¶ Μενοινής, πρόθυμος φροντιστής. ¶ Μένος, ἰσχύς. δύναμις. ὀργὴ τόλμα βία. θυμός. λῆμα, νοῦς ψυχή. ¶ Μενοσθένιος, πόλεμος
Μ ενοῦν, τοιγαροῦν μέντοιγε καὶ μὲν οὖν γε σύνδεσμοι.
Μ ένρα, ὡς δή. ¶ Μεντιόχην, χλανίδα. ¶ Μενωνίδαι τῶν δυφήμων ἐκ μένωνος ἰδίων. τινὲς δέ φασι τὸν μένωνα διασπαρακισθῆναι. ¶ Μέρα, ὄμματα.
Μ εραὶ, ποταμός. ¶ Μέρηζε. ἀθρόως ἔθει.
Μ έρδει, κωλύει, βλάπτει. ¶ Μέρεια, φυλῆς μέρος ἐκ δεκατειάδων συνεστώς. ¶ Μερθεῖσα, στερηθεῖσα, ἀμερθεῖσα. ¶ Μεριδάρχας, μεριτάς.
Μ ερίζειν, διανέμειν μεριστικῶς. ¶ Μεριμνηταί, οἱ φιλόσοφοι. ¶ Μέρμερα, χαλεπά. δεινά. φροντίδος ἄξια. ¶ Μερμέρω, φροντίζω. ¶ Μέρμηρα, ἡ εἰς ὕπνον καταφορικὴ φροντίς. ¶ Μερμῆραι, φροντίδες. βουλαί. μέριμναι. ¶ Μερμήριζεν, ἐμερίμνα, ἐβουλεύετο. ¶ Μερμήρικοι, οἱ πειραταί.
Μ ερμερίδης, μερμέρου υἱός. ¶ Μέρμιθα, μέρμιθον, σπαρτίον. λεπτὸν σχοινίον. ἢ ἀργυροῦν δεσμόν.
Μ έρμνης, τριόρχος. ¶ Μερόπων, μεριστικῶν.

ἢ αἱ λεπναὶ καὶ ἰσχυραὶ καὶ λειλαί. ¶Μέλαιος, ἄθλι
ος μάταιος. ¶Μελαίνις, ἀθλίοις ματαίοις.
M έλακες, νεώτεροι. ¶Μελάμβιος, σκοτεινὸς τὸν βί
ον ἢ ὁ μελανός. ¶Μελαμβίου, σκοτεινοῦ ἢ μελανοῦ
τὸ βίον. ¶Μελάμπυλος, πυθὼν ἢ κλῖμα μέγα.
M ελαμπέραμον, σκοτεινόν. ¶Μελάμπυγος, ἀνδρεῖ
ος. τοὺς γὰρ δασεῖς τὰς πυγάς, ἀνδρείους ἐνόμιζον.
M ελάμφυλλος, ὁ σάμος. ¶Μέλανα βροτόν, ἄνομον
ἔρημον, ἀπάνθρωπον. ¶Μελαναίθης, τῶν πυρρῶν
τις οὕτως καλεῖται. ¶Μελανία, βαθεῖαι.
M ελαναύγη, τῇ ῥύσει τοῦ αἵματος. ¶Μελανδενέως,
ἀμπέλου εἶδος. ¶Μελάνδειρος, ὀρνιθάριον ποιόν.
M ελάνδετον, πυκνὸν καὶ μακρόν, τὸ μέλαιναν ἔχον λα
βήν, ἢ τὸ πυκνῶς δεδεμένον· τουτέστι κερατίνη.
M ελάνδετα, μέλαινας ἔχοντα λαβάς. τουτέστι κερατί
νας. ¶Μέλανδρυς, ὁ ἐν τοῖς δένδροις ἀκσούτης. καὶ
ἡ τῶν ξύλων ἐντεριώνη.
M ελάνθει, ἐρυθεία τὰ μελάνθεια. ¶Μελανθές, μέ
λαν. ¶Μελανόφρυς, λασιόφρυς βαθεῖα.
M ελάντατον, μελανὸν κατὰ ἐπίτασιν.
M ελάνυδρος, ἐν βάθει τὸ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ πολύυδρος.
M ελάντιοι, ὄρη, τοὺς μελαντίους σκοπέλους.
M ελαντιμίθης, οἶνος τίς οὕτω καλεῖται.
M ελάντιος, χοιρὰς ἢ χοιράδας, ἤγουν σκόπελοι καὶ ὑός
ναξίου τοῦ πέρου μελάντιος. ¶Μέλας, μελανὸς
βαθὺς ἢ ποταμός. ¶Μέλλει, τήκει ἢ φθίνει
ἐπιθυμεῖ. ¶Μέλλειν, μέλλεσθαι. ¶Μελδόμε
νος, μέλδων τήκων ἐπιθυμῶν φθίνων καὶ τὰ ὅμοια.
M ελέαγρος, ὁ καριχίδης ὄρνις. ¶Μελεαγρίδες. ὄρ
νεις, αἳ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶Μελεαί, ἀσθε
νεῖς, ἢ νωθροί. ¶Μελεδαίνει, φροντίζει.
M ελεδήματα, φροντίδες μέριμναι. ¶Μελεδῶνος.
καὶ μελεδών. φροντιστὴς μεριμνητής. ἐπίτροπος. οἰ
κονόμος, προεστώς. φύλαξ, καὶ μελεδῶνες αἱ φροντί
δες καὶ τὰ ὅμοια. ¶Μελεδωνοί. φροντισταὶ καὶ τὰ
ὅμοια. ¶Μελεδών, ὁ βασιλεύς. ¶Μελεδωνὸς
ὁ φύλαξ καὶ τὰ ὅμοια. ¶Μελέη, ματαία.
M έλει, φροντίζει. ¶Μελίην, τὴν ἐκ μελίας, ὅπερ
ἐστὶ δένδρον. ¶Μελίησι, δόρασι. ¶Μελεϊστί, τὸ
κατὰ μέλος τι κόπτειν. ¶Μέλεος, μάταιος.
M αλθρόν, μαρανττικὸν καυστικόν. ¶Μελετᾷ, ἀσκεῖ
ἐπιμελεῖται. γυμνάζεται. μελέτη γὰρ ἄσκησις καὶ τὸ
μελετάζεσθαι, γυμνάζεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι καὶ τὰ ὅ
μοια. ¶Μελετητήριον, οἶκος ἢ ὄργανον ἐν ᾧ τις
μελετᾷ, ἢ σχολεῖον. ¶Μέλεον, μάταιον, ἀτυχὲς
ἀσυνήθειον κακόν. ¶Μελέων, κρεῶν.
M έλη, τὰ γυῖα καὶ ᾠδὴ καὶ σκεύη. ¶Μεληδών, τήκε
δών, φροντίς, ᾠδή. ¶Μεληδόνες, τηκεδόνες ἐπιθυ
μίαι φροντίδες ᾠδαί. ¶Μέλημα. οὗτινες ἄντις φρον
τίζοι ἀγάπημα. ¶Μελήματα, φροντίδες ματαῖαι.
M ελιρρύτοισιν, ἐν πρώτοις ᾠδαῖς, μελίρρυτον ἡδὺ πρό
τερον. ¶Μελία, δένδρου εἶδος ἀπὸ μελίας ὠκεα
νοῦ ἢ ἄλλοι. ¶Μελίαι, μέλισσαι, ἢ δόρατα, ἢ λόγχαι.
M ελίας καρπός, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.
M ελίζεσθαι, μέλλειν. ¶Μέλιγγας, ὁ λοιπὸ τόπους. θα
λάσσας· παρὰ τὴν μελίαν τὸ ξύλον ἀκούει δὲ ἐκ τοῦ

πρὸ τὴν ναῦν, τινὲς δὲ τὸν αὐλόν, ἢ τὸν διʼ αὐλοῦ μελι
σμόν. ¶Μελίγηκα, ἀκρόδρυα. ¶Μελίγηρυς, εὔ
φωνος. ἡδύφωνος. ¶Μελίγλαυκος, ἡδυόφθαλμος.
M ελισωΐς. οὕτως ἡ λιπαρὰ ἐκαλεῖτο νῆσος, καὶ μία
τῶν ἀφροδίτης θυγατέρων.
M ελιηδόν, ἐπίρρημα, εἰς μικρὰ μέρη καὶ μέλη κοπτόμε
νον. ¶Μελιήνικε, μέλιτι ὅμοιε. ¶Μελίζωρος,
γλυκεῖα. ¶Μελίη, δόρυ. ¶Μελιηδές, μελιτῶδες
ἥδιστον, διὸ καὶ ἐψιλοῦτο. παρόχη τὸ παρὰ τὸ μέλι. ἔ
νιοι δὲ ὡς μέλι ἡδύ. διὸ καὶ ἐδάσυνον. ¶Μελιηδέ
ος, ἡδυτέρου, γλυκυτέρου. ¶Μελιηδοῦς. μελιτώ
δους, προσηνοῦς ἡδέος. ¶Μελίης, δόρατος.
M ελίκιον τὸ μέλι εἶδος δένδρου ὅθεν τὰ μέλιτα.
M ελίκαλι, σκευάσματι βρωτῷ, διὰ τυροῦ. ¶Μελί
κηρα, τὰ ὑπὸ τῶν πορφυρῶν τῶν συντελούμενα ἐμφε
ρῆ κηρίοις ἐν τῇ θαλάσσῃ. ¶Μελικηρίς, εἶδος ἀμ
πέλου καὶ πόα τίς. καὶ πάθος ἔνικμον μελιτῶδες ὑ
γρὸν ἔχον. ¶Μελίλωτος, πόα τίς καὶ λωτοῦ εἶ
δος. ¶Μελίνικος εἶδος ἀμπέλου. ¶Μελίνη, ὁ
σπέρμου εἶδος, ὅμοιος κέγχρῳ καὶ τοῦ πολύποδος τι μέρος.
M ελινοῦσα, κατακύπτουσα. ¶Μελίσματα, ᾄσματα.
M έλισσα, ὀβολός, ὅς ἐστι μέρος δραχμῆς. ¶Μελισ
σαῖος, ὁ ζεύς. ¶Μέλισσαι, αἱ τῆς δήμητρος μύστιδες.
M ελισσάων, μελισσῶν. ¶Μελίσσιον, τὸ σμῆνος.
M ελισσέμεν, πραΰνειν, παρεῖναι παρηγορεῖν. πρὸς ἡδονὴν
λέγειν. ¶Μελισσόκρατος ἡ γλυκεῖα ἄλφος, ἢ μέλι
τι κεκραμένη. ¶Μελιστὰ, καλὰ μέλη.
M ελίτεα, ἐδώνια τινὰ διάφορα ἐκ μελίτης τῆς νήσου.
M ελίταινα, πόα τίς. ἣν ἔνιοι μελικτίναν, ἄλλοι με
λισσόφυλλον. ¶Μελιταῖον, κυνίδιον μικρόν.
M ελιτεύς, κάπρος, τὸν τοῦ δήμου μελιτεῦσιν εἶναι, καὶ σὺν
ἀνδρὶ ἀντίκρυς ἐκάλουν ἴσως μὲν διὰ δασύτατα. ἐπεὶ
καὶ ἄρκτον ἀνδρὶ φασὶ πολλαχοῦ. ἴσως δὲ καὶ ὅτι μέ
λανας ἐκέκτητο, ἐν οἷς σῦς ἔτρεφεν.
M ελιτέων οἶκος. ἐν τῷ τῶν μελιτέων δήμῳ οἰκός τις
ἦν παμμεγέθης, εἰς ὃν οἱ ῥαψῳδοὶ ἐμελέτων.
M ελιτήμυδρον. ἡδὺ γλυκύ.
M ελίτια, τὰ βίτια. ¶Μελιτίδης. μωρός τις ἦν.
M ελίτιον, πόμα τι σκυθικὸν μέλιτος ἑψομένου σὺν ὕδα
τι καὶ πόᾳ τινί. ¶Μελιτέζοντα, τὴν χλαμύδα οὕ
τω καλοῦσιν. ¶Μελιτὸν, κηρίον, ὁ τὸ ἑφθὸν γλεῦ
κος. ¶Μελιτόπηλιν, ὥστε τοῦ κρούειν καὶ ψοφεῖν
ἐπάσαντο, πρὸς τὸ προσιέναι μελίσσαις.
M ελιτοῦττα, μάζα, μέλιτι δεδευμένη. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ
μελιτόεσσα. ¶Μελιτοῦντες, πλακοῦντες.
M ελίφρονα, πρόσηνον καὶ ἡδέα, διὰ τὸ γλυκαίνειν τὰς φρέ
νας, καὶ μελίφρων τὸ αὐτό. ¶Μελίφυλλον βο
τάνη τίς. ὃ καὶ μελισσόφυλλον καὶ πράσιον.
M έλκιον, κρήνη, νύμφαι παίγνιον. ¶Μελλέδιος, ὁ
μιθανὸς καὶ μὴ συνιείς, ἢ ὁ μὴ διδασκομένος.
M έλλει, φαίνεται. ἔοικε, δοκεῖ. ἢ μένει. ¶Μελλέτωσαν
ὁ μέλλων αὐτῷ εἶναι. ¶Μέλλετε, ἐοίκατε βρα
δύνετε ὑποστρέψετε. ¶Μελλήσας, ὑποστραφέντος βρα
δύνας. ¶Μέλλειν, βάλλειν μέμφεσθαι. ¶Μέλλησις
βραδυτής. ¶Μελλησμοῦ. ὑποστροφῆς. βραδυτῆτος
M ελλήσω, σπουδάσω, ἢ ὑποστρέψομαι. ¶Μελλητικῶ,

ἀγτιόμεων καὶ φθονερῶς. ἀμέγαρτος δὲ ὁ ἄφθονος.
M εγαχιλῖ, μέγα χίσμα ἐχούσῃ. ¶ Μεγάφρονες, μέ
γαλόφρονες, ἢ μεγάλως ἄφρονες. ¶ Μεγασυρὸς,
εἶδος σταφυλῆς ἐν κνίδῳ. ¶ Μεγαχίσσται, μέγα βο
ῶσι. ¶ Μέγεθος, μεγαλεῖον. ¶ Μεγ' ἔξοχον, με
γάλως ὑπερέχον. ¶ Μεγῆραι, φθονῆσαι, ζηλῶσαι.
M εγήρας, φθονήσας, ζηλώσας, ἐταιρήσας.
M εγηρεν, ἐφθόνησεν. καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μεγήρη, τὰ τίμια
μεγαλόχαρτα. ¶ Μέγ' ἴαχεν, μεγάλως ἴαχεν,
ἤγουν ἤχησεν. ¶ Μεγιστᾶνες, οἱ ἐν ὑπεροχῇ ὄντες:
M εγίστην, μεγάλην. ¶ Μέγιστος, μέγας, ¶ Μέδει,
ἄρχει. ¶ Μεδέοντα, βασιλεύοντα. ¶ Μεδέοντες,
βασιλεῖς. ¶ Μεδέσθαι, μεμελῆσθαι φροντίζειν,
βασιλεύειν. ¶ Μεδέσθω, φροντιζέσθω, βασιλευέ
τω. ¶ Μεδέων. βασιλεύς, ἢ φροντίζων. ¶ Με
δέων, βασιλεύων, παρὰ τὸ μέδειν, ὃ ἐστι προνοεῖσθαι
καὶ πόλις. ¶ Μεδιμναῖον, μέτρον μεδίμνου.
M έδιμνον. μέτρον ὅμοιον, ἢ χοινίκων τεσσαράκοντα ὀκ
τώ. ¶ Μεδίμνῳ, ὅρῳ. ¶ Μέδονται, ἐπιμελοῦν
ται ἄρχουσι βασιλεύουσι. ¶ Μέδοντες. ἄρχοντες
δύο. ¶ Μεδοντιάδαι, οἱ ἀπὸ μέδοντος ἀθήνῃσι.
M έδον, ἐφρόντιζον. ¶ Μεδώμεθα, φροντίζωμεν, ἐμ
βιβαζώμεθα προνοῶμεν. ¶ Μέδων. βασιλεύων, βασι
λεύς. ¶ Μαζὸς, αἰδοῖον. ¶ Μεθείς, ἐάσας.
M εθεις, τοῖς σκεύεσι τοῖς θεατρικοῖς κιθάρᾳ ἢ κύμβα
λον. ¶ Μεθαρμοζόμενος, μετερχόμενος.
M εθεῖναι, ἀφεῖναι. ἐᾶσαι. ¶ Μεθεκτὸς, ἐκ τοῦ μετέ
χειν. ¶ Μεθεταί, ἀμεληταί.
M εθέλκουσιν, μέρος ἔχων. ¶ Μεθέμεν, ἀφιέναι.
M έθεν, ἢ ἐμέθεν ἐμοῦ. ¶ Μεθέντες, ἐάσαντες μὴ θελή
σαντες, ἀμελήσαντες. ¶ Μέθεξιν, κοινωνίαν.
M έθεπε, δίωκε. ¶ Μεθέπει παραγίνεται, ἐπακολουθεῖ,
ζητεῖ, διώκει, ἔρχεται. ¶ Μεθέπεις, παραγίνῃ, καὶ
τὰ ὅμοια. ¶ Μεθεστάναι, μεταβεβλῆσθαι.
M εθέστηκεν, ἀφέστηκε μετῆλθεν.
M έθετε, ἐάσατέ με. ¶ Μεθεψόμεθα, μεριοῦμεν.
M εθήκην, τὸ μεταποιεῖν ἢ μετελθεῖν. ¶ Μεθημό
σύνη, ἀμέλεια. ¶ Μεθήμων, εὔστοχος, συνετὸς προ
δότης ἔμπειρος ἀμελής εἰ. ¶ Μεθῆς, ἐάσῃς, ἀμε
λήσῃς. ¶ Μεθήσει, ἀμελήσει. ἐάσει. ¶ Μέθη, κραι
πάλη. σκότωσις οἴνου ἢ θυμός. ¶ Μεθήσω, ἀφήσω.
M εθίει, ἀμελεῖ, ἀφίκει. ¶ Μεθιεμένους, ἀμελοῦν
τας ἐῶντας. ¶ Μεθιέντα, προϊέμενον. ¶ Μεθί
εται, μετέρχεται. ¶ Μεθ' ἵππων, ἐφ' ἵππων.
M εθίσταται. μεταίρει μεταίρεται. ¶ Μεθίω, ἀμελή
σω. ¶ Μέθλην. τὰ ἄργα. ¶ Μεθόδους, τέχνας.
ἐφόδια. ¶ Μεθόδιον, ὃ ἡμεῖς ἐφόδιον.
M εθοδεύει, μετέρχεται ἢ διέρχεται. ¶ Μεθοδεύσαι
τοσκην. διελθεῖν τοσαύτην. ¶ Μεθοδίτας, τεχνίτας.
M εθ' ὁδὸν, ἐν ἴσῳ τῷ καθ' ὁδόν. ¶ Μεθομίλεον, ὁμί
λουν ἂν ἡμῖν, ἢ συνανεστράφην. ¶ Μεθόπιον, μέρος
τι τοῦ καλουμένης ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων τετραλυφίου.
M εθόπωρον, ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν ἤγουν ὁ μετὰ θέρος.
M εθορίζει, μετέχει. ¶ Μεθόριον, τὸ μεταξὺ τῶν ὁρί
ων. τὸ διαχωρίζον τοὺς δύο τινῶν ὅρους.
M εθορμηθῆναι, ἐφορμηθῆναι. ¶ Μεθορμίζεται, με

τάγεται ἀπὸ ὅρμου εἰς ὅρμον. ¶ Μεθορμιζόμενος,
μετερχόμενος. ¶ Μεθορμίσασθαι, μεταγαγέσθαι.
M έθη, οἶνος, ὅθεν τὸ μεθύσκεσθαι.
M εθύει, πεπλήρωται. ¶ Μεθυθείδος, εἶδος μικρῶν
ὀρνίθων. ¶ Μεθύουσα, ἀλοιφὴ διάβροχος τῷ λί
πει, οἷον πεπληρωμένη ἐλαίου. ¶ Μεθύσην, εἶ
δος ἀμπέλου. ¶ Μεθύσκομαι, πληροῦμαι.
M εθυστάδης, ὡς οἰνόπληκτος μεθυστάδης αἵμασιν.
M εθύουσαι καὶ εἰς αἵμασι συνιοῦσαι. οἷον, τὸ πλῆθος λέ
γεσθαι ἀπέβαλον. ἢ αἱ βαρυνθεῖσαι ὑπὸ μέθης οὐκέ
τι πλῆθος εἶχον. ¶ Μεθύων, ἀπὸ οἴνου μεθύων.
M εθώνη, πόλις θεσσαλίας καὶ πατρίς.
M εθῶμεν, ἀφῶμεν, ἀμελήσωμεν. ¶ Μειαγωγὸς. οὕτως
ἔλεγον τὸ εἰσαγαγεῖν τὸ ἱερεῖον τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῶν
ἐγγραφομένων εἰς τὰς φράτρας. ¶ Μειδήσειν, ἐμει
δίασεν, ἐγέλασεν. ¶ Μειδιᾷ, γελᾷ.
M ειδίασμα, γέλως. ¶ Μειδιθῶν. γελῶν. ¶ Μεῖδος
μείδημα γέλως. ¶ Μειζῶντες, μύοντες λαλοῦντες.
M ειλαίνει μελανεῖ. ¶ Μειλεῖν, ἀρέσκειν. ¶ Μειλι
νον, μελέϊνον ἐκ ξύλου τῆς μελίας δόρυ. ¶ Μείλια
M ειλίγματα, χαρίσματα, ἀρκέσματα, δῶρα, καὶ ἡ
προίξ. ¶ Μείλινον, μείλιγμα. λέγει δὲ τὴν προί
κα τὰ χαρίσματα. ¶ Μειλικτήριος, θυμηδητικός.
M ειλίσσει, φιλοφρονεῖ. προσάγει. ¶ Μειλισσέμεναι
προσηνῆ κεχαρισμένα πράττειν. ¶ Μείλιχα, ἡδί
στα, γλυκέα. προσηνῆ. ἐπιεικῆ. ¶ Μειλιχίῳ, γλυκεῖ.
ἡδεῖ. ¶ Μειλίχιον, πρᾶον καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μειλι
χίη, ἱκετεία. ¶ Μειλίχιος, πρᾶος, συνετός. ἡδύς,
προσηνής. ¶ Μειλιχόμητις. ἡδύς. πραΰγλωσσος,
ἡδύγλωσσος, ἡ διὰ, πραΰνοος. ¶ Μιξοβάρβαρος, οὔτε
βάρβαρος οὔθ' ἕλλην, ἀλλ' ἀμφοτέρων μετέχων.
M εῖον, μικρόν. ἔλασσον ἔλαττον ¶ Μειονεκτεῖ, τὸ ἧτ
τον φέρει. ¶ Μειονεκτεῖται, ἐλαττοῦται.
M ειονεκτούμενοι, ἐλαττούμενοι ¶ Μειόφρων, ἐλαφρὸς
καὶ ἐλάττων φρενῶν, ταλαίπωρος.
M εῖρακα, τὴν νέαν γυναῖκα. ¶ Μείρακες, νέοι νεώτε
ροι γενναῖοι. ¶ Μείρεο, μερίζου. λάμβανε. λάγχανε
M είρεται, στέρεται. κληροῦται, μερίζεται. ¶ Μεῖραξ,
παῖς. ¶ Μεῖστον, ἐλάχιστον. ¶ Μειόνων, ἐλαττό
νων. ¶ Μείων, ἐλάσσων, μικρότερος. ¶ Μελάγ
κορυφοι, οἱ ἀποκεκρυμμένοι. ἄμεινον δὲ νοεῖν, οἱ ἄνθρω
ποι. ¶ Μελαγκορύφους, μοιχούς. τοὺς γεννητικοὺς
ἀνθρώπους. ¶ Μελάγκρασις, ὀξύσχοινος, ἢ τὰ ἄκρα
μελανίζουσα. ¶ Μελάγχιτον, μεγάλῳ δράματι
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων οἷον ἀκμαζόντων. ¶ Μελάγχλαι
νος, ὁ δαυγής. ¶ Μέλαθρα, οἰκίαι. ὑπέρθυρα. δο
κὸς δὲ καὶ ἡ δάπεδος. ¶ Μέλαθρον, οἴκημα καὶ τὸ
τῶν γυναικῶν μόριον. ¶ Μελαθρόφιν, ἐκ τῶν δο
κῶν τῆς στέγης. τῶν μελάθρων, τῶν δοκῶν τῆς στέγης.
M ελάθρων λῶβαι, τῶν οἴκων αἱ βλάβαι.
M έλαιναν. βαθεῖαν, μέλαινα βαθεῖα. ¶ Μελάνων,
μελανῶν, καὶ ὀδυνάσων ὀδυνῶν μελανοποιῶν, ἐπεὶ κα
ταφεῖς ποιοῦσι τοὺς πάσχοντας.
M έλαιναι, νῆες αἱ βαθεῖαι καὶ πισσόχριστοι.
M ελαίνῃσι, βαθεῖα ἐγένετο.
M έλαιναι, φρένες αἱ βαθεῖαι καὶ ἀπαθεῖς καὶ πυκναί,

ἐλαίας φύλλου τὸ μέρος. ¶ Μαχαλᾶν δὲ τοῖς λευκίνοις σχοινίοις τὰς ἀγκύρας χαλάσαντας, περὶ δὲ ναῦς κυεῖ τὴν λίθον περιθεῖναι. ¶ Μαχαμνὸν, φοινίκινον πλέγμα. ¶ Μαχάλιον, κάνεον φοινίκινον, μαχάλη γὰρ ἡ τοῦ φοίνικος ῥάβδος ἢ σχοινίον.

Μαχαλίσματα, φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰς ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλῖναι, ἀκρωτηριάσαντες τὰ μόρια τούτων, οἷον ὦτα, ῥινῶν, καὶ ἐρείσαντες ἐκρέμων ἐκ τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μαχαλῶν. καὶ * τούτων ἐπιτιθέμενα ὑπὸ τὸν ὦμον κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις.

Μαχαλιστὴρ ὁ διὰ τῶν μαχαλίων δεσμὸς τοῦ ἀποξυνέου, τὸ αὐτὸ καὶ μαχαλίς. ¶ Μαχαλισθῆναι, αἰωρηθῆναι ἐκ τῶν μαχαλῶν. ¶ Μαχαλόττει, ὑπὸ κόλπον καὶ ὑπὸ μάλην φέρει. ¶ Μαχαλὸν, τὸν χιτῶνα. ¶ Ματιάζει, διατρίβει χρονίζει.

Ματιολοιχός. ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος.

Μάταιος, ἠλίθιος, τάλας. ¶ Ματαίαν, τάλαιναν, ἠλίθιον. ¶ Ματαίοισι, ταῖς ματαιότησιν. ¶ Ματαΐζει, μωραίνει. ¶ Ματᾶν. ματαΐζειν. ¶ Μάταμ, ὁ λύγξ, ἔνιοι δὲ, ματακὸς ὁ ματακόν. ¶ Μάταρος, στέφανος μεμυρισμένος.

Ματεῖ, ζητεῖ. ¶ Ματὴρ, ἐπίσκοπος. ἐπιζητεῖ, ἐρευνητής. ¶ Ματρίοις, τοῖς ἀβελτέροις. ¶ Ματηρεύειν, ματεύειν, ζητεῖν. ¶ Μάτησιν, ἀποτυχεῖν, μάταιόν τι ἐπράξεν, ἠμέλησεν, ἀπέχειν. ¶ * Ματήγγεον, ἑάλωσαν, ἀλῶσιν, ἀποτύχωσιν. ¶ Ματία, μ[illegible] τυθία. ¶ Ματίῃ, ματαιότητι, μάτιον γὰρ τόνῳ ὡς βέλτιον, τὸ μικρὸν καὶ ὀλίγον καὶ μάταιον, οἱ δὲ [illegible] μάτιον. ¶ Ματὶς, μέγας, τινὲς δὲ τοῦ βασιλέως.

Ματίσαι, ματεῦσαι, ζητῆσαι. ¶ Μαζεξενίοις, τοῖς νόθοις παῖδας. ¶ Μαζύλλιον, τόπος τῶν πορνείων, τουτέστι πορνεῖον, ὅπου οἱ μαστροποὶ ἦσαν μαυλιστὰ διέτριβον. ¶ Ματθαῖος. δεδωρημένος, ματθίας δὲ δῶμα θεοῦ. ¶ Ματτάβας, ἀπορῶν.

Ματταβεῖ. περιβλέπει. ἀδημονεῖ. ¶ Μάτταβος, ὁ μωρός. ¶ Ματταβόμενος, μέλλων ἀποκνῶν.

Ματύαι, γνάθοι. ¶ Ματτύης, ἡ μὲν φωνὴ, μακεδονικὴ, ὄρνις, καὶ τὰ ἐκ τοῦ ζωμοῦ αὐτοῦ λάχανα περιφορήματα. ¶ Μὰ τὼ θεὼ, οὐ μόνον γυναῖκες ἀλλὰ καὶ ἄνδρες ὤμνυον. ¶ Ματῶν, ματαιοπραγῶν, ἢ μάτην ποιῶν. ¶ Μαῦδιν, λαορμίον. ¶ Μαυκυρὸν, τὸ χλιαρόν. ¶ Μαυρὶς, μάχαιρα καὶ ἡ μισθῷ τι ποιοῦσα. ¶ Μαυλιστήριον παρ᾽ Ἱππώνακτι λύδιον λέμισμα. λεπτόντι. ¶ Μαῦρον, τὸ ἀμαυρὸν ἀσθενὲς ἢ μωρόν. ¶ Μαύσωλος, ὄνομα δυνάστου.

Μάχαιρα, ξίφος καὶ παραζώνη, καὶ οἷς ἀποκείρεται τὰ πρόβατα καὶ ζῶα ἑρπετὰ πολύποδα. ἴουλος καὶ ἐργαλεῖον τεκτονικόν. ¶ Μαφρὼν, διάνοιαν.

Μαχαιροδέτης, ἐν τοῖς ὁπλισμοῖς καταληπτέρ.

Μαχᾶν αὐτὶ τοῦ θέλειν μάχεσθαι. ¶ Μαχάτας, αὐτίπαλος. ¶ Μάχη ἐπιμέλεια κείρει, τὰ περὶ τῆς μάχης βουλεύματα κολοβεῖ, καὶ ἀποκείρει ἢ κωλύει.

Μαχητὴς, στρατηγός. ¶ Μαχεσαμένου, μαχεσάμενοι δυνατοί. ¶ Μαχλάδα, πόρνην.

Μαχλάδας, πόρνας. ¶ Μάχλης, ἀκρατής. πόρνος.

Μαχλὶς, ἑταίρα πόρνη. ¶ Μάχλος, ἀκρατὴς, καταφερὴς, πόρνος. ¶ Μαχλοσύνη, ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια καταφέρεια, ἀκολασία, πορνεία. ¶ Μαχλῶντες, πορνεύοντες. ¶ Μαχλοίων, κρομμύων.

Μαχλυίωνας, τοὺς αὐτομόλους αἰθίοπες οὕτω καλοῦσιν.

Μάψ, μάτην ματαίως. ¶ Μαψαῦραι, αἱ μάταιαι ἄμμοι ἢ κοῦφαι πνοαί. ¶ Μαψίδιον, μάταιον δι᾽ ἀτελὲς χαλεπὴν λεινόν, ἑκούσιον.

Μαψιδίως, ματαίως. ¶ Μαψίφρονες, ματαιόφρονες.

Μάψωτος, μάταιος. ¶ Μαψώπω, ματαίου.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Μέγα, μεγάλως πολύ. ¶ Μεγαβύζοι λόγοι, μεγάλοι ἀπὸ τοῦ προέδρου βασιλέως, οἱ δὲ βαρβάροις, καὶ οἱ ἐπὶ ἀρτέμιδος, ἱερεῖς. καὶ οἱ στρατηγοὶ τοῦ προέδρου βασιλέως μεγάβυζοι.

Μεγαδικαστήριον ἐν ᾧ τὰς δημοσίας ἔκειντο δίκας.

Μεγάθυμοι, μεγαλόψυχοι γενναῖοι. θυμὸς γὰρ ἡ ψυχὴ γενναῖοι. ¶ Μέγακεν, μεγάλως ἄρ.

Μεγακήτεα, μεγάλην περιαγώγως. ἢ μεγάλως κοῖλον ἢ μέγα θηρίον, ἢ μέγα κῆτος. ¶ Μεγαίρειν, φθονεῖν ζηλοῦν στερίσκειν. ¶ Μεγαίρω. φθονῶ.

Μεγ᾽ ἴαχον, μεγάλῃ φωνῇ ἀνέκραγον. ¶ Μεγαλαυχεῖ, σεμνύνεται καυχᾶται. ¶ Μεγαλήγορος, μεγάλως λέγων. ¶ Μεγαληθὸς, ἀριστοφάνης ἐπὶ τὴν βροντήν. θρακία γὰρ ὁ θεός. ¶ Μεγαλάνδρες, μεγάλοι ἄνδρες. ἢ μεγάλοι κατὰ τὴν ἀνδρείαν, ἢ πολυανδροῦντες. ¶ Μεγαλαλκὴς, μεγαλοσθενής.

Μεγάλαυχος, μεγαλόφρων, μεγαλόψυχος. ¶ Μεγάλην κλεῖδα θυρῶν, ὅλον τὸ θύραμα. τινὲς δὲ μοχλόν. ¶ Μεγάλη νόσος, ἡ ἐπιληψία. ¶ Μεγάλης διίλης, οἷον ὀψίας. ¶ Μεγαλήτορος, μεγάλου.

Μεγαλήτορι, μεγαλοψύχῳ ὑπερηφάνῳ. ¶ Μεγαλήτωρ, μεγαλόψυχος. ¶ Μεγάλ᾽ ἦχε, μεγάλως ἦχησεν. ¶ Μεγαλίζεο, μεγαλύνου. καυχοῦ ἢ ὑπερφυσιώθης. ¶ Μεγαλίζομαι, μεγαλύνομαι.

Μεγαλεῖον, μύρον. μέγεθος ὕψος. ¶ Μεγαλομερῶς, μεγάλως. ¶ Μεγαλομήτηρ, ἡ διὰ μικρὸς μήτηρ.

Μεγαλόνοια, ὑπερηφάνεια σύνεσις. ¶ Μεγαλοπρεπὴς, μεγαλοφανής. ¶ Μεγαλουργίας, μεγάλας ἐργασίας. ¶ Μεγαλορρήμων, ὑπερήφανος μεγάλα λαλῶν. καὶ μεγαλορρημοσύνη. ¶ Μεγαλόφρων, μεγαλόψυχος. ¶ Μεγαλοφυΐας, μεγαλονοίας.

Μεγαλοφυέστερος, μεγαλόφρων. ¶ Μεγαλοψυχία, μεγαλαυχία. ὑψηλοφροσύνη. ¶ Μεγαλώνυμον, μεγαλόδοξον. ¶ Μεγάμυκος, μεγαλομυκήτης, ὁ ὄνος. ¶ Μέγαρα. οἱ μὲν, τὰς καταγείους οἰκήσεις καὶ βάραθρα οἰκία ἢ θεῶν οἴκημα. τινὲς δὲ κατασίτους οἰκήσεις, ἢ πόλιν. ¶ Μεγαρέων δάκρυα. διὰ τὸ πλεῖστα φύεσθαι ἐν τῇ μεγαρίδι σκόροδα καθάπερ φάρον. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων. ¶ Μεγαρίζοντες, λιμώττοντες, μεγάλα λέγοντες. ¶ Μεγαρικαὶ σφίγγες, καλλίας πόρνας τινὰς οὕτως εἴρηκεν. ¶ Μεγάροις, οἴκοις.

Μεγάροισιν, ἐν οἴκοις. ¶ Μέγαρον, πολυτελὴς οἶκος. ἢ ὑπερῷον. ¶ Μεγάρσης, φθόρος. ¶ Μέγιστος

τοῦ παλλίας ἱστορεῖ. ¶ Μανία, ὀργή, θυμός, κόρος.
Μ ανὸν, ἀραιὸν, μικρὸν, ὀλίγον χαῦνον.
Μ ανοστήμοις, ἀραιοστήμοις. ¶ Μανότης, ἀραιότης.
Μ ανότατον, ἀραιότατον. ¶ Μαντευόμενος, χρησμῳδοῦντων. ¶ Μαντινέα, πόλις ἀρκαδίας.
Μ αντὶς, ὅθεν τοῖς κήποις βάτραχος, ἢ εἶδος ἀκρίδος.
Μ αντοσύνη, μαντεία. ¶ Μάννυ, μικρόν. ἀθαμᾶνες.
Μ άνυζα, μονοκέφαλον σκόροδον. ὅπερ ἔνιοι μαμμύζαν.
Μ άνωσον, τὰ μάκιστα δήλωσον. ¶ Μανῶν, ἀραιῶν.
Μ απεῖ, πτεῖ. ¶ Μαραναθὰ, ὁ κύριος ἦλθεν, ἢ ἴδον τὸν κύριον. ¶ Μάραινα, μάστιξ. ῥάβδος. γαυρία.
Μ άραγνα, γῆ ταυρεία. ¶ Μάραθοι, οἱ ἀπόκρημνοι τόποι. ¶ Μαραθὼν, δῆμος τῆς ἀττικῆς. ὅθεν καὶ ποιητὴς ἦν μαραθώνιος. ¶ Μαραίνεται, μαίνεται.
Μ αραίποις, μεμαρασμένος τοὺς πόδας.
Μ αράξας, μὴν ὁ ἀπηλαῖος. ¶ Μαράσαι, κύνδυ ὄρνιθες. ¶ Μαργᾶ, μαργαίνει. ὑβρίζει. ἐνθουσιᾷ μαίνεται. ὕβρεις γὰρ αἱ μάργαι. ¶ Μαργαινόμενος, λυσσῶν. ὑβρίζων. λυσσὸς γὰρ ὁ μαργός.
Μ αργαρίσκον, πινακίσκον. ¶ Μαργίτης, μωρός τις, ὃν μὴ εἰδότα μῖξιν γυναικός, καὶ γυνὴ προτρέπεται αὐτόν. ¶ Μαργιζόντων, λυσσώντων. ¶ Μαργίτης, μωρός τις. μαινόμενος. ¶ Μαργιστάτην, ἐπιμανεστάτην. ¶ Μαργίτου, ἄφρονος. μωροῦ.
Μ αργοῖς, μαινομένοις ὑβρισταῖς. ¶ Μαργώντων, μαινόμενοι. ¶ Μάργος, μαινόμενος, ὑβριστής.
Μ αργῶσαν χέρα. μαινομένην χεῖρα. ¶ Μαρεώτης, εἶδος ἀμπέλου. ¶ Μαρίγη, λαμβάνει. ¶ Μαριμαλλᾶ. ἀμφιπονεῖ. στρατεύεται. ¶ Μαριανδυνός, θρῆνος, δαιμονίως γὰρ οὗτοι τοὺς θρήνους ἀπολέζουσιν. ἄλλοι εἶδος αὐλοῦ, τὸ θαυμαστικῶς τὸν μαριανδυνὸν ὡς λιτυέρσην. ¶ Μαριδρουνίζεις, εἰρωνεύεις.
Μ αριζεὺ, λίθος τίς. ὃς ἐπισταζόμενος ὕδατι καίεται.
Μ αρίειν, ὀχλεῖσθαι πυρέττειν. ¶ Μαρικᾶν, κίναιδον, οἱ δὲ ὑποκόρισμα παιδίου ἄρρενος βαρβαρικοῦ.
Μ αρίλη, ὁ χνοῦς καὶ τὸ λεπτὸν τῶν ἀνθράκων.
Μ αριλοκαυτῶν, ἀνθρακευτῶν. μαρίλη γὰρ τὸ ἀπόψημα τῶν ἀνθράκων. ¶ Μαρίν. τὴν σῦν κριτῶν.
Μ αρῖνος, καθαρὸς ἰχθύς. θαλάσσιος καὶ ὄνομα κύριον.
Μ αριὸν, εὔπλοια. ¶ Μαριστὸν, ἓξ κοτύλας. καλεῖται δὲ ὁμωνύμως καὶ τὸ μακρὸν πεδίον.
Μ αριτεῖον, τὸ ὑδία. ¶ Μαρκὰς, μακάριος εὔμοιρος.
Μ άρκος, ἐντολή. ¶ Μαρμαίρει, λάμπει ἐνθουσιᾷ.
Μ αρμάραι, αἱ τῷ ἐρυθροδάνῳ βεβαμμέναι.
Μ αρμάρμενον, λευκὸν λαμπρὸν ἄνθος. ¶ Μάρμαρα, λαμπρὰ ξεστή. ¶ Μαρμαρόεντα, λάμποντα. ¶ Μάρμαρ, στερεόν. ¶ Μαρμαίροντα, λάμποντα. ¶ Μαρμαρέην, λαμπράν. ¶ Μαρμαίρουσι, λαμπηδόσι. ¶ Μάρμαρος, λευκὸς λίθος.
Μ αρμαρυγαὶ, αἱ συνεχεῖς τῶν ποδῶν κινήσεις ἢ λαμπηδόνες. ¶ Μαρμαρυγὴ, φῶς ἀστραπῆς βῆμα πήδημα λαμπηδὼν κίνησις ποδῶν συνεχὴς αὐγὴ ὀφθαλμοῦ.
Μ αρμαρυκᾶ. ἀπὸ τοῦ μαρμαίρων. ¶ Μαρμάρω, λιθοποιῷ. ¶ Μαρμάρω ὀκρυόεντι λίθῳ τραχεῖ.
Μ άρμαρα, λαμπρά. ¶ Μαρμαίρον, λαμπρόν.
Μ αρνάμενοι, μαχόμενοι. ¶ Μάρναται, μάχεται ἐν πο-

λέμῳ. ¶ Μάρον, ὄρος, καὶ πόα. ¶ Μάρπτει, καταλαμβάνει συνελάμβανε. ἢ μάρπτει ὁμοίως.
Μ αρπτήσῃ, καταλάβῃ. ¶ Μάρπτοντα, κρατοῦντα.
Μ άρπτις, ὑβριστής. ¶ Μαρρὸν, ἡρακλεῖον σιδηροῦν.
Μ άρσεται, κτήσεται. ¶ Μαρσίππιον, βαλάντιον. φασκώλιον. ¶ Μαρσίπποι, οἱ γαστρίμαργοι, ἢ σάκκοι. ¶ Μαρτυρίαι, βουλήσεις. ¶ Μαρτυρίησι. βουλήσεσιν, ἐντολαῖς. ¶ Μαρτύρομαι, ἐπιφωνοῦμαι. ¶ Μάρτυρ, μάρτυς. ¶ Μαρυκᾶσθαι, ἀναπέμπειν τὴν τροφὴν, καὶ πάλιν αὐτὴν ἀναμασᾶσθαι.
Μ αρυκῶνται, ἀναμασῶνται. ¶ Μάρψαι, συλλαβεῖν καταλήψεσθαι. ¶ Μάρψεια, καταλήψεται. ¶ Μάρψω. καταλάβω.
Μ άσης, πόλις. ¶ Μασᾶσθαι, ἅψασθαι καθαίρει.
Μ άσθλη καὶ μάσθλης, δέρμα ἢ ὑπόδημα φοινικοῦν καὶ ἡνία. διφθέρα. ¶ Μάσθλη. τὰς τμητὰς ἡνίας καὶ γὰρ ἡ μάσθλη σοφοκλῆς αἰθουμένῃ καὶ ἐν δείπνοις.
Μ άση, μεγάλως. ¶ Μασίγδουπον, βασιλέα μεγαλόηχον τὸν μέγαν ἐν ἤχῳ.
Μ ασιμάνας. τοὺς βαρβάρους οὕτως ἔλεγον.
Μ άσκη, δίκελλα. ¶ Μάσπετα. τοῦ σιλφίου τὰ πρῶτα πέταλα, ἢ τὸ τοῦ καυλοῦ ὄπιον. ¶ Μᾶσσαι, ζητῆσαι καθαρίσαι φυράσαι. ¶ Μάσσεσθαι, μάχεσθαι λαβέσθαι, ἀναγκάζεσθαι, ἅψασθαι.
Μ άσσει, καθαρίζει καὶ τὰ λοιπά. ¶ Μᾶσσον, πλέον μεῖζον μικρὸν ἔλασσον. ¶ Μασσότερον, πορρώτερον. ¶ Μάστα, ἡγεμὼν, ἢ μεγάλως. ¶ Μαστάζει, μασᾶται. ¶ Μαστάζεται, δαμασᾶται. ¶ Μάσταξ. τὸ στόμα ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι, ἢ τὸ μάσημα. οἱ δὲ ἀκρίδα ἢ σιαγόνα. ¶ Μασταλίς, ἀκίδες. ἢ ἀγκύλαι.
Μ ασταλίδες, χάρακες. κάμακες. ¶ Μάσταξ, ἔνθεσις. ἢ ἀκρὶς ἢ στόμα. ¶ Μαστακίζειν, μαστιχᾶσθαι καὶ τρέμειν, ἢ σφοδρῶς ἢ κακῶς μασᾶσθαι. ¶ Μαστεύει. ζητεῖ. ἐρευνᾷ. ψηλαφᾷ ἐπιζητεῖ. ¶ Μαστήρ, ἐρευνητής. ¶ Μαστῆρες, ζητοῦντες, ἐρευνῶντες.
Μ άστις, μάστιξ. ¶ Μάστιγας, δερμούς. ¶ Μάστιζε, μάστιζε. ¶ Μαστιγίας, ὁ μαστιζόμενος. ¶ Μαστιέτω, μαστιζέτω. ¶ Μαστίζει, μαστίζεται ἢ τύπτεται.
Μ αστίζει, πληγαῖς τύπτει. ¶ Μαστίζων, μαστιγῶν ἢ πατάσσων. ¶ Μάστιν, τὴν μάστιγα.
Μ άστιξ. φραγέλλιον. ¶ Μαστοὶ, τὰ ὑψηλὰ τῆς ἀττικῆς μέρη. ¶ Μαστὸς, ποτήριον ἢ λίθον ἢ τὰς ὕψος ἀνέχοντας χώρας καὶ μέρεσι μαστούς. ¶ Μαστεύειν, ἐπιζητεῖν. ¶ Μαστρίαι, αἱ τῶν ἀρχόντων εὐθύναι.
Μ άστροι, περὶ ῥοδίοις βουλευτῆρες. ¶ Μαστροπὸς, δύστροπος πανοῦργος ἀπατεὼν, ὁ τὰς γυναῖκας ἢ ἄνδρας προσκαλῶν καὶ μαυλίζων, ἢ προαγωγός.
Μ αστροφὸς, τὰ αὐτά. ¶ Μασυντὴς, πλάστης.
Μ αχαλέον. κάνεον. φύλαξ.
Μ αχάλην αἴρειν. κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν, ὡς ἄνω τὴν μασχάλην αἰρομένων ἐμπεπλεκότες. ἐν τῷ μεθύειν αἴρειν ἄνω τὴν μασχάλην εἰώθεισαν καὶ λέγειν, μασχάλην αἴρεις, ἀντὶ τοῦ κωθωνίζειν ἢ καταμωκᾶσθαι τοῖς χρησιμοῖεν τε καὶ τῷ περὶ ὦμον χεῖρας ἀνεχόμενοι. ¶ Μασχάλη, μέρος τι τῆς πρώρας ὅπου καὶ τὸ τέρθρον, ὃ καλοῦσιν ἀρτέμωνα, ἢ τὸ ὑπὸ

καὶ μεγάλα, ὅ ὅτι ξόανα μετέωρα ἵσταται.
Μ ακελλνὰ, μηκεδανὰ μακρὰ ὑψηλά. ¶ Μακέλα, φράγματα, διαφάκται. ¶ Μακέλλη, δίκελλα πλατεῖα σκαφίον δὲ ἀπὸ μακέλλης ὁ πελεκύς.
Μ άκελλος, δρύφακτος. ¶ Μάκελλα, τὰ αὐτά.
Μ ακεσίκρανος, ἐπειδὴ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καθά περ λόφον, καὶ κορυθαίολον αὐτὸν λέγουσι. πολυκάνω μον δὲ λέγεται τὸ ζῶον, οὕτως τε διὰ αὐτὸν καὶ ἀλεκ τρυόνα καὶ γάλασον λέγουσι. ¶ Μακετία, ἡ μακε δονία. ¶ Μάκιστος, πορρώτατος. ὄφελος ἔχοντα.
Μ ακέστηρ, βέλος: τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου.
Μ άκιστι, λοιμός. ¶ Μάκκος, βασιλεύς.
Μ άκηρ, ἐργαλεῖον γεωργικὸν ὡς δίκελλα.
Μ ακκούρα, χειρὶ σιδηρᾷ, ᾗ χρῶνται πρὸς τὰς ἵππους.
Μ ακοᾶν, παραφρονεῖν. προσποιεῖσθαι μὴ ἀκούειν.
Μ ακούνιον, δίκτυον κιχλῶν, ὅπερ τινὲς νεφέλην.
Μ ακρὰ, μεγάλα, εἰώθασι γὰρ οἱ δικάζοντες ἐν τῷ γραμ ματείῳ, μακρὰν γραμμὴν ἕλκειν. ὁ δὲ ἀπολυόμενος μα κράν. ¶ Μακρακὲς, τὸ ἔγκυκλον.
Μ ακρηγορία, μακρὰ διάλεξις ἢ ὑπεργορία.
Μ ακρῦσι, μεγάλαις. ¶ Μάκεις, εὔβοια ἡ νῆσος.
Μ ακρόβιοι, αἱ νύμφαι ῥόδιοι.
Μ ακρὸν ἄϋσε, μεγάλως ἐβόησεν.
Μ ακρονέχια, τὸν μακρὸν ὄνυχα συνέχοντα.
Μ άκται, οἱ μάττοντες τὰς μάζας.
Μ άκτηρ, ἡ κάρδοπος, ὁ πυελὶς, καὶ διφθέρα καὶ ὀρχήσε ως σχῆμα. ¶ Μακτήριον, ἱλαστήριον, καλυμ μα ἱερόν. κρυφίον ἢ κύκλος ξύλινος.
Μ άκτρα, ἀβάκιον ἔνθα μάσσουσι τὸ ἄλευρον.
Μ ακύνεται, μεγαλύνεται. ὀρθοῦται.
Μ ακών. βοήσας. ¶ Μάλαγμα, ἴαμα.
Μ άλα, ἄθροισμα, βούνισμα.
Μ άλα τί βούλει. πάνυ σφόδρα λίαν μάλιστα. ἄγαν.
Μ άλα. εἰκότως, πάνυ περὶ πάντως.
Μ άλαι, μασχάλαι. ¶ Μαλακία, νόσος. βλακία εἶδος δὲ ἰχθύων πουθίδες καὶ σηπίαι μαλάκια.
Μ αλακίζεσθαι, ἀσθενῶς διακεῖσθαι, νοσηλεύεσθαι.
Μ αλακίνης, πλῆθος. μαλάκιον. γυναικεῖον κοσμάριον. ¶ Μαλακὸν ἱμάτιον, τετριμμένον. κῶοι δὲ τὸ μετακόμιστον, ἢ πολυτελὲς ἢ ἁπαλόν.
Μ αλακὸν, ἐπιείκωμα, ἁπαλὸν κνήμημα.
Μ αλάγας, ἄδεσμος, θύλαξ. ἀσκός.
Μ αλακὸς, μαλθακός. ἔκλυτος. γυναικώδης.
Μ αλόσταχα, καράβους καὶ καρίδας.
Μ αλακῷ, ἁπαλῷ, ξυφώδῳ εἴδει.
Μ αλάνιον, σάκκος. ¶ Μαλάντερον, μαλακώτερον
Μ αλάξαι, πραῦναι. ¶ Μάλα σαφῶς, πάνυ φανερῶς
Μ άλαστος, ζάχαλος. ¶ Μαλατῆρες, ναῦται.
Μ αλατθᾶ, ἀμφωδᾶ: ¶ Μάλα τί τῶν ἀπεκρύπτειν.
Μ αλαφῶν, ζητῶν. ¶ Μαλάχη, μολόχη.
Μ αλάχιος, ἰχθὺς ποιός. ¶ Μαλαῶν, λίαν πάνυ.
Μ άλεοι, ἥσσοι. ¶ Μαλεροῖο; καυστικοῦ.
Μ αλερὸν, καυστικόν. μαραντικόν. ὀξύ. λαμπρόν. ἰσχυ ρόν. ἀσθενές. ¶ Μαλερὰς, φρένας ἀσθενεῖς, καὶ ξη ρὰς καυστικάς. ¶ Μαλερὸν, ἄλευρον. σῖτον.
Μ άλη, χλαῖνα. μασχάλη. μαλάχη.

Μ αλικὰ πέλλα. χοιρειδῷ δεσμῷ. βοχίλια καὶ παχεῖς μαλικὰ καλοῦνται. ¶ Μαλκτέον, ζητητέον.
Μ αλθακηρὸν, ἁπαλῶς ἔχειν.
Μ αλθακὸν, ἀσθενές. ¶ Μαλακὸν, ἡδύ. προσηνές. ξυ φώδες ἀσθενές. ¶ Μαλθάξειεν, μαλάξειεν, πείσειεν.
Μ άλθη, μεμαλαγμένος κηρὸς, ἢ μαλακία καὶ ξυφώδης.
Μ άλθη, ῥύπος ξηρός. ¶ Μαλθώσω. μαλακώσω.
Μ αλία, ἀκρωτήριον τῆς λακωνικῆς.
Μ άλειαν. εὐφημεῖν ἥσυχον πραεῖαν.
Μ αλιό. τὸ περὶ τὰ ὑποζύγια πάθος, ὅτε βάττη.
Μ αλιεῖς, ζητεῖς. ¶ Μάλιον, μᾶλλον.
Μ άλικα, τὸν ἡρακλέα ἀμαθούσιοι.
Μ αλιργὰ, κιμωλία. ¶ Μαλίς. ἀθηνᾶ λαπάρα. ἄφθαι. φλεγμονή. ¶ Μάλιστα, λίαν. πάνυ. πλέον. σφόδρα. μᾶλλον. ¶ Μαλιωτέρα, προσ φιλεστέρα. ¶ Μαλκενὶς, ὁ πλῆθος κρυττόν.
Μ άλκη, τὸ ἐπικόπανον πάθος. ¶ Μαλκιεῖν, τὸ ὑπὸ ψύχους συνεσπᾶσθαι τὰς χεῖρας.
Μ αλκίζον, μαλακῶς καὶ ἀσθενῶς ἔχειν, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ὑπὸ κρύους κεκμηκότας μαλκιᾶν λέγουσι.
Μ αλκιώτατον, μαλακώτατον. ¶ Μαλκὸν, μαλακόν:
Μ αλλαθόντες, ἐσθίοντες. ¶ Μᾶλλον, πλεῖον μάλι στα. ¶ Μᾶλλον, πῶς ὅσον. ¶ Μαλλὸς, τὸ ἔριον καὶ ἡ κατειμένη κόμη, ὁ κέκειξ ἐπὶ σκόλλυς, καλεῖται δὲ καὶ τὰ πηνία. ὅθεν καὶ μαλλωτὴν καλεῖσθαι τὴν ἴδην, διὰ τὸ πολυπρόβατον εἶναι καὶ λευκός.
Μ άλλυκες, τρίχες. ¶ Μαλλοπάραυος, λευκοπά ρειος. ¶ Μαλλόεις, ἀπὸ μαλλῶνος ἐπίθετον, ἢ εἴρινον. ¶ Μαλόσα ὅλος, ᾗ τὰ πρόβατα βαδίζει.
Μ άλουρις, λευκοκέρως καὶ ὅτις τὴν θύραν ἔχει λευκήν:
Μ άλουρος, λεύκουρος. ¶ Μαλόχιον, ἀπαθητέρ.
Μ άλ' ὦκα, πάνυ ταχέως: ¶ Μαμαγκία, ἐγκλιαζό μενος τόπος. ¶ Μάμματα, ποιήματα, βρώματα.
Μ αματίδης, ἀνασινδράδης δόλοπος. ¶ Μάμφωτις, ἄρης. ¶ Μαμάζαι, οἱ στρατηγοὶ παρ' ἰνδοῖς.
Μ αμάκυθος, μωρός. ἔστι δὲ ἐν δράματι πεποιημένον πλά τωνι. ¶ Μαμβρὶ, ἀπὸ ὁράσεως. ¶ Μαμμᾶν, τὸ ἐπὶ παιδικῆς φωνῆς ἐσθίειν. ¶ Μάμμη, ἡ μήτηρ τῶν γονέων, ἢ ὑποκόρισμα μητρός. ἐκ παιδίου ἀττικοί.
Μ αμμικὸν, μικρόν. ¶ Μάμμος, οἰκέτης.
Μ αναύεται, πανέλκεται. ¶ Μανάκις, ὀλιγάκις, σπανίως. ἢ πυκνά. ¶ Μανδαλωτὸν φίλημα ποιὸν οὕτω καλεῖται. ¶ Μανδῆτα, σημεῖα.
Μ ανδραγόρας, ὁ ζεὺς καὶ εἶδος βοτάνης, οἰνικὸν ἢ ὑπνω τόν. ¶ Μανδραγορίτης, ἀφροδίτη.
Μ άνδραι, ἕρκη. φραγμοί. ὗλαι. σηκοὶ βοῶν καὶ ἵππων.
Μ ανδύας, εἶδος ἱματίου περσικὸν πολεμικὸν ἢ μαντίας
Μ ανδύη, δόρυ ὡς διέπανον.
Μ αμωνᾶς, θησαυρὸς πλεονεξίας.
Μ ανσοὺρ, κύων. ¶ Μαναστής, ἐπιλανθανόμενος.
Μ ανόσιος, τὰς λάτακας. ¶ Μάνης. κυβευτικοῦ βό λου ὄνομα καὶ βαρβαρικὸν, καθάπερ ὅσβουλας ἐν λυ δοῖς τοῖς πλείστοις, καὶ ἄλλων καταλέγειν ὄνομα τα βόλων. ¶ Μανέρως, τοῦτόν φασιν αἰγύπτιον ὁμιλο γῆσαι πρῶτον παρὰ μάγον διδαχθέντα. καὶ διὰ τοῦτο πᾶσιν αὐτὰ τιμᾶ γενέσθαι, ὡς κλέαρχος ἐν τοῖς

: ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Μὰ. τοῦτο ὅμηρος ὡς συλλαβὰς τάξιν ἔχον συζεύγνυσι καὶ κατομόσει καὶ ἀπομόσει τοῦ ἐστι. καὶ συγκαταθέσει καὶ ἀποφάσει. ἔστι τε ναὶ καὶ ἔστι οὐ ἐπιρρήμασιν. ἐστι γὰρ αὐτοῖς κοινόν.

Μ αζὸν, μωρὸν λάκωνες. ¶ Μαγάδες, αὐλοὶ κιθαριστήριοι. ὄργανον ψαλτικὸν, ὅθεν καὶ τὸ ψάλλειν, μαγαδίζειν λέγουσιν, οἷον ὀμφάλωον, ὁ μαγάδις αὐλὸς, ὁ γιθαβοῦς, αὐτὶ τοῦ ὁ συνάδων τῇ μαγάδι.

Μ αγάδιον, ὡραῖον κιθάρισμα. ¶ Μαγαλίδες, ὄργανα ψαλτικά. ¶ Μαγαρὶς, μικρὰ σπάθη.

Μ αγαδίσκος, πινακίσκος. ¶ Μαγὰς, σανὶς τετράγωνος ὑπόκουφος, δεχομένη ἐπὶ κιθάρας τὰς νευρὰς καὶ ἀποτελοῦσα τὸν φθόγγον ὁ τόνον προσφέρουσα μνᾶν μίαν. ¶ Μάγγανα, φάρμακα, δίκτυα, γοητεύματα. ¶ Μαγγανία, μηχανεία.

Μ άγγανα, μηχανήματα. ¶ Μάγδωλος, οἰκοδόμημά τι. ¶ Μαγέταν αὐλὸν τὸν μαγεύοντα τοὺς ἀκροωμένους. ¶ Μαγεύειν, γοητεύειν, θεραπεύειν θεούς. ¶ Μάγιδες, οἰκοδόμοι δείπνου, ἢ τὰ ἄλφιτα μάττοντες. ¶ Μάγιν, ἀσπίδα.

Μ αγίδες, οἷς ἀπομάττονται καὶ καθαίρονται τὰς μάζας καταφέρουσιν οἱ εἰς τροφωνίου κατιόντες.

Μ αγὶς, πλαθὶς ἄρτος. ¶ Μαγίστωρ, ἐπιστάτης, διδάσκαλος. ¶ Μαγιστόροις, διδασκάλοις ἐπιστάταις. ¶ Μαγμὸν, τὸ καθάρσιον, ἀπομάττειν γὰρ λέγουσιν, ὅταν περικαθαίρωσι τοὺς ἐνοχλουμένους τινὶ πάθει. ¶ Μάγνης, κυβευτικοῦ βόλου προσηγορία. καὶ ἄλλων πολλῶν λεγομένων ὀνόματα βόλων. ¶ Μάγνητες, ἔθνος θεσσαλίας.

Μ αγνῆτις, λίθος. αὕτη πλανᾷ τὴν ὄψιν, ἀργύρῳ ἐμφερὴς οὖσα. ἡ δὲ ἡρακλεῶτις, τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται.

Μ άγοι, τὸν ἀπατεῶνα φαρμακευτήν. τὸν θεοσεβῆ καὶ θεολόγον, καὶ ἱερέα. οἱ πέρσαι οὕτως λέγουσιν.

Μ αγαυρὸν, ὑπερῷον. ¶ Μαγυδαρὶς, ὁ τοῦ σιλφίου, οἱ δὲ, ἕτερον τοῦ σιλφίου εἶναι μανότερον.

Μ αγῳδὸ, ὄρχησις ἀπαλὴ ἀπὸ χρυσογόνου μάγου.

Μ αδᾶ, ἱκρεῖ. ¶ Μαγδάλλει, τίλλει, ἐσθίει.

Μ αγδάλλοντες, τίλλοντες, ἐσθίοντες.

Μ αδέρεις, τὰ πλατύτερα λόγχαι τῶν κρεάτων κελαρί.

Μ αδαρὸς, ἀραιόθριξ ψιλνός. ¶ Μάδημα, δέλεαρ πρόβλημα, οἱ δὲ μάδυμα. ¶ Μάδισος, δίκελλα οἱ δὲ μαδιβός. ¶ Μαδίσαι, τὰς τρίχας ἀποβαλῶν. ¶ Μαδὸν, πίον καὶ λεῖον.

Μ άδυς, τὸ ψίλωθρον. ¶ Μαθητευθήσομαι, κολαθήσομαι, ἐπιτειδεύσομαι. ¶ Μᾶ, πρόβατα φρύγες. ¶ Μάζα, ἄλφιτα πεφυρμένα ὕδατι καὶ ἐλαίῳ. ¶ Μαζάκις, δόρυ περσικόν.

Μ αζαγέας, ὡσεὶ μάζομεμψίμοιρος.

Μ άζαν, αὐτὶ τῆς τροφῆς καὶ τῆς μεμαγμένης κόπρου.

Μ αζάρυξ, τὰ ὡσὶ τῶν πότῳ ἐπιόντα.

Μ αζινὸς, βοῦς ὁ ἐξ ἀλφίτων.

Μ αζινὰ, ὁ ζειὰ παρὰ φρυξί.

Μ άζης, ὠνιομάρτου πράσις. ¶ Μαζινοὶ, μαζοί.

Μ αζίον, ὀλίγον. ¶ Μαζοὶ, μαζῶν.

Μ αζονόμιον, κύκλον ἢ ξύλινον πίνακα.

Μ αζοπέπτης, ἀρτοκόπος. ¶ Μαζὸς. μαστὸς, ὄχθος τιτθός. ¶ Μαζοφορίς. ὅμοιον κανῷ.

Μ αζῶντα, τὸν μάττοντα τὰς μάζας.

Μ αθεῖται, μωρολογεῖ. ¶ Μαθαλίδες, ἐκπώματά τινα. οἱ δὲ μέζα, ὡς κύαθοι. ¶ Μαθῶμαι, ζητῶ.

Μ άθας, μαθόντως. ¶ Μαθήματα, ἃ οἱ ὑποκριταὶ ἀνελάμβανον. ¶ Μάθυιαι, γνάθοι.

Μ αὶ, μέγα ἰνδοί. ¶ Μαῖα, παρὰ καὶ μαζὸς μήτηρ καὶ τροφὸς, καὶ περὶ τὰς τικτούσας ἰατρὸς, καὶ ὀμφαλοτόμος. καὶ προσφώνησις πρὸς πρεσβύτιν τιμητικά. αὐτὶ τοῦ ὦ τροφέ. ¶ Μαίανδρος, ποταμὸς μιλήτου. ἄλλοι καρίας. καὶ κόσμος τις ὀροφικὸς, καὶ εἶδος ἱππασίας περὶ ἱπποδρομάσεις.

Μ αίεσθαι, ζητεῖν μέριμναν. καὶ μαιώσατο τὸ ἀστό.

Μ αιῶνται, μυοῦνται. ¶ Μαίωσις. ¶ Μαιθαῦ, οἱ μοι. ¶ Μαίθη, καρδία πρὸς τοῖς ἱεροῖς καὶ ὄνομα.

Μ αιμᾶ, ἐνθουσιασμοὶ καὶ ὀξέως ὁρμαὶ, ἢ ὀρέγεται προθυμεῖται. ¶ Μαιμακτῶν, ὀρνίθων ἡ κοιλία.

Μ αιμαῶντι, ἐναργῶς κινουμένῳ. ¶ Μαιμάκτης, μειλίχιος καθάρσιος. ¶ Μαιμᾶν, ὀρέγεσθαι, ἐπιθυμεῖσθαι. ¶ Μαίμαξ. ταραχώδης.

Μ αιμάσσουσι, οἰστρώσουσι. ¶ Μαιμάσσει, σφίζει προθυμεῖται. ¶ Μαιμώμενος, ὁρμῶν ζητῶν.

Μ αιμώων, ἐνθουσιῶν. ¶ Μαιμῶσα, ὀρεγομένη προθυμουμένη κινουμένη. ¶ Μαιμάωξ, κινουμένη ὁ ἀδελφός. ¶ Μαιμώωσιν, ἐνθουσιῶσιν ὀρέγονται προθυμοῦνται. ¶ Μαινάδες. αἱ βάκχαι.

Μ αινὰς, βάκχη μαινομένη. ¶ Μαινὰς, βάκχη.

Μ αίνεται, ὀργίζεται ὑλακτεῖ. ¶ Μαινόλης, παράκοπος ἔνθεος. ¶ Μαινομένοιο, ἐνθουσιωδῶς κινουμένου. ὁ μανίας παρασκευαστικοῦ. μανιοποιοῦ. ¶ Μαινομένου. διονύσου μανίας ἐμποιοῦντος, ὁ ἀπὸ τοῦ οἴνου μετωνυμικῶς, ἔκφρονας γὰρ ποιεῖ καὶ εὐκινήτους.

Μ αινῶσιν, ἐνθουσιῶσιν. ¶ Μαιονία, ἡ λυδία.

Μ αιούμενος, ἐκλοχίζων. ¶ Μαῖρα, κύων τὸ ἄστρον, ἢ ἀκμαιότατον καῦμα. οἱ δὲ, τὴν σελήνην. ταραντῖνοι δὲ, μαιρεῖν, τὸ κακῶς ἔχειν. οἱ δὲ προίτου θυγατέρα. αἴθρας ἀδελφὴν εἶναι. ¶ Μαίσωλος, ζῶον τετράπουν γενόμενον ἐν τῇ ἰνδικῇ, ὅμοιον μόσχῳ.

Μ αίσων, μαγειρεῖον ἄλλοι βόρον ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι.

Μ αιωθήσονται, λοχευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται. ¶ Μαιωσᾷ, ἐρευνᾷ τῇ φύσει.

Μ αιῶτιν, λίμνην, μαιῶτα φασὶν εἶναι ποταμὸν τῆς ἀχαΐας καὶ μαιῶτιν λίμνην ἐν ἑλλάδι. ¶ Μάκαρ, μακάριε εὐδαίμων. ¶ Μάκαιρα, τελεία εὐτυχὴς τιμία. ¶ Μάκαρες. μακάριοι εὐδαίμονες ἅγιοι.

Μ ακαρία, βρῶμα ἐκ ζωμοῦ καὶ ἀλφίτων. ¶ Μακαρίνη, ἀνθράχνη. ¶ Μακάριος, ὁ πάντοτε ἐν ἀγαθῶν εὐδαίμων. ¶ Μακαριότης, εὐδαιμονία.

Μ ακαρίτης, ὁ τεθνεὼς ὁ μακάριος ὁ νεκρός.

Μ άκαρος, μακαρίου. ¶ Μακάρων, εὐδαιμόνων, μακαρίων. ¶ Μακάρων νῆσος, ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν βοιωτίᾳ θηβῶν. ¶ Μάκελλα, σκῦλα. τὰ οὐράνια

Λυπηρὸς, ἄθυμος. ¶Λυπίτα, ἑταίρα πόρνη.

Λυπραγὸν, τὸν λεπτόν. ¶Λυπρὰν, λυπρὰν μοχθηράν. ¶Λυπρὸ, εὐτελὴς, μοχθηρά. ἀχρεία, σκοτεινή. ὀλεθρία. ¶Λυπρῶς, εὐτελῶς λιπαρῶς.

Λύρα, κιθάρα. ¶Λυρίτης, ζῶόν τι. ταῖς δρυσὶν ἐντίκτον. ¶Λύρκιον. ὄρος τῆς ἀργείας. ¶Λυρκίου δῆμον, τῆς ἄργους, ἀπὸ λυρκίου τοῦ λυγκέως. ἔστι δὲ καὶ ὄρος καὶ πόλις. ¶Λύρνησος, ἡ τένεδος, καὶ κιλικίας πόλις. ¶Λυροφοίνιξ. εἶδος κιθάρας.

Λυρῳδῶς, ψαλμῳδῶς, κιθαρῳδῶς.

Λῦσαι, ἀπολῦσαι, λυτρῶσαι, καθελεῖν ἀφελεῖν τεμεῖν.

Λύσειν, ἔλυσεν, ἐλυτρώσατο. ¶Λυσάνδρεια πανήγυρις ἀπὸ λυσάνδρου ὀνομασθεῖσα. ἤγετο δὲ ἐν αὐτῇ ἀγῶνες καὶ θυσίαι. ¶Λυσικνίας. ὁ λύων τὰς κνίας καὶ δυσκένιος γυνὴ ἡ ὑπὸ τοῖς τυχοῦσιν ἀχθομένη.

Λυσίαν, ὁρμὸν ἐν συνουσίᾳ μανίαν. ¶Λύσιοι τελεταὶ, οὕτως ἐλέγοντο τινὲς τελεταὶ, ἐπεὶ καὶ λύσιος ἐλέγετο διόνυσος. ¶Λυσιέεις, δῆμος φυλῆς οἰνηίδος.

Λυσιζώνιος, γυνή. ἥτις ἐνυμφεύθη, καὶ ἐπίθετον ἀρτέμιδος. ¶Λυσιμάχειος, βοτάνη εὑρεθεῖσα ὑπὸ λυσιμάχου. ¶Λυσιμελὴς, ἐπιθετικῶς ὁ ὕπνος ἤτοι ὁ τὰ μέλη τοῦ σώματος λύων, ἢ τὰς μελεδῶνας τουτέστι τὰς μερίμνας λύων. μελεδήματα θυμοῦ.

Λύσις, ὁ λύτρωσις. ¶Λυσιτελεῖ, συμφέρει, ἐπωφελεῖ.

Λυσιτελὴς. ὠφέλιμος, σύμφορος.

Λυσιπνεῖ, φοβεῖται. ¶Λυσκάζει, ὑποφεύγει.

Λυσόμβρος, λυτρωσάμενος. ¶Λύσω, ἀπολυτρώσω.

Λύσσα, ὁρμὴ ἐνθουσιασμός. ¶Λύσσας, ἔλυσας, ἐλυτρώσω ἢ ἔσωσας. ¶Λυσσᾶται, μαίνεται.

Λύσσης, μανίας. ὄρεξις ἐπιβλαβής.

Λυσσήεις, μανιώδης. ¶Λυσσητῆρα, μανιώδη.

Λυσσώδης, μανικόν. ¶Λυσσῶσι, μαινομένοις.

Λυτὴν, θετταλή. ¶Λυτηρὶς, μύκωνος εἶδος.

Λυτικῶς, σκατεινῶς. ¶Λυτήριον, φυλακτήριον.

Λυτήριος, φύλαξ. ¶Λύτρον. τίμημα.

Λύτρα, καθάρματα. λυτήρια καὶ πάντα τὰ διδόμενα εἰς ἀνάκλησιν ἀνθρώπων. ¶Λυτρούμενον, ἐξ αἰχμαλωσίας ἀνθρώπων λυτρούμενον.

Λυττᾷ. πολλὰ λαλεῖ. ¶Λυττοὶ, οἱ ὑψηλοὶ τόποι.

Λυττῶντας ἢ λυσσῶντας, μαινομένους.

Λύχνα, λύχνοι. ¶Λυχνῖος καὶ λιχνεῖο, ὁ διαυγὴς λίθος. ¶Λυχνίον, ἡ λυχνία.

Λυχνοκαΐαν, λυχναψίαν. ¶Λυχνοκαῦσαι, λυχνοκαυστοῦσιν. ¶Λύχνος, ἡ λαμπὰς ἢ δᾴς παρ' ὁμήρῳ, καὶ ἰχθὺς κάλλιστος. ¶Λυχνοῦχος, ὁ φανὸς, λαμπτήρ. οἱ δὲ ἐφ' ὃν ὁ λύχνος ὀχεῖται.

Λύχνον, ζάχιλον.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Λῶ, θέλω. ¶Λώας, βλάβας, ὕβρεις.

¶Λωβᾶται, ἐξαπατᾷ, λυμαίνεται.

¶Λώβη, βλάβη, ὄνειδος, ἀπώλεια, χλεύη, ψεῦδος. ὕβρις. ¶Λωβῆσαι. ὑβρίσαι, βλάψαι.

Λωβήσαιο, βλάψειας, ὑβρίσειας. ¶Λωβήεντα, βλαβερά. ¶Λωβητήρ. ὑβριστής. ¶Λωβητῆρα,

βλαπτικόν. ὑβριστικόν. ¶Λωβητῆρες, λώβης ἄξιοι ἐπονείδιστοι. ¶Λωβητῶν, ἐνυβριστῶν.

Λωβεύειν. ψεύδεσθαι καταισχύνειν.

Λωβευόμενος, χλευάζων. ¶Λωγάλιον, τῶν βοῶν τὸ ὑπὸ τὸν ζάχαλον χάλασμα. ¶Λωγάλια, ἀστράγαλοι. ἢ πόρνοι. ¶Λωγὰς, πόρνη.

Λώκασος, ταυρεία μάστιξ. ¶Λώγη, καλάμη καὶ συναγωγὴ σίτου. ¶Λώκασαν, τὴν ἄμαξαν.

Λῷον, λωΐτερον βελτιώτερον. ¶Λωϊσμὸν, χῶμα ὁ κλωσμένων. ¶Λώϊστα, συμφέροντα ἄριστα.

Λωΐτέρη, συμφορωτέρα. ¶Λώλεσαν, τὸν ἄμαξαν.

Λωλεύοντα, αἰθοῦντα. ¶Λῶλον βρῶμα, ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων γινόμενον παιδίοις προσφερόμενον.

Λωλῶ, ὁ τὰ σῦκα μετὰ γιγάρτων φαγών.

Λῶμα, ῥαφὴ κλωσμὸς ἢ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου λῶμα. ¶Λωπεύει, ψεύδεται. ¶Λώπη, ἱμάτιον, περίβλημα. ¶Λωπίζει, ἐκδύει, γυμνοῖ, ἢ ὅπλων ἢ ἱματίων. ¶Λωπίστης, ὁ παλαμάδης ἐκ τῶν ἱματίων ἐπιρράψεως. ¶Λωποδύται, κλέπται ἀποδύοντες ἐν λουτροῖς κλέπτοντες.

Λῶπος, ἱμάτιον. ¶Λωρὸν, πικρόν.

Λωρυμνὸν, βαθύτατα, κατώτατα.

Λῶσαι, θέλουσι. ¶Λῶσοι, ἐρραμμένοι φίλοι.

Λῶστος, βέλτιστος, ἢ βοτάνη καὶ εἶδος φυτοῦ.

Λωτεῦντα, ἀνθοῦντα. ἢ λωτὸν ἔχοντα.

Λῶτα, ἄνθη. ¶Λωτεῦσι δὲ πάχνη, ἄνθη ποιοῦσιν αἰσχρότητες. ¶Λωτίζειν, ἀπανθίζεσθαι ἀπολύειν. ¶Λωτίνας, ἀηδόνας τοὺς αὐλούς.

Λώτινος αὐλοὶ ἐκ λωτίνου ξύλου. ¶Λώτισμα, οἱ πρῶτοι καὶ ἐπίλεκτοι. ¶Λωτοβοσκῶν φῦλον. οἱ μὲν τὴν θρᾴκην, οἱ δὲ τὴν αἴγυπτον, ἄλλοι σκυθίαν.

Λωτὸς, σπέρμα τι καὶ αὐλὸς καὶ δένδρον καὶ πόα. κυρίως δὲ τὸ ἐν ταῖς λιβάσι φυόμενον, καὶ παρ' ἄνθος. καὶ καρπὸς παρὰ τοῖς λωτοφάγοις. ¶Λωτὸν πινδαρολῶττον, χόρτος γλυκὺς, ὅθεν αἱ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν. ¶Λωξόν, δειλινὸν ἄλειμμα λάκωνες.

Λωφᾷ, λέγει, παύεται. ¶Λωφάξαλος, ἐμπαθής. ¶Λῶφαρ, λώφημα. ¶Λωφεῖν, ἠρεμεῖν πεπαῦσθαι. ¶Λωφῆσαι, ἀπὸ τοῦ τραχήλου τὰ ἄχθη ἀποθέσθαι. παῦσαι. λῆξαι. ἀναπαῦσαι. ἡσυχάσαι. λωφῆσαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Λώφησις, ἀνάπαυσις ἢ τὰ ὅμοια. ¶Λωφήσεων, λήξεων ἀναπαύσεων.

Λωΐτέρων, ὠφελιμωτέρων. ¶Λωφοῦσι, παύονται.

Λωφοῦσι, παυοῦσιν. ¶Λώψ, χλαμύς. ¶Λώων, βελτίων. ὅδε ἱκανὸς ἐπειδὲ ὀνομάζει, κτίστης τῆς μανίας, ἑρμηνεύεται δὲ οὕτως. ἐκμέζησις ἤγουν ἱκάνωσις. μεμηνάλωμένα βαλλίζειν. ¶Λώτ. ἐτυμ. πανιθήσεν ἐπρίσθησεν, ὕποβρον, μεμιαρὲς θυέσκη, ἐμφρενωμένος, ἀντιστίκωσις, ἀσπάλαξ, ἄσβεστος μοιχαλίς. μῦς. τυφλὸς ὁ τὴν γῆν ξυπωδῶν.

ϛεται. ¶ Λυβάζειν, λοιδορεῖν. ¶ Λύγαια. τὰ περὶ ταῖς χερσὶ ψέλλια. ¶ Λυγαίαν, σκοτεινὴν, συννεφῆ δόλιον ἀφανῆ. ¶ Λυγαίως, ἀφανῶς σκοτεινῶς λεληθότως. ¶ Λύγαιος λίθος εἰς τὰ * ζῶδια ἢ ὁ πώρινος. ¶ Λυγοδεσμίς, οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ ναὸν τῆς ἀρτέμιδος. ¶ Λύγος, τὸ δένδρον ἡ λεύκη. καὶ οἱ ἄλλοι φασὶ τῶν νεῶν λύγοις. ¶ Λυγκανόμενον, αὐξόντα ἐκ τοῦ κλαίειν. ¶ Λυγκαίη, πόλις μακεδονίας. ¶ Λυγίζει, στρέφει, κινεῖ, κάμπτει.

Λυγίζεται, συνδέδεται, στρέφεται. ¶ Λυγιζόμενον, καμπτόμενον. ¶ Λυγίσμασι, συγκλάσμασι.

Λυγισμὸς, ἀνάκλασις τῶν μελῶν. ¶ Λυγκαστήσει, αὔξει παραπλησίως, ὃ λυγκάσει, ῥεύσει.

Λυγκεθόειεν, οὕτω λεγόμενον. ¶ Λυγκουργὸν, τὸ ὄλεκρον. ¶ Λυγμός. ὁ λαλυγμὸς θρῆνος ἀναγυγμός.

Λύγξ, τὸ πάθος, ὁ λυγμὸς καὶ τόξον καὶ ζῶον.

Λυγξεῖ, πάθος, ἐμποδίζον τῷ λέοντι.

Λυγρά, πονηρὰ λυγρὰ χαλεπά.

Λύγοισι, φυτῷ τινὶ ἱμαντώδει. ὃ ἡμεῖς κύπρον λεγόμενον. ¶ Λύγος, ῥάβδος ἀμπέλου. ἄγνος. ὃ δενδρώδεον θαμνῶδες, ἱμαντῶδες φυτόν. ¶ Λυγρὰν, λυπηράν. ¶ Λυγρὸν, λυπηρόν, ἐπίπονον κακὸν χαλεπὸν, ἰσχυρὸν πενθικόν. ¶ Λυγὸς, ὄργανον ἐν ᾧ τὰ καλλούμενα ἐμβάλλεται, οἱ δὲ τὸ στρεβλωτήριον ὄργανον. ¶ Λυδία, ἐσθός. τὰ λύδεια ὑφάσματα.

Λυδία, λίθος ὁ βασανίζουσι τὸν χρυσόν.

Λυδίας, μαχαίρας τὰς μυδρικάς.

Λυδίζων. χαρεύων, διὰ τοὺς λυδοὺς, οἳ σαίζοντο μὲν διεσκευασμένοι δ' εἰσιν. ¶ Λυδικὸ λίθος σίδηρον, τῇ λίθῳ προσηνέχθη. αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται. ὁ δὲ μαγνῆτις διεσπᾶται τὴν ὄψιν ὡς δοκεῖν ἀργύρεον εἶναι. ¶ Λυδοὶ, οὗτοι τὰς θέας εὑρεῖν λέγονται ὅθεν καὶ ῥωμαῖοι λούδους φασί. ¶ Λυδίῳ νόμῳ, ἀντὶ τοῦ μαντικῷ οἱ γὰρ λυδοὶ μάντεις ἐδόκουν εἶναι, ἢ λυδῶ, ἀντὶ τοῦ μουσῷ. εἰσὶ γὰρ λυδοὶ ἄποικοι καὶ μαντικώτατοι. ἢ ἐπεὶ τὰς κεφαλὰς οἱ λυδοὶ ἄμπυξιν ἐκοσμοῦντο. ¶ Λυδὸς τὴν θύραν ἐκλίγκλισε, παροιμία ἐπὶ τῶν μωροκλεπτῶν. ¶ Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ, παροιμιακῶς παίζει. ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ ἄποροι ἀκολασταίνουσιν. ¶ Λύει, λυσιτελεῖ. ἢ ἀδημονεῖ. ¶ Λυθιος, ὁ θυμὸς ὁ ῥᾳκλεῶται.

Λύη, στάσις, μάχη διαφορά. ¶ Λυκζὸς. λύχνος.

Λύζει, λυγγίζει κολινδεῖ. ¶ Λύθρον, μασιγοφόρον ἰχῶρ αἵματος τὸ ἀπὸ φόνου καὶ τὸ ἐξ αἵματος καὶ κόνεως μόλυσμα. ὁ μὲν αἵματος φόνος. ἀπὸ τοῦ λύειν τοὺς ἐναντίους τοῦ θορεῖν. ὃ τὸ ἐκ τοῦ αἵματος μόλυσμα.

Λύθρῳ. φόνῳ, ἢ τῷ ἐκ μάχης μολύσματι συνισταμένῳ δι' ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος.

Λυκάβας. ὁ ἐνιαυτός, καὶ λυκάβαντες οἱ ἐνιαυτοί, παρὰ τὸ λυκαίως βαίνειν, ὃ ἐστι σκοτεινῶς. λεληθότως γὰρ ὁ χρόνος διέρχεται. ¶ Λυκαβηττὸς, ὄρος τῆς ἀττικῆς, εἴρηται δὲ οὕτω, διὰ τὸ λύκοις πληθύειν.

Λυκαίδες, παρθένοι τινές. ¶ Λυκαῖον καὶ θυμβραῖον, τὸν πύθιον καὶ τὸν ἐν χρυσῇ λυκαῖον.

Λυκαμβλίας. ὁ λυκόβρωτος. ¶ Λυκοβατίας, δρυμὸς, ἐν ᾧ οἱ λύκοι διατρίβουσιν. ¶ Λυκάμβις, ἄρχω, ὁ κρατῖνος ἐν νόμοις τὸν πολέμαρχον δηλῶν πρὸς ὃ ἀπεγράφοντο τὰς τοῦ ἀπροστασίου δίκας. λυκαμβίδα λέξιν τὸν ἀρχόν. ¶ Λύκαστος, πόλις.

Λυκέη, λύκου δορά. ¶ Λυκεῖον, φοβερόν.

Λυκεῖον. τὸ ἀπὸ κρήνης τῆς ὑπὸ ἀπόλλωνος ἐνεθείσης ὑπὸ λύκων πινομένης ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος.

Λυκηγενεῖ, τῷ ἀπὸ λυκίας ὄντι ἢ γενομένῳ.

Λυκιάδες, κόραι τὸν ἀριθμὸν τριάκοντα αἳ τὸ ὕδωρ κομίζουσαι εἰς τὸ λύκειον λακεδαιμόνιοι.

Λυκηλάτοις, τὰς ἐγχέλεις. ¶ Λύκειος, ἀγορὰ ἐν τῇ τῶν ἀργείων. ¶ Λύκειον, τόπος. περικλέους ἐπιστατήσαντος τοῦ ἔργου. ἐποιοῦντο δὲ αὐτόθι τὰς στρατιωτικὰς ἐξετάσεις καὶ συλλόγους.

Λύκιος, κολοιοῦ εἶδος. ¶ Λυκίσκος, ὁ μὴ ἔχουσα κεδρονίσκον βοχαλίαν. βρῶμα δὲ μόνον ὁ ἄνοδος δώματος.

Λυκοειδὲς, τὸ πρὸς τὸν ἔω. ¶ Λυκοειδέος ἀοῦς, τοῦ λυκόφωτος. ¶ Λυκοειδὴς, δάλβυκος.

Λυκοθρασὴς, θρασύς. ¶ Λυκοέεια, ἐκ λυκείου δέρματος πεποιημένα. ¶ Λύκοι μάνδαλοι θυρῶν.

Λυκοκτόνος, ὁ ἀπόλλων. ¶ Λυκοκτόνου θεοῦ σοφοκλῆς ὀλέκτρα. ἀρίσταρχος δὲ τὸν θεὸν νόμιον εἶναι τὸν τῶν βοσκημάτων φυλακὸν ποιούμενον τὸν ἀπόλλωνα, ἀναιρεῖν τοὺς λύκοις. ἔστι γὰρ ὁ λύκος ἱερὸν ἀπόλλωνος. ¶ Λυκομίδαι, γένος ἰθαγενῶν.

Λυκόποδες, οἱ ἀλκμαιωνίδαι, οἱ μὲν ὑπὸ τινὸς διὰ τὸν τῶν πολῶν λευκότητα, ὥσπερ γὰρ ἀεὶ ὑποδεδεμένοι.

Λυκόστρατος, ὁ μόναρχος παρὰ ἱπποχάρμῳ.

Λύκος τὸ τοῦ ἱερέως ἄνθος καὶ τοιὸς ἰχθὺς, καὶ τὸ ἐν τοῖς χαλινοῖς σιδήρειον, καὶ ὁ ἅρπαξ τῶν εἰς τὰ φρέατα καδίσκων, καὶ ὁ τῆς θύρας μάνδαλος, καὶ ἀράχνιόν τι, καὶ εἷς τῶν τελχίνων ποταμός. ¶ Λύκος ἀετὸν φεύγει. παροιμία ἐπὶ τῶν φθανόντων. ¶ Λύκος ἔχανε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων καὶ τῆς ἐλπίδος διαψευδομένων. ¶ Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει. παροιμία ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι πράγματα ματαίως, καὶ ὅτι ἄπρακτος περίεισιν ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος πιεῖν ἐπὰν διώκοντος ἑαυτοῦ ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

Λυκοσπαδεῖς ἵπποι ὑπὸ λύκων διεσπασμένοι οἱ παρὰ τὴν αὐθάδειαν. ¶ Λύκου δεκάς, παροιμιῶδες, ἐπεὶ λύκος ἥρως πρὸς τοῖς ἐν ἀθήναις δικαστηρίοις ἵδρυτο τοῦ θηρίου τὸν μορφὴν ἔχων. ¶ Λυκόφανον. τὸν ἐχόντος μεσήνιοι. ¶ Λυκόφρων, δεινόφρων, ὑψηλόφρων. ¶ Λυκτὰ, οὐκ ἀνεκτά.

Λύκτος, πόλις. ¶ Λυκοκαρίς. θερμὸν ἀπ' ἀλφίτου πιεῖν. ¶ Λύλλιος, ἥμυλλος οὕτως ἐπὶ μωρίᾳ ἐκωμῳδεῖτο. ¶ Λῦμα κάθαρμα. ¶ Λυμαίνεσθαι, καθαίρειν, φθείρειν. ¶ Λυμαίνεται, διαφθείρεται.

Λυμεὼν, ὀλέθριος. φθορεύς. ¶ Λύματα. τὰ ῥυπάσματα τοῦ σώματος. τὰ δὲ τῆς νόσου τουτέστι τὰ καθάρματα. ¶ Λύμακες, πέτραι. ¶ Λύματ' ἔβαλλον. τὰς ἀκαθαρσίας ἔβαλλον. ¶ Λυμάχη, ὁ εἰς διαφθορὰν λύπη ὕβρις. ¶ Λύμη, βλάβη, φθορά. ¶ Λυμηνάμενος, αἰσχυνάμενος. ¶ Λυμήνασθαι, βλάβαν.

Λυμνὸς, γυμνός. ¶ Λύμπη, πόνος. ¶ Λυμπρόχος, τὸ λυχνεῖον. ¶ Λὺξ. λύχνον. ¶ Λύπεια, λοιπά. ¶ Λύπη, πόνος. ὕβρις. φθορά, ἀπώλεια, βλάβη.

Λόγιον, εἶδος κρατηρίσκου καὶ ὁ ἐπὶ σκιῶς τόπος, ἐφ' οὗ ὑπόκειται λέγουσι. ¶ Λόγιος, ὁ ἐπὶ ἱστορίας ἔμπειρος πεπαιδευμένος. ¶ Λογγύριον, ὕαλος. λάκωνες. ¶ Λογιούμενοι, ἀπαριθμούμενοι.

Λογισμοῖς, ψόφοις. ¶ Λογισμός, φροντὶς κίνησις ψυχῆς, πρός τι ἐπιθύμησις. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ ψόφου. ¶ Λογίστρια, ὀλοθρεύτρια. ¶ Λογιστής, κριτὴς δοκιμαστὴς ἐξεταστής. ¶ Λογγύριον. ὕαλος.

Λογοθηκίσκη τοῦ, πλασάμενοι λόγους ψευδεῖς.

Λογοποιόν, συνόλογον. ¶ Λογογράφος, ὁ δίκας γράφων. ¶ Λόγος, ὁ τοῦ δράματος ὑπόθεσις.

Λόγχας, ἀπολαύσεις. ¶ Λόγχη, λῆξις, μερίς, καὶ ὁ τοῦ δόρατος σίδηρος. ¶ Λόγου περὶ ἔθνοι, τὰ μὴ ὄντα μὲν λεγόμενα δέ. ¶ Λόε, λοῦ.

Λοεσσαμένω, λουσαμένω. ¶ Λοετρά, λουτρά. χείκοπέλος, πυελουτήρ. ¶ Λοετροχόον, τὸ μὲν λέβητα οὕτως λέγει εἰς ὃν τὰ λουτρὰ ἐγχεῖται. λέγει δὲ οὕτως. καὶ αὐτὸν τὸν τὰ λουτρὰ παρασκευάζοντα ἄνδρα, ὃν ἡμεῖς περιχύτην λέγομεν. ¶ Λοῖα, ἐκκλησία ἢ ὁλεθρία. ¶ Λοίαξ, ὁ ξηρὸς χόρτος. ¶ Λοιβᾶται, σπένδει θύει. ¶ Λοιβή, σπονδή. θυσία οἴνου.

Λοιβίδας, σπονδεῖα. ¶ Λοίγια. ὀλέθρια.

Λοίγιον, ὀλέθριον ἐπίφθορον, θανατηφόρον.

Λοιγός, θάνατος ὄλεθρος. ¶ Λοιδόρια, ὀλοθρεύτρια.

Λοιγωντίαν, φρατρίαν. ¶ Λοίδορος, κακολόγος, ὑβριστής. ¶ Λοῖθον, λιμός. ¶ Λοῖκος, κέγχρος.

Λοιμός, πάθος τι ἀθρόως φθοροποιὸν ζώων ἐκ τῶν τῆς γῆς φασὶν ἀναθυμιάσεων, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀέρος ἀταξίας γινόμενον. ¶ Λοίσθημα, τέλος πέρας ἔσχατος.

Λοῖσθον, λοῖσθεν, ἔσχατον. ¶ Λοιμεύηται, φθοροποιῇ. ¶ Λοίμης, ἐπὶ λοιμικῆς νόσου.

Λοιμός, φθορά νόσος. ¶ Λοιμῶν, φθοροποιῶν, ἢ ἁμαρτωλῶν τῶν τοῦ κόσμου ἐλιπαίκτων.

Λοίσθιος, ἔσχατος. ¶ Λοίσθησι, τοῖς κατωτάτοις ἄκροις τῶν ὀπίσω. ¶ Λοίσθω, ἐσχάτῳ τελευταίῳ.

Λοισθώνας, τοὺς ἀκρατεῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια.

Λοιτεύειν, θάπτειν. ¶ Λοιτή, τάφος. ¶ Λοιτός, λοιμός. ¶ Λόκμη, χλαμὺς ἐφαπτίς. ¶ Λοκός, λεκρὸς φαλακρός. ¶ Λοκρῶν ξυνθήματα, παροιμία ἐπὶ τῶν παρασπονδουμένων. Λοκροὶ γὰρ τὰς συνθήκας παρέβησαν τὰς πρὸς τοὺς πελοποννησίους.

Λόγχια, τὰ παιδία τῶν θηρίων. κέχρηται τῇ λέξει ἑρμιππος. ¶ Λομβοῖς. τοὺς ἀπεσκολυμμένους.

Λόμβαι, αἱ τῇ ἀρτέμιδι θυσιῶν ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παιδιὰν σκευῆς, οἱ γὰρ φάλητες οὕτω καλοῦνται. ¶ Λόνδης, βωμολόχος, ὄρεον.

Λοξοβάμοσι, πλαγίως περιπατοῦσιν. ¶ Λοξός, πλάγιος ἐπικαμπής. ¶ Λόξωσις, πλαγίωσις.

Λοπάς, τὸ τήγανον, καὶ λίθος ἐν ἑλλάδι. ¶ Λόπιμα, κάστανα. οἱ δέ, εὐβοϊκά. ¶ Λοπιῆλαι, λοπίξαι, λαμπρῦναι ἢ λεπιδῶσαι. ¶ Λόπος, λέπισμα.

Λοπῶντα, λεπιζόμενον, ὃ λοπιζόμενον. ¶ Λορδόν, ὑπόκυρτον ἀπεξυλωμένον συγκεκαμμένον τῷ σώματι. ¶ Λοῦ, λοῦσαι ἀττικοί. ¶ Λοῦκα, ῥόφημα ἐξ ἀλφίτων ὡς καύκωνες. ¶ Λουνόν, λαμπρόν.

Λοῦσον, κόλουρον κολοβὸν τεθραυσμένον.

Λούσιος, δῆμος οἰνηΐδος. ¶ Λούεται, λοῦται.

Λουτρείζημα, ὅ τινες ὄλισθον. ¶ Λουτήρια, λουτῆρα.

Λουτηρία, λουτῆρες λουτηρία. ¶ Λουτηρίδας, αἱ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δύο πύελοι, αἱ καὶ ἀντλαντηρίδες λέγονται.

Λουτρεῖον, τὸ ῥυπαρὸν ὕδωρ καὶ λελουμένον, ἤγουν ἀπόνιμμα. ¶ Λουτρόν, τὸ αὐτό. ¶ Λουτροφόρα ἀγγεῖα τὰς ὑδρείας τοῖς ἀποθανοῦσιν ἀγάμοις ἐπιμηχεν. ἐπιμησον δὲ καὶ τοὺς γάμους. ¶ Λούζα, βουθήλ. ὅ ἐστιν ὁ οἶκος θεοῦ. ¶ Λουτροφόρος, κορίσιος μὲν ἡ ὑδρία ἢ τοῖς παλαιοῖς εἰς τὰ λουτρὰ ἀπονενεμημένη. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὸν φέροντα τὰ λουτρά. ἤδη δὲ καὶ πᾶσα ὑδρεία. ἕτεροι δὲ ἐπὶ ἐπιμηπρεῖς τοὺς γάμους λουτροφορεῖ, καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι τὸ αὐτὸ ἐποίουν.

Λοφαδίας, αὐχήν, οἷον κατὰ τοῦ αὐχένος, ἢ χωρίον ὃ ἐκ λοῦσι λίβυσσα. ¶ Λοφᾶ. λόφου ἐπιθυμεῖ.

Λοφαμίσκος, τὸ περίπλισμα καὶ τὸ τῆς γῆς ἔπαρμα.

Λοφίαν, ἀκρώρειαν καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ λόφου θρίξ.

Λοφίην, νῶτον. τένοντα. αὐχένα.

Λόφιον, δῆμα τῶν ὑποζυγίων. ἢ τὸ ἀκθεόμιον, ἢ περικεφαλαία, ἔλυτρον. θήκη τοῦ λόφου ἢ τὰ πρὸς ταῖς ἀμπέλοις φυόμενα, οἷον μύκη. ¶ Λόφιος, ἀκρώμιον, ἢ ἀκρώνιον. ¶ Λοφίς, περικεφαλαίας θήκη. ¶ Λοφνίδια. λαμπάδια. ¶ Λοφνίς, λαμπάς. ¶ Λόφος, ὑψηλὸς τόπος, γῆς ἐπανάστημα, καὶ ἄκρον περικεφαλαίας ἢ τράχηλος. ¶ Λοφόρρωται, τὸν ἀπερρωγότα τοὺς ὤμους. ¶ Λοφοπωλεῖς, οἱ τοὺς λόφους πιπράσκοντες. συνεχῶς ἐπεχόλευον, εἰώθεισαν γὰρ οἱ τοὺς λόφους πωλοῦντες τούτοις ἐπισείειν δεικνύναι βουλόμενοι, ὅτι αἱ τρίχες ὀρθαί εἰσι τῶν λόφων περιτίθεσθαι αὐτοὺς πρὸς ἐπαγωγὴν τῶν ὠνουμένων. ¶ Λοφυδνόν ἢ ὀλοφυδνόν. οἰκτρόν.

Λόφυρος, ἐπίσημος, λόφος ἐπὶ τοῦ αὐχένος νεῶν τάσσεται. ὁ ὑπερήφανος καὶ ὑψαύχην.

Λόφῳ, τραχήλῳ. ¶ Λοφωσός. ἐπισήμων.

Λοχᾷ, θηρεύει, λεληθότως ἐνεδρεύει. ¶ Λοχαγοί. ἡγεμόνες. στρατηγοί. ταξίαρχοι. ἄρχοντες τῆς ἐνέδρας. οἱ συνάγοντες τοὺς στρατιώτας. ¶ Λοχάζει, ἐνεδρεύει. ¶ Λοχαῖος, κλινόμενος ἔνστρος ἀπὸ τοῦ ὑποφέρειν. ¶ Λοχεύει, τίκτει γεννᾷ. ¶ Λοχευομένων, γεννωμένων ἢ τικτόντων. ¶ Λοχεύοντες, ἐνεδρεύοντες. ¶ Λοχήσαντο, ἐνήδρευσαν. ¶ Λοχιᾷ κρύφαια, γεννᾷ αὔξει. καὶ ἄρος τῇ ἀρτέμιδι γενόμενος καὶ ἀθρόους ἀστάχυας ἔχοντος. ¶ Λοχιάδες, αἱ ὗλαι.

Λοχία, μαῖα. ¶ Λοχίαν, τὴν εὐτραφῆ γῆν, καὶ ἀδρούς στάχυας ἢ καρποὺς φέρουσαν. ¶ Λοχίζει, ἐπιβουλεύεται. ¶ Λοχισθείς, ἐνεδρευθεὶς ἢ σφαγείς.

Λοχίτης, ἐνεδρευτής. βασιλεύς. ¶ Λόχμην, ἐνέδρα ἐπιβουλή. ἢ σύμφυτος τόπος ἢ κρύφιμος δασεῖαν ὕλην ἔχων ὥστε ἐλλοχίσαι. ¶ Λοχείαις, γεννήσεσι.

Λόχοι, λακεδαιμονίων φασὶ ἀριστοφάνης τέτταρας εἶναι, πέντε γάρ εἰσιν ὥς φησιν ἀριστοτέλης.

Λόχος ἐνέδρα, στρατιωτικὸν τάγμα, τάξις, φάλαγξ. ἀπὸ τοῦ λέχους. οἱ γὰρ ἐνεδρεύοντες κατακλίνουσιν ἑαυτοὺς ὡς ἐπὶ λέχους. κρυπτοὶ τόποι. ¶ Λύα, στάσις.

Λυάζει, φλυαρεῖ μωρολογεῖ στασιάζει.

Λυαί, στάσεις, διαφοραί. ¶ Λυᾶται, στασιάζει, διαφέ

πιανθείς. ¶ Λιπαρὲς, λάμπον, καὶ τὸ παρ᾽ ἄλλο τι κὸν ἀπὸ τῆς λίαν παρεῖναι. ¶ Λιπαρεῖν, δεῖσθαι, κολακεύειν προθυμεῖσθαι φιλοτίμως δεῖσθαι.

Λιπαρέως, ἀφθόνως. ¶ Λιπαρὰς αἰθέρας ἀφθόνους.

Λιπαροῖσιν, εὐτραφεστέροις, πλουσιωτέροις. ¶ Λιπαροῖσι πόδεσσι, τοῖς εὐτραφέσι καὶ εὐσάρκοις. ἀπὸ μέρους δὲ τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ, ἢ οὕτω κυρίως ἔφη, ἐπειδὴ ἠλείφοντο τοὺς πόδας οἱ ἀρχαῖοι πρὶν ὑποδέσασθαι.

Λιπρὸν, καλὸν, ἐλαφρὸν λευκὸν στίλβον εὐειδῆ μορφήν.

Λιπρῶ, παρακαλῶ. ¶ Λιπροὶ πόδες, τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου παραγινομένους ἀλείφειν τοὺς πόδας.

Λιπαρῶς, ἐπιμελῶς, καὶ προσεδρευτικῶς.

Λιπαυγεῖ. ἄυγα ἐπιλέλοιπεν. ¶ Λίπῃ, κατέλιπεν ἐλείφθη. ¶ Λίπεν αὐτοῦ, κατέλιπεν ἐπὶ τόπου. ¶ Λίπει, ἐπιλείπει. ¶ Λιπόρνις, ὁ ἐκ πλουσίου πένης, ἢ ἐξ ἀγροῦ εἰς πόλιν πεφευγώς. ἢ ὁ λειπόπολις. ¶ Λιπόμβροι, οἱ ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ μὴ γινόμενοι. ¶ Λιπόβιοι, νεκροί.

Λιπογνώμων, ὁ τέλειος τῇ ἡλικίᾳ καὶ ἀπογεγηρακὼς ὡς ἂν οὐκ ἔχων γνώρισμα ἐπὶ ἡλικίας τῶν ὀδόντων διὰ ἀποβεβληκὼς αὐτούς. ¶ Λιποζύγων, μονάζοντων. ¶ Λιπόνεως, ὁ τὴν ναῦν ἀπολελοιπώς.

Λίπορρος, βακτηρία. ¶ Λιπόνηρος, λίαν πονηρός.

Λιποστράτης. λιποταξία. ¶ Λιποτακτῆσαι. φυγὼν τὴν τάξιν. ¶ Λιποταξίου, φυγῆς. ¶ Λιπῶμεν, παχύνωμεν, λιπαίνωμεν. ¶ Λιρά. ἀναιδῆ.

Λιριόεντα, ἡδύοσμα. ¶ Λιριόεσσα, ὁδία λαμπρά.

Λίριον, κρίνον ἄνθος. ¶ Λιραίνει, ἀναιδεύεται.

Λιρὸς, ἀναίσχυντος ἀναιδὴς θρασύς. ¶ Λῖς, διὰ τοῦ ῖ ὁ λέων, καὶ ἡ λεῖα πέτρα, ποτὲ δὲ λὶς διὰ τὸ πάντη ἐστηκυῖα ὁμαλό. λινὰ καὶ τὰ τῆν αὐτὴν τακτικόν. ¶ Λὶς εὐγένειος. λέων καλὸν γένειον ἔχων. ¶ Λίσκος, δίσκος.

Λίσπαι, οἱ ἐκρωτηριασμένοι τὰ κάτω μέρη.

Λίσπη, λεῖα, καὶ ἐκτετεμμένη καὶ ἄπυγος λίαν.

Λίσποι, οἱ ἐκτετεμμένοι τῶν ἀστραγάλων καὶ ἀθηναῖοι ἀπὸ θησέως ἀπὸ τῆς ἐν ἅδου προσκεχθῆναι τῇ πέτρᾳ ἀπὸ τῶν γλουτῶν. ¶ Λίσσαι, λισσάσαι ὁρμῆσαι. βεῖσαι.

Λισσάνιος. ἀγαθὸς λάκωνες. ¶ Λίσσεο, λιτάνευσον. ¶ Λίσσεσθαι, λιτανεύειν, ἱκετεύειν, παρακαλεῖν. ¶ Λισσή. λεῖα. ¶ Λισσώμεθα, ἐάσωμεν.

Λισσομένη, παρακαλοῦσα δεομένη.

Λισσὸν, ἄναντες. ἀπόρρωγον. ὑψηλὸν ἔλασσον, ἄηλιον.

Λισσοὺς, δεομένους καὶ τοὺς ἡσυχῇ φαλακρούς.

Λίσσει, παρακαλεῖ. ¶ Λίστριον. τὸ ὑφ᾽ ἡμῶν λεγόμενον τηγανόστροφον. οἱ δὲ, μέζον τι μετὰ ὃ ἐπὶ τὸ τήγανον ἄλευρον, ἐπιχέουσιν. ¶ Λίστρον. ξυστὴρ, σκαφίον, πτύον σιδηροῦν. ὁμάλιστρον, ἔνιοι ἐδαφιστήριον. ¶ Λιστρεύοντα. ξύοντα, σκάπτοντα.

Λιστρωτὴν, λιθόστρωτον ὁμαλόν.

Λισφώσασθαι, ἐλαττώσασθαι. ¶ Λίσχροι, τὰ στρόφια καὶ τῶν σπερμάτων. ¶ Λισχρῶς, φειδωλῶς, γλίσχρως. ¶ Λιτὰ, ἁπλᾶ. ποικίλα. λευκά. καθαρά.

Λιτάζομαι, παρακαλῶ, δέομαι. εὔχομαι. ἱκετεύω, ἀσπάζομαι, λιτανεύω. ¶ Λίταινον. ἐκίρνασον.

Λιτανεύσειν, παρακλήσεσιν. ¶ Λιτανεῦσαι, παρακαλέσαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Λιταρίζειν, βοχάζειν.

Λιταργιοῦμεν, ὀξυνοῦμεν, ταχυνοῦμεν. ¶ Λίταρες. γὰρ ἱερεῖς. ¶ Λιτέσθαι, παρακαλεῖν. ¶ Λιτὸ, λιτανευτή. ¶ Λιτόρα, θαλασσὸν τὸν ἱκέσιον.

Λιτήχεων, ἀπὸ τοῦ προσκυνεῖσθαι καὶ λιτανεύεσθαι.

Λῖτι, λῖτα, λευκῷ ὑφάσματι, περιβολαίῳ. καὶ ὑποστρώματι, ᾧ ἐπὶ τῶν νεκρῶν ἐχρῶντο.

Λιτουργὸν, κακοῦργον. ¶ Λίτρα, ὀβολός. οἱ δὲ νόμισμα παρὰ σικελοῖς, οἱ δὲ ἐπὶ σταθμῶν, οἱ δὲ ῥωμαῖοι, διὰ τοῦ β λίβρα. ¶ Λιστρῆρες. οἱ λιστρεύοντες καὶ οἱ περὶ τὰς ὑποκαομένας χύτρας ἱστάμενοι ἀπινθῆρες. ¶ Λιτὶς, πυξὶς σαμαρδάχος. ¶ Λιτοῖς, ψιλοῖς εὐτελέσι. ¶ Λιτόβορος, εὐτελῶς τραφείς.

Λιτόμαι, παρεκάλουν. ¶ Λιτὸν, ἁπλοῦς εὐτελής.

Λιτῶν, λιτανειῶν. ¶ Λιτὸν κακῶν, ἀναιρετικόν.

Λιτροσκόπτις, ἀργυραμοιβοὺς ἀπὸ τοῦ σικελικοῦ νομίσματος ὃ καλεῖται λίτρα. ¶ Λιτυέρσης, ᾠδῆς εἶδος, ἔστι δὲ ὁ λιτυέρσης μίδου νόθος υἱὸς ἀγροικότερος.

Λιτύρα, κυρία. ¶ Λιτῶς, ἀσθενῶς ἁπλῶς ὃ ἀσφαλῶς. ¶ Λιφαιμεῖ, λείπει τῷ αἵματι, ὁ αἱμορροεῖ.

Λιφαιμήσας. ¶ Λιφορνοῦντες ἐν συνδένδρῳ τόπῳ προσφιλῶς διάγοντες. ¶ Λιχάδες, ὀξέα πάντα, οἱ δὲ λίθοι καὶ ψῆφοι καὶ κογχύλια.

Λιχάζει, ἐπιθυμεῖ. ¶ Λιχανὸς, ὁ τὸν μέσον δάκτυλον ἐπὶ χειρός. ¶ Λιχάζειν, ῥῖψαι βάλλειν κρῆτες.

Λίχας, ἀπότομος. ¶ Λιχμάζει, θρακίζει περιλείχει τὸ ἴδιον σῶμα. ¶ Λιχμὰς, θρίναξ καὶ ἀπαλὴ πίσα. καὶ χαμαιπετὸς ὃν τὰ ἑρπετὰ ἐπιλείχουσι.

Λιχμώσσουσι, λείξουσι. ¶ Λιχμάζων, περιλείχων τὸ σῶμα. ¶ Λιχνεύειν, λιμβεύεσθαι. ¶ Λιχνία, λιμβία ἀπληστία. ¶ Λίχνος, ὁ ὀψοφάγος λαίμαργος λιμβός. πολυπράγμων, προσαπτόμενος, ἐπιθυμῶν.

Λιχνοφιλάργυρος, ὁ λίχνος μὲν φειδωλὸς δὲ φιλόλαος πόλεσιν. ¶ Λὶψ, ἐπιθυμία πέτρα, ἀφ᾽ ἧς ὕδωρ στάζει. ¶ Λιψοπροστένοις, τὰ ἄρμενα τοῖς χοινίοις τὰς δὲ ἅμαξας καθαιρούσας. ¶ Λιώδης, λιθόλευστος. ¶ Λιωργός, κακοῦργος. ¶ Λιψύδριον, χωρίον πάρνηθος ἄνυδρον.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

ἔβαι. χεῖρες. καὶ λόβιον τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος.

Λοβοὶ, τὰ ἄκρα πάντα, κυρίως δὲ τῶν ὤτων τὰ κάτω, καὶ τὸ ἄγγιον, καὶ σημεῖον ἐν τῷ ἥπατι. ¶ Λογάδες, τοὺς ἐπιλέκτους, οἱ δὲ τὰς ὄψεις. ἄλλοι τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν, οἱ δὲ κανθοὺς καὶ ψήφους λευκάς. ¶ Λογάδες, ἐπίλεκτοι καὶ πλυπράγμονες. ¶ Λογάδην, ἐπιλέκτους.

Λογγάσαι, ἐνδιατρίψαι, στρατεύεσθαι.

Λογγασία, ἐξ ὧν τὰ πρυμνήσια δέουσι τῶν νεῶν.

Λογγάζει, ὀκνεῖ, διατρίβει. ¶ Λογγασία, νεὼς ἢ ἱστίου ἔρεισμα. ¶ Λογγεύειν, βάπτειν. ¶ Λόγγη, τάφος.

Λόγια, θέσφατα μαντεύματα, φοιτεύματα, φῆμαι, χρησμοί. ¶ Λόγιαι, ἐκλογαί, καὶ ἀποφορεῖαι, ἐπιδόσεις.

Λογίζεται, διαλογίζεται, ἐνθυμεῖται.

Λογίζεται, ψηφίζεται. ¶ Λογίζομαι, τῇ χειρὶ ψηφίζω. ¶ Λογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι ψηφίζω.

Λιγδεροχύται, οἱ ἐν ταῖς λίγδαις τὰς σάρκας ἔχοντες, τουτέστι χοάνιαι. ¶Λιγδεύει, ἀποξύει ὅσον ἐπιψαῦσαι τῆς ἐπιφανείας. ¶Λίγδην, ὅσον ἐπιψαῦσαι τῆς χροῶδους τῆς ἐπιφανείας, καὶ οὐ κατὰ βάθος, καὶ ὁ λισθηρῶς ἢ πλατέως ἄκρως ἐπιλίγδην.

Λίγδην ἐκλάξαι, τὸ μὴ κατὰ βάθους, ἀλλ' οἷον ἐπιγράφον. ¶Λίγδοι οἱ προστετριμμένοι τῶν ἀστραγάλων.

Λίγδος, τόπος χοάνης ἢ ἡ θυεία καὶ ἐν ᾗ χωνεύουσιν.

Λιγδοῦ, χοάνη οἱ δὲ τὰ λίκνα τῶν ἀργυρείων.

Λίγεια, ὀξεῖα. ¶Λίγα, ὀξέως. ¶Λιγέως, ὀξέως, ὀξέως, ταχέως. ¶Λιγυπνεὲς ὁ ὀλιγυπνεές. ἀσθενές. ἀγεννές. ¶Λιγνίας, ὀξείας. ¶Λιγνύς, ὁ τοῦ λύχνου ἀτμίς. καπνός. κάμινος, φλόξ. ¶Λίγξαντα, ἐπιθυμήσαντα, ἠχήσαντα. ¶Λίγξεν, ἐψόφησεν, ὠλίσθεν. ἤχησεν, ἦχον ἐποίησεν. ¶Λίγξ πλάγιος καμπτὴρ πλάγιον ἢ σχιστέον. ¶Λυγρόν, πικρόν. ¶Λιγυρὸν ἡδύ, γλυκύ. ¶Λιγυρίζει, μελῳδεῖ. ¶Λιγυρῶς, ὀξέως ὀξέως λαμπρῶς καλῶς καὶ τὰ ὅμοια. ¶Λιγύ, ὀξὺ ἡδὺ ἐπιβόχαλος ἐπιφωνητὸς οὐ τῆς φωνῆς καθὰ καὶ λυδοί, ἀλλὰ τοῖς πράγμασι, καὶ εὐεπὲς ἐν τῷ λέγειν. ¶Λιγύφθογγοι, ὀξύφθογγοι, ὀξύφωνοι εὐεπεῖς εὔφωνοι. ¶Λιδρίον, ξυβλίον. ¶Λίζει, βιάσει, σκάζει, παίζει. ¶Λιζόν, ὀλίζον ἔλαττον. ¶Λίζονες, ὀλίζονες ἐλάττονες.

Λίζουσι, παίζουσι. ¶Λίημος, ψάμαθος. ¶Λίθινος, λιθοπυργία. ¶Λίνφος δεινός. ¶Λιθαλέοις, λίθοις. ¶Λίθακες, χάλικες, πέτραι. ¶Λιθάκη, πέτρη τῇ τραχείᾳ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. ¶Λιθάκεον, λίθινον. ¶Λίθαξ, ὁ λισθηρὰ πέτρα, ἡ τραχεῖα, ἢ ψώρα. ¶Λιθολεύστης, λιθοβολίτης. ¶Λιθολόγημα, ἐκ λίθων οἰκοδόμημα. ¶Λιθολόγοι, οἰκοδόμοι. ¶Λιθονεψίς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδύνατον ἐργάζεσθαί τι θελόντων. ¶Λίθος. βῶλος, βωμὸς καὶ βάσις τὸ ἐν τῇ θείᾳ ἐκκλησίᾳ βῆμα. ¶Λιθελκεῖν, τὸ μόλις τι ἑλκεῖν. ¶Λιθουργός, λιθοκόπος, λιθογλύπτης. ¶Λιθώδης, πολύλιθος. ¶Λιθωμόται, δημόσιοι ἐπὶ τοῦ λίθου ὀμνύντων, ὁ δὲ λίθος, τὸ ἐν τῇ θείᾳ ἐκκλησίᾳ βῆμα. ¶Λίθων, χόαι. αἱ διὰ λίθων ἐκχύσεις καὶ χύτρινοι. χόας δὲ ἐκ λίθων ὑπονόμους καὶ χυτρείνων ὄψις καὶ διώρυγας.

Λία, κρίνα ἄνθη ἴα. ¶Λικερτίζειν, σκιρτᾶν.

Λίκνον, ἀγγεῖον ὀστράκινον. ¶Λικμάζειν, παλάχειν.

Λικμητικά, διασκορπιστικά. ¶Λικμητόρ, ἀποχωρίζων τοὺς καρποὺς καὶ τὰ ἄχυρα. ¶Λικμήσοντες, λέξουσιν. ¶Λικμίζει, ἀλοᾷ. ¶Λικμητήριον, πτύον. ¶Λικμῶ, πτύω. ¶Λικμῶντες, ἀλοοῦντες ἢ τὰ ἄχυρα ἀπὸ τοῦ σίτου διαχωρίζοντες.

Λικνίτης, ἐπίθετον Διονύσου ἀπὸ τῶν λίκνων, ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται. ¶Λίκνον, κανοῦν.

Λικνοστεφεῖ. λίκνον στεφανούμενος θρησκεύει.

Λικριφίς, ἐκ πλαγίου καὶ κατὰ μεσότητα ἐλαφρῶς. ὀλισθηρῶς. ¶Λικροί, οἱ ὄζοι τῶν ἐλαφείων κεράτων. ¶Λέκυθον, εἶδος ἐλαίας. ¶Λικυμνίοις βολαῖς. τὸ ἐν τῷ εὐριπίδῃ λικυμνίου μνημονεύουσιν ἀμφίσως. κεραυνοῦται γὰρ ὁ ναῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον. οὐχ ὡς αὐτοῦ τοῦ λικυμνίου τῆς φωκίδος κατεσκευασμένοι.

Λίλαια, πόλις. ¶Λιλαίεσθαι, ἐπιθυμεῖν ὀρέγεσθαι ἀντιλεῖν. ¶Λιλαῖ, φρονεῖ, ἐπιθυμεῖ. ¶Λιλαιόμενοι, ἐπιθυμοῦντες. ¶Λιλαιόμενον, ἐπιθυμοῦντα. ¶Λιλαργητά, ἐν τῷ στόματι ἐξανθήματα.

Λιλύτην. ὕδωρ λίβυες. ¶Λιμαλέον, ῥυσὸν λεπτόν.

Λιμβόν, λίχνον. ἄπληστον. ¶Λιμενάκλυστον, τὸν ἀεὶ κλυδωνιζόμενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης λιμένα ἐκβεβλημένου τοῦ σ, οἷον λιμενάκλυστον καὶ μετακλείδης ἄκλυτον τὸν ἀνήκουστον, παρὰ οὐ μηδεὶς ἤκουσεν, ὁ τὸν ἄδοξον καὶ ὄνομα στὸν καὶ ἀκουστόν. ¶Λιμήν, ἀγορὰ καὶ ἐνδιατριβή. πάφιοι. ¶Λέημμα, ὑστέρημα.

Λίμινθος, ἕλμινθος. ¶Λιμηρά, ὁ ἐπίδαυρος διὰ τὸ λιμένας ἔχειν εὐφυεῖς. οἷον λιμενηρά. ¶Λιμναγενής, λίμναι ἐν ἀθήναις τόπος ἀνειμένος διονύσῳ ὅπου τὰ λήναια ἤγετο. ¶Λιμναῖοι, ἄνεμοι ἀπὸ τῶν λιμνῶν πνέοντες. ¶Λίμνη, ἡ θάλασσα καὶ ὁ ὠκεανός. ¶Λιμνομάχαι, παῖδες οἱ πυκτεύοντες περὶ λίμναις καλουμένοις. ¶Λιμοδωριεῖς, οὕτως ἐκλήθησαν οἱ ἀπὸ πελοποννήσου, ἀπορίας χαλεπῆς ἐκεῖ γενομένης. ἀποικισθέντες διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐν καρικίζοντες περὶ ῥόδον καὶ κνίδον. δίδυμος δέ, τοὺς περὶ τὴν οἴτην καρικοῦντας, οὕτω λέγεσθαι διὰ τὸ λιμώττειν καὶ μοχθηρὰν ἔχειν ταύτην. ¶Λιμοῦ, πεδίον, τόπος τῆς ἀττικῆς. ¶Λιμφεύειν. ἀπατᾶν.

Λιμφός, συκοφάντης φαῦλος ἢ μηνυτὴς παρανόμων.

Λιμῷ μολίῳ, παροιμία, ἐπὶ ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν μηλίοις πολιορκοῦντες λιμῷ ὡς θουκυδίδης.

Λιμῶν, ἀνθοφόρον πεδίον εὐανθὲς τόπος ἀνθηρός.

Λιμώττοντος, πάνυ πεινῶντος. ¶Λῖν, λέοντα.

Λινά, ἰστία. ¶Λιναγρευμένη, ἐνημμένῳ λινὰ κακοείμων λινοβργοῦσα. ¶Λίναμαι, τρέπομαι, λιπαυστία.

Λιγνύς, καπνός. ¶Λινδέσθαι, ἁμιλλᾶσθαι.

Λίνδιοι, τὴν θυσίαν, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφήμως ἱερουργούντων. ¶Λίνδος, πόλις ῥόδου. ¶Λίνεα, ἔρια. ¶Λίνεω, ἐρέω. ¶Λίνεον, τὸ λινοῦν.

Λινεύς, ὁ κεστρεὺς ἰχθῦς. ¶Λινοθώρηξ, λινῷ θώρακι χρώμενος. ¶Λινοῖό τι λεπτὸν ἄωτον. ὅτε δὲ λεπτὸν λινοῦν ὕφασμα διὰ τὸ λίαν κατανενῆσθαι.

Λινοκάρυκες, οἱ τὰ λινὰ πωλοῦντες. ¶Λίνον, ᾠδῆς ὄνομα κατὰ μέν τινας ἀπὸ τοῦ κλεινοῦ λίνου, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἁλιευτικὸν καὶ τὴν ὁρμιάν. καὶ τὸ ὑποστρωννύμενον τοῖς κοιμωμένοις, οἵ τινες τὸ λίνον εἶναι νομίζουσι καὶ ὕμνου εἶδος. ¶Λίνον, λίνῳ συνάπτειν, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πρασσόντων.

Λινοπλύνας, τριβεύς. ¶Λινοπτάζει, λινοπτεῖ ἐπὶ λίνα περιβλέπει. ¶Λινόπτης, ὁ ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς λίνοις ἑστὼς καὶ ἀποσκοπῶν τὰ ἐμπίπτοντα θηρία. ¶Λινοπλόγος, φρενοπλόγος. ¶Λινοτόμοι, οἱ τὰ λίνα διατέμνοντες καὶ ὑγιῆ δεικνύντες.

Λινοχίτων, λινόπεπλος. ¶Λίξ, πλάγιος καὶ λίθος πλατύς. ¶Λίξαντα, ὁρμήσαντα. ¶Λύγξ. πνευμονία, νόσος. ¶Λιχάσει, ἐκφεύγεται.

Λιολεθρία, παντελεῖ ὀλέθρῳ. ¶Λιοπίτειον, λίθος λεῖος. ¶Λίπα, λίπος, λιπαρὸν ἔλαιον.

Λιπαίνει, λιπαρὸν ποιεῖ. ζημιοῖ. ἢ κλαίειν ποιεῖ.

Λίπ' ἀλείψασθαι, ἐλαίῳ ἀλείψασθαι. ¶Λιπανθείς,

Λ ηϊσταὶ, πειραταὶ καὶ αἱ ἀπὸ λείας πεποιημέναι.

Λ ηϊστοὶ, κληροί. ¶ Ληϊστοσάλπιγγες, οἱ τυῤῥηνοί. ἐπειδὴ πρῶτοι σάλπιγγος εὑρεταὶ γεγόνασιν.

Λ ηϊστήριον, πλοῖον ἐφ' οὗ τὸ πῦρ φέρεται. ¶ Λήϊτα, κτήματα. ¶ Ληϊταὶ, ἡγεμονίαι. στρατιαὶ, λαφυραγωγίαι. ¶ Ληϊτίδι, λαφυραγωγῷ. ¶ Λήϊτη, ἱέρεια. οἱ δὲ λιτή. ¶ Λήϊτο, ἐπείθετο. ¶ Λήϊτο ἀρχεῖα. οἱ καθηγούμενοι τῶν θυσιῶν καὶ ἑστιάσεων. καὶ ἀρχαὶ καὶ ἱερεῖς. ¶ Ληϊτουργεῖν, λήϊτον γὰρ δημόσιον λειτουργεῖν. ¶ Ληϊτουργοὶ, ὑπουργοὶ, δημιουργοί.

Λ ηΐων, σιτοφόρων, ἀρούρων, χωρίων.

Λ ηκᾶν, τὸ πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. ¶ Ληκᾶσθαι. πορνεύεσθαι καὶ τὰ ἀστά. ¶ Ληκεῖ, ψοφεῖ βοᾷ κροτεῖ.

Λ ηκῆσαι, πατάξαι, ὑλακτῆσαι. ¶ Ληκοῦσι, τὰ ἀστά. ¶ Ληκητὸς, καταληπτός. ¶ Ληκυθιάδες. ἐνόπια ποιά. ¶ Ληθάνιον, τὸ εἰς λήθην ἄγον φάρμακον. ¶ Ληθύσιον, πρὸς τῆς ὑπερκάρσιον κάλλιστος, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ληκυθηδόν. ¶ Ληκυθιστὸς, κοιλόφωνος. ¶ Λήκυθος, τὸ μεταξὺ τῆς λαυκανίης καὶ αὐχένος ὀχθῶδες, καὶ μυροθήκη βήσιον ὑάλινον.

Λ ήκω, τὸ μόριον. ¶ Ληλάντειον, πεδίον τῆς εὐβοίας ὠνομασμένον ἀπὸ ληλάντου βασιλέως. ¶ Λῆμα. βουλὴ ἀξίωμα ἀνδρία καὶ φρόνημα. ¶ Λῆμαι, αἱ περὶ τοὺς κανθοὺς τῶν ὀφθαλμῶν πεπηγυῖαι συστάσεις ἐκρέουσαι τῶν ὀφθαλμῶν ἀκαθαρσίαι.

Λ ημᾶν, χύζαισι, κολλοκύντοις, παροιμία χύζαις λημῶν καὶ κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων πάνυ. ¶ Λήματα, θέματα, βουλεύματα. ¶ Λημάτων. ὀργιλωτῶν, θελημάτων, τεχνῶν. ¶ Λημάτια, φρονήματα, βουλεύματα. ¶ Λημάτιον, φρονηματίαν. ¶ Λήμαργος, οἱ σιπαρὸς. τοῦ φρονήματος ἐπὶ ὑποδηλώσεως. ¶ Λήμβοσι, ἐν σκαφίδι ἢ ἐμπλοιαρίω. ¶ Λήμη, λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σταλαζόμενον, ἀκαθαρσία. ¶ Λῆμα, θράσος, δύναμις πάλμα ἀξίωμα. κέρδος. φρόνημα. ἢ δῶρον. ¶ Λήμνια φοβερὰ μοχθηρά. ¶ Λημνία χείρ. ὠμὴ καὶ παράνομος ἀπὸ τῆς μοιχείας. ¶ Λήμνιον, βλέπει, ἐπειδὴ τὸ πῦρ λήμνιον. ¶ Λήμνιον κακὸν, παροιμία, ἣν λακεδαιμόνιοί φασιν ἀπὸ τῶν παρανομηθέντων εἰς τοὺς ἄνδρας ἐν λήμνῳ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. ¶ Λημνίσκοις, τὰς στενὰς στρακοῦσαι ταινίας. ¶ Λήμνιον, νῆσον.

Λ ῆμνος, νῆσος ἐπὶ θράκης πλησίον. ἱερὰ ἡφαίστου.

Λ ημοκαὶ, γένος τι ἐπισήμων ἐν μεταποντίῳ.

Λ ῆν, λίαν ¶ Ληναὶ, βάκχαι, ἀρκάδες.

Λ ηναῖος, διόνυσος. ¶ Ληναιὼν μὴν, οὐδένα τῶν μηνῶν βοιωτοὶ οὕτω καλοῦσιν, εἰκάζει δὲ ὁ πλούταρχος βουκάτιον. καὶ γὰρ ψυχρός ἐστιν. ἔνιοι δὲ τὸν ἑρμαῖον, ὃς μετὰ τὸν βουκάτιόν ἐστιν. ἐπεὶ ἀθηναῖοι τὴν τῶν ληναίων ἑορτὴν ἐν αὐτῷ ἄγουσιν. ¶ Λήναια, τὰ ἱερά. ¶ Ληνεῖ. ἐρίζει. ¶ Ληνεύουσι, βακχεύουσιν. ¶ Ληνοὶ, σοροὶ πύελοι καὶ τῶν ἁρματίων δίφρων αἱ κοιλότητες. ¶ Ληνὸς, ὅπου σταφυλὴ πατεῖται. ¶ Λῆξαν, ἐπαύσαντο. ¶ Λήξεως, κληρονομίας, τελειώσεως, μερισμοῦ. ¶ Ληξιαρχεῖον. γραμματεῖον. εἰς ὃ τοὺς νόμους ἐνέγραφον.

Λ ῆξις, τελείωσις, ἀποκλήρωσις, ἢ ἐπὶ μερίδι διακληρῶσθαι. ¶ Λῆσοι, ἔθνη καὶ ὄχλοι. ¶ Ληπτέος, ἐπὶ τῶν μὴ διαλωτῶν ἐλέγετο. ¶ Ληραίνειν, παραφρονεῖν. φλυαρεῖν. ¶ Ληροὶ, τὰ περὶ τοῖς γυναικείοις χιτῶσι κεχρυσωμένα. ¶ Λῆρος, μάταιος, φλύαρος, ψεύστης. ¶ Ληροπτώδη, ληρώδη.

Λ ηρώδεις. σανίδες, ἐν αἷς οἱ νόμοι γράφονται.

Λ ήσεσθαι, λαθεῖν. ¶ Ληθίων, στρεφόμενος.

Λ ῆσις, βούλησις, αἵρεσις. ¶ Λησμένη; διαλελησμένη, ¶ Λήψομαι, ἐπιληφθήσομαι. ¶ Λῆσος, ὁ ἐν τῇ ῥάχει τοῦ σκορπίου λαμπρὸς ἀστήρ. ¶ Λήσταρχος ἀρχιληστής. ¶ Λῆται, ἄνεμοι. ¶ Λῆρος, λιμὴν ἢ θάλασσα. ¶ Ληάζειν, λίαν σπουδάζειν.

Λ ητῆρες, ἱεροὶ στεφανοφόροι ἀθαμάντων.

Λ ήτειραι, ἱέρειαι τῶν σεμνῶν θεῶν. ¶ Λητή. ἱέρεια.

Λ ῆρ, ὑπελάβετο. ¶ Ληιτὸν δημόσιον. ¶ Λῆχμην, λῆξιν. ¶ Ληχοῖνην, κανοῦν οὐ λοχεῖον.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

ιάζει, ῥίπτει, ταράσσει, ἢ λίαν σπουδάζει.

Λ ¶ Λιάζετο, ὑπελοῦτο. ¶ Λιαζόμενοι, σκιρτῶντες. ¶ Λιαμάθεω, αἰγιαλῷ λίαν ἀμαθώδει. ¶ Λίαν, σφόδρα πολὺ πάνυ ἄγαν.

Λ ίαν ἔλαβον, ἰσχυρῶς ἔλαβον ἢ πρασίαν. ¶ Λεανῶ, λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω. ¶ Λίαξ, παῖς ἀρχηγέτου. ¶ Λιαρὸν, χλιαρόν. θερμόν. ὑγρόν. καθαρὸν ἢ τὸ προσηνὲς ἔσκρατον. ¶ Λιάσαι, χωρίσαι, ἐκκλῖναι.

Λ ιασθεὶς, χωρισθεὶς ἐκκλίνας.

Λ ιάσθη, ἀπεχωρίσθη, ἐξέκλινεν. ¶ Λιβάδα, σταγόνα, θεραπείαν. ¶ Λιβάδιον, χωρίον βοτανῶδες.

Λ ιβάδων, λιπαρῶν πόνων δυσφαφῶν. ¶ Λιβάζω, ἀπινῶ ὑγρόν. ¶ Λίβανος τὸ δένδρον καὶ τὸ ὄρος. λιβανωτὸς δὲ ὁ καρπὸς αὐτοῦ εἶδος θυμιάματος.

Λ ιβάζει. ἀπορρυπώσει, ἀποφθερεῖ. ὁ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς λιβάδος. ¶ Λιβάσαν, στάξαν. ¶ Λιβάσεις, σβέσεις, φθαρεῖς. ¶ Λιβδύειν. ἀφορίζειν.

Λ ιβὰς, πηγὴ σταγών. ¶ Λίβει, σφενδονᾷ ἐκκινεῖ.

Λ ιβρὸν, σκοτεινὸν μέλαν δίυγρον ἢ λιβρὸν σέλας.

Λ ιβύας, τὰς μέλαινας ὑδρίας ἐπὶ τοῖς τάφοις τιθεμένας. ¶ Λίβυες, τῶν ὄφεων τινὲς οὕτω καλοῦνται.

Λ ιβυκοὶ, λόγοι, χαμαιλέων φησὶ λίβυν τὸν εὑρεῖν τοὺς λόγους τούτους. ¶ Λιβυκὸν, θηρίον, ἐπεὶ θανάσιμα, ἐκεῖ ἑρπετὰ καὶ ὡς λιβύης ἐχούσης θηρία καὶ τὸ ποικιλόμορφον. ¶ Λίβυρνον, πολεμικὸν πλοῖον.

Λ ίβυσσα ἀηδὼν, αἱ μὲν καρχηδόνι ἐπὶ λιβύης εἰσὶ γυναῖκες. αἱ τὰ ἴδια τέκνα κατά τι νόμιμον ἐσφραγίζον κρήνῳ τινὲς δὲ τὴν ἐρημίαν ἀπέδοσαν οὐ καλῶς.

Λ ιβυστίδες. τινὲς τῶν νυμφῶν οὕτω καλοῦνται.

Λ ίβυς τελεωτὸς. ὁ ἀπὸ λιβύης αὐλός.

Λ ιβυφοίτην, τὸν ἐπιγινόμενον λίβυον ἴυβας.

Λ είβων. στάζων, βάλλων.

Λίγα, λιγυρῶς ἡδέως. λεπτῶς, ὀξέως προσηνῶς ταχέως. ¶ Λιγαίνει, τέρπει, ἀλλ' μαστιγοῖ· κρούεται κλαίει, ἢ ὀξέως ἐφορμᾷ. ¶ Λίγαινον, ἐκήρυσσον.

Λ ιγαίων, μέλπων ἡδέως ὑμνῶν. ¶ Λίπανδ. εἶδος τέττιγος λάκωνες. ¶ Λίγδα, ἡ ἀκόνη καὶ ἡ κονία.

δικάζειν, κακὸν ἢ χαλεπόν. ¶ Λευγαλέοιο, ὀλεθρίου δειλοῦ. ¶ Λευγαλέῳ, εὐτελεῖ καὶ τὰ τοιαῦτα.
Λευγαλέησι χαλεπαῖς καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Λεύζει, μέζον τι ἀλλάκτορος. ¶ Λευκά, φαιδρὰ λαμπρά.
Λευκανθίζοντα. λάμποντα. ¶ Λευκάδα πέτραν, ἀπὸ ταύτης λέγεται ἐπὶ πέτρας τὸν ὠκεανὸν φέρεσθαι. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. διὰ τὸ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων διὰ τοῦ στόματος ἀπέρχονται. ¶ Λεύκαινον ὕδωρ, καὶ τὰ συνεχόμενα αὐτῷ τῆς συντόνως ἐρέσσον.
Λευκαὶ φρένες, μαινόμεναι, λαμπραὶ ἀγαθαὶ ἡμέραι.
Λευκανίη, φάρυγξ. ¶ Λευκάδος, μενάνδρου. ἐν λευκάσιν εὐφημείσθω τέμενος τοῦ λευκάδος ἀκτῆς.
Λευκάσπιδα, λευκῇ ἀσπίδι χρώμενον.
Λευκὰ ἄλφιτα, τὰ ἐκ κέγχρων, καὶ ἡ λευκὴ κέγχρος.
Λευκέα, χοῖνος. ¶ Λευκελεφάντινα, λευκὰ ὡς ἐλεφάντινα. ¶ Λευκερινεός, εἶδος συκῆς.
Λευκή, ἄνθος τι τῶν ἀπὸ τοῦ σώματος γινομένων ἐστὶν ἐν ταῖς χωνείαις ὁ ὑφιστάμενος ἄμμος καὶ λεύκρον.
Λευκὴ ἡμέρα, ἀγαθή. ¶ Λευκὴ θάλασσα, ἡ κατακλυζομένη. ¶ Λευκὴν μάζαν φυρᾶσαι. παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐπιχειρουμένων. ¶ Λευκοστάθμη, ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων παροιμία. λέγεται δὲ ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη, στάθμη δὲ ἐστὶ σπάρτος τεκτονική.
Λευκὴ ψῆφος. παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως ἢ δυστυχῶς ζώντων. ¶ Λευκολίθινοι, λευκοδέρμαροι.
Λευκόχρωτος, ἐπὶ γῆς. ὁ μὲν καλεῖται λευκόχρωτος ἡ δὲ μελάνχρωτος. ¶ Λευκοθέαι, πᾶσαι αἱ ποντίαι.
Λευκοί, οἱ δειλοί. ¶ Λευκοῖο, γάλακτος τοῦ φύσει λευκοῦ καὶ ἀσκίου. ¶ Λευκόκρας, λευκοκέφαλος.
Λευκοκέρατις, ὁ διὰ τοὺς ἐν εὐβοίᾳ βοῦς. λευκοὶ γάρ εἰσιν. ἢ ἴσως ἀντὶ τοῦ λαμπρούς. ¶ Λευκόν, τό, τι συνήθως καὶ τὸ λαμπρόν. ἢ θεώρημά τι ἐν μουσικῇ.
Λευκόπυγος, ὁ ἄνανδρος, ἔμπαλιν δὲ μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους ἔλεγον. ¶ Λευκοπύρα, ἐπὶ αὐτοσχεδίως φυλάσσομένους. ¶ Λευκοστεφῆ, κεραυνόβλητα.
Λευκόσυρος, βαβυλώνιος λευκόχροος. ¶ Λεύκου πεδίον. τοῦ μεταξὺ χωρίου. ¶ Λεύκοφρυς, ἡ τένεδος τὸ πάλαι. ¶ Λευκώλενος, λευκόπηχυς ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅλη λευκὴ καὶ καλή, ὠλέναι γὰρ οἱ πήχεις.
Λευκῶν πραπίδων, κακῶν φρενῶν. ¶ Λευκωπίας, λευκὸς ὀφθῆναι. ¶ Λευρά, λεῖα. ¶ Λεῦραι, ἐνέσκειν. ¶ Λευρᾶς, στρογγύλως τελείας καὶ τὰ πετρώδη κοίλης ὁμαλῆς μὴ τραχείας.
Λευρῷ, ὁμαλῷ πλατεῖ. ¶ Λεύσει, βλέψει. θεωρήσει.
Λεύσετε, ὁρᾶτε, βλέπετε. ¶ Λευσθείς, λιθοβοληθείς.
Λευσιμοδίκτου, ἐπὶ λιθοβολήτου τιμωρίας.
Λεύσοντες, βλέποντες, μιαίνοντες. ¶ Λεύσουσι. βλέπουσι, ζέπουσι. ¶ Λευστά, ὁρατὰ λιθοβόλητα.
Λευστῆρα, φονέα λίθοις ἀναιροῦντα. ¶ Λεύσσων, βλέπων. ¶ Λεύχεται, κοιμᾶται. ¶ Λευχαιόν, ἐπίνειον κορινθίοις, εἰς τοῦτο τοὺς τόπους ἀποδράσκοντες οἰκέται. ¶ Λεχεποίην, τὸν πολλὴν πόαν ἔχοντα καὶ βαθεῖαν. εὐαυξῆ. ἐν ᾗ δὲ καὶ λέξασθαι τουτέστιν κοιμηθῆναι. ¶ Λεχέρνα ὑπὸ ἀρχαίων, ἡ θυσία ἐπιτελουμένη τῇ ὥρᾳ.

Λευχείμων, λευκὰ ἱμάτια φορῶν.
Λέχος στυγνόν, γάμον στυγνόν.
Λέχεσι, κοίταις. ¶ Λέχρια, πλάγια.
Λέχη, ἐφ' οἷς τοὺς νεκροὺς κοσμοῦσι.
Λεχήρια, ἐνήλλακτα. ¶ Λεχώδεις, ὑλώδεις, βοτανώδεις.
Λεχθέντος, κατακοιμηθείς. ¶ Λέχος, κοίτη κλίνη γάμος μίξις συνουσία γυνή. ¶ Λεχώνη, συνέκαθεν. ¶ Λεχμάδα, ἠλέκτρον. ¶ Λέχνη, τόπος.
Λεχρίη, πλαγία. ¶ Λέχριον, πλάγιον λοξόν.
Λεχώ, προσφάτως τεκοῦσα. ¶ Λαιψηρός, ταχύς.
Λεώ, λαοῦ ἀττικῶς. ¶ Λεωβάρος. εἶδος καὶ ἰχθῦς σπλαγχνώδης. ¶ Λεωκόνιτος, λεωλέθριος, ἢ λεωκόρητος παντελῶς ἐξολοθρευόμενος.
Λεωκόριον, τῶν λεὼ θυγατέρων μνημεῖον τὸ καλούμενον λεωκόριον ἐν μέσῳ τοῦ κεραμεικοῦ.
Λεώλεθρος, παντελῶς ἐξωλεθρευμένος.
Λεώλης, τελείως ἐξώλης. ¶ Λέφμοι, θέλοιμι ἄν.
Λέων, τὸ θηρίον καὶ ἀστὴρ θεῖνος καὶ ἰχθῦς.
Λεοντίς, φυλὴ ἀθηνᾶς. ¶ Λεωπέτρα, λίθος λεῖος.
Λεωργόν, κακοῦργον, πανοῦργον, ἀνδροφόνον.
Λεώς, ἀττικῶς, ὄχλος λαός. ¶ Λεωφόρος, δημοτικὴ ὁδὸς πλατεῖα. λαὸν φέρουσα πολύν.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Λῆ, θέλει. ¶ Ληβῆσιν. ὀδυνηταῖς χλιαραῖς.
Λ ¶ Ληβόλε, λιθοβόλε, ἄξιε λιθασθῆναι.
¶ Ληβολία, δημοσία κοπρία. ¶ Λῆγε, παύου.
Λήγω, παύομαι. ¶ Λίγεια. ὀδυνατὴ.
Ληδεῖν, κοπιᾶν κεκμηκέναι. ¶ Ληδήσας κεκμηκὼς κοπιάσας. ¶ Λήδιον, ἱμάτιον εὐτελές. ¶ Ληθαία. λαθραία. ¶ Ληθάνει, λανθάνειν ποιεῖ. ¶ Λήθαργος, ἐπιλήσμων ἐπίβουλος, καὶ κύων ὁ προσσαίνων μέν, λάθρα δὲ δάκνων. καὶ τῶν ἵππων οἱ ἀβλεμεῖς καὶ νωθροί, καὶ πάθος τί ἐστι πυρετῶδες. ¶ Λήθεδον, λύσις. ¶ Λήθη, ἀμέλεια.
Ληθικός, εἰς λήθην ἄγον τὸ φάρμακον. ¶ Ληθημένος, ληθαργικῶς. ¶ Λήθιος, λαθραῖος, λῆθον, βαλιόν.
Λήθω, λανθάνω. ¶ Λήια, κτήνη βοσκήματα, ἐσφάγια, χρήματα, ἢ σποράδα χωρία. ¶ Ληιάδες, ἐκ λείας αἰχμαλώτοις συλληφθείσας. ¶ Ληιάδης, αἰχμάλωτος. ¶ Ληιάτειρα, ἡ ποιοῦσα τοὺς ἄνδρας γυναικῶν ἐρᾶν. ¶ Ληιβοτείρης, τοῦ τὸ λήιον πεδίον κατανεμομένης νομάδος. ¶ Ληίδα, μερίδα, ἢ λείαν, τὴν ψιλὴν κτῆσιν. ¶ Ληίδας, αἰχμαλώτους.
Λήιδιον. εὐτελὲς ἱμάτιον. ¶ Ληιδιώδεις, ζιβωνίδες.
Ληιζόμενος, σφετεριζόμενος, αἰχμαλωτιζόμενος.
Λήιη, προνομία οἰκονομία βοσκήματα.
Λήιοι, ἱδροὶ καὶ ἄγγελοι. ¶ Λήιμνος, ἔνδορος.
Λήιον, σιτοφόρον χωρίον ἀπὸ τοῦ λειαίνειν τὴν τροφήν. ἀγριοῦνται γὰρ οἱ λιμώσσοντες. βέλτιον δὲ ψιλῶς διὰ τὴν ἐπιφαινομένην κατὰ καιρὸν λειότητα τῶν ἀσταχύων.
Ληίς, κτῆσις ἡ ἐκ τῶν λαφύρων καὶ βούλησις.
Ληίσσασθαι, κτήσασθαι, ἀφελέσθαι. ¶ Ληισθέντος, κλαπέντος, ἀφαιρεθέντος. ¶ Ληισθείων, ζεπόμενος.
Ληισμαδία, αἰχμάλωτος λελησμένη. ¶ Ληίσατο, ἀπὸ λείας ἔλαβεν ἐμερίζετο ἐλαφυραγώγησιν.

Λ ελακῦα, φωνοῦσα, βοῶσα, ἠχοῦσα. ¶ Λελαχεῖν, θάψαι. ¶ Λελάχωσι, θάψωσι, λαχεῖν ποιήσωσιν, ὅ ἐστι τυχεῖν τῶν δεόντων καὶ νομιζομένων νεκροῖς. ¶ Λελάθαι, λαθέσθαι, λαβέσθαι. ¶ Λελασμένα, ἀφειμένα. ¶ Λέλασται, εἴληπται. ¶ Λέλαφας, πέπωκας. ¶ Λελάχασι, τετεύχασι. ¶ Λελαχήσωμεν, λαχεῖν ποιήσωμεν. ¶ Λελάχνωσαι, δασύνει. ¶ Λέλεσαι, εἴρηκα. ¶ Λέλεγες, ἔθνος βαρβαρικόν. ¶ Λελεξκίς, ἡ λακεδαίμων πάλαι. ¶ Λελεπίδες, κόχλακες, ἢ κοχλώδεις τόποι. ¶ Λελαπασμένον, εἰς πέψιν ἧκον. ¶ Λέλεκται, εἴρηται. ¶ Λελέξεται, λεχθήσεται.

Λ ελεπρίς, ἰχθῦς ποιὸς ἡ καλουμένη φυκίς. ¶ Λελεσμένος. διαλογιζόμενος, ὁ διαλεγόμενος. ¶ Λεληθότως, λανθανόντως. ¶ Λέληκε, βοᾷ, φθέγγεται.

Λ εληκώς, κεκραγώς. φθεγγόμενος, κραυγάσας. ¶ Λεληϊσμένη, μεμερισμένη. ¶ Λεληιμένος, προθυμούμενος. ¶ Λελοῖτη, τεθέρμανται. ¶ Λελημάτωμαι, λῆμα ἔχω εἰς τὸ ἔργον. ¶ Λεληιμμένοι, λεληιμένοι, διανοούμενοι. ἐν τούτῳ τὸ λῆμα ἔχοντες, λεληματιᾶν γὰρ τὸ τῇ διανοίᾳ πρὸς πᾶν ὁρμητικῶς ἔχειν. ¶ Λελησμένη, ἐπιλαθομένη. ¶ Λέλασται, ἐπιλάθετο. ¶ Λελοῖσθαι, θέλειν ὁρμᾶν ἀσπούδην. ¶ Λελοιμένος, προθυμούμενος ἢ ἔνθερμος ὤν. ¶ Λελοιμένοι, προθυμούμενοι ὁμοίως. ¶ Λελικμημένη, κοσκινευθεῖσα πτυαθεῖσα ἐπ' ἀνέμῳ. ¶ Λελικκός, ἰχθὺς ποιός. ¶ Λελειμμένος, λειφθεὶς νικηθείς. ¶ Λέλιξε, δέσεισε.

Λ έλογχας, εἴληχας. ¶ Λελόγχασιν, ἔλαχον. ¶ Λέλογχε, ἠξίωται. ¶ Λελογχυῖα, λεχὼ γενομένη.

Λ ελογχώς, τυχών. ¶ Λελυμασμένον, χωρίον ἀπερρωγός.

Λ ελυκωμένα πρόβατα, τὰ λυκόσπαστα. ¶ Λέλυται, διαλέλυται. ¶ Λέλωται, ἀσθενὴς ἐστίν. ¶ Λελώφηκεν, ἐπέσχηκεν. ¶ Λελώβηνται, ἐβλάβησαν.

Λ έμβαρχοι, λιπόδερμοι. ¶ Λέμβος, τὸ μικρὸν πλοιάριον τὸ ἐφόλκιον, καὶ οἱ ἐφολκίοις πλέοντες. ¶ Λέμμα, φλοιὸς λέπισμα. ¶ Λεμὸς, λάρυγξ φάρυγξ.

Λ έμφοι, αἱ πεπηγμέναι μύξαι. ¶ Λεμφὸς, ὁ μυξώδης καὶ ματαῖος, δηλοῖ δὲ τὸν ἀνόητον ἢ ἀπόπληκτον.

Λ ενλαστῶν. λευλατῶν τροχῶν. ¶ Λεόντιον, περίζωμα ἱερατικόν. ¶ Λεόντιος, πόρος. ὁ ἀλφειὸς καθότι ἐπὶ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ λεόντων εἴδωλα ἀφίδρυται.

Λ έοντειος δορὰ τὸ δέρμα αὐτοῦ. ¶ Λεοντόκρανον, ἀμαζονικὸν ὅπλον. ¶ Λεοντοφόνον, θηρίδιόν τι πλασσόμενον ἐν συρίᾳ. ¶ Λέξαι, εἰπεῖν, ἐπιλέξαι ἐπειπεῖν.

Λ έξασθαι, ἐπιλέξασθαι, κοιμηθῆναι. ¶ Λέξασθε, ἐπιλέξασθε ἐκοιμήθητε. ¶ Λέξεται, λέξει κοιμηθῇ.

Λ εσβίδας, ἀπὸ λέσβου τῆς νήσου. ¶ Λεοντίδεον, ἰσχυρῶς κατὰ τὸν λέοντα. ¶ Λεὼς, ἀττικὸς, ὄχλος λαός. ¶ Λεωφόρος, ὁδὸς λαὸν φέρουσα.

Λ επάδες, τὰ πρὸς ταῖς πέτραις κεκολλημένα κογχύλια ὀστρέων ἐλάττω. ¶ Λεπάδνα, ἱμάντες πλατεῖς οἷς ἀναδοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν.

Λ επαδευόμενος, συνάγων λεπάδας, εἰσὶ δὲ θαλάσσια κογχία μικρὰ προσφυόμενα ταῖς πέτραις. ¶ Λέπανος, ὁ λέπανθος λιπόδερμος. Ταραντῖνοι. ¶ Λεπαργὸς βοῦς, τὰ λαπάρας λευκὰς ἔχοντος. ὅλον τὸ δέρμα. ¶ Λέπας, τὸ ἄναντες, καὶ τὸ ἐν τῇ πέτρᾳ προέχον κογχύλιον, ἢ ὑψηλὸν, ἀγρότατον ὀρεινόν.

Λ επαστὸ, κύλιξ. ¶ Λεπαστὶς, οἰνοχόη, καὶ εἶδος κύλικος.

Λ έπαστρον, σκεῦος παγιδευτικόν. ¶ Λέπειν, τύπτειν.

Λ επίζω, ἐκδέρω. ¶ Λεπιστὰς ψεύστης ἢ τὰ ὅμοια.

Λ έπος, λέπιον, φλοιός. ¶ Λέπρα, πάθος τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος. ¶ Λεπρεάται. οἱ πάλαι καύκωνες.

Λ έπρεοι, ὁ λεπρεάται. τῆς τριφυλίας ἀπὸ λεπρέου πόλεως ὠνομασμένοι. ¶ Λεπταλέον, ἰσχνὸν λεπτόν. λεπτὰς καὶ παχείας, λεῦκος ἐν νόμοις, τὰς δραχμὰς. λεπτὰς μὲν τὰς ἐξοβόλους, παχείας δὲ τὰς πλείον ἰσχυούσας. ¶ Λεπτὴ, ἀσθενὴς, ἰσχνὴ, λεπτή. ¶ Λεπτὸν ἀντὶ τοῦ στενόν. λεπτὴ στενὴ, ὁ ἀκριβής. ¶ Λεπτόεργα, λεπτῆς ἐργασίας ποιηθέντα. ¶ Λεπτῶν, πλέκειν ἀπὸ τῶν πενιχρῶν οὕτω λέγεται. ¶ Λεπτὸ δ' εἰσίθμη. στενὴ ὁδός.

Λ επτὴ δέ τε μῆτις. ἀσθενὴς βουλὴ καὶ ἐπίνοια.

Λ επτηκέως, λεπτῶς. ¶ Λεπτὴ ἠλακάτα στρωφῶσα, λεπτὰ μηρύματα ἀπὸ τῆς ἠλακάτης νήθουσα. τὸ γὰρ ἔτυμον ἐστὶν, ἡ ἠλακάτη, ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι συνεχῶς, τινὲς δὲ ἠλακάτα τὸν στήμονα. ¶ Λεπτόγεων, κακὸς ἀγρὸς, ὁ λεπτὴν γῆν καὶ μὴ λιπαρά. ¶ Λεπτομβρῶς, μικρομβρῶς.

Λ επτόμητις, ἡ δασεῖα ψυχή. ¶ Λεπτόμιτον, φάρος, λεπτὸν ἱμάτιον. ¶ Λεπτὸν, ἀσθενὲς ἀόρατον ἀφανῆ.

Λ επτὸν ἄωτον, ἰσχνὸν ἄνθος. ¶ Λέπτυξις, ἀπὸ τοῦ λέπειν καὶ τοῦ χωρίσεως. ¶ Λεπτυνεῶσαι, βραχυνεῶσαι.

Λ ερνεία χολό. ¶ Λέρνη κακῶν. παροιμία διὰ τὸ τοὺς ἀργείους καθάρματα εἰς αὐτὴν βαλεῖν, ὁ δὲ διὰ τὸ τῶν δαναῶν τῶν αἰγυπτιαδῶν ἐκεῖ κατατεθῆναι τὰς κεφαλάς.

Λ έρνη θεατῶν, παροιμία τίς ἐστιν ἀργολικὴ λέρνη κακῶν, ἣν ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον, τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα εἰς αὐτὴν τὸ χωρίον ἐνέβαλον, λέρνην δὲ θεατῶν ἔφη ὁ κρατῖνος διὰ τὸ θέατρον δοκεῖν τὸ σύμμικτον εἶναι καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. ¶ Λεσβιάζειν, πρὸς ἄνδρα στοματίζειν. λεσβιάδες γὰρ τὰς λαικαστρίας ἔλεγον.

Λ εσβίδας, ἀπὸ λέσβου τῆς νήσου.

Λ έσβιος ᾠδὸς, οἱ μὲν τὸν εὐενετίδην ἀκούουσι τὸν ἀπὸ ἀντίσσης, οἱ δὲ φρύνιν ὃ καὶ μᾶλλον ὑπὸ πολλῶν γὰρ κεκωμῴδηται οὗτος ὡς διαφθείρων τὴν μουσικὴν καὶ πρὸς τὸ βωμολοχεύειν τρέπων. καὶ παροιμία δὲ ἐντεῦθεν ἐλέχθη μετὰ λέσβιον ᾠδὸν, οἱ δὲ μετὰ τὸν τέρπανον. μέμνηται καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις λεσβίων παροιμία ὑπὲρ τῶν ἀπράκτων. ¶ Λεσβίσαι, αἰτίας εἶχον αἱ ἀπὸ λέσβου. ¶ Λέσβος νῆσος καὶ πόλις. ¶ Λεσσῖαι, τὰ πρόβολα τὰ ἀσπιδίσκια τὰ κοῦφα. ¶ Λέσπιν, μεγάλην ἰσχυλὴν δίδυμος τὴν κατεδυομένην εἰς πέλαγος πέτραν. οἱ δὲ τὴν νοτεράν, ἄλλοι δασεῖαν βαθεῖαν. οἱ δὲ λόχμην.

Λ έσχαι, φλυαρίαι, πολλαὶ ὁμιλίαι. ¶ Λεσχηνεὺς, ὁ διηγητὴς ὁμιλητής. ¶ Λέσχη ὁμιλία καὶ ἡ φλυαρία. καὶ ὁ δημόσιος τόπος. ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοὶ, ἢ διελέγοντο ἀλλήλοις. σημαίνει δὲ καὶ τὰ κοινὰ δειπνιστήρια καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λόγους καὶ τοὺς ἀλεεινοὺς τόπους λέσχας καλοῦσιν. ¶ Λεσχηνεῖ, ὁμιλεῖ μυθολογεῖ.

Λ εσχηνευθέντα, μυθολογηθέντα, φλυαρηθέντα.

Λ εσχηρεῖ, κόπτει ὁμιλεῖ. ¶ Λετμὸς, ἀνασφῆναι τὸ στόμα ἀμελείας φησὶ λετονῆσαι ἀφειδῶς παῦσαι κατὰ τῶν ἰχνῶν. ¶ Λευκαλέον, ἀληθεσώδη ὠχρώδη

γλώσσῃ. ἀπὸ ἄκρου τῆς γλώσσης πίνων. ¶Λάσωμεν, λάθωμεν. ¶Λάων, οἱ μὲν βλέπων. διὸ καὶ λαὸς ὁ βλέπων, οἱ δὲ λάπτων τῇ γλώττῃ. οἱ δὲ ἀπολαυστικῶς ἔχων ἐσθίων, ἀλαὸς γὰρ ὁ μὴ βλέπων. ¶Λαιά, ἀριστερά.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Λεάδε, ἡ ἐξοχὴ τῶν πεζῶν. ¶Λέαινα, ἐπὶ τοῦ κνήστιδος, σχῆμα συνουσίας ἀκόλαστον. ¶Λεαίνεται, λεαίνεται, ἐξαλείφεται. ¶Λεανζικὸς λειῶσαι δυνάμενος. ¶Λεακῶ, λεπτύνω. ¶Λεάς, τὰς ἀπὸ τῶν ἱστῶν κρεμαννυμένας ἄκρας.

Λέβα, πόλις ὑπὸ θρακῶν. ¶Λεβάδεια, πόλις βοιωτίας ἔνθα καὶ μαντεῖον διὸς τὸ ἱερὸν κατεσκεύαστο.

Λεβήδων, τόπος τῶν λυττῶν ἔνθα ἐθυσίαζον.

Λεβηρίς, τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας ὃ ἀποδύεται, τινὲς δὲ ἄνδρα λέβηρον γενέσθαι πτωχόν, οἱ δέ, τὸ λέπος τοῦ κυάμου. ¶Λέβης χαλκεῖος ποδονιπτήρ. τρίπους.

Λέβια, τὰ λεπίδας ἔχοντα τὰ ῥύγχη. καὶ ἰχθῦς λιμναῖοι. ¶Λεβίνθιοι, ἐρέβινθοι. ¶Λέγειν, εἰπεῖν, διηγεῖσθαι, ἀριθμεῖν καὶ ὀνομάζειν ἀττικοί. ¶Λέγεσθαι, συνάγειν ἀθροίζειν ἐκλέγεσθαι. ¶Λεβίδων, τόπος ἐν ᾧ ἐθυσίαζον οἱ κατὰ τὴν λιθαδησίαν ἀραβίαν μωαβῖτιν. ¶Λεγεὼν πλῆθος στρατεύματος ἢ τάγματος ἐξ χιλιάδων ἑξακοσίων ἑξήκοντα ἕξ. ¶Λέγμα, τὸ εἰπεῖν. ¶Λέγνα τὸ ἔσχατον. ¶Λέγνη, τὸ περιῦφασμένον τῇ περιστροφῇ. διόπερ ἦν παχὺ περὶ τὴν ὤαν ἐκ ῥάμματος. ¶Λέγνος, ἀνανθὴς σῖτος ὁ μὴ ἁδρός. ¶Λεγνώδης, ποικίλας. ¶Λεγνῶσαι, ποικίλαι. ¶Λέγξ, ποιητὴν ἀπετέλεσεν.

Λεγοίμεθα, εἰ δὲ νῦν περὶ νηυσὶ λεγοίμεθα, ἴσον, εἰ πως τοὺς ἀρίστους εἰς μάχην διαλέγοι, συλλέγοι. ¶Λέγοντες, ἢ ἐκλέγοντες, ἢ συνάγοντες, ἢ συναθροίζοντες.

Λέγοντο, συνήγοντο καὶ τὰ ὅμοια. ¶Λεδλά, ἡ ἐξοχὴ τῶν πτηνῶν. ¶Λεδρεῖται, φροντίζει θέλει βούλεται. ¶Λέη, ὁμοίως. ¶Λεηλασία, αἰχμαλωσία. μάχη. λῃστεία, ἁρπαγή, ἀδικία. ¶Λεηλατεῖ, πορθῶν σφόδρα. ¶Λεία, ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου κτῆσις λαφύρα. ¶Λεάδες, οἱ λειμῶνες καὶ κάθυγροι τόποι.

Λείαν, κτῆσιν λαφύρων, ἢ πρόθεσιν. ¶Λεαίνω λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω. ¶Λείας, ὁμαλὰς εὐθείας.

Λείβηθρον, ῥεῖθρον ὄχθη τὴν κρουνὸν καὶ τόπος ἐν μακεδονίᾳ καὶ τὸν ἑλικῶνα. ¶Λειβῆνος, ὁ διόνυσος.

Λείβειν, σπένδειν, διὰ λείβειν αἴθοπα οἶνον, καὶ δακρύειν, ὅθεν τοῖς δακρύοις ῥέειν δάκρυα λείβων, καὶ στάζων.

Λείβω, σπένδω, στάζω. ¶Λείη, ἡ τῶν θρεμμάτων ἀγέλη ἡ προσηνὴς καὶ καλή, καὶ πολέμου ὠφέλεια. ¶Λειλατεῖν, προνομεύειν βιάζεσθαι. ¶Λείκεικα, σειραὶ χοινία πλέγματα. ¶Λείλωαν δὲ χωρίον, τὸν τόπον ἐν ᾧ ἔμελλον χορεύειν λεῖον ἐποίησαν. ¶Λείκνα, κανᾶ, ἐφ' οἷς τὰ λίκνα ἐπετίθεσαν οὕτως δὲ ἔλεγον τοὺς πυρίνους καρπούς. ¶Λείκνοισι προσβέπεσθαι. λίκνα ἱστάντες προσέχεσθαι, ἃ ἐστι κανᾶ ἐφ' οἷς τὰ λίκνα ἐπετίθεντο, ἅπερ εἰσὶ κριθαὶ πύρινοι.

Λελασμένην, προθυμουμένην ἐπιθυμοῦσαν.

Λειμάδες, νοτεροὶ καὶ ποώδεις τόποι. ἔστι δὲ καὶ ζῷον ὅμοιον κοχλίᾳ ὃ καλοῦσι λείμακα. ¶Λείμακος, λειμῶνος. ¶Λειμάξ, χωρίον ἐν ᾧ λειμών, ἢ χωρίον ἐπίπεδον. ¶Λειμωνοειδής, αὐθηρὸς τόπος ἢ λειμώδης.

Λειμών, αὐλών. θάλασσα, ὁ αὐθηρὸς τόπος. ¶Λειμωνίας, ἄρκτος, νύμφαι, ἐπειδὴ αἱ νύμφαι ἐν τοῖς λειμῶσιν. ¶Λεῖνα ἔρια κύπριοι. ¶Λειξοῦρα, τὸ δῶρον ἐκ τοῦ λείχειν. ¶Λειόβατος, ἰχθῦς τις τῶν λυκοσαρκῶν. ¶Λειοκόνιτος, ἡ τελείως, κόνις διαλελυμένη. λείως δέ, τελείως. ¶Λεῖον, ὁ σῖτος, ἢ ὁμαλόν.

Λειόμβρος, ταχυδάνειος. ¶Λείουρος, αἴλουρος.

Λείοις, ὁμαλούς. ¶Λειούσματα ἢ λειούσματα εἶδος καταφάκτου γάλακτος. ¶Λιπτῶ, παρακαλῶ.

Λείπεσθο, ἔθλα ἀποτυγχάνετο. ¶Λειπεφρονῆσαι, ἐλιπε φρενῶν. ¶Λειπογνώμων, ὁ μηκέτι βόλον ἔχων, ὃ δὲ τέλειος καὶ γεγηρακὼς μὴ ἔχων γνωρίσματα διὰ ἡλικίας. ¶Λείποιρ, καταλείποι. ¶Λειπομορία, δένδρον τὸ ἐκ τοῦ θωρακίου κατεπῶδες, ἐκ δὲ τῆς ῥίζης φέρον βλαστούς. ¶Λειποτακτήσας, φεύγων ἢ φυγών.

Λειπὲν, τὸ ἔλαιπες ὄν. ¶Λείρια, ἄνθη κρίνα.

Λειριόεντα, ἁπαλά, λείριον γὰρ τὸ ἄνθος. διὰ τὴν λειότητα διὰ τὸ τῆς ἔκ καὶ τῆς ἰ γραπτέον, ἢ ποικίλων. ὡς χρόα. τὸ δὲ λῖρος, ὃ δηλοῖ τὸν ἀναιδῆ διὰ τοῦ ἰ καλλίμαχος. λῖρος ἐγὼ τίδε, * ὅταν δὲ ἐπέθηκα φόβη, παρὰ τὸ λίαν ἀμέτρως τὸ ὀδύνηται οὖροι. τὸ δὲ χρόα λειριόεντα, καὶ ὅπα λειριόεσσαν, τὴν προσηνῆ καὶ ἡδεῖαν. ¶Λειρός, ὁ ἰσχνὸς καὶ ὠχρός. καὶ λυρίας λέγουσι κύνας, τὰς κατισχνομένας καὶ ἀποβαλούσας τὰς τρίχας, ἢ τὸν μικρὸν λαγών.

Λιταί, ἱκεσίαι, ἢ συνέστηκεν. ¶Λείτειραι, ἱέρειαι.

Λειτῖνος, πέμμα τὸ εἶδος. ¶Λειτὸν, βλάσφημον.

Λείρρες, ἱέρειαι. ¶Λειτουργεῖν, μοχθεῖν δουλεύειν.

Λειτουργικάς, ἱερατικάς. ¶Λειτουργός, ὑπηρέτης.

Λειφαιμώσας ἐπιλείψας τῷ αἵματι. ¶Λείφηξα, λείψανα. ¶Λειχανός, φθόγγος τῆς κιθάρας ἀπὸ τοῦ φθόγγου. ¶Λειχῆνες, ἡ σαρκὸς κάκωσις, καὶ ἐπὶ τῶν πεζῶν φυκίων τινὰ καὶ τῶν χωρίων τὰ ψιλά.

Λεῖψαν, κατέλιπον. ¶Λείψανα, περιστεύματα.

Λειψανδρία λεῖψις ἀνδρῶν. ¶Λειψύδριον, χωρίον τι ὑπὲρ πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν, ἀλκμαιωνίδαι.

Λειοκόρης, ἡ τελείως ἐκκεκαυμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων. ¶Λείρως, ῥαδίως, δεινῶς, σφόδρα τελείως καλῶς. ¶Λεκανίδες, κεράμεια λοπάδες καὶ κλῖναι αὐθυπτά ἔφερον τοῖς νεογάμοις. ¶Λεκανίσκη, τὸ ἐκ πετάλων τρυβλίον, ἢ λεκάνη. ¶Λέκανος, ὁ ἀποπεταμένος. ¶Λέκιθον, τὸ τοῦ ᾠοῦ λεπύδιον.

Λεκίς, περοψίς. ¶Λέκκη χλαῖνα. ¶Λέκκον δῆμος αὐτοσχέδιος φυλῆς. ¶Λεκός, λύκιον λοκάρειον ξύλινον, οἱ δὲ λυκάριον. ¶Λέκροι, ὄζοι τῶν ἐλαφίων.

Λέκρανα ἢ ὠλέκρανα τοὺς ἀγκῶνας. ¶Λέκεικα, σειραὶ χοινίων. ¶Λεκτῆρες, εἶδος πλάκινων.

Λεκτοί, ἀριστεῖς. ¶Λεκτή, χλαῖνα. ¶Λέκτο, ἐκοιμήθη ἐπελέξατο ἠρίθμει. ¶Λεκτὸν, ὡς σημεῖον ἢ ἀκρωτήριον. ¶Λέκτρα κραββάτια, ἢ κατὰ τὴν πόλιν ὑψέδρα. καὶ προαστεῖα λακώνων. ¶Λεκτρῖτις, θρόνῳ ἀνάκλησιν ἔχοντι. ¶Λέκτροισι, κοίταις. ¶Λελάθῃ, λήθην ποιήσῃ ποιῇ. ¶Λελάθοιτο, ἐπιλάθοιτο.

Λέλακεν, ἐβόησεν. ¶Λελακκωμένη, βεβομμένη.

Λ άρος, ὄρνις καὶ ἰχθῦς ποιός. ¶ Λαρυγγίζων, λάρυγγα θεραπεύων. ¶ Λαρυγγὸς, ματαιολόγος.

Λ αρυδδὶ, τύλοι οἱ ἐν τῷ ἀρότρῳ. ¶ Λαρύζει, βοᾷ, ἀπὸ τοῦ λάρυγγος. ¶ Λάρυμνα, πόλις βοιωτίας.

Λ αρωντίδων, ἐν τοῖς ἀθροίσμασιν ἐλέγοντο ὡς ἐπταλόφων.

Λ ᾶς, λᾶας λίθος. ¶ Λάσα, ῥάπτζα πληρέστατη.

Λ άβαγγες, οἱ περὶ τὰς λίμνας χλωροὶ βάτραχοι.

Λ άσκαν, τὸν λάσιον. ¶ Λάβενα, χυβόστροφος, τὰ ὀπίσθια τῶν μηρῶν ἀπὸ τῆς δασύτητος. διὸ ἔστι καὶ τὰ βάραθρα τὰ ἀφελκυστικά αἱ δίφροις. ¶ Λασκάζεσθαι χλευάζεσθαι. ¶ Λάσθας, συμφοράς. ¶ Λάσθαι, παίζειν ὀλιγωρεῖν, λοιδορεῖν. ¶ Λασθαίνειν, κακολογεῖν. ¶ Λάσθη, χλεύη, λώβη, ὀλιγωρία αἰσχρολογία αἰσχύνη. ¶ Λάσθεν, αἰσχρόν. ¶ Λάσθω, χλευάζεσθαι. ¶ Λάσθων, κακολογῶν. ¶ Λάσια, δασέα.

Λ ασῖνος, ἄφθεγμον ἐπιλεγόμενον. ¶ Λάσιοι, πολύτριχοι δασεῖς. ¶ Λασιόμαλλον, μῆλον τὸ ἔχον χνοῦν. ¶ Λασίοισι, δασέσι, στήθεσι λασίοις. ἐκδέχονται τινες ἀπὸ τῆς ἔξωθεν ἐπιφανείας ἀνθρώπων, ἄλλοι πυκνοῖς καὶ συνετοῖς. ¶ Λασιοκὴ, θρασὺ ἀπληστος. ¶ Λασιοκώφου, τοὺς κωφούς. ¶ Λάσιον κέαρ, ὁ πυκνὸν καὶ σώφρον καὶ λίαν θεία ψυχὴ καὶ συνετή. ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. τὸ γὰρ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῇ καρδίᾳ ὅ τις ἐστὶν ἐν τῷ στέρνῳ. ὅπερ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δασύ ἐστι καὶ ἰσχυρόψυχον. ¶ Λάσιον ὕφος, τὸ δασύ. ¶ Λάσιος, δασὺς τὸ στῆθος ὁ συνετὸς δασύμαλλος πολύτειχος. ¶ Λασιουργίας, ἱστουργίας, δημιουργίας. ¶ Λασίσματα, ὡς συνθέσει τοῦ λάσου καὶ πολυπλόκου. ¶ Λασὸς, κίναιδος, ἡ λεσὸς πόρνη.

Λ ασχνώσσει, πλανωμένη σκελοί. ¶ Λασίων, πόλις ὃ χωρίον, οἱ δὲ φυλασίωνας. ¶ Λασκάζει, φλυαρεῖ θεσπίζει ῥητορεύει. ¶ Λάσκειν. λέγειν φθέγγεσθαι. ¶ Λάσκεις, λέγεις. ¶ Λάσκουσι, κύνες ὑλακτοῦσιν. ¶ Λασκυρεῖ, διαφεύγει. ¶ Λασταγεῖ, ψοφεῖ. ¶ Λάστα, πέρναι. ¶ Λαστέρνο, μάστιξ.

Λ άστερνοι, οἱ τὸ στέρνον δασεῖς ἢ πέρνοι τινὲς ὄντες.

Λ ασταγηλίας, λίθος πεζιμμένος. ¶ Λαῖστος, ὁ ἀκράγας τὸ παλαιὸν καὶ ὁ μῶλος. ¶ Λάστων. λίθων.

Λ αταγῆ, κροτάλῳ τῷ ἀπορριπτομένῳ ἀπὸ τῶν ποτηρίων καὶ ἦχον ἀποτελοῦντι. ¶ Λαταγεῖ, ψοφεῖ, τύπτει.

Λ άταξ, ψόφος κότταβος ὁ ἀπὸ ποτηρίου γενόμενος.

Λ άταξ, τὸ πλεκτὸν, ὅπερ εἰσεφέρετο ὑπὸ τοῖς ἐρωμένοις ἔβαλον δὲ αὐτὸν ἐπ' αὐτὸν, οἱ δὲ εἰς κοτάβιον. ὁ κότταβον ἔλεγον. οἱ δὲ εἰς ὀξύβαφα κενὰ ἔνδεσιν ἀγγείοις λουτῆρσιν ἐοικόσιν. ¶ Λατῖνοι, ῥωμαῖοι. ¶ Λατρεία δουλεία. ¶ Λάτμος, πόλις καὶ ὄρος καὶ ποταμὸς καὶ ἠχή. ¶ Λάτμος, λιθοξόος. ¶ Λαβάζειν, βαρβαρίζειν. ¶ Λαβαβιάζειν, ἐσπουδασμένως καὶ ἀσήμως λαλεῖν. ¶ Λαβαβός, λαμυρός. ¶ Λαβαβεῖν, ἀλαζονευόμενος. ¶ Λαβαξία, λαμυρία μετὰ ἐρυθριάσεως. ¶ Λάβαψ, ὕπτιος. ¶ Λαβρεία, δουλεία.

Λ αβρεύει, ἐλεύθερος ὢν δουλεύει. ¶ Λαβευτὴν, δουλικόν. ¶ Λαβεύω, σέβω, δουλεύω. ¶ Λάβριες, δοῦλοι.

Λ άβρον, μίσθιον. ¶ Λάβρις, μισθωτός. λειτουργός. ὁ μίσθιος ἐργάτης θεράπων παιδίσκη ὑπηρέτου ἢ δούλη. ¶ Λατταμῦα, * πλουρίνιοι. ¶ Λατύπη

πελεκήσεις καὶ ὁ περὶ ζώνην μάχαιρα. ¶ Λατύπη. λίθου τὸ ἀποπλέκημα. ¶ Λατύασει, πλαδύασει, νόχεται. ταράσσει, τινάσσει. τύπτει. λακτύζει.

Λ αυκανία, τὸ ἀπὸ τῆς μεσότητος τοῦ περιστερεῶνος, λαιμὸς φάρυγξ. ¶ Λαυκανίης, ὁμοίως. ¶ Λαύκη, φοβερά.

Λ αῦεις, κλῆρος μερίς. ¶ Λαύξει, κρατεῖ δύναται εὐφραίνει. ¶ Λαυξία, δεξιόση κρῖτον.

Λ αύρα, ῥύμη, δι' ἧς ὁ λαὸς εἰσέρχεται ὁ φλόξ, οἱ δὲ, τόποις πρὸς ὑποχώρησιν ἀνειμένοις. οἱ δὲ ἀμφόδοι, οἱ δὲ στενωποὶ καὶ δίοδοι. ¶ Λαύρη δημόσιος, στενωπὸς καὶ ἀμφοδον ῥύμη ὁδὸς δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν. ¶ Λαύρεια, τὰ ἀθήνησι χρυσᾶ μέταλλα λεγόμενα. ¶ Λαύρην, ὁδὸν, τὴν ῥύμην. ¶ Λαύρη, ῥύμη στενή. ¶ Λαῦρον, τὸν δάφνην, ἢ μέταλλον ἀργυρεῖον παρὰ ἀθηναίοις.

Λ αυροστάται, οἱ ἐν τοῖς μέσοις ζυγοὶ ὄντες ἐν τοῖς στενωποῖς μὴ θεωρούμενοι. οἱ δὲ χείρους μέσοι ἵστανται. οἱ δὲ ἐπιτεταγμένοι πρῶτοι καὶ ἔσχατοι.

Λ αῦσαι, περιποιῆσαι τοῖς δεσπόταις. ¶ Λαυστὲρ, μοχθηρός. ὅμοιον δὲ τῇ δυνάμει τὸ ὄνομα, ὁ οἴκου λαύρας. ¶ Λαύστρανον, τινὲς λύκον, τινὲς φρέαρ ἄρπαγα. ¶ Λαυχάνη, γλῶσσα. ¶ Λαυφθάσει, λαύρως ἐσθίει. ¶ Λαυφιάζει, σκύλλει. ¶ Λαφρία, ἡ ἀσπὶς, ὅπλον. ¶ Λάφνο, δάφνη περγαῖοι. ¶ Λάφωνοι, λίαν ἄφωνοι. ¶ Λαφὸς, ὁ ἀριστερᾷ χειρὶ χρώμενος. ¶ Λαφειάδαι, φρατρία ἐν δελφοῖς. ¶ Λαφύειν, τὸ εἰς αὐτὸν ἀχρημονεῖν. ¶ Λαφύξαι, καταπιεῖν ἀναλῶσαι. ¶ Λαφύξας, διασπαράξας, ἀφειδῶς θοινησάμενος. ¶ Λάφυρα, τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν, σκῦλα.

Λ αφυροπωλεῖ, αἰχμαλωτίζει. ¶ Λαφύρων, αἰχμαλώτων. ¶ Λαφύσσει. μετὰ σκιλμοῦ ἐσθίει σπαράσσει. λάπτει. κατεσθίει. σκύλλει, μετὰ θυμοῦ ἐσθίει.

Λ αφύστιον, ὄρος τῆς βοιωτίας. ὁ λαφύστιος ὁ ἐντεῦθεν.

Λ αχαίνειν, ὀρύσσειν, σκάπτειν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ λάχανον τὸ μεγάλως χανόν. ¶ Λάχανα, τὸ ὑπὸ τῆς ἀπήνης περιλειπόμενον ἐν ᾧ καθέζονται. ¶ Λάχεια, εὔσκαφος καὶ εὔγειος παρὰ τὸ λαχαίνεσθαι, ὃ ἐστι σκάπτεσθαι πεδινῶς. ¶ Λαχεῖν δίκην, γράψασθαι δικάσασθαι.

Λ άχη, λέξις ἀποκληρώσεως. ¶ Λαχήνας, σκάψας.

Λ αχμία, ἐν ὕλῃ οὖσα. ¶ Λαχμῶν ἱππείων λακτισμὸς.

Λ αχμὸν κούρης, βάρος λακτισμός. ¶ Λαχμῷ στενόμενος τῇ δασύτητι καὶ τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένος.

Λ άχνη, δασεῖα θρὶξ ἡ χαίτη. κόμη, ὕλη. δασύτης. παρὰ τὸ λάσιον, δηλοῦται δὲ καὶ οὕτως, καὶ ὁ κροκὶς ὁ ἐπανθοῦσα τοῖς ἱματίοις τρίχωσις ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης.

Λ αχνήεντα, τετειχισμένα. δασέα. ἢ βρυώδη. ὁ ὄροφον τὸν κάλαμον ᾧ ἐστέγαζον τοὺς οἴκους ὅς ἔχει τινὰ δασύτητα. ὄροφος γὰρ κάλαμος, ἀπὸ δὲ τοῦ καλάμου, καὶ τὸ ἐρέφειν τὸ στεγάζειν εἴρηται. ¶ Λαχνοῦται, βριχοῦται, δασύνεται. ¶ Λαχόντα, τυχόντα, κληρωσάμενον.

Λ άχος, μέρος, κλῆρος ἐκκληρος. ¶ Λαχὼν, ὁ κληρωσάμενος. ¶ Λάψα, γογγυλὶς. πελοῦσοι. ¶ Λάψαι, πιεῖν τῇ γλώσσῃ. ¶ Λαψάνο, τῶν ἀγρίων λαχάνων ἐσθιόμενον.

Λ αψάρων, τῇ χειρὶ ποτίζων ὁ ἀπτόμενος. ¶ Λάψων ὑποκοιλαίνων τὴν γλῶσσαν ἀναφέρων τὸ ὕδωρ μετά τινος ἤχου. ¶ Λαψοι, πίοι τῇ γλώττῃ. ¶ Λαψον

νοις ἥκιστα γὰρ φυλάττουσι λάκωνες τὰς γυναῖκας.
Λ ακωνικὸς, στεῤῥός. ἀνδρεῖος. ¶ Λάλαγες, χλωροὶ βάτραχοι, περὶ τὰς λίμνας, οὓς ἔνιοι κεμβέρους, οἱ δὲ ὀρνέου εἶδος φασί. ¶ Λαλαγεῦσαι, λαλοῦσαι, ἀθρόαι οὖσαι. ¶ Λαλαγὸ καὶ λαλαγὸς, κρυμὸς κραυγή.
Λ αλαγήτης, ματαιολόγος. ¶ Λάλαζε, βόα.
Λ αλάκονις, ψηφώδης κόνις. ¶ Λαλαμὶς, λαίλαψ ἀντὶ τοῦ λαλαμὶς, λαιμάτμησις, γράφουσιν.
Λ αλάξαι, τὴν γλῶσσαν ἐξελεῖν. ¶ Λαλάξαντες, βοήσαντες. ¶ Λαλεῖν, λέγειν βλέπειν λαμβάνειν.
Λ άληθρον, λάλον. ¶ Λαλίστατον, κατάλογον σοφόν.
Λ αλίστερον, ἀδολεσχότερον. ¶ Λάλλαι, λάλλας λέγουσι τὰς παραθαλασσίοις, καὶ παραποταμίοις ψήφοις.
Λ άλος, φλύαρος. ¶ Λάλμενον, λαλοῦντα.
Λ αλύνει, πάσσει πατεῖ. ¶ Λαλῶν, φθεγγόμενος.
Λ αμὰς, μῦς. ¶ Λάμαχος, ἄμαχος, ἀκαταγώνιστος.
Λ άμια, ἀριστοφάνης φησὶν ὥστ' ἐκούσης ἐν τῇ ἀγορᾷ τινος λαμιώδους γυναικὸς ἐνδιατριβούσης, τινὲς δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ περιδυομένην γυναῖκα. ¶ Λάμια, θηρίον καὶ γυνή τις ἀρχαία οὕτω καλουμένη λίβυσσα.
Λ άμβαι, τὰ χάσματα, ὃ οἱ μόνοι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰχθῦς
Λ άμιον, τὸν πρίονα ὃ ὁ λάμιος πέλεκυς, ἥν τις ἀθόνησιν ὃν ἐκωμῴδει. λέγεται δὲ καὶ γνήσιος τις ἐξ ἐπιθέτου λάμιος. ¶ Λάμος. ἡ χώρα τῶν λαιστρυγόνων, ἢ ἐπιχώριός τις ὄρος, ἀφ' οὗ ἡ χώρα ὠνομάσθη.
Λ αμόπλης, ὁ ἐπιτηλείας. ¶ Λαμπάδες, ὀφθαλμοὶ τινὲς ἀστέρων. ¶ Λαμπάδιον, τὸν λεπτὴν κηρίαν ἐν ᾗ ἐπιδιδοῦσιν. ¶ Λαμπὰς, λαμπάδος. ἀγὼν, καὶ ὁ νικήσας λέγεται λαμπαδηφόρος
Λ αμπετὶν, ἡλίου κόρη. ¶ Λαμπετόωντι, λάμποντες
Λ άμπη, τὸν παχὺν ἀφρὸν τὸν ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ φασίν. ¶ Λαμπηδὼν, λαμπυρὶς σπινθήρ.
Λ αμπήνη, εἶδος ἁμάξης ἐφ' ἧς ὀχοῦνται. ἔνιοι, ἀπήνη, ἢ ἅρμα ἁμάξης περιφανοῦς βασιλικοῦ, ἢ ῥαβδίον περὶ κεφαλὴν ἐστὶν ἅρμα σκεπαστόν. ¶ Λαμπρίας, ὁ ἥλιος, λαμπρὸς. φῶς. ¶ Λάμπουρις, ἀλώπηξ.
Λ αμπρὰ καθύπερθεν, καὶ λαμπρὰ ὑπένερθεν, δῆμοι λαμπρεῖς ἀθήνησιν, οἱ μὲν παράλιοι, οἱ δὲ καθύπερθεν.
Λ αμπρείμων, λαμπρὰ ἱμάτια ἔχων.
Λ αμπρὸν, φαιδρὸν τηλαυγές. ¶ Λαμπρύνεται, φαιδρύνεται ¶ Λαμπτὴρ, φέγγος, φῶς, λαμπάς. ἐσχάρα ἐφ' ἧς ἔκαιον ἐν μέσῳ τῶν οἴκων, εἰς τὸ φωτίζειν αὐτοῖς, ξηρὰ ξύλα ἢ δᾷδα. ἀττικοὶ δὲ τοὺς καιομένους λύχνους λέγουσιν. ¶ Λαμπυρὶς, ζωύφιον ἐκ φρυγάνων γινόμενον, καὶ ἀλώπηξ. ¶ Λαμπυρὸν, εὔλαλον τετράμετρον καταληκτικόν. ¶ Λαμμοδεῖ, δραπετεύει. ¶ Λᾶν, ὁρᾶν. ὁ λίθον. ¶ Λανθὰς, δυσῶδες οἶνος. ¶ Λανθανόντως, κρυφίως.
Λ ανίζει, λαγγάζει, βρέχει. ¶ Λανὸν, κόρ, σφαιτὰ τῇ ψυχῇ. ¶ Λανὸν, λίθον. ¶ Λὰξ, λάκτισμα.
Λ αξάδαι, ἀθήνησι. ¶ Λάξαι, λακτίσαι. ¶ Λάξασθαι, κληρώσασθαι. ¶ Λάξεων, λήξεων κληρώσεων.
Λ αξόοι, οἰκοδόμοι, λιθουργοί. ¶ Λαξευτῆρι, λακτίσμασι τύπτων. ¶ Λαξευτήριον, λιθοτόμον σιδήριον.
Λ αξευτηρίῳ, λίθῳ, ὀξυτάτῳ τέμνοντι.
Λ ὰξ ποδὶ κινήσας, τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς νύξας καὶ διακινήσας, οὐχ ὑβριστικῶς λακτίσας. ¶ Λαοβόρε, ἀνθρωποβόρον. ¶ Λαοδίκην ἐστέφουσαν, πρὸς λαοδίκην προσβουλομένην. λαοδίκην δὲ οἱ νεώτεροι ὀλέκτραν λέγουσιν. ¶ Λαοὶ, ὄχλοι δῆμοι, δύνανται δὲ οὕτως εἰρῆσθαι ἄνθρωποι διὰ τὸ εἶναι λάλιοι, ἔνθεν καὶ μέροπες ἀπὸ τοῦ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα ὅ ἐστι φωνήν. ¶ Λαομεδοντιάδης, πατρωνυμικῶς ὁ πρίαμος. ὃν γὰρ παῖς λαομέδοντος. ¶ Λαόπαις, βούπαις.
Λ αοργὸς, ἀνόσιος σκελός. ¶ Λαοσσόος, τοὺς λαοὺς σώζουσα ἢ σοβοῦσα τουτέστι παρορμῶσα εἰς τὸν πόλεμον, ὅ ἐστιν ἐπίθετον ἀθηνᾶς. ¶ Λαοπίζειν ἢ λαπίζειν, τοὺς λαοὺς εἰς ὅπον ἄγειν καὶ ἐπιστροφὴ διὰ ἐπὶ ἀλαζονείας. ¶ Λαφόνον, ἀνδροκτόνον.
Λ αοφόρον, δημοσίαν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ φέρονται, ἥν τινες ὀνομάζουσι λεωφόρον. ¶ Λεπάσματα ὄλγον λαγαρά. ¶ Λαπασμένον, ἐκκενώσιον.
Λ απάξειν, ἐκκενοῦν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄρυγμα. ¶ Λάπαθον, ὄρυγμα καὶ βοτάνη. ¶ Λαπάξαι, κενῶσαι.
Λ απάθαι, ἀφανίσαι, ἀπαλλάξαι. ¶ Λαπάραι, τὰ παρὰ ταῖς πλευραῖς τοῖς σκόνοις, διοκλῆς δὲ τὴν ἐκκεκενωμένην κοιλίαν. ¶ Λαπάρας, καταφόρους πρὸς τὰ ἀφροδίσια. ¶ Λαπάρας, λαγόνας καὶ λαπάρην ὡσαύτως, ὁ κοιλίας ἐκκεκενωμένας.
Λ απαρὸς, ἰσχνὸς ὑπεσταλμένος. ¶ Λαπάσσειν. λαπάγειν, κενοῦν. ¶ Λαπάττων, μαλάττων λαγαρὸν ποιῶν. ¶ Λαπέρσαι, λαμπέσας δίδυμος ὃς διοσκόροις ἀπὸ λαπέρσης πόλεως. ¶ Λαμπετόωντι λάμποντι. ¶ Λαπάθιον, ἡ λέξις ἀπὸ λαπίθου πόλεως, τὸν ὀλίθιον. ¶ Λαπῖναι, λαπιθῆναι.
Λ απίζει. στυφοῦται. ¶ Λαοπίζει, οἱ γὰρ λάπιθαι ἔθνος θεσσαλίας ἀπὸ λαπίθου τοῦ ἄρεως παιδός.
Λ απίθιον, ὄρυγμα τὸ κενωτικόν. ἢ λάχανον ἄγριον ἐδώδιμον. ¶ Λαπιτὴν, καυχητὴν ἢ ἄλλα.
Λ απιστὴς ψεύστης φλύαρος τρυφερὸς μὴ ἔχων φροντίδα ἐγγὺς τοῦ προπετοῦς. ¶ Λαπίστρια, ῥεμβομένη μετεωριζομένη θέλουσα ὀνομασθῆναι. ¶ Λάπος, θὴς. δοῦλος. ¶ Λαπὴς, λαπὴν ἔλεγον, τὸν παχὺν ἀφρὸν, τὸν ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ σπιλώδη, ἄλλοι βόρβορον ὕλην, ἄλλοι τὸν ἐπὶ τῇ ἅλμῃ ἐφιστάμενον ἐν ταῖς λίμναις. οἱ δὲ τὸν ἐπὶ τοῦ σάλακρος ὑμενώδη πηλόν.
Λ άπτας, τοὺς ῥοφοῦντας. ¶ Λάπτει, ἀναλαμβάνει, πίνει. ¶ Λάπτοντες, πίνοντες τῇ γλώσσῃ. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν τοιούτων οὕτω πινόντων μετὰ ψόφου. ¶ Λαπτυὸρ. σφοδρῶς πτύων.
Λ αμπτόμενος, ἢ λάπτων, ἀναλίσκων ἀπὸ τοῦ λάπτειν.
Λ άρανον, ὀλὸς δριμύς. ¶ Λάρβες, λάραβες τοὺς κοβέτας ῥωμαῖοι οὕτως. ¶ Λάρισα, πόλις συρίας κοίλης, καὶ θεσσαλίας. ¶ Λαρίεσσας, φλοιὸν στυφρεῖον. ¶ Λαριναῖον, κύστρον οἱ ἁλιεῖς τὸν ἐκ λευκάς ὁ μέλαν. ¶ Λαρινευτὸς, ἁλιεύς. ¶ Λαρινοὶ, βόες εὐτραφεῖς. ¶ Λαρινεύεσθαι, σιτεῖσθαι. ¶ Λαρινοσὶ χοῖρος ποιός. ¶ Λαρκάνη, ἡ θεσσαλία. ¶ Λαρκὸν πλέγμα φορμῷ ὅμοιον, ἐν ᾧ ἄνθρακας φέρουσιν ὅτε δὲ καὶ ἰσχάδας.
Λ αρκὸς, ἀνθράκων φορμός. ¶ Λάρναξ, κιβωτὸς, σωρὸς κάμπτρα. ¶ Λαρὸν, ἡδὺ προσηνὲς γλυκὺ ἀπολαυστικὸν καλόν. σπάνιον ἀπληστὸν λαβρόν.

Λ άθλ, ἀκοιδία. ¶ Λαθεῖν, ἑκόντα παραπέμψαι, ἢ ὅλως ὡς νῦν οὐκ ἔχειν, διὸ ἐβλόθο. ¶ Λαθικβαδ, πέροντας.

Λ αθικήδεα, λανθάνειν ποιοῦντα, λήθην τῶν κακῶν ἐμποιοῦντα τοῖς παισίν. ¶ Λαθικήδης, λυσίκακον, παυσίλυπον. ¶ Λαθίπονον, ὃν τιμωρούμενον.

Λ αθινόστος, ὁ βραδυνων ἐπανελθεῖν. ¶ Λαθίφρων, ἄφρων ἐπιλήσμων. ¶ Λάθρα, κρυφίως ἠρέμα· ἡσύχως. ¶ Λάθρα. αἱ δίκαι ἠλεῖοι. ¶ Λαθρακάζων, χαλινα γρυγῶν σικελοί. ¶ Λαθρέως, ἀγνώστως.

Λ αθρος, λάθριος κρυφὸς μυχός. ¶ Λαθροῦν, βλάπτειν. ¶ Λάθυρος, εἶδος ὀσπρίου. ¶ Λαθὼν, ἀγνώστως πράξας τι. ¶ Λαὶ, ἐπὶ τῆς αἰσχουργίας.

Λ αιὰ, ἀριστερά. ¶ Λαιὰν, ἐκκλησίαν, κτῆσιν, δυσειλεῖς λαῖαν ἐπὶ τῆς λείας. ¶ Λαιάναι, λεπτῦναι.

Λ αιβας, ἀσπίδες κρῆτες. ¶ Λαίβα, ἀσπίς, τεῖχος, πέλτη. ¶ Λαίγμα. περικεφαλαίας κόσμος.

Λ αΐγγες, λίθοι, ὑπὸ ὕδατος λελιασμένοι. ἔνιοι φάγγες, ἄλλοι, χάλικες μικροὶ λίθοι. ¶ Λαίγματα, πέμματα, οἱ δὲ σπέρματα, ἱερὰ ἀπάργματα.

Λ αιγος, λάσκυρος. ¶ Λαίδιον, ἀριστερὸν, εὐώνυμον.

Λ αῖδος, λαῖδος ἠιδώνιον. ¶ Λαιδηὴ. ἀριστερά. θρασεῖα. ¶ Λαιδρὸς, λαμυρός. αὐθάδης. λεῖνος. θρασὺς, ταχὺς, ἀριστερός. ¶ Λαίειν. φθέγγεσθαι. ¶ Λαίεται. καταλύεται ἀπὸ τοῦ λαός. ¶ Λαίεται, καὶ κατελεύσεται. ¶ Λαιὴ. ἀριστερά. ¶ Λαιθάργος, πολὺ λαθραῖος. ¶ Λαιθαργοὶ, κύνες οἱ κρύφα δάκνοντες.

Λ αιθαρίζειν, λαμυρεῦσαι, διαπράξασθαι. ¶ Λαιλάξαι, τὸν ἐλάσαντα ἐξελεῖν. ¶ Λαιλάπωσος, ὅταν συννεφὴς ἢ ἀνεμώδης ὁ ἀὴρ ᾖ. ¶ Λαίλας, ὁ τύραννος ὑπὸ λυδῶν. ¶ Λαίλαψ, καταιγὶς ἀνέμου συστροφὴ μετὰ ὑετοῦ. ¶ Λαιμὰ, λάμυρα. ¶ Λαίμαργος εἰς βρῶσιν ὡρμηκώς. ¶ Λαιμάζουσιν. ἐσθίουσιν ἀμέτρως.

Λ αιμαλαιὸν, ῥυσόν. ¶ Λαιμᾶν, ἐσθίειν ἀμέτρως.

Λ αιμάζειν, ὁμοίως. ¶ Λαίμαργος, φάγος, ἄπληστος, ἐπὶ τοῦ φαγεῖν μανιώδης. ¶ Λαιμὸς, ὁ φάρυγξ, ὁ τράχηλος, ὁ λάρυγξ ὁ βρόγχος. ¶ Λάϊνον, λίθινον, πλαργὸν, ἢ πύργος λίθινος. ¶ Λαινόχειρ, σκληρόχειρ. ¶ Λαῖνος, καὶ ὁ σπορεύς γῆ καὶ ἀριστερός.

Λ αιὸς, ἀριστερὸς καὶ λαός. ¶ Λαίπτος, κίναιδος, λάσκυρος. ¶ Λαιπύκρον, αὐτα πεπλασμένον ἰσχυρόν.

Λ αισηιοφόρος, ὁπλοφόρος. ¶ Λαισὴς. ὁ παχεῖα ἐξωμίς. ¶ Λαίσια μήλη. ¶ Λαισήϊα, θυρεοῦ γένος. ¶ Λαισήϊα, ἐπὶ δασέα ἐστὶ τῶν βύρσαις αἰγείαις περιβεβλῆσθαι. πλαδόεντα ἢ πάνυ κοῦφα, ὡς καὶ τῇ λαιᾷ χειρὶ δύνασθαι βαστάζεσθαι. ὅπλα λάσια, ὅπερ ἐστὶ δασέα αἰγείαις βύρσαις περιβεβλημένα ἔτι τὰς τρίχας ἐχούσαις. ¶ Λαίστρος, κίναιδος πόρνος.

Λ αισκάπτειν, λαμυρεῖν. ¶ Λαίσποις, ἔνυποις. λευκάδιοι. ¶ Λαισποδίας, ὄνομα κύριον, ἔνιοι δὲ τὸν ἀλκμαίωνα ᾠήθησαν λέγεσθαι. οἱ δὲ τὸν λεπτανώδεις πόδας ἔχοντα. ¶ Λαίσκεσθαι, κτίσασθαι.

Λ αιστρον. ξουστρ. πλύον. ¶ Λαιστρυγόνες, οἱ νῦν λεοντῖνοι. ¶ Λαιστρυγονίη ἡ τῶν λαιστρυγόνων πόλις.

Λ άϊτον, τὸ ἀρχεῖον. ¶ Λαιτῶν, τῶν δημοσίων τόπων.

Λ αῖτα, πέλτη. ¶ Λαῖτμα, πέραμα, πῶυρα, οἱ μὲν, ὅρμημα, οἱ δὲ τὸ κῦρος. ἄλλοι τὸ διάστημα τοῦ πελάγους

ἐστὶν ἢ μέγα τὸ πλατύ. καὶ τὸ κῦμα. ¶ Λαιτμάθημα. σφοδρὸν ὅρμημα ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ¶ Λαῖπος, ἀκόρατος ἢ ὄνομα κύριον. ¶ Λαῖφα, ἀσπίς. ¶ Λαιφαὶ, αὐθάδεις θρασεῖς γυναῖκες λημηραί. ¶ Λαίφια ῥάκκη. ¶ Λαιφάσσονες, ψηλαφοῦντες. ¶ Λαίφεσιν, ἁρμένοις. ¶ Λαῖφος, τὸ ἱστίον ἤγουν τὸ ἄρμενον.

Λ αιφὲ, διαπανωσιβόρος. ¶ Λαιψηρὸν, ταχύ.

Λ αιψηρὰ, ταχέως ἢ ταχεία. ¶ Λαιψηρῶς, ταχέως, ταχὺ ἀπὸ τοῦ λαιψηρόν. ¶ Λακάζει, λέλακε βοᾷ ἀπὸ τοῦ λακεῖν. ¶ Λάκαινα, κυλίκων τι εἶδος. ¶ Λακάρτη. λακάρη, δένδρον τι. ¶ Λάκας, φάραγγας.

Λ ακκατήσας, πατήσας. ¶ Λάκε, ἰδίωμα ἦχου ἐθλάσθη, συνεξίβη, ἤχησεν. ¶ Λακεδαίμα, ὕδωρ ἁλμυρὸν ἁλσὶ πεποιημένον, ὃ πίνουσιν οἱ τῶν μακεδόνων ἀγροῖκοι. ¶ Λακεδαίμων, ὁ σπάρτη. καὶ ποτὲ μὲν ἡ πελοπόννησος ἡ χώρα πᾶσα. ποτὲ δὲ, πόλις ὁμώνυμος τῇ χώρᾳ. ¶ Λακεῖν, ψοφῆσαι. ¶ Λακερὸν, εἰκαῖον. ¶ Λακέρυζα, κράκτεια. λοίδορος. φλύαρος. μεγάλα κράζουσα κορώνη, ὁ λάλος. ¶ Λακεράζεσθαι τὰ αὐτά. ¶ Λακβρωτὰν, συνεσταλμένον. ¶ Λακκορράκκη, κρότος. ¶ Λακκολῆξαι, διαρρῆξαι. ¶ Λακηθμὸν, ὃν οἱ ἀττικοὶ ἐλαστοκόμον καλοῦσιν. ¶ Λακῆσαι, πατάξαι. ¶ Λακιάδαι, δῆμος τῆς ἀττικῆς, ἐραφανίδας φέρων ὃν ἐπιβοῶνται κατὰ τῶν μοιχῶν.

Λ ακίδα βάλλει. ¶ Λακίδες, σπάδονες σπαράγματα ἱματίων. ¶ Λακιδάμιστος, ψοφοῦντος, ἠχοῦντος.

Λ ακίδες, τὰ λεπτὰ τῶν ἀρμένων σχήματα. ¶ Λακιδοφορῶν, οὐχ ὑγιός. ¶ Λακίζει, θωπεύει, ῥητεύει ῥάσσει. ¶ Λακιναείδιον, ῥωμαῖοι ὑπόδημα. ¶ Λακὶς ῥαχὰς, ἐμβολὸ. ῥαφή. ζαῦμα. σχίσμα. ¶ Λάκισμα τὰ αὐτά. ¶ Λακισθῆναι, ῥαγῆναι. ¶ Λακὶς χασμὸς χάσμα γῆς. ¶ Λακκοσπίδα τοῦ σκελετοῦ φασὶν διὰ χαλασθέντος ὀσχέου, καὶ τῶν διδύμων κρεμασθέντων, καλεῖσθαι λακκοσπίδα, τοὺς δὲ διὰ πάντος καθειμένον ἔχοντας αὐτὸ, λακκοσχέας, ἄφρονας. ἐπὶ ὀσχέα λέγεται τὸ ἀγγεῖον ὅπου οἱ δίδυμοι ἐμβέβληνται, ἀπὸ μέρους τὸ μόριον, οὐκ εὖ. φασὶ δὲ τὸ ὀσχέα πάντοθεν καθειμένου λακκοσχέας προσαγορεύεσθαι τοὺς τοιούτους.

Λ ακκοσκιπώδη, λακκόπρωκτον.

Λ ακκόπλουτος, ὁ καλλίας ὑπὸ τῶν κωμικῶν διὰ τὸ περιτυχεῖν χρυσῷ εἰς φρέαρ βεβλημένῳ.

Λ ακκέμεναι, φαγέσθαι. ¶ Λακοπιεῖν, πυθάνεσθαι. ¶ Λακόπιον, πυθίον. ¶ Λάκοποι, ἀρχεῖα πως ἔνθα οἱ κλέπται κρίνονται. ¶ Λάκος, ἦχος ψόφος. ¶ Λακπατῆσαι, λακτίσαι, καταπατῆσαι ἀναξέψαι. ¶ Λακρατίδης, ἀριστοφάνης φησὶ παλαιὸν λακρατίδην τὰ ψυχρὰ βουλόμενος δηλοῦν, ψυχροὶ γὰρ οἱ γέροντες. ¶ Λακρὶς καὶ λακτὴς καὶ σπαργύνη. ¶ Λακτίδες, αἱ ἐπὶ δήμου ἱερεῖαι ἀπὸ τόπου. ¶ Λάκτιμα, λάκτισμα. ¶ Λάκυρος συμφυλίας οἶνος. ¶ Λάκων, εἶδος παρὰ τακτικοῖς, ἢ ὁ σπαρτιάτης ἄντικρυς τῶν ἀθηναίων.

Λ ακωνικὸς χιτὼν. λεπτὴ ἐσθής. ¶ Λακωνίζειν, παιδίοις χρῆσθαι. ¶ Λακωνικαὶ, ὑποδήματα ἃ καλεῖται ἀμυκλαίδες. ¶ Λακωνικὸν τρόπον, τὸ πράττειν καὶ παιδεραστεῖν, τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς ξέ-

Κώπη, ἡ τοῦ ξίφους λαβὴ καὶ ἐγχειριδίου καὶ ἡ ἐπὶ κώπαις τῆς νεώς. ¶ Κωπηλάται, οἱ ταῖς κώπαις περιστρέφοντες τὸ πλοῖον. ¶ Κωπητὴρ, ὁ σκαλμὸς ἐπὶ κώπης. ¶ Κωπίλατα, κοπιώδη μακρά. ¶ Κώρα ὕδεις. ¶ Κωράλλιον, παιδίσκιον. κόριον. ¶ Κοραλλεῖς, οἱ ἀναλέγοντες τὸ κουράλιον παρὰ Σικελοῖς.
Κωραλίσκιον, μειράκιον. ¶ Κωρέα, ἄκρα ἀρχὴ δημ.
Κωρία, κουρίς, κουρεύτρια. ¶ Κωριδάμνας, ἀκρίς.
Κωρισδράες, ζῶον θαλάσσιον. ¶ Κωρίθιον. χόρτον.
Κωρὶς, ψαλίς. ¶ Κωρύκειος ἀκροάζετο, παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὡς θεοῦ τινὸς ἐπακροωμένου.
Κωρυκίδιον, ὅπερ οἱ πξεύοντες δερμάτινον κοίλωμα τῷ εὐωνύμῳ πήχει περιτιθέασιν. ¶ Κώρυκος, θυλάκιον· ἔστι δὲ δερμάτινον ἀγγεῖον ὅμοιον ἀσκῷ. οἱ δὲ πλοῖον. οἱ δὲ λόγχην. ¶ Κῶς, νῆσος, καὶ δέρμα. εἱρκτὴ δεσμωτή. ¶ Κωτίλλει, δολίως ἀπατᾷ.
Κωτίλλουσα, κολακεύουσα. ¶ Κωτίλλω, κολακεύω.
Κωτίλω, λαλιστάτη. ¶ Κώτιλον, ἡδύ. ξανές. λάλον. εὔσημον. ¶ Κώτιλος, πανοῦργος, ἀπατηλός. κολακευτής. ἀπατεών. δόλιος. λάλος. ¶ Κωφᾷ, πηροῖ.
Κωφὴν. κωφόν. ἀναίσθητον. ¶ Κωφεῖ, κακουργεῖ, βλάπτει, κωλύει, πηροῖ. ¶ Κῶφρον, νεκύσια κωφά.
Κωφεῦσαι, ἀναισθητῆσαι, ἡσυχάσαι, σιωπῆσαι.
Κωφὴ, ἀναίσθητος νεκρά. ¶ Κωφῶσαι, κωλῦσαι.
Κώφησις, κώλυσις. ¶ Κωφητέος, βλαπτέος.
Κωφίας, ὄφεως εἶδος ὁ καὶ τυφλίας. ¶ Κωφὸν, ἀναίσθητον μωρὸν τὸν ῥοῖζον μὴ ποιοῦντα· ¶ Κωφὸς οὔτε λαλῶν οὔτε ἀκούων ἐννεός. ἀσθενής.
Κωφεύει. μετεωρίζει. φέρει, κουφίζει. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κωφεύει. ¶ Κωχεύουσιν. ὀχοῦσι μετεωρίζουσι. Σοφοκλῆς πιστοί με * καμπίκην κωχεύουσιν, ἐμφορουμένας

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Λᾶ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ λίαν ἐπίτασις, ὅθεν καὶ λεκάρυ ὁ μεγάλως κεχηνυῖα. ¶ Λᾶαν, λίθον ὃ ὁρᾶν φασὶν πόλις καὶ θυλάκιον ἐν ᾧ οἱ ἡνίοχοι τὰς μάστιγας ἀποτίθενται. τινὲς δὲ μάστιγα ἢ λίθον.
Λάανα, ἐπίσταρον. ¶ Λᾶας, λίθος, πέτρα ἢ πέτρος.
Λαβά. σκγών. ¶ Λαβάς, ἀντιλήψεις. ¶ Λαβάσκη, λακανίσκη. ¶ Λάβδα, ὅπλον ὁ στοιχεῖον ὑγρὸν καὶ ἀμετάβολον. ¶ Λάβεν, ἔλαβεν. ¶ Λάβε γούνων, λαβοῦ τῶν γονάτων. ¶ Λαβὴ, ἀφορμὴ, ὁρμὴ καὶ ἡ τοῦ ξίφους λαβή. ¶ Λαβὴν, αἰτίαν. ¶ Λαβόροις, ποτιστηρίοις. ¶ Λάβιρος, βόθυνος. ¶ Λαβὶς, σκεῦος χρυσοχοϊκόν. ¶ Λαβόμενος, δραξάμενος. ¶ Λαβραγορεῖν, σφοδρῶς δημηγορεῖν. ¶ Λαβραγόρης, λάβρος ἐν τῷ λέγειν, προπετὴς ἐν τοῖς λόγοις, τινὲς ἄκαιρον, ἐν τῷ δημηγορεῖν. ¶ Λαβράζει, λάβρος γίνεται ἀκολασταίνει προπετεύεται. ¶ Λαβρεία, ἡ τοῦ λόγου ἔκλειψις. ¶ Λαβρεύονται. ῥέουσι, μεγάλα βουλεύονται, θορυβοῦσι σφόδρα. ¶ Λαβρεῦσαι λάβρως καὶ ἀθρόως λαλεῖν. ¶ Λαβρεύεαι, μεγαληγορεῖς προπετεύῃ. ἀθρόως λέγεις ἀμέτρως.
Λάβρον ἀθρόον. προπετές. ταχύ. μαινόμενον. βορόν.
Λαβρώνιον, εἶδος ποτηρίου πλατέος.

Λάβρος, πολὺς σφοδρός. ¶ Λαβρολέσχων, χορτασμῶν ἀκόσμων. ¶ Λαβροστομία, ἡ διάκενος λαλιά. ¶ Λαβρότερος, σφοδρότερος.
Λαβρώτιον, εἶδος ποτηρίου. ¶ Λαβρύσσει, λαβρεύει.
Λαβρίσσει, δειλαίνει. ¶ Λαβύρινθος, κοχλιώδης τόπος. λέγεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν φλυάρων, παρὰ τὸ πολλοῖς κύκλοις λόγων κεχρῆσθαι.
Λαγαρίττεται, μετριεύεται. ¶ Λαγαρὸν, τὸ μυνατόν.
Λάγανα, εἶδος πλακουντικοῦ ὡς πυρώδες ἀπὸ σεμιδάλεως ἐν ἐλαίῳ τηγανιζόμενον, καὶ ἀρτιβρεχεῖ ἐλαίῳ. ¶ Λαγαριζόμενοι, σκαλεύοντες. δηλοῖ δὲ τὸ πρὸς τὰς λαπάρας τὸν ἀγκῶνα προσάγειν πυκνὰ διαπείροντα τὴν χεῖρα. ¶ Λαγαγεῖ, ἀφαιρεῖ.
Λαγάσαι, ἀφεῖναι. ¶ Λαγβαδὸν, ἀνατεταμμένον, οἱ δὲ λάκανον ἐμβάλλοντα. ¶ Λάγγα, ὁ τῇ τροφῇ διδόμενος μερίς. ¶ Λαγγάζει, ὀκνεῖ, οἱ δὲ λαγγεῖ.
Λαγγανόμενος, περιστρεφόμενος, στρατευόμενος.
Λαγγάσαι, διαφυγεῖν. ¶ Λαγγεύει, φεύγει.
Λαγκίς, δόρυ. ¶ Λαγγαρεῖ. ἀποδιδράσκει.
Λαγγὼν, μετάβολος. ἔμπορος. ¶ Λαγιρός, σμίλαξ.
Λάγισις θεὸς Σικελοί. ¶ Λαγέτας, ἡγεμὼν ὄχλων συναγωγῶν. ¶ Λαγεινὰ, λεινά.
Λάγνει, ἱκόει. ¶ Λαγνὸς, ὁ εἰς τὰ ἀφροδίσια καταφορός. ¶ Λαγύναρχος, ὁ ἐξουσίαν ἔχων τοῦ οἴνου.
Λάγνα, κάμπτρα κιβωτός. ¶ Λάγνης, καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. ¶ Λάγνος, ὁ ἀγρὸς περὶ πορνείαν ἐπτοημένος. πόρνος. ¶ Λαγοθήρας, ἀετοῦ εἶδος. ¶ Λαγόνες, χίσμα γῆς. ¶ Λαγορεῖς, ἐκκλησίαι. ¶ Λαγρονίτης, εἶδος πλακοῦντος.
Λαγρὸν ὁ λαγρὸς, κραββάτιον. ¶ Λαγχάνειν, κληροῦν. ¶ Λαγρίνης. ὄρνις ποιός. ¶ Λαγὼν, ὁ ἐπὶ νεὼν τὸ ἰσχίον. ¶ Λαγώεια, λαγωοῦ κρέα.
Λαγώς, ὁ χερσαῖος. λαγὼς δὲ ὁ θαλάσσιος καὶ ποτάμιος. λαγὼς καθεύδων, παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. ¶ Λαγώς. περὶ τῶν κρεῶν, δῆλον ἅπαν τὸ ζῷον ὁ λαγώς, ἐλέγετο δὲ, ἐπὶ ἐκκωμῳδοῦντο δειλίας τινὲς ῥινίνοις. καὶ ἐλέγετο ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων τὰς ψυχὰς, καὶ πρὸς τὸν καρτερῶς ἀγωνιζομένων. ¶ Λάδανον, τὸ μὲν, ἀπὸ τῶν πωγώνων τῶν αἰγῶν καὶ τὸ κρέας. τὸ δὲ, ἀπὸ τῆς βοτάνης λαδῶν.
Λάδας, ἔλαφος νεβρίας. ¶ Λασδοίατο, λαμβάνοιντο. ¶ Λάδομαι γνώμην. τίθημι.
Λαδωγενὴς, ἡ ἀφροδίτη, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμῷ, Λάδωνι ἐγεννήθη. ¶ Λάδων, ποταμὸς Ἀρκαδίας. ¶ Λάε, ἐψόφησεν· οἱ δὲ ἐφθέγγετο, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων. ¶ Λάεσσι, λίθοις.
Λάετε, σκοπεῖτε, βλέπετε. ¶ Λαεντιάσιος, λιθοξόος. ¶ Λάζειν, ἐξυβρίζειν. ¶ Λάζεσθαι, λαμβάνειν. ¶ Λάζετο μῦθον, ἐλάμβανε τὸν λόγον.
Λαζίνης, χαραδρίας, καλαβρίας ἰχθῦς. ¶ Λαζοίατο, λαμβάνοιντο. ¶ Λαζὼν, ἀλαζών. ¶ Λαζύμεναι λαμβάνουσαι. ¶ Λαόμενα, φθέγγεσθαι. ¶ Λάηται, βούλεται. ¶ Λαθάδην, λάθρα. ¶ Λάθαργοι σκώληκες, οἱ τὰ ξυόμενα ἀπὸ τῆς βύρσης ὑπὸ τῶν ἀρβυλέων, ἢ κύνες κρυφίως δάκνοντες. ¶ Λαθάργως, λαθραίως. ¶ Λαθησμεῶ. νίο. λήθη. λησμοσύνη.

μελισσοφάγται. ¶ Κυψελὶς, ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος.

Κύψελον, κύβωτον μελισσῶν. ¶ Κύψελος, ὄρνις ποιὸς, ὅμοιος χελιδόνι. ¶ Κύων, ὁ ἐλαυνόμενος τοῦ σιδήρου τοῦ ἀργυροῦ διαλλόμενος σπινθὴρ, οἱ δὲ, τὸν ἐξ ἐννύμ, οἱ δὲ τὴν νόσον τὴν οὕτω λεγομένην κύνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνθρώπειον μόριον καὶ τὸ ὑλακτοῦν ζῶον. καὶ τὸν αὐχαλοῦ. καὶ τὸ ἄστρον. ἔτι τὸ θαλάσσιον ζῶον, καὶ ἀπὸ τῶν κύβων τῶν βόλον τινά. ὃς χῖος καλεῖται.

Κύων ἐπὶ δεσμά. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. λέγεται δὲ καὶ βοῦς ἐπὶ δεσμά.

Κύων παρ' ἐντέροισι, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Κῶα, ἐνέχυρα. ¶ Κωάζειν, ἀστραγαλίζειν.
κ ἐνεχυράζειν. ¶ Κωαθὶς, ἐνεχυριασθείς. ¶ Κῶας, κώδιον, πέπηκτα, ὀφθαλμούς.

Κώβαλα, πανουργήματα. ¶ Κώβαλοι, κύτινοι ῥοιῶν.

Κώβαξ, ὁ μέγας τέττιξ. ¶ Κωβήλη, συνουσία καὶ βελόνη. ¶ Κωβηλίνη, ἡ πίτεια. ¶ Κωβῆτις, ἡ λευκία φυλό. ¶ Κωδάλη χοῖνιξ, παροιμία ὡς μείζοσι μέτροις κεχρημένου ἀγρανόμου. ¶ Κωδία, κωδὶς, κεφαλὴ χωρὶς στόματος. ¶ Κώδιον, σκύλλον, ἢ δέρμα προβάτου χωρὶς στόματος. ¶ Κωδία ἡ ἐπὶ μήκωνος κεφαλή. ¶ Κωδύνης, γένος ἰθαγενῶν ἀθήνησιν. ¶ Κωδωνήσας, πειράσας ὀχήσας.

Κωδωνῆσαι, δοκιμάσαι, διαπειράσαι, ἀπὸ τῶν φυλάκων οἱ τοὺς κώδωνας ἔφερον ὑπὲρ πειρασμοῦ τῶν γρηγορούντων.

Κωδωνίσω, δοκιμάσω, ἀπὸ τῶν ἵππων ἢ ὀρτύγων.

Κωδωνοφορῶν, οἱ περιπόλαρχοι ἐπὶ τοὺς φύλακας ἐρχόμενοι, κώδωνα ἔσειον καὶ οὕτως διεπείραζον τὸν καθεύδοντα. ἀπὸ δὲ τῶν ὀρτύγων ὁ χρῆσις, τοὺς γὰρ ὑπομείναντας τὸν ἦχον τοῦ κώδωνος φασὶν ἐπιτηδείως ἔχειν πρὸς μάχην. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἵππους τοῖς κώδωσιν διετάζεσθαι. ¶ Κώδων, σάλπιγξ, ἠχεῖον κύμβαλον. μήκων, κάλυξ. ¶ Κώθα, ποτήρια. ¶ Κῶθυ, κωβίος. ¶ Κωθύλος, ὄνοι.

Κώθων, ἄτακτος, μέθυσος, μόνωτον ποτήριον. κεράμεον εἶδος ποτηρίου. ¶ Κωθωνῆσαι, μεθύσαι.

Κωΐα, ἀστράγαλοι. ¶ Κώϊον, ἐνέχυρον, καὶ ἱμάτιον.

Κώκαλον, παλαιὸν καὶ εἶδος ἀλεκτρυόνος.

Κωκύει. βοᾷ. θρηνεῖ. κλαίει. ¶ Κωκύσασα, θρηνήσασα. ¶ Κώκυσε, μετὰ θρήνων ἀνεβόησε.

Κωκυτός. κοπετός. θρῆνος. ὀδυρμός. ¶ Κωκυτορεῖν, θρηνεῖν. ¶ Κωκυτὸς, θρῆνος καὶ τὰ ὅμοια, καὶ ὄνομα ποταμοῦ ἐν ᾅδου. ¶ Κωκυτὸς, ὅρκου τοῦ δεινοῦ στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπόρρωξ. ¶ Κῶλα, πόδες, σκέλη, ὀστᾶ μέλη. κορκίδες. ¶ Κωλαβοῖλαι, ταῦροι. ¶ Κωλαβρισθείησαν. κοπηθείησαν, ποδοκοπηθείησαν.

Κωλακρέται, ἀρχαϊκοὶ ταμίαι οὕς τινες οἴονται μόνου τοῦ δικαστικοῦ προΐστασθαι. ¶ Κωλανιζόμενοι, ταχὺ τρεχόμεναι ἀνέμοις ἴσα. ¶ Κῶλα τεινεῖν, τὰ ἄρθρα. ¶ Κωλαρείας, τοὺς ἐκ τῆς ἀγέλης παῖδας.

Κωλεὰ, μέρος κρέατος, ἀγκαλὶς δέσμη χόρτου. τινὲς σκέλος ὑὸς ὀπίσθιον, ἢ τὸ βρωτικὸν τὸ ἐσθιόμενον.

Κώλειρ, τὸ προτιθέμενον ἄθλον τοῖς ἀγωνιζομένοις.

Κωλετίνας, ἀσκαλαβώτας. ¶ Κωλὴν, κωλεόν.

Κωλῆμες, ἀκροκώλια. ¶ Κωλίαν, ἰγνύαν, τὴν κατὰ προκνημίαν, τὴν κνήμην. ¶ Κωλιὰς, ἀκτὴ εἰς θάλασσαν διέχουσα καὶ ἴσως διὰ τὸ κώλῳ ἐμφερὴς εἶναι.

Κωλιὰς, ἀφροδίτης ἐπικωλιάδος ἐστὶν ἱερὸν ἐν τῇ ἀττικῇ. ὁ δὲ τόπος λέγεται κωλιὰς, ἐπεὶ ἐγκείμενός ἐστιν ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. ἔστι δὲ καὶ δήμητρος ἱερὸν αὐτόθι πολύστυλον. ¶ Κωλιεῖς, γένος ἰθαγενῶν ὅπερ ἐκ τῆς κωλιάδος. ¶ Κωλικά. σκελικό. ¶ Κώλοισι, πόδεσσι. ¶ Κωλύμη, μεμφώδης. ¶ Κωλυσανέμας, ὁ ἐμπεδοκλῆς οὕτω καλεῖται, ὡς ἐπισχούμενος ἐφεξῆς τοῖς ἀνέμοις. ¶ Κωλύσαι, λυπῆσαι. ¶ Κωλυτὴρ, σημεῖόν τι ἐν θυτικῇ καὶ θυσία τις κωλυτηρία.

Κωλώτης, ἀσκαλαβώτης. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ γαλεώτην. δοκεῖ δὲ αὐτὸς δυσέχθως ἀπεχθεσθαι περὶ τὰς μυίας.

Κῶμα, κοίμισμα, ὕπνος λιθώδης, καταφορὰ ὕπνου βαθέος. ¶ Κωμάζειν, ὀρχεῖσθαι. ¶ Κωμάζει, κωμῳδεῖ. ὑβρίζει μετὰ μέθης. ¶ Κῶμαι, ἀγυιαὶ ῥῦμαι. ¶ Κωμαίνει, νυστάζει. ¶ Κωμακὸν, ἀρωματικόν τι. ¶ Κωμαστὴς, ξυνῳδῶν μετ' ᾠδῆς.

Κωμαστοῦ, τοῦ κωμάζοντος τοῦ πομπεύοντος μετ' ᾠδῆς.

Κωμᾶται, μαγεύει. ¶ Κώμη, ἄμφοδον χωρίον.

Κωμικὴ, ἀττική. ¶ Κωμαίνεσθαι, κείρεσθαι.

Κωμήτης. γείτων, κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα. ¶ Κωμμωνία, κοροκοσμία. ¶ Κῶμοι, ἀσελγῆ ᾄσματα πορνικά. συμπόσια ᾠδαί. ¶ Κῶμος, εἶδος ὀρχήσεως ταπεινὸς τινός. ὁ μενὴ τινός. ¶ Κώμυθα, δάφνην ἣν ἱστῶσι πρὸ τῶν πυλῶν. δηλοῖ δὲ καὶ δέσμην χόρτου καὶ τὰ κατ' ὀλίγον τῶν δραγμάτων. ¶ Κωμῳδοὶ, κωμικοὶ τραγῳδοὶ καὶ χορευταί. τραγῳδοὶ οἱ τραγικοὶ ποιηταὶ διδάσκαλοι. ¶ Κωμῳδούμενοι, παιζόμενοι παρὰ τὴν τραγῳδίαν. ¶ Κωμῳδοῦντες, θριαμβεύοντες, πομπεύοντες. ¶ Κῶς, νῆσος πρὸς τὴν ῥόδον. μία τῶν κυκλάδων ἢ τῶν καλυδνῶν. ¶ Κώνα, βέμβιξ.

Κωνᾶν, περιδινεῖν. ¶ Κωνείαν, νάρθηκα καὶ πόας εἶδος. ¶ Κωνῆσαι, πιστοκοπῆσαι καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πιστοκόνιτον μόρον λέγουσιν ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. αἰσχύλος ἢ κρατῖνος κρόσσαις. πισκονία ἡ ὁ νῦν πισσία ἢ χρίονται τὰ περίθμια τῶν προβάτων. ¶ Κώνητες, θύρσοι. ¶ Κώνειον, δηλητήριον ἤτοι θανάσιμον. βοτάνη νάρθηξ. ¶ Κωνὶς, ὑδρίσκη. ¶ Κωνοειδοῦς. τοῦ τοῦ σχήματος. ¶ Κῶνοι, οἱ θύρσοι καὶ οἱ στρόβυλοι καὶ οἱ στρόμβοι. ¶ Κῶνον, περικεφαλαία. καὶ ὁ ἐπὶ πίτυος καρπὸς, ὃ παρὰ τοῖς γεωμέτραις, σχῆμά τι στερεὸν, καὶ στρόβιλος. ¶ Κῶνος, τόπος ἐν κλαζομεναῖς.

Κωνόσπερμον, ξύει. ¶ Κωνοφόρον, στροβιλοφόρον.

Κωνοπιθήρας, ὄρνις ὁ κώνωπας θηρεύων. ¶ Κῶον, ἱμάτιον, ἢ ἐνέχυρον. ¶ Κῷος χῖον, ὁ κῷος ἀστράγαλος ὁ ἕξ. ὁ μὲν γὰρ χῖος ἐδύνατο ἕν, ὁ δὲ κῷος ἕξ.

Κωπαΐδες, ἐν τῇ κωπαΐδι λίμνῃ ἐγχέλεις μέγισται γίνονται, ταύτας οὖν τὰς ἐγχέλεις κωπαΐδας λέγουσι. ¶ Κῶπαι, πόλις τῆς βοιωτίας. ¶ Κώπης, τὸ ἄνω, κώπαιον, τὸ δὲ κάτω πλάτη. ¶ Κώπεις, τὰ εἰς κώπας εὔθετα ξύλα. ¶ Κωπίτας, σφονδύλοις μεγάλοις ἰχθύων. ¶ Κωπτὸς, θρῆνος.

ποταμὸς ἀπὸ τοῦ. ¶Κύπαρα, τὰ χοινία ἐκ κυπεί
ρου πεπλεγμένα. ¶Κύπειρον, ἄνθος ἱππικὸν ἐδώδι
μον. ¶Κύπειρος, φυτὸν ὃ ἐρείσκηπτρον.
Κ ύπη, ζεύγλη. ¶Κυπρία, πόλις, ἣν ἔνιοι πάμμαχον
καλοῦσιν, οἱ δὲ ἄγροικον καὶ ἀπελαύστερον διὰ τὸ τοὺς
ἐν κύπρῳ ἀτέχνως παλαίειν. ¶Κυπρίζουσαι, ἀν
θοῦσαι. ¶Κυπρῖνος, ἰχθύς ποιός. ¶Κύπριον, τὸ
ἀργυρόπλωτον. ¶Κύπριος βοῦς, ἐπὶ κοπροφάγου· ἐ
κείνου τέτακται τοῦτο, ἐπειδὴ οἱ κύπριοι βόες, κοπροφα
γοῦσιν. ¶Κυπρίς, πόρνη. ¶Κυπρογενέος, προσπό
λου, προαγωγοῦ. ¶Κύπρος, μέτρον σιτηρὸν ἢ κεφά
λαιον ἀριθμοῦ. ¶Κυπτάζειν. διατρίβειν, στρατεύειν
καὶ ἐνασχύνειν, ἐπικύπτειν, καὶ χρονίζειν. ¶Κύπτει,
κάμπτει ἑαυτὸν κλίνει. ¶Κυπτὸν, ταπεινούμενον.
Κ υρβάσδομεν, κρύπτομεν. ¶Κύρβαντες, κορύβαντες.
Κ υρβάσια, ἐπὶ πλέον κρατοῦσιν. ¶Κυρβασία, ὀρθὴ τιά
ρα, ταύτην δὲ οἱ περσῶν βασιλεῖς μόνοι ἐχρῶντο, καὶ
κορυφὴ ἀλέκτορος. ¶Κυρβάσαι, ἀποσκιρτᾶν.
Κ ύρβις, στήλη τρίγωνος, ἢ ξύλινος ἄξων, ἐν ᾧ τὸ παλαι
ὸν οἱ νόμοι ἐγράφοντο. ¶Κύρε, ἐπιτυχεῖν, ἐστοχά
σατο. ¶Κύρει, ὑπάρχει τυγχάνει. ¶Κυρεῦσαι,
ἢ γεωργοῦσαι φυτεῦσαι. ¶Κυρήβια, τῶν κριθῶν τὰ
ἀποβρέγματα, καὶ κυάμων λέπυρα, καὶ τὰ τῶν κέγ
χρων ἄλφιτα. ¶Κυρῆναι. κυρηναῖοι λίθοι.
Κ υρήνη, πόρνη τις οὕτως ἐκαλεῖτο δωδεκαμήχανος, διὰ
τὸ τοσαῦτα σχήματα ἀφροδισίων ποιεῖν. ¶Κυρία,
ἐκκλησία, μία κυρία ἐκκλησία ἦγετο ἀθήνησιν, ἐν ᾗ
τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονεῖν ἔδει. ¶Κυριάζεις, ἀποκα
λεῖς. ¶Κυρίας, ἐπὶ κατὰ φύσιν ὑπαρχούσης δυνά
μεως. ¶Κυριβάζεσθαι, λοιδορεῖσθαι, διαμάχεσθαι.
Κ υρηβάσσεσθαι, διαμάχεσθαι, ἀπὸ τῶν κριῶν καὶ τῶν
τράγων, ἔνθεν καὶ τὸ κυρίσσειν. ¶Κυρηβάτης καὶ κύ
ρηβος, ὁ ἀσελγὴς ἐν τῷ λοιδορεῖν. ¶Κυρίζεσθε, ῥί
πτεσθε. ¶Κύρηθρα, προσωπεῖα ξύλινα. ¶Κυρίξειν, ἢ
κυρίττειν κέρασι μάχεσθαι. ¶Κύριον, ἴδιον, αὐθεν
τικὸν γραμμάτιον. ¶Κύρις, ὁ ἄδωνις, ἢ πλέγμα
τι χοιρίον ὁ κυρτίς. ¶Κυρίσσει, κερατίζει τύπτει
μετὰ τῆς κεφαλῆς ἢ βοᾷ. ¶Κύρηθον, τὴν σφαῖραν.
Κ υρίττοι, οἱ ἔχοντες τὰ ξύλινα πρόσωπα κατὰ ἰταλί
αν καὶ ἑορτάζοντες τῇ κορυθαλλίᾳ γελοιασταί.
Κ υρίττειν, πλήσσειν. ¶Κυρίττολος, κορύπτης, πλή
κτης. ¶Κορίττον, ἐν γαστρὶ ὄν.
Κ υρίττοντες, κερατίζοντες κεφαλαῖς πλήσσοντες.
Κ υρίως βεβαίως, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. ¶Κυριότης
ἡμέρα ἐν ᾗ τελειοῦται τὰ συμφωνηθέντα καὶ ἐπινε
χθέντα. ¶Κυρκανᾷ, κυκᾷ, ταράσσει. ¶Κύρμα,
κύρημα ἐπίτευγμα. πολλοῖς ἐγκεκορηκὸς πρᾶγμα ἐστί.
Κ ύρνα, κρανία. ¶Κυρνιάται, ἃ ἐπὶ κύρνου ᾤκησαν
τυρρηνοί. ¶Κύρνικα, κώδια. ¶Κύρνοι, οἱ νόθοι.
Κ υροῖ, βεβαιοῖ πιστοῖ. ¶Κύρον, οὔτ' εἶπον οὐδ' ὃν πρός
σε κῦρον ὦ γύναι σοὶ ἀνῆκον, εἰς σὲ τεῖνον. ¶Κῦρος,
ἐξουσία, ἡ παῖς. ¶Κῦρος, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ κυνὸς τεθρά
φθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡλίου, τὸν γὰρ ἥλιον οἱ πέρσαι κῦρον λέ
γουσιν. ἄλλοι κόθωνον, καὶ προσῆκον, καὶ ὄνομα ποτα
μοῦ τὸ κύριον. ¶Κυῤῥάνη, ὄνομα γυναικείας θεοῦ.
Κ υρράσσειν, τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν κρούσαντα.

Κ ύρσαι, ἐπιτυχεῖν. ¶Κύρσαμεν, ἐνέτυχον.
Κ υρσανίας, λακωνικῶς. ¶Κυρσάνιοι, τοὺς κυρα
σκαις οὕτως ἔλεγον. ¶Κύρσας, ἐπιτυχὼν. εὑρὼν,
κύριος γενόμενος. ¶Κυρσεβίδες, τὰ τῶν μελισσῶν
ἀγγεῖα. κυψελίδες. ¶Κύριος. ἄρχων. βασιλεὺς
Κ ορσίον. μειράκιον. ¶Κύρτα, ὀδόντα μεμισημένα
ἔνιοι δὲ οὐκ ἀγαθά. ὑπὸ δὲ τῶν περαντίνων, κόπρον.
καὶ τὰ ἔντερα τὰ δικτικὰ κόπρων καὶ σκυβάλων τῶν
βρωμάτων. ¶Κυρτεὺς, ἁλιεύς. ¶Κυρτάδαι,
δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. ¶Κύρσαντ' ἢ κυ
ρῆσαι. τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν. εὑρεῖν. ¶Κυρτίας,
κελτοὶ τὰς ἀσπίδας. ¶Κυρτὶς, ὀρνιθοτροφεῖον.
Κ υρτὸν, τὸ κυρίως κυρτὸν, καὶ τὸ ὑψηλὸν καὶ μετέωρον
κῦμα. ¶Κύρτος, ἀγγεῖον χοινῶδες ᾧ οἱ ἁλιεῖς
χρῶνται καὶ πέλαρον. ¶Κυρῶ, τυγχάνω.
Κ υρῶδε, ὀλέκρανα. ¶Κυρῶ, κρατύνω βεβαιῶ.
Κ υρωτῆρες, ἄρχοντες. ¶Κῦσαι, τῷ στόματι φιλῆ
σαι. ¶Κυσαμενή, κύσασα ἄκυθον τὸ ἀτόκιον.
Κ υσκνίζει, ὁμιλεῖ. ¶Κύσας, φιλήσας. ¶Κῦσεν,
ἐφίλησεν. ¶Κυσέρη, βοθμὸν χάσμα. ¶Κυσήνη,
ῥοιά. ¶Κυσθοκορώνη, νύμφη. ¶Κυσία, παχη
τίαι. ¶Κυσοβάκχαρις, ἤγουν τὸν κυσὸν μερίζων, ἢ τῷ
κυσῷ μερίζόμενος. ¶Κυσοδοκνία, ψωρία.
Κ υσολάκων, ἀρίσταρχος φησὶ τὸν κλεινίαν οὕτω λέγε
σθαι τῷ κυσῷ λακωνίζοντα. τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς
χρῆσθαι λακωνίζειν ἔλεγον. ¶Κυσολαμπὶς, ἡ
σκωλαμπημένη ταῖς νυξὶ κανθαρίς. ¶Κυσονίπτα
πόρνοι ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. ¶Κυσὸς, ἡ πυγὴ, τὸ
γυναικεῖον αἰδοῖον. ¶Κυσοχήνη, εἶδος δεσμοῦ οἱ δὲ
θυρυπρωκτίαν· οἱ δὲ ξύλον εἶν, ἐν ᾧ ἁμαρτάνουσαι αἱ
πόρναι ἐδεσμεύοντο. ¶Κύστροι, ἀγγεῖα τῶν μελισ
σῶν καὶ τυρίσκοι. ¶Κύστη, ἄρτος σπογγίτης.
Κ ύστιον, τὸ ἁλικάκκαβον. ¶Κύστις, ἡ φῦσα. ¶Κύτη,
μεγέθη. ¶Κύτινοι, τῆς ῥοιᾶς τὰ πρῶτα ἐξανθήμα
τα. ¶Κύτταρον, ζωμήρυσις. ¶Κύτταροι, οὕτω τὰς
τρύμας τῶν κηρίων ἔφη ἀχαιός. τινὲς δὲ σφῆκας, καὶ τὰ
ἐπὶ πεύκης καὶ πίτυος προανθοῦντα στροβίλια, καὶ τὰ
ὀμφάλια. καὶ τῶν αἰδοίων αἱ βάλανοι, καὶ τῶν βαλάνων
τὰ ἀγγεῖα. ¶Κύτος, σῶμα ὄγκος χώρημα βάθος
Κ ύττοι, τὸ δικτικὸν χώρημα καθὼς ποτήριον, ἢ εἶδος
ἀνθοῖς διονυσιακοῖς. ¶Κύτωρον, πόλιν παφλαγονί
ας. ¶Κυφελλα, τὰ νέφη, νεφέλη γνοφώδης, ὁμί
χλη, ὁμιχλῶδες κατάστημα. ¶Κύφορον ἢ κυφὸν
κεφαλὴν κρατοῦν. ¶Κυφὸν, καμπύλον, κυρτόν. διὰ
γῆρας ἐπικεκυρτωμένος. κύφων δὲ ξύλον βασανιστι
κὸν κολαστήριον ᾧ κατέτεινον τοὺς θανάτῳ κατακε
κριμένους. ¶Κύφων ὅπερ ἔνιοι συνάγχην καλοῦ
σιν, δηλοῖ δὲ καὶ δεσμὸν ξύλινον τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ
πάντων τῶν δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. ἔστι δὲ καὶ χιτῶνος
εἶδος, καὶ κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. καὶ ἐπικε
καμμένη ῥάβδος κύφων. ¶Κυχράνος, εἶδος
ὀρνέου. ¶Κύψαι, ἀπάγξασθαι. ¶Κυψέλαι
καὶ κυψελίδες, ὁ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑποσυνιστάμενος,
καὶ τὰ σπηρὰ ἀγγεῖα. καὶ τὰ κοινὰ σκεύη, καὶ τοῦ
ὀπτὸς τὸ ἔγκυλον, καὶ τῆς καμίνου μέρος τι. ¶Κυ
ψέλη, πλεκτὸν ἀγγεῖον μελισσῶν. ¶Κυψέλικες,

Κυματοφορητίδες, κόγχοι. ¶Κυματωγή, ῥαχία. αἰγιαλοῦ ὑπαγωγή. ¶Κύματα ὑδάτων, ἐπιστροφαὶ βίαιοι. ¶Κυήματα, τὰ γεννώμενα, καὶ τὰ ἐν ταῖς κοιλίαις ἔτι ὄντα. καὶ δένδρα ἐπὶ ὄρη. ¶Κύμβαι, ὄρνιθες. ¶Κύμβαθον, ἀκρότατον. ¶Κυμβαλικὸς τρόπος. ὅταν πλέκει κακουργοῦσα. ¶Κύμβαλον, βακύλλιον βαβούλιον εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.

Κύμβας, ὄρνιθας, καὶ κοίλας καὶ περιφερεῖς καὶ εἴδη ποτηρίων. ¶Κύμβαχος, ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἄνω τοῦ ποδός, καὶ τὸ ἀκρότατον μέρος τῆς περικεφαλαίας.

Κύμβη νεὼς εἶδος καὶ ὀξύβαφον καὶ πήρα.

Κυμβίον, εἶδος ποτηρίου καὶ πλοίου. ¶Κύμβοι, τὰ ἐμπλήματα. ¶Κυμβίνην, τὴν ἐπὶ μικρὸν λόγον ἔπαττον. ¶Κύμβος, κοῖλος μυχός, βυθὸς ἐπὶ κεραμίου πυθμήν. ¶Κυμβατευταί, ὀρνιθευταί.

Κύμηχα, κύαμον. ¶Κύμινδις, εἶδος ὀρνέου. ¶Κυμίνδαλα, καταστροφὴ ταραντῖνοι. ¶Κυμινοπρίσται, οἱ φειδωλοὶ ὁμοίως καὶ κυμινοκλύφοι. ¶Κυνάγχη τέχνη μηχανή, ἔνιοι δὲ διὰ χειρῶν δεσμόν. οἱ δὲ τὸ κυνάγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα. καὶ νόσημα κυνῶν καὶ ἀνθρώπων πνιγμός, καὶ εἰρκτή. ¶Κυμορρόον, τὸ ὑπὸ τῶν κυμάτων ῥοῦν. ¶Κύναδα, κυνόσβατον, ἣ φυτὸν ὅπερ τὰς αἶγας νέμεσθαι φασίν. ¶Κυνάλου, αἱ ἀπὸ μαγδαλιᾶς. ¶Κυνάδης. ποσειδῶν ἀθήνησιν ἐτιμᾶτο. ¶Κυνάδης, ἀνελεύθερος.

Κυναιδός, λίαν ἀναιδής. ¶Κυνακίας, ἱμάντες οἱ ἐκ βύρσης τοῦ σφαγιασθέντος τετραχήλει ἀπόλλωνι βοὸς ἔπαθλα διδόμενοι. ¶Κυνάλωψ, κυνοφθόρος. οἱ δὲ διελόντες κύνα ἄδικον ἀπέδοσαν. ¶Κυναλώπηξ, φιλόστρατον λέγουσιν οὕτω τὸν ἀθηναῖον κωμῳδοῦντες, ἢ παῖς ἐξ ἀλώπεκος καὶ κυνὸς λακωνικοὺς κύνας φασὶ γίνεσθαι. ¶Κυνάμυια, ἀναιδὴς ἰταμὴ ἐπὶ θρασεῖα. ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής, ἡ δὲ μυῖα, θρασεῖα.

Κύνζος, φυτόν τι. καὶ μή ποτε ὁ κυνόσβατος διὰ τὸ τραχὺ ἀκανθῶδες κύνα γὰρ ξυλίνην τὴν κυνόσβατον ὁ θεόφραστος λέγει. ¶Κύνας ἀργούς, λευκούς, ἢ ταχεῖς κύνας. ¶Κυνδάλη, παιδιά τις, καὶ οἱ μὲν ὑπομνηματισταὶ κυνδάλας, τὰς σκυτάλας ἀπέδοσαν. οἱ δὲ τὰ γινόμενα σχήματα κακῶς κυνδάλους φασὶν εἰ λέγειν τοὺς πασσάλους καὶ κυνδαλοπαίστην τὸν πασσαλιστήν. ¶Κυνδός, ἄπαικτος, ἀπαράλλακτος.

Κύνδων, ποταμὸς ἐν ἑλλησπόντῳ οἱ δὲ ἐν πελοποννήσῳ. ¶Κυνεάκος, κυνόλεων. ¶Κυνεγκέφαλος, ὁ ἐπὶ ῥάχεως ἀπὸ κεφαλῆς εἰς τὰ αἰδοῖα φερόμενος τόνος. ¶Κυνέη, κυρίως μέν, ἡ ἐκ κυνείου δέρματος περικεφαλαία, καὶ ἡ οἰκία.

Κυνεῖ. φιλεῖ, προσκυνεῖ. ¶Κύνειον θάνατον, ἄγαν φοβερόν. ¶Κυνέλφει, κρύπτει. ¶Κυνέουν, ἐφίλουν. ¶Κυνεῖος, ἀναιδής. ¶Κυνέασκον. ἐξέδυσαν, ἔνιοι κυνέασκον, τὸ αἰδοῖον ἐπὶ τὸ ἐναντίον οἷον ἐπέασσον. ¶Κυνωμείου, ἢ κυνείου, ἀργυλύκου.

Κυνῶν, τοῦ ἵππου τὸ ὀπλῆς μέρος, καὶ ἧλοι, καὶ ἀναιδεῖς καὶ οἱ δράκοντες. ¶Κύνεσι, τοῖς κυσί.

Κυνετίαν, ἤτοι ἄρεως κόρην ἢ ἀθηνᾶν ἢ πειθώ.

Κυνηθμός, ὁ ἀσκαφὶς τῶν κυνῶν βοή. ¶Κυνῆ, περικεφαλαία πίτασος πῖλος ἀρκαδικὸς ἢ οἰκία.

Κυνῆ βοιωτία. ἐγένοντο δὲ διάφοροι. ἀλλ' αἱ ἐν βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν.

Κυνηδόν, ὡς κύων. ¶Κυθάνει, κρύπτει. ¶Κύνθιον προσωπεῖον ξύλινον. ¶Κυνίας, πῖλος ἢ χείρ.

Κυνίζει, μετὰ βλακείας περιπατεῖ. ¶Κυνίξεις, ἀκροβολισμοί. ¶Κυνίσφηλον, ἀπαντητικόν.

Κύννα, ὄνομα πόρνης. ¶Κύννιος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον. ¶Κυννίδαι, γένος ἀθήνησιν, ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς τοῦ κυννίου ἀπόλλωνος. ¶Κυνοβάμων, ἵππος τὶς οὕτω προσαγορεύεται. ¶Κυνοβλῶπις, κύνειον ὁρῶντος. ¶Κυνόγλωσσον, πόα τίς. ¶Κυνοδέσμη. δεσμὸς ἀκροποσθίας. ¶Κυνεῖς, ἀναιδεῖς κυνώπας. ¶Κυνοθαρσής, ἀναιδής. ¶Κυνόκεντρον πόα τίς. ¶Κυνοκεφάλαιον, πόα τίς. ὃν τινὲς ἀνεμώνην καλοῦσιν. ¶Κυνόμαλα, τὰ κοκκύμηλα. ¶Κυνόμυια, ἀναιδὴς καὶ ἰταμὸς καὶ θρασεῖα. τοιαῦτα γὰρ τὰ ζῶα ὁ κύων καὶ ὁ κυνόμυια.

Κυνοπρίστις, ζῶόν τι. ¶Κυνοραισταί, κρότωνες, οἱ τοὺς κύνας πιπίζοντες. ¶Κυνοραϊστέων, τῶν κροτώνων ἀπὸ τοῦ ῥαίειν ὅ ἐστι φθείρειν. ¶Κυνόροδον, κρίνον, ὅμοιον ὑακίνθῳ. ¶Κυνόρχιας, σόλου ὄνομα κυνὸς τυφλοῦ ἢ πόλεως. ¶Κυνόσαργες, τόπος ἱερός. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. διόμου φασὶ θύοντος ἡρακλεῖ, κύων ἁρπάσας τὰ μηρία, ἔφυγε διωκόμενος. ἐκλήθη δὲ ὁ τόπος οὕτως, ἢ ἀπὸ τῆς λευκότητος τοῦ κυνὸς ἢ τοῦ τάχους. ¶Κυνός. μέλη τοῦ οὐρεῖσθαι. ¶Κυνοσσόοι, θηρευταί. ¶Κυνός, ἀναιδοῦς. ¶Κυνόσουρα. φυλὴ λακωνικὴ καὶ ἄκρα τοῦ μαραθῶνος πρὸς τὴν εὔβοιαν τετραμμένη, καὶ ἡ μικρὰ ἄρκτος, καὶ πᾶς χερσοειδὴς τόπος. καὶ οἱ κυδωνιᾶται οὕτω καλοῦνται. ¶Κυνόλφη, σίλφη.

Κυνοῦπις, ἄρκτος μακεδόνων. ¶Κυνοῦραι, ἀστράγαλοι. ¶Κυνουρεία, ὅπου μὲν χειμῶνος κῦμα ἐκβάλλει.

Κυνοῦχος, θυλάκιον, βαλλάντιον, ὃ μαρσίππιον.

Κυνοφθαλμίζεται, ἀναιδῶς ἐμβλέπει.

Κυνόφαλοι, κορίνθιοι φυλή. ¶Κυντάτα, οἰκτρότατα.

Κύντατον, ἀναιδέστατον, οἰκτρότατον, αἰσχρότατον.

Κύντερον, ἀναιδέστερον, χαλεπώτερον, χεῖρον.

Κυνεῖν, τὸ ἀσπάζεσθαι. ¶Κυνύπισμα. τὸ ἀπὸ στεμφύλων ποτὸν κύπειροι. ¶Κυνώ. ἀσφάλτά τις καὶ οἱ ἀπεκεκένωται. ¶Κυνώδο, ἀναιδεστάτη.

Κυνώλης, ἐξώλης. ¶Κυνῶπες, ἀναιδέστατοι.

Κυνώπιλος, ἀναιδοῦς ὄμμασι.

Κυνῶπις, ἀναιδὴς ἰταμή. ¶Κύος, κύημα ἔγκυος τὸ ἐν γαστρί. ¶Κύπαι, εἶδός τι νεὼς ἐπὶ αἱ ἐκ ὕλης καὶ χόρτου οἰκήσεις. ¶Κύπελλον, μεμετρασμένον.

Κυπάρα, ἡ ἐν σικελίᾳ κρήνη ἀρέθουσα. ¶Κυπαρίσσια εἶδος ἀλεκτρυόνων. ¶Κυπαρισσήεις, ἐπὶ κυπαρίσσους, πόλις καὶ τὸ δένδρον. ¶Κύπαρος. κυπάροις τὰ κοῖλα ἔλεγον ἀγγεῖα καὶ χωρητικά. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τῶν σφηκῶν κατατρήσεις, καὶ τὰς τῶν αἰγιλώπων βαλάνοις ἐκ μεταφορᾶς κυπάρους λέγουσιν, ὁ δὲ θεόφραστος, προάνθησιν τινὰ τῆς πεύκης ἢ τῆς πίτυος, κύπαρον προσαγορεύει. ¶Κυπασσίς, περίζωμα καὶ χιτῶνος εἶδος. ¶Κυπάττει, κίναιδοι μαλακοί. ¶Κύπελλα, ποτήρια. ¶Κύπελλον, εἶδος

ταράσσει, θορυβεῖ. κυκᾷ. ¶Κυδοίμεον, θορύβεον, τα-
ραχῶν. ¶Κῦδος, δόξα. ἀρετή, νίκη. τιμή ἀριστεία.
λοιδορία κακολογία. ¶Κυδρή. ἔνδοξος, σεμνή, τι-
μία ἢ ἔντιμος. ¶Κυδρός, ἔνδοξος καὶ τὰ ὅμοια ζαυ
ρειῶν πεποιθὼν * εὐρύπολις συγκοπὴν δὲ τὸ κύδισ-
καλλίστρατος πεποιθώς. ¶Κυδύλιον, ἔνδοξον.
Κύδωνες, ἔθνος. ¶Κυδώνιον, μέγα καὶ ἀξιόλογον ἢ
ἀπατηλὸν δόλιον λοίδορον καὶ τὸ μῆλον. κυδωνία δὲ,
πόλις κρήτης. καὶ τὸ φυτόν. ¶Κυέει, ἐγκυμονεῖ,
ἐν γαστρὶ ἔχει. κύει. ἐγκύμων ἐστί, γεννᾷ.
Κυέουσαν, ἔμβρυον ἐντὸς ἔχουσαν. κύουσαν. ¶Κυζη
θμός. ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή. ¶Κυζικηνοὶ στατῆ-
ρες. διεβεβόηντο ὡς εὖ κεχαραγμένοι, πρόσωπον δὲ
ἦν γυναικὸς ὁ τύπος. ¶Κύημα, τὸ κατὰ γαστρὸς καὶ
ἡ προβολὴ τῶν φυτῶν. ¶Κυηρόν, ἔγκυον ἁπα-
λὸν βλαστόν. ¶Κύησιν ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Κύθεν, ἔκρυψεν ἐκάλυψεν. ¶Κυθέρεια, ἡ ἀφροδίτη
καθ' ὅμηρον μὲν οὐχ ὅτι προσώκηται κυθήροις, ἀλλ' ὅτι
κευθόμενον ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὸν πάσης ἐρωτικῆς φιλί-
ας ἐξηρτημένον κεστὸν ἱμάντα, ἤγουν τὸν ποικίλον. ἢ
ὅτι οἱ ἐρῶντες ἐν αὑτοῖς κρύπτουσι τὸ ἐρωτικὸν πάθος.
Κυθηγενέσι. κρυφογενέσι. ¶Κύθηρα. νῆσος κρή-
της καὶ πόλις θαλασσίας τῆς δὲ νήσου προμαλέαι,
προμάλεον δὲ, ἀκρωτήριον ἐπὶ λακωνικῆς.
Κυθηρόφι ἀπὸ ἐκ κυθήρων. ¶Κυθηροδίκη, ἀρχή τις,
τὰ ξενικὰ διοικοῦσα. ¶Κύθηρος, δῆμος τῆς πανδι
ονίδος φυλῆς. ¶Κυθήρων, ἀφροδίτης ἡ πόλις.
Κυθμώλης, ἐξώλης, ἔνιοι δὲ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν φα-
σὶν ἀπὸ κυθμοῦ τῆς νήσου, ἀπολέσθαι δὲ αὐτὴν ὑπὸ ἀμ-
φικτυόνων. ¶Κυθωνύμου, αἰσχρὸν κλέος ἔχοντος
ἢ οὗ ἄν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα διὰ τὰς συμφορὰς
καὶ τὰς πράξεις, ἢ ἄξιον κεκρύφθαι.
Κυθνόν, τὸ ἄκιον φάρμακον καὶ πολύκεθνα, πελύασπερ-
μα, κυθνὸν γὰρ τὸ σπέρμα. ¶Κυθώδεος, δυσόσμου.
Κύνταται, ὀικτρότατα. ¶Κυΐσκει, συλλαμβάνει.
Κυΐσκεται, ἔγκυος γίνεται. ¶Κυκᾷ, ταράσσει, ἢ τὰ
κάρυγγα ἀλφίτων. ¶Κύκαλα, δῆμος τῆς αἰαντίδος
φυλῆς. ¶Κυκεῶ, κυκεῶνα. ¶Κυκεῶ, πόμα ἐκ
πολλῶν βοτανῶν συγκείμενον φαρμακίας παρὰ τὸν δη-
λητήριον. ¶Κυκεῖ, ταράσσει. ¶Κύκημα, τάραχος.
Κυκηθέντων, ἐταράχθησαν ἀνηκῶς. ¶Κυκήθραν, τα-
ραχήν. ¶Κυκεῶ, κυκεῶνα, ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ
ὕδατος καὶ ἀλφίτων ἀναμεμιγμένον πόμα κατὰ ἀ-
ποκοπὴν ἐπὶ νᾶ συλλαβῆς, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μετὰ τοῦ ι
κυκειῶ. ¶Κυκήσεις, ταράξεις, κυκειῶνες ταραχῶν.
Κυκήσομεν, ἐπιταράξομεν. ¶Κύκλος, τὸ ἐλάχιστον.
Κύκλα, οἱ κύκλοι τροχοὶ ἢ χοροί. ¶Κυκλάζει, κυκλο-
περιέρχεται. ¶Κυκλάμινοι, στρογγύλοι. ¶Κυκλά-
μινος, βοτάνη τις ὑπὸ τῶν ῥιζοτόμων. ¶Κύκλετε ἢ
κέκλυτε ἀκούσατε. ¶Κύκλευον, εἶδος τι μακρὸς ἐκ
ξύλων συγκείμενον, ¶Κυκλήσομεν, ἀνάξομεν ἐπ'
ἁμαξῶν κομιοῦμεν. ¶Κύκλιοι, αὐλοί. οὕτω τινὲς ἐκα-
λοῦντο, εἶεν δ' ἂν οἱ χορικοί. ¶Κύκλιον, διδάσκα-
λον κυκλείων, χορὸν διδάσκοντα. ¶Κύκλιοι, χοροί.
Κυκλοβόρος, ποταμός, τινὲς δὲ χαράδραν μετὰ ψόφου
ῥέουσαν. ¶Κύκλοι, τροχοί, ὀφθαλμοί. ¶Κύκλος,

περίβολος καὶ ἐν ἀγορᾷ τόπος ἔνθα σκεύη καὶ σώματα
ἐπιπράσκονται καὶ ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑπὸ τροχόν τι
κατασκεύασμα, καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις ἐπίπεδον
σχῆμα ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον. καὶ εἶδος
ἐπιστασίας. ¶Κυκλοτερὲς περιφερὲς ἐπικαμπές.
Κύκλοις καὶ τροχοῖς τὰ τείχη τροχὸν δὲ τὸ τεῖχος, ὡς
σοφοκλῆς ἡρακλεῖ κυκλώπειον τροχόν.
Κυκλοφορούμενος, κατὰ κύκλον φερόμενος. ¶Κυ
κλογάλεον, γλίσχρων σμικρολόγων. ¶Κυκλώπων
ὅδος, ἐπειδὴ κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς μυκήνας.
Κυκλώπων, χαλκέων. ¶Κύκνος, ὄρνεον. ¶Κυκνί-
ας, προγόνοις. ¶Κυκύιζα, γλυκεῖα κολόκυντα.
Κύκνον, τὸν σικυόν. ¶Κυκῶν, ταράσσων ἀναξίων θρη-
νῶν. ¶Κυκοῦντος, θρηνοῦντος. ¶Κυκλοστάθμοις
ὑψηλοῖς. ¶Κύλα, τὰ ὑπὸ κάτω τῶν βλεφάρων
κοιλώματα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μῆλα τὰ ὑπώ-
πια. ¶Κυλλεῖς, κολοβή. ¶Κυλικίας ἰδιώτης
ἀπὸ τόπου. ἰόβας. ¶Κυλικήρυτον αἷμα, ὡς τὸ κο-
τυλήρυτον οἷον πολύ. ¶Κυλίκρανον, πολέμων
φησὶν ὅτι τοὺς ὤμους κεχαραγμένοι ὥσπερ κύλικες. οἱ
δὲ τοὺς ὑπό τινων τοὺς ἡρακλεώτας ἀπό τινος ὠνομά-
σθαι. ¶Κυλινδεῖ, ἐπιφέρει, κυλίει. ¶Κυλίνδε-
σθαι, ὁμοίως. ¶Κύλινδροι ὄφεις καὶ σφραγῖδος
εἶδος καὶ πόλεμοι καὶ λίθοι στρογγύλοι. ¶Κυλινδού-
μενος, κυλιόμενος. περιστρεφόμενος. ¶Κυλί-
διον, προσωπεῖον ξύλινον. ¶Κύλιξ, κοτύλη ποτή-
ριον. ¶Κυλίχνη, φιάλη καὶ ἡ ἰατρικὴ πυξίς.
Κυλιχνίδας, πυξίδας, ἄλλοι, λιβανωτίδας, ἕτεροι,
ἀγγεῖα κεράμεα, ἄλλοι, κύλικας, ἄλλοι πυξίδας ἰατρι-
κάς. ¶Κύλλας, κύλαξ ἠλεῖοι. ¶Κύλλαβοι, ὑπώ-
πια. ¶Κυλλαίνει, σημαίνει. ¶Κύλλαιος, βόστρυχος.
Κυλλαβίς, δίσκος, ἢ γυμνάσιον ἐν ἄργει. ¶Κυλλάσ-
τις, ἄρτος τις ἐν αἰγύπτῳ ὑπὸ ῥιζῶν ἐξ ὀλύρας.
Κυλλαίνει, τοὺς ὀφθαλμούς. ¶Κυλλήβιον, κολοβόν-
τα, οἱ δὲ τὰ κέρατα κολόβια παρ' ἱππώνακτι.
Κυλλαίνων κάτω, σοφοκλῆς φαίδρᾳ τὰ ὦτα καταβα-
λὼν ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν ἐστὶ ἐπ' οὐρὰν ὠτὶ
κυλλαίνων. ὡς τὸ οἷον οὐραῖμ ἐμοὶ οἱ ἔσαινε, ὡς οὔατα κάβ-
βαλεν ἄμφω. ¶Κυλλήνη, ὄρος ἀρκαδίας. ¶Κυλ
λήνιος, ὄνομα κύριον. ¶Κύλλια, ὑπώπια μέλα-
να. ¶Κυλινδεῖσθαι, κυλίεσθαι. ¶Κυλλοποδίων,
χωλὸς μονόχειρ. ¶Κυλλός, χωλός. καμπύλος.
Κόλλοβος, ξηρὰς συκῆ. ¶Κύλλου πήρα, ζητοῦσι διατί
τὸ πρυνεῖον κύλλου πήραν ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν δράμα-
σιν ἢ κενταύρῳ. τὸ δὲ πρυνεῖον κύλλου πήρα. ἔστι δὲ χωρίον
ἀθήνησιν ἐπιφρεὲς, καὶ κρήνη. αὐτὶ δὲ τῆς πήραν, πή-
ραν ἔφη. ¶Κυλώνιον, ἄγος ἀπὸ ἱστορίας. τοῦτο δὲ
λέγει σαφῶς θουκυδίδης. ¶Κῦμα ὕδατος ἐπιδρομὴ
βιαία καὶ τὸ ἔτι ὂν ἐν τῇ κοιλίᾳ καὶ τὸ γεννώμενον κύη-
μα. ¶Κυμάδας, ἐγκύους. ¶Κυμάγγη, ἡ ἐρ-
κτή. ¶Κυμαίνεται, ταράσσεται. ¶Κυμαίνουσα
ταράσσουσα. ὠδίνουσα. ὑποβλύζουσα.
Κύμαρος, κόμαρος, βόστρυχος. ¶Κύματι, κωφῷ,
ἤχῳ. ¶Κυμάτια, τὰ χείλη διὰ τὸ κυμαίνειν, ἢ αἱ
ὑποβροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς. ¶Κύματι
κωφῷ, τῷ μὴ ἠχοῦντι, ἀλλ' ἀρχομένῳ μεγεθοῦσθαι.

Κ τέρεα, ἐντάφια. ¶ Κτέρες, νεκροὶ καὶ ἀκτέριστοι οἱ ἄταφοι. ¶ Κτερίζω, κηδεύω, σκυλεύω ἐνταφιάζω. ¶ Κτερεΐσαι, καὶ κτερεΐξαι, θάψαι ἐνταφιάσαι. ¶ Κτέρεα, πάντα τὰ εἰς τιμὴν τοῖς κατοιχομένοις ἐπιφερόμενα. ¶ Κτήδων, τελόδους.

Κ τήματα, πάντα τὰ ὑπάρχοντα. ¶ Κτήνεα, χρήματα. ¶ Κτήνη, βοσκήματα. ¶ Κτηνωδέστερα, ἀλογώτερα, κτήνη γὰρ τὰ ἄλογα. ¶ Κτησάμενος, λαβὼν ἔχων. ¶ Κτῆσις, πλοῦτος. ¶ Κτήτορες, οἰκοδεσπόται, κτίσται. ¶ Κτιδέα, γένος πολυκεφαλαίας, καὶ κτὶς δὲ ἔστι ζῶον ὅμοιον γαλῇ. οὗ τὸ δέρμα ἔνθετον εἰς πολυκεφαλαίας. τινὲς δέ φασι δορὰν λύκου. ¶ Κτιλεύσασθαι, ἢ κτιλώσασθαι, συνηθῆναι.

Κ τίλος, τιθασὸς πρᾶος ἡγεμών. ¶ Κτίλον, συνήθη.

Κ τίλος, ὁ προηγούμενος ἐπὶ ποίμνης κριός. ¶ Κτιμένη, κατοικισμένη, καὶ πόλις Θεσσαλίας. ¶ Κτίμενον, τὸ οἰκούμενον. ¶ Κτίσαι, ἱδρύσαι, οἰκῆσαι, ἄρξασθαι.

Κ τίσμα, ποίημα οἰκοδόμημα. ¶ Κτίστης, ποιητής, πλάστης. ¶ Κτίτορ, κτίστης. ¶ Κτίτου, κτίστορος.

Κ τίσω, θύσω, ἀπάρξομαι ποιήσω. ¶ Κτυπεῖ, τῇ χειρὶ κρούει. ¶ Κτυπίων, κτύπων, ῥυπῶν.

Κ τυπία, ὁ ἐπιθαλάμιος κτύπος. ¶ Κτυπίων, τῶν ἐπικρουμάτων τοῦ θαλάμου ἃ ἐπικτυποῦσιν ἔξωθεν, ὅταν συγκατακλίνηται τῷ νυμφίῳ ἡ γημαμένη.

Κ τύπος, ψόφος, βροντή. ¶ Κτύμαι, ἢ κτῖναι, χωρίσεις προξενικῶν ἱερείων ὁ δῆμος μεμερισμένος.

Κ τωμένοις, κεκτημένοις.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

ύαθος, σκεῦος μικρὸν μέτρον, ἢ ἀντλητήριον.

κ ¶ Κυάθοις, σκαφιώλια ὠάρια σιδηρᾶ οἷα κύαθος δέχεται δὲ ὑγροῦ τινὸς οὐγγίας δύο.

Κ υάνεον, ἔγκυος ὤν. ¶ Κύαμος, ὄσπριον. ἢ ὁ κλῆρος καὶ τὸ ὑπὸ τὴν θηλὴν τοῦ μαστοῦ πρῶτον συνιστάμενον γάλα, καὶ τὸ αἰγύπτιον κιβώριον λεγόμενον καὶ καλούμενον. ¶ Κυαμοτρώξ, ἐν ταῖς διαψηφίσεσι κυάμοις ἐχρῶντο, καὶ ἐλάγχανον κυάμοις καὶ τοὺς τὸν λευκὸν κύαμον λαβόντας εἰληχέναι ἐνόμιζον.

Κ υάμῳ, δικαστικῷ ψήφῳ. ¶ Κυαμίτης, ὁ πάγκος καλούμενος. ¶ Κυαμεύειν, κληροῦσθαι.

Κ υάμῳ, πατρί φησὶ σοφοκλῆς μελεάγρῳ, ὡς καὶ τῶν αὐτῶν τὰς ἀρχὰς κυαμευόντων. διεκλήρουν δὲ αὐτὰς κυάμοις, καὶ ὁ τὸν λευκὸν λαβὼν, ἐλάγχανεν, ἀνάγει δὲ τοὺς χρόνους ὡς καὶ ἐν Ἰνάχῳ κυαμοβόλην δικαστήν. ¶ Κυανέη, μέλαινα φιάλη.

Κ υανέῃσι, φιάλαις μελαίναις. ¶ Κυάνεος, μέλας σκοτεινός. ἑλέλικτο δράκων μέλας, ἐν τῷ ἀναφορεῖν.

Κ υανέων, μαύρων αἰθιόπων. ¶ Κυανὸν, εἶδος χρώματος οὐρανοειδές. ¶ Κυανόπεζα, μελανόπους.

Κ υανός θαλάττιον ὕδωρ καὶ ὄρνις. ¶ Κυανοχαίτης, μελανόθριξ ποσειδῶν. ¶ Κύαρ, τὸ τῆς ῥαφίδος τρῆμα καὶ τὸ τῆς κώπης τοῦ μήλου. ¶ Κυάρη, ὁ ἀθηνᾶ. ¶ Κυβάβδε, αἷμα ἀμαθούσιοι. ¶ Κύβαμος, θεός. ¶ Κυβαΐζοντες, λάκωνες. τὸν ἐνθουσιῶντα ἢ τὸν ἑρμῆν. ¶ Κυβάσαι καταστρέψαι. ¶ Κύβας, σορός. ¶ Κύββα, ποτήριον. ¶ Κύβεθρα, τὰ τῶν μελισσῶν. ¶ Κυβεία τόπος, εἰς ὃν συνιέσαν κυβεύσοντες ὃ νῦν τόπος δεξιός. ¶ Κόβελα, ὄρη Φρυγίας καὶ ἄντρα καὶ θάλαμοι. ¶ Κυβέλη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν.

Κ υβερνᾷ, θύει λυκεῖ. ¶ Κυβερνήσεις, προνοητικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ φρονήσεις. ¶ Κύβεσις, ἡ κίβισις πήρα.

Κ υβεῦσαι, παῖξαι ταβλίσαι. χλευάσαι.

Κ υβευτήν. σοφὸν κυβευτὴν, ἀλλὰ μὴ στενὸν τυχεῖν τὸν τοῖς κύβοις χρώμενον, ἐπιστήμην τινὰ ἐδόκουν. τὸ δὲ δεξιῶς χρῆσθαι, ἐπιστημονικωτέραν τὴν πεττείαν τῆς κυβείας ἐνόμιζον. ¶ Κύβεβις, ἄλλος κίναιδος μανικόν. ¶ Κυβηκᾷ, θεοφορεῖται, κορυβαντιᾷ. ¶ Κυβήκη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν καὶ ἡ ἀφροδίτη, καὶ ὑποδήματα παρὰ ἀσκάσιν ἢ καὶ Φρυγῶν. παρ' ὃ καὶ ἱππῶναξ φησὶ καὶ διόσκουρος.

Κ υβήκη καὶ θρηίκη, βενδῖν, ἄλλοι δὲ ἄρτεμιν.

Κ υβικος. ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. κυβηλικὸν, ξόπον. ¶ Κυβηλιστὰς καὶ κυβάλικας, τοὺς κακούργους λέγει. ¶ Κυβηλίς, μάχαιρα. ἄμεινον δὲ πέλεκυν ᾧ τὰς βοῦς καταβάλλουσι. ¶ Κυβηλίσαι, πελεκῆσαι, κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς.

Κ υβιστῆρας τινὰς τὰς τινὲς ὀρχηστὰς ποικίλους.

Κ υβηκική, πραγματεία κύβευμα. ¶ Κυβηλίς, τινὲς τὴν τυρακνῆστιν φασὶν, ἔπαιξεν δὲ ὁ κρατῖνος παρὰ τὸ χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Κ ύβην κυβευτήν. ¶ Κύβησα, σκήνωμα. ¶ Κυβήναις, γλαυξί. ¶ Κυβησίαν, πήραν. ¶ Κυβησίνδα, ἐπὶ κεφαλὴν ἢ τὸ φορεῖν ἐπὶ νώτου ἢ κατὰ νώτου.

Κ υβιστὶς. κάλη. ¶ Κυβιστίζω, ἐπὶ κεφαλὴν ῥίπτω.

Κ υβιτίζω, τοῖς ἀγκῶσι πλήττω.

Κ ύβιτον, ὁ ἀγκών. ¶ Κυβόν, τετράγωνον.

Κ ύβος, πᾶν τετράγωνον, ἢ σχῆμα γεωμετρικόν. καὶ ἀριθμός τις, καὶ ᾧ οἱ κυβευταὶ χρῶνται. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦ βόλου σχῆμα καὶ παρὰ τοῖς μεταλλικοῖς, κύβος. καὶ οἱ σαλαμίνιοι λέγουσι κύβον, τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον, πάφιοι δὲ τὸ τρύβλιον. ¶ Κύβλα, κῶλα, ἢ ὀσφὺς, ἢ μεγάλα ὀστᾶ καὶ ὠλέκρανα. ¶ Κυδαθηναιεύς, ἔνδοξος ἀθηναῖος. ¶ Κυδαθήναιος, δῆμος τῆς πανδιονίδος φυλῆς ἐν ἄστει. ¶ Κυδάγχας, μάχας. λοιδορίας. ¶ Κυδαγχόμενα, λοιδορούμενα.

Κ υδάζει, ταράσσει, λοιδορεῖ. ¶ Κυδάζεσθαι, λοιδορεῖσθαι. ¶ Κυδαζόμενα, λοιδορησόμενα.

Κ υδαίνει, τιμᾷ ἀξιοῖ. θαυμάζει ἐγκωμιάζει.

Κ υδάναι. τὴν γλαῦκα. ¶ Κυδαίνεται, δοξάζεται, σεμνύνεται. ¶ Κυδαλίμη, ἔνδοξος τιμία.

Κ υδαντίδαι. δῆμος ἐπὶ πτολεμαΐδος φυλῆς.

Κ ύδει, ἀρετῇ. ¶ Κύδαρ, τάφος. ¶ Κύδαρος. νεὼς εἶδος. ¶ Κυδέττειν, ἐπιφρονεῖν. ¶ Κύδιγαίων, τῷ καθ' ἑαυτὸν ἀξιώματι. ¶ Κυδήνεν, ἐδόξασεν, ἐμετεώρισε κατὰ διάνοιαν. ¶ Κυδιάνειρα μεγάλοις καὶ ἐνδόξοις τοὺς ἄνδρας ποιοῦσα. ¶ Κυδιάνειρα ἡ τοὺς ἄνδρας δοξάζουσα. ¶ Κυδίας, τὰ ἄνθη τῶν ὀδόντων. ¶ Κύδιμος, ἔνδοξος σεμνὸς τίμιος.

Κ ύδιον, κρεῖττον αἱρετώτερον. ¶ Κυδιόων, σεμνυνόμενος χαίρων. δόξῃ ἐπαιρόμενος. ¶ Κύδιστε, ἐνδοξότατε σεμνὲ τιμιώτατε. ¶ Κύδνος, κύκνος. ¶ Κυδοιμός. πόλεμος θόρυβος ταραχή. ¶ Κυδοιδοπᾷ,

κατὰ πυρσώτατον, κατακεκονδυλωμένον. ¶ Κρομμύων, τὰ κρομμυοπωλία. ¶ Κρόμμυον, τὸ πρωϊνὸν ὄψον περὶ πότῳ προσφάγιον ἐρεθιστικὸν τοῦ οἴνου, τὸ δριμὺ κρόμμυον. ¶ Κρόνια, ἑορτὴ ἐκατομβαιῶνος μηνὸς κρόνῳ. ¶ Κρονίδης, πολυετής. ¶ Κρονικαὶ, λῆμαι παρὰ τὴν παροιμίαν γέγονε τὴν χρῆζεις λημᾶν καὶ κολοκύνταις ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων.

Κρόνιον, ἐστὶ τὸν ἢ παλαιόν. ¶ Κρονιππον, παλαιόν.

Κρονίωνας, παλαιοὺς ἀνθρώπους.

Κρονικώτερα, ἀρχαιότερα. ¶ Κρόνοι, παλαιοί.

Κρόνου πυγὴ τὸ ἀρχαῖον καὶ κυκλώθη τὸ κέρας ἀπὸ τοῦ κρόνου. ¶ Κρουτᾶ, κατασπίπτει. ¶ Κροντίδαι, μάντεων γένος. ¶ Κρότωνας, ὁμοίως.

Κρὸξ. κρόκος. ¶ Κρόπιον, ἀξίνη δίστομος.

Κρόσσαι, κρόσσας κλίμακας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις. τινὲς δὲ τὰς κεφαλίδας τῶν τειχῶν, ἢ προμαχῶνας, ὅ ἐστι φάνας τῶν πύργων, ἢ τὰ κρηπιδώματα. καὶ οἱ κρηασοὺς ἀρχὶ νῦν, τὰ κατώτατα τῶν ἱματίων ὃ καὶ βέλτιον. καὶ ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς κλίμακος ἐπινοῆσαι ὁ ὅμηρος, τὰ οὐδέπω ὄντα πολεμικὰ ὄργανα. ¶ Κρωσσοὶ, τὰ κάτω τῶν ἱματίων τὰ ῥαμματώδη. ¶ Κρόσταλλος, εἶδος ὑέλου. ¶ Κρόστινα, φυλακτήρια.

Κρόσσας πύργων, τὰς ἀναβαθμίδας τῶν τειχῶν.

Κροταλίζει, κρούει ταῖς χερσίν. ¶ Κρόταλον, περίτμημα, κόσμημα. ¶ Κρόταφος, σιδηρᾶ σφῦρα ἀκμονος, τοῦ ἑτέρου ὀξὺ ἔχουσα, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου κρόταφον. ¶ Κροτεῖ, κρούει. ¶ Κρόταφος, κόρρη.

Κρότημα, τὸ τῶν δαλίων τάσσεται. ¶ Κροτήσας, κτυπήσας ταῖς χερσίν. ¶ Κροτήσατε χεῖρας, ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν. ¶ Κροτήσομεν, ἐπαινέσομεν.

Κρότητα, ἐκπεπατημένα συντήκτα, ἐπιτετριμμένα.

Κρότοι, εὐφημίαι ἔπαινοι. ¶ Κρότωνες, ὁμοίως.

Κρότωνοι, κρότωνες. ¶ Κρουνία, σταφυλὴ αὐλίς.

Κρότων, οὕτω καλεῖται. ὃ τινὲς κίκι αἰγύπτιον, οἱ δὲ, σησαμίδα ἀγρίαν, καὶ τὸ ζῶον τὸ ἐν κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον, ἄλλοι δὲ πυρετός. ¶ Κροτώνη, τὸ ἐπιγινόμενον τοῖς δένδροις μάλιστα τῇ ἐλαίᾳ. ¶ Κρότωνος, ὑγιέστερος. ¶ Κρουνδροῖο τοῦ φοβεροῦ.

Κρούμαι, μύξαι. ¶ Κροῦναι, τὰ ἄφορα δένδρα.

Κροῦναι, κρῆναι τέλειαι. ¶ Κρουνοὶ, ῥεῖθρα ὀχετοὶ ὑδάτων ἐκβολαί. ¶ Κρουνοφόρον, οὕτω καλεῖταί τι τῶν ἐν ταῖς ναυσίν. ¶ Κρουνῶν, ῥευμάτων.

Κρούπεζα, ξύλινα ὑποδήματα καὶ κλεῖς καὶ κρουπέζια καὶ κρουπεζοφόρος ὁμοίως. ¶ Κρουπαλίας, κλειδας. ¶ Κρουπεζούμενος, τὰ ξύλινα σανδάλια κρουπέζια λέγεται. καὶ ὑποδήματα ξύλινα μεθ' ὧν τὰς ἐλαίας πατοῦσι, δηλοῦσι δὲ τοὺς βραχεῖς πόδας ἔχοντας. ¶ Κρούπεται, ὑψηλὰ, ὁ ξύλινα ὑποδήματα, ἢ γυναικεῖα. ¶ Κρύπτει, σκώπτει.

Κρουσιδήμιον, κρουσιμέτρων, ἀπὸ τῶν ἐν τῷ μετρεῖν ἀπατώντων. ¶ Κρουσιμετρεῖν, ἐλλιπῶς μετρεῖν καὶ ἐνδεῶς. οἱ γὰρ φαύλως μετροῦντες συνέκρουον τὰ μέτρα εἰς τὸ ἀποπίπτειν τὰ λετρούμενα, ἐντεῦθεν καὶ τὸ παραληρίζεσθαι παρακρούεσθαι φασίν. ¶ Κρουσιὸς. ἐλλιπής. ¶ Κρουσίθυρος, μέρος τι οὕτως ἐκαλεῖτο.

Κροῦσιν τὴν ὑπόκρισιν τὸν παραλογισμὸν, καὶ μουσικὸν ὄνομα καὶ τὴν πρὸς τὸ λέγειν ἐν ταῖς ζητήσεσιν ὑπόκρουσιν. ¶ Κροῦσις, τὸν πρὸς τὸ λειπόμενον ἐν ταῖς ζητήσεσιν ἀντίρρησιν καὶ παράκρουσιν οὕτω φασίν.

Κρουτεῖται, κοκκίζει. ¶ Κρυβάζει, ἀποκρύπτει.

Κρύβδα, κρυφαίως. ¶ Κρύβδην, λάθρα. ¶ Κρυβολὸς, κρυπτὸς πύργος. ¶ Κρύβες, νεκροί.

Κρυβησία, νεκυσία. ¶ Κρυβότας, τετελευτηκότας.

Κρυερὸν, ψυχρὸν κρυσταλλῶδες. ¶ Κρυερὸν. φρικτὸν, μισητὸν, αἰχμητὴς φοβερὸν, ἐλεεινὸν, οἰκτρὸν, δεινὸν, χαλεπὸν. πονηρὸν, κακὸν, δυσχερές. ¶ Κρύμα, εὕρυμα. ¶ Κρυμνὸς ἢ κρυμὸς, πάγος ψῦχος, μέγα ῥῖγος. ¶ Κρυμοῖ, ῥιγᾷ. παφρίκει. ¶ Κρυόεσσα, φρικτὴ μισητὴ τραχεῖα. ¶ Κρυόεσσα, ἰωκὴ ὁ φρικτὸς καὶ φοβερὰ βοή. ¶ Κρύος. ῥῖγος, ψῦχος.

Κρυπταδίη, λαθραία κρυφιμαία. ¶ Κρυπτεύομαι, ἐνεδρεύομαι. ¶ Κρυπτάδιος, ἀρχαῖος. ¶ Κρύσταλλος, τὸ πεπηγὸς ὕδωρ ὑπὸ κρύους. ¶ Κρύφαλον, σαβάκανον. ¶ Κρυφαδὸν, κρυφίως.

Κρυφῆ, λάθρα, ἀδήλως κρυπτῶς. ¶ Κρυφίμοις, ὑπούλοις. ¶ Κρυψίνοις, δόλιος, πανοῦργος.

Κρυώδεις, φρικώδεις. ¶ Κρώβον. ἀρ. πενον.

Κρώβυλος, ὁ ὁμαλὸς τῶν παίδων, ὁ ὁ κόρυμβος τῆς ἐμπλοκῆς ὃ ἦν ἀνειλυμένη ἀπὸ μέσου τοῦ μετώπου ἐπὶ τὴν κορυφὴν, οὕτω δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ ἡγήσιππος. καὶ δὴ γὰρ ἐκαλεῖτο κρώβυλος καὶ ὁ μαλλὸς τῶν αἰδοίων.

Κρωβύλου ζεῦγος. παροιμία τασσομένη ἐπὶ τοῖς ὑπερβάλλουσι κεχρημένοις πονηρίᾳ. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ πορνοβοσκοῦ τινός. ¶ Κρώζειν, ὡς κόραξ κράζειν. ¶ Κρωδιτὴς, ὁ δειλός.

Κρωκαλέον, παιδίον πανοῦργον. ¶ Κρωμακόεις, κρημνώδης. ¶ Κρώμαξ, σωρὸς λίθων. ¶ Κρώμνα. πόλις παφλαγονίας καὶ θετταλίας. ¶ Κρώζει, κράζει. ¶ Κρώπιον, δρέπανον. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β κρόβιον. ¶ Κρωσσοὶ, ὑδρίαι. στάμνοι λήκυθοι.

Κρωτάνδραι, βάναυσοι πολῖται καὶ ἐθελοδουλεῦται.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Κτά. ἢ ἔκτα ἔκτεινε. ¶ Κτᾶν κτᾶναι, φονεύειν. ἀναιρεῖν. ¶ Κτάνειν, κτείνειν.

¶ Κτάνθεν, ἀπώλοντο. ¶ Κτάρα, ἰχθὺς βραχύτερος πάντων. ¶ Κτᾶσθαι, ἀναιρεθῆναι, κτανθῆναι. ¶ Κτᾶται. ὠνεῖται. ¶ Κτέατεσιν, ἢ κτεάτεσσι κτήμασι. ¶ Κτάρ, ἐκτάσκε. ἀπέθανεν. ¶ Κτεανίχης,* πύνης. ¶ Κτέανον, κτῆμα. ¶ Κτεάνων, κτημάτων. ¶ Κτέαρ, λαφύρων κτῆμα. γέρας. σκεῦος. ¶ Κτεάτεσι. κτήμασι, χρήμασιν. ¶ Κτείνει, φονεύει, ἀναιρεῖ. ¶ Κτεὶς κτένιον. ¶ Κτεατίσασθαι, κτήσασθαι. ¶ Κτένας, ἀπὸ τῶν χειρῶν καρπούς καὶ τῶν ποδῶν, καὶ τὰ στήθη. μεταφέρονται ἀπὸ τῶν εἰς τὰς τρίχας ἐπιτηδείων κτενῶν, λέγονται δὲ καὶ τὰς νεωτικάς πλευρὰς

Κτένια, τῶν κιθάρων αἱ ὑποβρέχοντες ἀγκῶνες λέγονται. ¶ Κτενούμεθα, ἀναιρούμεθα.

Κτενωτὴ, ὑφαντή. ¶ Κτενωτὴν, ξίνα τὸν ἐφαπτίδα. ¶ Κτενωτὴν, τὴν ὑφαντήν. ξίχα δὲ, ἐπὶ τὰ ἔρια ξίχας εἰσὶν τῶν προβάτων. ¶ Κτέρας, κτῆμα,

Κρησίπαιδα, ἐν σμιακῇ θυσίᾳ ἡ λέξις φέρεται. δῆλον ὅτι μέρος ἱερείων λέγεται. ¶Κρόσιος, κρητικὸς, ἀπὸ κρήτης. ¶Κρησφύγετα, τὰ πρὸς τῆς χώρας στενὰ καὶ ὀχυρώματα σπήλαια. οἱ διαλανθάνοντες τόποι. ¶Κρῆτα, τόπον. τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι.

Κρήτηθεν, ἀπὸ κρήτης. ¶Κρητῆρα, ὁ φάρυγξ, καὶ τὸ οἰνοχόον ἀγγεῖον. ¶Κρατῆρας, τοὺς κρατοῦντας.

Κρατῆρα, στήσασθαι ἐλευθέριον. εἰώθασι γὰρ διὰ τῆς ἐλευθερίας ἱστάναι τοῖς πολεμίοις ἀποστάμενοι.

Κρητήειον, ἐπίχυσις. κατακρῶσαι γὰρ τὸ καταχέαι.

Κρητίζειν, ἀντὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν. ἐτάττετο δὲ τὴν λέξιν ἀπὸ τοῦ τοὺς κρῆτας ψεύστας εἶναι.

Κρητικὸν, ἱματίδιον. λεπτὸν καὶ βραχύ. τὰ δὲ τοιαῦτα, κρητικὰ ἐλέγετο, καὶ γένος ὀρχήσεως. ¶Κρητικὸν, μέλος, οὕτω κρητῶν ῥυθμοὶ ἐλέγοντο ἀπὸ κρητῶν καὶ γένος ὀρχήσεως. ¶Κρῖ, κριθή. εἶδος ὀσπρίου. θάλ ... τα, ὁ γένος τι. ¶Κριαδίζειν, γεννᾶν, βοιωτία δὲ ἡ λέξις. ¶Κριβάνας, πλακοῦντας τινάς.

Κρίβανος, ὁ βαῦνος τῶν κριθῶν κριβανίας. τὸ πρότερον ἐχρῶντο καὶ βαύνοις τὰς καμίνους ἔλεγον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ λέβης. ¶Κρίγανον, πέλτη, ἀσπίς.

Κρίγη, ἡ γλαύξ. οἱ δαίμονες, εἴδωλα.

Κρίδιον, ὁ μικρὸς κριός. ¶Κρίες, ὁ χελιδών.

Κρίζει, ὀξὺ αὐλεῖ. ¶Κρίζειν, κεκραγέναι. ¶Κριζὸν, ἐπίλεκτον διάφορον. ¶Κρίζαος, ψώρα, κρίζα. ¶Κρίσα, κρίθινον καὶ ἵππου ἀρρώστημα.

Κριθή, πυρόν. ὁ δὲ τοῦ ἀνδρὸς μόριον, ὁ ὀφθαλμῶν ἐπανάστασις παρὰ ἰάμβοις. ¶Κριθόγιον, ἀπόβρεγμα κριθῆς. ¶Κριθόκανον, σπέρμα μελανθίῳ ὅμοιον.

Κριθοφυλακία, ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς κριθῆς ὁ σίτου. ¶Κρίθον, ἐπώνυμον ἀνδροκιδάλου.

Κρίκα, κρίκον. ¶Κριθῶν, ὄχλος ἐν σοφωνίᾳ, παρέθηκε δὲ παίζων τὸ ἀργύρεον. ¶Κρικαδᾶν, τὸ ἐμβαλλάξαι τοῖς δακτύλοις ὥσπερ κρυβούς.

Κρίκεν, ἐψόφησεν, ἔτεισεν. ¶Κρίκος, κίρκος ἔνθα ὁ κόσπη εἰσέρχεται. ¶Κρῖ λευκὸν, κριθὴν λευκήν.

Κρίμα, αὐτὰ παρὰ δόσις θεοῦ. ¶Κρίματα, ψῆφοι δίκαι.

Κριμνῖτις, πλακοῦντος εἶδος. ¶Κριμνοὶ, λευκάς τινας βοτάνας. ¶Κριμνὸς, ἡ κριθή. ¶Κρυμνεῖ, ῥίζη πέφυκεν. ¶Κρίνα, ἄνθη κάλλιπνοα εὐώδιάζοντα, ὁ μάζα. ἄμεινον δὲ θυμιάματα, ὁ τὸ μέλι. φυρατὸν ὅλον τὸ λευκόν. ¶Κρῖναι, τάξαι, χωρῆσαι. δοκιμάσαι, δικάσαι, ἐπιλέξασθαι. ¶Κρίναιμι, ἐπιλέξαιμι. ¶Κρινάμενοι, ἐπιλεξάμενοι.

Κρινάμενος, ἐπιλεξάμενος. ¶Κρίνας, ἐπιλέξας, χωρίσας. ¶Κρῖνατο, ἐπελέξατο, ἐδίκασεν.

Κρῖνε, δίκαζε καὶ τὰ ὅμοια. ¶Κρίνειν, ἀειρμεῖν. χωρίζειν, ἀνακρίνειν, συγκρίνειν, ἔνιοι, κρινώμεθα ἀντὶ τοῦ μαχώμεθα ὁ διαλεγώμεθα. ¶Κρινεῖς, διαχωρίσεις. ¶Κρίνθη. διεκρίθη, ἐχωρίσθη. ¶Κριθέντας, χωρισθέντας. ¶Κρίνοκνίδη. ¶Κρίνομαι, δικάζομαι. ¶Κρινόμεθα, μαχόμεθα, διαλυόμεθα.

Κρινομένοις, αἰωρουμένοις ἀποθνήσκοντας. ¶Κρῖον, τὸ ξηρὸν, τάσσεται καὶ ἐπὶ πτωχοῦ, καὶ νεκροῦ καὶ ἐκπεπτωκότος. καὶ σχῆμα χορικῆς ὀρχήσεως.

Κρίνοντες, διαχωρίζοντες. ¶Κρῖξαι, ὀχῆσαι, φωνῆσαι. ¶Κρίον, ἄγγειον. ¶Κρειόντων, βασιλευόντων. ¶Κριὸς, ῥόπαλον πολιορκητικόν. καὶ ὁ τῶν προβάτων ἄρσην ὄργανον. ἀσπίς. ἀθηναῖοι δὲ τὰς τραχείας κόγχας καλοῦσι κρίοις καὶ παρὰ ταραντίνοις τὰ μεταλλικὰ ἀναγράφεται κριός. καὶ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι μέρος τι τοῦ κορινθίου κίονος.

Κριὸς, ἀσελγόκερως, ὃν ἐν τῇ ἀκροπόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς, ἀσελγόκερων δὲ αὐτὸν εἶπε πλάτων ὁ κωμικὸς, διὰ τὸ μέγαν εἶναι καὶ συναριθμεῖ αὐτῷ τόν γε δούρειον ἵππον. τὸ δὲ ἀσελγὲς οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου ἔταττον οἱ παλαιοὶ, ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ γὰρ ἄνεμον ἀσελγῆ λέγουσιν ὡς εὔπολις. ἀμείνον δὲ τὸν ἀσελγόκερων δέχεσθαι εἶναι τὸν κρείττονα τοῖς οἱονεὶ ἐξυβρίζοντα τοῖς κέρασιν.

Κριὸς, σοφεῖα ἀπέτισε παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. ἐπὶ τὰς φάτνας γὰρ οὗτοι πλήττουσιν οἱ κριοί.

Κριοῦ διακονία, ὅταν προτάσσωμεν παιδία διακονῆσαι, λέγομεν δώσω σοι εἰ τύχοι ἀστραγάλους, ὁ ἰσχάδας, καὶ ὁ κριὸς ἂν εἴποι,* κατέλειψε τοῖς ἀστραγάλοις σοι δώσω. ¶Κριοφάγος, θεός πως ᾧ κριοὶ θύονται.

Κρίσα, πόλις φωκίδος. ¶Κρίσαμις. κριὸς ὃν πολυθρέμματος τοῦτο φασὶν ἐγχελὼν ἐπιφαινομένην κατ᾽ ἔτος τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀφαρπάζειν. τὸν δὲ κρίσαμιν ἀνελεῖν. φαινομένην δὲ αὐτῷ ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτὴν, τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα, παγγενῆ ἀπολέσθαι.

Κρίσεως, δοκιμασίας. ¶Κρισίαι, τάξεις ἱππικαί.

Κρίσιν, ἀκολουθίαν. ¶Κρίσις, ἀνάκρισις.

Κριστὸς, ὁ ἐν ταῖς ὀφρυσὶ γινομένη διάφυσις, ὅθεν ῥέει ὁ ἱδρὼς. ὁ ὁ ἐν τοῖς ἄρθροις διάφυσις σκληρὰ τῶν ὀζώδης.

Κρισμιον, φυλακεῖον. ¶Κριτὰν, κριτήν. ¶Κρίτανος, τέρμινθος. ¶Κρῖτας, ὀδόντας. ¶Κριτήριον, δοκιμαστήριον, δικαστήριον. ¶Κριτικὸς ἐνθυμήσεων, διακρίνων λογισμούς. ¶Κριτὸς, ἄριστος ἐπιλελεγμένος ἐπίλεκτος. ¶Κριῶθεν, ἀπὸ δήμου. ἔστι δὲ ὁ κριωθεὺς δῆμος, φυλῆς τῆς ἀντιοχίδος.

Κροαίνων τοῖς ποσὶ κρούων ὁ ἐπιθυμῶν. ¶Κροβάντιον, πολίον. ¶Κροβυζοὶ, γένος θρακικόν.

Κρόβαλος, ὁ ὁμαλὸς τῶν παίδων, καὶ αἱ τρίχες τῶν αἰδοίων. ¶Κροιὸς, νοσώδης ἀσθενής. ¶*Κροῖσοι, στατῆρές τινες κρόκα ὁ κρόκη. ¶Κρόκη, σπέρματος εἶδος ἢ ῥοδάνη. ¶Κρόκαι, παραθαλάσσιοι ψῆφοι. ¶Κροκάλαι, ψῆφοι ἀκταὶ ἄμμος.

Κρόκαλον τὸ πανοῦργον παιδίον. ¶Κροκόδειλος. τὴν τύλην καὶ τὸ ζῷον καὶ τὸ ἐν τῷ νείλῳ, καὶ τὸ χερσαῖον. ¶Κροκόπεπλος, κροκοειδῆ ἱμάτια ἔχουσα.

Κρόκος, τὸ κροτεῖν, καὶ ἀλεκτρυόνες οἱ τὸν τράχηλον τοιοῦτον ἔχοντες κρόκη. ¶Κροκότας, ζῶόν τι παρὰ τοῖς αἰθιοπικοῖς. ¶Κροκίδες, γνάφαλα.

Κροκύλεγμος, τὸ κολακευτικῶς τὰς κροκίδας ἀπολέγειν τῶν ἱματίων. ¶Κροκύλια. πόλις. ¶Κροκὶς, ὁ ἐχίδνιος βοτάνη. ¶Κροκώδης, τινὲς ὡς δυσλύτων ὄντων τῶν ἐκ τῆς κρόκης δεσμῶν, ἔνιοι δὲ ὡς κρόκου φυομένου ἐκεῖ. τινὲς δὲ κροκώδη, ἐκ κροσσῶν τινων ἐστραμμένων. ¶Κρολίαζε, πλησίαζε θᾶττον.

Κρόμβος, ὁ κόνδυλος καὶ ὁ καπυρός. ¶Κρομβότατον,

Κράνεια, λεπτοκάρεια. ¶ Κρανέεσθαι, τελέσαι, πληρῶσαι. ¶ Κρανέσι, πολυκεφαλαίαις. ¶ Κρανέω. ἐπιτελέσω. ¶ Κράνεες. πολυκεφαλαίας.

Κρανία, τόξον εἶδος δένδρου πολυκεφαλαία. ¶ Κρανίξαι, ἐπὶ κεφαλὴν ἀπορρῖψαι. ¶ Κράνιοι, διὰ κεφαλαιώσεως αὗται τέσσαρες κράνιοι. ¶ Κράνιον, πλατύ, ὑψηλόν. σεμνόν. ἰσχυρόν. ὀχυρώδης καὶ ἡ κεφαλὴ ἡ γυμνάσιον. ¶ Κράνος. πολυκεφαλαία.

Κράντωρ, βασιλεύς. ¶ Κραντῆρες, ὀδόντες. οἱ ὕστερον φυόμενοι, οἱ λεγόμενοι σωφρονιστῆρες. οἱ δέ, τόπον κεφαλαιώσεως. ¶ Κραντήειοι, οἱ κραίνοντες ἐπὶ πλουτῶν. ¶ Κράξαι, βοῆσαι ἠχῆσαι. ¶ Κράος, ἐν ᾧ τὴν γῆν σκάλλουσι. καὶ ἡ σκαλευομένη ἄμπελος.

Κράπαθος, ἡ Κάρπαθος. ¶ Κράπαθα, τὴν Κάρπαθα. νῆσον. ῥόδον. ¶ Κραπαταλίας, ἀνεμώδης ἢ ἀσθενής. καὶ ἀνίσχυρα λέγων. ἄμεινον δὲ ληρώδη.

Κραπατάλοι, ἰχθύες τινές. ¶ Κραπατάλος, παρὰ πολλοῖς ὁ μωρός, ἢ νόμισμα. ¶ Κραρᾶ, πέπηγε τὴν κεφαλήν, οἱ δὲ βοῶν πυρετός, καὶ ἀκροστόλια νεῶν.

Κρᾶς, κρέας. τινὲς δὲ κεφαλή. ¶ Κράσβολα, κόλλαβοι δερμάτινοι. ¶ Κράαστεα, ἀλευρωτίς.

Κράασιν, κεφαλαῖς, καὶ κράτεσφιν. ¶ Κράσις. κέρασμα. ¶ Κράσπεδα, τὰ ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου κεκλωσμένα ῥάμματα, καὶ τὸ ἄκρον αὐτοῦ. ¶ Κρασῆναι, διάκονοι γυναῖκες. ¶ Κρατηβεῖαι, τῶν ἐνηλάτων αἱ κεφαλαὶ καὶ συμβολαὶ καὶ τὰ ἄκρα.

Κράστιν, ἀττικοὶ διὰ τοῦ γ. οἱ νῦν γράστιν φασίν, ἔστι δὲ ὁ χλωρὸς χόρτος. ¶ Κρατώδην, σφενδόνην λεγομένην. τὰ δὲ ἄκρα τῆς σφενδόνης κεφαλὰς ἐκάλουν.

Κρᾶτα, κεφαλήν. ¶ Κραταιᾶς, ἰσχυρᾶς. ¶ Κραταίπενον, βητένη μεθ' ἧς πλέκουσιν. ¶ Κραταιγὸς δένδρον. ¶ Κραταιγύαλοι, στερροὶ κατὰ τὰ κύτη γυ τέστιν τὰ ὅπλα. ¶ Κραταιΐς, προσεξονομάζεται τὸ κύειον ὄνομα τῆς μητρὸς τῆς Σκύλλης. τὸ δὲ πολυσπώμενόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Σισύφου προσηνεικόν. ¶ Κραταίλεον, ἔδαφος ἐκ σκληροῦ λίθου γεγονός.

Κραταίλεον, ἡ Νιόβη. ¶ Κραταιόν, οὖδας. λιθόστρωτον ἔδαφος. ¶ Κραταίπεδον, ἰσχυρὸν ἢ λιθόστρωτον ἔδαφος. ¶ Κρατεῖ, μένει. κρύπτει. κυριεύει δυναμεῖ ἄρχει. ¶ Κράτει, δυνάμει. κεφαλῇ.

Κρατέει, κρατεῖ καὶ ἄρχει. ¶ Κρατέοντα, κρατοῦντα ἰσχύοντα. ¶ Κρατερόν, ἰσχυρὸν δυνατόν.

Κρατερόφορος, γενναῖος. ¶ Κρατερόφρονος, βουλοφόρου. ¶ Κρατερόδοντες, καρτερούμενοι.

Κρατερώματα, μίξις χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου.

Κρατερώνυχες, ἰσχυροὺς ὄνυχας ἐχόντων. ¶ Κρατευταί, ὀβελίσκοι. ¶ Κρατευτάων, τῶν βάσεων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται πρὸς ὄπτησιν. ¶ Κράτει, νίκη ἀρχὴ ἐξουσία. ¶ Κρατῆρες, σιτλία, σκυφία.

Κρατηρίσκοι, οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἳ καὶ μήκωνες λέγονται.

Κρατί, κεφαλῇ. ¶ Κράτιστα, καλὰ κρατούμενα.

Κρατιστεύει, δυναστεύει, κυριεύει.

Κράτιστος. ἰσχυρότερος. δυνατώτατος.

Κρατός, τῆς κεφαλῆς. ¶ Κράτος, βασιλεία, ἰσχύς, δύναμις δόξα ἐξουσία. ¶ Κράτος λιμένος, τὸ ἀρχῆς τοῦ λιμένος. ¶ Κρατύνει, κρατεῖ. ¶ Κρατύ-

νεσθαι, ὀχυροῦσθαι. ¶ Κρατυνάμενος, ὀχυρωσάμενος. ¶ Κρατυνθέν, κρατηθέν, βεβαιωθέν.

Κρατυντῆρα, κατισχύοντα. ¶ Κρατύς, ἄρχων ἐξουσιάζων. ¶ Κραυαίνει, φροντίζει. ἐπιθυμεῖ.

Κραύαιρ, ὁ ἰσχυρός. ¶ Κραυγή, βοή, ἡ νόσημά τι παιδίοις ἐπιφερόμενον, ὃ καταβλάπτει τοῖς παιδίοις. ἢ τὸ ὁ κραυξ ἐκδιακρίς ἐστιν ἡ λεγομένη βασκανία.

Κραυσίας, ἵππος, ὁ ὑπὸ κραυγῆς καὶ ψόφου ταρασσόμενος. ¶ Κραυγάζει, βοᾷ, καλεῖ.

Κραυγός, δρυοκολάπτου εἶδος. ¶ Κραυγόν, ποιὸς ὄρνις. ¶ Κραυρότερον, ξηρότερον.

Καυρᾶν, νόσος μελισσῶν, ὅταν σκώληκας καὶ ῥάχιας ποιῶσι. ¶ Κραῦσον, τὸ πῦρ. ¶ Κρέαρα, ᾧ οἱ κηπουροὶ τοὺς βώλους ἀπαίουσιν. ¶ Κρεάγρα, ἐν ᾗ αἱρεῖται τὰ κρέα. ἁρπάγη, καὶ λύκος ἐν ᾧ τὰ ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέλκουσι. ¶ Κρεάνας, ἐλπίδας.

Κρέας, καὶ τὸ σῶμα ἔλεγον, καὶ τὸ διδόμενον τοῖς ἀρεοπαγίταις ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρείου πάγου βουλή, κρέας ἐλάμβανεν. ¶ Κρέατα, κρέα. ¶ Κρέασι, συμποσίοις.

Κρεῖον, ἀγγεῖον, εἰς ὃ κρέα βάλλεται.

Κρείουσα, καλλιστεύουσα. ¶ Κρεῖσσον, κρεῖττον. βέλτιον. κάλλιον. ¶ Κρείττονας, τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν. δοκοῦσι δὲ κακότυχοί τινες εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἡρῷα, σιγὴν ἔχουσι μή τι βλαβῶσι. ἢ οἱ θεοὶ δὲ αἰσχύλος αἴτνα. ¶ Κρειττόνων, ἀρετῶν.

Κρείων, βασιλεύων ἄρχων. κρατῶν. ἰσχύων. ἡγεμονεύων

Κρέκει, κιθαρίζει. ¶ Κρέκελος, θρῆνος. ¶ Κρέκοντα, κροκύζοντα. ¶ Κρεμῶ, κρεμάσω. ¶ Κρέμασε, ἐκρέμασε. ¶ Κρεμβαλιάζειν, κογχύλια καὶ ὄστρακα συγκροτοῦντας σεισμόν τινα ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις. ¶ Κρέμβολα, ἐφ' οἷς τὰς κρόκας ἐντυλίσσουσιν αἱ γυναῖκες. ¶ Κρέμμυον, κρόμμυον. ¶ Κρέξ, κοσοφαία καὶ ὀρνεόν τι ὃ τοῖς γαμοῦσιν οἰωνίζεται τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τροχοῦ.

Κρήγυον, ἀγαθὸν ὠφέλιμον ὑγιές. ¶ Κρήδεμνα, τὰ χείλη. ¶ Κρήδεμνον, ἐπιβόλαιον, ὅ ἐστι κεφαλόδεσμος ᾧ χρῶνται αἱ γυναῖκες κατὰ μεταφοράν, καὶ τὰ τείχη λέγεται κρήδεμνα, στεφάνη καὶ κόσμος.

Κρήδεσμον, κεφαλόδεσμον. ¶ Κρήηνον, τέλεσον ἐπιτελείωσον. ¶ Κρήηνεν, ἀπετέλεσεν, ἐτελείωσεν.

Κρηθῖν, κακολογεῖν. ¶ Κρηθμόν, λάχανον. ¶ Κρήϊα, ζώδια. ¶ Κρήϊνον, κρεοθήκη. ¶ Κρήϊον, ἐπίκοπον, κρεοδόχον λέβητα. ¶ Κρημνιβάτης, ὑψηλοβάτης. ¶ Κρημνός, ὄχθος, ἐξοχὴ πέτρας καὶ ὄρους βάθος, χάος. ¶ Κρηναρχία, ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας ὕδατος. ¶ Κρηνῶν, πηγῶν ὑδάτων. ¶ Κρήνη, πηγή. ὕδωρ ἀγώγιμον. ¶ Κρήηνον ἔλδωρ. τελείωσον τὸ ἐπιθύμημα. ¶ Κρηνίας, τοὺς κεφαλῖνας τινές. ¶ Κρηνικῶν, καρηβαρῶν. ¶ Κρηνοφύλαξ, ὁ τὴν κρήνην φυλάσσων. ¶ Κρηπίδων, καὶ βάθρων βωμῶν. ¶ Κρηπίς, ὑποβάθρα. θεμελίωσις. ὑπόδημα. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐπίθημα τῶν ἐγχύτων πλακούντων, καὶ παρὰ τὴν ἀρχιτεκτονίαν διὰ κτίσεως ἐφ' οὗ οἱ στυλοβάται. ἀπὸ ταύτης οἱ ποιηταὶ τὰς καταρχὰς καὶ θεμελίους λέγουσιν. ¶ Κρῆσαι, κεράσαι, ἐπιχέαι. ¶ Κρησίαι. καλλιόνων.

ρα, κόρχα. ¶Κουράνια, ἐκ μελίνης ἄλφιτα.

Κουράς. ἡ ἐν τοῖς ὀροφώμασι γραφή. ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ αἰσχύλῳ ἐν μυρμιδόσιν, ἀμφιβάλλει ἐγκουράδα, ἐστὶ δὲ ἐγκουρὰς, ὀροφικὸς πίναξ. ¶Κουρότεροι, νεώτεροι. ¶Κουράτωρ, τροφεύς. παιδοκράτωρ.

Κουράων, παρθένων θυγατέρων. ¶Κουρέην, τὴν ἀκόμπτην ἢ ἀκοπλτήν. ¶Κουρεύς, ὄρνις ποιὸς ἀπὸ τοῦ φθέγγεσθαι ἐμφερὲς ἤχῳ ταφικοῦ μαχαιρίου.

Κουρεῶτις, μηνὸς τοῦ πυανεψιῶνος ἡμέρα ἐν ᾗ τὰς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων ἀποκείροντες τρίχας ἀρτέμιδι θύουσιν. ¶Κούρη κόρη. ¶Κουρῆτες, τὸ μὲν δευτέρας συλλαβῆς παρατεινομένης, οἱ τὴν πλευρῶνα κατοικοῦντες, διὰ τὸ κουρικῶς ἀναδεῖσθαι τὰς κόμας. κούρητες δὲ προπαροξυνομένου τοῦ ὀνόματος, νεανίαι. καὶ ἔθνος κρητῶν. ¶Κουρήτεσι, κρησίν.

Κουρήτων, ἔθνος κρητῶν. ¶Κουρήτων, στόμα, ἐδόκουν εἶναι μάντεις διὰ τὸ θεσπεσιωδὲν στόμα. ¶Κουριᾶν, κομᾶν· κουρᾶς ἐπιδεῖσθαι. ¶Κουρίας, ὀροφικὸς πίναξ.

Κουρίδες. καρίδες. ἢ τὰς μικρὰς ἐγχλώρους, τὰς δὲ ἐρυθρὰς καμμάρους. ¶Κουριδίας ἐκ παρθενίας γαμετῆς. ¶Κουρίδιον, παρθένιον, καὶ τὸν ἐκ παρθενίας ἄνδρα. λάκωνες δὲ κουρίδιον καλοῦσι, παρὰ δὲ αὐτοῖς τετράχειρον ἀπόλλωνα. ¶Κουρίξ, ἀπὸ κόμης.

Κουρίζων. ἀκμάζων. νεάζων. νέος ὑπάρχων.

Κουριζομένους, ὑμεναιουμένας γαμουμένας, διὰ τὸ λέγεσθαι ἐπὶ κούροις τε καὶ κόραις, ὅπερ νῦν παρεφθαρμένως ἐκ κόρης λέγεται. ¶Κουρὶξ αἰνομένως. ἀπὸ κόμης λαμβανομένως, ἢ νεανικῶς παρὰ τὸν κοῦρον, ἢ τῶν τριχῶν παρὰ τὴν κουράν, ἢ τῆς κόμης ἀπρὶξ ἄρξασθαι λίαν, καὶ βία. τινὲς δὲ ἀνδρικῶς καὶ νεανικῶς.

Κούριξαν, ἀπέκειραν. ¶Κουρεῖον, σοφοκλῆς ἀνδρομέδᾳ· ἡμῖν οὖν τὸ κουρεῖον ἠρέθη πόλει, νόμος γάρ ἐστι τοῖς βαρβάροις θυηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γένος τῷ κρόνῳ.

Κουριᾶν, κουρᾶς δεόμενος καὶ διαφέρειν φασὶ κομᾶν καὶ κουριᾶν. τὸ μὲν γὰρ κομᾶν ἐστιν ἐπιμελούμενον τρίχας ἔχειν. κουριᾶν δὲ τὸ κατὰ συμφορὰν ἄλλως καθιέναι κόμην. ¶Κοῦροι, παῖδες νέοι ἄρρενες. ¶Κοῦρος, παῖς. νέος. υἱὸς ἄρρην. νεανίας. νήπιον. ¶Κουροτέροισι, κούροις. νέοις.

Κουρότερος, νεώτερος. ¶Κουροτρόφος, παιδοτρόφος. ὑφ' ἑτέρων ἡ δημήτηρ. ¶Κουρῶν, πρέπων. ¶Κουστωδία, βοήθεια στρατιωτική.

Κουστωδίας, τοῦ ἀπὸ δεσμωτηρίῳ ἐπικειμένου στρατεύματος ἢ συναγωγῆς. ¶Κούτερον, τὸ ὀπισθίων τοῦ βοὸς ἡ σὰρξ ὑπὲρ τὰ ἄρθρα. ¶Κουτίδες, συκαλλίδων. ¶Κουτίδια. δίκτυα. τὰ πρὸς τὰς συκαλλίδας. ¶Κοῦφα, τὰ μὴ βαθέα. ¶Κουφίζει, μετεωρίζει. ¶Κόφινος, μέτρον χωροῦν χοὰς τρεῖς.

Κουφικὸν τρόπον, τὴν κομητικὴν ὄρχησιν. ¶Κουφολογία, φλυαρία. ¶Κοῦφον. κόπον μετέωρον.

Κοῦφος, ἐλαφρός. ταχύς. γοργὸς εὔκαιρος. ¶Κουφόσκευος, ὁ βαστάζων τὴν πανοπλίαν. ¶Κουχί, καὶ οὐχί. ¶Κοχλίαι, τὰ ἐσθιόμενα ζῷα, καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀργάνοις ξύλινα. ¶Κόχλος, τοῖς θαλαττίοις ἐχρῶντο πρὸ τῆς τῶν σαλπίγγων εὑρέσεως, καὶ ὁ στρόμβος. ¶Κοχύ, πολὺ πλῆθος. ¶Κόχυδ' ἐρριχυ-

ρῶς καὶ μετὰ ψόφου καὶ λάβρως. ¶Κοχυδεῖν, ὑπερχέειν. ¶Κοχῶναι, τὸ ἰσχίον ὅπου μὲν τῆς ῥάχεως πρὸς τῷ δακτυλίῳ, οἱ δὲ τοῦ ἰσχίου ὀστᾶ τὰ ἑκατέρωθεν μέρη, τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν ἰσχίων. ¶Κόχωνα, τὰ ἰσχία, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Κόψα. ὑδρεία. ¶Κόψεια, παρασάτης. χαλκός. ¶Κόψεν, ἔπληξεν ἐπάταξε τὴν θύραν, ἔκρουσε. κατέαξεν. ¶Κοψία, χύτρα.

Κόψεσθε, προσοχεῖτε. ¶Κόψιχος, εἶδος ὀρνέου. ὁ κόσσυφος παρ' ἐνίων λέγεται. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου. ¶Κοῶ, αἰσθάνομαι. ¶Κοεῖ, αἰσθάνεται.

Κὸρ, εἰδώς. ¶Κοών, εἰδώς.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Κράανον, τέλεσον. ¶Κραάρα, κόσκινον ἢ ὄρυγμα. ¶Κράβος, ὁ λάρος. ¶Κράγιον, σύντριμμα ἐν κεφαλῇ. ¶Κραγὸν, κραυγήν.

Κράγον, βοήθημα καὶ ὅρισ. ¶Κραγγὼν, ἔνυδρον ζῶον. καὶ εἶδος καρίδος. ¶Κραγγὼν, κίσσα.

Κραδεύειν. κραδαίνειν, σείειν, τινάσσειν.

Κραδαίνει, σείει, τινάσσει. ¶Κραδαινόμενον, σειόμενον, τινασσόμενον, ταρασσόμενον. ¶Κραδαίνων, ὁμοίως.

Κράδαλοι, κλάδοι συκῆς. ¶Κραδάων, σείων.

Κράδεμνον, κάλυμμα. στεφάνη. μίτρα, τὸ ἐπικράνιον στεφάνωμα. ¶Κράδη, συκῆ, κλάδος, καὶ ἀγκυρίς, ἐξ ἧς ἐνέπλεοντο οἱ ἐν ταῖς τραγικαῖς μηχαναῖς ἐπιφαινόμενοι. ¶Κραδησίτης, φαρμακός, ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος. ¶Κραδία καὶ κραδίη, καρδία.

Κραδίην ἐλάφοιο δειλότερον. ¶Κραδίης, καρδίας.

Κραδίης νόμος, νόμον τινὰ ἐπαυλοῦσι τοῖς ἐκπεμπομένοις φαρμάκοις, κράδαις καὶ θρίοις ἐπιραβδιζομένοις. ¶Κραδίης, τυρὸς ὁ ὑπὸ τοῦ ὀποῦ τῆς κράδης πηγνύμενος. ¶Κραδοφάγος, συκοφάγος. ἰσχαδοφάγος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἄγροικον. ¶Κραῖρα, κεφαλὴ καὶ ἀκροστόλιον. ¶Κραίνειν, τιμᾶν βασιλεύειν.

Κραίνουσι, πληροῦσι, παρέχουσι, τιμῶσι, βασιλεύουσιν.

Κραίνων, ὁμοίως. ¶Κραιπάλη, ἡ ἀπὸ τῆς χθιζῆς μέθης κεφαλαλγία. ¶Κραιπαλώσας, μεθύσας.

Κραιπνά, ταχέα ὀξέα. ¶Κραιπνόν, ταχὺ ὀξύ.

Κραιπνοῖσι, ταχέσιν, ὀξέσιν. ¶Κραιπνότερος, ὀξύτερος, ταχύτερος. ¶Κραῖρα, ἡ κεφαλή, ἢ κεραία καὶ ἀκροστόλιον. ¶Κραῖροι, στόλοι νεῶν μέτωπα κεφαλαί. ¶Κρακαλίδαι, τῶν κιρραίων βασιλεῖς ἢ διάφορον γένος. ¶Κράμβατα, κεράσματα. ¶Κραμβαλέος, ξηρὸς καὶ κάπυρος. ¶Κράμβαλα, μνημεῖα.

Κραμβαλίζουσιν, καπυρίζουσι, κατασείουσιν. ¶Κράμβη ῥάφανος, ἃ ἕτερα λάχανα. ¶Κράμα, κέρασμα καὶ εὔκρατον. ¶Κραμβίον. τὸ κώνειον. ¶Κράμβον, καπυρόν τινα γέλωτα καὶ ξηρόν φασιν ἢ τὸν κράμβιον. ¶Κραμβώτερον, καπυρώτερον. ¶Κράμβωτον, ἰκτῖνος τὸ ζῷον. ¶Κράνα, κεφαλή. ¶Κράναι, κρῆναι, τέλειαι, ἃ αἱ τῶν ὑδάτων, καὶ ἐπιτελέσαι.

Κραναῆς, τραχείας. ¶Κρανοίκορον, μοῖρά τις τοῦ ἱερείου. ¶Κραναόν, ὑψηλὸν ταχύ. ¶Κραναοῦ. υἱὸς ῥαρός. ¶Κραναὰν πόλιν τὰς ἀθήνας ἀπὸ κραναοῦ. ¶Κρανέα, χηλευτὰ πλεκτὰ ἐκ σχοίνου, ἢ ἄλλης τινὸς ὕλης μαλάκια. ¶Κρανάι, τὰ προσκεκολλημένα σπόγγια, εἰς ἃ τὰ παρὰ ἐμβάλλεται,

νῶδες, ὀζῶδες. ¶ Κόρυξ, νεανίσκος. ¶ Κορυπτό
λεπτον, κορατιστήν. ¶ Κορυπτόλης, κορατιστής.
Κόρυς, θειγγός. ¶ Κόρυς, περικεφαλαία. ¶ Κορύσσει
κρύπτει, μάχεται, ταράσσει, αὔξει, καθοπλίζει.
Κορύσσεσθαι, ἐπαίρεσθαι. ¶ Κορύσσεται, καθοπλίζε
ται, ὑψοῦται. ¶ Κορυσσαμένη, καθοπλισαμένη.
Κορύσσων, ὁπλίζων καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Κορυστὴς, ἀγα
θὸς ἢ ὁπλίτης. ¶ Κορύστιοι, οἱ γορτύνιοι ἢ ὁπλῖται.
Κορυτὸν, τὸ ἐπίμεστον. ¶ Κορύτῃ, τῇ κεφαλῇ.
Κορυφᾶ, κορυφῇ ἀκρωρείᾳ. ¶ Κορύφαινα, ποιὸς ἰχθῦς.
Κορυφαῖος, τέλειος, ἡγεμών. κόρυμβος, οἱ ἢ μᾶλλον τὰ
τῶν παιδίων κορυφάνια. ¶ Κορυφὸ. κεφαλή. λό
φος. ἀκρωτήριον. ¶ Κορυφιστὴς, κόσμος γυναικεῖος
ὁ περὶ τὴν κεφαλὴν χρυσοῦν, καὶ κεκρυφάλος ὁ μέσον
ῥάμμα. ¶ Κορυφεῖ. καταῤῥεῖ. ¶ Κόρυφος. κό
ρυμβος γυναικεῖος. ¶ Κορυφοῦται. αὔξεται, ὑψοῦ
ται. ¶ Κορυφώσεται, ἐκτελέσεται. ¶ Κορφῶς,
ἐλαφρῶς. ¶ Κόρχορον, λάχανον ἄγριον καὶ σῖτον.
Κορωνά, ὑψηλά. ¶ Κορουνίος. ἀμπέλου ἢ συκῆς εἶ
δος. ¶ Κορώνη, κόραξ, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ τόξου εἰς ὃ ἡ
νευρὰ δέδεται καὶ ὁ κρίκος ἐπὶ θύρας καὶ τὸ ζῶον, καὶ
ὄρνεον, ἐπὶ ἰχθῦς καὶ λάρος, καὶ εἶδος στεφάνου.
Κορώνη τὸν σκορπίον, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι τὰ βλα
βεροῖς ἐπιχειρούντων. ¶ Κορῶναι, ἁλίαι αἴθυιαι,
κολυμβίδες. τὰ περιφερῆ χώματα. ¶ Κορωνίς,
τὸ πλευτικὸν ἐπὶ οἰκοδομῆς ἐπίθεμα.
Κορώνεια, πόλις βοιωτίας. ἀκρώρεια, τέλος.
Κορωνίδες, καμπυλόπρυμνοι ναῦς. καὶ αἱ ἐκ τῶν ἴων
πεπλεγμέναι στέφανοι, κυρίως δὲ τὰ βλαστήματα.
Κορωνιδεὺς, ὁ ἐπὶ κορώνης νεοττός.
Κορώνιος, μηνοειδῆ ἔχων κέρατα βοῦς. ¶ Κορωνίς,
καμπύλη πρύμνη ἢ στεφανίς. ¶ Κορωνισταὶ, οἱ τῇ
κορώνῃ ἀγείροντες, ἃ τὰ διδόμενα ὑπ' αὐτῶν κορω
νίσματα. ¶ Κορωνιῶν, γαυριῶν. ¶ Κόρωνος,
πονηρός. ¶ Κορωνόπτεια, πόα τίς ἣν καὶ κορακόπο
δα λέγουσιν. ¶ Κόρωνος, ὀρθόκερως ταῦρος.
Κόρων, τὸ ἐπικεκαμμένον τοῦ ῥυμοῦ. ¶ Κόσαι, κριθαί.
Κόσκυβος, σκεῦος συμποτικὸν ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἔβαλ
λον ἐρίζοντες. ¶ Κοσκύλανον, τὸ βραχὺ καὶ τὸ δί
καιον. ¶ Κοσκύλεφοι, κόλαφοι, ἢ κοσκύλεφοι.
Κοσκινόσηνος, εἰς κοσκίνου κατασκευὴν μηρινός.
Κόσκικοι, οἱ καρικίδαι ὄρνιθες. ¶ Κοσκυλμάτια,
τὰ τῶν βυρσῶν περικομμάτια. ¶ Κοσκυλματίοις,
κολακεύμασιν, ἢ παραλογισμοῖς. ¶ Κοσμεῖν, ἐρί
ζειν ἀνομοῦντων. ¶ Κοσμεῖν, τιθέναι. ¶ Κοσμῆσαι
διατάξαι, στῆσαι, στεῖλαι. ¶ Κοσμησάμενος, παρατα
ξάμενος. ¶ Κοσμήτης, κουρεὺς ἐνταφιαστής.
Κοσμήτορες, ἡγεμόνες. ¶ Κοσμίοις, εὐτελέσι λιτοῖς.
Κοσμιωτάτη, εὐκαλλωπιστος. ¶ Κόσμος, καλλωπι
σμός. κατασκευή. τάξις κατάστασις, στρατηγὸς κεκο
σμημένος κάλλος. ¶ Κόσμου. ἐμπύρωσις, ὀρχήσεως
ἡ ὑπόθεσις. ¶ Κοσσάβοις, κοττάβοις. ¶ Κοσυμβω
τὸν, κροσσωτόν. ¶ Κόσυμβε δεσμὸς, ἀνάδεσμα ἢ ἐξ
κόμβωμα, καὶ ὅπερ αἱ κεισταὶ φοροῦσιν, ὅμοιον ἀσπι
δίσκῳ, καὶ περίζωμα αἰγύπτιον, καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι.
Κόσυφος, ὄνομα πτηνοῦ. ¶ Κοσταί, κριθαί.

Κόστος, εἶδος ἀρώματος. ¶ Κοσίας, κοιλίας κάμο
ρος. ¶ Κόσβαρι, αἱ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένοι.
Κοσύμβη, καὶ κόσυμβος, ἐγκόμβωμα, καὶ περίζωμα
αἰγύπτιον, καὶ ἐγκομβοῦσθαι. ¶ Κοσσύφος, βό
θυνος, ὄχθος. ἀνάστημα γῆς, ἢ ἀσκέρμα. ¶ Κοτέει,
ὀργίζεται καὶ ὑποπτεύει. ¶ Κοτεῖν. δυσχεραίνειν,
χαλεπαίνειν. ¶ Κοτεῖται. ζηλοῦται, ἐπιθυμεῖται.
Κοτέοντες, ὀργιζόμενοι. ¶ Κοτέων, ὀργιζόμενος
Κοτεσσάμενος, μεμψάμενος, χολωθείς.
Κοτέσσεται, χολωθείη. ¶ Κοτίνεις, στέφανος ἐξ ἐλαί
ας ἢ ὀργίλως διακείμενος. ¶ Κοτεῖ. φθονεῖ, ζη
λοῖ. ¶ Κοτίκας, ἀλέκτωρ. ¶ Κοτίλλουσα, τίλ
λουσα. ¶ Κότινος, ἀγριέλαιος, ἢ ὁ ἐξ ἀγριελαίας
στέφανος ὀλυμπιακός. φασὶ γὰρ αὐτὸν κότινον εἶναι.
Κότιξις, μέλας τι εἶδος. ¶ Κοτίλλιον, αἰδοῖον αὐ
δρός. ¶ Κότος, κότος ὀργὴ ἔχθρα χόλος εἰς ἐμ
μενος καὶ ἡ ἐγκειμένη ὀργὴ εἰς κακοποιίαν.
Κοτταβεία, πλινθεία, ἡ λαρωτηρία. ἄμεινον δὲ νοεῖν ἔπαθ
λον τοῦ ἀεὶ τὰ κοτταβίσαντι, ἐπίπταν γὰρ τὸ καταλει
πόμενον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἐκχέοντες καὶ πειρώμενοι ψό
φον ἀποτελεῖν. ὁ δὲ ἐπιτυχὼν μάλιστα τῷ ψόφῳ
ἐνίκα. ¶ Κοτταβίζει, οἶνον ποτηρίῳ αἰωρεῖ.
Κοτταβία, ὑλόθριξ. ¶ Κοττάβινος, ὑπόθεμα λάκω
νες ἐν ᾧ οἱ κότταβοι ἐγίνοντο. ¶ Κότταβος, λάταξ,
θυεσπίδος πληθύνει. καὶ παιδιὰ παρὰ ἀττικοῖς ἀπὸ
σικελίας παραδοθεῖσα. ¶ Κόττανα, εἶδος συκῶν μι
κρῶν. καὶ ἡ παρ᾿ ἔθνος παρὰ κρησὶ κοττάνα. ¶ Κοττά
ρια, τὰ ἄκρα ἐπὶ κέγχρου. ¶ Κοττεῖν, τύπτειν, δορα
τεῖν. ¶ Κόττικαι, αἱ περικεφαλαῖαι. ¶ Κοττίδι
κα, πλατάγη κρόταλον. ¶ Κοττοβολεῖν, τὸ παρατη
ρεῖν τινὰ ὄρνιν. ¶ Κοττάναθρον, ἔνθα οἱ ὄρνιθες κοι
μῶνται. ¶ Κόττος, ὄρνις καὶ ἵππος δὲ τινὲς οὕτως
ἔλεγον. ¶ Κοττυλαῖοι, κατοικίδιοι ὄρνεις. ¶ Κοττύ
βο. τὸ φυόμενον ἐμφερὲς μύκητι. ¶ Κοτύλαια μι
κρὰ παρὰ τὴν κοτύλην. ¶ Κοτύλη, εἶδος μέτρου, καὶ
τρύβλη, ἢ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, καὶ πᾶν κοῖλον, ὅθεν καὶ
εἰς ὅπερ ἡ τοῦ μηροῦ κεφαλὴ ἐμβαίνει, κοτύλη καλεῖ
ται. ¶ Κοτυληδὼν πόας εἶδος. ¶ Κοτυληδόνες
αἱ τῶν πολυπόδων πλεκτάναι. ¶ Κοτυληδὼν, ὅπερ
ἐπὶ τῶν πολυπόδων τῶν πλεκτανῶν, αἱ γὰρ ἐν ταῖς πο
σὶν αὐτῶν κοιλότητες, κοτυληδόνες λέγονται.
Κοτυλήρυτον πολὺ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύσασθαι.
Κοτυλίσκος, κρατηρίσκος. ᾧ χρῶνται οἱ μύσται, καὶ τὸ
κοίλωμα. τινὲς, τὰ μόνωτα ποτήρια, καὶ πλακοῦντος
εἶδος, ἢ βόθρος εἰς ὃν τὸ αἷμα τῶν τῇ γῇ θυομένων ἐνέ
βαλλον. ¶ Κότωνα, σκύβαλα. ¶ Κοτυτώ, ὁ μὲν εὔ
πολις κατ' ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς κορινθίους φορτικόν τι
να δαίμονα διατίθεται. ¶ Κοῦα, ἐνέχυρα. ¶ Κουά
ρια, σκῦμα. ¶ Κούαμα, μέλαν λάκωνες. ¶ Κουά
σαι, ἐνεχυριάσαι. ¶ Κουβιζός, στεφώς. ¶ Κούκα,
πέπασον, ἢ κυκεῶνα. ¶ Κουλεὸν, ἰακῶς τὸ κολεόν.
Κουλεὸς, ξιφοθήκη. ¶ Κουλιβατίαν, κλητίαο τὴν
σιδηρεῖτιν πόαν, ἣν ἐλξίνην ἔνιοι. ¶ Κουλιβὸς, ἡ πί
τυς. ¶ Κουμάσιον τὸ τῶν ὀρνίθων οἴκημα.
Κούνημα, κόκκον ἢ ὁ κύων. ¶ Κουνοῦνες, κώνωπες.
Κουπίκη, καμάρα ἡ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν στησομένη. ¶ Κου

τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίγνια. ¶ Κορδακίας, ὀρχηστής. ¶ Κορδύλη, κορύνη, ῥόπαλον· ἢ τὸ ἐπάνω τῆς κασίδος. ὁ πανοῦργος. ¶ Κόρδυλος ἰχθὺς ποιός.
Κορδὺς, πανοῦργος. ¶ Κόραξι, πόρθει.
Κορέει, πληροῖ, χορτάσει. ¶ Κορεία, θεραπεία. κάλλυνσις. ἢ θυσία τῇ κόρῃ τελουμένη. ¶ Κορεῖν, κοσμεῖν, καθαίρειν. ¶ Κορεῖον, περικράνιον. ¶ Κόρεμα, κόρυφος ἢ πλέξις κοινή. ¶ Κορέννυται, χορτάζεται.
Κορέσαι, διοργάσασθαι. πληρῶσαι. χορτάσαι.
Κορέων, κορίσκων ὀξυβρίζων. ¶ Κορζία, καρδία Πάφιοι. ¶ Κόρη, νύμφη, ἣν τοῖς παρθένοις ἐπιμπῶν καὶ παρθένος καὶ ἡ ὄψις. ¶ Κόριον, παρθένον. ὀφθαλμὸν καὶ παῖδα. ¶ Κόρημα, κάλυθρον ἢ τινὲς σάρον. ¶ Κορθίλας καὶ κόρθιμ, τὰς σωροὺς καὶ τὴν συστροφήν. ¶ Κορθίλαι, συστροφαί. σωροί.
Κόρθιλος, ὄρνις, ὃν τινὲς βασιλικόν.
Κόρθυς, σωρός. ¶ Κόρθυνας, τὰ κατ' ὀλίγον δράγματα. ¶ Κορθύεται, διεγείρεται καὶ εἰς ὕψος αἴρεται, μετεωρίζεται, φρίσσει, ὑψοῦται. ¶ Κορθύνεται, αἴρεται εἰς ὕψος. ¶ Κορθῶ, βλάβη. ¶ Κορίαλαι, τρίγλαι ἰχθύδια. ¶ Κορίαννον, τὸ κόριον καὶ γυναικεῖον κοσμάριον χρόνος. ¶ Κορίζομαι, ὑποκορίζομαι. ¶ Κόριον, τὸ κορίανδρον, ὁ μᾶλλον κορίαμβλον. ¶ Κορικῶς, γυναικῶς ὡς κόραι.
Κορινθιάζειν, μαστροπεύειν, ἑταιρεύειν. ¶ Κορινθίαι. αἱ πόρναι, καὶ αἱ ἀπὸ Κορίνθου τῆς πόλεως γυναῖκες.
Κόρινθος, πόλις Ἑλλάδος. ¶ Κορίνθιος ξένος, ἐπὶ τῶν τὰς ἀλλαγὰς ῥιπτούντων. ¶ Κορίννειος, κοινὸν τὸ ἐγχειροῦν, ἀπὸ τοῦ περὶ Σθενεβοίας τῷ Βελλεροφῶντι ἐπιχειρούσης. ὡς ἦν Ἄτταλος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν, ἐπὶ τῶν διὰ κάλλος ὡς ὁ Βελλεροφόντης.
Κοριοειδὲς, κορίῳ ἢ κόρῃ ἐοικός. ¶ Κόριον, μικρὸν κοράσιον, ἢ κορίσιον τὸ λάχανον. ¶ Κορὶς, ἰχθὺς ποιὸς ἢ ποιά. ἣν ἔνιοι χαμαιπύτην. ¶ Κορίσαι, ὑψῶσαι. ¶ Κόριψ, νεανίσκος. ¶ Κορικῶντα, γαυρούμενοι.
Κόρκορα, ὄρνις περγαῖοι. ¶ Κορκόδρυα, ὑδρόρυα.
Κόρκορος, εἶδος ἰχθύος, ἢ λάχανον ἄγριον. ¶ Κορκορύγη, κραυγὴ βοὴ ταραχὴ μετὰ θορύβου. ¶ Κορκοραία, μάστιξ δοκεῖ ἐκείνη χαλεπωτάτη εἶναι, καὶ παισὶ διδομένων μάστιξ. ¶ Κορκορύεται, ἀπονεῖται.
Κορμάζειν, τέμνειν. περιδεῖν. ¶ Κορμεῖται, κοσμεῖται.
Κορμὸς, πλάτη ἀπὸ τοῦ εἰς ὀλίγον κεκορμῆσθαι, πλάτη δὲ εἶδος πλοίου καὶ ἕδρα καὶ κώπη καὶ τὸ εἰς βραχὺ συντετμημένον ξύλον. ¶ Κορκούτης, αἰδοῖον ἀνδρῶν. ¶ Κόρνος, κέρχνον, μυρσίνη, Σικελοί. ¶ Κορκόπιδες, κώνωπες. ¶ Κορωνὴ, τὸ ἄκρον τοῦ τόξου ἢ κρίκιον. ¶ Κόροιβος, ἠλίθιος καὶ μωρός. ἐπὶ τῶν τὸν μωραίνοντα ἔταττον τὸν κόροιβον, ἀπὸ Κοροίβου τινὸς μωροῦ καὶ ἠλιθίου μετάγοντες, οἷον οἷον τὸν Μύγδονος ἦν παῖδα τοῦ Φρυγός. ¶ Κοροῖτις, ἀλώπηξ. ¶ Κοροκοσμία, τῶν παρθένων.
Κορωνίδες κακῶν. κεφάλαια κακῶν καὶ αἱ εἰς ἄκρον ὑπεροχαί. ¶ Κόρος, πλησμονὴ, χορτασία, ὕβρις. παῖς. κάλυμμα, καὶ μέτρον τι σιτικὸν καὶ πλέγμα μυρσίνης πεποιημένον. ¶ Κορθύεται, ὑψοῦται, κορυφοῦται. ¶ Κόρος, πλῆθος ἀνθρώπων καὶ τὰ νέα

βλαστήματα καὶ μέγα. ¶ Κόρη. τράχηλος ἢ τὸ ὀπίσω τοῦ τραχήλου ἢ κρόταφος. ¶ Κορίσιον, μικρὸν κοράσιον. ¶ Κορσεὺς, κουρεύς. ¶ Κοράφοις, ὑποπεργαίοις. ¶ Κόρσαι, αἱ τῶν ὀφρύων τρίχες καταφέρουσαι εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ γνάθοι, ἢ κορυφαί. ἄλλοι δὲ κεφαλὰς ἐπάλξεις προμαχῶνας, στεφάναι πύργων ἢ κρόταφοι ἢ κλίμακες. ¶ Κόρσακις, τράγος παρὰ Κρατίνῳ. Δίδυμος ἤκουσεν ἀπὸ τῆς Κόρσης, Κόρσαι πόλις Κιλικίας. ¶ Κόρση, κεφαλή. ἔπαλξις. κλίμαξ, κρόταφος. ¶ Κορσίπιον, ῥίζα τίς. ἢ νόμισμα παρ' Αἰγυπτίοις τὸ κορσαῖον λεγόμενον.
Κορσὶς, πυγή. ¶ Κορσὸν, κορμόν. ¶ Κορσοῦν, κείρειν. ¶ Κορτεῖν, κροτεῖσθαι. ¶ Κορσωτήριον, κουρεῖον. ¶ Κορτερὰ, κρατερά. ἰσχυρά. ¶ Κόρτην, πάρθοι ἔθος καλοῦσιν, ἣν λαμβάνουσι παῖδες εἰς ἄνδρας ἀφικόμενοι. ¶ Κόρτος, ὁ ἐν τοῖς κυσὶ κρότων.
Κορτίνιοι, οἱ Ἀρκάδες, ὁ γὰρ Κόρτυς, πόλις Ἀρκαδίας.
Κόρυς περικεφαλαία. ¶ Κορυβαντιᾷ, ἐντελετεῖ.
Κορυβαντιώσης, μαινομένης. ἢ ἐπιθετικῶς δαιμονιζομένης. ¶ Κορυβαντισμῶν, καθαρισμῶν. ¶ Κορύβας, Ῥέας ἱερεύς. ¶ Κορυστεῖν, κορατίζειν. ¶ Κορύγης, κῆρυξ Ὀδυσσέως.
Κορυδαλλὸς πτηνὸν ζῶον, καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἢ κόρυδος παρ' ἐνίων. ¶ Κορυδὶς, ὄνομα κύριον. αὕτη ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ δυσμορφίᾳ, καὶ οἱ παῖδες αὐτῆς.
Κόρυζα, μύξα, κατάρροια περὶ κεφαλὴν πάθος.
Κορύζει, ξαίνει μωραίνει. ¶ Κορύζων, μεμωραμένος.
Κόρυθα, περικεφαλαίαν. ¶ Κορυθάϊκι, τῷ τὴν περικεφαλαίαν εὐκίνητον ἔχοντι, ἢ σείοντι. οἷον πολεμιστῇ. ¶ Κορυθαίολος, μαχητὴς ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν τὴν κόρυν, ὅ ἐστιν ἐπισείειν. ὁ ποικίλην ἔχων περικεφαλαίαν. ἢ εὐκίνητος. ¶ Κορυθαλία. δάφνη ἐστεμμένη. τινὲς τὴν εἰρεσιώνην. ἄλλοι δὲ ὑπόροφον θύραν.
Κορυθαλλίστριαι, αἱ χορεύουσαι τῇ Κορυθαλλίᾳ θεᾷ.
Κόρυθα, περίδρομον. τὸ περιβόλαιον στέφανον.
Κόρυθες, περικεφαλαῖαι, περὶ τὸ κάρα. ¶ Κορυθία, αὐλητεία. ¶ Κόρυθοι, περικεφαλαῖαι. ¶ Κόρυθος, εἷς τις τῶν τροχίλων. ¶ Κόρυθος, φάος, περικεφαλαίας. ¶ Κόρυθας, περικεφαλαίας.
Κορυθέων, ἀλεκτρυών, οἱ νεανίσκοι. ¶ Κορυλλίων, ὄρνιθος εἶδος. ¶ Κώρυκος, θυλάκιον ἢ πήρα.
Κόρυμβα, τὰ ὑπ' ἐνίων ἄφλαστα τὰ ἀκροστόλια τὰ ἄκρα τῶν πρυμνῶν. τὰ ἀπεξυσμένα πρὸς κόσμον τῶν νεῶν ἄκρα, καὶ ἐπικεκαμμένα ἄνωθεν κατὰ τὴν πρύμναν καὶ κατὰ τὴν πρῷραν. ¶ Κόρυμβον, τὴν ἀκρόπολιν ἢ πᾶν τὸ ἐφ' ὕψος ὄν, τὸν ... ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὄρους ὕλην, καὶ καθόλου πάντα τὰ μετέωρα καὶ εἰς ὕψος ἀνατείνοντα, κορύμβους λέγουσιν, ὅθεν κόρυς κύρβις. κυρβασία.
Κόρυμβος, ὁ καυλὸς τοῦ ἀσπαράγου. ¶ Κορυμβάσι, περιδρόμοις, δι' ὧν συσπᾶται γύργαθος καὶ κεκρύφαλος καὶ δεσμοί. ¶ Κόρυμνα, κόσμος τίς γυναικεῖος. περιτραχήλιος. ¶ Κορύνη, μύξα. ¶ Κορύνη, στρογγύλον ξύλον· οἱ δέ, ῥόπαλον· οἱ δέ, κολόροβον· οἱ δέ, ξύλον ἐπικαμπές. ¶ Κορύνησις, βλάστησις. ¶ Κορυνήτης, κορυνομάχος. ῥοπαλομάχος. ¶ Κορυνθεὺς, κόσσινος. κάλαθος ἀλεκτρυών. ¶ Κόρυνθος, μάζης ψωμός. ¶ Κορυ

τοῦ νομισθὲς, ἀλλ' ἔθνικοῦ ἐπὶ τῶν καινῶν πολιτῶν.

Κομμάραι, ἢ κομάραι, καὶ εἶδος μακεδόνες. ¶ Κομμαρεύειν, θηρεύειν μοχθηρῶν. ¶ Κόμμοι, ὀδόντων γόμφιοι, ἢ κόμποι. ἢ κοπρί. ¶ Κρότος, κόσμος.

Κομμοῦν ὡραΐζειν τὸ σῶμα. ¶ Κομμώσαισ, πλέκται. ¶ Κομμωθεῖσα. κοσμηθεῖσα. ¶ Κομμώτρια, ἡ πλέκτρια. ¶ Κόμμωσις, ὁ τοῦ σώματος ὡραϊσμὸς, καὶ ἀπὸ τῶν μελισσουργῶν, ὁ τοῦ σμήνους διάχρισις.

Κομμῶσαι, κοσμῆσαι. ¶ Κομμώτρια, ὁ κοσμοῦσα τὰς τρίχας καὶ ψιλοῦσα. κουρίσκουσα. ¶ Κομπάζει, καυχᾶται. ¶ Κόμπαλος, παλαιστροφύλαξ. ¶ Κομπαλικεύσαι, προσαλαζονεύσαι. ¶ Κομίζειν, καὶ καπαλαζονεύειν. ¶ Κομπεῖ, μεγαλορρημονεῖ ψοφεῖ.

Κόμποι, ὀδόντων γόμφιοι. ¶ Κόμποις, ὑπερηφάνοις

Κόμπος, ψόφος κτύπος. ἦχος ὀδόντων ¶ Κομπώδης, ἀλαζονικόν. ¶ Κομψὰ, τὰ στρογγύλα. ¶ Κομψεία, ποικιλολαλία ἡ πανουργία ἢ οἱ σκόλυμοι, ἔνιοι, τὰ τῶν κοσύφων κρέα, οἱ δὲ, γένος λαχάνων ὥσπερ τινὰ ἱπποσέλινον καὶ σμυρνίον. ¶ Κομψεύεται, κολακεύει, σεμνύνεται, πιθανοποιεῖ. ¶ Κομψὸν, ἔντιμον σπουδαῖον γλαφυρὸν, πιθανόν. πανοῦργον. λάλον. στωμύλον, σκωπτικόν. ἐπιχαρι. ¶ Κομψότερον, βελτιώτερον. ἐλαφρότερον. ¶ Κομψοῖς, βελτίστοις πανούργοις, σπουδαίοις, ἐντίμοις. καλοῖς. ¶ Κομφωδούντων, θεραπευόντων, συμπινόντων. ¶ Κομώσα γίνονται. ¶ Κοναβοῦσαι, ἠχοῦσαι, ψοφοῦσαι. ¶ Κόναβος, ἦχος. ψόφος. κρότος. ¶ Κόναι, φόνοι. ¶ Κονάειχον, γλαφυρόν. ¶ Κονδὸν, εὐτραφῆ. πίονα. δραστήριον. ¶ Κονδότερον, δραστικώτερον. ¶ Κονάσσουσα, κονιορτὸν ἐγείρουσα. ¶ Κόνδοι, κόρακες, ἀστράγαλοι. ¶ Κόνδυ, ποτήριον βαρβαρικὸν κυμβίον.

Κονδυλίζει, κολαφίζει. ¶ Κόνδυλος, ἕτερόν τι τοῦ κολάφου. ¶ Κονδυλούμεναι, ἀνοιδοῦσαι, καθάπερ ἐπὶ τῶν βρασσομένων ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὑδάτων.

Κόνει, σπεῦδε, τρέχε. ¶ Κονεῖν, ἐπείγεσθαι, αἰσθάνεσθαι. ἐνεργεῖν. ¶ Κονίδης τινὸς ἰθαγενῶν. ¶ Κονίδης, θησέως παιδαγωγός. ¶ Κόνις, τέφρα. σποδός.

Κονεῖται, θεράποντες. ¶ Κονθυλαὶ, αἱ ἀνοιδήσεις.

Κονία, σμῆμα σποδός. ¶ Κονίαμα, μαζονόμον. ¶ Κονίασις, ἀσβέστωσις. ¶ Κονιαταὶ, ἀσβεστεῖοι ἐν οἷ χρίει. ¶ Κονίζεσθαι, κυλίεσθαι, φθείρεσθαι, κονιορτοῦσθαι. ¶ Κόνι, ἡ κόνις, ἄμμος μάχη ἀκαθαρσία.

Κόνιν αἰθαλόεσσαν, τέφραν μάχην ἀγῶνα καὶ σποδόν.

Κονίοντες, αἰόντες. λευκαίνοντων. ¶ Κονιποδες, ὑποδήματα μοιχικά. ¶ Κονιορτόποδος, ἀγροῖκος ἐργάτης. ¶ Κόνις κονιορτὸς καὶ τὰ ὅμοια.

Κονίσαι, αἰῦσαι. ¶ Κονισάλεος, κεκονιορτωμένος.

Κονίσαλοι, ἀφροδίσια. ¶ Κονίσαλος, κονιορτὸς σκίρτησις σατυρικὴ ἢ τῶν ἐντεταμένων τὰ αἰδοῖα.

Κονίσασθαι, ἀγωνίσασθαι. ¶ Κονίστρα, κονιορτοῦ πληρούσθαι. ¶ Κόννα, σποδός. ¶ Κοννάβησαν, ἤχησαν. ¶ Κονναβίζει, ὄχον ἐπιτελεῖ. δισμεύει.

Κόνναρον, καρπὸς δένδρου ὅμοιος παλιούρῳ.

Κοννεῖν. συνιέναι. ἐπίστασθαι. ¶ Κόννις, ἀλείτης πενίαν ἔχων καὶ πρὸ ὧν ἄθεστος. ¶ Κόννος, ὁ πώγων, ἡ ὑπήνη ἢ χάεις. ¶ Κοννοῦσι, γινώσκουσιν. ¶ Κονοφόρων. σκολυφόρων. ¶ Κόννου ψόφου. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. ¶ Κονωνειδῆς εἰς ὀξὺ λήγων.

Κοννόφοσιν, ἄφοσιν. ¶ Κονιστήριον, θεῖον συνέδριον.

Κονσουλάριος, ὑπατικός. ¶ Κόντιλος, εἶδος ὀρνέου ὁ ὄρτυξ. ἔστι δὲ καὶ ὄφις. ¶ Κονοῦσα, τὰ ἄλευρα οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Κόντος, δόρυ. ¶ Κοντουβερνάλιος, συστρατιώτης. ¶ Κόντῳ πλεῖν. πρὸς κόντῳ ζῆν.

Κόνυζα, βοτάνη ἄφυλλος. τινὲς δὲ φυτόν τι εὔφυλλον ἱκανῶς. διὸ καὶ στιβάδας ἐξ αὐτοῦ ἐποίουν. ἔστι δὲ ὅτε ἐν ταῖς στέγαις ἐπέβαλον ἐξ αὐτῶν αὐτὶ ὠλεκρὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἀκρώματα. ¶ Κονωεῖν, συνιέναι, ἐπίστασθαι.

Κόοι, τὰ χάσματα τῆς γῆς καὶ τὰ κοιλώματα.

Κοπάδες, τὰ ἐπικεκομμένα δένδρα. ¶ Κόπανον, ξύλον ἐρεταλυτικόν *. ¶ Κόπανον, ὁ σύγκαιον.

Κόπελλα, αἰδοῖα. καὶ τὰ ὀστώδη τοῦ στόματος. ¶ Κοπετός. κόμμος. θρῆνος μετὰ ψόφου χειρῶν. ¶ Κόπαθρον, φυτὸν λαχανῶδες ἄγριον. ¶ Κοπίσται, φονεύθέντες. ¶ Κοπίαι, ἡσυχίαι. ¶ Κόπιες, κερύζα ὀρνίθια. ¶ Κοπίζειν, ψεύδεσθαι. ¶ Κοπιῶσ, ὑψηλοῦ τόπου. ¶ Κόπις, μαγίς. δεῖπνον. μάζα. ἄρτος. κρέα. λάχανον. ὠμόν. ζωμός. σῦκον. τράγημα. θερμός.

Κοπτὰ, μελίπηκτα. ¶ Κομπάτιον, μονόφθαλμον.

Κοππατίας, ἵππος κεκαυμένος, ἐντετυπωμένον ἔχων σημεῖον τὸ κόππα. ὃ διὰ ἀπεστραμμένον ρ καὶ σ.

Κόπος, κοπιασμός. ¶ Κοπρεῦσαι, φυτεῦσαι.

Κόπρος, ὅτε τῶν κτηνῶν ὁ εἰς τοὺς κήπους βαλλομένη τέμβρος μέλανα κοπρώσαντες, καὶ ὁ στάσις τῶν βοῶν, καὶ ἡ κόνις κυλινδεῖ. καὶ τὰ κόπρον. ¶ Κοπρώνυμα, τὰ συρόμενα κόπρια. ¶ Κόπτει, πονεῖ. ¶ Κόπτε δὲ δεσμούς. πρὶν ὅλους κατεσκεύαζε καὶ ἐνήργει.

Κόπρου τῆς βυστασίας, ἣν ἔνιοι μάνδραν καλοῦσιν.

Κόπτη, θαλάσσιον πράσον. ¶ Κόπρειος, τῆς κύπρου.

Κόπτειον, θακῶν σκύβαλον. ¶ Κοπτομένου, ταλαιπωρουμένου. ¶ Κόπτων, τύπτων ἐλαύνων.

Κοραγεῖν, τὸ ἀπάγειν τὴν κόρην. ¶ Κορακεῖς, εἶδος ἰχθύος. ¶ Κορακίας, ὁ μέλας καὶ καλοιὸς ἢ κορακῖνος ὁμοίως. ¶ Κορακόνιοι, εἶδος ὀρνίθος.

Κόρακος πέτρα. τόπος ἐν ἰθάκῃ κληθεὶς, ἐντεῦθεν, ὁ κόραξ παῖς ὢν ἀρεθούσης διὸ θανεῖν. αὐφέρουσα δὲ τὴν λύπην ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἀπήγξατο. καὶ ἀπὸ τούτου κόρακος πέτρα ὠνομάσθη. ἀπὸ δὲ τοῦ μητρὸς κρήνη τῆς ἰθάκης ἀρέθουσα. ¶ Κορακοφοροκλείδης. ἔστι γὰρ ἱεροκλείδης.

Κοράλλιον, λίθος θαλάσσιος ἐρυθραῖος. ¶ Κόρανος, βασιλεὺς μακεδονίας. ¶ Κόραξ, τὶ γινωσκόμενον ζῶον, καὶ ἕτερον στεγανόπουν καὶ ἰχθὺς ποιός. καὶ τῶν ἀλεκτρυόνων ἀκρορύγχη. ¶ Κοράξαι, ἐγαρ προσλιπαρῆσαι. πεποίηται παρὰ τοὺς κόρακας.

Κοραξοὶ, σκυθῶν γένος καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Κόραξ ὑδρεύουσι, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινῶν τυγχανόντων. ¶ Κόρας, ὀφθαλμούς.

Κορασεῖ, ὀρχεῖται, καὶ ἄκλοτα ἐλήλυθε. ¶ Κοράττειν, κορακεύεσθαι. ¶ Κορασύλη, ἀπόσπασμα.

Κορύνο, ῥόπαλον. ¶ Κόραφος, ποιὸς ὄρνις.

Κόρμα, ὁ τοῦ κόρματος καὶ κορυβαντίας αἰτία.

Κόρδαξ, εἶδος ὀρχήσεως ἄσεμνος κωμικῆς. ¶ Κορδακίζουσι αἰσχρὰ ὀρχούμενοι. ¶ Κορδακισμοὶ, τὰ

ἐκτμήματα ἁρμάτων, ἀφ' ὧν ἕψεται ἡ κόλλα τοῦ βοός. ¶ Κόλλα, τοῦ βοὸς τὸ νεωτικὸν δέρμα ἐξ οὗ τὸ κολλᾶν. ¶ Κόλλοπες, οἱ κόλαβοι, παιδίοις αἱ χορδαί, τὸ δὲ νεωτικὸν ἢ τὸ τραχηλιαῖον τοῦ βοὸς κόλλοψ, διὰ τὸ εἰς κόλλαν ἐπιτήδειον. ἢ τοὺς σκληροὺς δὲ καὶ πεπορνευκότας παῖδας, ἐντεῦθεν κόλλοπας φασίν.

Κολλήεντα, καλῶς κεκολλημένα, ἢ τὰ ἐκ συμβλημάτων ἡρμοσμένα. ¶ Κολλητάς, σανίδας, τὰς θύρας τὰ θυρώματα. ¶ Κολλίδαι, γένος ἰθαγενῶν.

Κόλιξ, τὸ περδύμθρον(?). ¶ Κόλλικας, εἶδός τι ἄρτου.

Κολλικονόμον, τὸν κόρδακα. κόλλικα. λέγονται καὶ κορδακίσματα. ¶ Κόλλοπι, κολοβῷ. ¶ Κολλοπίζειν, καθέλκειν. ¶ Κολλοπῶσαι, κατακολλῆσαι.

Κόλλου, ἄρτος. ¶ Κόλλοψ. τοῦ νώτου ὁ φορίνη, καὶ περὶ λοφιᾶς τὸ ἄκρον. ¶ Κόλλυβα, τρωγάλια.

Κολλυβιστής, τραπεζίτης, κόλλυβος γὰρ εἶδος νομίσματος, καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ κεχαραγμένος βοῦς.

Κολλύρα, Θεόφραστος ἀπὸ τῶν ἐκ τέφρας πεπλασμένων, ἢ ἐν ἕλκουσι. ¶ Κολλυρίων, ὄρνις ποιός.

Κολλύχνιον, καθίου λέπισμα. ¶ Κολοβάθινα, τὰ κολλοβαφῆ. ¶ Κολοβοί, ἐπικόπτει. ¶ Κολλοβός, κονδὸς μικρὸς ὀλιγοστὸς ἢ ἐστερημένος, ἢ νόμος τις κιθαρῳδικός. ¶ Κολοιβάζειν, ἀπέκτως ἐσθίειν.

Κολοίδιον, παραξιφίδιον. ¶ Κολοίδρον ξύλον μάχας ποιούντων ἐπεισφερόμενον. ¶ Κολοίη, φωνή.

Κολοιοί, σκῶπες μικραὶ κορωνίαι. ¶ Κολοιός, ὃς οὐ ταχὺ ὀρχεῖται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. ¶ Κολοίπημα, ἄπλυτον κάθαρμα. ¶ Κολοίτεα, δένδρον τι.

Κολοί, τύποι κακοί. ¶ Κολοίφρυξ, ταναγραῖος ἀλεκτρυὼν ἢ ὄρος Βοιωτίας. ¶ Κολοκάνοι, εὐμήκεις καὶ λεπτοί. ¶ Κολοκτρύων, ἀπὸ τοῦ κολονοῦ, ἀλεκτρυόνος μεγάλου γέγονεν. ¶ Κολοίστιον, ξυρόν.

Κολόκυμα, τὸ τυφλὸν κῦμα, οἱ δὲ τὸν σκώληκα καλούμενον τὸ μικρὸν κῦμα. ¶ Κολοκώνας, τὰς βαλβίδας τινές. ¶ Κολόν, κολυστόν. μέσον τράγου κέρατα οὐκ ἔχοντα ἢ ὁ τῶν κεράτων ἔκφυσις, ἀλλὰ τὸ μόνον ἔχει τὸ ζῷον, καὶ μηδέποτε εἰς τὸ τέλειον κέρας φορεῖν. ταύτας δὲ καὶ κολόκρους ἔλεγον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔντερον καὶ τὸ κολοβόν, παρὰ δὲ Ὁμήρῳ τὸ κολοβὸν τὸ κεκολοβωμένον. ¶ Κόλος. κολοβός, ὁ μάχη ἄκριτος ἢ θόρυβος νοσώδης πρὸς κολοβός. ¶ Κολοσσοί, ἀγάλματα ὑπερμεγέθη ἀνδριάντων. ¶ Κολοστομός, ἔπαυλις κατάβασιν ἔχουσα τὸν πυλῶνα.

Κολοσσίαι, ἀνδριάντος σκιὰ καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα.

Κολοσυρτεῖ, θορυβεῖ τὰ ὁράσι. ¶ Κολοσυρτός, θόρυβος συρφετώδης κονιορτώδης ὄχλος ἀναφορά. ¶ Κολυᾶν, θορυβεῖν. ¶ Κουλούει, κατασείει, σάττει, κωλύει, ἐμποδίζει, κολοβοῖ. ¶ Κολούεται, ἐλαττοῦται. ¶ Κολουρέη, κολοβῇ νεότητι. ¶ Κολουρίᾳ, τῇ ἀποτομίᾳ. ¶ Κολουρίτης, γῆς σκελοί.

Κόλουρον, κολοβὸν μάστιγα. ¶ Κόλου, κώλιον Λακώνων. ¶ Κολουμβᾶ, θορυβεῖ. ¶ Κολοιούς, ψωμούς.

Κολοῦσθαι, κολοβοῦσθαι. ¶ Κολούσματα, κλάσματα. ¶ Κολούων, μειῶν ἐλαττῶν. ¶ Κολοφών, ὁ κολοιός, καὶ ἰχθῦς ποιὸς θαλάσσιος, ἢ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον, καὶ ἐπὶ παθῶν ὅτι συμφορῶν

λαμβάνεται. ἢ τὸ ὄνομα πόλεως κεφάλαιον καὶ τὸ τέλος ἤγουν τὸ πέρας τοῦ πράγματος. ¶ Κολοφώνια, ὑποδήματα κοῖλα καὶ μεταλλικόν τι. ¶ Κολοχειρ, χείραργος κόλπον ἀνειμένην τὸ κατὰ τὸ στῆθος μέρος ἀνέλκουσα ἵνα τὸν μαστὸν δείξῃ. ¶ Κόλπος, κοῖλος τόπος παραθαλάσσιος. ¶ Κόλσκεσθαι, ἱκετεῦσαι.

Κόλυβος, ἔπαυλις. ¶ Κολυμβίζοντες, ἐκτελοῦντες. ¶ Κολυμβητάς, τοὺς ἐκ τῶν φρεάτων ἀναπέμποντας τοὺς κάδους. ¶ Κολυμβίς, ὄρνις ποιός.

Κόλυμβοι, αἱ κολυμβάδες τὰ ὄρνεα, ἢ ζωύφια ἐν κολυμβήθραις. ¶ Κορύρας, ἀρτίδια μικρὰ καθαρά.

Κολύμφατος, φλοιός. λεπίδιον. ¶ Κολυρίζοντες, ἐκκενοῦντες. ¶ Κολοττός, ὄνομα δήμου. ¶ Κολόφανον, φλοιὸς λεπύριον. ¶ Κολυφρόν, ἐλαφρόν.

Κολῶ, κολάσω. ¶ Κολῶναι, αἱ πόλεις Τροίας.

Κολωμένους, κολάσαντας. ¶ Κολωνός, παροιμία, ὀψὲ ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἴθι, ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων. ¶ Κολωνία, τάφος Ἠλείοι.

Κολώνη, τόπος ὑψηλός, καὶ ἐπανάστημα γῆς βουνοειδές. ἢ πόλις μεγάλη. ¶ Κολωνός, τόπος ὕψος ἔχων.

Κολῷον καὶ κολῳόν, ἢ κολῳός, θόρυβος ἀταξία ταραχή. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ζώων. ¶ Κολώπου, τόπος ἐν τῷ ἄστει. ¶ Κόλωψ, ἀμφιάτωρ. ¶ Κολοφών, πέρας. ἔσχατος. τέλος. ¶ Κολοτέα, δένδρον τι.

Κομᾷ, γαυριᾷ μεγαλοφρονεῖ, ἢ χλοηφορεῖ ἢ ἀναθάλλεται.

Κόμαι, τρίχες. ¶ Κομαῖθα, ὁ τυχοῦσα γυνή. ¶ Κομάσονται, κομηθήσονται. ¶ Κομάκτωρ, ἡ λέξις, παρὰ Ῥίνθωνι ἐν Μοσχίᾳ. ¶ Κομανίαν, πορνείας ψίλειαν ἄνοιαν. ¶ Κόμαρος, φυτόν τι ὅπερ φέρει καρπὸν μιμαίκυλον. ¶ Κομάς, θεραπείας καὶ τὰ συοφόρβια.

Κόμβαι, κορῶναι* πολυείνιοι. ¶ Κομβακεύεται, κόμπους λέγει. ¶ Κόμβαλα, σήματα τινά. ¶ Κόμβοι, κηρίων μέτρον. ¶ Κόμβυζεν, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν. ¶ Κομβολύτης, βαλαντοτόμος. ¶ Κόμβωμα, στόλισμα, σκείρωμα. ¶ Κομβίζων, φυσιῶν,

Κόμβος, κόσυμβος τὸ ἔκταμα. ¶ Κόμβας, ὀδόντας γομφίους. ¶ Κομβώματα, τὰ ἐν ταῖς ῥάβδοις μικρὸν τόρνον ἔχοντα, ὑπὸ πτακλέων. ¶ Κομβάσασθαι, στολίσασθαι. ¶ Κομεῖν, ἐπιμελείας ἀξιοῦν. ¶ Κόμεεν, κομεῖν ἐπιμελεῖσθαι θεραπεύειν, ὅθεν καὶ κόμη καὶ ἱπποκόμος. ¶ Κομενταρείσιος, τὰς ἐγγραφὰς τῶν ἐγκλημάτων δεχόμενος. ¶ Κόμαι, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς καὶ χαίτη. ¶ Κομιδή, ἡ ἐπιμέλεια θεραπεία.

Κόμης, ἄρχων, ἡγεμών. ¶ Κομβῶσαι, ἀναλαβεῖν.

Κομητά, εὐχητά. ¶ Κομήτης, ἀστὴρ καλὰς τρίχας ἔχων, ὁ ἀστήρ. ¶ Κομία, εὐωχία. ¶ Κομίαν ὑμεῖς ἐξαίτησιν λαμβάνειν τοῦ ἀφεθῆναι. ¶ Κομιδῆ ἄκρον. πάνυ σφόδρα. παντελῶς, ἢ συλλογὴ ἢ λῆψις ἢ ἐπιμέλεια.

Κομιζέ, ἐπιμελείας ἀξίου. ¶ Κομίζεται, νομίζεται, λέγεται ὅπερ ἐστὶν ἐν τυμπανιστρίαις. ¶ Κομίζων, βαστάζων ἐπιφέρων. ¶ Κομίσαι, φέρειν σῶσαι, θρέψαι. ἀναλαβεῖν, ἀνακομίζειν, ἐπιμελείας ἀξιῶσαι. ¶ Κομιστάς, ἐπιμελητάς. ¶ Κομίστρια, ἐπιμελήτρια, τροφός. ἐμπλέκτρια. ¶ Κομιούμενος, ὠνησόμενος. ¶ Κομιστή, τροφή. ¶ Κόμματα, ἕνα τῶν εἰπεῖν. ¶ *Κομμακενθεω. οὐ μόνον ἐπὶ

δὲ λεπτὸν, ἑξακισχίλιοι τῶν ταλάντων. ¶ Κόδρους οὓς ἡμεῖς λέγομεν κρονικούς τινας. τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐμφανίζοντες ἀθηναῖοι. λαμπρὸς τῷ γένει. ¶ Κοδύμαλον, τὸ στρουθίον μῆλον, οἱ δὲ κυδώνιον, οἱ δὲ ἄνθους εἶδος, οἱ δὲ, κόσμος παρὰ ξαχίλιος. ¶ Κοδώνια, σῦκα χειμερινὰ, ἢ καρύων εἶδος περσικῶν. ¶ Κοθεῖ, κάθανεται νοεῖ. ¶ Κόθημα, εἶδος τοῦ αὐδίου καὶ κόπλον ὁμοίως. ¶ Κόθορνος, ὑπόδημα, ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ πεποιημένον. τινὲς δὲ καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἐφαρμόττειν φασὶ τὸ ὑπόδημα τὸ κόθορνον. ¶ Κοθούειν, ἀλώπεκα. ¶ Κόθουρος, ἀργὸς, ἄκεντρος. ¶ Κολοβοῦρος, σιτοκοῦρος, ἀχρεῖος, κακοῦργος ἀλώπηξ.

Κοθὼ, βλάβη. ¶ Κοθωκίδαι, δῆμος. ¶ Κωθωνίσαι μεθύσαι, κώθων γὰρ τὸ μέγα ποτήριον. ¶ Κώθων, περιφερὲς καὶ μέγα ποτήριον. ¶ Κοία, κλέψημα.

Κοιδὰ, κοῖλα. ¶ Κοιάζει, ἐνεχυράζει. ¶ Κοιὰς, σφαίρας ἢ λίθους. ¶ Κοίασον, συνήθης. ¶ Κοιᾶται, ἱερᾶται. ¶ Κοίελος, τὸ ἐν τοῖς κυάμοις θηκίδιον.

Κοίζειν, τὰ χοιρίδια μιμητικῶς λέγεται. ¶ Κοίημα, γέννημα. ¶ Κοίης, ἱερεὺς καβείρων ὁ καθαίρων φονέα, οἱ δὲ κόης. ¶ Κοῖκες, ἐν αἰθιοπίᾳ φοινίκων εἶδος, καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σκεύη φορμοί. ¶ Κοικύλλειν, περιβλέπειν, κῦλα γὰρ τὰ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν. οἱ δὲ, τὸ περιστρέφεσθαι καὶ διατρίβειν περιβλεπόμενον, ἄλλοι φθονεῖν. ¶ Κοιλάδας, πεδία λιβάδας. ¶ Κοιλὰς, τὸ ἔνδον καὶ ὁ βαθεῖα γῆ. ¶ Κοίλησι, βαθείαις. ¶ Κοιλία, ὀχετὸς ἐν κυρήνῃ, καὶ τὸ ἐκ ξύλων οἴκημα. ¶ Κοιλὶς, δῆμος ἀττικός. ¶ Κοίλισκον, κοῖλον. ¶ Κοιλώμασι, ταπεινώμασιν. ¶ Κοῖλον τοῦ πολλὸς δίξαι, εἶδος τῶν εἰς φυγὴν τετραμμένων. ¶ Κοῖλον, λόχον, τὸν δούρειον ἵππον. ¶ Κοιλότερα, βαθύτερα. ¶ Κοιλοπέτυξ, ὁπλίτης. τινὲς δὲ ὀϊστός. ¶ Κοιλῶπι, πέζωμα. ¶ Κοῖλος, θυρεὼν οὐκ ἔχων θύρας.

Κοῖλο, τὸ καλόν. ¶ Κοιλώτεα, δένδρον τι.

Κοιμάστριος, κοιτών. ¶ Κοιμηθέντι, κατακλιθέντι. οὐ πάντως ὑπνώσκοντι. ¶ Κοιμηθῆναι, κατακλιθῆναι, ὑπνῶσαι. ¶ Κοιμίζει, κατακλίνει. ¶ Κοιναχόρηγος, κοινῇ δημοσίᾳ. ¶ Κοινίον, πορνίον. ¶ Κοινοβούλας τοῖς συνέδροις. ¶ Κοινοδήμιον, τὸ δημόσιον ἢ τὸ δικαστήριον. ¶ Κοινολογεῖται, κοινῇ διαλέγεται.

Κοινοκαθῆτες, συνθηκοφύλακας. ¶ Κοινὸν, βδελυκτόν. ἀκάθαρτον. ¶ Κοινὸς, διαπότης, καὶ μέρος τι ἐπὶ νεὼς, δῆμος, ἀδελφὸς σοφοκλῆς ἀντιγόνῃ, ὦ κοινὸν αὐτάδελφον ἰσμήνης κάρα, καὶ ἐν ὑδροφόροις. τὸ λύκοινον ἀμφιτείτην. ¶ Κοινῶνας, κοινωνούς.

Κοινῶσαι, προσανενεγκεῖν. ¶ Κοινὸς, ἑρμῆς, παροιμία ἐπὶ τῶν κοινῇ τι εὑρισκόντων. ¶ Κοῖον, ἐνέχυρον.

Κοιόλης, ὁ ἱερεύς. ¶ Κοιοφόρος, ἔγκυος ἐγγαστρουμένη.

Κοισποιβάτην, σπέρμα ἄγριον. ¶ Κοιρανέων, κοιρανοῖς καθιστάς. ὁ τὰ τοῦ κοιράνου ἔργα ἐπιτελῶν, κελεύων βασιλικῶς ἢ βασιλεύων. ¶ Κοίρανος, ὁ ἐπικρατῶν καὶ ἡγεμονεύων βασιλεύς. ¶ Κοίσκαι, δίκαιοι.

Κοισοὶ, κορμοί. ¶ Κοῖται. γυναικῶν ἐπιθυμίαι.

Κοιτάσαι, κατακοιμῆσαι. ¶ Κοίτη, κίστη. ἐν ᾗ τὰ βρώματα ἔφερον. αἱ δὲ μικραὶ κοιτίδες. ¶ Κοιτὶς, ἡ

μικροτέρα κίστη ἐν ᾗ ὁ γυναικεῖος κόσμος ἀποτίθεται.

Κοιτὴν ἰαύει, εἰς τὴν κοίτην ἐγκοιμᾶται. ¶ Κοίτης, ὁ ἐν τῇ κοίτῃ ὕπνος, καὶ θηλυκῶς ἡ κοίτη. ¶ Κοιτὸν τὸ δωμάτιον. ¶ Κοιφὸν, κοῖλον. ¶ Κοκόσκειν, ἀφιδρώσκειν, καθιδρώσκειν. ¶ Κόγκαλος, ῥόμβος. στρόβιλος, πεύκη. ¶ Κοκκίδα, αἴγειρον. ¶ Κοκκόαξ, κορώνη. ¶ Κοκκοῦσαι, συκῆ. ¶ Κοκκοβάρη, γλαύξ. ¶ Κοκκοθραύστης, ὄρνις ποιός. ¶ Κοκκόνοι, οἱ πυρῆνες τῶν ἐλαιῶν. ¶ Κόκκος, ἐξ οὗ τὸ φοινικοῦν βάπτεται καὶ αὐτὸ τὸ χρῶμα καὶ τὸ γυναικεῖον μόριον. καὶ ὁ τοῦ σίτου κόκκος. ¶ Κόκκου τὸν τοῦ σίτου κεγχραμίδα, καὶ ἐπιβόημα οἰωνόμου. ¶ Κοκκοχλύζειν, συλλαβίζειν. ¶ Κοκκοποιὸν, κοκκοβαφές.

Κόκκυ, τὸ ἐλάχιστον. ¶ Κοκκυβίας, ὄνομα κύριον.

Κόκκυγες, εἶδος ὑπογονευθέντων πλειόνων ἐστὶν καὶ ὀλίγων ὄντων. ¶ Κοκκυγίαν ἄνεμον οἱ κροτωνιᾶται.

Κοκκύζει, περαίνει, φωνεῖ ὀξέως. ¶ Κοκκύμηλα, ὁ καρπός. ¶ Κόκκυξ, τὸ ζῶον, ἢ τὸ ὄρνεον, καὶ ἡ βοτάνη καὶ ὁ πρόβολος καὶ τοῦ ὑγροῦ ὀστέου τὸ πρὸς τοῖς ἰσχίοις καὶ λόφος. καὶ περικεφαλαία. ¶ Κόκκυ, λόφος.

Κόκκωνες, οἱ κόκκοι ἐπὶ ῥοιᾶς καὶ ὅθεν ἰξός. ¶ Κοκρύδεκοι, κυλλοί. ¶ Κοκρύδων, ληστῶν, κλεπτῶν.

Κοκκία, οἱ πάπποι καὶ οἱ πρόγονοι. ¶ Κῶλα, ὅσα μέλη, ἢ ὅπλα. καὶ εἶδος ὀρχήσεως, ὁ καὶ ξιφισμός.

Κολαβρίζειν, σκιρτᾶν. ¶ Κολαβριζομένη, κώλοις ἁλλομένη. ¶ Κόλαβρον, τὸ χοιρίδιον. ¶ Κολάζειν, πραΰνειν ὀγκᾶσθαι. ¶ Κολακαφόρ: κλείδης, ἱδροκλείδης ὃν εἰς πονηρίαν κωμῳδοῦσιν. ἕρμιππος μὲν ἐν κέρκωψι. φρύνιχος δὲ ἐν κωμασταῖς. ὁ δὲ ἀσκληπιάδης, κλεώνυμον εἶναι ὑπέλαβεν, οὐδὲ τὸ τέλειον τοῦ ὀνόματος ἐπιστήσας. ¶ Κολάττω, κόλακα. ¶ Κολακώνυμος, κλεώνυμος λέγεται κολακώνυμος, κόλαξ ὤν. ¶ Κολάπτει, κλᾷ ἢ τῷ στόματι, ἢ γλύφει. ¶ Κόλασις, τιμωρία.

Κολασσία, ἀνδριάντος σκιὰ, καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα.

Κολαφιζόμενος, ῥαπιζόμενος. ¶ Κόλαφος, κόνδυλος. παρὰ δὲ ἐπιχάρμῳ ἐν ἀγρωστίνῳ καὶ παιδοτρίβου ὄνομα. ¶ Κόλεα, ποιά τις ὄρχησις. ¶ Κολεάζοντες, ὠθοῦντες. ¶ Κολύοντες, πραΰνοντες.

Κολεάμος, ματαιόφρων. ¶ Κολεασμὸς, τὸ πραΰνεσθαι, πεποίηται δὲ ἀπὸ τοῦ κόλου, καὶ ἀπὸ τοῦ καθιέναι εἰς τὸ κόλον. τοῦτο δὲ κολεάζειν ἐλέγετο. ¶ Κολέαχος, κακόχολον ὄνομα. ¶ Κολεῖν, ἐλθεῖν. ¶ Κολεκάνοι. τοῦτ' εἶδος μύκοις διὰ λεπτότητι ἐπίκαστο. στράττις δὲ ἐν τῷ φορτικῷ δράματι τοῖς τι οὐκ ἄξια τις ἔξω τὴν ἀπουσίαν μητέρα τῶν διδύμων κολέκαν λέγων.

Κολεὸς, ὁ θήκη τοῦ ξίφους, καὶ λάρναξ καὶ ὑδρία. ¶ Κολεραὶ, νόθα, νωθρά. ἔνιοι δὲ πρόβατα τραχέα. ¶ Κολεᾶσαι, ἀναθόματα. ¶ Κολεμὶς. ἄρτεμις, ἀπὸ κολέμου τοὔνομα λαβοῦσα. ¶ Κολοβεῶσι, κατὰ παρουσίαν ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας πατούντων. ὁ δὲ λέγεται κολέζαρ. ἔνιοι δὲ ἐνάλλονται εἰς τὸ κόλον, ὃ δηλοῖ εἰς τὸν γαστέρα.

Κολιβάζει, ἐσθίει, κατατρίβει. ¶ Κολία, ὀρχήσεως εἶδος, καὶ ἐπικιδεία. καὶ μέζον τι. καὶ τὸ ἡμικόλιον, καὶ τὰ ἐκ μέλιτος σατέλια. ¶ Κολιᾶν, ἐθίζειν, ἀγωνομονεῖν. ¶ Κολιάσαι, ὀρχήσασθαι. ¶ Κόλλεα, πα

Κ νέωρον, φυτὸν τὸ τοῖς θεσμοφορείοις ὑποστρώνυται, καὶ ὃ ἐστὶ καθαρὸν χρῶντα καὶ γυναικεῖον μόριον.

Κ νεῖ, κόπτει. ¶ Κνῦθος, κνυθός.

Κ νηθόμβροι, τὴν ἀκοὴν ζητοῦντες τι ἀκοῦσαι καθ' ἡδονήν.

Κ νῆκις, κνικοειδὴς τοῦ ἀέρος κατάστασις, καὶ λέρρις λεπτὴ καὶ νεφέλιον λεπτὸν, καὶ μελανία καὶ ἔλαφος.

Κ νῆκις ἐπινίνοθε, μελανία τις τῷ σώματι, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῶν νεφῶν εἴπον. ¶ Κνηκόν, τὸ κροκίζον χρῶμα ἀπὸ τῆς ἀνθοῦς, ὅτι δὲ ἐστὶ καρποῦ τὸ λευκόν.

Κ νῆκος, λευκὸς ἢ εἶδος τι σπέρματος καὶ πυρός.

Κ νῆμαι, τὰ διερείδοντα ξύλα τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ, αἱ κερκίδες, αἱ τῶν τροχῶν ῥάβδοι, χαλκέας καὶ τὰ κνήματα, καὶ ὁδοὶ ἀνώμαλοι ἢ ἀναντώδεις, ἢ ἡμῶν κνῆμαι ἤγουν τὰ σκέλη, ὑπὸ δὲ κνήμησι τέραξε.

Κ νημαργὸς, κνημώδης παχύκνημος.

Κ νήμη, μέρος ποδός. ¶ Κνήμησι, τοῖς τραχέσι τόποις καὶ δυσβάτοις. ¶ Κνημίαι, φθοραὶ καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα τῶν θρόνων ὅπου ἐστὶν ἤτοι κλίνη.

Κ νήμας, τὰ ἀντικνήμια καὶ τὰ ἤτοι τῶν θρόνων ἑκατέρωθεν ξύλα διὰ τὴν καθέδραν πανταχῇ, καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁρματίοις τροχοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ ἁμάξης ὑποθέματα.

Κ νημοῦμαι, φθείρομαι. ¶ Κνημουμένοις, τραχεῖς καὶ δυσβάτοις τόποις. ¶ Κνημωθῆναι, φθαρῆναι.

Κ νημῶσαι, διαχῶσαι. φράξαι, φθεῖραι, κλεῖσαι, ἐλθεῖν. ¶ Κνηστήρ, φονεὺς ὀλετήρ.

Κ νῆν, κνύθειν. ¶ Κνῆστις, κοπὶς σιδηρᾶ ξυστὴρ ἐν ᾧ ξύουσι τὸν τυρόν. τινὲς δὲ καὶ τὴν ῥάχιν ἀκούουσιν. ἔνιοι τὸ ἀκνεῖν. ¶ Κνηστὸς, ἄρτος ἀρτεμίδωρος.

Κ νηφὴν, τὸ κνεφόν. ¶ Κνίδαι, σκνῖφαι ἢ πέταλίς.

Κ νιδᾶται, δάκνεται, ἴσως ἀπὸ τῆς πέας.

Κ νίδος, νήσου ῥόδου. ¶ Κνίζει, λυπεῖ.

Κ νίδοντες, κνίδημασι τρώοντες.

Κ νίζων, ἢ κνιζεῖν λυπῶν ἢ συκάμινα τέμνων.

Κ νίπα, σπίλη. ¶ Κνιπεῖν, σείειν, ξύειν, μέλαθρα καὶ δοκούς. ¶ Κνίπες, ὄμματα παραβλεπόμενα καὶ ζῷα τῶν ξυλοφάγων. ¶ Κνιπίδος, πέρασμα δρᾶς. ¶ Κνίσα, ἀτμὸς καπνὸς τῶν θυσιῶν καὶ τὸ λίπος τοῦ ἱερείου καὶ ὁ ἐπίπλους. ¶ Κνίσαι, φθεῖραι, ὀλέσαι, λυπῆσαι. ¶ Κνισαλέω, παρακνίσω.

Κ νίσης, τῆς ἀναθυμιάσεως ἢ τοῦ λίπους.

Κ νισῆεν, θυώδης. ¶ Κνισμὸς, ζηλοτυπία ἢ μέλος τι κνισμῷ αὐλούμενον. ¶ Κνισολοιχὸς, λίχνος.

Κ νιστὰ, λάχανα συγκεκομμένα. ¶ Κνίφεα, κνίδες.

Κ νὶξ, ζῷον πτηνὸν, ὅμοιον κώνωπι.

Κ νοῦς, ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ὄχος, λέγεται δὲ καὶ κνοὴ, καὶ ὁ τῶν πολλῶν ψόφος, ὡς αἰσχύλος σφιγγί. τινὲς δὲ φασὶν κνοῦν μὲν ἦχον. χνόην δὲ μέρος τοῦ ἄξονος ἢ χοινικίς.

Κ νῦ, τὸ ἐλάχιστον. ¶ Κνύειν, κνήθειν. ξύειν.

Κ νῦθα, κνησμὸς ἀπὸ τοῦ κνύζεσθαι ἤτοι τῶν κυνῶν καὶ ὁ κόνζα καὶ τὰ συγκοπήν. ¶ Κνύζεσθαι, μοχθεῖν κλαίειν ἀφανίζεσθαι. ¶ Κνυζηθμὸς, ἰδίωμα ἤχου φωνῆς καὶ κλαυθμός. ¶ Κνυζὸν, ἀέρα ἐπινέφελον καὶ πνευματώδη. ¶ Κνυζοὶ, οἱ τὰ ὄμματα κνοῦντες.

Κ νυζούμενον, στένοντα, ἢ φωνὴ κυνῶν, ἢ κνυζηθμὸς λεπτὸν φθεγγομένων. ¶ Κνυζώσω, συστέσω, κακώσω.

Κ νύζωψ, λάχανον ὅμοιον σελίνῳ.

Κ νυθὸν, σμικρόν. ¶ Κνυπῶσαι, σιγκώσω.

Κ νύθος, ἄκανθα μικρά. ¶ Κνώδακες, οἱ ἐν τοῖς φυσητῆρσιν ἀσκοί. ¶ Κνώδαλα, κυρίως τὰ θαλάττια θηρία. κινώδαλα καὶ ὅσα ἐστὶν τὰ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενα. ὅμηρος δὲ ἤτοι χερσαίου φησὶν κνώδαλον θηρίον ἢ ζῷον μικρόν. ¶ Κνώδαξ, κέντρον, ἄξων, γνώμων, ὅρπηκον χρυσοχοϊκόν. καὶ χαλινόν. ¶ Κνώδη, χωρία. θηρία. ¶ Κνώδων, ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ δόρατος.

Κ νῶος, ἡσυχία πάντων. ¶ Κνώσσειν, ὑπνοῦν καθεύδειν κοιμᾶσθαι ῥέγχειν. ¶ Κνωσόμενοι, κνηθόμενοι.

Κ νωπεὺς, ἄρκτος, ἔνιοι κνουπεύς.

Κ νωσσὸς. πόλις. ¶ Κνωσσίοντι, καθεύδοντι.

Κ νωσιάκωλα, τὰ ὁρμητικά.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Κ

οᾶ, ἀκούει, πυνθάνεται. ¶ Κοάλεμος, ἠλίθιος ἀνόητος. ¶ Κοαλδδεῖν, λυδοὶ τὸν βασιλέα. ¶ Κοαλιεῖν, βάρβαρον ἔθνος.

Κ όαλοι, βάρβαροι. ¶ Κόαξ, βάτραχος.

Κ όαρον, ἐλάχιστον. ¶ Κοάσαι, αἰσθέσθαι.

Κ οάχλικας, ἄρτοι. ¶ Κόβακτα. κολακεύματα πανουργήματα. ¶ Κόβαλος, πανοῦργος κακοῦργος στωμύλος λάλος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ κομψὸς ἔνιοι μάταιος ἄλλοι κρόταφοι, στὸ ἄσωτος παθαστὴς ἀπατεών κακόχολος. ¶ Κόβαλος, ἄνθρωπος. ¶ Κόβιρα, γελοῖα.

Κ όβιρος, γελοιαστὴς, σκώπτης, λοιδορητής.

Κ οβελίσκον, ξυβλίον. ¶ Κόγκαλος, κονιορτός.

Κ ογκυλεύοντες, κογκύλιον ἐκπιάζοντες. ¶ Κόγξ, ὄμπαξ, ἐπιφώνημα τετελεσμένοις, ἢ τῆς δικαστικῆς ψήφου ἦχος ὡς ὁ τῆς κλεψύδρας, παρὰ δὲ ἀττικοῖς βλόψ. ¶ Κογχαλίζειν, πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν κόγχων. ¶ Κόγχας, ἢ χήμας καὶ τὸ μεῖζον.

Κ όγχναι, αἱ ὄγχναι. ¶ Κόγχην διελεῖν, παροιμία ἤτοι τοῦ ῥαδίως τι ποιῆσαι.

Κ όγχας, ἤτοι τοῦ ἀξίου οὐ τέλειαν ἐπίθεσιν.

Κ ογχίτης, εἶδος λίθου. ¶ Κόγχον διελες, ἴσον ἐποίησας. ¶ Κόγχος, κοχλίας. ¶ Κογχυλάσιοι, γυναῖκες νύμφαι. ¶ Κογχύλαι, κηκίδες.

Κ ογχύλιαι, τὰ ὄστρεα καὶ πορφύραι. ¶ Κογχυλίας, λίθος σκληρὸς ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίοις τύπους.

Κ όδαλα, ἰχθῦς, κεστρεύς. ¶ Κοδαλεύεσθαι, ἐνδομυχεῖν διατρίβειν. ¶ Κοδαλεύομαι, ἐνδομυχῶ.

Κ οδαλευομένη, ἀρεσκευομένη, ἀπραγοῦσα.

Κ οδομαί. αἱ φρυκτωρεῖαι. ¶ Κοδράντης, τὸ πᾶν ἢ τὸ τέταρτον τοῦ φόλεως. ἢ λεπτὸν. τὸ δὲ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὃ ἐστὶ νόμισμα ἐν ᾧ κόκκοι τρεῖς. τὸ δὲ τάλαντον, λίτραι ἑκατὸν εἰκοσιπέντε ὁ δὲ κοδράντης, νομίσματα τρία ὁ δὲ ἔσχατος κοδράντης, τὸ τέταρτον τῆς φόλεως. ¶ Κοδομεύει, φρύγει τὰς κριθὰς ἢ ἔργῳ οἰκοδομεῖ. ¶ Κοδομεύειν, τὸ ἐν ἰπνῷ φρύγειν, ἢ τινὶ ἀγγείῳ. ¶ Κοδομεὺς, ὁ ἐπιστάτης τῶν φρυγόντων τὰς κριθὰς φρύγων.

Κ οδομὸ, ὄνομα θεραπαινίς, ἀπὸ τοῦ κοδομεύειν, ὅπερ ἐστὶν ἐν ἰπνῷ φρύγειν. ¶ Κοδομία. ἰπνία φρυκτία ἀλετρεία. ¶ Κοδράντης, τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο, τὸ

Κ λετὰ, κοσεία. ¶ Κλητῆρες, μάρτυρες.

Κ λυθὲν, κεκλημένον. ¶ Κλεδὼς. δόξα ὀνόματος κε κλημένος ὁ ἔνδοξος. ¶ Κληθραὶ, κλεῖθρες.

Κ ληδὸν, καλούμενον κλῆσιν. ¶ Κλήτωρ, κῆρυξ, ἄγγελος, ὑπηρέτης. μάρτυς. ¶ Κλίβα, τεῖχος.

Κ λίμακες, πλοίου εἶδος. ¶ Κλιματηφόρος, ὁ ἐπὶ κλιμακίου τιθεὶς τὸν νεκρὸν, κλιμακίας τὶς τῶν πυρῶν. ¶ Κλιμακίσκοι, πλάσματα ποιά.

Κ λιμακτῆρες, οἱ τῆς κλίμακος βαθμοί. ¶ Κλίματα ὑποδήματα. ¶ Κλίναι, τροπαὶ τῶν μαχομένων, καὶ τὸ παρέχεσθαι ἔξωθεν ὑπό τινος καὶ τὸ συνηθές.

Κ λῖναν, ἐξέψαντο ὑπεχώρησαν. ¶ Κλίνθη, κατεκλίθη, ἐπέκλινεν. ¶ Κλινθῆναι, ἀνακλιθῆναι, ἀνακλῖναι. ¶ Κλινὶς, ἐπὶ τῆς ἁμάξης νυμφικὴ καθέδρα. ¶ Κλίνουσι τάλαντα μεταβάλλει τὰ ζυγά.

Κ λινθῆτην, ἐκλίνθησαν. ¶ Κλόθρα, εἶδος δένδρου ὁ μοχλός. ¶ Κλινοπετεῖς, ἐπὶ δίφρου καθήμενοι.

Κ λεινὸς, ἔνδοξος ἀγαθὸς καλός. ¶ Κλινόστιχον, τὴν ψαλίδα. ¶ Κλιντὴρ. δίφρος ἀνακλιτός.

Κ λιντῆρες, δίφροι κλῖναι. ¶ Κλίνη, κράββατος.

Κ λινίδιον, ὑποκοριστικῶς τὸ αὐτό. ¶ Κλισία, κλίνη σκηνή. ¶ Κλισιάδες, αἱ δίπτυχοι θύραι κλισίαι.

Κ λισίαι, αἱ αὔλειοι πυλῶνες. ¶ Κλίσις, σκηνὴ καθέδρα καὶ ἡ ἔπαυλις, ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι ἐν αὐτῇ τὰ θρέμματα, καὶ πρόθυρον νίκανδρος, κλισία στάλη, οἱ δὲ, κρηπῖδα ἐνῷ οἱ θρόνοι ἔκειντο. Διονύσιος δὲ τοῦ μεγάλου οἶκον. ¶ Κλισίον, πανδοχεῖον. ἡ βάσις, ἐφ' ὃ τίθεται ὁ θρόνος. ¶ Κλισίον, παραστάς. προβάτων καὶ βοῶν στάσις, καὶ εἴσοδος, ἔνιοι τὰς τοῦ πυλῶνος θύρας πλατείας εἰς ἃς δύναται ζεῦγος βοῶν εἰσελθεῖν.

Κ λισμοὶ, θρόνοι ἢ ἀνάκλιντρα. ¶ Κλίσις, ὀνομασία.

Κ λίται, στοαὶ, ἢ ἐλαίας εἰς τὸ κατακλίνεσθαι.

Κ λιτὺς, τόπος κατωφερής. ¶ Κλιτὺς καὶ κλιτύες τὰ ἀποκλίματα τῶν ὀρῶν ἢ τὰ κατωφερῆ τῶν ὑψηλῶν ἢ κλίμακες. ἢ ὀρλόφοι. καὶ αὐλῶνας καὶ φάραγγας. ¶ Κλιμαδὸν, ὁ δερματίνος δίφρος.

Κ λιὸς, μέρος τι ἐπὶ νεὼς, ὁ παραξάχιλιος δεσμός. κοχλάσειον, ἢ ταιμανιάκης. ¶ Κλοίστρον, κλῶστρον.

Κ λοιωτὰ, δεσμοῖς δεξιλημμένα, κλοιὸς γὰρ εἶδος δεσμοῦ παραξαχιλίου. ¶ Κλοιώτης, ὁ δεσμώτης,

Κ λυριμιχοχὶς, ἀκουσαὶ θρόνους ¶ Κολοιοί. εἶδος ὀρνέων. ¶ Κλονεῖ, ταράσσει, φθείρει, φοβεῖ.

Κ λονεῖται. φθείρεται, ἔρχεται. ¶ Κλονέονται, ταράττονται. ¶ Κλονέοντο, ἐθορυβοῦντο, ἐταράσσοντο, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Κλῶνες, αἱ ἐκφύσεις τῶν δένδρων.

Κ λόνιον, ἰσχίον, ῥάχις. ὀσφὺς τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ὅμοια.

Κ λόνος, ταραχὴ πολέμου ἢ σεισμός.

Κ λονούμενος, ταρασσόμενος. ¶ Κλοπεύειν, παραλογίζεσθαι: ἀπατᾶν κλεψιμαίᾳ στρατεύεσθαι.

Κ λονιστὴρ, παραμήριος μάχαιρα παρείχιον.

Κ λοπευτὴς, διαλλάκτης ἀλαζών.

Κ λύδων, πέλαγος. ¶ Κλυδὼν, χώρα καὶ ὁ τοῦ ὕδατος φορὰ ἢ κυμάτων σφοδρότης.

Κ λυδωνίζεται, ταράττεται, παρακρούεται.

Κ λυδώνιον, πέλαγος, χειμὼν, καὶ θόρυβος πραγμάτων.

Κ λύει. ἐπακούει. ¶ Κλύειν, ἀκούειν, αἰσθάνεσθαι

μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοῦ. ¶ Κλύζει, πλημμυρεῖ, ῥέει βρύει. ¶ Κλῦθι. ἄκουσον.

Κ λύμενος, ἰατρός. ἀφυής. ὃν ἀριστοφάνης φησὶν αὐσαμεμῖχθαι τῷ μορσίμῳ διὰ τὸ καὶ τὸν μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ, ὃν δὲ ὁ ξαγγοδοποιὸς ἀφυὴς ὁ μόρσιμος. λέγεται δὲ καὶ ὁ κισσὸς ὡς αὐτίμαχος, κισσοῦ τε κλυμένοιο καὶ ἀμπελίνας. ¶ Κλύεμεν, ἐπάκουσόν μου.

Κ λυταὶ, ἔνδοξοι ἀγαθοὶ καλοὶ τίμιοι πολύ, ὁ πανταχοῦ κηρυττόμενοι. ¶ Κλυτόδη, κλυτοῦ παῖ. ¶ Κλυτοπώλῳ, ἐνδοξοπώλῳ, ἱππεῦ ἀγαθός. ¶ Κλυτοτόξῳ, τῷ κατὰ τὴν τοξείαν ἐνδόξῳ. ¶ Κλυδὼς, ὄρνις ὁ ἀλεκτρυών. ¶ Κλυτοτέχνης, περιβόητος διὰ τὴν τέχνην.

Κ λύων, ἐπακούων. ¶ Κλωγμὸς, ὁ διὰ τῆς γλώττης περὶ τὸν οὐρανίσκον ψόφος, ὃν λάκησιν τινὲς φασίν οἷον οἱ ὀνηλάται ποιοῦνται κυρίως.

Κ λῶπες, κλέπται. ¶ Κλώδωνας, τὰς μιμαλλόνας, μαινάδας, βάκχας. ¶ Κλώζειν, τὸ ἐκβαλεῖν ἐκ τοῦ θεάτρου. κλωγμοὶ δὲ ἐλέγοντο. καὶ τὰ μιμήματα τῶν γινομένων ἐν τοῖς στόμασι ψόφων, οὓς πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ποιητῶν. ¶ Κλώθει, κατακλώθει, νήθει, ἐπιμηρύζει βλαστάνει, καλῶς αὔξεται.

Κ λῶθες, μοῖραι. ¶ Κλωκυλὰ, τὸ καθῆσθαι ἐπ' ἀμφοτέροις ποσίν. ¶ Κλωμακόεν, κρημνῶδες δύσβατον. ¶ Κλωμακόεσσαι, πολλὰ ἀποκλίματα ἔχουσαι, ἀφ' οὗ τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινὴν σημαίνει ἢ κρημνώδη, ἢ δύσβατον. ¶ Κλῶπ, συντρίβων κατακαίων.

Κ λώνακα, ῥάβδον καὶ τὰ κλιμακώδη χωρία.

Κ λώναξ, κλάδος. ¶ Κλῶντες, σῶντες, συντρίβοντες. ¶ Κλωπᾶσθαι, ἐπιθυμεῖν θέλειν, καὶ τὸ λάθρᾳ ἢ ἀψοφητὶ ἰέναι καὶ πράσσειν καὶ κλέπτεσθαι

Κ λώπεια. ὄρχησίς τις ὡς ἰόβας ἐν τετάρτῳ θεατρικῶν. ¶ Κλῶπες, κλέπται. ¶ Κλωπωμένη, λάθρα ἢ ἀψόφως περιιοῦσα ἐφιεμένη παρὰ τὸ κλέπτεσθαι οὕτως τὸ προθυμεῖσθαι δὲ οὕτως ἔλεγον.

Κ λώσκων, ἐπικλώθων. ¶ Κλωστὴρ, τὸ κεκλωσμένον ῥάμμα. ¶ Κλώψ, κλέπτης.

Κ μητὰ, πεποιημένα, πεπονημένα.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ναδάλλεται, κνήθεται: ¶ Κνάζει, βοηθεῖ.

Κ ¶ Κνακὸς, ψαρὸς, ἵππος. ¶ Κνακὸν, λευκὸν, πυρρόν. ¶ Κνάμπτει, κάμπτει, καταξαίνει κατίχει. ¶ Κνάξ. γάλα λευκόν.

Κ νάμπτομαι, κακοῦμαι, καταπονοῦμαι, καταξύομαι.

Κ ανάπτειν, κελεύω γλῶσσαν συνέχειν ἐντὸς τῶν ὀδόντων κελεύω τὴν γλῶτταν. ¶ Κναπτόμενον. ξαινόμενον

Κ νάσαι, ὀλέσαι, λυπῆσαι. ¶ Κναστήριον, ἐν ᾧ λάπτον λάκωνες. ¶ Κνάφοι, ἄκανθαι, αἷς κνάπτεται τὰ ἱμάτια. ¶ Κνάφου δίκην, ὅταν ἐν κύκλῳ οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱμάτια περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον, ἔστι δὲ φυτὸν ἀκανθῶδες.

Κ νεομένων, πηγνυμένων. ¶ Κνέφαλον, τύλη. ἣν δὲ ἡμεῖς τύλην, ἀττικοὶ τύλιον καὶ πῖλος ἢ προσκεφάλαιον, ὁ τύλη. ¶ Κνέφας, ἑσπέρα σκοτία νὺξ κενὴ φάους. ¶ Κνέφος, σκότωσις.

Κ λαδαρῶν, κλάδων. ¶ Κλαδαρόρυγχος, ζοχίλου
εἶδος. ¶ Κλαδᾶσαι, σεῖσαι. ¶ Κλαδάραχοι φα
ρμοί. ¶ Κλάδας, ζυγὰ αὐλοῦ. ¶ Κλαδόνες, κλάδοι.
Κ λάδος, ὄζος. ¶ Κλαδεῖ, λοιδορεῖ φθέγγεται.
Κ λάει, δακρύει, κλαίει. ¶ Κλαζομένιοι, οὕτω κωμῳ
δοῦνται, δοκοῦσι γὰρ ἐπικόπτοντες πρός τι ἄλλο.
Κ λαζομένιος, οὗτος ὁ ἡρακλείδης ὁ κλαζομένιός τε καὶ
ὁ βαθὺς καλούμενος. ¶ Κλάζοντες, κραυγάζοντες.
Κ λάζων, βοῶν, διαχίζων, καίων, ὁ κελεύθων αὐτὶ τῆς ση
μαίνων ὑπὸ ψόφῳ τὴν πορείαν. ¶ Κλαέσαι, κλαυ
σαι. ¶ Κλαιδόν, τὸ κανοῦν καὶ κλεῖς. μοχλός.
Κ άβακος, ὁ κάχληξ. ¶ Κλᾶξαι, κλεῖσαι. ¶ Κλαμα
ρὰν, πλαδαρὰν ἀσθενῆ. ¶ Κλαμμίς, ἀναδενδράς.
Κ λαμυστοῦσαι, βοῶσαι, καλέσαι. ¶ Κλᾶν, κάμπτειν. ἐμ
ποδίζειν. τέμνειν ἀμπέλους ὅπερ ἡμεῖς κλαδεύειν.
Κ λανία, ψέλλια βραχιόνων. ¶ Κλαπάζειν, χρονίζειν.
Κ λαπαγεῖ, ἐλαφρῶς καθεύδει. σκελοί. ¶ Κλάρας,
φοίνιξ τὸ δένδρον. ¶ Κλάρες, αἱ ἐπὶ ἐδάφους ἐσχάραι.
Κ λαρία, κληρεία κλήματα ἀμπελόφυλλα. ἢ χωρίον
κλῆροι. ¶ Κλάσιον, ἀμπελόφυρον καὶ ἐπίθετον ἀ
πόλλωνος. ¶ Κλάρεοι, κλάδοι, δοῦλοι.
Κ λαρὰ, ψελλία. ¶ Κλαρῶται, εἵλωτες. ¶ Κλά
θρον, κλεῖθρον. ¶ Κλάσματα, συντρίμματα, θρέμ
ματα. ¶ Κλαστήριον, δρέπανον τὸ τῆς ἀμπέλου.
Κ λάστης, ἀμπελουργός. ¶ Κλαυκίθων, λαμπρυνόμε
νος τὰς ὄψεις. ¶ Κλαυθμυριζομένων, κλαιόντων.
Κ λαυμυριόμενον, κλαίοντα, τεραντῖνοι. ¶ Κλαυμα
ρίζεται ὁ κλαίει. ¶ Κλαῦσιν, ἀγῶνα ἄνθος τι.
Κ λαυτάν. ποιὰν φωνάν. ¶ Κλέα, τὰς ἀνθρωπείας
κλέος γὰρ ἡ δόξα καὶ ἡ φήμη καὶ ὁ λόγος. βοηθήματα ῥή
ματα. ¶ Κλεεινόν, ὀνομαστόν. ¶ Κλεεινῶν, ὀνομα
στῶν ἐνδόξων. ¶ Κλεῖδες, ὑποδήματος εἶδος κρητικόν.
Κ λεῖδες, ἀκρατεῖς κύπριοι. ¶ Κλιθῶ, ἀποδεξατω.
Κ λεῖθρα, μοχλοὶ ἀσφαλείας πύλαι. ¶ Καλιά, νοσ
σιά. ¶ Κλεηδόνα, κληδόνα, φήμην δόξαν. ¶ Κλεῖ,
ἐπαινεῖ ὑμνεῖ. ¶ Κλειδοῦχος, γυνή. ¶ Κλακλινά
ειον μικρὸν λάκωνες. ¶ Κλεμάζειν, παλαίειν. σκε
λίζειν ἀπατᾶν. ¶ Κλείμακες χωρίον εὐβοίας.
Κ λίμακτὴρ, κλίμαξ βαθμὸς ἢ χωρίον. ¶ Κλείματα,
ὑποδήματα. ¶ Κλεινός, ὡραῖος ἔνδοξος ὀνομαστός.
Κ λεῖν, κλεῖειν, λέγειν, ἐπιφημίζειν. ¶ Κλεινοί, οἱ εἰς
τὰ παιδικὰ ἐπὶ κάλλει ἁρπαζόμενοι παῖδες.
Κ λείσιμι, ᾄδομι. ¶ Κλείομαι, ἐπικαλοῦμαι.
Κ λείουσαι, ὑμνοῦσαι. ¶ Κλειέων, πυλῶν ὅπου ζεύγε
σιν ἦν τόπος εἰς στάσιν. ¶ Κλείππιε, κόσμος τις τῆς κα
λουμένης γείσου. ¶ Κλεῖρος, κλειδίον. ¶ Κλείσατε
εἴπατε. ¶ Κλέπος, ὁ σκηνή. ¶ Κλισμός, θρόνος.
κλίνη. κλιντήρ. ¶ Κλειτομέρη, καὶ ἡ οὐράνιος ἀρ
κτος. ¶ Κλειταπέρα. ᾠδῆς τι εἶδος καὶ λεσβία τὸ
γένος. ¶ Κλεῖται. λέγεται, ὑμνεῖται. ᾄδεται.
Κ λειτόεν, ὕδωρ, ποταμὸς ἀρκαδίας. κλείτωρον φασὶν
εἶναι οἱ κρῆτες. ¶ Κλειτεῖ, κλίματι γωνίᾳ. ἢ ἀγα
θὴ δόξα ἢ ὀνομαστή. κλειτή. ¶ Κλειτορίς, τῆς γυναι
κείου αἰδοίου ὁ ὑποδορίς, ἔνθεν καὶ τὸ κλειτοριάζειν τὸ
ψηλαφᾶν. ¶ Κλειτὸς, ὁ ἔνδοξος. ¶ Κλέζω, κα
λῶ φωνῶ. ¶ Κλέιτος, κληδόνα. ¶ Κλεμμάδων,

κλοπαίων. ¶ Κλέμμιρον, δίφρον. ἀνάκλιτον.
Κ λεμμύς, χελώνη. ¶ Κλεμμύειν, κορύζειν. ¶ Κλέ
ομαι, ἐπικαλοῦμαι, εὔχομαι. ¶ Κλέος, δόξα. τιμὴ
φήμη ἀγαθὴ ὄνειδος ὁ ἔπαινος. ¶ Κλέπας, πρό
τερον πλῶδες ἢ δασὺ ἢ ὑγρόν. ¶ Κλέπει, πορεύε
ται, ἐπιθυμεῖ, ἐξαπατᾶται. ¶ Κλέπτεσθαι. θέλειν
ἐπιθέσθαι, πορεύεσθαι, ζητεῖν, ἐπιθυμεῖν.
Κ λέπος, ὕψολον. νωθρόν. δασύ. ἢ φώριον κλέμμα.
Κ λέπτε, παραλογίζου. ¶ Κλέπτε νόῳ, παραλογίζου τῇ
διανοίᾳ. ¶ Κλεπτομένῃ, χλευαζομένῃ ¶ Κλεύ
θομαι, κελεύσομαι, παραγένωμαι ὁδεύσω. ¶ Κλεύ
σομαι, κελεύσομαι ὁδεύσω. ¶ Κλευσόμεθα, ἀκουσό
μεθα φθεγξόμεθα, ¶ Κλεῦ τὸν τεῦτλον. ¶ Κλέψαι,
κλέπτειν, τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν. ¶ Κλεψί
αμβοι, ἀριστόξενος, μέλη τινὰ παρὰ ἀλκμᾶνι.
Κ λεψίρρυτον, ὕδωρ, τὸ ἐπὶ κλεψύδρας, αὕτη δὲ ἦν κρήνη
ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἐπὶ σταδίοις εἴκοσιν ὑπό
γειον φερομένη, εἰς ἣν τὰ ἐμβαλλόμενα πάλιν θεωρεῖ
ται ἀρχομένων τῶν ἐτησίων. ¶ Κλεψύδρα, κρή
νη. ὅπερ τὸ πρότερον ἐμπεδὼ προσηγορεύετο, σημαίνει
καὶ τὸ σκεῦος ἔχει δὲ τὰς ῥύσεις ἀνατελλούσας εἰς
τὸν φαληρέαν λιμένα. ὡρολόγιον. ὄργανον. ἐν ᾧ αἱ
ὧραι μετροῦνται. ¶ Κλεωνδιαραφανίδων τι γένος.
ἀπὸ τῆς ἐν κλεωνάλαις εἶναι. ¶ Κλήδια, φραγμοί.
Κ λέδων, καλῶν ἐξ ὀνόματος. ¶ Κλήδην, ἐλθόντα ἐπὶ
τὴν ἑκάστου σκηνήν. τὸ καλέσαι πρός τινα ἐλθόντα ἐπὶ
δημοσίᾳ κηρύσσοντα, ¶ Κληδόν, σωρόν. ¶ Κληδο
νίσαι, ἀκοῦσαι φήμην τινὰ μαντεύσασθαι. ¶ Κληδό
νος. πρεσβείας. ¶ Κλειδοῦχος. γυνή, ἀπὸ τοῦ τὰς
κλεῖς ἐπὶ οἰκίας ἔχειν. ¶ Κληδόσι, φήμαις.
Κ λήδων, κλέος. δόξα. φήμη. ¶ Κληΐδας, τὰς κλεῖδας.
Κ λῆθρα. δένδρου εἶδος. ¶ Κληῖδες, ἐπὶ νεὼς τὰ ζυγὰ
ἐφ᾽ ὧν οἱ ἐρέσσοντες κάθηνται, ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ κλεῖς,
καὶ θύραι παρὰ τὸ ἐπικλείεσθαι. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ
τῶν ἀνθρωπείου μέρους. καὶ παρὰ ἐφεσίοις ἐπὶ θεοῦ τὰ
στέμματα κληῖδας τὸν κατακλεῖδα. ¶ Κληϊζόμενος
φημιζόμενος. ¶ Κληῖσι, ταῖς κατακλείσεσι τῶν
πρωτονῶν. ¶ Κληϊστά, κλειστά, ἢ κλείθροις ἠσφαλι
σμένα. ¶ Κλῆμα. ὑπόδημα. ¶ Κλημακώσαν,
ξαχείαν ἢ ὀρθήν. ¶ Κληματίδες, αἱ ἐκ τῶν κλημά
των δέσμαι. ¶ Κλινίδιον, κράββατος ὑποκοριστικῶς.
Κ λείνιος. ἔνδοξος. ¶ Κλειόμαι καλοῦμαι. ¶ Κλη
τικοί, ἰσχυροὶ ἐπ᾽ ἄστει. ¶ Κληροδοσία, κλῆρος με
ρίς. ¶ Κληροδοσίται, λαχμοῦ δόσιν. ¶ Κλῆρος,
τὸ βαλλόμενον εἰς τὸ λαχεῖν, ἢ ψῆφος ἢ οὐσία. ὁ μέρος
καὶ σκωλήκιόν τι μένει γινόμενον. ¶ Κληροῦται,
διαιρεῖται. ¶ Κληρουχία, δεσποτεία.
Κ ληροῦχος, ὁ δεσπότης καὶ ὁ γεωργός. ¶ Κλήρων,
μερίδων. ¶ Κληρώσει, μερίσει. ¶ Κλησιάδας.
τὰς θύρας ἐπὶ σκηνῆς. ¶ Κλησίασον, σύναξον.
Κ λισιάων, σκηνῶν. ¶ Κλίτεσι, ταμείοις, σκηναῖς.
Κ λητεύει, καλεῖ εἰς δικαστήριον. ¶ Κλητεύεις, μαρ
τυρεῖς. ¶ Κλητὴρ, ὁ εἰς δίκην καλῶν, ὁ κλητευ
ων καὶ μαρτυρῶν τοῖς καλοῦσιν εἰς δίκην.
Κ λητῆρα, τὸν καλέσαντα, ἴσων φρουροῖς.
Κ λητεύων, μαρτυρῶν τοῖς καλοῦσιν δικάζεσθαι.

τῶν θεῶν. ¶Κιμμέριοι, σκύθαι καὶ ἔθνος περὶ τὸν
ὠκεανόν. ¶Κίμμυρος, μικρολόγος, ὁ μακρολόγος.
Κ ἰμψαντῶν, ἐρείσαντων. στηρίξαντων.
Κ ἰμύλια, σκεύη δῶρα καὶ τὰ ἀπόθετα χρήματα.
Κ ἵμωσις, φίμωσις. ¶Κιμμώνια, ἐρείπια, ἔνθα ὄχλ
μόνοι οἱ ἐμβραχύόμενοι. ¶Κιναβεύματα, πανουργεύ
ματα. ¶Κινάβραν δυσωδίαν τῶν τράγων.
Κ ἵναδος, θηρίον ὅλως. ¶Κιναθίας κρυπτός.
Κ ιναθίζειν, ἰλάζειν, ἀποθησαυρίζειν κατὰ μικρὸν συλ
λέγοντα. ἔνιοι, μινυρίζειν καὶ κινεῖν. ¶Κινάθι
σμα, κίνημα τοῖς ἰθέοις πτερύγων. ἐξ οὗ πλῆθος πα
ραγίνεται, ὥστε ψοφεῖται. ¶Κιναίδιον, ὄρνεον ἴυγξ.
Κ ίναιδος, ἀσελγὴς πόρνος. ¶Κινάκεσθαι, μικρολο
γεῖν. ¶Κινάνδρα, ἀλώπηξ. ¶Κίναρχος, ἄψυ
χος. ¶Κιναρύζεσθαι, θρηνεῖν μετὰ τοῦ γογγύζειν κα
κινεῖσθαι. ¶Κιναουλὲς, ἰχθῦς. ¶Κιναύρα, ψύ
χος, τὸ ἅμα ἡμέρᾳ κύπριοι. ¶Κιναφεύειν, πανουρ
γεύεσθαι. ¶Κίνδα, πόρνη. ἀσχημοσύνη.
Κ ίνδαξ, εὐκίνητος. ¶Κίνδακας, εὐκινήτους.
Κ ινδαύει, κινεῖται, κρατιζει. ¶Κινδάφη, ἀλώπηξ.
Κ ινδάφιον, πανοῦργον, ἀλωπέκιον. ¶Κινδαψοὶ,
ὄρνεα καὶ ὄργανα κιθαριστήρια καὶ ἰνδοί. ¶Κίνδυνος,
ὁ ἐν πρώρᾳ. στελὶς, οἱ πολέμιοι ἐπὶ τὴν πρώραν ἐπιθέ
ως ἐφάλλονται. στελὶς δὲ ὁ καθέδρα. ¶Κίνδρμοι,
οἱ μικροὶ ἰχθύες. ¶Κίνημα, κίνησις ταραχή. ὁρ
μὴ, χόλος, κότος ἡ ὀργή. ¶Κίναιδος, ἀσελγής.
Κ ιννάβαρι, εἶδος χρώματος ἀληθινοῦ ὃ λέγομεν κόκκι
νον ἐπὶ παρὰ τοῖς ζωγράφοις. ¶Κιναβρεύματα, ἀπο
καθάρματα ὄζοντα. ¶Κιναδίδα, χρίσμα γυναι
κεῖον. ¶Κιννάμωμον, ἓν τῶν λιβανωτῶν ὁ τῶν
ἀρωματικῶν λιβάνιον καὶ ὄρνις καὶ πόα εὐώδεσ
τα. ¶Κιννυρίδες, τὰ μικρὰ ὀρνιθάρια.
Κ ινύρας, ὁ κακοῦργος ἵπποις. ¶Κινυθέντος, ὁρ
μηθέντος. ¶Κεράσος, εἶδος νομίσματος, ἐπικεφά
λαιον. ¶Κινύρα ὄργανον μουσικὸν κιθάρα οἰκτρά.
Κ ινυράδαι, ἱερεῖς ἀφροδίτης. ¶Κινύρας, ἀπόλλω
νος καὶ φαρμακῆς παῖς, βασιλεὺς κυπρίων.
Κ ινύρεσθαι. θρηνεῖν κλαίειν. ¶Κινυρή. ἁπαλό.
νέα. λεχώ, οἰκτρά, θρηνητικό. ¶Κινυρόν. λεπτόν.
καπυρόν. ὀξύ. οἰκτρόν. ¶Κίνυσθαι, κινεῖσθαι, ἐγεί
ρεσθαι, ἄρχεσθαι, ἰέναι. διανοεῖσθαι, ὡδίνεσθαι, ὁρμᾶν.
Κ ίνυται, τὰ αὐτά. ¶Κινύτιδος, κινητικὸς, χάρα
δρος. ¶Κινύφιον, τὸ αὐτὸ ἀπὸ κινύφου τοῦ ποτα
μοῦ. ¶Κινώ. κίνησις, σεισμός.
Κ ίνωσις, χρυσοφρυ. ¶Κινώπετα, κνώδαλα. θηρία
Κ ιξάλαι, κλέπται ¶Κιξάλης, φώρ. κλέπτης, ἀλα
ζών. ¶Κιξαλλία, πᾶσα κακοτεχνία. ¶Κίξαν
τες, ἐλθόντων, προφθάντες. ¶Κίξαν, εὗρεν. ἔλα
βεν. ἤνεγκεν. ¶Κίξιος, τέττιξ. ¶Κιονίδα, στα
φυλήν. ¶Κίουρος, ἐμβολεύς. δισύνοος κόφινος.
ὃν τὴν στρὴν ἀναβάλλουσιν οἱ ναυτικοὶ ἡ μεῖζον τι.
Κ ίρα, ἀλώπηξ λακώνων. ¶Κίραφος, ἀλώπηξ.
Κ ίρβα, πήρα φθηρά. ¶Κιρβιανον, ἔθνος ἐχόμενον
λυδῶν. ¶Κίρεται. φθίρεται. δαπανᾶται.
Κ ιρὶς, λύχνος, ὄρνεον, ὁ ἀσίνις, λακώνων. ¶Κίρκα
σμα, τοὺς βότρυας. ¶Κίρκοι, κρίκοι ἁρπαγῶν, πάν

τα τὰ ἐπικαμπῆ κίρκοι λέγονται. ¶Κίρκος, κρί
κος, ἱέραξ κωπηλάτης καὶ ἐπὶ αἰγείρου ὁ βλάστησις.
Κ ιρνᾶ, οἰνοχοεῖ. ¶Κιῤῥὰ, ἰχθῦς ποιός. ¶Κιῤῥὸν,
πῦρ ἐρυθρὸν ξανθόν. ¶Κίῤῥος, ὄρος καὶ αἷμα καὶ πό
μα γάλακτος λακώνων. ¶Κίρυλος, ἰχθῦς ποιός.
καὶ ὀρνέου εἶδος. ¶Κιρσὸς, πάθος τι περὶ τὸ σῶμα
ὅπερ τινὲς ἰξίαν καλοῦσιν, ἄλλοι κρωσσόν.
Κ ίρων, ἀδύνατος πρὸς συνουσίαν καὶ αἰδοίου βλάβη καὶ
ἀποκολλωμμένος, καὶ κυρίως μὲν ὁ σάτυρος καὶ ἐν
τετμημένος ὁ γυναικίας καὶ μὴ δυνάμενος χρῆσθαι.
Κ ὶς, ζωΰφιον, ἐν τοῖς ξύλοις καὶ τῷ σίτῳ γινόμενον.
Κ ίσθος, θάμνος, οὗ τὸ μὲν, ἄῤῥεν, τὸ δὲ, θῆλυ.
Κ ίσηρις, ὄρνις ποιός. ¶Κίσσαρα, πικρὰ τὸ ἔθος πα
λίγκοτος κῶοι. ¶Κίσσα, ἐπιθυμία. ὄρνεον καὶ
ἰχθῦς ποιός. καὶ τὸ γυναικεῖον πάθος.
Κ ισσίνη, πόλις καὶ ὄρος ἐν θράκῃ. ¶Κίσσιοι, ἔθνος πε
ρσῶν. ¶Κίσσηρις, βούνευρον. ¶Κισσὸς, ὁ κιρσὸς
ἀχαιοί. ¶Κισσοῖτοι, οἱ κνώσιοι. ¶Κισσὸς, εἶδος
φυτοῦ, ὁ βλάστημα ἑλισσόμενον. ¶Κισσοῦς. ὄρος
ἐν μακεδονίᾳ, καὶ πόλις θρᾴκης. ¶Κισσηὶς, κισσέως
θυγάτηρ. ¶Κισσουάλλα, κισσάλα ὑρόμμενα.
Κ ισσύβιον, τὸ ἐκ κισσίνου ξύλου ποτήριον, καὶ ὁ σκύφος.
Κ ίσαμα, τέθυμα οἰνός. ¶Κιστέρνα, λάκκος φρέατος
βάραθρα ἡ βυθός. ¶Κίστις, κυρτός. ¶Κιστέτη,
τέλη. ¶Κίστη, ἀγγεῖον πλεκτὸν εἰς ὃ βρῶμα ἐνε
τίθετο καὶ ἱμάτια κιβωτός. ὁ ἄμπελος. ¶Κιτρέιον
τὸ ἰνδικὸν μῆλον. ¶Κιττὰ, πρόγονοι. ¶Κιττᾶν,
ὀλίγεσθαι ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἐπιθυμεῖν. ¶Κίττα
λος, μυῤῥίνη. ¶Κιττάναλον, ὁ κρόσιρα. ¶Κίτ
τανος, ὁ κονιακὸς τίτανος. ¶Κίτταρις, διάδημα ὃ
φοροῦσι κύπριοι. οἱ δὲ τὰ διαδήματα φοροῦντων κίτ
ταροι λέγονται. ¶Κίττειον, ὁ κίττος λάκωνες.
Κ ιττὸν, καλὸν λακώνων. ¶Κίττυλα, τὰ κελύφη
τῶν κυάμων. ¶Κιττῷ, καλῷ χρηστῷ ἀγαθῷ.
Κ ιτύμινα, γλαυκά. ¶Κιφφὸς, μανικός. ¶Κιχάνειν
εὑρίσκειν, καταλαμβάνειν. ἐκπράττειν. ¶Κιχεῖν,
κιχῆσαι καταλαμβάνειν. εὑρεῖν. ἐνέγκαι. ¶Κιχεὶς
καταλαβών. ¶Κιχείω, τὸ καταλαμβάνω καὶ κα
ταλήψομαι. ¶Κιχῆλαι, αἱ κίχλαι τὰ ὄρνεα.
Κ ιχῆναι, κιχῆσασθαι. λαβεῖν. ¶Κιχήσατο, εὗρε κα
τέλαβεν. ¶Κιχήσεσθαι, καταλήψεσθαι.
Κ ίχησις, ὁ λῆψις. ¶Κιχηθεὶς εἰς ὃ ἐμβάλλεται ὁ λι
βανωτὸς, κύπριοι. ¶Κίχλη, ἰχθῦς θαλάσσιος καὶ
ὄρνις. ¶Κιχλίσκουσι, γελῶσι μεγάλως. ¶Κιχλι
βῶπις, αὐθράχνη. ¶Κιχλισμὸς, γέλως σφοδρός
Κ ιχώρεια, λαχανίδια ἄγρια. ¶Κιχρέσει, δανείσει.
Κ ιχυβεῖν, δυσωπεῖν, νυκτιλλωπεῖν. ¶Κίψει, κακο
ποιεῖ. ¶Κίων, ὁ στύλος καὶ τὸ ἐν τῷ στόματι ὃ καλεῖται
σταφυλή. ¶Κιὼν, ἐλθὼν βαδίζων πορευθείς.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Λαγγὴ, φωνὴ ἠχὴ βοὴ, ὁ κλαγγὴ ὀρνέων.
Κ ¶Κλαγγηδὸν, κατὰ κραυγάς. ¶Κλαγγεῖν
κλάγξαι, φθέγξασθαι. ¶Κλάγξαντος, κρά
ξαντος. ¶Κλαγγὸς, γάλα κριτῶν.
Κ λάδαν, κλάδον ῥάβδον. ¶Κλαδᾷ, σείει κινεῖ.
Κ λαδαρόμματοι, ἔσσεισαν τὰ ὄμματα. ¶Κλαῖρος

μελισσῶν ἀπεράκρια. ¶ Κηφισιώδεις, τετυφωμένοι κατασεσιγασμένοι. ¶ Κηφισιεῖς γένος ἰθαγενῶν.

Κηφισός. λίμνη. ¶ Κηφισός. ποταμός. ¶ Κηχὶ, ῥύπος. ¶ Κηχρᾶ, σκνίζει. ¶ Κῆχος, τόπος, καὶ πάκηχος παρὶ γῆς ἄλλοι κῆγχος. ¶ Κηώ. σώθεσις. ¶ Κηώδει θυώδει, τεθυμιαμένῳ ἀπὸ τοῦ καίεσθαι τὰ θυμιάματα, ἔνιοι δὲ θυώδης. ¶ Κηῶδες, τεθυμιαμένον, θυῶδες, εὔπνοον, φωτεινόν.

Κηῶεν, μέλαν καθαρόν. εὔοσμον. τεθυμιαμένον.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Κιανθίς, ἑταίρα. ¶ Κιάν. χαλᾶ. ¶ Κιάντωρ, κίναιδος. ¶ Κίασθαι, κεῖσθαι. ¶ Κίαρ, ἐκινεῖτο. ¶ Κίβαλος, λάκονες.

Κίββα, πήρα αἰτωλοί. ¶ Κιβδηλιᾶν, ὠχριᾶν.

Κιβδηλιῶντας, ὠχροὺς ὑπὸ τοῦ κιβδήλεως ἐνοχλουμένους: ἔστι δὲ κιβδηλὶς ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία, ἀφ' ἧς παμφύλιοι κίβδηλον, μοχθηρὸν φαῦλον, ψεῦμα. νόθον, ἀδόκιμον. ¶ Κίβδης, κακοῦργος πηλὸς χειροτέχνης. ¶ Κιβικία, κιβίνδα κατὰ νόμου.

Κίβισις, πήρα. κύπριοι. ¶ Κιβλεῦραι, στοχάσασθαι.

Κίβον, ἐννεὸν πάφιοι. ¶ Κιβώριον, αἰγύπτιον ὄνομα ἐπὶ ποτηρίου. ¶ Κιβωτὸς, λάρναξ ξυλίνη, ἢ σορός.

Κίγκασος, κυβευτικός τις βόλος.

Κιγκλίδες, θύραι ἃς ἡμεῖς καγγελωτὰς λέγομεν.

Κιγκλίζειν, κινεῖν, πειράζειν. ¶ Κίγκλος ὄρνεον πυκνῶς τὴν οὐρὰν κινοῦν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κιγκλίζειν ὃ ἐστι διασείεσθαι. τινὲς δὲ σεισοπυγίδα. ¶ Κιγκρᾶ, κιρνᾶ. ¶ Κιγκράμας, ὄρνεον. ¶ Κίγκρεται, κνίζεται ὀδύρεται. ¶ Κιγχάνειν, εἰσπράττειν λαμβάνειν. ¶ Κιγχάνω, τυγχάνω. ¶ Κιγχλίζει, σαλεύει μοχλεύει κινεῖ. ¶ Κιγχλὶς, ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγγελος. ¶ Κιγχλισμὸς, αἰσχρὸς γέλως μετὰ ἀταξίας. ¶ Κίδαλον, κρόμμυον. ¶ Κίδαρις, πῖλος βασιλικὸς, ὃν καὶ τιάραν, ἔνιοι δὲ κίταριν λέγουσι τοῦτο, ἢ στρόφιον, ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν, ἔστι δὲ ἐκ σμύρνης καὶ λαβύζου, ἡ δὲ λάβυζος, ἔστι πολυτιμοτέρα αὐτῆς τῆς σμύρνης. ὄζει ἥδιστον, καὶ θυμίαμά ἐστιν κάλλιστον παρὰ βασιλεῖ ἐκ τούτων ἡ κίδαρις πέπλασται, ἢ ἐκ τριχῶν ὕφασμα, ἢ σουδάριον περίθεμα κεφαλῆς, ἐγκόσμιον, καλὸν εἶδος καμαλαυκίου. τινὲς δὲ περικράνιον πίλινον. ¶ Κιδαφεύειν, πανουργεῖν, κιδάφη γὰρ, ἀλώπηξ. ἢ ἐσθίειν ἀπὸ τῶν κιδῶν.

Κιδάφιον, πανοῦργον. κιδάφην γὰρ τὴν ἀλώπεκα λέγουσιν, ἔνιοι δὲ παρὰ τὰ κίας φασὶ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν καὶ δηλοῦν τὸν διαβιβρώσκοντα.

Κίδαφος, δόλιος, καὶ ἡ ἀλώπηξ.

Κιδνᾶσθαι. σκεδάννυσθαι, σκορπίζεσθαι. ¶ Κιδνόν, ἐνθάδε πάφιοι. ¶ Κιδνοτέροις ἢ ἀκιδνοτέροις, ἀσθενεστέροις. ¶ Κίδναι, αἱ ἐγχέλεις πεφρυγμέναι κεκαί. ¶ Κίε, βάδιζε πορεύου. ¶ Κίειν, πορεύεσθαι. ¶ Κιέλλη, φέγγος. αὐγή. φῶς. πάχνη. ὁμίχλη. ¶ Κίεν, ἐπορεύετο πορευόμενος.

Κιεῖν, ἐπιτέλεσιν. ¶ Κίες, θηρία. στροφάδες.

Κίθαρις, κιθάρα κιθάρισμα. ¶ Κιθαριστήριοι, αὐλητής. ¶ Κιθαρὸς, στῆθος πλευρὰ καὶ ἰχθῦς.

Κίθον, πῶμα πίθου. ¶ Κιθωνία, ἐπίθετον ἀρτέμιδος. ¶ Κικαῖος, ἴσον ἐλλύχνιον τὸ τῶν καρπασίων λέπος. ¶ Κικαμία, ἐστὶ λαχάνῳ καυλίδι ὅμοιόν τι. ¶ Κίκη, φυτόν. ¶ Κίκελος, ζοφός. ¶ Κίκιμον, ἐπὶ κορώνης τὸ κόπριον. ¶ Κίκιβος, ὁ χερσαῖος κροκόδειλος. ¶ Κίβεῤῥοι, ὠχροὶ μακεδόνες.

Κικίννης, δῆμος ἐπὶ ἀκαμαντίδος φυλῆς. ¶ Κικίννα, τειχόπλαστος. ¶ Κικιρδὶς, σκιά. ¶ Κίκιρρος ἀλεκτρυών. ¶ Κικκάβινον, ἐλάχιστον οὐδέν.

Κίκκα, ἀλεκτορίς. ¶ Κίκκασος, ὁ ἐκ τῶν πραμνείων ἱερὸς ῥέων καὶ βόλου ὄνομα. ¶ Κίκκη, συνουσία, ἢ ἀπὸ τοῦ αἰδοίων δυσοσμία. ¶ Κικκιδῶσαι, μινθῶσαι. ¶ Κικκιλονδίς. παιδὸς ἀφόδευμα.

Κικκὸς, ἀλεκτρυὼν κλέπτης διαχώρησις. ¶ Κίκλην τὴν ἄρκτον τὸ ἄστρον φρύγες. ¶ Κικλίσκει. καλεῖ.

Κικλησμὸς, γέλως. ¶ Κίκονες, γένος θρακῶν.

Κικνία, μικρὰ φιαλία. ¶ Κίκνοψ, θηρίον.

Κικοβαυλιτίδες, κοχλίου τι γένος μέλαν, καὶ τὰ ἐκ στέατος σκωλήκια. ¶ Κίκκος, ὁ νέος τέττιξ.

Κικειβοντίς. ἀνθράχνη. ¶ Κικυμῶτις, γλαύξ.

Κίκομος. λαμπτὴρ, ἢ γλαυκὸς ὁμοίως καὶ κίκυβος.

Κικυμώττειν, δυσβλέπειν. ¶ Κικινεῖς, δῆμος ἐπὶ ἀκαμαντίδος φυλῆς. ¶ Κίκυς, δύναμις.

Κίκων, ὁ κίκων ἀμαθέστερος ἦν αὐλῶν αἴσωπον προσθεὶς ζῶον. ¶ Κικλάει, καλεῖ. ¶ Κιλάειος, ὁ ἥλιος.

Κιλίας, στρουθὸς ἄρσην. ¶ Κίλικες, οἱ ὑποπλάκιοι θήβας οἰκοῦντες. ἢ δημόται. ¶ Κιλικίζεσθαι, κακοηθίζεσθαι. ¶ Κιλίκειοι, ἀθροὶ ῥυπαροὶ μεγάλοι. ¶ Κιλίκειοι, λόγοι, οὗτοι ἀναφέρονται εἰς κύρβασιν, ἢ κυάρβασιν, ἢ τράγοι δασεῖς καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα κιλίκια. ¶ Κιλίκιος, ὄλεθρος πονηρὸς, πονηροὶ γὰρ οἱ κίλικες. ¶ Κιλικίους, πικρὰς τιμωρίας. ¶ Κίλικι. λιμῷ ὀλέθρῳ, ἔλεγον γὰρ κιλίκιον ὄλεθρον. ¶ Κίλλιξ βοῦς, ὁ ἓν κέρας ἔχων ἀπεστραμμένον. ¶ Κίλλα πόλις ἔνθα ἱερὸν ἀπόλλωνος. ¶ Κίλλαι, ἀστράγαλοι ἢ ὄνοι.

Κιλλακτὴρ. ὀνηλάτης, κωπεύς. ¶ Κιλλαμαρίζειν, καλλώπειν. ¶ Κίλλα, εἶδος λαχάνου, ἢ ἀκάνθαι τοῦ ἐχίνου. ἢ πηγὴ ἢ κρήνη, ἢ ὄρος τοῦ ἀττικοῦ. χωρίον δασύ, ὅπερ διαφόρως προσαγορεύουσιν, οἱ μὲν, κάλλιον, οἱ δὲ, κυλίαν, ἄλλοι κυλυπέδραν.

Κιλλικάντης, ῥαπίζων βάσεις καὶ ὑποθήματα ἢ τρισκελεῖς ῥάπτειν. ¶ Κιλλικύριοι, οἱ ἐπεισελθόντες γεωμόροι. δοῦλοι δὲ ἦσαν οὗτοι καὶ τοὺς κυρίους ἐξέβαλον.

Κιλλικὼν, προδότης οὕτως ἐπονομάζετο, ἀχαιὸς μὲν τοὔνομα, κιλλίκων δὲ ἐπικαλούμενος ὃς μίλητον προέδωκε τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς.

Κίλλιξ, ἀμνὸς ἢ βοῦς, τὸ ἓν κέρας ἔχων διεστραμμένον.

Κιλλὸν, εἶδος τεχνίματος φαιοῦ. ¶ Κιλλὸς, ὄνος ἢ τέττιξ πρωτινὸς ὑπὸ κυπρίων. ¶ Κίλλουρος, σεισοπυγίς. ¶ Κίμαι, χυλὸς πίσσινος. ¶ Κιμαιὸς, χυλὸς μοραίας. ¶ Κιμβάζει, στρατεύεται.

Κίμβαζε, στράτευε, κίμβαξ γὰρ ἡ ἀσπίς. ¶ Κιμβερικὸν, χιτωνίσκου εἶδος πολυτελοῦς, ὁ λέγεται στατής.

Κιμβεύει, ὁδοιπορεῖ. ¶ Κιμβικία, πανουργία ἐνασμός. ¶ Κίμβιξ, σκνιφία μικρολογία.

Κίμβρος, νοῦς φρύγες. ¶ Κιμμερὶς, θεὰ ἡ μήτηρ

ἐπιμελήσομαι, θεραπεύσω. ¶ Κηδέων, αἰνιῶν.

Κ ήδιστοι, φίλτατοι, φροντιστικώτατοι, ἀναγκαιότατοι.

Κ ήδομαι, φροντίζω, οἰκτείρω, λυποῦμαι, ἀνιῶμαι. ὀργίζομαι. ¶ Κῆδος. κηδεία, πένθος. λύπη. φθορά, συγγένεια. νοσηλεία. θεραπεία. φροντίς. ¶ Κηδῶν, ἀνιῶν κακοποιῶν. ¶ Κῆδα, τάφος. ¶ Κήθεια, κηθάρια τὰ ὀξύβαφα ἐν οἷς τοὺς κύβους ἔβαλλον.

Κ ηθεῖν, βοηθεῖν, συντρέχειν. ¶ Κηθίδας, διθυράμβων.

Κ ηθῶον, συνεπορεύοντο. ¶ Κηθοί, βοηθοί.

Κ ηΐα, καθάρματα. ¶ Κηκαδεῖ, λοιδορεῖ χλευάζει.

Κ ήκρανον, ἐκεκράγεισαν. ¶ Κηκάς. κακὸς, τιμωρός. κακολόγος. δύσφημος. ¶ Κήκες, λάροι.

Κ ηκίει, πιδᾷ, πιδύει. ¶ Κηκίειν, ἀναφέρεσθαι καὶ διϊδροῦν. ¶ Κόκιεν. ἀνέφερεν ἀνεπίδα.

Κ ηκίς. ἀτμίς. σύμμα, ἢ ὁ καρπὸς τῆς δρυός. κῶοι δὲ καὶ τοὺς ἀκάρπους στάχυας καὶ στειρωτικούς.

Κ ῆλα, βέλη, θεῖα σημεῖα, ξύλα, ὅθεν καὶ καλόπους, καὶ κηλώνειον καὶ ἱδρὰ ἀγάλματα καὶ πυρετός.

Κ ηλάδες, αἶγες αἱ ἐν τῷ μετώπῳ σημεῖον ἔχουσαι τυλοειδές. ¶ Κηλαίνειν, θέλγειν. νοσεῖν.

Κ ηλὰς, νεφέλη ἄνυδρος καὶ χειμερινὴ ἡμέρα καὶ αἴξ, ἥτις κατὰ τὸ μέτωπον σημεῖον ἔχει τυλοειδές.

Κ ηλάστραι, σκαφίδες, ἀγγεῖα ποιμενικὰ ἢ δένδρα.

Κ ήλει, πραΰνει, θέλγει, πείθει, καταμαραίνει.

Κ ηλάδησαν, ἤχησαν, ἐβόησαν. ¶ Κηλέῳ, καυστικῷ, θερμῷ λαμπρῷ. ¶ Κηλείω, ὁμοίως.

Κ ήληθρα, φίλτρα, παραμύθια. ¶ Κηληθμῷ, θέλγω, τέρπω, τέρψις, χαρά. ¶ Κηλῖνε, μέλαινα.

Κ ηλήτειρα, ἡσυχάστρια. ¶ Κηλοτηρίοις, τὰς ψυχὰς θεραπευούσας. ¶ Κήλησις, ὁ δι' ᾠδῆς ἡδονή.

Κ ηλῖδες, μολυσμοί. ¶ Κηλίς. ἕλκος οὐλή. ὄνειδος ῥύπος, καὶ εἶδος αἰσχρὸν ἐν ἱματίῳ. κηλὸν, ξηρόν.

Κ ηλοῖ, εὔχεται θεῷ. ¶ Κηλούμενος, ἐν ἱματίῳ περιπόμενος. ¶ Κηλοῦν, εὔχεσθαι.

Κ ήλυσμα, ἀχρεῖον, ἀσθενές. ¶ Κηλώνια, ἀντλητήρια ξύλινα. ¶ Κηλώνειον, ξύλον μὲν ᾧ ἕλκεται τὸ ὕδωρ.

Κ ήλων, ὁ ἐν τῇ νηῒ λεγόμενος, καὶ ὀχευτὴς ἵππος καὶ ἄμπλημα. ¶ Κήμιψ, φλὲψ γνῶδες ἐν μέτροις.

Κ ημός. πλέκτον ἀγγεῖον, ἐν ᾧ λαμβάνουσι τὰς ψήφους. ἔστι δὲ ὅμοιον ἠθμῷ καὶ ἐν αὐτῷ τὸ δέλεαρ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐπιτιθέμενον τῇ τῶν δικαστῶν ὑδρίᾳ πεπλεγμένον σῶμα παρόμοιον χώνῃ. καὶ ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις εἰς ὃν αἱ κριθαὶ βάλλονται. τὸ γυναικεῖον προκόσμημα καὶ εἶδος χαλινοῦ.

Κ ημοστόμης, τοῦ χαλινοῦ ἐμφορής.

Κ ήμωσις, φίμωσις. ¶ Κήνεον, καθαρόν.

Κ ηνσήτωρ, ὁ τὴν γῆν μετρῶν. ¶ Κηνουεῖ, ἐκεῖ.

Κ ηνσός, βοτάνη τίς. τὸ δὲ τέλος κινσὸς διὰ τοῦ ι.

Κ ήνυσμα, τὸ κενὸν τοῦ σώματος, οἷον σκιά, καὶ εἴδωλον, φάντασμα. ἀσθενὲς καὶ ἀχρεῖον. ¶ Κηνυσσόμενον, εἴδωλον γενόμενον. ¶ Κηνύει, καλεῖ. ¶ Κηνῶ, ἐκεῖ.

Κ ῆξ, ὁ λάρος κατὰ Ἀπίωνα. λέγεται δὲ καὶ καύηξ. τινὲς καὶ ἐφυΐαν ἀποδιδόασιν, οἱ δὲ κέπφον. οἱ δὲ, διαφέροντα ἀλλήλων. ¶ Κήπιδες, σκέλος παροιμιῶδες ὂν τὸ περδίκος σκέλος. ¶ Κηπίωνος. κήπων, κηδόμενος. ¶ Κηποκόμος, κηπουρός.

Κ ῆπος, παράλλοσος ἢ εἶδος κουρᾶς παρὰ πέρσαις, ἣν οἱ θρυπτόμενοι ἐκείροντο ὡς ἐπὶ πᾶν ἐν μέσῳ μαχαίρᾳ. καὶ τὸ ἐφήβαιον τῶν γυναικῶν, καὶ ζῶον ὅμοιον πιθήκῳ.

Κ ῆρ, περισπώμενον καὶ οὐδέτερος λεγόμενον, ἡ ψυχή. ὀξυτονούμενον δὲ τὸ θηλυκῶς ἐκφερόμενον, ἡ θανατηφόρος μοῖρα ἢ θάνατος. ¶ Κῆρα, ψυχὴν, θάνατον.

Κ ηραίνει, φθείρει. μεριμνᾷ. φροντίζει. δυσθανατεῖ.

Κ ηραίνοντα, βλάπτοντα. ¶ Κηραίνειν, βλάπτειν.

Κ ὴρ ἀπηνιάσσομ, παραφρονῶν. ¶ Κῆρας, ἀκαθαρσίας μολύσματα, βλάβας. ¶ Κήραφις, κάραβος.

Κ ῆρες, ψυχαί. συμφοραί, μοῖραι θανατηφόροι.

Κ ηρέσιν, ὄλεθρον νοσητικόν. ¶ Κηρεσιφορήτοις, τοῖς ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης μετενηνεγμένοις ἢ ἀπενηνεγμένοις, ἐνθένδε ὑπὸ τῶν μοιρῶν.

Κ ηρὶ, εἱμαρμένῃ. ¶ Κηρὶ, ψυχῇ. ¶ Κηρίαις, ἐπιθανάτια ἐντετυλιγμένα. ¶ Κηρίναι, μάστιγες γίνονται πρὸς κηρίναις, ὥσπερ οἱ λεγόμενοι κηρίονες.

Κ ηρίνθος, ἡ λεγομένη ἐριθάκη. ἔστι δὲ τροφὴ ἣν παρατίθενται ἑαυταῖς αἱ μέλισσαι. καὶ πόλις εὐβοίας ἢ ἕλκος ποιόν. ¶ Κηρίον, τὸ τῶν μελισσῶν καὶ εἶδος πλακοῦντος. ¶ Κηριοῦσθαι, ἐκπλήττεσθαι.

Κ ηρίφατοι, ὅσοι νόσῳ τεθνήκασιν. ¶ Κηρίῳ βύσασα, εἰς τὸ στόμα τῶν παίδων ἐπιθεῖσα κηρίον ὑπὲρ τοῦ μὴ βοᾶν ὁπότε ὑποβάλλοιεν. ¶ Κηρεσωθῆναι, ὑπὸ σκοτοδίνου ληφθῆναι. ¶ Κηρίωμα, ὁμίλημα. ἔστι γὰρ τὸ κηρίον ᾧ περιστικάζει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν [illegible].

Κ ηρόθι, ἐκ ψυχῆς. ¶ Κηρὸν, λεπτόν. νοσηρόν.

Κ ηροπαίζουσα. βαστάζουσα.

Κ ηροταίων, παλαιῶν. ¶ Κηρουεῖ, ἐκεῖ κρατοῦν.

Κ ηρυχίδαι, γένος ἐν μιλήτῳ ἀπὸ κηρούχου.

Κ ηρόθεν, ἐκ τῆς ψυχῆς. ¶ Κήρτεα, τὰ κέρδη.

Κ ήρυκες, οἱ ἄγγελοι, οἱ διάκονοι οἱ τὰς ὑπηρετικὰς ἐπιτελοῦντες πράξεις, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ γένος ἰθαγενὲς ἀπὸ κήρυκος τοῦ ἑρμοῦ φανίας, τὸ τοὺς ἱερευάζοντας τοὺς ἑρμοῦ κήρυκας λέγεσθαι. ¶ Κηρυκίνη, ἡ καταρωμένη. ¶ Κηρύκιον, σκῆπτρον, ἐφ' ᾧ ἀναβὰς κορύσσει. ¶ Κόρυσμα, ἀχρεῖον ἀσθενές.

Κ ηρύκιον, ὄρος τῆς ἐφέσου, ἐφ' οὗ μυθεύουσι τὸν ἑρμῆν κηρῦξαι τὰς γονὰς ἀρτέμιδος. ¶ Κήρυλος, ἄρσην ὄρνις συνουσιαστικός, τινὲς δὲ ἀλκυόνα. ¶ Κῆρυξ, ἄγγελος. διάκονος πρεσβευτής. ¶ Κόρυξας, ἀντὶ τοῦ ἐκκόρυξας. ¶ Κηστὸν, εὔοσμον. ¶ Κότα, καλαμίνθη. ¶ Κότει, ναίει, ἐρημίᾳ στερήσει.

Κ ητῶν, θυννῶν φορά. ¶ Κήτειοι γένος μυσιῶν, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ κήτεος ἢ μεγάλοι.

Κ ητήνη. πλοῖον μέγα ὡς κῆτος. ¶ Κήτιον, μέγαν καὶ ᾧ τὰς ψήφους διωθοῦσιν. ἐν τοῖς κλοπαείοις, καὶ ἔμετρεσον ἀπὸ λαχάνου ἀγρίου, ὅπερ ἀντὶ πυρῶν καθίεσαν εἰς τὸ στόμα ὡς κρατῖνος ἐν ὥραις σημαίνει. καὶ ἄνυσμα, καὶ τὸ νεαρὸν κρόμμυον. ἔνιοι, μέλος τι. οἱ δὲ, τὰ ὀψαρτυτικὰ συνθέντες, διὰ τοῦ γ φασὶ γήτιον.

Κ ῆτος, θαλάσσιος ἰχθὺς παμμεγέθης, δηλοῖ δὲ καὶ ἀπειρίαν. ¶ Κητώεσσα, ὑγρά, κοίλη. μεγάλη, ὕνδρος, καλαμινθώδης. οἱ δὲ ὅτι ἐκεῖ ἡ θάλασσα συνεχῶς κήτη ἐκβάλλει. ¶ Κηφὴν, μέγας ἄκεντρος ἀργὸς μὴ γεννῶσα. ¶ Κηφῆνας, τοὺς ἀρρένας τῶν

νεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑψαυχενούντων ταύρων.
Κέρσαι, κόψαι, ἢ σχίσαι ξύλα. ¶Κέρσα, ἀπανὸν νόμισμα. ¶Κέρσαι, κόψαι, τεμεῖν, κεῖραι, γαμῆσαι καὶ δραστεῖα. ¶Κέρσεσις, γάμος. ¶Κέρτα, πόλις ὑπὸ ἀρμενίων. ¶Κερτομεῖ, χλευάζει, γελᾷ, ὑβρίζει. ¶Κερτομίας, ἐρεθιστικός. ¶Κερτομία, παίγνια προβασκάνια ἐρεθισμοί. παραλογισμοί. ψεῦσται καὶ γελαστά. ¶Κερύχη, εἶδος πλακοῦντος:
Κερχάλεον, σκληρὸν ξηρὸν διψαλέον.
Κέρχανα, ὁ κερχάνεα, ὀστᾶ καὶ ῥίζαι ὀδόντων.
Κερχνεῖ, τραχύνει. ¶Κέρχνη, ἡ ἐκ τῆς μελαίνης ἔψημα. ἢ τὰ ὦτα τῶν ἰχθύων καὶ ὀρνέου εἶδος, καὶ ἡ μελίχρους. ¶Κερχνώμασι, τραχύσμασι κυκλώμασι γαλισμοῖς. καλοῦσι δὲ τὸ ὂν περὶ τὰς ἴτυς τῆς ἀσπίδος κόσμον, καὶ ποτήριον ἐπίχειλον. λέγονται δὲ καὶ νικακίδες. ¶Κερχνωτά, τετορνευμένα. ἀπὸ τῶν χειλέων τῶν ποτηρίων ὡς τῶν κερχνωτὰ δὴ ποικίλα. τραχεῖα πολύπασα. ¶Κερῶ, κεράσω. τελειῶ.
Κερωνία, δένδρον ἢ συκῆ αἰγυπτία. ¶Κέρως, κέρατος. ¶Κερῶνται, κείνονται. ¶Κέσκετο, ἔκειρ. ¶Κεσκίον, στυππίον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λινοῦ.
Κέσκος, πόλις κέσκον οὐκ ἔχουσα. καὶ ποταμὸς κιλικίας, ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε πίνεις κέσκον οὐκ ἔχουσα. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν νοῦν μὴ ἐχόντων. καὶ σκυβελίτας οἶνος, ἀπὸ σκυβέλων τόπου παμφυλίας.
Κέστρ, νεανίας ἀργεῖοι. ¶Κεστὸν ἱμάντα. τὸν ποικίλον ἱμάντα. ἢ χιτῶνα ποικίλον. ὁ τὸν τῆς ἀφροδίτης ἱμάντα, καὶ ὁ διακεκεντημένος χιτών. ¶Κέστρα, ἀμυντήριον, ὅπλον, σφῦρα, καὶ εἶδος ἰχθύος.
Κεστρεύειν, κεχηνέναι πεινῶντα. ¶Κεστρεῖς, τοὺς κεχηνότας καὶ πεινῶντας, κεστρεῖς λέγουσιν, ἢ τοὺς ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον ἢ προσηγόρευον, τὸ γὰρ ζῷον αὐτὸ λαίμαργόν τέ ἐστι καὶ ἄπληστον. ¶Κεστρίαι, σιδηραῖ.
Κεστρινικοὶ βόες, οἱ ἐν χαονίᾳ. ἡ γὰρ χαονία πρότερον κεστρίνη προσηγορεύετο. ἔστι δὲ μοῖρα τῆς ἠπείρου διαφόρους ἔχουσα βοῦς. ¶Κέστρος, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν σπερμάτων, καὶ ἀκόντισμα. καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης. ¶Κέστρωσις, βαφικὴ μιμουμένη.
Κεστρωτόν, ξύλον βαρὺ ἔχον τὸ κέντρον. οὐκ ἔχει δὲ σίδηρον οὐδὲ ἀκμήν. εἰώθασι δὲ οἱ βοτῆρες πυροῦν τὰ ἄκρα τῶν αὐτῶν ξύλων ἕνεκα τοῦ πεπυρῶσθαι περίκαυστον. ¶Κεῦθε. κρύπτε. ¶Κεύθεα, κοῖλα κρύφια. ¶Κευθμός, κατάδυσις πυθμὴν θησαυρός, κοῖλον ἢ κοίλας. ¶Κευθμῶνες, καταδύσεις. ἀπὸ τοῦ κεύθειν ὅ ἐστι κρύπτειν, κρύφιοι τόποι.
Κέφαλα, κεφάλαιον ὁ κόσμος τῶν νέων, ἢ κεφαλὴ ἢ συναρίθμησις ἢ ζότημα ἄκρον.
Κεφαλαιώσον, συντόμως συνάγαγε. ¶Κεφαλίδα, γένος ἀθήνησιν. ¶Κεφαλή, τὸ συνήθες. καὶ ὄνομα σῶμα ψυχὴ ὕψος. ¶Κεφαλῖνος, ἰχθῦς ποιός. ¶Κεφαλῶται. οἱ γωνιαῖοι λίθοι.
Κεφαλῆνες, ἔθνος περὶ τὴν ἰθάκην. ¶Κέφαλοι, τῶν κεστρέων τινὲς οὕτω καλοῦνται. ¶Κέφαλον, μέρος ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ κόσμος, ἢ τὰ ἐρείσματα.
Κεφωθείς, καταγελασθείς. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀλέγει δίκην αὐτοῦ τοὺς συμπαιζομένων.

Κέχανδε, χωρεῖ διὰ πλῆθος ψοφεῖ. ¶Κεχανδότα, χωροῦντα. ¶Κεχάνια, σῦκα, τὰ αὐτόματα κεχηνότα.
Κεχαραγμένος, ὠργισμένος. ¶Κεχάραντο. ἐχάρησαν ἢ ἐχώρησαν. ¶Κεχάρημαι, χαίρω ὁ χωρῶ.
Κεχαρηότα θυμῷ, χαίροντα τῇ ψυχῇ. ¶Κεχαροίατο, χαίροιεν ἡσθεῖεν. ¶Κεχαρισμένα, ἄρεστα, προσφιλῆ. ¶Κεχαρισμένος, ἄρεστος, προσφιλέστερος, μετὰ χαρᾶς πάντα ποιῶν. ¶Κεχαροίατο, χαρεῖεν.
Κεχειροτόνηται, προβέβληται. ¶Κεχειρωμένοι, ἡττημένοι, κεκρατημένοι. ¶Κεχήλωμαι πόδας διδύμαι, συνέρραμμαι τοὺς πόδας, χηλεύειν γὰρ τὸ ῥάπτειν, τὸ χίλινον τὸ πλεκτόν, ὁ ἀνακρέων ἐν χήλωμα, τὸ σπαρτίον σοφοκλῆς πανδώρᾳ ἢ σφυροκόπῳ.
Κέχηνεν. ἔχασκε τὸ στόμα ἤνοιγε προσδοκίᾳ ῥέμβεται.
Κεχηνότας, χαύνους χαίνοντας ἐννεούς.
Κεχιλιῶσθαι, χίλια ἐζημιῶσθαι.
Κεχλιδότα, αὐχοῦντα. ¶Κεχλαδᾶν, χάσκειν.
Κεχλάδουσι, χάσκουσι. ¶Κεχληδέναι, ψοφεῖν, προσλαλεῖν. ¶Κεχλίασμα, τεθέρμασμα.
Κέχλοιδεν. διέλκετο. ¶Κεχλοιδασμένοις, διελκυσμένοις. ¶Κεχμάζει, αὐθίζει. αὐθεῖ, ἵσταται.
Κεχολωμένον. πικρὸν ὠργισμένον.
Κεχολώσεται, ὀργισθήσεται. ¶Κεχραμαί, εἶδος πορνείας. ¶Κεχραμένη, ἐρρωσμένη παρακεκραμένη, πικραινομένη. ¶Κεχρηματίσθαι, πεφρύχθαι αἰσχύλος. ¶Κεχρημένος, ἐνδεὴς ὢν χρήζων ὁ τιμηθείς. ¶Κεχρησμῳδημένα, μεμαντευμένα προφητευθέντα, λεχθέντα μετὰ θείας ἀποφάσεως.
Κέχρικεν, ἐγκέχρικεν, ἐκονίασεν, ἢ ἐγκεκέντρικεν.
Κεχρῖσθαι, πεπλῆχθαι. ¶Κεχρισμένα, ἠλειμμένα.
Κεχρυσωμένος, τετιμημένος. ¶Κέω, σκέψει. λάκωνες. ¶Κεώδης, καθαρός. ¶Κεῶσιν, ὄζον θυώδης.
Κέων. κοιμησόμενος. ¶Κεωρεῖν. παχοτιᾶν.
Κέωσκρ. κόρατο.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Κηδάζει, καθαίρει. κηδαλίζει. ¶Κηδαίνει, μεριμνᾷ. ¶Κήδαλον, αἰδοῖον. κέρας σκάλαθρον. ¶Κήδα, λῦπαι. ¶Κῆδεν, ὀνία· ἔβλαπτεν. ¶Κηδέρ. πένθος. ¶Κήδεα, μέριμναι. λῦπαι. αἰτίαι χαλεπαί. ¶Κῆδε δέ. ἐλύπει δέ. ¶Κηδεῖ. λυπεῖ. ¶Κηδεία, οἰκειότης.
Κηδεῖν, κακοπαθεῖν ἀνιᾶν λυπεῖν. ¶Κηδείαν, ταφήν.
Κήδειος, προσήκων φροντιστέος. ¶Κηδείοις τοῖς προγόνοις ἢ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκείοις ἢ συγγενέσι.
Κηδεμόνες, φροντισταὶ ἐπίτροποι καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι ἢ συγγενεῖς. ¶Κηδεμόνες, φροντισταὶ ἐπίτροποι καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι. ¶Κήδεος, κηδεύσιμος, ὑπὸ κηδεμονίαν πίπτων. ἢ φροντίδος ἄξιος.
Κήδεσθαι, φροντίζειν λυπεῖσθαι.
Κηδεσταί, πενθεροὶ οἱ τῆς κόρης γονεῖς καὶ οἱ τῶν γαμούντων οἰκεῖοι ἐκδιδόντες καὶ συγγενεῖς καταχρηστικῶς.
Κήδεται. φροντίζει ἐπιμελεῖται βοηθεῖ. ¶Κηδεύειν, φροντίζειν, ἐνταφιάζειν, ἐπιμελεῖσθαι βοηθεῖν.
Κηδεύοντα, ἐπισαροῦντα. κηδόμενον. ¶Κηδεύσομαι,

Κεραϊλέα τὴν κόμην καλλωπιζομένην. ¶ Κεραϊέλοντα, οἷς κέρατα ἔλαιον ἄγειν. ¶ Κεραΐεσιν ἄλλω συμφοραῖς. ¶ Κέραιε, κεράννυε, κέρασον.

Κεραιοῦχον, δικαιοδότην, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις κεραιούχων. ¶ Κέραιε, κέρασον. ¶ Κέραις, κορώνη.

Κεραιός, σταυρός. ¶ Κεράμβηλον, κόπου προβασκάνιον, καὶ θηρίδιόν τι ὃ περὶ τὰς συκὰς διατριβόμενον ἀποδιώκει τῇ φωνῇ τοὺς κνῖπας. ἔνιοι τοὺς κανθάρους ὡς κέρατα ἔχοντας τὸν κέραμβον.

Κεράμβυξ, ζῶον κανθάρῳ ὅμοιον. ¶ Κεραμεία, ὁ παντοδαπὸς κέραμος. ¶ Κεραμεῖα, ἔνθα τὰ ὀστράκινα σκεύη πιπράσκεται. ¶ Κεραμεικαί, πλατεῖαι πληγαί. ἀγὼν δὲ Ἀθήνησιν ἐπιτελοῦσιν ἐν τῷ κεραμεικῷ, ἐν ᾧ τύπτουσι πλατείαις χερσὶ τοὺς μὴ τρέχοντας καὶ τοὺς ἄλλοις ἀγωνιστὰς γέλωτα χλεύην.

Κεραμεοῦν, ὀστράκινον. ¶ Κεραμεύς, ὁ λυκοῦργος.

Κεραμεική, μάστιξ, τὸν ὀστρακισμὸν λέγουσι. μάστιγα μὲν διὰ τὸ βασανίζειν τοὺς ὀστρακιζομένους καὶ κολάζειν, κεραμεικὸν δὲ διὰ τὸ ἐκ κεράμου τὰ ὄστρακα εἶναι.

Κεραμεικός, τόπος Ἀθήνησιν ἔνθα αἱ πόρναι προεστήκεισαν, εἰσὶ δὲ δύο κεραμεικοὶ ὁ μὲν ἔξω τείχους, ὁ δὲ ἐντός. ¶ Κεραμίτας, δημοσίους.

Κεραμείνῳ, ἐπιτελεῖ ὁ ἀπὸ κεράμου. ¶ Κεράμιον. τὸ τοῦ οἴνου ἢ ὕδατος σταμνίον. ¶ Κέραμος, πίθος καὶ πᾶν ὄστρακον. καὶ δεσμωτήριον καὶ ὁ χύτρωμα καὶ πόλις καρίας. ὅθεν δὲ ὕδωρ χρώματος. ¶ Κερανίξαι, κολυμβῆσαι, κυβιστῆσαι. ¶ Κεράννυε, κέρασον.

Κεραννῦντος. κιρνῶντος. ¶ Κεραόν. τέλειον ὃ κέρατα ἔχοντα. ¶ Κεραοξόος, κερατοποιός.

Κεραός, ἔλαφος ὁ εὐκέρως. ¶ Κέραξ, θρὶξ τόξον καὶ αἰδοῖον. ¶ Κέρας, κεφαλή. θρίξ, σάλπιγξ. δύναμις. ὃ πολέμου μέρος καὶ ὁ ἐξοχή. ¶ Κεράσαι, μῖξαι, ἑνῶσαι, συνάψαι. ¶ Κερασβόλα, ἄκαρπα τὰ ἑψητὰ ὄσπρια, οἱ περὶ τὰ κέρατα τῶν βοῶν δεσμοί, καὶ οἱ ἐν ταῖς ἀρχαίαις λύραις κόλλαβοι.

Κέρας, ὄρθιον ἢ νευρὰ ἐπειπεῖν ἐν ἀνάγκῃ. ¶ Κέρασος. δένδρον ὃ φύεται ἐστραμμένοις, χοινίον δὲ ποιεῖ ὁ φλοιὸς αὐτοῦ. μεθ' οὗ αὐτὶ νεύρων δεσμεύουσιν.

Κεραστίας, ὁ κύπρος ποτέ. ¶ Κερατοφόρος, κερατοφόρος. ¶ Κεράχειλοι, οἱ ἐπικαμπῆ ἔχοντες τὰ χείλη. ¶ Κέρατα, ἐπὶ φάλαγγος τὰ ἄκρα ἢ μετώπου μέρος, καὶ ὁ τῶν κεράτων χρῆσις. ¶ Κερατεστεῖς, οἱ τοὺς ταύρους ἕλκοντες ἀπὸ τῶν κεράτων, καλοῦνται δὲ καὶ κερατελκεῖς. ¶ Κερατουργός, ὁ τοὺς κιθάρους κερατοποιός. ¶ Κέρατος φυτὸν ὃ πρὸς τὰ τόξα ἐχρῶντο. ¶ Κερατωνία, συκῆ αἰγύπτου: κεραβλοΐα, τὸ λαγωβόλον. ¶ Κεραυνίας, ὁ κεκεραυνωμένος. ¶ Κεραύνιος, ἐμβρόντητος καὶ Ζεὺς ἐν σελευκίᾳ, καὶ ἱμάτιον ποιόν. ¶ Κεραυνός. ψόφος. κτύπος, βροντή. ἀρρωστία καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἀμυντήριον καὶ καῦστρα. ¶ Κέραφος, χλευασμός. κακολογία. ¶ Κερβαλά, ἀσθενῆ μεγάλα.

Κερβέρειοι; ἀσθενεῖς, φασὶ δὲ καὶ τοὺς κιμμερίους κερβερίους, καὶ τὴν πόλιν, οἱ μὲν, κερβερίαν καλοῦσιν, οἱ δὲ κιμμερίην, ἄλλοι δὲ κίμμερ, ἔστι δὲ τόπος ἐν ᾅδου κέρβερος τρικάρηνος. ¶ Κερβοροκίνδυνος, πέρτος

ὀχρός. καὶ κύων μέγας ᾅδου. ¶ Κερβολοῦσι, λοιδοροῦσι, βλασφημοῦσι, ἀπειλοῦσι.

Κερδαίνει, πειράζει. ¶ Κερδαῖος, ὁ Ἑρμῆς κέρδει τοῖς πωλοῦσι καθόσον ἐκβέβρασται. ¶ Κερδαλέος, πανοῦργος ἐπικερδής. συνετός. ¶ Κερδαλέον, δόλιον, πανοῦργον. ὃ κέρδη πολλὰ ποιοῦντα καὶ ὠφελείας ὁ ποικίλον.

Κερδαλεώτερον. ἐπικερδέστερον.

Κερδαλεόφρων, ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρονῶν διὰ δόλου. κερδῷος φρόνημα ἔχων τουτέστιν ἀλώπηκος, ὅθεν ὁ δόλιος. ¶ Κερδαλῆ, ἀλώπηξ. ¶ Κερδία, πανουργία. ¶ Κέρδεσι, πανουργίαις. ¶ Κερδείαν, ἀλωπεκίαν. ¶ Κέρδιον, συμφορώτερον, ὠφελιμώτερον. ¶ Κέρδιστος, συνετώτατος, φρόνιμος, πανουργότατος. ¶ Κερδιπέ. ὄσπρια. ¶ Κέρδος, σύνεσις τέχνασμα, ὠφέλεια. ¶ Κερδοσύνη, σοφία, τέχνη σύνεσις. πανουργία. ¶ Κερδὼ κερδίστη ἀλώπηξ. ¶ Κερέα, ἀρχὸ γράμματα.

Κεραΐζει, πορθεῖ. ¶ Κερεῖ. ξυρεῖ. ¶ Κερεῖς, θυείσαις.

Κερητίζει, βασανίζει. ¶ Κέρκα, ἀκρίς.

Κερδάλια, ἐπιτήδεια εὐτελῆ. ¶ Κερκάς, κρέξ, τὸ ὄρνεον. ¶ Κέρκαξ, ἱέραξ. ¶ Κέρκαφα, ἐγγύη.

Κερκέτης. τὸ μικρὸν πηδάλιον ἀπὸ τῶν εὑρόντων.

Κερκέται, ἔθνος ἰνδικόν. ¶ Κερκίδας, δονακίνας, ἐπεὶ ταῖς αὐληταῖς ἐχρῶντο εἰς κερκίδας.

Κερκιθαλίς, ἐρωδιός. ¶ Κερκίς, ὁ ἐπὶ πίτυος κορυφὴ ἢ αἰγείρου καὶ εἶδος ὄρνιθος. ¶ Κέρκνος, ἱέραξ ἢ ἀλεκτρυών. ¶ Κέρκος, θηρίδιον τὰς ἀμπέλους βλάπτον. ἡ οὐρὰ ἢ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον, ὁ ἀλεκτρυών, ὁ ἀρουραῖος μῦς. ¶ Κερκοῦρος. εἶδος πλοίου ἢ ἰχθύς.

Κέρκοψ, παιγνιώδης ὁ εἶδος θηρίου μεγάλην οὐρὰν ἔχοντος. ¶ Κέρκος δὲ πολὺ αὐτὸ καὶ ἀκέλαδος καὶ ἀθύρωνος, ἔχον δὲ αὐτῷ μᾶλλον ὁ ἐν κοσ πρύτανις.

Κέρκυρα, νῆσος. ¶ Κερκυραία, μάστιξ, περιττόν τινα τὸν κατασκευὴν εἶχον αἱ κερκυραῖαι μάστιγες, οἱ δὲ καὶ διπλᾶς αὐτὰς ἔφασαν εἶναι. εἶχον δὲ ἐλεφαντίνους κώπας, καὶ τὰ μεγέθη περιτταὶ ἦσαν. ἐπεὶ ἐροφάνους δὲ, ἐπιτραγῳδοῦντες τοὺς κερκυραίους φασὶν ἀριστοτέλης, πρυτανεύει ὁ σύνεδρος. ¶ Κερκυραῖοι ἀμφορεῖς. τὰ ἀδριανὰ κεράμια. ¶ Κέρκωπες, ποικίλοι πονηροὶ πανοῦργοι. ¶ Κερκωπίζοντες, κατασαίνοντες:

Κερκώπη, μικρὸν τεττίγιον τὸ καλαμαῖον λεγόμενον, γὸν τῶν γυναικῶν τεττίγων φασίν. οἱ δὲ τέττιξ θήλεια, μὴ φωνοῦσα. ¶ Κερκώπων, δολίων, πονηρῶν κατασαινόντων. κακούργων. τεττίγων. ¶ Κέρματα, χρήματα, θραύσματα. ¶ Κέρματα, εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. ἤγουν μικρὰ συντρίβει. ¶ Κέρμολος, ἀφ' οὗ χαλκὸς ῥίπτεται. ¶ Κέρνα, ἀξίνη. ¶ Κέρνεα, τὰ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἐπιθυόμενα. ¶ Κέρνος, στεφανίς. ἀγγεῖα κεραμεᾶ. ¶ Κερνοφόρος, ὁ τὰς θυσίας ἄγων. ¶ Κεροβάτης, ὁ πάν. ὅτι ὅτι κέρατα ἔχει. ὁ οἱονεὶ κερατοβάτης τὴν βάσιν ἔχων κερατίνην.

Κεροδίκα, τόξα. ¶ *Κεράμεναι. λυπούμεναι. ἢ ὥσπερ παιόμεναι. ἔπειτα κατὰ τὰ ξάγου ἔχειν.

Κεροπλάστης, λεπτουργὸς ὁ τειχοκοσμητής.

Κερουλκός, ὁ τοὺς κέρασιν ἕλκων τὸ ἄροτρον. καὶ ὁ κεραοῦχος κάλως. ¶ Κερουτίαι, γαυρίαι, ματαιό

ἐπιμόνως κεκμηκυῖαν. ¶ Κεκρύφαλος, εἶδος κοιλίας τῶν μηρυκαζομένων ζώων, ἢ βακάθιον δικτυωτεῖχην. ¶ Κεκρυφάλοις, τὰς τῶν ἵππων κορυφὰς ἱεράς καὶ κορυφαίας. ¶ Κέκτηκε, τέρκεν.
Κ εκτισμένοι, πεφημισμένοι, κατεσφραγισμένοι.
Κ εκύθωσι, κρύψωσι. ¶ Κεκρυπτάκασιν, ἀσχολοῦν
Κ έκολται, δῶρα τὰ τῇ χειρὶ ἑλκόμενα.
Κ εκύκηκα, χαμπύλη. ¶ Κεκυσθαι, ἐκπεπιμῆσθαι.
Κ εκυφότα, πεπεινοῦντα. ¶ Κεκωδωνισμένοι, πεπειρασμένοι καὶ ἐξητασμένοι, μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περιπολούντων καὶ τοῖς κώδωσι διαπειρωμένων, εἰ οἱ πρῶτοι τοῖς φυλακαῖς τεταγμένοι ἐγρηγόρασι.
Κ εκωδώνισται, πεπείρασται, ἐξήτασται, δεδοκίμασται.
Κ εκόνισται, πεπίασται, κέκλυσται. ¶ Κεκόπηυται, στρατιώτης ὁ ὑπὸ θηκώτης. ¶ Κεκώπηνται, ἡ ναῦς, καὶ τὰ ἐν ἑτοίμῳ ἔχειν τὰ ξίφη. ¶ Κελαδεῖ, βοᾷ.
Κ ελαδεινή. κραυγή. βοὴ ἡ κυνηγὸς ἐπιθετικῶς.
Κ ελαδεινᾶς, θορυβώδεις. ¶ Κελάδησεν, ἤχησεν.
Κ έλαδος, ἦχος μουσικός. κραυγή. βοή. θόρυβος.
Κ ελαδῶν, ἠχῶν, μέλπων, ἢ ποταμὸς ἀρκαδίας.
Κ ελαινεφὴς ὁ μελαίνων τὰ νέφη. ¶ Κελαινεφὲς αἷμα μέλαν, πλαγίως δὲ συνθέτως ὁ κελαινὰ συνάγων τὰ νέφη. ¶ Κελαινή, μέλαινα. ¶ Κελαινήκων, μελαινόμενος. ¶ Κελαινόν, μελαινόν. ¶ Κελαινόλωτα, κεράσια. ¶ Κελαινοπάθιμον, τὸ μὲ φανερόν, τὸ δόλιον, καὶ τῇ ψυχῇ δύσνουν. ¶ Κελαινοῖς, ἤχοις. ¶ Κελαρύζει, ἠχεῖ, φωνεῖ. ἢ συνεχῶς ῥεῖ, ἔστι δὲ ἰδίωμα ὄχου. ¶ Κελαρύζεται μετὰ φωνῆς ὀχεῖται. ¶ Κελάρυξιν, ἰδίωμα ψόφου. ¶ Κέλε, τέρπε. ¶ Κέλευε, κελεύεις. ¶ Κέλευέ με, κελεύεις με. ¶ Κελέβη, ποτηρίου εἶδος θερμηρου, καὶ ποιμενικὸν ἀγγεῖον. ¶ Κελεείς. ἀξίνη. ¶ Κελεβρά, λεπτὰ καὶ νεκρὰ κτήνη. ¶ Κελενδρωνον, δρύινον, λευκόν, λέγεται δὲ καὶ μισκέλενδρον, ἢ τὸ μακρόν.
Κ ελαινόν, σκοτεινὸν μέγα. ¶ Κελαιόν, ὄρνιν ποιόν.
Κ ελέοντας, εἰς ἱστοπόδας, καὶ τὰ ὄπισθεν μακρὰ ξύλα δοκοειδῆ, ἱστοῖς ἐπὶ πήρα, οὕτω φασίν, σικελοὶ δὲ τὰ ξύλα
Κ ελεός, ἥρως ἀθηναῖος. ¶ Κέλεο, δίδυμος. πλείστη λεύσσοι ἡ ψυχή. ¶ Κέλευθοι, ὁδοί.
Κ ελευθίας, τὰς ἐνοδίους δαίμονας.
Κ ελευθιόντων, ὁδευόντων. ¶ Κελευθιόων, πλάνος δὲ δὸρ ἔχων τὴν διάνοιαν. ¶ Κέλευθος, ὁδός.
Κ ελεύθρας. κελεύσεως. ¶ Κέλευσον πρόσταξον.
Κ έλευθρα, ἡ κελεύστα, ἅμαξα ἡμιονική. ¶ Κελευστιόων, κελευστικῶς ἔχων. ¶ Κελεύματα παιδιᾶς εἴδους καὶ ἀγάλματα. ¶ Κέλεξον, ὧ τοὺς ἰχθύας θηρεύων ἐν τοῖς ποταμοῖς. ¶ Κελεθίζειν, τοῖς ἵπποις ἐπιβαίνειν. ¶ Κελημοσύνας, κελεύσεων.
Κ έλης, ἵππος καὶ ἱππαστὴς ἢ μέρος καὶ εἶδος τι πλοίου νεὼς μονάτωρ. ¶ Κελητιᾶν, κελητίζειν, ἱππεύειν.
Κ ελλάς, μονόφθαλμος. ¶ Κέλλειν, τὸ εἰς γῆν ἐκτιθέναι τὴν ναῦν ἢ ἐξοκείλλειν. ¶ Κέλλικας, δημότας. ¶ Κελλίων, ἡ τῶν ὅλων φύσις. ¶ Κελλόν, στρεβλόν, πλάγιον. ¶ Κελλῶσαι. πλαγιάσαι.
Κ ελμάς. θέρμη. ἡ νεῦρον ἐλάφου. ¶ Κέλμις, παῖς ἢ λύκιος καὶ ὄνομα ἑνὸς τῶν ἰδαίων δακτύλων.

Κ ελοίμην, κελεύοιμι. ¶ Κελόμην, ἐκέλευον.
Κ έλομαι, κελεύω. ¶ Κέλσαι, ἐκκεῖλαι ὁρμῆσαι. καταλαβεῖν, ἐξεπῖσαι, ἐξοκεῖλαι, συγκλεῖσαι. εἰλῆσαι
Κ ελτοί, ἔθνος ἔτερον γαλατῶν. ¶ Κελύφανα, λεπίσματα. ¶ Κέλυφος, ὀστοῦν λεπτόν, κυρίως δὲ καὶ τὸ τῆς ὀπώρας καὶ τῶν δένδρων. ¶ Κελλωναεῖς, ἔθνος σκυθικὸν ἢ κελχοί. ¶ Κελῶ, ὁρμήσω.
Κ έλωϊ, πυρὶ τῷ καυστικῷ. ¶ Κέλωρ, ἔγγονος υἱός. ἐκτομίας, γάλλος. σπάδων. ¶ Κελλώειον, παιδίον. ¶ Κέλωρ, φωνή. ¶ Κελωρύειν, κεκραγέναι. βοᾶν. ¶ Κελωρύσας, φωνήσας. βοήσας.
Κ εμάς, νεβρὸς ἔλαφος. τινὲς δέ, δορκάς. ¶ Κεμασῖνας, ἰχθύας. ¶ Κεμαντά, καθαρὰ εὐώδη.
Κ ἐν, ἄν. ¶ Κεμμάς, ἔλαφος νέος. ¶ Κέμμορος, ἀχλύς. ὁμίχλη. ¶ Κέμμης, θηρίον. ¶ Κέμμις, πόλις ἐν αἰγύπτῳ. ¶ Κέμμορ, μέγα κῆτος.
Κ εμπός. κοῦφος ἐλαφρὸς ἄνθρωπος. ¶ Κεμφάς, ἔλαφος. ¶ Κέμφων, ἑτερόφθαλμος. ¶ Κενά, ἀπόκενα. ἄκυρα. ¶ Κενεά, κενὰ μάταια. κύπριοι δὲ ἀναδενδράδας. ¶ Κενέαφος, κενὸς ἐλαφρός.
Κ ενεαυχέες μάταια καυχώμενοι ἢ κενῶς αὐχοῦντες.
Κ ενέβρεια, τὰ θνησίδια καὶ νεκριμαῖα κρέατα.
Κ ενῆς, ματαίας. ¶ Κενέθας, σπόγγος.
Κ ενεμβατεῖ, ματαίως πατεῖ. ¶ Κενεόν, κενόν, ἄπρακτον. ¶ Κενεών. ὁ περὶ τὰς λαγόνας τόπος, τὸ διάκενον μέρος τῶν ὀστῶν ἀρσενικῶς. ¶ Κενὴ δόξα, κενοδοξία. ¶ Κενίσαι, κεντῆσαι.
Κ ενόν, τὸ κενωθὲν μάταιον. ¶ Κενοφωνίας, ματαιολογίας. ¶ Κένσας, ἀντλῶν. ¶ Κενῶσι, κενέωσι, λαπάσι. ¶ Κένσαι, κεντῆσαι, κτίσαι. κελεῦσαι.
Κ ενταυρίσκος, ἀγροῖκος, ἄγριος. ¶ Κενταυρικῶς, ἀγροίκως, ἀγρίως. ¶ Κένταυροι, λῃσταὶ καὶ οἱ αἰνιᾶνες καὶ οἱ παιδερασταὶ ἀπὸ τοῦ ὄρρου. ¶ Κένταυρος ὄρρος. ¶ Κεντήματα, ζημιώματα. ¶ Κεντηταστῖτη, χωρίον τι. ¶ Κέντορες, κεντισταὶ ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἐλατῆρες. ¶ Κεντριάδαι, τῶν περὶ τὰ μυστήρια. ¶ Κεντρίνης, φωνῆν. γένος τι ζώου.
Κ ενσβλιμενέας, εὐπειθὴς ταχεῖς καὶ διωκικῶς κεντριζομένοις. τοῖς κέντροις εἴκοντας καὶ πειθομένους.
Κ έντρον, δόρυ, μάστιξ. καὶ τὸ ἐν σιδήρῳ ἀδαμάντινον.
Κ εντροτύπος, μοχθηρός. φαῦλος, ὁ κεντροποιός. πανοῦργος. ¶ Κεντυρίων, ἑκατόνταρχος. ¶ Κέντωρ. ἡνίοχος. ¶ Κενωθῆ, μάταιος ἀποφανθῇ.
Κ εραϊσταί, κομῆται, πολεμικοί. ¶ Κεραϊστής: κομήτης. ἁλιεύς. εἶδος ὄφεως καὶ ὁ κέρατα ἔχων.
Κ ενὸν φάσις. τυφλόν. ¶ Κέοιτο, κεῖτο. ¶ Κέπφος, εἶδος ὀρνέου κουφοτάτου περὶ τὴν θάλασσαν διαζῶντος ὃ δυσχερῶς ὑπὸ ἀνέμου μετάγεται. ἔνθεν λέγεται ὀξὺς καὶ κοῦφος ἄνθρωπος κέπφος.
Κ επφωθείς, ἐπαρθείς. ἀπατηθείς. ¶ Κέρα, κέρατα. θρίχας. ¶ Κέρα. δὲ λαὲ τὴν θρίχα. λαμπρὲ τῷ τόξῳ ἀπεχλήμενε. ¶ Κεραία, ἐν τῷ πλοίῳ οὕτω τι καλεῖται. ¶ Κεραΐδες, τῶν προβάτων τὰ θήλεα τὰ ἔνδον ὀδόντας ἔχοντα. ¶ Κεραΐζειν, κτείνειν. πορθεῖν, διαρπάζειν, διαφθείρειν. ¶ Κεράϊσεν, διέφθειρεν. ¶ Κεραΐζων, ἀναιρῶν, πορθῶν, φθείρων.

 o

Κεγχρώμασι, ταῖς ποικιλίαις καὶ τοῖς κατασκευάσμασι. ¶ Κεδάσας, διασκορπίσας. ¶ Κέδασκεν, διεσκόρπιζεν. ¶ Κεδᾶται, σκεδάννυται.

Κέδματα, αἱ χρονιώτεραι διαθέσεις. νόσοι περὶ τὰ ἄρθρα. οἱ δὲ, περὶ τὰ γεννητικὰ μόρια. ἱπποκράτης.

Κεδνά, ἀγαθά, συνετά. πιστά. φροντιστικά. κόσμια. σεμνά. σώφρονα. καλά τίμια. ¶ Κέδρακε, ῥινοῖ, περιφέρει. ¶ Κεδράντης, τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο τὰ χρυσᾶ. ¶ Κεδρείδης, ὁ καρπὸς τοῦ κέδρου.

Κέδριον ἐλαῶδες. ¶ Κεδρίσιες, οἱ κυδωνιᾶται.

Κέδρον, ἀττικοὶ οὐδετέρως λέγουσιν. ¶ Κέδρος, ῥάβδος κιβωτὸς λάρναξ, ἢ δένδρον ἄκαρπον.

Κέδροπα, τὰ ὄσπρια. ¶ Κεῖα, καθάρματα.

Κειάμενοι, καύσαντες. ¶ Κείαντες, καίοντες.

Κείνας, καύσας. ¶ Κείατο, ἔκειντο. ¶ Κεάσας; τμήμασι νύξας. ¶ Κεθμῶνες, φωλεοί.

Κήδεα, κακά. ¶ Κίον, ἐπορεύοντο. ¶ Κεῖθι, ἐκεῖσε, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. ¶ Κεῖε, τέθνηκεν. ¶ Κεικύνη, συκάμινος. ¶ Κειμήλια, τὰ ἀπόθετα χρήματα ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι, καὶ τὰ ἐν πλαθήσει, μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ σώματι τίθεται. ¶ Κείνη, ἐκείνη, κενή.

Κείνης, ἐκείνης. ¶ Κεινῆσι, ματαίαις κεναῖς.

Κεινόν, κενὸν ἢ ἐκεῖνον. ¶ Κεῖν' ὄχα, ὅταν κενὸν ἄρμα ᾖ. ¶ Κείοντες, κοιμησόμενοι. ¶ Κεῖρα, γενεὰ ἢ ἡλικία. ¶ Κείρει, τέμνει, κατεσθίει. ¶ Κειριάδαι, δῆμος φυλῆς ἱπποθοωντίδος. ¶ Κειρέαι, κειρικά. ¶ Κειρίδες, κηρεῖα ὄρνεα. ¶ Κειριόνου, ἐπίκροφος ἐστὶν ὁ τόπος. ¶ Κεῖρις, ὄρνεον ἱέραξ οἱ δὲ ἀλκυόνα. ¶ Κείροντες, ἀναλίσκοντες. ἐσθίοντες.

Κείρυλος, ὅπερ ἔνιοι, κήρυλον λέγουσι. ἔστι δὲ ὄρνεον, ὃ δὴ αὐτίγονος τῶν ἀλκυόνων τοὺς ἄρρενας κηρύλους φησί.

Κεῖσε, ἐκεῖ. εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. ¶ Κεῖσθαι, ὑποκεῖσθαι ἐνέχυρα. ¶ Κεισβεβλημένοι, νωθροί.

Κείσομαι, τεθήσομαι. ¶ Κεισός, βοτάνης εἶδος.

Κεῖσα, κίσσα λάκωνες. ¶ Κεῖται, ἀεὶ ἐπὶ κακοῦ τίθεται ἤτοι θανάτου ἢ ἀπραξίας. ¶ Κεῖτο, πέπτωκει. ¶ Κίχοις, καταλάβοις. ¶ Κειῶδες, εὐῶδες. ¶ Κείων, κοιμησόμενος. ¶ Κεκῶσθαι, καθήρασθαι. ¶ Κεκαδησόμεθα, διασκορπισθησόμεθα, χωρισθησόμεθα. ¶ Κεκαδεῖν, χωρίσαι, στερῆσαι, σκεδάσαι. ¶ Κεκάσθαι, φείδεσθαι, ἐνδιαπῆναι.

Κεκαδῆσαι, βλάψαι, κακῶσαι, φείσασθαι, στερῆσαι.

Κεκαδών, χωρίσας, στερήσας, φροντίσας. ¶ Κεκαινότομηται, νεωτέρισται. ¶ Κεκαλαμινθωμένοι, καλάμινθα γεγονότες. ¶ Κεκάλακας, καλῶν γέγονας ἢ ἐκάλεσας. ¶ Κεκαλμένον, ἐπὶ γῆς ἐκπεπλωκός.

Κεκρανίς, βάτου δορά. ¶ Κεκαρμένον, περικεκομμένον ἢ κεκοσμημένον. ¶ Κεκάρπωκε, τετελείωκε ἢ ἀπέκαυσε. ¶ Κεκαῦθαι, κατεσκευάσθαι, κεκοσμῆσθαι. ¶ Κεκασμένοι, κεκοσμημένοι, δεδοξασμένοι, τετελειωμένοι. ¶ Κέκασται, κεκόσμηται, κατεσκεύασται. κρατεῖ, ὑπερέχει, ὥπλισται, τέτακται, πέποιθε, δεδόξασται. ¶ Κεκαυτηριασμένοι βεβασανισμένοι μὴ ἔχοντες τὴν συνείδησιν ὑγιῆ.

Κεκαφηότα, ἐκπεπνευκότα. κάπος γὰρ τὸ πνεῦμα, καὶ κῆπος ὁ περιπνεόμενος καὶ εὐήνεμος τόπος. ἔνθεν καὶ

καπίλαρ ἀπὸ τοῦ διασείεσθαι αὐτοῦ τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχας ὑπὸ τοῦ πνεύματος. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸ ὁ κεφαλὸς ὑπὸ ῥωμαίων κάπουτ κέκληται, ἀπὸ τοῦ ψολοτέραν οὖσαν τοῦ ἄλλου σώματος αὐτὸν περιπνεῖσθαι.

Κεκαφηότι. ἐκπεπνευκότι.

Κεκεῖνα, κισσός. ¶ Κεκεπφωμέναι, ἐπηρμέναι.

Κεκερτόμηται, κεχλεύασται. ¶ Κέκευθεν, κέκρυπται. ¶ Κέκει, φροντίζει, ἀλγεῖ. ¶ Κεκηλίδωσαι, μεμίανσαι. ¶ Κεκῆνας, λαγωοὺς κρῆτες.

Κεκηρωμένη, κεκακωμένη. ¶ Κεκησᾶς, βοᾶς.

Κέκηφε, τέθνηκεν. ¶ Κεκιβδηλευμένοι, ἄτιμοι, ἀχρεῖοι. ἀδόκιμοι. νόθοι. ¶ Κέκιλος, ἰσχνόφωνος.

Κεκλεγμένος, ἐπικαλούμενος. ¶ Κεκλαμένον, κεκλαδευμένον. ¶ Κεκλομμένον, ἀποκεκλασμένον.

Κέκλεο, κάλεσον. ¶ Κεκλεῖ, καλεῖ. κελεύει, κέκληται. ¶ Κέκλετο, παρεκελεύετο, ἐκάλει, ἐβόα, προσεκαλεῖτο. ¶ Κεκλόατο, συγκεκλημένοι ἦσαν.

Κεκληγός, ψοφοῦν. ¶ Κεκληγώς, ψοφῶν. βοῶν φωνῶν, κραυγάζων ἐπικαλούμενος. ¶ Κεκλίαται συνεληλασμένοι εἰσίν. ¶ Κεκλιμένοι, περικεκλεισμένοι, περιεχόμενοι. ¶ Κεκλειμένοι, προσανακείμενοι. ¶ Κεκλίαται, κεῖνται. ¶ Κεκλόμενοι, κελεύοντες. ¶ Κέκλεο, κάλεσον. ¶ Κέκλυθι, ἐπάκουσον. ¶ Κέκλυτε, ἀκούσατε, ἀκούετε. ¶ Κέκλυτέ μευ, ἐπακούσατέ μου. ¶ Κεκλωσμένου, διανενησμένου. ¶ Κεκμᾶται, κεκοπίακεν. ¶ Κέκμηκε, πεπόνηκε, τέθνηκεν, ἀπείρηκε, κεκάκωται.

Κεκμήκει, ἀπειρήκει ὑπὸ κακῶν. ¶ Κεκμηκώς, κεκοπιακώς. ¶ Κεκμηκότες, κεκοπιακότες. ¶ Κέκμηκεν, ὑπὸ κακῶν ἀπείρηκε. ¶ Κεκνισμένοι, καρποὶ ὑπὸ ἐρυσίβης διεφθαρμένοι, ἢ κνιποὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Κεκοισυρωμένη, ἐκπεπληγμένη, περιεσταλμένη. ¶ Κεκοκκυγωμένον, κεχρισμένον χρώματι κοκκίνῳ, ὅ ἐστι πορφυροῦν ἀπὸ κοκκυγέας δένδρου.

Κεκολαμμένη, γεγλυμμένη. ¶ Κεκολᾶσθαι, μώλωπας ἔχειν. ¶ Κεκολλυρωμένον. λευκῷ κεχρισμένον. ¶ Κεκομψευμένης, κομψόν, τὸ σημεῖον ἀστεῖον ὅθεν λέγεται τὸ ῥῆμα. ¶ Κεκονδυλωμένον, διηρθρωμένον. ¶ Κεκόηκεν, ἔγνωκεν ὅτι κεκακούργηκεν ἢ πεφόνευκεν. ¶ Κεκονιαμένος, κεκονιορτωμένος. ¶ Κεκόπακεν, ἔπαυσεν.

Κέκοπας, ἔκοπας ἢ κονδύλοις ἔχων. ¶ Κεκορυθμένος, καθωπλισμένος ἀπὸ τῆς κόρυθος. ¶ Κεκορυσμένα, μεμετεωρισμένα, ὡπλισμένα. ¶ Κεκόσμηται, τέτακται, κεκάθαρται. ¶ Κεκοτηότι, ὠργισμένῳ, κεχολωμένῳ. ¶ Κεκράανται. ἐπιτετέλεσται. ¶ Κεκραγήσει, κραυγάσει. ¶ Κεκραγῖναι, ἄγριαι θείδακες. ¶ Κεκραμένας, κεκερασμένας. ἢ εὐκράτους. ¶ Κέκρανται, τετέλεσται. ¶ Κεκραιπαληκώς. εὐφραινόμενος, ἢ εὐφρασμένος.

Κέκρηται, ἥρμοσται. ¶ Κεκρηότα, κεκρατότα.

Κεκριμένη, διακεχωρισμένη, τεταγμένη, σαφής. εὔδηλος, ἐπίλεκτη. ¶ Κέκραγε, βοᾷ φανερῶς, διαμαρτύρεται. ¶ Κεκροπίδας, ἀθηναίους τοὺς ἀποικίδας. ¶ Κεκρουμένῳ, ἐνδεεῖ καὶ οὐ πλήρει.

Κέκροψ, ἀπατεών, ἢ πίθηκος. ¶ Κεκρυμμένων.

Κάτοπτρα, ἀόρατα. ¶ Καρπτεύζεται, ἐν αἰσθήσει φαντάζεται ἢ ὁρᾷ. ¶ Καρργᾶν, ὑποδρακμάζειν.

Καρργῶν, πεπαλαιωμένος. ¶ Κάρρα. ἡ καταρόα βωμὸς ἐνόδιος. ¶ Καταρρολῶ, φοβοῦμαι, πτοοῦμαι, πτήσσω. ¶* Κατορουβᾶν, ὁ ἀγρεύς. ¶ Καρρῦχας, θησαυρούς. ¶ Καρρεφνᾶται, σκοτεινὴν ποιεῖ.

Καταρχούμενος, καταπαίζων. ¶ Καρρώρυκται, κατακέχωσται. ¶ Κατ' ὄσσων, κατ' ὀφθαλμῶν.

Κατουδαῖοι. νεκροί, καταγεῖοι.

Κατυλάδα, τὴν καταπλοῦσαν καὶ εἰργασμένην, βέλτιον δέ, τὴν κατόλεθρον ἢ ζοφώδη καὶ συστροφὰς ἔχουσαν ἀνέμων. ¶ Κατ' οὐράν, κατ' ὄπισθεν. ¶ Κατουθείσας, ἀθρόως πάντα κάλων καθεὶς καὶ μὴ διαμελλήσας. ¶ Καταφρικώμενος, μεγαλοφρονῶν.

Κάτοχα, τοῦ ξυπνίου τὸ κατεχόμενον. ¶ Κατόχιμοι κατεχόμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων.

Κάτοχοι, λίθοι οἱ ἐπὶ μνήμασι τιθέμενοι. καὶ οἱ ἱερεῖς ἑρμοῦ καὶ οἱ ὑπὸ νόσων κατειλημμένοι ἢ ἐνθουσιῶντες, ἢ ἔνθεοι. ¶ Καταβραχεῖν, καταμασχαλισθῆ.

Κατβεύς. ὄρνις ποιός. ¶ Κάτβοπερ, κάταντες.

Καββός, κακός. ¶ Καταβείζειν, τὸ πτερίω ῥιπίζειν.

Καξάραντες, οἱ βόαγροι λάκωνες. ¶ Κατευκανάσθη, ἐρράγη. ¶ Καττύειν, συρράπτειν. ¶ Καττύεται, συντίθεται, τὸ τῶν βυρσῶν ἀδελφικόσμιον συσκευάζεται ὡς ἐκ τῶν καττυμάτων. ¶ Κάττυμα. ἀπάτη, δόλος, συσκεύασμα, δολιότης. ¶ Καττύν, ἀπόξυσμα δερματίου. ¶ Κατώδυνος, λυπηρά. ¶ Καταθήσαντος, καταβάλλοντος. ¶ Καταθούμενος, ἀναξεόμενος. ¶ Κατακάξας, ἐπὶ πτέρναν ἐκάθισας. ¶ Κατακάρα, κάτω κεφαλὴν ἔχοντα.

Καταλιγωρήσαντες, ἀμελήσαντες. ¶ Καταλιθῶν, καταπιστῶν. ¶ Κατώλυξα, κατέξανα. ¶ Κατωμαδίοιο, κατὰ τῶν ὤμων βαλλομένου. ¶ Κατωμαδόν, κατὰ τῶν ὤμων. ¶ Κατωμιστός, ὁ ἀπὸ τοῦ ὤμου ῥιπτόμενος ἐπὶ τὴν γῆν ἵππος. ¶ Κατώμοξεν. κατεσπάραξε, κατέψησεν. ¶ Κατωνάκη, ἱμάτιον ἔχον ἐκ τῶν κάτω μερῶν ῥάκος προσερραμμένον. ὃ ἐστι μηλωτή. δικαίως δὲ τοῦτ' ἀμφιέννυσθαι ἀθηναῖοι τὸν τοῦ πεισιστράτου τυράννων ἐπαναγκασάντων, ἵνα ὑπὸ εὐτελείας μὴ κατίωσιν εἰς τὸ ἄστυ οἱ πολῖται.

Καταπιάσαι, κατηφῆσαι. ¶ Κατωραΐζεται, σεμνύνεται. ¶ Κατωρής, κάτω ῥέπων. ¶ Κατωρυξῶσιν, ταφῶσιν. ¶ Κατώρυχες, κατορωρυγμένοι.

Κατωρχήσαντο, κατεχάρησαν. ¶ Κατωτίδας, ἃ περ οἱ νομεῖς κατὰ τῶν ὤμων φοροῦσι δέρματα.

Κατωφορός, ὁ κάτω φερόμενος. ¶ Κατωχάνος, ὁ κάτοχος τοῦ ξυπνίου κυρίως. ¶ Κατοχεύει, πολλὰ ἐπικάθηται. ¶ Κατώχοντο, κατέβοσκον, κατεγίνοντο. ¶ Καυάζοντα, ἀποσκάζοντα.

Καυαλέον, ὃ καυαλὸς ὑπὸ αἰολέων τὸ ἄνθος, ὃ κατακεκαυμένον, καπυρόν. ξηρόν. θερμόν. ¶ Καυαλός, μωρολόγος. ¶ Καύαξ, λάρος. ¶ Καυάξαις, συντρίψαις. ¶ Καυκρόν, κακὸν καπυρόν.

Καυκαλίας, ὄρνις ποιός. ¶ Καυκιάλης, βοτάνη τις ὁμοία κορίῳ καὶ ὄρνις. ¶ Καυκόν, καυλίον, καὶ ἄγριον λάχανον. ¶ Καύκωνες, ἔθνος βάρβαρον.

Καυλός, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος τὸ ἀπεξυμμένον. εἰς ὃ ἐμβιβάζεται τὸ κοῖλον τοῦ δόρατος τὸ συνήθως ἐπὶ τῶν φυτῶν. ¶ Καυλίον, ὃ κατανέμονται οἱ ἰχθύες, καὶ τοῦ κιόνιον μέρος. ¶ Καῦμα. κατάκαυμα. ἢ θύμα, ἢ πύρωσις. ¶ Καύμαρος ἰδαλίμου, τοῦ θερμοτάτου ἢ ἱδρωτοποιοῦ. ¶ Καυνάκαι, στρώματα ἢ ἐπιβόλαια ἑτερόμαλλα. ¶ Καύνιος ἔρως ἐν καύνῳ τιμᾶται καὶ ὁ σφοδρός. ¶ Καυνός, κακός, σκληρός, κλῆρος, καὶ πόλις ῥόδου. ¶ Καυρός, κακός.

Καύσαλις, ὁ πυρετός. ¶ Καῦσος, ὁ μέλαινα ἐν ὑπὸ ῥόθροις. ¶ Καύστριος, ποταμός. ¶ Καυστηρῆς, καυστικῆς. θερμῆς. ὀξείας, δριμείας, διαπύρου.

Καῦσις, ἡ ἔκφυσις τῶν παχέων. πυροὶ ἀδρυνόμενοι καὶ χόνδρος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφίκαυστις καὶ ἐπώνυμον δήμητρος. κρατῖνος δέ, ἐπὶ τοῦ μορίου ἔταξεν αὐτό. καλεῖται δὲ καὶ ἔνστρα καὶ στρῶμα. ¶ Καύτινα, καὶ εἰς ῥυπῖσαι. ¶ Καυθίν, θυσία τις οὕτω καλουμένη καὶ ἐσχάρα ἐπὶ τῆς ἔνθα καίουσιν. ¶ Καυχαλίς, φλύκταινα. ¶ Καυχᾶται, κομπάζει. ¶ Καφά, λουτὴρ λάκωνες. ¶ Καφάσιος, μόν.

Καφάζειν, γελᾶν. ¶ Καφάζοι, καγχάζοι γελᾷ.

Καφάν, κηφόν. ¶ Κάχρεις, δισύς. καὶ πλαγγών, καὶ χρυσαλλὶς τὸ κοροκόσμιον, ἢ χρεῖζεσθαι μὴ δυναμένη, ἢ οὐκ εὐχερής. ¶ Καχίλα, ἄνθη κύπρια.

Καχλάζει, ψοφεῖ βύζει. ¶ Καχλαίνει, ἐκ θορύβου ταράσσει. ¶ Καχλίς, συμβουλή. ¶ Καχλάζει, κιχλίζει. ἀθρόως γελᾷ, τετάρακται. γέγονε δὲ ἀπὸ τῶν κυμάτων, ἐπαίρεται. φλεγμαίνει. ¶ Κάχλικος, τοῦ κόχλου. ¶ Καχνάζει, καγχάζει. ¶ Καχρυδίων, πεφρυγμένων κριθῶν κυρίως. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα καὶ βοτάνη ἡ λιβανωτίς, καὶ τῆς πεύκης ἡ βλάστησις. καὶ πυροί τινες.

Καταχρίσω, συγχέω, ταράξω καὶ καταχρύσω ὁμοίως.

Καψάκιον, γλωσσόκομον. ¶ Καψάμενος, ἐλάττωμα ἵππου. ¶ Καψιδάκιον. εἶδος χιτωνίσκου.

Καψιπίδαλος, ὁ μετὰ τῶν τὰ ἄλφιτα μὴ διδόντων ἁλόμενος. ¶ Καψοί, οἱ ῥῖχοι.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

ἔαρος, ὄρτυξ. ¶ Κεάζω, λακίζω. ὀκλῶ.
κ ¶ Κέαθοι, βουνοί. ¶ Κέαρ, ψυχὴ διηρημένη.
¶ Κέαρνα σίδηρα τεκτονικὰ ἢ σκυτικὰ ἢ ἀξίνη.

Κεάσαι, σχίσαι, καῦσαι. ¶ Κεάσθη, ἐκλάσθη.

Κεάσματα, κλάσματα, ῥήγματα, διαρρήγματα.

Κεάσαι. διελεῖν συγχέαι. ¶ Κέαται, κεῖται.

Κεβαλή, κεφαλή. κύλιξ. ¶ Κεβλήνη, ὁ ὀρίγανος.

Κέβλος, κυνοκέφαλος κῆρος. ¶ Κέγχει. ἐπιδάκνει.

Κεγχραμίς, τὸ ἐντὸς τοῦ σύκου σπερμάτιον.

Κέγνωται, τέτρωται. ¶ Κεγνῶσθαι, τεθραῦσθαι, τετρῶσθαι. ¶ Κεγχρανοπώλος, ξαγμαροπώλης.

Κεγχρηλῶν, σπερμάτων ὁμοίων κέγχρῳ.

Κεγχρίλης, τριόρχης. ¶ Κέγχρης, ὁ καρπός.

Κεγχρίνη, τὸ ἐκ κέγχρου ἔψημα.

Κεγχρίς, ὀρνέου εἶδος. ¶ Κέγχρος, εἶδος βοτάνης καὶ σπερμάτιον μηλίνη ἐμφερές.

γεικιλμένοις. ¶Κατεστείουσι, κατέστρωσιν καὶ κα
θιστόρνυσιν, ἐθεάσατο. ¶Κατεστραπτάλοισι, κατεπτο
λέμησαν. ¶Κατέστυγε, κατεστύγνασεν.
Κατέστυγον, κατεπλάγησαν, ἐμίσησαν. ¶Κατεστυ
γημένως, μεμισημένως. ¶Κατέστηψεν, ἐστέρησεν.
Κατεσφεκωμένον, περιεχόμενον. ¶Κατεσφήκωντ
ται. καθήλωνται. ¶Κατεσφραγίσθη, ἀπεκλεί
σθη, ἐσφραγίσθη. ¶Κατέσχες, κατῆλθες, περιεκρά
τησας. ¶Κατεσθόπησεν, ἐθαύμαζον. ¶Κατέ
ταρθον, κατεκοιμήθησαν. ¶Κατεστρόφειν, κατεῖ
χεν. ¶Κατετλάπη, κατερλμᾶρ. ¶Κατετυμ
βοχόησε, ἔθαψε. ¶Κατωίτυξ, γένος περικεφα
λαίας. ¶Κατευνατόρων, κατατεροῶν. ¶Κατευ
θικτήσας, ἀψάμενος. ¶Κατ' εὐθὺ, κατ' εὐθεῖαν.
Κατευθυνομένη, διϊκνουμένη. ¶Κατευκτὴν, τὴν ἐπί
τινι εὐχῆς ὑπόσχεσιν. ¶Κατεμαρίζοντες, εὐχε
ρίζοντες, καθιστῶντες. ¶Κατευμεγαθῶν, καταδυ
ναστεύων, ὑπερβάλλοντικῶν. ¶Κατευμεγέθειεν,
καταδυναστεύσειεν. ¶Κατευνάζει, κοιμίζει.
Κατευνάζεσθαι, κοιμίζεσθαι. πραΰνεσθαι. ¶Κατεύ
ξασθαι, κατά τινος εὔξασθαι. ¶Κατευρύνεται, με
γαλύνεται, πλατύνεται. ¶Κατευρίσκοι, κωλύοι.
Κατεύχομαι, καταρῶμαι. ¶Κατεύχου, κατα
ρῶ. ¶Κατεφοίνιξας, ἔβαψας.
Κατέφυ, ἐγεννήθη. ¶Κατεφωράθη. ἠλέγχθη.
Κατεφωρᾶτο, ἠλέγχετο. ¶Κατέχειν, κρατεῖν, κω
λύειν, συνέχειν. ¶Κατεχειροῦτο, ἐνίκα. ὑπέταξεν
Κατέσχεθε, θεοφορεῖσθαι. ¶Κατέχευε, κατέβαλεν.
Κατέθηκεν, ἥπλωσεν. ¶Κατεχθραίνοντα, μισοῦν
τα. ¶Κατεχμάσατο, καταχέον. ¶Κατέχμα
σεν, καταφόνευσεν. ¶Κατηντλήθη, κατηντλᾶσθη
Κατηνονεῖ, κατηντλεῖ. ¶Καταιόνηται. κατέχεε,
δοξάζοντων ἥπλωσεν. ἐπέβαλλεν. ἐπέθετο, κατέρρι
ψεν. ¶Καταιβολό. δ' ἐπιβάλλον βελοπίδας τιμέ
να καὶ πελιάσιν. καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ περίοδος καὶ ὁρμή. ἢ
μερίς. καὶ ἱερὰ νόσος, καὶ τέλος τῶν χρεῶν. δ' καθῆ
κον. θυσία. τελετή. τὰ νομιζόμενα. λέγεται δὲ νοῦ
τος. ¶Κατηνάσκετο, κατηγωνίσατο.
Κατηγλαϊσμένα, κατακεκοσμημένα. ¶Κατηγορευ
κότα, κατειπόντα. ¶Κάτηδα, καταβεβρωμένα.
Κατῄσχυνεν αὐτὸν, αἰσχύνην ἐποίησεν αὐτόν.
Κατηθαλωμένη. τεφρωθεῖσα. ¶Κατηθάτην, κα
θωμιλησάτην. ¶Κατέθηκα. κατέθηκα.
Κατῃκίζον, ὕβριζον. ἔξεον. ¶Κατῃκισμένοις, βασα
νισθέντας, ὑβρισμένους. ¶Κατῃκίσατε, εἰς τὸ σῶ
μα ὑβρίσατε. ¶Κατῄκισται, αἰκία ἢ βλάβη συνέ
χεται. ¶Κατηλαζονεύετο, κατεπαίρετο αὐτοῦ.
Κατῆλιψ, μεσόδμη, μεσότοιχον δοκὸς, ἡ ὑπό τινος
βαστάζουσα τὸν ὄροφον. οἱ δὲ, ἱκρίωμα τὸ ἐν τῷ οἴκῳ
ὃ καὶ βέλτιον. ¶Καθηλέτης, ἐπήκοος. ¶Κατή
λυσις, κατέλευσις. ¶Κατηλέποντα, φροντίδας
ποιοῦντα. ¶Κατηλόκισται, κατέτειλται. ¶Κα
τημαξευμένα, κοινά, καταπεπατημένα, κατατετριμ
μένα. ¶Κατημελής. κατήκοος. ¶Κατήμασ
σον, κατέξυον. κατέσπάραττον. ¶Κατημύχετο, ἐσπα
ράχθη. ¶Κατήνυσε, κατέκτεινε. ¶Κατηνυσμένα

ἀπολωλότα. ἐκδεδαρμένα. ἐσκυλευμένα. σοφοκλῆς
αἴαντι μαστιγοφόρῳ. ¶Κατηναράφυξας, κατέκτει
νας. ¶Κατήνοκα, κατενήνοχα. ¶Κατηπιβόλων,
περικάλουν. ¶Κατήνυσεν, ἀνάλωσεν. ¶Κατη
πιόωντο, κατεπραΰνοντο. ¶Κατηπιόωντο, ὁμοίως.
Κατήραμεν, ὀλόμεθα. ¶Κατηρεμένος, πεπλωκὼς
καμπτόμενος. ¶Κατηρεμένος, κατηπεισμένος.
κατεστιγμένος. ¶Κατηρέθετο, προωξύνθη.
Κατηρεφέας, κατεστιγμένας. ¶Κατηρεφές. κατεστεγα
σμένον κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ταπεινοστεγῶν κατηρε
φέας. οἱ δὲ πέτρας. ¶Κατηρεφέστερον, κατεστεγα
σμένον μᾶλλον. ¶Κατήρη, κρεμαμένην.
Κατηρείκοντο, κατεσχίζοντο. ¶Κατήρειξαν, αὐόλω
σαν. ¶Κατήρυτον, κεκαλυμμένον καὶ κατεχόμενον
Κατήρεις, κατέπεσες, πέπλωκας. ¶Κατηρτίσω,
ἐποίησας, ἐτελείωσας. ¶Κατήροσας, ἐφύτευσας.
ἐγίνωσας. ¶Κατόρξε, συνέκλεισεν. ¶Κατηρ
τυκῶς, τελειώσας. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. ὅ
ταν ἐκβάλλῃ πάντας τοὺς ὀδόντας. ¶Κατήρυσε,
αἱ βρίθουσαι καὶ καταρρέουσαι ἄμπελοι. λέγει δὲ τὰς
χρυσὰς ἀμπέλους πρόσσω οὐκ ἐκλαδεύοντο.
Κατῆσαι, κατακηλῆσαι, καθομιλῆσαι. ¶Κατησά
την, κατεκοληπσάτην, καθομιλησάτην. ¶Κατη
φέα, κατηφοῦ στυγνά. ¶Κατηφίαι, στυγνότης. ὀνεί
δος. αἰσχύνη, αἰδώς, ἀνία. ¶Κατήφησας, κατηνία
σας. ¶Κατηφήσας, καταναισθείς. ¶Κατηφίη.
αἰσχύνη, στυγνότης. ¶Κατηφόνες, κατάισχροι κα
τηφείας ἄξια πράττοντες. ¶Κατηχίζειν, νουθε
τεῖν, ἐνηχεῖν. ¶Κατηχούμενος, διδασκόμενος.
Κατηχίσω, οἰκοδομήσω. ¶Κατοχείζετο, ἐμισεῖτο,
Κατηχθισμένον, βεβρωμένον. ¶Κατοχούμενος. πα
λευόμενος. ¶Κάτθανεν, ἀπέθανεν. ¶Καθίξαι,
προσακονῆσαι, μεθύσαι. ¶Κατθέμεν. θεῖναι.
Κάτθεο, κατάθου. ¶Κάτιδε, ὅρα. ¶Κατιλλάνθη,
κατεμυκτήρισεν. ¶Κατιλλοπτῶ, καθορῶ. ¶Κα
πλύσαντες, περικαλύψαντες. ¶*Κατιμβρεῖ,
καθεῖ. ¶Κατιβόμενον, καταρτώμενον. ¶Κατίναξ,
προσέστη. ¶Κατιραμάει, μεγαλοφρονεῖ. ¶Κατισχε
ρωμένης, πεπαλαιωμένης. ¶Κατίσχει, κατέχει.
Κατισχνοῦν, καταλεπτύνειν. ¶Κατικτηρία, ἡ τοῦ κα
θελῶ θυσία. ¶Κατ' ἴχνος, κατακολουθήσας τὰ
ἴχνη. ¶Κατιώθη, ἐρυπώθη. ¶Κατίωται, ἐρρύπω
ται. ¶Κατιβωμένον. κατερρυπωμένον.
Κατ' οἶκον, κατὰ τὸν οἶκον. ¶Κατοικίδια, κατὰ χελ
κα. σκεύη. ¶Κατοιμώζοντες, στενάζοντες.
Κατοινῶσαι, κατακρῖψαι. ¶Κατοιόμενος, ὁ μὲν πλη
ροφορίας πιστεύων. ὁ δὲ ἐν ὑπολήψει φερόμενος, καὶ ὁ
ὑπερηφανευόμενος. ¶Κατοίσεται, κατάξει. ¶Κατοι
χομένων, νεκρῶν, τεθνηκότων, ἀπελθόντων, ἀποθανόντων
Κατοιόμενος, ὑπερφρονῶν. ¶Καρκωχὴ, καρχή.
Κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν. ¶Κατολισθον, κατέπεσον
Κατοκώχιμα, κάτοχα, ἐχυρόν. ¶Κατοπάζει, ἀκολουθεῖ.
Κατοπάζων, διώκων. ¶Κατολοφυρόμενοι, θρηνοῦντες.
Κατόπιν. ὕστερον, ὄπισθεν. ¶Κατόπται, κατάσκοποι
Κατοπτεύω, ἐποπτεύω, ἐπιβλέπω. ἢ καθορῶ.
Κάτοπτον. καταντικρὺ ἢ φανερὸν ἢ ἄντικρυ.

ἐπίλητο. ¶Κατέβασκε, κατέβλαψεν. ¶Κατεβουκόλησε, κατεκόμισεν. ¶Κατέβαψε, κατέλαβεν. ¶Κατεβιβάσατο, ἐπεσάλθη. ¶Κατεβρόντησεν, ἐμόλωσεν. ¶Κατεβρόχθισε, κατέσπεν.

Κατεγνωσμένος, κατακεκριμμένος. ¶Κατ' ἔγκλησιν, κατὰ μέμψιν, κατὰ ἔγκλημα. ¶Κατεγοήτευσεν, ἠπάτησε, κατεμάντευσεν. ¶Κατέδαπτε, κατήσθιε μετὰ σπαραγμοῦ. ¶Κατεδάρθαι, κατακοιμᾶσθαι.

Κατ' ἐδάφους, ἐκ γῆς. ¶Κατέδησας, κατέφαγες. ἔβρεξας. ¶Κατεδηλοῦτο, διέβαλλε, κατηγόρει.

Κατεγνωκὼς, ἐπειγόμενος. ¶Κατεγνωπισμένων, τοῦ κατεγνωπίσθαι. ¶Κατέγνωσαν, κατέλεξαν.

Κατέγραψαν, κατέξυσαν. ¶Κατεγυμνάζετο, ἐν τῇ γυμνασίᾳ ἀνάλωσεν. ¶Κατεδάει, κατεκάει.

Κατέδαρθεν, ὕπνωσεν. ¶Κατεδάωσε, κατέκαυσεν. ἐπολέμησεν. ¶Κατέδεισε, κατέβριξε, κατέφρυσε, καὶ ὅτε μὲν ἀβρῶς διαιτᾶσθαι καὶ τρυφᾶν, ὅτε δὲ τὸ κατηφιᾶν. ¶Κατεδηδεσμένον, καταβεβρωμένον. ¶Κατεδήδοκε, καταβέβρωκε. κατέφαγεν. ¶Κατεδηδοκὼς, καταβεβρωκώς.

Κατεδίφων, κατέκοπτον. ¶Κατέδησε, κατεδέσμευσε. κατώχωσε. ¶Κατεδικάσθησαν, κατέκρινεν.

Κατέδυσαν, τέθνηκεν. ¶Κατέδυσαν, ἐτεθνήκεισαν.

Καθήρπασθεν, κατεκοιμήθησαν. ¶Κατεδρύπτετο, κατεκόπτετο, κατεξύετο. ¶Κατέδυ, κατεπόθη, καταποντίσθη. ¶Κατέδων, κατεσθίων. ¶Κατεζώμβρεν, ἐτύρβαζεν. ὡς παρὰ ζωμὸν ἐκροφίζετο γάλα. ¶Κατεθέλγοντο, κατεμαγεύσαντο. ¶Κατέθεσε, κατεπήδησεν. ¶Κατεθώπευσε, ἐπῄνεσεν.

Κατεθύθη, κατεκλείσθη. ¶Κατέθυψας, διαθλάσας. ¶Κατείβετο, διερρήγνυτο, κατέρρει.

Κατειβόμενον, διαφθειρόμενον, καταρρέον. ¶Κατεικὰς, ἐπιεικὰς. ¶Κατειλάδα, ἡμέραν χειμερινήν.

Κατεῖλε, κατέλεξεν, ἐποίκιλλεν. ¶Κατειλεῖον, συνέστελλον. ¶Κατειλεῖν. κατέχειν, καταβαλεῖν.

Κατειληθέντας, συσχεθέντας, καταβληθέντας.

Κατειλῆφθαι, προκαταλαμβάνεσθαι. ¶Κατείλεα, τὰ ἔσωτερα οἰκήματα. ἐρυθραῖοι. ¶Κατείλοχε, κατέλεξε. ¶Κατειλυσπᾶσθαι, εἱλούμενον σπᾶσθαι.

Κατειλυσπωμένην. ὁ μὲν λυκόφρων, καταρτωμένην. ἐρατοσθένης δὲ, συγκεῖσθαι τὴν λέξιν ἐκ τοῦ εἰλεῖν καὶ σπᾶσθαι. ¶Κατείλυται. κεκάλυπται.

Κατειλωπᾶν, καταβλεφαρίζειν.

Κατειμένα, κατὰ τὰ χόρδια. ¶Κατειπεῖν, διαβαλεῖν.

Κατείργει, ἐκώλυεν. ¶Κατειργάζετο, ἐκώλυσε, κατηγωνίσατο. ¶Κατειργμένος, ἐγκεκλεισμένος.

Κατείρας, ἀπὸ τῆς πέλτης. ¶Κατειρέσθαι, κατηρτισμένοι ἐν ἔρωτι. ¶Κατείρηκεν, λάθρα διαβέβληκεν.

Κατειρωνεύεται, μέγα φρονεῖ ἢ χλευάζεται. ¶Κάτεισι, κατέρχεται. ¶Κατεκαμάρωσε, κατενύβρισεν.

Κατέκανεν, κατέκτεινον. ¶Κατεκείαθεν, κατεκοιμήθη.

Κατεκερμάτισεν, συνέθραυσεν. ¶Κατέκηλε, σιωπᾶν ἔπεισεν. ¶Κατεκήλησε, μετεπράϋνεν, ἔθελξεν. κηλεῖσθαι δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ αὐλῶν θέλγεσθαι.

Κατεκλάσθησαν, ἀπῆλθον. ¶Κατεκλάζετο, κατεκέκλειστο καταπεκλεισμένος εἶχεν. ¶Κατεκλάσθη, ἐνέδωκε. ¶Κατέκτα, ἀπέκτεινεν. ¶Κατεκνίζειεν, κατέξεεν. ¶Κατεκόπησαν, ἐφονεύθησαν. ¶Κατέκταν, ἀπέκτειναν. ¶Κατεκπλῆσαι, κατεπραΰναι. ¶Κατελάσαι. καταπατῆσαι. ¶Κατελεγχῶσαι, κατελέγξαι, καταλέξαι. ¶Κατελέξαντο, κατεκοιμήθησαν. ¶*Κατελελίβουν, κατεμείζουν. ¶Κατέλεκτο, κατεκοιμήθη. ¶Κατέλεξας, κατεκοίμισας, κατέβαλες. ¶Κατέλευσα, ἔλεγξα, συνέτριψα. ¶Κατέλευσαν, λίθοις ἔβαλον.

Κατέληξεν, ἐπαύσατο. ¶Κατημαξευμένην, κατατετριμμένην. ¶Κατέμαπτε, κατελάμβανε.

Κατέμαρψε, κατέλαβεν ἢ κατέβαλεν. ¶Κατ' ἐμαυτὸν, κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. ¶Κατεμεγαλαυχίσατο, μεγάλως ἐκαυχήσατο. ¶Κατενάρκησα, ἐβάρυνα. ¶Κατένασσε, κατῴκησεν. ¶Κατενεκοῦντο, ἔρχονται. ¶Κατενεμήσατο, κατέφαγεν, ἀνήλωσεν.

Κατένευσεν, ἐπένευσεν, ὑπέσχετο. ¶Κατενόραπ, ἀπέκτεινεν. ¶Κατεντευκτὴν. κατεντυγχάνοντα.

Κατ' ἔντευξιν, κατ' ἐντυχίαν. ¶Κατευχθέντα, κατευτυχηθέντα. ¶Κατενύγησαν, ἐλυπήθησαν. ¶Κατενῶπα, κατ' ἐναντίον κατ' ὄψιν. ¶Κατεξανίστατ. κατεπαίρεται. ¶Κατεξανίει, διεσθίει. ¶Κατεξουθενοῦντος, κατευθύνοντος. ¶Κατεξύνασκε, κατεξόρανεν. ¶Κατεπέδεσθαι, καταπραΰνεσθαι.

Κατεπάδω, γοητεύω, πραΰνω. ¶Κατέξω λείας, ἔξω τῶν ὅρων. ¶Κατεπάλμενος, καθαλλόμενος.

Κατέπαλτο, καθήλατο. ¶Κατεπίστευεν, κατεκτίσεν. ¶Κατεπείγει, κατασπεύδει. ¶Κατέπεφνε, κατέσφαξε, κατεφόνευσε. ¶Κατεπεφωρευμένος, ἐγκεκεντισμένος. ¶Κατεπία, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν μέρος. ¶Κατεπιάνθη, ἐλιπάνθη, ἐξάφθη, πίων ἐγένετο ὁ λιπαρός. ¶Κατεπιφύεται, καταβρέχει. ¶Κατεπλάγη, κατέσκληκεν. ¶Κατέπλασεν, καθῆλαρ. κατεπλατύνετο, κατέπλησε. καθυπερηφανεύετο, ἀνέπλησεν, ἀνεπλήρωσεν. ¶Κατεπόθησαν, κατεποντίσθησαν. κατέπεσον. ¶Κατεπληχέναι, φοβηθῆναι.

Κατεπλήχησαν, ὑπὸ φόβου ἐταπεινώθησαν.

Κατεπληκότα. κατεπλήσσοντα. ¶Καταργόν, ταπεινούμενον. ¶Κατέρεσα. κάθισαι. πέσσαι.

Κατερικτά. τὰ ἐρεικόμενα ὄσπρια καὶ σχιζόμενα, οἷον κυάμους. ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς πυρούς. οἱ δὲ κατερρωγότα ἱμάτια. ¶Κατέρεζε, καθίζου.

Κατερέζετο, ἐκαθίζετο. ¶Κατερείξε, κατέψησεν.

Κατερίκνωσε, κατέρριξεν. ¶Κατερόντων, καταπλεόντων. ¶Κατέρραξε, κατέβαλεν. ¶Κατερρηκότας διερρηγμένους. ¶Κατερρινωμένοις, ὑπηλέσιν.

Κατερρινωμένον, κατεπεπυκασμένον, καταδεδερματωμένον. ¶Κατερρύηκεν, ἐσάπη. ¶Κατερύκει, κατέχει. ¶Κατέρυκεν, ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν. ¶Κατέροτε, καὶ ἄλλοτε. ¶Καθυθραίνει, καταβάπτει ἐρυθρῷ βάμματι.

Κατέσκαψε, κατώρυξεν. ¶Κατεσκληρωμένης, πεπαλαιωμένης. ¶Κατεσκληκότα, κατεσκληρωμένα.

Κατέσπασε, κατέσεισεν. ¶Κατεσοφίσθη, ἐπλανήθη.

Κατεστιγμένος, καταθύσας. ¶Κατεστίγμεθα, ἐσφακελώθημεν. ¶Κατεστήριξεν, ἀρχῇ νόμῳ ἀπέδειξεν, ἀπέδωκεν, κατεστήλιτευσεν. ¶Κατεστιγμένος, πε

Κ ατασκεδάσαι. καταχέαι. ¶ Κατασκελεῖν. κατασκελετεύειν τὰς σάρκας καταφαγεῖν. ¶ Κατασκεθεῖν, διασχεθεῖν. ¶ Κατασκιδναμένης. κατασκορπιζομένης. ¶ Κατασκῆψαι, κατασπεῖραι. ¶ Κατάσκιος, παντόθεν σκιὰν ἔχων. ¶ Κατάσκοποι, καραδοκοῦντες, ἐπίβουλοι. ἢ δόλων ἐξιχνευταί. δολεροί, δόλιοι

Κ ατασμῆξαι, μιαίνειν, καῦσαι, ἐμπρῆσαι. ¶ Κατασοβεῖται, καταδιώκεται. ¶ Κατασοφισθεῖσα, χλευασθεῖσα, τεχνασθεῖσα. ¶ Κατασπᾶν, χαλᾶν, ἢ σιαλίζειν ἑτέρου ἐσθίοντος, ἢ παρὰ δεῖπνῳ διαλεγομένου, καταπίνειν τὸ σίαλον. ¶ Κατασπατελᾶ, ξυφᾶ.

Κ ατασπέρχων τὴν, περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ περὶ τὴν ἑστίαν κεκαυμένην. ¶ Κατασπερχόμενος, ἐπειγόμενος, καταπληττόμενος. ¶ Καταπιλάζων, μολύνων.

Κ ατ' ἀσπίδα. ἐπ' ἀσπίδα. ¶ Κατασπολυκῶσαι, ἐπελάσαι. ¶ Κατασπόδησον. κατέλασον. ¶ Κατὰ στάθμην, κατ' ὀρθὸν κατ' ἔπαυλιν. ¶ Κατάστασις, ἀποδοχὴ ἢ κόσμος, ἢ ἦθος. ¶ Καταστῆρας, ἀποπεπληρωμένα ἐν ᾧ τόπῳ λειπόμενα ἀπόσπασιν κατάστασιν, ἢ καταπαυστήρια κατάστασιν ἔχοντα ἀποπέμπεσθαι. καθαπερ μεγάλα. ¶ Καταστίλβει, περικαλύπτει.

Κ αταστίλξαι, καταγαγεῖν τὸν βοῦν. ¶ Κατὰ στεφάνης, ὄρους ἐξοχῆς, ἀκρωρείας: στεφάνη γὰρ εἶδος κόσμου περὶ τὴν κεφαλήν. ἢ περικεφαλαίας, ὡς Ὅμηρος ἀυχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου. ¶ Κατάστημα, ποίημα, στάσις, ὁρμή. ¶ Καταστίζων, βεβαιῶν, καταψηφίζων ὅσον τῶν ἀτακτούντων. τὰ ὀνόματα περιέστιζον καὶ ἐζημίουν. ¶ Κατάστικτον, ποικίλον. καὶ σώφρων κεντήματα φυσεῖ. ¶ Καταστίλβει, καταγάζει. καταλάμπει. ¶ Κατὰ στίχους, κατὰ τάξεις. ¶ Καταστοχῶν, περιβολήν. ¶ Καταστόμα, κατὰ τὴν ἀρχὴν μεταφορικῶς. ¶ Καταστομίς, μέρος τι τοῦ αὐλοῦ τὸ ἐνάλβιον. ¶ Καταστοχάζεται, κατασκοπεῖ. βάλλει.

Κ αταστρέφει, σκαλεύει. ¶ Καταστροφῆς, ἐρημώσεως.

Κ αταστρώματα, τὸ νεὼς μέρος. ἐν ᾧ ἑστῶτες ναυμαχοῦσιν. ¶ Καταστύξαι, κατασῦραι. συμπλέξαι, μισῆσαι. ¶ Καταστυφέλου, καταξήρου. ¶ Κατάστυφλον, κατάξηρον, καὶ ἡμεῖς δὲ τὰς αὐχμώδεις χώρας καὶ σκληράς, στυφλὰς καλοῦμεν. ¶ Κατὰ συνδεσμόν, κατὰ κοινωνίαν κατὰ σύμπραξιν. κατὰ συγγένειαν.

Κ ατασῦραι ἑλκύσαι σαγήνην. ¶ Κατὰ σφᾶς, καθ' ἑαυτούς. ¶ Κατὰ σφέων, κατ' αὐτῶν ἢ καθ' ἑαυτούς

Κ ατασφίγκωνται, καθῆλωνται. ¶ Καταχάσαι, καταχεῖν, ἢ ἀμυχὰς ποιῆσαι: ¶ Καταχεῖν, κατακρατεῖν, κατισχύειν. ¶ Κατὰ τάξιν, κατὰ κόσμον. ¶ Κατ' αὐτὸ, μὲν ὁμονοοῦσιν. ¶ Καταπεθηπέναι, θαυμάζειν διὰ τὸ ἐκπεπλῆχθαι. ¶ Καταπεθήπεσαν. κατεθαύμαζον. ¶ Καταπεθηπότες, ἐκπεπληγμένοι. ¶ Κατεθηπώς. διὰ ἰάσεως. ¶ Κατεκνεφάγη. κατέφαγε τὰ τέκνα. ¶ Καταπέπηται, ἐφαπλοῦται. ¶ Καταπεθῆσθαι, συναινέσαι.

Κ ατὰ τὸ αὐτὸ, ὁμοῦ. ¶ Καταρξεύω. ¶ Κατὰ τὸ κρίμα, κατὰ τὴν τάξιν, ἢ κατὰ τὸ πρόσταγμα. ¶ Κατατείχειν, λεπτόν. ¶ Κατάξοπιν, κάτωθεν πρόσωπον δὲ τὸ ἐναντίον. ¶ Καταξυφῶ. καταπατάλω.

Κ ατατρύχει, λυπεῖ, καταπονεῖ. ¶ Κατηγύοντα, κατασκευάζοντα. ¶ Κατατυχεῖν, ἐπιτυχεῖν. ¶ Κατὰ τῶν συῶν, κατὰ τῶν χοίρων. ¶ Καταυγάσας, φωτίσας. ¶ Κάταυλον, καταυλημένον, ἀναπεπλησμένον. ¶ Καταῦσαι, καταυλῆσαι, καταλῦσαι.

Κ αταυστής, καταδυστής. ¶ Κατ' αὐτὸν, ὅμοιον αὐτῷ.

Κ αταφάγη, κατεσθίει. ¶ Κατὰ φάλαγγα, κατὰ μετωπίδα. ¶ Καταφάναι, καταπεῖν. ¶ Καταφατικόν, δυσκάθεκτον. ¶ Καταφάσας, ἀπορήσας, αἰτιάσας. ¶ Καταφατουμένη, κατακτωμένη, κυρίως δὲ ἐκ προκαταλήψεως. ¶ Καταφιλοσοφήσαντες, διὰ τῆς σιγῆς νικήσαντες. ¶ Καταφλᾶσαι, κατακόψαι. ¶ Καταφοιτῆσαι, παραγενέσθαι.

Κ αταφορεῖν, ὑπνοῦν. ¶ Καταφοινικώς, χαρίσας πλύνων. ¶ Κατάφωρον, ἐληλεγμένον, φανερόν, ὑπεύθυνον. ἢ καταφανῆ γενόμενον.

Κ αταφορτικός. σφοδρός. ¶ Καταφράκτοις, ψυχαῖς ταῖς ἐπισκοπουμέναις, καὶ μὴ δὲ μᾶλλον εἰλήχασι, ἰσοβάλκιμον καὶ εἶδος πολεμικοῦ ὡς καταφράκτου. ¶ Κατὰ φρένα, κατὰ διάνοιαν. ¶ Καταφῆξας, κατὰ φρατρίας. ¶ Καταφρονεῖ, ὑπερφρονεῖ. ¶ Καταφρονέων, καταβουλευόμενος.

Κ αταφρυγήσεται, καταξηρανθήσεται. ¶ Καταφρύσσει, καταξηραίνει. ¶ Καταφυεῖν. γεννηθεῖν.

Κ αταφυλαδόν. κατὰ ἔθνη. ¶ Καταφύξει, κατασβέσει. ¶ Κατάφυρος, σύνδενδρος τόπος. ¶ Καταφωνεῖ, ταράσσει. ¶ Καταφωραθείη, καταληφθείη. ¶ Καταφωρᾶν, ἐρευνᾶν ἐπιζητεῖν. ¶ Κατάφωρος, φανερός. ¶ Κατὰ φῶτα, κατὰ ἄνθρωπον:

Κ αταχαλᾶ, καταβραχύ. ¶ Καταχεῖ, κακολογεῖ.

Κ ατὰ χεῖρα. ἕτοιμα. εὐχερῆ. ἢ ὁ νῦν πρὸς χεῖρα καὶ εἰς πολλὰ χρήσιμος οἰκέτης. ¶ Καταχήν, καταχάσμησις κατάγελως. ¶ Καταχήνη, καταγελάσει μυκτηρίσει ἐξευθενίσει. καὶ ὑπὸ πεισιστράτου καλαμίς ἐμφορὲς ζῷον ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως προβεβλημένον ὅποια τὰ πρὸς βασκανίαν. ¶ Κατάχερσος, ὁ λιπαρὸς ὁ φρόνιμος: ¶ Καταγείσωσ, ἐπηκοώρειος μετεωρίαν. ¶ Καταχθόνιος, κατὰ τῆς γῆς ἢ ὁ ᾅδης. ¶ Καταχρήση ἀρκέσει. ¶ Καταχρηστικῶς, ὅταν καταχρῆταί τις ἀπὸ πράγματος εἰς πρᾶγμα καταστοχαζόμενος

Κ αταχρᾶται, κακῶς χρᾶται. ¶ Καταχρυσοῦσαι, καταλιθῶται. ¶ Κατέχυσας, ἀήρ. ¶ Καταχύσματα, τραγήματα. ἔθος γὰρ εἶχον κατὰ τῆς κεφαλῆς κάρυα καὶ ἰσχάδας καταχέειν τῶν νέων ἢ τῶν δούλων περὶ τὴν ἑστίαν καθισάντων, καταχεῖν δὲ καὶ τοῦ νυμφίου. λέγεται δὲ καὶ περὶ ζωμοῦ. ¶ Κατάχυτλον, τὸ βαλανευτικὸν σκαφίον. ¶ Καταχώραν, κατὰ φύσιν, ἢ ἀκίνδυνον. ¶ Καταψαίρουσι, κινοῦνται.

Κ αταψεφεῖ, κατασκοτίζει. ψεφὰς γὰρ τὸ σκότος, παρὰ τὸ ψεφᾶσθαι τὸ μεταμελεῖσθαι, καὶ οἷον σκότος περιτιθέναι τοῖς λεγομένοις τὸ καταψεφεῖν, ἔθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ φροντίζειν οὕτως λέγομεν:

Κ αταψηφίζεται, κατακρίνει.

Κ αταψήχων, κολακεύων ἡσυχῆ τρίβων. ¶ Καταψιλωθήσεται, ψιλὸν γενέσθαι. ¶ Καταπεπατημένα, καταπεπλασμένα. ¶ Καταπέζεις, καταπαύσεις. ¶ Καταπάθη, καταπολάθη, καταβάλλεσθαι.

θυόμβροσ, κατακαυχώμενος. κατηχῶν. ¶ Κατανεμηθείσης, καταλαβούσης. ¶ Κατανεῖμαι, κατανεῦσαι. ¶ Κατενήνοχε, συνωμολόγηκεν.

Κατανενομένα, ἀμυχὰς ἔχοντα. ¶ Κατανέμεται, κατανέμεται. ἀναλίσκεται. ¶ Κατανεύοντα, κατανοοῦντα, θεωροῦντα. ¶ Κατανεῦσαι, συνθέσθαι, ἐπινεῦσαι, συγκατατίθεσθαι.

Κατανήσει, αὐξηθῇ. ¶ Κατανθρακῶσαι, κατακαῦσαι, καὶ ὀπτῆσαι. ¶ Κατανίφεται, καταφθείρεται, καὶ καταχιονίζεται. ¶ Κατανομεύς. κατα * πηθής.

Κατανοοῦντι, καταβλέποντι. ¶ Καταντᾶ, καταρρέει. ¶ Κάταντες. ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν.

Κατάντης, ῥᾴδιος. εὔκολος. ἢ κατακεκριμένον. καταφορής. ¶ Καταντήσας, λαχών. κληρωθείς.

Καταντησαίτο, φθινησαίτο. ¶ Κατ' ἄντησιν, κατ' ἐναντίον. ¶ Κατ' ἀντιβολίαν, κατ' ἀντίβλησιν. ¶ Κατ' ἀντικρύ. ἐναντίον. ¶ Καταντήσειν, κατέναντι. ἐξ ἐναντίας. ¶ Κατανενυγμαι, ἡσύχασα, λελύπημαι. ¶ Κατανύχετε, ἡσυχάσατε, λυπήθητε. ¶ Κατάνυξις, ἡσυχία ἢ λύπη.

Κατανύων, καταναλίσκων. ¶ Κατανύσαι, συντελέσαι. ¶ Καταξανεῖ, καταρρίψει, βασανίσει.

Κατ' ἀξίαν, κατὰ δόξαν. ¶ Καταξύμενα, κατὰ λυσάμενα. ¶ Καταχορᾷ, καταντλεῖ. ¶ Καταπαίει, μαστίζει, τιμωρεῖται. ¶ Καταπέλμενος, καταπονηθείς. ¶ Καταπέλτης, βέλος. πειστικὸν ὄργανον δι' οὗ ἀφιέμενον βέλος. ¶ Κατὰ πάντα τρόπον πάντα. ¶ Κατάπαστος, πεποικιλμένος. ¶ Κατάπεπτον, ἀσκελὲς, ἢ ἀθρόον. ¶ Καταπειρόντων, καταδικαζόντων. ¶ Κατὰ πάλαισ, κατὰ τὸ γάλακτος ἀσχία. ¶ Καταπλατέσσονται, καταδραμοῦνται ἀπὸ τῶν πλατειῶν. ¶ Καταπέλτης, εἶδος βασανιστηρίου ὡς ὅπλον χαλκοῦν ἐν ᾧ ἐξαρθροῦσι τὰ μέλη οἱ δήμιοι. ¶ Καταπεπτωκα, καθῃρημένα. ¶ Καταπέποιθα κατερρύηκα. ¶ Καταπεπολτωμένα, καταπεπινακωμένα. ¶ Καταπεπληγὸς, καταπεπληχός. ¶ Καταπέφνε. ἀπέκτεινε. ¶ Καταπέμενοι, καταπτόμενοι. ¶ Καταπεφρικότων, δειλιώντων. ¶ Καταπέψαι, καταπραῦναι, ἢ ἐν αὐτῷ καταχεῖν, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πεσσομένων σίτων.

Καταπημαίνειν, καταβλάπτειν. ¶ Καταπίει, καταπίνει. ¶ Καταπίμπρασθαι, κατακαίεσθαι κατὰ τὸ πίνδαρον. ¶ Κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα. κατέκαυσα τὰ λιπαρὰ μηριαῖα ὀστᾶ. ¶ Καταπειρητήρια, τόποις βαθέσι πειράζοντι καὶ ἡ λεγομένη βολίς.

Καταπλαγέντα, θαυμάζοντα. ¶ Καταπλακών, καταπλήξας. διαμαρτών. ¶ Καταπλεκεῖσι, συνδεθεῖσι, συμπεπλεγμένοις. ¶ Κατάπληξ, καταπεπληγώς. ¶ Καταπλάσαι, μολῦναι. ¶ Καταπλήσσει, καταπλάσσει, φοβερίζει κατεξανιστᾶ.

Καταπλήττεται, φοβεῖται. δέδιε. ¶ Καταπληκμόνες, ὃ δῆμα καταπλῆμα λέγεται. δι' ὧν καταθῆναι μετέχοντων ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ ῥὶς ποσὶ καταξεχόντων οὕτως φασὶ καταχρατηθείς.

Κατὰ πόδα, περ' αὐτὰ κατ' ἀξίαν ἐπὶ ὀπίσω.

Καταποθῇ. καταναλωθῇ. ¶ Καταπολεμῶ, νικῶ.

Καταπονουμένοις, πειραζομένοις. ¶ Κατὰ πορθμὸν, στενὴν θάλασσαν. ¶ Καταπόσον, πλεονάκις.

Καταπρανοῦς. καταφεροῦς. ¶ Καταπραΰνεις, ἡμερωποιήσεις, φρονήσεις. ¶ Κατάπρεμνος καταρρίζως. ¶ Καταπρηνὴς, κατὰ πρόσωπον ἐπὶ στόμα καταφερής. ¶ Κατὰ πρεσβείαν, κατὰ πρεσβυγένειαν, ἔνιοι δὲ κατὰ δήμοσια. ¶ Καταπροϊξάμενος, καταφρονήσας καὶ οὐκ εὐλαβηθείς. προῖκα δὲ ἑαυτὸν ποιήσας. ¶ Καταπροίξεις, καταφρονήσεις. ἢ διαφυγών γελάσεις. ¶ Κατὰ πρόκλησιν. κατὰ χάριν. κατὰ πρόσκλησιν. ¶ Κατέντιον, ὑπερῷον.

Κατὰ πρωτομιστήν. κατὰ τὸν ὀμφαλόν. ¶ Κατὰ πρωτῆρας. ἡλικίας ὄνομα οἱ πρωτῆρες παρὰ λακεδαιμονίοις. ¶ Καταπτήσσει, δειλιᾷ. φοβεῖται.

Καταπτήτην, ἔπτηξαν. ἐφοβήθησαν δυϊκῶς.

Κατὰ πτόλιν, κατὰ τὴν πόλιν. ¶ Κατάπτυστον, ἐξουθενημένον. ¶ Καταπτώσσει, φοβεῖται, δειλιᾷ ταπεινοῦται. ¶ Καταπυγοσύνη, ἡ διὰ μεγάλη

Καταπύγου, κιναίδου, ἢ σωματεμπόρου. ¶ Καταπυγής. ὁ μέσος δάκτυλος καὶ ὁ καταφερής. ¶ Καταπύει, ἐνέπλησε, κατηνόει. ¶ Καταπύθεται, σήπεται. ¶ Καταρράκτης, ὀχετός. ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετὸς σοφοκλῆς λαοκόοντι, καὶ τὰς ἁρπυίας ἐν φινεῖ.

Καταρράξαι, κατάξαι. ¶ Καταρραπίστης, ἐργώμενος ἐν τῷ πολλὰ θυσιῶν. ¶ Καταρράσσειν, κατακλᾶσθαι. ¶ Καταρᾶσθαι, ἀρᾶσθαι θεοῖς.

Καταραψῳδῆσαι, φλυαρῆσαι. ¶ Καταρβύλοις, χλαίναισ ποδήρεσιν, ὥστε καὶ ἐπὶ τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι, σοφοκλῆς τρωίλῳ. ¶ Κατάρδειν, ἀρδεύειν. ποτίζειν. ¶ Κατάρξαντο, ἐκαθέσθη.

Καταράξαι, καταρρῆξαι, καταψῆσαι. ¶ Καταράκτης, ὁρμητικός. ¶ Καταρεπής, ἐπιρρεπής. ἐπικλινής. ¶ Καταρρεῖσθαι, καταλύειν. ¶ Καταρρεπάζονται, σκορπίζονται. ¶ Καταριστὴν, ὀρθὴν διορθωτὴν. παρὰ καλλιμάχῳ, τὴν χάλαζαν.

Καταρθίστων, ἐπικροτούντων ἐπιψοφούντων. ¶ Κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου, τῶν τριχῶν ἀποσπάσαι. ¶ Καταρράσσειν, καταρρίπτειν. ¶ Καταράσσοντων, πολὺ κτυπούντων. ¶ Καταρρᾶξαι, καταβαλεῖν ἢ καταψῆσαι. ¶ Καταρρεῖν, ἀναλίσκεσθαι. ¶ Κατάρρησιν, κατηγορίαν. καταβόησιν. καταλαλίαν. κακολογίαν. ¶ Κατάρρυτα, ἀρδεύσιμα. ¶ Καταρτύσαι, κατασκευάσαι, πληρῶσαι, στερεῶσαι. ¶ Καταρρυβδήσας, καταπιών. ῥοφήσας. ¶ Καταρρυῆναι, καταπεσεῖν. ¶ Καταρυθμίζεσθαι, κατευθύνεσθαι, κανονίζεσθαι. ¶ Κάταρσον, κατάκλειστον. ¶ Καταρχὴν ἀσφαλής. τέλειος. ¶ Καταρνίζομαι, ἀθυματίζομαι.

Καταρῶμαι, εὔχομαι προσκυνῶ. ¶ Καταρώγα, γῆν τινα πρὸς φυτείαν ἀμπέλων εὔθετον. ¶ Κατὰ σαυτὸν, ὅ ἐστι κατὰ σέ. ὅμοιός σοι. ¶ Κατασείειν, ταράσσειν. ¶ Κατασίσας, σβέσας. ¶ Κατασεσεισμένα, κατασεσεισμένα. ¶ Κατασημαίνεσθαι, κατασημειοῦσθαι. ¶ Κατασίνεσθαι, καταβλάπτειν.

Κατασείειν, καταταράξειν. ¶ Κατασκαφής. κατεσκαμμένος. ¶ Κατασκάφιλος, καταισχύνων τοὺς φίλους. ¶ Κατασκάψαι, κατορύξαι.

μενος. καὶ αἱ δὲ τὰ ὀνείδη ὑπὸ αἰσχύνης ἐπ' οἰκίας μένουσαι ἡ ἀξία κεκεῦθαι. ¶Καταχεχύσθαι ἔξω. ἐπεὶ αἱ κενεαὶ φρονούμεναι, ῥέουσι. τινὲς δὲ, συμπαρέξω καταχέω τα. ¶Κατακεντεῖ, τιτρώσκει.

Κατακερματίζει, εἰς πολλὰ ἀναλίσκει, διατέμνει, ἢ λεπτύνει. ὃ μερίζει. ¶Κατακερτομεῖ, χλευάζει, φλυαρεῖ. ¶Κατακεχρημένη, κατακεχυμένη.

Κατακεχύσθαι. κατακεχύσθαι.

Κατακήρυκτον, κατέχειν καὶ τὸ ἀποχρήσασθαι.

Κατακερχνοῦνται, τραχύνεται, διὰ τὴν οὐλότητα, ἔνθεν καὶ κερχνῶσαι, τὸ κατατρῖψαι καὶ ἤτοι τραχῦναι, καὶ πίνακες κερχνωτοὶ, καὶ ὀστέινον κέρχνος.

Κατακλεισθείσῃ, καταβληθείσῃ. ¶Κατακηλούμενοι, ἐκχρούμενοι, καταθελγόμενοι. ¶Κατακκίσασθαι. προσποιεῖσθαι. ¶Κατακλαύδειν, συλλήβδην.

Κατάκλεισαι, ἐν Κορίνθῳ ἑταῖραι τινές. ¶Κατακλησία, ὅτι τῶν μειζόνων τι δὲ ἢ πρᾶγμα ἐπικρῖναι κατακλησίας ἐποίουν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκούντων.

Κατάκλιτος, τελευταία. ¶Κατακνῆσις, τυροκνῆστις. ¶Κατ' ἄκνηστιν, κατὰ τὴν ῥάχιν ἣν μὴ ἔστι κνήσασθαι ῥαδίως. ¶Κατακοιμίζει, καταπραΰνει.

Κατακοιρανέοντα, κατακοσμοῦντα. ¶Κατὰ κόλλακας, ἢ κατακίκκας, κατὰ πλάσμα κατάκομον.

Κατακόνα, διαφθορά. ¶Κατακορής, ὀχληρός.

Κατακορμάσαι, κατακόψαι. ¶Κατὰ κόρρης, κατὰ τοῦ κροτάφου, ὃ κατὰ τῆς σιαγόνος, πλῆξαι.

Κατὰ κόσμον, κατὰ τρόπον ἐν τάξει κατὰ τὸ δέον κατὰ τὸ καθῆκον. ¶Κατ' ἄκρας ἑλεῖν, τὸ ἐξ ἐφόδου καὶ τὸ αἰφνίδιον. ¶Κατακρατήσατε, νικήσατε.

Κατακράτος, ἰσχυρῶς. τελείως, αὐτοπάντως. ¶Κατακρεὰς, κατάκειρος. ¶Κατὰ κρῆθεν, κατὰ κεφαλῆς. ¶Κατ' ἄκρης, κατὰ κορυφῆς κατὰ κράτος.

Κατακρημνίζων, κατακρημνῶν. ¶Κατακρολύσει, καταλύσει, ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρόπολεις ἐπὶ λόφων εἰσίν. ἢ κατανασκάψει. ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρόπολεις, ἀναστήματα γῆς καὶ λόφοι εἰσίν. ἢ καταγελάσει. ¶Κατάκριμα, κατάκρισις, καταδίκη. ¶Κατάκριτος, κατάδικος.

Κατὰ κράτος, ἄρδην. φοράδην παντελῶς σφόδρα.

Κατακροτεῖ, ἀσμένως ἐπαινεῖ, κατευφημεῖ. ¶Κατακτάμεναι, ἀποκτεῖναι. ¶Κατακτενοκόμη, κατακτενισμένη. ¶Κατάκτεια, ἱδρυτός. ¶Κατακυνῶν, ἢ κατακύων ὅταν τὸ χοινίον ἑλίξας τοῦ ἄκρου περι-κατακλείσῃς. ¶Κατακυριεύσουσι, κατακρατήσουσι.

Κατακυρωθεὶς, καταχωσθείς. ¶Κατακωκύσουσι, καταθρηνήσουσι. ¶Κατακωλύσουσι, θρηνήσουσι. ¶Κατακωμᾶ, καταγελᾶ. ¶Καταλαβεὶς, πάσσαλος.

Καταλαβέσθαι, κατανοήσασθαι, φθάσασθαι, ἀφελέσθαι. ¶Καταλαγνευθεὶς, εἰς ἡδονὰς κατενεχθείς.

Καταλαθισταί, ἐξηγηταί, ἢ ἐνδεικνύοντες τὰ δημόσια.

Καταλαλάζειν, κατεύχεσθαι, ἢ πολιτικῶς βοᾶν.

Κατὰ λαπάρην, κατὰ τὴν λαγόνα.

Καταλαπριώσει, ἀποκτενεῖ καταλέξεται κατασυντρίψουσι ἢ καταστορήσουσι. ¶Καταλοχισμὸς, τάξις.

Καταλαλιᾶν, καταλγύνεσθαι λυπεῖσθαι.

Καταλεάναντες, κατατρίψαντες. ¶Καταλειχεὶς, καταλειχθείς. ¶Καταλείχεσθαι, ὀδύρεσθαι τόν τε θνεῶτα. ¶Καταλείβεται, καταρρεῖ. ¶Κατάλειμμα, ὑστέρημα μέρος. ¶Καταλαγνεύσας, καταλέξας. ¶Καταλειφθέντες, ὑστερηθέντες. ¶Καταλεῖναι, καταμῖξαι. ¶Καταλέξας, κατακοιμίσας.

Καταρρυθμίσας, ἀπαρτίσας. ¶Καταλευκαλέα, κάθυγρος κατειλημμένη. ¶Καταλεύει. λιθοβολεῖ.

Καταλεῦσαι, ἐγκλῖναι, λιθοβολῆσαι. ¶Καταλευσθέσθω, λιθασθήτω. ¶Καταλευόμενοι, εἰς τὰ μέταλλα βαλλόμενοι. ¶Καταλήγει, παύεται. ¶Καταληΐζει, διαρπάζει. ¶Καταληϊσάμενος, λαφυραγωγήσας, καταπατήσας. ¶Καταληξόμεθα, καταπαυσόμεθα.

Κατάληξις, ὑποχώρησις. ¶Καταλιχνευούσης, καταπραϋνούσης. ¶Καταλειβόμενον, καταστάζον.

Καταλιπαίνειν, λιπαροποιεῖν. ¶Καταλείβη, καταδύη. ¶Κατάλιψ μεσόδμη. ¶Καταλλάγδην, τὴν αὐτὴ τινὸς διδομένην δωρεάν. ¶Καταλλαγὴ, εἰρήνη φιλία. ¶Καταλλαγὴν, δωρεὰν ἀντάπαθλαν μεταλλαγὴν, κατάλλαγμα. ¶Κατάλληλον, ἁρμόδιον ὁμαλόν. ¶Κατάλληλος, ἁρμόζων. ¶Καταλλήλως ἀκολούθως, ἁρμοζόντως. ¶Καταλογάδην, πεζῇ, ἢ τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα. ¶Καταλογὴ, τὸ τὰ ἄσματα μὴ ὑπὸ μέλει λέγεσθαι. ¶Καταλογισθείη. ἀττικώτερον. ἀλλὰ σὲ ἀλογισθείην οἱ θεοί. ¶Καταλογιεῖται. καταριθμήσει. ¶Καταλογισμῷ, ἀριθμῷ.

Κατάλογον, ἀρίθμησιν. ¶Κατάλογος, ἡ ἀναγραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι καὶ ἐξαρίθμησις, κατάληπον τὸ μύρτον. ¶Καταλοιὴ, ληστεία. ¶Κατὰ λόφα, κατὰ τοῦ αὐχένος. λόφος γὰρ ὁ αὐχὴν, ἢ κατὰ κεφαλὴν ὡς καταμάλα καὶ καταμαλόν. ἢ κατὰ τῶν ὤμων ἢ τοῦ τραχήλου. ¶Καταλοχισμῷ, τῷ τῆς γενήσεως. ¶Κατ' ἀλλοθρόους κατὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς ἢ πόῤῥω ὄντας. ¶Καταλυΐζεται, διομεύεται, στρέφεται. ¶Κατάλυμα. οἴκημα. καταγώγιον. ¶Καταλῦσαι. ἀπολαῦσαι. θεοχθῆναι.

Καταμεῖναι, καταβαλεῖν. ἢ τὸ ἀρξάμενον. οὐχὶ δὲ καὶ, ἢ τὰ ἑψόμενα λάχανα ἐκπιάσαι. ¶Καταλύειν, ξενοῦν. πρόδηλον, καθαιρεῖν. ¶Καταμαλάσσοντα, κατασκληρύνοντα. ¶Καταμαλθάσσων, καταπραΰνων. ¶Κατ' ἁμαξιτὸν. τὴν καθημαξευμένην ὁδὸν καθ' ἣν αἱ ἅμαξαι διέρχονται. ¶Καταμάρψαι, καταλαβεῖν. ¶Καταμεμυκέναι, ἀποπλῆξαι. κατὰ μέρος. ¶Καταμήσας. καθάπαξ. ¶Καταμήζειν, ἐπιπάσσειν, ἀμήτῃ τὸ σκαφίον, ᾧ ἐπιπασσόμεθα. ἢ ἀμητῆρες οἱ θερισταί. ¶Καταμηλῶσαι, τῇ μήλῃ χρήσασθαι καθεῖναι. ¶Καταμιλύειν, κατακηρύσσειν, ζητεῖν. ¶Καταμογγές, ἀπὸ ἀκμῆς σώματος. ¶Καταμυεῖ, καταπίνει, κατεσθίει, μυεῖν γὰρ τὸ ἐσθίειν. ¶Κατὰ μικρὸν, κατὰ βραχύ. ¶Κατὰ μόθον, κατὰ τὸν πόλεμον. ¶Κατὰ μοῖραν, κατὰ τρόπον, κατὰ καιρόν, ἢ νόμον. ¶Καταμόνας, τὰς μισθώσεις τῶν ἐργατῶν εἰς χρόνον. ¶Κατάμυσον, κατάκυψον. ¶Καταμφωτοὶ, αὐλοί τινες οὕτω καλοῦνται. ¶Καταμωκᾷ, καταγελᾷ. ¶Καταναῖ, κατὰ τὸν νοῦν. ¶Καταναλίσκων, ἐσθίων, δαπανῶν.

Κατανάξαντες, ἀνάξαντες εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσαντες.

Κατανδρίσασθαι, καταπαλαῖσαι. ¶Κατανιαν-

Καταβάτης, ὁ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἀποβάτης. ¶ Κατα-
βιβάζοντος. καταπατοῦντος. ¶ Καταβλακεύειν, κα-
ταβλακεῖν ῥαθυμεῖν. ἢ διὰ παντὸς ῥαθύμως.

Καταβλέψει, καταπίνει. ¶ Καταβλὴς, μάνδαλος.

Καταβλώσκειν, καταδέχειν, ἀποφεύγειν. ¶ Κατα-
βοὴ, καταβόησις, κραυγή. ¶ Καταβολάδιος, κλά-
δια ¶ Καταβολὴ. θυσία. τελετή. ¶ Κατὰ βοὺς ἐ-
ξαυθι, εὐχέσθαι κατὰ βοός. ¶ Καταβόσκονται, τρέφονται;
νέμονται, δαπανῶσιν. ¶ Καταβραβεύεται, κατακρί-
νεται, καταγωνίζεται. ¶ Καταβοᾷ, κατακράζει.

Καταβρίξας, κατακοιμηθείς. ¶ Καταβρῶξαι;
καταπιεῖν. ¶ Καταβρόξει, καταπίνει.

Καταβεβωσμένοις, περιβεβοσμένοις. ¶ Καταγχεῖν
καταφθορεῖν. ¶ Καταγγέλλεται, κηρύσσεται.

Κατάγειν, ἔστι ἐν ναυστάθμῳ ἄγειν. ἢ καταλῦσαι.

Καταγιῶται, οἱ ἐκπλέοντες τοὺς πλουτοῦντας, οἰκοῦσι
δ' ἔξω τῶν πόλεων. ¶ Καταγινώσκω, μέμφομαι.

Καταγλωσσῆσαι, καταναλῶσαι. ¶ Κατάγλωττον. εἶ-
δος φιλήματος. ¶ Καταγλωττίζειν, βλασφημεῖν;
καὶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ πορνικὰ φιλήματα.

Κατάγματα, μηρύματα ἐρίου ἢ καταπάσματα.

Καταγνῶναι, ἐπιγνῶναι, μέμψασθαι. Σοφοκλῆς Ἀθά-
μαντι. ¶ Κατάγραπτος, ποικίλος. ¶ Καταγρα-
φὴ, καὶ ἡμεῖς λέγομεν ἐν ζωγραφίᾳ, κατέγραψεν καὶ
κατάγραμμα. ¶ Καταγρεῖ, καθαιρεῖ καταλαμβάνει.

Καταγοητεύων, ἀπατῶν. ¶ Κατάγχει, πνίγει,
κωλύει. ¶ Κατήχει. ἀνακρούει. ¶ Καταγωγὴ,
κατάλυσις κατάλυμα, πανδοκεῖον. οἴκημα.

Καταγωγὶς, ἱμάτιον ποιόν. περὶ τοῦ χιτὼν γυναικεῖον:
καὶ σκεῦος ποτηρικὸν καὶ κράσπεδον καὶ περιάλωμα,

Καταγωνίζεται. νικᾷ. ¶ Κατὰ δάκρυα λείβεις. κα-
τασπένδεις, κατὰ δακρύον κλαίεις. ¶ Καταδει-
πνοῦσι, κατεσθίουσιν. ¶ Καταδαρθάνοντα, κατα-
κοιμώμενον. ¶ Καταδαρθεῖν, κοιμηθῆναι.

Καταδιαλλάξαι. ¶ Καταδεδάρθηκεν, καθύπνωκεν.

Καταδέψαι, καταδαπανῆσαι. ¶ Καταδέδευται, κα-
ταβέβρωται, καταμεμέθυσται. ¶ Καταδιαιτᾶσ-
θαι, καταφιλεῖσθαι. ¶ Καταδέδρομε, κατέδρα-
μεν. ¶ Καταδέστεροι, ταπεινότεροι. ἐλαττότεροι.
μικρότεροι. ¶ Καταδεκνύων εἴδη κατ' ἐβὴς ποτέ ἐστιν

Καταδίσκος βοηθήσας. ¶ Καταδέδυκε, καταβέβρω-
κεν. ¶ Καταδημομερεῖσαι, μερίσαι δήμῳ.

Κατὰ δ' ἔστυγεν. ἐμίσησεν. ¶ Κατὰ δὲ φρένιν ἦγα-
γεν ἐμίσησε κατεφρόνησεν. ¶ Καταδοῦν, κατακό-
πτειν. ¶ Καταδ' ἥνεον, κατελάμβανεν. ¶ Καταδείσας;
φοβηθείς. ¶ Καταδηώσαντες, πολεμίσαντες, πορ-
θήσαντες, προδύσαντες, καταφανίσαντες. ¶ Κα-
τὰ δὲ τάσιν κατ' ἔκτασιν. ¶ Κατὰ δάσκιον, κατὰ
χωρισμόν. ¶ Καταδιελέσθη, καταμερίσασθαι.

Καταδιαιτᾶσι, καταχωρίζουσι. ¶ Καταδίκη. κατάκρισις.

Κατάδικος, κατακεκριμμένος. ¶ Καταδοχμώσας,
καταχεῖν. ¶ Καταδάψιον, εἶδος καύματος.

Καταδαπανήσει, καταψοφήσει. ¶ Καταδρύπτον-
τες. ταράττοντες. ¶ Κατάδρυπος, ὀργίλος κατα-
ρράκτης. ¶ Καταδράθει, καθυπνῶσαι. ¶ Κατα-
δρομὴ, ἁρπαγή. ¶ Καταδέδρομε, κατέσχεν.

Καταδραθέντος, κατακοιμηθέντες. ¶ Καταδύεται,
κρύπτεται. βυθίζεται. ¶ Καταδύντος, βυθισθέντος.

Καταδύμεναι, λάθρα ὑπεισελθεῖν. ¶ Καταδυναστεύω,
βιάζω. ¶ Καταδύσεσθαι, εἰσελθοῦσαι. ¶ Καταδύ-
σεις, οἱ λάθριοι τόποι ἢ βαθεῖς. ¶ Καταδυσωπῆ-
σαι, παρακαλέσαι. ¶ Καταείμενοι, κατακείμενοι.
περιεχόμενοι, κατάσκιοι, ἢ κατάστεγοι. ¶ Καταείνυ-
ον, κατακάλυπτον. ¶ Καταείσατο, κατῆλθεν.

Καταείσατο γαίη, κατέδυ καὶ κατεπλήγη εἰς τὴν γῆν ἢ.
κατεφάνη. ¶ Καταεάσας. κατακοιμηθείς. ¶ Κατα-
έλξαι, κατακλεῖσαι. ¶ Καταζήνασκε, κατεξήρανεν.

Καταζῶσαι, ἱμάντες οἱ τὰ σκεύη τοῖς ἵπποις καταζων-
νύντες. ¶ Κατὰ ἤθεα, κατὰ συνηθείας. ¶ Κατα-
ῆσεται, καταπνεύσει. ¶ Καταήνται, καταλελάληται.

Καθάπαξ, συλλήβδην. ¶ Καταιθε. κατάκαιε.

Καταθεῖν, καταδέχειν. ¶ Καταθεῖναι τὴν τιμήν.
ἐνλοπῆσαι τὴν ζημίαν. ¶ Καταθεὶς, λεχθεὶς λα-
ληθείς. ¶ Καταθελγόμενα, καταπραϋνόμενα.

Καταθέοιεν, βλέποιεν. ¶ Καταθεώμενοι, καθορῶν-
τες. ¶ Καταθεῶτο, βλέποι. ¶ Καταθῆξαι, πα-
ροξῦναι. ¶ Καταθλήσαντος, καταγωνισάμενοι.

Καταθοινήσαντες, καταφαγόντες. ¶ Καταθοίνωνται
καταρμῶσι. ¶ Καταθρέξαι, καταδραμεῖν.

Καταθρῆσαι. κατασκοπῆσαι. κατανοῆσαι, κατιδεῖν.

Καταθρίσαι, ῥᾷον κατιδεῖν εὐχερῶς. ¶ Καταθύμια,
ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἡδέα. ἐνθύμια. ἢ κατὰ νοῦν.

Καταθύσασθαι, μαντεύσασθαι. ¶ Καταθῶμαι, ἀνα-
παύσωμαι, ἀποθείσωμαι. ¶ Κατ' αἰανὸν, κατὰ τὸ
πρόσωπον. ¶ Καταιβάτης, Διὸς ἱερόν. ¶ Καταιβολὴ,
ἡ ἐπιληπτικὴ νόσος. ¶ Καταιγὶς, ἐπιφορὰ ἀνέμου σφο-
δροῦ ἢ τοῦ ὑετοῦ ζάλη. ¶ Κατ' αἶγας ἀγρίας.
παροιμία λεγομένη εἰς ἀγρίας αἶγας τρέπειν τὰς νό-
σους. μάλιστα δὲ τὴν ἱεράν. ¶ Καταιγίσας, κατα-
χέσας. οἱ γὰρ ἀνατιθέντες ἱμάτια κατέχιζον αὐτὰ,
ἵνα μὴ ἀρθῶσι παρά τινων. ¶ Καταιγὰς, καταιγί-
δας. ¶ Κατ' αἰγίλιπος, κατὰ τοῦ ὑψηλοῦ ἧς καὶ αἶξ
ἀπολείπεται. ¶ Καταιόδωσα, κατήχωσα. ¶ Κα-
ταιθαλωμένα, κατεσποδωμένα. ¶ Καταῖθυξ ὄμ-
βρος, ὁ καταιθύσσων. φαίνεται δὲ καὶ καταῖφλεξ κα-
ταφλεγόμενος καὶ ἀναζέων. ¶ Καταίικες, κατα-
πνοαί. ¶ Καταικνεῦσαι. συγκαταθέσθαι. ¶ Κα-
ταῖξ, κατάσεισις ὁρμή. ¶ Καταιονεῖ, καταντλεῖ.

Καταίρεσιν, κατάλυσιν. ¶ Καταίροντες, καταπλέον-
τες. ¶ Κατ' αἶσαν, κατὰ μοῖραν. ¶ Καταίσια;
καταίσιμα. ὅθεν ἐκ καταισίμοις ἐπιφημιζόμενοι λέ-
γουσι τὰς ἐπ' ἀγαθῷ μαντείας. ¶ Καταιτιῶμαι,
μέμφομαι. ¶ Καταῖτυξ, εἶδος περικεφαλαίας.

Κατὰ κάθοζον, ὑπεναντίας. ¶ Κατακαίειν, κατα-
φλέγειν. ¶ Κατακαινιῶ, ἀποκτενῶ. ¶ Κατα-
καίειον, εἰς καίειον τέγον. ¶ Κατὰ καιρὸν, κατὰ χρό-
νον. ¶ Κατακαλεῖται, κατακοσμοῖτο. ¶ Κατακα-
λύπτων, κατακρύπτων. ¶ Κατὰ κάνδον, κατὰ θα-
νάτου. ¶ Κατέκανε, ἀπέκτεινεν. ¶ Κατακάνεον. φίλ-
τρον. ¶ Κατέκαπτον, ἐπιτύλλεον. ¶ Κατάκαρπος.
πλούσιος. ¶ Κατακάρφει ἀφανίζει, ξηραίνει. ¶ Κα-
τακάρψεις, καταφλέξεις. ¶ Κατακάσαι, κακοδαι-

μένον ἐπ' ἀνθράκων, ὑπὸ δὲ μακεδόνων ἡ πύλη. καὶ τὰ ἐν τοῖς ξηροῖς ξύλοις σκωλήκια καὶ τὸ θαλάττιον ζῶον. ¶ Κάραγος ὁ θρασὺς ψόφος, οἷον πρίων.

Καραδάλη, ἁρμενοθήκη. ¶ Καραδοκεῖ, προσδοκᾷ ἐκδέχεται ἢ ἐπιτηρεῖ τὸ κεφάλαιον τοῦ πράγματος.

Κάραι. συκαῖ. ¶ Καραιός, Ζεὺς παρὰ βοιωτοῖς, οὕτω προσαγορεύεται ὥς μέν τινές φασι διὰ τὸ ὑψηλὸς εἶναι ἀπὸ τοῦ κάρα. ¶ Καράμα πίθω, κάλυμμα, ἡ ἐπὶ τῆς ἁμάξης σκηνή. ¶ Καράμβαν, ῥάβδον ποιμενικήν, ἣν μυσοὶ συκαλόβον.

Καρανοῦσθαι, τελειοῦσθαι. ¶ Κάραννος, κεκρύφαλος κρήδεμνος, ἢ ἔλαφος ὁ ζημιά. ¶ Καρανῶ. τὴν αἶγα κριτόν. ¶ Καρανῶσαι, κορυφῶσαι.

Καράξω, χρώσω. ¶ Καράρα, κεφαλή. ¶ Καραρύες, οἱ σκυθικοὶ οἶκοι, ἔνιοι δέ, τὰς κατήρεις ἁμάξας.

Καρὰς, ὁ ἀποσπερματισμός. ¶ Καρεταί. κεφαλαί.

Κάρη, ἡ κεφαλή. ¶ Καρή, ἡ ὥρα, ἐξ οὗ καὶ ἀκαρίαιον. ¶ Καραρμῶσαι. ἀποκεφαλίσαι.

Καρβάζοντες. βαρβαρίζοντες. ¶ Καρβαίζει, καρικῶς λαλεῖ καὶ βαρβάρως. ¶ Καρβανίζει, βαρβαρίζει.

Κάρβανοι, τὰ τῶν σφενδόνων καρφία ὡς σίλβικος.

Κάρβανοι καὶ περσικοί, οἱ ἀλφὸν ἢ λέπραν ἔχοντες, ἕλληνες δὲ τοὺς βαρβάρους, οἱ δὲ τοὺς κᾶρας.

Καρβάρεοι. κάραβοι. ¶ Καρβατίνη, μονόπελλον, καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα ἀγροικικόν.

Κάρβις, μακροπούς. ¶ Καρβῖναι, βαρβαρικαί.

Κάρδακες, οἱ στρατευσάμενοι βάρβαροι ὑπὸ περσῶν, εἰς ἀσίαν οὕτω καλοῦσι τοὺς στρατιώτας. ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου. ¶ Κάρδαμον, βλέπειν.

Καρδαμάλη, μάζα. ¶ Καρδαμίνη, τὸ * ῥεῖον, ὃ ὂν ἐμφερὲς καρδάμῳ, γίνεται δὲ ἐν ὕδασι.

Καρδαμύλη, πόλις. ¶ Καρδάμυσσε, κατάπιε.

Καρδίαι, οἱ ἕλληνες πολλοὺς σκύθας διὰ τὸ πίλιν αὐτοὺς ἐλλωίσαι καρδίαν διαρπάσαι.

Καρδίας, θαλάσσης, τοῦ βυθοῦ. ¶ Καρδιαλγίαι, λύπαι καρδίας. ¶ Καρδία, καὶ ὁ λογισμὸς καὶ ὁ συνήθης. ¶ Καρδιοβολεῖσθαι, λυπεῖσθαι.

Καρδιοῦσθαι, καρδιουργεῖν ἐπὶ τῶν ἱερείων.

Καρδιώττειν, τὴν καρδίαν ἀλγεῖν. τινὲς δὲ ἐκκενωθῆναι τὸν στόμαχον ὑπὸ λιμοῦ. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ναυτιῶν.

Καρδιουλκίαι, πύλαι χαρδίας, τὰς καρδίας ἕλκον τῶν θυμάτων. ¶ Καρδόπιον, ἡ καρδόπου τὸ πῶμα. κάρδοπος δὲ ἡ μάκτρα. ὄργανον ἡ κάμπτρα ὅπου τὰ ἄλευρα μαλάσσουσιν ἤτοι ἀβάκιον.

Καρδόπῳ, μάκτρᾳ κατακαίει.

Κάρδυ. ἔθνος βαρβαρικόν. ¶ Καρέντα; καταβρωθέντα. ¶ Κάρη. κάρα. κεφαλή. ¶ Καρηᾶται. κεφαλαί. τάξεις. ¶ Καρηβαρεῖ. βαρύνεται κεφαλήν. ἐξ οἴνου μεθύει. κάρη δὲ κεφαλήν.

Καρηκομόωντες, τὰς κεφαλὰς κομῶντες.

Κάρηνα, ἄκρα. κεφαλαί. κορυφαί. τείχη.

Καρήνων, κορυφῶν ἄκρων. ¶ Καρησσός, πόλις καὶ ποταμός. ¶ Καρθμοί, κινήσεις. ¶ Καρῖται. ἐπὶ τοῖς πειραταῖς κᾶρες. ¶ Καρικὰ μέλη, ἐλέγετό τις καρικὸς ῥυθμὸς ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου συγκείμενος. ¶ Καρική, ἀσύνθετος, καὶ ἄμπελος.

Καρικόν, εὐτελὲς μικρόν. δηλοῖ δὲ καὶ ἀφροδίσιον σχῆμα αἰσχρόν. ¶ Καρικάζειν, βαρβαρίζειν.

Καρικοί, τράγοι ὡς εὐτελῶν ὄντων σοφοκλῆς σαλμωνεῖ· εἰμὸ ἄρα ὑποσυγχέων τοῖς κιλικίοις. ¶ Καρικῷ πλοίῳ, καρικῷ σχήματι, λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν ἀκολάστων σχῆμα καρικόν. ¶ Καριμοίροις, τοὺς ἐν μηδεμιᾷ μοίρᾳ. ὁ μισθοφόροις διὰ τὸ τοὺς κᾶρας πρώτους μισθοφόρους γενέσθαι. ¶ Καρῖναι, θρηνῳδοὶ μουσικαί, αἳ τοὺς νεκροὺς διὰ θρήνων παραπέμπουσι πρὸς τὰς ταφὰς καὶ τὰ κήδη. παρελάμβανον δὲ αἳ ἀπὸ καρίας γυναῖκες. ¶ Καριῶσαι, ἀποκτεῖναι.

Κάρκαιρε, ἰλίωμα ὄχου. ¶ Καρκαίρει, ψοφεῖ.

Καρκανὸρ, τάξεις. ¶ Κάρκαρα, οὖλα ὁ δὲ τὰ καὶ τὰ ποικίλα τῇ ὄψει καὶ πίτυρα παρὰ σιμωνίδῃ. ἔνιοι τὰς μάνδρας ῥίνθων ταῖς τῇ οὐρανίᾳ ὄψει.

Καρκαρίς, ξύλων ἢ φρυγάνων φορτίον ἢ δεινός.

Κάρκαροι, τραχεῖς καὶ δεσμοί. ¶ Καρκίνος, τὸ νῦν καρκίνωμα λεγόμενον, καὶ ὑποδήματα κοῖλα, καὶ δεσμός τις καὶ τῆς πτέρυγγος. ὁ εἶδος ζώου καὶ ἄστρον.

Καρκινοῦται, ὅταν ῥιζοῦται ὁ σῖτος καὶ σκληρύνεται.

Καρκώ, λάμια. ¶ Κάρκα, λεῦκος τὸ πρῶτον ἀποθλιβόμενον διὰ τῶν χειρῶν καὶ κούρευμα. ¶ Κάρμηλος, ὄρος ἐν τῇ φοινίκῃ. ¶ Κάρμορον, τὸν κηρὶ μεμορημένον. ¶ Καρνεᾶται, οἱ ἄγαμοι. κεκληρωμένοι δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ καρνείου λειτουργίαν. πέντε δὲ ἀφ' ἑκάστης ἐπὶ τετραετίαν ἐλειτούργουν. ¶ Κάρνη, ζημία. ¶ Καρνησσόπολις, λύκτος ὁ κρητικὴ οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Κάρνον, τὴν σάλπιγγα γαλάται.

Καρνεῖος, ἐπίθετον ἀπόλλωνος, ἴσως ἀπὸ κάρνου τοῦ διὸς καὶ εὐρώπης. ¶ Κάρνος, φθείρ. βόσκημα. πρόβατος. ¶ Καρνοστάσιον, σταῦλος ὅπου τὸ κάρνον ἵσταται.

Καρμεγάλη, ἀκρίς. ¶ Καρόπαις ἔπακμος παῖς.

Καρός, κωφός, οἱ δέ, σκοτόδινος. βόσκημα. ἐγκέφαλος ὢν ὁ καιρὸς ἡ φθορά. ¶ Καρὸς αἴσῃ καρὸς ἡμέρα, ὅμοιον θανάτου μοίρα. διὰ τὸ πρώτους μισθοφόρους κᾶρας γενέσθαι. μισθοφόρου μοίρα.

Καρορίς, ὕδρα. κρῆτες. ¶ Κάρου, τοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πλασμονῆς. κάρου. ¶ Κάρουα, κάρυα λάκωνες.

Καρούμενος, ὠνησάμενος. ¶ Καροῦσθαι, ὠνεῖσθαι.

Καροῦχος. εὐχερὴς εὔκολος.

Καρπάλιον, κάρπωμα. ¶ Κάρπαθος νῆσος.

Καρπαλίμοισι, ταχέσι. ¶ Καρπάλιμον, ταχύ.

Κάρπαθος τὸν μάρτυρα. παροιμία. καρπάθιος δὲ λαγὼν κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἐπηγάγετο, διὰ τὸ μὴ εἶναι λαγωοὺς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοί, καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τόν τε σῖτον αὐτῶν καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ' αὐτῶν βλάπτεσθαι ὁ γοῦν ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν εἴρηκε καρπάθιος τὸν μάρτυρα.

Καρπαθῶναι, σκορπισθῶναι. ¶ Καρπάτινον, ἀγροικικὸν ὑπόδημα μονόδερμον. ¶ Καρπεῖν, πλήττειν.

Κάρπαια, ὄρχησις μακεδονική. ¶ Κάρπεσθαι, καθαίρειν. ¶ Κάρπη, τὰ σπέρματα, καὶ τύπανα ὀβελίσκοις ἔχοντα. ¶ Καρπία κλωνία. ¶ Καρπίζεσθαι, προσολύσασθαι. ¶ Καρπίζουσι, ποτίζουσιν καρπὰ ποιοῦσι. ¶ Καρπινά, δένδρα καρπὸν ἔχοντα.

Καρποβόλον, τὸ ἰσόβολον ἀργεῖοι.

Κανεῖν, κτείνειν, ἀναιρεῖν, ὅθεν τὸ κανοῦν ἀπὸ τῶν κανομένων ἱερείων. ¶Κανέοισι, κανοῖς, μαζί, κανισκίοις.
Κανὸν, κανοῦν. ¶Κάνιστρον, κανίσκιον.
Κανηφόροι, ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφόρουν ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς παναθηναίοις. οὐ πάσαις δὲ ἐφεῖτο κανηφορεῖν. ¶Κανηφόρος, ἀμφορεὺς τῶν νυμφῶν ὃ τὸ κανοῦν φέρουσι. ¶Κανθάρεως ἀμπέλου εἶδος. ¶Κανθαρίς, χρυσοειδὲς ἰχθύς, ἢ ζωΰφιον λυμαντικὸν σίτου καὶ ἀμπέλου καὶ κόπρου.
Κάνθαροι αἰτναῖοι. μεγάλοι ἀπὸ τῆς αἴτνης.
Κάνθαρος, ποτηρίου εἶδος ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος. καὶ ποιὸς ἰχθύς. καὶ πλοίου εἶδος. ὁ δακτύλιος τῶν ἱερῶν. ¶Κανθάρου σκιά, παροιμία ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ μὴ ἄξια φόβου. ¶Κανθάρων, λιμὴν οὕτω καλεῖται ἐν πειραιεῖ. ¶Κανθήλιος. ὠμὸς μωρός. ὄνομα. ¶Κανθήλια, τὰ ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ἐπικαμπῆ ξύλα τὰ ἐπιτήδεια πρὸς σκηνοποιίαν, ἢ τὰ σάγματα τῶν ὄνων. καὶ τὰ φύρις ἐπιτήδεια λύγινα πλέγματα καὶ τῆς βιθυνίας ὄρη.
Κανθύλας, τὰς οἰδήσεις αἰσχύλος σαλαμινίαις.
Κανθίαι, σπυρίδες. ¶Κανθίς, ὀνίσκος ὄνος.
Κανθός. ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ κύκλος, καὶ ὁ ἀνάπνοος τοῦ καπνοῦ ἐν τοῖς ἰπνοῖς. τινὲς δὲ καπνοδόχην* πάντως χυτρόποδας σκέλοι καὶ εἰς ὃ τὰς κάχρυς φρύγουσιν. ¶Κανθῶνα, καθαρῷ. ¶Κἂν ἴσαι, παροιμία μετωνυμευμένη ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις φερομένων ψήφων ἴσων, ἀπολύονται γὰρ τῶν ἐγκλημάτων ὁπόταν ἴσαι ἐξενεχθῶσιν αἱ ψῆφοι. ¶Κανίας, κάλαθος.
Κάγκανον, ὕλην ξηράν. ὕλην.
Κάνναβις σκυθικὸν θυμίαμα ὃ τοιαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε ἐξικμάζειν πάντα τὸν παρεστῶτα, ἔστι δὲ φυτὸν τι λίνῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ αἱ θρᾶσσαι ἱμάτια ποιοῦσιν ὀρόδ(?)ντας. τοῦτο τὸ σπέρμα θυμιῶσιν.
Κανναβιασθῆναι, πρὸς τὴν κάνναβιν ἐξιδρῶσαι καὶ πνευσθῆναι. ¶Κάναθρα, ἀστράβη ἢ ἅμαξα πλέγματα ἔχουσα ὑφ' ὧν πομπεύουσιν αἱ παρθένοι ὅταν εἰς τὸ τῆς ἐλευσῖνος ἀπίωσιν. ἔνιοι δ' ἔχει εἴδωλα ἐλάφων ἢ γρυπῶν. ¶Κάννα, ψίαθοι. καὶ τὰ αἰγύπτια πλέγματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κάναθρα, καὶ εἶδος γῆς χρυσολίθου. ¶Κάννηκες, πλέγματα ταρσῶν.
Καννώνου, πανδοκεῖον, καννώνου ψήφισμα. εἰσήνεγκε γὰρ αὐτὸς ψήφισμα, ὥστε διειλημμένοις τοῖς κρινομένοις ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι. ¶Καννοῦν, κανίσκιον, δισκάριον. ¶Κάντορες, οἱ κρατοῦντες.
Κανὼν, κτένας ἢ τὸ ξύλον περὶ ὃ ὁ μίτος καὶ αἱ τῆς ἀσπίδος ῥάβδοι ἀφ' ὧν ὁ τελαμὼν ἐξῆπται.
Καπαλευτάς, ὀνολάτας. ¶Κάος, ἐκαλοῦντο.
Καπαλίζει, ζωγλατεῖ. ¶Καπελαί, κάπηλοι φάτναι. ¶Καπάνη, τεχίνη κωνή. ¶Καπάνια, ἀρτιδίνευ. ¶Καπανικώτερα, ἀπὸ τῆς φάτνης, χορταστικώτερα. τινὲς δὲ αὐτὰ τὰ μείζονα καπάνας γοῦ, ἀπήνας λέγουσιν. ¶Καπαλύσαι, μαντεύσασθαι. ¶Κάπας, μέμβρις ἢ φάτνας.
Κάπετα, κατακόψεις πάσσαλοι. ¶Κάπετες, καθαρὸν παρὰ θηλῶν*. ¶Κάπετα, κτηνῶν τροφή.
Καπεμβαφίζων, ὁ ἐπεμβάπτων. ¶Κάπασι, κατέ-

πιον. ¶Καπίτις, χοῖνιξ. ¶Καπίριο, τὴν τάφρον παρὰ τὸ ἐσκάφθαι. ¶Καπετός, τάφος. σορός. ὄρυγμα. βόθρος. οἱ δὲ σκαπετόν. ¶Καπετώλιον. ὁ ζεὺς ὅρος. ¶Κάπη, φάτνη. ¶Κάπησι, φάτναις. ἀπὸ τοῦ κάπτειν ἀφ' αὐτῶν.
Κάπηλα, ὁ κρεόπωλις, ἀγορὰ παρὰ ταραντίνοις.
Καπηλεύει, μεταπωλεῖ, οἰνοπωλεῖ, καὶ τὰ πρὸς τὰς τροφὰς καὶ πόσεις. ¶Καπηλεύοντες, πραγματευόμενοι. ¶Κάπηλος, μεταπράτης. ὁ τὰ πρὸς τὴν κάπην πιπράσκων. κάπη δὲ ἡ τροφή. ¶Κάπτηνε, ἔπινε. ¶Καπηλοδύτας, ὁ ἐν τῷ καπηλείῳ ἐρχόμενος. ¶Καπίλη, ὅπου ὁ κυβερνήτης κάθηται πάσσαλος, περὶ ὃν καταπλέονται τὰ χοινία καὶ τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κοίλωμα ἔνθα οἱ ναῦται πάντα ἀποτιθέασι.
Καπηλτια. γυναικεῖα ἱμάτια.
Κάπηξ, ξύλον τι ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ὑπερέχον.
Καπιθύ, παράβλημα ἀλόγων. ¶Κάπια, τὰ σκόροδα κορωνῶται. ¶Καπίθη, ἀγγεῖον χωροῦν ἀττικὰς κοτύλας δύο. ¶Καπίων, κιθαρῳδικοῦ νόμου ὄνομα. ¶Καπίστριον, φορβεία ὄνου. ¶Καπνίας ἐκφαντίδας ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὸς καπνίας ἐπικαλεῖν διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν. καὶ οἶνος δὲ καπνίας λέγεται ὁ κεκαπνισμένος, καὶ καπνὸς ἄμπελος ἡ μέλαινα. ¶Κάπνισαν, πῦρ ἀνῆψαν.
Καπνίζοντες, καπνὸν ποιήσαντες.
Καπνοκορτυάζεται, σκιστᾷ παρὰ ἐπιχάρμῳ.
Καπνωμένας, καπνιζομένας. ¶Καπνοστὰ, πνέοντα. ¶Κάπεις, κήπεις. ¶Καπνυκτὰ, πνέοντα.
Κάπος, ψυχὸ πνεῦμα ἢ ὁ τοῦ φοίνικος φλοιὸς ἐν ᾧ κέκρυπται ὁ καρπὸς καὶ ἡ πρώτη ἔκφυσις.
Κάπουλος, φάρυγξ. ¶Κάπτα, τινὲς δὲ τὸ ἐλάχιστον οὐκ ἔνι, καὶ παρὰ καλλιμάχῳ γράφεται κάμπτα τὸ ἀνεστραμμένον, ὡς ὁ μυκτηρισμός.
Καπασσόν, ποικίλον. ¶Καππάτια, γυναικεῖα ἱμάτια. ¶*Κάππει, κατῆλθον. ¶Καπασιὸν, κατὰ τὸ πεδίον. ¶Κάππεσε, κατέπεσε.
Καπατήεια, καταβατήεια. ¶Καπίλοι οἱ πριηνεῖς τῆς κυρήνης. ¶Καπυδὸς, * καταπεπονημένος.
Κάπρα, αἲξ τυρρηνοί. ¶Κάπραινα, ὁ καταφερὴς ἀπὸ τῶν κάπρων. ¶Κάπρας, ἀκολασίας.
Καπρία, εἶδος ὀρχήσεως ἐνόπλου. ¶Καπρίσκος, ἰχθύς. ¶Καπροδρυασούμ, χωρίον παρακλύσεως.
Κάπρονται, ἐκαλοῦντο οὕτως οἱ θρᾶκες. ¶Κάπρος, σύαγρος ὗς ἄγριος. ἢ τὸν φάγρον ἰχθὺν καὶ νόσημα τι γενόμενον ταῖς μελίσσαις. ¶Καπροσύνη, ποδικάθαρσις. ¶Καπροφάγος, ἄρτεμις ἐν σάμῳ.
Κάπτει, καταπίνει. ¶Κάπτοντες, ἀπολιχόμενοι, ἐσθίοντες. ¶Καπύνιοι, ἀκόλουθοι. ¶Κάπυος, πνεῦμα κόπος. ¶Καπυρὸς. καπύρσιον. ἐκπνέον.
Κάπφαγε, κατέφαγε. ¶Καρθάναρος, φθεῖρον, πρόβατον, γένος καρικόν. ¶Κάρα, κεφαλή, ἀπὸ τοῦ ἀττικοὶ διὰ τοῦ ᾱ λέγουσιν, ὅμηρος δὲ ἰακῶς κάρη.
Κάρα, αἲξ ἥμερος παρὰ ἀπολλώνιος ὑπὸ γειτονίων, ἄλλοι δὲ ὁ συκῆ. ἴσοι τὰ πρόβατα καὶ τὸν κεφαλήν.
Καραβαία δίκρουν ξύλον. ¶Καραβίδες, γραῖαι, μεθυμναῖοι. ¶Κάραβος, ἔδεσμα ὥς φασιν ὁπτὸν

ξυλοκοπῆσαι, ἢ σκηνοποιῆσαι. ¶ Καλονέοντες, διώκοντες, θορυβοῦντες. ¶ Καλλονὴ, εὐπρέπεια.

Κ αλόνης, εἴρων ῥόδων. ¶ Κάλος, σχοινίον. καὶ καλώδιον. ¶ Καλοπαίς, εὐοφθάλμοις. ¶ Καλοτίθηνα, καλόβοσκα. ¶ Καλόβριχον, τὸ ἀλάβαστρον. ¶ Καλοτύπος, ὁ δρυοκολάπτης. ¶ Καλπάζει, ὀξυποδῶς σακκάζει. ¶ Κάλπη, ὑδρία, στάμνος. ¶ Κάλπις, ἵππος βαδιστὴς ἢ εἶδος δρόμου. ¶ Κάλπος, ποτηρίου εἶδος. ¶ Κάλρι, ὑποδήματα κοῖλα ἐν οἷς ἱππεύουσι. ¶ Καλύβη, σκληρὰ παστάς. ¶ Καλυβὸς, παστός. ¶ Καλυγὲς, τὰ ἔμβρυα. ¶ Καλυδναὶ, αἱ νῆσοι πλησίον ῥόδου. ¶ Καλυδίλα, γέφυρα. ¶ Καλύδραι, ὁ παλαιά. ¶ Καλυδναῖον, ἀρχαῖον παλαιόν,

Κ αλυδναῖος, αἰδωνεὺς καὶ πρωϊνὸς καὶ ἀρχαῖος παλαιός. ¶ Καλυδὼν, πόλις. ¶ Καλυδώνιος, αὖξ.

Κ αλυδώνιοι, ἔνδοξοι μὲν, αἶγα δὲ διὰ τὸ ὀδυνῆναι φαῦλον σκευὴν ὄντα. ¶ Κάλυψιν, κάλυκα αὐτοστρόφους.

Κ άλυκας, ὅρμοις, περιτραχηλίοις κόσμοις.

Κ αλύκειος, λίθος ὁ ἐν ταῖς ἅλωσι γινόμενος.

Κ άλοκες, γυναικεῖος κόσμος. ¶ Καλυκίζειν, αὐλεῖν.

Κ αλυκὸν μικρὸν ῥόδον. ¶ Καλύκων τὸ ὄμμα ῥοφύλλων. ¶ Καλύκουρος, εὐόφθαλμος. ¶ Κάλωβα, κόσμια. ¶ Κάλυξ, τὸ ἄνθος τοῦ ῥόδου, τὸ μὲν ἐκπέταλον ἄνθος ὁ νύμφη, καὶ τὸ ἐνόπιον. ἢ ὁ χρυσοῦς σύριγξ ἡ τοῖς πλοκάμοις περιέχουσα. ἔνιοι ἔμβρυα ἀποδιδόασι κάλυκας. οἱ δὲ βλαστήματα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θαλασσίαν πορφύραν. ¶ Καλύξεις, ῥόδων καλύκια. ¶ Κάλυξις, κόσμος τὶς ἐκ ῥόδων. ¶ Καλύπτειν. σκεπάζειν κρύπτειν. ¶ Καλύπτρα, κόσμημα κεφαλῆς καλύμματα. ¶ Καλύειον, ξυλύφιον.

Κ άλωβα, σπάθαι φοινίκων σκόλοπες, χάρακες, σταυροί. ¶ Καλχαίνει, ταράσσει, πορφύρει, στένει, φροντίζει, ἄχθεται. κυκᾷ ἐκ βυθοῦ. ταράσσεται. ¶ Κάλχας, στρατεὺς τὸν ποταμόν φησιν, ὅς ἐστι χαλκίδος.

Κ άλχη. διφθέρα πορφύρα. βοτάνιον ἀνθοφόρον. μέρος κεφαλῆς κίονος. ¶ Καλώδια, χυνία. ¶ Κάλων, κάλον ἀπ' εὐθείας τὸ κάλως λαμβάνεις τὸ σύνηθες. ¶ Κάμακας, κοντάρια ὀρθὰ, ἢ καλάμους ὀξεῖς. ¶ Καμάκασος, ὡσεί τις λέγει ἐν τῷ βαράθρῳ ὃ τῷ κρημνῷ ὁ δεσμωτήριον. ¶ Κάμακες, δόρατα ἱππικὰ ἢ ὀρθὰ ξύλα ὑπὸ ταῖς ἀναδενδράσι.

Κ αμακίς, κοσμάριον, ὃ ταῖς πλοκάμοις περιέχει. ἔνιοι σύριγγα. ¶ Κάμαξ, δόρυ χάζα. ἢ τὰ ὑπὸ τοὺς ἀναδενδράσι ξύλα. ¶ Καμὰν, τὸν ἀγρὸν κρῆτες.

Κ άμαξι, τοῖς ὑποβαστάζουσι τὰς ἀμπέλοις ξύλοις.

Κ αμάραι, ζῶναι στρατιωτικαί. ¶ Καμαρεύουσι, ταλαιπωροῦσι πορίζουσι. ¶ Καμαρεύω, στρεύω, ταλαιπωρῶ. πορίζω, κακοπαθῶ, συνέχω. ¶ Καμάρης, δεσμεύς. ¶ Καμαρία, κοιτὼν καμάρας ἔχων. ¶ Καμασανῶς λέγει. προοιμιακῶς λέγει ἀποτόμως αὐθαδείως

Κ άμαροι στῦλαι, ἐν οἷς ἀναγέγραπται ὁ περιορισμὸς τῆς ἀσίας. ¶ Καμαρὶς, κοσμάριον γυναικεῖον.

Κ αμάσαι, σεῖσαι. ¶ Καμάσσειν, κραδαίνειν, τινάσσειν, σείειν τὰ μέσα. ¶ Καμασῖνες, ἰχθύες. ¶ Καμασὸς, βάραθρος. ¶ Καμάσονται, πληθύνονται. ¶ Καμασὶς, μεῖζόν τι. ἀμείψας. ¶ Κάματος, νόσος, κόπος,

μόχθος, πόνος. ¶ Καματηρὸν, ἐπίπονον ἐπίλυπον.

Κ αματώδης, νοσώδης. ¶ Καματῶν, κοπιῶν. ¶ Κάββαλεν, κατέβαλεν. κατέλαβεν. ¶ Καμβατηθεὶς καταπονηθείς. ¶ Κάμβη, παύετη. ¶ Καμβολίαι, κακολογίαι. λοιδορίαι. ¶ Καμβρίζοντα, ἀμελοῦντα. ¶ Κάμον, ἐκοπίασαν. ¶ Καμεῖν, κοπιάσαι, ἢ ὀκνῆσαι νοσῆσαι ἀποθανεῖν. ἐπιμελῶς κατασκευάσαι. ¶ Καμινοῖ καμινευτῖα τινὲς κεκμηκύα τὰς ἶνας ἀποβεβληκυῖα γενὴ καμινοῖ. ¶ Καμεῖται, κοπιάσει. ¶ Κάμερον, ἐκάμετον δυϊκῶς. ¶ Κάμινοι, εὔπλευροι βόες ἰσχυροὶ καὶ εὐτύχιοι. ¶ Κάμινος, μέρος τι τοῦ νεώς.

Κ άμιρος πόλις ῥόδου. ¶ Καμάρψαι, καταλαβεῖν,

Κ άμαρψις, μέτρον σιτικὸν τὸ ἡμιμέδιμνον αἰολεῖς.

Κ αμάρσια, τὰς ἐρυθρὰς κανίσκας. ¶ Καμάστιν, μέζον τι. ¶ Κάμματα, φύλλα κλέφυης ἐν οἷς σκέπουσι τὰ ψαιστά. ὁμοίως καὶ αἱ καμματίδες.

Κ άμμει, καθίζει. ¶ Καμμένειν, καταμένειν λάκωνες. ¶ Κάμμορος, ἀχλύς. ¶ Καμμονίην, τὴν ἐκ κατὰ μόνας μάχης νίκην. ¶ Κάμμορε, κακόμοιρε

Κ αμμορέων. κακοπαθῶν. ¶ Κάμνει, νοσεῖ, ἐργάζεται κοπιᾷ, ὀργίζεται, ἀποθνήσκει. ¶ Κάμορος, κλῆθρα τὸ δένδρον. ¶ Καμπαλέας, καμπύλας.

Κ άμπειος δρόμος. δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπειοι. οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.

Κ αμπεσίγουνος, ἡ ἐλεινῶς ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τὰ γόνατα τῶν ἁμαρτανόντων. ¶ Καμπσόγυια, κάμπτοντα τὰ μέλη. γυῖα γὰρ τὰ μέλη. ¶ Καμπεσίγυια, ὁμοίως καμπικοῦρος παρὰ ἐπιχάρμῳ. ¶ Κάμπος, ἱππόδρομος σκελοί. ¶ Καμπούλος, ἐλαίας εἶδος λάκωνες. ¶ Καμπελόχοις, ἀρότοις.

Κ άμπτειν, τὸ ἐν τῇ ᾠδῇ καμπὰς ποιεῖν.

Κ αμπτόμενος, ἐπικλινόμενος. ¶ Καμπύλα, ἐπικαμπῆ στρεβλά. ¶ Κάμψα, θήκη γλωσσοκομεῖον.

Κ αμψικίζουσι, βαρβαρίζουσι. ¶ Καμψὸν, καμπύλον. ¶ Κἂν, καὶ δὴ ἂν ἀλλά. ¶ Καμῶ, ἐργάσομαι. ¶ Καμψία, κανὰ κανίσκια κανάβια κυνηγετικὰ ὡς γύργαθοι ἢ ὑποδήματα ποιά. ¶ Κανάβιος κηρὸς, ᾧ χρῶνται οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς πλάσιν.

Κ άναβοι, τὰ ξύλα περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται τὸν κηρὸν τιθέασιν. ὅθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κάναβοι λέγονται. ¶ Κανάδοκα, χεῖλος οἰστοῦ λάκωνες.

Κ ανάδοι σιαγόνες. γνάθοι. ¶ Κάνακις, ξίφος.

Κ ανάξας, ταράξας. ¶ Κάναστρον, ὄστρακον, τρύβλιον κανοῦν. ¶ Κανοφόρος. * μεσόδμη.

Κ ανάχη, ψόφος. ὄγκος. ἦχος. κραυγή.

Κ αναχηδὰ, ἠχητικῶς. ¶ Καναχίζει, οἰμώζει.

Κ αναχίζειν, ἐψόφει, ἐφώνει. ἐκραύγαζεν.

Κ άνδη, γυνὴ ἢ κανδ. ¶ Κάνθαλοι, κοιλώματα βάθρα κοιλόβαθρα. ¶ Κάνθαρος, ἄνθραξ.

Κ ανδαύλας, ἑρμῆς ἢ ἡρακλῆς. ¶ Κανδοφόροις, μελανειμονοῦντες. ¶ Κανδόχα, κύλη λάκωνες.

Κ άνδυλος. διὰ ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐδώδιμον. ¶ Κάνδυς, χιτὼν περσικὸς ὃν ἐμπορπῶνται οἱ στρατιῶται. ¶ Κανδυτάνες, ἢ κανδύλαι ἱματιοθῆκαι ὅπου τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔβαλλον. ¶ Κάνδαλος. κακοῦργος. λῃστής.

γεωργικὰ φέροντες. ¶ Καλαθίσκος, εἶδος ὀρχήσεως καὶ σκεῦος γυναικεῖον παρὰ μενάνδρῳ. ¶ Κάλαθος, τὸ γνήσιον ὁ καὶ ψυκτὴρ καὶ τὰ ὑπὲρ τὸ πρόσωπον μέρη. καὶ ἄγγεῖον, ἐν ᾧ χωνεύουσι σίδηρον καὶ γυναικεῖον σκεῦος εἰς ἐρίων παράθεσιν. ¶ Καλαΐς, τὸ ἱστίον καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Κάλαμα, ὄγκος, ἰχθῦς. ¶ Καλαμαία, εἶδος ἀκρίδος ἣν καὶ μάντιν καλοῦσι. ¶ Καλαμᾶται. ξυγᾶ τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν ἐλαιῶν. ¶ Καλάμη, τὸ τέλος φέρειν τοὺς παροίκους. δηλοῖ δὲ ὥς τινες καὶ ἄκαρπον ἡλικίαν. ἄλλοι ὑπὸ τῆς συγγενείας τοῦ σώματος. ἄλλοι τὶ λείψανον. ἔστι γὰρ καλάμη κυρίως τὸ ξυλῶδες τῶν σταχύων, ἢ τὰ ἐκ τῶν ἀλοητῶν λείψανα. ἐξ ὧν δυνατὸν θεωμάτων ἐστὶ γνῶναι πόσος ἦν ὁ καρπός. ¶ Καλαμηΐδες, αἱ τὰ δράγματα συλλέγουσαι. ¶ Καλάμια, τὰ στελέχια. ¶ Καλαμίνδαρ, πλάτανος ἠλιδιεῖς. ¶ Καλαμίνθη, πόα ὁμοία ἡδυόσμῳ. ¶ Καλαμὶς, κοσμάριόν τι περὶ τοὺς πλοκάμους. ἔνιοι σύριγγα. ἄλλοι χρυσοῦν περιχείλιον ἢ γραφείων θήκην ἢ τὸν τοῦ ἀλιέως κάλαμον, καὶ ὁ ἁλιευτικὸς κάλαμος. κερνῶνται δὲ, τοὺς μικροὺς τέττιγας καλαμίνδας καλοῦσι. ¶ Καλαμίτης, ἥρως τὸν ἠλισίῳ πλησίον. ¶ Κάλαμος, ὄροφος κῶοι. καὶ τὸ ἐπιτήδειον ἐπὶ λύρας ὀχεῖον. καὶ τοῦ σίτου ὁ καυλὸς ἢ αὐλός. ¶ Καλαμοτύπης ἱξευτὴς λάκωνες.

Καλαμώμενον, καλαμᾶσθαι λέγεται ὅταν ἐκ τῶν τεθερισμένων ἀπολείμματά τινα συνάγωσιν ἢ στάχυας.

Καλαμῶται, εἶδος ἐσχάρας. ¶ Καλαοιδία, ἀγὼν ἐπιτελούμενος ἀρτέμιδι παρὰ λάκωσιν. ¶ Κάλαον, καλὸν ὑποπόδιον. ¶ Κάλοι. χοῖνοι. ¶ Καλαρίνδαν, ὀχυροὶ λάκωνες. ¶ Καλαῤῥυγαί, τάφροι, ἀμείβας.

Καλάσιρις. χιτὼν, πλατύσημος ἢ ἡνιοχικὸς καὶ ἱππικὸς χιτών. ἔνιοι δὲ λινοῦν καὶ ποδήρη χιτωνίσκον. ἰσχνὸν ἀεὶ στρωμνὴς θεσμοφοριαζούσαις. ¶ Καλασίεια, τὰ λοχία ἃ καλοῦσιν ὥας. ¶ Καλαυνεῖ. ξυρᾷ ἐμπίπλατι. ¶ Καλαυρεῖ. ξυρᾷ. ¶ Καλαυρόφορος. βακτηριοφόρος. ¶ Καλαῦροψ, ποιμενικὴ ῥάβδος ἢ βουκολική. ¶ Καλαύροπον, ξύλον ᾧ τοὺς βόας βάλλουσιν. ¶ Καλάβροψ, ποιμενικό. ¶ Κάλαφος, ἀσκάλαφος μαντεύτης. ¶ Καλεοίμην, κληθείην. ¶ Κάλεον, ἐκάλουν. ¶ Καλέοντι. καλοῦντι. ¶ Καλλιάς, ὄνομα ἢ μοιχός. ¶ Καλεσομένη, καλέσασα.

Καλεῖσθαι, εὔχεσθαι. καλέσασθαι. ¶ Καλέσαρ, ἐκάλεσεν, ἀνέλαβεν ἐκ λειποψυχίας. ¶ Καλεύειν, λιθοβολεῖν. ¶ Καλέχες, κατέκειτο, πέδιλοι. ¶ Κάλυβος, ἀποκεκαλυμμένος τὸ αἰδοῖον. ¶ Καλημενεῖ, καλεῖ σαφῶς. ¶ Καλόν τ' ἐπικάστην. ἣν οἱ μεθ' ὅμηρον, ἰοκάστην καλοῦσιν. ¶ Καλήτωρ, ἴδιος κῆρυξ. ¶ Καλιαὶ, νοσσιαὶ ἐκ ξύλων καὶ ξύλινα τινὰ περιέχοντα ἀγάλματα εἰδώλων δηλοῖ δὲ ἢ σκηνὴν οἰκείαν κυρίως νοσσιὰν ἐκ ξύλων. ¶ Καλλιγύναικα, καλὰς γυναῖκας φέρουσαν. ¶ Καλίδια, ἔντερα κύπριοι. ¶ Καλιδύνη περιβόλαιον βαρβαρικόν. ¶ Καλλιεδρῆι, καλῶς τοῖς ἱδρῶσι χρῆσθαι. ¶ Καλίζωνοι, ἀπὸ μέρους καλιὴν τὸν οἶκον. κυρίως δὲ τὸν ἀπὸ ξύλων οἶκον. κάλα γὰρ τὰ ξύλα. ¶ Κάλιθος, οἶνος. ἀμειβίας.

Κάλικον, βόθρον. ¶ Κάλινα, ξύλινα. ¶ Καλινδεῖσθαι. κυλίεσθαι. ¶ Καλινοί. δοκίδες. ¶ Καλιοὶ τὰ εὐτελῆ οἰκήματα. ¶ Κάλιον, κνάφειον, βακτηρίδιον. ¶ Κάλιος, τὸ δεσμωτήριον, ἢ ξύλον ᾧ ἐδέοντο. καὶ οἱ μικροὶ οἶκοι καλιαὶ καὶ καλίδια. ¶ Καλίς, σκέπαρνον. ¶ Καλιστρεῖν, καλεῖν. ¶ Καλίομαι, κυλύομαι. ¶ Καλικῶσαι. πράξαι, πατάξαι. ¶ Καλχαίνεται, φροντίζει ταράττεται. ¶ Κάλλα ἢ κάννα κάλαμος. ¶ Κάλλαιοι, οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώγωνες, καὶ πᾶν πορφυροειδὲς χρῶμα. ἔνιοι δὲ τὰ ποικίλα· καὶ παρ' αἰγυπτίοις χρῶμα καλαινόν. τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν μύρων. καλλαί. τὰ βαπτὰ ἔρια. ¶ Καλλαΐς γένος ἱματίων. ¶ Καλλᾶνοι, βάρβαροι. ¶ Κάλλειπε, κατέλειπε. ¶ Κάλλει, γὰρ μύρῳ γὰρ τῆς ἀφροδίτης. ¶ Κάλλειπον, κατέλειπον. ¶ Καλλιάνθη, πορφυρᾶ. ¶ Καλλιοειδὲς, αἰθούσιμον πρὸς βαφὴν ἀρμόζον. ¶ Καλλιρόη. κρήνη. ¶ Κάλλος, καρπός. ¶ Καλλίας, πίθηκος. παρὰ λάκωσι. ¶ Καλλίαρος πόλις. ¶ Καλλιβάντις, ὅμοια σμηλίοις καὶ ψαλίσιν ἐν αἷς τὰς ὀσφῦς κοσμοῦσιν αἱ γυναῖκες, ἀνθ' ὧν ὁ γένος ὀρχήσεως ἀρχαϊκῶς τῶν ἰσχίων κρατουμένων. ¶ Καλλιγένειαν, ἀλλὰ τὴν δημήτραν γῆν. αὐδῆς δὲ οὕτως ἔφη τὴν γῆν καλλιγένειαν. οἱ μὲν, τροφὸν αὐτῆς, οἱ δὲ ἱερείαν, οἱ δὲ ἀκόλουθον. ¶ Καλλιέπεια, καλλιλεξία. ¶ Καλλιδώρα, καλλινύμφη. ¶ Καλλιερεῖν, θύειν, ἱερουργεῖν, καλῶς τὰ ἱερὰ ποιεῖν.

Καλλικολώνη, χωρίον ἱεροπρεπές. ¶ Καλλικόμων, εὐπρεπῶν. ¶ Καλλιέρημα, θυσία εὐπρόσδεκτος.

Καλλίκειτε, χελώνην, οἱ δὲ φώκην. ¶ Κάλλιμος κάλλιστον, ἢ λύρας τὸ ὀχεῖον, οἱ δὲ, κάλαμος. ¶ Καλλίνικος, ὄνομα κύριον καὶ εἶδος ὀρχήσεως ὑπὸ τῆς τῶν κερβέρου ἀναγωγῆ, ἢ νικητής. ¶ Καλλινοτάτη, κρήνη καλῶς ῥέουσα. ¶ Καλλιπάρηος, καλὰς παρειὰς ἔχουσα, εὐπρεπής. ¶ Καλλίπρωρον, εὐπρόσωπον.

Καλλίπυργον, καλὰ τείχη ἔχουσαν. ¶ Καλλιπόρε, ἰσπικώτατε. ¶ Καλλιρόη. κρήνη. ¶ Καλλιρόοιο, καλῶς ῥέοντος. ¶ Καλλίστη, ἡ θύρα τὸ πρότερον, καὶ ὁ ἐν τῷ κεραμεικῷ ἱδρυμένη ἑκάτη ἣν ἔνιοι ἄρτεμιν λέγουσιν. ¶ Καλλιστρεῖν, καλεῖν. ¶ Καλλιστὼ, γυναικεία θεὸς ἐρωτική. διὸ τὸ κάλλος κληθῆναι οὕτω.

Καλλίσφυρος, καλὰ ἀπὸ μέρους εὔρυθμος. ¶ Καλλιτέκνου, καλῶς τεκούσης εὐτέκνου. ¶ Καλλιφθεγγεῖς, λαμπροί. ¶ Καλλιχέλωνος, ὁ ὀβολός. εἶχε γὰρ τὸ νόμισμα χελώνην ἐπικεχαραγμένην. ¶ Καλλίχορον ἐν κύκλῳ τοῦ ἀδριανοῦ τόπου. ¶ Κάλλειψιν, κατέλειψιν. ¶ Καλλιώνυμος. εἶδος. ἰχθύος, μεταφέροντες δέ τινες τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου ἔταξαν ἀνδρός τε καὶ γυναικός. ¶ Κάλλος, τὸ τῆς ἀφροδίτης μύρον. ¶ Καλλείμενοι, πρόσωπα καὶ τὸ συνήθες.

Καλλύνεσθαι, κοσμεῖσθαι, καλλωπίζεσθαι. ¶ Καλλωπίσματα, κοσμητήρια. ¶ Καλλωτὴς, κουρεύς. ¶ Κάλλωξα. σκόλοπες, χάρακες. κοσμητήρια. ¶ Καλλωπίζεσθαι, κοσμεῖσθαι. ¶ Καλοΐς, βασιλεύς.

Καλλιτέαι, φυτόν τι θαμνῶδες. ¶ Κάλοι, τὰ χοινίδια ὧν ἀνασπᾶται ἢ κατέχεται τὸ κέρας καὶ τὸ ἄρμενον. ¶ Καλοκαγαθία, ἀπάθειας. ¶ Κάλοι δὲ ὁρόχθοι, χοινία δὲ ἐτύπασαν. ¶ Καλοκοπίσκω,

Καὶ μάλα δικαίως, καὶ πάνυ εἰκότως. ¶Καὶ μάλα ἐν δίκῃ, δικαίως. ¶Καὶ μὲν δὴ, καὶ δὴ ἐμοῦ.
Καὶ μέν τοι, καὶ ἔτι καὶ μήν. ¶Καὶ μὴν τῶν, καὶ τούτων μέν. ¶Καί με πρὸς μῦθον ἔειπε, καὶ προσεῖπέ με τῷ λόγῳ. ¶Καὶ μὴν, ἔτι. ¶Καίγε, καίτοι.
Καί μιν, καὶ πρὸς αὐτόν. ¶Καίνει, φονεύει, ἐκτείνει.
Καινία, νίκη. ¶Καινίσαι, καινῶς χρήσασθαι καὶ ἐγκαινίσαι. ¶Καινίτα, ἀδελφή.
Καινίτας, ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς. ¶Καινὸς, νέος, νεκρός. ¶Κενοτάφια, νεκροτάφια. ¶Καινοτομῆσαι, καινὸν ποιῆσαι. ¶Καινοτομεῖν, καίνειν, λαμμεῖν, τέμνειν. ¶Καινουργηκότα, νέα πράγματα ἐργασάμενον. ¶Καὶ νύκε, καὶ ἄν. ¶Καὶ νύκε, καὶ δὴ ἄν.
Καίνυσθαι, νικᾶν, ἀφαιρεῖσθαι, χοινεύεσθαι, μεθέξειν ἀγορήν.
Καινυμένα, διαφθείρουσα. ¶Καίνυται, νικᾷ, προφέρει. ¶Καινύτω, νικάτω. ¶Καιόντων, καιέτωσαν. ¶Καὶ οὐ διεφθόνησαν, οὐ διέφυγον. ¶Καὶ πολλὸν, καὶ πάνυ. ¶Καιποτέροι, καιποτέσαι.
Καίπερος, ἀξίνη. ¶Καὶ προκατέδη, ἀντὶ τοῦ ἄφνω.
Καὶ ῥὰ, καὶ δὴ αὐτάρ. ¶Καί ῥ' ἐπιβεβαμένη, καὶ δὴ ἐπιπλέουσα. ¶Καίραμα, μέρος νεὼς, ἢ ἀμφίεσμα.
Καιράτιοι, οἱ κνώσιοι ἀπὸ ποταμοῦ. ¶Καιρατοῦσι, τοῖς κέρασιν πλήξουσιν. ¶Καιρία, τὰ μέρη τὰ λεπτὰ βέβαια ὠφέλιμα ἢ ἐπικίνδυνα θανάσιμα ἢ τελεία. ¶Καιροθίουσι, κρατοῦσι, προτρέχουσιν.
Καιρός. χρόνος ἢ τόπος. καίριος, ἢ ὁ τοῦ ἐπὶ ἀριθμός.
Καιροσέων, μεμιτωμένων. καῖρος γὰρ ὁ μίτος φασίν. οἱ δὲ τὰς περὶ ὑφὰς τῶν ἀμπλακίων, οἱ δὲ, εὐκεκαιρωμένων, τουτέστιν εὐυφασμένων, καιρώματα γὰρ τὰ διαχωριστικὰ τῶν στημόνων πλέγματα. ¶Καιρότροφον, ἐνωρότροφον ἀχαιοί. ¶Καιρῷ, ῥοπάλῳ.
Καίρωσιν, τοῦ στήμονος τοῖς συνδέσμοις. ¶Καιροσεῖδες, ἐρεσεῖδες, ὑφασεῖδες. ¶Καιροφυλακῆσαι, καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. ¶Καισέραι, πολυκεφάλαιαι.
Καὶ σ' ἐκπρόσωπον, δρέπανον. ξοροκόπιον.
Καὶ συμβιβάσεις. καὶ διαλέξεις. ¶Καὶ σφεδὶν, καὶ αὐτοῖς. ¶Καίτοιγε, καὶ τοὺς, εἰς ἔρης καὶ τοὺς εἰς τρίτην. ¶Καύξεκα, ὅπλα ἰβηρικὰ, οἱ δὲ κορτίας.
Καὶ χερσὶ, καὶ ἔργοις. ¶Καὶ ὥς, καὶ ὅμως.
Κακὰ, κακία ἢ ὄρνεον. ¶Κάκαλοι, βολβοί.
Κάκαλα, τείχη. αἰσχύλος νιόβῃ. ¶Κακαλὶς, νάρκισσος. ¶Κακὰ μήσατο, κακὰ ἐβουλεύσατο.
Κακανδρείας, ἤγουν κακὰ δυσχερέως. ¶Κάκας, ἐπιβάθρας τοὺς ἀπὸ κακίας ἀποδρέντας ἐπιβεβηκότας.
Κακκείοντες, κατακοιμησόμενοι.
Κακέφατον, ἄδοξον, δυσκλεές. ¶Κακεστοῦν, κακὴν κατάστασιν, ἢ ἀπραγίαν. ¶Κακή. πελιά. ἢ κακία, ἀλλὰ ἀπὸ ἐμοῦ κακῆς: κακονοίας. ¶Κακήγορος, κακῶς λέγων κακολόγος. ¶Κακίζει, κακολογεῖ.
Κακὴ κόνις, κακὸς ὄλεθρος. ¶Κακιζόμενος, ταπεινούμενος. ¶Κακιθά. λιμηρά. ¶Κακιθής. ἄξοφος ἄμπελος. ¶Κακιθὲς, χαλεπόν. λιμηρές.
Κακίμμορον, δυστυχῆ. ¶Κάκιον, ἀτελέστερον.
Κακιῶσαι. ἱδροῦν ἀρχόμενοι λάκωνες. ¶Κακάβα, πέρδιξ, κακκάβη κέκος ἢ χύτραν, ὃν ἡμεῖς κάκκαβον
Κάκκαβος, ἢ λοπάς, ἢ πέρδιξ. ¶Κακκάζειν, τὰς
ὄρνις τὰς περὶ τὸ τίκτειν φθεγγομένας ἀττικοί.
Κακάλεια, κατακεκαυμένα. ¶Κακκεῖαι, κατακαῦσαι, κοιμηθῆναι. ¶Κακκείοντες, κοιμηθέντες κοιμησόμενοι. ¶Κακκεῖναι, κατακόψαι πάσσαλοι.
Κάκκαλον, κάταξον. ¶Κάκκη, κόπρος ὁ κάθαρμα λάκωνες. ¶Κακκὸς, ὁ μικρὸς δάκτυλος.
Κακκώνιον, σκαφίον. ¶Κακκορραφίῃσι. κακομηχανίαις. ¶Κακόβας, ἤγουν κακῶν ὄβων.
Κακοδαιμονίαν, ἀτυχίαν. ¶Κακοδαίμων, ὁ θεῷ ἐπαχθής. ¶Κακοδικτεύουσα, κακῶς διχομένη.
Κακοδιάβολος, κακοικονόμος, λάκωνες. ¶Κακοεργός. ὁ τὰ κακὰ ἐργαζόμενος. ¶Κακοείμονας, ῥακενδύτοις. ¶Κακοηθίας. κακοτροπίας.
Κακοὶ, ἄνανδροι, δειλοί. δυστυχεῖς, κακοδαίμονες.
Κακόκνημος, κακόφθαρτος κακόστρος. ¶Κακοτόρης, κακοθάλπων. ¶Κακολὴ, κακοδέρκη. ¶Κακομήτης, κακόβουλος. ¶Κακομήχανος, κακόβουλος.
Κακόνοια. ὕβρις. ¶Κάκονος, κακονοῶν. ¶Κακοπινής. κακός. μεθυστής. ¶Κάκονες. κακὸς ὄλεθρος.
Κακοπάθεια, μοχθηρία. ¶Κακοπράγμων, πανοῦργος. ¶Κακοπραγοῦς, κακοδροῦς. ¶Κακόρας, κατακόψας περὶ βίβλω. ¶Κακόρνιζε, ἀπεχώρει.
Κακορραφίας, κακοσυνθεσίας, κακοβουλίας.
Κακορραφίη, κακομηχανία, κακοβουλία, κακουργία.
Κακορραφέας. κακοποιούς. κακοπράγμονας.
Κακορροθεῖ. κακολογεῖ, λοιδορεῖ. ὑβρίζει.
Κακός. δειλὸς, δεινός. πονηρός. ¶Κακοστόμενος, δεινῶς ἐμβλεψάμενος. ¶Κακοχόλου. κακοῦ κατὰ τὴν χολήν. ¶Κακότητος, κακότητος.
Κακότης, κάκωσις βλάβη. ¶Κάκουλοι, κακοὶ σκληροὶ κύαμοι. ¶Κακουργεῖ, κακὰ ἐργάζεται.
Κακοῦργος, δόλιος κακὰ ἐργαζόμενος. ¶Κακοήθης, κακότροπος. ¶Κακουχία. ἀσθένεια, ἀμέλεια. ἀθεραπευσία. ¶Κακόχειρος: ὁ κακοῖς χαίρων. ¶Κάκτανε, φόνευε, ἄνελε, κατάκτεινε. ¶Κάκτος, ἄκανθα, ὑφ' ἧς ἐὰν πληγῇ νεβρὸς ἀχρεῖα ἔχει τὰ ὀστᾶ εἰς αὐλούς. ¶Κ'ακτῶν, καὶ ἐκ τόπων. ¶Κακοσιτία, ὀψοφαγία. ¶Κακῦναι. ὀψοφαγῆσαι. ¶Κακύνει, κακώσει. ¶Κακχαδίαι, ἰχνόφωνοι. ¶Καγχάζει. ἀτάκτως γελᾷ, ἀσμένως, ἀθρόως, ἀπαιδεύτως.
Κάγχερρος, κατέχερσον. ¶Κάχχωρεῖ. δραπετεύει, κακουργεῖ. ¶Κακχότερον, χεῖρον. ¶Κακούς. δειλούς. ¶Κακὸν δὲ φέρτερον εἴη, ἤγουν τῶν κακῶν τὸ κρεῖττον. ¶Κακῶς, δεινῶς, ταπεινῶς. ¶Κάκωσις, ταπείνωσις, δείνωσις. ¶Καλὰ, ὀξυτόνως τὸ σύνηθες, καὶ ἀντὶ ἐπιρρήματος τοῦ καλῶς. παροξυτόνως δὲ τὰ ξύλα. ¶Καλαβὶς, τὸ περισπᾶν τὰ ἰσχία καλαβοῦσθαι, ἐν τῷ τῆς δεριατίδος ἱερῷ ἀρτέμιδος ᾀδόμενοι ὕμνοι. ¶Καλαβρίαν, τὴν μεσόγειον χώραν στενῶν. ¶Καλαβεκαθείησαν, χλευασθείησαν.
Καλαβρὸς, βάρβαρος. ¶Καλαβᾶς, καλαβώτης.
Καλαβύστας, ῥὶς κολώτας, ἀγκῖνοι. ¶Καλαδία ῥυκάνη. ¶Καλαβώτης, ἰχθὺς ποιὸς καὶ σαῦρος.
Καλάδα, * παπαπεῖς, καλὰ λαλεῖς. ¶Καλάζει. ὀγκοῦται ἀχαιοί. ¶Κάλαθα, λάλαβοι, οἱ δὲ ἄνθη.
Καλάθαρβα, παροιμία. ¶Καλαθηφόροι, οἱ τὰ μὰ

Κ άγγανα. τὰ ἐν καιόμενα ξύλα. ¶ Καθαίρει, καταλαμβάνει. ¶ Καθαιρεθήσονται, καταστραφήσονται. ¶ Καθαίρεσις, κατάλυσις, καταστροφή.

Κ αθαίρομαι, γῆρας. ἐκδύομαι αἰσχύλος δανάη.

Κ αθαιρῶν, καθιστῶν, καταδικάζων, οἱ δὲ, μαστιγῶν.

Κ απανύσαι, συντελέσαι. ¶ Καθάπαξ, συλλήβδην. παντελῶς. ¶ Καθάπτεσθαι, λοιδορεῖσθαι, ὀνειδίζειν, πραΰνειν, ἐφάπτεσθαι, ἐγγίζειν.

Κ αθάπτομαι, πραΰνω. ὀνειδίζω, ἐγγίζω.

Κ αθαπλᾶ λύσις, ἐπὶ τῶν δυσλύτων τι ἐπιχειρούντων λύειν. ¶ Κάθαπτος, ὑπὸ τινῶν ὡς μόναρχος, λέγει δὲ ὁ ἐν καθειμένον καὶ ἐπερραμμένον τὰς δορὰς καὶ τοὺς θυρεοὺς διεσφηκωμένους φοροῦντα. ¶ Καθάρβυλως, χλανὶς ποδήρης ἕως τῶν ἀρβύλων. ¶ Καθάρθηναι, μαστιγωθῆναι. ¶ Κάθαρμα τὸ χοιρίδιον ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὁ δὲ ἐπιτελῶν δημοσίως περιστίαρχος ἐλέγετο. ¶ Κάθαρμοι, ἱερεῖς δήμητρος ἢ σπαρτοί. ¶ Καθαροποιεῖ. σαίρει.

Κ αθαρίζων, κομψευόμενος. ¶ Καθαρῶς. σαφῶς, ἀκριβῶς. ¶ Καθαῦσαι, ἀφανίσαι. ¶ Κάθε, ἐπὶ δὲ. ¶ Καθ᾽ ἑαυτὸν, αὐτὸς δι᾽ ἑαυτοῦ. ¶ Καθέδεῖται, κάθηται. ¶ Καθεδοῦμαι, καθεσθήσομαι.

Κ αθεδοῦνται, καθεσθήσονται. ¶ Καθέδρα, θυσία ἀπόλλωνος. ¶ Καθέδραι, πένθους ἡμέραι, ἐπὶ τετελευτηκόσι. ¶ Καθέζεσθαι, ἱδρυνθῆναι καὶ οἰκῆσαι.

Κ αθειργμένος, κατελθών. ¶ Καθήκει. πρέπει ἢ ἔχαστιν. ¶ Καθίκου, καθήψω ὕβρισας.

Κ αθίκοντος, καθαψαντος. ¶ Καθίκται, περιεχέγεν. ¶ Καθίλας, κατέλυσας, ἀπέκτεινας, κατέβαλες. ¶ Καθειμένον, κατωρχούμενον, κεχαλασμένον. ¶ Καθιμώσαντες, καθέντες. ¶ Καθεῖναι, κάτω ἀπολύσαι. ¶* Καθειζόμενον, καθαψάμενον. ¶ Καθῆπται, καθήψατο. ¶ Καθειργμένος ἐγκεκλεισμένος. ¶ Καθείργνυται, συγκλείεται.

Κ αθεῖρκται, ἠσφάλισται. ¶ Καθείρκται, πεφυλάκισται παρὰ τὴν εἱρκτήν. ¶ Καθεῖσον, εἶδος θηλήματος. ¶ Καθελκύσειν, ἑλκύσειν, καταλύσειν.

Κ αθελεῖν, σελήνην, ἐδόκουν αἱ θετταλαὶ τὴν σελήνην κατάγειν. ¶ Καθελεῖς, κατενέγκεις. ¶ Καθέλκει, καταβάλλει. ¶ Καθέλκομαι, περισύρομαι.

Κ αθέντος, καταχαλάσαντος. ¶ Κάθεμα, ὁ κατὰ στήθους ὅρμος. ¶ Καθεῖμεν, χαλάσαι.

Κ αθέξει, κρατήσει. ¶ Καθέξομαι, ἀνέχομαι, αὔξομαι.

Κ άθες, χάλασον. ¶ Καθεσπέμενος, χαλάσας.

Κ άθεσαν, κατέθηκαν. ¶ Κάθησαν, καταγαγεῖν οἴκησιν

Κ αθεστηκότος, περιεστηκότος. ¶ Καθέστηκεν, ἔστην.

Κ αθεστος, παρεστὸς αὐτόθεν ὑπάρχων, μόλιβδος.

Κ άτθηρ, κατέθετο. ¶ Καθεύδειν, κοιμᾶσθαι ὑπνοῦν.

Κ αθηγεμὼν, ὁδηγὸς διδάσκαλος. ¶ Καθ᾽ ἡδυπάθειαν, τὴν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν. ¶ Καθῆκαν, κατέβαλαν, ἐχάλασαν, ἐνέβαλον. ¶ Καθήκοντα, προσήκοντα. ἀκόλουθα. ἁρμόζοντα. ¶ Καθήκαντο, κατεβάλλοντο. ¶ Καθηκόντως, δεόντως, πρεπόντως, προσηκόντως. ¶ Καθήκουσιν, ἁρμόττουσι.

Κ αθήμενον, τὸ κοῖλον καὶ ὁμαλὸν χωρίον καὶ πεδίον.

Κ αθήλωσε, τοῖς ἥλοις ἐσφίγξεν.

Κ αθιμᾶσι, κατήνεγκεν ἢ κατήντλησι. ¶ Καθίπτειν, ὕβριζεν, ὠνείδιζεν. ¶ Καθαιρῶν, καταστρέφων.

Κ άθισον, καθίζου. ¶ Καθῆστο, ἐκαθέζετο.

Κ αθιγμένον, κατελθόντα, καταντήσαντα, φθάσαντα ἢ καταγενόμενον. ¶ Κάθιδοι, ὑδρίαι ἀρκάδες.

Κ άθιδρος, κεκμηκώς. ¶ Καθιδρύσαι, καθιδρῶσαι. στῆσαι. ¶ Καθιέμενον, κεχαλασμένον.

Κ αθιέντος, καταχαλῶντος.

Κ αθιεροῖ, θεῷ ἀνατίθησι. ¶ Καθιζόμενον, καθεψάμενον. ¶ Καθίλοιμι. ἀπολύω. ¶ Καθικέσθαι, ἐφάψασθαι, τύψαι. ¶ Καθικνεῖσθαι, καθάπτεσθαι καταβαίνειν. ¶ Καθικομένοις, ἐλθοῦσι.

Κ αθίκοντο, καθήψαντο ἐχάλασαν. ¶ Καθιλύσας; ἀθροίσας. ¶ Καθιμᾶ, καθίησι, χαλᾶ. ¶ Καθιμείσθω, καθιστάσθω. ¶ Καθιμονεύει. καθίησι.

Κ αθιμῶσι, χαλῶσιν. ¶ Καθίζεσθε, καθάψασθε, κρατήσατε. ¶ Κάθιζον, κάθισον. ¶ Καθίπταται. ἐπάνω πέτεται. ¶ Καθίππαξις, τομαῖος ὄνομα παρὰ λακεδαιμονίοις. ¶ Κάθισαν, καθίδρυσαν.

Κ αθίσαν. ἱδρύσαντο. ¶ Καθίσαι, στῆσαι ποίησον.

Κ αθιστῶ, δείκνυμι. ποιῶ. ¶ Καθόδοις, ἀγυιαῖς, κύκλοις. ¶ Καθολικά, συγγενικά. λάκωνες.

Κ άθομεν, κατὰ τὸ ἀστό. ¶ Κάθομον, κατὰ λόγον καθ᾽ ὁμοίαν, καθ᾽ ὅλον τὴν προσήκουσαν.

Κ αθοπλεύει, καθορᾶ. ¶ Κάθοπτρον, ἔσοπτρον.

Κ αθορίζει, ὁρίζει. ¶ Κάθορμα, τὰ ἔνορμα περιθέματα ἀρραβωνιακὰ ἢ κόσμια περιτραχήλια.

Κ άθος, ἀσυνεῖς. ¶ Καθωσιωμένος, ἀνακείμενος.

Κ αθ᾽ ὅσον, ὅσον. ¶ Καθ᾽ ὅσον διόν τε. καθόσον δυνατὸν ὅσον. ¶ Καθουφὴν, ἁλωπεκα. ¶ Καθίεψεν, ἀπέστη. ¶ Καθυλομανούντων, ὕλην ἐχόντων πολλήν. ¶ Καθ᾽ ὕπαρ κατ᾽ ὄναρ. ¶ Καθ᾽ ὑπερβολὴν. ὑπερβαλλόντως. ¶ Καθύπερθεν, ἄνωθεν, ὑπεράνωθεν. ¶ Καθυπερτέροις, πλεονεκτοῦντας.

Κ αθυπισχνεῖν, ὡμολογεῖν. ¶ Καθυφεῖναι, ἐνδοῦναι, ὑποχωρεῖν. καθυποβάλλειν. ¶ Καθυφηκάμην ἀφῆκα, εἴασα. ¶ Καθυφῆκεν, ἐνδέδωκεν.

Κ αθυφῶς, προδώσας καταλίπῃς. ¶ Καθωμηρευμένα καθ᾽ ὅμηρον εἰρημένα. ¶ Καθ᾽ ὥραν, ἐν πάσῃ ὥρᾳ κατὰ καιρόν. ¶ Καθὼς, ὥσπερ καθάπερ.

Κ αθοσίωσι, κατέλυσιν, κατεύθυσιν βελτιώδεις μελεαγρῷ. ¶ Καὶ ἄλλως, καὶ ἄνευ τούτων. ¶ Καίεμεν. ἐκαίοντο. ¶ Καίατα, ὀρύγματα, ἢ τὰ ὑπὸ σεισμῶν καταῤῥαγέντα χωρία. ¶ Καὶ αὖθις, καὶ αὖτις καὶ πάλιν. ¶ Καὶ αὐτὸς, καὶ ἐμοὶ αὐτός.

Κ αὶ ἀχνύμενοί περ, περιλυπούμενοι. ¶ Καὶ γάρ, καὶ τὸ δή. ¶ Καὶ δὴ, ἐπὶ τοῦ ἤδη. ¶ Καί περ τοι, ῥιγαροῦν. ¶ Καὶ δῆμοι, καὶ δὴ ἐμοί.

Κ αίε, καὶ αὐτόν. ¶ Καὶ ἐν δαΐ, καὶ ἐν τῇ μάχῃ.

Κ αὶ ἐπιστέλσας, ὠργίσθης ἢ ἐπιστείξας. ¶ Καιέτας, καλαμίνθη. βοιωτοί. ¶ Καὶ ἢ φησι, καθὼς λέγει.

Κ αικάσαι. καταγελάσαι. ¶ Καικίνος, ὁ καικίας ἄνεμος ἀπὸ τοῦ καΐκου ποταμοῦ. ¶ Καὶ κλάει, κατάζει. ¶ Καικύλαν, τὴν κεφαλήν. ¶ Καὶ τὴν, κτῆσις, καὶ λεπτυνῶ, συντρίψω. ¶ Καίλαις, οὐρανοὺς ῥωμαῖοι. ¶ Καὶ μάλα. καὶ λίαν. καὶ πάνυ.

Κάτοπτρα, ἔσοπτρα. ¶ Κατοπτρίζεται, ἐνοπτρίζεται, φαντάζεται ἢ ὁρᾷ. ¶ Κατοργᾶν, ὑποσφακμάζειν.

Κατοργῶν, πεπαλαιωμένος. ¶ Κατόρρα. ὁ καταπεσὼν βωμὸς ἐνάλιος. ¶ Κατορρωδῶ, φοβοῦμαι, πτοοῦμαι πλείστω. ¶ * Κατορουβὰν. ἡ ἀγορά. ¶ Κατορυχάς, θησαυρούς. ¶ Κατορφνᾶται, σκοτεινὴν ποιεῖ.

Κατορχούμενος, καταπαίζων. ¶ Κατορώρυκται, κατακέχωσται. ¶ Κατ' ὄσσων, κατ' ὀφθαλμῶν.

Κατουδαῖοι. νεκροί, καταχθόνιοι.

Κατουλάδα, τὴν κατειλοῦσαν καὶ εἴργουσαν, βέλτιον δὲ, τὴν κατόλεθρον ἢ ζοφώδη καὶ συστροφὰς ἔχουσαν ἀνέμων. ¶ Κατ' οὐράν, κατ' ὄπισθεν. ¶ Κατουρίσας, ἀθρόως πάντα κάλων καθεὶς καὶ μὴ διαμελλήσας. ¶ Κατοφρυωμένος, μεγαλοφρονῶν.

Κάτοχα, τῷ ξυπνίου τὸ κατεχόμενον. ¶ Κάτοχοι, κατεχόμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων.

Κάτοχοι, λίθοι οἱ ἐπὶ μνήμασι τιθέμενοι. καὶ οἱ ἱερεῖς ἑρμοῦ καὶ οἱ ὑπὸ νόσων κατειλημμένοι ἢ ἐνθουσιῶντες. ἢ ἔνθεοι. ¶ Κατραχεῖν, καταμωκᾶσθαι.

Κατρεύς. ὄρνις ποιός. ¶ Κάτροπιν, κάτωθεν.

Κατρός, κακός. ¶ Κατταρίζει, οἷον ποταρίζει.

Καττάνυθεν, οἱ βόαγροι λάκωνες. ¶ Κατταυκανάθη, ἐρράγη. ¶ Καττύειν, συρράπτειν. ¶ Καττύεται, συντίθεται, τὸ τῶν βυρσῶν ἀσκώματος συσκευάζεται ὡς ἐκ τῶν καττυμάτων. ¶ Κάττυμα. ἀπάτη, δόλος, συσκεύασμα, δολιότης. ¶ Καττύν, ἀπόξυσμα δερματίου. ¶ Κατώδυνος, λυπηρά. ¶ Κατωθίσαντες, καταβαλόντες. ¶ Κατωθούμενος, ἀναξεόμενος. ¶ Κατωκάρξας, ἐπὶ πλευρὰν ἐκάθισας. ¶ Κατωκάρα, κάτω κεφαλὴν ἔχοντα.

Κατολιγωρήσαντες, ἀμελήσαντες. ¶ Κατωλισθών, καταπεσών. ¶ Κατώλυξα, κατέξανα. ¶ Κατωμαδίοιο, κατὰ τοῦ ὤμου βαλλομένου. ¶ Κατωμαδόν, κατὰ τῶν ὤμων. ¶ Κατωμιστής, ὁ ἀπὸ τοῦ ὤμου ῥίπτων ἐπὶ τὴν γῆν ἵππος. ¶ Κατώμοξεν. κατεμάραξε, κατέψησεν. ¶ Κατωνάκη, ἱμάτιον ἔχον ἐκ τῶν κάτω μερῶν ῥάκος προσερραμμένον. ἢ διπλοῦν μολωτή. δοκοῦσι δὲ τοῦτ' ἀμφιέννυσθαι ἀθηναῖοι τῶν πεισιστρατιδῶν τυράννων ἐπαναγκασάντων, ἵνα ὑπὸ εὐτελείας μὴ κατίωσιν εἰς τὸ ἄστυ οἱ πολῖται.

Κατωπιάσαι, κατηφῆσαι. ¶ Κατωραΐζεται, σεμνύνεται. ¶ Κατωρής, κάτω ῥέπων. ¶ Κατωρυχέεσσιν, ταφαῖσιν. ¶ Κατώρυχες, κατορυγμένοι.

Κατωρχήσαντο, κατεχάρησαν. ¶ Κατωτίδας, ἅπερ οἱ νομεῖς κατὰ τῶν ὤμων φοροῦσι δέρματα.

Κατωφρύς, ὁ κάτω φρονῶν. ¶ Κατωχάνης, ὁ κάτοχος τοῦ ξυπνίου κυρίως. ¶ Κατωχυνεῖ, πολλὰ ἐπικάθηται. ¶ Κατώχουν, κατέβησαν, κατείχοντο. ¶ Καυάζοντα, ἀποσκάζοντα.

Καυαλέον, ἢ καυαλὲς ὑπὸ αἰολέων τὸ ἄνθος, ἢ κατακεκαυμένον, κατάπυρον. ξηρόν. θερμόν. ¶ Καυαλός, μωρολόγος. ¶ Καύαξ, λάρος. ¶ Καυάξαις, συντρίψαις. ¶ Καυηρόν, κακὸν καταπυρόν.

Καυκαλίας, ὄρνις ποιός. ¶ Καυκαλίς, βοτάνη τις ὁμοία κορίῳ καὶ ὄρνις. ¶ Καυκόν, καυλίον, καὶ ἄγριον λάχανον. ¶ Καύκωνες, ἔθνος βάρβαρον.

Καυλός, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος τὸ ἀπεξυμμένον. εἰς ὃ ἐμβιβάζεται τὸ κοῖλον τοῦ δόρατος. τὸ συνήθως ἐπὶ τῶν φυτῶν. ¶ Καυλίον, ὃ κατανέμονται οἱ ἰχθύες, καὶ τοῦ κίονος μέρος. ¶ Καῦμα, κατάκαυμα. ἢ θῦμα, ἢ πύρωσις. ¶ Καύμαρος ἰσοδυναμεῖ, τῷ θερμοτάτου ἢ ἱδρωτηρίου. ¶ Καυνάκαι, στρώματα ἢ ἐπιβόλαια ἑτερομαλλῆ. ¶ Καύνιος ἔρως ἐν καύνῳ τιμᾶται καὶ ὁ σφοδρός. ¶ Καυνός, κακός, σκληρός, κλῆρος, καὶ πόλις ῥόδου. ¶ Καυρός, κακός.

Καύσαλις, ὁ πυρετός. ¶ Καῦσος, ὁ μέλαινα ἀπὸ ὑπερυθρος. ¶ Καύστειρος, ποταμός. ¶ Καυστηρός, καυστικῶς. θερμῶς. ὀξείας, δριμείας, διαπύρου.

Καῦσις, ὁ ἐκφυσις τῶν σταχύων. πυροὶ ἀδρυνόμενοι καὶ χόρτος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφίκαυσις καὶ ἐπώνυμον δήμητρος. κρατῖνος δὲ, ἐπὶ τοῦ μορίου ἔταξεν αὐτό. καλεῖται δὲ καὶ ἔνστρα καὶ στρῶμα. ¶ Καύτινα, καὶ εἰς πύρ πίστω. ¶ Καυτὴρ, θυσία τὶς οὕτω καλουμένη καὶ ἐσχάρα βωμιαία ἔνθα καίουσιν. ¶ Καυχαλίς, φλύκταινα. ¶ Καυχᾶται, κομπάζει. ¶ Καφά, λουτὴρ λάκωνες. ¶ Καφάσιος, μόρ.

Καφάζειν, γελᾶν. ¶ Καφάζοι, καγχάζοι γελᾷ.

Καφάν, κηφῆν. ¶ Κάχαρις, ὀδούς. καὶ σπλαγχνῶν. καὶ χειροχαλὶς τὸ κοροκόσμιον, ἢ χαρίζεσθαι μὴ δυναμένη, ἢ οὐκ εὔχαρις. ¶ Καχίλα, ἄνθη κύπρια.

Καχλάζει, ψοφεῖ ζύζει. ¶ Καχλαίνει, ἐκ θορύβου ταράσσει. ¶ Καχλὶς, συμβουλή. ¶ Καχλάζει, κιχλίζει. ἀθρόως γελᾷ, τετάρακται. λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν κυμάτων. ἐπαίρεται. φλεγμαίνει. ¶ Κάχλικος, τοῦ κόχλου. ¶ Καχνάζει, καγχάζει. ¶ Καχρυδίον, πεφρυγμένων κριθῶν κυρίως. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα καὶ βοτάνη ὁ λιβανωτίς, ἀπὸ πεύκης ἡ βλάστησις. καὶ πυροί τινες.

Καχρίσω, συγχέω, ταράξω καὶ καταχρύσω ὁμοίως.

Καψάκιον, ἐλαιοδόχον. ¶ Καψάμενος, ἐλάττωμα ἵππου. ¶ Καψιδράκιον. εἶδος χιτωνίσκου.

Καψιπέδαλος, ὁ μετὰ τῶν τὰ ἄλφιτα μὴ διδόντων ἀλώμενος. ¶ Καψοί, οἱ ῥῖχοι.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Κέαρος, ὄρτυξ. ¶ Κεάζω, διασχίζω, ὁ κλῶ.

Κ ¶ Κέαθοι, βουνοί. ¶ Κέαρ, ψυχὴ διηρημένη. ¶ Κέαρνα σίδηρα τεκτονικὰ ἢ σκυτικὰ ἢ ἀξίνη.

Κεάσαι, σχίσαι, καῦσαι. ¶ Κεάσθη, ἐκλάσθη.

Κεάσματα, κλάσματα, ῥύσματα, διαρρύσματα.

Κεάσσαι. διελεῖν συγχέαι. ¶ Κέαται, κεῖται.

Κεβαλή, κεφαλή. κύλιξ. ¶ Κεβλήνη, ὁ ὀρίγανος.

Κέβλος, κυνοκέφαλος κῆπος. ¶ Κέγχει. ἐπιδάκνει.

Κεγχραμίς, τὸ ἐντὸς τοῦ σύκου σπερμάτιον.

Κέγχρωται, τέτρωται. ¶ Κεγχρῶσθαι, τεθραῦσθαι, τετρῆσθαι. ¶ Κεγχροπώλος, σαγματοπώλης.

Κεγχρηλῶν, σπερμάτων ὁμοίων κέγχρῳ.

Κεγχρίλης, τελέρχης. ¶ Κέγχρης, ὁ καρπός.

Κεγχρίνη, τὸ ἐκ κέγχρου ἕψημα.

Κεγχρίς, ὀρνέου εἶδος. ¶ Κέγχρος, εἶδος βοτάνης καὶ σπερμάτιον μηλίνῳ ἐμφερές.

περιειλημμένος. ¶ Κατεστέασι, κατέστρωσιν καὶ καθιστήκασιν, ἔθεντο. ¶ Κατεστρατήλευσι, κατεπολέμησεν. ¶ Κατέστυγε, κατεστύγνασεν.

Κατεστύγησαν, κατεπλάγησαν, ἐμίσησαν. ¶ Κατεστυγημένως, μεμισημένως. ¶ Κατέστεψεν, ἐστέρκωσεν.

Κατεσφηκωμένον, διεχόμενον. ¶ Κατεσφήκωνται, καθήλωνται. ¶ Κατεσφραγίσθη, ἀπεκλείσθη, ἐσφραγίσθη. ¶ Κατέσχες, κατῆλθες, διεκράτησας. ¶ Κατεθαύμασεν, ἐθαύμαζον. ¶ Κατέταστον, κατεκοιμάθησαν. ¶ Κατετρύτοεν, κατεῖχεν. ¶ Κατετλᾶτο, κατετόλμα. ¶ Κατετυμβοχόησε, ἔθαψε. ¶ Κατοῦτυξ, γένος διακεφαλαίας. ¶ Κατευγμάτων, καταρῶν. ¶ Κατευθικτήσας, ἀψάμενος. ¶ Κατ' εὐθύ, κατ' εὐθεῖαν.

Κατευθυνομένη, διοικουμένη. ¶ Κατευκτὸν, τὴν ἐπί τινι εὐχῇ ὑπόσχεσιν. ¶ Κατευμαρίζοντες, εὐχερίζοντες, καθιστῶντες. ¶ Κατευμεγεθῶν, καταδυναστεύων, ὑπερβάλλων νικῶν. ¶ Κατευμεγέθειεν, καταδυναστεύσειεν. ¶ Κατευνάζει, κοιμίζει.

Κατευνάζεσθαι, κοιμίζεσθαι, πραΰνεσθαι. ¶ Κατεύξασθαι, κατά τινος εὔξασθαι. ¶ Κατευρύνεται, μεγαλύνεται, πλατύνεται. ¶ Κατευρίσκοι, κωλύει.

Κατεύχομαι, καταρῶμαι. ¶ Κατεύχου, καταρῶ. ¶ Κατεφοίνιξας, ἔβαψας.

Κατέφυ, ἐγεννήθη. ¶ Κατεφωράθη. ἠλέγχθη.

Κατεφωρᾶτο, ἠλέγχετο. ¶ Κατέχειν, κρατεῖν, κωλύειν, συνέχειν. ¶ Κατεχειροῦτο, ἐνίκα. ὑπέταττεν.

Κατέσχεθ, θεοφορεῖσθαι. ¶ Κατέχευε, κατέβαλεν.

Κατέθηκεν, ἥπλωσεν. ¶ Κατεχθραίνοντα, μισοῦντα. ¶ Κατεχμάσας, καταχέων. ¶ Κατέχμασον, καταφόνευσον. ¶ Καταιονήθη, καταντλήθη.

Καταιονεῖ, καταντλεῖ. ¶ Καταιόνηται. κατέχευε, δεξάμενον ἥπλωσεν. ἐπέβαλεν. ἐπέθετο, κατέρριψεν. ¶ Καταβολή. ἡ ἐπιβάλλον εὐεργεσίας τιμήν καὶ πλιάσιν. καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ περίοδος καὶ ὁρμή. ἡ μερίς, καὶ ἱερὰ νόσος, καὶ τέλος τῶν χρεῶν. ἡ καθῆκον. θυσία. τελετή. τὰ νομιζόμενα. λέγεται δὲ οὕτως. ¶ Κατηγάσατο, κατηγωνίσατο.

Κατηγλαϊσμένα, κατακεκοσμημένα. ¶ Κατηγορηκότα, κατειπόντα. ¶ Κατήδα, καταβεβρεγμένα.

Κατῄδεσεν αὐτὸν, αἰσχυνθῆναι ἐποίησεν αὐτόν.

Κατηθαλωμένη. τεφρωθεῖσα. ¶ Κατηθέτην, καθωμιλησάτην. ¶ Κατέθηκα. κατέθηκα.

Κατῄκιζον, ὕβριζον. ἔξεον. ¶ Κατῃκισμένους, βασανισθέντας, ὑβρισμένους. ¶ Κατῃκίσατε, εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσατε. ¶ Κατῄκισται, αἰκία ἢ βλάβη συνέχεται. ¶ Κατηλαζονεύετο, κατεπαίρετο αὐτοῦ.

Κατῆλιψ, μεσόδμη, μεσότοιχον δοκός, ἡ ὑπό τινος βαστάζουσα τὸν ὄροφον. οἱ δὲ, ἰκρίωμα τὸ ἐν τῷ οἴκῳ ὃ καὶ βέλτιον. ¶ Καθηλέτης, ἐπήκοος. ¶ Κατήλυσις, κατέλυσις. ¶ Κατηλέποντα, φροντίδας ποιοῦντα. ¶ Κατηλόκισται, κατέτετακται. ¶ Κατημαξευμένα, κοινά, καταπεπατημένα, κατατετριμμένα. ¶ Κατημελής, κατήκοος. ¶ Κατήμασσεν, κατέξυσε. κατεσπάραττεν. ¶ Κατημύχθη, ἐσπαράχθη. ¶ Κατήνυσε, κατέκτεινε. ¶ Κατηνδρισμένα

ἀπολωλότα. ἐκδεδαρμένα. ἐσκυλευμένα. σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ. ¶ Κατηνδράφυξας, κατέκτεινας. ¶ Κατήνοκα, κατενήνοχα. ¶ Κατηρτιβόλουν, παρεκάλουν. ¶ Κατήνυσεν, ἀνάλωσεν. ¶ Κατηπιόωντο, κατεπραΰνοντο. ¶ Κατηπιόωντο, ὁμοίως.

Κατήραμεν, ἤλθομεν. ¶ Κατηρειμμένος, πεπτωκὼς καμπτόμενος. ¶ Κατηρεισμένος, κατηπεισμένος. κατεστισμένος. ¶ Κατηρείπετο, προεξύνθη.

Κατηρεφέας, κατασκίους. ¶ Κατηρεφές. κατεστεγασμένον κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν πεπονοστεγῶν κατηρεφέας. οἱ δὲ πέτρας. ¶ Κατηρεφέστερον, κατεστεγασμένον μᾶλλον. ¶ Κατήρη, κρεμαμένη.

Κατηρείκοντο, κατεσχίζοντο. ¶ Κατήρειξαν, αὐήλωσαν. ¶ Κατήρυτον, κεκαλυμμένον καὶ κατεχόμενον.

Κατήειπες, κατέπεσες, πέπτωκας. ¶ Κατήρτισα, ἐποίησας, ἐτελείωσας. ¶ Κατήροσας, ἐφύτευσας. ἐγέννησας. ¶ Κατῆρξε, συνέκλεισεν. ¶ Κατηρτυκὼς, τελείως. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. ὅταν ἐκβάλῃ πάντας τοὺς ὀδόντας. ¶ Κατήρυδες, αἱ βεβρεγμέναι καὶ καταρρέουσαι ἄμπελοι. λέγει δὲ τὰς χρυσᾶς ἀμπέλους πρόσω οὐκ ἐκλαδεύοντο.

Κατῆσαι, κατακηλῆσαι, καθομιλῆσαι. ¶ Κατησάτην, κατεκηλησάτην, καθωμιλησάτην. ¶ Κατηφέα, κατηφῆ στυγνά. ¶ Κατήφεια, στυγνότης. ὄνειδος. αἰσχύνη, αἰδώς, αἰτία. ¶ Κατήφησας, κατηνίασας. ¶ Κατηφήσας, κατανιαθείς. ¶ Κατηφίη. αἰσχύνη, στυγνότης. ¶ Κατηφόνες, κατ' αἰσχύνην κατηφείας ἄξια πράττοντες. ¶ Κατηχίζειν, νουθετεῖν, ἐνηχεῖν. ¶ Κατηχούμενος, διδασκόμενος.

Κατηχίσω, οἰκοδομήσω. ¶ Κατηχίζετο, ἐμισεῖτο,

Κατηχθισμένον, βεβδελυγμένον. ¶ Κατηχούμενος. παιδευόμενος. ¶ Κάτθανεν, ἀπέθανεν. ¶ Καθίξαι, προακονῆσαι, μεθύσαι. ¶ Κατθέμεν. θεῖναι.

Κάτθο, κατάθου. ¶ Κάτιδε, ὅρα. ¶ Κατιλλάνθη, κατεμυκτήρισεν. ¶ Κατιλλώπτω, καθορῶ. ¶ Κατιλύσαντες, παρακαλύψαντες. ¶ *Κατιμβρεύει. καθιεῖ. ¶ Κατιξόμενον, καταρεόμενον. ¶ Κατίναξ, προέσει. ¶ Κατισχυμάει, μεγαλοφρονεῖ. ¶ Κατισχερωμένης, πεπαλαιωμένης. ¶ Κατίσχει, κατέχεις.

Κατισχνοῦν, καταλεπτύνειν. ¶ Κατικτηρία, ἡ τοῦ καθελῶ θυσία. ¶ Κατ' ἴχνος, κατακολουθήσας τὰ ἴχνη. ¶ Κατιώθη, ἐρυπώθη. ¶ Κατίωται, ἐρρύπωται. ¶ Κατιωμένον. κατερρυπωμένον.

Κατ' οἶκον, κατὰ τὸν οἶκον. ¶ Κατοικίδια, κατέχαλκα. σκεύη. ¶ Κατοιμώζοντες, στενάζοντες.

Κατοινύσαι, κατακρύψαι. ¶ Κατιόμενος, ὁ μὲν πληροφορίας πιστεύων. ἢ ὁ ἐν ὑπολήψει φερόμενος, καὶ ὁ ὑπερηφανευόμενος. ¶ Κατίστη, κατάξει. ¶ Κατοιχομένων, νεκρῶν, τεθνεώτων, ἀπελθόντων, ἀποθανόντων.

Κατιόμενος, ὑποφορῶν. ¶ Κατκωχὴ, κατοχή.

Κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν. ¶ Κατώλισθεν, κατέπεσεν

Κατκώχημα, κάτοχον, ἐχυρόν. ¶ Κατοπαίζει, ἀκολασεῖ.

Κατπάζων, διώκων. ¶ Κατολοφυρόμενοι, θρηνοῦντες.

Κατόπιν. ὕστερον, ὄπισθεν. ¶ Κατόπτευε, κατάσκοπον

Κατοπτεύω, ἐποπτεύω, ἐπιβλέπω. ἢ καθορῶ.

Κάτοπτον. κατ' αὐτὸ ὃ φανερὸν ἢ ἄντικρυ.

ἐπῆκτο. ¶Κατέβασκε, κατέβλαψεν. ¶Κατε
βωμάλωσι, κατεκόμισεν. ¶Κατέβαψε, κατέλα
βεν. ¶Κατεβιβάσκετο, ἐκοιλάθη. ¶Κατεβρότω
σεν, ἐμόλυνεν. ¶Κατεβρόχθισε, κατέπιεν.
Κατεγνωσμένος, κατακεκριμμένος. ¶Κατ' ἔγκλη
σιν, κατὰ μέμψιν, κατὰ ἔγκλημα. ¶Κατεγοήτευ
σεν, ὁ πάτησε, κατεμάντευσεν. ¶Κατέδαρθε, κατῴ
κισε μετὰ σπαραγμοῦ. ¶Κατεδάρθαι, κατακοιμᾶσθαι.
Κατ' ἐδάφους, ὑπὸ γῆς. ¶Κατεδήδοκας, κατέφαγες.
ἔβρεξας. ¶Κατεδῃώτικε, διέβαλε, κατηγόρει.
Κατεγκονῶν, ἐπειγόμενος. ¶Κατεγνωσμένων, τοῦ
καταγνωσθῆναι. ¶Κατέγνωσαν, κατέλεξαν.
Κατέγραψαν, κατέξυσαν. ¶Κατεγυμνάζετο, ἐν τῇ
γυμνασίᾳ ἀνάλωσεν. ¶Κατεδάκε, κατεκάη.
Κατέδαρθεν, ὕπνωσεν. ¶Κατεδάωσι, κατέκαυσεν.
ἐπολέμησεν. ¶Κατέδησε, κατέβρεξε, κατέφρυ
σε, καὶ ὅτε μὲν ἁβρῶς διαιτᾶσθαι καὶ τρυφᾶν ὅτε δὲ
τὸ κατατρίβειν. ¶Κατεδηδεσμένον, καταβεβρω
μένον. ¶Κατεδήδοκε, καταβέβρωκε, κατέ
φαγεν. ¶Κατεδηδοκώς, καταβεβρωκώς.
Κατεδίζον, κατέκοπτον. ¶Κατέδεισε, κατεδίσμεσ
θα. κατόρχωνα. ¶Κατεδιήτησε, κατέκρινεν.
Κατέδυσεν, τέθνηκεν. ¶Κατέδυπον, ἐτεθνήκεισαν.
Καθείρχθη, κατεκοιμήθησαν. ¶Κατεθρύπτετο, κα
τεκόπτετο, κατεξύετο. ¶Κατέθυ, κατεπόθη, κα
τεποντίσθη. ¶Κατέδων, κατεσθίων. ¶Κατε
ζώμευεν, ἐτύρευεν. ὥσπερ ζωμὸν ἐκροφήσας τὸ γά
λα. ¶Κατεδείλαντο, κατεμερίσαντο. ¶Κατέ
θορε, κατεπήδησεν. ¶Κατεθόωσε, ἐπλοεῖν.
Κατεθύνθη, κατεκλείσθη. ¶Κατέθυψας, [illegible]
[illegible]. ¶Κατείβετο, διεφθείρετο, κατέρρει.
Κατειβόμενον, διαφθειρόμενον, καταρρέον. ¶Κατει
κὼς, ἐπιεικός. ¶Κατειλάδα, ἡμέραν χειμερινήν.
Κατεῖλε, κατέλεξεν, ἐποίκιλλεν. ¶Κατεῖλεον,
συνέστελλον. ¶Κατειλεῖν, κατέχειν, καταβαλεῖν.
Κατειληθέντας, συσχεθέντας, καταβληθέντας.
Κατειλῆφθαι, προκαταλαμβάνεσθαι. ¶Κατείλεα,
τὰ ἐσώτερα οἰκήματα. Ἐρυθραῖοι. ¶Κατείλοχε,
κατέλεξε. ¶Κατειλυσπᾶσθαι, εἰλούμενον σπᾶσθαι.
Κατειλυσσομένην. ὁ μὲν Λυκόφρων, καταρτωμένην.
Ἐρατοσθένης δὲ, συγκεῖσθαι τὴν λέξιν ἐκ τοῦ εἰλεῖν καὶ
σπᾶσθαι. ¶Κατείλυται, κεκάλυπται.
Κατειλωπτεῖν, καταβλεφαρίζειν.
Κατείμεθα, κατερχόμεθα. ¶Κατειπών, διαβαλών.
Κατείργει, ἐκώλυεν. ¶Κατειργάζετο, ἐκώλυσε, κα
τηγωνίσατο. ¶Κατειργμένος, ἐγκεκλεισμένος.
Κατείρα, ἀσπὶς πέλτη. ¶Κατειρέσ, κατηρτισμένος
ἐν ἐρήμῳ. ¶Κατείρηκεν, λάθρα διαβέβληκεν.
Κατειρωνεύεται μέγα φρονεῖ ἢ στρατεύεται. ¶Κάτει
σι, κατέρχεται. ¶Κατεκαμάρωσε, κατεπέβρωσεν.
Κατέκανον, κατέκτεινον. ¶Κατεκλίθη, κατεκοιμήθη
Κατεκομμάτισεν, συνέθραυσεν. ¶Κατέκυλε, σεσώρευ
κεν. ¶Κατεκόλησε, μετεπραΰνεν, ἔθελξεν. κη
λεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ ὑπὸ αὐλῶν θέλγεσθαι.
Κατεκλάσθησαν, ἀνεῖλον. ¶Κατεκλάζετο, κατε
κέκλειστο κατακεκλεισμένος εἶχεν. ¶Κατε

κλάσθη, ἐνέδωκε. ¶Κατέκτα, ἀπέκτεινεν. ¶Κα
τεκνίδωσεν, κατέξεσεν. ¶Κατεκόπησαν, ἐφονεύθη
σαν. ¶Κατέκτανεν, ἀποκτεῖναι. ¶Κατεκπλωσαν
κατεπραΰναν. ¶Καταλάσαι, καταταξαι. ¶Κατε
λεγχῶσαι, κατελέγξαι, καταλέξαι. ¶Κατελέ
ξαντο, κατεκοιμήθησαν. ¶*Κατελελίβοντο, κατε
μερίζοντο. ¶Κατέλεκτο, κατεκοιμήθη. ¶Κατέλε
ξας, κατεκοίμισας, κατέβαλες. ¶Κατέλευσα, ἐλί
θωσα, συνέτριψα. ¶Κατέλευσαν, λίθοις ἔβαλον.
Κατέληξεν, ἐπαύσατο. ¶Κατημαξευμένην, κατατε
τριμμένην. ¶Κατέμαρπτε, κατελαμβάνετο.
Κατέμαρψε, κατέλαβεν ἢ κατέβαλεν. ¶Κατ' ἐμαυ
τὸν, κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. ¶Κατεμεγαλαυχεῖ
το, μεγάλως ἐκαυχήσατο. ¶Κατενάρκησε, ἐβάρυ
να. ¶Κατένασσε, κατῴκησεν. ¶Κατενεκοῦσιν,
ἔρχονται. ¶Κατενεμήσατο, κατέφαγεν, ἀνάλωσεν.
Κατένθρυσεν, ἐπένθησεν, ὑπέσχεν. ¶Κατενήρατο, ἀπέ
κτεινεν. ¶Κατεντευκτικόν. κατεντυγχάνοντα.
Κατ' ἔντευξιν, κατ' ἐντυχίαν. ¶Κατευχθέντα, κατευ
τυχηθέντα. ¶Κατενύγησαν, ἐλυπήθησαν. ¶Κα
τενῶπα, κατ' ἐναντίον. κατ' ὄψιν. ¶Κατεξανίσταται.
κατεπαίρεται. ¶Κατεξανίει, διεθίει. ¶Κατεξου
μαζόντος, κατευθύνοντος. ¶Κατεξόνασκε, κατε
ξόρανεν. ¶Κατεπάδεσθαι, καταπραΰνεσθαι.
Κατεπάδω, γοητεύω, πραΰνω. ¶Κατέξω λείας, ἔξω
τῶν ὅρων. ¶Κατεπάλμενος, καθαλλόμενος.
Κατέπαλαν, καθήλαν. ¶Κατεπέσσαν, κατεκτίσα
ν. ¶Κατεπείγει, κατασπεύδει. ¶Κατέπεφνε, κα
τέσφαξε, κατεφόνευσε. ¶Κατεσωβρεύετο, ἐχα
ριεντίζετο. ¶Κατηπία, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν
μέρος. ¶Κατεπιάνθη, ἐλιπάνθη, ἐξάφθη, πίων γὰρ
ὁ λιπαρός. ¶Κατεπιφύεται, καταβρέχει. ¶Κατε
πλάγη, κατεσκλήκει. ¶Κατέπλαν, καθῆλαν.
κατεπλατύνετο, κατέπλησε. καθυπερηφανεύετο, ἀ
νέπλησεν, ἀνεπλήρωσεν. ¶Κατεπιθήσκειν, κατεπτ
οήθησαν. κατέπτησαν. ¶Κατεπτοχέναι, φοβεῖσθαι.
Κατεπτηχῆσαι, ὑπὸ φόβου ἐταπεινώθησαν.
Κατεπτηκότα. κατεπτηχότα. ¶Καταργόν, τεταλ
αιπωρημένον. ¶Κατέρεισε. κάθισαι. πέσωσι.
Κατερικτά. τὰ ἐρεικόμενα ὄσπρια καὶ χιδρόμενα, οἷον
κυάμους· ἔνιοι δὲ καὶ ῥὲ πυρούς. οἱ δὲ κατερρωγό
τα ἱμάτια. ¶Κατέρεζε, καθίζου.
Κατερέζετο, ἐκαθέζετο. ¶Κατερέξε, κατέψησεν.
Κατερίκνωσε, κατέρριξεν. ¶Κατερόντων, κατεπαλαι
όντων. ¶Κατέρραξε, κατέβαλεν. ¶Κατερρηγότας
διερρηγμένους. ¶Κατερρινωμένοις, ἐντελέσιν.
Κατερρινωμένον, καταπεπυκασμένον, καταδεδερμα
τωμένον. ¶Κατερρύηκεν, ἐσάπη. ¶Κατερύκει, κατέ
χει. ¶Κατέρυκεν, ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν ¶Κατέροτα. καὶ
ἄλλοτε. ¶Καταπορφυρείνη: καταβάπτει ἐρυθρῷ βάμματι.
Κατέσκαψε, κατώρυξεν. ¶Κατεσκληρωμένης, τετα
λαιπωρημένης. ¶Κατεσκληκότα, κατεσκληρωμένα.
Κατέσπασι, κατέσπιεν. ¶Κατεσοφίσθη, ἐπλανήθη.
Κατεστάμενος, κατασταθείς. ¶Κατεστήμμεθα, ἐστεφα
νώθημεν. ¶Κατεστήλιξεν, ἀρχῇ νόμῳ ἀπέδειξεν,
ἀπέδωκεν, κατεστηλίτευσεν. ¶Κατεστιγμένης, τε

Κατασκιάσαι, κατασχεῖν. ¶ Κατασκελετεύειν τὰς σάρκας καταφαγεῖν. ¶ Κατασκιοί, δασκιοί. ¶ Κατασκιδναμένης. κατασκεδαζομένης. ¶ Κατασκόψαι, κατασπεῖραι. ¶ Κατάσκιος, πάντοθεν σκιὰν ἔχων. ¶ Κατάσκοποι, κατοπτεύοντες, ἐπίβουλοι. οἱ δόλων ἐξιχνευταί. δολεροί, δόλιοι.

Κατασμύξαι, μαραίνειν, καῦσαι, ἐμπρῆσαι. ¶ Κατασοβεῖται, καταδιώκεται. ¶ Κατασοφισθεῖσα, χλευασθεῖσα, τεχνασθεῖσα. ¶ Κατασπᾶν, χαλᾶν, ἢ σιαλίζειν ἑτέρου ἐσθίοντος, ἢ παρὰ δεῖπνῳ διαλεγομένου, καταπίνειν τὸν σίαλον. ¶ Κατασπατταλᾶ, τρυφᾶ.

Κατασπέρχων τὴν, περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ περὶ τὴν ἑστίαν κεκαυμένην. ¶ Κατασπερχόμενος, ἐπειγόμενος, καταπληττόμενος. ¶ Κατασπιλάζων, μολύνων.

Κατ' ἀσπίδα. ἐπ' ἀσπίδα. ¶ Κατασπλυκῶσαι, πελάσαι. ¶ Κατασπόδησον. κατήλασον. ¶ Κατὰ στάθμην, κατ' ὀρθὸν κατ' ἔπαυλιν. ¶ Κατάστασις, ἀποδοχὴ ὁ κόσμος. ὁ ἦθος. ¶ Καταστείρας, ἀπὸ ἐμπλόεια ἐν δοίῳ ξύσμῳ λεπόμενα ἀπέμψον κατὰ στεῖρον, ὃ κατασπαυστήρια κατάστασιν ἔχοντα ἀπέμψια. καθεσταμένα. ¶ Καταστέλλει, περικαλύπτει.

Καταστίλξαι, καταγαγεῖν τὸν βοῦν. ¶ Κατὰ στεφάνης, ὄρνις ἐξοχῆς, ἀκρωρείας. στεφάνη γὰρ εἶδος κόσμου περὶ τὴν κεφαλήν. ἡ περικεφαλαίας, ὡς Ὅμηρος αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου. ¶ Κατάστημα, ποίημα. στάσις, ὁρμή. ¶ Καταστίζων. βεβαιῶν, καταψηφίζων περὶ ὅσον τῶν ἀτακτούντων. τὰ ὀνόματα περιέστιζον ἐν ἐξημίοιν. ¶ Κατάστικτον, ποικίλον. καὶ σώφρων κεντήματα φορεῖ. ¶ Καταστίλβει, καταυγάζει. καταλάμπει. ¶ Κατὰ στίχους, κατὰ τάξεις. ¶ Καταστοχῶν, περιβολῶν. ¶ Κατὰ στόμα, κατὰ τὴν ἀρχὴν μετὰ φοβερῶς. ¶ Καταστομίς, μέρος τι τοῦ αὐλοῦ τὸ ἐνόλβιον. ¶ Καταστοχάζεται, κατασκοπεῖ. βάλλει.

Καταστρέφει, σκαλεύει. ¶ Καταστροφῆς, ἐρημώσεως.

Καταστρώματα, τὸ νεὼς μέρος. ἐν ᾧ ἑστῶτες ναυμαχοῦσιν. ¶ Καταστύξαι, κατασύραι. συλλέξαι, μισῆσαι. ¶ Καταστυφέλου. καταξήρου. ¶ Κατάστυφλον, κατάξηρον, καὶ ὑμεῖς δὲ τὰς αὐχμώδεις χώρας καὶ σκληράς, στυφλὰς καλοῦμεν. ¶ Κατὰ συνδεσμὸν, κατὰ κοινωνίαν κατὰ σύμπραξιν. κατὰ συγγένειαν.

Κατασύραι ἑλκύσαι σαγήνην. ¶ Κατὰ σφᾶς, καθ' ἑαυτούς. ¶ Κατὰ σφέων, κατ' αὐτῶν ὁ καθ' ἑαυτούς.

Κατασφήκωνται, καθήλωνται. ¶ Κατασχάσαι, κατατυχεῖν, ἢ ἀμυχὰς ποιῆσαι. ¶ Κατασχεῖν, κατακρατεῖν, κατανικᾶν. ¶ Κατὰ τάξιν, κατὰ κόσμον. ¶ Κατ' αὐτόθιμεν ὁμονοοῦσιν. ¶ Κατατεθηπέναι. θαυμάζειν δαλιάζειν ἐκπλήττεσθαι. ¶ Κατατεθηπότων. κατεθαύμαζον. ¶ Κατατεθηπότες, ἐκπεπληγμένοι. ¶ Κατατεθηπώς. δαλιάσας. ¶ Κατατεκνοφαγεῖ. κατέφαγε τὰ τέκνα. ¶ Κατατέμνεται, ἐξαφανίζεται. ¶ Κατατεθεῖσθαι, συναινέσαι.

Κατὰ τὸ αὐτό, ὁμοῦ. ¶ Καταρξεύω. ¶ Κατὰ τὸ κεῖμαι, κατὰ τὴν τάξιν, ὁ κατὰ τὸ πρόσταγμα. ¶ Κατατείχιον, λεπτόν. ¶ Κατάξοπον, κάταντες πρόσσροπον ἢ τὸ ἐναντίον. ¶ Καταξυφέω, καταπατάω.

Καταζύγη, λυπεῖ, καταπονεῖ. ¶ Κατηύοντα, κατα-

σκευάζοντα. ¶ Κατατυχεῖν, ἐπιτυχεῖν. ¶ Κατὰ τῶν συῶν, κατὰ τῶν χοίρων. ¶ Καταυγάσας, φωτίσας. ¶ Κάταυλον, καταυλημένον, ἀναπεπλασμένον. ¶ Καταῦσαι, καταυλῆσαι, καταλῦσαι.

Καταυστὸς, καταδυστής. ¶ Κατ' αὐτὸν ὁμοιοῦν αὐτῷ.

Καταφάγη, κατεσθίει. ¶ Κατὰ φάλαγγα, κατὰ μετωπίδα. ¶ Καταφάναι, κατειπεῖν. ¶ Καταφατικὸν, δυσκάθικτον. ¶ Καταφήσας, ἀπρόσας, ἀνιάσας. ¶ Καταφατουμένη, κατακτωμένη, κυρίως ἢ τὸ ἐκ προκαταλήψεως. ¶ Καταφιλοσοφήσαντες, διὰ τοῦ στυγὸς νικήσαντες. ¶ Καταφλάσαι, κατακόψαι. ¶ Καταφοιτῆσαι, παραγενέσθαι.

Καταφορεῖν, ὑπονοεῖν. ¶ Καταφορικὸς, γαστέρας πλύνων. ¶ Κατάφωρον, ἐληλεγμένον, φανερόν, ὑπεύθυνον. ὁ καταφανῆ γενόμενον.

Καταφορτικός. σφοδρός. ¶ Καταφράκτοις, τὸ χεῖρ τοῖς ἐπισκεπισμένοις, καὶ μὲν τὸ μᾶλλον εἰδὴ ἀς, ἰωνάλκιμον καὶ ἔσθη πολεμικοῦ ὡς καταφράκτοι. ¶ Κατὰ φρένα, κατὰ διάνοιαν. ¶ Καταφόρας, κατὰ φρατρίας. ¶ Καταφρονεῖ, ὑπερφρονεῖ. ¶ Καταφρονέων, καταβουλευόμενος.

Καταφρυγήσεται, καταξηρανθήσεται. ¶ Καταφρύσσει, καταξηραίνει. ¶ Καταφυείς. γεννηθείς.

Κατὰ φῦλα δῆμ. κατὰ ἔθνη. ¶ Καταφύξει, κατασβέσει. ¶ Καταφυγὸς, συνδενδρος τόπος. ¶ Καταφωνεῖ, ταράσσει. ¶ Καταφωραθείη, καταγνωσθείη. ¶ Καταφωρᾶν, ἐρευνᾶν ἐπιζητεῖν. ¶ Κατάφωρος, φανερός. ¶ Κατὰ φῶτα, κατὰ ἄνθρωπον.

Καταχαλᾶ, καταβραχύ. ¶ Καταχεῖν, κακολογεῖν.

Κατὰ χεῖρα. ἕτοιμα. εὐχερῆ. ἢ ὁ νῦν πρὸς χεῖρα καὶ εἰς πολλὰ χρήσιμος οἰκέτης. ¶ Καταχὸ, καταχάσμησις κατάγελως. ¶ Καταχήνη, καταγελάσει μυκτηρίσει ἐξουθενίσει. καὶ ὑπὸ περιστεράς καλαμίσκ ἐμφορὲς ζῶον ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως προβεβλημένον ὁποῖα τὰ πρὸς βασκανίαν. ¶ Καταχθόνιος, ὁ λιπαρὸς ὁ βόθυμος. ¶ Καταγέλως, ἐπεκώμεις μητρείαν. ¶ Καταχθόνιος, κατὰ τῆς γῆς ὁ ἅδης. ¶ Καταχρόσιν ἀρκέσει. ¶ Καταχρηστικῶς, ὅταν καταχρῶταί τις ἀπὸ πράγματος ἐς πρᾶγμα καταστοχάζοντος.

Καταχρᾶται, κακῶς χρᾶται. ¶ Καταχρυσῶσαι, καταλιθῶται. ¶ Κατάχυσις, ἀήρ. ¶ Καταχύσματα τραγήματα, ἔθος ἦν εἶχον κατὰ τῆς κεφαλῆς κάρυα καὶ ἰσχάδας καταχέειν τῶν νέων ὁ τῶν δούλων περὶ τὴν ἑστίαν καθισάντων, κατεχεῖν δὲ καὶ τοῦ νυμφίου. λέγεται δὲ καὶ περὶ ζωμοῦ. ¶ Κατάχυτλον, τὸ βαλανευτικὸν σκαφίον. ¶ Κατὰ χώραν, κατὰ φύσιν, ὁ ἀκίνητον. ¶ Καταψαίρουσι, κινοῦνται.

Καταψεφεῖ, κατασκοτίζει. ψεφὰς γὰρ τὸ σκότος. παρὰ τὸ ψεφᾶσθαι τὸ μεταμελεῖσθαι, καὶ οἷον σκότος περικεῖσθαι τοῖς λεγομένοις τὸ καταψεφεῖν, ἔσθ' ἅ τι δὲ καὶ τὸ φροντίζειν οὕτως λέγομεν.

Καταψηφίζεται, κατακρίνει.

Καταψόχων, κολακεύων ὁ συχνῶ τρίβων. ¶ Καταψιλωθήσεται, ψιλὸν γενέσθη. ¶ Καταπεπονημένα, καταπεπλασμένα. ¶ Καταπάζεις. καταχωματίσεις. ¶ Καταπάσθη, κατεπλάσθη, κατεβάλετο.

ἀνόμβρου, κατακεκαυχωμένος, κατηχίσαν. ¶ Κατανεμηθείσης, καταλαβούσης. ¶ Κατανεῖμαι, κατανεῦσαι. ¶ Κατηνυσχε, συνουσίαζεν.

Κατανενεμημένα, ἀμυχὰς ἔχοντα. ¶ Κατανέμεται, κατανύεται. ἀναλίσκεται. ¶ Κατανεύοντα, κατανοοῦντα, θεωροῦντα. ¶ Κατανεῦσαι, συνθέσθαι, ἐπινεῦσαι, συγκαταθέσθαι.

Κατανύσῃ, αὐξηθῇ. ¶ Κατανθρακῶσαι, κατακαῦσαι, καὶ ὀπτῆσαι. ¶ Κατανίφεται, καταφθείρεται, καὶ καταχιονίζεται. ¶ Κατανομεύς. κατα * πιθός.

Κατανοοῦντι, καταβλέποντι. ¶ Καταντᾷ, καταφέρει. ¶ Κάταντα. ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν.

Καταντής, ῥᾴδιος. εὔκολος. ὁ κατακρημνός. καὶ κατωφορής. ¶ Καταντήσας, λαχών. κληρωθείς.

Κατανθησέταζεν, φθινησέταζεν. ¶ Κατ᾽ ἄντησιν, κατ᾽ ἐναντίον. ¶ Κατ᾽ ἀντιβολίαν, κατ᾽ ἀντίβλησιν. ¶ Κατ᾽ ἀντικρύ. ἐναντίον. ¶ Κατάντησιν, κατέναντι. ἐξ ἐναντίας. ¶ Κατανένυγμαι, ἡσύχασα, λελύπημαι. ¶ Κατανύγητε, ἡσυχάσατε, λυπήθητε. ¶ Κατάνυξις, ἡσυχία ἢ λύπη.

Κατανύειν, καταναλίσκειν. ¶ Κατανύσαι, συντελέσαι. ¶ Καταξανεῖ, περιτρίψει, βασανίσει.

Κατ᾽ ἀξίαν, κατὰ δόξαν. ¶ Καταξάμενα, κατὰ λυσάμενα. ¶ Καταορᾷ. καταντλεῖ. ¶ Καταπαίει, μαστίζει, τιμωρεῖται. ¶ Καταπεπαλμένος, καταπεπαισμένος. ¶ Καταπάλτης, βέλος. πολεμικὸν ὄργανον δι᾽ οὗ ἀφίεται βέλος. ¶ Κατὰ πάντα [illegible] πάντα. ¶ Κατάπαστος, πεποικιλμένος. ¶ Κατὰ πάτην, ἀσφαλής, ἀθρόον. ¶ Καταπειρόντων, κατα[illegible]. ¶ Καταπέλας, κατὰ [illegible] ἄγκια. ¶ Καταπλήσσονται, καταδραμοῦνται ἀπὸ τῶν πλαγίων. ¶ Καταπέλτης, εἶδος βασανιστηρίου ὡς ὅπλον χαλκοῦν ἐν ᾧ διεχροῦσι τὰ μέλη οἱ δήμιοι. ¶ Καταπεπαμμένα, καθῃρημένα. ¶ Καταπέπταθε κατέρρυκα. ¶ Καταπεπολιτευμένα, καταπεπυκνωμένα. ¶ Καταπεπληγώς, καταπεπληχώς. ¶ Καταπέφνε, ἀπέκτεινε. ¶ Κατάπεμπτοι, καταπεπόμπροι. ¶ Καταπεφρικότων, δειλιώντων. ¶ Καταπέψαι, καταπραῦναι, ἢ ἐν αὑτῷ καταχεῖν μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ πεσσομένου σίτου.

Καταπημαίνειν, καταβλάπτειν. ¶ Καταπίει, καταπίνει. ¶ Καταπίμπρασθαι, κατακαίεσθαι κατὰ Πίνδαρον. ¶ Κατὰ πίονα μοῖραν ἔκαε. κατέκαυσε τὰ λιπαρὰ μηρία. ¶ Καταπειρητηρίῃ, τόπους βαθεῖς πειράζοντι καὶ ἡ λεγομένη βολίς.

Καταπλαγέντα, θαυμάσαντα. ¶ Καταπλακών, καταπλήξας. λαμπτώρ. ¶ Καταπλεκεῖσι, συνδεθεῖσι, συμπεπλεγμένοις. ¶ Κατάπληξ, καταπληγμάς. ¶ Καταπλάσαι, μολῦναι. ¶ Καταπλήσσει, καταπλάσει, φοβερίζει κατεξανίστᾳ.

Καταπλήττεται, φοβεῖται. δέδιε. ¶ Καταπλυνίοις, δὲ βῆμα καταπλῦμα λέγεται. δὲ ὧν καταθῦσαι μετέχουσιν ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ ῥῖα ποσὶ καταδεχόντων οὕτως φασὶ κατακρατηθείς.

Κατὰ πόδα, περὶ αὐτὰ κατ᾽ ἴχνη ἢ ὀπίσω.

Καταποθῇ. καταναλωθῇ. ¶ Καταπολεμῶ, νικῶ.

Καταπονουμένοις, πειραζομένοις. ¶ Κατὰ πορθμόν, στενὴν θάλασσαν. ¶ Κατὰ πόσον, πλεονάκις.

Καταπρανοῦς, καταφοροῦς. ¶ Καταπραΰνεις, ἡμεροποιήσεις, φιλοτιμήσεις. ¶ Κατάπρεμνος, κατάκλαδος. ¶ Καταπρηνής, κατὰ πρόσωπον ἐπὶ στόμα καταφερής. ¶ Κατὰ πρεσβείαν, κατὰ πρεσβυγένειαν, ἔνιοι δὲ κατὰ δαίμονα. ¶ Καταπροϊξάμενος, καταφρονήσας καὶ οὐκ εὐλαβηθείς, προῖκα δὲ ἑαυτὸν ποιήσας. ¶ Καταπροΐξεις, καταφρονήσεις. ἢ δωρεὰν γελάσεις. ¶ Κατὰ πρόκλησιν, κατὰ χάριν. κατὰ πρόσκλησιν. ¶ Κατέντεον, εὐρεῖαν.

Κατὰ προτμησιν. κατὰ τὸν ὀμφαλόν. ¶ Καταπρωτῆρας. ἡλικίας ὄνομα οἱ πρωτεύοντες παρὰ Λακεδαιμονίοις. ¶ Καταπτήσσει, δειλιᾷ. φοβεῖται.

Καταπτήξαν, ἔπτηξαν. ἐφοβήθησαν δυτικῶς.

Κατὰ πτόλιν, κατὰ τὴν πόλιν. ¶ Κατάπτυστον, ἐξουθενημένον. ¶ Καταπτώσσει, φοβεῖται, δειλιᾷ ταπεινοῦται. ¶ Καταπυγοσύνη, ἡ διὰ μεγάλης.

Καταπύγων, κιναίδου, ἤτοι ἀσελγοῦς. ¶ Καταπυγής. ὁ μέσος δάκτυλος καὶ ὁ καταφορής. ¶ Καταπύει, ἐνέπλησε, κατηνόει. ¶ Καταπύθεται, ἐρωτᾶται. ¶ Καταρράκτης, ὀχετός. ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετὸς Σοφοκλῆς Λακώνιτι, καὶ τὰς ἁρπυίας ἐν Φινεῖ.

Καταρράξαι, καταῤῥῆξαι. ¶ Καταρραπίτης, γεωργὸν ἐν τῷ ὁδῷ θυσιῶν. ¶ Καταρράσσειν, κατακλᾶσθαι. ¶ Καταρᾶσθαι, ἀρᾶσθαι θεοῖς.

Καταραψῳδῆσαι, φλυαρῆσαι. ¶ Καταρβύλοις, χλαίναις ποδήρεσιν, ὥστε καὶ ἐπὶ τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι, Σοφοκλῆς Τρωίλῳ. ¶ Καταρδεῖν, εὐφραίνειν. ποτίζειν. ¶ Κατορέξαν, ἐκαθίσθη.

Καταράξαι, καταρρῆξαι, καταψῆσαι. ¶ Καταρέκτης, ὁρμητικός. ¶ Καταρεπής, ἑτεροῤῥεπής. ἑτεροκλινής. ¶ Καταρέεσθαι, καταλύειν. ¶ Καταρριπίζονται, σκορπίζονται. ¶ Καταρειστήρ, ὀρθοῖ δοθειστήρ. παρὰ Καλλιμάχῳ, τὴν χάλαζαν.

Καταρρήσσειν. ἐπικροτῶν ἐπιψοφῶν. ¶ Κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου, τῶν τριχῶν ἀποσπάσαι. ¶ Καταράσσειν, καταρίπτειν. ¶ Καταρασσόντων, κτυπούντων. ¶ Καταρράξαι, καταβαλεῖν ἢ καταψῆσαι. ¶ Καταρρεῖν, ἀναλίσκεσθαι. ¶ Κατάρρησιν, κατηγορίαν. καταβόησιν. καταλαλίαν. κακολογίαν. ¶ Κατάρρυτα, ἀρδεύσιμα. ¶ Καταρτίσαι, κατασκευάσαι, τελειῶσαι, στερεῶσαι. ¶ Καταρυβδήσας, κατασπῶν ῥοφήσας. ¶ Καταρῦναι, καταποιεῖν. ¶ Καταρυθμίζεσθαι, κατευθύνεσθαι, κανονίζεσθαι. ¶ Κατάρτιον, κατάκλειστον. ¶ Καταρχῆς ἀσφαλής. τέλεος. ¶ Καταρυζομαι, ἐνθυματίζομαι.

Καταρῶμαι, εὔχομαι προσκυνῶ. ¶ Καταρόγια, γῆν τινα πρὸς φυτείαν ἀμπέλων εὔθετον. ¶ Κατὰ σαυτόν, ἴσου σοῦ κατὰ σέ. ὅμοιός σοι. ¶ Κατασείειν, ταράσσειν. ¶ Κατασείσας, σβέσας. ¶ Κατασεσεισμένα, κατασεσισμένα. ¶ Κατασημήνασθαι, κατασημειώσασθαι. ¶ Κατασίνεσθαι, καταβλάπτειν.

Κατασιείειν, καταταράξειν. ¶ Κατασκαφής. κατεσκαμμένης. ¶ Κατάσκαφιλος, καταισχύνων τοὺς φίλους. ¶ Κατασκάψαι, κατορύξαι.

μενος. καὶ αἱ δὲ τὰ ὀνείδη ὑπὸ αἰσχύνης ἐπ' οἰκίας μενοῦσαι ἢ ἀξίαι κεχύσθαι. ¶Κατακαχρύσωρ ξω. ἐπὶ αἱ κενεαὶ φρονήματα, γίνονται. τινὲς δὲ, συμπεράξω καταχώσω. ¶Κατακεντεῖ, τιτρώσκει.

Κατακερματίζει, εἰς πολλὰ ἀναλίσκει, διατέμνει, ἢ λεπτύνει, ἢ μειοῖ. ¶Κατακερτομεῖ, χλευάζει, φλυαρεῖ. ¶Κατακεχρημένη, κατακεχυμένη.

Κατακεχρῆσθαι. κατακεχύσθαι.

Κατακαίρνισον, κατέχον καὶ τὸ ἀποχύεσθαι.

Κατακερχνοῦται, τραχύνεται, διὰ τὴν οὐλότητα, ἔνθεν καὶ κερχνῶσαι, τὸ κατακστίξαι καὶ οἷον τραχῦναι. καὶ πίνακες κερχνωτοὶ, καὶ ὄστρειον κέρχνος.

Κατακείσῃ, καταβληθήσῃ. ¶Κατακηλούμενοι, ἐξοιρούμενοι, καταθελγόμενοι. ¶Κατακκίσασθαι. προσποιεῖσθαι. ¶Κατακλαΐδειν, συγκλείειν.

Κατάκλειστοι, ἐν κορίνθῳ ἑταῖραι τινές. ¶Κατακλησία, ὁ τῶν μειζόνων τι δὲ ἢ πρᾶγμα ἐπικρῖναι κατακλησίας ἐποίουν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτώντων.

Κατάκλιτος, τελευταία. ¶Κατάκνησις, τοροκνῆσις. ¶Κατ' ἄκνησιν, κατὰ τὴν ῥάχιν ἣν μὴ ἔστι κνήσασθαι ῥᾳδίως. ¶Κατακοιμίζει, καταπραΰνει.

Κατακοιρανέοντα, κατακοσμοῦντα. ¶Κατὰ κόλακας, ἢ κατακίκκας, κατὰ πλάσμα κατάκομον.

Κατακόνα, διαφθορά. ¶Κατακορής, ὀχληρός.

Κατακορμάσαι, κατακόψαι. ¶Κατὰ κόρρης, κατὰ τοῦ κροτάφου, ἢ κατὰ τῆς σιαγόνος, πλῆξαι.

Κατὰ κόσμον, κατὰ τρόπον ἐν τάξει κατὰ τὸ δέον κατὰ τὸ καθῆκον. ¶Κατ' ἄκρας ἑλεῖν, τὸ ἐξ ἐφόδου καὶ τὸ αἰφνίδιον. ¶Κατακρατήσατε, νικήσατε.

Κατακράτος, ἰσχυρῶς. τελείως, αὐτιστάντως. ¶Κατακρέως, κατάκειρος. ¶Κατὰ κρῆθεν, κατὰ κεφαλῆς. ¶Κατ' ἄκρης, κατὰ κορυφῆς κατὰ κράτος.

Κατακρημνίζων, κατακρημνῶν. ¶Κατακειλύσει, καταλύσει, ἐπὶ μὲν αἱ ἄκειλλες πλήμμυραι εἰσίν, ἢ καταναστήσει. ἐπὶ δὲ αἱ ἄκειλος, ἀναστήματα γῆς καὶ λόφοι εἰσίν, ἢ καταγελάσει. ¶Κατάκριμα, κατάκρισις, καταδίκη. ¶Κατάκριτος, κατάδικος.

Κατὰ κράτος, ἄρδην. φοράδην παντελῶς σφόδρα.

Κατακροτεῖ, ἄγαν ἐπαινεῖ, κατευφημεῖ. ¶Κατακτάμεναι, ἀποκτεῖναι. ¶Κατακτενισμένη, κατεκτενισμένη. ¶Κατάκτεια, ἱδρυρός. ¶Κατακυνῶν, ἢ κατακύνων ὅταν τὸ χωνίον ἑλίξας τῶν ἄκρων προσκατακλείσῃς. ¶Κατακυριεῦσαι, κατακρατῆσαι.

Κατακυρωθεὶς, κατασχεθείς. ¶Κατακωκῦσαι, καταθρηνῆσαι. ¶Κατακωλῦσαι, θρηνῆσαι. ¶Κατακωμᾶ, καταγελᾷ. ¶Καταλαβεὶς, πάσσαλος.

Καταλαβέσθαι, κατανοήσασθαι, φθάσασθαι, ἀφελέσθαι. ¶Καταλαγνευθεὶς, εἰς ἡδονὰς κατενεχθείς.

Καταλαθισταὶ, ἐξηγηταὶ, ἢ ἐνδεικνύοντες τὰ δημόσια.

Καταλαλάζειν, κατεύχεσθαι, ἢ πολιτικῶς βοᾶν.

Κατὰ λαπάρην, κατὰ τὴν λαγόνα.

Καταλαπηιώσει, ἀποκτενεῖ καταλέξεται κατατρυπῶσι ἢ καταπατήσει. ¶Καταλοχισμὸς, τάξις.

Καταλαλιᾶν, καταλγύνεσθαι λυπεῖσθαι.

Καταλεάναντες, κατατρίψαντες. ¶Καταλεγεὶς, καταλεχθείς. ¶Καταλείβεσθαι, ὀδύρεσθαι τὸν τεθνεῶτα. ¶Καταλείβετε, καταρεῖ. ¶Κατάλειμμα, ὑστέρημα μέρος. ¶Καταλαγνώσας, καταλέξας. ¶Καταλειφθέντες, ὑστερηθέντες. ¶Καταλέξαι, καταμίξαι. ¶Καταλέξαι, κατακοιμίσαι.

Καταρρυθμίσας, ἀπαρτίσας. ¶Καταλευκαλέα, κάθυγρος κατειλημμένη. ¶Καταλεύει, λιθοβολεῖ.

Καταλεῦσαι, ἐγκλῖναι, λιθοβολῆσαι. ¶Καταλευσθήτω, λιθασθήτω. ¶Καταλευόμενοι, εἰς τὰ μέταλλα βαλλόμενοι. ¶Καταλήγει, παύεται. ¶Καταληΐζει, διαρπάζει. ¶Καταληϊσάμενος, λαφυραγωγήσας, καταπατήσας. ¶Καταλήξομεν, καταπαύσομεν.

Κατάληξις, παραχώρησις. ¶Καταλιχνούσης, καταπραϋνούσης. ¶Καταλειβόμενον, καταστάζον.

Καταλιπαίνειν, λιπαροποιεῖν. ¶Καταλείβη, καταδύη. ¶Κατάλιψ, μεσόδμη. ¶Καταλλάγδην, τὴν ἀντὶ τινὸς διδομένην δωρεάν. ¶Καταλλαγὴ, εἰρήνη φιλία. ¶Καταλλαγὴν, δωρεὰ αὐχ παῦλαν μεταλλαγὴν, κατάλλαγμα. ¶Κατάλληλον, ἁρμόδιον ὁμαλόν. ¶Κατάλληλος, ἁρμόζων. ¶Καταλλήλως ἀκολούθως, ἁρμοζόντως. ¶Καταλογάδην, πεζῇ, ἢ τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα. ¶Καταλογὴ, τὸ τὰ ἄσματα μὴ ὑπὸ μέλει λέγειν. ¶Καταλογισθείη. ἀττικώτερον. ἀλλὰ σὲ αἰδεσθεῖεν οἱ θεοί. ¶Καταλογεῖται. καταριθμήσει. ¶Καταλογισμῷ, ἀριθμῷ.

Κατάλογον, ἀρίθμησιν. ¶Κατάλογος, ἡ ἀναγραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι καὶ ἐξαρίθμησις, κατάλογον τὸ μύρτον. ¶Καταλοιὰ, λαστία. ¶Καταλοφάδια, κατὰ τοῦ αὐχένος. λόφος γὰρ ὁ αὐχὴν, ἢ κατὰ κεφαλὴν ὡς καταμάδια καὶ καταμαδὸν. ἢ κατὰ τῶν ὤμων ἢ τοῦ τραχήλου. ¶Καταλοχισμῷ, ὑπὸ τοῦ γενήσιος. ¶Κατ' ἀλλοθρόοις κατὰ μὲν ἀλλοδαποὺς ἢ πόρρω ὄντας. ¶Καταλογίζεται, διασημεύεται, γράφεται. ¶Κατάλυμα. οἴκημα. καταγώγιον. ¶Καταλῦσαι. ἀπολαῦσαι. [illegible].

Καταμεῖναι, καταβαλεῖν. ἢ τὸν ἀρξάμενον. οὐχὶ δίκα, ἢ τὸ τὰ ἑψόμενα λάχανα ἐκπιάσαι. ¶Καταλύριν, ξένου. πρόδου, καθαιρέτου. ¶Καταμαλάσσοντα, κατασκληραίνοντα. ¶Καταμαλθάσσων, καταπραΰνων. ¶Κατ' ἁμαξιτὸν, τὴν καθ' ἁμαξευομένην ὁδὸν καθ' ἣν αἱ ἅμαξαι διέρχονται. ¶Καταμάρψαι, καταλαβεῖν. ¶Καταμεμυκέναι, ἀποπλῆξαι. κατὰ μέρος. ¶Καταμύστακα. καθάπαξ. ¶Καταμίσγεται, ἐπιστάρβωσιν, ἐπεπάσατο, ἀμὴ τὸ σκαφίον, ᾧ ἐπιπασσόμεθα. καὶ ἀμητῆρες οἱ θερισταί. ¶Καταμηλῶσαι, τῇ μήλῃ χρήσασθαι καθεῖναι. ¶Καταμαστεύειν, κατακηρυσσεῖν, ζητεῖν. ¶Καταμιγγὲς, παρακμὴ σώματος. ¶Καταμισεῖ, καταπίνει, κατεσθίει, μισεῖν γὰρ τὸ ἐσθίειν. ¶Κατὰ μικρὸν, κατὰ βραχύ. ¶Κατὰ μόθον, κατὰ τὸν πόλεμον. ¶Κατὰ μοῖραν, κατὰ τρόπον, κατὰ καιρὸν, ἢ νόμον. ¶Καταμόνας, τὰς μισθώσεις τῶν ἐργατῶν εἰς χρόνον. ¶Κατάμυσον, κατάκυψον. ¶Καταμφωτοὶ, ἀνλοίτινες οὕτω καλοῦνται. ¶Καταμωκᾷ, καταγελᾷ. ¶Κατανεῦ, κατὰ νοῦν. ¶Καταναλίσκων, ἐσθίων, δαπανῶν.

Κατανάξαντες, ἀνάξαντες εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσαντες.

Κατανδριοῦσθαι, καταπελάσαι. ¶Καταναγ-

Καταβάτης, ὁ ἀπὸ τῶν ἁρμάτων ἀποβάτης. ¶ Καταβιβάζοντα. καταπατοῦντα. ¶ Καταβλακεύειν, καταβλακεῖν ῥαθυμεῖν. ἢ ἐκ παντὸς ῥαθύμως.

Καταβλέπει, καταπίνει. ¶ Καταβλὴς, μάνδαλος.

Καταβλώσκειν, καταβαίνειν, ἀποφεύγειν. ¶ Καταβοὴ, καταβόησις, κραυγή. ¶ Καταβολάδην, κλάδην. ¶ Καταβολὴ, θυσία. τελετή. ¶ Κατὰ βοὺς ἐπεύξασθαι, εὔχεσθαι κατὰ βοός. ¶ Καταβόσκονται, ξέφονται; νέμονται, δαπανῶσιν. ¶ Καταβρέχεται, κατακλύνεται, καταγωνίζεται. ¶ Καταβοᾷ, κατακράζει.

Καταβρίξας, κατακοιμηθείς. ¶ Καταβρώξειε, καταπιεῖν. ¶ Καταβρόξειε, καταπίοι.

Καταβεβοσημένοις, περιβεβοησμένοις. ¶ Καταγλιῖν καταφρονεῖν. ¶ Καταγγέλλεται, κηρύσσεται.

Κατάγειν, ἐπὶ τῶν ναυσταθμὸν ἄγειν. ἢ καταλῦσαι.

Καταγιῶται, οἱ θάπτοντες τοὺς τελευτῶντας, οἰκοῦσι δὲ ἔξω τῶν πόλεων. ¶ Καταγινώσκω, μέμφομαι.

Καταγλωσσῶσι, καταγελῶσι. ¶ Καταγλωττίσμα, εἶδος φιλήματος. ¶ Καταγλωττίζειν, βλασφημεῖν, καὶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ περίεργα φιλήματα.

Κατάγματα, μηρύματα ἐρίων ἢ καταπάσματα.

Καταγνῶναι, ἐπιγνῶναι, μέμψασθαι. σοφοκλῆς ἀθαμαντίᾳ. ¶ Κατάγραπτος, ποικίλος. ¶ Καταγραφὴ, καὶ ἡμεῖς λέγομεν ἐν ζωγραφίᾳ, κατάγραφον. καὶ καταρμή. ¶ Καταγρεῖ, καθαιρεῖ καταλαμβάνει.

Καταγοητεύων, ἀπατῶν. ¶ Κατάγχει, πνίγει. κωλύει. ¶ Κατήχει. ἀνακρούει. ¶ Καταγωγὴ, κατάλυσις κατάλυμα, πανδοκεῖον. οἴκημα.

Καταγωγὶς, ἱμάτιον ποιόν. περὶ τὸ χρῶμα γυναικεῖον: καὶ σκεῦος ποτηρικὸν καὶ κράσπεδον καὶ παρανάλωμα.

Καταγωνίζεται. νικᾷ. ¶ Κατὰ δάκρυα λείβεις. καταστενάζεις, κατὰ δάκρυον κλαίεις. ¶ Καταδάπτουσι, κατεσθίουσιν. ¶ Καταδαρθάνοντα, κατακοιμώμενον. ¶ Καταδαρθεῖν, κοιμηθῆναι.

Καταδεᾶ, ἐλάχιστα. ¶ Καταδεδάρθηκεν, καθύπνωκεν.

Καταδέψαι, καταδαπανῆσαι. ¶ Καταδέδευσται, καταβέβρεκται, καταμεμέθυσται. ¶ Καταδεῖττεσθαι, καταφοβεῖσθαι. ¶ Καταδέδρομε, κατέδραμεν. ¶ Καταδεέστεροι, ταπεινότεροι. ἐλαττώτεροι. μικρότεροι. ¶ Καταδεικνύων εἶδος κατέβης τουτέστιν

Καταδύσας, βυθίσας. ¶ Καταδέδυκε, καταβέβρωκεν. ¶ Καταδημοβορῆσαι, μερίσαι δήμῳ.

Κατὰ δ᾽ ἔστυγεν. ἐμίσησεν. ¶ Κατὰ δὲ φρένιν ἤγαγεν ἐμίσησε κατεφρόνησεν. ¶ Καταδηοῦν, κατακόπτειν. ¶ Καταδ᾽ ἥρει, κατελάμβανεν. ¶ Καταδείσας, φοβηθείς. ¶ Καταδηώσαντες, πολεμήσαντες. πορθήσαντες, περιδύσαντες, καταφανίσαντες. ¶ Κατὰ δ᾽ ἄτασιν, κατ᾽ ἔκτασιν. ¶ Κατὰ διάστασιν, κατὰ χωρισμόν. ¶ Καταδιελέσθαι, καταμερίσασθαι.

Καταδιϊστᾶσι, καταχωρίζουσι. ¶ Καταδίκη, κατάκρισις.

Κατάδικος, κατακεκριμμένος. ¶ Καταδοχμάσαι, καταδέχειν. ¶ Καταδύψιον, εἶδος καύματος.

Καταδουπήσει, καταψοφήσει. ¶ Καταδουποῦντες. ταράττοντες. ¶ Κατάδουπος, ὄρθιος καταρράκτης. ¶ Καταδραθεῖν, καθυπνῶσαι. ¶ Καταδρομὴ, ἁρπαγή. ¶ Κατέδρασσε, κατέσχεν.

Καταδραθέντες, κατακοιμηθέντες. ¶ Καταδύεται, κρύπτεται. δυσίζεται. ¶ Καταδύντος, βυθισθέντος.

Καταδύμεναι, λάθρα ὑπεισελθεῖν. ¶ Καταδυναστεύω, βιάζω. ¶ Καταδύσεσθαι, εἰσελεύσεσθαι. ¶ Καταδύσεις, οἱ λάθριοι τόποι καὶ βαθεῖς. ¶ Καταδυσωπῆσαι, παρακαλέσαι. ¶ Καταείμεναι, κατακείμεναι. περιεχόμεναι, κατάσκιοι, ἢ κατάστεγοι. ¶ Καταείνυον, κατεκάλυπτον. ¶ Καταείσατο, κατῆλθεν.

Καταείσατο γαίῃ, κατέδυ καὶ κατεπλήγη εἰς τὴν γῆν ἢ κατεφάνη. ¶ Καταέσας. κατακοιμηθείς. ¶ Καταέλξαι, κατακλεῖσαι. ¶ Καταζήνασκε, κατεξήρανεν.

Καταζῶσται, ἱμάντες οἱ τὰ σκεύη τοῖς ἵπποις καταζωννύντες. ¶ Κατὰ ἤθεα, κατὰ συνηθείας. ¶ Καταήσεται, καταπνεύσει. ¶ Καταήνηται, καταλελάληται.

Καθάπαξ, συλλήβδην. ¶ Κάταιθε. κατάκαιε.

Καταθεῖν, κατατρέχειν. ¶ Καταθεῖναι τὴν τιμήν. ἐναποθῆσαι τὴν τιμήν. ¶ Καταθείς, λεχθεὶς λαληθείς. ¶ Καταθελγόμενα, καταπραϋνόμενα.

Καταθεῷεν, βλέποιεν. ¶ Καταθεώμενοι, καθορῶντες. ¶ Καταθεῶτο, βλέποι. ¶ Καταθῆξαι, παροξῦναι. ¶ Καταθλήσαντες, καταγωνισάμενοι.

Καταθοινήσαντες, καταφαγόντες. ¶ Καταθρασύνονται, κατατολμῶσι. ¶ Καταθρέξαι, καταδραμεῖν.

Καταθρῆσαι. κατασκοπῆσαι. κατανοῆσαι, κατιδεῖν.

Καταθρῆσαι, ῥᾷον κατιδεῖν εὐχερῶς. ¶ Καταθύμια, ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἡδέα. ἐνθύμια. ἢ κατὰ νοῦν.

Καταθύσασθαι, μαντεύσασθαι. ¶ Καταθῶμαι, ἀναπαύσωμαι, ἀποθέσωμαι. ¶ Κατ᾽ αἰανὸν, κατὰ τὸ πρέπον. ¶ Καταιβάτης, Διὸς ἱερόν. ¶ Καταιβολὴ, ἡ περιοδικὴ νόσος. ¶ Καταιγὶς, ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. ἢ ἡ ὑετώδης ζάλη. ¶ Κατ᾽ αἶγας ἀγρίας. παροιμία λεγομένη εἰς ἀγρίας αἶγας τρέπειν τὰς νόσους. μάλιστα δὲ τὴν ἱεράν. ¶ Καταιγίσας, καταχέας. οἱ γὰρ ἀνατιθέντες ἱμάτια κατέχιζον αὐτά, ἵνα μὴ ἀρθῶσι παρὰ τινῶν. ¶ Καταίγας, καταιγίδας. ¶ Κατ᾽ αἰγίλιπος, κατὰ τῆς ὑψηλῆς ἧς καὶ αἲξ ἀπολείπεται. ¶ Καταίδεσα, κατῄσχυνα. ¶ Καταιθαλωμένα, κατεσποδωμένα. ¶ Καταῖθυξ ὄμβρος, ὁ καταιθύσσων. φαίνεται δὲ καὶ καταῖφλεξ καταφλεγόμενος καὶ ἀναζέων. ¶ Καταίϊκες, καταπνοαί. ¶ Καταινεῦσαι. συγκαταθέσθαι. ¶ Καταῖξ, κατάσεισις ὁρμή. ¶ Καταιονεῖ, καταντλεῖ.

Καταίρεσιν, κατάλυσιν. ¶ Καταίροντες, καταπλέοντες. ¶ Κατ᾽ αἶσαν, κατὰ μοῖραν. ¶ Καταισία, καταίσιμα. ὅθεν καὶ καταισίμοις ἐπευφημιζόμενοι λέγουσι τὰς ἐπ᾽ ἀγαθῶν μαντείας. ¶ Καταιτιῶμαι, μέμφομαι. ¶ Καταῖτυξ, εἶδος περικεφαλαίας.

Κατὰ κάθετον, ἐξεναντίας. ¶ Κατακαίειν, καταφλέγειν. ¶ Κατακαινιῶ, ἀποκτενῶ. ¶ Κατακαίειον, εἰς καίειν τέχνην. ¶ Κατὰ καιρὸν, κατὰ χρόνον. ¶ Κατακαλεῖται, κατακοσμοῖεν. ¶ Κατακαλύπτων, κατακρύπτων. ¶ Κατὰ καυλὸν, κατὰ θέναρος. ¶ Κατέκανε, ἀπέκτεινεν. ¶ Κατακάνεον, φίλτρον. ¶ Κατέκαπτον, ἐπήσθιον. ¶ Κατάκαρπος. πλούσιος. ¶ Κατακάρφει ἀφανίζει, ξηραίνει. ¶ Κατακάρφεις, καταφλέξεις. ¶ Κατακάσαι, κακοδί

Κάρδοπος, κάμπτρα ὅπου τὸ ἄλευρον μαλάσσεται.
Καρποῖς βλαστήμασιν. ¶Καρπομανής, εἰς κόρον ὑβρίζουσα. σοφοκλῆς Δαιδάλῳ. ¶Καρπομεγή, καρπῷ θαλέθουσα. ¶Καρπὸν ἔδουσιν, σῖτον ἐσθίουσιν.
Καρπός, τὸ ἄρθρον τῆς χειρὸς ἢ σῖτος καὶ τέκνα καὶ τὰ ἔρια. ¶Καρποῦ δίκη, τῷ βλάψαντι καρπὸν οὕτως ἐδίκαζον. ¶Καρποῦμαι, ζυγῶ.
Καρπύραι ξύλων ξηρῶν κοπαί. ¶Καρπῶ, καρποῦμαι. ¶Καρπωθέντα, τὰ ἐπὶ βωμοῦ καθαγισθέντα.
Κάρπωμα, κέρδος, γένος, σπέρμα, προσφορά. δῶρα, θυσία. ¶Κάρπωσις, θυσία ἀφροδίτης ἐν ἀμαθοῦντι. ¶Καρραβάζ, καυείσος.
Κάρραξον, πάταξον κράξον. ¶Καρρέζουσα, καταψῶσα. καταψύουσα. ¶Καρρέξαι, καταρράξαι περίξαι. καταψῆσαι. ¶Κάρρον, βέλτιον. ¶Καρρόον, κατὰ τὸ ῥεῦμα κατὰ τὸν ῥόον. ¶Καρρός, φυτόν. ἢ καιρόν. κρεῖττον ἢ ἰσχυρόν. ¶Κάρσιον, πλάγιον.
Κάρτα. πάνυ λίαν μεγάλως. ¶Καρταίνειν, κρατεῖν.
Κάρταλον, τὸ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐν ῥὶς ὀψαρτυτικοῖς κλοβός. ¶Καρτάζεσθαι, κρατύνεσθαι, δισχυρίζεσθαι καὶ διαμάχεσθαι. ¶Κάρτει, δυνάμει.
Καρτεμνίδες, οἱ γορτύνιοι. κρῆτες.
Καρτερία, ὑπομονή. ¶Καρτερός, κραταιός. ἰσχυρός. ἐγκρατής. κρατῶν ἢ ἰσχύων. ¶Κάρτη, εἶδος ἱματίου παρὰ ἰσὶ ἐν πεντεκαιδεκάτῳ περὶ ὁμοιοτήτων.
Κάρτιστοι, ἰσχυροί. κράτιστοι, δυνατοί, ἔνδοξοι.
Κάρτη, τὸν βοῦν. κρῆτες. καὶ τὸν οἰκέτην οἱ αὐτοὶ ὁ πάνυ.
Καρτοί, κεκουρευμένοι. ¶Καρμισός, χλευαστής.
Καρτύνεσθαι, ἀσφαλίζεσθαι, δισχυρίζεσθαι.
Καρύαι, τὰς ἀμυγδάλοις καὶ καστάνοις ἢ τόποις ἀρτέμιδος ἢ ἑορτὴ καρύαι. ¶Καρυατεία, θυσία λάκωνες. ¶Καρυᾶτις, ἑορτὴ ἀρτέμιδος καὶ ἱερόν.
Καρυβοᾶν, τὸ ὑπὸ ὄχου καὶ βοῆς τὴν κεφαλὴν ἀλγεῖν ἢ ἰλιγγιᾶν. ¶Κάρυδοι, καρύλαλοι.
Καρύματα, κάρυα. λάκωνες. ¶Καρυκάζειν, ταράττειν. ¶Καρυκεύει, ἀρτύνει ἡδύνει. ¶Καρυκευμάτων, ἀρτυμάτων. βρωμάτων πολυτελῶν.
Καρύκη, ποίκιλος ζωμός. βρῶμα λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων ἡδυσμάτων συγκείμενον, ἀφ᾽ οὗ τὸ συνταράττειν ἢ ἀναδεύειν, καρυκεύειν φασί. ¶Καρυκεία, ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν ὀψοφαγία. ¶Καρυκείαις, μαγειρεύμασιν ἀρτύμασι ταραχῶς. ¶Καρυμνόν, μέλαν.
Κάρυξ. κῆρυξ ἢ καυλός. ¶Καρυάσσωσι, κορυάσσωσι.
Καρυστεῖναι, κεκραγέναι, λάκωνες. ¶Καρύστειος, οἶνος καὶ εἶδος λίθου. ¶Κάρυστος, πόλις εὐβοίας.
Καρυτίζεσθαι, εὐφραίνεσθαι. ¶Καρυχροῦς, καρυοβαροῦς. ¶Καρύων, πλακοῦς ἔχων κάρυα. ¶Καρφαλέα. κατακεκαυμένα. ξηρά. ὀξέα. κατάξηρα.
Καρφαλέον. κατάξηρον. ¶Καρφαμάτια, ἐν οἷς θηλάζουσι τοὺς ξηροὺς στάχυας. ¶Κάρφεος, σκωλία, διασμο χόρτου. ¶Κάρφεται, ξηραίνεται. ¶Κάρφη. ξύλα λεπτὰ ἢ ξηρά. ¶Καρφίον. φορυτόν.
Καρφθείρ, προβάτου εἶδος. ¶Κάρφος, ἄχυρον χόρτος κεραία ξύλου λεπτόν. ¶Καρφόμενος. ξηραινόμενος. ¶Καρφύκρι, φρύνοι. ῥόδιοι. ¶Καρφύνεσθαι, ξηραίνεσθαι, φθείρεσθαι. ¶Καρφύραι, νοσσιαὶ

θάμνοι. ¶Κάρφυροι, νεοσσοί. ¶Καρφυλαί, αἱ ἐκ τῶν ξηρῶν ξύλων γινόμεναι κοῖται εὐριπίδης ἴωνι.
Κάρχαι, καρκίνοι καὶ ὄχλοι. σικελοί. ¶Καρχαλέοι, κατάξηροι στρογγύλοι. ¶Καρχαρίας, ὁ θαλάσσιος κύων καὶ ἰχθύος εἶδος. ¶Καρχαροδεῖν, τραχεῖς ὀξεῖς ὀδόντας ἔχειν. ¶Καρχαρόδοντες, ὁμοίως ἢ ἀμφώδοντας ἀντεμβάλλοντας εἰς ἀλλήλους τοὺς ὀδόντας. ¶Κάρχαροι, οἱ ἔγχαροι ὀδόντες τραχεῖς τε ἢ ὀδόντες ὀξεῖς. ¶Καρχήματα, θέλγητρα. ¶Καρχήσιον, εἶδος ποτηρίου καὶ τὸ ἐπικείμενον τῶν στοῶν ξύλ(ον). καὶ ἐργαλεῖον τεκτονικὸν [illegible]. ¶Καρχήσια, τὰ κέρατα τὰ ἐπάνω τῶν καταρτίων τῶν πλοίων. καὶ τὰ ἄκρα τῶν ἱστῶν. ¶Κάρχνη, ἀργυρῶ.
Καρχῶδες. τραχύ. ¶Κάρψαι, ξηρᾶναι, ῥυσσῶσαι. ἀφανίσαι, γεροντοποιῆσαι. ¶Καρωθείς, τὴν κεφαλὴν σπασθείς, μεθυσθείς. ἢ βιασθείς. ¶Κάς, κύπριοι ἀντὶ τοῦ καί. οἱ δὲ, δέρμα. ¶Κάσα, οἰκία. καλύβη. οἴκησις παρὰ ῥωμαίοις. ¶Κασαλβάς, πόρνη αἰσχροποιός ἀπὸ τοῦ καλεῖν καὶ ὀβεῖν. ¶Κασβρινεῖς, κύνες λάκωνες.
Κάσαρζε, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνάστρεφε. ¶Κασαύρα, κασωρὶς πόρνη. ¶Κασωρείοις, οἴκοις ἐφ᾽ ὧν αἱ ἑταῖραι ἐκαθέζοντο, ὅθεν καὶ τὸν πόρνην κασωράδα ἔλεγον.
Κασία. καθέδρα. ¶Κασιλατίσαι, καθίσαι λάκωνες.
Κασιύσει, κοιμᾶται. ¶Κασίρλωον, κάθελε. λάκωνες.
Κάσις. ἡλικιώτης. ¶Κασθανέα, πόλις θεσσαλίας.
Κασίαλρος χωρὶς σάλου. ¶Κασιγνήτοις, ἀδελφοῖς ἰδίου καὶ κασίγνητος ὁ ἀδελφός, διὸ ὁ κατ᾽ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς. ¶Κασιοβόρος, ἐν κασίᾳ γενόμενος σκώληξ. ¶Κάσις, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀγέλης ἀδελφοί τε καὶ ἀνεψιοί. ἢ ἐπὶ θηλειῶν οὕτως ἔλεγον λάκωνες καὶ εὐριπίδης ἑκάβῃ. ¶Κασκαλίζεται, γαγγαλίζεται. ¶Κάσκανα, κασσύματα. ¶Κασκάνδιξ, ἐγηθυλλίς. ¶Κασκός, ὁ μικρὸς δάκτυλος.
Κασμόρος, δύστηνος. ¶Κάσος, νῆσος ἐπὶ κῶν. ¶Κασπίλη, στορνύλη. ¶Κάσσαν, κοττισὸν πλοχὸν ὑπὸ ἀχαιῶν. ¶Κασσάνδρα ἀλεξάνδρα ἐν λακεδαιμονίᾳ.
Κασσᾶς, ἀμφιτάπης καὶ πιλωτά. ¶Κασσ[illegible], καθῆς.
Κασσολέω. ὑποστρέφω. ¶Κασσ[illegible], νεοσσεία. ¶Κασσῆς, ἱμάτιον, παχὺ ἢ τραχὺ περιβόλαιον. ¶Κάσστανα, διὸς βάλανοι εὐβοϊκὰ κάρυα. ¶Κασσέλλος, ὄνομα τόπου ἄνω φέροντος ἢ καταφέροντος καὶ μείζοντος τὸ ὕδωρ. κασσὶ δὲ ἢ τόδε. ¶Κάσσον, ξύλον ἀθαμάντων.
Καστόρειοι, εἶδός τι κυνῶν. ¶Καστορνῦσα, καταστορνύουσα. ¶Καστόρειαι στήριγγες, ἐρείσματα* πόλεως.
Κάστρωμα, περίστρωμα κλύσεις. ¶Κάστωρ, ζῷον, ἀφ᾽ οὗ ὄρχεις καστόρειοι. ¶Κάσσυμα, δέρμα. ¶Κασσύας ὄρκιος. περσαῖοι. ¶Κασκυδέειον, ἰκτῖνος. ¶Κασσύτας, συειακὸν βοτάνιον. ¶Κασφοραλάσεται, κατασπείρει. ¶Κάσχεθ, κατέσχεθ. ¶Κασταλαβα, οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ, κώμη αἰσχύλος ἱερείαις. ¶Κασωρεῖς, πόρναι. ¶Κασωρεῖον, πορνεῖον. ¶Κάτα, ἢ εἶτα.
Κατὰ πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς. ¶Κατὰ ἀγυιάς, κατὰ ἀμφόδους.
Καταβαλεῖ, ἀποκτενεῖ, καταλύσει, νικήσει, ῥίψει ἀφεῖ.
Κατέβαικα, λάκωνες ἐκοίμισεν. ¶Καταβάπτει, καταπορφυραίνει ἐρυθρῷ βάμματι ἢ ποντίζει.

μενον ἐπ' ἀνθράκων, ὑπὸ δὲ μακεδόνων ἡ πύλη. καὶ τὰ ἐν τοῖς ξηροῖς ξύλοις σκωλήκια καὶ τὸ θαλάττιον ζῶον. ¶Κάραγος ὁ θρασὺς ψόφος, οἷον πρίων.

Καραδάλη, ἁρμονοθήκη. ¶Καραδοκεῖ, προσδοκᾷ ἐκδέχεται ἢ ἐπιτηρεῖ τὸ κεφάλαιον τοῦ πράγματος.

Κάραι, συκαῖ. ¶Καραιός, Ζεὺς παρὰ βοιωτοῖς, οὕτω προσαγορεύεται ὥς μέν τινές φασι διὰ τὸ ὑψηλὸς εἶναι ἀπὸ τοῦ κάρα. ¶Καράμαπιθω, κάλαμα, ὅ ἐστιν ἐπὶ ἁμάξης σκηνή. ¶Καράμβαν, ῥάβδον ποιμενικήν, ἣν μυσοὶ συγκαλόβην.

Καρανοῦσθαι, τελειοῦσθαι. ¶Κάραννος, κεκρύφαλος κρήδεμνος, ἢ ἔλαφος ἢ ζημιά. ¶Καρανῶ. τὴν αἶγα κρῆτες. ¶Καρανῶσαι, κορυφῶσαι.

Καράξαι, στρῶσαι. ¶Καράρα, κεφαλή. ¶Καράρυες, οἱ σκυθικοὶ οἶκοι, ἔνιοι δὲ, τὰς κατήρεις ἁμάξας.

Καράς, ὁ ἀποσπερματισμός. ¶Καραταί, κεφαλαί.

Κάρη, ἡ κεφαλή. ¶Καρή, ἡ ὥρα, ἐξ οὗ καὶ ἀκαριαῖον. ¶Καρατομῆσαι. ἀποκεφαλίσαι.

Καρβάζοντες. βαρβαρίζοντες. ¶Καρβαίζει, καρικῶς λαλεῖ καὶ βαρβάρως ¶Καρβανίζει, βαρβαρίζει.

Κάρβανοι, τὰ τῶν σφενδονῶν καρφία ὡς σίλβυκος.

Κάρβανοι καὶ περσικοὶ, οἱ ἀλφὸν ἢ λέπραν ἔχοντες, ἕλληνες δὲ τοὺς βαρβάρους, οἱ δὲ τοὺς κᾶρας.

Καρβάρεοι κάραβοι. ¶Καρβατίνη, μόνη πέλλα, καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα ἀγροικικόν.

Κάρβις, μαστροπός. ¶Καρβίναι, βαρβαρικαί.

Κάρδακες, οἱ στρατευόμενοι βάρβαροι ὑπὸ περσῶν ἐξ ἀσίας οὕτω καλοῦσι τοὺς στρατιώτας, ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου. ¶Κάρδαμον, βλέπειν.

Καρδαμάλη, μάζα. ¶Καρδαμίνη, τὸ *ἐρεῖον, ὅ ἐστιν ἐμφερὲς καρδάμῳ, φύεται δὲ ἐν ὕδασι.

Καρδαμύλη, πόλις. ¶Καρδάμυσσε, κατέπιε.

Καρδία, οἱ ἕλληνες τοὺς σκύθας διὰ τὸ πίλιν αὐτοὺς ἐπιλωίσαι καρδίαν διαρπάσαι.

Καρδίας, θαλάσσης, τοῦ βυθοῦ. ¶Καρδιαλγίαι, λῦπαι καρδίας. ¶Καρδία, καὶ ὁ λογισμὸς καὶ τὸ συνηθές. ¶Καρδιοβολεῖσθαι, λυπεῖσθαι.

Καρδιοῦσθαι, καρδιουργεῖν ἐπὶ τῶν ἱερείων.

Καρδιώττειν, τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, τινὲς δὲ δάκνεσθαι στόμαχον ὑπὸ λιμοῦ. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ναυτιᾶν.

Καρδιουλκίαι, πύλαι χαρδίας, τὰς καρδίας ἕλκειν τῶν θυμάτων. ¶Καρδόπιον, ἐπὶ καρδόπου τὸ πτῶμα. κάρδοπος γὰρ ἡ μάκτρα. ἤγουν ἡ κάμπτρα ὅπου τὰ ἄλευρα μαλάσσουσιν ἤτοι ἀβάκιον.

Καρδόπῳ, μάκτρα ἢ κατακλείει.

Κάρδυ, ἔθνος βαρβαρικόν. ¶Καρεόντα, καταβρεχθέντα. ¶Κάρη. κάρα. κεφαλή. ¶Καρηναι. κεφαλαί. τάξεις. ¶Καρηβαρεῖ. βαρύνεται κεφαλήν. ἐξ οἴνου μεθύει. κάρην δὲ κεφαλήν.

Καρηκομόωντες, τὰς κεφαλὰς κομῶντες.

Κάρηνα, ἄκρα. κεφαλαί. κορυφαί. τείχη.

Καρήνων, κορυφῶν ἄκρων. ¶Καρησσός, πόλις καὶ ποταμός. ¶Καρθμοί, κινήσεις. ¶Καρδίται, ἱππεῖς πειραταὶ κάρδυ. ¶Καρικὰ μέλη, ἐλέγετό τις καρικὸς ῥυθμὸς ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου συγκείμενος. ¶Καρική, ἀσώνθος, καὶ ἄμπελος.

Καρικόν, εὐτελὲς μικρόν, δηλοῖ δὲ καὶ ἀφροδίσιον χρῶμα αἰσχρόν. ¶Καρικάζειν, βαρβαρίζειν.

Καρικοὶ, τράγοι ὡς εὐτελῶν ὄντων σοφοκλῆς σαλμωνεῖ εἰμὶ ἄρα ὑποσυγχέων τοὺς κιλικίους. ¶Καρικῷ πλοίῳ, καρικῷ σχήματι, λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν ἀκολάστων σχῆμα καρικόν. ¶Καριμοίροις, τοὺς ἐν μηδεμιᾷ μοίρᾳ. ἢ μισθοφόροις διὰ τὸ τοὺς κᾶρας πρώτους μισθοφόρους γενέσθαι. ¶Καρῖναι, θρηνῳδοὶ μουσικαί, αἳ τοὺς νεκροὺς τῷ θρήνῳ παραπέμπουσαι πρὸς τὰς ταφὰς καὶ τὰ κήδη. παρελαμβάνοντο δὲ αἱ ἀπὸ καρίας γυναῖκες. ¶Καριῶσαι, ἀποκτεῖναι.

Κάρκαιρε, ἰδίωμα ἦχου. ¶Καρκαίρει, ψοφεῖ.

Καρκανῆς, τάξις. ¶Καρκάρα, οὖλα ἢ δίπτα καὶ τὰ ποικίλα τῇ ὄψει καὶ πίτυρα παρὰ σιμωνίδῃ. ἔνιοι τὰς μάνδρας ῥίνθων ταῖς τῇ οὐρανίᾳ ὄψει.

Καρκαρὶς, ξύλων ἢ φρυγάνων φορτίον ἢ δεινός.

Κάρκαροι, τραχεῖς καὶ δεσμοί. ¶Καρκίνος, τὸ νῦν καρκίνωμα λεγόμενον, καὶ ὑποδήματα κοῖλα, καὶ δεσμός τις καὶ τῆς πτέρυγος. ὁ εἶδος ζώου καὶ ἄστρον.

Καρκινοῦται, ὅταν ῥιζοῦται ὁ σῖτος καὶ σκληρύνεται.

Καρκώ, λάμια. ¶Κάρκα, λεῦκος τὸ πρῶτον ἀποθλιβόμενον διὰ τῶν χειρῶν καὶ κούρευμα. ¶Κάρμηλος, ὄρος ἐν τῇ φοινίκῃ. ¶Κάρμορον, τὸν κηρὶ μεμορημένον. ¶Καρνεάται, οἱ ἄγαμοι. κεκληρωμένοι δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ καρνείου λειτουργίαν. πέντε δὲ ἀφ' ἑκάστης ἐπὶ τετραετίαν ἐλειτούργουν. ¶Κάρνη, ζημία. ¶Καρνησσόπολις, λύκτος ἡ κρητικὴ οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶Κάρνον, τὴν σάλπιγγα γαλάται.

Καρνεῖος, ἐπίθετον ἀπόλλωνος, ἴσως ἀπὸ κάρνου τοῦ διὸς καὶ εὐρώπης. ¶Κάρνος, φθείρ. βόσκημα. πρόβατος. ¶Καρνοστάσιον, σταῦλος ὅπου τὸ κάρνον ἵσταται.

Κάρο, μεγάλη, ἀκεῖς. ¶Καρόπαις ἐπάκμος παῖς.

Κάρος, κωφός, οἱ δὲ, σκοτόδινος. βόσκημα. ἐγκέφαλος ὧν ἡ καιρὸς ἡ φθορά. ¶Καρὸς αἴση καρὸς μοῖρα ὅ ἴδιον θανάτου μοῖρα. διὰ τὸ πρώτους μισθοφόρους κᾶρας γενέσθαι. μισθοφόρου μοῖρα.

Καροῦν, ὕδρα. κρῆτες. ¶Κάρου, τοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πλησμονῆς. κάρου. ¶Καροῦα, κάρυα λάκωνες.

Καρούμενος, ὠνησκώμενος. ¶Καροῦσθαι, ὠνεῖσθαι.

Καροῦχις. εὐχερὴς εὔκηλος.

Καρπάλιον, κάρπωμα. ¶Κάρπαθος νῆσος.

Καρπαλίμοισι, ταχέσι. ¶Καρπάλιμον, ταχύ.

Κάρπαθος τὸν μάρτυρα. παροιμία. καρπάθιοι δὲ λαγὼν κατέλειψαν τοὶ ἐπηγάγετο, διὰ τὸ μὴ εἶναι λαγωοὺς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοί, καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τόν τε σῖτον αὐτῶν καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ' αὐτῶν βλάπτεσθαι ὁ γοῦν ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη καρπάθιος τὸν μάρτυρα.

Καρπαθῆναι, σκορπισθῆναι. ¶Καρπάτινον, ἀγροικικὸν ὑπόδημα μονόδερμον. ¶Καρπεῖν, πλήττειν.

Κάρπαια, ὄρχησις μακεδονική. ¶Κάρπεσθαι, καθαίρειν. ¶Κάρπη, τὰ σπέρματα, καὶ τίσανα ὀβελίσκους ἔχοντα. ¶Καρπία κλωνία. ¶Καρπίζεσθαι, προσολύεσθαι. ¶Καρπίζουσι, ποτίζουσι εἰς καρπὸν ποιοῦσι. ¶Καρπνά, δένδρα καρπὸν ἔχοντα.

Καρποβόλον, τὸ ἰσόβολον ἀρχεῖοι.

Κανεῖν, κτείνειν καὶ λέειν, ὅθεν τὸ κανοῦν ἀπὸ κοινοῦ κανομένων ἱερείων. ¶Κανέοισι, κανοῖς, μαζί, κανισκίοις.
Κατὸν, κανοῦν. ¶Κάνιστρον, κανίσκιον.
Κανηφόροι. ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφόρουν ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς παναθηναίοις. οὐ πάσαις δὲ ἐφεῖτο κανηφορεῖν. ¶Κανηφόρος. ἀμφορεὺς τῶν νυμφῶν ἡ τὸ κανοῦν φέρουσα. ¶Κανθάρεος ἀμπέλου εἶδος. ¶Κανθαρὶς, χρυσοειδὴς ἰχθὺς, ἢ ζωΰφιον λυμαντικὸν σίτου καὶ ἀμπέλου καὶ κήπων.
Κάνθαροι αἰτναῖοι. μεγάλοι ἀπὸ τῆς αἴτνης.
Κάνθαρος, ποτηρίου εἶδος ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος. καὶ ποιὸς ἰχθῦς. καὶ πλοίου εἶδος. ἢ ὁ δακτύλιος τῶν ἱερῶν. ¶Κανθάρου σκιὰ, παροιμία ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ μὴ ἄξια φόβου. ¶Κανθάρου λιμὴν οὕτω καλεῖται ἐν πειραιεῖ. ¶Κανθήλιος. ὠμὸς μωρός. ὄνομα. ¶Κανθήλια, τὰ ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ἐπικαμπῆ ξύλα περιθέματα πρὸς σκηνοποιΐαν, ἢ τὰ σάγματα τῶν ὄνων. καὶ τὰ φύρις ἐπιθήματα λύγινα πλέγματα καὶ τῆς βιθυνίας ὄρη.
Κανθύλας, τὰς οἰδήσεις αἰσχύλος σαλαμινίαις.
Κανθίαι, σπυρίδες. ¶Κανθίς. ὀνίσκη ὄνος.
Κανθός. ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ κύκλος, καὶ ἡ ἀναπνοὴ τοῦ καπνοῦ ἐν τοῖς ἰπνοῖς. τινὲς δὲ καπνοδόχην * πάντως χυτρόποδας σκελοὶ καὶ εἰς ὃ τὰς κάχρυς φρύγουσιν. ¶Κανθώνη, καθαρῶ. ¶Κἂν ἴσαι, παροιμία μετενηνεγμένη ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις φερομένων ψήφων ἴσων, ἀπολύονται δὲ τοῦ ἐγκλήματος ὁπόταν ἴσαι διενεχθῶσιν αἱ ψῆφοι. ¶Κανίας, κάλαθος.
Κάγκανον, ὕλην ξηράν. ὕλην.
Κανακὶς σκυθικὸν θυμίαμα ὃ τοιαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε διακμάζειν πάντα τὸν πλησιῶντα, ἔστι δὲ φυτὸν τι λινῷ ὅμοιον, ἐξ οὗ αἱ θρᾷσσαι ἱμάτια ποιοῦσιν ἡρόδοτος. τούτου τὸ σπέρμα θυμιῶσιν.
Καννάβισθῆναι, πρὸς τὴν κάνναβιν διεθρῆσαι καὶ πνευματωθῆναι. ¶Κάναθρα, ἀστράβη ἢ ἅμαξα πλέγματα ἔχουσα ὑφ' ὧν πομπεύουσιν αἱ παρθένοι ὅταν εἰς τὸ τῆς ἐλένης ἀπίωσιν. ἔνιοι δὲ ἔχει εἴδωλα ἐλάφων ἢ γρυπῶν. ¶Κάννα, ψίαθοι. καὶ τὰ αἰγύπτια πλέγματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κάναθρα, ἢ εἶδος γῆς χρυσολίθου. ¶Κάννικες, πλέγματα ταρσῶν.
Καννώνου, πανδοχεῖον, καννώνου ψήφισμα. εἰσήνεγκε τὸ οὕτος ψήφισμα, ὥστε διειλημμένοις τοὺς κρινομένους ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι. ¶Καννοῦν, κανίσκιον, δισκάριον. ¶Κάντορες, οἱ κρατοῦντες.
Κανὼν, κτένας ἢ τὸ ξύλον τὸ διὰ μέσου καὶ αἱ τῆς ἀσπίδος ῥάβδοι ἀφ' ὧν ὁ τελαμὼν ἐξῆπτο.
Καπαλίτας, ὀνηλάτας. ¶Κάος, ἐκαλοῦντο.
Καπαλίζει, ζευγηλατεῖ. ¶Καπαλαὶ, κάπαλοι φάτναι. ¶Καπάνη, τεχίνη κωμή. ¶Καπάνια, ἀρπεδόνες. ¶Καπανικώτερα, ἀπὸ τῆς φάτνης, χορταστικώτερα. τινὲς δὲ αὐτὶ τοῦ μείζονα καπάνας γάρ, ἀπήνας λέγουσιν. ¶Καπηλεῦσαι, μαντεύσασθαι. ¶Κάπας, μεμβρὰς ἢ φάτνας.
Κάπετε, κατακόψεις παῖδες. ¶Κάπετος, καθαρὸν παρὰ θεσσαλῶν*. ¶Κάπη, κτηνῶν τροφή.
Καπεμβαφίζων, ὁ ἐπεμβαφίζων. ¶Κάπεσε, κατέ-

πεσον. ¶Καπέτις, χοῖνιξ. ¶Κάπετον, τὸ τάφρου παρὰ τὸ ἐσκάφθαι. ¶Κάπετος, τάφος. σορός. ὄρυγμα. βόθρος. οἱ δὲ σκαπτόν. ¶Καπετώλιον. ὁ ζειδόρος. ¶Κάπη, φάτνη. ¶Κάπησι, φάτναις. ἀπὸ τοῦ κάπτειν ἀφ' αὐτῶν.
Κάπηλα, ἡ κρεώπωλις, ἀγορὰ παρὰ ταραντίνοις.
Καπηλεύει, μεταπωλεῖ, οἰνοπωλεῖ, καὶ τὰ πρὸς τὰς τροφὰς καὶ πόσεις. ¶Καπηλεύοντες. πραγματευόμενοι. ¶Κάπηλος, μεταπράτης. ὁ τὰ πρὸς τὴν κάπην πιπράσκων. κάπη δὲ ἡ τροφή. ¶Κάπτει, ἐπίνει. ¶Καπηλοδύτας, ὁ ἐν τῷ καπηλείῳ ἐρχόμενος. ¶Καπήλη, ὅπου ὁ κυβερνήτης κάθηται πάσσαλος, παρὰ τὸ ἐγκατείληπται τὰ χοινία καὶ τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κοίλωμα ἔνθα οἱ ναῦται πάντα ἀποτίθενται.
Καπήλτια. γυναικεῖα ἱμάτια.
Κάπηξ, ξύλον τι ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ὑπερέχον.
Καπιθὴν, παράβλημα ἀλόγων. ¶Κάπια, τὰ σκόροδα κορυφοῦται. ¶Καπίθη, ἀγγεῖον χωροῦν ἀττικὰς κοτύλας δύο. ¶Καπίων, κιθαρῳδικοῦ νόμου ὄνομα. ¶Καπίστριον, φορβέα ὄνου. ¶Καπνίας ἐκφαντίδης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς καπνίας ἐπεκαλεῖτο διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν. καὶ οἶνος δὲ καπνίας λέγεται ὁ κεκαπνισμένος, καὶ καπνὸς ἄμπελος ἡ μέλαινα. ¶Κάπνισον, πῦρ ἀνάψαν.
Καπνίσαντες, καπνὸν ποιήσαντες.
Καπνοκορτυάζεται, σκιρτᾷ παρὰ ἐπιχάρμῳ.
Καπνωμένας, καπνιζομένας. ¶Καπνοτὰ, πνέοντα. ¶Κάπους, κήπους. ¶Καπνυτὰ, πνέοντα.
Κάπος, ψυχὴ πνεῦμα. ἢ ὁ τοῦ φοίνικος φλοιὸς ἐν ᾧ κέκρυπται ὁ καρπὸς καὶ ἡ πρώτη ἔκφυσις.
Κάπταλος, φάρυγξ. ¶Κάππα, τινὲς δὲ τὸ ἐλάχιστον οὐκ ἔνι, καὶ παρὰ καλλιμάχῳ γράφεται κάμπτε τὸ ἀνεστραμμένον, ρ ὡς ὁ μυκτηρισμός.
Καππαστὸν, ποικίλον. ¶Καππάτια, γυναικεῖα, ἱμάτια. ¶* Κάππει, κατῆλθεν. ¶Καππεσέον, κατὰ τὸ πεσεῖν. ¶Κάππεσε, κατέπεσε.
Καπετήρια, καταβατήρια. ¶Κάπηλοι οἱ περινεῖς τῆς κυρήνης. ¶Καπνός, * καταπεπονημένος.
Κάπρα. αἲξ τυρρηνοί. ¶Κάπραινα, ἡ καταφερὴς ἀπὸ τῶν κάπρων. ¶Κάπρας, ἀκολασίας.
Καπρεία, εἶδος ὀρχήσεως ἐνόπλου. ¶Καπρίσκος, ἰχθῦς. ¶Καπροβρυσοῦν, χωρίον παρακλόσιως.
Κάπροι, ἐκαλοῦντο οὕτως οἱ θρᾷκες. ¶Κάπρος, σύαγρος ὗς ἄγριος, ἢ τὸν φάγρον ἰχθὺν καὶ νόσημα τὸ γινόμενον ταῖς μελίσσαις. ¶Καπροσύνη, πολυκάθαρσις. ¶Καπροφάγος, ἄρτεμις ἐν σάμῳ.
Κάπτει, καταπίνει. ¶Κάπτοντες, ἀποσχόμενοι, ἐσθίοντες. ¶Καπύνιοι, ἀκόλουθοι. ¶Κάπυς, πνεῦμα κῆπος. ¶Καπυρός. καπύουσαν. ἐκπνέων.
Κάπφαγε, κατέφαγε. ¶Καρδάναρος, φθεῖρον, πρόβαρον, γένος καρικόν. ¶Κάρα, κεφαλὴ, παρὰ ἀττικοῖς διὰ τοῦ α λέγουσιν, ὅμηρος δὲ ἰακῶς κάρη.
Κάρα, αἲξ ἥμερος παρὰ πολυρρηνίοις ὑπὸ κρητῶν, ἄλλοι δὲ ἡ συκῆ. ἴωνες τὰ πρόβατα καὶ τὴν κεφαλήν.
Καραβαία δίκρουν ξύλον. ¶Καραβίδες, γραῖαι, μεθυμναῖοι. ¶Κάραβος, ἔδεσμα ὥς φασιν ὠπτη-

ξυλοκοπεῖσθαι, ἢ σκηνοπηγεῖσθαι. ¶ Καλοσείοντες, διώκοντες, θορυβοῦντες. ¶ Καλλονή, εὐπρέπεια.
Καλόνης, εἴρων ῥόδων. ¶ Κάλος, χοινίον. καὶ καλώδιον. ¶ Καλοποιεῖ, εὐοφθάλμοις. ¶ Καλοτίθηνα, καλόξοφα. ¶ Καλόξριχον, τὸ ἀδίαντον. ¶ Καλοτύπος, ὁ δρυοκολάπτης. ¶ Καλπάζει, ὀξυποδεῖ, σπεκκάζει. ¶ Κάλπη, ὑδρία, στάμνος. ¶ Κάλπης, ἵππος βαδιστὴς ἢ εἶδος δρόμου. ¶ Κάλπος, ποτηρίου εἶδος. ¶ Κάλποι, ὑποδήματα κοῖλα ἐν οἷς ἱππεύουσι. ¶ Καλύβη, σκληρὰ παστάς. ¶ Καλυβός, παστός. ¶ Καλυγές, τὰ ἔμβρυα. ¶ Καλυδναί, αἱ νῆσοι πλησίον ῥόδου. ¶ Καλυδίλα, γέφυρα. ¶ Καλύδρα, ὁ παλαιά. ¶ Καλυδναῖον, ἀρχαῖον παλαιόν.
Καλυδναῖος, αἰδωνεύς καὶ πρωϊνὸς καὶ ἀρχαῖος παλαιός. ¶ Καλυδών, πόλις. ¶ Καλυδώνιος, σῦξ.
Καλυδώνιον, ἔνδοξον ὗν, αἶγα δὲ δὴ τὸ ὀδοντίναι φαῦλον διὰ τὸ ὄντα. ¶ Κάλυψιν, κάλυκα αὐτιστρόφως.
Κάλυκας, ὅρμοις, περιτραχηλίοις κόσμοις.
Καλύκειος, λίθος ὁ ἐν ταῖς ἅλωσιν γινόμενος.
Κάλοκες, γυναικεῖος κόσμος. ¶ Καλυκίζειν, αὐλεῖν.
Καλυκὸν, μικρὸν ῥόδον. ¶ Καλύκων τὸ ὀμματοφύλλων. ¶ Καλύκοντες, εὐόφθαλμος. ¶ Κάλυξα, κόσμοξα. ¶ Κάλυξ, τὸ ἄνθος τοῦ ῥόδου, τὸ μὴ ἐκπεταθὲν ἄνθος ὁ νύμφη, καὶ τὸ ἐνώτιον. ἢ ἡ χρυσῆ σύριγξ ἡ τοῖς πλοκάμοις περιέχουσα. ἔνιοι ἔμβρυα ἀποδιδόασι κάλυκας. οἱ δὲ βλαστήματα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θαλασσίαν πορφύραν. ¶ Καλύξεις, ῥόδων κάλυκια. ¶ Κάλυξις, κόσμος τὶς ἐκ ῥόδων. ¶ Καλύπτειν. σκεπάζειν κρύπτειν. ¶ Καλύπτρα, κόσμοξα κεφαλῆς καλύμματα. ¶ Καλύειον, ξυλύφιον.
Κάλωξα, σπάθαι φοινίκων σκόλοπες, χάρακες, σταυροί. ¶ Καλχαίνει, ταράσσει, πορφύρει, στένει, φροντίζει, ἄχθεται. κινεῖ ἐκ βυθοῦ. ταράσσεται. ¶ Κάλχας, στρατηγός ὃν ποταμὸν φησι, ὅς ἐστι χαλκίδος.
Κάλχη. ἀφθίρα. πορφύρα. σοπένιον αἰθοφόρον. μέρος κεφαλῆς κίονος. ¶ Καλώδια, χυνία. ¶ Κάλλων, κάλον ἀπ' εὐθείας τὸ κάλλος λαμβάνεις τὸ σύνηθες. ¶ Κάμακας, κοντάρια ὀρθά, ἢ καλάμους ὀξεῖς. ¶ Καμάκασος, ὥσπερ τις λέγει ἐν τῷ βαράθρῳ ὁ τῷ κρημνῷ ἢ δεσμωτηρίῳ. ¶ Κάμακες, δόρατα ἱππικὰ ἢ ὀρθὰ ξύλα ὑπὸ ταῖς ἀναδενδράσι.
Καμακίς, κοσμάριον, ὃ τοῖς πλοκάμοις περιέχει. ἔνιοι σύριγγα. ¶ Κάμαξ, δόρυ χίζα. ἢ τὰ ὑπὸ ταῖς ἀναδενδράσι ξύλα. ¶ Καμάν, τὸν ἀγρὸν κρῆτες.
Κάμαξι, τοῖς ὑποβαστάζουσι τὰς ἀμπέλους ξύλοις.
Καμάραι, ζῶναι στρατιωτικαί. ¶ Καμαρεύουσι, ταλαιπωροῦσι πιέζουσι. ¶ Καμαρεύω, στορεύω, ταλαιπωρῶ. πιέζω, κακοπαθῶ, συνέχω. ¶ Καμάρης, δεσμεῖς. ¶ Καμαρία, κοιτών καμάρας ἔχων. ¶ Καμακᾶνῶς λέγει. περιοιμακῶς λέγει ἀποτόμως αὐθεκάστως
Κάμαροι στόλοι, ἐν οἷς ἀναγέγραπται ὁ περιορισμὸς τῆς ἀσίας. ¶ Καμαρίς, κοσμάριον γυναικεῖον.
Καμάσαι, πῖσαι. ¶ Καμάστην, κραδαίνην, τινάσσειν, σείειν τὰ μέσα. ¶ Καμασῖνες, ἰχθύες. ¶ Καμασός, βάραθρος. ¶ Καμάσσεται, ἱδρύσεται. ¶ Καμασίς, μεῖζόν τι. ἀμοιβαίας. ¶ Κάματος, νόσος, κόπος.

μόχθος, πόνος. ¶ Καματήρον, ἐπίπονον ἐπίλυπον.
Καματώδης, νοσώδης. ¶ Καματῶν, κοπιῶν. ¶ Κάββαλεν, κατέβαλεν. κατέλαβεν. ¶ Καμβατηθεὶς, καταπονηθείς. ¶ Κάμβη, πανέτη. ¶ Καμβολίαι, κακολογίαι. λοιδορίαι. ¶ Καμβρίζοντα, ἀμελοῦντα. ¶ Κάμεν, ἐκοπίασεν. ¶ Καμεῖν, κοπιάσαι, ἢ ὀκνῆσαι νοσῆσαι ἀποθανεῖν. ἐπιμελῶς κατασκευάσαι. ¶ Καμινοῖ καμινοῦ ξί* τινὲς κεκμηκότα τὰς ἶνας ἀποβεβληκότα γυνὴ καμινοῖ. ¶ Καμεῖται, κοπιάσει. ¶ Κάμερον, ἐκάμβον δυικῶς. ¶ Κάμινοι, εὔπλευροι βόες ἰσχυροὶ καὶ εὐίχνιοι. ¶ Κάμινος, μέρος τι τοῦ νεώς.
Κάμιρος πόλις ῥόδου. ¶ Καμάρψαι, καταλαβεῖν,
Κάμαρψις, μέτρον σιτικὸν τὸ ὁμιμέδιμνον αἰολεῖς.
Καμάρσια, τὰς ἐρυθρὰς κανίσκας. ¶ Καμάστην, μέτρον τι. ¶ Κάμματα, φύλλα σέρφης ἐν οἷς σκέπουσι τὰ ψαιστά. ὁμοίως καὶ αἱ καμματίδες.
Κάμμει, καθίζει. ¶ Καμμένειν, καταμένειν λάκωνες. ¶ Κάμμορος, ἀχλύς. ¶ Καμμονίην, τὴν ἐκ κατὰ μόνας μάχης νίκην. ¶ Κάμμορε, κακόμοιρε.
Καμμορέων. κακοπαθῶν. ¶ Κάμνει, νοσεῖ, ἐργάζεται κοπιᾷ, ὀργίζεται, ἀποθνήσκει. ¶ Κάμορος, κλῆθρα τὸ δένδρον. ¶ Καμπαλέας, καμπύλας.
Κάμπειος δρόμος. δρόμοι τινὲς οὕτω κάμπειοι. οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.
Καμπεσίγουνος, ἡ ἐρινὺς ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τὰ γόνατα τῶν ἁμαρτανόντων. ¶ Καμπεσόγυια, κάμπτοντα τὰ μέλη. γυῖα γὰρ τὰ μέλη. ¶ Καμπεσίγυια, ὁμοίως καμπτικόν παρὰ ἐπιχάρμῳ. ¶ Κάμπος, ἱππόδρομος σικελοί. ¶ Καμπούλον, ἐλαίας εἶδος λάκωνες. ¶ Καμπλόχοις, ἀρότοις.
Κάμπτειν, τὸ ἐν τῇ ᾠδῇ καμπὰς ποιεῖν.
Καμπτόμενος, ἐπικλινόμενος. ¶ Καμπύλα, ἐπικαμπῆ στρεβλά. ¶ Κάμψα, θήκη γλωσσοκομεῖον.
Καμψικίζουσα, βαρβαρίζουσα. ¶ Καμψόν, καμπύλον. ¶ Κἂν, καὶ δὴ ἂν ἀλλά. ¶ Καμῶ, ἐργάσομαι. ¶ Καμψία, κανᾶ κανίσκια κανάβια κυνηγετικὰ ὡς γύργαθοι ἢ ὑποδήματα τινά. ¶ Κανάβιος κηρός, ᾧ χρῶνται οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς πλάσιν.
Κάναβοι. τὰ ξύλα περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται τὸν κηρὸν τιθέασιν. ὅθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κάναβοι λέγονται. ¶ Κανάδοκα, χείλη ὀϊστοῦ λάκωνες.
Καναδόκαι σιαγόνες. γνάθοι. ¶ Κάνακις, ξίφος.
Κανάξας, ταράξας. ¶ Κάναστρον, ὄστρακον, τρύβλιον κανοῦν. ¶ Κανοφόρος. *μεσόδμη.
Καναχή, ψόφος. ὄγκος. ἦχος. κραυγή.
Καναχηδά, ὀχητικῶς. ¶ Καναχίζει, ὀιμώζει.
Καναχίζειν, ἐψόφει, ἐφώνει. ἐκραύγαζεν.
Κάνδη, γυνὴ ἡ κανδ. ¶ Κάνθαλοι, κοιλώματα βάθρα κοιλόβαθρα. ¶ Κάνθαρος, ἄνθραξ.
Κανδαύλας, ἑρμῆς ὁ ἡρακλῆς. ¶ Κανδοφόροις, μαλακευμονοῦντες. ¶ Κανδόχα, κῆλη λάκωνες.
Κάνδυλος. διὰ ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐδώδιμον. ¶ Κάνδυς, χιτὼν περσικὸς ὃν ἐκπορποῦνται οἱ στρατιῶται. ¶ Κανδυτάναι, ἢ κανδύλαι ἱματιοθῆκαι ὅπου τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔβαλλον. ¶ Κάνδαλος. κακοῦργος. λῃστής.

γεῖα καὶ φέροντες. ¶ Καλαθίσκος, εἶδος ὀρχήσεως
καὶ σκεῦος γυναικεῖον παρὰ μενάνδρῳ. ¶ Κάλαθος,
τὸ τήθειον ὃ καὶ ψυκτὴρ καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ προσώπου μέρη.
καὶ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ χωνεύουσι σίδηρον καὶ γυναικεῖον σκεῦ
ος εἰς ἐρίων παράθεσιν. ¶ Καλαΐς, ὁ ἴασπις καὶ ὄνο
μα κύριον. ¶ Κάλαμα, ὄγκος, ἰχθῦς. ¶ Καλα
μαία, εἶδος ἀκρίδος ἣν καὶ μάντιν καλοῦσι. ¶ Καλα
μᾶται, συνάγει τὰ ἀνεύρετα μέρη τῶν ἐλαιῶν. ¶ Κα
λάμη, τὸ τέλος φέρειν τοῖς πλοίοις. δηλοῖ δὲ ὥς τι
νες καὶ ἀκαρπον ἡλικίαν. ἄλλοι ἀπὸ τῆς συγγενείας
τοῦ σώματος. ἄλλοι τὶ λείψανον. ἔστι γὰρ καλάμη κυ
ρίως τὸ ξύλον ἁλῶνος τῶν σταχύων, ἢ τὰ ἐκ τῆς ἅλω τῆς λείψα
να. ἐξ ὧν περιαθρήματων ἐστὶ γνῶναι πόσος ἦν ὁ καρ
πός. ¶ Καλαμησίδες, αἳ τὰ δράγματα συλλέγου
σαι. ¶ Καλάμια, τὰ στελέχια. ¶ Καλαμίνδες,
πλάτανος ὑπὸ δωριέων. ¶ Καλαμίνθη, πτισάνη ὁμοία ἡδυό
σμῳ. ¶ Καλαμὶς, κοσμάριόν τι περὶ τοὺς πλοκά
μους. ἔνιοι σύριγγα. ἄλλοι χρυσοῦν περιβραχιόλιον καὶ
γραφείων θήκην καὶ τὸν τῆς ἀλακρος ταρσόν, καὶ ὁ ἁλι
ευτικὸς κάλαμος. κεχρῶνται δέ, τοὺς μικροὺς τέττιγας
καλαμίνδας καλοῦσι. ¶ Καλαμίτης, ἥρως τοῦ
ἡλισίῳ πλησίον. ¶ Κάλαμος, ὄροφος κέδροι. καὶ τὸ
ἐπιτιθέμενον ταῖς λύραις ἠχεῖον. καὶ τῆς σύριγγος καυλὸς
καὶ αὐλός. ¶ Καλαμοτύπες ἰξευτὴς λάκωνες.

Καλαμώμενον, καλαμᾶσθαι λέγεται ὅταν ἐκ τοῦ τετρυγη
μένου ἀπολείμματα τινα συνάγωσιν ἢ στάχυας.

Καλαμῶται, εἶδος ἐσχάρας. ¶ Καλαοιδία, ἀγὼν ἐπι
τελούμενος ἀρτέμιδι παρὰ λάκωσιν. ¶ Κάλαον, κα
λὸν ὑποπόδιον. ¶ Κάλοι. χοίνιοι. ¶ Καλαρίνδες,
ὄχεροι λάκωνες. ¶ Καλαρρυγαί, τάφροι, ἀμερείας.

Καλάσιρις. χιτὼν, πλατύσημος ἢ ἐνιαχικὸς καὶ ἱππι
κὸς χιτών. ἔνιοι δὲ λινοῦν καὶ ποδήρη χιτώνιον. ἰσχνὸν
ἀεὶ σοφάνης θεσμοφοριαζούσαις. ¶ Καλασίριτα,
τὰ λοχία ἃ καλοῦσιν ὤας. ¶ Καλαυνεῖ. ξυρᾷ ἐμ
πίμπλαται. ¶ Καλαυρεῖ. ξυφεῖ. ¶ Καλαυρόβολις.
βακτηριοφόρος. ¶ Καλαυρόπα, ποιμενικὴν ῥάβδον
καὶ βουκολικήν. ¶ Καλαύροπον, ξύλον ᾧ τοὺς βόας
βάλλουσιν. ¶ Καλάβροψ, ποιμενική. ¶ Κάλα
φος, ἀσκάλαφος μαντεύτης. ¶ Καλεοίμην, κληθεί
ην. ¶ Κάλεον, ἐκάλουν. ¶ Καλέοντι, καλοῦντι. ¶ Κα
λεὸς, ὄνομα καὶ μοιχός. ¶ Καλεσσαμένη, καλέσασα.

Καλέσασθαι, εὔχεσθαι. καλέσαι. ¶ Καλέσειν, ἰδιά
λεσεν, κατέλαβεν ἐκ λειποψυχίας. ¶ Καλεύειν, λιθο
βολεῖν. ¶ Καλέχες, κατέκλισεν, πέδιλοι. ¶ Κάλη
βος, ἀπεσκολυμμένος τὸ αἰδοῖον. ¶ Καληυμενεῖ, κα
λεῖ σαφῶς. ¶ Καλήν τ' ἐπικάστην. ἣν οἱ μετ' ὅμηρον,
ἰοκάστην καλοῦσιν. ¶ Καλήτωρ, ἰδίως κῆρυξ. ¶ Κα
λιαὶ, νοσσιαὶ ἐκ ξύλων καὶ ξύλινα τινὰ περιέχοντα ἀ
γάλματα εἰδώλων δηλοῖ δὲ καὶ σκηνὴν οἰκείαν κυρίως
νοσσιὰν ἐκ ξύλων. ¶ Καλλιγύναικα, καλὰς γυναῖκας
φέρουσαν. ¶ Καλίδια, ἔντερα κύπριοι. ¶ Καλιδύη
περιβόλαιον βαρβαρικόν. ¶ Καλλιβοχεῖν, καλῶς
τοῖς ἱεροῖς χρήσασθαι. ¶ Καλίζωνοι, ἀπὸ μέρους κα
λιὰν τὴν οἰκίαν. κυρίως δὲ τὴν ἀπὸ ξύλων οἰκίαν. κάλα
γὰρ τὰ ξύλα. ¶ Κάλιθος, οἶνος. ἀμερείας.

Κάλικον, βόθρον. ¶ Κάλινα, ξύλινα. ¶ Καλινδεῖ-

σθαι. κυλίεσθαι. ¶ Καλινοὶ. δοκίδες. ¶ Καλιοὶ
τὰ εὐτελῆ οἰκήματα. ¶ Κάλιον, κνώδαλον, βακτη
ρίδιον. ¶ Κάλιος, τὸ δεσμωτήριον, καὶ ξύλον ᾧ ἐδίον
ρ. καὶ οἱ μικροὶ οἶκοι καλιαὶ καὶ καλίδια. ¶ Καλὶς,
σκέπαρνον. ¶ Καλιστρεῖν, καλεῖν. ¶ Καλίομαι, κυ
λίομαι. ¶ Καλικῶσαι. πρᾶξαι, πατάξαι. ¶ Καλ
χαίνεται, φροντίζει ταράττεται. ¶ Κάλλα ἡ κάννα
κάλαμος. ¶ Κάλλαιοι, οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώ
γωνες, καὶ πᾶν πορφυροειδὲς χρῶμα. ἔνιοι δὲ τὰ ποι
κίλα. καὶ παρ' αἰγυπτίοις χρῶμα καλαϊνόν. τίθεται
δὲ καὶ ἐπὶ μύρου. καλλαί. τὰ βασίλεια. ¶ Καλλαΐς
γένος ἱματίων. ¶ Καλλαβοὶ, βάρβαροι. ¶ Κάλλει
πε, κατέλειπε. ¶ Κάλλη, ἐν μύχῳ ἐν τῇ ἀφροδί
της. ¶ Κάλλειπον, κατέλειπον. ¶ Καλλιάνθη,
πορφυρᾶ. ¶ Καλλιεῖδος, αἰθούσιμον πρὸς βαφὴν ἀρ
μόζον. ¶ Καλλιρόη. κρήνη. ¶ Κάλλις, καρπί
μη. ¶ Καλλίας, πίθηκος. παρὰ λάκωσι. ¶ Καλ
λίαρος πόλις. ¶ Καλλιβάντες, ὅμοια σμηλίοις καὶ
ψαλίσιν ἐν αἷς τὰς ὀσφῦς κοσμοῦσιν αἱ γυναῖκες, ἄν
θη ἢ γένος ὀρχήσεως ἀγχωμένως τῆς ἰσχίων κρατουμέ
νων. ¶ Καλλιγένειαν, ἀλλὰ τὴν δήμητραν γῆν. οὐδεὶς
δὲ οὕτως ἔφη τὴν γῆν καλλιγένειαν. οἱ μέν, τροφὸν αὐ
τῆς, οἱ δὲ γραῖαν, οἱ δὲ ἀκόλουθον. ¶ Καλλιέπεια,
καλλιλεξία. ¶ Καλλιδώρα, καλλιονύμφη. ¶ Καλ
λιερεῖν, θύειν, ἱερουργεῖν, καλῶς τὰ ἱερὰ ποιεῖν.

Καλλικολώνη, χωρίον ἱεροπρεπές. ¶ Καλλικόμων,
εὐπρεπῶν. ¶ Καλλιέρημα, θυσία εὐπρόσδεκτος.

Καλλίκειτα, χελώνην, οἱ δὲ φώκην. ¶ Κάλλιμος
κάλλιστος, ἢ λύρας τὸ ἠχεῖον, οἱ δὲ, κάλαμος. ¶ Καλ
λίνικος, ὄνομα κύριον καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἀπὸ τῆς τοῦ κερ
βέρου ἀναγωγῆς, ἢ νικητής. ¶ Καλλινοτέτη, κρήνη
καλῶς ῥέουσα. ¶ Καλλιπάρηος, καλὰς παρειὰς
ἔχουσα. εὐπρεπής. ¶ Καλλίπρωρον, εὐπρόσωπον.

Καλλίπυργον, καλὰ τείχη ἔχουσαν. ¶ Καλλιπόρε, ἱπ
πικώτατε. ¶ Καλλιρόη. κρήνη. ¶ Καλλιρόοιο, κα
λῶς ῥέοντος. ¶ Καλλίστη, ἡ θύρα τὸ πρότερον, καὶ ἡ ἐν
τῷ κεραμεικῷ ἱδρυμένη ἑκάτη ἣν ἔνιοι ἄρτεμιν λέ
γουσι. ¶ Καλλιστεῖν, καλεῖν. ¶ Καλλιστώ, γυναι
κεία θεὸς ἐρωτική. διὰ τὸ κάλλος κληθεῖσα οὕτως.

Καλλίσφυρος, καλὰ ἀπὸ μέρους εὔρυθμος. ¶ Καλλι
τόκου, καλῶς τεκούσης εὐτόκου. ¶ Καλλιφθογγεῖς,
λαμπροί. ¶ Καλλιχέλωνος, ὁ ὀβολός. εἶχε γὰρ τὸ νό
μισμα χελώνην ἐπικεχαραγμένην. ¶ Καλλίχω
ρον ἐν κνωσσῷ τοῦ ἀδριανοῦ τόπῳ. ¶ Κάλληψιν, κατά
ληψιν. ¶ Καλλιώνυμος. εἶδος. ἰχθύος, μεταφέρον
τες δέ τινες τὴν λέξιν καὶ ἀπὸ τοῦ αἰδοίου ἐτίθεσαν ἀν
δρός τι καὶ γυναικός. ¶ Κάλλος, τὸ ἐπὶ ἀφροδίτης
μύρον. ¶ Καλλείμβοι, πρόσωπα καὶ τὸ σύνηθες.

Καλλύνεσθαι, κοσμεῖσθαι, καλλωπίζεσθαι. ¶ Καλλυ
ντήρια, κοσμητήρια. ¶ Καλλυντὴς, κουρεύς. ¶ Κάλ
λυξα. σκόλοπες, χάρακες. κοσμητήρια. ¶ Καλλω
πίζεσθαι, κοσμεῖσθαι. ¶ Καλόϊς, βασιλεύς.

Καλπέαι, φυτόν τι θαμνῶδες. ¶ Κάλοι, τὰ χονίαι.
δι' ὧν ἀνασπᾶται καὶ κατέχεται τὸ κέρας καὶ τὸ ἄρμε
νον. ¶ Καλοκαγαθία, ἀπλότης. ¶ Κάλοι δὲ
ὀρόχθουν, χοινία δὲ ἐτείνοντο. ¶ Καλοκοπῖσαι,

Κ αὶ μάλα δικαίως, καὶ πάνυ εἰκότως. ¶Καὶ μάλα
ἐν δίκῃ, δικαίως. ¶Καὶ μεθ' ὃν, καὶ δὴ ἐμοῦ.
Κ αὶ μὲν τοι, καὶ ἔτι καὶ μήν. ¶Καὶ μὴν τῶν, καὶ τού
των μὲν. ¶Καί με πρὸς μῦθον ἔειπε, καὶ προσεῖπέ
με τῷ λόγῳ. ¶Καὶ μὰν, ἔτι. ¶Καίγε, καίρι.
Κ αίμιν, καὶ πρὸς αὐτόν. ¶Καίνει, φονεύει, ἐκτείνει.
Κ αινία, νίκη. ¶Καινίσαι, καινῶ χρήσασθαι καὶ
ἐγκαινίσαι. ¶Καινίτα, ἀδελφή.
Κ αινίτας, ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς. ¶Καινὸς, νέος,
νεκρός. ¶Κενοτάφια, νεκροτάφια. ¶Καινοτο
μῆσαι, καινὸν ποιῆσαι. ¶Καινοτομεῖν, καινεῖν, λαμ
βάνειν, τέμνειν. ¶Καινουργηκότα, νέα πράγματα ἐργα
σάμενον. ¶Καὶ νύκε, κἂν. ¶Καὶ νύ κε, καὶ δὴ ἂν
Κ αίνυσθαι, νικᾶν, ἀφαιρεῖσθαι, χοινεύεσθαι, μερίζειν ἀγρόν.
Κ αινυμένα, διαφθείρουσα. ¶Καίνυται, νικᾷ προφέ
ρει. ¶Καινύτω, νικάτω. ¶Καιόντων, καιέτω
σαν. ¶Καὶ οὐ διεφώνησεν, οὐ διέφυγεν. ¶Καὶ
πολλὸν, καὶ πάνυ. ¶Καιποτέροι, καιποτέσοι.
Κ αίπτρος, ἀξίνη. ¶Καὶ προκατέθη, αὐτὶ τοῦ ἄφνω.
Κ αὶ ῥά, καὶ δὴ αὐτάρ. ¶Καί ῥ' ἐπειγομένη, καὶ δὴ ἐ
πλῆθουσα. ¶Καίραμα, μέρος νεὸς, ἢ ἀμφίεσμα.
Κ αιράτιοι, οἱ κνώσιοι ἀπὸ ποταμοῦ. ¶Καιρατιοῦσι,
τοῖς κέρασιν πλήξουσι. ¶Καιρέαι, τὰ μέρη τὰ λε
γόμενα βέβαια ὠφέλιμα ἢ ἐπικίνδυνα θανάσιμα ἢ πολέ
μια. ¶Καιροθήουσι, κρατοῦσι, προτρέχουσιν.
Κ αιρός. χρόνος ἢ τόπος. καίριος, ἢ ὁ τῆς ἐπὶ ἀριθμός.
Κ αιροσέων, μεμιτωμένων. καῖρον δὲ μίτον φασίν.
οἱ δὲ τὰς πλοκὰς τῶν ἀμπελώνων, οἱ δὲ, εὖ κεκαιρω
μένων, τουτέστιν εὖ ὑφασμένων, καιρώματα γὰρ τὰ
διαχωριστικὰ τῶν στημόνων πλέγματα. ¶Καιρό
τροφον, ἰνωσότροφον ἀγροί. ¶Καιρῶ, ῥοπάλῳ.
Κ αίρωσιν, τῶν στήμονος τοῖς συνδέσμοις. ¶Καιροσεί
δης, ἐρασείδης, ὑφασείδης. ¶Καιροφυλακῆσαι,
καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. ¶Καισέραι, πολυκεφάλαιαι.
Κ αίσ' ἐκ προσώπου, δρέπανον, ξυροκόπιον.
Κ αὶ συμβιβάσεις. καὶ διαλέξεις. ¶Καὶ σφεῖν, καὶ αὐ
τοῖς. ¶Καίριγε, καὶ ποὺ, εἰς ἔρησιν τοὺς εἰς τεῖ
την. ¶Καίτρεια, ὅπλα ἰβηρικὰ, οἱ δὲ κορτίας.
Κ αὶ χερσὶ, καὶ ἔργοις. ¶Καὶ ὡς, καὶ ὅμως.
Κ ακὰ, κακία ὀρνέων. ¶Κάκαλοι, βολβοί.
Κ άκαλα, τείχη. αἰσχύλος νιόβη. ¶Κακαλὶς, νάρκισ
σος. ¶Κακὰ μήσατο, κακὰ ἐβουλεύσατο.
Κ ακανθρείας, ἀντὶ κακὰ δυσχερῶς. ¶Κάκας, ἐπι
βάθρας τοὺς ἀπὸ κακίας ἀποβρέτας ἐπιβεβηκότας.
Κ ακκείοντες, κατακοιμησόμενοι.
Κ ακέφατον, ἄδοξον, δυσκλεῆ. ¶Κακεστοῦν, κακὴν
κατάστασιν, ἢ ἀπραξίαν. ¶Κακό. πλιά. ἢ κακία,
ἀλλὰ ἀπὸ ἐμοῦ κάκης: κακουχίας. ¶Κακήγορος,
κακῶς λέγων κακολόγος. ¶Κακίζει, κακολογεῖ.
Κ ακηκόνις, κακὸς ὄλεθρος. ¶Κακιζόμενος, τα πει
νούμενος. ¶Κακιθα. λιμηρά. ¶Κακιθός. ἄξυ
φος ἄμπελος. ¶Κακιθὶς, χαλεπόν. λιμηρές.
Κ ακίμιωνον, δυνάτοχῆ. ¶Κάκιον, ἀτελέστερον.
Κ ακιῶσαι. ἱδρῶν ἀρχόμενοι λάκωνες. ¶Κακάβα,
πέρδιξ, κακκάβη κεῖκος ἢ χύτραν, ὃν ἡμεῖς κάκκαβον
Κ άκκαβος, ἢ λοπὰς, ἢ πέρδιξ. ¶Κακκάζειν, τὰς

ὄρνις τὰς πρὸς τὸ τίκτειν φθεγγομένας ἀττικοί.
Κ ακάλεα, κατακεκαυμένα. ¶Κακκεῖαι, κατακαῦ
σαι, κοιμηθῆναι. ¶Κακκείοντες, κοιμηθέντες κοι
μησόμενοι. ¶Κακκεῖναι, κατακόψαι πάσσαλοι.
Κ άκκαλον, κάταξον. ¶Κάκκη, κόπρος ἢ κάθισμα
λάκωνες. ¶Κακκὸς, ὁ μικρὸς δάκτυλος.
Κ ακκώνιον, σκαφίον. ¶Κακκορραφίησι. κακομηχα
νίαις. ¶Κακόβας, ἀντὶ κακῶν ἰβῶν.
Κ ακοδαιμονίαν, ἀτυχίαν. ¶Κακοδαίμων, ὁ θεῷ
ἐπαχθής. ¶Κακοδικτεύουσα, κακῶς δεχομένη
Κ ακοδιάβολος, κακοικονόμος, λάκωνες. ¶Κακοερ
γός. ὁ τὰ κακὰ ἐργαζόμενος. ¶Κακοείμονας, ῥα
κενδύτους. ¶Κακοηθίας. κακοτροπίας.
Κ ακοὶ, ἄνανδροι, δειλοί. δυστυχεῖς, κακοδαίμονες.
Κ ακόκνημος, κακόφθαρος κακόστρος. ¶Κακοτρόφος,
κακοθάλπων. ¶Κακολὴ, κακοδέρκη. ¶Κακομή
της, κακόβουλος. ¶Κακομόχανος, κακόβουλος.
Κ ακόνοια. ὕβρις. ¶Κάκονος, κακονοῶν. ¶Κακο
πινός. κακός. μεθυστής. ¶Κάκοπος. κακὸς ὄλεθρος.
Κ ακοπάθεια. μοχθηρία. ¶Κακοπράγμων, πανοῦρ
γος. ¶Κακοπραγοῦς, κακοφροῦς. ¶Κακόρας,
κατακόψας παρὰ θύελλαν. ¶Κακόρραζε, ἀπεχώρει.
Κ ακορραφίας, κακοπιθανίας, κακοβουλίας.
Κ ακορραφίη, κακομηχανία, κακοβουλία, κακουργία.
Κ ακορραφέας. κακοποιούς. κακοπράγμονας.
Κ ακορροθεῖ. κακολογεῖ, λοιδορεῖ. ὑβρίζει.
Κ ακός. δειλὸς, δεινός. πονηρός. ¶Κακοστόμενος,
δεινῶς ἐμβλεψάμενος. ¶Κακοχόλως. κακοῦ κα
τὰ τὴν χολήν. ¶Κακότερος, κακότερος.
Κ ακότης, κάκωσις βλάβη. ¶Κάκυλοι, κακοὶ,
σκληροὶ κύαμοι. ¶Κακουργεῖ, κακὰ ἐργάζεται.
Κ ακοῦργος, δόλιος κακὰ ἐργαζόμενος. ¶Κακοήθης,
κακότροπος. ¶Κακουχία. ἀσθένεια, ἀμέλεια. ἀθερα
πευσία. ¶Κακόχαιρος. ὁ κακοῖς χαίρων. ¶Κά
κτανε, φόνευε, ἄνελε, κατέκτεινε. ¶Κάκτος, ἄκαν
θα, ὑφ' ἧς ἐὰν πληγῇ νεβρὸς ἀχρεῖα ἴσχει τὰ ὀστᾶ εἰς
αὐλούς. ¶Κ' ἀκτῶν, καὶ ἐκ τόπων. ¶Κακυκία,
ὀψοφαγία. ¶Κακῦναι. ὀψοφαγῆσαι. ¶Κακύνει,
κακώσει. ¶Καγχαλόαι, ἰχνόφωνοι. ¶Καγχά
ζει. ἀτάκτως γελᾷ, ἀσμένως, ἀθρόως, ἀπαύστως.
Κ άγχαρος, κατάχαρτον. ¶Κάγχωρεῖ. δραπετεύει,
κακουργεῖ. ¶Κακχότερον, χεῖρον. ¶Κακνύς.
δειλούς. ¶Κακὸν δὲ φέρτερον εἰη, ἤγουν τοῦ κακοῦ
τὸ κρεῖττον. ¶Κακῶς, δεινῶς, ταπεινῶς. ¶Κά
κωσις, ταπείνωσις, δείνωσις. ¶Καλὰ, ὀξυτόνως τὸ
σύνηθες, καὶ αὐτὶ ἐπιρρήματος τοῦ καλῶς. προπερισπωμένως
δὲ τὰ ξύλα. ¶Καλαβὶς, τὸ περισπᾶν τὰ ἰσχία κα
λαβοῦσθαι, ἐν τῷ τῆς δεριατίδος ἱερῷ ἀρτέμιδος, ᾄδο
μένοι ὕμνοι. ¶Καλαβρίαν, τὴν μεσοποταμίων χώραν
ῥήτορον. ¶Καλαβρειασθείησαν, χλευασθείησαν.
Κ αλαβρὸς, βάρβαρος. ¶Καλαβάς, καλαβώτης.
Κ αλαβύσκος, τοὺς κωλώτας, ἀργεῖοι. ¶Καλαδία
ῥυκάνη. ¶Καλαβώτης, ἰχθὺς ποιός καὶ ζεῦρος.
Κ αλάδη,* πατατεῖς, καλὰ λαλεῖς. ¶Καλάζει. ὀγκοῦ
ται ἀχαιοί. ¶Κάλαθοι, λάλαβοι, οἱ δὲ ἄνθη.
Κ αλάθαρβα, προιμία. ¶Καλαθηφόροι, οἱ τὰ μα

Κ άγγανα. τὰ ἐυκαιόμενα ξύλα. ¶ Καθαίρει, καταλαμβάνει. ¶ Καθαιρεθήσονται, καταστραφήσονται. ¶ Καθαίρεσις, κατάλυσις, καταστροφή.
Κ αθαίρομαι, γῆρας. ἐκδύομαι αἰσχύλος σκηνῇ.
Κ αθαιρῶν, καθιστῶν, καταδικάζων, οἱ δὲ, μαστιγῶν.
Κ ατανύσαι, συντελέσαι. ¶ Καθάπαξ, συλλήβδην, παντελῶς. ¶ Καθάπτεσθαι, λοιδορεῖσθαι, ὀνειδίζειν, πραΰνειν, ἐφάπτεσθαι, ἐγγίζειν.
Κ αθάπτομαι, πραΰνω. ὀνειδίζω, ἐγγίζω.
Κ αθαπλᾶ λύσις, ἐπὶ τῶν δυσλύτων τι ἐπιχειρούντων λύειν. ¶ Κάθαπλος, θεὸς τὶνος ὡς μόναρχος, λέγει δὲ ὑπὸ καθειμένον καὶ ἐπερραμμένον τὰς δορὰς καὶ τοὺς θυρεοὺς περισφηκωμένοις φοροῦντα. ¶ Καθάρβυλως, χλανὶς ποδήρης ἕως τῶν ἀρβύλων. ¶ Καθαρὸν εἶναι, μαστιγωθῆναι. ¶ Κάθαρμα τὸ χοιρίδιον ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν τοῖς ἐκκλησίαις. ὁ δὲ ἐπιτελῶν δημοσίως περιστίαρχος ἐλέγετο. ¶ Καθαρμοί, ἱερεῖς δήμιοι ἢ σαροί. ¶ Καθαροποιεῖ. σαίρει.
Κ αθαρίζων, κομψευόμενος. ¶ Καθαρῶς. σαφῶς, ἀκριβῶς. ¶ Καθαῦσαι, ἀφανίσαι. ¶ Κάθε, ἑπίδες. ¶ Καθ' ἑαυτὸν, αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ. ¶ Καθεδεῖται, κάθηται. ¶ Καθεδοῦμαι, καθεσθήσομαι.
Κ αθεδοῦνται, καθεσθήσονται. ¶ Καθέδρα, θυσία ἀδώνιδος. ¶ Καθέδραι, πένθοις ἡμέραι, ἐπὶ τετελευτηκόσι. ¶ Καθέζεσθαι, ἱδρυνθῆναι καὶ οἰκῆσαι.
Κ αθειργμένος, κατελθών. ¶ Καθέκει. πρέπει ἢ ἐχρῆν. ¶ Καθεῖκον, καθήψω ὕβρισας.
Κ αθείκοντες, καθήψαντες. ¶ Καθεῖκται, πέρας γέγονε. ¶ Καθεῖλας, κατέλυσας, ἀπέκτεινας, κατέβαλες. ¶ Καθειμένον, κατερχόμενον, κεχαλασμένον. ¶ Καθημόσαντες, καθέντες. ¶ Καθεῖναι, κάτω ἀπολῦσαι. ¶ *Καθεζόμενον, καθεζόμενον. ¶ Καθεῖται, καθῆψατο. ¶ Καθειργμένος ἐγκεκλεισμένος. ¶ Καθείργνυται, συγκλείεται.
Κ αθεῖρκται, ἠσφάλισται. ¶ Καθείρκτο, πεφυλακίσθω παρὰ τὴν εἱρκτήν. ¶ Καθελσον, εἶδος ἐπιλήματος. ¶ Καθεκτὸν, ἐφεκτὸν, καταληπτόν.
Κ αθελεῖν, σελήνην, ἐδόκουν αἱ θετταλαὶ τὴν σελήνην κατάγειν. ¶ Καθελεῖς, κατενέγκεις. ¶ Καθέλκει, καταβάλλει. ¶ Καθέλκομαι, παρασύρομαι.
Κ αθέντος, καταχαλάσαντος. ¶ Κάθεμα, ὁ κατὰ στήθους ὅρμος. ¶ Καθεμον, χαλάσαι.
Κ αθέξει, κρατήσει. ¶ Καθέξομαι, ἀνέχομαι, ἀνέξομαι.
Κ άθες, χάλασον. ¶ Καθεσπέμενος, χαλάσας.
Κ άθεσαν, κατέθηκαν. ¶ Κάθεσον, κατάγειον οἴκημα.
Κ αθεστηκότος, παρεστηκότος. ¶ Καθέστηκεν, ἕστηκεν.
Κ αθεστος, παρεστὸς ἀντιθεῖν ὑπάρχων, μόλιβδος.
Κ άτθερ, κατέθετο. ¶ Καθεύδειν, κοιμᾶσθαι ὑπνοῦν.
Κ αθηγεμὼν, ὁδηγὸς διδάσκαλος. ¶ Καθηδυπάθειαν, τὴν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν. ¶ Καθῆκαν, κατέβαλαν, ἐχάλασαν, ἐνέβαλον. ¶ Καθήκοντα, προσήκοντα. ἀκόλουθα, ἁρμόζοντα. ¶ Καθήκοντο, κατεβάλοντο. ¶ Καθηκόντως, δεόντως, πρεπόντως, προσηκόντως. ¶ Καθήκουσιν, ἁρμόττουσι.
Κ αθήμενον, τὸ κοῖλον καὶ ὁμαλὸν χωρίον καὶ πεδίον.
Κ αθῆλωσε, τοῖς ἥλοις ἐσφιγξεν.

Κ αθιμᾶσι, κατήνεγκεν ἢ κατήντλησι. ¶ Καθίππευε, ὕβριζεν, ὠνείδιζεν. ¶ Καθαιρῶν, καταστρέφων.
Κ άθισον, καθίζου. ¶ Καθῖστο, ἐκαθέζετο.
Κ αθιγμένον, κατελθόντα, καταντήσαντα, φθάσαντα ἢ καταγενόμενον. ¶ Κάθιδοι, ὑδρίαι ἀρκάδες.
Κ άθιδρος, κεκμηκώς. ¶ Καθιδρῦσαι, καθιδρῶσαι. στῆσαι. ¶ Καθιέμενον, κεχαλασμένον.
Κ αθιέντος, καταχαλῶντος.
Κ αθιεροῖ, ἀφανατίθησι. ¶ Καθιζόμενον, καθεζόμενον. ¶ Καθίλοιμι. ἀπολύω. ¶ Καθικέσθαι, ἐφάψασθαι, τύψαι. ¶ Καθικνεῖσθαι, καθάπτεσθαι καταβαίνειν. ¶ Καθικομένοις, ἐλθοῦσι.
Κ αθίκοντο, καθήψαντο ἐχάλασαν. ¶ Καθιλύσας, ἀθροίσας. ¶ Καθιμᾷ, καθίησι, χαλᾷ. ¶ Καθομείσθω, καθιστάσθω. ¶ Καθιμονεύει. καθίησι.
Κ αθιμῶσι, χαλῶσιν. ¶ Καθίζεσθε, καθέζεσθε, κρατήσατε. ¶ Κάθιζον, κάθισον. ¶ Καθίπταται. ἐπάνω πέτεται. ¶ Καθίππαξις, πομπῆς ὄνομα παρὰ λακεδαιμονίοις. ¶ Κάθισαν, καθίδρυσαν.
Κ αθίσαν, ἱδρύσατο. ¶ Καθίστα, στῆσαι ποίησον.
Κ αθιστῶ, δείκνυμι. ποιῶ. ¶ Καθοδοῖς, ἀγγαῖς, κύκλοις. ¶ Καθολικά, συγγενικά. λάκωνες.
Κ άθομον, κατὰ τὸ ἀστή. ¶ Κάθομον, κατὰ λόγον καθ' ὅμοιον, καθ' ὅλον τὴν προσήκουσαν.
Κ αθοπλεύει, καθορᾷ. ¶ Κάθοπτρον, ἀόρατον.
Κ αθορίζει, ὁρίζει. ¶ Κάθορμα, τὰ ἔνορμα περιθέματα ἀρραβωνιακὰ ἢ κόσμια περιτραχήλια.
Κ άθος, ἀσυνεὶς. ¶ Καθωσιωμένος, ἀνακείμενος.
Κ αθ' ὅσον, ὅσον. ¶ Καθ' ὅσον ὁιόν τε. καθόσον δυνατὸν ἦν. ¶ Καθουφὴν, ἀλώπηκα. ¶ Καθίεψεν, ἔψητο. ¶ Καθυλομανούντων, ὕλην ἐχόντων πολλήν. ¶ Καθ' ὕπαρ κατ' ὄναρ. ¶ Καθ' ὑπερβολήν. ὑπερβαλλόντως. ¶ Καθύπερθεν, ἄνωθεν, ὑπεράνωθεν. ¶ Καθυπερτέροις, πλεονεκτοῦντας.
Κ αθυπισχνεῖν, ὡμολογεῖν. ¶ Καθυφεῖναι, ἐνδοῦναι, ὑποχωρεῖν. καθυποβάλλειν. ¶ Καθυφῆκάμην, ἀφῆκα, εἴασα. ¶ Καθυφῆκεν, ἐνδέδωκεν.
Κ αθυφεῖς, παρειμένως καταλείπεις. ¶ Καθωμηρισμένα καθ' ὅμηρον εἰρημένα. ¶ Καθ' ὥραν, ἐν πάσῃ ὥρᾳ κατὰ καιρόν. ¶ Καθώς, ὥσπερ καθάπερ.
Κ αθωσίωσι, κατέλυσιν, κατεύθυνσιν θυειπίδος μελεάγρου. ¶ Καὶ ἄλλως, καὶ ἄνευ τούτων. ¶ Καέρων, ἐκαίοντο. ¶ Καίατα, ὀρύγματα, ἢ τὰ ὑπὸ σεισμῶν καταρραγέντα χωρία. ¶ Καὶ αὖθις, καὶ αὖτις καὶ πάλιν. ¶ Καὶ αὐτὸς, καὶ ἐμοὶ αὐτός.
Κ αὶ ἀχνύμενοί περ, περιλυπούμενοι. ¶ Καὶ δὴ γὰρ, καὶ ἤδη. ¶ Καὶ δὴ, ἐπὶ τοῦ ἤδη. ¶ Καὶ γάρ τοι, γιγαροῦν. ¶ Καὶ δῆμοι, καὶ δὴ ἐμοί.
Κ αίε, καὶ αὐτόν. ¶ Καὶ ἐν δαΐ, καὶ ἐν τῇ μάχῃ.
Κ αὶ ἐπιστείλας, ὠργίσθης ἢ ἐπιστείλας. ¶ Καιέτας, καλαμίνθη. βοιωτοί. ¶ Καὶ ἢ φησι, καθὼς λέγει.
Κ αικάσαι, καταγελάσαι. ¶ Καικίνης, ὁ καικίας ἄνεμος ἀπὸ τοῦ καΐκου ποταμοῦ. ¶ Καὶ κλάει, κατάζει. ¶ Καικύλιν, τὴν κεφαλήν. ¶ Καίτην, κτῆσις καὶ λεπτυνθῶ, συντρίψω. ¶ Καίλοις, οὐρανοῖς ῥωμαῖοι. ¶ Καὶ μάλα. καὶ λίαν. καὶ πάνυ.

Ἴχνος, σημεῖον ποδὸς, τύπος. ¶ Ἰχὼρ, αἷμα μετὰ
συμβεβηκὸς ἐμπύου σηπεδόνος. ¶ Ἴψ, εἶδος σκώλη
κος κρεατοφάγου. ¶ Ἴψαι, φθεῖραι, βλάψαι.
Ἴψαν, ἔβλαψαν, ἐμίσησαν. ¶ Ἴψαο, κατέβλαψας,
ἔφθειρας. ¶ Ἴψας, ὠδύνησας, καὶ τὰ ὅμοια.
Ἴψεται, βλάψει, κακώσει, ἐνοχλήσει, καὶ τὰ ὅμοια.
Ἴψεται, βλάψει. ¶ Ἰψόμενον, φθίνοντα.
Ἰψὸν, ἔγκισσον, βοιωτοί. ¶ Ἴψας, ἔβλαψας.
Ἴψον, δεσμωτήριον. ¶ Ἰῷ ἐνὶ, οἱ μὲν πάντες ἰῷ
ἐνὶ ἤματι, ἤγουν βέλει, ἴω, βαδίζω. ¶ Ἰὼ, ἡ δυνά
μις βοή. ¶ Ἰώγα, ἔγωγε βοιωτοί. ¶ Ἰωγὴ, σκέ
πη, ἡσυχία. φωνή. ποιὰ, βοὴ, αἰγιαλὸς, καταφυγή. ἀ
λεεινοτέρω ὑπ' ἰωγῇ, ἀείστεγχος σκέπη. ¶ Ἰωμὸς,
θόρυβος. ¶ Ἰωῇ, βέλει. ¶ Ἰωὴ, ἀποφορά. πνοή.
φωνή. αὐγή. ψυχή. καπνός. ὁρμή. κραυγή.
Ἰῷ ἤματι, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ¶ Ἰωθὶς, ὀξυνθείς.
Ἰώθη, ὠξύνθη, ἐχολώθη. ¶ Ἰωκὰ, δίωξις ὁρμή.
Ἰωκάς. ὁρμάς. ἐδίωξας. ¶ Ἰὼ καλλιθύεσσα ἐκα
λεῖτο, ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς ἀθηνᾶς.
Ἰωκὰν, πολέμου ἐπιφορὰν, καὶ παλινδίωκτον βοὴν, πό
λεμον. ¶ Ἰωκὴ, δίωξις μάχη βοή. ¶ Ἰωκαί,
διώξεις. ὁρμαί. ¶ Ἰῶλκα. αὔλακα. ¶ Ἰωλκὸς,
πόλις θετταλίας. ¶ Ἴωλον. μέλαν. ¶ Ἰωλία,
φήμη, δειλή. ¶ Ἴωμεν. βαδίσωμεν, πορευθῶμεν,
ἔλθωμεν. ¶ Ἰῷ ἐμῷ, ἤγουν ἐμῷ βέλει.
Ἰὼν, πορευόμενος, βαδίζων, συντόνως ἐλθών.
Ἴωνες, ἀθηναῖοι, οἱ ἴωνες ἀπὸ ἴωνος: καὶ οἱ ἀττικοὶ αὐ
τῶν, ἔνιοι καὶ τοὺς θρᾶκας καὶ ἀχαιοὺς καὶ βοιωτοὺς ἕλλη
νας, ζήτει ὄπισθεν. ¶ Ἰωνιά, ὥσπερ ῥοδωνιὰ λέ
γεται ὅπου τὰ ῥόδα φύονται, οὕτως καὶ ἰωνιὰ ὅπου
τὰ ἴα φύεται, καὶ ὄνομα πόρνης. ¶ Ἰωνίδης, ἀπὸ
δήμου, εἰσὶ γάρ τινες ἰωνίδαι φυλῆς αἰγηΐδος.
Ἰωνίδος, ἑλληνικῆς. ¶ Ἰωνικὸν, τρυφερὸν, ἤτοι τὸ
κατεαγότος καὶ θηλυκοῦ, ἐπεὶ τούτου τοῦ ἤθους ἐκωμῳδοῦντο
οἱ ἴωνες. ¶ Ἰωνὸς, ἰχθὺς ποιός. ¶ Ἰώνιος,
πέλαγος ὁ ἀδρίας. ¶ Ἴωξις, δίωξις. ¶ Ἰωπὶ,
δεῦρο λυδοί. ¶ Ἰωπέτρα, τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις ση
μεῖα λάκωνες. ¶ Ἴωρος, τὸ ὀρεινὸν χωρίον καὶ τὸ
ὄρος καὶ οἶκος ἢ ὁ τούτου φύλαξ. ¶ Ἰῶτα. τὸ στοι
χεῖον κεραία καὶ γράμμα. ¶ Ἰωχμός. μάχη δίω
ξις διωγμός. θόρυβος. ὁρμή. κοπή. ¶ Ἴωψ, ἰχθὺς
ποιὸς παρὰ καλλιμάχῳ. ¶ Ἰῶ, θεράπευε, ἰάτρευε.
Ἰὼ, χάρις ἢ ἐχαρίσατο. ¶ Ἰωαθὰμ, ἰαὼ, συντέλεια.
Ἰωὴλ, ἀγαπητὸς κυρίου ἀρχή. ¶ Ἰωνᾶς, ἑρμηνεύεται
ὑψίστου πόνος ἢ περιστερὰ προφήτης παρ' ἑβραίοις.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Κααρτίας, βάτραχος. ¶ Καασκεύειον, πορμεῖ
ον. ¶ Καάσεται, ἄρχεται συρακούσιοι.
Κάακα, πεδιτέρεια. πλόκια. ¶ Κάβασος,
ἄπληστος, κάβος τὸ μέτρον σιτικόν. ¶ Καβάλλης,
ἐργάτης ἵππος. ¶ Καβαήλιον, καβάλλης, καὶ
ἡ πρώτη τοῦ τρικλίνου ῥιμὴ διὰ τὸ ἀνάκλιτον.

Καβάρνοι, οἱ τῆς δήμητρος ἱερεῖς ὡς πάριοι.
Καβάσι, κατάβηθι λάκωνες.
Κάββαλεν, κατέβαλε. ¶ Κάβλημα, περίζωμα λά
κωνες. ¶ Καββήρα, ἑορτὴ ἀγομένη. ¶ Καββιόρ
νοις, κατεσθίων. ¶ Κάβειροι, καρκῖνοι, πάνυ δὲ τι
μῶνται εἰς ἐν λήμνῳ ὡς θεοί, λέγονται δὲ εἶναι ἡ
φαίστου παῖδες. ¶ Κάβειος, νέος, πάριοι.
Κάβηλος, ὁ ἀπεσκολυμμένος τὸ αἰδοῖον, οἱ δὲ ὄνομα.
Κάβησος, πόλις θράκης, ἡ καὶ γάργαρος καὶ ἄπληστος.
Κάβηλος, πηλὸς πλεκτός. ¶ Καβλέει, καταπίνει.
Κάβις, σιτοχωρία, κάβις.
Κάβη, μάνδαλος τῶν θυρῶν πάφιοι. ¶ Κάβος,
μέτρον σιτικόν. καὶ οἰνικόν, οἱ δὲ ἀσπίδα. ¶ Καγα
θῦσαι, νεκροῖς θῦσαι. ¶ Κάγη, κάν. ¶ Καγκαί
νει, θάλπει, ξηραίνει. ¶ Κάγκανα, ξύλα, ξηρά, ἐλα
φρά. ¶ Καγκάλεα, κατακεκαυμένα.
Κάγκαλον, παρ' ἰνδοῖς ξύλον δάκρυον καὶ θυμίαμα.
Καγκὲς, ἄγγελος. ¶ Καγκομένης, ξηρᾶς ἤγουν φόβῳ.
Καγκύλας, κηκῖδας αἰολεῖς. ¶ Κάγχα: καταφυ
γάς, σαλμηροί. ¶ Καγχιλαί, χειμερινοί.
Καγχαλάα, χαίρει, γελᾷ, ἥδεται ἀπὸ τοῦ ἐν χαλάσμα
τι τὴν ψυχὴν ἔχειν. ¶ Καγχαλᾶν, χαίρειν, γαυρι
ᾶν. ¶ Καγχαλίζεται, χαίρει ἱλαρύνει.
Κάγχαλος, κρίκος ὁ ἐπὶ ταῖς θύραις σικελοί.
Καγχαλόωσα, χαίρουσα. ¶ Καγχαλῶ, χαλῶμαι
ὑπὸ χαρᾶς ἀνίεμαι. ¶ Καγχαλόων, γελῶν. χαί
ρων. ¶ Καγχαλόωσι, χαίρουσι, γελῶσιν.
Κάγχαμος, κισσὸς ὑπὸ κροτωνιατῶν. ¶ Κάγχερ
μοι, τὴν λόγχην ἄνω ἔχειν μακεδόνες. ¶ Καγ
χᾶται, γελᾷ ἀτάκτως. ¶ Καγχλάζει, ἀθρόως γε
λᾷ. ¶ Καδαλίων, κωλοβαθριστής. ¶ Κάδαλοι
κοιλώματα. κωλοβάθρια. ¶ Κάδαμος, τυφλὸς. σα
λαμίνιοι. ¶ Καδαρὸν, θολερόν. ¶ Καδδὲ κατὰ
δέ. ¶ Κὰδ δ' ἔθορε, κατεπήδησεν. ¶ Καδδίκειν. καὶ
λίαν. ¶ Κάδδιχον, ἡμίεκτον ἢ μέτρον, ᾧ οἱ τοῖς θε
οῖς θυόμενοι ἀρνοί, κάδδιχοι. ¶ Καδδίαθι, κάθισον.
Καδδ' εἶσε, κατεκάθισε. ¶ Καδδῦσαι, καταδῦσαι.
Καδδραθέτην, ἐκοιμηθήτην. ¶ Καδία, σαλαμίνιοι
ὑδρίαν, ἀττικοὶ δὲ κοιμηθῆναι. ¶ Καδίσκοι, σίπυα,
εἰς ἃ τὰ ἱερὰ ἐτίθεσαν. ἢ τὰ ἀγγεῖα εἰς ἃ τὰς ψή
φους ἔφερον. ¶ Κάδμειοι, οἱ πριωνεῖς ὡς ἑλλάνι
κος, ἢ οἱ θηβαῖοι, ἀπὸ κάδμου, τὴν δὲ νίκην τὴν καδ
μείαν ἀποδιδόασιν ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης, οἱ μὲν
ἐπεὶ ἐτεοκλῆς καὶ πολυνείκης μονομαχήσαντες περὶ
τῆς νίκης ἀμφότεροι ἀπώλοντο, οἱ δὲ ὅτι τῶν ἑπτὰ
ἐπὶ θήβας στρατευσαμένων πάντων ἀπολομένων,
οἱ υἱοὶ πάλιν ἐπιστρατεύσαντες εἷλον τὰς θήβας, ὡς
ἔχειν αὐτοῖς ἀλυσιτελῆ. ¶ Κάδμος, δόρυ λόφος
ἀσπὶς κρῆτες. ¶ Κάδος, κεράμιον. ¶ Κάδης,
ἁγιασμός. ¶ Κάδουσα, εἶδος σταφυλῆς.
Καδρακιές. καταφθιμές. ¶ Κάθιζον, κάθισον.
Κάθυρος, κάπρος ἄνορχις. ¶ Κάθεια, καλαμίνθη.
Κάειρα, καρίνη. ¶ Καμέτην, ἔκαμον. ¶ Κέκλετο,
κατεκελεύετο. ¶ Καθαρίσω, συντελέσω καὶ καθι
δρύσω παρὰ δὲ σοφοκλεῖ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπὶ τοῦ μιαί
νειν τέτακται. ¶ Καθάλη, καταβάλη.

Ἰστρεία, μητρῷα, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἰσόρκον, μύρου εἶδος. ¶ Ἱστός, τὸ ὀρθὸν ξύλον τῆς νεώς. καὶ τὸ ὑφαντικὸν ἀπὸ τοῦ ἑστάναι. καὶ νόσος. ¶ Ἴστραξ, ὄρνις ποιός.

Ἰστρίανα, ἀργυροφάνης ἐν βαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν, ἰστρίανα φησὶν ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ δοῦλοι τῶν ἴστρων οἰκούντων, στίζονται καὶ ποικίλαις ἐσθῆσι χρῶνται. Διονύσιος δέ φησιν ἐπεὶ πρότερός τις ἰστριανὸς λέγεται ὁ λευκὸς κατὰ ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι, ὡς καθαρὰ καὶ λευκὰ τὰ μέτωπα. τοὐναντίον δεῖ νοεῖσθαι ἐστιγμένα. ¶ Ἰστριανίδες. αἱ σκυθικαὶ στολαὶ καὶ παρὰ ἀθηναίοις σκεπάσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανᾶ. ¶ Ἰστρίδες, ἐσθῆτες τινὲς οὕτω λεγόμεναι. ¶ Ἴστρος, ποταμὸς ὁ καὶ δανούβιος.

Ἰστυάζει, ὀργίζεται. ¶ Ἰστυλὸν τὸ στυλίδιον.

Ἴστω, γινωσκέτω, γνωριζέτω. ¶ Ἵστωρ, συνειδὼς σοφὸς ἔμπειρος, μάρτυρος, οἰκοφύλαξ.

Ἰσφαίνει, μεριμνᾷ, ἀγωνιᾷ. ¶ Ἴσφατον, βίαιον πεπραγμένον. ¶ Ἴσφωρες, λησταὶ κλέπται λάκωνες.

Ἰσχάλειν, τὸ ὑπὸ τῆς πορείας πολὺ ἐφ' ἑκάτερα ἐκκλίνειν, ἢ ἐν τῷ ἑστάναι. ¶ Ἰσχάλεον, λεπτόν. ξηρόν. ἰνῶδες. ¶ Ἰσχανόν. ἰσχυρόν. ῥικνόν. ¶ Ἰσχαλεῦσαι θλάσαι. ¶ Ἰσχαλωμέναι, δεδερματωμέναι.

Ἰσχανάᾳ, ἐπιθυμεῖ ἢ ἰσχὺν ποιεῖ κατέχει, κρατεῖ. κωλύει. ¶ Ἰσχανάασθαι, ἀπέχεσθαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἰσχανέονται, κατέχονται. ἐπιθυμοῦνται, κωλύονται καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἴσχανον, ἐκώλυον καὶ τὰ ὅμοια.

Ἰσχανόωντο, κατέχοντο, ἐκωλύοντο. ¶ Ἴσχε, κάτεχε. κράτει. ¶ Ἴσχειν, κατέχειν, κρατεῖν. ¶ Ἴσχεο, ἀπέχου, ἀνάσχου κάτεχε. κώλυε. παῦε. ¶ Ἰσχερῷ, ἑξῆς. ¶ Ἴσχεσθαι, παύεσθαι. ¶ Ἴσχεται. ἐπίσχεται. ¶ Ἴσχις, ὀσφύς. ¶ Ἰσχία, τὰ ὑποκάτω τῶν μηρῶν ἢ τὰ κοῖλα τῶν γλουτῶν ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται. ¶ Ἰσχνᾶς, λεπτῶς, ξηρῶς. ¶ Ἰσχναλέον λεπτόν. ξηρόν. ¶ Ἰσχνεύειν, ὑφᾶναι, θλάσαι.

Ἰσχνῆς, λεπτῆς, ξηρᾶς. ¶ Ἰσχνίδες, ἄγκυραι, ἰσχάδες καὶ φιλόματος εἶδος. ¶ Ἰσχνομυθία, λεπτολογία.

Ἰσχνομυθούντων, λεπτολογούντων, ἀκριβολογούντων.

Ἰσχνόφωνος, λεπτόφωνος ἀπεχόμενος τὴν φωνήν.

Ἰσχνός, λεπτός, δυσθεώρητος. ¶ Ἰσχυρίζεται, βεβαιοῦται. ¶ Ἰσχυρόν, στιβαρὸν παχὺ βέβαιον.

Ἰσχύς, δύναμις, καὶ μύρμηξ. ¶ Ἴσως, τάχα.

Ἰταβύριον, ὄρος, ἔχον πηγὴν μίαν ὅθεν τὰ θηρία πίνει, ἔστι δὲ εἰς τὴν γαλιλαίαν ἐν ἰουδαίᾳ. ¶ Ἰτέα, εἶδος δένδρου καὶ δῆμος φυλῆς ἀκαμαντίδος.

Ἰταῖος. ὁ ἄδωνις. ¶ Ἴταλα, ἱστία, εἰς ἃ τὰ ἱστία διατείνουσιν. ¶ Ἰταλός, ῥωμαῖος, ταῦρος.

Ἰταλιάζειν, ἐν ἰταλίᾳ διατρίβειν διαμένον. ¶ Ἰταλιώτης, οὐδ᾽ ἰταλιώτης οὐδ᾽ ἀλαζὼν οὐδαμῶς, ἐπεὶ οἱ πυθαγορικοὶ ἐν ἰταλίᾳ διέτριβον ἔνθα φασὶν αὐτοὺς καὶ ἐμπνευσθῆναι. ¶ Ἰταμός, θρασύς, αὐθέχωρος, ἰσχυρός. ¶ Ἴτας, ὅρκος, καὶ ὁ ἀναιδής.

Ἴτω. πορευέσθω. ¶ Ἴτε, πορεύεσθε. ¶ Ἰτέον, πορευτέον. ¶ Ἰτέαι, αἱ ἀσπίδες διὰ τὸ πρώτας ἐκ ταύτης τῆς ὕλης κατασκευασθῆναι. ¶ Ἴτη, σεισμὸς ῥοῖζος. ¶ Ἴτηλον. τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον, αἰσχύλος γλαύκῳ ποτνιεῖ. ¶ Ἴτην, ἐπορευόμην

τὸ δυϊκῶς. ¶ Ἴτης, ἰταμός. θρασὺς ἰσχυρὸς. ἢ ἴστωρ καὶ ἐπιστήμων. ¶ Ἴτθαι, καθίσαι. ¶ Ἰτθίλαν διφθέραν. ¶ Ἴτλαι, οἷς τείνονται τὰς ὠὰς τῆς ὑφῆς νομίζω μοχλεῖς. οἱ δὲ τοὺς μίτους. ¶ Ἰτρία, λεπτὰ πλάσματα, ἢ κατὰ πυρώδη πλάσματα, ὃ τὰ ὑπογάστρια πέμματά τε καὶ τραγήματα. ¶ Ἴτριον, εὐσία. ὀλεῖοι. ¶ Ἴτρον, ἐν κρητῶν. ¶ Ἴτυγα, ἐκλεκτικὰ αἰσχύλος. ¶ Ἶτυλος, μόνος ὀρφανός. νέος, ἁπαλός. ¶ Ἴτυς, ὁ ἐσχάτη ἁψὶς ὁ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος καὶ τοῦ τροχοῦ καὶ παντὸς περιφεροῦς τὸ τελευταῖον μέρος. ¶ Ἴτω, ἴστω, γενέσθω, πορευέσθω, ἀποχωρείτω. ¶ Ἰτωνία, ἀθηνᾶ ἐν βοιωτίᾳ.

Ἰυγγίης, ὁ διόνυσος. ¶ Ἴυγγι, ἐπιθυμίᾳ. ¶ Ἰυγγοδρομεῖν. ἐκβοηθεῖν. βοιωτοί. ¶ Ἰυγή. φωνή. κραυγή. βοή. ¶ Ἰυγμός, τὰ τοιαῦτα καὶ αὐτά. ¶ Ἰυγκτὸν, τυρόν. ¶ Ἰυγμῶνται, ποιὰ φωνή. ¶ Ἴυγξ, φίλτρον ἀπὸ ἴυγγος τοῦ ὀρνέου. τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτο φασὶν εἶναι ἐπιτήδειον εἰς τὰς μαγγανείας. καλεῖται δὲ καὶ κιναίδιον, φασὶ δὲ καὶ ἀφροδίτην αὐτῷ χρήσασθαι, ἀπὸ δὲ τοῦ ὀρνέου καὶ τὰ κατασκευαζόμενα εἰς ἔρωτας ἴυγγας καλοῦσιν. ¶ Ἰύζει. κραυγάζει, βοᾷ, φωνεῖ.

Ἴυκες, αἶγες ἄγριαι ὑστριχίδες. ¶ Ἰυχμῷ.

Ἰωχμῷ, ἰαχῇ, φωνῇ. ¶ Ἴφι, ἰσχυρῶς, μεγάλως.

Ἰφθίμα, ἀγαθά. ἰσχυρὰ μεγάλα. ¶ Ἰσχυρόψυχος ἀνδρεία. ¶ Ἶφι, ἰσχυρῶς. ¶ Ἴφια μῆλα, μῆλα ἰσχυρά. ἀπὸ τοῦ ἱέναι σφοδρῶς ἢ σκιρτᾶν. ¶ Ἰφίαλος, ὁ ἐφιάλτης. ¶ Ἰφιάνασσαν, οἱ νεώτεροι, ταύτην ἰφιγένειαν λέγουσιν. ¶ Ἰφιάσται, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. ¶ Ἰφιγένεια, ἡ ἄρτεμις.

Ἰφικρατίδες, ὑποδημάτων εἶδος. ¶ Ἴφικλος, δυσχερής. ¶ Ἰφίν, καλόν. ¶ Ἰφιντάν, κρυφὰ λαλοῦσαν αἰνιγματωδῶς. ¶ Ἴφιον, λιπαρόν.

Ἶφις, ταχύς. ¶ Ἰφίστιος. ἥρως τις ἀθηναῖος ἀφ' οὗ καὶ δῆμος ἰφιστιάδαι. ¶ Ἰφίτην, ἀγνίτην.

Ἴφλημα. θαῦμα. ¶ Ἴφυα, ἡ λυχνίς. ἄνθος, ἔνιοι λάχανον, ὃ ὑμεῖς λαβαντίδα καλοῦμεν. οἱ δὲ, ἄνθη, ἄγρια τῶν σπειρομένων. ¶ Ἰχανᾷ, ἐπιθυμεῖ.

Ἰχανάαν, ἐπιθυμεῖν, γλίχεσθαι θέλειν ὀρέγεσθαι.

Ἰχανόων, ἀσθμαίνων. πυδυσιῶν, ἐπιθυμῶν γλιχόμενος.

Ἰχανῶν, ἐπιθυμῶν. ¶ Ἰχανῶσα, ἐπιθυμοῦσα.

Ἰχανῶ, ἐπιθυμῶ. ¶ Ἰχθυᾶται. ἁλιεύει.

Ἰχθυοβολεύς, ἁλιεύς. ¶ Ἰχθυάα, ἰχθύας ἁλιεύει.

Ἰχθυοτρόφον. ἰχθυόεν, ἰχθῦν ἔχον.

Ἰχθυόκεντρον, τρίαιναν. ¶ Ἰχθυολκός. ἁλιεύς.

Ἰχθυονώρων, ἰχθυαγοροί. ¶ Ἰχθυοπώλης, ἰσχάρα.

Ἰχθῦς, ἀττικοὶ τὰ ἰχθυοπωλεῖα οὕτως ἔλεγον.

Ἴχθον, ἄστρον, ἐγχειρίδιον. ξυλοφάνιον. ¶ Ἴχλα, κίχλα. ¶ Ἰχάλο, ὁ πάγρος ἐσκευασμένος ἰχθῦς, ἢ κίχλη τὸ ὄρνεον. ¶ Ἴχματα, ἴχνια. ¶ Ἴχνια, ὑποδήματα. σημεῖα. ¶ Ἰχνᾶται, ἰχνοσκοπεῖ.

Ἰχναίην, χώραν τὴν μακεδονίαν ἔνθα τὸ μαντεῖον ὁ ἀπόλλων κατέσχε, καὶ τιμᾶται. ¶ Ἰχναίη, θέμις.

Ἰχνεύει, ἐρευνᾷ ζητεῖ. ¶ Ἰχνευταί, οἱ νῦν ἰχνεύμονες λεγόμενοι. ¶ Ἰχνηλατῆσαι, ἐκ τῶν ἰχνῶν ζητῆσαί τινά. ψηλαφῆσαι ἢ τὰ ἴχνη ἐλάσαι.

Ἴχιπος, ὅπου οἱ λίθοι τρίβονται. ἀκόνη.

Ἶρισ. ἡ θεόσ. ἄγγελοσ, καὶ ἡ ἐν οὐρανῷ ζώνη. καὶ ἡ ἔρισ καὶ φήμη. καὶ τὸ πάνου τί εἶδος. καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁ περὶ τὴν κόρην κύκλοσ. καὶ τῶν λίθων τὶσ κρυσταλλώδησ, καὶ ἀρωματική τισ πόα.

Ἴρισι. ταῖς ἴρισι ταῖς φαινομέναις ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἴριττον, ἐκωλύοντο. ¶ Ἱρμὸς, ἀκολουθία.

Ἰρμοσάμην ἐνυμφευσάμην. ¶ Ἶρος, ἀπαγγέλος, πτωχὸς πένησ γυμνὸσ μηδὲν ἔχων. ¶ Ἶροσ, ἄιροσ ὁ ἀτυχὴσ ἶροσ. ¶ Ἶροσ, ἀλείτησ. ἶροσ πένης ἐκ πλάνησ περιφόμενος. ¶ Ἰρῶ, ἐρῶ, λέγω. ¶ Ἰρῶν, εὐχῶν. ¶ Ἰρωνεία, ὑπόκρισις.

Ἰρῶς. θεοπρεπῶς.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἴς, ἰσχύς. δύναμις. νεῦρα. βία. ¶ Ἴσα, ἅλισ θάλασσα. οἱ δὲ, ἀπαθῶς. καὶ ἴση μοῖρα. ¶ Ἰσάζων ἴσον ποιῶν ὀχούμενος. ¶ Ἰσακία, μερίς.

Ἰσακίω, αὐθαιρέτω. ¶ Ἴσαι, ψῆφοι. ἀπελύοντο οἱ διωκόμενοι ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἴσων γενομένων ψήφων

Ἴσαμι, ἐπίσταμαι, συρακούσιοι. ¶ Ἰσάμμορος, ἰσόμορος. ¶ Ἴσαν. ἐπορεύοντο. ᾔδεσαν. ¶ Ἰσάναν, ἰσάνιον ῥητίνην. ¶ Ἴσασιν. οἴδασιν, γινώσκουσι. πορεύονται. ¶ Ἴσατο, ὁμοιώθη. ¶ Ἰσάσιον, γνωστόν. ἰσίον. ¶ Ἴση μοῖρα ἡ τῇ αὐτῇ ὁμοία.

Ἰσηγορεῖ. ἐφ᾽ ἴσης λέγει, ὁμοτίμως ἰσολεγεῖ.

Ἰσηγορεῖ, ἴσοι ἰσάζει. ¶ Ἰσηγορία, ἰσολογία. ¶ Ἰσημοίρα. ἀγαθὴ μερὶς καὶ κύριον ὄνομα ἡ τοῦ ἡλίου γυνή.

Ἰσήμορτεν, ἀπέθανεν. ¶ Ἴσθι, γίνωσκε. γνῶθι ἐπίστασο. ¶ Ἴσθι, γινώσκων ἔσο. γίνωσκε. ¶ Ἰσθλή, αἰγία μηλωτὴ ἀμοιβίς. ¶ Ἰσθμιάσι. προοιμία ἐστὶ κακοῦ βίου. ἐπίνοσος γὰρ ὁ καιρὸς ἐν ᾧ τὰ ἴσθμια ἄγεται. ¶ Ἴσθμα, ἄσθμα καὶ κόσμιον περὶ τράχηλον. ¶ Ἰσθμαίνοντα. ἀγωνιῶντα, ἀσθενοῦντα.

Ἰσθμαίνων, ἀσθμαίνων, φροντίζων, αἰκιζόμενος

Ἴσθμια, περιτραχήλια. ¶ Ἴσθμια καὶ πύθια, πανηγύρεων ὀνόματα. ¶ Ἰσθμίον, περιτραχήλιον κόσμημα περιστόμιον καὶ γῆς στενὰ μεταξὺ δύο θαλασσῶν, ὅθεν λέγονται τὰ τοῦ ἀνθρώπου περὶ ἴσθμια, μεταξὺ ὂν τῆς κεφαλῆς καὶ κοιλίας. αὐχήν τε καὶ τράχηλος καὶ στενὸν χωρίον μεταξὺ δύο θαλασσῶν.

Ἴσθι, γνῶθι. ¶ Ἰστέον, πορευτέον. ¶ Ἴσκε, εἴκαζε. ὁμοίου. ¶* Ἰσκνή, καθίνη. ¶ Ἴσον, ἴσον. ἄμεινον, μεῖζον. ¶ Ἴσος, ἔνιοι ὀμνύντες τὴν ἴσην ἀντὶ ἑτοίμου ἐνόσουν. ὅθεν ὁ Φιλήμων διὰ τὸ συνεχὲς τῆς νόσου ἐχρήσατο τῇ λέξει. ¶ Ἰσκάνδιον, σαλπίγγιον. ¶ Ἰσκανδῶν, σαλπιγγωτόν. ¶ Ἴσκεν ἐφιεῖς* τόπον οἰκίαν ἔχοντα. ¶ Ἴσκλαι, κίχλαι, καὶ αἱ αἶγες αἱ μολῶται. ¶ Ἰσκὸς, κλέπτης. ¶ Ἴσκω εἰκάζω, ὁμοιῶ. ¶ Ἴσμα, ἵδρυμα, κτίσμα.

Ἰσμαίνει, ἀναψύχει. ὄζει, ἀποψύχει. ¶ Ἴσμαρος. πόλις θράκης ἡ νῦν μαρώνεια. ¶ Ἴσμασιν, ἀναψύξασιν. ¶ Ἴσμερα, τάξις τῶν καθαρμῶν. ¶ Ἴσμη, πρόφασις. σύνεσις, φρόνησις. ¶ Ἰσμῆναι, θῆκαι, ἀκόλουθοι. ¶ Ἰσμένιος, ὁ ἀπόλλων. ¶ Ἰσμῆνος ποταμός. ¶ Ἰσόβοιον, ἄνθος, ὅμοιον μήκωνι.

Ἰσοβόλων, ἰσοτασίων, ἔνιοι δὲ διπλῶν. ¶ Ἰσοδέτης, ἀπὸ ἐνίων ὁ πλούτων. ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ πλούτωνος υἱός. ¶ Ἰσοδαίτησ, ὁ σίτου κοινωνός. ¶ Ἰσοζύγιον, ἴσον ζυγῷ αὐτῷ ἰσηκον. ¶ Ἰσόθεος, ψυχὴ ἀθάνατος. ¶ Ἰσόκεν, ἕως ἄν. ¶ Ἰσόκελον, καὶ ἰσοκλῶ. ἰσόρροπον. ¶ Ἴσομαι, ἐξίσομαι. γνώσομαι.

Ἰσόκτιστον. ἴσον κατεσκευασμένον. ¶ Ἰσομάτωρ, ὁ τῇ δήμητρι ἴσος. κριτῶν. ¶ Ἰσομοιροῖ, ἰσάζοιεν, μερίζοιεν. ὁ μερίζεται καὶ ἰσότητα διὰ ἴσου ἔχει.

Ἰσομοιροίη, ἰσάζοιεν. ¶ Ἰσομόρω, ἰσομοίρω.

Ἰσομυθοῦντες, ἀντιβολοῦντες. ¶ Ἴσον, ὅμοιον, καλόν. ¶ Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, ἴσον ἐμοὶ εἰπεῖν.

Ἶσον ἔχω γέρας, ἴσην τιμὴν ἔχω. ¶ Ἰσονία. ἰσοτιμία. ¶ Ἰσονόμον, ἰσομερές. ¶ Ἴσονται. ἱδρύσονται, πορεύσονται. ¶ Ἴσοξ, ἰχθῦς ποιὸς κοιτώδης. ¶ Ἰσοπαλεῖς, ἐς ἴσον ἐμμένοντες ἴσοις.

Ἰσοπάλη, ἴσος ἐν κλήρῳ πάλος. ¶ Ἰσόπαλοι, ἴσοι.

Ἰσόπεδον, ἴσον τῇ γῇ. ὁμαλὸν ἔδαφος. ἰσόχωρον.

Ἰσοπέλεθρον, μέγα ἰσομήκες. ¶ Ἰσόπεδοι, ἰσότιμοι.

Ἰσόρροπον. ἰσοβαρές. ἴσον ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ ῥεπόντων ζυγῶν. καὶ ἰσόσταθμον ἢ ὅμοιον. ¶ Ἰσοσθενής, ἰσοδύναμον. ¶ Ἰσοσμοσις, συνωμοσία. ¶ Ἰσόσταθμος, ἴσος σταθμός. ¶ Ἰσοστάσιον, ἴσον τῷ σταθμῷ.

Ἰσόστασις, μύρον, ὁ στακτὴ ἢ σμύρνα. ¶ Ἰσοστάσιος, ἴσος χρυσῷ κατὰ ὁλκὴν τίμιος. ¶ Ἰσοτάλαντον, ἰσόζυγον. ¶ Ἰσοτέλεια, ἰσοτελεῖς μέτοικοι. ἴσα τοῖς ἀστοῖς τέλη διδόντες. ¶ Ἰσοτελής, ὁ ἐξελεύθερος καὶ μετέχων τῶν νόμων. μετοίκιον δὲ οὐ φέρων.

Ἰσότης, φιλότης διὰ τὸ ἰσότητι τὴν φιλίαν ἐπιδεῖσθαι.

Ἰσουργά, ἴσα ἐν ἔργοις ἴσα ἐργαζόμενα. ¶ Ἰσοῦται, ὁμοιοῦται. ¶ Ἰσοφαρίζειν, ἰσοῦσθαι διὰ ἴσου τινὶ φέρεσθαι. ¶ Ἰσοφαρίζοι, ἐξισοῖεν. ¶ Ἰσοφόροι, ἴσον ἔχοντες κατ᾽ ἴσον ἕλκοντες. ¶ Ἰσοφυᾶ, ἴσα.

Ἴσσα, ἡ λέσβος τὸ πρότερον. ¶ Ἴσσασθαι, κληροῦσθαι λέσβιοι. ¶ Ἰσσέλα, διφθέρα. ¶ Ἴσσος, γαλήνη. ¶ Ἰσσωρία. ἡ ἄρτεμις καὶ ἑορτὴ καὶ τόπος ἐν σπάρτῃ. ¶ Ἴστακη, δρέπανον βοιωτοί.

Ἱστάμεθα, ἀνιζόμεθα. ¶ Ἱσταμένοιο, ἐνεστῶτος ἢ ἀρχομένου. ¶ Ἱστάνειν, ἀνιζειν. ¶ Ἵστασκεν, ἵστατο. ἔστη. ¶ Ἵστασθαι, ἀνίζεσθαι. ¶ Ἵστασο αἰγιρέουσι. ¶ Ἴστε, γινώσκετε. οἴδατε. ¶ Ἱστέον, γνωστέον, πορευτέον.

Ἱστίων, ἱστῶν. ¶ Ἱστιῶ, ἐξισῶ. ¶ Ἵστημι, ἐξίστημι.

Ἵστην, ἐπορεύοντο. ¶ Ἱστὴρ, σφύρα. ¶ Ἱστία, ἐσχάρα, καὶ τὰ ἄρμενα τῆς νηός. ¶ Ἱστία, ἡ ὑφαίνουσα γυνή καὶ οἰκία καὶ δεῖπνον. ¶ Ἱστιάρρες, οἱ δειπνίζοντες. ¶ Ἱστιρεία, δειπνητήριον

Ἱστινος, εὔπους. ¶ Ἱστίον, ἄρμενον. ¶ Ἱστιοφόρος, ἀρμενοφόρος καὶ ἱστοφόρος. ¶ Ἱστοβοεύς, δεσμὸς ζυγοῦ ἐν τῷ ἀρότρῳ ἄλλοι δὲ μόρος αὐτοῦ ὅπερ ἐστὶν ὀρθὸν ἑστὼς ὥσπερ ἱστός. ¶ Ἱστοδόκη. ἰσοθήκη. ἡ διὰ μέσου νεὼς φράγμα εἰς ὃ κατακλιόμενος ὁ ἱστὸς ἐντίθεται. ¶ Ἱστὸν ἐποιχομένην. ὑφαίνουσαν, ὀρθαὶ γὰρ ὕφαινον. ¶ Ἱστοπέδη, ξύλον ὀρθὸν ἐστὶ δι᾽ ὃ βασταζόμενον προσδέδεται ὁ ἱστός. ¶ Ἵστορας, ἐμπείρους μάρτυρας συνετούς. συνθηκοφύλακας ἐρωτῶσ. ¶ Ἱστορεῖ. μαρτυρεῖ, μυθεύει. ἐρωτᾷ ἐρᾷ. πυθάνεται. ἀναλέγει. ὁρᾷ.

Ἵππειον, τὸ ἄρεος, ἀπὸ ἵππης τῆς ἀμαζόνος.

Ἵππειος δρόμος, τετρασκελὸς τις.

Ἵππειος ποσειδῶν, φυσικῶς φασί. διὰ τὸ λέγειν τοῦτον· αἴθαλος ἵπποι αἰθέρι γίνονται κατὰ τὸν μῦθον, ὁ ὅτε ἵπποις ἐγίννησε ποσειδῶν. ἀρίωνα φασὶν πήγασον. ¶ Ἵππερον, ἱππικῆς ἔρωτα.

Ἱππετοῦμαι, ἀγώνισμαι λάκωνες. ¶ Ἱππεῖς, φυγάς, καὶ εἶδος κοροσκομίου, ἐν ᾧ ὤθει ἱππικῆς ἐπιστήμων, ἱππεῖς δ' ὀλίγον μετεκίαθον, οἱ δὲ ἱππεῖς μετ' ὀλίγον ἐπρεύοντο καὶ χολαίως μετὰ τῶν πεζῶν.

Ἱππέως ἀναβάτου, ἐπιβάτου. ¶ Ἱππέλατος, ἵππον ἐλαύνων, ἱππικὸς φυγάς, ἱππικώτατος, εὔδρομος πλατεῖα ὁδὸς καὶ λεία εὐρύχωρος καὶ ἡ μεμαλαγμένη. ¶ Ἱππημολγῶν, ἵπποις ἐλαυνόντων, ἢ ἀμελγόντων διὰ τὸ τροφῇ χρῆσθαι τῷ γάλακτι.

Ἱππῆς, ἱππεῖς, ἀλλ' εἰσὶν ἱππεῖς, ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι σύστημα πολεμικῶν ἀνδρῶν χιλίων ἵπποις ζεφόρων, λέγονται καὶ μύρμηκες οὕτως, φιλόχορος δέ, ἐν τετάρτῳ εἴρηκε, ὅτε κατεστάθησαν χίλιοι. διάφορα γὰρ ἦν ἱππέων πλήθη κατὰ χρόνον ἀθηναίοις.

Ἱππία, ἀρσινόη ἡ τοῦ φιλαδέλφου γυνή. ¶ Ἱππίδιον, ἰχθῦς ποιός. ¶ Ἱππικὴ βάσις, ἡ νευρὰ τοῦ τόξου διὰ τὸ ἐξ ἱππείων γίνεσθαι τριχῶν. οἱ δέ, θώμιγγα νευρῶν ἱππικὴν καλοῦσιν. ¶ Ἱππικὸν τέρμα, ὁ καμπτήρ. ¶ Ἱππικὸν χλῖδος, ἴσον ἀπαμέμνονι, ἀντὶ τοῦ χλίδημα, φόρημα. οἱ δὲ ἐπιχεόμενοι τοῖς ἵπποις ἐχρῶντο κόσμου χάριν, πλατέσι χιτῶσιν ἃς καὶ λὰς εἰεμδας ἢ ξυστίδας τινὲς λέγουσιν. ¶ Ἱππικὸν, τὸ στάδιον. ¶ Ἱππιοχάρμης, ὁ ἐφ' ἵπποις χαίρων ἢ μαχόμενος. χάρμη γὰρ ἡ μετὰ χαρᾶς μάχη.

Ἱππίσκος, ἐπίθημα κεφαλῆς ὁ γυναικεῖον κόσμιον.

Ἱππίτας, ἱπποφορβός. ¶ Ἱπποβάτης, ἱππεύς.

Ἱπποβάριο, ἱππικοῦ. ¶ Ἱππόβοτον, ἵπποις βόσκειν δυνάμενον. μεγαλόβοτον καὶ εὔγειον, τὸ γὰρ ἵππος ὄνομα ἀντὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. ¶ Ἱπποβουκόλοις τοῖς ἵπποις νέμοντας. ¶ Ἱππογνώμων, ἵπποις διαγινώσκων ἐγκύοις ἡμᾶς. ¶ Ἱπποδαμάντιος, οἶνος ποιὸς ἐν κυζίκῳ. ¶ Ἱπποδάμεια, ὁ βρισηὶς καὶ ἀφροδίτη. ¶ Ἱπποδάμνεων, ἐφίππων.

Ἱππόδαμοι, ἔφιπποι ὁ πολεμικαστὴς ὁ ἵπποις ἐλαύνοντες. ¶ Ἱππόδαμος, νέμησις, τὸν πειραιᾶ ἱππόδαμος. εὐρυβόοντος παῖς, ὁ καὶ μετεωρολόγος, διεῖλεν ἀθηναίοις. οὗτος δὲ ἦν ὁ μερικόπτας εἰς σκετοεικοῖς μιλήσιος ὤν. ¶ Ἱπποδασείης, ἵππειον λόφον ἐχούσης τρίχας. ¶ Ἱππολίτης, ἡρακλῆς ὁ ἐν ὀγχηστῷ τιμώμενος, οἱ δὲ ἐν θήβαις. ¶ Ἱπποδιώκτας, ἡνιόχοις. ¶ Ἱππόδρομος, ἀγὼν ἀθήνησι θησεῖ ἀγόμενος. ¶ Ἱπποζώνη, ἡ τοῖς ἵπποις θηλάσσε. ¶ Ἱππόθοος, ἱπποδιώκτης. ¶ Ἱππόθορος, ὄνος, ἵπποις βιβάζων. ¶ Ἱπποθορονόμην, τὴν μεγάλην εὐωχίαν. ¶ Ἱπποθοώντειον, τὸ τοῦ ἱπποθόοντος ἡρῷον. ἦν δὲ υἱὸς ποσειδῶνος.

Ἱππόκαμπος, στρουθίον τι. ¶ Ἱπποκαμπάς, ὕλην λίαν μεγάλην. ἱπποκε* λεκεμμένην. οἱ δὲ ζῶον.

Ἱπποκέλευθος, ἵπποις κελεύων ἱππεύειν, ἢ ὁ πολλὴν ὁδὸν πορευόμενος. ¶ Ἱπποκένταυρος, ἱππόμορφος ἄνθρωπος. ¶ Ἱπποκλείδης, οὕτω κακοχόλως τὸ ἐπὶ γυναικὸς μόριον ἀριστοφάνης εἶπεν.

Ἱππόκομον, ζυφάλειαν διὰ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν. ¶ Ἱπποκορυστά. ἵπποις ὁπλίζοντες ἱππικοί. ¶ Ἱπποκόρυστοι, ἐν ταῖς περικεφαλαίαις τρίχας ἵππων ἔχοντες ἱππόμαχοι ἀπὸ τῆς κόρυθος ἐπὶ ἱππούρεις. ¶ Ἱπποκρατεία, τὸ τοῖς ἵπποις νικᾶν. ¶ Ἱπποκόμος, ἥρωος. ¶ Ἱππολάμπρα, τὰς τριχίνας σειράς, πάρθοι οὕτω καλοῦσιν. ¶ Ἱππολεύστρας, ἔνθα τοῖς ἵπποις ἀπένιζον.

Ἱππομανές, τούτῳ χρῶνται πρὸς τὰ φίλτρα αἱ φαρμακίδες. ¶ Ἵππον, τὸ μόριον, καὶ τὸ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρός. καὶ τὸν μέγαν θαλάσσιον ἰχθύν.

Ἱππόνομα, μισθὸς ἱππικὸς καὶ τῶν ἡμιόνων.

Ἱπποπόλων, τῶν ἡνιοχούντων ὁ ἐφ' ἵπποις πολουμένων, ὁ περὶ ἵπποις ἀναστρεφομένων ἱππικῶν.

Ἱππόπορις, τόν τε ἵππον, καὶ τὸν τετράχαλκον καὶ τὸ* ὄρνις τὸ στῆθος λάκωνες. ¶ Ἱππόποις κοιλάς, αὐλή. δῶμα. ¶ Ἱππόεργον, ἱππάστρα. ¶ Ἵππος, λιμηρὸς ὄλεθρος. μάστιξ. ¶ Ἱππόσυνα, τὸ ἱππεύειν. ¶ Ἱπποσύνῃσι, ταῖς ἱππικαῖς ἐμπειρίαις.

Ἱππότα, ἱππότης. ἱππικός. οἱ δὲ νεώτεροι φυγάς, οὐκ εὐκαίριον γὰρ ἐπιστήμων ἱππικῆς, ἱππικώτερος, ἀλλ' οἱ ἱππηλάτης. ¶ Ἱπποτάδης. ἱππότου υἱός.

Ἱπποτακτικά. ἵππων τάξεις μισθοφόρων. ¶ Ἱππόδαμος, ἵπποις δαμάζων. ¶ Ἱππουκρήνης τῆς ἐν τῷ ἑλικῶνι. ἥτις ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ πηγάσου ἵππου, ὃς διψήσας ἔκρουσε τὴν γῆν τῇ ὁπλῇ. ὁ δὲ τὴν πηγὴν ἀνῆκεν, ὡς ἡσίοδος ἐν τῇ θεογονίᾳ. ¶ Ἱππότας, ἱππεύς.

Ἱππούμεθα, πιεζόμεθα. ¶ Ἱππούμενος, πιεζόμενος ἢ τὸ ἐμπίπτον ξύλον τοῖς μυσίν. ¶ Ἱππουρεις, ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένη, ἡ τὸν λόφον ἔχουσα περικεφαλαία τοιαύτη κατεσκευασμένη. ἢ πάσας εἴδη

Ἵππου ζυγός. τοῖς γεγρακόσιν ἵπποις ἐχάραττον S τὴν γνάθον σημεῖον. ζυγοῦ σχῆμα ἔχον, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τετράσπιον. ¶ Ἱπποφορβός, ἱπποβοσκός.

Ἱπποφόρβιον, καπίστριον, ἢ ἀγέλη ἵππων.

Ἱππιοχαίτην, διὰ ἱππείων τριχῶν. ¶ Ἵππα, ὁ δρομοκόλαξ ἑνικῶς καὶ ἥρα. ¶ Ἵπταται, πέταται.

Ἱπνία, σπινά. ¶ Ἵπφαρμος, ἀρχή τις.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ:

Ἱρά, θύματα, συνέδρια, τιμαί, θυσίαι, θαύματα. ¶ Ἵρανες, οἱ εἴρωνες, οἱ ἄρχοντες ἢ λικώται, δοκοῦντες. ¶ Ἱράων, ἐκκλησιάζων, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐταῖς εἴρειν, ὅ ἐστι λέγειν. ¶ Ἱεροδουλεῖαν, οἱ δὲ, ἱερεῖον, διὰ τὸ κωλύεσθαι τοῖς δούλοις λέγειν. ¶ Ἵρες, λόποι. ἴρεασιν, ἐοικότες τῷ χρώματι, ἀλλ' οὐ τῷ σχήματι, ὅλοι γὰρ εἰσὶ συνεστραμμένοι.

Ἱρεύει, μαγειρεύει, λέγει. ¶ Ἱρεύς, ἱερεύς.

Ἱρεῖν, λέγειν, καὶ εἴρειν δὲ ἀπὸ τούτου. ¶ Ἵρεται, ὁ εἴρεται, συνάπτεται. ¶ Ἵρη, ἵρα, ἐρώτησις.

Ἵρηκος, ἱέρακος. ¶ Ἱρηξ. ἱέραξ. ¶ Ἱρότειρα. ἱέρεια, θύτις. ¶ Ἱειχάν, ἵππος οἰνωπὸς χρώματι.

Ἰείνες, μελλέφηβοι. ¶ Ἵελον, ζάγγος κειός.

Ἰνίκινος, οἶνος, ἀπὸ Ἰνικοῦ τῆς Σικελίας· ἔστι δὲ πολύ-
χρονος, εὔοσμος. ¶ Ἰνυνία, ἑορτὴ ἐν Λήμνῳ.
Ἴνυξ, ὄρνεόν τι ᾧ χρῶνται αἱ φαρμακίδες.
Ἰνύρεσθαι, ἐμύρεσθαι. ¶ Ἰνύεσθαι, κοσμεῖν, ἱδρύνεσθαι.
Ἴνφαος, εἷς τῶν Φωκέων. ¶ Ἰνῶδες, ἰσχυρόν. εὔτονον, νευ-
ρῶδες. ἰσχνόν. ¶ Ἰνώ, Κάδμου θυγάτηρ.
Ἰνώμενος, ὀξέως ἐκκενούμενος, τουτέστι προϊέμενος.
ἀφ' οὗ καὶ ὑπέρειμος λέγεται. ¶ Ἰνῶνται, ζῶσιν.
Ἰνώσατο. ἔπιεν, ἔδεξατο, κατέπιε, κατεβαύθη.
Ἰξ, θηρίδιόν τι ἐν ἀμπέλοις ἐσθίον.
Ἴξαι. διηθῆσαι, ἥκειν. ¶ Ἰξάλου. αἰγὸς δορὰ ἢ πη-
δητικός. ¶ Ἰξάλου, πηδητικοῦ ὀξέως ἀπὸ τοῦ ἶξαι
καὶ τοῦ ἅλλεσθαι. δηλοῖ δὲ καὶ ὀξέως ἀλλομένου.
Ἰξάνει, ἐπικάθηται. ¶ Ἶξε, παρεγένετο, ἐνέβα-
λεν, ἦλθεν. ¶ Ἰξευτής. στρουθοθηριαστής.
Ἶξις, παρουσία. ἄφιξις, ἱκετεία. ¶ Ἰξίας, κιρσὸς ὁ
ἐν τοῖς μέλεσιν, ὁμωνύμως δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς δένδροις
καὶ πόα τις. ἢ ὁ χαμαιλέων, καὶ ἔντερα, ἀφ' ὧν καὶ
ἰξός. ¶ Ἶξινα. νεῦρα. ¶ Ἰξοί, ὀλίσχροι καὶ φει-
δωλεῖς. ¶ Ἵξομαι, παραγενήσομαι.
Ἱξόμεθα, ἱκετεύσωμεν. ¶ Ἷξον, ἀφίκοντο. ἦλθον.
Ἰξός. εἶδος φυτοῦ καὶ κάλαμος ἰξευτικός. ¶ Ἰξοφό-
ροις, δρυΐας τὰς ἰξὸν φερούσας Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ.
Ἰξύας, ἰχθῦς τις. ¶ Ἰξύϊ, ὀσφύϊ, λαγόνι.
Ἰξύος, ὀσφύος. ¶ Ἰξύς, ὀσφύς.
Ἶξων. φέρων.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ὀβάκχος, ὁ Διόνυσος, ἀπὸ τῆς βακχείας.
¶ Ἴοβας, κάλαμος παρὰ Κρησίν.
¶ Ἰοβολαῖος, χρόνοι τεσσαράκοντα ἐννέα.
Ἰοβλέφαροι, καλλιβλέφαροι. ¶ Ἰοβόρον, παλί-
γκοτον, ἢ χλωρὸν ὀργίλον, σκολιόν. ἐχθρόν. ¶ Ἰοβρέ-
πος, ἀπὸ ἰοὺς τοὺς βροτοὺς ἔχουσα. ¶ Ἰοβρυχέουσα,
ἀνιωμένη, πικραινομένη. ¶ Ἰοδλόνας, μέλαινας
δλόνας ἔχουσα. ¶ Ἰοδνεφές, μέλανι, ἄνθει παρα-
πλήσιον, οἱ δὲ πορφυρίζον. ¶ Ἰοδόκον, τὸν φαρέ-
τραν τῶν ἰῶν εὐσεμ δεκτικόν. ¶ Ἰοειδής, μέλαν ἢ
αἴθηρον, ἐν τῷ ὁρᾶσθαι πορφυροῦν. ¶ Ἰοειδέος, μέ-
λανος. ¶ Ἰοδόχη. βελοθήκη. ¶ Ἰόζωνος, πορ-
φυρόζωνος. ¶ Ἰοί. τὰ βέλη, ἀπὸ τοῦ ἱέναι ἢ ἀπὸ τοῦ
ἰοῦ, ἐχρίοντο τῷ φαρμάκῳ τινὶ αἱ ἀκίδες αὐτῶν.
Ἴοι, ἀπέλθοιτο, πορεύοιτο. εὐκτικῶς. ¶ Ἰοῖσιν, ἰοῖς.
βέλεσιν. ¶ Ἴοιτο, πορεύοιτο. ¶ Ἰολάδα, ἰοειδῆ χρώ-
ματα. ¶ Ἰομαλίς, δύναμις. ¶ Ἰόμωροι, ἰοὺς
ὀξεῖς ἔχοντες καὶ δι' αὐτῶν ὁ δὲ αὐτῶν μόρον, ὅ ἐστιν,
θάνατον ἐπιφέροντες. βέλτιον δὲ οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμο-
ρημένοι, ὅ ἐστι πεπονημένοι. ¶ Ἷον, ἀφίκοντο, ἄνθος
πρόβατον, εἶρεν, καὶ βέλος τοξικὸν καὶ μόνον.
Ἰονθάδος αἰγός. ἀπὸ τῶν ἰούσης θοῶς ὁ ἴονθους ἐχού-
σης, οἷον ἐκφύματα σκληρὰ ἢ σκώληξ. ¶ Ἰονεῦται.
Ἰόνιον πέλαγος ὁ νῦν Ἀδρίας. ¶ Ἰόντα, παραγινόμε-
να, ἐπανερχόμενα. ¶ Ἰοπλόκαμος, μελανόθριξ.
Ἰοπλόκος, ἰόπεπλος ἀπὸ τοῦ χρώματος. ¶ Ἰόππα,
μιξόθης. ¶ Ἴορκες, τῶν δορκάδων ζώων, ἔνιοι δὲ

ἡλικίαν ἐλάφου. ¶ Ἰότητι, βουλήσει. θελήσει, αἰ-
τίᾳ ὀργῇ χάριτι. ¶ Ἰοτήτυος, βουλήσεως.
Ἰοτόκος, ὁ κατασκευάζων ὀργὴν καὶ τὰ ἰοβόλα θηρία,
καὶ ὁ τὸν οἰκείαν βουλὴν ἱστῶν. ¶ Ἰού, σχετλια-
στικὸν ἐπίρρημα. ὡς τὸ φεῦ καὶ τὸ παπαί.
Ἰουβάλ, κύριον ὄνομα, τοῦ καταδείξαντος κιθάραν.
Ἴουκαι, πεπόρευνται. ¶ *Ἰούγερον. ¶ Ἰουδαῖος ἐξο-
μολόγησις θεοῦ. ¶ Ἴουλοι, αἱ πρῶται τῶν τριχῶν
ἐκφύσεις, ἀπὸ τοῦ ἱέναι ἀστὰς οὔλας, ἴουλοι δὲ οἱ οὖ-
λοι, αἱ ἐκ τῶν δραγμάτων συναπτόμεναι δέσμαι, καὶ ζῶ-
ον πολύπουν, ὅπερ ἡμεῖς λέγομεν ὄνον. τινὲς δὲ καὶ
τὸν ἐπὶ τοῖς ὑδρίοις γινόμενον ὄνον πολύπουν τὸν συ-
στρεφόμενον ἴουλον καλοῦσιν. ¶ Ἰούσης, πορευομέ-
νης. ¶ Ἰοφῶσσα, ὁ χάλκειος, ὥς φησι Φερεκύδης.
Ἰοχέαιρα, τοξοφόρος ἢ ἰοὺς ἔχουσα. ἢ ἰσχυρὰ ἢ βέλεσι
χαίρουσα. ¶ Ἰόψαφος, Ἀπόλλωνος ἐπίθετον.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ἴπαμα, κάμινος. ¶ Ἶπες, θηρίδια, σκληροει-
δῆ ἃ κατεσθίει τὰ κέρατα καὶ τὰ ξύλα.
¶ Ἰπνή, ἐπιπίπτουσα σκελοί. ¶ Ἴπνια, τὰ κα-
τάσματα τοῦ ἰπνοῦ. ¶ Ἰπνασία, πεσὸν παρὰ Ταραν-
τίνοις. ¶ Ἰπνοδόμαν, τὴν φρυγίαν Κρῆτες.
Ἰπνοκαῖον, φρύγιον, οἱ δὲ τὴν ὑπόκαυσιν τοῦ ἰπνοῦ.
Ἰπνός. κάμινος, φοῦρνος, φανός, κλίβανος, μαγειρεῖον, καὶ
μέρος τι νεώς. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Κωκάλῳ, καὶ τὸν κοπρῶ-
να οὕτως εἶπεν. ¶ Ἰπός, τὸ ἐμπίπτον τοῖς μυσὶ ξύλον.
Ἰππαγρέτας, ἀρχὸς τῶν τῶν ἐπιλέκτων ὁπλιτῶν.
Ἱππάδα, τὰ τῶν ἱππέων τιμήματα. τινὲς δὲ στολὴν
ἱππικὴν καὶ θυσίαν ἣν τοῖς ἵπποις ἀπένεμον· καὶ πό-
λαι Ἀθήνησιν ἱππάδας ἐκαλοῦντο. ¶ Ἱππάκερον,
τὸν ὑπὸ τοῖς ἵπποις ἔρωτα. Ἀριστοφάνης ἢ ἱππέρων.
Ἱππάκη, σκυθικὸν βρῶμα ἐξ ἵππου γάλακτος. οἱ δὲ ὀξύ-
γαλα ἱππεῖον ᾧ χρῶνται Σκύθαι, πίνεται δὲ καὶ ἐσθί-
εται πηγνύμενον, ὡς Θεόπομπος ἐν τρίτῳ Φιλιππικῶν,
καὶ μάνδρα ἵππων παρὰ Λάκωσιν.
Ἱππαλεκτρυών. τὸν μέγαν ἀλεκτρυόνα ἢ τὸν γραφό-
μενον ἐν τοῖς περσικοῖς περιστρώμασι, γράφονται δὲ
οἱ γρῦπες. ἔνιοι γύπα. ¶ Ἱππάριον, ὄρνεον ποι-
ὸν παραπλήσιον χηναλώπεκι. ¶ Ἵππαρος, πά-
θος τι τῶν ὑπὸ τὸν ἴκτερον συμβαινόντων.
Ἱππάρχειος, ἑρμῆς, ἱππάρχειοι ἑρμαῖ, ἃς ἀνέστησεν
Ἵππαρχος στήλας. ἐγγράψας εἰς αὐτὰς ἐλεγεῖα, ἐξ
ὧν ἔμελλον βελτίους οἱ ἀναγινώσκοντες γίνεσθαι.
Ἱππαρχος, ὁ τῶν νέων ἐπιμελητὴς παρὰ Λάκωσι.
Ἱππάρχου πίναξ, ἔνιοι, ἱππάρχαι ἐν πίναξι, τὰ ὀνό-
ματα τῶν ἀτακτούντων γράφοντες παρεσημειοῦντο.
Ἱππάς. παρὰ Ἀθηναίοις μερὶς τῆς πολιτείας διῃρημέ-
νης εἰς τέσσαρα, πεντακοσιομέδιμνον, καὶ αἱ θυσίαι δὲ
αἱ περὶ τῶν ἱππέων ἐπιτελούμεναι, ἱππάδες ἐλέγον-
το, καὶ ὁ εἰς τὴν θυσίαν λαμβανόμενος βοῦς ἱππάς. καὶ
τὸ τέλος ὃ ἐτίθεσαν οἱ ταύτης τῆς τάξεως, ἱππὰς ἐ-
καλεῖτο. ¶ Ἵππασι καθίζειν, ὅταν οἱ παῖδες ἐπὶ τῶν
ὤμων περιβάδην καθίζωνται. ¶ Ἱππείαν τὴν ἵπ-
πον, ἔνιοι δὲ τὴν τῶν τόξων νευράν. τὴν δὲ ἱππείων τριχῶν.

σι. ¶ Ἴλλαι, τρέξεις, συστροφαί. διαμενεῖ, ἀγκάλαι.
Ἰλλάζει, διαμεύει, συστρέφει, ἀγκλάζει. ¶ Ἴλλαοι
δός. ἐπιμυλίδιος ᾠδός. ¶ Ἴλλικιν, τὸν ξανίσκον
ἐθνικῶς. ¶ Ἰλλίς, στρεβλὴ διεστραμμένη.
Ἰλλός, στρεβλός. στραβός, διεστραμμένος.
Ἰλλύει, στρέφει, κρύπτει. ¶ Ἰλλυρὶς γενή, αὐτὶ τῆς ἰλλυ
ρὶς γενεά. γράφεται δὲ καὶ γυνή. ὁ δὲ Καλλίστρατος,
γυνή, αὐτὶ τοῦ γῆ, χρῶνται γὰρ οὕτως, Σοφοκλῆς Τριπτο
λέμῳ. ¶ Ἰλλώπτειν, στραβίζειν ἀπὸ τῶν ἴλλων
τῶν ὀφθαλμῶν ἐμβλέπειν τὸ καταμύειν.
Ἰλὺς, ἰλὺ βόρβορος λειός. ¶ Ἰλούμενος, περιστρε
φόμενος. ¶ Ἴλουσμα, ἴλουμνῆμα. ¶ Ἰλυα
ται, περιειλυμένοι εἰσίν. ¶ Ἰλιγγιζόμενον, συστρε
φόμενον. ¶ Ἰλύαι, ἔνθα τὰ θηρία αὐλίζεται, φω
λεοί. ¶ Ἰλύει, κοιμᾶται, κτυπεῖ, ἐκστρέφει, διαξί
βει. ¶ Ἰλύθματα, πέταλα. ¶ Ἰλύμενον, ἐρ
χόμενον, προβαίνοντα. ¶ Ἰλυώδεσι, βορβορώδε
σιν. ¶ Ἰλύομαι. ἐρρύπωσμαι. ¶ Ἰλύς, πηλὸς
ὑπόστασις. ¶ Ἰλυος, ὑλώδεις ὑποστάθμης ποτα
μοῦ. ¶ Ἰλύσαι. κρύψαι. καλύψαι.
Ἰλυσπᾶσθαι, τὸ παραπλησίως τοῖς ὄφεσιν ἢ σκώληξιν
ἰλύας κυλίεσθαι, εἰλεῖσθαι. ¶ Ἰλύσω, ἰλύι, πε
ρικαλύψω κρύψω. ¶ Ἴλυται, κέκρυπται, καλύ
πτεται.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Μαλὶς, ὁ ἐπιμύλιος ᾠδὸ, ἢ σταφυλῆς εἶδος.
¶ Ἰμαῖος, ᾠδὸ, ἐπιμύλιος, ἢ ἐπανταῖος ἢ
ἐπίνοσος. ¶ Ἰμαλιά. τὸ ἐπίμεστον τῶν ἀ
λεύρων ἐπιγένημα ἀλετρίδος. ¶ Ἰμαλίαν, ἱκα
νὴν, καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀχύρων χνοῦς καὶ περιουσία.
Ἰμαλίοιο, πολλοῦ δαψιλοῦς. ¶ Ἰμάλιον, πολύ
φορον. καρποφόρον, νόστιμον, καὶ σταφυλῆς εἶδος.
Ἰμαλὶς, νόστος δύναμις ἐπικαρπία ἡδονὴ ἀπὸ χοὸς τῶν
σιτουμένων. ¶ Ἱμᾶν, ἀντλεῖν, ἱμονιὰ δὲ τὸ ἄντλη
μα. ¶ Ἰμαντέλια, ἐν ταῖς ναυσὶν οὕτω καλεῖται
τινά. ¶ Ἰμάντων, λῶροι, κάλοι ναυτικοὶ καὶ ἔθνος
οὕτως προσαγορευόμενον καὶ τὰ κύκλῳ τῶν τροχῶν
σιδήρεια. ¶ Ἱμαντίον, τὸ ἐν τῷ στέματι κιονίδος
ἔκτασις. ¶ Ἱμάντωσις, σύνδεσμος τῶν κηρυκίων
τῆς ὑποδήματος. ¶ Ἱμαοιδός. ὁ περὶ τὴν μύλην καὶ
τῷ αὐλήματι ᾄδων. ¶ Ἵμασον, πάταξον.
Ἱμὰς, λῶρος, οἱ δὲ νέρθεν ὑποσιόνων, ἱμάντι, καὶ ἐπὶ
τοῦ κανονίου τοῦ συνέχοντος τὴν θύραν παρακλεῖδας ἱ
μαντὶς ἐπὶ τῶν μυρ* μήκων. δοκεῖν ἱμάντας θυτμὸ
ρις, βοὸς ἀγραύλοιο, καὶ τὰ ὅπλα οἷς τὸ κέρας αἰά
γεται ἐπὶ νεώς. ¶ Ἵμασιν, ἐμάστιξεν.
Ἱμάσθλας, μάστιγας. ¶ Ἱμάσθλη, μάστιξ, ἀπὸ τοῦ ἱ
μάσσειν ὃ ἐστι τύπτειν τῷ ἱμάντι. ¶ Ἱμάσι, λώροις
Ἱμάσαι, πατάξαι, πλῆξαι, μαστίξαι. ¶ Ἱμάστα, μά
στιξ. ¶ Ἵματα, ἱμάτια. ¶ Ἱμάσσω, ἱμάντι πα
τάξω, ἐλάσω. ¶ Ἵμβρεις, ἔγχελυς μηθυμναῖοι
ἵμβριος καὶ λήμνιος. οἱ τὰς δίαιτας ἀποφεύγοντες
ἐσκόπτοντο ἐν λήμνῳ ἢ ἐν ἴμβρῳ εἶναι, ἴμβρος δὲ νῆσος
θρᾴκης. ¶ Ἱμέρει, ἐπιθυμεῖ. θέλει.
Ἱμείρεται, ἐρᾷ, ἐπιθυμεῖ. ποθεῖ. ¶ Ἱμείροις, ἔρωτος

πόθοις. ¶ Ἱμερόεντα, ἐπέραστα. ¶ Ἵμεροι, πο
θεινοὶ, ἐπιθυμητοί. ἀρεστοί, ἐραστοὶ, ἀπαιτητοὶ, ἀρεστοί.
Ἱμερον, βαδίζειν, πορεύεσθαι. ¶ Ἵμερος, πολύσπερ
κος. ¶ Ἱμερτὸν, ἐπέραστον, καλὸν, ποθεινόν, ἐπιθυ
μητὸν ἐράσμιον. ¶ Ἱμερτὴ, ἡ πάλαι ἡ λέσβος.
Ἱμερτῶν. ἐρασμίων, ποθεινῶν. ¶ Ἵμερα. τὰ πρὸς
τοὺς καθορμοὺς φερόμενα ἄνθη καὶ στεφανώματα.
Ἱμεστος, δίκη σικελίας ¶ Ἱμητὴρ, ἀντλητήρ.
Ἱμῆσαι, ἀντλῆσαι, κλύσαι. ¶ Ἱμίνα ἢ ἡμίνα χοί
νιξ, ἢ κοτύλη. ¶ Ἱμίξαον, ὑπόζωσον πάλιν.
Ἱμβοῦ. βοῦς λυδοί. ¶ Ἱμόνια, ἃ χρῶνται πρὸς τὰς
ἀνιμήσεις τῶν ὑδάτων, κύπριοι δὲ, ἱμὰς, ὅθεν τὰ
σχοινία τῶν ἀντλημάτων. ¶ Ἵμεροι, πόλεμοι.
Ἱμπέτασον, ἔμβλεψον πάλιν. ¶ Ἴμπολης. λήπτης.
Ἱμφθεὶς. βλαφθείς. θαμβηθείς. τυχθείς. ¶ Ἵμψας,
ζεύξας θετταλοί. ¶ Ἵμψιος, ποσειδῶν ὁ ζύγιος.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ν, ἀντὶ τοῦ ἀοριστουν κύπριοι. ¶ Ἵνα, ὅπου. ὅπως
καὶ ἐπίρρημα ἢ νεῦρον. ¶ Ἵνα γνώσωσιν, ἵνα
ἐπιγνῶσιν. ¶ Ἰνία, δύναμις.
Ἰνακεῖαν, εἰς ἀκρασίαν. ¶ Ἰνάμμαστιν. ἐκκείσιν,
ἵνα λέγουσιν ἰνώδης. ¶ Ἰνανάρις, ἐν ἀπειλαῖς.
Ἰνάρει, μαστεύει. ¶ Ἰνάργος, ἱκανὸς ἐνάργος.
Ἶνας, νεῦρα. ¶ Ἰνάσαι, καταχέαι, καταπλάσαι
καταβαλεῖν, ¶ Ἰνάσατο. κατέχεεν, ἐκάθαρεν, ἐ
καθάρθη. ¶ Ἰνᾶσθαι, ἐκκενοῦσθαι καὶ προΐεσθαι.
Ἰνατὶ, διατί ἐστι. ¶ Ἰνατέρων, συμφώνων, λέγον
ται δὲ καὶ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες ἰνάτερες.
Ἵν' αὐτοῦ, αὐτὸς αὐτοῦ. ¶ Ἰαχία, ἑορτὴ λευκοθέ
ας ἐν κρήτῃ ἀπὸ ἰνάχου. ¶ Ἴναχος, ποταμός.
Ἰνδάλλεται, ὁμοιοῦται, φαίνεται, δοκεῖ. στοχάζεται, ἐ
σοῦται, σοφίζεται. ¶ Ἰνδάλλετο. ὡμοιοῦτο.
Ἰνδάλλονται, φαίνονται, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἰνδάλ
ματα, φαντάσματα, ἀφομοιώματα. εἰκόνες.
Ἰνδία, μεσημβρία, μακεδόνες. ¶ Ἰνδὸς, ὁ τὸν ἐλέ
φαντα ἄγων ἀπὸ αἰθιοπίας. ¶ Ἴνδορος ἀσπάλαξ.
Ἵν' ἔκδηλος, ἵν' ἐπίσημος ᾖ. ¶ Ἵν' εἰδέναι, μαθεῖν.
Ἶνες, νεῦρα. ¶ Ἰνέει. τείνει. ¶ Ἰνηθεῖσα, καθαρ
θεῖσα. κενωθεῖσα. ¶ Ἰνία, λῶρα. ¶ Ἰνόμινα.
ἐν ὁμίσει. ¶ Ἰνίον, τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον, καὶ
ἡ συναγωγὴ τῶν χειρῶν πρὸς ἀλλήλας ὁ μέσον ἡ γὸν
Ἰνιπίσκος, κρημάτα ποιά. ¶ Ἶνις, υἱὸς νέος, παῖς
βρέφος, ἀπόγονος, νέπος. ¶ Ἰνκατέπακον, ἐγκα
τέβλεψον. ¶ Ἰνκαφύτευε, ἐνκαταφύτευε.
Ἰνίαν, κόρην μικρὰν, καὶ τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ.
Ἰννοῖεν, ἐγκαθίζετο. ¶ Ἰννὸς, ὁ πῶλος ὁ ἐξ ἵππου πα
τρὸς ἢ μητρὸς ὀμίονου. ἄλλοι δὲ ὄνου. Ἀριστοτέλης δέ
φησιν ἰννὸν, ἡμίονον ἄρσενα, τουτέστιν ὀρέα τὸν ἐπὶ θη
λείας ἀναβαίνοντα, ἰννὸν δὲ ἐξ ἵππου νοσήσαντα.
ἄλλοι δὲ ἡμιόνιον ἢ ἱππάριον ἀναυξῆ, Ἀριστοφάνης δὲ
τοὺς ἰννοὺς γίνεσθαι ἐξ ἵππου, πρόγονου δὲ μητρός.
Ἰννολεοῦς, νεβρὸς ἐνικῶς. ¶ Ἴννοις, παῖδας.
Ἰνοῦνται, ζῶσιν. ¶ Ἰνπροαγόρας, ἐναντίος.
Ἰντῶν, ἐν τόπῳ. ¶ Ἰνύεται, κλαίει, ὀδύρεται.

Ἱ κενάς, ὀρχήσεις. ❡ Ἱκεσβολίας, ματαιολογίας.
Ἱ κέσθαι, παραγενέσθαι, ἱκετεῦσαι. ❡ Ἱκεσίας, πρεσβείας, ἱκετηρίας, παρακλήσεις, δεήσεις.
Ἱ κέσιος, ἱκέτης, πρόσφυγος, ὡς ἱερὸν καταφεύγων δοῦλος. ❡ Ἱκέτευσιν, μετῳκίσθη, ἱκέτης ἐγένετο.
Ἱ κέτην. πρόσφυγον, ἀξιοῦντα, δεόμενον.
Ἱ κέτης, παῖς δοῦλος παράσιτος. ❡ Ἱκετηρία, παράκλησις. ❡ Ἱκετήσιος, ὁ ἐπὶ τῶν ἱκετῶν Ζεύς, ἢ ὁ τοὺς οἰκέτας ἐλεῶν. ❡ Ἵκετο, παρεγένετο, ὕπαρ.
Ἱ κετορεύσομεν, ἱκετεύσομεν. ❡ Ἱνετώσαια, καθαρτήρια λυτήρια ἱκέσια. ❡ Ἵκηαι, παραγένη.
Ἱ κίαδε, αἱ περὶ ἴκου τῇ νήσου. ❡ Ἱκιὸν, πρόθυρον.
Ἱ κμάδα, σταγόνα ὑγρασίαν. ❡ Ἱκμάζει, κατασκευάζει, κατασκελετεύει. ❡ Ἱκμάζειν, κατασκελετεύειν. ❡ Ἱκμαζομένην, ὑγραινομένην μαλασσομένην. ❡ Ἱκμαίνει ὑγραίνει, μαλάσσει.
Ἱ κμαλέον, χλωρὸν, ὑγρόν. στερεόν. ❡ Ἱκμᾶν, λικμᾶν σῖτον καθαίρειν. ❡ Ἴκμαρ, νοτίς.
Ἱ κμάς, νοτίς ὑγρασία, ὑγρότης. ὑγρά. σταγών.
Ἱ κμασια, ὁ ἔνδροσος ἀὴρ ὑγρασία.
Ἱ κμάσαι, ἐφορμῆσαι. ❡ Ἵκμενον, εἰ μὲν δασέως, τὸν ἱκτικὸν λέγει. οἷον προβιβαστικὸν τὸν ἱκνεῖσθαι ποιοῦντα οὗ δεῖ προελθεῖν. εἰ δὲ ψιλῶς τὸν ἰκματώδη καὶ ἔνικμον, οἷον ἔνυγρον. ❡ Ἴκμη, φυτόν τι γενόμενον περὶ τὸν ὀρχόμενον. ❡ Ἱκμῶνι, ἑσπέραν. ἑσπέραν.
Ἱ κνά. ξόανα. ❡ Ἱκνεῖται, ἔρχεται, νοεῖ, καθήκει. δεῖται, ἱκετεύει. ❡ Ἱκνίαν, ξανθόν. διακονίαν. ❡ Ἱκιεῖος, ξοανεύς. ῥῦδοι.
Ἱ κνοτέροις, ἐσταλμένοις. ❡ Ἱκνοῦμαι, ἱκετεύω ἔρχομαι παρακαλῶ. ❡ Ἱκνουμένως, προσηκόντως.
Ἱ κνοῦμαι, ἱκετεύω. ❡ Ἵκνυον, κόνιον, σμῆμα.
Ἵ κοιν, φθάσοι παραγένοιν. ❡ Ἱκόμαν, παρεγενόμην. ❡ Ἱκόμενον, ἱκετεύοντα παραγενόμενον.
Ἵ κοντες, ὑπακούοντες, παραγινόμενοι. ❡ Ἵκονν, ἱκέτευον. παρεγίνοντο. ❡ Ἱκόσιν, εὐπρεπῶς.
Ἱ κὸς ἢ εἰκός. τάχα ἴσως. ❡ Ἰκρία, ὁ καθέδρα τοῦ κυβερνήτου. οἱ δὲ τὰ πλάγια καὶ τὰ μακρὰ σανιδώματα τῆς νεώς, ἢ τὰ ἐπὶ τοῖς ξύλοις κατασκευαζόμενα θεωρεῖα. καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα τὰ ὑπὸ τῆς πρύμνης καὶ πρώρας. καὶ τὰ καταστρώματα αὐτῆς. καὶ τὰ ξύλινα οὕτως ἐλέγοντο ἀθήνησιν, ἐφ' ὧν ἔθεον πρὸ τοῦ τὸ ἐν διονύσου θέατρον γενέσθαι. ❡ Ἰκρίον, σύνθεμα ὁ ξύλον ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι ξέονται. ❡ Ἱκτῆ, ἤγει ἴλαθι.
Ἱ κτάνοντο, ἔθανον. ❡ Ἴκταρ, ἐγγὺς ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι πρόσφατον. ἄρτι ταχέως πυκνῶς διαπαντός. καὶ παροιμία, οὐδ' ἴκταρ βάλλει.
Ἱ κτέρα. ἐθνικῶς ἰχθύς. ❡ Ἱκτέα, ἀκόντιον.
Ἵ κτερος, πόνος ὠχροειδὴς ἀπὸ θυμοῦ ἐπεγειρόμενος.
Ἱ κτευκρατεῖς, λάκωνες. ❡ Ἱκτῆρες, ἱκέται, θαλλοί. ❡ Ἵκτης, ἱκέτης. πτωχός. ἐπαίτης. οἱ δὲ ἰκτήρ. ❡ Ἰκτῖς, ἰκτῖνος, ἄγγαροι. ❡ Ἱκτερεύσομεν, ἱκετεύσομεν. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσι.
Ἵ κωμαι. ἱκετεύω παραγίνομαι, ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι, καὶ ἱκετεύσω, μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰὼν, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει.

Λάσματα, ἱμάτια. ❡ Ἰλαδὸν, ἀθρόως. κατ' ἀξίαν καὶ τὰ σύστημα ἐπορεύοντο.
❡ Ἱλάειρα, σελήνη. ❡ Ἵλαος, ἱλαρός.
Ἱ λάντες, ἐξευμενιζόμενοι, ἐξιλευόμενοι. λιτοῖς.
Ἵ λαον, ἵλεων εὐμενῆ. ❡ Ἱλάονται. ἱλάσκονται.
Ἱ λάως, ἱλέως, ἱλαρῶς, εὐμενῶς. ❡ Ἱλαόπι, ἱλαρῷ. ἱλέῳ. ❡ Ἱλαπίνας, θυσίας, ἑορτάς. ❡ Ἰλάρ, ἀσφάλεια. κώλυμα. φυλακή. ❡ Ἱλαρὸς, εὐχαρὴς τῇ ὄψει. ❡ Ἱλαρῶς. εὐθύμως, φαιδρῶς.
Ἱ λάσκεσθαι, ἐξιλεοῦσθαι. ❡ Ἱλασμός. εὐμένεια, συγχώρησις. διαλλαγή. καταλλαγή. πραότης.
Ἱ λαστέαι, ἐξιλεῶσαι. ❡ Ἱλαστήριον, καθάρσιον θυσιαστήριον. ❡ Ἰλάων, ἥρως τοσαῦτα ὀνομαζόμενος. ἐφ' οὗ ἀριστοφάνης ἐν τριφάλητι ἰλάονας ἔφη τοὺς φάλητας μεταφέρων ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει. ὥστε ἔλεγε τιτυοὺς ἤ τινας τοιούτους. ἄλλοι δὲ θεὸν πριάπον φασίν. ❡ Ἰλέονν. ἐσεφόρουν. ❡ Ἵλεον, ἵλαον, ἵλεον τειχῶν τὸν ἱλαρόν. ❡ Ἰλεσμός, ἀθροισμός. ❡ Ἴλεξ, ὁ πρῖνος, ὡς ῥωμαῖοι καὶ μακεδόνες. ❡ Ἵλεως, εὐμενής. ἱλαρός. ❡ Ἵλεοι, εὐμενεῖς καὶ σταφυλῆς εἶδος. ❡ Ἴλεος, θηρίου φωλεός. τίθεται ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀλωπέκων. ἢ ὁ τῶν ἐντέρων σπαραγμός. ❡ Ἱλικεινεῖς, καθαροί.
Ἱ λέωσιν. ἴσχωσιν. ❡ Ἱλήιον, τὸ ἰλικκὸν ἀπὸ ἴλου, τὸ ἐπὶ ἰλίου πεδίον. ❡ Ἵληθι, χαῖρε ἵλεως ἴσθι.
Ἱ λήκοις, ἵλεως εἴης. ❡ Ἱλήκοι, ἐν εὐμενείᾳ ἔστω.
Ἵ λιλον, ἀθρόον, ἀθρόως. ❡ Ἵλη, ὄχλου συνανασροφὴ ἐν τάξει ἱππικῇ. ❡ Ἰλιαδῶρα γυναικεῖα.
Ἱ λιάδης, ὁ ἰλέως παῖς. ❡ Ἰλιάς, τὸ ὁμήρου ποίημα καὶ ὄρνις ἡ κίχλη ἀειστοτέλους. ❡ Ἰλίγγη, συστροφή. καὶ τὰ ὅμοια. ❡ Ἰλιγγιᾶν, τὸ ἐσκοτῶσθαι καὶ δοκεῖν περιφέρεσθαι. κύκλῳ συστρέφεσθαι.
Ἱ λιγγιᾶν, συστροφοῦσθαι, σκοτοῦσθαι.
Ἵ λιγγος, καὶ ἴλιξ, ὁ τῆς κεφαλῆς σκοτισμός. ὁ γὰρ τῶν ἐντέρων θόρυβος, ἴλεος λέγεται ὡς πάρωμος, λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὴν τῶν πραγμάτων ταραχήν.
Ἱ λιγγίφθογγοι, ὀξύφωνοι. ❡ Ἰλίεια, ἑορτὴ ἐν ἀθήναις. ἐν ἰλίῳ ἀθηνᾶς ἰλιάδος καὶ πομπὴ καὶ ἀγών.
Ἱ λικεινής, ἄμικτον. ❡ Ἵλιξ, συστροφὴ ὑδάτων.
Ἱ λίοθι, περὶ τῆς ἰλίου πόλεως. ❡ Ἴλιοι, θηρία τὰ φρυγάνων, ἢ σκώληκες ἐν τοῖς ἀμπέλοις γεννῶνται εἰς ἄλλεα, ἀντίγονος δὲ ὁ καρύστιος ἐν τῷ περὶ ζώων τὸν καλούμενον μωέλεον. ❡ Ἴλιον εἴσω, εἰς ἴλιον εἴσω ἴλιον, τὸ τῆς γυναικὸς ἐφόδιον δηλοῖ. καὶ ἰλόσμενον γυναικεῖον παρὰ κώοις. ❡ Ἴλιος, μύστης. ἰλικεινῶς ψιλῶς. ❡ Ἰλισκόμενος, ἐγκαλυψάμενος.
Ἱ λίσαι, καρχῆσαι. ❡ Ἰλισσόντων, συνελθόντων. ❡ Ἰλιτενές, κισσὸς ἄκαρπος.
Ἱ λούμενοι, διωκόμενοι. ❡ Ἶλκα, γλοιὸς ῥύπος.
Ἱ λλάδας, τινάς, ἀγκάλας, καὶ τὰς συστροφὰς εὐειπεῖς φρίξω, καὶ στενοκλεῖς ἀκροσίφ.
Ἱ λλάδας, σειρὰς διὰ ἱμάντων ἢ σχοίνων παρὰ τὴν εἴλη

τα. ❡ Ἱερουργοῦντα, προσφέροντα θυσίαν.
Ἱεροφάντης, μυσταγωγὸς ἱερεὺς ὁ τὰ μυστήρια δεικνύων
Ἱερομνήματα, ὀχυρώματα. ❡ Ἱερόβατον, κόνιν λάκωνες, ὅν τινες μᾶλλον σκόλλυν. ❡ Ἱερώματα, θυσίαι, θεῖαι, θαυμαστά. ❡ Ἱερωμένη, ἱερατεύουσα.
Ἱερῶν, θείων, ἀττικῶς ἐπὶ τῶν μελλόντων βουλὴ λέγεται καὶ ἐκκλησία. ❡ Ἱερῶν δάνος, ἀπὸ τῶν θυσιῶν μερίς. ❡ Ἱερῶσθαι. θύειν καθαροὺς ὄντας.
Ἱερώσυνα, τὰ τῷ ἱερεῖ διδόμενα, ἱερεῖα.
Ἵεσαν, ἐπορεύθησαν. ❡ Ἵεσα, βαδίζουσα.
Ἵεσθαι, προθυμεῖσθαι χωρεῖν. ❡ Ἱέσθην, ἐπεθύμουν.
Ἵεται, βαδίζει, προθυμεῖται, πορεύεται, θέλει, ἐπείγεται ὁρμᾶται. ❡ Ἰέτας, πατέρας. κριτὰς, ἢ τοὺς ἀγγίοις ζάγγις:

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ἱζάνει, ἐπικάθηται. ❡ Ἵζανεν, ἐπέπιπτον ἐκάθιζον. ❡ Ἵζει, καθίζει. ❡ Ἷζεν, ἐκάθιζεν. ❡ Ἰζέλα, ἀγαθὴ τύχη μακεδόνες.
Ἰζέλης, ὁ θαλάττιος σκορπίος. ❡ Ἵζεο, ἐκαθέζου. ❡ Ἰζίνες, οἰωνοὶ ὄρνιθες, πρόχοοι. λέβητες, τρίποδες. ❡ Ἰζήσαντα, καθίσαντα.
Ἰζοῦνα, βοόσκησις. ❡ Ἵζεο, κάθισον. ❡ Ἰζώημεν, ἰῶμεν καὶ ὑπομείνωμεν. ❡ Ἰζώς, σχῆμα ὀρχήσεως
Ἰή, μία μόνη. ❡ Ἰή, φωνή, βοή. ❡ Ἰηγορεῖν, ἐγρηγορέναι λάκωνες. ❡ Ἰηδόνες, εὐφροσύναι, ἐπιθυμίαι, χαραί. ❡ Ἰηθυνέουσα, ἐκπεπληρωμένη καὶ ἀπορροῦσα. ❡ Ἰήικος, ἔφηβος, ἄγαμος.
Ἰήιος, ὁσίως μὲν ὁ ἀπόλλων ἀπὸ τοῦ ἀφέσεως καὶ τῆς ῥεξείας, ψιλῶς ἀπὸ τῆς ἰάσεως, ἰατρὸς γὰρ ὁ θεός, ἀλλὰ τὸ θρῆνον σημαίνει ὡς σοφοκλῆς βωίλαφ καὶ ἰηίων ἐρυπίδης ὡς αἴλινον ἰάλεμος ❡ Ἰήιοις, καμάτοις τοῖς κατὰ τὸν τόκον ἐν ᾧ ἰῇσι φωνὰς διὰ τοὺς πόνους καὶ τὰς ὠδῖνας αὐτίκρουσαι. τινὲς δὲ τοὺς θρηνητικοὺς τινὰς ἀπὸ τοῦ ἰαλέμου, σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ.
Ἴηλα, ἀκρόδρυα. ❡ Ἴηλεν, ἐπέβαλεν, περιέβαλεν. ἔδησεν, ἔγραψεν, ἔπεμψεν. ❡ Ἰηλεμίστριας, θρηνητρίας. ❡ Ἰηλεινὸς, πορφυροῦν μέλαν.
Ἰῆς, μιᾶς. ❡ Ἰήλλω, ἐπιβάλλω. ❡ Ἰηνῆ, διαχέθη εὐφράνθη. ❡ Ἰότητι, βουλήσει. ❡ Ἴησιν, ἔπεισι.
Ἰητήρ, ἰατρός. ❡ Ἰητῆρος, ἰατροῦ. ❡ Ἰήτης, τοξότης ἰοβόλος. ❡ Ἰήτωρ, ἰατρός.
Ἰητρείη, ἰατρική.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Ἴθα, ἡ θήλεια τῶν ὑδάτων φύσις καὶ ὀρθὴ μακρὰ στενὴ δίκαια. ❡ Ἰθαγενής, αὐτόχθων, γνήσιος. ❡ Ἰθαγενέσι, γνησίοις τέκνοις καὶ καθαροῖς οὐκ ἐκ παλλακίδος. ❡ Ἰθαίνειν, εὐφραίνειν.
Ἰθακὸς, καὶ νήειρος καὶ πολέκτωρ υἱοὶ πτερελάου.
Ἴθανα, χοινία. ❡ Ἴθαρ, εὐθέως, ταχέως.
Ἰθαρῶς, ταχέως, ἱλαρῶς, καλῶς, καθαρῶς, κούφως, λαρκείως, ταχείως. ❡ Ἰθὰξ, ὁ τῶν τιτήνων κῆρυξ προμηθεὺς, τινὲς ἰθὰξ. ❡ Ἰθεῖα, ὀρθή.
Ἰθείη, ἅμαξα θεσσαλοί. ❡ Ἰθέως, ὀρθῶς.
Ἰθείην, εὐθεῖαν θαυμαστήν. ❡ Ἴθη, εὐφροσύνη.

Ἴθι, πορεύου. ἧκε. ἔρχου. ❡ Ἰθίτας, ὁ βλεννὸς καὶ μωρός. ❡ Ἰθμαίνειν, ἀσθμαίνειν. ❡ Ἴθματα, ὁρμὰς, βήματα, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἰέναι καὶ ἴχνη.
Ἰθμία, ἡ τῶν μελισσῶν ἐρυθρὰ κόπρος. ❡ Ἰθμὴν, περιστόμιον, περιζαχείλιον, ἢ στεφανίς. ❡ Ἰθαίνεσθαι, θερμαίνεσθαι. ❡ Ἴθρις, σπάδων, ἡμίας, εὐνοῦχος.
Ἰθὺ, εὐθέως. ❡ Ἰθὺς, ἐπ' εὐθείας καὶ εἰς ὀρθὸν μεθ' ὁρμῆς. ❡ Ἰθυγενὲς, εἰς εὐθύτητα τεταμένον.
Ἰθύει, βούλεται. ἐφορμᾷ. φέρεται.
Ἰθυκτέανον, τὸ ἰθὺ πεφυκὸς καὶ ὀρθὸν δένδρον,
Ἴθυμβος, γελοιαστὴς καὶ τὸ σκῶμμα ἀπὸ τῶν ἰθύμβων, ἅ τινα ποιήματα ἦν ἐπὶ χλεύῃ καὶ γέλωτι συγκείμενα, καὶ ᾠδὴ μακρὰ καὶ ὑπόκενος.
Ἰθὺν, ὀρθὸν, φρόνησιν, τρόπον, ὁρμὴν, βούλησιν, διάνοιαν.
Ἰθύνει, ἀπορθοῖ, ἐξισοῖ, διοικεῖ. εὐθύνει, κυβερνᾷ.
Ἰθυνομένων, κατ' εὐθὺ προϊεμένων καταστοχαζομένων. ❡ Ἰθυπτεῖν, ἐπ' εὐθείας ὁρμῆσαι.
Ἰθύντατα, ὀρθότατα, δικαιότατα. ❡ Ἰθυντὴρ, χαλινός. πηδάλιον. ὁδηγὸς, ὁρμηστής. καὶ εἴ τι ἰθύνει κανονίζον καὶ ἰσότητα παρέχον. ❡ Ἰθυντήτην, ἐπ' εὐθείας ἐγένοντο. ❡ Ἰθυπτίωνα, τὴν ἐπ' εὐθείας πετομένην καὶ κατ' ἀντικρὺ καὶ ὀρθόβουλην κατ' εὐθὺ φερομένην. ❡ Ἰθυντήριον, ὃ φέρουσιν οἱ μάντεις σκῆπτρον ἀπὸ δάφνης. ❡ Ἰθὺρ, τὸ ὄσιον τοῦ ἄξονος τὸ τριβόμενον. ❡ Ἰθὺς, εὐθὺ αὐθι.
Ἰθὺς, εὐθὺς, ὀρθός. ❡ Ἴθυνεν, εἰς ὀρθὸν ὥρμησεν.
Ἰθὺς, τετραμμένος ἐπ' εὐθείας ὁρμῶν. ❡ Ἰθυτενής, ἐπ' εὐθεῖαν τετραμμένον. ❡ Ἰθύφαλλοι, οἱ ἐπέορκοι καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φαλλῷ γυναικεῖαν ἔχοντες στολήν. λέγεται δὲ, ὅταν μὲν τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον, ὅτε δὲ τὸ ποίημα τὸ ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ᾀδόμενον. ❡ Ἰκύω, ἐπιβάλλομαι.
Ἰθών. πυγὴ λαμυρός. καὶ πρωκτός. ἄλλοι δὲ ἄλλαντα. ❡ Ἰθώμη, ἡ πόλις θεσσαλίας.
Ἰκάζει, στοχάζει, ἀπολαμβάνει. ❡ Ἵκανε, παρεγένετο. ❡ Ἱκάνει, καταλαμβάνει.
Ἱκανέμεν, ἱκετεύειν. ❡ Ἵκανεν, κατελάμβανεν ἤρχετο, παρεγένετο, ἀφίκετο. ❡ Ἱκάνετον, ἀφίκεσθε.
Ἱκάνη, λάβῃ, παραγένηται. ❡ Ἱκανὴν ἀρκοῦσαν πολλήν. ❡ Ἱκάνομαι, ἱκετεύω ἀφικνοῦμαι.
Ἱκανὸν, διαρκὲς, δόκιμον. ❡ Ἵκανον, παρεγένοντο.
Ἱκανότης, δύναμις ἰσχύς. ❡ Ἱκανόων, ἢ ἰχανόων ἐπιθυμῶν. ❡ Ἵκαντι, ἥκουσιν. ❡ Ἴκατι, ἢ εἴκατι εἴκοσιν. ❡ Ἱκάνω, καταλαμβάνω, ἱκετεύω.
Ἱκανῶς, δυνατῶς, ἀρκετῶς. ❡ Ἴκαρ, ἐγγὺς καὶ παρ' ὀλίγον τοῦ ἐφικνεῖσθαι. ❡ Ἰκάριος, δῆμος ἀθήνησι φυλῆς αἰγηΐδος. ❡ Ἰκάριον, ὄνομα πελάγους. ❡ Ἴκαρος, υἱὸς δαιδάλου, οὗτος φησὶ τεχνάσας τὴν τεκτονικὴν, ἐποίησε δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ πτερὰ ξύλινα καὶ ἐκόλλησεν αὐτὰ κηρῷ καὶ ἐπετάσθη κατὰ τὸν ἡλίου, καὶ ἐθέρμανεν ὁ ἥλιος τὸν κηρὸν, καὶ ἔλυσεν αὐτὸν, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ πέλαγος καὶ ἐπνίγη. ὅθεν ἐκλήθη ὁ τόπος, ἰκάριον πέλαγος. ❡ Ἰκασθεὶς, ἢ εἰκασθεὶς, ὁμοιωθείς. ❡ Ἴκατο, ἐλάσσω.
Ἴκει, ἥκει. ❡ Ἴκειν, ἐληλυθέναι.
Ἴκελη, ὁμοία. ❡ Ἴκελον, ὅμοιον.

θαι, συμβαίνει. ¶ Ἰδέρως ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν.
Ἰδέσθαι, ὀρχεῖσθαι. ἰδεῖν. ¶ Ἴδησκεν, ἑώρακεν.
Ἰδοὺ. καὶ σοί. ¶ Ἰδέω, γνώσομαι. ¶ Ἰδέων, φαινόμενος, εἶδος ἀέρος. ¶ Ἴδη, θέασις, ὄρος ἢ ὕλη, παρὰ δὲ ῥοδίοις, τὸ ξηρόκοπον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ψιλὸν τόπον καὶ μορφόν. ἴωνες δὲ, δρυμῶν ὄρος.
Ἴδμα, ὅραμα. ¶ Ἴδμων, ἔμπειρος, γνωστικός.
Ἰδουμαία, τόπος, φασὶν δὲ, ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου. τουτέστιν ἐπὶ τὴν ἐκλείπουσαν οἰκουμένην ποιήσομαι τὴν πορείαν.
Ἰδραῖος, καλὸς ὡραῖος. ¶ Ἰ*δῦιν, ἴδις Βοιωτοί, καὶ ἡ ἰδιολάλος διὰ τὸ ἀφθόγγου. ¶ Ἰδυχθὼς, ἢ ξίδυχθὼς, ἡ πετρώδης ἀσθενής. ¶ Ἴδια, τὰ ἰδιωτικά, ἰδίων, ἰδιωτικῶν. ¶ Ἰδιάζεται, νοσφίζεται μόνος προσφωνεῖ. ¶ Ἰδιάζειν, καθ' ἰδίαν ὁμιλεῖν.
Ἰδιότατος, ἰδίως ὑποθετικῶς. ¶ Ἰδιάσαι, κατ' ἰδίαν ὁμιλῆσαι. ¶ Ἴδι' ἄττα, ἴδια τινά.
Ἰδίᾳ, ἰδίως, ἀγγινιᾶ. ἀδικεῖν. ¶ Ἰδίειν, ἱδροῦν.
Ἰδικῶς, καὶ κατὰ μόνας. ¶ Ἰδιόκοινον, ἰδιόρρυθμον.
Ἰδιόξενοι, οἱ κατ' ἰδίαν ξένοι τινῶν, ὃ πάλαι. ἢ ἀπὸ πατέρων ὄντες ξένοι. ¶ Ἴδιον, οἰκεῖον.
Ἰδιόξενος. ἴδιος φίλος. ¶ Ἰδιοπραγεῖ, τὰ ἴδια πράσσει ἡσυχάζει. ¶ Ἰδιόρρυθμον, ἰδιότακτον.
Ἰδιοσυστάτως, καθ' ὑπόστασιν ἰδίαν. ¶ Ἰδιωτείας, ἀγροικίας, ἀμαθίας. ¶ Ἰδίσαι, ἱδρῶσαι.
Ἰδίως, ἰδικῶς. ¶ Ἰδιώτας, πολίτας, ὁπλίτας ἀπείροις. ¶ Ἰδίοις, ἀφροντιστάριος. ¶ Ἴδμος. ἰδιώτης αὐτὸ πολυειδῶς. ¶ Ἴδμαι, γινώσκω, οἶδα.
Ἴδμων, οἰδήμων. ¶ Ἴδμεναι, εἰδέναι. ¶ Ἰδμὸν, φρόνησιν. ¶ Ἴδμων, κάμπτων. ¶ Ἴδμων, ἐπιστήμων ἴστωρ. ¶ Ἰδνώθη, ἐτανύσθη, ἐκάμφθη.
Ἰδνωθείς, καμφθείς, τανυσθείς. ¶ Ἰδίαν, βλέψον. ¶ Ἰδισδοπῖ, ἢ κοδισδοπᾶ, παράσεισε.
Ἰδμαλιάδαι, οἱ τὰς ὄψεις κοσμούμενοι.
Ἴδμην, ἐλασάμην. ¶ Ἴδονται, φαίνονται.
Ἰδὸς, ὁλὸς σῶμα. ¶ Ἰδρείη. ἐμπειρία.
Ἰδρείη, σοφία. ¶ Ἴδρις, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Ἴδριες, ἔμπειροι. ¶ Ἴδρις, ἔμπειρος. ¶ Ἵδρυε, κάθιζε, ἔδραζε. ¶ Ἱδρύεσθαι, ἐπὶ τῇ ἱδρύσει στῆσαι χῶραν. ¶ Ἱδρύεται, καθίζεται. ἐδράζεται, ἀνακαλεῖται. ¶ Ἱδρύματα, καθίσματα.
Ἱδρυμένοις, τεθεμελιωμένοις. ¶ Ἱδρυμένα, ἀνατεθέντα. ἢ ἠσφαλισμένα, τεθεμελιωμένα, κατεσκευασμένα. ¶ Ἱδρῶ, ἱδρῶτα καὶ τὰ ἀπὸ κόπου ἱδρῶ ἀποψύχοντα. ¶ Ἱδρώων, νοητῶν. ¶ Ἴδυιαι μάρτυρες, οἱ τὰς φονικὰς δίκας κρίνοντες, οἱ δὲ συνίστορας. ¶ Ἰδυίῃσιν, ἐπιστημονικῶς. ¶ Ἰδυβολεῖ, προφαίνεται. ¶ Ἰδύλωμα, μάθημα.
Ἰδυλιτείχες. ¶ Ἰδυαγὸς, μάντις.
Ἰδύοις, μάρτυρας, συνίστορας.
Ἰδὼν, θεασάμενος, ἀποβλεψάμενος.
Ἴδωμαι, θεάσωμαι. ¶ Ἰδωνὸν, ὅμοιον.
Ἴδωνται, φαίνωνται.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ἰ Ε. βάδιζε, πορεύου. ¶ Ἴει, ἀφίει, ἀπέπεμπεν. ¶ Ἰείη, πορεύεται διὰ ψιλῆς.
Ἰείας, τὰς κυρίας, οἰκογενεῖς. ἢ ὁ ἀπέπεμπεν.
Ἰεῖς, βάλλων ἢ πέμπων. ¶ Ἰεῖσαι, ἀποβάλλουσαι.
Ἱέζειν, ἐκαθίζον. ¶ Ἴελος, ὁ τῶν ἐντέρων ταραγμός. ¶ Ἵεμαι, προθυμοῦμαι. βούλομαι. ὁρμῶ, τὰ ἄστα καὶ ἱεμένη. ¶ Ἱεμένοιο, καὶ τὸ προθυμουμένη, ὁρμωμένη, καθημένη. ¶ Ἱεν ἤεισι ὑπάρχοιεν ἦσαν. ¶ Ἱέναι, πορεύεσθαι. ¶ Ἱέντα, πέμποντα. ¶ Ἱεννὰ. πεφυκά. Ἴενται, ὁρμῶσιν. ¶ Ἰαίνεσθαι, εὐφραίνεσθαι. ¶ Ἱέντας, ἀφιέντας, ῥάζοντας, ἀκοντίζοντας, ἢ πλαζομένους.
Ἱερὰ, θυσία, κειμήλια ἢ συκῆ ἐν τῇ εἰς ἐλευσῖν' ἀγούσῃ ὁδῷ. ¶ Ἱεράγγελοι. θεωροὶ ἀγγέλλοντες τὰς πανηγύρεις. ¶ Ἱεράθυτα, ἅγια ἐπιθύματα μνεῖα καὶ ὅμοια θυσίαις θύματα. ¶ Ἱεραὶ, ἄρχουσαι.
Ἱεράμοιβοι προφῆται θεῶν. ¶ Ἱερὰ νόσος ἐπιληψία. ¶ Ἱερασιδός. ποιητής. ¶ Ἱερὰ πληθύνος ὁ δημήτηρ. ¶ Ἱέρας, σημεῖον. ¶ Ἱεράς, ἁγίας.
Ἱερᾶσθαι, ἱερουργεῖν καὶ τὸ ἱερωσύνην ἔχειν.
Ἱεροσκοπεῖ, ἱερᾶται. ¶ Ἱερεῖα, θύματα, ἱερεῖα, ἅγια ἃ οὐ θέμις ἱερᾶσθαι πρὸς ἄνδρα πλησίον.
Ἱερείαν, θυσίαν θῦμα. ¶ Ἱερεῖον, πᾶν τὸ θυόμενον θεῷ. ¶ Ἱερεῖ τιν, καθαρμοῦ δεομένην, ἱκέτην, αἰσχύλος ἰξίωνι. ¶ Ἱερενά, ἁπαλά. ¶ Ἱερεύει, σφάζει. ¶ Ἱερεὺς, ὁ διὰ θυσιῶν μαντευόμενος.
Ἱερεῦσαι, θυσιάσαι. ¶ Ἱερεὺς διονύσου, εὔπολις αὐξὶν, ἰσασόνικον σκώπτων ὡς ἐρυθρὸν τὴν ὄψιν.
Ἱέρευσεν, ἔθυσεν, ἐθυσίασεν. ¶ Ἱερῶσαι, ἀφιερῶσαι θεῷ. ¶ Ἱερὴ μενέαλη ἀκτή. ¶ Ἱερία, ἱερέα.
Ἱερὴ ἴς τηλεμάχοιο, ὁ τηλέμαχος, εἴρηται δὲ περιφραστικῶς. ¶ Ἱερὴν, ἱερὰν μεγάλην. ¶ Ἱερῆον, κώδιον. ¶ Ἱερῆες, ἱερεῖς. ¶ Ἱεροῖς, θείοις. ¶ Ἱεροκόμας, ὁ τῶν ἱερῶν ἐπιμελούμενος. ¶ Ἱεροῖο δόμοιο, ναοῦ μεγάλου οἴκου. ¶ Ἱερομηνία, ἑορτάσιμος ἡμέρα. ¶ Ἱερὰ, ἑορτὴ κατὰ μῆνα. ¶ Ἱερόλας, ἰσχυρὰς σοφοκλῆς αἰχμαλώτοις, ὡς ἐπὶ τῶν γέροντας, γεροιδάν ἢ γεροῦντα λέγει. ¶ Ἱερομνήματα, ὀχυρώματα. ¶ Ἱερομνήμονες, οἱ πεμπόμενοι εἰς πυλαίαν ἱερογραμματεῖς. ¶ Ἱερομύστοις, ἱερὰ μανθανομένοις. ¶ Ἱερὸν, ἔνυγρον, ἀγαθὸν, μέγα ὅπου. καὶ ναός. ¶ Ἱερὸν ἡ συμβουλὴ, παροιμία ἐπὶ τοῦ ὅτι δεῖ καθαρῶς συμβουλεύειν.
Ἱερὸς ἰχθῦς, τὸν μέγαν καὶ ἄνθον λέγει, ἱερὸν δὲ τὸ μέγα. ¶ Ἱερὸν ὀστοῦν, τὸ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν μετὰ τοῦ σπονδύλου κείμενον. ¶ Ἱερὸν μένος ἀλκινόοιο, ὁ ἀλκίνοος. ¶ Ἱεροποιοὶ ἐπιμήνιοι. ¶ Ἱερὸν πόλεμον, ὃν ἐπολέμησαν λακεδαιμόνιοι πρὸς φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν δελφοῖς ἱεροῦ. ἐβοήθησαν δὲ φωκεῦσιν ἀθηναῖοι καὶ παρέδωκαν τὸ ἱερόν. ¶ Ἱεροπρεπῶς, θεοπρεπῶς. ¶ Ἴεσαι, γεγονυῖα ἐν πόλει καθ' ὑπόκεισιν.
Ἱερὸς, σεμνὸς ἥμερος ἀγαθός.
Ἱερὸς ἀκτὴ. ἄλφιτα. ¶ Ἱερὸς γάμος, ἑορτὴ διὸς καὶ ἥρας. ¶ Ἱερὸς λόχος. ἐν τοῖς τακτικοῖς ὁ πρώτη ἀπολοχία. ¶ Ἱερόσυλος, τὰ ἱερὰ κλέπτων.
Ἱεροσυλημάτων, τῶν κλοπῶν τοῦ ἱεροῦ. ¶ Ἱερώτερος, θειότερος, ἅγιος. ¶ Ἱερουργεῖ, θύει ἱερὰ ἐργάζε-

Ἴαμβοι, θάμνοι, κοῖται, νόμοι. ¶ Ἴαννα, τὰ βαλλό
μενα ἀπὸ τῆς ἰαύου. ¶ Ἰάνθη, ἐχάρη, διεχύθη, εὐ
φράνθη. ¶ Ἰάνθην, ἰάνθης, τὰ αὐτά. ¶ Ἴανθον,
ἄνθος καὶ χρώματι πορφυροειδές. ¶ Ἴαννα, ἐν μὲν
αἰχμαλωτίσι σοφοκλέους ἀπέδοσαν ἑλληνικὴ ἐπεὶ
ἴαννας τοὺς ἕλληνας λέγουσιν, ἐν δὲ τριπτολέμῳ τὸ
γυναικὸς ὡς καὶ ἐν ποιμέσι. τινὲς δὲ τὴν ἑλένην. ἐπει
κῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς ἕλληνας ἴωνας λέγουσιν, ἐν δὲ
τριπτολέμῳ, βάρβαρον ὄνομα τὸ ἴαννα, ὃ ὄνομα γυναικός.
Ἰανοκρήδεμνος, ἴουσ ὅμοιος τὸ ἐπικράνισμα. ¶ Ἰα
νόκροκα, λεπτά. ¶ Ἴανον, ἱμάτιον. ¶ Ἰαξάρ
της, βοτάνη ποταμοῦ. ἔστι δὲ τῆς σκυθίας ἐμπί
πτων εἰς μαιῶτιν λίμνην. ¶ Ἴωνες, ἀθηναῖοι, οἱ
ἴωνες ἀπὸ ἴωνος, καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν. ἔνιοι καὶ τοὺς
θρᾶκας καὶ ἀχαιοὺς, καὶ βοιωτοὺς ἕλληνας.
Ἰάπετος, ὁ διὰ πανοργίαν πρεσβύτερος ἀρχαῖος.
Ἰάπτειν, σπαράσσειν, αἰκίζεσθαι, βοᾶν, βλάπτειν.
Ἰάπτεις, βλάπτεις. ¶ Ἰάπυξ, ἄνεμος ἐλαφρός.
Ἴαρα, αἷμα ἢ μοῖρα. ¶ Ἰάκωβος ἀλφαίου ὁ καὶ
θαδδαῖος. καὶ λεβὶ παρὰ τῷ μάρκῳ. παρὰ δὲ τῷ
ματθαίῳ λεββαῖος. παρὰ δὲ λουκᾷ ἰούδας ἰακώβου.
Ἰασοῦς, ἐπιστρέφων. ¶ Ἰάραξ, ἰχθὺς ποιὸς δυσεκκώ
τερον, διὰ τὸ ἐοικέναι τῷ ἱππείῳ, καὶ λύχνος ὁ πρὸς
τὰ ἱερά. ¶ Ἰάρδανος, ποταμὸς ἐν πελοποννή
σῳ, ἢ ἀρκαδίας ἢ ἠλείας. παραρρέων τὴν πυλίων
χώραν. ¶ Ἰάρειον, περίβαρυ βοῦς.
Ἰαριμόν, χεῖρα καὶ θρόνον κριτῶν. ¶ Ἰαροπό
της, αἱματοπότης. ¶ Ἰαροχείαν, τὴν ὀσφῦν ἰτα
λοί. ¶ Ἰαρόχειος, καθαρὸς, θύσιμος.
Ἰαρπέλαμας, ἀκρόχειρος. ¶ Ἰάρωμα, κοσμάρι
ον. παιδικόν. μηνίσκοι καὶ τὰ τοιαῦτα.
Ἰάσκων, ἀφιλάμβανος. ¶ Ἰάσιμα, δυνατὰ λαβεῖν
ἴασιν. ¶ Ἴασιν, οἴχονται. ¶ Ἴασις, θεραπεία,
γνῶσις. ¶ Ἰάσκειν, ἄγειν. ¶ Ἴασον ἄργος, ὁ πελο
πόννησος ἀπὸ ἰάσου βασιλέως. καὶ ἡ ἀχαΐα.
Ἰάσπις, εἶδος λίθου ὁ ἴασπις. ¶ Ἰαστὴν, θυμοῦ
σθαι δάκνειν. ¶ Ἰαστὶ, ἑλληνιστί. ¶ Ἰασώ, παρὰ
τὸ ἰᾶσθαι. φησὶ δὲ ἀριστοφάνης καὶ ἀμφιαράου θυγα
τέρα εἶναι ἰασώ. ¶ Ἰαρί, θεραπεῖαι.
Ἰατταταὶξ, φεῦ. ¶ Ἰᾶται, θεραπεύει. ¶ Ἴαζα, μι
σθοὶ θεραπείας. ¶ Ἰαζοί, νύμφαι τινὲς καλοῦνται
ἐπὶ τῷ ἰατρείαν θεράποντων. ¶ Ἰαζός, θεράπον
τος ὁ ἔφαπτις, ὁ ἥρως ἀθήνησιν ἀρχαῖος. καὶ ὁ ἀπόλ
λων. ¶ Ἰαύει, κοιμᾶται. ¶ Ἰαυθμοί, ὅπου τὰ
κτήνη ἀλίζεται καὶ κοίτη καὶ ὕπνος. ¶ Ἰαύειν,
ἀναστρέφεσθαι. κοιμᾶσθαι, διατρίβειν, νυκτερεύειν.
Ἴαυον, ἐκοιμῶντο ἢ ἐκοιμώμην. ¶ Ἰαύεσκον, ἀνε
παύοντο, ηὐλίζοντο. ¶ Ἴαυσος, κοίτη ἀπὸ τοῦ ἰαύειν.
Ἰαύων, κοιμώμενος, διάγων, διατρίβων. ¶ Ἰαφθείς,
φθαρείς. ¶ Ἰαφθῆναι, ἀποθανεῖν, πεσεῖν, φθονεῖναι.
Ἰαχεῖ, φωνεῖ, ψοφεῖ, ἠχεῖ. ¶ Ἰάχειον, σεληνιακὸν
σκῆπτρον. ¶ Ἴαχεν, ἤχησεν, ἐβόησεν, ἐκραύγασεν.
Ἰαχεῖσα θρηνοῦσα. ¶ Ἰαχρόν, διδυμόν. ¶ Ἰάψαι
φθεῖραι. ¶ Ἰάψειεν, προβάλοιεν, φθείρειεν.
Ἴαψε, προὔθηκεν. ¶ Ἰαχῆς, φωνῆς, βοῆς, κραυγῆς.
Ἴαψεν, ἔπεμψεν, ἔβαλεν, ἔδωκεν, ἔλειψεν, ἔφθειρεν, ἐνί

κησεν. ¶ Ἰάψεται, νικήσει. βλάψει.
Ἰαωλκός, πόλις θεσσαλίας.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Ἴβα, σιώπα. ¶ Ἰβανᾶ, αὐτλᾶ. ¶ Ἰβανα
τίς, χοινίον ἱμότειον. ¶ Ἰβάνη, κάδος αὐ
τλέσιον. ¶ Ἴβανον, κάδον, σημνίον, χαλ
κίον. ¶ Ἴβηνα, τὸν οἶνον κρῆτες, οἱ δὲ, βόλα.
Ἴβην, σορόν. ¶ Ἰβάρβιον, χαλεπόν, αὐνπόσκον.
Ἴβηνοι, σοροί. εἶναι ὀστράκιναι, κιβωτοί, εὔθυμοι, νο
θροί. ¶ Ἴβηνος, πλησμονή. ¶ Ἴβηρ, χερσαῖόν
τι θηρίον. ἀφ' οὗ καὶ ἴβηρες. ¶ Ἰβίβοος, παιανισ
μός. ¶ Ἰβικτὴρ, ὁ παρὰ κρησίν, ἴβειος. ἐμβατήρι
ον ποιησάμενος ὁ παρὰ ἀυλῶν οὕτω καλεῖται.
Ἴβινος, ἀετός. ¶ Ἰβείκαλοι, χοῖροι. ¶ Ἴβει, τι
νὲς τὸ βοᾶν. οἱ δὲ, τὸ πολύ. ἔστι δὲ λυδιακόν.
Ἰβύκας, τοὺς εὐφημοῦντας. ἴβυς γὰρ ἡ εὐφημία.
Ἰβύει, τύπτει βοᾶ. ¶ Ἰβύκη, εὐφημία. ¶ Ἰβυκ
νῆσαι, ἐπευφημῆσαι. βοῆσαι. ¶ Ἰβυκινήσαντος, ἀπὸ
γὰρ τοῦ ἴβυ πέπηκται ἡ λέξις, ὅ ἐστιν ἰωνικὸν ἐπίρρημα
καὶ δηλοῖ τὸ πολὺ ἢ μέγα. τινὲς δὲ τὸ βοᾶν. οἱ δὲ,
τύπτειν. οἱ δὲ εὐφημεῖν. οἱ δὲ δηλοῦν. ἔστι δὲ ὁ ὅρκος
ἰωνικός. ¶ Ἰβύνηχα. σημνύτης ἢ σορὸς κρεῶν.
Ἶβυξ, ὀρνέου εἶδος, καὶ ἶβις. ¶ Ἴβυς, εὐφημία, σιγμή.
Ἰβῶν, εὐφημῶν, σιάζων. ¶ Ἴγα, σιώπα κυπριοι.
Ἴγια, εἶς. πέδιλοι. ¶ Ἴυγγι τινί. ἐπιθυμίᾳ τινὶ
ἑλκομένη. ¶ Ἴγδην, ἄρσιν. ¶ Ἴγδη, θυσία.
Ἰγδῆλος, ὁ ὑπὸ μέρη γεωργῶν ἢ ἰκμαλέος. ¶ Ἴγερος
ἐγκέφαλος. ¶ Ἰγμαλέον, ὑγρόν, δίυγρον.
Ἰγμή, βοή. ¶ Ἴγνητες, οὕτως ὠνομάζοντο, οἱ μετὰ
τοὺς τελχῖνας ἐποικήσαντες τὴν ῥόδον. ¶ Ἰγνύα,
ψυχή, ἢ τὸ τοῦ γόνατος ὄπισθεν μέρος. ¶ Ἰγνύει, καὶ
ἰγνύην τὸ αὐτό. ἤγουν τὸ ἀντικνήμιον. ¶ Ἴγνωρ,
ἐνοίνωρ. ¶ Ἴγνην, ἄρσιν. ¶ Ἴδειν, τὸ εἰκέναι ἐν
τῷ ἀστραγαλίζειν. ¶ Ἴδε, μάχη. ¶ Ἰδαία, ἡ
ἀνδρίμη ἀπὸ τῆς ἴδης. ¶ Ἰδαῖοι, δάκτυλοι μέν.
ἀπὸ τῆς φρυγίας. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς κρητικῆς ἀπὸ τοῦ ὠνομά
σθαι φασὶν ἴδης. ¶ Ἰδαῖος, ἐπιθετικῶς οὕτως
ἐλέγετο ζεὺς, ἀπὸ ἴδης τοῦ ὄρους ζωτικοῦ. καὶ κύριον
ὄνομα τοῦ τρώων κήρυκος. καὶ τοῦ δάρητος τοῦ ἱερέως
τοῦ ἡφαίστου υἱοῦ. ¶ Ἰδάλιμον, ἀειδές.
Ἰδάλιμον καῦμα, τὸ ἱδρωτοποιόν. ¶ Ἰδάλιμος,
ὄρνις ποιός. ¶ Ἰδάλλεται, φαίνεται.
Ἰδάλτα, ἴδια τινά. ¶ Ἰδάνη, βορβορά. εὐπρεπῆ.
Ἰδανόν, ἀειδές, ἢ τὸ ἡδύτερον, ἢ ἀχίλλειον ῥιζίον.
Ἴδαρ, βρῶμα. ¶ Ἰδάργυος, ὁ ἐκτημίας. οἱ δὲ, βάρ
βαρον, οἱ δὲ μάντεως ὄνομα, οἱ δὲ, πόλιν τῆς καρίας
εἶναι ἰδάργυλον, καὶ ἀπὸ ταύτης τοὺς μάντεις λέγεσθαι.
Ἴδας, εἶδος καὶ πάντα τὰ ὑψηλά.
Ἴδε, ἰδοὺ ἑκάστοτε. ¶ Ἰδέα, ἡ ὁμοιότης μορφῆς εἶδος
καὶ τὸ ἐλάχιστον σῶμα θεωρία. ¶ Ἰδέ, ἀντὶ τοῦ ὅ
πως. καὶ σύνδεσμος ἴσος τῷ καί. ¶ Ἰδέαρος, κα
λὸς ἀνὴρ σκελός. ¶ Ἴδεν, ἐθεώρησεν.
Ἴδεος, πνῖγος. ¶ Ἰδὲ νυνί. αἱ σύνουμφοι.
Ἴδη πῦρ ἀφύη, παροιμία. τέτακται δὲ ἐπὶ τῶν ὀξὺ τέ
λος λαμβανόντων. ἐπειδὴ καὶ τὴν ἀφύην ταχὺ συμβαίνει ἕψεσθαι

σαι. ¶ Θούψαντα, πυρᾶψαντα. ¶ Θυώδεα, εὐώδη, εὔοσμα. θυμιάματος ὀσμὴν ἔχοντα. ¶ Θυώδειν, εὐώδης. ¶ Θύωμα, μύρον ἄρωμα. ¶ Θύων, ἀπὸ δὲ τοῦ θυσιάζων. ¶ Θυωθεὶς, εὐωχηθείς. ¶ Θυώνη, ἡ σεμέλη. ¶ Θυωνίδης, ὁ διόνυσος παρὰ ῥοδίοις τοὺς συκίνους φάλητας. ¶ Θυωρεῖσθαι, θυωθῆσθαι εὐωχεῖσθαι. ¶ Θυωρείτης, τραπεζίτης.

Θυωρόν, τράπεζαν, τὴν τὰ θύη φυλάσσουσαν καὶ τοὺς ἱερέας καὶ μυρεψοὺς οὕτω. ¶ Θωμᾶς, ἄβυσσος ἢ δίδυμος. ¶ Θῶας, ταχείας ζημίας. θῶας δὲ ὑαίνης καὶ λύκου γινομένοις. ¶ Θῶες, ὀρεσφὶν, θηρία μικρὰ ἐν τοῖς ὄρεσι. ¶ Θωὴ, ζημία, βλάβη, ὅθεν ὁ ἀζήμιος ἀθῷος. ¶ Θωθῆναι, φαγεῖν, γεύσασθαι.

Θωκεῖ, κάθηται, ὁμιλεῖ. ¶ Θῶκος, καθέδρα, θρόνος. σύλλογος. ¶ Θῶμα. θαῦμα.

Θωμένοις, θοινωμένοις, εὐωχουμένους.

Θωμεῦσαι, συμμῖξαι, συνταγεῖν. ¶ Θώμιγξ, λεπτὸν σχοινίον. ¶ Θώμιγγες, δεσμοὶ, ὁρμιαί. σχοινία. χορδαί. σπαρτία κανάβινα. ¶ Θῶμις, ὁ ἱμάντος. ¶ Θωμίασει, νύσσει. δεσμεύει.

Θώμιασον, τὸν μισθόν. ¶ Θωμιχθεὶς, μαστιχθείς.

Θωμὸς, σωρὸς στάχυων ἢ κορμός. ¶ Θῶνται, θοινῶνται, εὐωχοῦνται, εὐθυνοῦνται. ¶ Θῶξαι, μεθύσαι. πληρῶσαι, θηριωδῶς βοῆσαι. ¶ Θωὸς, ὄρνις ποιός. ¶ Θῶπες, κόλακες, εἴρωνες. ¶ Θωπικὸς, κολακευτικός. ¶ Θωπεία, κολακεία. ¶ Θώπτει, σκώπτει, θεραπεύει. ¶ Θωρηκτάων, ὁπλιτῶν.

Θώραξ, ὅπλον, πύργος, χιτών. στῆθος. στόμα. λωρίκιον, σφραγὶς φύλαξ, καὶ ἕτερα σήμαντικὰ καὶ τὸ στῆθος ἡμῶν. ¶ Θώρηκες, τὰ αὐτά. ¶ Θώρηκος, γύαλον περιφραστικῶς τὸν θώρακα. τινὲς δὲ τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος, ἢ τὸ κύτος. γύαλον δὲ λέγεται τὸ ποικίλον. ¶ Θωρηκτῆσι, τεθωρακισμένοις. ζητοῦσι δὲ πῶς πληγέντες κατὰ τοῦ ὤμου τοῦ διομήδους, φησὶ θώρηκος γύαλον. πρὸς οὓς λεκτέον ὅτι πᾶν τὸ ποικίλον γύαλον λέγεται. τὸ δὲ θώρηκος γύαλον. οἱ δὲ, ἁλυσιδωτοὶ ἢ λεπιδωτοί. ἀνάγκη γὰρ τοὺς λεπιδωτοὺς καὶ κοίλους λέγειν, τὸν γὰρ ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα θαῦμα ἰδέσθαι. ¶ Θωρηκτῆσι, τεθωρακισμένοις.

Θώρηξις, οἰνοποσία, καὶ θώρηξις, καθόπλισις.

Θωρήσσεσθαι. καθοπλίζεσθαι ἀπὸ μέρους τοῦ θώρακος, μάχεσθαι, ὁρμάζεσθαι. ¶ Θωρηχθῆναι, καθοπλισθῆναι. ¶ Θωρηκίων, ὄνομα τελώνης ἦν.

Θὼς, εἶδος θηρίου λύκῳ ὅμοιον. ¶ Θωχθῆ, εὐωχηθῆναι, μεθυσθῆναι. ¶ Θῶσθαι, δύνασθαι.

Θωνᾶσθαι, εὐωχεῖσθαι, αἰσχύλος δικτυουλκοῖς.

Θωστήρια, εὐωχητήρια καὶ ὄνομα.

Θωτάζει, ἐμπαίζει. χλευάζει.

Θῶται, εὐθύνεται, θωᾶται. ζέχει.

Θωΰσσειν, βοᾷν, μέλπειν, κηρύσσειν. θηριωδῶς ὁρμᾷν.

Θωχθεὶς, θωρηχθεὶς. μεθυσθεὶς, σοφοκλῆς διονύσῳ.

Θὼψ, κόλαξ, ὁ μετὰ θαυμασμοῦ ἐγκωμιαστής. (κῶ.

Θώψεις, θωπεύσεις, αἰσχύλος σισύφῳ, πέτρᾳ κυλισθείς. ¶ Θώων. εἶδος θηρίου ὡς λύκος.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ἴα, μία καὶ μόνη ἢ αὕτη ἢ φωνὴ καὶ βοή. ἢ τὰ ἄνθη τὰ πορφυροειδῆ. ἢ βέλη. ¶ Ἰά, δασυνόμενον, τὸ ἄλφα. καὶ ὀξυνόμενον τὸν θεὸν σημαίνει καθ' ἑβραίους. ¶ Ἰάκωβος, πτερνιστὴς, πόνος. καὶ ἰωάννης καὶ ἰάκωβος, βοανεργὲς ἐκαλοῦντο, ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς. ¶ Ἰακὰρ, κύων ἀστήρ. ¶ Ἰάλλ, καθυλλάδος. στρεβλός. ¶ Ἰαιδοῦς, ἄνθος βοτάνης.

Ἴαιρε, πρόσφορε. ¶ Ἰάζω, ἴσχυρ. ¶ Ἰαζὴς, ἰσχύς. ¶ Ἰακλιτί, πλευρά. ¶ Ἰαθρίνει, διαπορεῖ ἐπί τινι. κακῶς κῶοι. ¶ Ἴαθος, πρόθυμος.

Ἰαθμὸς, κοίτη. ὕπνος. καὶ ὅπου τὰ κτήνη κοιμᾶται, καὶ αὐλὸς, οἱ δὲ αὐθμός. ¶ Ἰαίνεσθαι, διαχεῖσθαι.

Ἰαίνεται, χολοῦται, ἐπικραίνεται, παρὰ τὸν ἰὸν, φρύνιχος αἰγυπτίοις. ¶ Ἰαίνομαι, εὐφραίνομαι.

Ἰαιφόνος, μιαιφόνος. ¶ Ἰακαῖς, βοαῖς.

Ἰάκχα, στεφάνωμα εὐῶδες ἐν σικυῶνι. ¶ Ἰακχάζει, φυλλολογεῖ. καταβοᾷ. ¶ Ἴακχον, τὸν διόνυσον, ἢ μίαν ἡμέραν τῶν μυστηρίων ἐν ᾗ τὸν ἴακχον ἐξάγουσι καὶ ἡ ᾠδὴ ἣν οἱ μεμυημένοι ᾄδουσι. ἢ ἥρως, καὶ ναὸς ἐν τῇ ἀττικῇ. καὶ ἄγαλμα. τινὲς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν διόνυσον οὕτως ἔλεγον. ¶ Ἰάλαι, εὑρεῖν ἐντυχεῖν πέμψαι. ¶ Ἰάλασι, δεσμοῖς. ¶ Ἰαλεμίζειν, θρηνεῖν. ¶ Ἰάλεμοι, θρῆνοι, ὀρφανοὶ, στερόμενοι. θρηνητικοὶ, ἄνανδροι. δυστυχεῖς. ¶ Ἰάλεμος, υἱὸς καλλιόπης. καὶ ὁ κακοδαίμων ἢ ὁ καλὸς καὶ ὁ στερόμενος ἢ ὀρφανός. ἔνιοι δὲ, οὐδενὸς ἄξιος, ἡ ἰάλεμος χρόα. οἱ δὲ, οὐδενὸς ἀξία. ¶ Ἰαλέμου ᾠδῆ. ψυχρὰ οὐδενὸς ἀξία. καὶ παροιμία ψυχρότερος καὶ οἰκτρότερος ἰαλέμου. ¶ Ἰαλέμων, θρήνων, δυστήνων, ἀθλίων. ¶ Ἰαλία, φωνὴ κρητῶν. ¶ Ἰάλιον, ἐρέβινθον, ἢ τὴν θάλασσαν κρῆτες. ¶ Ἰαλλὶς, χιτὼν ἐθνικῶς. ¶ Ἴαλλε, πρόπεμπε. ¶ Ἰαλλεῖ, παρέχει. ἐκτείνει, πέμπει, ἐπιβάλλει. ἐορίσκει. δίδωσι.

Ἰάλλοις, ἐμβάλλοις. πέμποις. ¶ Ἴαλλον, ἔπεμπον, ἐκτεινον, ἐξέτεινον. ¶ Ἰάλοι, θάλαμοι.

Ἰαλύσια, τὰ ἐν ἰαλύσῳ νομίσματα. ¶ Ἰάλλω, προπέμπω. ¶ Ἴαμα, θεραπεία. ¶ Ἰαμβαυλεῖν, τὸ δι' αὐλοῦ παριαμβίζειν ἐν τῇ κιθάρᾳ καὶ ᾠδῇ.

Ἰάμβη, γυνή τις ἐφ' ᾗ ἡ δημήτηρ ἐγέλασε πενθοῦσα, ἀφ' ἧς ἰαμβίζειν. ¶ Ἰαμβίζειν, τὸ λοιδορεῖν, καὶ κολακεύειν ἀπὸ ἰάμβου τοῦ λοιδόρου.

Ἰαμβηλός. λοιδορητικός. ¶ Ἰαμβὶς, αἰσχύλος θεωροῖς ἢ ἰσθμιασταῖς τοῖς κιθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνῇδε καὶ αἱ τοιαῦται κιθαρίσεις, ἐλέγοντο παριαμβίδες.

Ἴαμβοι, ῥυθμοὶ τινὲς καὶ μέλη ἢ δάκτυλοι καὶ στίχοι. εἶδος ποιήματος. ¶ Ἴαμβος, ὄνομα πόλεως παρὰ φοίαμ. ¶ Ἰαμβύκαι, ὄργανα μουσικὰ ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. ἡ δὲ σαμβύκη, ἕτερον ὀψὲ εὑρημένον. ¶ Ἰάμοι, ἰδέα. ¶ Ἰαμενοί, οἱ ὑλώδεις καὶ ἔνυδροι τόποι καὶ πόαν ἔχοντες, ἀπὸ τοῦ αἰονᾶν τὴν ὕλην τενάγη τέλματα. ¶ Ἰαμεναὶ, τὰς πόλεις. ¶ Ἰαμενῆ, καθύδρῳ τόπῳ.

νον, ἀδηλόν. ¶ Θυμαμόρακες, ἡ νόσος ἐρετειῶς.

Θυμαρέα, τῇ ψυχῇ ἀρεστά. ¶ Θύμαρες, εὐάρεστον. εὐχάριστον. ¶ Θυμαρμενόν, κατὰ θύμιον. ἡδύ.

Θύματα, σφάγια, ἀπαρχαί. ἱερεῖα. ὄργια. ¶ Θύμβρα τόπος τῆς ἰλίου ἀπὸ τὸν θύμβρον λεγόμενον ποταμόν, οὕτως ὀνομασθέντα. τῆς ἀρχαίας πόλεως ἀπέχοντα σταδίους δέκα, ὅπου γε τὸ ἱερὸν ἀπόλλωνος θυμβραίου.

Θυμβραῖος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον ἀπὸ τόπου.

Θύμβρος, ὄνομα ποταμοῦ. ¶ Θυμβροφάγος, ἀντὶ τοῦ δριμυφάγος. ὁ γὰρ θύμβρα δριμὺ ἐδέσμα.

Θυμέλαι, οἱ βωμοὶ καὶ τὰ ἄλφιτα τὰ ἐπιθυόμενα.

Θυμέλη, οὕτως ἐλέγετο ἀπὸ τοῦ θαλεῖν τὸν βωμόν. οἱ δὲ τὸ ἐπίπυρον ἐφ᾽ οὗ ἐπιθύουσιν ἢ ἔδαφος ἱερόν.

Θυμηγερέων, ἀνακτώμενος τὴν ψυχήν. καὶ τὸν θυμὸν συλλέγων. ¶ Θυμηδία, θυμοῦ χαύνωσις.

Θυμηδία. ἡδύτης, τέρψις, ἀρέσκεια, παρὰ τὸ ἡδύνειν.

Θυμηρέα. κατὰ θύμια ἀρέσκοντα. ¶ Θυμιστάδαι, δῆμος φυλῆς ἱπποθοωντίδος τῆς ἀττικῆς.

Θυμήρης, ἡδύτερος ἀρέσκων ψυχῇ. θυμὸς γὰρ ἡ ψυχή.

Θυμία. προθυμοῦ, ὀργίζου. ¶ Θυμικώτερος, ὀργιλώτερος μετὰ θυμοῦ. ¶ Θυμιχθείς. πικρανθείς.

Θυμοβόρον, χαλεπόν. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ἐσθιόμενον, ἢ τὴν ψυχὴν κατεσθίοντα. ¶ Θυμοβόροιο, ψυχοφθόρου.

Θυμοδακής, ἀψικάρδιος, λυπῶν τὴν ψυχήν.

Θυμοειδής. ὀργίλος θυμοειδής. ¶ Θυμολέοντα, γενναῖον, ὅτι αὐθαίρετον κατὰ τοὺς λέοντας. ἢ λεοντόθυμον.

Θυμομάντις, ὁ τὸ ἀποβησόμενον συλλογιζόμενος καὶ προγινώσκων ψυχομάντις καὶ συνετῶς προορῶν τὰ ἀποβησόμενα. ¶ Θυμὸν ἔδων, λυπούμενος πάνυ καὶ δακνόμενος τὴν ψυχήν. ¶ Θυμὸν ἀχεύων, τὴν ψυχὴν λυπούμενος. ¶ Θυμοραϊστέων, τῶν ψυχῆς φθαρτικῶν αὐθέρων πεφάγων.

Θυμοραίστης, θυμοφθόρος. ῥαῖσαι γὰρ τὸ φθεῖραι. καὶ ῥῆξαι. ¶ Θυμός, ψυχή, ὁ προαίρεσις, ὀξύτης πνεύματος. ἐπιθυμία. ὀργή. λογισμός. ¶ Θύμον, τὸ σκόροδον. ¶ Θυμόσοφος, ὁ ἐκ φύσεως εὐμαθής, ἢ εὐφυής, ὀξυμαθής. ἐκ φύσεως σοφός. ¶ Θυμοφθόρα, τὰ τὴν ψυχὴν διαφθείροντα. ¶ Θυμῷ. ἐν ψυχῇ.

Θυμωδέστατος, θυμῶ ἀράζ(ες), καὶ ἰσχυρῶς θυμούμενος.

Θυνάσαι. τέμνειν, κόπτειν ἀφειδῶς. ¶ Θυνᾶται, εὐωχεῖται, κατεσθίει. ¶ Θύνας, ὅρμα ἄγαγε.

Θύνει, ὠθεῖται. φέρεται. βέχει, χαίρει, ὁρμᾷ.

Θυνάδες, τεμάχη ταρίχου. ¶ Θυννάζοντες, κεντοῦντες, τοῖς ἐμμελέσι θύννοις τελόδησιν ἐλάμβανον. ¶ Θυννάσαι, ἀπολαῦσαι, ἐνθουσιάσαι.

Θυνίδες, θύννων τεμάχη ὑποκοριστικῶς. ¶ Θύννον. τὸν ὄρκυνον λέγουσι, τὴν δὲ πηλαμίδα, θυννίδα.

Θύνον, ἔσπευδον, ἔτρεχον. ¶ Θύνος πόλεμος, ὁρμό, δρόμος. ¶ Θυοδόκοι βωμοί. οἱ τὰ θυμιάματα δεχόμενοι. ¶ Θυόεις, χωρίον ἐν εὐβοίᾳ. ¶ Θυόεν, εὐώδες, τεθυμιαμένον. ¶ Θυόεν, νέφος αἰθέριον εὐῶδες τεθυμιαμένον εὐῶδες. ¶ Θυοσκόοι, μάντεις.

Θύον, ὄνομα δένδρου. ¶ Θύος ἱερόν θῦμα. ¶ Θυοσκεῖν, ἱεροῖς παρέχεσθαι ὁ θεοῖς. ¶ Θυοσκόος, εἶδος μάντεως, διὰ σπλάγχνων τὸ μέλλον δηλοῦντος, οἱ δὲ τὸν δι᾽ ἐμπύρων ἱερῶν τὰ σημαινόμενα νοοῦντα.

Θυοσκόπος, ὁ διὰ τῶν σπλάγχνων ἢ θυμάτων μαντευόμενος. ¶ Θύπτης, ὁ τυρός. ¶ Θύραθεν, ἐκ θυρῶν ἔξωθεν ἔξω. ¶ Θύραζε, εἰς τὰ ἔξω τῆς θύρας, ἀπὸ θύρας. ὃ εἰς τὴν θύραν, ὃ εἰς τὴν γῆν.

Θύραζε, κᾶρες, οὐκ ἔτ᾽ ἀνθεστήρια, παροιμία ἣν οἱ μὲν διὰ τὸ πλῆθος, οἰκετῶν τῶν καρικῶν εἰρῆσθαι φασί. ὡς ἐν τοῖς ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων. ¶ Θύραθεν, ἔξωθεν. ¶ Θυραία, ἀλλοτρία, ξένη. ¶ Θυραία. καὶ ἡ μεταξὺ δύο οἰκιῶν θύρα. ¶ Θυραῖος, εἶδος ἀσπίδος, καὶ θυραῖος ὁ ξένος. ὁ ἀλλότριος καὶ ὁ ἐξωτικός. ¶ Θυραίων, ἀλλοτρίων, καὶ μὴ συνοίκων. ¶ Θυράγματα, ἀφοδεύματα. ¶ Θύραν, τὴν πτύχας ἔχουσαν.

Θύραξ, πύργος, χιτών. ¶ Θυραυλοι, τῶν ποιμένων οἱ ἀπόκοιτοι. ¶ Θυράξαι. ἔξω τῆς θύρας διατρῖψαι. ¶ Θυραυλοῦσι, παρὰ θυρῶν διατρίβουσι.

Θυργανᾶν, κρίνειν. ¶ Θυρανίδης. δῆμος τῆς ἀττικῆς.

Θύρδα. ἔξω ἀγκάδας. ¶ Θυρεατικοὶ στέφανοι τινὲς παρὰ λακεδαιμονίοις. ¶ Θύρεθρα, θύραι.

Θυρεός, ἀσπὶς ἡ σκουτάριον, καὶ ὁ ἐπικείμενος τῇ θύρᾳ πολυκύκλωπος λίθος ἀντὶ θύρας.

Θύρετρα, θυρώματα. ¶ Θύρετρα, θύραι. ¶ Θυρέτρας, φλιᾶς. ¶ Θυρηβόλιον, τὸ ἐπάνω οἴκημα.

Θύρηθεν, ἔξω ἤμελλεν. ¶ Θυρὶς, ὀπὴ μικρά. θυρίδας ἀττικοὶ, τὰς τῶν γραμμάτων πτυχὰς καὶ δίθυρον λέγουσιν οὐ τρίθυρον, ἀλλὰ τρίπυλον. ¶ Θυροιγόν, θυρωρόν. ¶ Θυροκοπιστικόν, ἢ θυροκοπικὸν οὕτως ἐκαλεῖτο ¶ Θυροποιός, οὕτως ἐκαλεῖτο ἀειστομένος ὁ κωμικὸς ποιητὴς σκωπτικῶς. ¶ Θυραυλεῖν, ἔξω θυρῶν αὐλίζεσθαι. ¶ Θύρσος, ῥάβδος. βακτηρία. βακχικό, ἢ κλάδος καὶ αὐλοτὴς οὕτως ἐκαλεῖτο.

Θυρσοπλῆγες, οἱ ἐν τοῖς βακχείοις ἐνθεαζόμενοι.

Θύρσος, αὐλητὴς ἦν, γυναῖκα ἐγάμει ταίραν.

Θυρσοῦ κωῦ. ἀριστοφάνης ἐν νόσοις οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ, φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδοι.

Θύρσοι, κλάδοι λαμπάδες λύχνοι.

Θυρώνας, τὰς σανίδας καὶ τὰς εἰσόδους.

Θυρωρός, ὁ παράνυμφος, ὁ τὴν θύραν τοῦ θαλάμου κλείων. ¶ Θῦσαι, ἀπάρξασθαι. ¶ Θυμιᾶσαι, θυσιάσαι.

Θύσανοι, κροσσοί, κόρυμβοι. ¶ Θυσάνουρος, δασύκερκος ἄρσην. ¶ Θύσθλα, * ἀκράδαια, ἔνιοι μὲν τὰ φερόμενα τοῖς βωμοῖς βακχικά. οἱ δέ, τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. ἄλλοι κλάδοι, οἱ δὲ ῥάβδοι. νάρθηκας, θύματα. χοάς. ¶ Θυιάδες, ἔνθεοι, τὴν τῶν βακχῶν φωνὴν θυιάδας φασίν. (λέγονται) καὶ αἱ τῇ παστάδι ἱδρυμέναι. ¶ Θύσκα, κύλια. ¶ Θυσπολέαι, θυηπολία. ¶ Θυσσανόεσσα, κροσσωτὴ αἰγίδα, θύσανος γὰρ ὁ κροσσός. ¶ Θυσσάνοισι, κροσσοῖς. ¶ Θύασα, ὁπλανοῖα. ¶ Θύασεται, τινάσσεται. ¶ Θυασσόμεναι, σειόμεναι. τινασσόμεναι.

Θύσα. θυσία. ¶ Θυαστέων. θειασμῶς ὁρμῶν.

Θυστάδες, νύμφαι τινὲς αἱ ἔνθεοι, καὶ βάκχαι.

Θύστης, ὁ ἱερεὺς παρὰ κρησί. ¶ Θυτηρίοις, θυμιατηρίοις. ¶ Θύστινον. τείχινον, οἱ δὲ μεσοτείχιον.

Θύτης, μάντις. ἱεροσκόπος. ¶ Θῦψαι, τὸ ἐπικλύσαι, ἀφ᾽ οὗ τὸ τεθυμμένον, ἄλλοι, τυφλῶσαι, καὶ

Θριαμβεύσας, πομπεύσας. ¶Θρίαμβος, πομπὴ ἐπίδειξις νίκης. ὁ διονυσιακὸς ὕμνος ἴαμβος.

Θριάτιον, ἁπαλωτέρα ζοφή. ¶Θριάσιαι. πύλαι οὕτω καλοῦνται ἀθήνησιν. ¶Θριγγός, ὁ στεφάνη τοῦ τείχους περίφραγμα ὡς περίβολος, ἤγουν δὲ αἰώτατον τοῦ τείχους. οἰκοδομὴ ἐφ' οὗ καὶ ὁ στέγη κεῖται καὶ ὁ ὑπὸ δὲ μικλινόποδα τοῦ τείχου τόπος. ὁ περιχαράκωμα καὶ τειγχός. ¶Θριγχοῖς. φραγμοῖς.

Θριδακίναι, εἶδος μάζης παρὰ ἀττικοῖς, καὶ αἱ παρ' ἡμῖν θρίδακες, ὅτι μαϊούλια. ¶Θριῆσαι, καπρίσαι. ¶Θριλλισμὸν. θρυλλεῖν. ¶Θριόλοοι, ἱερεῖς.

Θρινακία. ἱερὰ ὁ λίθος ὁ νῦν σικελία, τρία ἄκρα ἔχουσα λιλύβαιον. πάχυνον. πελωριάδα. ἐν ᾗ φασὶ τὰς ἡλίου βοῦς εἶναι. ¶Θρίναξ, πτύον σῖτου, ἡ τρίαινα.

Θρινία, ἄμπελος ἐν κρήτῃ. ¶Θριμμός, γογγυσμός. ¶Θρίον, βρῶμα σκευαστὸν, δι' τὸ αὐτοῦ ἡ σκευασία. ὁ μὲν, διὰ τυρίχου. ὁ δὲ, διὰ ὠῶν ἐπιχεομένου μέλιτος συκῆς δὲ φύλλα οὐχ ἁπαλὰ ἐπιτίθεται. ἔχουσι πέρ τινα ὀσμὴν, διὸ καὶ θεῖον ἐκλήθη.

Θριοῦς, δῆμος φυλῆς οἰνηίδος. ¶Θριπόβρωτος, οἱ λάκωνες σφραγῖσιν ἐχρῶντο ξύλοις ὑπὸ σητῶν βεβρωμένοις κατασημαινομένοις ὁπότε βούλοιντο, φιλοστέφανος δὲ φησὶ πρῶτον ἡρακλέα χρήσασθαι.

Θρίσκον, ὕμνον θρηνοῦν. ¶Θρησκεία, λατρεία. ¶Θρόνα, ἄνθη, ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν ἄνω. ¶Θριπηδεστόν. ξύλον ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένον. οἱ δὲ ἐν τοῖς ξύλοις σῆτες, οὕτως ἐκαλοῦντο. ¶Θριττὸν, ἀνδρεῖον θρασύ. ἔστι δὲ ἀμετάφραστον. ¶Θρίψ, αἴσχρος, φειδωλός.

Θριὰ, λίπος ἑορτὴ ἀπόλλωνος, καὶ ὁ σύντροφος αὐτοῦ.

Θρίωζε, εἰς θριάσιον πεδίον. ¶Θροεῖ, λαλεῖ, ψοφεῖ. θορυβεῖ. ἠχεῖ, ἐκπλήττεται. ¶Θρόδακα θρίδακα κύπριοι. ¶Θρόμβοι, αἷμα παχὺ πεπηγὸς ὡς βουνοί. ¶Θρόνα, ἄνθη, καὶ τὰ ἐκ χρωμάτων ποικίλματα. ¶Θρονίτης, πρώτιστος.

Θρόνον. τετράπουν, καὶ τὸν ἱερὸν δίφρον καὶ ἐκπεποικιλμένον. ¶Θρόνος, ἀνάκλιτος δίφρος.

Θρόνωσις, κατάρχη περὶ τοὺς μυουμένους.

Θρόον, σκληρὰν φωνὴν λαλιάν. ¶Θροῦς, θόρυβος, φθόγγος, ψόφος, ὁ τεθραυσμένη φωνή. ¶Θρώσκει, πηδᾶ, σκιρτᾶ. ¶Θρόμβος, ὑψηλὸς τόπος.

Θροῦς, ὁ διὰ στόματος ἦχος, λαλιά, ψιθυρισμός.

Θρυαλλίς, ἐσχάρα λύχνος. ἀκτίς. καὶ τῶν φυομένων τι δι' οὗ ἐλλύχνια γίνεται, ὁ στυπῖον ἐκ βοτάνης, ἤγουν δ' ἐλλύχνιον. ¶Θρίαμβοι, βόαυα. θρασμός. φωνή. ¶Θρύπτει, κνᾶται, ξύει. ¶*Θρυχρεὶς, ψιαθίς. ¶Θρύεσσα ἀπὸ τοῦ θρύου πόλεως. ¶Θρυλλεῖ. ταράσσει. ὀχλεῖ. ¶Θρύλλημα, ἄσημοι φωναί.

Θρυλλίχθη, συνετρίβη, συνεθραύσθη, ἀπεθρύφθη.

Θρύλλοι. ψιθυρισμοί. ὁμιλίαι. ¶Θρυματίς. ὁ ὑφ' ὑμῶν ἐνθρυματίς. ¶Θρυμίς, ἰχθῦς ποιός.

Θρύμματα, κλάσματα ἄρτου. ¶Θρύον, πόλις ἐν ἀρκαδίᾳ. ἣν θρυόεσσαν ὅμηρος λέγει. καὶ εἶδος βοτάνης.

Θρυώνιον, πόλις λοκρίδος ὁ θρόνιον. ¶Θρύπτακον. κλάσμα ἄρτου κριθῶν. ¶Θρύπτεται, μαλακίζεται, τρυφᾷ, σεμνιᾷ. κλᾶται. ¶Θρημνεύεται, ὑπεμφανεύεται. ¶Θρύψαι, θραῦσαι, κόψαι, κλάσαι, καὶ ἀνακλάσαι, μαλάξαι. ¶Θρύσκα, ἄγρια λάχανα. ¶Θρυψικός, τρυφερός. μαλακός. αἰσχρός, χαῦνος. ¶Θρυψίχρως, τρυφερός. ¶Θρώσκει, πηδᾶ, ἀφάλλεται. κολυμβᾷ. ¶Θρῶ. λιμός.

Θρώναξ, κοφόν. λάκωνες. ¶Θρώπτει. σκώπτει.

Θρώσκει, πηδᾶ, σκιρτᾶ, τρέχει. ἅλλεται, πίπτει ὀχεύει. ἔγκυον ποιεῖ. γεννᾷ. ¶Θρῶσις, διαίρεσις. σπαρτίον, σειρά, καὶ ὁ κάτω χοῖνος τοῦ δικτύου. ¶Θρώσσει, γεννᾷ, φοβεῖται. ¶Θρώσκω γνώμη, καλλίστρατος, ἀντὶ τοῦ αἰσθάνομαι νῦν κεῖσθαι λέγει. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὁρῶσαι κατὰ τὸ πληθυντικόν. ¶Θρώσκων, κνώδαλα ἐκθορίζων ἢ σπερματίζων. γεννῶν. αἰσχύλος ἀμυμώνῃ. ¶Θρωσμός, ὑψηλὸς τόπος βουνώδης. ἀφ' οὗ καταβαίνοντα, θορεῖν ἐστί. ¶Θρόασον, ἄξενον.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Θύα, ἀρτώματα κύπριοι. ἔνιοι τὰ ἀρώματα καλλίμαχος εὔπολις τὰ πέμματα. λέγεται δὲ καὶ τὰ θυόμενα τῶν θεῶν. ¶Θυαλοῦντο, θυρῖς διαλαβεῖν. θυμιᾶσαι. ¶Θυάματα, τὸ θυμὸν καὶ θυμιάματα. ¶Θύαν, κάπραν ἤτοι ὗς.

Θύανον, τὴν θυσίαν πέμμα δὲ ἐστὶν αὐτὶ βοός.

Θύαπαξ, ἱερόσυλος. ¶Θύας, πελίσκος.

Θυγατριδῆ, ἐγγόνη. θυγάτηρ θυγατρός. ¶Θυγατριδοῖ τέκνα θυγατρός. ¶Θύει, μαίνεται, ἀπάρχεται, ἐνθουσιᾷ. ¶Θύεται, εὐθύνει, εὐφραίνεται.

Θύεις, τεθυωμένος, τεθυμιαμένος. ¶Θύελλα, ἀνέμου συστροφὴ καὶ ὁρμὴ ὁ καταιγίς. ¶Θύελλαι, τῶν ἀνέμων καταιγίδες πνοαὶ καὶ συστροφαί.

Θύεσσι, θυσίαις. ἢ θυμιάμασι. ¶Θύεστον, ποθὲν δὲ ἀπὸ ἀρωμάτων ὡς ὀρόβ(ο)τες. ¶Θύεται, ἱεροσκοπεῖται.

Θυηδὸν, θυσιῶν. ¶Θύο. θύματα, ἀρώματα.

Θυηέντων, εὐόδμων. ¶Θυηλάς, ἀπαρχάς, ἢ τὰς διὰ θυμάτων μαντείας.

Θυηκόοι, ἱερεῖς. ¶Θυηλὴν, θυσίαν. ¶Θυήματα, τὰ ἐπιφερόμενα ἄλφιτα εἰς θυσίαν. ¶Θυηπόλος ὁ περὶ τὰς θυσίας ἀναστρεφόμενος ἱερεύς.

Θυιάς, βακχίς. οἱ δὲ, μαινάς. ¶Θυῖος, ἀπόλλων ἐν μιλήτῳ. ¶Θυιόεν, πλῆρες. ¶Θυιόεντες, ἀνθοῦντες.

Θυιωθίς, μανίς. ὁρμήσας. ¶Θυίων. ὁρμῶν. ¶Θυλάκια. ἀσκοὶ δερμάτινοι. ¶Θυλακίζειν, τὸ ἀπαιτεῖν τι ἐπόμενον μετὰ θυλάκου ταραντῖνοι. ¶Θύλαξ, προσκεφάλαιον. ¶Θυλακοτρώξ, μῦς, οἱ δὲ, ἀκρίς.

Θυλακοφόροι, οἱ μεταλλεῖς. θυλάκοις περιφέροντες τὰ ἀρώματα, καὶ πήραις, ὅθεν ἐκαλοῦντο καὶ πηροφόροι. ¶Θυλήματα, βεβρεγμένα μέλιτι ἄλφιτα. ἢ θυμιάματα ἐπὶ βωμῶν. ¶Θυλλίδες, αἱ θύλακοι. ¶Θύλλα, κλάδοι, ἢ φύλλα ἢ ἑορτὴ ἀφροδίτης. ¶Θύλλις, θύλακος, γυργαθός, ἔλυτρον.

Θύλον, ὀλέθριον, ὥριμον. ¶Θῦμα, ἱερεῖον σφάγιον ὁλοκαύτωμα. ¶Θυμαδίων, ἀθυμῶν. ¶Θυμαίνεται, ὀργίζεται. ¶Θυμαλγία, λυπηρὰ τὴν ψυχήν. ἀλγεῖν ποιοῦντα. χαλεπά. ¶Θυμάλωπες, οἱ ἀπὸ τῆς θυμιάσεως ἄνθρακες. ¶Θυμάλωψ, ὁ λιγνυώδης τοῦ πυρὸς ἀναφορά. τινὲς δὲ ξύλον κεκαυμέ

εἰσὶ νυξὶ θοῦσι ταῖς ἐλπίσιν ἢ ταχείαις, ἔνιοι δὲ κατὰ χῆμα ὀξείαις. τὸ δὲ γῆς σκιά ἐστιν ἡ νύξ. αὕτη δὲ κω νοειδής. ὁ δὲ θοὸς ὀξύνεται. Θοιά, ζεῦγος ἡμιό νων. Θοιμάτιον, ἱμάτιον. Θοινᾶται, εὐω χεῖται, θοινᾶσθαι, εὐωχεῖσθαι. Θοίνη, εὐωχία, τροφή. καὶ τρυφή. ἡ τράπεζα. Θοινητήριον, κατὰ βρῶμα τροφή. Θολία, πέτασος εἰς ὀξὺ συνηγμέ νος σκιάδιον. Θολερεῖν, ταράσσεσθαι.

Θολερόν, ταραχῶδες. ἀκάθαρτον, βορβορῶδες. τετα ραγμένον. Θολερῶς προβαίνει, μὴ καθεστηκυῖαν καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων. ἀλλ᾽ ἀστάτως καὶ τεταραγ μένως προϊών. Θολερόφρον, μέγα. Θολ κάζει, χαλιναγωγεῖ. Θολόν, τεταραγμένον.

Θόλος. στρογγυλοειδὴς οἶκος, ἢ ὀστράκων εἰλημμένος, ἢ τὸ τῆς σηπίας μέλαν. Θόλος, κυρίως μὲν κα μάρα. καταχρηστικῶς δὲ, οἶκος εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσαν ἔχων τὴν στέγην κατεσκευασμένος. ἢ ὅπου οἱ πρυτά νεις καὶ ἡ βουλὴ συνεστιῶνται. θηλυκῶς δὲ ἔλεγον τὴν θό λον. καὶ τόπος ἐν ᾧ τὰ συμποτικὰ σκεύη ἀπόκειται.

Θολοῦται, σκοτοῦται. Θολῶσαι, πληρῶσαι. στιά σαι. ταράξαι. σκοτίσαι. Θονακία. ὀξεῖα.

Θοόν, ὀξὺ λαμπρὸν σκοτεινόν. ἰσχυρόν. ταχινόν.

Θοράνας. οἱ ἔξω πύλαι. Θοράτης, Ἀπόλλων πα ρὰ Λάκωσιν. Θορέ. ἐπίθεσιν. Θορεῖν, πηδῆ σαι, ὁρμῆσαι, ὀχεῦσαι. Θορμωνεύς. ὁ ξιφίας ἰχθῦς

Θόρικος, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς, ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Θορίκου Κυπρίου. Θόρναξ, ὑπὸ πόλιν, ἢ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν τῇ Λακωνικῇ ἀπὸ Θόρνακος.

Θόρναξ, Ἀπόλλων. Θόρνυσθαι, γεννᾶν, μίγνυσθαι. ὀχεύεσθαι. σπερμαίνειν, γεννᾶν. Θόρισμα, δι λεχρίγευσι. Θόρος, βάτης ἀφροδισιαστής. ὀ χεία. ἡ ἔκκρισις τοῦ σπέρματος. Θόροιο, ὀχεύει.

Θόρυβος, ζάλη ταραχή. Θορών, πηδήσας, ὁρμήσας, δραμών. Θοῦ, θὲς ἐπίστησον. Θουκυδίδης, ἱστοριῶν συγγραφεύς. ὄνομα κύριον. Θουλκότατον βαρύτατον. Θοῦπος, λόγος μῦθος ἐπίασις.

Θουρά. ἡ ὀρετικῶς ἔχουσα καταφόρως καὶ θουραί.

Θουραίην, αὐθαίρετον, θρασεῖαν, ἰσχυράν. Θουρέοντος, λάγνου. Θούρην, βάτην. Θουρεταί, αἱ τῶν ζῴων μίξεις. Θουρίζα. ὀχεία. Θουρίδες. νύμφαι. μοῦσαι. μακεδόνες. Θουρίδος ἀλκῆς, τοῦ πολεμικοῦ, ἀπὸ τοῦ θορεῖν ὅ ἐστι πηδῆσαι. ἀφ᾽ οὗ καὶ θοῦ ρος ἄρης. Θουριομάντεις, τοὺς περὶ Λάμπωνα φασίν. εἰς Σύβαριν τὴν ἀποικίαν λέγεται Λάμπων ἀ γαγεῖν, τινὲς δὲ μάντιν ὄντα. Θουριῶν, ἐνεργῶν.

Θοῦρον. πηδητικόν, ὁρμητικόν. πολεμικόν. θρασύ. μέ γα. ἐρρωμένον. Θούσχοινοι. ἢ θόσχοινοι. ἅρπαγες. πλάνητες. Θοωθείς, πλαθείς. Θοώκοις, συνέδρια. Θοωθείς, πληθείς. ἐπιαθείς. προ ξυνθείς. εὐωχηθείς. Θοῶς, σφοδρῶς, ταχέως.

Θόωσα. μήτηρ Κύκλωπος. Θοῶσαι, ὀξῦναι, λαμ πρῦναι, ποιῆσαι, πυρῶσαι. Θοώτατος. ταχύτα τος, τάχιστος. Θοβαίειν, λοιδορεῖν. Λάκωνες.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Θ Ραικιά, ἀφροδίτη. Θρανομένη, προσορῶ σα. Θρανεύεται, συντρίβεται,

Θρακτικόν, πορθητικόν. Θραμβόν, καπυρόν.

Θραμίς, κενός. Θρανίαι. θρόμβοι. Θρανίον. δίφρος. ὑποπόδιον. πάσσαλος. θρόνος. καὶ τὸ ὑπὸ τοῖς φατνώμασι σανίδωμα, καὶ λάσανα καὶ νεὼς μέ ρος καὶ τὸ ὑπὸ τὴν δοκόν τι. Θρανογράφοις, τοὺς ἐπὶ τοῖς τοιχογράφοις. Θράνων, δίφρων.

Θράνιτες, κῶπαι αἷς οἱ θρανῖται χρῶνται, ἐν ταῖς καταφράκτοις ναυσί. Θρᾶξαι, ταράξαι, λυπῆ σαι διὰ τῆς πειθοῦς. Θραξεῖται, ταράξεται, πορεύεται. Θρασεῖαν, ὀξεῖαν. Θράσις, θραῦσις. φθορά. θάνατος. ἀρρωστία. ἧττα. ἐν πολέμῳ.

Θράσκειν, ἀναμιμνήσκειν. Θρασύτην, τὴν ἀπαλη θοῦντα θρασύνεσθαι. Θράσος, δόξα ἢ ἀλαζο νεία φρύαγμα. ὀξύτης. μάχη. Θρασυκάρδιος, εὔ τολμος. θρασύς. τολμηρός. Θρασυμέμνονα, θρασὺν κατὰ τὸ μένος, γενναῖον. εὔτολμον. τολμηρόν. ἀλαζό να. τραχύν. σκληρόν. ἀπειθῆ, φλύαρον, ταραχώδη. ὑ βριστήν. Θράττειν, ἐνοχλεῖν, ταράττειν. Θράτ της, ὁ λίθος ὑπὸ Θρακῶν. Θραττεύομαι, συντρί βομαι. συγκόπτομαι. Θράττον, ὕπουλον κόλου ρον. Θραύει, συντρίβει. Θραῦλον, κόλουρον ὕπουλον. Θραῦρον, ῥάκνον, θραυόμενον.

Θραύσει, θραύει, ἀμύσει, ἀπολεῖ. Θραῦσις. ὀργὸ πλήγη σφύρα ἢ τοὺς βόλους θραύουσα. Θραῦσμα, λύπη. πληγή. κατάπλεωμα νῆσος. καταστολή. παῦσμα. παῦσις. Θραχθείς, ταραχθείς. Θρακτικώ τατος, ὀξύτατος. Θρέκτος, δρόμος. ταχεῖος. ἀπὸ τοῦ θρέξαι καὶ δραμεῖν. Θρέειν, θροεῖν.

Θρεομένη, θρηνοῦσα. Θρέμματα, βοσκήματα, πρό βατα, τέκνα. Θρέξαντες, ἐλαφρῶς ἐπελθόν τες. Θρεομένων, ὀλοφυρομένων. Θρέπτα. τρο φεῖα. τροφῶν ἀμοιβά. καὶ θρεπτήρια. Θρεπτῆρες, τρεφόμενοι, τροφεῖς. Θρεπτός, τρόφιμος ὑπὸ τῶν τρεφόντων. Θρεκρῖσι νόμοις, ἀντὶ τοῦ τραχέσι σο φοκλῆς ὀδυσσεῖ μαινομένῳ, ἔνιοι δὲ κρεκτοῖς.

Θρέξαι, ἐφυλάξαι. ἐστάθη,

Θρεσκή, ἁγνή. πάντα εὐλαβουμένη. Θρεσκὸς πε ριττὸς δεισιδαίμων. Θρεττή, τὸ ἀνδρεῖον ἢ θρασύ.

Θρεφθῆναι, τραφῆναι, παγῆναι.

Θρέψαι, θρέξαι ἐκτρέφειν καὶ τὸ συνήθες. Θρηνεῖ, πεν θεῖ. ὀλολύζει, ὀλοφύρεται. Θρῆνυς. ὑποπόδιον.

Θ* ρηΐκη, ὑπὸ δημάγορον εἶδος πορισμῶν. Θρῆνος, γόος. Θρηΐς, ἡμίονος. Θρῆνυν, ἐφ᾽ ἐπλατεῖ ὀρθόν, τόπος τῆς νηὸς βάσιν ἔχων. Θρῆνυς, ὑποπό διον, ἢ ἐν τῷ μέσῳ πλοίου σανὶς ἀπὸ τοίχου εἰς τοῖ χον. Θρησκεία, σέβασμα. Θρησκεύει, σέ βεται, θεραπεύει, προσεδρεύει, ὑπηρετεῖ τῷ θεῷ λα τρεύει. Θρῆσκος, ἑτερόδοξος, εὐγενής. Θρή σκω, νοῶ. Θρησάμενος, θεισάμενος. θερμανθησό μενος. Θρόττανον, τὸ ἁμάξης ἐφ᾽ οὗ τὰ ἀγόμενα ἐπιτίθεται. Θρία. φύλλα συκῆς ἢ ἀμπέλου ἢ τὰ ἐν αὐτοῖς δεσμούμενα βρώματα. Θριάζειν, φυλλολογεῖν, ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν. εὐριπίδης λικυ μνίῳ, καὶ σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ μαινομένῳ.

Θριαί, αἱ πρῶται μάντεις καὶ νύμφαι. καὶ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. Θριαμβεῦσαι, θορυβῆσαι. βοῆσαι.

γυναί. ¶ Θελυγενὴς, ὁ ἐναντίος τοῦ ἀῤῥενωποῦ.

Θ ηλυδρίας, ὁ τεθηλυμμένος. ¶ Θηλυδριώδης, τὸ κατακεκλασμένον. ¶ Θηλυμανεῖς. πόρνοι.

Θ ηλύματα, μέλιτι βεβρεγμένα ἄλφιτα. ¶ Θηλύνη, μαλάσσει. ¶ Θῆλυς ἐέρση, τὰ φυτά. ἡ θάλλειν ποιοῦσα δρόσος ἤ θρεπτική. ¶ Θηλύτεραι, αἱ γυναῖκες. ¶ Θηλυτοκέων. θηλειῶν τῶν μόνων ἐγκυμόνων πλησιαζουσῶν ἀνδράσι. μόναι γὰρ αἱ γυναῖκες ἔγκυοι οὖσαι πλησιάζουσιν ἀνδράσι, τῶν δὲ ἄλλων ζώων οὐδέν. Θηλυφόρον, τὸ ἀκίνητον.

Θ ηλώ, ζοφός τήθη. ¶ Θῆμα, θήκη, τάφος ἄνθημα σοφοκλῆς σαλμωνεῖ. ¶ Θημονιαί, οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. ¶ Θημοσάνο, ἀπόθεσις. ¶ Θημὼν πᾶν τὸ συνηθροισμένον οἷον ἀχύρων ἢ πυρῶν. ¶ Θημῶνες, θημονιαί. ¶ Θὴν γάρ του τὸ αὐτό.

Θ ήνιον, γάλα. ¶ Θῆξαι, ὀξῦναι ἀκονῆσαι. ¶ Θῆξις ῥοπή. στιγμή. τάχος. ¶ Θηπάλαιος, βωμολόχος.

Θ ῆπει, ψεύδεται. ¶ Θηπητός, ἀπατεών.

Θ ηπὲρ, καταθύμιον, θαυμαστόν. ¶ Θήπω, ἐπιθυμῶ, θαυμάζω. ¶ Θηπῶν, ἐξαπατῶν κολακεύων θαυμάζων. ¶ Θὴρ, θηρίον ὁ λέων ἀπὸ τοῦ θοῶς ὀρούειν.

Θ ήρα, κυνήγια, ἄγρα. ¶ Θήραμα, εὕρεμα.

Θ ηρᾶν, ζητεῖν, εὑρεῖν, μηχανᾶσθαι.

Θ ήρας, τοὺς σκηνικούς. ¶ Θήρατρον, δέλεαρ, ἄγκιστρον. ¶ Θηράτρων, θηρατικῶν. ¶ Θήραυλος ἀγρός τις. ¶ Θήρειον, πέταλον τὸ ποικίλον οἱ ἀττικοί. δοκεῖ δὲ ἀπὸ θήρας διὰ νόσου προσηγορεῦσθαι.

Θ ήρεια, τὰ ζῶα, καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων οὕτω λέγεται.

Θ ηρητὴρ, κυνηγός. ¶ Θηρὶ, λέοντι. ¶ Θηρίκλειος κύλικος εἶδος ἀπὸ θηρικλέους κεραμέως.

Θ ηρίων, πάθος τι στόματος. ὃ καὶ καρκῖνος καλεῖται.

Θ ηρίτας, ὁ ἐνυάλιος παρὰ λάκωσιν. ¶ Θηριώδης, ἀγριανόμενος. ¶ Θηροειδεῖς, ἐφαπλίδες ποικίλως διακεκοσμημέναι. ¶ Θηροθῆραι, θηρευταί.

Θ ηρολέξης, ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος. ¶ Θηρολέτης, κυνηγός. ¶ Θηρὸς, λέοντος. ¶ Θηροσκοπίας, λυκνίας. ¶ Θηρότης, θηρευτεία. ¶ Θηροφόνος, θηροκτόνος ἄρτεμις. ¶ Θηρώμενοι. θηρῶντες, ἀγρεύοντες. ¶ Θὴς, δοῦλος. μισθωτός. παράσιτος, ὁ τὸν μισθωτικὸν ἐργαζόμενος παρὰ ἀθηναίοις.

Θ ἠρώς, ὡς θὴρ. ¶ Θῆσαι, θρέψαι, θηλάσαι.

Θ ησαίατο, θαυμάσειεν. ¶ Θησάμενοι, αἰτησάμενοι κριτῶν. ¶ Θήσαιεν, ἐθαύμασαν.

Θ ήσασθαι, θεάσασθαι. ¶ Θηλάσαι, θεωρηθῆναι, μεθυσθῆναι. ¶ Θησάσθω, κοιμηθέντα. ¶ Θῆσσαν, δουλικόν. ¶ Θήσατο, ἐδούλευσεν. ¶ Θησαυρίσασθαι, συνάξασθαι. ¶ Θησαυρός, εἰς ἀγαλμάτων καὶ χρημάτων. ὁ ἱερῶν ἀπόθεσιν οἶκος. ¶ Θήσει, ὑποτίθεται ποιήσει. ¶ Θησεῖα, ἑορτὴ ἀθήνησι.

Θ ησεῖον, νεὼς θησέως ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες κατέφευγον. δηλοῖ δὲ καὶ φυτόν τι ποιόν, καὶ τὸ δεσμωτήριον παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Θήσεται. ποιήσεται.

Θ ῆσθαι, ἴσθαι, αἰτῆσθαι βοιωτοί. ¶ Θησόμενοι, αἰτούμενοι.

Θ ῆσθω, ποιείσθω. ¶ Θέσκελα, θαυμαστά, ψεύδεσιν ὅμοια. ¶ Θητεῖαι, μισθώσεις, μισθοδουλεῖαι.

Θ ητεύει, δουλεύει μισθῷ. ¶ Θητικόν, τὸ ἔσχατον τίμημα παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Θητὸν, βωμόν. ¶ Θῆτας, μισθωτάς. ¶ Θίασον, χορεῦσον. ¶ Θιασῶνες, ἀρχαί, οἱ ἐπιτιθέντες τοῖς θεοῖς. ¶ Θιακχά, ἄμπελος ἐν σικυῶνι. ¶ Θιάλλει, θαμινάζει. ¶ Θιάραρες, ἐνώπια. ¶ Θιᾶσαι, χορεῦσαι. ¶ Θιασεῦσαι, ἀπεῖσαι. προσαγαγεῖν. ¶ Θίασον, εὐωχία καὶ πλῆθος. οὐ μόνον τὸ βακχικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐργατικόν.

Θ ίασος, χοροῦ σύστασις, ὁ σύλλογος, καὶ τὸ ψιλὸν πλῆθος, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ βακχικόν, ἢ ἑσμὸς γυναικῶν.

Θ ιασῶνες, οἶκοι ἐν οἷς συνιόντες δειπνοῦσιν οἱ θίασοι.

Θ ιασῶται, χορευταί. ¶ Θίβεις, γυναῖκές τινες.

Θ ίβη, πλεκτόν τι κιβωτοειδές. ὡς γλωσσοκομεῖον.

Θ ίβωνος, κιβωτὸς κύπριοι. ¶ Θιβρόν. φιλόκοσμον. καὶ ἀβρωτικὸν ὑπερήφανον καταφορόν. καὶ θρασεῖαν. καὶ παρὰ μὲν νικάνδρῳ τὸν ἔμπυρον καὶ καυστικὸν, τινὲς δὲ χαλεπήν. ¶ Θιβρόν, ζυφορόν. καλόν. σεμνόν. ἁπαλόν. ¶ Θίγειν, ψαῦσαι, ἅψασθαι, ἅπτεσθαι. ¶ Θιγμάτων, μιασμάτων. ¶ Θίγγος, κιβωτοῦ. ¶ Θίημι, ποιῶ. ¶ Θιδρακίνα, θίδραξ καὶ θρίδαξ. ¶ Θίκιον, θεῖον τὸ ὀρεκτὸν κριτῶν.

Θ ιῆσαι, ποιῆσαι, φιλῆσαι. ¶ Θικέλιον, τὴν γυνωλίδα λάκωνες. ¶ Θίλα, ὁ θημών.

Θ ιμῶνες, θημωνιαί. ¶ Θὶν, ὁ αἰγιαλὸς ἀπὸ τοῦ θίνεσθαι καὶ θίνος, πολλάκις τὸ αὐτὸ λέγει, καὶ ἀρσενικῶς ὅμοιος ὁ θὶν, καὶ ὁ σωρός. πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς καὶ ἄμμος. ¶ Θῖναι, ψάμμοι. ὑψηλοὶ τόποι, καὶ αἱ τῶν καρπῶν συγκομιδαί. ¶ Θινὶ, αἰγιαλῷ. ¶ Θινομένη, τιλλομένη. ¶ Θινῶν. αἰγιαλῶν ἢ σωρῶν πυρῶν. ¶ Θίξεσθαι, ἅψασθαι.

Θ ίξις, ἐπαφὶς. ¶ Θῖος, θεὸς κρητῶν. ¶ Θιοπόβροτος, κακὸς, δίχα τοῦ ρ λέγεται καὶ θιτοβρώτος, ὁ ὑπὸ σητῶν βεβρωμένος. ¶ Θὶς, ὄχθος βουνός. ἀμμώδης, αἰγιαλός. θάλασσα. σωρὸς κυμάτων. τὸ κάτω βάθος διὰ θαλάσσης ἢ ὀστέων σωρός. ¶ Θίσκενα, χῶμα, σωροειδές. ¶ Θιασῶσαι. εἰκάσαι. ¶ Θλαδίαι, εὐνοῦχοι, καὶ οἱ τῆς ψάμμου σωροί. ¶ Θλάσεις. κλάσεις, συνθλάσεις. ¶ Θλασπὶς, πόα ἣν ἔνιοι σκύθειον. ¶ Θλίβει, ὠθεῖ, πιέζει. ¶ Θλίβεται, πατεῖται. ἔστι δὲ ἐπὶ σταφυλῆς. λέγεται δὲ καὶ ὅτε τὶς ὀλιγωρεῖ πιέζεται. ¶ Θλιβίας, θλαδίας σπάδων. ¶ Θλίψις, στένωσις. λύπη.

Θ λάνει, ἀποθανεῖν. ¶ Θνητίδια, νεκρὰ σώματα.

Θ νήσκοντας, ἀποθνήσκοντας.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Οάζει, ζέχει, μαίνεται, σκιρτᾷ, κτείνει, σπεύδει, περάττει, κάθηται, χορεύει, αὔει, ἅλλεται, τελεῖ, πλάττει. φοβεῖται. πλανᾶται, θεοφορεῖται. ¶ Θόαξος. ἀπόλλων.

Θ οάς. ὀξείας, ταχείας, τῆς λακωνικῆς ὁρμὰς, ἢ ὄχημα ἐν ἰταλίας, ἢ * ἐπὶ νήσους, ἢ τὰς ταχείας ναῦς.

Θ οὴ, ταχεῖα. ἡ νὺξ μέλαινα. δεινή. ὀξεῖα. ἰσχυρά.

Θ οὴν, διὰ νύκτα, θεῖαν, ταχεῖαν, ὀξεῖαν. ¶ Θοὸν ἀλεγύνετε δαῖτα, τὸν ἀκαθόν. ¶ Θοηρός, τεταραγμένος ἐστίν. ¶ Θοῇσι. ταχείαις, ναυσὶ θοῇσιν. ὅταν δὲ

κελα. ἢ θεοκέλευστα θεῖα θαυμάσια. ¶ Θέσεις, πράξεις, καὶ θεῖναι ποιῆσαι. ¶ Θέσμιον, δίκαιον.

Θ εσμοθέται, ἄρχοντες, νομοθέται νομοφύλακες οἱ τῶν νόμων ἐπιμεληταί. ¶ Θεσμῶν, θείων νόμων ἔθος νόμων. ¶ Θεσμοῖς, νόμοις. ¶ Θεσμοθετεῖς, νομοθετεῖς. ¶ Θεσμοί, νόμοι θεῖοι, ἢ τὰς συνθέσεις τῶν ξύλων. ¶ Θεσμοφορεία, τὰ μυστήρια τῆς δήμητρος, ὄνομα ἑορτῆς. ¶ Θεσμοφόροις, ὁ θεσμοὺς φέρων ἤγουν νόμους. ¶ Θέσπιν, θείαν φωνήν.

Θ εσπέσιον, θεῖον παράδοξον, ὅταν δὲ λέγῃ, γνώσεαι εἰ καὶ θεσπεσίην πόλιν οὐκ ἀλλὰ παρὲξ, τῇ θειότητι λέγει, εἰ μὴ κατὰ συνεκδοχὴν ἀκούοιμεν θεσπεσίην, τῇ ἐκ θεῶν βουλήσει. ¶ Θεσπέσιος, θεῖος θαυμαστός.

Θ εσπεσίη, μεγάλη, πολλῇ θείᾳ τῇ ἐκ θεοῦ βουλήσει.

Θ εσπεσιώτερον. ἀξιολογώτερον.

Θ εσπιαοιδὸς, ποιητής. ¶ Θεσπέσιοι, θεῖοι.

Θ εσπιδαὲς. θείως καιόμενον ἢ δαιόμενον. ¶ Θεσπιδαὲς πῦρ, τὸ θείως καιόμενον πῦρ. ¶ Θεσπιδὸς, θυσίαι, θεοσέβειαι. ¶ Θεσπίζει, μαντεύεται, προφητεύει, ἐνθεάζει, νομοθετεῖν. ¶ Θέσπιν, θείαν, ἀοιδὰν, θαυμαστὴν φωνήν. ¶ Θεσπιόφημον, παροιμίαν τινά. ¶ Θεσπίσαι, προστάξαι, μαντεύσασθαι.

Θ έσπισμα, θεῖον δόγμα, νομοθεσία. ¶ Θεσπίσματα, μαντεύματα καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Θέσπις, ἀγαθὸ. ἀλοθὸς. ἰσχυρά. ὁ θεῖα. ¶ Θεσπιῳδὸς, ἀληθὴς μάντις.

Θ έσπιος. ποταμὸς βοιωτίας. ¶ Θεσπρωτοί, ἔθνος, παρὰ θετταλίαν. ¶ Θέσσαλαι, αἱ κῶαι παρὰ φιλώτα, καὶ αἱ φαρμακίδες. ¶ Θεσσαλὸν, ἀπὸ παροιμιῶδες, τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης. ¶ Θεσσαλῶτις, ἐναγασμένης παρὰ λάκωσι. ¶ Θέσσαντο. ἐξῄτησαν, ἐκάθισαν. ἱκέτευσαν. ἐνεδύσαντο. ¶ Θέσσασθαι, αἰτεῖν. κάθεσθαι, ἱκετεύειν. ¶ Θεσσόμενος, δεόμενος ζητούμενος, ἱκετεύων. ¶ Θεστορίδης, θέστορος παῖς ὁ κάλχας. ¶ Θέσφατα, θεόφατα, μαντεύματα, ἐκ θεοῦ λεγόμενα, εἱμαρμένα ἐκ μαντείας λεγόμενα.

Θ έσφατον, πολύφατον, ὑπὸ θεοῦ προφατισμένον, θεῖον, μέγα, ἀργὸν ἄπρακτον, τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα, προφητεία. ¶ Θεσφατοῦται, θεσφατίζει, μαντεύεται τὰ παράδοξα λαλεῖ. ¶ Θετὴ, ποιητὴ θυγάτηρ.

Θ ετὴρ, ρλματὸς πράκτης.

Θ έτης, ὁ προθέμενος τι. ¶ Θετικὸν, τὸ ὀφειλόμενον γενέσθαι. ¶ Θέτις, ἡ μήτηρ ἀχιλλέως ἢ ἡ θάλασσα. ὁ δὲ γονεὺς λέγεται τηθύς. ¶ Θετὸν, εἰσποιητὸν οὐ γνήσιον. ¶ Θετταλικὰ πτερά, ἀπὸ εἴρηται, διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς θετταλικὰς χλαμύδας, πτέρυγες δὲ καλοῦνται, αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ ἐοικέναι πτέρυξι. ¶ Θετταλικὸ, ἔνθεσις ὁ μεγάλη.

Θ ετταλικὸς δίφρος. διάφοροι εἰσὶ κατὰ κάλλει οἱ θετταλικοὶ δίφροι. ἴδιον γάρ τι γένος αὐτῶν κατασκευάζεται.

Θ ετταλίδας, ὑπόδημα ποιὸν, κρῆπις. ¶ Θετταλὸν σόφισμα, παροιμία ἐπὶ τῶν σοφιζομένων λεγομένη, καὶ μὴ εὐθυμαχούντων. ¶ Θεῦ, δεῦρο τρέχε.

Θ εύγεσθαι, θέλγεσθαι κρατεῖσθαι. ¶ Θευμορία. ἀπαρχὴ θυσίας. ἣν ὁ λαμβάνουσιν οἱ ἱερεῖς κρέας ἐπειδὰν θύηται. θεοῦ μοῖρα. ¶ Θευμοριαζέτω, θεῷ γέρας ἀναφερέτω. ¶ Θευξένια, ἀπόλλωνος ἑορτή.

Θ εύσασθαι, δραμεῖσθαι, δώξεσθαι. ¶ Θεύσαι, δραμεῖ. ¶ Θευσόμεθα, δραμούμεθα, φευξόμεθα, πλευσόμεθα. ¶ Θεύτην, σκαράδιν ἱππώρακξ. ¶ Θέων, βαδίζων, τρέχων. ¶ Θεώματα, τὰ παρακαθαρτήρια. ¶ Θεῶν ὀργὰ, παροιμία ἐπὶ τῶν τολμώντων λέγειν, αὐτοὶ ὡς τοσοῦτον ὑπερέχουσιν ὅσον οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ τόπος ἀθόνησιν ἀπὸ τοῦ συναγερθῆναι προσαγορευόμενος. ¶ Θεῶν ἐπὶ ἀλικολώνῃ τόπος ἐπὶ τῆς βοίας ὑψηλός. ¶ Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, παράκειται τῷ θεῷ καὶ ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἐξουσίᾳ κεῖται. ¶ Θεωρία, ὄψις θέα.

Θ εωρίδες, αἱ περὶ τὸν διόνυσον βάκχαι.

Θ εωρικὰ χρήματα, τὰ εἰς θεῶν τιμὰς καὶ ἑορτὰς διδόμενα ἐν τοῖς παναθηναίοις καὶ διονυσίοις, ἅτινα ἐν τῷ θεάτρῳ ἐδίδοτο, καὶ ἐκ τοῦ θεάτρου συνήγετο ἀπὸ μισθουμένου τόπου. ¶ Θεωρικὸν ἀργύριον, τὸ εἰς θεῶν τιμὴν καὶ ἑορτὴν διδόμενον, θεωρίας ἕνεκα τοῦ καὶ τοὺς πένητας μετέχειν τῶν θεωριῶν, καὶ πάντα τὰ διανεμόμενα θεωρικὰ ἐλέγετο. ¶ Θεωρικός. ὡς θεωρὸς ἐπιφανόμενος, θεωρικοὺς γὰρ ἐκάλουν, τοὺς τοῖς θεοῖς τὰς ἀπαρχὰς ἀπάγοντας, ἐπιφάνουν γὰρ αὐτοὶ τὰς ἀπήνας. ¶ Θεώριος ὁ ἀπόλλων. ¶ Θεωρὶς, κύριον ὄνομα. καὶ θεωρία καὶ ἡ σκηνωνία τὸ γένος ἐρωμένη. ¶ Θεωροί, οἱ θεοπρόποι καὶ οἱ θεώμενοι, ἢ οἱ φροντίζοντες περὶ τὰ θεῖα. λέγονται δὲ καὶ τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἴασιν ἐπὶ τὰ ἱερὰ θεωρίδα. καὶ τὰ διανεμόμενα ἀργύρια ἐν ταῖς ἑορταῖς, θεωρικά. ¶ Θεωροὺς, θεωρητὰς, ἐπόπτας.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ηβαῖος, ἔθνος. ¶ Θηβανὶς, ἄνεμος. ¶ Θήβανα, θύρα, ἐκ τοῦ πλατείου κόλπου πνέουσα. ¶ Θήβα, πόλις βοιωτίας καὶ κιβώτιον.

Θ ῆβος, θαῦμα. ¶ Θηγάνει, ὀξύνει.

Θ ηγάνιον. ὀξὺ, ἠκονημένον. ¶ Θηγάνει, ἀκόνη, λέγεται δὲ καὶ θήγανον. ¶ Θήγειν, ἀκονᾶν, ὀξύνειν.

Θ ήγεια. θαύματα, ψιλὰ. ¶ Θήγη, θήκη θέσις τάξις.

Θ ηγόν, οἱ δὲ, ὀξὺ ἀκόνητον. ¶ Θήγει. ἀκονᾷ, ὀξύνει.

Θ ηεῖσθαι, θαυμάζειν. ¶ Θηεῖτο, ἑώρα, ἐθαύμαζε.

Θ ηεύμενοι, θεωροῦντες. ¶ Θηεῦντο. ἐθαύμαζον.

Θ ηεῖν, ποιῆσαι, θεὶς ποιήσας. ¶ Θήιμος, ἔθιμος.

Θ ήιμον, ἔθιμον. ¶ Θηήσαντο, θεάσαντο, θαυμάσαν.

Θ ηήσονται, θαυμάσονται. ¶ Θηητὴρ. θαυμαστὴς. θεατής.

Θ ηητὴς. ἀπατεὼν θεωρός. ¶ Θηητὸν, θαυμαστὸν καλόν. καταθύμιον, περικαλλές. σύμφορον.

Θ ηιστὸς, θαυμαστός. ¶ Θῆκαι. οἱ ἀπόθετοι νόμοι ἢ σοροί. ¶ Θήκαν, ἐπέθηκεν. ¶ Θήκια, τὰ ἐντάφια, δηλοῖ δὲ καὶ θησαυρὸν καὶ τάφον. καμψίον. γλωσσοκομεῖον. ¶ Θηκτόν, ὀξύ. ἠκονημένον.

Θ ηλαί. τῶν μαστῶν τὰ ἄκρα ἢ τῶν χειλῶν τὰ ἐκπεφυσμένα. ¶ Θηλαμινοῦ, νεογνοῦ. ¶ Θηλαμὼν. τάφος. ¶ Θήλασεν, ἐθήλασεν. ¶ Θηλάστρια ξοφός. ἔστι δὲ ἰακκοῦ. σοφοκλῆς ἀλεξάνδρου.

Θ ήλεα, ἱμάντων τὰ πεπλεγμένα, εἰς ἃ δεσθῆται τὰ ὀξέα. καὶ τῶν σπονδύλων τὰ κοῖλα. ¶ Θηλὴ, μαστός. ¶ Θηλητὴρ, κυνηγός. ¶ Θῆλυ, ἀσθενές.

Θεμερόπις, ἐξασμία ἀγχόνη. ¶ Θέμις, δίκαιον. ἄξιον. πρέπον. ἡ δίκη ἡ προσήκει. καὶ ὁ τιμὴ καὶ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ ἁρμόζον ὁ θέμις ἐστὶ ὁ νόμος.

Θεμιζέτω, μαστιγούτω, νομοθετείτω κρότων. ¶ Θέμισις, δικαιοσύνη παρὰ πυθία. ¶ Θέμιστα, ἔννομα, νόμιμα. ¶ Θέμιστας, νόμους δίκας. ¶ Θέμιστες, μαντεῖα χρησμοὶ δίκαια νόμοι. ¶ Θεμιστεύει, ἄρχει κελεύει ἃ βούλεται δικάζει. ¶ Θεμιστεύων, νομοθετητόρ. ¶ Θεμιστεύοντα, δικάζοντα.

Θεμιστῖ, τῇ δίκῃ. ¶ Θεμιστιάδαι, νύμφαι.

Θεμίστιον, δίκαιον. ¶ Θεμιστὸς, δίκαιος, βασιλεὺς ὅσιος. ¶ Θεμινόσκοσι πρακτικὴ δύναμις ἀποτελεσίμη. ¶ Θεμιστισία, ὁσία. ¶ Θεμιστόπολοι, ἄρχοντες δίκαιοι. ¶ Θεμιστόρων, συνετῶν.

Θέμολα, θεμέλια ἕδραι βάθρα θεμέλια. ¶ Θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδός. ¶ Θεμοῖς, διαθέσεις. παραινέσεις. ¶ Θεμῶν, θελόμενον.

Θέμωσιν, ὤγγισαν, ἐγγίσαι ἐποίησαν, ἀνάγκασαν.

Θενεῖζει, τύπτει. ¶ Θενεῖ, κόπτει, τύπτει.

Θένιοι, οἱ προσήκοντες. ¶ Θεοβλαβίαν, οὕτως αἰσχύνης εἶπεν. ¶ Θεοδέκτορα, θεὸν δεδεγμένην.

Θεοδίσιος, διόνυσος. ¶ Θεοδμήτων. ὑπὸ θεοῦ δεδομημένων. ¶ Θεοκτίστων ὑπὸ θεοῦ ᾠκοδομημένων.

Θεοδότα, ὑπὸ θεοῦ δεδομένα. ¶ Θεόδυτα, ἱερόθυτα.

Θεόδωρος, θεοδώρους ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τοὺς θυρυπρώκτους, ἀπὸ θεοδώρου τινὸς, οὐκ εὖ τῆς ἑαυτοῦ ὥρας προστατευμένου. ¶ Θεοειδηστέρας, θεῖα εἴδη ἢ ὁμοίωμα ἐχούσας. ¶ Θεοειδής, καλός. θεοῦ εἶδος ἔχων.

Θεοείκελα, θεῖα θαύματα θεοῖς ὅμοια.

Θεόθεν, ἐκ θεοῦ. ¶ Θεοέπτις, ἐκ θεοῦ ἐπόμενοι ὁ λεγόμενοι. ¶ Θεοὶ μολοττικοί, ὅτι ὅτι διάφοροι οἱ κύνες οἱ μολοττικοὶ ἢ ὅτι ψυχοπομπεῖον ἐστὶ ἐν μολοσσοῖς. ¶ Θεοινία, θυσία διονύσου ἀθήνησι. καὶ θεὸς θεοίνιος διόνυσος. ¶ Θεοὶ ξενικοί, παρὰ ἀθηναίοις τιμῶνται, οὓς καταλέγει ἀπολλοφάνης ἐν κρησί.

Θεοῖο, τοῦ θεοῦ. ¶ Θεοκόρυκες, γένος τὸ ἀπὸ πανθυδίου παρὰ ἐλευθερίοις. ¶ Θεοκλυτεῖται, παρὰ θεοῦ ἀκούει. ¶ Θεοκλυτήσαντες, θεοῦ ἀκούσαντες, θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. ¶ Θεοκλυτοῦσαι, θεὸν ἐπικαλούμεναι. ¶ Θεόκολος, ἱέρεια.

Θεοκρινῆ, δόξαν θείαν ἔχουσαν. ¶ Θεομανεῖ, θεοφορεῖται, θεῖα φρονεῖ. ¶ Θεόμορος, σώφρων.

Θέοντες, τρέχοντες. ¶ Θεοξένια κοινὴ ἑορτὴ πᾶσι τοῖς θεοῖς. ¶ Θεόπαιστος, ὑπὸ θεοῦ παιόμενος, ἢ κιθάρα ὑπὸ θεοῦ δεδομένη. ¶ Θεοπὶς ἀληθὸς. ὁσία. ἀγαθή. ἰσχυρά. ¶ Θεοπλάκτας, λειοδώμονας.

Θεοπνευστεῖν, ἐνθουσιᾶν. ¶ Θεοπρεπής. θεῷ ἁρμόζοντος. ¶ Θεοπρόπιον. μαντεῖον ἐκ θεοῦ.

Θεόπροποι, προφῆται μάντεις ἐκ θεοῦ προλέγοντες.

Θεοπτίαν, θεοφανίαν. ¶ Θεοπτίας, θείας θεωρίας.

Θεόρμητος, ὁ ὑπὸ θεοῦ παρορμώμενος. ¶ Θεόρρυτον, ἐκ θεοῦ προϊὸν ἐρχόμενον. ¶ Θεός, σημεῖον ὁ ἀρχή.

Θεόσδοτος, ἐκ θεοῦ δεδομένος. ¶ Θεός θεός. ἔθος ἦν ὅτε κατέρχοιντό τινος θεὸν λέγει ἐπιφημιζομένοις. θεὸς ἐπὶ ὁμείρς σιδηρμόν. ¶ Θεοσέπτωρ, θεοσεβής. ¶ Θεοσκυνεῖ. θεοὺς τιμᾷ. ¶ Θεοστυγὶς, μισούμενοι ὑπὸ θεοῦ. ¶ Θεορτάρπεσοι, θεὸν τέρποντες.

Θεότευκτον, θεοκατασκεύαστον. ¶ Θεουδία. θεῖα ᾠδή.

Θεουδής, δίκαιος εὐσεβὴς εὐγνώμων θεοῖς ἀρέσκων.

Θεοίαστον, θεοτίμητον. ¶ Θεουδὴς, θεῷ ἀρέσκων.

Θεουδίσι ὑπὸ θεοῦ δεδομένοις. ¶ Θέουσα, τρέχουσα.

Θεοφρικὸ, θεοὺς πειοῦσα. ¶ Θεοφάντρας, ὑπὸ θεοῦ πεφημισμένοις θεολόγοις. ¶ Θεόφμονα, ἐκ θεοῦ μένοντα. ¶ Θεόφατα, ἐκ θεοῦ σημαινόμενα.

Θέσφατα, λόγια πεπρωμένα πολλὰ ἄφατα ὑπὸ θεοῦ πεφημισμένα. ¶ Θεοφατίζει, μαντεύεται, θεολογεῖ. ¶ Θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος, θεοῖς ἴσος ἐν τῷ βουλεύεσθαι. ¶ Θεόφιν, θεοῖς ἐκ θεοῦ, τὸ γὰρ χεῖμα τῶν πληθύει πασαλόφιν. ξυλόφιν.

Θεόφοβος, θεοσεβής. ¶ Θεόφρονα, θεοῦ γνώμη ἢ φράσις. ¶ Θεοφραδίαις, θεοῦ γνώμαις. λόγοις, φράσεσι

Θεόφρονος, θείου. ¶ Θεοφροσύνη, αἱ παρὰ τὸ θεῖον διατριβαὶ καὶ οὐ μαντεῖαι. ¶ Θεόπλανος, ἀπλόμενος.

Θεραπαινὶς, δούλη. ¶ Θέραπος, ὁμιλητορῶν.

Θεραπευσία, θεραπεία. ἱκετεία.

Θεραπευτὴς, ἰατρός. ¶ Θεραπίς, θεραπεύουσα.

Θεραπείας, τὰς βωμολοχίας. ¶ Θεράπναι, αὐλῶνες, σταθμοί. ¶ Θεραπαινίδες. ἔριθοι.

Θεραπναπιδία, ἑορτὴ παρὰ λάκωσι,

Θεράπνη, θεραπαινίς. δούλη. ¶ Θεράπνιον. θεραπαινίδιον, δουλίδιον. ¶ Θεράπνυτων, διὸς βασιλεῖς.

Θεράποντες, οἱ ἐν δευτέρᾳ τάξει φίλοι. ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν, δοῦλοί τε καὶ ὑπηρέται. ¶ Θέραψ, θεράπων οἰκέτης δοῦλος ἀκόλουθος. ¶ Θέρει, πρωί. θερμαίνει. ¶ Θερελίμιον, τόπου ὄνομα καὶ ἀπόλλων καὶ ζεύς. ¶ Θέρεσθαι. θερμαίνεσθαι, καίεσθαι, θάλπεσθαι, πρὸς ἥλιον χλιαίνεσθαι. ¶ Θερέσιμον, θερεστικόν. ¶ Θερόζανον, μέρος τῆς ἁμάξης, οἱ δὲ τὴν ἅμαξαν τὴν ἄγουσαν τὰ θέρη. ¶ Θέρητρον. τὸ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν παράπλεγμα τὸ ἐπὶ τῇ τῶν ἀσταχύων παρακομιδῇ γινόμενον. ¶ Θέρηται, θέρεται, καίεται.

Θερίζει, ἐνδιατρίβει τῷ θέρει καὶ ἀλοᾷ.

Θερίκλειον, ποτήριον κόνδυ,

Θερινά, θέρος. ¶ Θερίζεσθαι, τὸ θέρος ἀπαγαγών.

Θέριστρον, λεπτὸν ὕφασμα θερινὸν ἱμάτιον. ¶ Θερσίτης, ὄνομα κύριον. ¶ Θερσίχθων, θερμαίνων γῆν καίων. ¶ Θέρμα, πυρετὸς ἀλέα καὶ ἐκεχειρία.

Θερμαστῆθεν, ἐκ καμίνων ἢ τὸ ἐπάνω ἐν τῇ κλίνῃ περιπτων. ¶ Θέρκταρ. θέλγμα. ¶ Θερμάστραι, κάμινοι. ¶ Θερμαστρίς, σκεῦος παρὰ πλάστην καρκίνῳ, ᾧ χρῶνται οἱ χρυσοχοῖ καὶ ὄρχησις ἔντονος καὶ διάπυρος τάχους ἕνεκα. ¶ Θερμεῖ. θερμαίνει.

Θέρμεσθαι, θερμαίνεσθαι. ¶ Θέρμετ, ὁ θέρους πνέων.

Θερμὸν, τὸ θέρος βυζάντιον. ¶ Θερμόπυλα, ἴσου ὄνομα παρὰ τοὺς πόδας. ¶ Θερόμενος, θερμαινόμενος.

Θέρονται, καίονται, χλιαίνονται, θερμαίνονται.

Θέρος. σῖτος τὸ θερίζειν ἡ ὥρα.

Θερσόμενος, θερμανθησόμενος ἀπὸ τοῦ θέρους ἐνεστῶτος.

Θερότερος, ὁ χλωρὸς σῖτος ἀμηθέος. ¶ Θερτηεία, ἑορτή τις. ¶ Θέσαι. θησαυρίσαι. ¶ Θέσσατο, ἐνεδύσατο. ¶ Θέσθαι, ἀποθέσθαι. θησαυρίζεσθαι.

Θέσθω, αὐξεπιζέσθω. ¶ Θέσκελα. θαυμαστὰ θεοειδῆ

ἡ θαργηλία μιλησία μὲν τὸ γένος, εὐπρεπὴς δὲ τὴν ὄψιν καὶ τἄλλα σοφή. ὥστε κρατῆσαι ιδ' πόλεων δυνάστας. διὸ καὶ πλείστοις ἐγήματο τῶν διασημοτάτων.

Θ ἄργηλος. χύτρα, ἱερῶν ἑψημάτων. ¶ Θαρνεύει, ὀχλεύει. ὀχεύει, ἐπαίρει, φυτεύει. ¶ Θαρρίας, ζασία,

Θ ἄρνυσθαι, ὀχλεύει. ¶ Θάρνυται, μετεωρίζεται. θάρνυσθαι γὰρ τὸ κυΐσκεσθαι, ἐπὶ δὲ νῦν δηλοῖ τὴν διὰ λόγων ἔντευξιν καὶ ὁμιλίαν. σημαίνει δὲ καὶ ὀχεύει.

Θ ἄρνυται, περὶ συνουσίαν ὁμιλεῖ.

Θ ἄρρος, θάρσος. ¶ Θαρσαλέον, ῥᾷον. ¶ Θαρσαλέως, ῥᾳδίως. ¶ Θάρσος, ὁ θάρρος, τὸ θάρσος ἀνδρεία δυναστεία. ¶ Θαρσιὼ, θρασύς. τεθαρρηκώς.

Θ ἄρσει, θάρρει. θράσει. ¶ Θαρρῶ, θρασύνομαι.

Θ αψία, ἅλμη, εἰς ἣν ὄψα ὀπτώμενα ἔβαπτον. καὶ ῥαφάνου εἶδος. οἱ δὲ βαμμάτιον. ¶ Θάσσημεν, καθήμεθα.

Θ άσιος, παῖς ἀγλαοφῶντος. ἐστὶ δὲ σεμίδαλις τῆς ἑρμοῦ γινομένη. ἀπὸ ἀγλαοῦ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ποιήσαντος θασίου ὀνομασθεῖσα. ¶ Θάσσε, κάθισον.

Θ ᾶσσον, θᾶττον, τάχιον, ταχύτερον. ¶ Θάσσονας, ταχίονας. ¶ Θάσσοντας, καθημένους. ¶ Θάσσουσι, σπεύδουσι. ¶ Θάσσω, παρακαθέζομαι.

Θ άσσων, ταχύτερος, καθεζόμενος. ¶ Θατερεύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι. ¶ Θάτερος, θάτερος, τοῖς δούλοις κύριοι. ¶ Θατέρα, τὰ ἄλλα ἑκάτερα ἕτερα μέρη.

Θ ατέρου, ἑνός. ¶ Θατῆρας, θεατάς. ¶ Θᾶττον, εὐθύς. τάχιον. ταχέως. ¶ Θᾶττον ἢ βούτης, παροιμία. ἐπὶ τῶν ἐν τῇ στοᾷ μαχομένων τις ἐν ᾧ ἐπεγράφη. βούτης. παρ' ὅτι δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως συντελουμένων. καὶ γὰρ ὁ βούτης, ῥᾳδίως κατεσκεύαστο ἅτε οὐχ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος γεγραμμένου. ¶ Θαυλακίζειν, μετὰ βοῆς ἀπαιτεῖν τι.

Θ αυλία, ἑορτὴ ταραντίνων, ἀχθεῖσα ὑπὸ κτεάτου, παρὸ καὶ θαυλίζειν λέγειν τοὺς δωριεῖς. ¶ Θαυλωνίδαι, γένος ἰθαγενῶν ἀθήνησι. ¶ Θαυμάζειν, θεάσασθαι καὶ μανθάνειν. ¶ Θαῦμα, ἔκπληξις ξένισμα.

Θ αυμαίνει, θεωρεῖ, θαυμάζει.

Θ αυμαλέον, φοβερὸν, θαυμαστόν. ¶ Θαυμακίη, πόλις. ¶ Θαυμανέοντες, θεώμενοι, ὀψόμενοι. αἰολικῶς θαυμανέοντες. τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς, θαυμάζειν, θηεῖσθαι λέγει. θηεῖτο δὲ κούρη, καὶ θηεῦντο ῥῆτος ὁ θαυμαστός. ¶ Θαυμάσιος, θαυμαστός. ¶ Θαύματα, ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται. ¶ Θαυματίζομαι, ἐκπλήττομαι. ¶ Θαῦμος, ἢ θαῦλος ἄρης μακεδόσι. ¶ Θαῦνον, θηρίον. ¶ Θαυλέα, οὐρὰ κέρκος. ¶ Θαυσήκει, θεωρεῖον. ¶ Θαχμῶνται, θοιναῖνται. δωριεῖς. ¶ Θάψαι, κατορύξαι, κάψαι, ἀπὸ τοῦ θάλπεσθαι. ¶ Θάψινον, τὸ ξανθὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ θάψου ὃ βάπτει ᾧ ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς κεφαλάς. ὅπερ τινὲς σκυθικὸν λέγουσι. καὶ ὁ ποταμὸς παρ' ᾧ φύεται τὸ ξύλον θάψος καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ ῥίζα θαψία καλουμένη.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Εά, ὦ μοῦσα. ¶ Θέα, σκόπει, θεώρει, ὅρα. ¶ Θεάμονας, θεατάς. ¶ Θέαρ, ὄψιν. ¶ Θεωρίαν, ὄμματα. ¶ Θεαγγελεῖς,

οἱ τὰς πανηγύρεις ἐπαγγέλλοντες. ¶ Θεαγενής, ὅσιος θεοσεβής. ¶ Θέαγον, τὸ θεῖον, ᾧ καθαίρουσι σαλαμίνιοι. ¶ Θέαμα, θεώρημα. ¶ Θεανὸ, νόσος, ἡ ἐκ θεοῦ θεία, σοφοκλῆς τυροῖ ξύρου. ¶ Θεανῶσαι, οἱ ξυστῆρες ὑπὸ πετάλων. ¶ Θέα παρ' αἰγείρῳ. πόθος αἰγείρου ἐχώρισθεν ἐθεώρουν, εὐτελὲς δὲ ἐδόκει, ὁ ἐντεῦθεν θεωρία. μακρόθεν μὲν ἦν καὶ εὐώνοιο ὁ τόπος ἐπωλεῖτο. ¶ Θεατὸν, τὸ ἐκλεκτὸν, ὁρατόν. καὶ θεωρητόν. ¶ Θέατρον, θέαμα ἢ σύναγμα.

Θ εῖ, τρέχει. ¶ Θείει, θέειν, τρέχειν, δραμεῖν.

Θ εῖν, ἐκτρέχειν. ¶ Θεηγόρων. θείων ὁ ἐκ θεοῦ λαμβάνων.

Θ εήλατον, ὑπὸ θεοῦ πεπεμμένον ὁ πεμφθέν.

Θ έουσι, τρέχει. ¶ Θειαζόντων, μαινομένων.

Θ ίασος, χορός. ¶ Θειασμοῦ, εὐωχίας ἐνθουσιασμοῦ.

Θ ειασμοῖς, εὐωχίαις, μαντείαις. ¶ Θιασῶται, χορευταί. ¶ Θεῖα, ἴνδαλα καὶ θεοῖς ἐοικότα κύπριοι.

Θ εῖεν, δραμεῖν. ¶ Θείης, ποιήσεις. ¶ Θεικτὸν, θαυμαστόν. ¶ Θηλόπεδα, ὁ τόπος ἐν ᾧ ξηραίνεται ἡ σταφυλή. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θέρεσθαι ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πέδῳ. ¶ Θειμωνίαι, οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων.

Θ εῖναι, ποιῆσαι. ¶ Θοίναν, βρῶσιν, ἀνάλωμα.

Θ είνει, ποιεῖ, τρέχει. κτείνει, πλήσσει. ¶ Θῖνες, οἱ σωροί. ὄροι βουνοὶ ἐπὶ ψάμμου. ¶ Θεινομένην, τυπτομένην. ¶ Θινῶν, αἰγιαλῶν. ¶ Θείωμεν, ποιήσωμεν. ¶ Θεῖον, θειάφιον, ἄπυρον. ἀκαυστόν.

Θ είός μοι, ἐκ θεοῦ μοι. ¶ Θεῖος, ὄνειρος, θεόπεμπτος. θεῖον δύναντα ἀγῶνα τὸ τῶν θεῶν ἄθροισμα, ἐν ᾧ αὐτῶν τὰ ἱερά. ¶ Θειοῦται, θείῳ καθαίρεται.

Θ εῖον, τὸ ἐκ θεοῦ ἀφιέμενον καὶ τὸ ἄξιον λόγου, ὥστε θαυμάζεσθαι καὶ τὸ θειάφιον. ¶ Θείου πλῆρ, τοῦ κεραυνίου πυρὸς λέγει, ὀδμὴν ἣν ἔχει ὁ κεραυνὸς θείου.

Θ εῖται, κεῖται. κομίζει. ¶ Θειάσω, καθαίρω.

Θ ειώσω. καθαίρω. ¶ Θέκλεον, καυμαστόν.

Θ έλγει, ἀπατᾷ. θάλπει ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ θέλειν ἄγειν μαλάσσει. κηλεῖ. τέρπει. ¶ Θέλγητρα, εἰς ἡδονὴν ἀπάτη. ¶ Θέλγμα, θαῦμα. ¶ Θελγῖνες, οἱ τελχῖνες, γόητες πανοῦργοι φαρμακευταί. ¶ Θελγόμενον, ἀπατώμενον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἡδυνομένων τοῖς ᾄσμασι. ¶ Θέλειν. δύνασθαι. ¶ Θέλεμον, οἰκτρὸν. ἥσυχον. ¶ Θελέμως. ἡσύχως. οἰκτρῶς.

Θ έλεμνον, ὅλον ἐκ ῥιζῶν. ¶ Θελγόν, θελκτὸν καὶ τὸ θέλγον τὰ ὄμματα ἐπὶ κακώσει. ¶ Θελκτής, προαιρετικός. ¶ Θέρκαλ, θέλγμα. ¶ Θέλγηθρον, φίλτρον. χαρά. θαυμαστὸν καὶ τὸ ἐφέλκον μετά τινος ἀνάγκης. ¶ Θελκτήριοι, θεραπευτικοὶ ἀπάντες εἰς ἀπάτην. ¶ Θέλξας. καταπονήσας.

Θ ελξινία, ἥρα τιμᾶται παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Θέλω, χρῄζω. βούλομαι. εὐδοκῶ. ¶ Θέμα, ἕξις τόπος, στάσις μνῆμα. ¶ Θεμὰρ, ἄνεμος νότος, ἢ ἀναπλοῦ.

Θ εματίζει, ἀποτίθεται κυβερνᾷ. ¶ Θέμεθλα, ἕδραι βάθρα. ¶ Θέμεμα. θέσις. ῥίζαι. ¶ Θέμειλα, θεμέλιοι. ¶ Θεμειλιωθέντα, ἐκ ῥιζῶν ἀρθέντα.

Θ έμεναι, καταβαλοῦσαι. ¶ Θέμενος. ἐνθείς. καταβαλών. ¶ Θεμέρη. βεβαία. σεμνή. εὐσταθής.

Θ έμερον. σεμνόν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ σεμνύνεσθαι θεμαρύνεσθαι.

Θ εμερόφρονας, συνετοὺς σώφρονας.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Θάασσεν, ἐκαθέζετο. ¶ Θαάσσει. κάθηται. διατρίβει. ¶ Θαβακὸν, θακὸν, ἢ ἁμαξόν.

Θ αβώρ, ὄρος συρίας. ¶ Θαγῆ, ἥξεις.

Θ άεο, θεώρει. ¶ Θαζόμενος, σκώπτων.

Θ αίβει, ἐλαύνει. ¶ Θαιμὸς, οἰκία, σπόρος, φυτεία.

Θ αιροδύται, οἱ ἐν τῷ ζυγῷ δακτύλιοι, δι' ὧν οἱ ῥυτῆρες. ¶ Θαιροδύτης. ὁ δακτύλιος τοῦ ζυγοῦ.

Θ αιρὸς. ὁ διοικῶν ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους ἕως κάτω στροφεὺς ἐπὶ θύρας, ἢ ἄξων σοφοκλῆς τειχοπολέμῳ.

Θ ακεύουσι, κάθηνται εἰς τὰς χρείας.

Θ ᾶκος, καθέδρα. θρόνος. ¶ Θαλάμη, ζεύγλη, θυρὶς καταλιπεῖς. ¶ Θαλάμαι. σπήλαι ἐπικείμεναι τοῖς αὐδίοις τῶν ἀποκότων. ¶ Θαλαμηπόλος, ἡ περὶ τὸν κοιτῶνα ἢ περὶ τὸν θάλαμον διατρίβουσα, ἢ ἀναστρέφουσα. ἀπὸ κοινοῦ δὲ, κοιτωνοφύλαξ, νυμφαγωγός. τοῦ θαλάμου ἐπιμελουμένη. Θαλάμια, κῶπαι αἱ κατωτάτω καὶ οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν χώραν θαλάμιοι λέγονται. ¶ Θαλάμιος, ὁ κατωτάτω θαλάμιος ἐρέτης ὁ κατωτάτω ἐρέσσων ἐν τῇ νηΐ. ¶ Θαλάμιος λέγεται ὁ ἔσχατος. ὁ δὲ μέσος ζύγιος. ὁ δὲ ἀνώτατος θρανίτης. ¶ Θαλάμοιο νέοιο. κατεσκευασμένου νεωστί. ὑπὸ γὰρ τοὺς ἀρμοὺς αὐτοὺς τῶν νυμφῶν θαλάμοις ἐπήγνυον, ὡς οὐκ ἔκπαλαι αὐτοῦ γεγαμηκότος. ¶ Θάλαμος. οἶκος. μυχός. νυμφικὸς οἶκος. ¶ Θαλάμεον, ἄνασσα ἀφροδίτη.

Θ άλασσα, κοίλη ἢ χειμέριος καὶ τὸ θεῖον. ¶ Θαλασσεύς. ἁλιεύς. ¶ Θαλάσσια, ἔργα ναυτικά.

Θ αλάσσιος ζεὺς, ἐν σιδῶνι τιμᾶται. ¶ Θαλασσωθεὶς ἀγνισάμενος. ¶ Θαλάσσια. τὰ ἐπὶ θαλάσσης.

Θ αλαττοκοπεῖς, ματαιολογεῖς. ¶ Θαλαττοπορῆσαι. πλεῦσαι διὰ θαλάσσης. ¶ Θαλίει, θάλλει, αὔξει.

Θ αλέεσσι, ποτήτι. λιπαρίαις. ¶ Θαλέοντες, θάλλοντες. ¶ Θαλέθοντα, θάλλοντα, βλαστάνοντα, ἀνθοῦντα, εὐθηνοῦντα. ¶ Θαλεία, παιδιά, εὐθυμία ἡδονὴ καὶ ἡ μοῦσα. ¶ Θαλείας, πόθοις. μέθας. λίνας, πήρας. ¶ Θαλίη, εὐδαιμονία εὐθηνία ἀκμή. εὐφροσύνη. ¶ Θαλερόν, καθαρόν.

Θ αλεραί, εὐκραεῖς. ¶ Θάλλει, ἀκμάζει, αὔξει.

Θ αλεροί, ἀκμάζοντες, ἀνθοῦντες, πολὺ πρόσφατοι, ἀθρόοι, ὑγροί, εὐκραεῖς. ¶ Θαλερὸν δάκρυον, τὸ πολὺ καὶ μὴ ξηραινόμενον, ἀλλ' ἀεὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀεὶ θάλλον. ¶ Θαλερὸς, ταχὺς ἰσχυρός. ¶ Θαλέων, τῶν θάλλειν ἐπιτηδείων. ¶ Θαλέων, τῶν θάλλειν ποιούντων παιγνίων ἢ ἀνθῶν τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐπιτηδείων. ¶ Θαλία, εὐθηνία. εὐωχία. πανήγυρις. τέρψις. εὐφροσύνη. ¶ Θαλίη, τὰ αὐτά. ¶ Θαλιοποιοί, οἱ τὰ σκυτευόμενα κυβώτια καὶ τὰ δερματίνοις ῥίσκοις ἐργαζόμενοι. ¶ Θαλιπέδαι. οἱ πλούτους καὶ ἐνδόξους ἔχοντες, ἢ γένος ἐνδόξοις ἔνδοξον.

Θ άλικα, σίκους εἴδος. ¶ Θαλλὶς, μάρσιππος μακρός. ¶ Θαλλὸν, ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες. ¶ Θαλλὸς, κλάδος ἐλαίας. ἄνθος: γέννημα. καὶ πᾶν τὸ θάλλον. κυρίως δὲ κλάδος ἐλαίας ἢ φοίνικος βλάστημα.

Θ άλλουσα, αὐξάνουσα. ¶ Θαλλοφόρος ὁ πομπεύων ἀθήνησι καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων λέγει δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους, ἢ πρὸς τὸ θάλλειν. ¶ Θάλπει, ἀκμάζει. αὔξει.

Θ αλπίω, ἐπάλξις. ¶ Θάλπος, καῦμα, παραμυθία.

Θ άλπω, θερμαίνω παραμυθοῦμαι. ¶ Θαλπωρὴ, παραμυθία. σκέπη, χαρὰ, σωτηρία. ἡδονὴ, θάλψις, ἐλπίς. ἀσφάλεια, ἡ διάχυσις. ¶ Θαλυκρέονται. ψεύδονται. ¶ Θαλυκρὸν, ἰταμὸν, λαμπρόν. εὐσεβόν. χαῦλες, πανοῦργον. θερμόν. χλωρόν.

Θ αλύνει, θάλπειν ποιεῖ. ¶ Θαλύνεσθαι, φλέγεσθαι.

Θ αλύσια, αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί. ¶ Θαλύσιος, ἄρτος, ἀπὸ τῶν ἅλων πεπτόμενος πρῶτος. ¶ Θαλυσσόμενος, φλεγόμενος. ¶ Θαλύψαι, θάλψαι, πυρῶσαι. ¶ Θάλλωμεν, βλαστήσωμεν, βλαστάνωμεν.

Θ αμὰ, θαμινὰ συνεχῆ. ¶ Θαμάκις, πλειστάκις. πολλάκις. ¶ Θαμὰ, τὰ πυκνὰ καὶ θαμέα τὰ αὐτά. ¶ Θαμαζοχεῖ, οὐχ ἡσυχάζει. ¶ Θαμβαλέον φοβερὸν, θαυμαστόν. ¶ Θαμβεῖ, ἐκπλήττει.

Θ άμβος, θαῦμα. ἔκπληξις. ¶ Θαμέας. πυκνούς. συνεχεῖς. ¶ Θαμέες καὶ θαμειαὶ τὰ αὐτὰ τῷ θαμιάς.

Θ αμίζεις, συνεχῶς ἔρχῃ. πυκνάζεις.

Θ αμίζεται, ὁμιλεῖ. ¶ Θαμίζει, συνεχῶς διατρίβει καὶ παραμένει τὴν ἑαυτοῦ ναῦν φυλάσσων.

Θ αμινὰ. πυκνά. πολλά. ¶ Θαμινῶς, συνεχῶς, πυκνῶς.

Θ άμιξ, ἀλώπηξ. ¶ Θάμνοις, δενδρώδεσι τόποις δασέσι. ¶ Θάμνισον, ἀποκάλυψον. ¶ Θάμνοι, δασέα καὶ πυκνὰ δένδρα, καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι.

Θ άμνος, πυθμὴν δένδρου ἢ ῥίζα πολλοὺς κλάδους ἐκπέμπουσα, ἢ καθ' ἕνα τόπον ἐπὶ ὕλης συστροφή. καὶ ἡ συνεχὴς φυτεία, καὶ ἡ περιοχὴ τῆς ἐλαίας. καὶ δρυμοὶ καὶ οἱ σύμμυροι ἢ δενδρώδεις, ἢ βάρος, ἢ ξύλον ἀκανθῶδες. ¶ Θαμνώτεροι, πυκνότεροι. ¶ Θάμυρις, πανήγυρις σύνοδος, ἢ πυκνότης τινῶν. καὶ ὁδοὺς θαμύρας τὰς λεωφόρους, ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα.

Θ αμυρίζει, ἀθροίζει, συνάγει. ¶ Θάμυρις μαίνεται, παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν, παράλογόν τι πραττόντων. ¶ Θανάτοιο μέλαν νέφος. περιφραστικῶς αὐτὸς ὁ θάνατος. ¶ Θάνατος, ὅ, τε θεός. καὶ ὁ παρὰ χοιμὴν τέλος ἐν τοῖς τοῦ βίου. ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος. καὶ ὁ στομαρεδής θεός. καὶ ἡ δυστυχία. ¶ Θανατῶν. θανάτου ἐπιθυμῶν.

Θ ανεῖσθαι, ἀποθανεῖσθαι. ¶ Θάνοιεν. ἀποθάνοιεν.

Θ άξαι, μεθύσαι. ¶ Θάοντα, διδάσκοντα, θεωροῦντα.

Θ αοῦνται. ὁμοίως. ¶ Θάπαν. φόβον.

Θ άπτα, μὴ ἀκριτεῦ. ¶ Θαρραλέως, εὐθαρσῶς ἀνδρείως. ¶ Θαργηλία. ἀπόλλωνος ἑορτὴ καὶ ὅλος ὁ μὴν ἱερὸς τοῦ θεοῦ. ἐν δὲ τοῖς θαργηλίοις τὰς ἀπαρχὰς τῶν φαινομένων ποιοῦνται καὶ περικομίζουσι. ταῦτα δὲ θαργήλια φασὶ καὶ μὴν θαργηλιών. καὶ τὴν ἱκετηρίαν, ἐκάλουν θάργηλον. ὁ ἀρχίλοχος φησὶν ὡς* φαῖε νῦν ἄγε τὰ θαργήλια καὶ ὁ θάργηλος χύτρος ἐστὶν ἀνάπλεως σπερμάτων καὶ τὰ μὴ λησίοις ἀρχομένη ἐπιφρόνησις. ¶ Θαργηλία ἐστὶν

Ἡσίοδος, ποιητοῦ ὄνομα. ¶ Ἥσκαιρεν, ἐσκίρτα.

Ἤσκει ἐθεράπευεν. ἐπονεῖτο, ἐκόσμει. ἐπεμελεῖτο, ἐπιμελεῖτο, εἰργάζετο. ¶ Ἠσκημένος, μεμελετηκὼς πεπαιδευμένος. ¶ Ἡσιονεῖς, οἱ τὴν ἀσίαν οἰκοῦντες ἴωνες. ¶ Ἠσίπεδον, ἐνβαφές, ἠσιχερ. λαψιλής. ¶ Ἠσμένισεν, ἐχάρησεν.

Ἡσμὰ, νόσημα. ¶ Ἧσο, ἐκαθέζου. ¶ Ἦ σοὶ, ἄρα σοί. ¶ Ἤσπαιρεν, ἐσκάριζεν, ἔστιλβεν, ἔλαμπεν, ἀπέπνιγεν, ἤσπαιρεν. ¶ Ἠσσηκότες, βοηθήσαντες.

Ἡσσήθη, ἡττήθη. ¶ Ἡσσόνων, ἐλαττόνων. ¶ Ἡσσωμένων, ἐλαττουμένων, ἡττόνων, ὑστέρων. ¶ Ἧσσον, ἧττον. χεῖρον. ὕστερον. ¶ Ἧς οὔτι χάριν οἶδα. ἀντὶ τοῦ ὡς οὐδὲ μίαν χάριν ἔχειν, οὐδὲ παιδοποιίας. οὐδὲ συμβιώσεως. ¶ Ἧστην, ἐκαθέζοντο δυϊκῶς ὑπάρχουν. ¶ Ἠστίνειν, ἐρᾶν, ἐρᾶσθαι. ¶ Ἧστον, ἡδύ. ¶ Ἧσται, καθέζεται. ¶ Ἠστόχησεν, οὐκ ἐπέτυχεν. ¶ Ἡσυχία, γαλήνη, ἠρεμία. ¶ Ἥσυχος, ἀπράγμων. ¶ Ἤστραψεν, ἐλάμψεν. ¶ Ἧσφιν, ἧ τοῖς αὐτοῖς. ¶ Ἡσυχαῖον, τὸ μετ' ἡσυχίας. ¶ Ἡσυχίδαι, γένος ἀθήνησιν ἱθαγενῶν. ¶ Ἤσχαλλεν, ἐλυπεῖτο. ¶ Ἠσχάτησεν. ἐστέρησεν. ¶ Ἠχολάθημεν, χολὴν ἐποιήσαμεν.

Ἡσσόνων, ἡσσωμένων. ¶ Ἧσο, ἀφίεσο, ἐάσο, ἀκινητίσο. ¶ Ἠτάκτησεν, μετὰ ἀταξίας ἔπραξεν.

Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν, ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην. ¶ Ἦτας, ἤλγυνας. ¶ Ἦτ' ἄν, ἐπεί. ὡς. ¶ Ἤτασιν, ἐβασάνισεν. ¶ Ἦ τάχα, οὕτω γὰρ ἴσως. ¶ Ἦ τάχα κεν, ἢ τάχα ἄν, ἴσως ἄν. ¶ Ἤ, τε, ἤ πως. ¶ Ἤτεεν ᾔτησεν. ¶ Ἤιτει, παρεκάλει. ¶ Ἤ τεὸν, ἢ τὸ ὄν, ἀληθῶς. ¶ Ἡ τέρα στροφή. ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης ἐπαινουμένων ἐν τοῖς μέλεσιν. ¶ Ἡ τετράγωνος, ἐργασία οἱ ἑρμαῖ. ¶ Ἦτ' ἐφάμην, ὑπέλαβον. ¶ Ἠτρύνον, τέττιξ ὅμοιον ἢ κέρκωψ. ¶ Ἠτιάθη, ἐκινήθη.

Ἠτιόωντο, αἰτιῶνται, ἐπιφημίζουσιν. ¶ Ἠτίμασεν, ἄτιμον ἐποίησεν. ¶ Ἠτιμωμένων, ἠφανισμένων.

Ἠτίμασεν, ἠτίμασεν, ὕβρισεν. ¶ Ἤτιος, βολῶς.

Ἤτοι, σύνδεσμος ἰσοδυναμῶν τῷ δέ. πλέον δὲ καὶ αὐτὶ τοῦ μὲν χρῶνται. ¶ Ἤτοι, καὶ δὴ οὕτως. ¶ Ἤτοι ὅγε, οὗτος δέ. ¶ Ἤτοι ὁ μὲν, ὁ δὲ οὗτος. ¶ Ἦτορ, ἡ ψυχή, θυμός, στῆθος. ¶ Ἠτρέμει, ἡσυχάζει.

Ἦτρον, ὁ ὑπὸ τὸ ὑποστέρνιον τόπος, ὁ ὑπὸ τὸν ὀμφαλόν.

Ἤτεον, ὑψηλὸς ἔλαφος. ¶ Ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἢ ἐπιτυγχανόντων ἢ ἀποτυγχανόντων, πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις. καὶ οὐχ ὡς οἱ νῦν δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία.

Ἧττα, ἡ ἧσσα. ¶ Ἧττον, μικρότερον αὐτὶ τοῦ οὐδ' ὅλως. ¶ Ἥττονες, καταδεέστεροι.

Ἥττοσιν, ἐλάσσοσι καταδεεστέροις. ¶ Ηὐ, ἀγαθὸν ἰσχυρόν, τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὡς. ¶ Ηὔγει, ἔλαμπεν.

Ἠυγένειος, μέγα τὸ γένειον ἔχων. ἢ εὔτονος, ἢ εὔγονος, ἢ εὐγενὴς ἢ καλλιγένειος. ¶ Ηὔδα, ἔλεγεν, εἶπεν.

Ἠυδάξατο, ἔχρησεν εἶπεν. ¶ Ηὐδόκησεν, ἠθέλησεν.

Ἠυθέμιλον, εὐθέμιλον. ¶ Ηὐθύνθη, ὑπὸ ἔγκλημα ἔπεσεν εὐθυνῶν. ¶ Ἠύκομος, καλὴ ἀπὸ μέρους εὔκομος καὶ καλλιπλόκαμος εὔκομος. καλή. ¶ Ηὔληται, πεφύσηται, λελύπηται, τετάρακται. στρέφεται.

Ἠυκόμοιο, καλλικόμοιο. ¶ Ηὐλίσθημεν, ἐσκηνώσαμεν. οἰκίσαμεν. ¶ Ηὖν, ἀγαθόν. καλόν.

Ηὔνασας, ἐκοίμισας, ἔπαυσας. ¶ Ηὐπόρησεν, ἐπλούτησεν. ¶ Ἠΰς, καλός. ἀγαθός. μέγας. γενναῖος. ἀνδρεῖος. ¶ Ἦ ὕστερον, μετὰ ταῦτα. ¶ Ἠΰτε, καθάπερ. ὥστε. ὥσπερ. ὡς. ὅτε καθά. ¶ Ἠὺς ὀμίχλη, καθάπερ ὀμίχλη σκοτία. ὑδατώδης ἢ παχὺς ἀήρ.

Ηὐτομολήσαμεν, προσέδραμον τοῖς πολεμίοις.

Ἠύχει, ἠλάπιξεν. ¶ Ἡφαιστία, ἀθηνᾶ καὶ πόλις τῆς λήμνου. ¶ Ἡφαιστιάδαι, ἀθηναῖοι. ¶ Ἡφαιστόδαμα. περίκαυστα. ¶ Ἡφαίστοιο, τοῦ πυρός.

Ἥφαιστος, ὅτε μὲν ὁ θεός, ἥφαιστος ποίησιν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν, ὅτε δὲ μετωνυμικῶς τὸ πῦρ, παρά τισι δὲ ὁ ἥλιος. ¶ Ἥφασεν, * ἐπάλαφα. ¶ Ἠφειδηκότες, μὴ φεισάμενοι, καταπλύζαντες. ¶ Ἠφείδουν, οὐδὲ ἐποιοῦντο φροντίδα οὐκ ἐφείδοντο. ¶ Ἠφίεθη, ἐάθη, συνεχωρήθη. ¶ Ἠμφοτεροφῶν, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν στενάζων. ¶ Ἠφίαλεν, ἐπεχείρησεν.

Ἤφιει, ἔπεμπεν, ἀπέλυεν. ¶ Ἠφίεσαν, ἔπεμπον, εἴων.

Ἠφρονεύοντο, ἐμώραναν. ¶ Ἠφυσάμην, ἐφείλκυσάμην. ¶ Ἤφυσεν, δέτεμεν, πάλιν ἀπήντλησεν, διέκοψεν, ἔσπεν, ἐξεφύσησεν, ἐξήνθησεν. ¶ Ἠχάραξ, τὴν ἄμπελον παρεζημία. ¶ Ἤχανεν, εἶπεν.

Ἠχεῖ, φωνεῖ. ψοφεῖ. ¶ Ἠχεῖον, τὸ χαλκόν, οἱ δὲ μαστικόν. τὸ πρὸς τῇ μαστίγι χάλκωμα. ¶ Ἠχέτα, ἠχητικός. ¶ Ἠχέται, οἱ δύφθογγοι τέττιγες.

Ἠχὴ, φωνή, ἦχος βοή. ¶ Ἤχησεν, ἐψόφησεν.

Ἠχήεσσα, ἠχώδης, εὔηχος. θορυβώδης. ¶ Ἠχέται, κήρυκες. κράκται. ᾠδοί. τέττιγες. οἱ δύφθογγοι.

Ἠχήεντα, εὔηχα. ¶ Ἠχῆνες, κενοί. πτωχοί.

Ἠχθαι, τεθηρεῦσθαι. ¶ Ἤχθαιρεν, ἐμίσει. ἤχθηρεν. ἐμίσησεν. ¶ Ἤχθετο, ἐβρίθη, ἔστεμεν, ἠνιᾶτο, ἐβαρύνετο. ¶ Ἠχθισμένην, βεβαρημένην.

Ἡχί που. ἵνα. ἐνθάδε. ἐν ᾧ τόπῳ. ¶ Ἤχλαν, τὴν λυπηράν. ¶ Ἤχλυσεν, ἐσκότισεν ἀμίχλης ἐπληρώθη, ἐκαλύφθη ἀχλύϊ. ¶ Ἤχθετο, ἐλυπεῖτο, ἐθυμοῦτο. ¶ Ἦχος, φωνὴ κτύπος ἐκφώνησις. ¶ Ἠχοῖ ἐνθάδε ἠχώ. μακρὰ φωνὴ ἀνακλωμένη ἀπὸ στερεῶν καὶ ἀντιτύπων ἐπὶ τὴν προϊέμενον πάλιν ἐπανιοῦσα.

Ἠχροῖ, τῷ ἑαυτοῦ χρωτί. ¶ Ἠχὼ πετρέαν. χωρὸ πάλιν λέγει. οἱ δὲ, τὴν αἴγιναν, ἐπειδὴ ἐκεῖ ὄστρακα πολλά ἐστι, νῆσος δὲ ἡ αἴγινα. ¶ Ἤψατο, ἐλάβετο. προσέφυγεν, παρεκράτησεν. ¶ Ἠψάσατο, ἐψητῷ βάμματι ἐβάψατο. ¶ Ἤψησεν, ἐμαγίρευσεν. ¶ Ἠώα, ἡ κέδρος ἐθνικῶς. ¶ Ἠῶθεν, πρωΐ. ἅμα ἡμέρᾳ ὄρθρῳ. ¶ Ἠῶθι πρό. ὑπὸ ἕω τὴν ὄρθρον, πρὸ ἡμέρας πρὸ τῆς ἀνατολῆς.

Ἠωκοίτων, ὀρθεινῶν ὕπνων.

Ἠῶν. παραθαλάσσιον.

Ἠῷος, ὀρθεινός. ¶ Ἠώρει, ἐκρέματο. ἐκινεῖτο.

Ἠώρητο, ἀπεκρέματο, ἀπήρτητο. ¶ Ἠώς, ἡμέρα τὸ πρῶτον φῶς ἤγουν αὐγή. φῶς. ὄρθρος. τὸ αὐγὸς ἀνατολή, ἡμέρα. καὶ ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι μεσημβρίας χρόνος, ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ καὶ ὅλη ἡμέρα, ἡ δὲ μὲν ἠὼς ἐνδεκάτη. καὶ τὸ λυκόφως, πάντοχῇ μὲν ἦγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

Ἠρένον, ὃν βασιλέα, στρατηγόν. ¶ Ἠρεάνθη, ἰλακάνθη, ἐπανθη. ¶ Ἠρ.μεῖον, ἀρξάμενον, εἰργόμενον, κωλυόμενον. ¶ Ἠρεδαλωμένος, λεπρὸς μεμιασμένος. ¶ Ἠρέμα, ἡσυχῆ. πρᾴως. ἱλαρῶς.

Ἠρει. ἄρχει, καταλάμβανει. ¶ Ἠρεῖ, ὅπισ ῥεῖ, ὅπισ ῥέει ¶ Ἠρεισε, σφοδρῶς κατηγόρει ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐλαυνόντων. ¶ Ἠρεῖπε. ἀπέπτε. ¶ Ἠρέμα, ἀτρέμα, ἡσύχως, χολαίως. ¶ Ἠρεμεῖ, ἡσυχάζει.

Ἤρεμον, ἥσυχον, πρᾶον, ἥμερον. ¶ Ἠρεμῶν, ἡσυχάζων. ¶ Ἦρεν, ἐπῆρεν. ¶ Ἤρεσιν, ἀπείλησιν.

Ἠρέσθαι, κόπτεσθαι τὰς τρίχας. ¶ Ἠρεσίδες, κόραι αἱ λουτρὰ κομίζουσαι τῇ Ἥρᾳ. ¶ Ἠρ' ἐτεόν γε, ὄντως, μεγάλως μετ' ἀληθείας. ¶ Ἠρεπισάμην, ἠπάτησα. ἐπεθύμησα, ἤλλαξα, ἠράσθην. ¶ Ἤρετο, ἠρώτα, ἐπύθετο. ¶ Ἠρεύγετο, ἐμυκᾶτο. ἔβρεξεν.

Ἠρέχθεται, πλανᾶται ἀμηχανεῖ. ¶ Ἠρήκασιν, πεπορθήκασιν καὶ εἴπομεν διὰ τοῦ ε. ¶ Ἠρηκότων, πεπορθηκότων καὶ διὰ τοῦ ει εἰπόντων. ¶ Ἠρηκώς, νενικηκὼς εἰπών. διὰ τοῦ ει. ¶ Ἠρημένοι, ἐκλελεγμένοι. θηλάσαντων, ἐπικειθέντων. ¶ Ἠρήρει, ἐκράτει.

Ἠρήρειστο, ἥρμοστο, ἐστήριξεν. ἐπέπηκτο. ¶ Ἦρης, ἀφρών. ¶ Ἠρήσατο, ηὔξατο, κατηράσατο.

Ἠρηρῶσας, ἐξάνωσας. ¶ Ἦρι, πρωὶ ἀνεῖον ἢ πρὸς ὄρθρον. ¶ Ἠρία, μνημεῖα. ¶ Ἠριγένεια, ἡ τὴν ἡμέραν γεννῶντα, ἢ τὸ ὄρθρον, ἢ τὸ ἦρι γενομένη, ἐπὶ τὸ αἰγύλω, ἡ λέαινα ἠριγένεια. ἢ ἦν τὸ ἀεὶ τίκτουσα, ἢ ἡ ἐν τῷ ἔαρι. ¶ Ἠριγένιον, τὸ ἐφεύσιον πέρι.

Ἠριδανὸς ποταμός. ¶ Ἠριδρύγης, τυμβωρύχος

Ἠριεὶ, νεκρός. ¶ Ἠριθεύετο, ἠργάζετο. ¶ Ἠριθυμέων. φιλοτιμουμένων. ¶ Ἤρικεν, ἐρράγη, διεχύθη. ἔπεσεν. ¶ Ἠρικέπαιος, ὁ Διόνυσος.

Ἠρι μάλα ὄρθρου. ¶ Ἤριμον, νέον. ¶ Ἤριμος. ὀρθρινός. ¶ Ἤριν, χαίρει. ¶ Ἠρισκέλπηξ, ὀρνέου τι εἶδος. ¶ Ἦριν, τὴν ἶριν. ¶ Ἠρινόθερμον, τὸ ἄνεμον. ¶ Ἠρινολόγοι, οἱ τέττιγες. ¶ Ἠρινοτόκου, ἀπὸ τῶν ποιμνίων τῶν κατ' ἔαρ φόρημα τελούντων. ¶ Ἦρι, ἔαρι. ¶ Ἠρινός. ἐαρινός. ¶ Ἤριον, μνῆμα τάφος. ¶ Ἤριπε, κατέπεσεν. ¶ Ἠριπότην, ἡμέραν διὰ ἡμέρας. ¶ Ἤριπεν, ἔχασμα, ἔρρηξεν, ἔπεσεν, ἀνέτρεψε, συνέζευξεν, ἥρμοσεν.

Ἠρισμένος, ἐστηριγμένος. ¶ Ἠρίστιον, ἱμάτιον. ἀμεινὸν. ἀπίστευτον. ¶ Ἠρίφακον, δαμνίσκων Λάκωνες

Ἤρειψε καὶ ἤρειξεν, κατέβαλε, κατέπεσε. ¶ Ἤρριχεν, ἐρράγη. ¶ Ἠρκίομεν, ἐζητοῦμεν. ¶ Ἤρκεσεν, ἐβοήθησε, καὶ ἤρκεσεν. ¶ Ἦρκται, ἤρξατο.

Ἠρμαλώσατο, συνέλαβεν. ¶ Ἠρμανίζετο, οὐκ ἡρμόζομεν. ¶ Ἤρμαζεν. ἐσκέπασεν, ὠχύρωσεν.

Ἠρμένος, ἐπικειθείς. κρεμασθείς. ¶ Ἡρμοσμένου, εὖ κατεσκευασμένου. ¶ Ἤρξατο, συνεφώνησεν.

Ἤρνεν, ἠκούβισεν. ¶ Ἤρνυτο. ἐποίει. ¶ Ἠροικάμαι, κοιλώματα τῆς γῆς. ¶ Ἠροίησεν, ἀπεσόβησεν.

Ἠρόμην, ἐρώτησα. ¶ Ἦρον, εἰρήνην. ¶ Ἤροντο. ἐρώτων. ¶ Ἠροβᾶν. ἦμαρ δολος διὰ ἡμέρας.

Ἦρος, συνήθης. ἐκεχειρία. ἔαρος. ¶ Ἤροσα, ἠρότευσα. ¶ Ἠροσάνθεια. αἰθαλοσία ἑορτὴ γυναικεία. λαμπρά. ἀγομένη ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὸ ἔαρ.

Ἤροσεν, ἐγέννησεν. ¶ Ἠρόχια, τὰ Θεοδαίσια, οἱ δὲ ἑορτὴν οἱ δὲ ἱερά. ¶ Ἤρου, ἠρώτησας. ¶ Ἠροῦ, κατηροῦ. ¶ Ἠρουστάζον, ἐνύβριζον. ¶ Ἠροῦτο, ἠροτιᾶτο, ἐπείρετο. ¶ Ἠροφίλη, σιβύλλης. ὄνομα.

Ἤρρεεν, ἀπώλλυτο. ¶ Ἠρ' ἔρρηκεν, εἰκῇ ἀφίκται, παρ' Ὁμήρῳ δὲ μετὰ δυσχερείας ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον ἐλέγχιστε ζωόντων. ¶ Ἤρσεν, ἥρμοσεν. ¶ Ἤρσαν, ἐπότιζον, ἥρμοζον. ¶ Ἤρτα, ἐκρεμάννυεν. ¶ Ἠρταλέοντο, ὠπλίζοντο. ¶ Ἠρτάμησεν, ἐτάραξε διώκησεν ἤρτυσεν. ¶ Ἤρτηται, κρέμαται. ¶ Ἠρτιάζομεν, ἐπαίζομεν. ¶ Ἠρτήσαντο. ἐτάραξαν, ἡρμόσαντο.

Ἤρτισται, ἥρμοσται, ἀνήρτηται. ¶ Ἦρρ. ἀντὶ τοῦ ἐπῆρρ.

Ἤρτυε παρεσκεύασεν. ¶ Ἠρτύνετο, παρεσκευάζετο, ἡτοιμάζετο. ἡρμόζετο, κατηρτίζετο. ¶ Ἠρτυλιμένος, ἠρτυμένος. ¶ Ἤρυγμα, αἱ καμπυλότητες τῶν σκελῶν καὶ πᾶσι εἶδος. ¶ Ἠρυγγάνετο. ἐλαύνετο. ¶ Ἠρύγγιον, λεπτόν τι κάρφος ἀκανθῶδες ὃ καὶ τὰς αἶγας τοὺς σπόρους εἰώθασιν ἐπιτιθέναι τῷ σίτῳ,

Ἤρυγεν, ἐμυκᾶτο ἔπτυεν. ¶ Ἠρύγετο, ἐπτύετο, ἐμυκᾶτο. ¶ Ἠρυγκήθημεν, ἐμπεφορήμεθα, εἰλήφαμεν.

Ἤρυγεν, μυκώμενος. ¶ Ἠρυθύετο, ἐφιλονείκει.

Ἠρυθροδάνωται, πεπύρωται, κεκοκκίνωται.

Ἠρύκακεν, ἐκώλυεν. ¶ Ἠρύκαλον, τὸν Ἡρακλέα σώφρον ὑποκοριστικῶς. ¶ Ἤρυκεν, ἐκώλυεν.

Ἤρυλλον, ὑποκοριστικῶς τὸν Ἡρακλέα. ¶ Ἠρύσατο, ἤντλησεν. ¶ Ἤρυσεν, ἐβόησεν, ἢ ἐβόα ἐμυκᾶτο ἰδίωμα φωνῆς. ¶ Ἤρυτο, ἐρύετο. ¶ Ἤρυτεν, ἐπὶ τῶν λουομένων, ἤντλει. ¶ Ἤρχατο, καθεῖρκτο.

Ἤρχεν, ἦγεν, κατῆρχεν, ὠφέλει. ¶ Ἦρχεν, ἀντὶ τοῦ ἦρξαν. χειρῶν ἀδίκων. ¶ Ἠρωαί, αἱ λεγόμεναι, ἔννοιαι.

Ἠρῷεον, μνημεῖον. ¶ Ἥρωες, οἱ διαφέροντες ἀρετῇ ἡμίθεοι ἄνδρες, γενναῖοι. ¶ Ἠρώησαν, ἀνεχώρησαν, ὑπεχώρησαν, ὑστέρησαν, ¶ Ἠρωήσουσιν, μεθύσουσιν. ¶ Ἠρώπλει, σκώπτει. ¶ Ἡρώς, δυνατῶς. ἰσχυρῶς, γενναίως, σεμνῶς. ¶ Ἡρῶς, ποικίλως, ἐπὶ τῶν μεμαστιγωμένων, ἢ ὄφεις. ¶ Ἡρωτιζεν. ἠρώτων. ¶ Ἡρώων, πάντων τῶν κατ' ἐκεῖνον χρόνον ἀνθρώπων, τρίτη δὲ κρατῆρα κεράσασαν μοῦλιος ἥρως.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Σ, ἄρθρον θηλυκόν, ὑποτακτικὸν ἀντὶ τοῦ τῆς συναθροιζομένης ἀντωνυμίαν δηλούσης, ὡς τὸ πλεῖστον μὲν κατὰ χαλκὸς ἔχευεν. ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ ἢ τοῦ ἑαυτῆς ὡς οὐδὲ οἱ ἠλύκιον ἐς πατρίδος οὐδὲ ῥηκέων. ¶ Ἧσαι, πέπαυσαι. καθίζη. ¶ Ἧσαν. ὑπῆρχον, ἐκάθισαν ἢ ἔασαν. ¶ Ἧσαν, ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι, παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ ἐπὶ τῶν προηγησάντων.

Ἧσας, ἰάσας, ἢ ἐπὶ τοῦ ἰάσασθαι καὶ θεραπεῦσαι, ἢ χάριν ἐποίησας. ¶ Ἥισαν, ἔκτισαν ἵδρυσαν. ἐκάλεσαν, ἐπεχράσατο, ἤσθη εὐφράνθη διεχύθη.

Ἥσειν, πέμψειν, θεραπεύσειν, ἀφήσειν, τέρψειν, κορέσειν.

Ἤισιν, ὕμνησιν. ¶ Ἧσεν, εἴασεν, ἐκάθισεν. ¶ Ἥσθα, ἦς, ὑπῆρχες. ¶ Ἧσθαι, ὑπάρχετε, καθίζετε.

Ἡσθείς. τερφθείς. χαρείς. ¶ Ἥσθη, ἐπειράσθη ἔτερπε, ἐθεώρει. ¶ Ἥσθην, ἐχάρην, ἐκαθίζοντο δυϊκῶς.

Ἠσθω, ἐνόχλει, ἔστως. ¶ Ἧσι, φησὶ λέξει καὶ ἦσι.

χεῖσ, ἐλαύνεις, ἵππους ὀδηγεῖς. ¶ Ἡνιόχησον, διοί
κησον, οἰκονόμησον, κυβέρνησον. ¶ Ἠνίπαπε, διὰ
λόγων ἐπλήξεν καὶ καθήψατο, ἐλοιδόρησεν.
Ἥνεις, ἐνιαυσίας ἀδαμάστους. ¶ Ἤνησεν, ἐκέλευσεν.
Ἤνεισται, προσηνέχθη, προσήνεκται. ¶ Ἥνοψ, οἶνοψ.
Ἤνοπα λαμπρόν. πάνυ ἔνιοι διαφανῆ τὸ ὄνομα κύει
σι. ¶ Ἠνορέην, ἀνδρείαν εἶδος ἀρετῆς. ¶ Ἠνορέη
φι, τῇ ἀνδρείᾳ. ¶ Ἤνορεν, ἦλθον. ¶ Ἠνρά. ὥρ
τινα δή. ¶ Ἤνται, κάθηνται. ¶ Ἤντεον, ἀπήν
των. ¶ Ἤντετο, ἀπήντησε, συνήντα, ἤντησεν.
Ἤντησα, συνήντησα, ἀπήντησα. ¶ Ἠντία, ἀντεῖχε.
συνήντα. ¶ Ἠντιάσας, συναντήσας, ἀπαντήσας.
Ἤντησεν. ἀπήντησεν, ἱκέτευσε. θουκυδίδης δὲ τὸ ἠντιώμε
θα, ἀντὶ τοῦ ἐναντιούμεθα. ¶ Ἠντιβόλει, παρεκάλει.
Ἥν τινα, ἐάν τινα. ¶ Ἦντο, ἐκαθέζετο.
Ἤν τοι, ἐάν σοι. ¶ Ἤντετο, ἀπήντησεν. ¶ Ἢν ὅπη τ'
ἴσκω. ἔν τινι ποτὲ, ἴσκω. ¶ Ἦνυ, ἢ ἄρα. ¶ Ἢ νῶν,
ἢ ἀντὶ τοῦ προόνος. ¶ Ἤνυσμαι, πεπόρθημαι.
Ἤνυσεν, ἐπέρανεν, ἐπέρασεν, ἐτέλεσεν, ἐξέτεινεν, κατέβα
λεν. ¶ Ἤνυστρα, αἱ κοιλίαι τῶν βοῶν, ὁ δὲ παχὺ
μέρος αὐτῶν. ¶ Ἤνυστρον, ἡ πρώτη κοιλία τῶν
μηρυκαζομένων ζώων οἱ δὲ ὑπογάστριον ὀνομάζουσιν
οἱ δὲ τὸ κόλον. ¶ Ἤνυτον, ἤνυον, ἐτέλουν. ¶ Ἠνώ
γεα, ἐκέλευον. ¶ Ἠνώγει, ἐπιτάσσει, κελεύει.
Ἠνώγεν, ἐκέλευον. ¶ Ἤνωρ, ἀρχὴν εἰσελθόντος πα
ρουσία. ¶ Ἠνῶσθαι, συνῆφθαι. ¶ Ἦξαι, ἐλεύσε
ται. ¶ Ἤιξεν ἢ ἔιξε. συνεπείσθη ὑπήκουσεν.
Ἠξίου, παρεκάλει. ¶ Ἠξίωσε ναίειν. ἄξιον ἡγήσατο οἰ
κεῖν. ¶ Ἠ ὁδόν. ἡ ἀντὶ ὅλον ὁ εἰς ἔνεδραν. ¶ Ἠ
οί, οἵ τινες ἀληθῶς. ¶ Ἠοῖ, τῇ ἡμέρᾳ. ¶ Ἠοῖα,
ὁ κατάλογος ὁ ἡσιόδου. ¶ Ἠοίον, ὀρθρείαν, ὃ τὴν πρὸς
ἀναβολὴν, ἤτοι ἀπὸ πρωΐας μέχρι μεσημβρινῆς ὥρας
χρόνον. ¶ Ἠοίην, τὴν ἀδώνιν πανύασις.
Ἠόμεθα, πορθούμεθα ἢ ἐπορθούμεθα. ¶ Ἠόνησε, ἐλέ
λουν, καὶ ἤντλει. ¶ Ἠόνησας, κατήντλησας.
Ἦους, ἡμέρας. ¶ Ἢ οὐχ ἅλις, ἢ οὐχ ἱκανόν.
Ἠπανᾷ, ἀπορεῖ, σπανίζει. ¶ Ἠπανία, ἀπορία, ἀμηχα
νία. ¶ Ἠπανεῖ, ἀπορεῖ, σπανίζει. ἀμηχανεῖ.
Ἧπαρ, ἔξω τοῦ σπλάγχνου, ὁ βαθύγειος γῆ καὶ ὕπαρ ἀ
λήθεια. ¶ Ἠπάντηνται, πεπλάνηνται.
Ἠπατικὸς, ὁ τὸ ἧπαρ ἀλγῶν. ¶ Ἠπάφεν, ἀπάτησεν
ἐχλεύασεν, ἐπλάνησεν. ¶ Ἠπεδανός. οἷον ἀπαίδα
νος ὀργῶν ἄποις χωλὸς ἀσθενὴς ἀναίσθητος ἠλίθιος.
Ἠπεδίζειν, ὁμαλίζειν, ἐδαφίζειν. ¶ Ἤπια, μαλθα
κά, προσηνῆ. ἤμερα. ¶ Ἠπείθησαν, οὐκ ἐπείσθησαν.
Ἠπείθησεν, ἀντεῖπεν. ¶ Ἠπείλησεν, ηὔξατο, ἐκαυχή
σατο, ὠρίσατο. ¶ Ἠπιόδωρος, ὅ ἤπια καὶ προσηνῆ
δωρουμένη κατὰ τὴν τροφήν. ¶ Ἠπείροιο μελαί
νης. τῆς ἀκαρνανίας. ¶ Ἤπειρος. γῆ. χέρσος. πᾶ
σα ἡ ἔρημος, καὶ ὅλος ἄπειρος. ¶ Ἠπειρώτης, ὁ ἐν
γῇ οἰκῶν. ¶ Ἠπεροπεύειν, ἐξαπατᾶν, καὶ ψευδέσιν
ὅρκοις παραλογίζεσθαι. ¶ Ἤπερ δὴ, ὅν τρόπον δή.
Ἠπερόπευεν, ἐξηπάτα. ¶ Ἠπεροπεύοντα. ἐξα
πατῶντα. ¶ Ἠπεροπεύσας, ἐξαπατήσας.
Ἤπερ οὖν, ὥσπερ εἰ καθάπερ οὖν. ¶ Ἤπετο, ἠκολού
θει. ¶ Ἠπέφαται, ἀπεφόνευται. ¶ Ἠπειγμέ

νως. συντόμως. σπουδαίως. ¶ Ἤπυ με, ἀρά με,
ὃ ποῦ με. ¶ Ἤπια. πραέα, προσηνῆ. μαλθακά. ἥμε
ρα. χρηστά. ¶ Ἠπίαλος, ῥῖγος, πρὸ πυρετοῦ ἐκαλοῦν
το δὲ οὕτω καὶ ψυχροί. ¶ Ἠπιάλων, ῥιγῶν, τὸ γὰρ
πρὸ τοῦ πυρετοῦ ῥῖγος ἠπίαλον φασιν. ¶ Ἠπιάρ
γυρον, τὸ βάλσαμον. ¶ Ἠπιόθη, ἐπεπεινώθη.
Ἠπιόδωρος, ὅ ἤπια τὰ χρηστὰ καὶ προσηνῆ δωρουμένη με
τὰ τὴν τροφήν. ¶ Ἠπιόλιον, ῥιγοπυρέτιον.
Ἤπιον, προσηνές. πρᾷον. ἥσυχον. μαλθακόν. ἐπιεικῆ.
ἥμερον. ¶ Ἠπιότεια, ῥᾳστεία. ¶ Ἠπιώτατη,
πραότατη. ¶ Ἠπίταδες. ἐπίτηδες. ¶ Ἠπιστά
μην, ἠδυνάμην. ᾔδειν. ¶ Ἠπίστησαν, ἠπείθησαν οὐκ
ἐπείσθη. ¶ Ἠπίως, πράως. ¶ Ἠπιοτάτως, πρα
οτάτως. ¶ Ἤπλακεν, ἥμαρτεν. ¶ Ἠ πληθύς,
ἡ ἐν τῷ πλήθει. ἢ πλῆθος. ¶ Ἠπόθεν, ἀντὶ τοῦ ποῦ
Ἠπόρει, ἠμηχάνει. ¶ Ἤπου, ὄντως, ποῦ.
Ἠπύα, φωνῆ. ¶ Ἤπυεν, ἔκραξεν, ἦχει, ἐκόρυσεν.
Ἠπύτα, φωνητής. βοητής. κῆρυξ μεγαλόφωνος.
Ἠ πυμάτη θέειν. ὅ τις ἐσχάτη ποδὶ ἔτρεχεν. ¶ Ἤπυσεν,
ὤχησεν, ἐσάλπισεν. ¶ Ἠπυτίδης, ὁ ἠπύτου υἱός.
Ἤερ, τὸ ἔαρ καὶ τὸ πρωΐ καὶ ὁ ῥᾷ ἀντὶ τοῦ ἄρα καὶ ὅρα τὸν
ἀέρα καὶ ἔραν τὴν γῆν, ὁ ἀλκὴ καὶ οἶνος.
Ἠρα. ὁ ῥᾷ. ὄντως ἢ ἔφη καὶ ἦρα. ὁ χάριν. βοήθειαν. ἐπι
κουρίαν, παρὰ τὸ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρων δὲ. ¶ Ἠ ῥᾷ
ἄν, ἄρα ἄν. ¶ Ἠράβησεν. ὤχησεν. ¶ Ἠραίνει,
λορεῖ ¶ Ἠραιον, ἡρακλέα. ¶ Ἠ ῥὰ καὶ δὴ οὕτως
εἶπεν, ἢ ῥὰ καὶ ὑπὸ ὀχέων, οὕτως εἶπεν καὶ ἐκ τῶν ἁρμά
των. ¶ Ἤρακεν, ἠνίασεν. ¶ Ἡρακλεία λίθος,
ὃν ἔνιοι μαγνῆτιν λέγουσιν οὐκ ὀρθῶς διαλλάττουσι γάρ,
καὶ ὁ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον, ἡρακλεία ἐστὶν, ἡ δὲ
ἑτέρα παραπλήσιος ἀργύρῳ, ὥστε πλάτον ἁμαρτά
νει τὴν αὐτὴν, ὑπολαμβάνειν μαγνῆτιν καὶ ἡρακλεί
αν ἐμ ἴσῳ. καὶ παρ' αὐτοῖς ἀλλαχοῦ ἑτέρως καὶ ἑτέραν
φησὶ, κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ ἡρακλείας τῆς ἐν λυ
δίᾳ πόλεως. διὸ καὶ σοφοκλῆς λυδίαν λίθον αὐτὸν
καλεῖ. εἰσὶ δὲ, σιδηρίτην οἱ δὲ ἡρακλεώτην. ¶ Ἡράκλεια
λουτρὰ ἡρακλεῖ πολλὰ μοχθήσαντι φασὶ τὴν ἀθηνᾶν
θερμὰ λουτρὰ ἀναφῆναι, οἷς χρήσασθαι αὐτόν. τινὲς δὲ
καὶ αὐτὸν τὸν ἡρακλέα κατασκευάσαι φασὶν ἑαυτῷ
τὰ λουτρὰ θερμὰ, ἄλλοι δὲ νύμφας αὐτῷ ποιῆσαι
ἐν σικελίᾳ. ¶ Ἡρά. καλον *. τὸν ἡρακλέα εἰς βοή
θειαν ἐκάλουν γινομένης βίας. ¶ Ἡρακλέους θυ
σία, παροιμία ἀντὶ τῶν εἰκῆ τοῖς θυσίαις χρωμένων.
Ἠρανέων, βοηθῶν, χαριζόμενος. ¶ Ἠρανίσθην, ἔρα
νον συνήγαγον. ¶ Ἤρανος, βασιλεὺς, ἄρχων, σκέ
πης φύλαξ. ¶ Ἤραντο, ὤρυντο. ἠρώτων.
Ἠρᾶνυ, ἀρωγή. ¶ Ἠ ῥάνυσι, ἀληθῶς δίσσοι,
Ἤραξεν, ἔσχισε, συνέτριψεν ἔρρηξεν. ¶ Ἤραρεν, ἠρ
φράνθη ἥρμοσεν, εὐπρέπησεν. ¶ Ἠράρομεν, ἡρμόσα
μεν ἡρόσαμεν. ¶ Ἤραρον, ἔφραξαν, ἔδησαν.
ἥρμοσαν. ¶ Ἠρασάμην, ἠράσθην. ¶ Ἠράσιος.
μὴν παρὰ λάκωσιν. ¶ Ἠ ῥά τιμοι, ἀληθῶς δή μοι
περίτιμοι. ¶ Ἠ ῥά τί οἱ, ἄρα τι αὐτῷ.
Ἠ ῥά τι οὐχ ὅ, τι δὴ ποτε. ¶ Ἤρατο, προσπεξυντέ
νως μὲν, ἔλαβεν, ἀπηνέγκατο· προσπολεμῶν ὁμοίως δὲ,
ἠρᾶτο εὐχόμενος κατηρᾶτο.

Ἡμβροῖ, πραΰνει. ¶ Ἡμεροκαλὲς, τῶν ἀνθέμων ἄνθος ἢ στεφάνωμα. οἱ δὲ εἶδος ἔμμα φοινικοῦν, οἱ δὲ ἄνθος πρὸς μίαν ἡμέραν ἀκμάζον. οἱ δὲ τὴν νάρκισσον βοτάνην. ¶ Ἡμερόκοιτος, ὁ κλέπτης. ¶ Ἡμερολόγιον, μέρος τι τῶν περὶ τὴν κύστιν. ¶ Ἥμερον, τὸ ἔλαιον. ¶ Ἥμερος ὕλη, ἡ λεπτόφυλλος δρῦς.

Ἡμερώτατος, πραΰτατος. ¶ Ἡμεροῦν κράτης, τὸ τὴν γῆν ἐξημεροῦν καὶ ἐργάζεσθαι. τιθέασι δὲ καθόλου ἐπὶ τοῦ γεωργεῖν τὴν λέξιν. ¶ Ἥμερσιν, ἐστέρησεν ἀφείλετο, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἡμάρτησεν.

Ἡμεροαλίας, ῥὶς ἐν αὐλῇ διακόνοις. ¶ Ἡμεροφρεῖν, ἡμεροφυλακτεῖν. ¶ Ἡμεροπεμψάμενοι, πραΰναντες.

Ἡμέων, ἡμῶν. ¶ Ἡ μὲν, ἀλλὰ δή. ἀλλ᾽ ὅμως. οὕτως δὲ καὶ ἦμαι ἐκαθήμην. ¶ Ἤμυεν, ἤμαξεν.

Ἡμέχορτον, εἶδος ἄρτου ἡμικυκλοειδές.

Ἡμείρετο, ἀπεκρίνατο. ¶ Ἡμιεφθὸς, ἡμίκαυστος.

Ἡμιδαρεικόν, νόμισμα ποιόν. ¶ Ἡμεδαπὸς, ἐπιχώριος ἡμέτερος. ¶ Ἡμίδεα, τὰ οὐχ ὁλόκληρα.

Ἡμιδιπλοΐδιον, ἱμάτιον μικρόν. οἱ δὲ ἀναβόλαιον γυναικεῖον σύμμετρον. ὅπερ ἐνδεδυμέναι ἐφόρουν.

Ἡμιδιδάκαρπον, τὸ ἡμίχουν. ¶ Ἡμίεκτον, τὸ τετραχοίνικον, ὅ ἐστιν ἥμισυ τοῦ ἕκτου. ὁ γὰρ μέδιμνος χοινίκων τεσσαρακονταοκτώ, οὕτως ἕκτον ὀκτὼ χοίνικες καὶ τὸ ἡμιωβέλιον. ¶ Ἡμικόλλιον, μέτρον οἴνου, οἱ δὲ ἡμιχοίνικον. ¶ Ἡμίζωστον, ἡμίπλεθρον, ἡμίκρανα, ἡμικεφάλαιον, σιαγόνος τὸ ἥμισυ.

Ἡμικύκλιον, ἡμισφαίριον. ¶ Ἡμίκυπρον, ἥμισυ μεδίμνου. ¶ Ἡμιλάμιον, μέρος μεσοπορίου.

Ἡμιμαλλόνες, μαινάδες, νύμφαι αἱ βάκχαι.

Ἡμιμέδιστον, ἡμίμναιον. ¶ Ἡμιμίεξρον, ὕφασμα ὃ ἐκαλύπτετο. ¶ Ἡμίνα, κοτύλη. ¶ Ἥμιν χοῖνιξ. ἤ τις αὐτῶν. ¶ Ἡμιν ἀπὸ ἀφ᾽ ἡμῶν. ¶ Ἡμιόγδοον, ἡ δύο χορεῖς. ¶ Ἡμιολία, ἡ δίκροτος ναῦς τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. ¶ Ἡμιόλιον, πλεῖον μικρόν. ¶ Ἡμιόλιος, δίκροτος. καλεῖται δὲ καὶ ἀριθμός τις καὶ λόγος ὁ τὸ ὅλον καὶ ἥμισυ ἔχων.

Ἡμιόνιον, πόας εἶδος καὶ ὄρνις ποιός. ¶ Ἡμίονος, ὀρεύς. ¶ Ἡμίοποι, οἱ μὴ τέλειοι αὐλοί, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τελείων. ¶ Ἡμίοπος, αὐλὸς ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ, μεταφορικῶς δὲ ἡμίσεως θράσεως. ¶ Ἡμιπέλεκκα, τὰ μὴ ἑκατέρωθεν ἰσομεγέθη. ¶ Ἡμιπέλεκκον, τεμνόμενον ἢ τέταρτον μναῖον. ἢ πεντάμνουν, τὸ γὰρ δεκάμνουν πέλεκυς καλεῖται παρὰ παφίοις. Ἡμιπέλεκκας, πέλεκας μονοστόμους. ¶ Ἡμίπολον, τὸ ἥμισυ τοῦ πόλου ἤτοι τοῦ οὐρανοῦ. ¶ Ἡμίσεας, τὸ ἥμισυ μέρος.

Ἡμισκελόθεντος ἐξ ἡμίσεος σκελισμένον, ἀσαλεύονται μετὰ κινήσεως. τάσσονται δὲ ἐπὶ τῶν μεθυόντων.

Ἡμισύκλιον, νομισμάτιον.

Ἥμισυ, ἢ ἥμισυ τὸ ἡμίεκτον, καὶ συνημμένως ἥμισυ, τὸ ἡμίεκτον ἔστι δὲ καὶ νόμισμά τι. ¶ Ἡμισύβλαστον, ἡμισύσκυλον. ¶ Ἡμισύτειρον, δύο ἥμισυ ἀρχίλοχος. ¶ Ἡμιτελὴς, ἡμιτελής. ¶ Ἡμίτομον, τεμάχιον. ¶ Ἡμίτμημα, ἔκτμημα. ¶ Ἡμιτύβιον, λινοῦν ἔνδυμα. ἢ σινδόνιον. δίκροτον.

Ἡμιτύγια, τὰ ἡμισυλλαφάλη λάκωνες.

Ἡμιτύμπανισ, ἡμιθανής. ¶ Ἡμιφάριον, ἥμισυ ἱματίου. ¶ Ἡμίφαρον, ἥμισυ. ¶ Ἡμὶ, φημί. ἔνιημι. ¶ Ἡμείφθη, ἠλλάχθη. ¶ Ἡμίφλεκτος, ἡμίκαυστος. ¶ Ἡμιφώστιον, σινδόνιον ῥάκος.

Ἡμίχα, ἡμισκατῖρα. ¶ Ἡμίχους, μέτρον μεδίμνου τέταρτον. ¶ Ἤμειψα. ἤλλαξα. ¶ Ἡμιωβόλιον, τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ. ¶ Ἡμίωπον, ἐξωμίδα.

Ἡμμένοι, συνημμένοι, κατέχοντες. ¶ Ἡμοιρικοὶ, μὴ μετέχοντες. ¶ Ἥμονες, ἀκοντισταί, ῥήτορες ὀρχησταί. ¶ Ἡμορίς κενή. ἐστερημένη αἰχμάλωτος νιόβη.

Ἥμορξεν, ἄμοιρον ἐποίησεν. ¶ Ἥμορος, ἄμοιρος.

Ἦμος, ἡνίκα, ὁπηνίκα, ὅτε. ¶ Ἥμων, ἐθέριζεν.

Ἡμοσύνη, βλῆσις, ἀκόντισις, ἐμπειρία. ¶ Ἡμάτιον, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. ¶ Ἡμπίσχετο, περιέσχε, περιέβαλεν. ¶ Ἡμπίσχεν, ἐνεδύσατο, ἐφόρησεν. περιεβάλλετο. ¶ Ἡμπισχόμενον περιβαλλόμενον.

Ἤμπακεν, ἠδίκηκεν, ἥμαρτεν. ¶ Ἤμπλακες, ἀπέτυχες, ἠδίκησας, ἥμαρτες. ¶ Ἡμπολημένον, ὠνητόν. ¶ Ἡμπόλησεν, ἀπέδοτο. ¶ Ἡμύει, κλίνει. πίπτει, πνίγει. ¶ Ἡμύναρ, ἐτιμωρήσατο, ἐξεδίκησεν. ¶ Ἡμύνατο, ὑπερεμάχουν. ¶ Ἡμύσειε. κλιθείη, πέσοι. ¶ Ἠμφαγνόουν, ἐδίσταζον ἐπιγνῶναι. ¶ Ἤμυσεν, ἐξέκλιναν. ¶ Ἠμφιάζεσαν, ἐφόρησεν. ¶ Ἠμφίεσαν. περιέσαν. ¶ Ἡμωδίαν, αἱμωδίαν. ¶ Ἡμωδίασεν, ἐνάρκησεν, αἱμωδίασεν. ¶ Ἦν, ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον ῥῆμα σημαῖνον ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν.

Ἣν δασυνόμενον δὲ καὶ ὀξυνόμενον. ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικόν. καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου ἣν, τὴν ἑαυτοῦ, ἢ τὴν ἰδίαν. ἣν ἀρετὴν διαείσεται, τὴν ἑαυτοῦ ἀρετὴν διαγνώσεται. ¶ Ἦνας, κύψας. ¶ Ἤνασσεν, ἐβασίλευσεν. ¶ Ἠνάτην, τὴν ἑαυτοῦ βλάβην. ¶ Ἥνδανεν, ἤρεσκεν καὶ ἥνδανεν ηὔξανεν, ὡς τὸ ἥνδανε θυμῷ. ἤγουν ἤρεσκε τῇ ψυχῇ. ¶ Ἦν δ᾽ ἐγώ, ἔφην τὸ ἐγώ. ¶ Ἠνδραποδίσατε, κεκλόφατε. ¶ Ἠνδρωμένη, ἀνδρὸς πεπειραμένη ἡ παῖς γὰρ ἡ μὴ παῖς ἐστιν ὡς ἠνδρωμένη, ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα ἀνδρί. ¶ Ἠνέγκαμεν δόξαν, ἠνέγκαμεν δόξαν. ¶ Ἠνέγκαντο. ἠνέγκαμεν.

Ἤνεις, ἐνιαυσίας τῇ ἡλικίᾳ ἀδαμάστους. αὐξοῦνται γὰρ δαμαζόμεναι. ¶ Ἠνεκὲς, μακρὸν δι᾽ ὅλου.

Ἠνεμόεντες, ὀχῶδες. ¶ Ἠνεμόεν, ὑψηλὸν μετέωρον.

Ἠνεμόεσσα, καταπνεομένη ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

Ἠνεμόεσσα ὑψηλή, καταπνεομένη ἀνέμοις.

Ἤνεμος, ἄνεμος. ¶ Ἠνεοθηλὸς, νεωστὶ βλαστήσας.

Ἠνίπαπεν. ἐπέπλησσε, συγκατετίθετο. ¶ Ἠνίπαπεν, ἐπέπληξεν. ¶ Ἤνερθεν, κάτωθεν. ¶ Ἤνεσε, συγκατετίθετο ἢ κατένευσε. ¶ Ἤνεσχεν, κατεδέξατο.

Ἠνίγξατο, ὑπερηφάνησεν. ¶ Ἡνία, λῶρα χαλινοῦ ἐξουσία. ¶ Ἠνίασεν, ἐλύπησεν, ἔθλιψεν.

Ἡνίαις, χώροις, τόποις. ἢ λώροις τῶν χαλινῶν. ¶ Ἡνιάσι χαλῶντα λῶρα ποικιλμένα. ¶ Ἡμιδάτ. ρος. ἡμι

Ἡνίκα, ὅτε ἢ ὅταν. ¶ Ἠνίξατο, ὑπεσήμαινεν. (φανῆς.

Ἡνιοπεία, ὄνομα κύριον. ¶ Ἡνοπι. λαμπρῷ.

Ἤνιος, τελείου, νέου παρὰ τὸ ἤνις. ¶ Ἡνιοχεράτης. διδάσκαλος ἱππικῆς τῶν νέων λάκωνες. ¶ Ἡνιο

Ἠλεώτερος, ὁ μάταιος. ¶ Ἠλιθμῶ, κηλιθμῶ.
Ἠλάλαρ, ἐπηύγει, ἐμπέπηγεν, ἦλθε, περιεχύθη.
Ἠλιάδες, αἱ κατέχουσαι. καιναί. ¶ Ἠλιαίης, θέρμης, αὐγῆς. ¶ Ἡλιαία, τὸ δικαστήριον, διαφέρει δὲ ἐκκλησία ἡ βουλὴ καὶ ἡλιαία. ¶ Ἡλιάσαι, ἐν τῷ ἡλίῳ ἁπλῶσαι, ἢ θερμαίνεσθαι ἐν ἡλίῳ. ¶ Ἠλίβατον, ὑψηλόν, ἄβατον, ὡς ἔστιν ἀλιτεῖν βαίνοντα διὰ περίβασιν, ἄλλοι δὲ ἣν ἥλιος πρώτην βάλλει. οἱ δὲ, τὴν ἁλὶ βεβηκυῖαν. στησίχορος δὲ, τάρταρον ἠλίβατον τὸ βαθὺ λέγει, ἔνιοι ἠλίφαρον ἀπὸ τοῦ διάσπειν ἡλίῳ φαινόμενον. ¶ Ἠλίβατος, ὑψηλή.
Ἠλιβάτοισιν, ὑψηλοῖς. ¶ Ἠλίγνυς, ὁ καπνός.
Ἠλίζοντο, ἠθροίζοντο. ¶ Ἤλινεν, κατέκλωσεν.
Ἤλιθα, ἀθρόως, δαψιλῶς, χύδην. παρὰ τὸ ἅλις. οἱ δὲ μάτην. εἰκῆ. ¶ Ἠλίθιον, μάταιον. ἀναίσθητον, μωρόν. ἀνόητον, ἄφρονα. ¶ Ἠλιθιότης, παντελῶς ἀπόνοια. ¶ Ἥλικα, ἴσα τῷ χρόνῳ. ¶ Ἥλικες ὁρχεῖς. ¶ Ἥλισκεν, ἔπεσεν. ¶ Ἡλίκην, μεγάλην τηλικαύτην. ¶ Ἡλικία, μέγεθος σώματος μεῖζον τι. ¶ ἡλίκον, ποταπόν. μέγα, ὁποῖον.
Ἠλίνδησε, κατέπεσεν. ¶ Ἠλινδημένη, γεγυμνασμένη. ¶ Ἧλιξ, ἡλικιώτης. ¶ Ἡλιόκαυστος, κεκαυμένος ἐν τῷ ἡλίῳ. ¶ Ἦλις, ὄνομα πόλεως.
Ἥλιος, ὁ θεὸς καὶ τὸ ἄστρον, καὶ ἡ αὐγὴ καὶ τόπος ἐξ οὗ καὶ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει. διὸ δὲ τὸ μεῖζον τρισυλλάβως ἐνίοτε. τὸ γὰρ πλεῖστον τετρασυλλάβως, ἠέλιος.
Ἠλιτημένοις, μεμολυσμένοις, ἠρτυμένοις.
Ἡλίσκοντο, ἐλαμβάνοντο, εὑρίσκοντο. ¶ Ἤλιτεν, ἥμαρτεν, ἠδίκησεν, ἠσέβησεν. ¶ Ἠλιτήσαντες, ἁμαρτήσαντες. ¶ Ἠλιτόμηνα, ἐλαττούμενα τοῖς μησίν.
Ἠλιτόμηνος, ὁ μάτην ἐγκαλῶν. ¶ Ἠλιτόμηνον, πρόωρον, ὠμόν, οὐκ ἐν τῷ δέοντι μηνὶ τεχθέντα, λειπόμενον, τὸν ἀλιτόντα, καὶ διημαρτηκότα τῶν μηνῶν ἐν τῇ κυήσει. ¶ Ἠλκάζοντο. ἠμύνοντο. ¶ Ἥλκησεν, ἑλκοποίησεν, εἵλκωσεν. ἢ ὠδύνησε τὴν ψυχὴν ἢ μετὰ βίας καὶ ὕβρεως εἵλκυσε καὶ ἐβιάσατο.
Ἤλλαξεν, ἄλλον ἐξ ἄλλου ἐποίησεν. ¶ Ἧλος, ἧλοι λόγχας. καρφία, κέντρα. ¶ Ἠλόα, ἔτυπτε δράγματα ἔτριβεν. ¶ Ἦλοι, φρόνεοι ἐπίβουλοι.
Ἧλον, κατακεκαυμένον, λάγνον. ¶ Ἧλοι, καρφία σίδηρα. ¶ Ἧλος, τόπος οὕτω καλούμενος ἐν ᾧ οὐδὲν φύεται. καὶ τὸ μαινόμενον καὶ ἐπίβουλον, καὶ σύμπτωμα ἐν σώματι γενόμενον. ¶ Ἤλυθεν ἐφοίτα.
Ἠλυγή. σκιὰ καὶ ἐπηλυγισμός, ἐπισκιασμός, σκότος.
Ἠλυγισμένος, κεκρυμμένος, ἐπισκιασμένος. ἠλυγὴ δὲ ἡ σκιὰ ἢ τὸ σκότος. ¶ Ἠλύγων, ὀρέων ἐν σκότῳ κατεχομένων. ¶ Ἠλυκῆσαι, ταράξαι, φράξαι.
Ἤλυθον, ἦλθον παρεγένοντο. ¶ Ἤλυξεν, ἐξέφυγεν, ἐξέκλινεν. ¶ Ἠλύθη, ἔπεσεν. ¶ Ἠλυσίη, ὁδός.
Ἠλύσιον, μακάρων νῆσος. εἴρηται δὲ ἐν ἴσῳ τὸ οὐ λύσιον. ὅπου οὐ διαλύονται ἀπὸ τῶν σωμάτων αἱ ψυχαί, καὶ οἱ μὲν φασὶ περὶ αἴγυπτον εἶναι, οἱ δὲ περὶ λέσβον. ἄλλοι κεκεραυνωμένον χωρίον ἢ πεδίον. τὰ δὲ τοιαῦτα εἰσὶν ἄβατα. καλεῖται δὲ καὶ ἐμπλύσια. πολέμων δὲ ἀθηναίοις φησί, καὶ ἄλλοι τινές, τὸ κατασκαφὲν χωρίον ἢ ἱερόν, καὶ περὶ διαιτος.

Ἤλυσις, ἔλευσις, πορεία, συνοδος. ¶ Ἦλφεν, εὗρε τιμήν. ηὗρεν, ἦλφον. ¶ Ἥλω, ἐλήφθη, ἐκρατήθη, ἐφωράθη, ἐκλάπη. ¶ Ἥλακεν, ἥττηται.
Ἠλώμην, ἐπλανώμην. ¶ Ἠλώνη, πόλις ἐν θετταλίᾳ. ¶ Ἡλώκασιν, ἐνικήθησαν, ἐλήφθησαν.
Ἧμα, ἀκόντισμα. ¶ Ἠμαθίη, μακεδονία. ¶ Ἠμαθία, τὸ αὐτό. ¶ Ἠμαθόεις, ἀμμώδης. ¶ Ἠμαθόεντα, τὸν ψαμμώδη ἤτοι πολλὴν ἄμαθον ἔχοντα. ἐξ οὗ ὁ πολύαμμος δηλοῦται ἢ παρ' ὃν ῥεῖ ἄμαθος ποταμός. ἢ μεσημβρινοῦ, ἢ ἀπὸ ἠμάθου ἥρωος.
Ἠμάθυνε, διέφθειρε, κατέσκαψεν. ¶ Ἦμαι, κάθημαι. ¶ Ἥμαθον, ἡμιωβέλιον διώβολον παρὰ κυζικηνοῖς. ¶ Ἦ μάλα, ὄντως λίαν. ¶ Ἠμαλάψαι, κρύψαι, ἀφανίσαι. σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. ¶ Ἠμάλδυνεν, ἠφάνισεν. ¶ Ἠμάλιζεν, ηὔξει. ἐποίησεν ἠμάλιον μέγα. ¶ Ἦμαρ, ἡμέρα.
Ἦ μὰν, ἀληθῶς δή. ¶ Ἦμαρ ἀναγκαῖον, τὴν εἰς ἀνάγκην δουλείας ἄγουσαν, τουτέστιν ἀναγκαίαν ἢ κίνδυνον.
Ἤμαρτεν, ἀπέτυχεν. ἠγνόησεν. ¶ Ἡμάρτανεν, ἐπιτύγχανεν. ¶ Ἡμάρταξεν, ἐστέρησεν, ἡμάρτη.
Ἤμασιν, ἀκοντίσμασιν. ἡμέραις. ¶ Ἤματα, δισσῶς μὲν βλήματα, ῥίμματα, ἀκόντια, ψιλῶς δὲ, ἡμέρας ἡμέραι. ¶ Ἤματα πάντα, πάντα χρόνον.
Ἠματίη, δι' ὅλης ἡμέρας. ¶ Ἠμάτιοι, ἡμερινοὶ ἀνθημερινοί. ¶ Ἤματι τῷ, ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
Ἤματος, ἡμέρας. ¶ Ἠμαυρώθη, ἠμβλύνθη. ἠφανίσθη. ¶ Ἤμβλυνεν, ἐτύφλωσεν. ¶ Ἤμβλακεν, ἠγνόησεν, ἐτύφλωσεν. ¶ Ἤμβροτον, ἥμαρτον.
Ἤμβροτεν, ἀπέτυχεν. ἥμαρτεν. ¶ Ἠμβροτεῖν, ἀποτυχεῖν τοῦ σκοποῦ. ¶ Ἡμέας, ἡμᾶς. ¶ Ἡμεδαποί, ἐπιχώριοι, ὁμόφρονοι, ἐνθάδιοι. ¶ Ἡμεδαπῆς γῆς, ἡμετέρας γῆς. ¶ Ἡμεδαποῖο, ἡμετέρου.
Ἡμεδαπὸν, τὸ ἀντικείμενον, τῷ ἀλλοδαπῷ τὸ ἐπιχώριον, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἡμέτερον. ¶ Ἠμείβετο, ἀπεκρίνετο. ¶ Ἠμείφθη, ἠλλάχθη, ἠλλάγη. ¶ Ἤμειψα ἤλλαξα. ¶ Ἡμελημένης, ῥᾴθυμος. ¶ Ἤμειβε. ἤλλασσεν. ¶ Ἤμελγα, κατήμελγα. ¶ Ἡμεκτεῖ, δυσφορεῖ. ¶ Ἦμεν, εἶμεν ὑπάρχειν. ¶ Ἡμένη, ἐν κόλποις καθημένη βαστάζουσα. ¶ Ἦκεν, ὄντως ἄν.
Ἡμένη πλειάς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπλουστάτων κατὰ ἀντεξέτασιν τὴν πρὸς τὰς πολυτελείας πλειάδας.
Ἦ μὲν κλέος ἦδε καὶ ἤδη. παροιμία ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῇ περὶ αὐτῶν φήμῃ. ¶ Ἦ μέν μοι, ὄντως μέν μοι. ¶ Ἥμεναι, διά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο, οὕτως ἐφιζάνοι, ἐπὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀλλήλων ἀπέχεται, οὕτω καὶ αἱ ἀλκίνου θεράπαιναι προσεῖχον τοῖς ἔργοις πάνυ, ἀλλήλων ἀπεχόμεναι, ἢ ὥσπερ πυκνὰ τὰ τῆς αἰγείρου φύλλα, οὕτω κἀκεῖναι θλιβόμεναι ἐνθέρισαν.
Ἠμεμάασι, προθυμοῦνται. ¶ Ἥμενον, καθήμενον.
Ἡμέρα, ἀρτέμιδος ἐπίθετον. ¶ Ἡμέρα, τὰ γενέθλια. ¶ Ἡμέρειον. ἀνθρώπινον, ἢ ἀνθρώπινον.
Ἡμερίς, ἄμπελος ἀπὸ τοῦ ἐξημεροῦν ἡμᾶς, καὶ ἡ κνίδος. τινὲς δὲ ἀνάδενδρον καὶ ἐλαίαν. ¶ Ἡμερίσιν ἀμπέλοις. ¶ Ἡμερίων, ἀνθρώπων. ¶ Ἡμερόδρυς, εἶδος δρυός. ¶ Ἡμεροδρόμης, ἀλλοιοειδὴς ὡς ὁ ἥλιος.

γένος σικῶν περὶ πάρθοις. ¶ Ἠζάνθη, ἐξηράνθη.
Ἤ ην, ἦν ὑμῖν. ¶ Ἠὴρ, ὁμίχλη. ¶ Ἠΰτε, ἐπίρρημα.
Ἠ θάδος, συνήθεις, τινασοί. ¶ Ἠθάς, πιθασός. γνώρι
μος. συνήθης. ¶ Ἠθᾶτο. ἐπικαίετο, ἐμελαίνετο.
Ἤ ιθε, ὤφελον. ¶ Ἤθεα, τοὺς συνήθεις τόπους καὶ δια
τριβάς. ¶ Ἤθεα δηρῶν, ὄρεια ζώων.
Ἠ θεῖε προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύ
τερον, οἱ δὲ, ἀδελφὲ ἤ ἐστι φίλτατε. ¶ Ἠθεῖε, ὦ
θεῖε, ὦ θαυμάσιε. ¶ Ἠθείη, ὡραία. ¶ Ἠθεῖος, ἀ
δελφὸς συγγενὴς φίλος, ἢ καὶ πιός, ἀδελφὸς, ἢ σε
πτικὴ προσαγόρευσις πρὸς πρεσβύτερον.
Ἠ θικῆς, φιλοσοφίας, διορθωτικῆς ἐθῶν. ¶ Ἠθι
κὸν, κατηχητικόν. ¶ Ἤ θέμις, ὡς δεῖ ὡς δίκαιον
ὡς πρέπει ὡς χρή. ¶ Ἤθεος, ἤθεις. ¶ Ἠθέσιμ,
αὐθεὶ, ἀγνοεῖ, ἐκφορᾶ. ¶ Ἤ θὴν. ἀληθῶς δή. ἀλλ'
ὅμως, πλὴν ἀλλ' οὖν. ¶ Ἠθημένος, διυλισμένος
Ἤ θ' ἢ μὴν, ὅπου αὐτή. ¶ Ἠθάνιον, ἠθάνιον.
Ἠ θμὸς, ἠθημένος. ¶ Ἤθησεν, ἐφθάρη.
Ἤ θειραι, τρίχες. ¶ Ἠθολίζομαι, ἀκολάστως διακεῖσθαι.
Ἠ θμάριον, διυλιστήριον. ¶ Ἠθμοῖς, καμίνοις.
Ἠ θολόγος, θεατριστής. ¶ Ἠθοποιεῖ. λόγους ἁρμόζον
τας ἤθει ποιεῖ. ¶ Ἠθοποιΐα. πρὸς ἦθος μιμοῦ
μεσθαι. ¶ Ἦθος, γνώριμος τόπος ἀναστροφή.
Ἤ θροιζεν, ἐθορύβει. συνῆγεν.
Ἤ θυρον, ἔπαιζον. ¶ Ἤθυζεν, ἐρύπιζεν, ἐνύαζεν.
Ἤ θωὴν, ἢ ζημίαν. ¶ Ἠθῶν, κατηχήσεων.
Ἤ ια, βρώματα θύσων παρδαλίων τὰ λύκων τ' ἤια φέ
λνυται. καὶ ἄχυρα κίσων θημῶνα πνάξει καὶ ἐφόδια
καὶ ἐπορευόμην, ἵνα πολλὰ θεοῖς γουνούμενος.
Ἤ ει, δεῖ, ἤδει. ¶ Ἤιεν, ἐπορεύετο. ¶ Ἠιδημένοι, ἠπι
στάμεθα. ᾔδειμεν. ¶ Ἠίθεοι, ἄφθοροι παῖδες ἄγα
μοι. ¶ Ἠίθεος, ὁ ἀκμάζων νεανίας. ἀγένειος, παρθένος
ἀδελφὸς ἄνυμφος, φίλος, νέος, ἄπειρος, ἄγαμος,
παρθένος. ¶ Ἠίθισας, ἔδοξας, ἐπύθου.
Ἠ ίεσαν, ἐπορεύοντο, ἐπορεύθησαν. ¶ Ἠϊκανὸς, ὁ ἀλε
κτρυών. ¶ Ἤικτο. ἐφίκετο, ὡμοίωτο. ¶ Ἠίλλον
το. ἐστράβιζον ἠλλοντο. ¶ Ἤιμεν, ἐπορευόμεθα.
Ἠ ίξεν, ὥρμησεν. ¶ Ἤιον, ἐπορευόμην, καὶ πλεῖον ἢ
γνώσων. ¶ Ἠιόεντι, ἠιόνας ἔχοντι. ὁ ἰουδαῖος ἢ καλὰς
ἔχοντι φωνάς. ¶ Ἠιὼν, ἀκτὴ αἰγιαλός.
Ἠ ιόνες, ἀκταὶ αἰγιαλοί, ὀφθαλμῶν τὰ ὑπὸ κάτω διὰ
τὸ φέρεσθαι τὰ δάκρυα, ὡς καὶ κατὰ τῶν τῆς θαλάσ
σης αἰγιαλῶν τὰ κύματα. ¶ Ἠιονῆσαι, καταντλῆ
σαι. ¶ Ἤιος, πορεύσιμος, παιανιστής. ¶ Ἠιόσιν.
ἁρματεύσας μετὰ ἅρματι σύρας ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ἐ
λαύνων. ¶ Ἠίρει, κατελάμβανεν. ¶ Ἠιωρήθη
σαν, ἐκρέμαντο, ἐκρεμάσθησαν. ¶ Ἤισαν, ἐπορεύον
το. ¶ Ἧσι, ταῖς ἑαυτῶν. ¶ Ἤισιν, ἴσιν.
Ἥ ισιν, ἰδίαις αὐτῶν, ἢ σὺν ἐνὶ φρεσίν. ¶ Ἠΐστωσε ἔφθει
ρε. ¶ Ἠΐστωσας, ἀφανῆ ἐποίησας. ¶ Ἠΐχωσε,
ἐπαροίνησεν ἐλυμήνατο, ἐπαρῴνει. ¶ Ἠΐχθη τὴν, ἐ
φάνησαν, ὥρμησαν. ¶ Ἠιόεντι, ἀφρώδει.
Ἠ ιόμεθα, πεπληρώμεθα, ἐπισεσιτίσμεθα. ¶ Ἠκὼν,
ἀκτὴ τόρμος, ὄχθη. ¶ Ἠκηκόμην, ἤκουσα.
Ἤ κα, πράως, ἡσύχως, πρᾶκα, ἔπεμψα. ¶ Ἠκάδα,
ἀνδρουμένην γυναῖκα. ¶ Ἤκαιον, ἀθηρές.

Ἤ κεν, ὄντως δή. ἢ ἐνέβαλεν ἢ ἔπεμψεν διασωσμένως.
Ἠ κῆος, ἀριστείας. ἰσχυρός. ¶ Ἤκαχεν, ἔβλαψεν,
ἐλύπησεν. ¶ Ἠκαλέον, γελάσασα πρᾴως, οὐκ ἐσκυ
θρωπακυῖα. ¶ Ἤκεν, ὄντως ἄν. ¶ Ἠκέα, ὀξέα.
Ἤ κει, ἔρχεται, ἐλήλυθεν. ἥκει. ¶ Ἧκεν. ἀφῆκεν. ἔ
βαλεν, ἔπεμψεν. ἐπαφῆκεν. ¶ Ἠκὲς, ὀξὺ, ἐλήλυθεν.
Ἠ κεσάμην, ἐθεράπευσα. ¶ Ἠκέσατο, ἰάσατο. ἐθερα
πεύετο. ¶ Ἠκέστας, ἀκεντρίστους, ἀδαμάστους.
Ἤ κη. ἀκωκὴ ἐπιδερατὶς ἀκμή. ¶ Ἥκιστα, οὐδαμῶς,
οὐδόλως, ἐλάχιστα. ¶ Ἥκιστος, ἐλάχιστος, ἐλάσσων
βραδύτερος. ¶ Ἥκοντα, παραγινόμενον. ἐλθόντα.
Ἠ κριβωμένης, ἔμπειρος. ¶ Ἠκρίβωσεν, ἀκριβῶς ἐξήτ.
Ἠ κρωτηριασμένον, τῶν ἄκρων ἀφῃρημένον.
Ἠ κύων, ἐν τῇ φάτνῃ, παροιμία πρὸς τοὺς μήτε αὐτοὺς
χρωμένους, μήτε ἑτέροις ἐῶντας.
Ἤ λακε, μάταιε. ¶ Ἠλαίτερον, τὸ ἐν ἡλίῳ τεθερμα
σμένον. ¶ Ἠλαίνει, μωραίνει. ¶ Ἠλακάτη,
τὸ δικτικὸν τῶν ἐρίων ἐργαλεῖον, ἠλακάτη τετανυσ
μένη ἐφ' ἧς ἔριον ἔχουσα καὶ ἄτρακτος.
Ἤ λάκατα στροφῶσα. καὶ τὸ βέλος ἐν συνθέτῳ, χρυσηλά
κατος κελαδεινὴ, διὰ δὲ τοῦ ε ὀλεκάτη.
Ἠ λακτῆνες, θαλασσίων ἰχθύων οἱ κητώδεις.
Ἠ λακάτη, δόναξ. ὁμοίως καὶ πολυκλάκατα τὰ τῶν
ποταμῶν χείλη, ἔνιοι δὲ κοινῶς τὰ γόνατα ἔχοντα.
ὡς στάχυν ὡς κάλαμον. ¶ Ἠλακάτια, ἀγὼν ἐν
λακεδαιμονίᾳ ὑπὸ ἠλακάτου, ὃς ἦν ἐρώμενος ἡρακλέ
ους ὡς φησὶ σωσίβιος. ¶ Ἠ λακεδαιμονίων, ἡ μεσ
σηνία τῇ λακεδαιμονίᾳ προσετέθη. ¶ Ἠλάλησα, ἀλά
λησα. ¶ Ἠλάλκεν, ἤμυνεν, ἐβοήθησεν. ¶ Ἠλασ
σόμεθα, ἠλάσσαμεν ὑπὸ ἀπλάστως. ¶ Ἠλάψεν.
ἔσκαψαν, ἀπήλασαν. ¶ Ἤλασεν, ἐκ χειρὸς ἐξέω
σεν, ὤρυξεν. ¶ Ἠλυσκάζει, ἐγκλίνει, κρύπτεται.
πλανᾶται, περὶ τὴν αὐτὴν εἰλούμενος πέτραν.
Ἠ λάσκειν, κρύπτειν, ἀποδιδράσκειν, πλανᾶσθαι.
Ἠ λάσκουσι. περὶ τὴν αὐτὴν εἰλοῦνται τόπον ἐν κύκλῳ
πλανώμενοι. ¶ Ἠλάσκωσι, πλανῶνται.
Ἤ λαστο, ἐχαλέπαινεν. ¶ Ἠλάστρεον, ἐχαλέπαι
νον, ἐδεινοπάθουν, περιεφέροντο. ¶ Ἤλατο, ἐπλα
νᾶτο, ἔδραμεν, ἐπήδησεν. ¶ Ἤλαυνε, τὸν στρατὸν ἦγεν.
Ἠ λαυνόμενον, ἐκακολογούμενον. ¶ Ἤλγησεν, ὠδύνη
σεν, ἐλύπησεν. ¶ Ἤλδανεν, ηὔλδαινεν, ηὔξανεν.
Ἠ λδέμενοι, ἐφλέγμαινε. ¶ Ἤλεγξεν, ἤσχυνεν.
Ἠ λεμάτοις, ἄφρονας. ¶ Ἠλεέ. μωρέ. ματαιο
ποιέ. ἠλεὸς ὃς ἐφέκε. ¶ Ἤλειπεν, ἤμελπεν.
Ἠ λεκάτη, ἐργαλεῖον γυναικῶν. ¶ Ἤλεκτρον, ἀλλό
τυπον, χρυσίον. ¶ Ἤλεκτρος, μέταλλον χρυσίζον.
φασὶ δὲ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ κελτικῇ χώρᾳ ἠριδανοῦ,
ἀπὸ κομίζεσθαι τῶν αἰγείρων τὰ δάκρυα τῶν ἡλιάδων
Ἠ λέκτωρ, ὁ ἥλιος ἐπιθετικῶς, ἤτοι ὁ λαμπρὸς παρὰ
τὴν τοῦ ἠλέκτρου οὐσίαν, διὰ δὲ ὁ ἀλέκτωρ, ἄλεκτρος,
ἀμέρχος, κνίτης. ¶ Ἠλίλιζον, ἐτίναστην.
Ἠ λέμαρος, μάταιος. ¶ Ἠλεμίστρια, ὀρλανήτρια.
Ἠ λέμνια, ἡ φαρμακός. ¶ Ἠλαινομένω, ὀδυ
νωμένω. ¶ Ἠλεὴς, ἄφρων, ὁ λίθιος. ¶ Ἠλεὸς,
ὁ μωροποιὸς, μάταιος, ἄφρων, ἠλίθιος. ¶ Ἠλεύα
ρ. ἐξέκλινεν. ἀπέφυγεν, ἐφυλάξατο, ὑπεχώρησεν.

Ἡγησκίνος, ὁδηγησίας. ¶ Ἠγάθ' ἀεὶ, ἐφέρετο ἀεί.

Ἦγεν, ἦρχεν, ἦρξεν. ¶ Ἠγίλασεν, συνήγαγεν.

Ἠγλάζει, ἄγεται, ἐλαύνει, ἐπιμελεῖται, θεραπεύει, ἄρχει. ¶ Ἠγλάζειν, ἄγειν, ἐλαύνειν. ¶ Ἡγήσατο, ἦρξεν ὁδηγὸς ἐγένετο. ¶ Ἡγητηρία, παλάθη σύκων. ἐν γὰρ τῇ ἑορτῇ τῶν πλυντηρίων φέρουσι παλάθην συγκειμένην ἐξ ἰσχάδων, διὰ τὸ τοὺς αὐτόχθονας ἥμερον καρπὸν φαγεῖν πρῶτον τῶν σύκων, τὰ δὲ ὀψίζοντα οὖν ἀπὸ τροφῆς κέκληται ἡγητηρία.

Ἡγητὴρ, ἡγεμὼν ἄριστος. ¶ Ἡγήτορες, ἡγεμόνες βασιλεῖς ὁδηγοὶ ἄρχοντες. ¶ Ἡγκάρ, ἐνεκάλει.

Ἡγκάλιζε, λέγει. ¶ Ἠγύρουν, ἦυχον. ¶ Ἡγκάζοντο, ἐλάμβανον. ¶ Ἡγλαϊσμένον, φωτεινὸν λαμπρόν.

Ἡγεμόνος, πεπληρωμένος, πειθήνιος. ¶ Ἡγεμόνοις, ἀπομένοις. ¶ Ἡγνικότες, καθαρίσαντες. ¶ Ἠγνόει, ἠπείθει, ἠγανάκτει. ¶ Ἠγνοίεις, ἠπείθεις. ¶ Ἠγνοίησεν, ἠπείθησεν, ἠγνόησεν. ὡς δ' ἕκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν. ¶ Ἤγνωσεν, ὠδυνήθη. ¶ Ἡγόμεθα, ηὐξόμεθα. ¶ Ἠγρ, κατηχής. ¶ Ἠγωνίασεν, ἐφοβήθη.

Ἠγυρτο, ἐλαύνοντο. ¶ Ἠγόμην, διήγον, σοφοκλῆς θυέστῃ δευτέρῳ. ¶ Ἠγέρθεν, ἐδημηγόρει.

Ἠγρόωντο, διελέγοντο. ¶ Ἡγοῦ, παρακελευστικῶς ἄρχε. ἡγεμόνευε. δίδασκε. ¶ Ἡγοῦμαι, ἡγεμονεύω. νομίζω, ὑπολαμβάνω. λογίζομαι. προκρίνομαι.

Ἠγων, ὅτι ἦγων ἦγ' ὁ δαίμων δεύτερος. ¶ Ἠγέρθη, ὠγέρθη. ¶ Ἡγροικησάμην. ἠγροίκως ἔπραξα. ¶ Ἥδεα, εὐφραίνομαι, τέρπω. ¶ Ἡδ' αἰγῶν, αἰγιδίων. ¶ Ἡδ' αἰγῶν, αἰγιδίων, ἡδυκμόνων, ἡδ' ἄκρας καὶ τὰς ἐξοχάς. ¶ Ἤιδ' ἂν, ἤ τινι δεὰν.

Ἡδεξόσαν, ἐκνήσαν. ¶ Ἡδέφωται, κατῴκισται.

Ἠδὲ, ἀντὶ τοῦ καί. ἠδ' ἀχλοίῳ ἰδεῖν ἔργῳ. ¶ Ἤδεα, ᾔδειν ἐπιστήμην. ¶ Ἡι δὲ βίηφι, τῇ αὐτοῦ ἰσχύϊ.

Ἤδε, ᾔδει. ἠπίστατο, ὁ δὲ μαγυρσιώασ ἤδου μαντείας

Ἡδες, ἦδεσ. ¶ Ἥδει, τέρπει. ¶ Ἡδὺ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν. τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα, στρόφους ποιεῖ. πολλὰ δὲ καθαίρει. ὅθεν τὴν παροιμίαν λέγεσθαι, ἐπ' ἐπίκουροι καὶ βοηθοί.

Ἠδέσαμ, ἐπίσκυτο, ἐγίνωσκον. ¶ Ἠδέσθη, ἐπεθύμησεν. ¶ Ἥδεται, εὐφραίνεται, τέρπεται. ¶ Ἠδὲ τοκέων καὶ τῶν γονέων. ¶ Ἤδη, τὸ μὲν προφθασθέντος χρόνου ἀοριστου, ἤδη πέρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν. ἰδὲ δὲ ἐνεστῶτος, ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' ἀρηΐγε πῆμα πετύχειν. ¶ Ἠδὴ, ἀληθῶς δὴ καί. ¶ Ἤδη θᾶσσον γενέσθαι, μὴ πολὺ ἀναβάλλεσθαι. ¶ Ἤδημοι, περὶ τούτου μοι. ¶ Ἠδημόνησεν, ἐξεκάκησεν. ¶ Ἠδημόνως, ἀδοσίμως. ¶ Ἥδηθα, ᾔδεις. ¶ Ἡδία, γλυκεία.

Ἠδίκησεν, ἔβλαψεν. ¶ Ἠδικηκότων, ἀδικησάντων.

Ἡδικὸν, συνδετικόν. ¶ Ἡδίομας, ἠδυτέρας.

Ἡδιστα, ἡδέα. ἡδέως, εὐθύμως. γλυκέως, ἢ κατὰ θύμον. ¶ Ἡδίκωσος. ὁ στίχος. ¶ Ἡδελέχουν, ἐμμεθίμνων ἐμελέτων. ¶ Ἥδομαι, τέρπομαι, ἐσθίω. ¶ Ἡδονὴ, ἐπιθυμία. ¶ Ἡδονὴ, τέρπνη. ¶ Ἡδὺς, ἡδονὴ καὶ ὄφελος καὶ ἡδ' ὅς ἔφη ἐκεῖνος καὶ ὄξος.

Ἡδ' ὥς, κατὰ δὲ οὗτος ὠφέλημα ἥδυσμα ἀπὸ τοῦ ἔλαιον, τινὲς δὲ ἡδονὴν καὶ ὄξος. ¶ Ἥδρασε, ἐθεμελίωσε, ἐστήριξα, ἔπηξα. ¶ Ἡδὼ, ἰὼς, ἤγουν τόξον.

Ἡδυεπὴς, ἡδυλόγος. ¶ Ἡδυεποῦς, τοῦ γλυκεροὺς λόγους ἔχοντος. ¶ Ἡδυκώμος, εἶδός τι αὐλοῦ.

Ἡδυλίσαι, συνουσιάσαι. ¶ Ἡδυλισμὸς, συνουσία.

Ἥδυμον, ἡδὺ διώδους τερπνόν. ¶ Ἡδυοσμὸν, ὁ σικύος.

Ἡδυπίη, γλυκαιθίη. ¶ Ἡδυτῆρες, οἱ ἅλες. ἐραφθέντες. ¶ Ἡδύοσμος, ὁ ἀρωματίτης κάλαμος.

Ἥδυμα, ὁ θάνατος. ¶ Ἡδυπαθεῖ, μιαίνεται ἡδονῇ.

Ἡδυπαθὴς, φιλήδονος. πάθει χαίρων καὶ ἡδόμενος ἐπὶ πάθει. ¶ Ἡδυπαθῶν, ἐν ἡδονῇ ὤν. ¶ Ἡδυπνοῦς, πᾶσα καὶ ὁ λιβανωτός. ¶ Ἡδύπνουν, νεογνόν. καὶ ἁπαλὸν πρόβατον. γαλαθηνόν. τὸ μέντοι πρᾶος γευσάμενον, ὁ ὀρῥήμεων φησὶν ὑπὸ τοῦ πυθίου κληθῆναι.

Ἡδυπότις, ἔκπωμα ποιὸν καὶ τὸ κρόμμυον. ¶ Ἡδύρασδον, κινάμωμον. ¶ Ἡδὺς, γλυκύς. ¶ Ἡδύσματα, ἀρτύματα. ¶ Ἡδυσμὸς, ἡδυσμός. ¶ Εἰδότων. οὐ ξυνιόντων. ¶ Ἤεν, ᾖεν. ¶ Ἤτ[ω, ἴστω, ἤ *τις αὐτόν. ¶ Ἧες, ὑπῆρχες. ¶ Ἠὲ, διαζευγμένη μὲν τῆς προτέρας ἀντὶ τοῦ ἢ συνδεσμὸν δηλοῖ διαζευκτικὸν, ἢ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ. διαπορουμένης δὲ, ὁ πορματικὸς ἔσται σύνδεσμος, ἠὲ ἑκὼν μεθίεις.

Ἦα, ἀπεδεῖ. ¶ Ἦϊε, ἐπορεύετο, ἤρχετο. ¶ Ἠείδετο, ὡμοιοῦτο. ¶ Ἤειδος, πηγάς. ¶ Ἤειδεν, ἐγίνωσκεν.

Ἤεικεν, ὡμοίωσεν. ¶ Ἤειρεν, ἐβάσταζεν. ¶ Ἠέλδετο, ἱμείρεται. ¶ Ἠελιοῦσιν ἀντὶ τοῦ ἐλεοῦσιν. ¶ Ἠέλμθα, συνήλθομεν. ¶ Ἠὲ κολοιῶν, ἢ τῶν κολοιῶν εἶδος ὀρνέου καὶ ἰχθύος. ¶ Ἠὲ κροατὸν, λοξόν.

Ἠελίοιο πύλας, τοὺς κύκλους δ' ὄντας τρεῖς πιεῖ ὁ ἥλιος, οἱ δὲ ἀλληγορικῶς τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Ἠελίου αὐγὴ, ὁ φωτιζόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου τόπος. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τοῦ πυρός. ¶ Ἠέμιν, ἑαυτήν.

Ἦεν, ἦν ὑπῆρχεν. ¶ Ἤεξετο, ηὔξετο. ¶ Ἠέπερ, οἱ λόγοι. ¶ Ἠεπῆ, ἢ ποῦ ὁ ποῦ. ¶ Ἠέπουσα, ἡ ἀνεχον ἐρχομένη. ¶ Ἠέρα, ἀορασίαν ὁμίχλην σκοτίαν.

Ἠερέθοντο, μετεωρίζοντο, ἐκρεμῶντο. ¶ Ἠέρθη, ἀπήρθη. ὥρμησεν. ¶ Ἠέει, ἀορασία, ἀέει. ¶ Ἠεθίη, ἀνθινή. ὀρθεινὴ, βλάβη. ¶ Ἠέλιοι, ὀρθεινοί.

Ἠελος μέγα λεπτὸν μέλαν. ¶ Ἠερέθονται, μετέωροι εἰσὶν, εἰς ἀέρα αἴρονται. ¶ Ἠερεθίζονται, ὁρμῶσιν ἀθροίζονται, αἰωροῦνται, πλανῶνται.

Ἠερέθοντο, ἐωροῦντο καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἠέρεθον γὰρ εἰς ἀέρα διαίρονται. ¶ Ἠεροειδέα, μέλανα ἢ ἀνεπτπαμένα, σκοτεινά. ¶ Ἠεροειδὲς, ἀφανὲς ἢ μέγα. διὰ τοῦ ἀέρος ἔκτασιν τῶν ὀφθαλμῶν μεδιώκοντες ἐμποδίζοντες, ὥστε καὶ τὰ διεστῶτα ἐκ πολλοῦ ὁρᾶν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ζοφῶδες καὶ σκοτεινὸν καὶ ἀερῶδες τῇ χροιᾷ. ¶ Ἠερόεν, ἀερῶδες, σκοτεινόν.

Ἠερόεντα, σκοτεινόν. ἀερώδη. ¶ Ἠερόπαιτον, ἰδεῖν τιμωρεῖν. ¶ Ἠερόπομπα, κατὰ τὸν ἀέρα φαινόμενα. ¶ Ἠεροπότης, αἱμοπότης. ¶ Ἠεροφοῖτις ἐριννύς. ἡ ἐν τῷ ἀέρι φοιτῶσα, ἢ ἀέρα ἠμφιεσμένη. ἢ ἀοράτως φοιτῶσα, ἢ ἀεροπλάνος. οἱ δὲ, ὅτι ἐν ᾅδου ἐν σκοτίᾳ. ¶ Ἠεροφώνων. μεγαλοφώνων, πληρούντων φωνῆς τὸν ἀέρα. ¶ Ἠέρθη, ἐκρέματο. ¶ Ἠερτίζων, αἴρων. ¶ Ἠέρχεται, καθειργμένοι ἦσαν ¶ Ἤεσαν ἐπορεύοντο, ἤρχοντο. ¶ Ἠὲ τεῦ, ἢ τινός. ¶ Ἠέτῳ, ἢ τινί. ¶ Ἠέψεα, οἱ δὲ, γίνεται ἀκρόπια. ¶ Ἤζακας.

Ζῶμα, θώραξ χιτών. ¶ Ζῶμα φαεινόν, τὸν χιτῶνα ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἄλλοι τὸν θώρακα οἷον τὸ ζῶμα.
Ζωμεύματα, ὑποζώματα, σχοινία, κατὰ μέσον τὴν ναῦν δεσμευόμενα. ¶ Ζωμήρυσιν, ζωμοῦ ἀρυστρίς.
Ζωμίλη, ἄνηθος. ¶ Ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων αὐτὴ τῆς * αἷς ζώννυμαι καὶ τοὺς πέπλους συλλαμβάνω. ¶ Ζώνη, ὁ ὑπὸ τὴν γαστέρα τόπος καὶ ὁ τόπος ὃν ζωννύμεθα, καὶ τοῦ θώρακος ἡ λεγομένη θωρακοζώνη.
Ζώπυλος, ὄνομα κύριον. ¶ Ζώνιον, γυναίκιον ζῶμα.
Ζώννυσθαι, καθοπλίζεσθαι.
Ζωννυσκέτο μίξιν. ζωννύσκετο, τὴν χαλκῆν λεπίδα.
Ζωνογάστριες, οἱ τὰς γαστέρας ζωννύμενοι.
Ζώντειον, τὸν μυλῶνα, οἷον ζεώντειον, ὅπου τὰς ζειὰς ἔκοπτον. ¶ Ζωοσσόνης, ζωοποιός. ¶ Ζωοδότειρα, ζωὴν παρέχουσα. ¶ Ζωόν. ζῶντα. ¶ Ζώοντος. ζῶντος. ¶ Ζωοπώλας, ὁ τὰ ἱερὰ ζῶα πιπράσκων. καὶ ὁ τόπος ζωόπολις. ¶ Ζωοξόφος, ζωοποιοῦ. ¶ Ζωοφόρος, καὶ σαλαμάνδρα ἡ ἀγείρων νεκροῦ. ¶ Ζώπισσαν, τὴν ξηρὰν ῥητίνην.
Ζωπύρα, βοτάνη ὑπὸ ἐνίων καινηπεδίων. ἡ ἀνθρακία. φυσητέρα. ¶ Ζωπύρας, φυσητῆρας, ζωτικάς. οἱ θερμοὶ χαλκευταὶ τὸ πῦρ ἐκφυσῶσι. ¶ Ζωπυρεῖ, ἀνάζειν ποιεῖ. ¶ Ζωπυρήσεις, ἐκκαύσεις.
Ζωπυροῦν, ἐξάπτειν ποιοῦν. ¶ Ζωπύρου, τάλαντα κρατῖνος ἐν πυλαίᾳ. ¶ Ζώπυρος, ὁ πέρσης βασιλεῖ χαριζόμενος, μαστιγώσας ἑαυτὸν, τὴν ῥῖνα καὶ τὰ ὦτα ἀφελόμενος, εἰσελθὼν εἰς βαβυλῶνα προὔδωκε τὴν πόλιν. ¶ Ζωρόν, ἄκρατον.
Ζωρός, ἐναργὴς ταχύς. ¶ Ζωρότερον, ἀκρατέστερον, ἔνιοι δὲ τάχιον ἢ ἄμεινον ἐπιστρεφέστερον νοοῦσι.
Ζωστήρ, τὴν ζώνην περὶ τὴν ὀσφὺν ἔσφιγξε κατὰ τοὺς ὁμήρου χρόνους, οὐδέπω γυμνοὶ ἠγωνίζοντο, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πεντεκαιδεκάτης ὀλυμπιάδος.
Ζωστάς, ζώνας, ζῶς, ζῶντας. ¶ Ζώστειρα, ἀθηνᾶς ἐπίθετον ἐν βοιωτίᾳ. ¶ Ζωστήρ, ᾧ ἐπάνω τοῦ θώρακος ἐχρῶντο, ζώνη. ¶ Ζῶμα, περίζωμα, τὸ ἀπὸ τῶν μηρῶν καὶ μέχρι τῶν βουβώνων συζευγνύμενον τῷ θώρακι, καὶ ἀπόλλων παρὰ ἀθηναίοις καὶ τόπος ἔνθα λητὼ ἐλύσατο τὴν ζώνην καὶ τὸ φῦκος.
Ζωστρα, τὰ ζώματα καὶ ζώνας ἢ χιτῶνας ζωστούς, ἢ χλαίνας αὐτοῦ εἶναι, τινὲς δὲ τὰ ἐνδύματα.
Ζωτιάτας ἀπόλλων ἐν ἄργει ἀπὸ τόπου. ¶ Ζωτελιστὴς, ἀπόλλων ἐν κυθείνῳ. ¶ Ζωτικὴς, οἱ στερεῖν. ¶ Ζωυφίοις, μικροῖς ζώοις, ἢ κνωδάλοις, ἢ σκώληξιν, ἢ σφηξίν. ¶ Ζωροποτῶσι, μεθυσταὶ ἀκρατοπόται. ¶ Ζωώσας, ζωοποιήσας.

Η ψιλούμενον καὶ περισπώμενον, σύνδεσμον δηλοῖ παραπληρωματικὸν ἴσον τῷ δή. καὶ αὐτὸ ἀπὸ ῥηματικοῦ τῆς ἄρα καὶ ῥῆμα ἴσον τῷ ἔφη. ὅμηρος γοῦν ἐπὶ προειρημένοις λόγοις ἐπιφέρει τὸ ἦ, δηλοῦν τὸ ἔφη. ¶ Η ψιλούμενον καὶ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζευκτικὸν καὶ συμπλεκτικὸν τῷ εἰ.
Ἡ δασυνόμενον καὶ βαρυνόμενον, ἄρθρον, θηλυκόν, ὑποτακτικὸν καὶ αὐτωνυμίαν ἀναφορικὴν καὶ σύναρθρον τρίτου προσώπου ἀπὸ συζυγίας τῆς ἐμή. σή. ἥ. δηλοῖ. ¶ Ηι δασυνόμενον, καὶ περισπώμενον. ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικὸν δοτικῆς πτώσεως σημαντικὸν, ἢ ἀντωνυμίαν σύναρθρον τρίτου προσώπου αὐτῇ ποιεῖ. ¶ Ἤϊτης.
Ἦ ἔτεον, ἀληθῶς. ὄντως. ¶ Ἦα, ἤμην καὶ ἐφανὴν μὴν ἢ ἦλθον ἢ ὑπῆρχον. ¶ Ἦαρ. αἷμα ψυχή.
Ἦ ἴαρ, ἑκάτερον. ¶ Ἡβᾶ, ἀκμάζει. ¶ Ἡβαιόν, μικρόν. οἷον, ἄβαιον οὗ οὐκ ἔστιν ἐπιβῆναι, διὰ σμικρότητα. ἢ ὀλιγοχρόνιον, τὸ δὲ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ βέβαιον.
Ἡβᾶν, ἀκμάζειν, νεάζειν, δύο χεῖτα, μεθύσκεσθαι.
Ἡβάσκοντες, ἐκ δευτέρου νεάζοντες ἢ αὐξάνοντες.
Ἥβη, νεότης ἀκμή, ἢ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, καὶ ἡ θεός. μετὰ δέ σφισι πότνια ἥβη. ἐστὶ δὲ διὸς ἢ ἥρας θυγάτηρ γυνὴ ἡρακλέους. καὶ ἀκολασία καὶ ἄμπελος.
Ἡβήσας, τελειώσας. ¶ Ἡβήτης, ἀκμάζων, νεανίας, ἧλιξ. ¶ Ἡβολεῖν, ἀρχαῖον. ¶ Ἡβητήρια, ἑστιατήρια, κατάλυσις. ¶ Ἡβολον, ἦμαρ καθὸ ἀπαντῶσιν εἰς ταὐτὸν, ἢ εὔκαιρον. ἱερόν.
Ἡβῶντα, ἀκμάζοντα. ¶ Ἡβρέτας, ἀνδρὸς ἄγαλμα. ξόανον. ¶ Ἡβώοιμι, ἀκμάζοιμι.
Ἡβώωσα, ἀκμάζουσα, θάλλουσα.
Ἠγάζοντο, ἐθαύμαζον. ¶ Ἠγαθέοισι, τοῖς πάνυ θείοις. ¶ Ἠγάθεον, ἄγαν θεῖον ἔνδοξον, μακάριον.
Ἠγαλέον, κολοβόν, καταγός, κοῖλον, εὔθλαστον.
Ἠγάλλοντο, ἐγαυρίων. ¶ Ἠγάμαν, ἀπεδεξάμην.
Ἠγανέα, πέμματα τὰ ἀπὸ τηγάνου.
Ἠγανές, καθαρόν. νέον. ¶ Ἠγάνος, νεανίσκος.
Ἦ γὰρ, τί δέ, αὕτη γὰρ ὄντως πάρ. ¶ Ἦ γὰρ. ἐπεὶ ἄν.
Ἦ πάρ κεν δειλός, ὄντως δειλός. ¶ Ἦ γάρ με, ὄντως πάρ με. ¶ Ἦ γὰρ οἴομαι, ὑπολαμβάνω πάρ.
Ἠγάσαο, ἐξεπλάγη. ¶ Ἠγαλλίασαν, ἠγάσθη. ἐθαύμασεν, ἐχάρη. διαπρέπεστεν.
Ἠγάσατο, ἐνεμέσησεν, ἐφθόνησεν, ὠργίσθη, ἐθαύμασεν. ἐνεργάτη. ¶ Ἠγάτωρ, ὁ λαμβάνων ἡγεῖτο. ¶ Ἠγαυτῆς ὡς. ¶ Ἠγερέθοντο, συνηθροίζοντο, ἀνήγοντο.
Ἦγεν ἄρχεις. ¶ Ἤγειρεν, ἀνέδειξεν. ἀνέστησεν.
Ἠγεῖσθαι, δοκιμάζειν, δοκεῖν. ¶ * Ἡγίσθη, εἶχεν.
Ἡγεῖτο, ἐνθεύτει. ἦρχεν. ¶ Ἡγέμαχος, πολέμαρχος. ¶ Ἡγέμιν, ἦγεν αὐτόν.
Ἡγεμονεύεσθαι, ἄρχεσθαι. ¶ Ἡγεμόνη, ἄρτεμις καὶ ἀφροδίτη. καὶ ναῦς τις οὕτω καλεῖται.
Ἡγεμονικόν, ὁ νοῦς. ¶ Ἡγεμών, ἄρχων ὁδηγός.
Ἡγεν, ἔφερεν. ¶ Ἡγούμην ἐσούμην. ἠρχόμην.
Ἠγερέθοντο, ἠγείροντο, συνηθροίζοντο. ¶ Ἠγερέθεσθαι, συναθροίζεσθαι. ¶ Ἤγερθεν, συνηθροίσθησαν.

τα τῶν ὤμων, φορούμενον ἐοικὸς ἐφαπτίδι. καὶ ἡρό
δοτος μαρτυρεῖ, καὶ θεόπομπος ὁ χῖος.
Ζειρατής. ἱμάτιόν τι σύρων. ¶ Ζέρεθρ, ἄρωμα ὑποιεῖν.
Ζειρημάρα, ταινία, διάδημα, πέρα, ἤγουν πολεᾶ.
Ζειρήνη, ἀφροδίτη ἐν μακεδονίᾳ. ¶ Ζειρόν, ποικί
λον. ¶ Ζεῖρος, εἶδος σταφυλῆς. ¶ Ζειροφόρος, ὁ
ἀίδιος παρὰ αὐτιμάχῳ. ¶ Ζειροφόροις, χιτωνοφόροις.
Ζέλλειν. βάλλειν. ¶ Ζέλεια, πόλις τροίας.
Ζέλκια, λάχανα φρύγιος. ¶ Ζέμελεν, βάρβαρον αὐ
δράποδον φρύγες. ¶ Ζέσις, θερμότης.
Ζέρεθρα, βάραθρα κοῖλοι τόποι. ¶ Ζέσιν, ἐθυμώθη
ὑπερεπόλασεν. ¶ Ζεῦ ἄνα, ὦ ἄναξ κατ' ἀποκοπήν,
Ζεύγλα, διάβροχα ξύλα, καὶ τῶν βοῶν ἢ ἡμιόνων ζευ
κτά, καὶ τέμαχος ἐκ πλευρᾶς ἡλισμένης.
Ζευγλάτης, γηπόνος. ¶ Ζεῦγλαι, βρόχοι ὀρνίθων.
Ζευγηλάτης, μεταβάτης ἡνίοχος.
Ζευγίτης, μεταβάτης. ¶ Ζευγίας, βοηλάτης.
Ζευγήσιον ἐστὶν ἐν ἀθήναις πολιτείας τίμημα οὕτω κα
λούμενον. ἦν δὲ διῃρημένη ἡ πολιτεία εἰς τέσσαρα
τιμήματα. ¶ Ζεύγλας, ζυγοὶ ἢ μέρη τοῦ ζυγοῦ
καὶ ζευκτῆρες ἱμαντόδεσμοι, καὶ ἑρμωτῆρες μετὰ
φοινικὰς εὐριπίδης κυκείοις.
Ζεύγλη. ζυγὸς ἢ τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ καθὸ ἐντίθησι τοὺς
τραχήλους τὰ ζῶα. ¶ Ζευγλόδεσμον, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυ
γοῦ. ¶ Ζεῦγος. πᾶν τὸ ἐζευγμένον. καὶ ὄχημα καὶ
ἐπὶ τριῶν ἢ τεσσάρων ἕκαστον. ¶ Ζεῦγος, τρι
πάρθενον εὐριπίδης ἐρεχθεῖ. καὶ σοφοκλῆς σισύφῳ
χαρίτων τριζύγων ἀριστοφάνης ὥραις κατηχήσει
κῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε ζεῦγος, τριαδέλφων,
παραδέδοται δέ, ὅτι καὶ τριζύγοις ἅρμασι τινὲς ἐχρῶ
σαντο, καὶ ὅτι τέσσαρσι τὸ ζεῦγος ἐπὶ γ καὶ δ.
Ζευξαντίδαι, γένος ἰθαγενῶν, παρὰ ἀθηναίοις.
Ζευξιλέως, ζευκτὸς λαός. ἢ ὧν ὑπεζευγμένοι εἰσὶ λαοὶ
σοφοκλῆς ἀνδρομέδᾳ. ¶ Ζευμαντήν, πηγὴν φρύ
γιος. ¶ Ζεὺς καταχθόνιος, ὁ ἀίδων ἤγουν ὁ ἅδης.
Ζεύσασθαι, γεύσασθαι. ¶ Ζεφύρια, ὑπηνέμια ὠά.
Ζεφυρίη ἡ πνοὴ τοῦ ζεφύρου. ¶ Ζέφυρος, ἄνεμος ὁ κα
λούμενος λίψ. ¶ Ζηβύνη, ὁλοσίδηρος ἀκοντίς.
Ζηλήμων, φθονερὸς ζηλότυπος. ¶ Ζηλοῖ, φθονεῖ.
ἐρίζει, μισεῖ, μιμεῖται. ¶ Ζηλοτυποῖ, ζῆλον.
Ζηλότυπος, ἐπὶ γυναικὸς ἀντιζήλου. ¶ Ζηλότυ
πος, ὁ ἀντιζηλῶν. ¶ Ζήλου, μιμοῦ μετεδίωκε.
Ζηλῶ, μακαρίζω, σοφοκλῆς φιλοκτήτῃ ἐν τροίᾳ.
Ζηλῶσι, μακαρίζωσι, μιμοῦνταί σε. ¶ Ζηλωτής, ἐρα
στὴς μιμητής. ¶ Ζηλωτός, μακαριστός. ¶ Ζη
μία. θυσία τις ἀποδιδομένη ὑπὲρ τῶν γινομένων ἐν
θεσμοφορίοις. ¶ Ζηνὶ φόως ἐρέουσα, σημαίνουσα
τῷ διὶ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς. τρεῖς δὲ εἰσὶ σημασίαι τοῦ φω
τός, ἑωσφόρου, ἡμέρας, ἡλίου. ¶ Ζητεῖν, βούλεσθαι
ἀττικοί. ¶ Ζητήρ, ζεὺς ἐν κύπρῳ. ¶ Ζητόρων, ζο
ρύντων. γράφουσι δὲ ἔνιοι ζητητόρων. ¶ Ζητρεῖον
τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. ¶ Ζητρόν, τὸ δημόκοι
νον. ¶ Ζειά. κριθή, ἢ σίτου γένος. ¶ Ζιβύνη, ὁλο
σίδηρον ἀκόντιον. ἢ λόγχη, ἢ σπάθη, ἢ μάχαιρα.
Ζιβυνία, λογχίδια μικρά. ¶ Ζιβυθίδες, αἱ θρᾶσ
σαι ἢ θρᾶκες γνήσιοι. ¶ Ζίγγος, ὁ τῶν μελισσῶν ἢ
χος ἢ τῶν ὁμοίων. ¶ Ζίζλας, κῶλα ξίφιος, ἢ χαλ
κῆ σκύρα. ¶ Ζίεται, ζητεῖ. ¶ Ζικνῶσαι, σκυ
θρωπάσαι. ¶ Ζίλαι, ὁ οἶνος παρὰ θρᾳξί.
Ζιραί, χιτῶνες ἀνάκωλοι. ¶ Ζίτανα, καταπύγωνα
Ζοάσεις, σβέσεις. ¶ Ζόε, ζῆ. ¶ Ζόασον, σβέσον.
ζοάσω, ζήσω. ¶ Ζόη, τὸ ἐπάνω τοῦ μέλιτος.
Ζόης, ἰσχυρὸς ἢ σφοδρῶς πνέων. ¶ Ζοπαδακωνίδες,
λαθροφάγοι. ¶ Ζόρ, ἡλικία ἐλάφου ἢ δορκός.
Ζωρότερα, ἀκρατοέστερα. ¶ Ζηΐον ἐρβόες, ἐργά
ται λάκωνες. ¶ Ζούτον, ἢ ζοῦον, θηρίον ἢ ἐρπετὸν
λας. ¶ Ζοῦσαι, δραχμαί. ¶ Ζούσθω, ζωννύσθω.
Ζόφεον, μέλαν σκοτεινόν. ¶ Ζοφερή, σκοτεινή.
Ζοφοδορκέας, σκοτοδίφας. λαθροφάγους.
Ζοφοειδής, σκοτοειδής. ¶ Ζοφομηνία, ὅταν κρυβῇ
ἡ σελήνη. ¶ Ζόφον ἠερόεντα. τὸν ἀίδην τόπον ὁμι
χλώδη. λέγει δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὸ σκότος καὶ τὴν δύ
σιν ζόφον. ¶ Ζόφος, σκότος, ἀχλὺς ὁμίχλη ἀναθυ
μία, δύσις. ¶ Ζυγά, τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς αὐχέσι τῶν
ζώων καὶ οἱ πήχεις τῶν κιθαρῳδικῶν ὀργάνων εἰς οὓς
οἱ κόλλοπες ἐνίενται. ¶ Ζύγαινα, βοῦς θήλεια καὶ
ἰχθῦς ποιός, ἔστι δὲ ἐν τῇ * τῆς ἰλιάδος, καὶ τὸ κατὰ
μετώπου τοῖς χοροῖς τοῖς τραγικοῖς τάγμασι.
Ζυγάστρον. κιβώτιον, ζύγαστρος κιβωτός, ὅρος ζυγός.
Ζυγίς, γαμήλιος. ¶ Ζυγία, ἡ ἥρα καὶ εἶδος κώπης.
Ζύγιος, ζεύς, καὶ ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἵππος. καὶ ὁ τρίτος ἐρέ
της. ¶ Ζυγκλᾷ, μύει ὁρμᾷ σκυθρωπάζει.
Ζυγόδεσμος, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ, ὃν ἔνιοι ζυγοδέτην.
Ζυγομαχεῖν, τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι ἢ ἀπλήστευ
εσθαι. ¶ Ζυγηφόρος, βόες. ¶ Ζυγόδεσμον, ζύγω
σον, ἢ κινήσας διάστασον. ¶ Ζυγός. τρυτάνη τοῦ ζυγοῦ
καὶ ὁ παρακείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις ἐπὶ τῶν σαν
δαλίων. ¶ Ζηλούμενον, ἐξισούμενον.
Ζυγοφορούμενον, ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενον. ¶ Ζυγοφό
ροι, ἐργάται βοῦς λάκωνες. ¶ Ζυγώσω, δαμάσω,
κλείσω, καθέξω, αἰσχύλος κίρκῃ σατυρικῇ.
Ζύθιον, ἀλφίτου πόσις. ¶ Ζῦθος, οἶνος ἀπὸ κριθῆς
γινόμενος. ¶ Ζυγωτή, ἡ κλεῖς. ¶ Ζύμη, φύραμα.
Ζυμίτης, ἄρτος ἀθόνῃσι, ζυμίτης, ἄρτος οὕτως καλεῖ
ται. ¶ Ζωάγρια, λύτρα ζωῆς θεράπου ἀγγάμμα
τα, καὶ οἷς ζωὴ ἀγρεύεται, ὅθεν καὶ κρεάγρα καὶ πυρά
γρα ὀδόντες. οἷς λαμβάνεται τὸ πῦρ ἢ τὰ κρέα.
Ζωάγρια τίνειν, τὰ ὑπὲρ ζωῆς παρεχόμενα δῶρα παρέ
χειν. ¶ Ζωανηρός, ἀνὴρ πρὸς ζωήν.
Ζωᾶς, ζωῆς. ¶ Ζώγη, εἶδος βοτάνης.
Ζωγρείτης, ὁ ὅπλα τοῦ ὀπιβαλοσάμου. ¶ Ζώγρει, ζῶν
τα λάμβανε. ἄγρευε. ¶ Ζωγρεῖ. ζῶντας λαμβά
νει. ¶ Ζωγρεῖται, ζῶν ποιάζεται λαμβάνεται.
Ζωγρήσεται, ζωοποιήσεται. ¶ Ζωγρεῖα, θῆκαι νε
κρῶν. ¶ Ζωγρίαν, ζῶντα. ¶ Ζωή, ἡ πρὸς τὸ ζῆν
χορηγία. ¶ Ζώγρον, ἐγρήγορον. ¶ Ζώγρος, τό
πος ἐν ᾧ θηρία ἐκβάλλεται. ¶ Ζωεύς, ἡ ζωρίς, θώ
ραξ. ¶ Ζωδιωτός. χιτών. ¶ Ζώη τὸ μέλι ἐπι
στάμενον τοῦ γάλακτος ὃ καλεῖται γραῦς. καὶ ἡ πρὸς τὸ
ζῆν χορηγία, ἢ χρόνος τοῦ ζῆν. ¶ Ζωήν, οὐσίαν.
Ζωθάλμιον, ζώσιμον. βρώσιμον. ¶ Ζώπυρον.
θάλλειν ποιοῦν. ¶ Ζώϊλλος. στέφη.

Ἐψυξεν, ἀπέπνευσεν, ἀπέδωξεν. ¶ Ἐψυχαγώγησας, παραμυθήσω εὔφρανας. ¶ Ἕψομαι, ἀκολουθήσω, ὀπαδήσω. ¶ Ἑψιωμένω, παίζοντος.

Ἑῷα, φιλούμενον, τὸ ὑπάρχω ἀνατολὴν ἢ ἰδίω. ἑῶ, τὸ ἑαυτοῦ συγχωρῶ παρὰ χωρῶ ἀφῶ. ¶ Ἑῶα, ἀνατολή. καὶ ἡ τοῖς προβάτοις παρατιθεμένη διφθέρα. καὶ θυσία ἐν κύπρῳ. ¶ Ἕωθεν, ἡμέρα ὄρθρου. πρωΐμα.

Ἑωθινὴ δίκη ὥσ μέν τινες, ἡ ἕως τινὸς τμήματος, ὡς δέ τινες ἕως τόπου. ἔνιοι ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἕω ἦ καὶ βέλτιον. ¶ Ἑωθινὸς, ὀρθρινός. ¶ Ἐῴκει. ὡμοίωτο.

Ἑωλοκρασία, χλευαστικὴ μέθη. ἕωλος. κράσις ἢ τῶν ἀθοίνοις κατεχεῖτο τοῖς παννυχίζουσι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι στέγειν τὸ παννυχίζειν. ¶ Ἕωλον, χθιζὸν ἐχθεσινὸν ὄν. ἀνατολικόν. ὀρθρινὸν διὰ δασέως ἢ ψυχρόν.

Ἑώλπει, ἐλπίζειν. ¶ Ἑώμεθα, ἄδην ἔχωμεν κορεσθῶμεν, ἀφῶμεν. ¶ Ἑωμοῦ, ἱματίου γυναικείου.

Ἑωνημένων, ἀγορασάντων ἢ ἠγορασμένων. ¶ Ἐωνοχόει, διακόνει, ἐνέχει. ¶ Ἐῶν πῦρ, καὶ πῦρ ὤν.

Ἐωνχρίζειν παρὰ τὴν πόμπος. ¶ Ἔωξεν, ἀνέωξεν.

Ἑώρα. νόσος. ¶ Ἑῷος, ὀρθρινός. πρωϊνός.

Ἑώργειν, εἰργάκει. ¶ Ἑωρηθήτω, κρεμασθήτω.

Ἑωρίζεται, μετεωρίζεται, ἀναπατεῖ. ¶ Ἑωρούμενος, κρεμαμένους, ὑψούμενος. ¶ Ἑώρρ, ἐκρέματο.

Ἕως, ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα.

Ἕως, ὄρθρος, ἡμέρα ἀπὸ τοῦ ἕως ταύτης ἡμᾶς ἀπακεκλεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ ἵεσθαι ἐν αὐτῇ. ¶ Ἑωσρά, οὐποδή. ¶ Ἑώσβας, τὸ χελᾶν τὸ αἰδοῖον.

Ἑωσφόρος, ἀνατολικὸς ἀστὴρ ὁ τὸν ὄρθρον φέρων. λέγει δὲ τὸν φωσφόρον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ζᾶ, μέγα ἰσχυρὸν πολύ, ὅθεν καὶ ζάπλουτος, ὁ μεγαλόπλουτος. ¶ Ζάβαρος, πίναξ ἰχθυηρὸς παρὰ παφίοις. ¶ Ζαβάλλειν, ἐξαπατᾶν.

Ζαβλεμμένως. μεγάλως πεποιθώς.

Ζάβορον, πολύφορβον. πολύκαρπον.

Ζαβρόν, πολυφάγον. ¶ Ζάγκλη, δρέπανον, καὶ ὄνομα πόλεως. ¶ Ζάγρη, βόθρος λάπαθον.

Ζαγρεύς, διόνυσος. δοκεῖ δὲ μιγῆναι τῇ περσεφόνῃ, ἐξ ἧς χθόνιος διόνυσος. ¶ Ζαγρῶσαι, ἀποπλεῦσαι, δωρικὴ ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ ἐπισχεῖν κατασχεῖν.

Ζάει, ζῇ καὶ πνεῖ κύπριοι,

Ζαέντες, πνέοντες. ¶ Ζαβουλών, ῥύσις νυκτερινή, τουτέστι χύσις σκότους. ¶ Ζαής, μέγα πολὺ λαμπρόν, ἰσχυρόν. ¶ Ζαῆν, ἄνεμον, σφοδρῶς μεγάλως πνέοντα. ¶ Ζαὴς, μεγάλως πνέων πολύπνοιος.

Ζαθέην, ἄγαν θείαν θαυμαστήν. ¶ Ζάθεον, ἄγαν θεῖον ἅγιον. ¶ Ζαθέου, ἄγαν θείου θαυμαστοῦ. ¶ Ζαθερές, μεσημβρινὸν ἰσχυρῶς θερμόν. ¶ Ζάθρα, θείαν. ¶ Ζαιός, εἶδος ἰχθύος. ¶ Ζακαλθές, περικαλλές. ¶ Ζακελτίδες, κολοκύνται, ἢ γογγυλίδες. ¶ Ζάγκλον, δρέπανον. ¶ Ζακορεία, θυσία ἀφροδίτης. ¶ Ζάκοροι, νεωκόροι ἱερεῖς παρὰ τὸ τὸν ναὸν σαροῦν. ¶ Ζακόρων, νεωκόρων, ἱερέων.

Ζάκοτον, ἄγαν ὀργίλον. ¶ Ζακυνθίδες, κολοκύνται.

Ζάκυνθος, νῆσος, καὶ πόλις. ¶ Ζαχρηεῖς, εὐχρηστοι,

Ζάκτι. κειμένου ἐν ἐθνικῇ ἐφόδῳ. ¶ Ζάλ. μέγα, ἰσχυρὸν πολύ. ¶ Ζάλα, θόρυβος. ¶ Ζάλκινε, μωραίνε. ¶ Ζάλακες, ἐχῖνοι. ¶ Ζαλαύδα, κινοῦ.

Ζαλεῖος, πόλις, καὶ θάλασσα. ¶ Ζαλεῦ, μιμοῦ.

Ζάλη, συστροφὴ ἀνέμων μεγάλων. ἔνιοι δὲ μετὰ ὄμβρου πνοὴν ταραχὴν ὑδάτων, ἢ κλόνος. ¶ Ζαλόν, πηλόν. ¶ Ζαλμάτιον, ξυλίον. ¶ Ζάλματος, πίναξ ἰοῖς. θυκρὸς παρὰ παφίοις. ¶ Ζάλμοξις. τοῦτον ἡρόδοτος μέν φησι τοὺς περὶ τὸν πόντον οἰκοῦντας ἕλληνας, λέγειν δοῦλον πυθαγόρου γενέσθαι, εἶτα ἐλευθερωθέντα καὶ πλουτήσαντα, ἀπελθεῖν, καὶ σωφρονεστέραν μαθόντα δίαιταν καὶ ἑλληνικήν, τοὺς πρώτους τῶν ἀστῶν συνάγειν καὶ εὐωχεῖν λέγοντα ὡς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμπόται τεθνήξοιντο. ἄλλοι δὲ τὸν κρόνον τὸν ὑφ' αὐτῶν λέγουσιν. ¶ Ζαμβίκα, μουσικὸν ὄργανον.

Ζαμελής, μεγάλως πεποιθὼς ἢ μεγάλως εὔψυχος μέγα μέλος ἔχων. ¶ Ζαμενής μεγάλως εὔψυχος, σφοδρῶς πνέων. ¶ Ζαμενός. ἄγαν ἰσχυρός.

Ζαμενοῦσιν, σφοδροῖς. ¶ Ζαμεῖται, μεγαλουργεῖ.

Ζαμία, βλάβη ζημία. ¶ Ζᾶν, ζεύς.

Ζανίδες, ἡγεμονίδες. ¶ Ζαροῦν, καθεύδειν.

Ζάπεδον, μέγα ἔδαφος. ¶ Ζαπιμελόν, μεγάλως πῖον, λιπαρόν. ¶ Ζάπλουτος, πλούσιος πάνυ.

Ζατόπην, ἰσχυροτάτην. ¶ Ζάρηκες, ἐπίθετον πελαργῶν. ¶ Ζαρῆτις, ἄρτεμις πέρσαι. ¶ Ζαρός, ζωμὸς τριπλοῦς. ¶ Ζατεῖ, ζητεῖ. ¶ Ζατρίσασθαι, ἔσεσθαι. ¶ Ζαβράτης. ὁ βασιλεύς.

Ζατρεφές, εὐτραφές. ¶ Ζατρεφέων, εὐτραφῶν μεγάλων τεθραμμένων. ¶ Ζατρῶσαι, φωρῶσαι, φράσαι. ζημιῶσαι. ἀπονοῆσαι ¶ Ζαυάνας. θεὸς τίς ἐν σιδόνι. ¶ Ζακκίξοφον, ἐστεμμένον. ¶ Ζαφεγγεῖς σφοδρῶς ἰσχυροί. λαμπροὶ καὶ ἐπιφανεῖς πάνυ.

Ζαφελές, ἄγαν σκληρὸν ἢ μεγάλως ηὐξημένον. πολύφλογον, ἄγριον, θυμῶδες ἰσχυρόν. ¶ Ζαφελῶς, μεγαλοκότως. ¶ Ζαφλεγέες, σφόδρα λάμποντες εὐθαλεῖς μεγάλως πνέοντες, ἢ μεγαλοφεγγεῖς.

Ζαφορῆσαι, μεγάλως φορτίσαι. ¶ Ζάφορος, πολύφορος. ¶ Ζαχμά, ἀνία. ¶ Ζαχράσιμος ἐξαπιναίοις. ¶ Ζαχρειές, ἰσχυρόν, εὔχρηστον. ¶ Ζαχρειῶν, ἰσχυρῶν, ἐν ταῖς μάχαις, ἰσχυρῶς πνεόντων, μεγάλως ἐμπλεκόντων. ¶ Ζαχρηεῖς, πάνυ χρειώδεις.

Ζαχρειῶν, μεγάλως ἐπικειμένων. ¶ Ζαβίχ, λευκόν.

Ζέα, ἡ ἑκάτη παρὰ ἀθηναίοις καὶ εἷς τῶν ἐν πειραιεῖ λιμένων οὕτω καλούμενος ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ζειᾶς, ἔχει δὲ ὁ πειραιεύς, λιμένας τρεῖς κλειστούς.

Ζ*εύγνυται, σίσακται. ¶ Ζεγερία, μυῶν γένος.

Ζεῖ, ταράσσει ἰσχυρῶς καίεται. ¶ Ζέει, φλέγει.

Ζειά, οἱ μὲν σίτου εἶδος, οἱ δὲ τὰς ὀλύρας. ¶ Ζεγάρο, ὁ τέττιξ παρὰ σιδήταις. ¶ Ζείδωρος, βιόδωρος, ἡ πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ ἄρουρα.

Ζείναμεν, σβέννυμεν. ¶ Ζειπίτης, ὁ πολυχύτης.

Ζείουσαν, ἀφρίζουσαν. ¶ Ζειρά, οἱ μὲν εἶδος χιτῶνος, οἱ δὲ ζώνην, βέλτιον δὲ ἄλλο τι ἐπιβόλαιον κα

Ἔχεν, ἐνηκμάκει. ¶ Ἔχεαι, συνέχῃ. ¶ Ἐχέγγυος, ὁ ἀσφαλὸς, ἐγγυητής. ¶ Ἐχεγγυῶ, πιστῶ βεβαιῶ διὰ αὐτῷ ἔχοντι τὴν ἐγγύην. ¶ Ἐχέγγυοι, ἀξιόπιστοι.
Ἐχεδημία, ἡ νῦν ἀκαδημία καλουμένη. ¶ Ἐχενηΐδες, αἱ νύμφαι. ¶ Ἔχευεν, ἔχωσε, χῶμα ἤγειρεν.
Ἔχει, κατέχει κρατεῖ, νέμεται, διείργει, τημελεῖ. ἀξιοῖ βαστάζει, φέρει. ὑπομένει. ¶ Ἔχες, ἔχεις ἢ εἶχες.
Ἐχειμάσθη, ἐταράχθη τὴν ζάλην ὑπέμεινα.
Ἐχειμίζον, ἐθέρμαινον. καὶ ἐχείμαζον. ¶ Ἔχει τέλος, τετελεύτηκε. λάκωνες. ¶ Ἐχειρούργει, ἔπραττεν.
Ἐχεκάλλην, καλότην. ¶ Ἐχέμεν, ἔχειν. ¶ Ἐχεμυθεῖ, ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον σιωπῇ. ¶ Ἐχενηΐς, εἶδος ἰχθύος. ¶ Ἐχεμυθεῖν, σιωπᾶν, λόγους στέγειν.
Ἐχέμυθος, ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον. ὁ ἐγκρατὴς τῶν λόγων σιωπῇ. ¶ Ἐχεπευκές, ἔχον πικρίαν.
Ἐχέπωλοι, ἱππικοί. ἱπποτρόφοι. ¶ Ἐχεριμαζόμεθα. τὴν γῆν ἐργαζόμεθα. ¶ Ἐχεσπερμία, ὅτε θέρους ὄντος ψεκάζει ἢ βροντήσει. ¶ Ἐχέσκε. ἀνίαται.
Ἔχεσκε, κατεῖχεν. ¶ Ἔχεσφιν, ἅρμασιν ὁ μᾶλλον ὀχεσφιν. ¶ Ἔχεται. ἕπεται, αὐτίκα λαμβάνεται.
Ἐχέτλαις, ἀροτριάμασιν αὐλαξίν. ¶ Ἐχέτλη, ᾗ κατέχει ὁ ἀροτὴρ τοῦ ἀρότρου, καὶ ἡ αὖλαξ καὶ ἡ σπάθη τοῦ ἀρότρου. ¶ Ἐχετλεύειν. ἀροτριᾶν.
Ἐχέτο, ἐκαμάτο. ¶ Ἔχετος, ὄνομα βασιλέως τυράννου, οὗτος βασιλεὺς ὁ ἠπειρωτῶν ὠμότατος, ἀυχένιος καὶ φλογίας παῖς. γνοὺς τὸν θυγατέρα ἐφθάρθαι, ἐτύφλωσε καὶ ἠνάγκασεν ἀλεῖν σίδηρον, τὰς δὲ χαλκᾶς κριθὰς, ἐκάλει δὲ μετώπη, καὶ εἰς τοῦτον ὠμότατος ἦν. ὥστε καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖν καὶ τὰς ῥῖνας καὶ τὰ αἰδοῖα τῶν πλησιόντων. μέμνηται καὶ ἀπολλώνιος ἐν ἱστορίαις. ¶ Ἐχεύατο, ἔχεαν, κατέχυσαν.
Ἐχεύατο, ἐξεχύθη. διεχύθη. ¶ Ἔχευε, κατέχυσεν.
Ἔχε φρεσὶ, μνημόνευε. ¶ Ἐχέφρων, συνετὸς ἔχων φρένας σώφρων. ¶ Ἐχέφυσε. ἔφυζε, εἶχε φυγεῖν. ¶ Ἐχέων ἐχιδνῶν.
Ἔχη, κατέχη. ¶ Ἔχθεα, ἔχθρας μίση. ¶ Ἐχθαίρειν, μισεῖν. ¶ Ἔχθεται, μισεῖται. ¶ Ἐχθήσας, μεγάλως θαυμάσας. ¶ Ἐχθοδοπήσεις, ἐχθροποιήσεις. ¶ Ἐχθίστων, μεμισημένων, μοχθηρῶν ἐχθροτάτων. ¶ Ἔχθιμα, μισήματα σοφοκλῆς τυράννοις.
Ἔχματα, στηρίγματα. ¶ Ἐχθοδοπῆσαι, διεχθρεῦσαι.
Ἐχθοδοπὸς, ὁ ἔχθραν ποιῶν. ¶ Ἔχθοι, ἔξω.
Ἐχθραίνειν, μισεῖν. ¶ Ἔχθος. πόνος, μῖσος, ἔχθρασμα. ἔχθρα. ¶ Ἐχθύσαι. ἐξεμέσαι. ¶ Ἐχθύσας, ἐκφυσήσας. ἐκπνεύσας. ¶ Ἐχιγγος, σκότωσις.
Ἐχῖνος, μικρὸν τῆς θαλάσσης ζῶον ἢ τὸ πτηνόν.
Ἐχινάδων, νήσων. αἱ καλοῦνται ἐχινάδες. ¶ Ἐχῖνοι, πέμμα νησιωτικὸν ὡς πλακοῦς. καὶ κοιλίας μέρος τῶν μηρυκαζομένων ζώων, ἢ τῶν πλείστων ἡ κοιλία. καὶ σκεῦος μαγειρικόν. καὶ τῶν δρυῶν οἱ κύτταροι. καὶ τῶν πλατάνων ὁ καρπός. καὶ τῶν κιονοκράνων μέρος. καὶ τοῦ χαλινοῦ μέρος. καὶ οἱ τῶν τειχῶν ἀγκῶνες. καὶ λοπάς. καὶ ζῶον θαλάσσιον ἐδώδιμον. καὶ εἶδος ῥοιῶν. καὶ μύες καὶ οἱ ἀκανθόχοιροι. ¶ Ἔχλυσιν, ἔκλυσιν. ¶ Ἐχμάζει, κωλύει. ἡσυχάζει, στηρίζει κρατεῖ, δεσμεύει. ¶ Ἔχμασιν, ἐπίσχες, κατάσχες.

Ἔχματα, κωλύματα, ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν ἐρείσματα ὑδάτων. ¶ Ἐχμῆνος, ὑποτεταγμένος. ¶ Ἐχνώσιον, ἐπινικίζων. ¶ Ἐχνόαζεν, πρῶτον ἤκμαζεν.
Ἔχοιτο, συνέχοιτο, ἀντέχοιτο. ¶ Ἐχολώσατο, ὠργίσθη. ¶ Ἐχόλωσεν, εἰς ὀργὴν ἤγαγεν. ¶ Ἐχόμενα τρίβου, πλησίον ἐγγυτάτω. ¶ Ἐχόμενοι. ἐγγίζοντες. ¶ Ἐχόμενος, αὐτεχόμενος πλησίον.
Ἐχόμην, ἐξειχόμην ἀπειχόμην. ¶ Ἔχον, εἶχον, ὠλαυνον, ἐφύλασσον. ¶ Ἐχορί, ἔχουσι κρείττω.
Ἔχου, μεταποιοῦ, φρόντιζε. ¶ Ἔχραεν, ἐπιβάρησεν.
Ἐχραε κόλλην, ἐπιβάρησε πρὸς τὸ βλάπτειν.
Ἔχραον, ἐπέκλυσαν. ἐπέθεντο ἐβάρησαν κατὰ βίαν ἀθρόοι προσῆλθον. ¶ Ἔχρας, ἔφυ. ¶ Ἔχραισεν, ἐπέτυχεν. ¶ Ἐχραύτιζεν. ἔξυσεν. ¶ Ἐχρῄζεν, ἐδεῖτο. ἱκέτευεν. ¶ Ἐχρηματίσθη. προσεφωνήθη. ¶ Ἐχρῆν, ἔδει ἔπρεπεν. ¶ Ἔχρησεν, ἐμαντεύσατο, ἠθέλησεν. ἔδωκε χρησμόν. ¶ Ἐχριμψαν, ἐπέλασαν, ἐπλησίασαν. ¶ Ἔχρισεν, ἱκέτευσεν, ἐπήλειψεν.
Ἐχρωματίσθη, συνεχρώσθη σοφοκλῆς ἀθάμαντι.
Ἐχρώσαντο, ἐλάμβανον, ἐξελάμβανον. ¶ Ἐχρωτίσθη, ἐχρωματίσθη. ¶ Ἐχύθη, ἐχύθη. ¶ Ἐχύμωσεν. ἤρτησεν. ¶ Ἐχυρά. πιστὰ καὶ βέβαια ἀσφαλής. ἰσχυρὰ ὀχυρά. ¶ Ἐχυρῶσαι, τὸ διὰ χειρὸς ὅρκῳ συνθέσθαι καὶ κρατηθῆναι. ¶ Ἐχυρὸν, δυσκαταπέρητον, ἀσφαλές. ¶ Ἐχυρόφρονες. αἱ σώφρονα φρονοῦσαι ἢ ἀσφαλῶς ἐμφρονοῦσαι.
Ἐχυρῶς. ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. ¶ Ἐχώλαιναν, ἔκλειναν. ¶ Ἐχώμεθα, ἀπεχώμεθα, αὐτεχώμεθα, αὐτιλαμβανώμεθα. ¶ Ἔχων. φέρων οἰκῶν κατέχων.
Ἐχώσατο, ὠργίσθη, ἐχολώθη.

TO E META TOY Ψ.

Ἐψαθόλατο. ἐκνίσατο. ¶ Ἐψάκασεν, ἔσταξεν. ¶ Ἐψαλάσσετο. ἐψαυσεν ἐκινήθη.
¶ Ἐψάναι, αἱ τῶν λαχάνων δέσμαι.
Ἐψάνη, ἑψοτήριον. λοπάς. ¶ Ἔψαν, ἠκολούθησαν.
Ἑψέαι, ἐπακολουθήσεις. ¶ Ἔψεια, παίγνια.
Ἐψειὴ, γέλως. παιδιά. ¶ Ἐψεῖν, τὸ τὰς τρίχας βάπτειν. ¶ Ἔψημα, ὅπερ ἔνιοι σιραῖον καλοῦσιν. ἄλλοι γλυκύ. ¶ Ἕψεο, ἀκολούθει ἕπου. ¶ Ἕψεται ἀκολουθήσει. ¶ Ἐψεύσθη, ὁ πταίσας ἀπέτυχεν.
Ἐψητήριον, ἐψάνη. ἡ λοπάς. ¶ Ἐψητοὶ, τὰ μικρὰ ἰχθύδια. ¶ Ἐψήσεται, καταπνίξεται. ¶ Ἐψία, γέλως, παιδιά. χλεύη. ἔρωδος ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι. ὁμιλία. σοφοκλῆς ἀθάμαντι δευτέρῳ. ¶ Ἑψιᾶται, γελᾷ. παίζει. γυμνάζεται. ¶ Ἐψιατέον, παικτέον. ¶ Ἐψιάτιμον, γυμναστικὸν παιγνιῶδες.
Ἑψιάσονται, ἀκολουθήσουσιν. ¶ Ἔψιδιν. ὄχευσιν.
Ἐψιλάσθων, παιζέτωσαν, ἀκολουθείτωσαν. ¶ Ἑψεύονται, ἀκολουθήσουσιν. ¶ Ἐψιλωμένη, ἐὰν μὲν μακρῶς ἔσται γεγραμμένη καὶ ψιλὸ ὅπερ ἔνιοι ἐτρόμαζον. ἐὰν δὲ βραχέως ἔσται καὶ δασεῖα τὴν ψιλοῦ ἔχουσαν τοὺς κροσσοὺς, ἐπειδὴ τὰ ἄκρα δηλοῖ. ¶ Ἑψιόωνται, ἀκολουθήσουσιν. ¶ Ἐψίσθη, ἀπέθανεν.
Ἐψιόωντο, ἔπαιζον. ¶ Ἔψισεν, ἐψώμισεν.
Ἑψόμενον, ἀκολουθησόμενον. ¶ Ἔψυθεν, ἐψεύσθη.

ἐντολή. ¶ Ἐφ' ἡμῶν, ἐφ' ἡμῶν ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν.
Ἐ φόμωσ, εὐφόμωσ. ¶ Ἔφηνεν, ἔδειξεν, ἐποίησε φανερόν. ¶ Ἐφήσεις, ἀναπείσεις.
Ἐ φέστηκε, παρέστηκε, πρόσκειται, ἐπίκειται. ¶ Ἔφησθα, εἶπας. ¶ Ἐφηδιεῖν, ἐπιχαιρεῖν. ¶ Ἐφιάδης, ἐχέρης. ¶ Ἐφόσομαι. ἐπιθήσομαι, ἐντελεῦμαι, ἐπισκήψω, ἐπισκέψομαι, πέμψω, ἀποστελῶ.
Ἐ φθῆ ἢ ἔφλα, ἐμάλαξε διὰ τοῦ καίεσθαι. ἐφθαλές.
Ἐ φθης, προέλαβες, ἔφθασας. ¶ Ἔφθιτο, ἀπέθανεν
Ἐ φθίατο, ἐφθίνοντο τεθνᾶσιν. ¶ Ἐφθίασιν, ἐφθάρησαν. ¶ Ἐφθίαθη, ἀπέθανεν. ¶ Ἔφθιτο, ἐφθάρη ἐτελεύτησεν. ¶ Ἐφθὸν. τὸ ἑψημένον.
Ἐ φίαλλεν, ἐπεχείρησεν. ¶ Ἐφιάλτης, ὁ ἐπιπηδῶν
Ἐ φιγμένοις, ἐπιτυχόντας. ¶ Ἐφιδίειν, ὀκνεῖν.
Ἐ φίει, ἐπιπέμπει. ¶ Ἐφιείς, ἐπιβάλλων, ἐπιπέμπων. συγχωρῶν. ¶ Ἐφίεμαι, ἐπιθυμῶ, καταλαμβάνω. ¶ Ἐφιέμενοι, ἐνδῦναι.
Ἐ φιέμενοι, ἐπιθυμοῦντες. ¶ Ἐφιέντα, ἐπιθυμοῦντα. ¶ Ἐφιέμενος, ἐπιθυμῶν, ἐντελλόμενος.
Ἐ φιέρεια, τὰ ἐπὶ τοῖς ἱερείοις ἀποθυόμενα. ¶ Ἐφιζάνει, ἐπικαθίζεται. ¶ Ἐφίημι, ἐφιέναι κελεύω ἐπιτρέπω. ¶ Ἐφίησιν, ἐπιτρέπει. ¶ Ἐφικέσθαι, καταλαβέσθαι. ¶ Ἐφικνεῖται, καταλαμβάνει.
Ἐ φικνούμενος, νοῶν, φθάνων, ἐγγίζων, παραγινόμενος ἢ νοούς. ¶ Ἐφίκοιτο, παραγένοιτο, νοήσαι.
Ἐ φικτὸν, δυνατὸν, καταληπτόν. ¶ Ἐφίλατο, ἐφίλησεν, φίλον ἐποιήσατο. ¶ Ἐφίληθεν, ἐφιλιώθησαν. ¶ Ἐφίνοις, τὰς ἐπὶ τοῦ ἰνίου σάρκας.
Ἐ φιππος, ζεὺς ἐν χίῳ. ¶ Ἐφίππιος, ἀγὼν γυμναστικὸς παρὰ λάκωσιν. ¶ Ἐφ' ἵππων, ἐπὶ τῶν ἵππων.
Ἐ φισιν, ὥρμησεν. ¶ Ἐφιστάνειον, ἐκζητοῦσιν.
Ἐ φιστορεῖν. ἐπερωτᾶν. ¶ Ἐφίτυσεν. ἐγείνατο, ἐγέννησεν. ¶ Ἔφλα, ἐμάλαξεν συνεμίσγετο, συνῶν.
Ἔ φλεγεν. ἔκαιε σφοδρῶς. ¶ Ἔφλιβεν, ἔθλιψεν, ἔθλιβεν. ¶ Ἔφλιδεν, διέρρεεν, ἐρρύγνυεν.
Ἐ φλυεν, ἀνέβαλλεν. ἔστι δὲ τῶν πεποιημένων. ¶ Ἐφλυάρει, ἐλήρει. ¶ Ἐφλυάρει, ἐλήρει, ἐμωρολόγει.
Ἐ φόβει, εἰς φόβον ἦγεν. ¶ Ἐφοβήθη, ἐφοβήθησαν, εὐλαβήθησαν. ¶ Ἐφόβησαν. ἐδίωξαν. ¶ Ἐφοδοσκόπησαν, κατασκοπήσαντες. ¶ Ἐφόδια, ἁρμόδια εἰς ὁδόν. ¶ Ἐφρὰιμ, ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς, καὶ ἐφραὶμ ὁ παράκλητος, κεφαλὴ γὰρ ἡ διάνοια.
Ἐ φοδία. τὸ ἐπιέναι τὰς φυλακὰς τὸν ἄρχοντα.
Ἔ φοδος, ὁρμὴ, ἄφιξις, ἐπιδρομὴ παρουσία. βλάβη.
Ἐ φοίτησε, παρεγίνετο. ¶ Ἔφολκα, τὰ ἀναγκῖν δυνάμενα. ¶ Ἐφολκεῖον, ἐφολκίδα, πηδάλιον.
Ἐ φόλκια μικρὰ καράβια παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν, ἢ τῶν μεγάλων πλοίων. ¶ Ἐφολκίδα ἐπακτρίαν σκάφος. ¶ Ἐφόλκιον, διὰ τοῦ τὸ πηδάλιον ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι. ¶ Ἐφομαρτεῖτον, ἐπιδιώκετε, ἐπισπεύδετε, ἐπακολουθεῖτε.
Ἐ φομαρτεῖτον, ὁμοζυγεῖτε. ¶ Ἐφοπλίζει, παρασκευάζει. ἑτοιμάζει. ¶ Ἐφόπτης, θεατὴς, αὐτόπτης. ¶ Ἐφόρκιος, ζεὺς ἐν τιτάνων τάγματι.
Ἐ φορμὴν, ὅθεν ἄν τις τῷ πολέμῳ ἐφορμήσειεν.
Ἐ φορμήσαντα, ἐπελθόντα. ¶ Ἔφορος, ἐπίσκοπος

ἐπιστάτης, θεατὴς, θεὸς, ἐφόπτης. ¶ Ἐφόριμῳ, πολέμῳ. ¶ Ἐφορεύειν, ἐποπτεύειν, ἀπὸ τῶν ἐν σπάρτῃ ἐφόρων. ¶ Ἐφεστρίδος, εἶδος ἱματίου.
Ἐ φ' ὅτῳ, ἐφ' ᾧ τινι ἐπί τινι. ¶ Ἐφοὺδ, βὰρ, ἱερατικὸν ἔνδυμα, τὸ δὲ βὰρ, μικρὸν λέγεται.
Ἐ φοὺδ, ἑλληνικῇ ἐπωμίδι προσέοικε. γίνεται μὲν αὐτὴν τὸν τρόπον, ὑφανθεῖσα ἐπὶ βάθος πηχυαῖον, ἔκ τε χρωμάτων παντοίων, καὶ χρυσοῦ συμπεποικιλμένου. ἀπειληφυῖα τὸ μέσον τοῦ στέρνου καταλιμπάνει χειρίσι τε ἠσκημένον, καὶ παντὶ χρώματι τὸ ἐπὶ πεποιημένον, αὐτὸ τὸ ἐφοὺδ ἦν, τὸ ἔχον τοὺς δώδεκα λίθους, καὶ εἰς αὐτὸ ἐπηρώτων ὅτε ἀπήρχοντο εἰς πρᾶγμα.
Ἐ φραδον. ἐδήλωσεν.
Ἐ φρασάμην, συνῆκα ἔγνων. ¶ Ἐφράσθη, συνῆκεν ἔγνω, ἐνόησεν: ἐπεπληρώσατο, ἀνεγνωρίσθη. ¶ Ἔφρεξεν, ὀρθὰ δέρατα ἔσχεν, ἐδειματώθη, ἐπτερώθη.
Ἐ φρύαξαν, ἐκινήθησαν, ἐπάρθησαν. συνώθησαν.
Ἐ φρύγη, ἡμίφλεκτος ἐγένετο. ¶ Ἐφρυκτωρήθησαν, ἐπυρσεύσαντο. ¶ Ἔφυ, ἐγένετο. ¶ Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. νόμος ἦν ἀθήνησιν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων στεφάνων στέφεσθαι καὶ τὸ λίκνον ἄρτων ἀναλαμβάνειν πλῆρες εἶτα ἐπιλέγειν. ἔφυγον κακὸν εὗρον ἄμεινον, τὸ δὲ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν κρᾶμα, κακὸν ἐλέγετο. ¶ Ἐφ' ὑγρὴν, ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ¶ Ἔφυζα, ἔφυσα. ¶ Ἔφυδρος. ὕδωρ ἄγων. ¶ Ἐφ' ὕδωρ λαχεῖν, λαγχάνει τις ὕδωρ παρατηρήσων τὸ ἐν ταῖς δίκαις. ¶ Ἐφυμνεῖς, ἐπᾴδεις, σοφοκλῆς ἀλεάδαις. ¶ ¶ Ἐφύμνια, ᾠδαί.
Ἐ φύπερθεν, ὑπεράνωθεν. ¶ Ἐφυπνῶσαι, καθευδῆσαι. ¶ Ἐφύρη, ἡ νῦν κόρινθος καὶ κίχυρος καλουμένη ἐν τῇ ἠπείρῳ καὶ ἡ οἰνόη. ¶ Ἔφυρον, ἔβρεχον. ἐμόλυνον, ἔπλυνον. ¶ Ἐφύροις, τοὺς ἀκαρνᾶνας.
Ἐ φυε, ἐβλάστησας ἐγένου. ¶ Ἔφυσεν, ἐπέτασεν.
Ἐ φυσίασεν, ἀνέπνευσεν. ¶ Ἐφυσίησεν, ἀνέπνευσεν:
Ἐ φυσίησε, ἐπηρρίησε ἐπερρώσθη:
Ἐ φοροι, ἔθνος. ¶ Ἐφώλει, ἐπάλησε λάκωνες.
Ἐ φώλευσεν, ἐπέρασεν. ¶ Ἐφωδιάσθημεν, τὰς χρείας τῆς ὁδοῦ ἐλάβομεν. ¶ Ἐφώδιον, ἔρανον ἀθήνησι διὰ τοῦ τ, ἐφόπτιον ἀναγράφει μέλανον ταδιοδικὸν παγκρατιαστὴν, ὁ δὲ πολέμων, διὰ τοῦ δ.
Ἐ φ' ᾧ πάρει, ἐπὶ τῷ ἐφ' σκοπῷ πάρει καὶ παραγίνεσαι ἐνταῦθα. ¶ Ἐφωπλίζοντο. παρεσκευάζοντο.
Ἐ φωράθη, ἠλέγχθη, ἐθριαμβεύθη. ¶ Ἐφώρμησεν, ἐνέσκηψεν. ¶ Ἐφώσια, τὰ νομιζόμενα. ¶ Ἐφώπισεν, ἐδίδαξεν. ¶ Ἐφ' ὅτῳ, ἐφ' ᾧ ἢ ἐπί τινι.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἐ Χαδε, κατέσχεν, ἐχώρησεν. ¶ Ἐχάζετο; ὑπεχώρει, ἀνεχώρει. ¶ Ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, ἀνεχώρει τὸν θάνατον ἐκκλίνων.
Ἐ χάλασεν, ἐνέδωκεν, ἀφῆκεν. ¶ Ἐχαλέφθη, ἐχαλέπηνεν. ¶ Ἐχάλεψεν, ἐκάκωσεν.
Ἐ χάνδανεν, ἐχώρει. ¶ Ἔχανεν, ἤνοιξεν, ἐκάλει, συνεῖχεν. ¶ Ἐχάνη, σκεῦος τι ὁπλιτικόν. ¶ Ἐχαράκωσεν. ἐκύκλωσεν, ἐπολιόρκησεν. ¶ Ἐχάραξαν, ἔξεσαν. ¶ Ἐχάσσεν, ἀνεχώρησεν. ἀπέστη.

Ε νωρεία, ὀλιγωρεία, ἀμέλεια. ¶ Ἐνωρειάζειν, ὀλιγωρεῖν μὴ ἔχειν φροντίδα παρακούειν. ¶ Ἐνώρειν, δικαίας.
Ε νωρος, καταφρονητικὸς ἢ φροντιστής.
Ε νωρος, γοῦν ἢ τὰ ὥραια ἔχουσα, ἢ ὥραιος, ἢ ὀλίγωρος.
Ε νωρος, γάμος σοφοκλῆς εἶπε, ἤτοι ὥραιος ἢ ὀλίγωρος. οὕτω γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν σκυθίαις χρῆται τῷ εὐωριάζειν. ¶ Ἐνωχηθέντα, εὐφρανθέντα. ¶ Ἐνωχία, εὐφροσύνη. ¶ Ἐφαδην, δήρων ἱερεῖον. ¶ Ἐφαιδρύνθησαν, ἱλαροὶ ἢ λαμπροὶ ἐγένοντο. ¶ Ἐφαίνετο, ἔδοξεν. ¶ Ἔφαλον, ἐπιθαλάσσιον, βραχυθαλάσσιον. ¶ Ἐφαλῶν, προσηλῶν. ¶ Ἐφαλλόμενος, ἐπιδύσας. ¶ Ἐφαμαρτήτω, ἀνεφημέρῳ παραντίνοι. ¶ Ἐφάμην, ὤιηθην. ἔλεγον. ὑπέλαβον, ἐδόκουν. ¶ Ἐφαμιλλ(ον) ὅμοιον. ¶ Ἐφάμιος, ζεύς. ¶ Ἔφαν, εἶπον.
Ε φάπτεται, προσεγγίζει. ¶ Ἔφανεν, ἔδειξεν, ἐφανέρωσεν. ¶ Ἐφαντίδας, πόρνας. ¶ Ἐφαπτός, ὑπὸ θεοῦ κεχαρισμένος. ¶ Ἐφάρξαντο, ἔφραξαν. ¶ Ἐφαρμόζον, ἁρμόζον πλέον. ¶ Ἐφαρέξαντο. ἐψήσαντο. ¶ Ἐφασκον, διηγοῦντο, ἔλεγον.
Ε φασκεν, ἔλεγεν. ¶ Ἐφάτισεν, εἶπον διεφήμισεν.
Ε φαρ, εἶπεν. ¶ Ἐφαύλιζον. εὐτέλιζον. ¶ Ἐφαύλισε ἀπέβαλεν, φαῦλον ἡγήσατο. ¶ Ἐφαυλισαν, ἀπεδοκίμασαν. ¶ Ἐφ' αὐτάς, πρὸς αὐτάς.
Ε φάψαι, δῆσαι, ἱμάντα. ¶ Ἐφείασθεν, ἐγέλασαν. διεχύθησαν. ¶ Ἐφ' ἑαυτοῦ, καθ' ἑαυτόν.
Ε φέβοντο, ἐφοβοῦντο. ¶ Ἐφεγγείαστεον, ὁ ἀγγυπνέων.
Ε φεδὲς, ἐπίπεδον ταπεινὸν χαμαί. ¶ Ἐφεδίτα, ἀρχή τις ἐν σώματι. ¶ Ἐφέδρα, ποιά τις ἦν ἢ ἵππου ἐν καλοῦσι. καὶ κίονος μέρος. ἢ οἱ δὲ λουτῆρι, καὶ ὄργανα ἰατρικὰ εἰς καταρτισμούς. ¶ Ἐφέδρανα, ἐφ' ὧν καθῆνται οἱ τὰς λύρας ἔχοντες φύνιχος παντελῶς.
Ε φεδρίζειν, ἐδόσκειν, ἔπαιζεν. ¶ Ἐφεδρίζειν, παίζειν τὴν λεγομένην ἐφεδρισμὸν παιδιάν, ὅταν παίδων τινὲς τὰς χεῖράς τις κατὰ νώτου, ἐκ τῶν κατόπιν βαστάζειν συννικήσαντα. ταύτην δὲ τὴν παιδιὰν ἀττικοὶ ἐν κοτύλῃ λέγουσιν, ἄλλοι δὲ τὴν συναφὴν τῶν χειρῶν παρὰ τὸ συγκεκλεῖσθαι. ¶ Ἐφεδρίαστεον, παρακαθήμενος.
Ε φεδριστῆρας, τοὺς ἐπικαθημένους ἐν τῇ εἰρημένῃ παιδιᾷ. ¶ Ἔφεδροι ἐπιτηροῦντες. ¶ Ἐφεδρόντι, δεσπόζοντι ἐν ἡμῖν. ¶ Ἐφεδρός, ταβλιστὴς τρίτος ἐνεδρεύων καὶ ὁ ὑφ' ἡμῶν ἐπίκληρος καὶ δίφρος τις καὶ ὁ ἐπιδίφριος ἢ χειροτέχνης. ¶ Ἐφέζεται, ἐπικαθέζεται. ¶ Ἐφηβεία, νεότης. ¶ Ἐφίλαρ, ἐφίλησεν. ¶ Ἐφεῖτο. ἐνετείλατο, ἐνετέλλετο.
Ε φείσω. ἐπενέγκω, ἐπιβαλῶ. ¶ Ἐφέλης. ἐφιάλτης.
Ε φελγύνοντες, ἀλγύνοντες. ¶ Ἔφελκεν, ἐπεχείρησεν.
Ε φέλκυσον, ἕλκυσον. ¶ Ἐφέμεν. πέμψαι. ¶ Ἐφενάκιζον, ἐχλεύαζον. ¶ Ἐφενάπτει, ἐπακολουθοῦσι λάκωνες. ¶ Ἐφέξει. ἀποκαθέξει, παύσει.
Ε φέξειν, χάριν ἐν κακῷ ἢ λύπῃ ἢ πρόφασιν. ¶ Ἐφέξεις χάριν ἕνεκα ἐπέχειν πρόφασιν. εὐριπίδης παρὰ τὸ ἐφέξις. ¶ Ἐφέξω. πέμψω. ¶ Ἐφέζεται, ἐπικαθέζεται. ¶ Ἐφέπεσθαι, ἐπακολουθεῖν, ἐπιπορεύεσθαι. ¶ Ἔφεπον, ἔφεπε κατέπεμψεν. ¶ Ἐφέπεσκεν, εἶπε, διελέξεχεν. ¶ Ἐφέποσκον, ἐφεπορεύον. ¶ Ἐφεπόμενοι. ἐπακολουθοῦντες. ¶ Ἐφ' ἑπτὰ πόδων, ζυγὰ νεὼς ἢ θρόνον, ἢ ὑποπόδιον ἑπτὰ ποδῶν ἐπὶ δίφρου. ¶ Ἔφεπεν, ἐπεδίωκεν. ¶ Ἐφέποντες, ἐπερχόμενοι. ἐπιδιώκοντες, ἐπιπορευόμενοι.
Ε φέρβει, ἔτρεφεν. ¶ Ἐφ' ἔργμασιν, ἔργοις.
Ε φερον, ἐκύησεν. ¶ Ἔφες, ἄφες. ¶ Ἐπιβαλοῦ. ἐπίπεμψον. ¶ Ἐφίσαι, ὀρέξει. ¶ Ἐφέσεως, ἐπιθυμίας ὀρέξεως. ¶ Ἐφεσία, ἀγὼν ἐν ἐφέσῳ ἐπιφανής.
Ε φέσια, γράμματα. ἦν μὲν πάλαι. ὕστερον δὲ προσέθεσαν τινὲς ἀπατεῶνες καὶ ἄλλα φασὶ δὲ τῶν πρώτων τὰ ὀνόματα, τάδε. ἄσκι. κατάσκι. λὶξ. τετράξ. δαμναμενεύς, αἴσιον. δηλοῖ δὲ ὁ μὲν ἄσκι. σκότος. τὸ δὲ κατάσκι. φῶς. τὸ δὲ λὶξ, αὐτός. δαμναμενεὺς δὲ, ἥλιος. αἴσιον δὲ, ἀληθές. ταῦτα γὰρ ἱερὰ ἐστι καὶ ἅγια.
Ε φέσθαι, ἐπικαθῆσθαι. ¶ Ἐφεσιν, αὐτοποίησιν, ἐπιθυμίαν. ¶ Ἐφέσιον, ἐγκλητεύσιμον. ¶ Ἔφεσις ἔκκλησις ἐπιθυμία. ὄρεξις, δὴ ὁ ἐκ δικαστηρίου εἰς ἕτερον δικαστήριον μεταγωγή. ¶ Ἐφεστορεύεσθαι, ἑσπέρας ἐγρηγορέναι. ¶ Ἐφεσπόμεθα, ἀκολουθοῦμεν.
Ε φέσσατο. ἐπιβάλλετο. ¶ Ἐφέσσαι ἐπικαθίσαι τῇ νηΐ.
Ε φέσσεσθαι, ἐφέζεσθαι, καθέζεσθαι. ¶ Ἐφεστιασμένος, εὐωχηθείς, εὐφρανθείς. ¶ Ἐφέστιοι, ἔνοικοι. ὅσοι ἑστίαν καὶ οἶκον ἔχουσι. ξένοι ἐπίδημοι οἰκέται σκυθῶν βασιλέως ἀποστάται. ¶ Ἐφέστιος, αὐτόχθων ἢ πολίτης ὁ ἔνοικος. ¶ Ἐφέστρα, τὸ ἐπάνω ἐνδυτὸν δίκτυον.
Ε φεστρίς. χλανίς. ¶ Ἐφεστρίδες, τὰ ἐπιβλήματα.
Ε φέται, δικαστῶν εἶδος ἀθήνησι τῶν ἐφ' αἵματι δοκιμαζόντων. ¶ Ἐφέτας, τοὺς ἡγεμόνας τῶν πεζῶν καταχρηστικῶς. κυρίως δὲ οἱ τὰς φονικὰς δίκας ἀθήνησι δικάζοντες. ¶ Ἐφέτην καταληπτήν. ¶ Ἐφετίνδα, εἶδος παιδιᾶς, ὅταν σφαῖραν ἄλλῃ προτείναντες ἀλλαχῆ βάλλωσι, καὶ ποιεῖται παρὰ τὸ φενακίζειν.
Ε φετίς, παιδίσκη. λάκωνες. ¶ Ἐφετμή, ἐντολή. ἐπιστολή. νουθεσία. πρόσταγμα. ¶ Ἐφετμῶν, τὰ αὐτά. ¶ Ἔφευξαν, ἔφυγον. ¶ Ἐφέψεται, καταλήψεται. ¶ Ἐφεψιόμενοι, ἐπιπαίζοντες, ἐπισκώπτοντες.
Ε φεψιόωντο, ἐπιπαίζουσιν, ἐπικαταλαμβάνουσιν. ἐφεψιόωνται. ¶ *Ἐφεῶται, ἐφῆπται. ¶ Ἔφη, εἶπεν ἔδοξεν, ἀπεκρίθη. ¶ Ἐφηβίαν, νεωτέραν.
Ε φηβοι, οἱ ἡβῶντες. ἐλέγοντο δὲ καὶ οἱ παρθένοι.
Ε φηβος, παῖς μικρὸς ἐν τῇ ἀκμῇ. ¶ Ἐφήβων, νεωτέρων. ¶ Ἐφήδεσθαι, ἐπιχαίρειν. ἐντέρπεσθαι.
Ε φήδιον, τέρποιτο. ¶ Ἐφηδόμενοι, χαίροντες.
Ε φήθη, συνεχωρήθη. ¶ Ἐφηθής, ἐπιχαρής.
Ε φήκατο, ἐνετείλατο. ¶ Ἐφῆκεν, ἐξεκαλέσατο, ἐφώρμησεν, ἔπεμψεν. ¶ Ἐφήκει. ἐφορμᾷ. ἐπέρχεται.
Ε φήλιδες. ὀδύναι ἢ πάθος ἐπὶ προσώπου τραχύτητος. καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἐπικαύσεις. καὶ ἐφηλίς.
Ε φηλος, ἔφηλος ὑψηλοφόρος. ἢ ἐφήλιδες ὡς ἧλοι ἐν χρῷ εἰς τὴν ὄψιν. ¶ Ἐφήλωσεν, ἐπέτησεν. ¶ Ἐφήμερα, εὐμετάβολα. εὐφθαρτα. ¶ Ἐφ' ἡμέρα ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας. ¶ Ἐφημερία. ἡ δι' ἡμέρας λειτουργία.
Ε φημέριοι, ἄνθρωποι. θνητοὶ ἐπιθετικῶς. ¶ Ἐφημέριον, ἀνθρώπων. ¶ Ἐφήμερον, τὸ κώνειον. καὶ μύρον τι καὶ ζῷον οὕτω καλούμενον, ὅπερ ζῇ μίαν ἡμέραν.
Ε φημίαι, ἀγροί. καὶ βελτίονα φήμης. ¶ Ἐφημοσύνη.

νημα διαστικὸν καὶ βακχικὸν ἐπίφθεγμα, καὶ τὸ βακχεύειν. εὐάζειν, καὶ σεβάζοι βακχευόντων.

Εὔσκια, χύτρα, ὄρυγμα ἐν ᾧ τοὺς ὗς βυθίζουσι καὶ τὰ ἐγκαύματα. ¶ Εὐσέλιωος, εὐφεγγής. ¶ Εὐσελανόνδιον, οἶκον, ἤτοι παρὰ τὸ σέλας ἢ παρὰ τὴν σελήνην, ἵνα ἢ ἀπὸ μέρους ἕκαστον. ¶ Εὔσελμος, εὔζυγος.

Εὐσέλμοιο. εὐκώπου, εὐκαθέδρου.

Εὐσκηνιδώρων, εὐσέλμου ὁμοίως. ¶ Εὐσέλμων, τὰ αὐτά. ¶ Εὖσιν, * εὐδαίμοσιν. ¶ Εὔσημον, εὔδηλον φανερόν. ¶ Εὐσθένεια, δύναμις. ¶ Εὔσκαιροι, ταχεῖς. ¶ Εὔσκαρθμοι, εὔποδες εὐκίνητοι ταχεῖς σκαρθμὸς γὰρ ἡ κίνησις, τὸ δὲ σκαίρειν, τὸ κινεῖσθαι.

Εὔσκοπος, ἀνίδος. ¶ Εὔσμαλον, εὔχαρι. ¶ Εὐσμβρλής, εὔρωστος. ¶ Εὐσμίλωτα, εὐκατεσκευασμένα ἀπὸ τῆς λατομικῆς σμύλας, δύναται δὲ καὶ τὰ σμιλάκινα εὔβαφα. ¶ Εὐσοΐα, εὐθηνία σωτηρία. ¶ Εὔσοοι, ἀσφαλῶς σωζόμενοι. ¶ Εὔσοντας, ἐκδέροντας. ¶ Εὔσοις, ὁ εὐτυχῶν, καὶ ἥρως ἐγχώριος, καὶ εὐκίνητος εὔφρονος. ¶ Εὐσόδου, εὐδρόμου. ¶ Εὐσπελές, εὐτελές. ¶ Εὔσπλαγχνον, εὔηλον. ¶ Εὐσπάρτεος, ἴσος οὔ μή τε ἀραιὸς μήτε πυκνὸς ὁ στήμων τυγχάνει. ¶ Εὔσταλον, εὔειμον, εὐσταλέα. ¶ Εὐσταλεῖ, ἀζημεῖ. ¶ Εὐστάθεια, παγιότης ἡ εὐσταθὴς ἐρηρεισμένη. ¶ Εὐσταθειῶν, ἠλόνων. ¶ Εὐσταθέος, καλῶς βεβηκότος εὐποιήτου.

Εὐσταθής. βέβαιος. ¶ Εὐσταθήσωσιν, ἡσυχάσωσιν.

Εὐσταθῶς, ἑδραίως καὶ εὐσταθὴς καλῶς ἑστώς. ¶ Εὐσταλεῖς. καλῶς ἐσταλμένοις. ¶ Εὐσταλής, καλῶς ἐστολισμένος. ¶ Εὔστασιν, εὐσχήμονα γὰρ ἐστολισμένα.

Εὔστυλον, καλὴν λαβὴν ἔχουσαν. ¶ Εὐστέφανος, εὐκέφαλος, εὔκοσμος, γυναικεῖος γὰρ κόσμος ἡ στεφάνη, καὶ ἐπὶ πόλεως μεταφορικῶς. ¶ Εὔπυργος, εὔτειχος, καλὸν στέφανον ἔχων. ¶ Εὐστιβές, καλῶς πεπατημένην, τετριμμένον. ¶ Εὐστὸν, τὸ σειόμενον.

Εὔστομον. ἀπὸ μέρους εὐπρόσωπον. ¶ Εὔστρα, βόθρος, ἐν ᾧ τοὺς ὗς θύουσι, καὶ ὁ στάχυς ὅταν μήπω τέπειρος ὢν ἀποφλογισθῇ. ¶ Εὐστρέπτοισιν, ἱμᾶσι, σειραῖς δερματίναισιν. ¶ Εὐστρόφῳ, καλῶς ἐστραμμένῳ.

Εὐσύμβολον, εὐσυνάλλακτον. ¶ Εὐσυναλλάκτως, εὐμεταδότως. ¶ Εὐσύνοπτον, φανερόν, εὐθεώρητον, σαφές. ¶ Εὔσφυρος, καλίσφυρος, ἀπὸ μέρους καλή. ¶ Εὐσχήμονες, εὐσχημόνως καὶ ἐν σχήματι ἐν ὀρχήσει ποιούντων. ¶ Εὐσχημόνως, εὐλαβῶς.

Εὐσχολῶ, σχολὴν ἄγω. ¶ Εὐσωπία, ἡσυχία.

Εὐστάζον, εὐκύλιστον, στάσις γὰρ ἡ ἐφορμὴ καὶ φορὰ ἧς εἶδος ἡ κύλισις. ¶ Εὐσώτρυ, εὐδρόμου.

Εὖτ' ἄν, ὅταν. ὁπόταν, ἐπεί. ¶ Εὐτελεῖ, ἀζημεῖ.

Εὐταξία, εὐκοσμία. ¶ Εὖτε, ἡνίκα, ὅτε καὶ καλῶς.

Εὖ τέκεν οἵη, ὁπότε αὕτη. ¶ Εὐτέκμαρτον, καλῶς τυπούμενον. ¶ Εὐτελές, ὀλίγης δὲ πάνης καὶ συνηρμον. ¶ Εὐτελής, σύντομος, πολυτελὴς γὰρ ὁ πολλὴν σκευωρίαν ἔχων χρόνου καὶ ἀναλωμάτων.

Εὐτέλεια, ταπείνωσις πενιχρότης. ¶ Εὖτ' ἐσκεδάσθη, ὅτε ἐσκεδάσθη. ¶ Εὖ τέ τις, ὁπότε τις.

Εὐτεχνία, σοφία σύνεσις. ¶ Εὐτμαδιέων, εὐτυχουμένων. ¶ Εὔτμητοις, εὐκατεσκευασμένοις.

Εὐτονία, ἀνεξικακία, καρτερία, ὑπομονή.

Εὔτονος, εὐμηνής γενναῖος. ¶ Εὐτόνως, ἰσχυρῶς, ἐλαφρῶς. ¶ Εὐτραπελία, κουφότης, μωρολογία, αἰσχρολογία. ¶ Εὐτράπελος, γελοιώδης.

Εὐτρεπῆ, ἡτοιμασμένον. ¶ Εὐτρεπής, ἕτοιμος, δίκαιος. ¶ Εὔτρη, πόλις ἀρκαδίας. ¶ Εὐτρήϊος, ὁ ἀπὸ εὔτρης πόλεως τῆς ἀρκαδίας. ἀττικῶς δὲ εἴρηκε τηλεκλείδης, δέον γὰρ εἰπεῖν εὐτρήσιος. ¶ Εὐτρήτοισι, καλῶς τετρημένοις. ¶ Εὐτράπεσθαι, ἐπιστρέφεσθαι ἐπιπάσχοι. ¶ Εὐτρόχαλον, εὔκυκλον, ταχινόν.

Εὐτυχές, εὐδρχές. ¶ Εὐτύκαζον, εὔτυκτον ἕτοιμον. ¶ Εὐτυχερές, εὐποίητον, ῥᾴδιον.

Εὐτυκῶς, ῥᾳδίως καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Εὐτυχήσωμεν, εὐτυχῆ ποιήσωμεν. ¶ Εὔυπνος, ὁ ζεύς, ἢ καλὸς ὕπνος παρὰ δελφοῖς. ¶ Εὐφάραλα, λαμπρά. ¶ Εὐφαλης, ἐπιθαλάσσιον, βραχυθάλασσον. ¶ Εὐφάμιος, ὁ ζεύς.

Εὐφάρμακον, ἔχιον. ¶ Εὐφημίαν, σιωπήν. εὐλογίαν. ¶ Εὔφατον, ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενον.

Εὐφεγγεῖς, λαμπρούς. ¶ Εὐφραινόμενοι, εὐδοκιμοῦντες. ¶ Εὔφημα, καλὰ ἐπαινετά. ¶ Εὐφημεῖ, καλὰ λαλεῖ ἢ ἐπαινεῖ. ¶ Εὐφημῆσαι, βοῆσαι μετ' εὐφημίας. ¶ Εὔφημος, ὁ ζεὺς ἐν λέσβῳ.

Εὐφημοῦσι, σιγῶσι, κωλύουσι, κατὰ ἀντίφρασιν.

Εὐφήμως, ἡσύχως. ¶ Εὐφήμοις, γόοις, δυσφήμοις κατὰ ἀντίφρασιν αἰσχύλος γλαύκῳ ποτνιεῖ.

Εὔφλεκτα, εὐκαῆ ξύλα. ¶ Εὐφορία, εὐθηνία, καλὸς ἐνιαυτός. ¶ Εὐφορῶν, καλῶς φέρων. ¶ Εὐφάδης, πιττακὸς ἐπιτραπέζιος. ¶ Εὐφράτης, ποταμὸς παρὰ ἰνδίοις ἐλλεκέλατος ἰχθῦς. ¶ Εὐφρόνη, νὺξ ἡ εὐφροσύνη. ¶ Εὐφρονέων. εὖ τὰς φρένας διακείμενος, φρόνιμος χαίρων. ¶ Εὐφροσύνη, εὐθυμία.

Εὔφρων. ἡδύς, αὐθέσιμος, ἱλαρός, καλόφρων.

Εὐφρονέων, καλῶς φρονῶν. ¶ Εὐφυΐα, ὀξύτης, γνῶσις. ¶ Εὐφυής, ὁ ἐξ ἑτοίμου λέγων ἢ σκώπτων μέτριος, σπουδαῖος ὡραῖος, ἐπιεικής. ¶ Εὐχάς, πράγματα. ¶ Εὐχετᾶσθαι, ἐπικαυχᾶσθαι.

Εὐχατότερον, πλουσιώτερον. ¶ Εὔχεαι, καυχᾷ, αὐχεῖς, λέγεις. ¶ Εὔχειλον, εὔζοφον, εὔχορτον. ¶ Εὔχεο, ἐκαυχῶ, ηὔχου.

Εὐχερής, εὔκολος, ἕτοιμος. ¶ Εὐχέρεια. κουφότης.

Εὔχεσθαι, ἱκετεύειν, καυχᾶσθαι, αὐχεῖν, λέγειν, εὔχεται, καυχᾶται. ¶ Εὐχετάασθαι, εὔχεσθαι.

Εὐχετίαζον, ηὔχοντο. ¶ Εὐχήμονα, εὐχῆς ἄξιον.

Εὐχόμεθα, φαμέν. ¶ Εὐχομένης, καυχωμένης.

Εὖχος, καύχημα. βούλησις, νίκη.

Εὔχους, χώνη σαλαμίνιοι. ¶ Εὔχρηστος, χρήσιμος. ¶ Εὐχωλή. εὐχὴ καύχησις θυσία. νίκη, τέρψις. χαρά. ¶ Εὐχώλησιν, ἐξώλησιν.

Εὔψυχος, ἱλαρός. ¶ Εὔω, καίω, φλογίζω.

Εὐώδει, εὐόδμω. ¶ Εὐωδία, εὐοσμία. ¶ Εὔωλον, συνετόν. ¶ Εὔωνον, εὔπρατον. εὐαγόραστον, ἢ ὁ μὴ ἄξιον λόγου. ¶ Εὐώνυμον, ἀριστερόν, καὶ δῆμος φυλῆς τῆς ἐρεχθηίδος. ¶ Εὐώνῳ, εὐτελεῖ. ¶ Εὐῶπα, εὐόφθαλμον, φίλον. ¶ Εὐώπιον, πυρὰ παρθενική ἐν τροιζῆνι. ¶ Εὐωρεῖ, παίζει. ¶ Εὐωρεῖν, τὸ μηδενὸς ἔχειν λόγον, ἢ μηδενὸς φροντίζειν.

Εὐοδώθη, ἐχειμάσθη. ¶ Εὐνοδότως, προθύμως εἰς τὸ παρέχειν. ¶ Εὐόμενοι, φλογιζόμενοι.

Εὐοίακον, οὕτως εὐφημιζόμενοι λέγουσι τὸν καλούμενον χίμαρον τὸ τῆς νεὼς ζῆμα. ¶ Εὔομφα, ὀνόματα.

Εὐόργητος, ὁ τῇ ὀργῇ εὖ χρώμενος.

Εὐοργησία, ἀπιστία. ¶ Εὐόργησις, τὸ εὐδιάκριτον εὐόργητος, ἔπος, νῦν ἐστὶ ψόγου τοῖς μὴ ὀργιζομένοις ἐφ' οἷς δεῖ ἀλλὰ πάντα εὖ φέρουσιν, ἔσθ' ὅτε δὲ ἐστὶ ἐγκωμίου.

Εὐοχεῖται, εὐφραίνεται. ¶ Εὐόρμου, ἐπιτηδείου.

Εὐοχθεῖν, εὖ ἔχειν, εὐθυμεῖν, πλὴν ὁ ἔρως εἶναι, εὐζοφεῖν ὄχος τὸ ζοφό. ¶ Εὐπαλίν, ῥᾳδίως.

Εὐπαράφοροι. εὐεξαπάτητοι ὅμοιοι.

Εὐπαθεῖν, εὐδοκεῖν. ¶ Εὐπαθείας, εὐθαρσίας.

Εὐπαθούντων, εὐρρωστεῖν. ¶ Εὐπαρακολούθητοι, ὀξεῖς εἰς τὰ πράγματα καὶ οὐ νωχελεῖς.

Εὐπάρεδρον, καλῶς παρακείμενον. ¶ Εὐπάρεισοι, εὐπρόσωποι. ¶ Εὐπάρυφα, καλῶς ὑφασμένα.

Εὐπάτειρος, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ ἢ υἱός.

Εὐπλύφων, εὐμεταχειρίστων. ¶ Εὐπατρίαν, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ. ¶ Εὐπατέρεια, αὐτόχθονος οὐχὶ ἐπήλυδος. ¶ Εὐπειθεῖς, πειθήνιοι.

Εὐτειχέπατρος, καλῶς τετειχισμένην καὶ ἐν ὄρει κειμένην. ¶ Εὐπίκτων, εὐπήκτων. ¶ Εὐπόριστον εὔκολον, εὐχερῆ. ¶ Εὐπέτεστον, πλατύ, εὐείσιστον. ¶ Εὐπετές, εὐχερές. ¶ Εὐπετῶς, εὐχερῶς, ῥᾳδίως, εὐκόπως, εὐθέτως, ἀρτίως. ¶ Εὐπηγής, εὐπεπηγμένος: εὐπαγὴς τῷ σώματι. ¶ Εὔπακτος, εὐπαγῶς καλῶς πεπηγμένη. ¶ Εὐπινῆ, πεπινωμένον. ¶ Εὐπλοκαμίδες, καλλιπλόκαμοι.

Εὔπλουρον, κανοῦν. τὸ ἔχον πλοῦρον, διὰ τὰς ἐπ' αὐτῷ οὐλάς. πλοῦρον γὰρ ἔλεγον τὴν ἐκ τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν παρουσίαν καὶ οὐλοχύτας τὰ κανᾶ, ἃ οἱ δειλεῖς ὀλβακότα. ¶ Εὐποιοί, εὐεργετικοί, δίκαιοι.

Εὐπορεία, ἡ ἄρτεμις ἐν ῥόδῳ. ¶ Εὐπόρορος, ὁ καλῶς διοικῶν. ¶ Εὐπραγία, εὐποιία. ¶ Εὐπότμως. εὐτυχῶς. ¶ Εὖ πράσσειν, εὐπραγεῖν, εὐτυχεῖν.

Εὐπρέμνοις, εὐσταλέχεσιν. ¶ Εὐπρέπεια, εὐμορφία.

Εὐπρεπῶς, εὐκόσμως. ¶ Εὐπρέκτων, ἐξέταζον.

Εὐπρόσεσκον, ἀπηρέρων. ¶ Εὔπρηστον, εὐφύσητον.

Εὐπρόσωρον, εὐπρόσωπον, εὐκέφαλον. ¶ Εὐπρόσιτοι. εὐχερεῖς, εὐπρόσδεκτοι. ¶ Εὐπρόσιτος, ᾧ τις εὐκόλως προσέρχεται, ἀπρόσιτος δὲ, ἀμήχανον προσελθεῖν.

Εὐπροσφθέγκτοις, εὐόχοις. ¶ Εὐπυλείδαι, δῆμος καὶ τόπος ἀθήνησιν. ¶ Εὔπνοος ὄμβρος, εὔπορος.

Εὖραι, αὖραι. ¶ Εὐπύργιον, εὖ τετειχισμένην.

Εὔπωλον, καλοὺς πώλους ἔχουσαν. ¶ Εὐράξ, ἐκ πλαγίου ἐκ δεξιῶν. ¶ Εὐρεῖα, μεγάλη, πλατεῖα.

Εὐρρεῖος, καλῶς ῥέοντος, μεγάλως. ¶ Εὐρρείταο, τοῦ καλῶς ῥέοντος. ¶ Εὑρεσιεπίαις, εὑρεσιλογίαις, ἐτυμολογίαις. ¶ Εὑρεσίλογος, φλύαρος.

Εὑρέσφι, γυναιξίν. ¶ Εὕρημα, ἐπιτυχία, ἐπινόημα.

Εὑρήματα, σχολεύματα ἃ τὰ ἐν τοῖς μετάλλοις ἐνεσκάμμα. ¶ Εὕρημον, καλλιεπές. ¶ Εὑρόσει, λοιδορήσει. ¶ Εὐρηπῖς, ῥῖς ἀτιμώμασιν: ¶ Εὐρείζων, πλατύνων. ¶ Εὐρίζων, ἀπὸ ἀλιάματι καλὰς ῥίζας ἔχοντι καὶ χειροποιούς. ¶ Εὔρινος, εὔμυξος.

Εὐρινωτάτην, εὐσφραντικωτάτην. ¶ Εὐρίπιος, ποσειδῶν. ¶ Εὔριπος, θαλάσσιος τόπος πολύχροος τὸ πλάτος τῆς μεσότητος τῶν ὑδάτων, ὁ εὐχερῶς μεταβαλλόμενος. ¶ Εὐρίπου, ἀρχὰς ὑδάτων.

Εὐρώεντα, πλάγια, σκοτεινά. ¶ Εὐρεῖαι, ζάπζαι ἐπὶ μόκοις ἐν τοῖς σκήνεσι παρατιθέμεναι. ¶ Εὖρος, πλάτος, καὶ ἄνεμος ἀπηλιώτης. ¶ Εὐρεῖος, ἰσχυρῶς ῥέων. ¶ Εὔροον, καλῶς ῥέοντα. ¶ Εὐρυμεγάλως, πλατέως. ¶ Εὐρυάγυια, μεγάλη καὶ πλατεῖα ῥύμη. ¶ Εὐρύαλος, ὁ ἀπόλλων. πλατὺ ἀμφόδιον.

Εὐρυάνασσα, ὁ ἔδος καὶ ἡ πλατεῖα καὶ ὁ μεγάλοιν τῷ πλανᾶσθαι ὁδός. ¶ Εὐρυβάλινδος, ὁ διόνυσος.

Εὐρυβάτης, πανοῦργος ἀπατεών, κέκροψ.

Εὐρυβάτου πρᾶγμα, δεινός τις ἢ ἄνθρωπος ὁ εὐρυβάτης.

Εὐρυθίωνι, τάφος ἐπ' εὐρυθίωνι ἐν ἑορτῇ δήμηξος, καὶ παίγματα ἐν τοῖς σκορπαλείοις. ¶ Ἐρυκακέει, κωλύει, κατέχει. ¶ Εὐρύκλεινα, χοῖνος, παχέα ἔχουσα τὰ ἄκρα. ¶ Εὐρυκλῆς, ὁ ἐγγαστρίμυθος, οὗ δὲ γένος μάντεων οἱ ὁμωνύμως εὐρυκλεῖς ἔλεγον.

Εὐρυλόας, μεγαλόνοις, μέγα ἰσχύων. ¶ Εὔνοκοος, εὔνομος. εὔνοος, εὐμενής. ¶ Εὐρυόεσσα, εὐρυνόμενον ὁ πλυάστερος νὺξ ἡ μεγάλη, ἢ πολλὰ κοιλώματα ἔχουσα. κύτεις δὲ οἱ ἀρχαῖοι τὰ κοιλώματα ἔλεγον.

Εὐρυκρείων, μεγάλως βασιλεύων. ¶ Εὐρύμας, ὠλένιος τὸ γένος, διάβολος δὲ, ὅθεν ἀνῃρέθη ὑπὸ πολυδεύκους κεῖται ἡ ἱστορία παρὰ φερεκύδη.

Εὐρυμέδων, ὁ πρεσβύς, ὁ ποσειδῶν, ἢ ἀετός, καὶ ἑρμῆς.

Εὐρύμναν, εὐρύχωρον. ¶ Εὐρυμνᾶσαι, ἐρευνῆσαι.

Εὐρύ, πλατὺ μέγα. ¶ Εὔρυναν, πλατύτερον ἐποίησαν. ¶ Εὐρύνειν, αὔξειν, ἰχνεύειν. ¶ Εὐρυόδεια, μεγαλάμφοδος καὶ ὁ δημότης οὕτως ἐν σκαφίῳ καὶ ἡ γῆ. ¶ Εὐρυοδίνης, ὁμοίως. ¶ Εὐρυκακέω, κωλύω. ἐπέχω. κατέχω. ¶ Εὐρυμέτωπον, πλατυμέτωπον.

Εὐρυπόροιο, πλατεῖς πόρους ἐχούσης ἢ μεγάλους.

Εὐρυπυλὲς, μεγαλόπυλον. ¶ Εὐρυπύλου, πλατείας ἔχοντος πύλας. ¶ Εὐρυσάκης, ὁ μεγάλην ἔχων ἀσπίδα, καὶ αἰαντεῖος. ¶ Εὐρυσθένεα, μεγάλως ἰσχύοντα. ¶ Εὐρυσθενὴς, μεγάλως ἰσχύων, μεγαλοδύναμον, μεγαλοσθενής. ¶ Εὐρυσθεὺς, σθενέλου καὶ νικίππης υἱός. ¶ Εὐρύστερνον, ὁ μεγάλα στήθη ἔχων καὶ συνετός. ¶ Εὐρυτέρα, πλατυτέρα. ¶ Εὐρύχορον, μεγάλως πολύχωρον. ¶ Εὐρώεντα, πλατέα, ἀναπεπταμένα, σκοτεινά, καὶ ἃ ἐν τοῖς ἀργοῖς γίνεται.

Εὐρώεντος, σκοτεινοῦ ἀπὸ τοῦ εὐρῶτος. ¶ Εὐρύοπα, μεγαλόφθαλμον ἢ μεγαλόφωνον, ἢ τὴν μεγάλως ἐφορῶντα, οἱ δὲ τὴν μεγάλοις ὄχοις ἀποτελοῦντα, διὰ τῶν βροντῶν. ¶ Εὐρωΐαν, εὐεξίαν, ὑγιείαν.

Εὐρωπία, ἡ ἥρα. ¶ Εὐρώπη, χώρα τῆς δύσεως ἢ σκοτεινή. Εὐρωπὶς, ἡ πατρίς. ¶ Εὐρωπὸν, σκοτεινόν, πλατύ. ¶ Εὐρωστίαν, ῥῶσιν, ὑγιείαν.

Εὐρώστως, ὑγιῶς, ἰσχυρῶς. ¶ Εὐρώτας, ποταμὸς, εὐρωτίαν, ἰὸν, μελανίαν. ¶ Εὐρωτιῶν, ἠφανισμένος, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄρτων ὅταν ἄζυμοι ὦσι καὶ χρονίσωσιν, ὁ ὑγροὶ τῷ ὀλίγῳ καὶ μὴ ξηρανθέντων.

Εὐρωτιώντων, σαπέντων. ¶ Εὖς, ἀγαθὸς, καλὸς, μέγας εὐτυχής. ¶ Εὖσαι, καῦσαι. ¶ Εὔσημα, αὖαφο

ρεται ἢ ἀπαιρῦνται. ἢ ἡνιοχοῦντα. ¶ Εὔθυνος, εὐθυντὴρ δικαστικός. χειρώστης. κυβερνήτης. διορθωτής. ¶ Εὐθυντής. τὰ αὐτὰ καὶ εὐθυντήρ.

Εὐθυντηρία, ἡ ἐν τῷ ἐδάφει σύμμαγμα ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων, καὶ μέρος τι τῆς νεώς. ¶ Εὐθύνω, τιμωροῦμαι. ¶ Εὐθυσῦμος, ἐτυμολόγος, εὐθὺ. αὐτί.

Εὐθύτειχες. ὀρθότειχες. ¶ Εὐθυφορὲς, εἰς ὀρθὸν φερόμενον. ¶ Εὐθὺ φέρεσθαι, ἐναντίον ὁρμᾶν.

Εὐία, δίδα. ¶ Εὐιάδες, ἄμπελοι. ¶ Εὐιστία, εὐτοστία. ¶ Εὔιρον, πρόβατον μαλακόν.

Εὐίλατον, ἰδία. ¶ Εὐιλατεύειν, εὐμενῆ εἶν.

Εὔιθι, καλῶς γνῶθι. ¶ Εὐίων, διονυσιακῶν.

Εὐκαλεῖ, ἀτρεμίζει. ¶ Εὐκαλεία, ἡσυχία, εὐδαιμία. ¶ Εὔκαλον, ὅσιον.

Εὐκατάπρηστον, εὔκαυστον, εὐχερῶς καιόμενον.

Εὐκατάφορος, εὐκατάφορες. ¶ Εὐκεάτοιο, ξηροῦ.

Εὐκέατον, ξηρὸν. εὔχιστον, εὔκαυστον. ¶ Εὔκηλα, εὐπρεπῆ. ¶ Εὐκηλήτειρα, ἡσυχάστρια. ¶ Εὔκηλος, ἥσυχος, πρᾶος, σῶος, εὐόμιλος, σχήσιμος, εὔλοξος. ¶ Εὐκλέα, ἔνδοξα. ¶ Εὐκηλία. ἡσυχία.

Εὔκλεια, εὐδοξία, ἐνδοξότης. ¶ Εὐκληρία, εὐημερία, εὐτυχία, εὐκαμία, ἡσυχία. ¶ Εὐκλῆεις, ἀραρυῖα, εὔκλειστος καὶ ἀσφαλής. ¶ Εὔκληρον, δρυός. εὔχιστον, εὔξυλον, εὔκαυστον. ¶ Εὐκλείης, ὁ εὐδαίμων καὶ ὄνομα σὸς καὶ εὐειδής. ¶ Εὐκλεῶς, ἐπιφανῶς.

Εὔκολος, διὸς ἱερὸν ἐν μεγάροις καὶ ἐν κορίνθῳ.

Εὔκολος, εὔχωρος. ¶ Εὐκμητο, εὐπαγῆ. ¶ Εὐκνήμιδες, εὔοπλοις ἢ εὔοπλοι ἀπὸ μέρους τῶν ὅπλων ἤγουν τῶν κνημίδων. ¶ Εὔκολος, εὐχερὴς ὢν ὁ ἐναντίος τῷ δυσκόλῳ. καὶ ἑρμηνεῦσθαι παρὰ μεταποντίοις.

Εὐκολίδες, αἱ τῆς εὐκολίας ποιητικαί.

Εὐκομιδὴς, εὐκτεανός, εὐκόμιστος ἐν ἐπιμελείᾳ.

Εὐκόμιστος, ἐπιμελείας εὖ τετυχηκώς, κομιδὴ γὰρ ἡ ἐπιμέλεια. ¶ Εὔκομοι, εὔζοφοι, καλλίκομοι.

Εὐκλίζεσθαι. ἐνδοξάζεσθαι. ¶ Εὔκραξ, πλάγιον.

Εὔκραξ, εὐκέφαλος, εὐκρατός. ¶ Εὐκρινὲς, εὐχερὲς. σαφές. εὐδιάκριτον. ¶ Εὐκρινῆ, εὔκολα. ¶ Εὐκρινὴς, ὁ ἐξ ἀρρωστίας ἀναλαμβάνων καὶ ὁ νεκρός.

Εὐκταίως, ὑγιῶς. ¶ Εὔκταξαι, εὔχου. ¶ Εὐκταῖον. τὸ κατ' εὐχὴν ἀποδιδόμενον. ¶ Εὔκτιτον, καλῶς κατεσκευασμένον εὖ κεκτισμένον. ¶ Εὐκτιμένη, εὖ οἰκουμένη. ¶ Εὐκτίμενον. εὖ οἰκούμενον.

Εὐκτὸν, εὐχῆς ἄξιον. ¶ Εὐκολεῖν, ὅπερ νῦν εὐβολεῖν ἀμφισβητοῦσι δὲ γυναικομανίαν. ¶ Εὐκύκλοις, στρογγύλοις. ¶ Εὐλάβεια, σεμνότης. ¶ Εὐλαβεῖσθαι, φυλάττεσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Εὐλαβεῖτο, ἐφοβεῖτο, ἐφυλάττετο. ¶ Εὐλάζει, κατὰ τὸ σκωληκίζει.

Εὐλαὶ, οἱ ἐν τοῖς ξαύμασι γινόμενοι σκώληκες.

Εὐλακία, ἄρτεμις. ¶ Εὐλάς, σκώληκας.

Εὐλῶν, σκωλήκων. ¶ Εὐλημαντεῖ, λήματος καὶ εὐθυμίας εὖ ἔχει. αἰσχύλος κορικοδύνῃ σατυρικῷ.

Εὐλήρης, εὐήθειος. ¶ Εὔληρα, ἱμάντες, ἥνια δὲ παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι ταῖς χερσίν. ¶ Εὔληρον, ἱμάς.

Εὐλιμοστικῶν, ταλινγῶν. ¶ Εὔληπτον, εὐκόλως λαμβανόμενον. ¶ Εὐληπτότερον, εὐχερέστερον. ¶ Εὔλητο, ἐπέφυρτο. ἐτετάρακτο. ¶ Εὐλογίτω. ἐπαινείτω. ¶ Εὐλόγησεν, ὕμνησεν, εἴρηται δὲ παρὰ τῇ γραφῇ. καὶ κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν.

Εὐλογιστία, εὐβουλία. ¶ Εὐλύπασσον, ἀπαλλάξον.

Εὐλογεῖν, εὐμορεῖν. ¶ Εὔλοφος, ῥᾴδιος εὐχερής.

Εὔλασται, εὐφυεῖς. ¶ Εὖ μάλα. καλῶς πάνυ.

Εὐμάρεια, εὐχέρεια, ἡσυχία, ἀπόστασις. ¶ Εὐμαρίδες εἶδος ὑποδήματος. ¶ Εὐμαρὲς, εὐχερές. ὑγιές. ῥᾴδιον, ἀσφαλές. ¶ Εὐμειλεῖ, εὐμειλικτον.

Εὐμελίω, τοῦ εὖ ποτε τῇ μελίᾳ χρωμένου. οἷον πολεμικοῦ. μελία δὲ εἶδος δένδρου εὐθέτου εἰς δόρατος κατασκευήν, ἢ καλοῦ, ἀπὸ τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἢ εὐκτήμονος πολυχρημάτου. ¶ Εὐμενέεσι. φίλοις.

Εὐμένεια, φιλία, διαλλαγή. συγχώρησις. ¶ Εὐμενὲς, ἀπαθόν. σπουδαῖον. ¶ Εὐμενέτειρα. εὐμενής.

Εὐμενέτῃσι, φίλοις προσηνέσι τοῖς οἰκείως ἔχουσι καὶ ἰδίοις. ¶ Εὐμενῶς, πράως, ἱλαρῶς. ¶ Εὐμελίης, εὔοπλος ἀπὸ τῆς μελίας. ¶ Εὐμετάβολον, ἀλλοπρόσαλλο. ¶ Εὐμενὴς, ἀφροδίτη. ¶ Εὐμάξενος, εὐφυὴς τοῖς αὐλίοις. ¶ Εὐμείλιχοι, εὐμείλικτοι εὐαφεῖς. μείλιχος γὰρ ὁ ἡδύς. ¶ Εὐμέρδης, εὐεργέστης. ¶ Εὐμολπία, εὐφωνία, εὐυμνία.

Εὐμολπίδαι, οὕτως οἱ ἀπὸ εὐμόλπου ἐκαλοῦντο, τοῦ πρώτου ἱεροφαντήσαντος. πολλοὶ δὲ γεγόνασιν ὁμώνυμοι, εὔμολποι. ¶ Εὐμοίρησιν, εὐτύχησιν, ἐκληρώσατο. ¶ Εὐμόχθων, τῶν ἐπ' ἀγαθῷ ἱδρώτων.

Εὔμολα, εὔθετα, ἴσοπλα. ¶ Εὔμολος, ἀγαθὸς πολεμιστὴς εὔοπλος. ¶ Εὐμωλότατον, ἁπαλὸν, νεώτατον. ¶ Εὐναὶ, ἄγκυραι. ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον. καὶ κοίτη. ¶ Εὐναῖαι, αἱ ἄγκυραι. ἀπὸ τοῦ εὐνάζεσθαι αὐτάς, εὐναὶ γὰρ αἱ κοῖται παρὰ τὸ εὖ λαω.

Εὔναιος, λαγὼς, σοφοκλῆς δηλοῖ, καταπληχθείς.

Εὐνὰς. κοίτας ἢ ἀγκύρας. ¶ Εὐναστήριον. συνοίκησιν.

Εὐνάτειρα, κοιμώμενον. ¶ Εὐνεῖδαι, γένος ἀπὸ εὐνέου κεκλημένον τοῦ ἰάσονος υἱοῦ, οἷον γένος ὀρχηστῶν καὶ κιθαριστῶν. ἐντεῦθεν γὰρ ἦσαν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ. οἱ δὲ γένος τι ἀθήνησι κιθαριστῶν. ¶ Εὐνωμένων, καλῶς οἰκουμένων. ¶ Εὔνεως, ἰάσονος καὶ ὑψιπύλης υἱός. ¶ Εὐνὴ, κοίτη. στρωμνή. κλίνη. ἄγκυρα.

Εὐνηθέντας, κοιμηθέντας. ¶ Εὐνηθῆναι, κοιμηθῆναι.

Εὐνήτης, ἀνήρ. ¶ Εὔνητον, εὖ κατεσκευασμένον.

Εὐνήτων, καλῶς νενησμένων. ¶ Εὐνίδες, χῆραι.

Εὐνικὲς, εὐκρινές. ¶ Εὔκμητον, εὐλίκμητον. ¶ Εὐνίκῳ, εὐκρινεῖ πολυνικώσῃ. ¶ Εὖνις, ἐστερημένος, ὀρφανός. ἐνδεής. ¶ Εὔνοια, φιλία. ¶ Εὐνοϊκῶς, φιλικῶς. ¶ Εὐνομία, καλῷ καὶ ἀγαθῷ νόμῳ διοικουμένη. ¶ Εὔμνοστος, ἀπαλμάτιον εὐτελὲς ἐν τοῖς μύλωσιν ὃ δοκεῖ ἐφορᾶν δ' ὑπὲρ μὲν τῶν ἀλεύρων ὅπερ λέγονται ὡς κέρων ἀπὸ τοῦ κεράσαι. ¶ Εὔνουν, συνετόν. γνήσιον ἢ φίλον. ¶ Εὐνοῦχοι, κάλαμοι. ¶ Εὐνοῦχος, σπάδων. θμίας. κάλαμος. ¶ Εὐνοῶς, προσηνῶς. ¶ Εὖνιν, ἀκριβῶς δή. ¶ Εὖνιν, ἐστερημένον.

Εὔξαρ, ἐκαυχᾶτο. ¶ Εὔξεινος, εὐγενὴς καὶ ὄνομα πελάγους. ¶ Εὐξέστη, καλῶς ἐξεσμένη. ¶ Εὔξοος, καλῶς ἐξεσμένος. ¶ Εὔξυν, εὐπείθην. ¶ Εὐοδία, εὐπραξία. ¶ Εὔοδμος, εὐώδης. ¶ Εὐόδμων, ἡδέων.

Εὐοδὸς, ἀγαθή. ¶ Εὐοδώσει, κατευθύνει.

Εὐλὶς, κοιμᾶσθαι. ¶ Εὐδήσει, ἡσυχάσει. ¶ Εὔδια, εἰρηνικά. ¶ Εὐδιάβολον, διαβολῆς ἄξιον. ¶ Εὐδιαῖον, τὸ γυναικεῖον μόριον ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις γινομένων ξυμάτων διὰ τοὺς ὄμβρους. οἱ δὲ τὸν βρόχον ἢ τὸν χείμαρρον ἐπιφημιζόμενοι. ¶ Εὐδιάλλακτος, ταχέως, καὶ καλῶς διαλλαττόμενος. ¶ Εὐδικίας, δικαιοπραγίας δικαιοσύνης. ¶ Εὔδινα πρᾶα, πρᾶα. κατεσταλμένα. ¶ Εὔδιον, ὃν ἡμεῖς σκεπεινὸν τόπον. ¶ Εὐδιῶσαν, γαληνιῶσαν. ¶ Εὔδμητον εὖ κατεσκευασμένον εὖ ᾠκοδομημένον.

Εὐδόκησεν, ἐβούλοντο ἠθέλησεν ἠγάπησεν.

Εὐδοκία, παρὰ τὸ καλῶς καὶ ἐνδέχεσθαι προσαγορεύεται. εὐδοκιμεῖ. ¶ Εὗδον, ἔλεγον ἐκοιμῶντο ἐκάθευδον.

Εὕδοντι, δίκει πρῶτος παροιμία ἀπὸ τοῦ εὕδοντι κυρτὸς αἱρεῖ λέγουσι δὲ ὅτι ὅταν τοὺς κύρτους κάθωσιν. αὐτοὶ δὲ καθεύδουσιν ὁ δὲ κύρτος αἱρεῖ τοὺς ἰχθῦς κρατῖνος αὐ πλέγῳ. ¶ Εὐδράνεια, ἰσχύς.

Εὐδρῶς, εὐθέτως βεβηκότως. ¶ Εὐδρῶσι, καλῶς ποιοῦσιν. ¶ Εὐδυνάμορος, εὔστοχος. ¶ Εὐδώρου σίλας, ἱερόσυλος ὁ εὔδωρος. ¶ Εὔελνα, ἀγλαΐα.

Εὐδωσὼ, ἡ ἀφροδίτη ἐν συρακούσαις. ¶ Εὐέθωκεν, εἴωθεν. ¶ Εὐειδία, εὔμορφα. ¶ Εὔιοι, διονυσιακούς. ¶ Εὐείκαστος, εὔκολος εἰς τὸ εἰκασθῆναι.

Εὔεικτον, εὐπειθῆ. ¶ Εὐεκτεῖ, εὐρωστεῖ, ὑγιαίνει.

Εὐεκτῶς, σχετικῶς. ¶ Εὐειμένος. εὐημφιεσμένος.

Εὐέλιον, ἐλλιπὲς ἐν ἱδρείᾳ. ¶ Εὐείρω, εἴπω.

Εὐελίδης, ἀνδήλης τις ὁ ζεὺς ἐν κύπρῳ. ¶ Εὐελιέστερος, εὐαγωγός. ¶ Εὔελον, εὔηλιον. ¶ Εὐέμπλωτος, εὐχερῶς πίπλων. ¶ Εὐεντύνασαι, εὐκοσμήσασαι. ¶ Εὐεξία, ὑγεία, εὐφυΐα. ¶ Εὐεξος, εὐφυής.

Εὐεπὴς, εὔλαλος. ¶ Εὐεπιβούλευτος, ῥαδίως καὶ εὐχερῶς ἐπιβουλευόμενος. ¶ Εὐεπίγνωστος, εὐκατάληπτος. ¶ Εὐεργία, καλῶς κατεσκευασμένα.

Εὐεργεσία, ὅρα ἐν ἀργεῖ. ¶ Εὐεργός, τὸ εἰργασμένον.

Εὐεργέτης, ἀπελευθεροποιὸς ἡ διονύσου ἐπίθετον.

Εὐερία, τρυφή, εὐποσία. ¶ Εὐερκείας, ἀσφαλείας.

Εὐερκέος, εὐτείχου εὐπεριβόλου. ¶ Εὐερκὲς, ἀσφαλές. ¶ Εὐερμία, εὐτυχία. ἔμπαλιν δὲ δυσερμία ἡ δυστυχία. ¶ Εὐερμὸς, εὐτυχής. ¶ Εὐερνές. εὐθαλές. καλῶς βλαστάνον. ¶ Εὐερνέστατα, εὐπλεχῆ

Εὐερνεῖς, καλῶς βλαστάνοντες. ¶ Εὐερνὴς, εὐμήκης.

Εὐεστώ, εὐθηνία ἀπὸ τοῦ εὖ ἑστάναι καὶ εὐδαιμονία ἤτοι τὸ εὖ ἑστάναι τὸν οἶκον. ἢ ἀπὸ τοῦ δαψιλεῖν τὰ πρὸς τὸ ἐσθίειν εὐετηρία. ¶ Εὐετηρία. εὐθηνία, καλὸς ἐνιαυτός. ἢ καλῶς διακεῖσθαι, καλοκαιρία. ¶ Εὐώδης, εὔπνουν, εὐήνεμον. ¶ Εὔζηλος, ἤτοι καλῶς ζηλωμένη.

Εὐζωΐα, καλὴ ζωή. ¶ Εὐζωΐας, καλῆς ζωῆς.

Εὔζωνοι, εὔσταλοι, ἔνοπλοι. ¶ Εὐζώνοις, καλῶς ἀπομέροις. ¶ Εὔζωνος, εὔθηκος καλό. ¶ Εὐζώνως, εὐστόχως, μὴ ἔχων φορτίον. ¶ Εὔζωρον, εὐκέραστον.

Εὐηγενέος, εὐγενοῦς. ¶ Εὐηγενέων, εὐγενῶν, εὐδαιμόνων. ¶ Εὐηγεσίη, εὐαρχία. εἰ μὲν δασέως παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι. εἰ δὲ ψιλῶς, εὐδαιμονίας. ὅθεν παρὰ τὸ εὐδαίμονα εἶναι αὐτὸν λέγεσθαι. ¶ Εὐηγορεῖν, εὐλογεῖν.

Εὐηγορία, καλλιλογία, καλορρημοσύνη. ¶ Εὐήθεια, μωρία ἄνοια. ¶ Εὐήθης, ἁπλοῦν, μωρόν. ἀνόητον. ἀσύνετον. ¶ Εὐήθης, βλὰξ, χρηστοήθης, ἀνόητος.

Εὔηθες γυνὸ, καλὰς ὑπ' αὐτὸ ἔχουσα διατριβάς.

Εὐήθως, ἀνοήτως. ¶ Εὐήκεας, τὰς καλῶς ἠκονημένας ἢ εὐήκεσ, εὐήκοον, ὀξύ. ¶ Εὐηκτοῦν, εὖ ἠκονημένον, ἀκμάζον. ¶ Εὐηρωστοῦν, εὐπάλευρον.

Εὐηκέστεροι, εὐήκοντες. ¶ Εὐήκης, ἀκμάζουσα, εὐκροῦσα. ¶ Εὐήκοος, σωζόμενος εὐδαίμων.

Εὐηκῶν, πλουτῶν εὖ πράττων. ¶ Εὐηλάκατος, τὸ βέλη ἢ ἔρια εὐπρεπής. ¶ Εὐήμικρον, εὐπαγής.

Εὐήλατον, καλῶς ἐληλαμένον, ὁ ἐλαυνόμενον.

Εὐήλατος. ὁ πλαινὸς καὶ εὐάροτος χῶρος εὐέλατος.

Εὐημερία, εὐδαιμονία. ¶ Εὐημονία, ἐμπειρία.

Εὐηνίνης, εὐάνιος θυγατρός. ¶ Εὐήνιον, καλῶς ἡνιοχούμενον, ἤτοι μηδενὶ ἀντικείμενον πρᾶον. ¶ Εὐηνέμηις, εὐωδίνεις καλοὺς ἔχει μαστούς. ¶ Εὐήνορα, ἀγαθά. λαμπρὰ ὀνήσιμα. ¶ Εὐήνορα, χαλκὸν τὸν εὖ εἰς ἄνδρας διατεθέντα ἐν τῷ καθοπλίζεσθαι.

Εὐήνορον, καλὸν λαμπρὸν στίλβοντα. ¶ Εὔηνος, ποταμὸς αἰτωλίας. ¶ Εὐήνυται, εὐκατόρθωται.

Εὐηπλεῖς, πρᾶοι, εὐήνιοι. ¶ Εὐηπλΐα, εὐθηνία, εὐεξία. ¶ Εὐήρας ἵπποις, εὐαγώγοις καὶ εὖ ἡρμοσμένοις.

Εὐήρες, εὐέλαστον, εὖ πεπηγμένον πρὸς τὸ ἐρέσσειν.

Εὐηρημένοι, τετορνωμένοι. ¶ Εὐηρότατον, εὔδιον, καλὴ γῆ εὐάροτον, εὔγειον. ¶ Εὖ ἴσθι, καλῶς γίνωσκε. ¶ Εὖ ὄσκηται, καλῶς κατεσκεύασται.

Εὐητηρία, εὐδαιμονία. καλὸς ἐνιαυτός.

Εὐήτελον, εὐκοίλιον. ¶ Εὐηφενέων, εὐπλουτούντων.

Εὐηχὲς, εὔφωνον, εὔφημον. ¶ Εὐηχεῖα, εὐηθεία, εὐπλία. ¶ Εὐθαλέοντι, εὐδαιμονοῦντι. ¶ Εὐθαλεῖς, εὐθηνοφύλακες. ¶ Εὐθεῖν, ἐλθεῖν.

Εὐθενεῖν, εὐπαθεῖν. ¶ Εὐθενοῦσ, εὐπαθοῦσα. ἰσχυρά. ¶ Εὐθεῖ, ὁρεῖ. ¶ Εὐθίρα, μέρος τι τῆς νεώς.

Εὐθετίζει, εὐδιατίθησιν ὀρθῶς. ¶ Εὐθήμονα, εὔθετον, εὐσχήμονα. ¶ Εὐθηνῶν. καὶ εὐδαιμονῶν πλουτῶν.

Εὐθίκτως, εὐψολαφίτως. ¶ Εὔθραυστα, ἀσθενέστερα.

Εὐθρόοισιν, εὐήχοις. ¶ Εὐθὺ, ὀρθὸν ἁπλοῦν ἐγγύς. παραχρῆμα εἰς εὐθεῖαν.

Εὐθυβόλῳ, πλεομένῳ διὰ εὐθείας. ¶ Εὐθυβόλως, εὐστόχως, εὐσκόπως. ¶ Εὐθυδήμονα, ἁπλοῦν δημότην ὠνειπίδης αὐτὸ πότη. ¶ Εὐθυεπίας, ὀρθολογίας. ¶ Εὐθυκαίνα, ἡ σχοῖνος, διὰ τὸ εὐθέως κτείνειν, καὶ διὰ ταύτην εὐθυκταίνα. ¶ Εὐθυκρέων, παχύς. ¶ Εὐθυκτέσαν, εὖ πεφυκυῖαν εἰς ὀρθόν.

Εὐθυμία. εὐθυμοσύνη. ἀμεριμνία. χαρά.

Εὔθυμον, ἁπλοῦν, εὔπνουν, εὐμενῆ, καλῶς διακείμενον.

Εὔθυμος, καλόψυχος, εὔψυχος. ¶ Εὐθύνα, δικαία διόρθωσις, ἐξέτασις. ¶ Εὐθῦναι, ἐξετάσαι, διορθῶσαι. ¶ Εὐθύνας, τιμωρίας, δίκας, τὸ δοῦναι λόγον ἐφ' ἑκάστῳ ἁμαρτήματι. ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ, λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅτε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος δύο ἑκάτερος οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύσωσιν. ¶ Εὐθυνθῇ, δικασθῇ. ¶ Εὐθύνει, ἀδικεῖ, ἐλέγχει ζημιοῖ κυβερνᾷ.

Εὐθύνοιτο, κρίνοιτο. ¶ Εὐθύνιον, εὔτακτον. εὐπειθές.

Εὐθύνονται, κρίνονται, ἐρωτῶνται, δίκας εἰς πράτ-

οἱ πολῖται. ❡ Ἐτέταλρ, ἐντεταλμένον ἦν ἐπετέ
ταλτο. ❡ Ἔτεμε, κατέλαβεν, εὗρεν. ❡ Ἐτετά
χαται, τεταγμένοι εἰσὶν ἢ τεταγμένοι. ❡ Ἐτετά
χατο, ὁμοίως. ❡ Ἐτετεύχει, πεποίηκεν.
Ε τέτυκτο, κατεσκεύαστο, ἦν. ❡ Ἐτέτυξο, ἐτύγχα
νες. ❡ Ἐτήτυμον, ἀληθές, ἢ ἀληθῶς. ❡ Ἐτεύ
ξατο, ἐτύχε, κατεσκεύασεν. ❡ Ἔτευξε δ' αὐτό.
Ε τευχεν, ἐποίει. ❡ Ἐτέφρασε, ἐνέπρησεν.
Ε τεωνεῖ, ἀληθεύει. ❡ Ἐτεωνία, ἀληθῆ, ἐτεώνιον
ὡσαύτως. ❡ Ἐτεών, πόλις βοιωτίας. ❡ Ἔτη,
χρόνοι. ❡ Ἐτήσιον, κατ' ἔτος γινόμενον.
Ε τήτυμος, ἀληθής. ἐτητύμως, ἀληθῶς. ❡ Ἔτι,
πάλιν, ἀκμήν. ❡ Ἐτιμήσατο, ἀνθ' ὧν θάψωσιν.
Ε τίμησεν, ἐτίμησεν. ❡ Ἐτιθηνήσατο, ἔθρεψεν.
Ε τιθήνησεν. ἐξόφησεν ἐτιθηνίσκεν. ❡ Ἐτιμοσπάμην, τι
μῆς ἄξιον ἡγησάμην. ❡ Ἐτιμογράφησαν, ἐνγρά
φως καὶ ὡρισμένως αὐτοὺς ἐζημίωσαν. ❡ Ἐτίνα
ξεν, διέσεισεν. ❡ Ἐτιόμην, ἐτιμώμην. ❡ Ἔτισας,
ἐτίμησας. ❡ Ἐτίσατο, ἐτιμωρήσατο. ❡ Ἐτίτα
νεν, ἔπινεν, εἷλεν. ❡ Ἐτίταλλον, ἔτρεφον.
Ε τιτίει, ἐτίμα. ❡ Ἐτιτροσκόμεθα, ἐνεβαλλόμεθα.
Ε τήτυμα, ἀληθῆ. ἢ ἀλλαχοῦ. ❡ Ἔτλης, ὑπέμεινας
Ε τμαγεῖν, ἐφοβήθησαν, ἔτμον. ❡ Ἔτμηξεν, διεῖλεν,
διεσκέδασεν. ❡ Ἐτνήρυσις, ἔπαιξεν ἀριστοφάνης
αὐτὴ τῇ φωνῇ τὸν σκυλάκα τὸν ἐτνήρυσιν, εἰπὼν περὶ
τοῦ ἔτνους, ἔστι δὲ ἐτνήρυσις ἡ ζωμάρυσις ἐτνίτας,
ἄρτος οὕτως ὁ λεκιθίτας. ❡ Ἔτνος, ἑψημὸς ἔψη
μα θερμὸν καὶ εἶδος ὀσπρίου. αἴτνος δὲ, πῦρ ὥστε
ποταμὸς χεόμενον ἐν σικελίᾳ. ❡ Ἔριμος, εὔτρο
πος, εὐτρεπισμένος, ταχύς. ❡ Ἐτονθόριζον, ἐψιθύ
ριζον. ❡ Ἐτόπαζον, ὑπενόουν, ὑπώπτευον. ❡ Ἔτο
ρεν, ἔτρυσεν, ἔτρωσεν. διέτρησεν. ❡ Ἔτος, ἐνιαυτός.
Ε τός. μάτην. ❡ Ἔτρυσα. σπαραγμός. ❡ Ἐτράπεν, περιέ
τρεψε ἀλλαχόσε. ❡ Ἔτραπεν, ἐνίκα. ❡ Ἐτράπετο,
ἐτρέπετο. ❡ Ἔτρεψεν, ἀπέτρεψεν, ὁ πάτησεν. παρέ
τρεψεν ἀρχίλοχος. ❡ Ἔτρεσαν, ἐφοβήθη. ❡ Ἐτρέφον.
κατηνάλισκον. ❡ Ἐτρεκέως, εἰς τρισκάδας ἐνέ
γραψε σικέλοι. ❡ Ἐτρέψατο, ἐφυγάδευσεν.
Ε τρίβην. συνετρίβην. ❡ Ἐτρόπωσεν. ἐνίκησε κατέ
βαλεν. ❡ Ἐτροφοφόρησεν. ἔτρεφεν. ❡ Ἔτρυγεν,
ἐξηράνθη ἐπὶ λίμνης. ❡ Ἐτρύφη, ἐβλάβη διέτρι
ψεν. ❡ Ἐτρύχοντο. ἐταλαιπωροῦντο, κατεπονοῦντο.
Ε τρώθη, ἐπλήγη. ❡ Ἔτρωσεν, ἔβλαψεν, ἔφθειρεν.
Ε τλακαν, ἔστησαν. ❡ Ἐτλησμένα, σεσωσμένα.
Ε τία, ἑστία. ❡ Ἐτῶν, ἐκ τῶν.
Ε τύγχανεν, ἐπετύγχανεν. ❡ Ἐτύθη ἐσφάγη.
Ε τύχον. ἐτύγχανον. ❡ Ἐτύλιξεν, ἐνείλησεν.
Ε τυμάνια, στρατιῶται. ❡ Ἐτυμβολόχησεν, ἔθαψεν
Ε τυμόδρυς. ἡ τὰς γλυκείας βαλάνους ἔχουσα.
Ε τυμον, ἐτήτυμον ἀληθές. καὶ ἐτυμώτερον, ἀληθές.
Ε τύμως, ἀληθῶς. ❡ Ἐτυμπανίσθησαν. ἐκρεμά
σθησαν, ἐσφαιρίσθησαν. ❡ Ἐτρώθη, ἐσκληρύνθη.
Ε τύφωσεν, ἐνέπρησεν. ❡ Ἐτύχθη, ἐποίησεν, ἐγέ
νετο. κατεσκευάσθη. ἐτελέσθη, ἐπλούτει ἐτύχετο ἐγέ
νου καὶ τὰ ὅμοια. ❡ Ἔτοψεν. ἔθηκεν.
Ε τώσια, μάταια, ἄπρακτα. ἀληθῆ.

Υ, καλῶς, ἰσχυρῶς, δασέως δὲ αὐτοῦ ἢ αὐτοῦ.
❡ Εὖα, ἐπιφθεγματισμὸς ὁ λιακὸς καὶ μυστι
κός, καὶ εὖα. ❡ Εὐαγγέλια, μηνύματα, κηρύ
γματα. ❡ Εὐάγγελος, ὁ ἑρμῆς.
Ε υαγές, ἁγνόν, καθαρόν. εὐσεβές. ὅσιον, εὔοπτον, ἅγιον.
Ε υάγκαλον, εὐβάστακτον, εὐπροσαγκάλιστον.
Ε υαγεῦς, θειότητος. ❡ Εὐάγωγον, εὐχερές. καλῶς
εὐκόλως ἀγόμενον. ❡ Εὔαδεν, ἤρεσκεν ὃ ἀρέσκει.
Ε υαδές, εὔπνουν. ❡ Εὐάδης, εὐάνεμος, οἱ δὲ εὐαής.
Ε υαεῖ, εὐκράτῳ. ❡ Εὐάζει, ὑμνεῖ καλῶς ὑμνεῖ ἐπι
φθέγγεται. ❡ Εὐαής, εὐήνεμος. ❡ Εὐαίων, εὐ
γήρως, εὐμοίρως. ❡ Εὐαλῶς, εὐχερῶς. * θηρω
μένως. ❡ Εὐαλδής, εὐαυξής. ❡ Εὐαλωσία, δημή
τηρ, ὅτι μετὰ λας τὰς ἅλως ποιεῖ καὶ πληροῖ.
Ε υάλωτον, εὐθήρατον. ❡ Εὐαμερία, θεοσημία.
Ε υάν. ὁ κισσὸς ὑπὸ ἰνδῶν. ❡ Εὐάνασσα, ἡ δημήτηρ
Ε υανδρίας, καλῶς ἰσχύος. Εὐανδρία, πλῆθος νέων.
Ε υανδρίας, ἀγὼν βάρβαρον οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν τῇ θε
ωρωτία. ❡ Εὐάνθεμον, ὁ αἰλουρόν.
Ε ὐὰν ἔχοι, καλῶς ἂν ἔχοι. ❡ Εὐάνιος, ὁ μηδενὶ ἀνιώ
μενος, πρᾶος πειθήνιος. ❡ Εὐάντητος, καλῶς
ὑπαντῶν. ❡ Εὐαπόδεικτος, φανερός. ❡ Εὐάρε
στον, πάνυ ἀρέσκοντα. ❡ Εὐάρητος, ὄνειρος, εὔτακ
τος. ❡ Εὐαρχιῶ. ἄρξομαι. ❡ Εὐαρχίσασθαι;
ἀπάρξασθαι. ❡ Εὐάρης, εὔοπλος. ❡ Εὐας, διό
νυσος. ❡ Εὐαφές, εὐμάλακτον. ❡ * Εὐαφίδιον,
ἄφροντις ἐν ναύταις ἰχθύς. ❡ Εὐάσκεται, εὐω
δεῖται. ❡ Εὖ βεβηκότι. εὐσταθεῖ. ❡ Εὐβοίας μο
χόν, δι' ἐνδότερον τῆς εὐβοίας. ❡ Εὐβοεύς, ὁ παλα
μήδης * ὁ πολλῶν ἀρετῶν ἢ ἐπίφθονος. ❡ Εὐβοῖος,
ὄνομα τῆς τυχίου μητρός: ❡ Εὐβοΐα, τὰ κασάνια.
Ε υβοσίας, εὐτροφίας. ❡ Εὔβοροι, εὔτροφοι, εὐανθεῖς.
Ε υβουλεύς, ὁ πλούτων, παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς ὁ ζεὺς ἐν
κυρήνῃ. ❡ Εὐβουλία, φρόνησις σύνεσις.
Ε υβουλος, φρόνιμος συνετός. ❡ Εὐγάλακτες, εὔτρο
φοι. ❡ Εὔγαμος, ἐπίσκοπος ἀθηναίων. ❡ Εὖ γε,
καλῶς ὁσίως. ❡ Εὐγενής, ἐλεύθερος τῷ γένει.
Ε υγένιος, εὐγενὴς ἢ εἶδος ἀμπέλου. ❡ Εὐγενέστερος,
εὐγενέστερος, τῷ γένει. ❡ Εὐγηρότατος, καλὸς γέρων.
❡ Εὔγματα, καυχήματα. ❡ Εὐγμένος, εὐξάμενος
Ε υγνάμπτοις, καλῶς κατεσκευασμένοις. ❡ Εὔγνοιας,
εὐμαθής, εὐγνωμόνως. εὐπαθῶς. ❡ Εὐγνωμοσύ
νη. εὔνοια. ❡ Εὔγνωστη, δῆλος φανερός. ❡ Εὐδαιμο
νεῖ. εὖ πράττει. ❡ Εὐδαίμονες, θεῖοι μακάριοι.
Ε υδαιμονία, πλοῦτος. μακαριότης, εὐτυχία. ❡ Εὐ
δαιμονίζει μακαρίζει. ❡ Εὐδαίμων, γῆ ἔχουσα πλοῦ
τον ἀραβία. ❡ Εὐδειλαγῖνες, αἱ χάριτες. ❡ Εὐδαίμ
νας, εὐδαίμονας. ❡ Εὐδάνεμος, ἄγγελος παρὰ ἀθη
ναίοις. ❡ Εὖ διαπίσασθαι, εὐθετῆσαι τὴν ἀσπί
δα. ❡ Εὖ δὲ, καλῶς δὲ. ❡ Εὗδε, ἐκοιμήθη. ❡ Εὐδερκής
εὐόφθαλμος. ❡ Εὔδηλον, ἔνδηλον ἐν πρὸς δίλαν κεί
μενον, ὅρον πρὸς δύσιν εὐπόριστον. ❡ Εὗδεν, καθεῦδεν
κοιμᾶσθαι. ❡ Εὐδείπνοις, θυσία τις ἀθήνησιν. ἢ ὁ φρίγονε
νὰς. καὶ αἱ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμεναι σπονδαὶ, ἤτοι πνοαί.

τῆ φυγῇ ἀκούσιον φόνον ἐσχηκότες ἐπὶ πλοίου.
Ἔ σφυται, εἰσπέμπεται. ¶ Ἐσχαλάα, λυπεῖται.
Ἐ σχάρα, βωμὸς ἰσόπεδος οὐκ ἐκ λίθου ὑψούμενος, ἢ ἑστία σιδηρᾶ* φακαρχιᾶ δὲ πῦρ καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ χυτόποις, ἢ πυροφόρον σκεῦος. ¶ Ἐσχάραι, πυραὶ ἐπὶ ἐσχάροις ἀνθρακίαι, καὶ αἱ τῶν γυναικῶν φύσεις ἐξώτεραι τεξάγρυνα. ¶ Ἐσχαρίτην, ψωμὸν ἐπὶ κλιβάνου. ¶ Ἐσχάρειον, κοῖλον θυμιατήριον. ¶ Ἐσχαρός, ἰχθῦς. ¶ Ἐσχαρίτης, ἄρτος ἐγκρυφίας.
Ἐ σχατιά, ἄκρα δὲ ἔσχατον μέρος χωρίου, δὲ συνεχὲς τοῖς ὄρεσιν ἐρημία. ¶ Ἐσχατιὰ, ἐρημία, ἄκρα τελευταία. ¶ Ἔσχατον, ἐσχάτατον, πρῶτον, τελευταῖον, ὕστερον, ὕστατον. ¶ Ἔσχατος μυσῶν, παροιμία ἣν ἐξηγοῦνται οὕτως μετὰ τρωϊκὰ λοιμοῦ καὶ ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατασχόντων, μαντευομένων περὶ ῥύσεως χρῆσαι τὴν Πυθίαν ἐπὶ τὸν ἔσχατον μυσῶν πλεῖν.
Ἐ σχάτης ὑποδραμούσης, ἄκρως.
Ἔ σχε, ὑπέσχεν. ¶ Ἐσχελιαζόμεθα, ἐγγίζομεν.
Ἔ σχεν, λάσε, δυσχερές τι λέλυσεν ἑτοίμως εἰπεῖν.
Ἔ σχεθεν, κατέσχεν. ¶ Ἐσχελίτην, συνέχον. ¶ Ἔσχεν, ὑπέσχεν, ἐπέσχεν, κατέσχεν. ¶ Ἐσχελίνασιν, ἐφλυάρησαν. ¶ Ἐσχετλίασιν, ἤλγει, ἐλιάζοντο. ¶ Ἔσχετο, κατεσχέθη ὠκολούθει. ¶ Ἐσχεῖρα, παραχρῆμα. ¶ Ἔσχον, προέσχεν, κατήνυσαν. ¶ Ἔσχοντο, κατεσχέθησαν, ἐπαύοντο. ¶ Ἔσω, ἐνδὸς ἔνδον. ¶ Ἐσωλυκένουσιν, συμπεριφέρομεν. ¶ Ἐσωματώσατο, εἰσηνέχθη.
Ἔ σοπτρον, κάτοπτρον. ¶ Ἐσωρεῦσαι, ὑπουργῆσαι τοὺς ἀγρούς.
Ἔ σωσεν, ἐρρύσατο, ἐλυτρώσατο.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ἐτράβλιζον, ἔφραζον. ¶ Ἐτά, ἀληθῶς, ἀσφαλῶς.
¶ Ἐτάζεσθαι, ἀνασμίζεσθαι, κρίνεσθαι, βασανίζεσθαι. ¶ Ἔται, ἑταῖροι, συνήθεις, πολῖται, δημόται, φίλοι, ἐπίκουροι.
Ἑ ταίρα, φίλη πόρνη καὶ ἑταιρεύουσα. ¶ Ἑταίρας, ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης Ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ τὰς ἑταίρας καὶ τοὺς ἑταίρους ἄγειν. ¶ Ἑταιρήσασα, πορνεύσασα.
Ἑ ταιρεῖος, Ζεὺς ἐν Κρήτῃ. ¶ Ἑταιρίζειν, συνεργεῖν.
Ἑ ταιρικῶς, πορνικῶς. ¶ Ἑταιρικὸς, πρὸς ἑταίρας εὐφυής. ¶ Ἑταιρίδων, πορνῶν.
Ἑ ταιρίσαιτο, συνεργὸν λάβοι.
Ἑ ταιρίστριαι, τριβάδες. ¶ Ἑταιρίσσειν, προσλαβεῖν. ¶ Ἑταῖροι, φίλοι κατὰ τὸ παρέχοντες, ἑταῖροι καὶ συνεργοί, ναῦται. ¶ Ἑταῖρον, συνεργὸν φίλον παράνυμφον. ¶ Ἑταῖρος, ὁ φίλος.
Ἑ τερόφθαλμος, μονόφθαλμος. ¶ Ἑτέρῃ φίλῃ, ὁ πρὸ στρώσῃ. ¶ Ἐτάθη, διέτριβεν, ἐτάθη, ἐπλώθη ἐκρεμάσθη. ¶ Ἐταλαιπωρήθη, ἐκακοπάθησεν.
Ἐ ταλάνισε, τάλας ἄθλιος παρὰ τὸ ὑπομένειν τὰ ἀβούλητα, ἐθρήνησε. ¶ Ἐτάλασσε, ὑπέμεινε.
Ἐ τάλασσεν, ἐτόλμησεν, ὑπέμεινεν. ¶* Ἐταμεῖον, ἐπρισάμεθα. ¶ Ἔταμνον, ὁμοίως. ¶* Ἐτανηλεγέος μακροκοιμήτου. ¶ Ἐτανιόειζον, ἔτρεμον.
Ἐ τανὸν, ἀληθῶς σφόδρα. ¶ Ἐταντάλιχθο, ἐσείσθη.
Ἐ ταντάλιζεν, ἔτρεμεν. ¶ Ἐτανύσθη, ἐξετανύσθη ἢ ἐπλώθη. ¶ Ἐτάρβει, ἐδεδίει. ¶ Ἐτάρῃ, φίλῃ.
Ἑ ταίρη, συνεργός. ¶ Ἐταρείσαρ, ἑταῖρος συνεργός

Ɣένοιτο. ¶ Ἐτάρπη, ἐπλήσθη, ἐκορέσθη. ¶ Ἔτας, τοὺς κατ' ἐπιδημίαν οἴκοις καὶ πολίτας. ¶ Ἐτάσω, ζεὺς ἢ βάσκανον. ¶ Ἐτασμὸς, ἐξέτασις. ὁ δὲ ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς. ¶ Ἐταστῶς, ἀληθῶς. ¶ Ἔταφεν, ἐθαύμασεν, ἐθάμβησεν.
Ἐ τεά, ἀκαθά. ἀληθῆ. ¶ Ἐτεὰ τύχῃ, ἀγαθὴ τύχῃ.
Ἐ τεαὶ τύχαι, ἀληθεῖς τύχαι. ¶ Ἐτεθάλει, ἐθάλλεν.
Ἐ τεθήπεα, ἐξεπλάγην ἐθαύμασα. ¶ Ἐτεθήπει, ἐξεπέπληκτο, ἐθαυμάκει. ¶ Ἔτεια, ἐπέτεια, νέα.
Ἔ τειον, δὲ κατ' ἔτος ἐτήσιον. ¶ Ἐτεῖρε, κατεπόνει, ἠνία.
Ἐ τεκμήραντο, ἐπὶ τέλος ἄγαγον. ¶ Ἐτεκμηρίωσεν, ἐβεβαίωσεν. ¶ Ἐτεκνώθη, τέκνον ἔσχον. ¶ Ἐτεκτήναντο, κατεσκεύασεν. ¶ Ἐτέκταινον, κατεσκεύαζον οἱ τέκτονες. ¶ Ἐτέλεσθεν, ἐγένοντο. ¶ Ἐτέλει, ἐπέταττε.
Ἐ τελείεν, συνετέλειεν. ¶ Ἔτελλεν, ἐποίειν. ¶ Ἐτελέσθη, ἐγένοντο. ¶ Ἐτελέσθησαν, μετέσχον, ἐκοινώνησαν. ¶ Ἐτέλεσεν, ἔλαβεν, ἐπλήρωσεν. ¶ Ἐτέλλεν, ἔλεγεν, ἐπέτασεν, προσέταττεν. ¶ Ἐτελεσιουργεῖ, ἐτελείου, ἔτελλεν. ¶ Ἐτέλει, ἐλάμβανεν, ἐπλήρου. ¶ Ἐτελὶς, χρύσοφρυς ὁ ἰχθῦς. ¶ Ἔτεμεν, ἤμελγεν. ¶ Ἐτεοβουτάδαι, γένος Ἀθήνησι πάνυ λαμπρόν. ¶ Ἐτεόκρητες, οἱ αὐτόχθονες. ¶ Ἐτεὸν, ἀληθές, ἐπέτειον, ἴδιον, πρόσφατον. ¶ Ἐτεοδμώων, τῶν ἐνιαυσίως δουλευόντων. ¶ Ἑτεραλκέα, δύναμιν τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν διδοῦσα ὃ ἐστι παρεχόμενον ὄχλον εἰς βοήθειαν. ¶ Ἑτεραλκέα νίκην, ἑτεροκλινῆ ἑτερορρεπῆ, τὴν τοῖς προτέροις νενικημένοις ἀλκὴν περιποιοῦσαν. ¶ Ἑτεροκεφαλᾶν, παραφρονεῖν.
Ἑ τερημερόοι, διηλλαγμένοι παρ' ἡμέραν ζῶντες.
Ἑ τερήμερος, ὁ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶν. ¶ Ἑτερόρυθμος, οἷον μονόξοπος. ¶ Ἑτερόρεα, ἀμφίβολα.
Ἑ τερόσασα, πορνεύσασα. ¶ Ἑτεροκλινὲς, ἐφ' ἑτέρῳ ἕτερον κείμενον κανόνι, ἑκατέρωθεν βεβλημένοι καὶ συνέχοντες. ¶ Ἑτερόγναθος, σκληρόστομος ἀπειθὴς ἐπὶ τῶν ἵππων. ¶ Ἑτεροζύγοι, οἱ μὴ συζυγοῦντες.
Ἑ τερογενὲς, ἀλλογενὲς ἀλλόφυλον. ¶ Ἑτερόδοξος, ὁ αἱρετικός. ¶ Ἑτεροδοξία, δὲ ἄλλως δοξάζειν ὅπερ ἔχει ἡ ἀλήθεια. ¶ Ἑτερόθρουν, ἀλλόφυλον. ¶ Ἑτεροῖον, ἀλλοῖον. ¶ Ἑτεροίως, ἄλλως πως. ¶ Ἑτεροκλινὲς, πλάγιον καταρρεπές. ¶ Ἑτεροκλεής, τοῖς ἑτέροις κλέος. ¶ Ἕτερον, ἄλλον, ἢ ἀλλοῖον. ὅ ἐν τῶν δυοῖν, ἢ ἀριστερῶν. νέον δεύτερον. ¶ Ἑτερομάσχαλος, χιτὼν δουλικὸς ἐργατικός. ἀπὸ τοῦ τὴν ἑτέραν μασχάλην ἔχειν ἐρραμμένην. ¶ Ἕτερον πόδα, τὸν ἕνα πόδα τὸν εὐώνυμον. ¶ Ἑτερορρεπῆ, τὸ δὲ ἕτερον ῥέπειν καὶ θαρροῦν. ¶ Ἑτερόρρυσμα, ἀνόμοια. ¶ Ἑτερόμιωος, δίκο εἰσὶν αὐτίλικοι οὐκ ὅλθον. ¶ Ἐτέροφεν, ἔξυσεν, ἐνέολυψεν. ἔτεμεν, ἔφρασεν, ἔξυσεν. ¶ Ἑτέρωσε, εἰς δὲ ἕτερον μέρος. ¶ Ἑτερότονα, ἀσύμφωνα.
Ἑ τερονίδα, ζοβλίον καινόν. ¶ Ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος. ¶ Ἑτεροφυὲς, ἀλλοφυές.
Ἑ τερόφυλος, ἀλλόφυλος. ¶ Ἐτέρσαν, ἐξηράνθη.
Ἔ τερσιν, ἐφόβησεν. ¶ Ἐτέρσετο, ἐξηραίνετο.
Ἑ τέρωθεν, ἀλλαχόθεν ἐκ τοῦ ἐναντίου, εἰς δὲ ἕτερον μέρος.
Ἑ τέρωσε, εἰς δὲ ἕτερον μέρος. ¶ Ἐτῆσιν, ἑτέροις πολίταις. ¶ Ἐτετράφησαν, ἔκλιναν. ¶ Ἔται,

Ἐσπάθα Ἀπαλᾶν. ὃ μὲν γὰρ ἐστι σπάθη καθυφαίνειν. τὸ δὲ διαφορεῖν τὰ οἰκεῖα ἐστιν ἢ διαφθείρειν ἢ ὑφαίνειν ἀπὸ τοῦ σπάθης. ¶ Ἐσπαθημένος, πεπυκνωμένος.
Ἐσπένδοιον, εἰς τὸν πάντας δεχόμενον. ¶ Ἐσπάραξαν, διέφθειραν. ¶ Ἐσπαργάνωσε, περιετύλιξεν. ἔδησεν, ἔσφιγξε, πρὸς τὴν ζώνην. ¶ Ἐσπάργων, ἐν περιστάσει ἦσαν. ¶ Ἐσπάρθαι, ἐν συγκεκλεῖσθαι.
Ἐσπέϊξεν, ἔσπειρεν. ¶ Ἐσπάσαν, εἵλκυσαν.
Ἐσπασμένη, γεγυμνασμένη. ¶ Ἕσπεο, ἀκολούθεις.
Ἐσπερέθοντε, ἑσπέραν, ἑσπέριον. ¶ Ἐσπερία, δυτικὰ μέρη. ¶ Ἑσπερίδων μῆλα, ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἐρεσιτά τινα μῆλα. ¶ Ἑσπέριον, ξένην τὴν ἑσπέρας ἥκοντα. ¶ Ἑσπέριος, ἕσπερος. ¶ Ἑσπερξάμην, ἠπείλησα ὠργίσθην. ¶ Ἑσπερον κέλευθον, τὴν ἑσπέραν ὁδόν. ¶ Ἑσπερ' ὀπίσω, εἰς τὸ μέλλον.
Ἕσπερος, ὁ ἀστὴρ ἕσπερος ὃς κάλλιστος. ¶ Ἐσπέρχειν, ἔπειγεν, ἤλαυνεν. ¶ Ἕσπετε, εἴπατε, ἐξηγήσατε, ἀκολουθεῖτε. ἱστορεῖτε, ἀκούσατε. ¶ Ἕσπετο, ἠκολούθησεν. ¶ Ἔσπευσεν, ἐπέχωσεν. ¶ Ἐσπίλη, ἱκέτευσε πρὸς πολίαν ἀφίκετο. ¶ Ἐσπινθοῦτο, * ἐξέζεον. ¶ Ἔσπισε, προσέπηγνεν, ἔδυσεν. ¶ Ἐσπλησίον, ἄλλην εἰς ἄλλον τὸν ἐγγὺς πρὸς τὸν πλησίον.
Ἐσπόθεν ἥκεις, πόθεν ἥκεις. πάχνος. ¶ Ἐσπόμεθα, ἠκολουθήσαμεν. ¶ Ἑσπόμενοι, ἀκολουθοῦντες.
Ἐσπωμένου, ἀποσπῶντος, ἁρπάζοντος. ¶ Ἐσπόδισεν, ἠσφάλισεν. ¶ Ἐσποίζε, ἐκτένισεν. ¶ Ἐσπυρηκείζομεν, εἰς πῦρ ἐξηράνσαμεν. ¶ Ἐσσας, καθίσας.
Ἐσσάμενος, ἐνδυσάμενος. ¶ Ἑσσάσθαι, περιβαλέσθαι.
Ἑσσεῖσθαι, ἐνηνέχθαι. ¶ Ἐσσί, ὑπάρχεις. ¶ Ἕσσεν, ἐνέδυσεν, εἷσεν, ἐκάθισεν. ¶ Ἔσσευαν, ἐδίωκον.
Ἐσσεύαντο, ἔτρεχον, ἔξεχον, ἐδίωκον, ὥρμησαν. ¶ Ἔσσευται, ὥρμηται. ¶ Ἐσσήμαινε, ἐλύπησεν. ¶ Ἐσσήν, βασιλεύς. ἡγεμών. ¶ Ἐσσῆναι, ἐκχέαι. ¶ * Ἐσσῆι, ἐχρύση. ¶ Ἐσσήτηι μάντις
Ἔσσεται, γενήσεται. ¶ Ἔσσονται, ἔσονται. ¶ Ἐσσύνθεσαν, ἐσίμωσεν. ¶ Ἐσσίπελα, πρόσοδος, ἐμπεῖλαι.
Ἕσσο, ἐνέδυσο. ¶ Ἐσσόν, ἱμάτιον. ¶ Ἐσσυμένον, τεθορυβημένον, ὡρμημένον. ¶ Ἐσσυμένοις, μετὰ γενετῆροις. ¶ Ἐσσυῦσθαι, ἐνηνέχθαι. ¶ Ἐσσυμένη, προθυμουμένην. ¶ Ἐσσυμένως. ταχέως, προθύμως, ἐπειγομένως. ¶ Ἔσσυον, ἐπορεύοντο, ὥρμων.
Ἔσσυτο, ὥρμησεν, ἔθανεν. ¶ Ἐσσύτερον, ἰσχυρότερον.
Ἐσσυρὸν, βλοσυρόν, δακρύον. ¶ Ἐσύλα, ἀφῄρει, ἐσπουδεύετο. ¶ Ἐσκύλευεν, ἐγύμνου ἐλάμβανεν.
Ἐσταθευμένος. κρέμαι ὑπὸ πυρὸς ὀπτημένος, σταθεῦσαι δὲ τὸ ὑπὸ πυρὶ ἡσυχῇ χλιᾶναι κρέας ἢ ὀπτῆσαι.
Ἐστὰ, ἐνδύματα. ¶ Ἔσται, γενήσεται, ἢ μέχρι τέλους.
Ἔσταμεν, ἔσταμεν. ¶ Ἔστακε, κεῖται. ¶ Ἐστάλαξεν, ἔσταξεν. ¶ Ἐστάμεν, ἐστήκαμεν. ¶ Ἐστάλθαι, ἐσταλμέναι οὖσαι. ¶ Ἐσταλεστία, ἡ τῶν ἱματίων ἀγορὰ ὑπὸ Ταραντίνων. ¶ Ἐσταλάσσαν, ἐσταλμένοι ἦσαν. ¶ Ἐστάμενον, περιέστειλον. ¶ Ἔσταξεν, ἔρανεν. ¶ Ἔστ' ἄν, ἕως οὗ, ὅτε ἄν, ἢ ἕστηκεν.
Ἐστάτο, ἱστάμενα. ¶ Ἐστᾶσιν, ἐστήκασιν. ¶ Ἐστασαν, ἐδάνεισαν σταθμῷ. ¶ Ἔστατο, ἐκάθητο. ¶ Ἐστὲ, ὑμεῖς. ὑπάρχετε ὀξυτόνως βαρυτόνως δὲ εἶναι.

Ἐστέρωται, συνείληπται, συνέσταλται. ¶ Ἐστίλαρ, ἐτίμηθεν. ¶ Ἐστιλενομένος. ¶ Ἐστίλαιρ, συνέστειλαν ἢ ἀπέστειλαν. ¶ Ἔστειλαν. ἔστειλεν.
Ἐστίλβεν, ἐριμάζετο. ¶ Ἐστιλμένην, ἐξεφθαρμένην.
Ἐστιλώθη. ἐπάγη. ¶ Ἐστιφάνωται, περιέχει.
Ἐστέφθαι, κεκοσμῆσθαι, ἐστεφανῶσθαι. ¶ Ἐστη, στολὴ κύπριοι. ἠγέρθη. ἵστη. ¶ Ἐστηλίτευται. δεδημοσίευται. ¶ Ἐστήλωσεν, ἐνίκησε. ¶ Ἐστήξεται, σταθήσεται. ¶ Ἐστήριξαν, ἐνήρεισαν. ¶ Ἐστήριζεν, ἐστερέωσεν. ¶ Ἔστησεν, εἵλκυσεν. ¶ Ἑστία, βωμὸς ἡ οἰκία.
Ἐστιάθη, εὐωχήθη, εὐφράνθη. ¶ Ἑστιαῖα. ἡ πάλαι Ταλαντία ὀνομαζομένη. ¶ Ἑστίαι, θυόμεναι ἢ οὖσαι τινες θυσίαι, ἀφ' ὧν οὐχ οἷόν τε ἦν μεταδοῦναι ἢ ἐξενεγκεῖν.
Ἑστιᾶν, τρέφειν, ἀριστεύειν. ¶ * Ἔστησεν, ὕφαινεν.
Ἑστίασις, εὐωχία τροφὴ οἰκία. ¶ Ἑστίας χῶρος, μέρος τῆς ὕπαρξις ἐν θυτικῇ. ¶ Ἑστιατὴρ, ὁ δοκιμαζόμενος.
Ἑστιαρεία, εὐωχία. ¶ Ἑστιάτων ὁ διατηρίζων, ὁ εἰς εὐφροσύνην καὶ εὐωχίαν καλῶν ἤγουν τροφεύς.
Ἑστίβακα, πεπάτηκα. ¶ Ἑστιᾶχος, οἰκουρός, οἰκώναξ καὶ Ζεὺς παρ' Ἴωσιν. ¶ Ἐστίβεν, ἐπάλαιεν.
Ἐστιγμένην, οἰκίαν ὑποκειμένην χρεώσταις. ¶ Ἑστία πῦρ καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θεός. ¶ Ἔστ' ἄρα, ἔστιν ὡς ἔοικεν.
Ἐστίχεται, ἔρχεται. ¶ Ἐστίχοον, ἐβάδιζον. ¶ Ἐστίχοντο, ἐπορεύοντο, ἠκολούθουν, εἵποντο στοιχηδόν.
Ἑστιώμενοι, ἐσθίοντες εὐωχούμενοι. ¶ Ἐστιῶν, ἀριστοποιῶν. ¶ Ἐστιῶντες, ἀριστοποιοῦντες. ¶ Ἔστω, περιβέβληκε. ¶ Ἐστοιβασμένη, συγκεχυμένη, συνήθεις
Ἔστοκα, ἐνίοτε παρὰ Ταραντίνοις. ¶ Ἐστόμφασε, ἠλαζονεύσατο μὲν, στόμφος γὰρ ἡ ἀλαζονεία.
Ἐς τὸν λιμένα, εἰς τὸν λιμένα. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις, περὶ τὴν παροιμίαν Ἀττικῶς ἐς λιμένα. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι συντόμως ἤλαυνον καταπλέοντες διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς. ¶ Ἔστορα, τὸ κοίλωμα τοῦ ἁρματίου ἤτοι ζυγοῦ ἔνθα ὁ πάσσαλος τῶν ἵππων ἐντίθεται, ἢ τὸν πρῶτον κρίκον τοῦ ῥυμοῦ. οἱ δὲ κατὰ Ἀρίσταρχον, τὸν πάσσαλον τὸν πεπηγότα περὶ ἄκρον τῶν ῥυμῶν περὶ ὃν δεσμεῖται καὶ εἰλεῖται τὰ ζυγόδεσμα. ¶ Ἐστόρεσεν, ἔστρωσεν. ¶ Ἐστορέσθη, ἐστορήθη. ἐστρώθη. ¶ Ἐστόγχαζον, ἔκλαον. ¶ Ἐστρέβλου, ἐβασάνιζεν. ¶ Ἐστρατόωντο. ἐστρατοπεδεύοντο. ¶ Ἐστρῆνος, στρῆνος. ¶ Ἔστυμαι, κατεστύγνωμαι. ¶ Ἔστυγεν. κατεπλάγη. ¶ Ἔστυγον, ἐδίωκον ἐμίσησαν. κατεστύγνασαν. ¶ Ἐστυφέλιξε, δέσεισε, προεπηλάκισεν. ¶ Ἔστω, γενέσθω.
Ἐστωρ σφὴν ἔμβολος. γόμφος, στύλος. ἐν ᾧ ὁ ζυγὸς προσδεῖται. ¶ Ἐσύλα, ἐγύμνου. ἀφῄρει. ¶ Ἐσύλευον, ἐσκύλευον. ¶ Ἐσφάδαζον, ἐδυσφόρουν, ἐφρόντιζον.
Ἐσφάλιξεν, ἔσφηλεν, ἔδησε, σφαλὸς γὰρ ὁ δεσμός.
Ἔσφαλτο. ἡμαρτήκει. ¶ Ἐσφάραγιζον. ἐδόνουν μετὰ ψόφου ἦχουν. ¶ Ἐσφηκωμένον, ἐσφιγμένον.
Ἐσφήκωνται, ἐδέδεντο, ἐσφιγμένοι ἦσαν συνεσφιγμένοι.
Ἔσφηλεν, σφαλῆναι ἐποίησεν. κατέβαλεν. ¶ Ἐσφήκωνται, καταπεπλεγμένοι ἦσαν καὶ συνεσφιγμένοι.
Ἐσφοινικίσθαι. αἵματι ῥυπαρὸν ποιῆσαι. ¶ Ἐς φρέατον, ἔστι τῶν ἀρχαίων δικαστηρίων Ἀθήνησιν ἐν φρέατου λεγόμενον, ἔνθα ἐκρίνοντο οἱ φυγάδες οἱ φάσκοντες ἐν

μένον. ¶ Ἔρχεο, ἔρχου, πορεύου.

Ἔ ρχεται, πέφρακται, συνέχονται. ¶ Ἐρχατος, φραγμός. ¶ Ἐρχατόωνται, συνέχονται. ¶ Ἔρχεια, δῆμος φυλῆς ἀπὸ αἰγηΐδος. ¶ Ἔρχεο, ἀπέρχου, ἔρχου. ¶ Ἐρχθέντα, ἐν ὕδατι πνιγέντα.

Ἔ ρχομαι, ἀπέρχομαι λεξομένῳ λέγειν. ¶ Ἐρῶ, λέξω. εἰπῶ. λέγω. ¶ Ἐρωάζει, ἡσυχάζει. ¶ Ἐρωγάς, ἐρωδιός. ¶ Ἐρωδιὸς, εἶδος ὀρνέου. ¶ Ἐρωὴ, ὁρμή. ἀποχώρησις, ῥεῦσις. κώλυσις. ¶ Ἐρωδιὸς, ἅμαξα. ¶ Ἐρωῆσαι, ἡσυχάσαι, χωρῆσαι. κωλῦσαι. ἀποχωρῆσαι.

Ἐ ρωήσει. χωρήσει. ῥεύσει. καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἐρώει, ὑποχώρει, ὑποχώρει. ¶ Ἐρωῒ, ἔχοντι. ¶ Ἐρωΐα, ἐρωμένη ¶ Ἔρωκε, κώλυε. ¶ Ἐρωμαί σε, ἐρωτῶσι.

Ἐ ρώμεθα, ἐρωτησόμεθα, πυθώμεθα, ἀποπώμεθα.

Ἐ ρωμένη, ἀπεσπασμένη, ἀποστηθεῖσα. ¶ Ἐρώμενος, ἀπεπώμενος, ἐρωτηθεὶς διὰ τὸ ῥ. ¶ Ἐρωμένοις, ἐρωτῶντας, ἠγαπημένοις διὰ τὸ ω. ¶ Ἐρωμένοι, ῥωμαλέως βαδίσει. ¶ Ἐρῶν, ἐρωτῶν, ποθῶν, λέγων. ¶ Ἐρωπιόμενον, προσεπαλούμενον. ¶ Ἔρως, πόθος, ἀγάπη φιλία. ¶ Ἐρωέουσι, ῥεύσει. ¶ Ἔρωσις, ἐρώμενος.

Ἔ ρωτι, προθυμία. ¶ Ἐρώτιον, ἐρώμενον παραντίνοις.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Σαθρεῖν, ἐνατενίζειν. ¶ Ἐσαθυνείζεν, ἐκάλ

ἐ λει. ¶ Ἐσαεὶ, διὰ παντός. ¶ Ἐσάκουσεν, εἰσήκουσεν. ¶ Ἐσαλάλαζεν, ἐπετνίαζεν.

Ἔ σαμεν, ἐθεωροῦμεν λάκωνες. ¶ Ἔσαν. ἦσαν ἐπορεύοντο. ¶ Ἐσάπαξ. εἰς ἅπαξ. ¶ Ἐς ἀολλέα, ἐς τὴν λιμένα. ¶ Ἐς ἀῶ, εἰς μίαν ἡμέραν. ¶ Ἐσαωθεν ἐσώθην. ¶ Ἐσκαίρας, εἰς καιρούς. ¶ Ἐσέωσιν, ἔσωσιν. ¶ Ἔσβη, ἐσβέσθη. ¶ Ἔσβοκε, πέπαυται πνέων ἐσβέσθη. ¶ Ἐσβιωδὸς, εἶδος κτηνίου. ¶ Ἐσβοθὺν, εἶδος παιδιᾶς παραντίνοις. ¶ Ἐσγμίας καὶ τὸ αὐτό. ¶ Ἐσδ' ἄγε, εἰσάγε δέ. ¶ Ἐσ δὲ, εἰς δέ.

Ἐ σ δικάδας, εἰς δεκανίας. ¶ Ἐς δ' ἐρέτας, εἰς ταύτην δεκαπλάτας. ¶ Ἐς δῆιν, εἰς μάχην. ¶ Ἐσ δίκη, εἰς ἐνέδραν. ¶ Ἐσ δραμύλιξον, εἰσέδραμε. ¶ Ἐσεβάσθησαν, σεβάσμασι προσεκύνησαν. ¶ Ἐσεβὼν, διαλογισμὸς ἢ ποταμὸς μωαβιτικῆς χώρας ἄκαρπα.

Ἐ σεβάσατο θυμὸν, καθήψατο τῆς ψυχῆς ἐλύπησεν εἰς τὸν θυμὸν ἐμάστιξεν. ¶ Ἐσεμάχθην. ἐβλάβην. ἐκολάσθην. ¶ Ἐσένας, εἰς τρίτην ἡμέραν. ¶ *Εἰσερρυσθ, • ἐγκλείουσιν ¶ Ἔσεσθαι, γενέσθαι. ¶ Ἐσεύατο, ὥρμησε. ἐπείησε. ἔδοξα. εἰς φυγὴν ἔτρεψε. ¶ Ἔσευαν, ὤρχουν, ἐσπούδαζον. ¶ Ἐσηφάασεται, λαθεῖν λάκωνες. ¶ Ἐσήφθην, ἐσβάσθην, ἡσύχασε, ἠχύνθην σοφοκλῆς, παιδάλῳ. ¶ Ἐσήχων, ἀθρόως προήκεισαν

Ἐ σηνίνη. ¶ Ἐσηπέθεον, ἄγαν θαυμαστόν.

Ἐ σήκασθεν, συνεκλείσθησαν κατὰ σηκοὺς ἠλάσθησαν. κυρίως ἐπὶ προβάτων. ¶ Ἐσήλατο, εἰσῆλθε λαβὼν, ἢ ἔσεισεν κατέβαλεν ἐτίναξε. κατέπεσεν.

Ἐ σημήνατο, ἐφανεροποιήσατο. ¶ Ἐσημειώθη, ἐτυπώθη. ¶ Ἐς θέτιν, εἰς θεωρίαν. ¶ Ἔσθενεν, ἴσχυεν.

Ἐ σθόματα, ἱμάτια. ¶ Ἔσθιε, ἀνάλισκε ζῶγε.

Ἐ σθλὰ, ἀγαθά. ¶ Ἐσθλαί. ξύλινα παίγνια ἀμαθούσιοι καλαὶ ἐσθλὰ ὀρθά. ¶ Ἔσθονε, ἔγνωσαν. ¶ Ἔσθος ῥεν, εἰσεπήδησεν. ¶ Ἔσθος περίβλημα ἱμάτιον οὐδέτερον. ¶ Ἔσθ' ὅτε, ἐστιν ὅτε ἢ ἴσως ἐνίοτε πολλάκις.

Ἔ σθων, ζώγων. ¶ Ἐσιάλλοντι, ἐκτείνουσιν, ἐκπέμπουσιν.

Ἐ σιάθη, ἐσιωπήθη. ¶ Ἐσιώθην, ἐσώθη. ¶ Ἐς ἰωνίαν, εἰς κοπρῶνα. ¶ Ἐσιναμώρευον, ἐσίνοντο, μεμωρημένοι ἦσαν. ¶ Ἐσίνετο, ἔβλαπτεν. ¶ Ἐσίνευσεν, ἐσίνησεν. ¶ Ἐσιτήριον, τὸ ἐμμέσῳ αὔλημα. ¶ Ἐσιτίσκοντο, ἐμέζουν τὸ σιτίον, ἤσθιον. ¶ Ἐσίχναι, συνταράξαι καὶ συμπηκτεῦται λάκωνες. ¶ Ἔσκαζεν, ἐχώλανεν. ¶ Ἐσ καιρὸν, εὐκαίρως. ¶ Ἐσκάλευεν ἐλινεῖν, ὤρυσσεν, ἀνελογίζετο. ¶ Ἐσκαλλεν, ἀνεζήτουν, ἀνηρεύνουν. ¶ Ἐς καλλογράφειν, καλλιγραφεῖν.

Ἐ σκατάμιζεν, ἐσκάριζεν. ¶ Ἔσκεν, ἦν. ὑπῆρχεν.

Ἐ σκένιψε, διέφθειρε, διεσκέδασεν. ¶ Ἐσκευώρησεν, ἔβλαψεν, ἐπεβούλευσεν. ¶ Ἐσκήνωσεν. ᾤκησεν.

Ἐ σκήψαντο, ἔγνωσαν. ¶ Ἐσκίδναμαι, ἐπέτυχον λάκωνες. ¶ Ἐσκίδναντο, ἐσκορπίζετο, ἐσκεδάζετο.

Ἔ σκιμψεν, ἐνέσκηψεν. ¶ Ἐσκίμψαντο, ἐστηρίχθησαν

Ἐ σκλείει, εἰσάγει. ¶ Ἐσκλετπεν, διέξιβεν. ¶ Ἐσκληκότα. αὐτὶ τοῦ προσλιπαροῦντα ἐπὶ τοῦ προσξηραινομένων, οἱ δ' ἀφανίζονται νέκυν ἐσκληκότα ἀντὶ τοῦ προσεξηραινομένων. ¶ Ἐσκλόπτερ, ὁ δοκιμαζόμενος.

Ἐ σκληδὸς, ὁ τῶν ὀχετῶν ἀνάθρισις ἐν συρακούσαις.

Ἐ σκνᾶσθαι, ξυρῆσαι. ¶ Ἔσκον. ἦμην, ὑπῆρχον.

Ἐ σκολυμμένον, ἀποστερημένον. ¶ Ἐσ κόρακας, εἰς ἔρημον, εἰς τὸ σκότος. εἰς ὄλεθρον. ¶ Ἐσκοράκισεν, ἐλοιδόρησεν. ¶ Ἐσκορδινᾶτο, ἐχασμήσατο. ¶ Ἐσκοροδισμένος, σκόροδα βεβρωκὼς ἀριστοφάνης ἐν ἀχαρνεῦσι παίζει, ἅμα μὲν ὅτι σκοροδοφαγοῦσι οἱ θρᾶκες. ἅμα δὲ ὅτι προξύνονται οἱ ἀλέκτορες πρὸς τὰς μάχας, ὅταν ἐμφάγωσι τῶν σκορόδων. ¶ Ἐσκόροδοι, τόρμοι. ¶ Ἐς κουλεὸν, εἰς τὸν ξιφοθήκην. ¶ Ἐσκύζοντο, ἐμέμφοντο. ¶ Ἐσκυθισμένης, κεκαρμένης.

Ἐ σκύκλωνται, διεσκεδασμένοι εἰσίν. ¶ Ἐσκύλατο, διεσπάσατο. ¶ Ἐσκύλευον. ἐγύμνουν τῶν ὅπλων.

Ἐ σκύλευσεν, ἐρόμωσεν. ¶ Ἐσκυλῶσθαι, ἀπὸ τοῦ σκυλοῦν τὸ κεκαλύφθαι. ¶ Ἐσθλῶν, ἀγαθῶν.

Ἐ σμαράγμενος, ἐμβαλλόμενος. ¶ Ἐσμαντευόμενοι, ζητοῦντα, ἐρευνῶντα. κακοπαθοῦντα. ¶ Ἐς μέσον, τὸ δίκαιον. ¶ Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι, μεσολαβήσατε τὸ πρᾶγμα ἢ τὸν δίκην. ¶ Ἐς μέσον συνθέσαν, εἰς τὸ φανερὸν ἀλλήλοις ὡμολόγησαν. ¶ Ἐσμεν, ὑπάρχομεν. ¶ Ἐσμηλευμένος. κατακεκομμένος.

Ἐ σμὸς. ὄχλος, πλῆθος. συναθροισμὸς, κυρίως δὲ, τὸ μελισσῶν ἀθροίσματος. ¶ Ἔσμιον. νόστιμον.

Ἐ σμονεῶ, ἐξελεύσομαι. ¶ Ἐσμὸς, ὁδὸς. δισμός. πλῆθος, κρεῖττον. ¶ Ἔσμυξα, ἔφθαξα. ¶ Ἐσμυρισμέναι μεμυθευμέναι. ¶ Ἐσμυρνισμένον, διασμυρνίσαντα. ¶ Ἐσμυρνισμένον, χρίσματα, ἔχοντα σμύρνης. ἐνεστυμμένον. ¶ Ἐσμωξεν. ἐπάταξεν. ἔπαισεν.

Ἔ σογενοῦ. ¶ Ἐσόδιον, εἰς ἐμφάνειαν. ¶ Ἐς ὄλεθρον, εἰς ᾅδην. ¶ Ἐσόμεθα. βιώσομεν. ¶ Ἐσομένοις, γινομένοις. ¶ Ἔσονται. γενήσονται. ¶ Ἔσοπτρον, κάτοπτρον. ¶ Ἐσόρα, ὄπισθεν ὀπίσω. ¶ Ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν. ἐντὸς βέλους γενέσθαι. ¶ Ἐς ὅ τ' ἄν. μέχρις οὗ. ἄχρι. ¶ Ἐσοφισάμεθα, ἐτεχνασάμεθα

Ἐρυκόμενον, παρὰ Λακεδαιμονίοις.

Ἔρνος, κλάδος, στέλεχος, δένδρον εὐθαλὲς. βλάστημα, φυτόν. ¶ Ἐρνύτας, ἔρνη, βλαστήματα, κλάδοι.

Ἔρξεν, ἔπραξεν. ¶ Ἔρξιν, ἡ ἐσθρία. ¶ Ἔρξον, ποίησον, πρᾶξον λῦσον. πνῖξον. θῦσον, κώλυσον.

Ἐρόεντα. ἐπέραστα. ¶ * Ἔεροι, καινοί. ¶ Ἐρόλανα, ἔργα. ¶ Ἐροιάδης, δῆμος ἐστὶ τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. ¶ Ἔροιτο, ἐρωτήσειεν, ἐπύθετο.

Ἐρόμενος, ἐρωτῶν πυθόμενος. ¶ Ἐρωμενέω, φίλω ἐρωτῶντι. ¶ Ἔρον, ἐπιθυμίαν, αἰολικῶς, ἔρωτα.

Ἐρῶντι μάλα, λίαν πάνυ. ¶ Ἐροτὴν, ἑορτὴν. ἐροῦντες, λέγοντες κύπριοι. ¶ Ἔρσα, πορεύου ἀνάπαυου.

Ἐροψ, ὄρνις ποιός. ¶ Ἔρπε, βάδιζε, ¶ Ἐροτὴ, ἑορτὴ πανήγυρις. ¶ Ἐρπέδονα, ἐπίπεδον.

Ἕρπει, βαδίζει τῇ κοιλίᾳ περιπατεῖ πλανᾶται.

Ἑρπετὰ, τὰ ἄποδα. παρὰ τὸ ἐς τὴν ἔραν πεπτωκέναι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ ἄνθρωποι. γήϊνα γὰρ καὶ ἐπίγεια πάντα.

Ἑρπύζει, ἑρπυστάζει παρὰ τὸ πορεύεσθαι, μετὰ φθορᾶς βαδίζει ἢ πορεύεται. ¶ Ἑρπυλλὶς, τέττιξ.

Ἑρπύση, βαδίση. ¶ Ἑρπυσμὸς, ἡ φωνὴ τῶν χοίρων.

Ἔρυγξ, τὸ ἕρκος τῶν πρασιῶν. ¶ Ἔρυμα, φρούριον, ἀσφάλισμα, κώλυμα. ¶ Ἐρυμία, ἀσφάλεια.

Ἔρρα, ζιζάνια. ¶ Ἐρράγη. ἐσχίσθη, ἐσχίσθη, ἀνοίχθη.

Ἐρράδαται, ἐρραμμένοι εἰσίν. ¶ Ἐρράδατο, ἔρραντο, ἐπέφυρτο. ¶ Ἔρρε δὲ, ἔρρει δὲ, ἐλθὲ ὧδε. ¶ Ἐρράθαιγε, ἐκράτει. ¶ Ἐρραθάμιζε, ἐρόφει. ¶ Ἐρράθαινεν. ὕγραινεν κατέβρεχεν. ¶ Ἐρραίσθη, διεφθάρη. ¶ Ἐρρικῶς, ταχέως. ¶ Ἐρραγέως, ταχέως.

Ἐρράς. κριός. ¶ Ἐρράχιζον, διέκοπτον. ¶ Ἐρράπτομεν, ἐβουλευόμεθα. ¶ Ἐρραχώθης, ὑβρίσθης, ἐρραπίσθης. ¶ Ἔρρε, φθείρου ἀπαλλάσσου. ¶ Ἔρρει, ἀπόλωλεν, ἐφθάρται, οἱ δὲ, ἔρρεεν. ¶ Ἐρείδων, τύπτων. ¶ * Ἐρρηγνύοντο, ἐρέψαν. ¶ Ἔρρεις, ἐφθάρης. ¶ Ἔρεξα, ἔπραξα. ¶ Ἐρραίσθη, διεφθάρη.

Ἔρρεται, φθαρεῖται. ¶ Ἐρεῦς, φθόρος. ¶ Ἐρρέτω, ἀπίτω, οἰμωζέτω, ὀλέσθω. ¶ Ἐρρέξομαι, φθείρομαι. ¶ Ἐρσήεντα, δροσώδη καταψυκτικά.

Ἐρρήσει, ἥξει εἰσελεύσεται. ¶ Ἐρρηφόροι. οἱ τῇ ἕρσῃ ἐπιτελοῦντες τὰ νομιζόμενα. ¶ Ἐρρίγασι, φοβοῦνται, εὐλαβοῦνται. ¶ Ἔρριγε, φοβεῖται. φρίττει.

Ἐρρίγησι, φοβηθείη, φρίξειεν. ¶ Ἔρρικεν. ἥκει.

Ἐρρίζωται. ἵδρυται. ¶ Ἐρρικνωμένον, ἐστιλωμένον. ¶ Ἔρριον, εἰς φθόρον, εἰς ὄλεθρον. ¶ Ἔρριπτο, ἐκεῖτο. ¶ Ἔρρον, ἔρρεον ἀπολώλασιν. ¶ Ἔρρος, ὁ ζεύς

Ἐρρύηκεν. ἔβρυον. ¶ Ἐρύθημα, ἐρυθρὰ, πυρά.

Ἐρίξει, κράξει. ¶ Ἐρυσσάμενος, σπασάμενος.

Ἐρυσσόμεθα. ἑλκυσόμεθα, φυλαξόμεθα, σώσομεν. ¶ Ἐρρώσασιν. ἐσχίσθησαν, ὑγίαναν. ¶ Ἔρρωμαι, ὑγιαίνω, νήφω. ¶ Ἐρρωμενέστερον, ὑγιεινότερον.

Ἐρρῶσθαι. ὑγιαίνειν. ¶ Ἐρρωγότες, διεσκορπισμένοι, διεστῶτες. ¶ Ἐρρῶον, μετὰ φθορᾶς πλανώμενος ἢ μᾶλλον πλανώμενος ὁ φθειρόμενος. ¶ Ἐρρώοντο, κίνησιν ἐλάμβανον. ¶ Ἐρρωπίζομεν, ἴσον ὀμφάλῃ τινὲς ῥωπίζειν ἀπέδοσαν τὸ ἀποχωνεύεσθαι ἀμαρτάνειν κακῶς. ἔστι δὲ ῥῶπος ὁ λεπτὸς χόρτος καὶ ποικίλος καὶ εὔβαιος, καὶ τὰ ἔσω τῶν ῥωπῶν πλέγματα κανᾶ, καὶ στῖφρα κυρίως. ¶ Ἐρρώσαντο, ἐπέχωναν.

Ἐρρῶσθαι, φράσαι, οἰμώζειν, εἰπεῖν.

Ἔρρωσο, ὑγίαινε. ¶ Ἕρσαι, οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενοι ἔσφοι, καὶ τὰ ἁπαλὰ τῶν προβάτων καὶ αἱ δρόσοι.

Ἔρσα, ἐαρινὰ, νέα. ἁπαλὰ, δροσώδη.

Ἐρσαίη, δροσώδης. ¶ Ἔρσαο, διεγείρου. ¶ Ἕρση, δρόσος, νοτία, ὁμίχλη. ¶ Ἕρση, ὁρμίσαι.

Ἐρσήεις, δροσώδης, νεαρός. ¶ Ἐρσῆεν, ἁπαλὸν, δροσῶδες. ¶ Ἐρσήεντα, καλὸν, ἔνικμον, δροσινόν.

Ἔρτις, κρημνός. ¶ Ἐρυγαὶ, ἐρεύξεις. ¶ Ἐρυσάστωρ, μεγαλογάστωρ, ἐρυγήτωρ. ¶ Ἐρύγανον, ἐρευγόμενον.

Ἐρυγεῖν, φωνεῖν. ¶ Ἐρυγὴ, ἔκβασις φωνὴ βοήτις.

Ἐρυκία. ζῶον, στάχυς, βοτάνη.

Ἐρογλὴ, ἐπίθετον ῥαφάνου. ¶ Ἐρυγμαίνουσα, ὁ βοῦς καὶ ὁ ταῦρος ἐρύγαινεν, ἀπὸ τοῦ ἐρυγμοῦ.

Ἐρύγμηλον, ἐρευγόμενον, καὶ μεγάλως μυκώμενον, μεγαλόφωνον, καὶ μέγα πρόβατον τέλειον. ¶ Ἐρυγμὸς, πόλεμος. ¶ Ἐρύεσθαι, σώζειν σῶσαι.

Ἐρύειν, ἕλκειν, πλύνειν. ¶ Ἐρυθινοί. πόλις ἐστὶ χώρα ἐν παφλαγονίᾳ. καὶ εἶδος ἰχθύος. ¶ Ἐρύθετο, ἐφύλασσεν. ¶ Ἐρυθαίνει. πυρρὸν ποιεῖ ὅθεν ἡ ἐρύθημα ἡ ῥίζα ὁ λεγόμενον ἐρυθρόδανον. ¶ Ἐρυθηλὰ, βαφὰ

Ἐρυθήνας, βάψας. ¶ Ἐρύθμισεν, ἐκανόνισεν.

Ἐρυθραὶ πόλις ἐν βοιωτίᾳ. ¶ Ἐρυθραὶ, πόλις ἰωνίας

Ἐρυθραίνετο, ἐρυθρὰ ἐγίνετο πυρρά.

Ἐρυθροδανωμένα. πυρρὰ, κόκκινα, πυροειδῆ.

Ἐρυίσκετο, ἔρρεεν, εἴχετο. ¶ Ἐρύκειν, κατέχειν. κωλύειν. ¶ Ἐρυκέμεν. τὰ αὐτά. ¶ Ἐρύκοις, ἀποκωλύοις. ¶ Ἐρυθρόπους, ὀρνέου εἶδος.

Ἐρύκεσθαι, κωλύειν. ¶ Ἔρυμα, ὀχύρωμα, φυλακὴ, κάλυμμα, φύλαγμα. ¶ Ἐρύμανθος, πόλις ἀρκαδίας καὶ ποταμὸς καὶ ὄρος. ¶ Ἐρυμνὸν, ἰσχυρὸν, μέγα ὑψηλὸν, καὶ ὀχυρὸν οὗ ταχέως οὐδεὶς ἐπιβαίνει ἢ σκοτεινόν. ¶ Ἐρυμνώδης, λύπην καὶ φλεγμονὴν παρέχον ὁ ὑποβράφανον. ¶ Ἐρυμὸς, ζεῦγος καὶ ζυγὸς, καὶ ζεύγλη. ¶ Ἐρύμυλον, τὸν μεγάλως μυκώμενον ταῦρον. ¶ Ἐρυνὸν, σκοτεινὸν, ἠσφαλισμένον.

Ἐρύξας, παύσας. κωλύσας. ¶ Ἐρύξας, κατέσχες, ἐκώλυσας. ¶ Ἐρύοντα, ἕλκοντα, κυρίως λύοντα.

Ἐρύσειν, ἐρύσσουσιν, ἑλκύσουσιν ἐξ οὗ τὸ κατέδονται, οὕτω γὰρ οἱ γῦπες ἐσθίουσιν. ¶ Ἐρυομένη. κατεχομένη κωλυομένη. ¶ Ἐρῦσαι, καθελκύσαι. κατασχεῖν.

Ἐρύσαιτο, φυλάξαιτο. ¶ Ἐρυσάμενος, ἐκσπάσας ἑλκύσας. ¶ Ἐρυσάρματες, ταχεῖς ταχεῖαι καὶ οἱ ἕλκοντες τὰ ἅρματα. ¶ Ἐρύσατο, ἔσωσεν. ¶ Ἐρυσεν, ἔλυσεν. ¶ Ἐρύσειεν, ἑλκύσειεν, φυλάξειεν.

Ἐρυσίβη, νόσος τὶς ἀέρος ἐπιγενομένη τοῖς φυτοῖς καὶ καρποῖς. ¶ Ἐρύσιμον, κάρδαμον. ἄγριον. ¶ Ἐρυσίπτολις, σώσιπολος. ¶ Ἐρυσίπτολι. ῥυομένη τὴν πόλιν ἡ φυλάσσουσα. ¶ Ἐρυσμὸς, πόλεμος. ¶ Ἐρύσσονται περιπαίσονται, ἑλκύσουσιν. ¶ Ἐρυσος, συρὶς, κάλαθος. ¶ Ἐρύσαζεν, εἷλκεν ¶ Ἐρυσάρματα, ἔσωσεν, ἐφύλαξεν. ¶ Ἐρύφαζε, κατεπάτησεν, ἐπέξευσεν. ¶ Ἐέρχατο, καθειργμένοι ἦσαν.

Ἐρχενήεντα, πυλῶνα τὸν πεπυκνωμένον ἐστὶ συνεχῶς

κοπτόμενος ὡς ἄλφιτα χιστὰ ἄλευρα. ¶ Ἐρεικὸν κοπανιστόν. ¶ Ἐρεικυδία, λίαν ἔνδοξα, μεγάλως ἐν δόξα. ¶ Ἐρείμη, ἔξοδος. ¶ Ἐρειμύκων, μεγαλοφώνων, ἢ μυκώμενος μεγάλως μυκῶν. ¶ Ἐρινάδες, οἱ λυνθοὶ ἢ συκαῖ ἄρρενες. ¶ Ἐρινάζειν, συκᾶς περιάπτειν τοῖς ἐρίνοις εἰς τελεσφορίαν. ¶ Ἐρινὰς, νέας βοῦς. ¶ Ἐρινάξαι, τὸ λεγόμενον ἐρινάσαι ἀπολειπομένων. οὕτω δὲ λέγεται συκῆ φέρουσα ὀλύνθους, ἐξ ὧν οἱ ψῆνες γίνονται. ψῆνες δέ εἰσι τὰ ἄνθη τῶν ἐρίνων. γίνονται δὲ ἐπὶ τῶν φοινίκων ἐρινοί. ¶ Ἐρινάσει, ἐρωτήσει. ἐρευνήσει. ¶ Ἐρίνεμος, ἄνεμος μετὰ συστροφῆς.

Ἐρινέ, ἐρώτα. ¶ Ἐρινεὸς, ἀγρία συκῆ. ¶ Ἔρινον, νέφος. ¶ Ἔρινος, θεός. ἢ σύκου ἄρρεν. ¶ Ἐρινύας, τὰς ἁμαρτίας νῦν. ¶ Ἐρινύς, δαίμων καταχθόνιος ἢ ἀφροδίτης εἴδωλον. ¶ Ἐρίξει, κωλύσει. ¶ Ἐριοῖ ἐργάζεται. ¶ Ἐριούνης, μεγάλως ὠφελῶν ἢ μεγάλην ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις παρέχων. ¶ Ἐριούνιον. πόρον τὸν ὑποχθόνιον.

Ἐριούνιος, πολυωφελής. ἀγαθός. ¶ Ἐριπῆ, κατεβάλλει. ¶ Ἐρείπια, σκηνώματα ἐπὶ πολὺ καὶ τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν καταπεσόντα. ¶ Ἐρειπεῖν, καταπεσεῖν.

Ἐριποὶ, δειλοί. ¶ Ἐρίπεσθαι, φθινεῖν. ¶ Ἐριποῦσαι, πεσοῦσαι. ¶ Ἐρίπιον, τὸ ἡμίπλεον τὸ οἴκημα ἢ πτῶμα. ¶ Ἐρειπίων, πτώσεων τῶν τειχῶν.

Ἐρίπνας, ὑψηλὰ μέρη. ¶ Ἐριποῦσαι. καταπεσοῦσαι.

Ἔριπε, κατέπεσεν. ¶ Ἐρίπναι, αἱ ἀπόρρωγες πέτραι

Ἐρίπνη, κορυφή. ἄκρα. κρημνός. ¶ Ἐρίπων, ἀναξηρῶν, καταπεσών. ¶ Ἔρις, φιλονεικία. μάχη.

Ἐρίσαι, πνίξαι. ¶ Ἐρίσει, ὑποστηρίξει. στερεώσει, πνίξει, φιλονεικήσει. ¶ Ἔρισεν, ἔπεσεν, ἤρεισεν.

Ἐρισθενέας. μεγαλοσθενεῖς μεγαλοδυνάμους.

Ἐρισθενὲς, μέγα, ἰσχυρόν. ¶ Ἐρίσμασιν. εἰρεσίαις.

Ἔρισμα, στήριγμα. ¶ Ἐρίσκηπτα. ἱερὰ βοτάνη. εἰς ἣν ἀνέρις ἐπισκήψη. ¶ Ἐριστάφυλον, καλλιστάφυλον, πολύοινον ἐξ εὐγενοῦς σταφυλῆς ἢ μεγάλης. ¶ Ἐριστὴρ. μεσοπότιος σάκκος, ἢ ἐρκτῆς καὶ πράκτης.

Ἐρισύβη, ὁ ὡς κονιορτὸς κατερχόμενος, καὶ ἀφανίζων τὸν σῖτον. ¶ Ἐρισφάραγος, μεγαλαύχην ὑψολοφόρος. ¶ Ἐριτέρβης, μεγάλως δειλός. ¶ Ἐρίτιμον, ἰσχυρὸν τετιμημένον ἄγαν ἔντιμον. μεγαλότιμον.

Ἐριφέας, χίμαρος. ¶ Ἐριφιήματα, ἔριφοι, λάκωνες. ¶ Ἔριφος, ὁ διόνυσος ἔριφος ὁ μικρὸς αἶξ ὁ ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος ἤγουν ὁ πρώϊμος, χίμαρος δὲ ὁ ἐν τῷ χειμῶνι. ¶ Ἐριφύλης. ἐπὶ χρυσίῳ προσδεδωκυίας τὸν ἴδιον ἄνδρα. ¶ Ἐριφύλλιον, τὸν ἀπόλλωνα καὶ τὸν ἑρμῆν. ¶ Ἐρίφυλλος, δρῦς. ὁ πλατύφυλλος. καὶ ὁ καλουμένη φελλός. ¶ Ἔρειψ, σταμάτιον. ¶ Ἐρείψαι. ἀφανίσαι. στῆσαι. καταρρίψαι.

Ἐρίψιμα, πτώσιμα. ¶ Ἐριωδία, ἅμαξα. ¶ Ἐριώδυνον, μεγαλοόδυνον. ¶ Ἐριόδων. μεγάλους ἔχων ὀδόντας. ¶ Ἐριωλαί. ἀνέμων συστροφαί. αὖραι. πνοαί.

Ἐριώπιδος, εὐώπιδος. ¶ Ἐριωπιζομένην ἢ τεχνιτευομένην ἢ σύμμικτα χρώματα ἔχουσαν. ¶ Ἐριώπις, μεγαλόφθαλμος, καὶ ἡ ἀγχίστου γυνή. ¶ Ἕρκαρος, τεῖχος, ἔπαλξιν. ¶ Ἑρκάζειν, σκώπτειν, ἑρκατὴ φυλακή. ¶ Ἕρκαρος, φραγμός. ¶ Ἕρκει χαλκείῳ,

τῷ τῶν ἀσπίδων κυκλώματι. ¶ Ἑρκεῖαι, οἰκίαι τείχη φραγμοὶ σκηναί. ¶ Ἑρκείοις, τειχίοις.

Ἑρκίου διὸς τοῦ ἀσφαλείου ἢ τοῦ κατὰ τὴν οἰκίαν. ἐστὶ δὲ ἑρκεῖος ζεὺς, παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Ἕρκεσι, δικτύοις. σοφοκλῆς ἀθάμαντι δευτέρῳ. ¶ Ἑρκῖται, οἱ ἐν ἀγρῷ οἰκέται. ¶ Ἑρκηνία, ἑορτὴ δήμητρος.

Ἕρκη, ὅπλα σοφοκλῆς ζωίλῳ. ¶ Ἕρκιον, κύκλος αὐλῆς. οἰκία. τειχίδιον. στεφάνη δώματος. ¶ Ἑρκόπεζα, τὰ τῶν νεῶν ἔξωθεν περιτιθέμενα πρὸς τὸ μὴ ὑπερβατὰ εἶναι ἀκανθώδη ξύλα. ¶ Ἕρκος, ἀσφάλεια. τεῖχος περίβολος. περίφραγμα ὡς τῶν ὀδόντων τὰ χείλη. ¶ Ἕρκος, ὄργανον φραγμὸς ὡς τὸ αἱμασιὰς λέξοντ' ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος, καὶ λίνον ἕρκει πλήξωσιν. ¶ Ἕρμα. ἔρεισμα νέρισμα, ἢ τὸ περιβολὴ καὶ ἐπικυματιζόμενον ὥστε μὴ βλέπειν τόπον ἐπὶ θαλάσσης, καὶ ἀνακρέων ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι καὶ τὸ τὴν ναῦν ἔρεισμα στηρίζον, καὶ τὸ σκήνωμα τῆς νεώς. ¶ Ἑρμαῖ, παραφυάδια δένδρων ἄχραστα. οἱ παίζοντες, ἑρμομάχην. λέγουσιν.

Ἕρμαιον, εὕρημα ὁ κέρδος. ¶ Ἑρμαῖος λόφος, τοὺς σωροὺς τῶν λίθων ἑρμᾶς, τοὺς ἐν τοῖς ὁδοῖς γινομένους εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ ἐνόδιος γάρ.

Ἕρμακες, αἱ ὕφαλοι πέτραι ἢ αἱμασιαί. ¶ Ἕρμακον, ὄρνεον. ¶ Ἑρμάσαι, ἐλαφρῶς περιελίξαι.

Ἑρμάσει, μαλάσσει, στηρίζει. ¶ Ἕρματα, περιφράγματα. ὑποφείσματα, ἐνώπια. ἀπὸ τοῦ εἴρεσθαι, ἢ ὕφαλοι πέτραι. ¶ Ἕρμειος, ἀπὸ δήμου. λέγονται γὰρ τινὲς ἕρμειοι ἐπὶ ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Ἕρμαιον, σωρὸς λίθων. ¶ Ἑρμῆ, ἔξοδος. ¶ Ἑρμηνεύοντες. φράζοντες. ¶ Ἑρμῖνοι, στυλῖνοι.

Ἑρμῆς, κῆρυξ. ¶ Ἑρμῆς, ἀμύητος ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶ Ἑρμῆς, τὸν ἑρμῆν ἀπὸ προθέσεως ἰδίας ἔλεγον καθάπερ ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ διὸς σωτῆρος καὶ ἐν τοῖς κλήροις. ὅθεν ἀγαθὸς νίσωτές. καὶ πέμμα πρὸς εἰσόδος κηρυκιδῆς. ¶ Ἑρμῆς, τρικέφαλος, ἀριστοφάνης ἐν τριφάλητι ἔφη παίζων κωμικῶς, πρὸς τὸν τετρακέφαλος ἑρμῆς ἐν τῇ τριόδῳ τῇ κεραμεικῷ ἵδρυτο. ¶ Ἑρμῆς στροφαῖος. ὁ παρὰ στροφίγγι ἐπὶ θύρας ἱδρυμένος. ¶ Ἕρμινα, πόδα κλίνης. ἀπὸ τοῦ ἐνείρεσθαι τῷ ἐνολάτῳ ἢ ἀπὸ τοῦ ἑρμᾶς ἐγγεγλύφθαι.

Ἑρμιόνη, καὶ ἡ δημήτηρ καὶ ἡ κόρη ἐν συρακούσαις. καὶ πόλις ἐν ἄργει καὶ ἡ θυγάτηρ μενελάου.

Ἑρμῖς, πέρνος, πὺς κλίνης.

Ἑρμοκοπίδαι, οἱ περικόψαντες τοὺς ἑρμᾶς ἀθήνησιν ἐπὶ ἀριμνήστου ἄρχοντος, τοῦ πελοποννησιακοῦ ἐνεστῶτος πολέμου. ¶ Ἕρμος ἢ ἑρμοὶ, δῆμος ἀττικῆς, καὶ ποταμὸς λυδίας. ¶ Ἑρμοῦ, κλῆρος ὁ πρῶτος ἑλκόμενος. κλῆρος ἑρμοῦ νομίζεται. ¶ Ἑρμοχοίνιος. γένος ἢ αἰγιαλὸς τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

Ἑρμοῦ ψῆφος τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἕρμαια.

Ἑρμώνιος χάρις. παροιμία ἀπὸ ἕρμωνος τοῦ λήμνου τυράννου ὃς ἐπελθόντων τῶν ἀθηναίων μὴ δυνάμενος αὐτοῖς ἐναντιοῦσθαι, ἔφη τὰ προστασσόμενα ὑπ' αὐτῶν διὰ χάριν ποιεῖν. τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι ποιούντων καὶ προσποιουμένων χαρίζεσθαι.

Ἐρνατις. ἀναδενδράς. ¶ Ἔρνη, κρέα, ἢ βλαστήματα.

τόμενος ἐσθίεσθαι, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεπτόντων.
Ἐρείδει, ἐπιστηρίζει, ὑποστηρίζει, ἐρειδε, στήριξε.
Ἐρεικτός, ἐρεθιστής, παροξυντικός. ℭ Ἐρεικόμενος, περιχεζόμενος. ℭ Ἔροιο, ἐρωτήσοις. ℭ Ἐρείσματι, ὑποβαστακτῆρι. ℭ Ἐρεῖσαι, ἐπερεῖσαι, ἐπιστηρίξαι.
Ἐρεισάμενος, ἐπερεισθείς, ἐπιστηριχθείς. ℭ Ἐρεκρούων στηρίζων. ℭ Ἐρείομεν, ζητήσομεν, ἐρωτήσομεν.
Ἐρεμβοί. νομάδες, αἰθίοπες. ἄραβες, ἰνδοί, ἀράβιοι.
Ἐρεμνὸν. σκοτεινὴ μέλαινα, οἱ δὲ, ἐρεβεννὴ παρὰ τὸ ἔρεβος καταπληκτική. ℭ Ἐρέμνισιν, ἀπὸ κλείσμασιν.
Ἔρεξα. ἔπραξα, ἔθυσα. ℭ Ἐρέοντο, ἠρώτων. ℭ Ἐρέοι, εἴποι. ℭ Ἐρέουσα, ἐροῦσα. λέξουσα, φέρουσα, ἀγγέλλουσα. ℭ Ἐρέπτα, ζοφεῖα. ℭ Ἐρέπτει, τρέφει.
Ἐρεπτόμενοι, ἐσθίοντες, ἀπὸ τοῦ τὸ ἔρας, τουτέστι τὴν γῆν ἅπτεσθαι, ἐπὶ δὲ τῶν νεμομένων τετραπόδων τάσσεται ἡ λέξις. ℭ Ἐρεσσέμεναι, κωπηλατεῖν.
Ἐρέσθαι, πυθέσθαι, ἐρωτᾶν. ℭ Ἐρεσιμέξαν, τὴν γεωμετρείαν. ℭ Ἐρέσιος, ἀπόλλων. ℭ Ἐρεσκίθρωσικά. ℭ Ἐρεσμεῖ, κατακόπτει. ℭ Ἐρεσμός, κώπη. ℭ Ἐρεσμίονες, αἱ χεῖρες, ἐρέσσουσαι. ℭ Ἐρεσχελοῦντες, φλυαροῦντες. ℭ Ἐλαύνει, κωπηλατεῖ.
Ἔρεσσον, ἔλαυνον, ἐκωπηλάτουν. ℭ Ἐρεσχελεῖ. ἀδολεσχεῖ λέγεται. ὀχλεῖται. ℭ Ἐρεθίζει, ἀδολεσχεῖ, χλευάζει. παίζει, σκώπτει, διαμάχεται. ℭ Ἐρεσχελία, φιλονεικία, φλυαρία, ἔνστασις. ℭ Ἐρετὴ, ἐπιθυμητή.
Ἐρέταις, κωπηλάταις, κατασκόποις. ℭ Ἐρετμοῖς, κώπαις. ἐρετμοί. ℭ Ἐρετμόν. κώπη καὶ τὸ αὐθρεῖον αὐδίον. ℭ Ἔρεσο, ὡρμήθη. ℭ Ἐρετμῶσαι, κώπαις ἁρμόσαι. ℭ Ἐρέτεια, πόλις. ℭ Ἐρεσχελιάζει, σκώπτει ἢ παίζει. ℭ Ἐρετειακὸς κατάλογος, ἐπὶ δὲ φίλου ψήφισμα ἐξ ἐρετείας ἐγράφη καταλέξαι ὁμήρους περὶ τῶν πλουσιωτάτων υἱούς, ὅπερ τὸ ψήφισμα ἔχει ἐπιγραφὴν, ἐρετειακὸς κατάλογος.
Ἐρετελέων, ἐρέβων, ἐρεβιῶσι τῷ ρ, κατακέρως χρῶνται.
Ἐρέτανεν, ἤλαυνε τὴν ναῦν. ℭ Ἐρετάνης, ναύτης.
Ἐρεύγεται, ἀναβάλλει. ℭ Ἐρεύγετο, ἐβρύχετο, ἔβροχε.
Ἐρευγμένη, βράττουσα. ℭ Ἔρευγε, ἔβρυχε.
Ἐρευθεῖ, ἐρυθρὸν ποιεῖ. ℭ Ἐρεύξεται. βρύσεται.
Ἐρεύθεται, πίμπλαται, λάμπεται. ℭ Ἐρευθιόωντος, ἐρυθραινόντος. ℭ Ἔρευθος, ἐρύθημα, αἰδώς. ἄνθος. ℭ Ἐρευθιῶν, ἐρυθριῶν, φοινίσσων, ἐρυθραίνων.
Ἐρευνᾶν, ζητεῖν. ℭ Ἐρεῦσαι, ἐρυθρὸν ποιῆσαι τῷ αἵματι. ἢ βρέξαι. ℭ Ἐρευνήσομεν, ζητήσομεν.
Ἐρεχθεὺς, ποσειδῶν ἐν ἀθήναις. ℭ Ἐρεχθομένη, θλιβομένη, ἐλαυνομένη, βαρυνομένη ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταρασσομένη. ℭ Ἐρεχθέων, διακόπτων.
Ἔρεψα, ἐστεφάνωσα, ἔστεψα, ἐστέγασα, ᾠκοδόμησα, ὤροφωσα. ℭ Ἐρέψιμον, στέγασιμον ἢ βοσκηματώδες χωρίον. ℭ Ἐρεψόμεθα πρὸς αὔξησιν, στεγάσομεν πρὸς ἀέτωμα. ℭ Ἐρέω, λέξω, ἀπαγγελῶ, σημαίνω, ἐπερωτῶ. ℭ Ἐρέων, μαντευσόμενος, ἐρωτήσων, ζητήσων. ℭ Ἔρημα, ἀφύλακτα διελεῖ δικάζα.
Ἐρημαι, βούλομαι. ἐρωτῆσαι. ℭ Ἐρήμη, μονομερής. δίκη ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν διαιτηθῇ. ℭ Ἐρημάσι, νομάσιν. ℭ Ἐρημήσιος, ζεὺς ἐν λέσβῳ. ℭ Ἐρήμωσον, ἀποσκέδασον.

Ἐρημία, ἡ ἐκπύρωσις. ℭ Ἐρημικῶ, εἰς τὰς ἐρήμους διάγοντι. ℭ Ἐρημηθόωκος, ἐρημολόγος. ℭ Ἔρημον, μάταιον καὶ τὸ πλανᾶσθαι. ℭ Ἐρήμοις, ἀπειράστοις. ℭ Ἐρήμοις λόγοις, τοῖς ἀπόροις ματαίοις.
Ἐρηρέδαται, ἐρηρεισμέναι εἰσὶ καὶ ἐνηρμοσμέναι.
Ἐρήρεισται. ἡρμόσθη, ἠσφαλίσθη. ℭ Ἐρίηρες, εὐάρμοστοι. ℭ Ἐρήρειπται, πέπτωκεν. ℭ Ἐρήρεισται, πέπηγεν. ℭ Ἐρηρεισμένος, ἀσφαλής. πεπηγμένος.
Ἐρήεται, ἐρίζει. ℭ Ἐρίσαντες, φιλονεικήσαντες.
Ἐρήσεο, ἐρωτήσειας. ℭ Ἐρήσομαί σε, ἐρωτήσομαί σε. ℭ Ἐρήτυε, παρεσκεύαζεν.
Ἐρητύειν, παύειν, κωλύειν, πραΰνειν, κατέχειν.
Ἐρήτυθεν, διακατέχον. ℭ Ἐρήτυον, ἐπεῖχον, ἐκώλυον. ℭ Ἐρητῦσαι, πραΰναι, ἀνακόψαι, ἀναπαῦσαι, κωλῦσαι. ℭ Ἐρὶ, πολὺ, μέγα, ἰσχυρόν.
Ἐριαύχενες, μεγάλοι, γαῦροι, μεγαλαύχενες, μεγάλοι ἀπὸ μέρους. ℭ Ἐριβρεμέτης, μεγαλόψοφος, μεγαλόηχος. ℭ Ἐριβρεμέταο, μεγάλα βροντῶντος.
Ἐρίβοια νὺξ, ὁ μεγάλως τιμωμένη. ℭ Ἐρίβρομον, μεγαλόηχον. ℭ Ἐριβώλακι, μεγαλοβώλῳ. εὐγείῳ.
Ἐρίβωλος, μεγαλόψοφος. ℭ Ἐρίγδουποι, μεγαλόψοφοι. ℭ Ἐριγδούποισι, μεγαλοκτύποις. ℭ Ἐρίγδουπος, μεγάλους ψόφους ποιῶν διὰ τῶν βροντῶν.
Ἐριγήροις. μεγαλοφώνοις. ℭ Ἐριγνύειν, κρύπτειν. κατακλείειν. ℭ Ἔριζεν, ἐφιλονείκει. ℭ Ἔριδα, ἔριν. μάχην. ℭ Ἐριδανάταις, ἡρακλῆς παρὰ ταραντίνοις.
Ἐριδαίνωσιν, ἐρίζωσι, φιλονεικοῦσιν. ℭ Ἐρείδεται. μανθάνει. ἐξετάζει. ℭ Ἐριδήσασθαι, ἁμιλληθῆναι. φιλονεικῆσαι. ℭ Ἔριδι, φιλονεικίᾳ. ℭ Ἐριδήμιος, ζεὺς ἐν ῥόδῳ. ℭ Ἐριδία, ἅμαξα. ℭ Ἔριδες, τὰς ἐν οὐρανῷ ἴριδας ἀττικῶς. ℭ Ἐριδμαίνοιεν, ἐρεθίζοιεν. ℭ Ἐριζόμενος, ἐπιστηρίζων. ἐπακολουθῶν. ℭ Ἐρίζων, βαστάζων. ℭ Ἐριζήτης, ἀφροδίτης ἐπώνυμον. ℭ Ἐριζέμεναι, ἐρίζειν. φιλονεικεῖν.
Ἐριζώοισι, πάνυ ζῶσιν. ℭ Ἐρίηρες, μεγάλας τιμὰς ἔχοντες· μεγάλοι. ἀγαθοί. πρόθυμοι. εὔχαρισ͵ οἱ. εὐάρμοστοι. μεγαλωφελεῖς μεγάλως θάλλοντες. ℭ Ἐριθάκη ἡ ὑπὸ τῶν μελισσῶν παρατιθεμένη τροφὴ καὶ τὸ ἐγκοίλιον τῶν ἰχθύων τῶν μαλακτῶν καὶ τὰ τῶν ᾠῶν ἔμβρυα.
Ἐριθαλὶς, εἶδος δένδρου. ℭ Ἐριθαλλῶν, πολυθάλλων
Ἐριθαλεῖς. μεγάλως θάλλοντες. ℭ Ἐρισαθεύς, ἀπόλλων ἐν τῇ ἀττικῇ. ℭ Ἐριθεύει. εἰκῆ ἐργάζῃ μάτην.
Ἐριθεὺς, ὁ ἐριθακὸς τὸ ὄρνεον. ℭ Ἐριθαλέα μεγάλως θάλλουσαν. ℭ Ἐριθηλέες, μεγάλως καὶ καλῶς ἢ πάνυ θάλλοντες. ℭ Ἐριθηλέων, μεγάλως θαλλουσῶν. ℭ Ἐρίθοις, ἐργασίαις, ἠρεθισμένοι. ℭ Ἔριθοι οἱ γεωργοὶ παρὰ τὸ τὴν ἔραν ἐργάζεσθαι ἤτοι τὴν γῆν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ ἐριουργοὶ, ἢ μισθωτοί.
Ἐρίθοισιν, ἐργάταις γεωργοῖς. ℭ Ἐρικάνην, φραγμόν. ℭ Ἐρικάς, ὁ ἐρμιμός. κρῆτες διεώσειμας. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰ ἰτεία τὰ ὑπό τινων λάχανα ἐρικέα, φράγματα. ℭ Ἐρείκει, χέζει, πρίζει, ῥοφνύει. ἐσθίει. ℭ Ἐρείκεος, φραγμοῦ. ℭ Ἐρείκη, θυγάτηρ τοῦ αὐαύρου. ℭ Ἐρικανθὲς, πυθμήν. ℭ Ἐρεικνωμένον, ῥυπίδας ἔχον. ℭ Ἐρεικόμενος, χεζόμενος.
Ἐρίκη, εἶδος φυτοῦ. ℭ Ἐρεικτὰ σῖτος πεφρυγμένος καὶ

θείας ξίχας ἔχουσα. ☙ Ἐπέρνισεν, ἐσκέλισεν.
Ἐπερρύγη. αὐχένι. ☙ Ἐπερρύξαν. προσπεῖτεψαν.
Ἐπῆξαν. ἐκρύβοσαν. ☙ Ἐπέσβεν, ἐφοβήθησαν.
Ἔπησ, ἐπῆξαν. ☙ Ἐπίθλω, διεσπλάγχν.
Ἐπόημαι, πεφόβισμαι. ☙ *Ἐπόλιθον, τὸ ὄρχανον πρὸς συνουσίαν. ☙ Ἐπόκασεν, ἐκάλυψεν.
Ἐπύσκυον, αὐθέρειον ὑπόδημα. ☙ Ἐπύσονον, ἐκρατοῦντο. ☙ Ἐπύθετο, ἤκουεν. ἐρώτα, ἐμάνθανε τὸ αὐτὸ καὶ τὸ * ἐπιθυμός. ☙ Ἐπύκλισεν, ἐνεκάλυψεν.
Ἐπυλίοις. τείχοις. ☙ Ἐπυστᾶρ, ἐπωδὸνθεο.
Ἐπάζουσι, νοττεύουσιν ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς βοῶσιν.
Ἐπωβελία, ἐπιβόλιον τῆς δίκης, ἐστὶ δὲ τὸ ἀκόλουθον τῷ καταδίκης. τίμημά τι * ὅλημα ὡς δίδυμος, τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, οἱ δὲ τὸ δέκατον. ☙ Ἐπῴζειν, ἐπικαθῆσθαι τοῖς ᾠοῖς αἰσχύλος νιόβη μεταφορικῶς ἐφημερίνη, τέφῳ τέκνοις ἐπῷζε τοῖς τεθνηκόσιν.
Ἐπωλὸς, ὁ ἐπαύξων τῆς νόσου ἐπισπασμόν. ☙ Ἐπωμάδιον, τὸ ἐπὶ τῷ ὤμῳ. ☙ Ἐπώκειλαν, ἐπανέπαυσαν. ☙ Ἐπωμίδιον, ὡς λεόντιον ἱερατικὸν περιβόλαιον. ☙ Ἐπώμιον, ἐπὶ τῶν ὤμων. ☙ Ἐπώνυμοι, οἱ τῶν φυλῶν ἐπώνυμοι ἥρωες, οἵ περὶ ἴσαν δέκα. ☙ Ἔποπα, ἀλεκτρυόνα ἄγριον. ☙ Ἐπωπεῖ. ἐφορᾷ ἐποπτεύει ἐπωπάζει τὰ αὐτά. ☙ Ἐπωπτεύει, ζεὺς παρὰ ἀθηναίοις. ☙ Ἐπώπτη. ἐπόπτη, ἐφορῶντι.
Ἐπώπιδες, ἐπίσκοποι, ἀκόλουθοι, παρὰ λακεδαιμονίοις
Ἐπωπίς, δημήτηρ παρὰ σικυωνίοις καὶ ἐπωπίς.
Ἐπώρεον, ἔθαπτον. ☙ Ἐπωρεῖν, πενθεῖν κλαίειν.
Ἐπωρύει, ὠρύα συντελεῖ. ☙ Ἐπωριάζειν μεμηνέναι.
Ἐπώρμησεν, ἐφώρμησεν. ☙ Ἐπωρυλόν, ἐπιρρέοντος.
Ἐπωρύετο, ἐπένθει ἡ φωνὴ θρηνείων. ☙ Ἐπωρορέχετο, ἐπικεκλιμμένοι ἦσαν. ☙ Ἐπωρώθησαν, ἐτυφλώθησαν. ☙ Ἐπωσεῖδες, αἱ κατὰ σέμνων τοὺς γυναιξὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπέχουσαι κατὰ τὴν ὀσφύν.
Ἐπωφελὸς, ὁ καλούμενος ἐφιάλτης. ☙ Ἐπώχετο. ἐχρεῶτο.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ἐ ρᾶ, εἰς πεῖ ὁ κοιλία γοῦ καλό, γοῦ ποθεινὴ ἐπιθυμεῖ. ☙ Ἐράεσθε. ἐπιθυμεῖτε.
☙ Ἔρανος, παρὰ τὸ ἐρίζειν παιδίον. νῖκος. συνδρομὴ. λοιδορία. ἀλεξικακία. ☙ Ἐραδούργησεν.
Ἔραζε. χαμᾶζε εἰς τὸν γοῦν, χαμαί. ☙ Ἔραζεν. *ἔθαζεν, ἐποίησεν. ☙ Ἐραίεσθαι, ἀπόλλειν διεσκεδάσθαι, διεχωρίσθαι. ☙ Ἔραμαι, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ.
Ἐραμνὸς, ἐπιθυμόσας. ☙ Ἔρανα, συνεισφορὰς δῶρα, ἡ δόσις πολλῶν αὐτῶν γινόμενα συμπόσια.
Ἐράναι, βωμοί. ☙ Ἐρανέμπολοι, οἱ ἐξ ἐράνων ἐμπολοῦντες. ☙ Ἐρανίζεται. συλλέγει. ☙ Ἐράνιζε, αὐόρει, ἐσκύλευεν. ☙ Ἐράνιον, ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον.
Ἐραννὸς, ἐπαφρόδιτος, καλὸς, τιμίας, ὃ αὐτὰ ποθούσα.
Ἔρανον, συνεισφορά. δῶρον, εὐωχία. ὃ ἀνὰ μέρος δεῖπνον ἢ ἐκ συμβολῆς δεῖπνον. ☙ Ἐράνου. συλλογῆς.
Ἔραζε, εἰς γῆν, χαμαί. ☙ Ἐρασίδα, ἃ ὁμεῖς, ἐλαπίδα. ☙ Ἐρράπτομεν, ἐβουλευόμεθα. ☙ Ἐραστὴς, θαρθυτής. ☙ Ἐράρασιν, ἐράσμιον. ☙ Ἔρας, γῆς.
Ἐρᾶσαι, κενῶσαι. ☙ Ἐρασιχρημάτοις, φιλαργύροις.
Ἐράσμιον, ἐπίδοξον, ἐπέραστον, ἀπατηλὸν, ἐπιθυμητόν.

Ἐρασὸς, φίλος ἐπιθυμητὸς, ὁ παρὰ τὸν μικρὸν τοῦ ποδὸς δάκτυλον. ☙ Ἐρατὰ, ἐραστὰ καλὰ ἐαρινά, ἐπέραστα. ἐράσμια. ☙ Ἐρατίζων, ἐρῶν, ἐπιθυμῶν.
Ἐρατεινὴ, ἐρασμία ἐπιθυμητή.
Ἐρατεινεύειν, στρατεύεσθαι ἢ δυσφορεῖν. ☙ Ἐρατινοὶ, ἔθνος ὑπὸ βράνεω ἀράβων. ☙ Ἐρατεινόν, ἐπέραστον ἔνδοξον. ☙ Ἐρατόν. ἐράσμιον, ὀλὺ, ποθεινὸν. ἐπιθυμητόν. ☙ * Ἐράτοθεν, αἰτηπαύσαντο. ☙ Ἐραχάται, οἱ διομεύοντες. ☙ Ἔραχος, τὸ δράγμα βοιωτοί.
Ἔραται, ἐπιθυμεῖ. ἐρᾷ. ☙ Ἔρθει, φθέγγεται.
Ἔρβοος, ὕρεος. ☙ Ἔργα, ποτὲ μὲν τὰ περὶ τὴν ταλασιουργίαν, ποτὲ δὲ τὰ κατὰ τὴν γεωργίαν.
Ἔργαθεν, ἐκώλυσεν. ☙ Ἐργαῖος, ἀέριος ζεύς.
Ἔργανα, ἐργαλεῖα. σκεύη χειρῶν. ☙ Ἐργαλεῖον, ἐργαστήριον παρὰ ταραντίνοις. ☙ Ἐργάνη, ὡς δὲ πάρμη ἐργασία ἐργατικό. δόρυ τέχνης. ☙ Ἐργάτις, παρὰ δὲ σαμίοις ὁ ἀθηνᾶ ἔλεος. ☙ Ἐργαστῖναι, αἳ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι. ☙ Ἐργάται, οἱ παρ' ὑμῖν ἐργαστικοὶ παρὰ ἀττικοῖς τοὺς παρ' ὑμῖν ἐργάτας ἐκεῖνοι μισθωτούς.
Ἐργάτια, ἑορτὴ ἡρακλεῖ τελουμένη παρὰ λάκωσιν.
Ἐργατίναι, ἐργάται. ☙ Ἐργᾶ, ἐργάζη. ☙ Ἐργάτις, τὴν νεοβυλαῖαν λέγει ὡς πάχειαν. ☙ Ἐργάτωνες, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τόποι ἔνθα οἱ οἰκέται κοιμῶνται, οἱ παρὰ ἀττικοῖς ἐργάτωνες, παρὰ δὲ χρησὶν ἐργάτωνες οἱ ἐπὶ τοῦ ταφῆς τῶν τεθνηκότων τεταγμένοι.
Ἔργει, κωλύει. ☙ Ἔργεσθαι, κωλύεσθαι.
Ἐργῖται, οἱ ἐπ' ἀγρῶν οἰκέται. ☙ Ἐργίτιν, ἐργασίαν. ☙ Ἔργμος, φραγμός. ☙ Ἔργμασι, κωλύμασι, περιφράγμασιν. ☙ Ἔργματα, πράγματα.
Ἐργνύει, κρύπτει, κατακλείει. ☙ Ἐργομωκῶν, ἐμπαίζων. ☙ Ἔργον, διώρθωμα, στέλεγμα, βάσις, ἐνόπιον, ὄχημα, ὁ δὲ ποιητὸς, ὅταν ψιλῶς λέγῃ μόνος συμφραζομένως, τὸ κατὰ γεωργίαν δηλοῖ. ☙ Ἔργον, δυσχερὲς, δύσκολον ὃ ποίημα. ☙ Ἐργόξιν, κατάσκοπος ἔργων. ☙ Ἐργύλοι, στάτηρ ἴωνες. ☙ Ἐργώδης. ὁ χαλεπὸν, δύσκολον. ☙ Ἐργωδέστερον, δυσκαταληπτότερον. σπουδαιότερον ἢ πλέον τι. ☙ Ἔρδε, πράττε.
Ἔρδοι, πράττοι. ☙ Ἔρδειν, πράττειν, θύειν. πράσσειν.
Ἐρδόμενον, θυόμενον. ☙ Ἐρδόντων, πληρούντων. θυόντων. τελούντων, πρασσόντων. ☙ Ἔρεσαι, ἐρεύνα.
Ἐρέας, τέκνα θεσσαλοί. ☙ Ἐρεβεννὴ, σκοτεινὴ, ἐρέβει.
Ἐρέβινθος, τὸ ὤσπριον. ☙ Ἐρεβίνθινος διόνυσος οὐδενὸς ἄξιος, παρά τινα παροιμίαν ἐρεβίνθινος ζωμός.
Ἔρεβος, σκότος, ζόφος, νύξ. ☙ Ἔρει, αἰτία. ἀπολύει. ☙ Ἐρεείνειν, ἐρωτᾶν. ζητεῖν, ἄγειν.
Ἐρεείνω, ἐρωτῶ. ☙ Ἔρεζεν, ἔθυεν, ἔπραττεν.
Ἐρέεσσιν, τέκνοις. ☙ Ἔρεθε, ἐρέθιζε. ☙ Ἐρεθεῖ, ἐρεθίζει, παροξύνει. ☙ Ἐρεθέντα. ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα. ☙ Ἐραθέντι. ληφθέντι. ☙ Ἐρέθιζε, παρόξυνε. ☙ Ἐρεθίζει, παροξύνει, νηρύεται. λυπεῖ. μορύεται. ☙ Ἐρεθισμὸς, παροξυσμός.
Ἐρεθύμιος, ὁ ἀπόλλων παρὰ λυκίοις καὶ ἑορτὴ ἐρεθυμία. ☙ Ἐρέθοιμι, ἐρεθίζοιμι, ἐρωτήσοιμι.
Ἐρέθονται, κρέμανται. ☙ Ἐρέθων, λακόπτων, καταπείγων, ἐπὶ τοῦ καὶ ἐρειγμὸς ὁ κύαμος ὁ διακεκομμένος. ☙ Ἐρεῖ, λέγει ἐρωτῶ. ☙ Ἐρειδε, συν-

κούσῃ. ¶ Ἐπιφροσύνη, σωφροσύνη, ἐπιλογισμός.
Ἐπίφρων, φρόνιμος. ¶ Ἐπιφυέσθω, βλαστησάτω.
Ἐπιφυλλὶς, βοτρύδιον μικρόν. ἐπιτέλει βλαστάνον.
Ἐπιφύοιντο, ἐπιγίνοιντο. ¶ Ἐπιφωνεῖ, βοᾷ, κράζει.
Ἐπιχαλᾶ, τὴν δὲ κανοῦν φέρουσαν εἰς τὰς θυσίας θερά-
παιναν. ¶ Ἐπιχαλκῖται, ὁπλῖται. ¶ Ἐπί-
χαλκον, τὸ στόμα τῶν αὐλῶν διὰ τὴν φορβειὰν οἱονεὶ
ἐπισημίδα. ¶ Ἐπίχαλκος, ἀσπίς. ἔχει γὰρ χαλ-
κῆν τὴν ἐπιβολὴν, ἔνιαι δὲ βόειαι εἰσίν. ¶ Ἐπὶ χειρ-
ξενίας, ἐπὶ μισθωτείας ἢ χειρξενία δὲ βεβόηται ἀρχαία οὖ-
σα, ἔνιοι δὲ καὶ πονήρειαν αὐτὸν ἐξωτικῶν λέγουσιν.
ἔστι δὲ καὶ παροιμία διὰ τὰ ἐπὶ χειρξενίης.
Ἐπίχαρις, ἡ παρὰ Ἀττικοῖς, ἅβρα. ¶ Ἐπίχαρμα, χάρ-
μα ᾧ τινι χαίρει τις καὶ ὁ ἐπίχαρτος. ¶ Ἐπιχει-
ρεῖν, συγχειρεῖν. ¶ Ἐπιχαταί, ἐνδεεῖς. ¶ Ἐπί-
χειρα, τὰ ὑπὲρ τὸν μισθὸν διδόμενα τοῖς χειροτέχναις
Ἐπιχείρεον, ἐπετίθεσαν. ¶ Ἐπιχειρεῖ, τολμᾷ.
Ἐπίχειρον, αὐτὰ ἀπόδοσις. ¶ Ἐπιχειρονομοῦντων,
ταῖς χερσὶν ὡς νόμοις χρώμενοι. ¶ Ἐπιχειρεία,
χάριν ἐπιφέρουσα. ¶ Ἐπιχητίας, ἐνδεής.
Ἐπιχιλιάδον, τὸ χιλιοστόν. ¶ Ἐπιχιλὲς, τὸ ἐλλιπές.
Ἐπιχιλοῦντες. πληροῦντες. ¶ Ἐπιχνοῦν, ἐπισκοπ-
ούμενον. ¶ Ἐπιχθίσθαι, βεβαιοῦσθαι. ¶ Ἐπὶ
χθονὶ, ἐπὶ γῆ. ¶ Ἐπιχόα, κατάχυσις. ¶ Ἐπί-
χρονος, ἐπίχαρτος. ¶ Ἐπιχρίστος, παραχρέας.
Ἐπιχρηστίαι, ἐπιχρώμεναι. ¶ Ἐπιχρέω, χρίω.
Ἐπίχυσις, κονίασις. ¶ Ἐπίχυτον, εἶδος πέμματος
ἢ ἐγκαρίσματος ἐξ ἀργύρου ἢ μολύβδου κεχυμένον.
Ἐπιχώνια, κάρυα. ¶ Ἐπιχώρειον, ὕπαγε, μείωσον.
Ἐπιχώρια, συκοφαντικά. εἰς τοῦτο γὰρ Ἀθηναῖοι κωμῳ-
δοῦνται. ¶ Ἐπιχώρας, ἐπὶ τόπου. ¶ Ἐπιχω-
ρεῖ, ἐπιγειτνιᾷ. ¶ Ἐπὶ ψάμμοις, ἐπὶ ταῖς παρα-
θαλασσίοις ψάμμοις. ¶ Ἐπιψαῦσαι. ἐφαύσασθαι.
Ἐπιψαύσῃ. ἐπιθίγῃ, ἅψηται. ¶ Ἐπιψίσαι. ἐπιψιεῖ.
ἐπιψωμιεῖ. ¶ Ἐπιψηφιεῖται. ψῆφον παρέχων καὶ
νίκην. ¶ Ἐπιψηφιζόμενος. ἐπικρίνων.
Ἐπιωγαί. οἱ ἀνειμένοι τόποι, ὑπαγωγὰς δὲ ἔχοντες καὶ
ὑποσκέπην τοῦ κατάγωγας. ¶ Ἐπιωγὰς, ἀνειμέ-
νοι τόποι, ἐφ' οἷς δύναται ἡ ναῦς ἐπέρχεσθαι.
Ἐπιὼν, ἐπιπορευόμενος. ¶ Ἐπλάγχθη, ἐπλανήθη.
Ἐπλαζόμην, ἐπλανώμην. ¶ Ἐπλάδα. κατίδαεν.
Ἐπλακίζετο, τὰς κοιλίας εἶλεν. ¶ Ἐπλατάγησεν.
ἐψόφησεν, ἔνθεν τὸ πλαταγώνιον παίγνιον ξύλινον, ὃ
ψοφοῦσιν. ¶ Ἔπλει, ἐπορεύετο. ἔπλεο, ἐγένου.
Ἔπλετο, ἐγένετο, ἦν, ὑπῆρχεν. ¶ Ἔπλευ, ἐγένου.
Ἐπλήγην, ἐμάνην. ¶ Ἐπλήνετο, ἐπλησίαζον, ἤγγιζον.
Ἐπλίνθη, ἐζημιώθη. ¶ Ἐπλινθεύθησαν, οἱ αἰχμά-
λωτοι πλίνθους ἐβάσταζον, ἕως τὰ λύτρα εἰσενεγκεῖν.
Ἐπνύνθη. ἠγέρθη, ἀνεβίωσεν. ¶ Ἔπνυτο, ἐφρόνησεν.
Ἐπωβελία, τόκος. ¶ Ἐπόγδοον, τόνος μουσικός.
Ἐπόγκιαι, αἱ τοῦ πλοίου παραθῆκαι. ¶ Ἔπη, λόγοι.
Ἐπόθετο. ἠρώτα. ¶ Ἐπυθόμην, ἠρώτων, ἐμάνθανον.
Ἐποικιδίη, δημότην ἐν κοινῷ. ¶ Ἐποικτίσαι. οἰκ-
τείρας. ¶ Ἐποίμνιον, διακόνουν, ἐπορεύοντο, ἐθερά-
πευον, ἐνήργουν. ¶ Ἐποίνασιν, λύτρον ἀπέδοτο, ποι-
νὴν ἔλαβε τοῦ νεκροῦ. ¶ Ἐποίσει, ἐπινέγκει.

Ἐποιθήσεται, ἐπιχειρήσεται. ¶ Ἐποίχεται, ἐπι-
πορεύεται, ἐργάζεται. ¶ Ἕποιτο, ἀκολουθοίη.
Ἐποιχόμεναι, διακονοῦσαι. ¶ Ἐποιπορευόμεναι. ἐρ-
γαζόμεναι, ὑφαίνουσαι, αἱ γὰρ ἡρωΐδες ὀρθαὶ ὕφαινον.
Ἐποιχνεῖ. ἐπιφοιτᾷ. ¶ Ἐποκεῖλαι, ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐλ-
θεῖν. ¶ Ἔπολμις, εἶδος μάντεως.
Ἐπολυώρησας, πολὺ ἐφύλαξας. ¶ Ἐποπολύζει,
θρηνεῖ. ¶ Ἐπόμενοι, ἀκολουθοῦντες. ¶ Ἐποπί-
ζε. ἐντρέπου, ἐπιστρέφου, κατασκεύαζε, φυλάσσου.
Ἔποψ, ὄρνεον. ¶ Ἐπόπται, θεαταί. ¶ Ἐπόπτωοι.
ὑπόλαβοι, νομίζοι. ¶ Ἐπόπτης, ζεὺς ἢ θεατής.
Ἐποπτήσαντες, θεωρίσαντες. ¶ Ἐπορβεῖται, φθο-
νεῖ. ¶ Ἐπ' ὄρει, ἐπὶ τοῦ ὄρει. ¶ Ἔπορεν, ἔδωκεν,
ἐχαρίσατο. ¶ Ἐπόργη, ἐπιζόπῳ. Ἐπορεξάμενος,
ἐφορμήσας προσελθὼν ἐπιλαβόμενος.
Ἐπέρησεν, διεπέρασεν. ¶ Ἐπόρθμευεν, ἔπλεεν.
Ἐπόρθουν, κατέσκαπτον, ἐδίωκον. ¶ Ἐπορθρεῦσαι,
ἐπαγρυπνῆσαι. ¶ Ἐπόρκιον, ἐπιορκίσαι ἐπιορκία.
Ἔπορσον, ἐφόρμησαι ποίησον. ¶ Ἐπορσύνετο, ἡτοιμά-
ζετο. ¶ Ἔπος, ῥῆμα, λόγος, φωνή. ¶ Ἔπος τ'
ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε. τόν τε λόγον εἶπε καὶ τὰ μέρη
αὐτοῦ διεξῄει. ¶ Ἐποτόμενος, προσορεγόμενος.
Ἐποστρακίζειν, ὀστράκοις παίζειν. ¶ Ἐπούδιζε, κα-
τέβαλεν ἐπὶ γῆν. ¶ Ἔποτευ, διατί. ἢ ἐπὶ τίνος.
Ἐποξύνει, παροξύνει, παρορμᾷ. ¶ Ἕπου, ἀκολούθει.
Ἐπ' οὖδας, ἐπὶ τὸ ἔδαφος. ¶ Ἐπουδαῖοι, ἐπιχθόνιοι.
Ἐπ' οὔρει, ἐπὶ τοῦ ὄρει. ¶ Ἐπουρίσας, ἐφορμήσας.
Ἐπούρισεν, ὥρμησεν, ἀπέπεμψεν.
Ἔπουρος, εἶδος ἰχθύος. ¶ Ἔπουσιν, ἐπ' ἀληθείας ἤϊκα-
σεν. ¶ Ἐπούσῃ, πινουμένῃ· φυτώσῃ, ποιουμένῃ.
Ἕπουσιν, ἐνδρεύουσιν, ἀκολουθοῦσιν.
Ἐπουτίς, οὐσία παρὰ Ῥοδίοις. ¶ Ἐποφρυδιῶν, μετώ-
πων. ¶ Ἔποχοι, οἱ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων διαβαίνον-
τες. ¶ Ἐποχωτέρα. ἐπιμονωτέρα. ¶ Ἐπόχεται,
ἐπιπορεύεται. ¶ Ἔποχος, ὁ ἐπὶ τοῦ ὀχήματος.
Ἐποχούμενος, βασταζόμενος. ¶ Ἔποψ, ἐπόπτης δυ-
νάστης καὶ εἶδος ὀρνέου. ¶ Ἐπόψιος, ξένιος καὶ ἀπόλ-
λων. ¶ Ἐπόψομαι, θεωρήσω. ¶ Ἐποσίνεσθαι,
ἐπὶ τὸ βλάπτειν. ¶ Ἔπραθεν, ἐπόρθησεν.
Ἐπρήνωσε, κατέβαλεν. ¶ Ἔπρασεν, ἐπραγματεύ-
ετο. ¶ Ἐπρέσβευε, πρεσβύτερος ἦν. ¶ Ἔπρεξεν,
ἔπεσεν, ἐκρύβη. ¶ Ἔπρηξας, ἐτέλεσας, ἐπλήρω-
σας, ἐφύσησας, ἐκύρτωσας. ¶ Ἔπραρ, ἠγόραζεν.
Ἔπρησεν, ἔκαυσεν. ¶ Ἐπροτένθευεν. διώκει.
Ἔπρωσεν, ἐμοίρασεν. ¶ Ἑπταβόειον, ἑπτάβυρσον.
Ἑπταγράμματον τὸ ὄργιλον ἢ σκληρὸν τοῦ στέρατιν.
Ἑπτάγυρον, ἑπτάρυγα. ¶ Ἑπτάενον, ἑπταετῆ.
Ἐπτηκότα, πεσόντα. ¶ Ἐπτωκώς, σφαλεὶς ἢ πεπτω-
κώς. ¶ Ἐπτακέναι, κεκρυφέναι. ¶ Ἑπταπόδην,
τηλικοῦτον τῷ μεγέθει. ἑπτὰ ποδῶν, ἔχον.
Ἑπτάπορος, ποταμὸς ἐν Τροίᾳ. ¶ Ἑπτάπους. σκιά,
τοῖς ποσὶ κατεμέτρουν τὰς σκιάς, ἐξ ὧν τὰς ὥρας ἐ-
γίνωσκον. ¶ Ἑπτάστομον, ἑπτάπυλον. ¶ Ἔπταρ,
διεφορήθη, ἠφανίσθη. ¶ Ἑπτάτονος, ἑπτάχορδος.
Ἑπτάχα, εἰς ἑπτὰ μέρη. ¶ Ἑπτάχορδα, παλαιὰ μέ-
λη διὰ ἑπτὰ χορδῶν ᾀδόμενα. ¶ Ἑπταπήκτις, ἡ βα

φῆς τοῦ στόματος οἷον ἐπεστραμμένως καὶ ἐναργῶς.
Ἐπιστρέφομαι, πλανῶμαι, φροντίδα ποιοῦμαι.
Ἐπίστροφος, ἐπιστροφὴν ποιούμενος καὶ φροντίζων, ὁ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων τοὺς ἀνθρώπους, ἢ ἐπιμελητής. ¶ Ἐπιστροφή, διατριβαὶ διά του αἰσχύλος φρυξίν. ¶ Ἐπιστροφάς, τείχους συνεστραμμέναι ἢ ὅταν ἡ ὀσφὺς ἢ στρεβλή. ¶ Ἐπιστύξη, ἐπαφῆ.
Ἐπιστυνιεὶς, ἐπισυνιεὶς ἢ ἐπιμελητής. ¶ Ἐπιστυρόμενοι, προκυλινδούμενοι. ¶ Ἐπισύστητε, συνάχθητε.
Ἐπιστώθη, ἐπείσθη, ἐπληροφορήθη. ¶ Ἐπισφαλής, βλαβερός, ἐπικίνδυνος. ¶ Ἐπίσφαζον, ἐπιμῶμαι τὸν ὁ συνομιλητὸν ὁ περὶ κακῶν ὀνομασμένον.
Ἐπισφελίτης, ὁ θρανίτης, σφέλας γὰρ τὸ ταπεινὸν διφρίον τὸ ὑποπόδιον. οὕτως δὲ καὶ ὁ θράνος, ἔχει δὲ τὴν ἄνω ἕδραν. ¶ Ἐπισφοραί. δῶρα ξένια, καταδίκαι. ¶ Ἐπισφύρια, τὰ καλύπτοντα τὰ σφυρά.
Ἐπισφραγίζω, σφραγίζω. ¶ Ἐπεισφρήσας, ἐπεισενεγκών. ¶ Ἐπισχεῖν, κρατεῖν ἢ κωλύειν.
Ἐπίσχεο, ἐπέχου. ¶ Ἐπίσχες, ἄγχου. ¶ Ἐπισχεδόν, σύνεγγυς. ¶ Ἐπισχερώ, ἐφεξῆς κατὰ τὸ ἑξῆς.
Ἐπισχεσίη, πρόφασις. ¶ Ἐπισχοίος, ἐπιβάλλοις.
Ἐπισχόμενον, καταχολαζόμενον. ¶ Ἐπισχύροις, ἐπικούροις. ¶ Ἐπισχών, προσέχων. ¶ Ἐπίσωτρα, ἡ ἔξω τοῦ τροχοῦ ἐπιφάνεια. ¶ Ἔπειτα, εἶθ' οὕτως ὁ μετὰ ταῦτα. ¶ Ἐπιτάδιος, ὁ ἐραστής. ¶ Ἐπὶ * τὰ κανὰ τοῖς ἐπιτηδείοις. ¶ Ἐπίταλον, πολυχρόνιον.
Ἐπιταλαιπωρεῖν, ἐπικαταπονεῖν ὁ ἐπιπονεῖν. ¶ Ἐπὶ τὰ μανδραβούλου. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ περὶ τὸ χεῖρον προκοπτόντων ἀπὸ μανδραβούλου τινός. ¶ Ἐπιταξίδια, σιδηρᾶ τινὰ ὡς ὄγκινοι. ¶ Ἐπιτάρροθος, ἰσχυρός. βοηθός. σύμμαχος. ¶ Ἐπὶ τὰ πρόσω, περὶ τὰ ἔμπροσθεν. ¶ Ἐπίταρχον, ἐπιτάφιον, ἐντάφιον.
Ἐπίταυρον, ἰσχυρόν. ¶ Ἐπὶ τὰ χείρονα, ἤγουν τὰ κακά.
Ἐπιτελής, ὡραία γαμεῖσθαι. ¶ Ἐπιτεῖλαι, ἐντείλασθαι. ¶ Ἐπίτειλον, ἔντειλον, ἐπίταξον, πρόσταξον. ¶ Ἐπιτεθυμένων, ἐκκεκαυμένων. ¶ Ἐπιτιμήτωρ, ἔκδικος τιμωρός. ¶ Ἐπιτεῖναι μεγαλῦναι, μακρῦναι. ¶ Ἐπιτείνεται, περὶ τοῦ ὄντι πλεονάζει, ἢ αὔξει, ἢ εἰς ἐπίδοσιν ἄγεται. ¶ Ἐπιτειχίζουσιν, ἐποικοδομοῦσιν. ¶ Ἐπιτεχναντῆρες, οἱ παρασκευασταί. ¶ Ἐπιτέλλειν, ἐντέλλεται, ἐπέρχεται.
Ἐπιτέλλειν, ἐντέλλεσθαι. ¶ Ἐπιτέλλεο, ἐντέλλου.
Ἐπιτελέωμα, τὸ περὶ θυσίας γινόμενον. ¶ Ἐπιτελέωσαι. ὅπερ νῦν ἀφοσιῶσαι λέγομεν. ¶ Ἐπιτελείωσις, αὔξησις. ¶ Ἐπίτριβα, ἐκπιάσματα ἐλαιῶν.
Ἐπιτέρεναι, εἶδος ἄρτων. ¶ Ἐπιτέρμιον, ἀπὸ τοῦ τέρματος, οἷον περὶ τοῦ τέλους. ¶ Ἐπιτέρμιος, ἔρημος.
Ἐπιτετανύσθαι, ἡπλῶσθαι. ¶ Ἐπιτέτραπται, ἐπ' ἐξουσίας ἐστίν. ¶ Ἐπιτετράφαται, ἐπιτετραμμένοι εἰσίν. ¶ Ἐπιτέταται, αὔξει. ¶ Ἐπιτέταρ, αὐξάνειν, ἀκμάζειν. ¶ Ἐπιτέτροφεν, ἐπιπέπηγεν.
Ἐπιτετυφωμένον, ἐπικεκαυμένον. ¶ Ἐπίτευγμα, ἐπιτυχία. ¶ Ἐπιτέτευκται, ἐν ἐπιτυχίᾳ ἐστίν.
Ἐπιτεχνήσεως, μηχανῆς. ¶ Ἐπίτηδες, ἑκούσιον ἐπιμελές. ὀξυτόνως δὲ καὶ ἐπιτηδείους. ¶ Ἐπιτήδειον, ἔτοιμον, ὠφέλιμον. ¶ Ἐπιτήδειος, ὁ φίλος, ἀνεπιτήδειος ὁ ἐχθρός. ¶ Ἐπιτηδείως, ἐπιμελῶς ἁρμοδίως. ¶ Ἐπιτήδευμα, ἐπίνοια, ἔργον, ἐπίνημα.
Ἐπὶ τῇ ἐμῇ αἰτίᾳ, ὃ νῦν περὶ ἐμῷ κινδύνῳ. ¶ Ἐπιτιμᾶ, τιμωρεῖται ἢ τὴν τιμὴν αὔξει. ¶ Ἐπιτιμήτορα, βοηθόν, τιμωρόν. ¶ Ἐπίτειλον, παράγγειλον.
Ἐπιτίμιον, πρόστιμον τιμωρία.
Ἐπίτιμον, πλούσιον, τιμωρόν, τιμητόν. ¶ Ἐπιτμήγειν, ἐπιτέμνεσθαι σκύλλειν. ¶ Ἐπίτονος, δέρμα ᾧ κατησφάλισται τὸν ἱστὸν τῆς νεώς. ¶ Ἐπὶ τὸ αὐτό, ὁμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ¶ Ἐπιτωθάζει, κολακεύει, χλευάζει, ἐπιγελᾷ. ¶ Ἐπιτολὴ ἀναπλὴ ἀστέρος ἢ φανέρωσις. ¶ Ἐπὶ τῶν ἑστώτων, περὶ τῶν παρόντων ἢ τῶν ἐνισταμένων. ¶ Ἐπὶ τούτοις, πρὸς τούτοις.
Ἐπιτραπεζώματα. τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς τραπέζαις βρώματα. ¶ Ἐπιτραπεζίδιος, ὁ παράσιτος.
Ἐπιτραφερήν, περὶ τὴν ξηρὰν γῆν. ¶ Ἐπιτρέχων συντόμως. ¶ Ἐπιτρέψαι, ἐπιτρέπειν δοῦναι ἢ ἀπολέσαι.
Ἐπιτρίβεται, ἐπιφέρεται. ¶ Ἐπιτριβόμενοι, ἐπαρόμενοι. ¶ Ἐπιτρίμματα, κοιλίσματα.
Ἐπίτριμοι, ἀλλεπάλληλοι. ¶ Ἐπιτρίψεις, συντρίψεις, συντελέσεις. ¶ Ἐπιτροπάδην ἐπιθέτως, οὐκ ἐκ ψυχῆς ἐπιτετευγμένως. ¶ Ἐπιτροπή, ἔφοδος.
Ἐπίτροπος, ὁ προστάτης τῶν χωρίων καὶ ὅλης τῆς οὐσίας καὶ ὀρφανῶν. ¶ Ἐπιτροχάδην, ταχέως. ¶ Ἐπίτροχαλον, πυκνῶς καὶ ταχέως ἐπίτροχον. ῥᾴδιον. ἕτοιμον. γοργόν. ¶ Ἐπιτρύζουσιν, ἐπιγογγύζουσιν, ἐπιλέγουσιν. ¶ Ἐπίτρυσον. ἐπίμεινον λάκωνες.
Ἐπιτυφῇ, ἐπικαῇ, ἐπιπυρωθῇ. ¶ Ἐπιτυφῶ, ἐπακλύω συρακούσιοι. ¶ Ἐπιτυφῶσαι, ἐπιπνευσάσαι. ¶ Ἐπιτυχόντων, εὐτελῶν. ¶ Ἐπὶ τοῦ δήμου, περὶ τοῦ τοῦ δήμου καταλύσει. ¶ Ἐπιτωθάζοντες, χλευάζοντες, ἐπιγελῶντες ἢ ὑβρίζοντες. ¶ Ἐπὶ φαλινίου, τὸν ἀλκιβιάδην φησὶν ὁ ἀρίσταρχος περὶ φαλινίου γεγενῆσθαι. σκώπτων παρὰ τὸν φάλητα, ἐπαναχωτία γὰρ ὁ φάλης. ¶ Ἐποφάμεναι, συγκατατίθεσθαι. ¶ Ἐπίφαλος, ὁ πρὸς εὐμορφίαν φαινόμενος ἐπιθέτης. ¶ Ἐπιφάτνιος, ὁ ἑωσφόρος ἀστήρ.
Ἐπιφαύσκοντα, ἀνατέλλοντα, φαίνοντα. ¶ Ἐπιφημισμοῖς, ὀδυρμοῖς. ¶ Ἐπιφθονουμένοις, ὡρμηκόσι.
Ἐπιφέρει, προσήκει. ¶ Ἐπιφέρεται, ἀλαζονεύει.
Ἐπιφημητῆρες, οἱ εὐφημοῦντες ἢ ἐπιφωνοῦντες ἢ συγκατατιθέμενοι. ¶ Ἐπιφημίζουσα, εὐφημουμένη, ἐπιφημιζομένη. ¶ Ἐπιφημίσμασιν, οἰωνίσμασιν.
Ἐπ' ἰφθίμῳ, περὶ τῇ ἰσχυρᾷ. ¶ Ἐπιφλέγει, ἐπικαίει.
Ἐπιφοιτᾷ, παραγίνεται. ¶ Ἐπιφοιτήσεως, ἐπελεύσεως, παρουσίας. ¶ Ἐπιφοράς, καταδίκας.
Ἐπιφορήματα, τραγήματα μετὰ τὸ δεῖπνον.
Ἐπὶ φορίναν, περὶ δέρμα. ¶ Ἐπίφορον, τὴν φέρουσαν σύγγονον λάκωνες, καὶ ἀμπέλου ὄνομα.
Ἐπίφορος, τοῦ τεκεῖν ἐγγὺς οὖσα. ¶ Ἐπιφράγματα, τὰ ὑπὸ τὸ στόμα. ¶ Ἐπιφραδέστερον, συντομώτερον, συνετώτερον. ¶ Ἐπιφρασόμεθα, σκεψόμεθα.
Ἐπιφράσασθαι, ὑπονοῆσαι ἢ ἐπινοῆσαι. ¶ Ἐπιφράδμων, ψευδολόγος. ¶ Ἐπίφρενα, ὑποχόνδρια. ¶ Ἐπὶ φρεσί, ἐν ταῖς διανοίαις. ¶ Ἐπίφρονα, φρόνιμον, συνετόν. ¶ Ἐπιφρονεύουσιν, ἐπα-

Ἐ πιῤῥοὴν, ἐπίῤῥοιαν ὑδάτων. ¶ Ἐπιῤῥοιζεῖν, ἐπιπαί-
ζειν, ἐπισείειν, ἐπεγκελεύειν. ¶ Ἐπιῤῥοθοῦσιν, ἐπαι-
χοῦσιν, ἐπιβοῶσιν. ¶ Ἐπιῤῥόθοιο, ἐπίψογα.
Ἐ πίῤῥοθος, ἰσχυρός. ¶ Ἐπίκουρος, βοηθός.
Ἐ πιῤῥέπανον, ἀπόμακρον. ¶ Ἐπιῤῥεπὴς, ἐπὶ μικροῦ.
Ἐ πιῤῥύσασα, ἐπιθεμένη, ἐπισκήψασα. ¶ Ἐπιῤῥωγο-
λογοῦσι, καλαμῶνται τὸν ἀμπελῶνα. ¶ Ἐπιῤῥῶν-
νύς. ἐπιχύων ἐκ τῆς ῥώσεως ἢ ῥώμης. ¶ Ἐπιῤῥών-
νυσιν, ἰσχυροποιεῖ. ¶ Ἐπίῤῥωσις, βεβαίωσις, διόρθω-
σις, ὑγεία. ¶ Ἐπιῤῥυθμίζει, διατυποῖ, ἐπανορθοῦ-
ται. ¶ Ἐπιῤῥύσμιον, ἐπίῤῥεον. ¶ Ἐπιῤῥύζειν, κύ-
νας ἐπαφιέναι καὶ παρορμᾶν. ¶ Ἐπιῤῥωπᾶ, ἐπι-
τελεῖ. ¶ Ἐπιῤῥωσθῆναι, ἐπιθέσθαι, ἐπιστῆναι,
ἐπείγεσθαι. ¶ Ἐπείσακτον, ἀλλότριον.
Ἐ πισαλουμένη, ἐπικινουμένη. ¶ Ἐπίσαμον, λευ-
κόν. ¶ Ἐπισαχθεὶς, χρεωφειλέτης. ¶ Ἐπισεί-
ειν. ἐκφοβεῖν, ἀνατείνεσθαι. ¶ Ἐπισειούσας, ἐπικε-
λευομένης ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἐπισειόντων σοφο-
κλῆς ἀχαιῶν συλλόγῳ. ¶ Ἐπίσειον, ἐφήβαιον. καὶ
τὸ αἰδοῖον ἀνδρός τε καὶ γυναικός. ¶ Ἐπίσειστος,
εἶδος κουρᾶς. ¶ Ἐπισέπυλον, ἐπίταξον.
Ἐ πισέληνα, πόπανα μηνοειδῆ. ¶ Ἐπίσημα, τὰ
ἐπὶ προσώπῳ σημεῖα ἢ εὔφωνα, ἢ εὔμορφα.
Ἐ πίσημος, ἐπιφανὴς ἔνδοξος προφανέστερος.
Ἐ πίσθιον, σκέπασμα, περὶ τὸν τράχηλον. ¶ Ἐπίσι-
γμα, ἐπεγκέλευμα κυσίν. ¶ Ἐπισίδιον, ἐπισιτιζό-
μενον. ¶ Ἔπεισιν, ἐπέρχεται, ἐπιτρέχει, ἐπινικᾷ.
Ἐ πισινές, βλαβερόν. ¶ Ἐπισινὴς, ἀσθενής.
Ἐ πισίνιος, ἐπίβουλος. ¶ Ἐπισῖξαι, ἐφορμῆσαι.
Ἐ πισίξας, ἐπαφεὶς ἐπὶ ὁρμὴν ἢ ἐπισκήξας.
Ἐ πισίτιος, ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος. ¶ Ἐπισιτι-
σμὸν, ἐφοδιασμόν. ¶ Ἐπισίττειν, κυνηγετικῶς πα-
ρορμᾶν. ¶ Ἐπισίφλιον, αἰσχρὸν μωμητόν.
Ἐ πισκαλμίς, τὸ ὑπὸ τοῦ σκαλμοῦ σανίδιον.
Ἐ πισκαφεύς, ὁ μετὰ τὸν ἀροτῆρα ἐπισκάπτων.
Ἐ πισκαφία, ἑορτὴ παρὰ ῥοδίοις. ¶ Ἐπισκέλος,
εἰς τὰ ὀπίσω. ¶ Ἐπισκέπτει, ἐπιβλέπει, ἐφορᾷ.
Ἐ πισκευασάμενοι, διεπιθέντες. ¶ Ἐπισκήνια,
ἑορτὴ ἐν λακεδαιμονίοις. ¶ Ἐπισκήνιον, τὸ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς κατάγαιον. ¶ Ἐπισκήπτει, σημειοῦται,
μέμφεται, προνοεῖται, ἐντέλλεται. ἐπιτιμᾷ.
Ἐ πισκηπτέτω, ἐπιμεμφέσθω. ¶ Ἐπισκήπτω, ἐπα-
ρῶμαι. καὶ ἐνδείδω τὴν γνώμην ἐπισκήπτω.
Ἐ πισκήψασθαι, ἐπιβαρῆσαι. ¶ Ἐπισκεψάμενον:
ἐπισημηνάμενον. ¶ Ἐπισκιασμὸν, κάλυμμα.
Ἐ πίσκοος, ἐπίσκοπος. ¶ Ἐπίσκοπα, τυγχάνοντα
τοῦ σκοποῦ. ¶ Ἐπισκοπή, ἐκδίκησις. ¶ Ἐπίσκο-
πος. βασιλεύς. ἐπήκοος, φύλαξ, ἐπόπτης κατάσκο-
πος. ¶ Ἐπισκύζονται, ὀργίζονται. ¶ Ἐπισκυ-
κλεῖν, εἰσφέρειν, συνάπτειν. ¶ Ἐπισκυκλήσας,
συνάξας. ¶ Ἐπισκύνιον, τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν
ὀφρύδιον, ἢ τὸ μεσόφρυον. ¶ Ἐπίσκυρος, ὁ μετὰ
πολλῶν σκαρισμός. ἢ ἄρχων, βραβευτής. βοηθός.
ἐπίσκοπος, ἔφορος, ἐπήκοος. ¶ Ἐπισμυγεῖν, ἐπι-
κόπτειν, ἐπικωλύειν. ¶ Ἐπισμήχει, ἐπιτρίβει ἀπὸ
τοῦ σμήχειν ἢ τρίβειν ἢ πλύνειν. λοιδορεῖ. πλήττει:

σμῶξαι γὰρ τὸ πατάξαι, ἔνθεν σμῶδιξ αἱματόεσσα.
Ἐ πισμυγερῶς, ἐπιπόνως. ¶ Ἐπισμυκτὴρ, ἐπιμυκτη-
ρισμόν. ¶ Ἐπισπαστὸν, αὐθαίρετον, ὅπερ ἑαυτῷ τις
ἐπισπᾶται κακόν. ¶ Ἐπίσσομαι, ἐπελεύσομαι.
Ἐ πὶ σοί, κατὰ σοῦ. ¶ Ἐπισπάσει, ἐπιτεύξεται σοφο-
κλῆς ἄγρει, ἢ μυκύνας ἐπὶ τῶν ταῖς λινοῖς λαμβα-
νόντων. ¶ Ἐπισπάσθω, ἑλκυέτω τὸ δέρμα.
Ἐ πισπᾶται. ¶ Ἔπισσαι, ἐπιπί. ¶ Ἐπίσσακτρον, βρό-
χον. ¶ Ἐπίσσειρον, χοινίον τὸ ἀναγκαιότατον. ἐν
γὰρ χειμῶσι τοῖς χοινίοις ἐπιστεύοντο. διὰ τὸ τοὺς ἀνα-
γκαίους φίλους. ¶ Ἐπισπέρχειν, ἐπισπεύδειν, ἐπεί-
γειν. ¶ Ἐπισπέρχουσι, ἐπισπεύδουσι, ἐπειγόμεναι.
Ἐ πισπερχῶς, μετὰ σπουδῆς. ¶ Ἐπισπέσθαι, ἐπα-
κολουθῆσαι. ¶ Ἐπισπομένη, ἐπακολουθοῦσα.
Ἐ πίσπη, ἐπισπάσηται. πληρώσῃ: καταλάβῃ.
Ἐ πίσπορα, τὰ λάχανα. ¶ Ἐπισπ. ὕστερον γινομένη
νεωτέρα. ¶ Ἐπισπεύσας. ἐφορμήσας.
Ἐ πισπεύουσα, παρακελεύουσα. ¶ Ἐπίσσυτον, τὸ ὕστε-
ρον γενόμενον. ¶ Ἐπίσσυτος, ἐφορμήσας.
Ἐ πίσσυχον, ἀκόλουθον. ¶ Ἐπασσυτέρη, ὁρμητικωτέ-
ρα, ταχεῖα, τιμιωτέρα. ¶ Ἐπίσσωτρα, τὰ ἐπι-
κείμενα τοῖς τροχοῖς σιδήρια ἐπὶ τὴν γῆν σσουμένα.
Ἐ πιστάδον, ἐφεστῶτες ἢ ἐφιστάμενοι ἐμπείρως ἢ κατὰ
τάξιν ἑστῶτες. ¶ Ἐπισταδὸν, ἐφεστηκώς, ἢ προστασία ἢ
κατὰ τὸ ἑξῆς. ¶ Ἐπισταθμία, ὑποδοχὴ ξένων.
Ἐ πίσταμαι. δύναμαι, οἴομαι.
Ἐ πιστάμεθα, δυνάμεθα. ¶ Ἐπισταμένως. ἐμπείρως.
δυνατῶς, ἐπιστημόνως, συνετῶς. ¶ Ἐπιστασίαν. προ-
στασίαν. ἡγεμονίαν. ¶ Ἐπίστασις, γνῶσις ἢ μέρος
τι τῆς νεώς. ¶ Ἐπιστατέον, ἐπανελευστέον, γνωστέ-
ον. ¶ Ἐπιστάτῃ, μετ' αὐτῇ, ἀπὸ τοῦ ἐφίστασθαι τῇ τρα-
πέζῃ. ¶ Ἐπιστατὴρ, τὸ στόμα τῆς νεώς. ¶ Ἐπιστα-
τῆρες, ἀγορανόμοι καὶ οἱ τῶν πλοίων νομεῖς.
Ἐ πιστάτειος, ζεὺς ἐν κρήτῃ. ¶ Ἐπιστάτης, ἐφέτης ἢ
ἐπιστάτης, ἀπὸ τοῦ ἐφίστασθαι, ἢ ἐπίτροπος, ἢ διδάσκα-
λος. καὶ ὁ τακτικὸς καὶ ὁ βραβευτὴς ἢ ἄρχων τῆς ἀ-
θήνησι καὶ ὁ ἐφεστηκώς. ¶ Ἐπιστεῖ, ἐφιστῇ.
Ἐ πιστείβοντες, πατοῦντες. ¶ Ἐπιστείψει. μέμψει
ἢ ἐπιμέμψει. ¶ Ἐπιστέφει, κεραννύει δικολμεῖ.
Ἐ πιστεφέας οἴνοιο, ἐπιστεφανωμένους. ¶ Ἐπιστεφὲς,
πλῆρες κρεμάμενον. ¶ Ἐπίστη, οἶδα. ¶ Ἐπίστηθι,
γνῶθι. ¶ Ἐπίστημα, στήλη. ¶ Ἐπιστήμης, γνώσε-
ως. ¶ Ἐπιστημονικώτερος, ἀκριβής, εἰσηγητής. ὑφη-
γητής. ¶ Ἐπιστήμων, σοφός. ¶ Ἐπιστῆναι, φανῆ-
ναι, ἐπικάλει. ¶ Ἐπίστηται. γινώσκηται. ¶ Ἐπι-
στίγματα, ἐπικελεύματα σοφοκλῆς ἀθάμαντι, ἐπι-
σκαλάματα. ¶ Ἐπιστεῖξαι, ἐφορμῆσαι. ¶ Ἐπὶ
στίχας, κατὰ τάξεις, ἢ κατὰ τὸ ἑξῆς. ¶ Ἐπίστιον,
οἴκημα κατάλυμα. ¶ Ἐπιστόλιον, ἐπίκιον.
Ἐ πιστολαί, ἐντολαί, ἐπιταγαί. αἰσχύλος προμηθεῖ, δια-
γράμματα καὶ ἐπιστάλσεις. ¶ Ἐπιστομίζων, φι-
μονῶν ἐλέγχων. ¶ Ἐπιστιχάεσσιν: παρασημαίνεσθαι
σειρ ἀγμή. ¶ Ἐπίστρατα, ἀποπίπτοντα τοῦ τμήμα-
τος καὶ ἕρματα. ¶ Ἐπιστραβός, ὄχημα, ἀκινδύνως
φέρων. ¶ Ἐπὶ στρατὸν, ἐπὶ στρατιάν.
Ἐ πιστροφάδην, ἐπιστρεφομένως ἰσχυρῶς, ἢ μὲν ἐπιπρο-

Ἐπὶ νῆας, ἐπὶ τὰς ναῦς. ¶ Ἐπὶ νηόν. ἤγουν ναόν.
Ἐπινέοντα, εἰς τριήρεις. ¶ Ἐπινήεται, ἐφέλκεται.
Ἐπίνητρον, ἐφ' ᾧ τὴν κρόκην τρίβουσιν.
Ἐπινίκιον, νικητήριον βασιλέως σύμβολον.
Ἐπίνειον, μικρὸς λιμήν. λίμναι καὶ αἱ περὶ αὐτὰς στοαί. ¶ Ἐπίνοια, ἐπιτήδευμα. ¶ Ἐπινομίς, ἐμρῖς ναυτικοῖς λέγεται. ¶ Ἐπίνομοι, κληρονόμοι.
Ἐπινυκτίς, φυλακὴ δοκοῦντι ἀλκεῖν. ¶ Ἐπινύσκειν, διδάσκειν. ¶ Ἐπίνυσσεν, ἐσωφρόνισεν. ¶ Ἐπιξενοδόκουμαι, ἐπιμαρτυροῦμαι. ¶ Ἐπίξενος, ἐπιχρόνιος. ¶ Ἐπιξενοῦσθαι, μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι φωκλῆς ἀχαιῶν συλλόγῳ, καὶ αἰσχύλος κρήσσαις.
Ἐπίξηνον, ξύλον ἐφ' οὗ τὰ κρέα τιθέντες ἔκοπτον, οἷον τὸ κρεοκόπον ξύλον. ¶ Ἐπὶ ξενία δίκη, ἡ συνήθως εἰκὸ ἐν ᾗ ὁ ἡττηθεὶς ἀπόλλυται. ¶ Ἐπιξόμεθα, ὑπείξομεν. ¶ Ἐπίξυλον, τὸ ἐπὶ τὰ ἀστροφίδι τοῦ ὑφαινομένου ἱματίου, καὶ τὸ παρ' ἐνίοις ἐπίκοπον.
Ἐπιξυνῶ, ἐπικοινῶ. ¶ Ἐπὶ ξυροῦ, ἐπὶ κινδύνου, ἢ τοῦ ὀξυτέρου ἢ ἀκροτάτου. ¶ Ἐπίορα, χωρίον μέρος ἐν σικελίᾳ. ¶ Ἐπιορκευτής, τερπνόν, ἁρπαλέον.
Ἐπιορκία, ψεῦσμα. ¶ Ἐπίορκον, ὅρκον μὴ φροντίζοντα. ¶ Ἐπιορεξάμενος, ἐπιποθῶν.
Ἐπιόσσομαι, ἐφορῶ, προσαγορεύω, ἐπισημαίνομαι.
Ἐπιούρεια, ὄνεια. ¶ Ἐπίουροι, ἐπίσκοποι οἱ ἧλοι ξύλινοι. ¶ Ἐπίουρος, ἡ μὲν προπαροξυνομένως, πλεονάζει ἡ πρόθεσις οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ εἰ δὲ προπαροξυτόνως, πάλιν ὁ φύλαξ ἀπὸ ξυλίνου ἐπιούρου.
Ἐπιοῦσα, ἐπερχομένη. ¶ Ἐπιοψάμενος, ἐπιλεξάμενος, ἐπιλέξας. ¶ Ἐπιόψονται, προχειρίσονται προειδόσιν ἐπιλέξονται. ¶ Ἐπίπαγος, τὸ ἐπὶ τῶν ἑψομένων, ἡ γραῦς. ¶ Ἐπιπαιάζειν, τὸ μὴ θύειν, φρατειὰρ λακωνικῶς. ¶ Ἐπίπασμα, ἐπίπλασμα πρόσκομμα. ¶ Ἐπιπαιωνίζουσι, ἀλαλάζουσι.
Ἐπὶ παλλαδίῳ, δικαστήριον ἔνθα ἐδίκαζον οἱ ἐφέται τοῖς ἀκουσίου φόνου δικαζομένοις. ¶ Ἐπιπαματίδα, τὴν ἐπίκληρον. ¶ Ἐπίπαξ, συντόμως. ¶ Ἐπίπαρμος ὁδός, καὶ ὁ ἐπ' εὐθείας ἢ εἰκῆ, ἢ τὰ ἀριστερά.
Ἐπίπαππος, ὁ τοῦ πάππου πατήρ. ¶ Ἐπὶ παρατάξεως, ἐν πολέμῳ. ¶ Ἐπιπάστης, ἐτύρας ἐπάνω μου. ¶ Ἐπίπαστα, τὰ ἐπιπασσόμενα τῶν ἐντιάλφιτα, οὕτως γὰρ τὸ ἔθιον ἀστέ. ¶ Ἐπίπασον, τὸν βρόχον, ὅταν γὰρ ἐπισπασθῇ ἡ χοινίον συνάγεται καὶ ἀποπνίγει. ¶ Ἐπίπεδον, ἐπὶ τὴν γῆν χαμόγαιον ἰσόπεδον. ¶ Ἐπιπείθεται, πείθει.
Ἐπιπεσεῖν, καταλαβεῖν. ¶ Ἐπιπῖρα, ἐπαλαπῖρα, ἢ ἐπηλυσίαι: καὶ πειρατικὴ βλάβη.
Ἐπιπίρει, μοιχεύεται, ἢ μοιχεύει. ¶ Ἐπιπλάνιαι, ὅλαι καὶ πόπανα. ¶ Ἐπιπλοίσαι, ἐπιβραχεῖα.
Ἐπίπτει, φθίνει καὶ συμπίπτει. ¶ Ἐπίπτρον, εἶδος βοτάνης παρὰ θεοφράστῳ. ¶ Ἐπιπυχῇ, τῶν πηχῶν τὰ ἄνω. ¶ Ἐπιπίεσεν, ἐπιπίασεν.
Ἐπιπλίσσασαι, δισκεῦσαι, διατινάξασαι. ¶ Ἔπιπλα, ἱμάτια γυναικεῖα ἢ χρήματα ἢ σκεύη τὰ μὴ ἔγγεια, ἀλλ' ἐπιπόλαια. ¶* Ἐπιπλάσθην, φέρεσθαι.
Ἐπὶ πλακός. ἰσθμικοῦ πάσης. ¶ Ἐπίπλακες, πλακοῦντος εἶδος. ¶* Ἐπιπλέει, ἐπιπλεῖται.

Ἐπιπλεῖ, ἐπιπλέει. ¶ Ἐπίπλευρα, τὰ παρὰ τοῖς μαστοῖς ὑπὸ τὰς μασχάλας. ¶ Ἐπιπλήξειν, ἐπιπλῆθειν, ἐπιτιμῆσαι, ὑβρίσαι. ¶ Ἐπίπλοον, ἐπίπλοον. ὁ πιμελώδης ὑμήν, ὁ περὶ τὰ κοιλίας καὶ τῶν ἐντέρων ἐπίπλους λεγόμενος. ¶ Ἐπιπλομένων, κυκλουμένων, πληρουμένων, ἐπερχομένων. ¶ Ἐπιπλώσας, πλεύσας. ¶ Ἐπιπνείηται, ἐπιθυμεῖ.
Ἐπιπνείουσι, ζῶσι πνέουσιν. ¶ Ἐπιπνεῦσαι, ἐφορᾶν, ἐπισκοπεῖν. ¶ Ἐπιπνεύων, ἐπιβλέπων αἰολικῶς καὶ ἀλκαῖος, ὅπου * συναπενδρεοντασμενῶν σπαδυνομισμένοι πνέοισι. ¶ Ἐπιπνοίας, ἐπιπνεύσεις.
Ἔπιπνοι, οἱ ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενοι. ¶ Ἐπιποθῶ, ἐπιθυμῶ. ¶ Ἐπιπολλά, οὕτως ἐν λακεδαίμονι ἡ δημήτηρ ἱδρυμένη τιμᾶται. ¶ Ἐπιπολάζει, ἐπιπλέει. ¶ Ἐπιπολαιοτέρων, τῶν μὴ βαθέων.
Ἐπιπλάσαντες, ἐπάνω τοῦ ὕδατος περιφερόμενοι.
Ἐπιπόλαιον, τὸν ἐπίπλοον ὑμένα. ¶ Ἐπιπλεῖστον, αἰωνιώτατον ἐπάνω ἐπιπλέον. ¶ Ἐπιπλιμῶνος ἁρμῆς ἐν ῥόδῳ ὡς γόργων ἱστορεῖ. ¶ Ἐπιπολιάδες, μὲ πρόθυμαι ἅς αἱ γυναῖκες προθυοῦνται. ¶ Ἐπιπόλαστον, ἐπικαλλωπισμόν. ¶ Ἐπίπονον, καματηρόν, ἢ ζεὺς ἐν μιλήτῳ. ¶ Ἐπιποντία, ἡ ἀφροδίτη.
Ἐπιπόρπαμα, τὸ ἐπάνω τῆς πόρπης καὶ τῶν ἱματίων, αἳ τὰς χλαμύδας συνέχουσι πόρπαι. ἐπειδὴ τὸ πάλαι ὡς. ἐπιπάσιν. ¶ Ἐπὶ πότμῳ, ἐπὶ θανάτῳ.
Ἐπιπρηνές, ἐπικάτω κατεστραμμένον. ¶ Ἐπιπρηνὸς, ἐπὶ στόμα, λοξός. ἐπικλινής. ἐπ' ὄψιν. ¶ Ἐπὶ πρώτην, αἰγὸς ἡλικία. ¶ Ἐπιπρίων, τοὺς ὀδόντας τρίζων. ¶ Ἐπιπροΐαλθεν, διέτεινε προέθηκεν.
Ἐπίπροικος, ἐπὶ προικὶ ἐκδοθεῖσα. ¶ Ἐπίπροικα, τὸ δεύτερον ἐπὶ προικὶ δῶρον. ¶ Ἐπιπακοῦνε, ἐπικαλοῦ. ¶ Ἐπιπροσθεῖ, ἀντιπίπτει. ¶ Ἐπὶ πρύμνησιν, ἐπὶ ἄκρας. ¶ Ἐπιπρώρους, τὰς μὴ κατὰ πρύμναν προσιχικάς. ¶ Ἐπιπτάρνυμαι, μετακαλῶ κατέχω ἐπισχετικὸν γὰρ ὁ πταρμὸς πολλάκις.
Ἐπιπτέσθαι, ἐπιπτῆναι. ¶ Ἐπιπτύξαι, ἐπιπρῆσαι.
Ἐπιπυργίτις, ἡ ἀθηνᾶ οὕτως ἐν ἀβδήροις ἐκαλεῖτο.
Ἐπιπωλεῖται, ἐπιπορεύεται. ¶ Ἐπίρεισμα, ἐπιθυμία. ¶ Ἐπιρέκων, ἐπισκύλλων. ¶ Ἐπίρρεζεσκον. ἐπιτίθεσαν ἔθυον. ¶ Ἐπιρρύτιος, ζεὺς ἐν κρήτῃ.
Ἐπιρρέξαι, ἐπιθῦσαι, ἐπαγαγεῖν.
Ἐπιρρέπει. ἐπιβαρεῖ. ἐπικρατεῖ. ἐπιστὰς ἐπικρέμαται. ¶ Ἐπιρρεπής, ἐμβριθεστέρα. ¶ Ἐπίρρημα, ποιημάτιον τετράμετρον. ¶ Ἐπιρρήματα, οὕτω προσαγορεύεται τὰ μετὰ τὴν παράβασιν τασσόμενα τετράμετρα ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενα. μηδέπω τοῦ ἑξῆς μέλους ἐπεληλυθότος, ἄλλοι δὲ ἐπῳδικὰ μεταξὺ τῶν χορικῶν μελῶν ἰαμβεῖα βραχέως ἐπιλεγόμενα καὶ ἐφύμνια. ¶ Ἐπιρρήξας, ἐπαγαγών.
Ἐπὶ ῥηγμῖνι, ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ. ¶ Ἐπιρρήσσει, ἐπικλείει. ¶ Ἐπιρρήσσεσκον, ἐπασσῶντο, ἐπέβαλλον, ἢ ἐπέκλειον μετ' ὁρμῆς. ¶ Ἐπίρρησις, ψόγος.
Ἐπιρρησίσκον, ἐπῆρον. ἐπέκλειον. ¶ Ἐπίρρυτον, ἐπικάτακτα. ¶ Ἐπιρρῆτον, ἐπίψογον, αἰσχρόν. ¶ Ἐπίρρυπος, ὁ κακῶς λεγόμενος ἐπ' αἰσχρότητι. ¶* Ἐπιρρείσκον, ἐπῆρον. ¶ Ἐπιρροίη, ἐπιρροιαν ὑδάτων.

ἀν ἴζης μέμψαιτο σοφοκλῆς ναυπλίῳ καὶ πλέοντι.
Ἐ πικότως, ἐπιστρεφῶς. ¶ Ἐπίκουρος, βοηθός.
Ἐ πικουρίας, βοηθείας, συμμαχίας. ¶ Ἐπικουρήσοντας, βοηθοῦντας. ¶ Ἐπίκουροι, βοηθοί. συμμαχοί. ἐπίσκοποι. καὶ ἧλοι ξύλινοι. ¶ Ἐπικράδιον, ἐπικάρπιον. ¶ Ἐπίκρανα, προσκεφάλαια, καλύμματα, ἐπιστύλια. ¶ Ἐπικρανεῖς, ἐπιτελεῖς ἐπιμεληθῶσι. ¶ Ἐπικρανής, ἐπιμελητής.
Ἐ πικρᾶναι, τῇ κεφαλῇ ἐπινεῦσαι. τελέσαι.
Ἐ πίκρανος, ἐπιμελητής. ἐπίχειρος. ¶ Ἐπικρατεῖ, ἐξουσιάζει. ¶ Ἐπικρατίδιον, σημονικὸν κάλυμμα χωρὶς τῆς κεφαλῆς. ¶ Ἐπικρατύνειν, ἐπισχύειν. ὀχυροῦν. ¶ Ἐπικρῆναι, ἑορτὴ δήμητρος παρὰ λάκωσιν. ¶ Ἐπίκριον, κεφαλόδεσμον. ¶ Ἐπικρανθέν, ἐπιτελέσαντα. ¶ Ἐπίκειδον, ἐπίλεκτον.
Ἐ πικρίνεσθαι, ἀριθμῆσαι καθ' ἕνα ἕκαστον. ¶ Ἐπίκροκον, ἐπανθηρόν. ¶ Ἐπίκρουμα, ἐπίπλησμα· ὃ ἐπιχάραγμα διὰ τὸ πληρωμάσθαι τοῦ ἐρίου ἐπίκρουμα χθονὸς ἀργίας σοφοκλῆς ἰνάχῳ.
Ἐ πίκτεντα, τὰς ἠλακάτας καὶ τὸ πολὺ τὸ πρὸς τοῖς δακτύλοις μέρος. ¶ Ἐπικτερία, ἐντάφια.
Ἐ πίκτιτον, ἔξωθεν εἰσελθόν. ¶ Ἐπικτύλωμα, ἐπικορύφωμα. ¶ Ἐπικτέριον, τὸ πῶμα τῆς χύτρας.
Ἐ πικυδέστερος, ἐπικρατέστερος. ἐνδοξότερος.
Ἐ πικυκλίδιος ζώς. ¶ Ἐπικύψας, ἐπικύψας.
Ἐ πίκωλος, ὁ ἐν ποδὶ σκάζων. ¶ Ἐπικωμάζω, χλευάζω. μυκτηρίζω. ¶ Ἐπικωμάσας, κρατήσας ταῖς θρίξιν. ¶ Ἐπίκωμος, ὁ ἐπᾴδων τῇ φωνῇ ἢ ἀπὸ οἴνου ᾄδων. ὑβριστής. συγχαίρων. ¶ Ἐπίκωπα, ἐπίμεμπτα. ¶ Ἐπικωπητήρ, ζωστήρ. ¶ Ἐπιλαμφθέντες, φωτισθέντες. ¶ Ἐπὶ λέαν, ἐπὶ λυπίαν.
Ἐ πιλεγόμενος, ἐπιλογιζόμενος. ¶ Ἐπιλειπούσης, καταλειπούσης. περιλειπούσης. ¶ Ἐπιλείψει, καταλείψει. ¶ Ἐπιλεξαμένη, ἐπικαλεσαμένη.
Ἐ πιλεξάμενος, διαλεγείς, ἐνθυμηθείς. ¶ Ἐπιλελησμένη, ἐπιλανθανομένη. ¶ Ἐπιλήϊδος, οὕτω τῶν ἱερείων τινὲς ἐκαλοῦντο. ¶ Ἐπιλήκητος, ὁ τετυφλωμένος. ¶ Ἐπειλημμένος, κατέχων. τετυχηκώς. ¶ Ἐπιληπτικός, παχικός, κατεχόμενος. ἐπίληπτος. καταφανὴς καὶ ὁ τῇ ἱερᾷ νόσῳ συνεχόμενος. ¶ Ἐπιλήπτῳ, ὑπαιτίῳ, δαιμονιζομένῳ. ¶ Ἐπὶ ληναίῳ. ἀγὼν ἦν ἐν τῷ ἄστει ληναίου περίβολον ἔχων μέγαν. ἐν αὐτῷ ληναίου διονύσου ἱερὸν ἐν ᾧ ἐπιτελοῦντο οἱ ἀγῶνες ἀθηναίων πρὶν τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι.
Ἐ πιλησμονείη, ἐπιλαθείη. ¶ Ἐπιλήσονται, ἐπιλανθάνονται. ¶ Ἐπιλίζουσα, καταμωκωμένη. ¶ Ἐπιλίζουσι, διακενοῦσιν, ἐγκελεύονται. ¶ Ἐπιλίγδην, ἐπιρράνδην, ἀπὸ ἐπιδρομῆς ἐπιψαῦσαι. ἐπιξῦσαι. ἐφάψασθαι ὅσον ἀπὸ ἐπιπολῆς. ¶ Ἐπιγράβδην, ἀπὸ ἐπιγραφῆς.
Ἐ πιλήμνιος, ποσειδῶν. ¶ Ἐπιλίημι, ἐπιζέω.
Ἐ πιλινᾶν, ἐπιπερεύεσθαι τὰ ἔσωθεν λινᾶ καὶ ἐπιβλέπειν. ¶ Ἐπιλιπές, ἐλλιπές. ¶ Ἐπιλίζαις, τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ. ¶ Ἐπιβολίς. μέρος τοῦ ὄπατος.
Ἐ πιλλοί, οἱ πολλοί. ¶ Ἐπίλλος παράστραβος ἢ συχνῇ διάστροφος παρὰ τοὺς ἰλλοὺς οἵ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοὶ δι' ἀλλήλων εἰς ἕκαστον. ¶ Ἐπιλύκιον, ἀρχεῖον τοῦ πολεμάρχου ἀθήνησιν. ¶ Ἐπιλύγαιον, ἐπινέφελον, σκοτεινόν. ¶ Ἔπιλυς, ξένος. ¶ Ἐπιλυσαμένη. εἰλειθυῖα καὶ μία τῶν εἰλειθυιῶν καὶ ἐπώνυμον δήμητρος παρὰ ταραντίνοις καὶ συρακουσίοις. ¶ Ἐπὶ λιψυδρίῳ μάχη. οἱ φυγάδες ἀθήνηθεν ὧν οἱ ἀλκμαιωνίδαι ἡγοῦντο, κατιέναι θέλοντες πολλάκις ἐπίθεντο καὶ λειψύδριον τειχίσαντες χωρίον ὑπὲρ τῆς πάρνηθος ἐπολέμουν τοῖς πεισιστρατίδαις. ¶ Ἐπιλόγιον, τὸ μέσον ἄχυρον. ¶ Ἐπιμαίνεσθαι, ἐπιζητεῖν.
Ἐ πιλαμβάνεσθαι, ἐπιψαύειν. ¶ Ἐπιμάλθα, ἀγαθὰ προσηνῆ ἢ μαλακὰ ἢ ἀσθενῆ λίαν. ¶ Ἐπιμάστακα, τὸ στόμα ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ. ¶ Ἐπίμαστον, ἐπαίτην, ἐπιζητοῦντα τροφήν. ἀπὸ τοῦ μαστεῦσθαι ἔνδειᾳ τῶν ἀναγκαίων. ¶ Ἐπίμαστον, κακὸν ἐπισπαστόν, ἐφελκυσμένον δεινόν. ¶ Ἐπίμαστος. ἐπίληπτος. ὀχληρός. δραπέτης. πεινός. τροφὴν ἐπιζητῶν ἐνδεής. ¶ Ἐπιμακρὸν ἄυσεν, μεγάλως ἐφώνησεν. ¶ Ἐπιμάρτυρος, μάρτυς ἐπὶ τοῖς γινομένοις. ¶ Ἐπιμαστάμενος, ἐφαψάμενος, ψηλαφήσας. ¶ Ἐπιμάσσεται, ἐπαύξεται ἐπὶ πλέον. ἀπὸ τοῦ μάσσονος ὅ ἐστι μακροτέρου, οἱ δέ, ἐφάψεται ψηλαφήσει, ὅσιον οὐ λιμώσει. ἀλλὰ καὶ προσεπιμάσσεται πλείω σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. ¶ Ἐπιμαχία, ἡ τοῖς ἀμυνομένοις βοήθεια.
Ἐ πίμαχοι, ἐπίκουροι, βοηθοί. ¶ Ἐπίμαχον, χωρίον, ᾧ δύναταί τις προσιέναι μαχόμενος. ¶ Ἐπιμέλεια, σπουδή. ¶ Ἐπιμελίξαι, δῦναι. ¶ Ἐπιμελείας οἶκος, ἔνθα τὰ δημόσια ἔγγραφα ἔκειτο. ¶ Ἐπιμελῶς. συνεχῶς, σπουδαίως. ¶ Ἐπιμέμφεται, ἐγκαλεῖ, ἐπιδεῖται, ἐπαιτιᾶται. ¶ Ἐπιμερής. ἀριθμὸς οὕτω λέγεται. ὅταν ὁ μείζων τοῦ ἐλάττονος ὑπερέχῃ μέρει τινί. ¶ Ἐπίμεδρος, μοιχεύεται. ¶ Ἐπίμεστα, πλήρη. ποτέστιν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μὴ ἀποτιμηθῇ φερεκράτης βριθομένων ἀγαθῶν ἐπὶ ζατρίζης.
Ἐ πιμάξας, ἐπισπάσας. ¶ Ἐπιμετρίδα. τὸ ἐπίμεζον ὃ προσάπτεται τῷ χιτῶνι. ¶ Ἐπιμήδεα κεῖρε, τὰ βουλεύματα ἐπικόπτει, ἢ τὰ ἔργα ἐπιτέμνει χειρί.
Ἐ πιμηλίς. πόρτη καὶ ἀπίου γένος. ¶ Ἐπιμήνιοι, οἱ ἱεροποιοί, ἐκαλοῦντο δὲ καὶ θυσία τις. ¶ Ἐπιμηνία, ἡ κατὰ μῆνα τῇ νουμηνίᾳ συντελουμένη. ¶ Ἐπίμηρον. ¶ Ἐπιμείλια τὰ ἐπιθετὰ χρήματα. ¶ Ἐπιμιξ ἀναμεμιγμένος. ¶ Ἐπίμονοι, κάρχοι. ¶ Ἐπὶ μοῖραν, ἐπὶ θάνατον. ¶ Ἐπιμόριος, ἀριθμὸς ὑπερέχων ἑτέρου μέρει. ¶ Ἐπίμορτος, σύμμορος γῆ, ἢ ἐπιμερισθ. λέγεται οὕτω καὶ ὁ μέρει ἐργαζόμενος. μορτὴ γὰρ τὸ μέρος ἐκαλεῖτο, καὶ ἑκτήμοροι οἱ τὸ ἕκτον τελοῦντες.
Ἐ πιμορφάζονται, σχηματίζονται.
Ἐ πίμοχθον, ἐπίπονον. ¶ Ἐπιμοχθῆσαι. ἀντὶ μόχθῳ ἐπιπονῆσαι. ¶ Ἐπιμύλας, ἐπιγαστρίας.
Ἐ πίμυξις, στεναγμός. ¶ Ἐπιμύσας, καμμύσας, κλείσας. ¶ Ἐπινάξαι, ἐπιπακτῶσαι. ¶ Ἐπίνακτιρ, ὁ ἐπιδεδομένον ἐκ ναύτην. ¶ Ἐπινήματο, ἐπανενηνόατο. ¶ Ἐπινείσεται, ἐπελεύσεται. ¶ Ἐπινέμεσις, ἐπιμερισμός. ¶ Ἐπινένικται. τέτρωται, βεβαπτεῖσθαι τὰς φρένας. ¶ Ἐπινενύχθαι, παραφρονεῖν. ¶ Ἐπινενυμένον, τὸ ἐπίτειχισμόν.
Ἐ πινεφέλλον, τὸ ἐπὶ τῶν νεφρῶν λίπος.

χος καὶ τὸ ἱστίον τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κρεμάμενον ὃ καλοῦσι φάρον καὶ ἔλασσον. ¶ Ἐπιδιοχεῖν, ἐπιτωθάζειν.

Ἐπιδώμεθα, ἐπιδῶμεν θεοῖς ἱλῶμεν.

Ἐπιδότας, Ζεὺς ἐν Λακεδαίμονι. ¶ Ἐπιέζεν, ἐπεπίασιν. ¶ Ἐπιεικέα, τὸν ἀστεῖον ἢ τὸν ψευδῆ. ἄλλοι τὸν ἐγχωροῦντα καὶ πρέποντα. ¶ Ἐπιεικές, καθῆκον. πρέπον. προσῆκον. ἱκανόν. ¶ Ἐπιεικὲς, προσηνὲς εὐγνώμον, μέτριον, εὐφυές. σπουδαῖον, πρᾶον, ἀγαθόν.

Ἐπίεικτα, φορητά, ὑποχωρητά.

Ἐπιεικεύσειν, ἠγάσωσιν. ¶ Ἐπιεικῶς, πάνυ λίαν πράως. ¶ Ἐπιειμένε, ἐμφιεσμένε, ἐνδεδυμένε.

Ἐπιείξας. ἐπιδείξαντικῶν, κενοδόξων. ¶ Ἐπιεισάμενοι, ἐφορμήσαντες, ὁμοιωθῆσαι. ¶ Ἐπιείσεται, ἐπελεύσεται. ¶ Ἐπιείστορε ἐπὶ μάρτυρας, δυϊκῶς ἡ λέξις. ¶ Ἐπιερύναι, ἐπιλαθεῖν. ¶ Ἐπὶ ἐπὶ τῶν, ὑπέρθεσις λάκωνες. ¶ Ἐπιέσαν, ἐπήρχησαν.

Ἐπιέπεται, ἀκολουθεῖ. ¶ Ἐπιέσασθαι, γῆν ταφῆναι. ¶ Ἐπιεσσάμενος, λαβόμενος. ¶ Ἐπιέψω, ἐπιτελέσω. ¶ Ἐπίξα, ὄρνεα κύπριοι. ¶ Ἐπιζάξ, ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐπ' εὐθείας καὶ ἐπὶ τὴν σύντομον καὶ ἐπίτηδες ἐκ πλαγίου ἢ συντόμως ἀθηναῖοι.

Ἐπιζαφελὲς, θυμώδης, ὀργίλον, χαλεπόν. ἰσχυρόν. ἐπίσκοπον. ¶ Ἐπιζαφελῶς, αὐξημένως, ἄκρως.

Ἐπιζευτὴρ, σπειρὰ καὶ σειρά. ¶ Ἐπιζύγιον, μέρος τῆς νεώς. ¶ Ἐπιζυγμεῖν. ἐπισκαρδαμύττειν. ἐπιστύφειν. ἐπικατακλᾶν. ¶ Ἐπιζύγμουσα, ἐπικλείουσα, μύουσα. ¶ Ἐπιζητῶν, ἀπολαμβάνων, συνέχων.

Ἐπιζωγρέων, κατὰ ζωγρεῶν. ¶ Ἐπίηλεν, ἐπεξέτεινεν, ἔπεμψεν. ἐπίαχεν, ἐπηύξησεν. ¶ Ἐπιῆρα, τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἢ ἐκ τῆς προθυμίας ὡς αὐτίμαχος. ¶ Ἐπιήρανα, θυμοποδένιτηρα.

Ἐπιήρανα, ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς ἢ πολλῶν.

Ἐπίηρος, ἐπίκουρος ἐπιθυμητής. ¶ Ἐπίηρος, βοηθὸς χάριν ἀποδιδούς. ¶ Ἐπιῆρα, ἐπίχειρα.

Ἐπιθιγγάνει, ἐφάπτεται. ¶ Ἐπιθαλαμίτης, ἑρμῆς ἐν εὐβοίᾳ. ¶ Ἐπιθαλάμοντι. ἐπιφλεγμαίνουσιν.

Ἐπιθαλπές, τερπνόν. ¶ Ἐπὶ θάτερα, ἐπὶ τὰ ἕτερα.

Ἐπιθαρσύνων, προτρεπόμενος. ¶ Ἐπίθαρσος. προσδοκώμενος ἀποθανεῖν. ¶ Ἐπιθεάζει, θεοὺς ἐπικαλεῖται. ¶ Ἐπιθέατα. τὰ πάτρια ἱερὰ παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Ἐπιθεάσας. κατευξάμενος.

Ἐπίθεος, σημεῖον ἐν θυτικῇ. ¶ Ἐπίθεσις, ὁ τῶν δύο ἀριθμὸς παρὰ τοῖς πυθαγορικοῖς. ¶ Ἐπίθετον, ὁ στιβό. ¶ Ἐπίθεμα, τὸ ἐπιτιθέμενον. ¶ Ἐπιθῖναι, κλῖσαι. ¶ Ἐπιθήτωσαν, αὐτικείσθωσαν. ¶ Ἐπιθήκη, φερνή. μᾶζον δ' ἐπιθήκη. ¶ Ἐπίθημα, πῶμα. ¶ Ἐπιθήσει, ἐπιβαλεῖ. ¶ Ἐπιθήσοντας, ἐπιξύνοντας, ἐπιφέροντας. ¶ Ἐπιθειάζεις, τὸ θεῖον ἐπιδεξάμενος θεοφορηθείς. ¶ Ἐπιθιγγάνει, ἐφάπτεται.

Ἐπιθλάσας, συντόμως εἰπών.

Ἐπιθολοῦσιν, ἐπισκοτοῦσιν. ταράττουσιν. ¶ Ἐπιθράνιμον, ἔρος τι τῆς νεώς. ¶ Ἐπιθρέξαντος, ἐπιδραμόντος. ἐπιξύσαντος. ¶ Ἐπιθορνύμεναι, σπερμαίνουσαι καὶ ζωογονοῦσαι, θόρος γὰρ τὸ σπέρμα.

Ἐπιθράξαι. ἐπιθρύξαι. ἐπινύξαι. ¶ Ἐπιθρελεκία, ἑορτὴ ἀπόλλωνος. ¶ Ἐπιθρώσκει, ἐφάλλεται, ἐπιπηδᾷ.

Ἐπιθρώσκουσιν, ἐπιπηδῶσιν. ¶ Ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο, ἐν τῷ πεδίνῳ μὲν ἐπιδρόμῳ. ¶ Ἐπιθυμελίας ἀγῶνα τὴν τῶν διαφραγμάτων στάσιν. ¶ Ἐπιθυμίδες, τὰ παντοδαπὰ στεφανώματα. ¶ Ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος. ¶ Ἐπιθύω, ὥρμημαι. ¶ Ἐπιθύοντες, σπουδάζουσιν, ἐπιτίθενται. ¶ Ἐπιτωθάζοντες, ἐπιχλευάζοντες. ¶ Ἐπιθωΰσσειν, ἐπικελεύεσθαι.

Ἐπιηθέντες, ἐπιχαρέντες. ¶ Ἐπιείκελον, ὅμοιον.

Ἐπίστορα, ἔμπειρον. ¶ Ἐπικαγχάζων, ἐπιγελῶν.

Ἐπὶ κάρ. ἐπὶ κεφαλήν. δι' οὗ δηλοῖ τὸ καταφερὲς τοῦ ῥεύματος, ἐπὶ κάραν. ¶ Ἐπικαταφορά, καταφορά.

Ἐπικάρπιος, Ζεὺς ἐν εὐβοίᾳ. ¶ Ἐπίκαιρος, εὔκαιρος.

Ἐπικάρσιον. [illegible]. ¶ Ἐπικάρσια, ἐπικαρσία δὲ προσηπτοῦμαι. πλάγια οὐ κατ' εὐθεῖαν φερόμενα.

Ἐπικαρυκεύεται, ἀρτύει. ¶ Ἐπικαχλάζεται, διακινεῖται. ¶ Ἐπίκε λάβησιν, ἐπιλάβη.

Ἐπικέλια, ἔσθηγα, ἱμάτια. ¶ Ἐπικατεδαρθεῖν, ἐφυπνῶσαι. ¶ Ἐπικεῖραι, διακόψαι, διαφθεῖραι.

Ἐπικεκλιμένας, ἐπικειμένας, ἐπικεκλεισμένας.

Ἐπικεκόνιμαι, διέφθαρμαι ἀπόλωλα. ¶ Ἐπικέλσαντες, ὁρμήσαντες, ὅ ἐστι ξηρὸν ἀναπόντες τὴν ναῦν.

Ἐπικερτομῶν, ἐπισκώπτων. ¶ Ἐπικεύσω, κρύψω.

Ἐπικεφαλὴν, ταχέως. ¶ Ἐπικεφάλαιον, τὸ ἐπικεφάλιον. ¶ Ἐπικεχήνασι, περιέχουσιν. ¶ Ἐπικήδειον. ἐπιθανάτιον. ¶ Ἐπίκηρα, ἐπίνοσα, μοῖρα ἢ ἐπιθανάσιμα. ¶ Ἐπικηδεύειν, ἐπιδυσμενεύεσθαι.

Ἐπικήραν, ἐπιμοίραν, ἐπιθανατίαν. σαθράν.

Ἐπικηρότεροι, ἐπισαθρότεροι. ¶ Ἐπικηρυκεύεται. προσκηρύσσεται. ¶ Ἐπικίδναται, σκορπίζεται. ἐφημᾶται, ἐφαπλοῦται. ¶ Ἐπικίδνανται, ἐφαπλοῦνται. ¶ Ἐπικιχράδες, ὁ Ζεὺς ἐν χῷ.

Ἐπικλασθῆναι, συμπαθῆσαι. ἐλεῆσαι. ¶ Ἐπικλείδια, ἑορτὴ δήμητρος ἀθήνησι. ¶ Ἐπικλεψάσης, ἀπελθὼν λάθρᾳ. ¶ Ἐπικλέπτοιτο, ἐπιθυμοίη.

Ἐπικλεοσμούδονα, ἐπικληδόνα. ¶ Ἐπίκλην, ἡ ἐπίκλησις παρὰ ἀττικοῖς. ¶ Ἐπίκλην, ἐπωνυμία.

Ἐπίκλημα, μέμψις ἢ ἔγκλημα. ¶ Ἐπίκληρος ἐνούσιος, γυνὴ διαπονα εἰς ὃν κατήντησεν πολλοῖς κλήροις.

Ἐπίκλητος, ἐπίξενος, ἔξωθεν ἐπεισερχόμενος δήμων καὶ οἱ σύμμαχοι. ¶ Ἐπικλινεῖς, ἐπιπίπτων προσρέπων. ¶ Ἐπικλόπιος, Ζεὺς οὕτως καλεῖται.

Ἐπίκλοπος, δόλιος πανοῦργος ἢ ἐπιθυμῶν τοῦ κλέπτειν. ¶ Ἐπίκλυσις. ἐπιρροή. ¶ Ἐπικλωθεῖν, ἐπινείδισον, ἐπίδεξον. ¶ Ἐπικοινοῦς, ἀντὶ τοῦ κοινοῦ.

Ἐπικνάφων. ἕλκων. διαφθείρων. τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συνερέψαντες, τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοῦ σωροῦ ἐκνάπτον. ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο γνάφος. ὁ οὖν κροῖσος τὸν ἐχθρὸν διέξανε ταῖς ἀκάνθαις καὶ οὕτως ἔφθειρεν. ¶ Ἐπικοιμωτηριάσασθαι, ὑπηρετικὸν ὄνομα. ¶ Ἐπικοίνιος, Ζεὺς ἐν σαλαμῖνι. ¶ Ἐπικομπῶν, ἐπικαυχώμενος. ¶ Ἐπικόκκουρος, ὁ παρατηρητὴς ἐν σταδίῳ παρὰ λάκωσι. ¶ Ἐπίκοπος, χάραγμα ἐκ δευτέρου πληγῆς. ¶ Ἐπίκορον, ἐπίκοπον. πάχυιοι. ¶ Ἐπικόρρης ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου. ¶ Ἐπίκορρι. ἐπὶ κονδυλίῳ. ¶ Ἐπικορρισόν, κατακονδυλισόν. ¶ Ἐπίκητα. ἐπίμομφα, ἃ πᾶσ

Ἐπιβάθρῳ, ἐπιβάσει. ¶ Ἐπίβαθρον, μισθὸς ἐπιβάσεως εἰς τὴν ναῦν, τουτέστιν ναῦλον. ¶ Ἐπίβδαι, αἱ μεθέορτοι ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἐπιβαίνεσθαι ταῖς ἑορταῖς οὐκ οὔσαις ἐξ αὐτῶν· ὁ ἐπειδὰν κατὰ πρόσθεσιν τοῦ β διὰ τὸ ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἑορτῇ ἄγεσθαι αὐτάς.

Ἐπιβαλεῖ, ἐπιρρίψει. ¶ Ἐπίβαλοι, πτέρναι.

Ἐπιβαλλόμενος, ἐπιβολὴν κατὰ πρόσθεσιν ἔχων ἐπιθυμιῶν. ¶ Ἐπίβαλμα, ὑποπέδιον.

Ἐπίβασιν, ἀνάβασιν, βάσιν. ¶ Ἐπιβασκέμεν, φρονεῖν. ἐπιβιβάζειν. ¶ Ἐπιβατεύουσι, ἀμφισβητοῦσι ζητοῦσι. ¶ Ἐπιβάτην, τὴν πτέρναν τοῦ ποδός.

Ἐπιβάτης, ἐπὶ νῶτον βαίνων. ἢ ὁ μὴ κωπηλάτης, ἀλλὰ πλέων μαχητής. ¶ Ἐπιβατόν, ὀδευόμενον.

Ἐπιβήματα, εἶδος χορικῆς ὀρχήσεως. ¶ Ἐπιβήμιος Ζεὺς ἐν σίφνῳ. ¶ Ἐπιβύσει. ἐπιβαρύσει, ἐπιχύσει.

Ἐπιβήσομαι, καταφύγω. ¶ Ἐπιβήσομεν, μεταχειρ ποιήσομεν. ¶ Ἐπιβιβῶ, ἀναφέρω.

Ἐπιβατικά, ἃς ἡμεῖς λέγομεν παρενθήκας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλεόντων. ¶ Ἐπίβλαξ, συννεφὴς νιφετός. ¶ Ἐπίβλημα, πῶμα ὁ ῥάκος. ¶ Ἐπιβλής, μοχλός. ¶ Ἐπιβλότης, δοκὸς μοχλός.

Ἐπίβλυξ, συννεφής. ¶ Ἐπιβοᾶν τὸν μύσιον, ὅταν θρηνῶσιν αἱ μοῦσαι, τὸν μύσιον τὸν ὕλλαν ἀνακαλοῦνται.

Ἐπιβλαί, σφῆνες. ¶ Ἐπιβόλαια, ἐπιβλήματα.

Ἐπιβολεύς, ὁ ἡρακλῆς παρὰ θουρίοις. ¶ Ἐπιβολή, ὁρμή. ἔγγραφος ζημία. ¶ Ἐπιβουλεύει, ὁρμᾷ ζημιοῖ. ¶ Ἐπίβουλος, ἐχθρός. ¶ Ἐπιβράζων, λοίδορος. ¶ Ἐπιβόλως, φρονίμως. ¶ Ἐπιβώτορι. ποιμένι, βοσκοτρῷ ἐνόρχει μὴ ἐκτετμημένῳ ἐπιβαίνοντι. ¶ Ἐπιβοῶνται, ἐπικαλοῦνται.

Ἐπιβρέμοντες, ἐπηχοῦντες. ¶ Ἐπιβρέξαι, ἐπαναχεῖν, βρέξαι. ¶ Ἐπίβρεγμα, ἐπὶ σώμα καὶ κεφαλήν. ¶ Ἐπιβρύσει, ἐπιχύσει, ἐπιβαρύσει.

Ἐπιβρίθων, ἐπιβαρῶν. ¶ Ἐπιβρεμεῖ. ἐπιφωνεῖ.

Ἐπιβρίσαι, ἐπαναχεῖν, ἐπελθεῖν. ¶ Ἐπιστῆξαι, ἐπιβαρεῖν. ἐφορμῆσαι, βιάσασθαι. ¶ Ἐπιβυσήσωσιν. φραξάτωσαν, φιμωσάτωσαν. ¶ Ἐπιβωμίζοντι, θύοντι. ¶ Ἐπιβώσομαι, ἐπικαλέσομαι, ἐπιβοήσομαι. ¶ Ἐπίβωτος, λεῖος, ὁμαλός.

Ἐπιβώτορι μήλων, βοσκῆρι τῶν ποιμνίων ἐπιστάτῃ ὁ ἐφεστάσιος. οἱ γὰρ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ τῶν κτηνῶν ἱππεύειν ἐμάνθανον. ¶ Ἐπιγαμία, συγγένεια, ἡ διὰ τὸ ἀπ' ἀλλήλων ἄγεσθαι. ¶ Ἐπίγαμος, [illegible]. ¶ Ἐπιγάννυσθαι, χαίρειν. ¶ Ἐπίγουρον, ἰσχυρόν. ¶ Ἐπιγαυρωθείς, ἐπαρθείς.

Ἐπιγεινομένοις, ἐπιγινομένοις. ¶ Ἐπιγελαστήρ, ὁ καταγελῶν. λάκωνες. ¶ Ἐπιγελωσόμεναι. ἐπιλαλοῦσαι. ¶ Ἐπιγλώσσω, ἐπιστομίζου διὰ γλώττης αἰ χεῖλος ἡρακλείδης. ¶ Ἐπιγνάψαι, ἐπικατακλάσαι, συμπιέσαι, συνάψαι. ¶ Ἐπιγνάμψῃ, ἐπικλάσῃ. ¶ Ἐπίγνωθι. μάθε. γνώρισον.

Ἐπιγνώμη, συγγνώμη διάγνωσις. ¶ Ἐπιγνώμονος, συνετοῦ γνώμην ὅρον γνώμην ἔχοντος. ¶ Ἐπιγνώμων, ἐπόπτης. ¶ Ἐπεγομένων, ἐπὶ πάντων ἀπιόντων. ¶ Ἐπιγονή. γέννημα. ¶ Ἐπιγουνίδι. περὶ γόνασιν. ¶ Ἐπιγουνίδα, τὸ ἐπάνω τοῦ γόνατος,

λέγει δὲ τὸν μηρὸν ἀφ' οὗ ἐκδικτέον τὴν τοῦ σώματος δεξίαν. ¶ Ἐπιγράβδην, ἐπ' ἄκρον ξύσαι. ἐπιξεστικῶς. ¶ Ἐπιγράμματα, αἱ ἐπιγραφαί.

Ἐπιγραφεύς, ζωγράφος. ¶ Ἐπιγράψαι, ἐπιπολῆς, ἐπιξύσαι. ¶ Ἐπιγράφεται, ξύεται. χαράσσεται. ὀνομάζεται. ¶ Ἐπιγύιον, τῶν πρυμνησίων κάλων, ἅ τινες πείσματα καλοῦσιν. ¶ Ἐπίδαιτρον, ὄψον. ¶ Ἐπιδαιτρεύσομαι, ἐπιστελῶ διωχθήσομαι.

Ἐπιδεκρυθέντα, ἐπιγραφέντα,

Ἐπίδηλον, λοιμικόν. ¶ Ἐπιδαύρειον, τὸ φοινικόν.

Ἐπιδαύριοι, ἔθνος πελοποννήσου. ¶ Ἐπίδαυρος, πόλις ἐν ἄργει. ¶ Ἐπιδαψιλεύσει, μεγαλοψυχήσει.

Ἐπιδαψιλευόμενος, μεγαλοψυχούμενος. ¶ Ἐπιχορηγῶν, πλουσίως. ¶ Ἐπιδεῖ, ἐνδεῖ, ἐλλείπει.

Ἐπιδείκνυται, φανεροποιεῖ. ¶ Ἐπιδεικτιῶντα, ἐπιδείκνυσθαι μέλλοντα ὃ θέλονται. ¶ Ἐπίδειξις, ἐπιδεικτικός. ¶ Ἐπιδινήσας, συστρέψας, συσείσας. ¶ Ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι. τὴν δὲ κληῖδα περιήγαγε τῷ ἱμάντι. ¶ Ἐπιδεικτικός, ἐπίδεικτος. ¶ Ἐπιδέξιος, καλός. ἀγαθός. εὔμορφος.

Ἐπιδεξιπολίνης, ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν περιστρέψας.

Ἐπίδεσον, ἐπίστρεψον. ¶ Ἐπιδευεῖς, ἐνδεεῖς, χείρονες. ¶ Ἐπιδεύηται. ἐπιδεὴς ὁ ἐλλιπὴς εἴη.

Ἐπιδεύσω, ἐπικρύψω. ¶ Ἐπιδέψονται. ἐπακολουθήσουσιν. ¶ Ἐπιδεῦσαι. ἐπιστρέψαι. ¶ Ἐπίδεκτον, ἐπίσημον, υἱόν. ¶ Ἐπίδεχα. σκύφον τὸ μὴ κενόν. ¶ Ἐπὶ δελφινίῳ, τὸ δικαστήριον, ἐφ' οὗ οἱ ὁμολογοῦντες πεποιηκέναι φόνους ἐκρίνοντο.

Ἐπιδεχόμεθα, προσδοκῶμεν. ¶ Ἐπιδέξπνις, μακεδονικὸς κώθων ἔνδυσμα ἐθισμός. ¶ Ἐπιδημεύει, ἐν τῷ δήμῳ ἀναστρέφει. ¶ Ἐπιδημία, παρουσία.

Ἐπιδήμιον, κοινὸν δημόσιον ἢ ἐμφύλιον. ¶ Ἐπιδημίου, ἐνδήμου, ἐμφυλίου καὶ μὴ πρὸς πολεμίους γινομένου. ¶ Ἐπίδημον. ὡς ἐπιπολὺ ἔστιν, ὑπὸ δήμου τετιμημένον ὅ ἐν τῷ δήμῳ ὄν. ¶ Ἐπὶ δηλίῳ μάχη. δήλιον τὸ ἐν βοιωτίᾳ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερόν, ὃ ἐτείχισαν ἀθηναῖοι, καὶ περὶ αὐτοῦ βοιωτοῖς μαχεσθέντες ὅτ' ἡττήθησαν, ἱπποκράτους στρατηγοῦντος.

Ἐπιδικάζεται, ἀντιποιεῖται. ¶ Ἐπίδικος, ὅτις οὐκ ἔστιν ἄνευ δικασίας, πᾶσ' εἰς πλείους συγγενεῖς καὶ οὐσίας ἐπιδικάζονται. ¶ Ἐπὶ δὲ, ἐπιπολύ.

Ἐπιδίφρια, τὰ ἐπὶ τῷ ἁρματίῳ δίφρῳ.

Ἐπιδιφριάδος, ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ ἅρματος.

Ἐπίδναι, πελάσαι ἢ πίλαι. ¶ Ἐπιδόκα, προσδοκία,

Ἐπιδοκίας, προσδοκίαι. ¶ Ἐπίδοξα, προσδοκώμενα.

Ἐπίδοξος, προσδόκιμος. ¶ Ἐπιδορατίς, ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου τὸ ἄνω. ¶ Ἐπιδορπίσασθαι, ἐπιδειπνήσασθαι. ¶ Ἐπιδορπίσματα, τραγήματα ἐπιδείπνια

Ἐπίδοσις. ἡ προὶξ καὶ ἡ αὔξησις.

Ἐπιδόρατον, ἐπιπαραστρέψιον. ¶ Ἐπιδραμέτην, ἐπιδίωκον, ἐπέρχονται. ¶ Ἐπιδράμωμεν, ἐπιδιώξωμεν. ¶ Ἐπιδράττονται, κρατοῦνται.

Ἐπιδρομάδην, περιέργως κατὰ σπουδήν.

Ἐπιδρομή, ἔφοδος ἁρπαγή. ἐπίβασις. ¶ Ἐπίδρομον, καταφανὲς καθ' ὃ δυνατὸν ἐπιδραμεῖν. κατερχόμενον ἐπὶ τοῦ τείχους, ὡς καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖ-

Ἐπίκρανεν, ἐπέκρᾶναν. ¶ Ἐπικέκαρ, ἐπωνείδιστο. Ἐπίκλυεν. ἐπήκουον. ¶ Ἐπικλώσκω, ἐπιτάσσω. Ἐπικλώσαντο, ἐπικατέκλωσαν ἐπιμοιράζειν, ἐκύρωσαν, ἐπεκληρώσαντο. ἐπιμοίρανα. ¶ Ἐπικονίετο, κατεκρύπτετο. ¶ Ἐπέκρανεν, ἐπετέλει. ¶ Ἐπικρήηνεν, ἐπετέλεσεν. ¶ Ἐπικύρωσεν, ἐβεβαίωσεν.

Ἐπικόκλυσεν, ἐπαύξησεν ἀπὸ τῶν βαπτιζόντων οἱ καὶ τελειοῦσι τὸ ποτὸν ἵνα τὸ δοκοῦντι μικρὸν προστίθηται, καὶ ῥυτὸ ὅλον ἐπικοκλύσαι. ¶ Ἐπικώμασεν, ἐπεδήμησεν, ἐπῆλθεν, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κώμου. ὅ ἐστι ἐνθουσιῶντος πλήθους. ¶ Ἐπιλάνθανεν, εἰς λήθην ἦγεν. ¶ Ἐπιλαύνειν, ἐπιπέμπειν.

Ἐπίλαπσις, ἡ ἐπὶ πολὺ πτῶσις. ¶ Ἐπέλαχεν, ἐκληρώσαν. ¶ Ἐπιλέξαν. τὰ γεγραμμένα ἀνέγνωσαν.

Ἐπίλετο, ἐγίνετο. ἐφάνη. ¶ Ἐπιλήκεον, ἐκρότουν ποσί. ¶ Ἐπιλώχαζεν, ἐπηνέβαζεν ἐπιλητεῖν, ἐπιχαίρειν. ¶ Ἔπευ, ἔπου ἀκολούθει. ¶ Ἐπευθόμεθα, ἠκούομεν. ¶ Ἐπευκτά, ἐπιθυμητά. ¶ Ἐπευναταί, οἱ συγκοιμηταί. ¶ Ἐπ' εὐνάων, ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν. ¶ Ἐπεύξαν, ἐκαυχήσαντο. ¶ Ἐπ' εὐρέα, ἐπὶ τὰ πλατέα. ¶ Ἐπ' εὐρυγύῃ ἀγών. μελησαγόρας τὸν ἀνδρόγεων εὐρυγύην εἰρῆσθαι φησὶ τὸν μίνωος ἐφ' ᾧ τὸν ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον ἀθήνησιν ἐν τῷ κεραμεικῷ, καὶ ἡσίοδος, εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος ἀθηναίων ἱεράων. ¶ Ἐπ' εὐσεβίῃ, ἐπ' εὐσεβείᾳ. ¶ Ἐπεύχεο, καυχοῦ. ¶ Ἐπεύχεται, καυχᾶται. ¶ Ἐπεφάνη, ἐπ' αὐτοφώρῳ ὤφθη. ¶ Ἐπευφήμησεν. ἐν εὐφήμῳ βοῇ εἶπεν. ¶ Ἐπέφησαν, ἔφησαν. ¶ Ἐπέφλυσι. ἐλασθῆναι ἐποίησεν. ¶ Ἐπέφνεν, ἐφόνευσεν, ἀνεῖλεν, ἀπέκτεινεν. ¶ Ἐπέφραδεν, διεσάφησεν, εἶπεν. ¶ Ἐπέφραδον, εἶπον, ἐπέγνωσαν.

Ἐπέφρασαν, διεσήμαναν. εἶπον. ¶ Ἐπεφύοντο, ἐπείχοντο. ¶ Ἐπέχε, ἐπίκεισο, πρόσεχε, κάτεχε, ἐπίμενε. ¶ Ἐπίχειρον, ἀκόλουθον. ¶ Ἐπ' ὄχω, ἐπὶ μέλει. ¶ Ἐπέχεται, κωλύεται. ¶ Ἐπιχείρειν, ἐπετίθεσαν, ἐπεχείρουν. ¶ Ἐπεχθισμένον, βάρος βαστάζοντος. ¶ Ἐπέχοντες, κρατοῦντες. ¶ Ἐπεχορήγησεν, ἐπεδήμει. ¶ Ἐπεχράοντο, ἐπεβάρησαν, ἐπῆλθον. ¶ Ἐπέχραον, ἐπέθεντο, ὥρμησαν, ἀθρόοι ἐπέστησαν. ¶ Ἐπέψεν, ἐπραΰνθη. ¶ Ἐπέων, λέξεων, λόγων. ¶ Ἐπηβαλλομένη, ἐνθαζομένη.

Ἐπηβολή, μέρος ἢ ἐπιβολή. ¶ Ἐπήβολος. ἔμπειρος, ἐπιστάτης, δεσπότης. μέτοχος. ¶ Ἐπιβολὴν ἔχων, δεσπόζων. ¶ Ἐπηβόλοις, ἐπιτευκτικοῖς, ἐπιτηδείοις. οἱ ἐπιτυχεῖν μέλλοντες. βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυγχάνειν. ¶ Ἐπήγαγεν. ἐπήνεγκεν. ¶ Ἐπήγαγον, ἐπαγομένην εἰς τὸ πεῖσαι. ¶ Ἐπηγανίδες, ἐπιπήγματα. ¶ Ἐπηγγελλόμην, προεκάλουν ἐπέστελλον σοφοκλῆς ὀλέκτρα. ¶ Ἐπήγετο, ἐπεφέρετο.

Ἐπηγκενίδες, τὰ διηνεκῆ ἐπὶ σχεδίας ξύλα, αἱ εἰς μῆκος καθηλούμεναι σανίδες, οἱ δὲ τὰ παραθέματα ἢ πλάγια. ¶ Ἐπηγμένως, κατασπουδαζόντως.

Ἐπηγορίαν, ὀνομασίαν. ¶ Ἐπῄει, ἐπήρχετο.

Ἐπῄεσαν, ἐπήρχοντο. ¶ Ἐπηετανόν. συνεχές. ἀδιάλειπτον, παρατεταμένον διὰ παντὸς τοῦ χρόνου διαρκές. ¶ Ἐπηετανῶν, ἀδιαλείπτων. ¶ Ἐπηθανίσ, λεπτὴν πρόβατον. ¶ Ἐπηΐα, ἐπιπσία. ¶ Ἐπήκοοι, κεῖται. καὶ οἱ μάρτυρες καὶ οἱ δικάζοντες.

Ἐπήκοος, ἀφροδίτη ἐν καρχηδονίοις. ¶ Ἐπικουρία, βοήθεια συμμαχία. ¶ Ἐπήκρισεν, ἐπ' ἄκρον ἤγαγεν, τέλος ἐπέθηκεν. ¶ Ἐπήλεγεν. ἐπῆρεν, ἐκίνησεν. ¶ Ἐπηλάθησεν, ἠλόθευσεν. ¶ Ἐπῆλθε, κατέλαβεν. ¶ Ἐπῆλθέ μοι, ἦλθέ μοι.

Ἐπηλύγασαν, ἐπιφανὲς σκοτεινόν. ¶ Ἐπηλυγάς, ἐπίπροσθεν. ¶ Ἐπήλπιζον, ἐλπιδοποίουν.

Ἐπηλυγίζονται, ἐπισκιάζονται, ἐπικρύπτονται.

Ἐπήλυδες, νεωστὶ ἐλθόντες ἐξ ἑτέρας γῆς. ἐπιλεκτοί, οἱ οὐκ ἰθαγενεῖς. ¶ Ἔπηλυς, ξένος, νεωστὶ ἐλθὼν ἄλλοθεν ἐλθών. ¶ Ἐπηλυσία, ἐπαοιδὴ φαρμακῶν ἡ ἔφοδος τινός. ¶ Ἐπήλυσις, ἔφοδος ἐπαγωγή.

Ἐπήλυθεν, ἐπῆλθεν. ¶ Ἐπήλυτες, ἔποικος, προσήλυτος. ¶ Ἔπηλις, τὸ πῶμα τῆς λάρνακος.

Ἐπ' ἤματος, τὸ ἐμμηνῆ ἡμέρα ποιοῦσί τι.

Ἐπημοιβοί, ἐνηλλαγμένοι. ¶ Ἐπ' ἤματι. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ¶ Ἐπημοιβοί. διπλοῖ. παράλληλοι, ἀλλασσόμενοι. ¶ Ἐπημύει, ἐπικατακλᾶ ἐπιστενάζει.

Ἐπηπείλει, ἐμπίπτει. ¶ Ἐπήμυνον, ἐβοήθουν.

Ἐπῆν. ἐπενδέν. ¶ Ἐπῄνεον, ἐπῄνουν. ¶ Ἐπηνθήσεν, ἐβλάστησεν. ¶ Ἐπήνιον, προσοφειλόμενον, τὸ παραθαλάσσιος. ¶ Ἐπήνυσεν, ἐπὰν, ὅταν.

Ἐπήνυσεν, ἐπετέλεσεν. ¶ Ἐπῆξεν, ἔστησεν.

Ἐπίπνοι, ἐπιβόσκων. ¶ Ἐπήρατε, καλέσατε.

Ἐπηρεᾶν, ἐκρέμασεν. ¶ Ἐπήρατον, ἐπέρασαν.

Ἐπηράσται, ἐπαφράσται. ¶ Ἐπηρεάζει, βιάζει.

Ἐπήρεια. βία. ¶ Ἐπῆρεν, ἀνέπεισεν.

Ἐπήρετο. ἐπηρώτα. ¶ Ἐπήρετμοι, ἐπίκωποι.

Ἐπηρείσιον, τὸ προσκεφάλαιον. ¶ Ἐπηρείσατο, διερείσας ἐποίησεν. ¶ Ἐπηρεφέας, ἐπεστεγασμένας.

Ἐπηρεφέος, ἐπεστεγασμένου. ¶ Ἐπήρθη, ὑψώθη.

Ἐπήρκεσεν, ἐβοήθησεν. ¶ Ἐπῆρξε. κατῆρξεν.

Ἐπῆρσεν, ἐφώρμησεν, ἐπέρασεν. ¶ Ἐπηρτημένην, ἐπικειμένην, ἐπικρεμαμένην. ¶ Ἐπήρτυεν, ἐφήρμοζεν. ¶ Ἐπήρωσεν, ἐκάκωσεν. ¶ Ἐπηστίεν, ἐπιχαρεῖεν. ¶ Ἐπησθέντων, νεκρῶν τινός.

Ἐπήσθηρ. ἐπίσκηπτ, ἐπικεκαλλώπισται, κεκόσμηται.

Ἐπιστάν, ἐπιπολὺ ἀναπεπταμένον. ¶ Ἔπιστο, ἐπιλέλεκται ἐπωλή. ¶ Ἐπητέος, εὐλογιστοῦ, εὐγνώμονος, συνετοῦ, πράου. ¶ Ἐπήτεον, αἴσιον.

Ἐπητής. σώφρων, λόγιος. ἀληθός. δίκαιος. φρόνιμος παρὰ τὰ ἔπη. πρᾶος. χρηστός. ¶ Ἐπήτειμα, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις πυκνά. ¶ Ἐπήτειος, λόγιος, πανοῦργος. ¶ Ἐπηΰδων, ἐπεφώνουν. ¶ Ἐπηύρων, ἐπέτυχον, παρὰ τὸ ἐπαυρεῖν. ¶ Ἐπιώρα, κρεμάμενα. μετέωρα. ¶ Ἐπηώρησαν. ἐφώρμησαν. ¶ Ἔπι. ἔπεστιν, ἔνεστιν καὶ ἐπὶ τόπου ἡ πρόθεσις. ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρὰ κρατὸς λιμένος ῥέει. ¶ Ἐπιαλές. τρόπος.

Ἐπιάλης, ὁ ἐφιάλτης ὃν αἰολεῖς ἐφέλην, ἄλλοι ἐπιάλην καὶ ἐπιφέλην καλοῦσιν. ¶ Ἐπιαλμένων, ἐφαλλομένων. ¶ Ἐπιανδάνει, συναρέσκει.

Ἐπιανέω, ἐπιξέω. ¶ Ἐπιάρτμαγεν. ἐπειδὴ ἐχωρίσθησαν. ¶ Ἐπίασσα, δήμοξος ἐπώνυμον.

Ἐπίασεν, ἐβόησεν. ¶ Ἐπίαχον, ἐπεβόησαν.

Ἐπέραστος. ἐπιθυμητός. ἐράσμιος.

Ἐπερειδόμενος, ἐπιστηριζόμενος. ¶ Ἐπέρεισεν, ἐπεβάρυνεν. ¶ Ἐπέρειψα, ἐπεσκεύασα, ἐπικόσμησα. ἐπεστέγασα. ¶ Ἐπερείσομαι, ἐπικαμφθῶ. ¶ Ἐπερείσασθαι, ἐπιστηρίξασθαι.

Ἐπερείδεται, ἐμπίπτει, εἰσβαίνει. ¶ Ἐπερῆσαι, φιλοτιμῆσαι. ¶ Ἐπέρχομαι, τολμῶ, ἐγχειρῶ. ¶ Ἐπέρρεον, ἐπέπιπτον. ἐκόλλων.

Ἐπέρρισεν, ἐφεστάσατο. ¶ Ἐπερρόθησεν, ἐσείσεν. ἔκραξεν. ὑπήκουσεν, ἐπῄνησεν. ¶ Ἐπερρώοντο. ὅλως καὶ ἐστενοῦντο μετὰ ῥώμης ἐκινοῦντο. καὶ ὅλως καὶ ἐπεκαλοῦντο. ¶ Ἐπερρωσμένον. ἐρρωμένως ἐπεστήθησαν. μετὰ ῥώμης καὶ ἰσχύος ἐπέβαλον, ἢ ἐρρωμένως ὠρχήσαντο. ¶ Ἐπερρώσθην. ὑπηρέτησα.

Ἐπέρσεν, ἔολεν, ἐπόρθησεν, ἔβαπτεν, ἐκόλλησεν.

Ἐπέρτερα, μείζω καὶ ὑψηλότερα. ¶ Ἐπερφρόνησεν, αὔξησεν. ¶ Ἐπεσάχνοντο, ἐγκύπτων. ¶ Ἐπέσαξεν, ἐσεισμένοις. ¶ Ἐπεσβολίαι, λοιδορίαι, ἐπιτήσεις, φλυαρίαι, κακολογίαι. ¶ Ἐπεσβόλος, λοίδορος, προπετής, τὰ ἔπη βάλλων.

Ἐπέσθαι, ἀκολουθεῖν. ¶ Ἐπεσι. λόγοις, λέξεσιν.

Ἐπέσχαζεν, ἐχάλασεν. ¶ Ἐπεσκεμμένως, συνετῶς.

Ἐπεσκέψαντο, ἐπέβλεψαν, ἐφεῖδον. ¶ Ἐπεσιν, ὀκολυθῆσαν. ¶ Ἐπέσπερξα, ἐφώρμησα.

Ἐπεσπεύδοντο, ἐπέσπευσαν, ἐφώρμων. ἐπηκολούθουν μετὰ σπουδῆς. ¶ Ἐπέστησαν, ἐπλέκον, ἐπλέπτωον.

Ἐπέσσον, ἐπέβλιζον, ἐπεκπένιζον.

Ἐπεσσυμένος, ἐπελθὼν ἐπορούσας ἐφορμήσας.

Ἐπεσσύμενον, ἐπεγνόμενον, προθυμούμενον.

Ἐπέσσυται, ἐφορμᾶται. ¶ Ἐπέσσυτο, ὁρμᾷ, ἐπῆλθεν. ¶ Ἐπεστενάχοντο, ἐπέστενον καὶ ἦχουν.

Ἐπεστέψαντο, ἐπεστεφάνωσαν, πλήρεις ἐποίησαν, ἐπλήρωσαν. ¶ Ἐπεσιν. ἐπέτυχεν. ¶ Ἐπεστασάμεθα, ἐσχόμεθα. ¶ Ἐπέσταθμον, ἔποικον κατάλυμα.

Ἐπεστράτευσεν. ἐπολέμησαν. ¶ Ἐπ' ἐσχαρόφιν, ἐπ' ἐσχάρας. ¶ Ἐπακολουθεῖ, συνεπάγεται, πρέπει.

Ἐπέται. ἀκόλουθοι, θεράποντες.

Ἐφέται, οἱ τὰς φονικὰς δίκας δικάζοντες.

Ἐπετέτακτο, ἐν τάξει ὄπισθεν ἠκολούθει. ¶ Ἐπετήσιον. ἐπὶ τοῦ ἔτους. ¶ Ἐπέταξεν, ἐνετείλατο.

Ἐπετέλλετο. ἐνετέλλετο. ¶ Ἐπετέλλετο, παρήγγελλε, παρεπέμπετο. ¶ Ἐπετίμα. παρήγγειλεν, ἐπετίμησεν.

Ἐπετήδευσεν, ἐμηχανήσατο. ἐσπούδασεν.

Ἐπετιμήσατο, τιμωρίαν ἐπέθηκεν.

Ἐπετοξάζοντο, ἐτόξευον, ἐστοχάζοντο, ἐφώρμων, τόξοις καὶ δόρασι βάλλειν ἢ τιτρώσκειν. ¶ Ἐπέτρεψεν, ἐπέτρεπεν, ὑπεχώρει. ¶ Ἐπέτειψαν, ἦραν.

Ἐπέτρον, ἐπίπτον. ¶ Ἐπέβεις, ἐπιβάτας, ἐπιβῆσαν. ¶ Ἐπεβαίνοντο. ἐπήρχοντο. ¶ Ἐπεβίησαντο, ἐπίεσαν. ¶ Ἐπέβησαν, ἐπιβῆναι ἐποίησαν.

Ἐπεδάκρυσαν, ἐπεδάκρυσεν. ¶ Ἐπεγκανάξαι, ἐπιμανῆναι ἢ ἐπιχέαι. ¶ Ἐπεγκλάσας, τοῖς ὄμμασι ταῖς διανύξεσι. ¶ Ἐπέγκαμψαν, ἐπικατέκλασαν. ἐπέγκαμψαν. ¶ Ἐπέγνω, μετενόησεν.

Ἐπέγραψεν, ἐπεχάραξεν. ¶ Ἐπέγλυψεν, ἐπέξυσεν. ¶ Ἐπέγρετο, ἐπηγείρετο. ¶ Ἐπ' ἐλάφοις,

ἐπὶ γῆς. ¶ Ἐπεδίετο, ἐδίωκεν. ἐχώριζεν. ¶ Ἐπέδησαν. κατέσχον, ἐδέσμευσαν. ¶ Ἐπεζάρυνεν, ἐπεβάρυνεν. ¶ Ἐπεζάρει. ἐπιβαρεῖ ἐπίκειται.

Ἐπεκράτει, ἐπεζήτει, ἠνώχλει. ¶ Ἐπεχείρει, ἐπετήρει, ἐπεζήτει τὰ αὐτά. ¶ Ἐπεζύγωσαν, προσέκλεισαν. ¶ Ἐπέκλασεν, κατεδάπανον. ¶ Ἐπεθείαζεν, ἐχόρευεν ἐθαύμαζεν ὡς θεόν. ¶ Ἐπέδωσκον, ἐπίδοω. ¶ Ἐπέθοντο, ἐπέκειντο, αὐτίκειντο.

Ἐπεὶ, λέγει, ὅτι ἢ ἐπειδὴ, ἢ ἐπειδὰν, ὃ ἐπεί τι ὃ εἰ δὲ μή. ¶ Ἐπεί. ἀφ' οὗ χρόνου, ἐπεὶ ξυῖος ἱερὸν πολὺ ὀρονεπορθησεν. ¶ Ἐπεί ἄρ τινα, ἐπάν τινα.

Ἐπεὶ ἄρ τ' ἀγαγεν, ἐπεὶ διεχωρίσθησαν. ¶ Ἐπιβολεύων, λοιδορῶν, ἐφυβρίζων. ¶ Ἐπείγει, παρωθεῖ, σπεύδει. ¶ Ἐπείγει, κατάγει, καθέλκει.

Ἐπείγεται, σπεύδει, σπουδάζει. ¶ Ἐπειγωλὸ καὶ ἔπειξις, ἡ σπουδή. ¶ Ἐπείγω, σπουδάζω.

Ἐπειδ' ἥνεον, ἐπήνουν καὶ συγκατετίθοντο.

Ἐπειδήπερ, ἐπειδή. ¶ Ἐπειδή. ἐξότου.

Ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη, εὐθέως ἀπὸ τῆς γενέσεως ὑπὸ τῶν μοιρῶν κατεκλώσθη. ¶ Ἐπειείξομεν. ὑπείξομεν. ¶ Ἐπεί. ἐπειδή. ¶ Ἐπείθετο, ἐπείσθη. ¶ Ἐπειδὴ πρῶτα, ἐπειδὴ ἅπαξ.

Ἐπεὶ ὃ πολὺ φέρτερος. ἐπειδὴ πολὺ κρείττων.

Ἐπείκειν, ἐπειδὲ μὴν. ¶ Ἐπεί χ' ὥμεθα πολέμοιο, ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τοῦ πολέμου. ¶ Ἐπειλημμένη, κρατοῦσα. ¶ Ἐπεὶ μάθον. ἐπεὶ ἔμαθον.

Ἐπεικτὰς, ὑπόσχεσις, σπουδή. ¶ Ἐπεί μ' ἔτεκες, ἐπειδή μ' ἐγέννησας. ¶ Ἐπεὶ κέκληκε. ἐπεὶ ἐκάλεσε. ¶ Ἐπειοί. οἱ ὀλέθριοι καὶ οἱ πλησιόχωροι.

Ἐπειὸς, ὁ ὀλέθριος ἀπὸ πόλεως. ¶ Ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπει. ¶ Ἐπεὶ οὐ ἔθεν, ἐπεὶ οὐκ αὐτοῦ.

Ἐπεὶ οὔποτε, ἐπειδὴ οὔποτε. ¶ Ἐπεὶ οὔτιμοι αἴτιοί εἰσιν. ἐπεὶ οὐκ εἰσίμοι αἴτιοι. ¶ Ἐπεὶ οὔ ῥι, ἐπεὶ οὐ δαιμονῶσι. ¶ Ἐπείπασθαι, ἐξειπεῖν.

Ἐπειὸς, οὕτως ἐκαλεῖτο Κρατῖνος ὁ κωμικὸς ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς οἰνηίδος φυλῆς, καὶ δειλότερος φανῆναι. καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸν σημαίνει.

Ἐπειρᾶ, ἐπειδή. ¶ Ἐπείραν, ἐπήξαν. ¶ Ἐπειράτιζες, ἐπείραζες. ¶ Ἐπειρᾶτο, ἐπείραζεν, ἐδοκίμαζεν. ¶ Ἐπειρεν, ἐπεῖρα. ἐνεῖρεν. ἐκέντησεν.

Ἐπειρηκ, ἐπειρᾶτο. ¶ Ἐπειπών, ἐπιβοήσας.

Ἐπειρώντο, ἐσπούδαζον. ἐβούλοντο. ¶ Ἐπεισάκτου, ἀλλοξίου. ¶ Ἐπεισι λέοντα, γυναικεῖν.

Ἔπεισιν, ἐπελεύσεται, ἐπέρχεται. ¶ Ἐπέρχονται, ἐπικαταλαμβάνουσιν. ¶ Ἐπεισκεινόμενον, ἐπεισερχόμενον. ¶ Ἐπεισιν, ἐπακολουθοῦντα ἔχειν.

Ἐπεισρεύσαντα, ἐπεισελθόντα.

Ἐπεισφρήσαντες, ἐπεισενεγκάντες.

Ἔπειτα, μετὰ ταῦτα. τάχιστα αὐτίκα δή.

Ἐπεὶ φίλον αἰὲν ἦτορ, ἐπεὶ καθύμεθα τῆς ψυχῆς ἀληθείας.

¶ Ἐπεῖχε, προσεδόκα, προσεῖχεν.

Ἐπεὶ χ' ἑώμεθα πολέμοιο, ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τοῦ πολέμου, παρὰ δ' ἐξέρομ ἔνη.

Ἐπειχθῶμεν, σπουδάσωμεν. ¶ Ἐπεῖχεν, ἐπέσχετο. ¶ Ἐπεκέλλεν, ἐπώκειλεν.

Ἐπέκεινα, πέρα ἐσωτέρω, ἐξωτέρω.

Ε παλθεῖν, ἀναβῆναι. ¶ Ἐπανελθών, ὑποστρέψας, δεύτερον ἐλθών. ¶ Ἐπανέρεσθαι, ἐπερωτᾶν.
Ε πανίει, ἐπάνω. ¶ Ἐπάνεισιν, ἐπαναστρέφειν, ἀνακάμπτειν. ¶ Ἐπανέρχεται, ἐπαναστρέφει, ἐκ δευτέρου ἔρχεται. ¶ Ἐπανέστησαν μετ' ἀντρὶς ἀνέστησαν. ¶ Ἐπανέχειν, ὑψοῦν.
Ε πάνηκε, ὑπόστρεψον. ¶ Ἐπανόρανον, ἐπανέλαβον. περὶ δ' ἄρχαι. ¶ Ἐπ' ἄνθησιν, ἐπὶ τὰ ἄνθη.
Ε πανθρακίδες, τὰ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενα ἰχθύδια.
Ε πανιτέον, ἐπανελευστέον.
Ε πανιών, ἐπαναστρέφων. ¶ Ἐπαντέλλων, ἀναφέρων, ἀνατέλλων. ¶ Ἐπ' αὐτολαῖς, ἐπανατολαῖς.
Ε παοιδία, φαρμακεία. γοητεία. ¶ Ἐπαοιδοί, φαρμακοί. γόητες. ¶ Ἐπάπειρα, δυσνόητα πολλά.
Ε παπήνην, τὴν ἅμαξαν. ¶ Ἐπαποδρόμιον, ἡ ἱέρεια περὶ κρισιν. ¶ Ἐπαπόρησις. ἀπορίαι.
Ε παρας, κουφίσας, ὑψώσας. ¶ Ἐπαρᾶς, καταρᾶς
Ε παράσαι, κουφίσαι, ἐπαράσασθαι.
Ε παράμενοι, οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι.
Ε πάρασκος. ἀπέδυσκος, ἐπώλισκος. ¶ Ἐπάραρος, ἐπικατάρατος. ¶ Ἐπάργεμος. ἀποκεκρυμμένος, ἡ νόσος ὀφθαλμῶν. ἐπάργεμα γὰρ λέγεται τὰ ὄμματα ὅταν ᾖ τετυφλωμένα ὑπὸ λευκωμάτων καὶ πάντα δὲ τὰ τυφλὰ καὶ ἀφώτιστα οὕτως λέγονται.
Ε πάργεμα, ὄμματα τετυφλωμένα.
Ε πάργυρον, μισθωτήν. ¶ Ἐπάρη, ἐκεντήθη.
Ε παρήγουσιν, βοηθοῦσιν. ¶ Ἐπαρήξει, βοηθήσει.
Ε παρήρει, ἐφήρμοστο. ¶ Ἐπαρίστερα, κακὰ ἄδηλα.
Ε παρκεῖ, ὑπουργεῖ, χορηγεῖ, βοηθεῖ. ¶ Ἐπαρκές, αὐταρκής. ¶ Ἐπάρκεοι, ἔμπειροι, βοηθοί.
Ε πάρισμα, ἀφανῆ ἄσημα. ¶ Ἐπαρμένοι, οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι. ¶ Ἔπαρμον, στόμα κάθυγρον
Ε παρξάμενοι, ἀπείσαντες, ἐπιστάντες.
Ε παρξόμενος, ἐπὶ χεῖρας ληψόμενος. ¶ Ἐπάροιτοι, τάγμα ἀρκαδικὸν μαχιμώτατον. καὶ οἱ παρὰ ἀρκάσι δημόσιοι φύλακες. ¶ Ἔπαρσις, ὑπερηφανία.
Ε παρτέας, ἑτοίμους, ἀπηρτημένους. ¶ Ἐπαρτᾷ, ἐπικρεμάζει. ¶ Ἐπαρτύνη, εὐτρεπίνη. ¶ Ἐπάρουρος, ἐπίγειος ἢ κατὰ πυρὸς ἐπιμίσθιος. ¶ Ἐπαρτεῖαν, παρασκευήν. ¶ Ἐπαρτήσας, κρεμάσας.
Ε παρυστρίδες, ἐλαιοχύται ἢ ἀντλητῆρες.
Ε παρχία, φυλὴ ἢ πατρίς. ¶ Ἐπαρώμενοι, καταρώμενοι. ¶ Ἐπᾶξαι, ἅμα εἰπεῖν. δοτικὸν ἐπαλαλῆσαι. ¶ Ἐπάσαντο, ἐγεύσαντο, ἐκτήσαντο.
Ε πασθμαίνων, πυκνοστῶν. ¶ Ἐπάσιοι, καθήκοντες.
Ε πασκεῖν, σέβεσθαι ἁγνεύειν. ¶ Ἐπασκηταί, ἀθληταί. ¶ Ἐπάσκιον, ὁ χένυ σκελοί. ¶ Ἐπασμα,
Ε π' ἀσπίδα, εἰς εὐώνυμα. ¶ Ἔπασσεν, ἐποίκιλεν, ὕφαινεν. ¶ Ἐπασσύτεροι, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις.
Ε πασσύτερον, ἀλληπάλληλον. ¶ Ἐπ' ἀσφαλοῦς, ἀσφαλεῖς. ¶ Ἐπάσω, ἐκτήσω. αἰχόλας προτεῖ σατυρικῶ. ¶ Ἐπάταξαν, ἔτυψαν, ἐξοπάσαντο, ἐνίκησαν. ¶ Ἐ πάτροθεν. ἐπέκεινα. ¶ Ἐπατία, ἐπιτίμια. ¶ Ἐπαυλία. ἡ δευτέρα τῶν γάμων ἡμέρα οὕτως καλεῖται, ἐν ᾗ κομίζουσι δῶρα οἱ οἰκεῖοι τῷ γεγαμηκότι καὶ τῇ νύμφῃ. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἐπαυλίζε-

σθαι τὴν νύμφην. ¶ Ἔπαυλις, μάνδρα βοῶν, ὅ ἐσκημα ἢ αὐλή. ὁ στρατοπεδία. καὶ ἡ ποιμενικὴ αὐλή.
Ε παυλος, ἐπίσκιος, ἔνοικος, χαράδρα. ¶ Ἐπαύλεις, ἐπαύλεις: μάνδρας. ¶ Ἐπαύρασθαι, ἀπολαῦσαι, ἐπιτυχεῖν, ἐπιτελεῖν, ἐπιψαῦσαι.
Ε παυρεθέντα, ἐπιβάλλοντα. ¶ Ἐπαύρῃ. ἐπιτύχῃ, ἐπιψαύσῃ. ¶ Ἐπαυρεῖν, ἀπολαῦσαι.
Ε παυρίσκονται, ἐπιτυγχάνουσιν. ¶ Ἐπαῦροι, ἀπολάβοι, μεταλαμβάνοι. ¶ Ἐπαύροις, τοὺς χειμάρρους ποταμούς. ¶ Ἐπ' αὐταστῶν. παρ' αὐταῖς.
Ε παύρωνται, ἐπαίσθωνται. ¶ Ἐπ' αὐτόπλον, ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐπ' ὄψει. ¶ Ἐπαυροφάδος, ἐπ' αὐτοφώρου. ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ ὁ φανερῶς καταληφθεὶς, ὑπεύθυνος γενόμενος, ἢ ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι εὑρεθεὶς, ἔτι κατέχων αὐτό. ¶ Ἐπαυχεῖ, ἐπεύχεται.
Ε παφᾶται, ψηλαφᾷ, ἐπιψαύει. ¶ Ἐπαφῆκεν, ἐπαπέλυσεν, ἐπέδωκεν. ἐξέβλυσεν. ¶ Ἐπαφησαμένη, ἁψαμένη. ¶ Ἐπάφησεν, ἐπαφίσκει.
Ε παφίησιν. ἐπαπολαύει. ¶ Ἐπαφώμενος, ψηλαφῶν. ¶ Ἐπαχθεῖς, ἐπίπονοι ἀληθεῖς. ¶ Ἐπαχνώθη, ἠνιάθη, ἐλυπήθη. ¶ Ἐπάχνωσεν, ἐλύπησεν, ἠνίασεν. ¶ Ἔπεα, λόγοι, ῥήματα. ¶ Ἔπεα πτερόεντα, τὰ ἐπίπτηνα εἶπε, διὰ δὲ τάχεος προσφέρεσθαι τοὺς λόγους, τὰ ἁρμοστά. πτερῶν γὰρ οὐδὲν εὐαρμοστότερον. ¶ Ἐπεανόδε, λόγοις. ¶ Ἐπεβάρος, ἐπανέκαμψεν. ¶ Ἐπέβεις, ἐπιβάται.
Ε πέβησαν. ἐπῆρχοντο. ¶ Ἐπεβόσαντο, ἐπέβη.
Ε πέβησεν, ἐπιβῆναι ἐποίησεν. ¶ Ἐπέβρισεν, ἐπεβάρησεν. ¶ Ἐπελάθην, ἐληθαργήθην. ¶ Ἐπέλειξεν. ἐπέδραμεν. ¶ Ἐπέλυσας, ἐξείλου. ¶ Ἐπελώβευον, ἐπετίμων, διέπαιζον τοῖς λόγοις ἐπέσκωπτον ὕβριζον. ¶ Ἐπεμαίετο, ἐφάπτετο, ἐπέψαυεν· ἐπεθύμει. ¶ Ἐπέμαρψε. κατέλαβεν.
Ε πεμάσαντο, συνετάραξεν, ἐφήψατο, ἐψηλάφησεν.
Ε πεμβάλλεται, ζώνει. ¶ Ἐπεμβεβαώς, ἐπιβεβηκώς. ¶ Ἐπεμβαίνει, ἀναβαίνει. ¶ Ἐπέμενεν, ἐπεκάθισεν. ¶ Ἐπεμήνατο, ἐμάνη, ἐπεμάνη ἠράσθη.
Ε πεμύνειν, ἐπωρίζετο. ¶ Ἐπέμυξαν, ἐπεμυκτήρισαν· ἐπεμύχθισαν. ἐξεφαύλισαν. ¶ Ἐπεμύξατο, ἐπεστέναξεν, ἐπεγόγγυσεν. ¶ Ἐπέναρ. εἰς τετάρτην, λάκωνες. ¶ Ἐπενάσθην, ἐπωκίσθη. ¶ Ἐπ' εὐνάων, ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν. ¶ Ἐπενδέσαν, ἐπεφίεσαν.
Ε πενδόμενοι, ἐπιφειδόμενοι. ¶ Ἐπενείματο, ἐπῆλθεν
Ε πενεγκεῖν, ἔτι ἐνεγκεῖν. ¶ Ἐπένειμεν, ἐπέβαλλεν.
Ε πενήνεον, ἐπεσώρευον, ἐπεσωρεύθησαν. ¶ Ἐπενήνοθεν, ἐπήνθει ἐπέστη, ἐπῆν. ¶ Ἐπενήχετο, ἐπεκολύμβα. ἐπεφέρετο. ¶ Ἐπένοντο, ἐνήργουν. ¶ Ἐπέντυεν, εὐτρέπιζεν. ¶ Ἐπενώτισεν, ἐφώρμησεν ἀμφοτέρων δευτέρᾳ. ¶ Ἐπεξέλευσις, ἐκδίκησις.
Ε πεξέρχεται, ἐκδικεῖ. ¶ Ἐπέοικεν, πρέπον ἐστίν.
Ε πεπαιώνισε, ἐπεφήμισε. ¶ Ἐπέπαστο, ἐπεπλήρωτο, ἐκτήσατο. ¶ Ἐπέπλεεν, ἐκλήρωσεν.
Ε πέπιθμεν, πεπιστεύκειμεν. ¶ Ἐπέπλωον, ἐπλέομεν ἐν τῷ ῥέζειν. ¶ Ἐπέπληξαν, ἔπεισαν.
Ε πεπολέμων, πολεμίως διέκειτο. ¶ Ἐπεπωλεῖν. ἐπεπορεύετο. ¶ Ἐπέρυσε, ἐπίνυσε.

Ἐπαγγεῖλαι, ἐκκαλέσαι ἐντυχεῖν. ¶ Ἐπαγγελία, ὑπόσχεσις καὶ ἐπάγγελμα. ¶ Ἐπαγγέλλει, κελεύεις. ¶ Ἐπάγει, ἐπιφέρει, ἐμποιεῖ. θηρεύει.

Ἐπαγείρειν, ἐπισυναθροίζειν. ¶ Ἐπάγη, ἐστερεώθη, ἐπήχθη, ἐνεφυτεύθη, συνεπλάσθη, ἐγένετο, ὅθεν καὶ ἁρματοπηγὸς λέγεται. ¶ Ἐπαγήνηκεν, ὤτησεν.

Ἐπαγκωνίζεσθαι, ἐπαγκάλεσθαι. ¶ Ἔπαγλος, καταπληξ. ¶ Ἐπαγορείαν ἔχει, ἐπίμεμπτός ἐστι.

Ἔπαγρον, ἀγρευτικόν. ἄγριον. ἐν τῷ ἀγρεύειν, ἐντυχεῖν. ¶ Ἐπαγλαΐζον, ἀκρατον, ἐπιχέον.

Ἐπαγχάσασθαι. ἐπαναχωρήσατε. ¶ Ἐπαγωνισαμένη, ἐκπληγεῖσα. ¶ Ἐπάγω, ἐπιφέρω.

Ἐπαγόμενα, τὰ ἐπαχθέντα ἐφολκὰ ἢ ἀπατητικά.

Ἐπαγωγάς, αἰχμαλωσίας. ¶ Ἐπαγωγή, συμφορά πειρασμὸς ὅρι δ' ὁπωσοῦν κακῶς ἐπαγόμενον.

Ἐπαγώγιον, αἰρετισμένον. ¶ Ἐπαγώνη αἰφνίδιος κασένδρα. ¶ Ἐπαγωνιεῖται, φιλονικεῖ.

Ἐπαδωρος, φαρμάκου. ¶ Ἐπαείρει. ἐπαίρει.

Ἐπαΐεις, ἐπακούεις. ¶ Ἐπαειράμενον, ἀφαιρούμενον

Ἐπαείρας. ἐπεγείρας. ¶ Ἐπαεασούειον, κατήγορον

Ἐπαιάν, ἐπιγιίαν. ¶ Ἐπαίχθεν, ὅσον ἐπιψαῦσαι. ¶ Ἐπαιγίζοντα, σφοδρότερον πνέοντα ἀνέμω. καταιγίδες γὰρ αἱ τῶν ἀνέμων ἐμβολαί.

Ἐπαιγίζων, ἐπικαταιγίζων. τουτέστι ἀποπνίγων.

Ἐπαιδεύσατο, ἀρ ψὸν ὁ πατὴρ, ἐπαίδευσε δὲ ὁ διδάσκαλος. ¶ Ἐπαινέσαντος, ἐπιφημίσαντος.

Ἐπαινή, ἐπαινετή. ἢ δεινὴ καὶ φοβερά.

Ἐπαΐειν, αἰσθάνεσθαι. ¶ Ἐπαΐσκος, μετέωρίσκος. ¶ Ἐπαιμονος, ἀπόγονοι.

Ἐπαΐξας. ἐπιδραμὼν ἐφορμήσας. ¶ Ἐπαίνους, τὰς κρίσεις καὶ τὰς συμβουλίας καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας σοφοκλῆς θυέστῃ σικυωνίῳ. καὶ ἀλκαῖοι τοὺς ἐπαινέτας. ¶ Ἐπ' αἰνύρων λίων, αἰνύρα χωρίον τῆς θρᾴκης ἀπὸ αἰνύρου ὀνομασθέν. ¶ Ἐπαΐοι, αἰσθάνοιτο. ἐπακούοι. ¶ Ἐπαΐοντα, ἐπακούοντα.

Ἐπαῖραι, προσρέψασθαι. ¶ Ἐπαΐσαι, λαβεῖν.

Ἐπαίρων, κουφίζων. ὑψῶν. ¶ Ἐπαΐσαι. αἰσθέσθαι, ἐπακοῦσαι, πεισθῆναι. ¶ Ἔπαισας. ἔτυψας, ἐπάταξας, ἔπληξας, ἔδηρας, ἴσως, ἔψαλας.

Ἐπαΐσσοι, καθήκοντες, ἐπιβάλλοντες. ¶ Ἐπαΐσσων, ὁρμῶν. ἐπερχόμενος. ¶ Ἔπαιστος, φανερὸς καὶ περίφορος. ¶ Ἐπαΐων, ἐπακούσας. ¶ Ἔπαιτοι, αἴτιοι. ¶ Ἐπ' ἀκινήτοισιν, ὃ πέφοις ἢ λίθοις.

Ἐπακμόνιος, ποσειδῶν ἐν βοιωτίᾳ. ¶ Ἐπακοντισμός. βόλου ὄνομα. ¶ Ἐπακόοι. οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἐπισκοποῦντες τὰς δικαστικὰς ψήφους.

Ἐπάκριος ζεύς, ὁ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ὀρέων ἱδρυμένος ἐπὶ γὰρ τῶν ὀρῶν τοὺς βωμοὺς αὐτοῦ ἵδρυον ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. ¶ Ἐπ' ἀκροτάτῳ, ἐπ' ἄκρῳ. ¶ Ἐπάκτισαν, ἐπέδραμον. ¶ Ἐπακταῖος. ποσειδῶν ἐν σάμῳ. ¶ Ἐπακτήρ, κυνηγός. ¶ Ἐπακτήρεσιν. ἀλλεπαλλήλοις συνεχέσιν. ¶ Ἐπακτῆρες, κυνηγοὶ οἱ τοὺς κύνας ἐπάγοντες καὶ δίκτυα καὶ δόλους.

Ἐπακτόν, ἔξωθεν. ¶ Ἐπάκτιος, ὁ ἑρμῆς ἐν σικυῶνι.

Ἐπακτός, ὅρκος οὐκ ἐγχώριος ἀλλ' ἀπὸ ξένης ἐπιγμένος, ἢ ἐφ' ὃν ἕτερος ἄγει οὐκ αὐθαίρετος.

Ἐπακτοῖ, ἐπισημαίνει. ¶ Ἐπακτρίδας, τὰς ἁλιάδας, ἐπακτρεῖς γὰρ οἱ ἁλιεῖς, ἢ καθόλου οἱ κυνηγοί. καὶ ἐκ πακτροκέλης λέξιδος πλοίου.

Ἐπακτρίς, παροιμία δύναι μὲν εἰς ἐπακτρέων. λαβεῖν δὲ μή. καὶ οἱ κυνηγοὶ ἐπακτρεῖς. ¶ Ἐπακτῶν, ἔξωθεν προσγινομένων ἢ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν ἢ τῆς πέτρας, ἀκτὴ γὰρ ἡ πέτρα καὶ ὁ αἰγιαλός. ¶ Ἐπάκτωσαν, ἔκλεισαν, ἔφραξαν. ¶ Ἐπαλαζονευόμενον, καταθρασυνόμενον. ¶ Ἐπαλείφων. γυμνάζων.

Ἐπαλείφοντας. γυμνάζοντας.

Ἐπαλλάσσετο, κατεσίμπλαρ. ¶ Ἐπαλλάξαντες, ἐφαμματίσαντες, ἐπιπλέξαντες, ἐναλλάξαντες, ἐξ ἀντεμβολῆς ἐπεκτείναντες. ¶ Ἐπαλλαχθεῖς, ἐπαλλάξας σοφοκλῆς κολχίσιν. ¶ Ἐπαλλάλων, ὁμοίων. ¶ Ἔπαλλεν, ἔσεισεν. ἐπάλθημεν.

Ἐπαληθείς, πλανηθείς. ¶ Ἐπ' ἀλλοδαπῆς, ξένης. ¶ Ἐπάλλων, δοῦλος, λάτρις. ¶ Ἐπαλαστήσασα, σχετλιάσασα. δυσπαθήσασα, ἐπιχαλεπήνασα. ¶ Ἐπαλεῖναι, ἐπαλεῖψαι. ¶ Ἐπαλλακεύετο, παλλακὴν ἔχειν. ¶ Ἐπάλλησεν, ἔφθειρε.

Ἐπάλμενος, πηδήσας, ἐφορμήσας, ἐφαλόμενος.

Ἐπάλξεις, αἱ προμαχῶνες τῶν τειχῶν. ¶ Ἔπαλξις πύργος, αἱ τῶν τειχῶν προμαχῶνες. ¶ Ἐπαλογος, σπονδῆς ἀνταποδόσεως. ¶ Ἐπαλουσία, ἡ ἀθηνᾶ. ¶ Ἐπάλταξα, παλτῷ ἔβαλον. ¶ Ἐπάλυνεν, ἐλεύκανεν, ὕγρανεν, ἀνέλυσεν, ἢ ἐπέπασεν ἢ ἀπὸ τοῦ πάλης ἐλεύκανε χιόνι. ¶ Ἔπαλτο, ἐφύλατο, ἐπέδραμεν. ¶ Ἐκραδάνθη, ἐσείσθη.

Ἐπαμβλύνων, ἀναβαλλόμενος, ἀνακρουόμενος.

Ἐπαμειβόμενον. ἐπαλλαττόμενον. ¶ Ἐπαμείψωμεν, ἀνταλλάξωμεν. ἀμείψωμεν. ¶ Ἐπαμέρσαιμ, μέρος τι πλέα κνιδίοις. ¶ Ἐπ' ἀμεροφανίῳ, ἐπὶ ἡμέρᾳ φίλου φανερῶς. ¶ Ἐπαμήσατο, ἐπεβάλετο. ¶ Ἐπαμησόμεθα. ἐπιφορήσομεν.

Ἐπ' ἀμνηστία, ἐπ' ἀμνησικακία. ¶ Ἐπαμοιβαδὸν ἐναλλάξ. ¶ Ἐπάμονες, ὀπίσονοι ἀκόλουθοι.

Ἐπαμῦναι, βοηθῆσαι. ¶ Ἐπαμφάδησεν, ἐθαύμασε, περιέβλεψατο. ¶ Ἐπαμφιάζοντες, ἐπενδύοντες. ¶ Ἐπαμφιέσας, ἐγκρύψας. ¶ Ἐπαμφίσκοντες. ἐνδύοντες. ¶ Ἐπ' ἀμφῳ, ἐπὶ ῥῖς λυσίν. ¶ Ἐπάναγε, ἐπάνελθε, ἐπίστρεφε.

Ἐπ' ἀνάγκης ἔχω, ἀνάγκην ἔχω. ¶ Ἐπαναγνῶναι, ἐξαναγνωρίσαι. ¶ Ἐπαναζεῦξαι, ἐπανελθεῖν.

Ἐπαναθεῖναι, μετατεθῆναι. ¶ Ἐπανακροῦσαι, εἰς τοὐπίσω χωρῆσαι. ἀπὸ τῶν κωπηλατούντων ὅταν στρέψαντες τὴν πρύμναν ἀνακρούωνται, ἵνα εἰς τοὐπίσω χωρήσῃ τὸ πλοῖον. ¶ Ἐπαναλήψομαι, ἐπαναλαμβάνω. ¶ Ἐπαναλύων. ἐπαναστρέφων.

Ἐπαναπλέοιμεν, ἐπαναπλεῦσαι θέλοντα καὶ περαθῆναι.

Ἐπαναρύεται, μετὰ κρίσιν θύει, κρέα δίδωσιν.

Ἐπανάστασις, ἐπανέγερσις.

Ἐπανατείνει, ἐπανατείνεται, φοβέρ ἀπειλεῖται.

Ἐπ' ἀναφορέων, ἐπ' ὤμων. ¶ Ἐπαναχθέντα, ἐπανακομισθέντα. ¶ Ἐπανδρῶ, ἐνδύσῃ τῷ.

Ἐπανέστησαν. ἐπεκήρυξαν.

Ἐπανελέσθαι, ἐπαναλαβεῖν.

στιν, ἔξιστιν, ἱδρεῖον. ¶ Ἐξίτηλα, ἀναλώματα.
Ἐξίτηλα, ἀσθενῆ, ἀνόητα, ἄχρηστα, ἀδόκιμα, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. ¶ Ἐξιτηλία, μωρία. ¶ Ἐξίτηλον, ἔξαλλον, ἁλμυρὸν ἢ τὸ ἀποπλυνόμενον, παρὰ τὸ ἐξιέναι ὅθεν ἐξελθεῖν ὁ ἀνόητος. ¶ Ἐξίτηλος, ὑπερήφανος, βλὰξ. διεφθαρμένος. ¶ Ἐξιτηρία ἡμέρα ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἀπετίθεντο Ἀθήνησιν. ¶ Ἐξιτήριον, ἐκτικόν. ¶ Ἐξίτηρος, ἐκπορευόμενος. ¶ Ἐξιχνεύει, ἐξερευνᾷ ἀναζητεῖ. ¶ Ἐξιχνιασάμην, ἐξερεύνησα, ἀνεζήτησα. ¶ Ἔξμεξα, ἐξάμεξα.
Ἐξόβλητον, ἐξόριστον, ἀπόβλητον. ¶ Ἐξ οὗ δή. ἀφ' οὗ δὴ χρόνου. ¶ Ἐξολῦσαι, ἐξολέσαι. ¶ Ἐξοδίαν, ἐκστρατείαν. ¶ Ἐξόδιοι νόμοι, δι' ὧν πάντες ἐξελεύσονται. ¶ Ἐξομπαλόν, ἴσον. ¶ Ἐξονομακλήδην, ἐξονόματος καλῶν. ¶ Ἐξονομάσεις, ὀνομάσεις.
Ἐξονομήνας, ἐξ ὀνόματος εἰπὼν ἢ ἐξειπεῖν.
Ἐξόνυχος, παροιμία. ¶ Ἐξοπλίζας, ὁπλίσασθαι κελεύσας. ¶ Ἐξ ὀπὸς, ἐκ τῆς φωνῆς. ¶ Ἐξορρίζειν, ὀρρὸν ἐκπιέζειν τυροῦ. ¶ Ἐξ ὀρθίου, ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου. ¶ Ἐξορίζομαι, ἐξοριστός. τῶν ὅρων ἐκτός.
Ἐξορμᾷ. ἐκπηδᾷ. ἔξεισιν, ἐκτρέχει.
Ἐξοροθύνει. παρορμᾷ. ¶ Ἐξορμενίζεις, ἐκκεκαυλήκας. ἐκκέχυσαι. ¶ Ἐξορίξαι, ἐκφθεῖραι.
Ἐξορχήσομαι. χλευάζω, ὑβρίζω. ¶ Ἐξοσιοῦν, δικαιοῦν. ¶ Ἐξοσιούσθω. ὅσιος γινέσθω. ¶ Ἐξοστρακίσθη, ἐξωρίσθη. ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον τὰς ἐξορίας. ¶ Ἔξορλον, φανερόν. ¶ Ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
Ἐξουδένωσας, ἀπεδοκίμασας. ¶ Ἐξουδενώκασι, κατευτέλισαν. ¶ Ἐξουθενεῖ ἐκ τοῦ, ἐξουθενεῖ. παρακρίνει. ¶ Ἐξουθενούμενοι, κατευτελιζόμενοι.
Ἐξουλάς, ἐκβολάς. ¶ Ἐξούλης. δίκην ἐξούλης δικάζεταί τις, ὅταν φάσκῃ κατέχεσθαι αὐτοῦ κτῆμά τι ἐπιβάλλων αὐτῷ ὅπερ οὖλλειν λέγεται τουτέστιν ἐκβάλλειν. ¶ Ἐξορίου, ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου.
Ἐξοῦσιν, ἐφέξουσιν. ¶ Ἐξοφρυωμένοι, ἐπηρμένοι, ὑπερήφανοι. ¶ Ἐξ ὀχέων, ἐκ τῶν ἁρμάτων.
Ἐξοχετευόμενα, ἐκρέοντα, ὁ ἐκ τοῦ ἔχοντα τοὺς ὑδρωπούς.
Ἔξοχος, ἔνδοξος, ἐνάριστος. ¶ Ἐξοχώτατος, ὑπέρτατος. ¶ Ἐξόχως, ὑπερβαλλόντως, κάλλιστα πάνυ. ¶ Ἔξοχον, ἐκπρεπῆς. ¶ Ἐξυδαροῦται. ἐξυδατοῦται. ¶ Ἐξυδατοῦσθαι, ὡς ὕδωρ.
Ἐξυμάλλων, ἐξ ὁμοίων. ¶ Ἐξυπαρχῆς, ἐξ ἀρχῆς.
Ἐξ ὑπερκέμεων, ἐξ ὑπεροχῆς ἐκ κορυφῆς.
Ἐξυπίσθα, ἐκ τοῦ ὀπίσω. ¶ Ἐξ ὑπογύου, ἐκ τοῦ σύνεγγυς. ¶ Ἐξυσκησκεσε, ὕφανε. ¶ Ἔξυσεν, ἐδημιούργησεν. ¶ Ἐξυφήνας, κατασκευάσας.
Ἐξαμέλγεται, ἐκθλίβεται. ¶ Ἐξωβάδια, ἐνώτια Λάκωνες. ¶ Ἐξώγκουν, ἔθαλπον, ἐμεγάλυνον.
Ἐξώγκωσεν. ὕψωσεν. ¶ Ἔξω γύρου, οὐκ ἀπεπείστου.
Ἔξω γλαῦκε, τοῖς χειμαζομένοις ἐν θαλάσσῃ φασὶ λέγειν, παροιμιῶδες δὲ, ἐπεὶ δοκεῖ ὁ γλαῦκος φανεὶς χειμῶνα σημαίνειν. ¶ Ἐξώδια, ἔξοδος, ἐξώδια.
Ἐξώκοιτος εἶδος ἰχθύος καὶ ἄλωνις. ¶ Ἐξώκελλεν. ἐξέπεσεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων.
Ἐξώκολεν, ἐξῆλθον. ¶ Ἐξώκοιτος, ἔξω κοιταζόμενος. ¶ Ἐξωλαίμας, οὐκ αἰσίους. ¶ Ἐξώλης, κόνιδος. ¶ Ἐξώλιγξεν, ὤλισθεν. ¶ Ἐξόλλυται, ἀπόλλυται. ¶ Ἐξώμβρεισεν, ἐπήγασεν ὀξέως ὃ ἐπίνεγκεν. ¶ Ἐξωμίς, χιτὼν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον, τὴν γὰρ ἑκατέρου χρείαν παρεῖχεν, καὶ χιτῶνα μὲν, διὰ τὸ ζώννυσθαι. ἱμάτιον δὲ, ὅτι τὸ ἕτερον μέρος ἐβάλλετο περὶ ὃ καὶ οἰκονομικοὶ ὅτε μὲν ἐνδύει, ὅτε δὲ περιβάλλου.
Ἔξωμος, χιτὼν δουλικός. ¶ Ἐξωμόσιν, ἀπόρευσιν. ¶ Ἐξωμοσία, ἄρνησις μεθ' ὅρκου.
Ἐξωνέων, ἔξω τῶν πρασίμων πραγμάτων.
Ἐξώπαζεν, ἐξέπεμπεν. ¶ Ἐξώπιον. εἰς τὸ ποῦ ἔξω.
Ἐξωραϊσμένον, κεκοσμημένον, κεκαλλωπισμένον.
Ἐξώρχησε, ἐξεγύμνωσε. ¶ Ἐξώροις, γραίαις ἢ γέρουσιν. ¶ Ἔξωρον. τὸν παρακμακότα ἄκαιρον ἢ παλαιόν. ¶ Ἐξώσθη, ἐξεβλήθη. ¶ Ἐξώσθησε, κατεβλήθη. κατέπεσεν. ¶ Ἔξωσον, ἄπωσαι, ἔκβαλε. ¶ Ἐξώστο, ἀπῶσο, ἐκβαλῶ. ¶ Ἐξώστρα, τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸ ἐκκύκλωμα. ¶ Ἐξωστρακίσθη, ἐξώστα πατρίς, ἔξω πατρίδος. ¶ Ἔξω τριακάδος, οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες παῖδες ὁ ἀγχιστεῖς κλήρου τελευτήσαντος τινὸς Ἀθήνησιν ἐκαλεῖτο.
Ἐξωτικὰς δίκας, τὰς ξενικάς. ¶ Ἐξ ὠτειλῆς, ἐκ τοῦ τραύματος. ¶ Ἐξώτρυνεν, ἐξέπεισεν. ¶ Ἐξώφελλεν, ἐπὶ πολὺ ηὐξήθησαν. ¶ Ἐξωχέτευται, ἐπὶ πολὺ ηὐξήθη. ¶ Ἐξώχοντο, ἐξεπορεύοντο.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ὁ, ἑοῖο, ἕθεν, ταῦτα ἰσοδυναμεῖ, καὶ ὀρθοτονούμενα, δηλοῖ ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτῆς. ἐγκλινόμενα δὲ, αὐτοῦ αὐτῆς. ¶ Ἔοι, εἴη γένοιτο ὑπάρχοι.
Ἔοικεν, ὁμοίωται, πρέπον ἐστὶ, δοκεῖ. ἁρμόζει, φαίνεται.
Ἐοικότι, πρέπεισθαι. ¶ Ἐοικός, πρέπον ὅμοιον.
Ἐοικότα, καθήκοντα. πρόσφορα, ὡμοιωμένα.
Ἐοικώς. ὡμοιωμένος.
Ἔοιμι, ἐμβάλλοιμι. ¶ Ἑοῖο, αὐτοῦ ἑαυτοῦ.
Ἑοῖσι, τοῖς ἑαυτοῦ. ¶ Ἑοῖσιν, ἰδίοις οἰκείοις.
Ἐόλητο, τετάρακται ἐπτόηται, ὠδύνηται.
Ἔολον, πρόσφορον. χρηματιστόν. ¶ Ἐαλότας, εἰλημμένους. ¶ Ἔολπεν, ἐλπίζει, προσδοκᾷ. οἴεται.
Ἑὸν, ἴδιον. τὸ ἑαυτοῦ. ἑαυτόν. ¶ Ἔονος, γένος.
Ἐόντα, ὑπάρχοντα. ὄντα. ¶ Ἐόντες, ἐξ ἔθους ἐπιφοιτῶντες. ¶ Ἐόργασι, εἰργάσατο. ¶ Ἔοργεν, ἔπραξεν, εἴργασται, διέθηκεν. ¶ Ἑορτάζεται, ῥωννῦται, ὅρμος γὰρ ὁ τρύγος. ¶ Ἕορται, ἔδοξε. κρεμνᾶται.
Ἑορτὰς, ἀρεσκούσας καλάς. ¶ Ἔορος, ἥορδος, μακεδόνας ἀπὸ ἔθνους. ¶ Ἔορ, θυγάτηρ ἀνεψιός.
Ἔορες, προσήκοντες, συγγενεῖς.
Ἐοσητὴρ, ἐπίκουρος, τιμωρός, ἀντὶ τοῦ ἀοσσητήρ.
Ἑοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ. ἑωλον.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ἐπάβολος, ἐπιτυχών. ¶ Ἐπαγκαλιάζομαι, ἐπιχειρῶ. ¶ Ἐπαγγέλλουσι, κελεύουσι.

ρηθεῖσαν, ἀπαίτησιν χρήματα. ¶ Ἐξέσμεον, ἐσμηνχον, καὶ ἔσμεον δὲ, τὸ αὐτό. ¶ Ἐξεστηκότα. εἰς δίκην κεκληκότα. ¶ Ἐξεστικὸς οἶνος ὁ ὀξίνης.

Ἐξέσσυτο, ἐξώρμησεν, ἐξήρχετο. ¶ Ἐξέστω, ἐπεξουσιασάσθω. ¶ Ἐξέστην, ἐθαύμασα, ἐξεπλάγην.

Ἔξεστι, δυνατόν. ¶ Ἐξέστησεν, εἰς ἔκστασιν ἤγαγεν.

Ἐξέστρεψεν, μετέβαλεν. ¶ Ἐξ ἑστίας ἄρχεσθαι, παροιμία. ¶ Ἐξετάζεται, ἀριθμεῖται οὐδ' ὄντως.

Ἐξέταμον, ἐξέκοψαν. ¶ Ἐξετανύσθη, ἡπλώθη.

Ἐξέτασις, βασανισμός. ¶ Ἐξετασμός. κρίσις ἐρωτήσεως. ¶ Ἐξετέλεσσεν, ἐπλήρωσεν.

Ἐξέτειον, ἐκ πρώτου τοῦ ἔτους, οἷον ἑπτέτειον.

Ἐξέτηξας, ἀνήλωσας. ¶ Ἐξέτηξεν, ἐλέπτυνεν.

Ἐξ ἔτι τοῦ, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου.

Ἐξετμήθη, διεκόπη. ¶ Ἐξετόξευσεν, ἐξέπεμψεν.

Ἐξετράπησαν, ἐξέκλιναν. ¶ Ἐξετρίβετο, σφόδρα κοσμεῖν. ¶ Ἐξευασμένου, τεθνεῶτος γενομένου.

Ἐξευγενώσατε, ἐλευθεροποιήσατε. ¶ Ἐξευδίασεν, εὐδίαν ἐποίησεν. ¶ Ἐξέβρασεν, ἐξήμβλωσεν, ἐνέρριψε τὸ βρέφος. ¶ Ἐξευετησίας, ἐξ εὐδαιμονίας.

Ἐξ εὐημερίας, ἐξ εὐδαιμονίας. ¶ Ἐξευμαρίσθη, παρεσκευάσθη. ¶ Ἐξευμενίσασθαι, ἐξιλεώσασθαι, ἐξιλάσκεσθαι. ¶ Ἐξευμενίσονται, ἐξιλεώσονται.

Ἐξ εὐνῆς, ἐκ κοίτης. ¶ Ἐξευπατριδῶν, ἐξ εὐγενῶν.

Ἐξ εὐωνύμων, ἐξ ἀριστερῶν.

Ἐξεύχομαι, ἀφίξομαι. ¶ Ἐξεφαάνθη, ἐφάνη.

Ἐξεφάνη, φανερὸς ἐγένετο. ¶ Ἐξέφαινον, ἀπέφαινον.

Ἐξέφθιτο, διέπεσεν. ¶ Ἐξεφαύλιζον, ἐξευτέλιζον.

Ἐξεφημερίας, ἐκ τοῦ συνεχοῦς.

Ἐξέφθιτο, ἐξέφθαρτο. διέπεσεν.

Ἐξεφόρουν, ἐξέφερον. ¶ Ἐξέφρηκεν, ἀφῆκεν.

Ἐξέφυ. ἐβλάστησεν. ¶ Ἐξεφύρθης, ἐμιάνθης.

Ἐξεφύσησε, διεσκόρπισε, ἐξεφυσίασε. ἐβδελυξάμην.

Ἐξεχαρυβδιάνθη, ἀνεπόθη. ¶ Ἐξέχεαν ὅρκια, οἷον παρέβησαν. ¶ Ἐξέχειν, ἀνατέλλειν ἥλιον.

Ἐξεχώρησα, χωρὶς ἐμοῦ. λάκωνες.

Ἐξέχεσθαι, ἐξέχειν. ¶ Ἐξεχύθησαν, ἐφανίσθησαν.

Ἐξηβάμενος, κατ' ἐξοχὴν πολυπλακείς. ¶ Ἐξέωσεν, ἐξώθησεν, κατέβαλον, ἢ ἐξέβαλον. ¶ Ἐξηβος, ἔξω τῆς ἥβης. τριάκοντα πέντε ἐτῶν. ¶ Ἐξηγεῖσθαι, ἡγεῖσθαι. ¶ Ἐξηγήσατο, ἑρμήνευσε.

Ἐξηγητής. ὁ περὶ ἱερείων καὶ διοσημείων ἐξηγούμενος.

Ἐξηκοῦ, καθηκοῦ. ¶ Ἐξηγγελίαν, ἐπαγγελίαν.

Ἐξηπορηκώς. ἐξηπορηκώς. ¶ Ἐξήρτηται, ἤρτηται, κρέμαται. ¶ Ἐξήφυσεν, ἐξέκαυσεν. ¶ Ἐξηΐα, θυμιάματα. ¶ Ἐξορκασμένοι, ὁμοιωθέντες.

Ἐξηκεστίδης, μοχθηρὸς συκοφάντης. ¶ Ἐξήκεστος, ἱταιρικός, ὅθεν καὶ τοὺς περὶ κρισὶ ὁμωνύμους ἐξεκέστους ἔλεγον. ¶ Ἐξηκεστομαλκίδαι τοὺς ἐξηκεστίδην καὶ ἀλκίδην τοὺς κιθαρῳδούς.

Ἐξήλαρον, εὐτύπωτον, ἢ ἓξ πηγὰς ἔχον. ¶ Ἐξήλαρος συντετριμμένος. ¶ Ἐξηλέκατο, φανερῶς γενόμενα. ¶ Ἐξηλευθέρωται ὁ δοῦλος, ὁ δὲ πρᾶγμα τὸ ἀπολυθείς, ἠλευθέρωται. ¶ Ἐξήλαρν, ψιλοῖς μὲν ἐξ ἱλασμάτων καὶ πτυχῶν συγκείμενον, δασύτερον

δὲ, ἐξάπτυχον. ¶ Ἐξηλιασμένον, κεκαυμένον ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ¶ Ἐξηλιθιώτερος, ἐξ ἀναισθησίας.

* Ἐξ ἡλίμβου, ἔβλεπε λάκωνες.

Ἐξηλοίαμεν. ἐξεκαθάραμεν. ¶ Ἐξηλοίσεν, ἐξέφυγεν. ¶ Ἐξημεροῖ, πραΰνει. ¶ Ἐξήμβλωσαν, ἐξέτρωσαν, ἐξέφθειραν, οὐ διέσωσαν. ¶ Ἐξημεῦσαι, ἀποκινῆσαι. ¶ Ἐξημμένοι, ἐκδεδεμένοι, ἢ ἐνδεδυμένοι. ¶ Ἐξημερῶσαι, ἡμεροποιῆσαι.

Ἐξημοιβά, ἀλλακτά. διὰ τὸ πλῆθος. ¶ Ἐξημοιβαί, ἕτεραι. ¶ Ἐξῆν, ἐξεγένετο, ἢ δυνατὸν ἦν.

Ἐξήμαρε, ἐπέρασεν. ¶ Ἐξηνδρόμησεν. ὀρθιάζοντα.

Ἐξηνύσαμεν, ἐξεβάλομεν. ¶ Ἐξηνηθησάμην, διῆλθον ἀνίσχων ἐξεφόρησα. ¶ Ἐξηνάριξας, ἐσκύλευσας, ἀνεῖλες. ¶ Ἐξήνιοι, ἀλλότριοι παρὰ τὸ ἔξω ἡνίων γενέσθαι. ἡνία δὲ τὰ λῶρα. ἀνυπότακτοι.

Ἐξήνιον, ἔξω τοῦ ζυγοῦ. ¶ Ἐξηντημένοι. ἐξαπατῶσαι.

Ἐξηπάτησεν, ἐξεπλάνησεν. ¶ Ἐξήπαφεν, ἠπάτησεν. ¶ Ἐξηπείδων, ἔλυε τὰ ἔμπεδα. ¶ Ἐξηπειρῶσθαι, ἤπειρον γενέσθαι. ¶ Ἐξηπειτεῖσθαι, διαπάνηται, λάκωνες. ¶ Ἐξήπλεν, ἐξεγένετο.

Ἐξηρεύξατο, προεβάλετο. ¶ Ἐξηρημένην, ὑψωμένην. ¶ Ἐξήρειπον, ἐξέπεμψεν. ¶ Ἐξήρηνται, ἐξηρήμωνται. ¶ Ἐξηρτημένοι, κρεμάμενοι, ἢ κεκοσμημένοι. ¶ Ἐξήρησαν, ἐξώρμησαν. ¶ Ἐξῆς, ἐφεξῆς. ¶ Ἐξησκημένον, διηνόητον. ¶ Ἐξησκληκότες, ξηρανθέντες. ¶ Ἐξητασμένος, δεδοκιμασμένος. ¶ Ἐξήτησαν, ἤτησαν, ἐδυσώπησαν, παρεκάλεσαν. ¶ Ἐξηυλημένον. ἄχρηστον, αἱ γὰρ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν. ἐξηύλισθαι ἐλέγοντο καὶ αἱ καταπεπτειμμέναι. ¶ Ἐξήχμησαν, ἠρήμωνται, διὰ τὸ τὰ ξόανα ἀπολελεῖπθαι αὐτούς, ἢ ὅτι οὐκ ἐπείθοντο αὐτόθι οἱ βάρβαροι τῶν θεῶν. ¶ Ἐξήχειρ, ἐξηκονέτο. ¶ Ἐξηχεῖται, ἐξῆλθεν, ἐκηρύχθη.

Ἐξιαρός, ἐκθυτικός. ¶ Ἐξιδροῦν, χρήματα θεοῖς ἐπαγγέλλεσθαι. ¶ Ἐξιδρύω. ἔξω καθίσαι.

Ἐξιθύνοι, ὀρθοῖ. ¶ Ἐξικνεῖσθαι, χωρεῖν.

Ἐξικμάζεται, ἐξώλλυται, ἐξικνεῖται.

Ἐξικνούμενον, ἐξαρκοῦν εἰς δυνάμενον.

Ἐξίκον, ἐκτικός. ¶ Ἐξίκοιτο. παραγένοιτο.

Ἐξιλάσεται, προσεύξεται, πραΰνει. ¶ Ἐξιλάσκεσθαι ἐξευμενίσασθαι. ¶ Ἐξίλασμα, ἀντίλυτρον, ἀνακτικὸν δῶρον. ¶ Ἐξιλλεῖν. ἀπείργειν, κωλύειν, κτείνειν, ἐκβάλλειν. ¶ Ἐξίμεναι. ἐξαφεῖναι. ἐξελθεῖν. ¶ Ἐξίνη, ἐπέσβεννεν. ¶ Ἐξινώμενον, ἐξκενούμενον. ἐκσεσαγιζόμενον, λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν χολῶν καθαιρομένων. ¶ Ἐξίπτεται, ἐκπιέζεται.

Ἐξιπούμενος, καθαιρόμενος χολὴν ἢ ἐξεμῶν ἢ ἐκρέων.

Ἐξιονθίζω. ἐξιονθίζω τρίχα ἐκδίδωμι, ἔστι γὰρ ἴονθος, ῥίζα τριχῶν, ἢ ὑποβρέχων. ¶ Ἕξις, ἦθος, ὁ ἐκ τοῦ ἔχειν. φρόνησις συνήθεια. ¶ Ἐξίθνη. ἔξοδος.

Ἐξιστορήσαντος. ἀναζητήσαντος.

Ἐξ ἰσοστασίου, ἐξ ἴσου ἐκ τοῦ ὁμοίου. ¶ Ἐξιστακέναι, θαυμάσαι. ¶ Ἐξίστανο. ἐθαύμαζον.

Ἐξίστασθαι, διαφθείρεσθαι. ¶ Ἐξίσταται, ἐκπλήττεται. ¶ Ἐξίστη. ἐξέπληττε. ¶ Ἐξίστιον, ἔχει

Ἐξαρτίζει. πληροῖ, πληθοῖ. ¶ Ἐξαρτῆσαι, ἐκκρεμάσαι, πληρῶσαι. ¶ Ἐξαρτύειν, παρασκευάζειν.

Ἐξαρύσαι, ἐξαντλῆσαι. ¶ Ἐξαρούμεναι. ἐξ ἀγκῶνος φλεβοτομούμεναι. ¶ Ἔξας, εἶδος τῶν συρακουσίοις. ¶ Ἐξαναπλάσομεν, ἀναπληρώσομεν.

Ἐξαυχένεται, ἀποθνήσκει. ¶ Ἐξαύδα, ἐξεῖπον, λέγει. φώνησον ἢ εἰπέ. ¶ Ἐξαῦσαι, ἐξελεῖν.

Ἐξαυστήρ, κρεάγρα. ¶ Ἐξαυτῆς, παραυτίκα.

Ἐξαυτις, μετὰ ταῦτα ἐκ δευτέρου.

Ἐξαφάζων, ἐξ ἑαυτοῦ γινόμενος καὶ διαβλέπων.

Ἐξαφηλέκτης, ἐξαφορίσωσιν, διαπείσωσιν.

Ἐξαφύσσων, ἐξαντλήσων.

Ἐξέβλεω, ἐξέζωσεν. ¶ Ἐξεγένετο, ἐξεπνώσκετο.

Ἐξέγρετο, ἐξηγέρθη. ¶ Ἐξέγρησ, ἐξηγέρθης.

Ἐξεγρύτευσας, ἐξηρεύνησας. ¶ Ἐξελύτει, ὃ ἔξω τῶν νομίμων δικάς ἐγίνετο. ¶ Ἐξεδίκησεν, κακῶς διώκησεν. ¶ Ἐξεδίφησεν. ἐξεζήτησεν.

Ἐξεδίωσεν, ἐπόρθησεν, κατέκοψεν. ¶ Ἐξεδρέων, ἐκ τῶν καθέδρων. ¶ Ἐξέδρης, ἐκ καθέδρας, ἢ ἐκπετής. ¶ Ἔξεδρον, ὃν οὐκ αἴσιον οἰωνὸν οὐκ εὐθέτην ὄρνιν, οὐκ ἔνδον τι τὴν ἕδραν ἔχοντα.

Ἐξεδύοντο, ἀπεδίδυσκον. ¶ Ἐξέθανεν, ἐλειποθύμησεν.

Ἐξέθει, ἐξέτρεχεν. ¶ Ἐξεθίαζε, χορείας ἐπετέλει.

Ἐξέθυσεν, κατῆλεν. ¶ Ἐξέθορεν, ἐξεπήδησεν. ἐξέπνευσεν. ¶ Ἐξεθιασθεὶς, λαμπρυνθείς.

Ἐξέθρωσκεν, ἐξεπήδα. ¶ Ἐξέθωψεν, ἐξεθώπευσεν.

Ἔξει, ἔξω λάκωνες. ¶ Ἐξεῖα, τὰ ἐξῆς.

Ἐξειδῖς, διαυγοί, ἐκπρεπεῖς.

Ἐξείη. ἔξοδος κέρδος. ¶ Ἐξείης, ἐφεξῆς. ¶ Ἐξείκαδοι, οἱ ἐκτὸς τῶν εἰκάδος καὶ τέρμαρος τοῦ ἄστεως.

Ἐξείκοιτο, παρεχύνετο. ¶ Ἐξειλέω, ἀπὸ δείπνου.

Ἐξεικονισμένον, μεμορφωμένον. ¶ Ἐξείλκετο, ἐσύρετο. ¶ Ἐξειλεγμένων, ἐκλεκτῶν. ¶ Ἐξειλεῖν. ἐκβαλεῖν. ¶ Ἔξειον, ἐπιζήμιον δ' καταδικάζειν τοῖς ἑκουσίοις, οἱ δὲ ἀπὸ λιτοῦ ἐγκλήματος.

Ἐξείπω, φανεροποιήσω. ¶ Ἐξείνισε, ἐξένισε.

Ἔξειρα, σκορπίος ὁ ἰχθῦς. ¶ Ἐξήρετο, ἠρώτα.

Ἐξειρεείνων, ἐξερευνῶν. ¶ Ἐξειρύσας, ἑλκύσας.

Ἔξεισιν, ἐξέρχεται. ¶ Ἐξελώτησεν, ὡς ὑπὸ τοῦ λωτοῦ ἐξεπόθησεν. ¶ Ἐξεῖς, ἀφιείς. ¶ Ἐξεῖται, ἐξελεύσεται. ¶ Ἐξεκαρυκεύθη, ὠψοποιήθη, καὶ συνεκόπη. καρύκη δὲ ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον.

* Ἐξεκάλυψα, ἐκ τῶν προμαχώνων.

Ἐξεκέδασεν, ἐξεπέτασεν. ¶ Ἐξεκελέμισεν, ἐξήλησεν, ἔθελξεν. ¶ Ἐξεκηρύσωσας, ἐξέστησας.

Ἐξεκόραρεν, ἐξέφθειρεν. ¶ Ἐξεκυμώθη. ἐξεφθάρη.

Ἐξεκολάξεν, ἐξέχεεν. ¶ Ἐξεδύαξεν, ἐξήνεγκεν.

Ἐξεκόμπησεν, ἐξέπληξεν. ¶ Ἐξεκενώθη, κατηντλήθη. ¶ Ἐξεκορύνθη, ἐξαπλύνθη.

Ἐξεκκλησίασε, συνήθροισεν. ¶ Ἐξεκλίσθη, ἐπήσθη, ἀπερρίφθη. ¶ Ἐξεκώμασεν. ἐξεπόρνευσεν.

Ἐξελάαν, ἐξελάσαι. ἀποδιῶξαι. ¶ Ἐξελθεῖναι, ἐκδιωχθῆναι. ¶ Ἐξελατέοι. ἐκδιωκτέοι.

Ἐξελάσωμεν, ἐκβάλωμεν. ¶ Ἐξέλειεν, ἐξῄρει.

Ἐξέλειπεν, ἐπαύσατο. ¶ Ἐξελέσθαι, σῶσαι.

Ἐξέλιπον, ἐξώλισθον. ¶ Ἐξελεύθεροι, οἱ τῶν ἐλευθερουμένων υἱοί. ¶ Ἐξελθεῖν, ἐξωθεῖν.

Ἐξέλεψεν, ἐξέλυψεν, ἐξελέπισεν. ¶ Ἐξελιγμός. κίνησίς τις τῶν τοῖς τακτικοῖς, εἰνόπλιος.

Ἐξελίσσουσι, κινοῦσιν. ¶ Ἐξελκόμενος, διασπώμενος. διασυρόμενος. ¶ Ἔξελον, ἐξαίρετον, ἐκδέδωκεν.

Ἐξελύθη, ἐπαύσατο τῆς ὁρμῆς.

Ἐξελύζωσας, ἐγύμνωσας. ¶ Ἐξελώπισεν, ἀπένθησεν. ¶ Ἐξεσκύλευσεν, ἐξέδυσεν.

Ἐξεμέθεν, ἐξ ἐμοῦ. ¶ Ἐξεμεῖν. ἐξαφεῖναι.

Ἐξεμέζει, ὑπὸ ἄλωνος ἀμέζει. ¶ Ἐξεμήμεκεν, ἀπήρασεν, ἐξέχεεν. ¶ Ἐξέμμορεν. ἔλαχεν.

Ἐξέμολεν, ἐξῆλθεν. ¶ Ἐξεμοῦντες, ἀποβάλλοντες. ¶ Ἐξεμούσωσεν. ἐξεπαίδευσεν.

Ἐξέμπαλιν, ἐπαριστέρως. ¶ Ἐξεναντίων, ἐξ ἀντικειμένων. ¶ Ἐξενάριξας, ἐσκύλευσας.

Ἐξενάριξεν, ἐσκύλευσεν. ἀπέκτεινεν. ¶ Ἐξενάρων, ἐκ τῶν σκύλων. ¶ Ἐξενέτων, πόλις παφλαγονίας. ¶ Ἐξενοπῆς, ἐκ τῆς μάχης ἢ βοῆς.

Ἐξεντισμένοι, κεκοσμημένοι. ¶ Ἐξεπάλξεων, ἐκ τῶν προμαχώνων. ¶ Ἐξέπαλτο, ἐξεπήδησεν.

Ἐξεπατάγησεν, ἐξεφώνησεν. ¶ Ἐξεπατάχεν, ἐξεπλάγη. ¶ Ἐξεπαφῆς, ἐκ ψηλαφήσεως.

Ἐξέπραθεν, ἐξεῖλεν, ἐπόρθησεν. ¶ Ἐξεπέτασεν, ἥπλωσεν. ἀνέῳξεν. ¶ Ἐξέπιλεν, ἐξεχύθη.

Ἐξεπιδρομῆς, ἐξαίφνης. ¶ Ἐξέπινεν. προέπινεν.

Ἐξεπιπολῆς, ἄνωθεν. ¶ Ἐξεπίταξεν, ἐξεπίτηδες.

Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης, ἐξ ἄκρας τῆς ἄντυγος τοῦ δίφρου. ἐκ τῆς ἐπιβάσεως τοῦ παραβάτου τῆς τοῦ δίφρου καὶ ἐπὶ τὸ μέρος. ¶ Ἐξεπλάγη, ἐθαύμασεν, ἐξέστη.

Ἐξέπαλη, ἐξέπεσεν. ¶ Ἐξεπολεμοῦντο, τὰ πολέμια καὶ ἐχθρῶν ἐπράττον.

Ἐξεπολέμωσε, πολεμίους εἰργάσατο.

Ἐξεπράθομεν, ἐξεπορθήσαμεν. ¶ Ἐξεπράξαο, ἐφόνευσας. ¶ Ἐξεπύρωσεν, ἐξέθλιψεν.

Ἐξεράνου, ἔρανος εὐωχία. ¶ Ἐξερᾶσαι, λαφθίσαι.

Ἐξερέεινεν, ἠρώτησεν. ¶ Ἐξερεείνων, ἐξερευνῶν.

Ἐξερέη, ἐξηγῇ. ¶ Ἐξερευνᾶν, ἐξευρεῖν.

Ἐξερεύνηκα. ἐξήρευκα. ¶ Ἐξερεύμην, ἐξαίρετα ἐλάμβανον. ¶ Ἐξερέω, λέξω, ἢ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσεν. ¶ Ἐξερέβευς, ἐκ τοῦ σκότους.

Ἐξερέβευσφιν, ἐκ τῶν ἐρέβους, ὅ ἐστιν σκότους ἐξέρημα.

Ἐξερεύξεται, διενέγκῃ. ἐξέρευκται.

Ἐξερίπῃ, ἐκπέσῃ. ¶ Ἐξ ἔρον ἕντο, ἐξήνεγκαν ὃν εἶχον ἔρωτα, τουτέστιν τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσαν.

Ἐξερπύσαι, ἐξιέναι. ¶ Ἐξερύσαι, ἐξαιρεῖν, ἑλκύσαι.

Ἐξέροιτο, ζητῶν, καὶ διερωτᾷ. ¶ Ἐξερπῦσαι, ἐξολισθῆσαι. ¶ Ἐξέρον, ἐξεπορεύοντο. ¶ Ἐξερρώσαο, ἐπ᾽ ἐμὲ ἀφίξαι, ἤγουν ὑπὸ τῶν νεύρων.

Ἐξερύησεν. ἔφυγεν. ¶ Ἐξερύοι, ἐξέλκοι.

Ἐξερύσασκεν, ἐξεῖλκεν. ¶ Ἐξέρρω, ἐκφύναι.

Ἐξερῶ, ἐξάξω. ¶ Ἐξέσμος, ἔξοθεν λάκωνες.

Ἐξεσίη, ἡ κατὰ πρεσβείαν ἔξοδος. ¶ Ἐξεσίας, πρεσβείας. ¶ Ἐξέσιον, ὑπάρχον. ¶ Ἐξεσίην, δημοσίαν, ἐκ δημοσίου, ἀγγελίαν, λῆμμα, πρεσβείαν, δημο

Ἔνωρος, ἔνωμος ζῶον. ¶ Ἐνῶρσεν, διήγειρεν.
Ἐνῶρτο, ἐνώρμησε, διεγήγερτο. ¶ Ἐνώσας, συνά-
ψας. ¶ Ἐνώσκεν, διενοήθη. ¶ Ἕνωσις, μίξις.
σύζευξις. ¶ Ἐνώταις, ἐνωτίοις τῇ προσῳδίᾳ, ὡς
φιλόπαις. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. ¶ Ἐνωτία
ἀμέλεια. ¶ Ἐνωτίζου. ἐν τοῖς ὠτίοις δέχου.
Ἐνώπια, τὰ νῶτα περισκέπουσιν.
Ἐνωχλήθην, ἠῤῥώστησα.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ἐξάγαστον. ἄξιον θαύματος. ¶ Ἐξάγειν, προξύ-
νειν. ¶ Ἐξάγγελος. ἄγγελος, ὁ τὰ ἔσω γε-
γενότα τοῖς ἔξω ἀγγέλλων.
Ἔξαγε κούρην, ἔξαγε τὴν κόρην. ¶ Ἐξάγιστον, τὸ οὐ
δέοντος εἰσιν χθὲν εἰς ἱερὸν ὃ τὸ ἀκάθαρτον.
Ἐξαγίτης, καλαμίνθη. ¶ Ἐξάγιστα, πάντα τὰ ἱε-
ρὰ καὶ ἀφωσιωμένα, ἃ οὐχ' οἷόν τε ἐκκομίζεσθαι τοῦ
ἱεροῦ. ἔνιοι δὲ ἁγνὰ ἀπέδοσαν. ¶ Ἐξάγιστος, ἀκά-
θαρτος πόρνος. ¶ Ἐξαγκιρῶσαι, θύραν ἐκστροφῶ-
σαι. ¶ Ἐξαγορεύοι, φανεροῖ. ¶ Ἐξαγορεύων. πᾶ-
σι δηλῶν λέγων. ¶ Ἐξαγρεῖν, ἐξάγειν, ἐξαίρειν.
Ἐξάγων. ἐκβαλὼν, προφέρων. ¶ Ἐξαγωνίζεσθαι.
Ἐξαγωνίοις, ἐξ ἀγώνων πόνον ἔχουσιν. ¶ Ἐξαγώνιος,
ὁ ἔξω τοῦ ἀγῶνος, ἢ ἔξω τοῦ ἀγῶνος ὤν. ¶ Ἐξάγωγο-
λον βασίσκιον, παιδιᾶς εἶδος παρὰ ταραντίνοις.
Ἐξαελπτέως, ἐξ ἀνελπίστου. ¶ Ἐξ αὔτως, ἐξ αὐτῆς.
Ἐξαηρημένον, ἐξῃρημένον. ¶ Ἐξαφθεγγόμεναι,
ἐκθλιβόμεναι. ¶ Ἐξαιρεῖτο, ἀφῄρει.
Ἐξαίνυται, ἐξαιρεῖται. ¶ Ἐξαίνυν, ἐξαιρεῖν.
Ἐξαΐξαντες, ἐξορμήσαντες. ¶ Ἐξαιρεῖται, ἐξυφαι-
ρεῖται. ¶ Ἐξαίρειν, λαμβάνειν ὕψος. ¶ Ἐξαί-
ρετα, ἐπίλεκτα. ¶ Ἐξαιρέτας. ἁρπάγη, ἢ ἅρπαξ
ὃ πρὸς τὰ ἀντλήματα. ¶ Ἐξαίρετον, ἐπίλεκτον,
προηγούμενον. ¶ Ἐξαιρεομένην, ἐξαίρετα ἐλάμβα-
νον. ¶ Ἐξαιρήσοντες, πορθήσοντες.
Ἐξαιρούμενος, ἀποκομιζόμενος, ῥυόμενος.
Ἐξαίσια, ὑπέρμετρα, οὐκ ἐπιτήδεια ἢ παντὸς ἐπέκεινα
ὑπερβάλλοντα. ¶ Ἐξαίσιοι, κωλυτικοὶ ἢ παλ-
λοὶ μεγάλοι ἀνυπέρβλητοι. ἐπέκεινα παράδοξοι.
Ἐξαίσιος, οἰωνὸς ὁ ἀσύμφορος ἀπέστη ὅλως. ἀλλό-
τριος. ¶ Ἔξαιτον, ἐξαίρετον, μέγα, καλόν. ἀγα-
θόν. ¶ Ἐξαίφνης. ἐξαπίνης. ¶ Ἐξακέσασθαι, ἐξιά-
σασθαι, θεραπεύσασθαι. ¶ Ἐξακεστήριος, ὁ Ζεὺς καὶ ἡ
Ἥρα. ¶ Ἐξάκουστον, περιβόητον. ¶ Ἐξακριβά-
ζει, ἐξιχνιάζει. ¶ Ἐξακτῶν, ὁ ἀπαιτῶν τὰ δημό-
σια. ¶ Ἐξακυλινδηθῆναι, ἐκθρυλεῖσθαι.
Ἐξαλαπάξαι, ἐκπορθῆσαι. ¶ Ἐξαλδαίνει, ἐκβλαστά-
νει. ¶ Ἐξαλέασθαι, ἐκκλίνειν. ¶ Ἐξαλέεινεν.
ἐξέκλινεν. ¶ Ἐξαλειφθῆσαν, ἀπώλοντο.
Ἐξαληλιμμένος, ἀπολειφθεὶς ἢ κεχρισμένος.
Ἐξαλίζεται, συναθροίζεται. ¶ Ἐξαλίσαι, κυλίσαι,
ἐκκομίσαι. ¶ Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο, ἐκ τοῦ πρᾴως ῥέον-
τος. ¶ Ἔξαλλα. διάφορα, λαμπρά. ἀλλόφυλα ὃ
ἔξοχα. ¶ Ἐξάλματα. πηδήματα. ¶ Ἐξαλοῦν-

ται, ἐκπηδήσουσιν. ¶ Ἐξαλίγυρον, σκεῦος ἀργυ-
ροῦν, φιάλη παραπλήσιον δὲ οὗ ἐν τοῖς συμποσίοις ἤ-
λειφον τὸ μύρον. ¶ Ἐξάλμενος, ἐξαλόμενος.
Ἔξαλος ἐκ τῆς θαλάσσης ἢ ἔξω τῆς θαλάσσης.
Ἐξάλφεις, εὑρίσκεις. ¶ Ἐξαλύξωμαι, φυλάξωμαι,
σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ. ¶ Ἐξαλφώσεις,
ἐκτμηθήσῃ μεγάλως ἀπὸ τοῦ ἀλφαίνειν. καὶ γὰρ ἀλφη-
στὴς, ὁ ἔντιμος. τινὲς δὲ ἐκλάμψεις. ¶ Ἐξαμάχα-
να, ἐξαίφνης. ¶ Ἐξαμβλίσκει, διαφθείρει, ἐγκυμο-
νεῖ. ¶ Ἐξαμβλωθεὶς, ἐκζωθείς. ¶ Ἐξαμβρα-
κοῦται, ἐκλύεται ἀπὸ τοῦ ἀμβρακεύειν ὃ ἐστι καρτερεῖν.
Ἐξαμαρτάνει, πλημμελεῖ. ¶ Ἐξαμελίσκοντα,
διαφθείροντα. ¶ Ἐξαμείψει, ἐκτελέσαι.
πορεύσεται, ἐναλλάξει. ¶ Ἐξαμοιβὰς, ἑτέροις καὶ
ἑτέραις. ¶ Ἐξαμοῦν, ἐκθερίζειν. ¶ Ἐξ ἀμφοῖν,
ἐξ ἀμφοτέρων. ¶ Ἐξαμφοτερίζας, τὸ ἀμφίβο-
λον ποιῆσαι, καὶ τὸ δύο πραγμάτων ἐκπεσεῖν.
Ἐξαναβλούμενη, ἐπιβρώσκομεν. ¶ Ἐξανάξει, ἀνάξει
πρὸς τὸν ἥλιον. ¶ Ἐξανδήεισον, ἐκπείρασον.
Ἐξανδραποδίζεται, αἰχμαλωτίζεται. ¶ Ἐξανεμοῦ-
σθαι, ἐπαίρεσθαι ἢ ξηραίνεσθαι ἢ μετεωρίζεσθαι.
Ἐξανέστασαν, ἐπισκέψασθε. ¶ Ἐξανεχώρει, λελη-
θότως ὑπέφευγεν. ¶ Ἐξανθῆσαι. ἐκζέσαι.
Ἐξανθήσει, αἰθήσει. ¶ Ἐξανέψιοι, ὧν οἱ πατέρες
ἀλλήλων ἀνέψιοι, ἢ αἱ μητέρες.
Ἐξανύσας, ἐξαντήσας. ¶ Ἐξανίησιν, ἀναπέμπει.
Ἐξανόμεναι, ἐκκενούμεναι. ¶ Ἐξάντους, ἐξ ἐναντίας,
ὅτε δὲ τὸ ὑγιές. ¶ Ἐξάντης, ὁ ἐπὶ νόσου ἔξω ὤν.
Ἐξαντῶν, ἀντιάζων τῆς κόῤῥης καὶ τὸ ὑπόγυον μὲν οἷον ὑπο-
γενειάζων ἢ οὕτως ἐξάντων κατὰ ἐπὶ ὑγιείας αὐτῷ,
ἐξορκῶν, τὸν ὑγιαίνοντα ἢ ἐξάντη ἔλεγον.
Ἐξ αὐτύγων, ἐκ τῶν περιφερειῶν τοῦ ἅρματος.
Ἐξανύω, ἐξανύσω, ἐκτελέσω κατορθώσομαι.
Ἐξάνω, ἄνωθεν. ¶ Ἐξάγη ἐξενέγκη. ¶ Ἐξαπαλλαγῆ,
ὑποχωρήσῃ. ¶ Ἐξαπαλάξει, ἐκπορθήσει, ἐκκε-
νώσει. ¶ Ἐξαπατᾷ, χλευάζει, διαλεάζει, φενακίζει.
Ἐξαπέτρωθεν, ἐκ τοῦ ἑτέρου. ¶ Ἐξαπαφῶ, ἐξαπα-
τήσω. ¶ Ἐξαπαφῶν, ἐξαπατήσας. ¶ Ἐξαπί-
νης, ἀφνιδίως ἐξαίφνης. ¶ Ἐξαπειρᾶσθαι, πειρᾶ-
σθαι. ¶ Ἐξ ἀπίης γαίης, ἀλλοτρίας. ἢ ξένης, ἢ
μακρὰν οὔσης. ¶ Ἐξαπίνασθαι, παραλογίζεσθαι.
Ἐξ ἀπόπτου, ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου ὅθεν ἐστὶν περισκοπεῖν
τὰ ὑποκείμενα. ¶ Ἐξαπορηθῆναι, ἐξαφανισθῆ-
ναι, ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι. ¶ Ἐξαποσχοῦ, ἐκ περι-
δρόμου. ¶ Ἐξ ἀπροσεξίας, ἐξ ἀμελείας.
Ἐξάπτεσθαι, κρατεῖσθαι τοῦ ἅρματος. ¶ Ἐξᾶραι, οὕ-
τως λέγεται, ὅταν τι τῶν ὀρνέων εἰς μετέωρον ὕψος
αἴρηται. ¶ Ἐξαράξαντες, ψοφήσαντες, κρούσαν-
τες. ¶ Ἐξαρέσασθαι. δεῖξαι. ¶ Ἐξάρει, ἐκτός
ἐστιν. ¶ Ἐξαρέρως. ἐκμελῶς. ¶ Ἐξαρύξαι, ἐκφο-
ρῆσαι. ¶ Ἐξαρκεῖ, ἐπαρκεῖ. ¶ Ἐξαρκέσει, ἐκ-
ποιήσει. ¶ Ἐξαρκῶν, ἀρκοῦσαν. ¶ Ἐξ ἀρκιάδων,
ἐκ φιαλῶν. ¶ Ἔξαρνος, ἀρνούμενος. ¶ Ἐξάρξα-
τε, προκατάρξατε, καταλέξατε. ¶ Ἔξαρον, ἆρον,
ἐξάλειψον. ¶ Ἐξαρπάζων, μετὰ τοῦ ἐκκρεμάσθαι.

Ἐνθετταλίζεσθαι, ἐγκεχλαμυδῶσθαι, συνήθης γὰρ Θετταλοῖς χλαμυδοφορεῖν. ¶ Ἐντέλεια, τάξις ἀρχοντική. ¶ Ἐντέλει, ἄρχοντες. ¶ Ἐντεθορύξομεν, ἐνσκάψομεν. ¶ Ἐντέλεσθε, ἐν χορῷ ἦτε. ἐντάγματι.
Ἐντελεστέρῳ, τελειοτέρῳ. ¶ Ἐντέλλεται, παραγγέλλει.
Ἐντελέχεια, ἐνέργεια. ¶ Ἐν τέλμασιν, ἐν βορβόροις, τέλμα γὰρ ὑλώδης καὶ κάθυγρος τόπος.
Ἐντεῖναι, πληγὰς δοῦναι. ¶ Ἐντελῆ, τετελεσμένα.
Ἐντελέστατοι, ἐντιμότεροι. ¶ Ἐντελομίσθους, τέλειον μισθὸν λαμβάνοντας. ¶ Ἐντελῶς, τελείως.
Ἐντέμνουσι, τοῖς ἥρωσιν ἐναγίζουσιν. ¶ Ἐντερομήστωρ, ὅπλων ἔμπειρος. ¶ Ἐντερίωνα, τὸ ἐντὸς τῆς ἀγρίας σικυοῦ, ὃ τὰ ἔνδον. ¶ Ἐντερωνία, ἐντερειώνη, τὸ μεσαίτερον τῆς νεὼς, ὅπερ τὸ μέσον τοῦ ξύλου καρδία, οἱ δὲ μυελός. ¶ Ἐντερόνειαι, αἱ χορδαί. ¶ Ἔντεσι, ἔσωθεν. ¶ Ἐντεσιεργοὺς, τοὺς μὴ ψιλῶς νωτοφόρους ἀλλ' ἅμαξαν ἕλκοντας. ¶ Ἐντεσιμήστωρ, ἔμπειρος ὅπλων. ¶ Ἔντεσιν, ὅπλοις, σκεύεσιν.
Ἐντεσιουργοῖς, σκεύεσιν ἐργαζομένοις οὐ νωτοφόροις.
Ἐντετμημένας, κεκοσμημένας. ¶ Ἐντέτακται, τὸ πᾶσιν ἐντεῖναι φασί. ¶ Ἐντέτηκεν, ἐγκεκόλληται.
Ἐντετηκότος, ἐμπεπηγότος.
Ἐντετηκὼς. ἐμπεπηγώς. ¶ Ἐντετύλικται, ἐμπέπλεκται, ἐνείληκται. ¶ Ἔντυε, παρεσκεύαζεν.
Ἐντεῦθεν, ἐνθένδε, ἐκ τούτου.
Ἔντευξις, ἀπαίτησις κατὰ τῶν πλημμελησάντων δίκης εἰς ἐκδίκησιν. ¶ Ἐντεύξῃ, ἐντυγχάνῃ ὥσπερ ἄλλοι. ¶ Ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ, ἐν λύσῃ. ¶ Ἐν τῇ ἑτέρᾳ, ἐν τῇ ἀριστερᾷ. ¶ Ἐν τῇ σαρκὶ, ἐν τοῖς πάχεσι τῆς σαρκός. ¶ Ἐντὶ, εἰσίν. ¶ Ἐντίθεσο, ψωμίζου.
Ἐντὶν, ὑμῖν. ¶ Ἐν τίσιν, ἐν ποίοις.
Ἐντιτὴν, ἔνδικτον. ¶ Ἔντομα, ὅρκια καὶ καθάρματα.
Ἐντομίαι, ἐντομίας οἰνοχόος. ¶ Ἐντομίδας, ξυσμαὶ ὄψεως γινόμεναι καὶ τοῖς λοιποῖς σώμασιν ἐντεμνόμεναι, τοιαῦτα δὲ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ ἄπιστοι. ¶ Ἔντομοι, ἔνορκοι. ¶ Ἔντονον, ἰσχυρὸν ὀξύ. ¶ Ἐντὸς, ἔνδον ἔσω. ¶ Ἐντὸς ἑβδόμης, ἀπείρων ἀθήνησι στρατείαν ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης. ¶ Ἐντόσαρκες, ἐντὸς τοῦ σώματος.
Ἔντοσθεν, ἔσωθεν ἔνδον ὅπλων. ¶ Ἐντοσθίδια, τὰ σπλάγχνα. ¶ Ἐντραγεῖ, ἐντρυφᾷ. ¶ Ἐντραγεῖν, ψωμίσαι, ψωμίσασθαι. ¶ Ἐντραχύτονον, ἰσχυρόν.
Ἐντραγούμενοι, μαστώμενοι. ¶ Ἐντραγών, φαγών.
Ἐντρέπεται, μεταστροφὴν λαμβάνει, ἐπιστρέφεται, κάμπτεται, λόγον ἔχει. ¶ Ἐντρέπονται, ἀσχημονοῦσιν. ¶ Ἐντρεπτικῶς, ἐλεγκτικῶς.
Ἐντρέχειν, ἐναρμόζειν. ¶ Ἐντρεχέστερον, γοργότερον.
Ἐντρίψασθαι, τὸ ἔσω τρίψαι τὸ ἱμάτιον.
Ἐντρεβάσαι, ἐναντίαν τύψαι. ¶ Ἐντριβὴς, τετριμμένος, ἀκριβής. ¶ Ἐν τριόδοισιν, ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων ἔλεγον, ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσηται ὁδῷ. ¶ Ἔντριμμα, τὸ λουσαμένου ἔμβρωμα ὃ γαλάκτι ἐκβρέχειν φασίν.
Ἔντρινον, ἀσθενές. ¶ Ἐντριχώσεις, αἱ βλεφαρίδες τῶν ὀφθαλμῶν. ¶ Ἐντροπίδες, ὑποδήματα.
Ἐντροπαλὴν, ἐναλλὰξ μεταβολῇ χερῶν. ¶ Ἐντροπαλιζομένη, κατ' ὀλίγον ὃ συνεχῶς ἐπιστρεφομένη.
Ἐντροπὸ, ἐπιστροφή. ¶ Ἐντροπίας, εὐμετάβολος ὀξίνης. ¶ Ἐνδοπῶσαι, ἐνδύσαι. ¶ Ἐντροφάνιον, ὁ δεύτερος οἶνος. ¶ Ἐντυγχάνει, προσέρχεται.
Ἔντυεν, ὥπλιζεν. ¶ Ἐντύεσθαι, ὁπλίζεσθαι, κεκοσμῆσθαι. ¶ Ἐντύνασκεν, κοσμόσκεσκεν. ¶ Ἐντύνει, κελεύει, ἑτοιμάζει, στέλλει. ¶ Ἐντύνειν, κατασκευάζειν. ¶ Ἔντυνον, ἑτοίμασον, εὐτρέπισον.
Ἐντύνοντο, εὐτρέπιζον. ¶ Ἔντυος, κόσμος.
Ἐντυπαδίαν, ὅταν τῷ ἱματίῳ τὴν χεῖρα πρὸς πρόσωπα κατειλημμένος ᾖ. ¶ Ἐντυπὲς, πυκνικῶς ὥστε τὸν τύπον τοῦ σώματος φαίνεσθαι. Ἐντυπὶς, πύκτην ἐμπλακτόν. ¶ Ἐντυπὰς, ἐντετυπωμένος, ἐγκεκαλυμμένος, τὸ πρόσωπον τῷ ἱματίῳ τὴν χεῖρα ἔχων πρὸ τοῦ προσώπου, ὁ κεκυφώς.
Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ, ἐντετυπωμένος τῷ ἱματίῳ.
Ἐντυπούμενον, ἐγγραφόμενον. ¶ Ἐντυχαλὸς, ἐντευκτικός. ¶ Ἐντυψίω, ἐντινάξω. ¶ Ἐν τῷ ἔσω, ἐν τῷ αὐτῷ ὁμοῦ. ¶ Ἐν τῷ ῥα σφί, ἐν τούτῳ δὲ αὐτοῖς. ¶ Ἐνυάλιος ὁ ἄρης, ἢ ὁ τούτου υἱός. διὰ τὸν ἐνυῶ ἢ πολεμικός. ἢ ὁ πολεμιστής. ¶ Ἐνυαλίῳ, τῷ ἄρει. ¶ Ἐνυάειν, ξυφᾶν. ¶ Ἐνυβρίζοντα, ἐκπλάττοντα. ¶ Ἐνυγροθηρευτὸς, ἁλιεύς.
Ἔνυδρος, ζῶον ποτάμιον ἀμφίβιον ὅμοιον κάστορι.
Ἐνυδρώθη, ὑδρωπικὸς ἐγένετο. ¶ Ἐνύει, ἐνδύει λάκωνες. ¶ Ἐνύλως, ὑλικῶς. ¶ Ἐνυλισμένον, κεκαθαρμένον. ¶ Ἐνύπνιον, ὄναρ. ¶ Ἔνυον, ἔφορον. ¶ Ἔνυρεν, ἔτεισεν. ¶ Ἐνυρίσσεις, θρηνήσεις.
Ἔνυστρον, τὸ μέσα ἔντερον τῶν ζώων ἡ κοιλία.
Ἐνυφίεσαι, ἐνυλατώσαι. ¶ Ἐνυὼ, πολεμικὴ θεὰ ἢ μάχη. ἐστι δὲ πλαστὸν πρόσωπον, ὡς φόβος καὶ ἔρις καὶ κυδοιμός. ¶ Ἐν φιλότητι, εἰς συνουσίαν.
Ἐν φρεατὶ κυνομαχεῖν, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφεύκτων.
Ἐν φρεάτῳ, ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐν ᾧ δικάζοντο περὶ ἀκουσίου φόνου. ¶ Ἐν φρεσὶν, ἐν τῇ διανοίᾳ.
Ἕνα φρεσὶν θυμὸν ἔχοντες, ὁμονοοῦντες. ¶ Ἐν χορείᾳ, ἐν χορῷ. ¶ Ἐνχριμφθεῖσαν, ἐμπλασθεῖσαν.
Ἐνχρίμψας, ἐμπελάσας. ¶ Ἐγχρώσκουρα, ὁ ψιλὸς καὶ πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί. ¶ Ἐγχώριοι, ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου ὄντες. ¶ Ἐνῷ, ἐν ᾧτινι, ὅτε. ¶ Ἐνωδὰς, ἐν ᾧ ὁ ἴουλος ἐπιγίνεται. ¶ Ἐνωθεὶς, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ γενόμενος. ¶ Ἐνώμα, ἔστρεφεν ἐκίνει.
Ἐνωμοῖς μάντεις. ὅταν ἀπ' αὐτῶν τῶν σφαγίων μαντεύονται, οἷον, οἱ ὁπαροσκοπούμενοι, ἐν ὤμοις λέγονται μαντεύεσθαι καὶ ἐνωμοσπεῖν. ¶ Ἐνώμοτον, ὡρκισμένον ὃ τοῖς ὅρκοις ἔνοχον. ¶ Ἐνωμοτία, τάξις τις τῶν σφαγίων ἐνώμοτος. ¶ Ἐν ὤμῳ γῆρας, ἐν χαλεπῷ γῆρα, ὠμὸς γὰρ ὁ χαλεπός. ¶ Ἐνωπῆ, ἐνώπια. φανερῶς, ἐν μάχῃ. ¶ Ἐνώπονται, τεταπείνωνται. ¶ Ἐνώπια, αἴθρια οἱ κατὰ πρόσοψιν τοῖχοι ἔμπροσθεν. ¶ Ἐνώπια, τὰ κατ' ἀντικρὺ τοῦ πυλῶνος φαινόμενα μέρη καὶ διακόσμεω ἕνεκα τῶν παριόντων, ὁ δὲ κράτης τὰς φλιὰς παρέδωκεν ἐκεῖνο χος. ¶ Ἐνώπιον, ἐν ὀφθαλμοῖς. ἐν τῇ προσόψει. ¶ Ἐνωπαλίζειν, ἐνέπειν ἐνδιδόναι.
Ἐνωπαδὸς. ἐμφανῶς.

θω. κυρίως οὐ. ¶ Ἐννής, σώφρων ἀληθὴς ἀγαθός. πατρῷος. ¶ Ἐννῆμαρ, ἤγουν ἐννέα ἡμέρας.
Ἐννηπιέῃ, ἐν νηπιότητι. ¶ Ἐννεαπήχεες ἦσαν, ἐπαινοῦσι τινὲς τὴν ἀκρίβειαν. τὰ γὰρ σύμμετρα τῶν σωμάτων τοῦ πλάτους τὸ μῆκος τετραπλάσιον ἔχει.
Ἐννησιάδες, νύμφαι παρὰ λεσβίοις. ¶ Ἐννήσει, φθείρει, ὁμοιοῖ. ¶ Ἐννήισκλοι, ὑποδήματα λακωνικὰ ἐφήβων. ¶ Ἔννιος, ἐν χώρῳ ὁ ἑρμῆς. ¶ Ἐννιμι, κώπης μέρος τὸ ἤγουν τοῦ σκάλμου ἔνδον ἐν τῇ νηΐ.
Ἐννοδίω, ἀγκυροβολίῳ. ¶ Ἔννομον, ἔνθεσμον.
Ἐνναετήρας, ἐνδεδυσκηκότας. ¶ Ἐννοσέμεν, ἐπιπλήττειν. ¶ Ἐννεσία, ἀλογία, ἀργία. ¶ Ἐννοσίγαιος, σείων καὶ κινῶν τὴν γῆν. ¶ Ἐννοσίγαιος, κινησίγαιος ἐπίθετον ποσειδῶνος. ¶ Ἔννοσις, κίνησις.
Ἐννοσίχθων, ὁ τὴν γῆν σείων. ¶ Ἐννοσίφυλλον, κινησίφυλλον. ¶ Ἔννοια· βουλή. ¶ Ἐννήιαι, πηγαί. ¶ Ἐννύειν, ἐνδύειν. ¶ Ἔνυθεν, ἐκεῖ χωρεῖ.
Ἐννουστάτοις, φρονιμοῖς. ¶ Ἐννύς, τῷ καμπτῆρι.
Ἐννύχιον, διὰ τῆς νυκτός. ¶ Ἐννύχιον κρύπτεις, σκοτεινῶς καὶ δολίως, τινὲς δὲ ἐμμύχιον ἐν τῷ μυχῷ. ¶ Ἐννύχιος, νυκτερινός.
Ἔννυχος, νύκτερος, ἀστενύχιος. ¶ Ἔννυσο, ἐνεδύσατο.
Ἐνξυνοχῆσιν. ἐν ταῖς συμβολαῖς. ¶ Ἐνοδία, ἄρτεμις, καὶ κυνηγετικὰ ὡς ἀνδρομήδης.
Ἐνόδιος, ἑρμῆς πατρῷος. ¶ Ἐνέδῳ, ἐν ἔργοις ἐν τῇ στεῖ ἐν βίῳ. ¶ Ἐνοειδεῖς, ἑνὶ θεῷ ὅμοιοι. ¶ Ἐνόησεν, εἶδε κατὰ νοῦν. ¶ Ἔννοι, οἱ πρόσθεν ἄρχοντες.
Ἐνοῖστρον, τὸ ἔσωθεν τῆς κοιλίας ἐν ᾧ ἡ κόπρος.
Ἑνοῖ, συνάπτει, ἐκ δύο ἀποτελεῖ ἕν. ¶ Ἐννοιάδες, αἶγες αἱ μὴ κορύπτουσαι. ¶ Ἐν ὄλμῳ, ἐν νάσσῳ. οἱ μὲν ὄλμον μάντιν φασίν. οἱ δὲ τοὺς ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντας μαντικοὺς γίνεσθαι. ¶ Ἐν ὁμίλῳ, ἐν ἀθροίσματι ἐν μάχῃ. ¶ Ἐνομόρξατο, κατέμαξεν, ἐνέβαλεν.
Ἐνὸν, ἐνυπάρχον, ἢ δυνατὸν ὄν. ¶ Ἐν ὀνείρῳ, ἐνυπνίῳ. ¶ Ἐνοπῇ, φωνῇ βοῇ. ¶ Ἐνοπλίζειν, ἐμβλέπειν. ¶ Ἐνόπλιον. ἔνοπλον. ¶ Ἐνόπτρα, κάτοπτρα. ἔσοπτρον, ἔνηχον. ¶ Ἐνόπτιος, ἐνωπίοις.
Ἐνοργίας, τὰς νεοσσὰς κρητῶν. ¶ Ἐνορμισθήσομαι, προσορμήσω. ¶ Ἔνορμος, ἡ ὥρα παρὰ θετταλοῖς.
Ἔνορχα. ὄρχεις ἔχοντα. ¶ Ἐνόρχην λαὸν, τὸν ἀπὸ τῆς ἥβης ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὀρχίδιον. ¶ Ἐνόρχης, διόνυσος ἐν σάμῳ. ¶ Ἐνόρσαις, ἐμβαλών. ¶ Ἔνος, ἐνιαυτὸς ἐπέτειος, ἐπέτειος καρπός. ¶ Ἐνοσηλεύετο. νόσῳ δικτᾶτο. ¶ Ἔνοσις, κίνησις. ¶ Ἐνοσιφύλλων, τῶν φύλλων κινήσεως. ¶ Ἐνοσίχθων, ὁ τὴν γῆν σείων. ¶ Ἐνήστησας, ἐπανῆλθες. προσέπιπτες.
Ἐνοσφίσατο, ἔκλεψε μετέσχεν. ¶ Ἐνοσφίσθησαν, ἀπεστράφησαν, ἀπεχωρίσθησαν. ¶ Ἐνοσφίσατο, ἀπηλλοτρίωσεν. ¶ Ἐνούσιος, συμφυὴς, πολυκτήμων. ¶ Ἐνουδέ, ἤγουν τοῦ πεδίου λέγεται.
Ἐνοφθαλμοῖσιν, ἐν τοῖς ὄμμασιν ὅ ἐστι θεαμάτων.
Ἐνοχλεῖ. διοχλεῖ. ¶ Ἔνοχος, χρεώστης. ὑπεύθυνος, ὑποκείμενος. ¶ Ἐν παλάμαισιν, ἐν ταῖς χερσίν.
Ἔμπαλιν, ἐναντίον. ¶ Ἐν παραβύστῳ, ἐν μυστηρίῳ, ἐν κρυπτῷ λεληθότως λάθρα. ¶ Ἐν πείρατι, ἐν τῇ δύσει τῆς γῆς. ¶ Ἐν πείσῃ, ἐν ἡσυχίᾳ ἐν χαρᾷ ἐν

πεισμονῇ. ¶ Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνω· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων καὶ ἁπτομένων εὐθέως τῶν μεγάλων καὶ τελείων ὡς εἴ τις μανθάνων κεραμεύειν πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πλάττειν πίθῳ ἐγχειρεῖ, Δικαίαρχος δέ φησιν, ἐτόνττι δηλοῦν τὴν παροιμίαν οἱονεὶ τὴν μελέτην ἐν τοῖς οἰκείοις ποιεῖσθαι, ὡς κυβερνήτης ἐπὶ τῆς νεὼς καὶ ἡνίοχος ἐπὶ τῶν ἵππων.
Ἐν πάντι κρείττον, ἐν ἀλλοτρίᾳ ἐξουσίᾳ ἐστίν. πάντι δὲ κεῖται τοῖς κωμικοῖς ἐκεῖνο. ¶ Ἐπίασε, εἶπε.
Ἐν παλάλῳ, ἐν χαλάσματι καὶ ἐν ἀνέσει.
Ἐν παλατιάσας, ἐν πλατείαις τύπτουσα ταῖς χερσίν, ἢ ξυφομένη. ¶ Ἔμπαλιν, πλησίον. ¶ Ἐν προβλήματι, ἐν ὑποκείσει. ¶ Ἐν προσχήματι, ἐν προφάσει. ¶ Ἐν πυθίῳ χέσαι, πεισίστρατος, ᾠκοδόμει τὸν ἐν πυθίῳ ναὸν, τῶν δὲ ἀθηναίων πλειόνων μισούντων αὐτὸν οὐδὲν ἐχόντων ποιεῖν, ἐνίοις προσουρεῖν τῷ περιφράγματι, καὶ πλησίον ἀφοδεύειν τῆς οἰκοδομῆς, ὥστε δοχλεῖσθαι τοὺς ἐργαζομένους. ¶ Ἐνραβώς, ἐγγράψας. ¶ Ἐνεισκανεῖν, ἐνειροῦν.
Ἐν ῥύπῳ, οἱ ῥυπῶντες. ¶ Ἐν σάμῳ κομήτας. ἔνιοι πυθαγόραν τὸν σοφὸν φασὶ τὴν πυκτικὴν ἀσκῆσαι καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν παροιμίαν λέγεσθαι ἁμαρτάνοντες.
Ἔνσεας, ἄσειον. ¶ Ἐνσευδῆ ἅψαι. ¶ Ἐνσείσεις, διασείσεις. ¶ Ἐνσημαίνεται, ἐπιδείκνυται.
Ἐνσηκοῖς, ἐν ναοῖς. ¶ Ἐνσκιές. ἐπιλαλεῖς.
Ἐνσκυκράτω, τόπος σκυλέων. ¶ Ἐνσκειρωθείσης, ἐμπαγείσης. σκείρωμα γὰρ λέγεται τὸ ἀνίατον πάθος. ¶ Ἐνσκήψαι, ἐνερεῖσαι. ¶ Ἐνσκήψαντες, ἐφορμήσαντες. ¶ Ἐνσκευάσασθαι, καθοπλίσασθαι.
Ἐνσκίφθη, ἐνέπεσε. ¶ Ἐνσκυθίζειν, σπαράττειν.
Ἔνσπονδοι, οἱ μετέχοντες σπονδῶν.
Ἔνστασις, ἀνταγώνισμα. ¶ Ἐνστάτης, ἐχθρὸς ἐνιστάμενος καὶ μὴ ἀναχωρῶν. ¶ Ἐν στέρνοις, ἐν στήθεσιν.
Ἐνστερνισάμενος, παρεστησάμενος. ¶ Ἐνστερνομαντίαις, ἐγγαστριμύθοις, σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν.
Ἐν στήθεσιν. ἐν ταῖς διανοίαις. ¶ Ἐνστηνές. ἰσχυρόν. ἢ σαφές. ¶ Ἐνστροβιλίσας, συνέστρεψας. ¶ Ἐνστρωφᾶσθαι, ἐνστρέφεσθαι. ¶ Ἐν σφανίῳ, ἐν κλιναρίῳ.
Ἔνσχον, ἕλκων. ¶ Ἐνστακείς, ἐμφυείς. ¶ Ἐνταλάροισι, τοῖς κοφίνοις, τοῖς καλαθίσκοις τοῦ τυροῦ.
Ἐνταλθέντα, ἐπιταχθέντα. ¶ Ἐνταμιευόμενον, ἐμθησαυριζόμενον. ¶ Ἐντ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἐν τῇ χειρὶ κατέσχεν, ἢ ἔλαβε τὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ.
Ἐντάραντον, ἐν τόπῳ τῆς σικελίας καὶ ἐν πόλει εἰσέρχονται. ¶ Ἐνταῦθα καὶ τὸ χρονικὸν καὶ τὸ ἐπὶ τόπου καὶ ἔνθα δὲ ἢ ὧδε. ¶ Ἐνταυθοῖ, ἐνταῦθα.
Ἐντακείς, ἐμφυείς. ¶ Ἔντεα, τεύχεα ὅπλα.
Ἔντεα δ' αὐτοῖς, σκεύη, τὰ μὲν γὰρ ἔντεα ὅπλα, τὰ δὲ ὅπλα σκεύη. ¶ Ἐν τεγέεσιν, ἐν οἰκίοις. ¶ Ἐντεθαλότες, θάλλοντες. ¶ Ἐντεθρείωκεν. ἐνείλικεν, ἢ ἐσκεύακεν ἀπὸ τῶν θείων, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βακχεύειν, ἴσως ἀπὸ τοῦ διονύσου, θρίαμβος γὰρ ἐλέγετο διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν θείων ἄρεσιν. ¶ Ἐντείλασθαι, προστάξαι.
Ἐν τελαμῶνι, ἐν τῷ ἀναφορεῖ ἐπιδέσμῳ.
Ἐν τελέεσσιν, ἐν τοῖς τῶν στρατιωτῶν τάγμασιν.

δὲ παρὰ ἀθηναίοις ἔνθρυπτος.

Ἔνθρυσκον. λάχανον κανείῳ ὅμοιον. φέρει δὲ καὶ ἄνθος ὥστε ἐστὶν τὸ βρωτὸν καὶ στεφανωτόν.

Ἐνθήγων, ἐρωτικόν. ¶ Ἐνθύμημα, ἐνθυμάζω, ἐμπίπτω καὶ ἐνορμῶ. ¶ Ἐνθυμόσιον, ἄπειρον, ἔννομον.

Ἐνθύμιζε, ἐνθυμοῦ. ¶ Ἐνθυμιζόμενοι, ἐνθυμούμενοι.

Ἐνθύμιον, ἄπορον, σημεῖον. ¶ Ἐνθυμῶ, ἐνθυμοῦ.

Ἐνθυμιῶν, καταθυμῶν. ¶ Ἐνθυμῶ μεμαώτων, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρονούντων. ¶ Ἐνθύσειον, μέρος τι τῆς νεώς. ¶ Ἐνθύσει, ἐντυγχάνει.

Ἐνθύσκος, ὁ ἀσφαλὸς τὸ ὄρνεον.

Ἐνθωκεῦσαι, ἐμφωλεῦσαι. ἐγκρύπτεσθαι.

Ἔνι, ἔνεστιν. ¶ Ἐν τοῦ, ἐν τῇ. ¶ Ἐνία. προσπνεῖ, ἅττα ἅττινα τινά. ¶ Ἐνίασιν, ἐμβάλλουσιν. ¶ Ἐνὶ αχοῖ, εἰς τινας τόπους. ¶ Ἐνὶ βένθεσιν, ἐν τοῖς βάθεσι. ¶ Ἐνιδαυς, τῆς εὐωχίας. ¶ Ἐνιδρύσασθαι, ἀσφαλῶς καθίσαι. ¶ Ἐνίδρυται, ἐγκαθίζεται, στερεοῦται. ¶ Ἐνιεὶς, ἐπαφιών.

Ἐνιεῖσα. ἐμβάλλουσα. ¶ Ἐνιθμερόοις, ἀέροντες.

Ἐνιέναι, ἐμβάλλειν, ἐγκαταθέσθαι. ¶ Ἐνιόντα, ἐμβάλλοντα ἐγκελευόμενον. ¶ Ἔνιται, ἐμβάλλεται.

Ἐνιέντες, ἐγκελευόμενοι. ¶ Ἐνιζῆσαι. ἐγκαθίσαι. ¶ Ἐνιζήσαντα, ἐγκαθίσαντα ἐγκαθήμενον.

Ἐνίλλαι, κωλῦσαι. ¶ Ἐνίημι, ἐμβάλλω ἐναποτίθημι. ¶ Ἐνιηλίζειν, τὴν ἐνυάλιον ἑορτὴν ἄγειν.

Ἐνίολος, ἀνόητος. ¶ Ἐνὶ ἤνοπι ἐν κατόπτρῳ ἢ χαλκῷ λαμπρῷ. ¶ Ἐνίησιν, ἐμβάλλει, ἐπιπέμπει.

Ἐνίλλαι, ἐμποδίζειν, ἐγκόπτειν ἐπὶ τῶν κατασομένων μεταφορικῶς. ¶ Ἐνίκασθαι, ἐνέγκαι.

Ἔνεικεν, ἤνεγκεν, ἔφερεν.

Ἐνείκεον, ἐφιλονείκουν. ¶ Ἐνὶ καυλῷ, ἐν τῷ δόρατι.

Ἐνὶ κνωσσῷ, πόλει τῆς κρήτης. ¶ Ἐνιλλώπτειν, κεκλασμένῳ τῷ ὄμματι ἐμβλέπειν καταμωκᾶσθαι.

Ἐνιλλώψας, καταμωκησάμενος, ἰλλοὺς γὰρ φασὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Ἐνὶ μεγάροις, ἐν τοῖς οἴκοις.

Ἐνὶ ναΐ. ἐν πλοίῳ. ¶ Ἔνιοι, τινὲς ἢ φανεροί.

Ἐνὶ οἴκῳ, ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ ἄργει. ¶ Ἐνὶ πόντῳ, ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ. ¶ Ἐνιπλάζων. τύπτων.

Ἐνιπεὺς, ποταμὸς θεσσαλίας. ¶ Ἐνιπὴ, ἐπίπληξις, λοιδορία. ὀργή. ψόφος. πληγή. ¶ Ἐνιπῇ, τῇ διὰ λόγων ἐπιπλήξει. ἢ ἀπειλῇ. ¶ Ἐνιπτῆσαι, ἀπειλῆσαι, βοῆσαι. ¶ Ἐνιπλήξαντες, ἐμπελάσαντες, πλησιάσαντες ὃ ἐπιπλήξαντες. ¶ Ἐνὶ προδόμῳ, ἐν τῇ πρὸ τοῦ οἴκου στοᾷ. ¶ Ἐνὶ προμάχοισιν, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν μαχομένοις. ¶ Ἔνιπτεν, ἐπέπλησσεν ἐλοιδόρει. ¶ Ἐνίπτειν, κακοῦν. ψέγειν, λοιδορεῖν.

Ἐνισκίμψαντες, ἐνερείσαντες. ¶ Ἐνισκιμφθῇ, προσπελασθῇ. προσεγγισθῇ. ἐμπλαγῇ.

Ἔνισπεν, εἴρηκεν, εἶπεν. ¶ Ἐνισπεῖν, εἰπεῖν, ἀγγεῖλαι.

Ἐνισπέσθαι, ὃ νῦν μὲν καταπίνειν.

Ἐνὶ σπλάγχνοισιν, ἐν τοῖς ἐντέροις. ¶ Ἐνισσέμεν, ἐπιπλήττειν. ¶ Ἐνίσσων, ἐπιπλήσσων. λοιδορῶν.

Ἐνὶ στεῖνει, ἐν τῇ συστάδην μάχῃ. ¶ Ἐνιστάμενον, ἐν ἴσῳ ὁμοίως. ¶ Ἐνίστασθαι, δύνασθαι. ¶ Ἐνὶ στρατῷ, ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ¶ Ἐνιχαιμέθων, κεκρατημένων. ¶ Ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, κατὰ νοῦν ἔσχεν.

Ἐνὶ χηλῷ, ἐν τῇ κιβωτῷ ἐν τῷ πλοίῳ. ¶ Ἐνὶ χορῷ ἐν τῷ χορῷ. ¶ Ἐνίψει, ἔξει, ἐπιπλήξει, καὶ ἐρεῖ.

Ἐνίων, ὁμῶν. ¶ Ἐν καθέξει, ἐν καρχῇ. ¶ Ἐνκάθετοι, ἐνεδρεύοντες. ¶ Ἐνκάθετος, ἐνεδρεύων, ἐπιτηρῶν, ἐντόπιος. ¶ Ἐν καρὶ τὸν κίνδυνον. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐτελέσι τὰς πείρας ποιουμένων.

Ἐν καρὸς αἴσῃ, ἐν θανατηφόρῳ μοίρᾳ, κῆρες γὰρ αἱ θανατηφόροι μοῖραι. ¶ Ἐνκαταμῖξαι, ἐντίμους ποιῆσαι. ¶ Ἐνκατακλάσαντες, ἐνείραντες.

Ἐνκατασυφράζειν, ἐνυβρίζειν. ¶ Ἐνκατασκόψασαν, ἐμπεσοῦσαν. ¶ Ἐν τῇ κατελέπτησεν, ἐνωκοδομήθησαν. ¶ Ἐνκέσιν, ἐν τύποις ἐμγλυφοῖς.

Ἐνκεφαλαίῳ, ἐν συντόμῳ. ¶ Ἐνκεῶ τῆς ἡμέρας. παροιμία ἐπὶ τῶν οὐκ εὐγνώστων. οὐδεὶς γὰρ οἶδεν ἐν κεῶ τῆς ἡμέρας, ὅτι οὐχ ἱστᾶσιν αἱ ἡμέραι, ἀλλ' ὡς ἕκαστοι θέλουσιν ἄγουσιν. ὅθεν λέγεται σεαυτῷ νουμηνίαν κηρύσσειν. ¶ Ἐνκημῶ, ἐν κουρκούμῳ.

Ἐν κηρὸς αἴσῃ. ἐν κηρὸς μοίρᾳ. ¶ Ἐνκλήρῳ ἐν μερίδι. ¶ Ἐνκονίῃ, ἐν μάχῃ ἢ ἐπὶ γῆς.

Ἐγκολάψας, ἐγχαράξας. ¶ Ἐνκομβωθείς, δεθείς.

Ἐγκομβώσασθαι, ἐπισφορεύσασθαι, στολίσασθαι.

Ἔγκομον, ἐν τῷ * μαγείῳ ἰσοῦν θυσίας κελεύσεως.

Ἐγκόπτων, ἐμποδίζων, διακωλύων. ¶ Ἐν κόσμῳ ἐν σεμνότητι. ¶ Ἐν κοτύλῃ φέρειν. παιδιᾶς εἶδος. ὁ δὲ φέρων τινὰ ἐν κοτύλῃ ἐποίει ὀπίσω τὰς χεῖρας, καὶ ὁ αἰρόμενος, ἐνετίθει τὰ γόνατα καὶ οὕτως ἐβάσταζε το. ¶ Ἐνκτήτων, κτώμενον. ¶ Ἐν λαμπτηρίᾳ, ἐν τῇ λυχνίᾳ. ¶ Ἐνλαπιθίζεσθαι, μάχεσθαι λαπίθαις, ἢ ἐνθυμηθῆναι. ¶ Ἐν λέκτροις, ἐν χρώμασιν. ¶ Ἐν λιμένι, τῷ ἐν τῷ γυμνικῷ θεάτρῳ.

Ἐνλιμενίζειν. τελωνίζειν τὰ ἀπὸ λιμένων καὶ θαλάσσης. ¶ Ἐνλιπεῖ, διαφωνεῖ. ¶ Ἐν λευκώμασιν. ἔθος ἦν τὰ πιπρασκόμενα χωρία ἢ σώματα δημόσια, ἀπογράφεσθαι ἐν σανίσι λευκαῖς. οἱ δὲ πυξίοις κεχρισμένοις λευκῇ γῇ τὰ ὀνόματα καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ἀνδραπόδων καὶ τῶν πριαμένων αὐτά, ἵν' εἴ τις βούλοιτο ἀντιπάζεσθαι, ἐπ' ἀδείας ἔχοι ἐντυχὼν τῷ λευκώματι. ¶ Ἐνλόβια, ἐνώτια.

Ἐν μακρύμασιν, ἐν ἀποστασίοις. ¶ Ἐνμαχετεύειν, ἐγκαλεῖσθαι παρὰ γείτνι. ¶ Ἐν μεγάροισι, τοῖς οἴκοις. ¶ Ἐν μύρτου κλάδῳ, ἐν μυρσίνης κλάδοις.

Ἐννεοί, ἄφωνοι. ¶ Ἐννέα ἄρχοντες. ἀρχὴ δὴ ἐννέα ἀρχόντων. ¶ Ἐννεάβοιον. ἐννέα βοῶν ἄξιον, ὃ ἐννέβυρσον, ὁ δὲ βοῦς νόμισμα. ¶ Ἐννεάκρουνον, πολλοὺς κρουνοὺς ἔχον. ¶ Ἐννεάκρουνος. κρήνη ἀθήνησιν ἣν πρότερον καλλιρόην ἔλεγον. τῶν δὲ τυράννων οὕτως αὐτὴν κατασκευασάντων. ἐκλήθη ἐννεάκρουνος ὥς φησι καὶ θουκυδίδης. ¶ Ἐννέπεν, λέξον.

Ἐννεάοδος. ἡ νῦν ἀμφίπολις. ¶ Ἐννεάμυκλος, ἰσχυρὸς ἐννεέτης. ¶ Ἐννεάχιλοι, ἐννεακισχίλιοι.

Ἐννεάψυχος. ὁ κύων παροιμιωδῶς. ¶ Ἐννέεν. ὀξέτεινεν. ¶ Ἐννέμει. ἐν συμφύτῳ. ¶ Ἔννεπεν, ἔλεγεν.

Ἐννεσίῃσι, βουλήσεσιν. ἐννοίαισιν. ¶ Ἔννεπιν. ὀνόδιλισιν. ἐπείλησιν. ἐπιπλόρεσιν. ¶ Ἐννέωροι, ἐνναετεῖς, ὥρος γὰρ ἐνιαυτός. ¶ Ἐννεωρὸς, θέτης. ¶ Ἐννεῶ, ἐν νεῷ. ὃ εἰς ναῦν. ἢ εἰς νεοττεύς. ἐνιά

λέγουσιν. ¶ Ἐνέπει, λέγει, κελεύει, ἱστορεῖ.
Ἐνεπίδημον ἡμῖν, ἐνδήμιον ἐστίν. ¶ Ἐνεπόλεον, ἐβίουν.
Ἐνεπνύνθη, ἀνεβίωσεν. ἠγέρθη.
Ἐνέπρηθον, ἔκαιον. ¶ Ἐνεργεῖ, πράττει. ¶ Ἐνεργὶς, ἡ εἰς ἀλουβίας κάθεσις τῶν χειρῶν. ¶ Ἐνεργεῖται, κατασκευάζεται. ¶ Ἐνεργεῖν, ἑτοίμως πράττειν.
Ἐνεργὸς, δυνατὸς ἰσχυρός. ¶ Ἐνερείδω, δαμάστηρ.
Ἐνεργμὸς, κροῦσμα μουσικὸν, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἔνερξις.
Ἐνεργοὶ, ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν, ἢ ἐνεργουμενοι, αἱ μὴ ἀργαί. εἰσκοσμουμένη. τελουμένη.
Ἔνερθεν, κατωτάτω, ὑποκάτω. ¶ Ἐνερείσας, ἐμπήξας, στηρίξας, ἢ ἐμβαλών. ¶ Ἐνερεισόμεθα, ἐμβλεψόμεθα. ¶ Ἐνερειδόντων, ἐμπηγνύντων.
Ἐνέρεισι, περιφράγμασι τείχεσιν. ¶ Ἔνεροι, νεκροί, ὑποχθόνιοι, ἀσθενεῖς. ¶ Ἐνέροις, τοῖς ὑπὸ τὴν γῆν τόποις. ¶ Ἔνερον, κάτω ἐνέρτατον, κατώτερον.
Ἐνέρτεροι, οὕτω λέγονται οἱ τιτᾶνες διὰ τὸ καταταρταρωθῆναι. ¶ Ἐνέρτερος, κατώτερος. ἐν κατωτέρῳ. ¶ Ἔνεσαν, ἦσαν, ἐνῆσαν.
Ἐνεσάλευεν, ἔπλυνεν, ἐνέπλυνεν. ¶ Ἐνεσίῃσιν, ἐννοίαις καὶ βουλαῖς. ¶ Ἐνεσκίμβηκεν, ἐνεστήρικται, ἐνεσκίρρωται. ¶ Ἐνεσκίμφθη, κατεπάγη. ¶ Ἐνέσκιμψεν, ἐνέπεσεν. ¶ Ἐνεσκαρωμένη, ἐρρυπωμένη.
Ἐνεσκειρωμένον, τὸ ἄγαν ἔχον ῥύπον. ¶ Ἐνεσκευάσατο, καθωπλίσατο. ¶ Ἐνέσκηται, ἔνεστιν κατά τι μέρος. ¶ Ἔνεστιν. ἔξεστιν. ¶ Ἐνεστῶτα, παρόντα, προκείμενον. ¶ Ἐνέτας, τοὺς ἐνοικοῦντας.
Ἐνέτει, ἐκχεῖται. ¶ Ἐνετείλατο, παρήγγειλεν, διετάξατο, ἐσφραγίσατο. ¶ Ἐνέτῃσι, περόναις. ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι ἢ πόρπαις. ¶ Ἐνέτησιν, ἐπιφρόνησιν.
Ἐνέτιδας, πώλοις στεφανηφόροις ἀπὸ τῶν πώλων τῶν ἀδρίαν ἐνετίδος, διαφέρουσι γὰρ ἐκεῖ.
Ἐνετὸς, ἐγκαθιστάς. ¶ Ἐνετύλιξεν, ἐνείλισσεν.
Ἐνετύρευσεν. ἐνετάραξεν, ἐνεσκεύασεν. ¶ Ἐνετοί, πλεῖστον ἢ ἀπὸ γένους τῶν ἡμιόνων. ¶ Ἐνεῳνίου, ἐγκυτίου. ¶ Ἐνεώνιον, μέγα καὶ πολὺ ἐγκύτιον.
Ἐνεωμάχρι, οἱ παρθένιαι. ¶ Ἔνευνοι, ἐπιτήδειοι, τοῖς κύπριοι. ¶ Ἐνευδόσιμος, ἐν καλῇ καὶ ἀγαθῇ. ¶ Ἐνευφήμῳ, ἐν εὐβοήτῳ. ¶ Ἐνεύχεσθαι, τὸ διόμενον τινὸς τυχεῖν * ἐξορῦσαι τὸν ἀξιούμενον.
Ἐνέφει, ἐρείδει. ¶ Ἐνέφηνεν, ἐνέδειξεν.
Ἐνεφλεβοτόμει, πολλάκις διεῖλε τὰς φλέβας.
Ἐνεφόρησεν, ἐνεπλήρωσεν.
Ἐνεφορεῖτο. ἐχορτάζετο. ¶ Ἐνέφραξε, συνέκλεισε. περιετείχισεν. ¶ Ἐνέφυεν, ἔλαβετο. ¶ Ἐνέχειν ἐνέλαβεν. ¶ Ἐνέχει, μνησικακεῖ ἔγκειται.
Ἐνεχείρησεν, προέθηκεν. ¶ Ἐνεχεγγύῳ, ἐν βεβαίῳ.
Ἐνεχελιδὼν, ἔχελος ἥρως, ὡς δὲ ἔνιοι, ἐπίθετον ἥρωος διὰ τὸ ἕλος παρακεῖσθαι τῷ ἥρωι. ἔστιν δὲ ὁ ἀθηναίων ἱππόδρομος. ¶ Ἐνεχελιδῶν, ἐν ᾧ ἱππικοὶ ἦσαν οἱ ἀγῶνες, καὶ ναὸς ἴλου. ¶ Ἐνέχεσθαι, ἐγκαλεῖσθαι, κρατεῖσθαι, συνέχεσθαι. ¶ Ἐνέχεται, συνέχεται.
Ἐνεχείσει, ἐνεκρίψει. ¶ Ἐνεχόμενοι, κρατούμενοι.
Ἐνεχρίμφθη, ἐνέπεσεν, ἐξεβλήθη.
Ἐνέχρισεν, ἐπικεχέτευσεν. ¶ Ἐνέχυρα, ἀρραβῶνες.
Ἔνη, τριακὰς, ἀττικῶς. ¶ Ἐνηάτεα, ὀνόματα κύρια.

Ἐνήδοιτο, ὠφελοῖτο, χαίροιτο, φαιδρύνοιτο. ¶ Ἐνηέας, προσηνεῖς, ἀγαθούς. συνετούς. ἐπιεικέσι.
Ἐνήει, ἐσπάρθυεν. ¶ Ἐνήεον, ἐκολύμβων.
Ἐνηὴς, σώφρων, ἀπαθής. προσηνής. πρᾶος.
Ἔνη καὶ ἔνας, τὸ μετὰ τὴν αὔριον.
Ἐνηέω, ὁμιλία, ἀπάθεια. ¶ Ἐνηπόσιον, ἐν τοῖς πλάγχνοις. ¶ Ἐνηκαίνεα, ὁ τριακάς. ¶ Ἐνήκαμεν, ἐνεβάλλομεν. ¶ Ἔνηκας, ἐνέβαλες ἐναπέθου.
Ἐνήνεικα. ἐντέθεικα. ¶ Ἐνήλατον, μέρος νεώς.
Ἐνηλεγκὶς, ἐν ἐπιθυμίᾳ ὤν, ἐνηλεῦσαι, δογματίσαι.
Ἐνηλίαξις, ἑορτὴ τοῦ ἐνυαλίου. ¶ Ἐνηλινδήθημεν, ἐνεκυλίσθημεν. ¶ Ἐνηλινδοῦντο, ἐνεκυλίοντο.
Ἐνηλύσιος, ἐμβρόντητος. κεραυνόβλητος.
Ἐνηλύσια, τὰ κατασκηφθέντα χωρία ἐνηλύσια λέγονται. ἔνιοι δὲ ἐκκίνητα παρὰ τὴν ἔλευσιν, ἄλλοι δὲ τὰς ἐν τοῖς ἀβάτοις χωρίοις ἀφιδρυμένας νύμφας.
Ἐνημετέροις, παρ' ὑμῖν, ἐν ὑμῖν. ¶ Ἐνῆν, χρῆν, ἢ δυνατὸν ἦν. ¶ Ἐνηείοις, πρᾳέσιν ἢ πραέσι. ¶ Ἐνήρατο, ἀπέκτεινεν. ¶ Ἐνηρείας, συναλλαγάς.
Ἐνηρείψαντο, αὐτῆς πεσεῖν ἐκ τῆς γῆς. ¶ Ἐνῆρκται, ἀρχὴν ἐπίεσεν ἐνήρξατο. ¶ Ἐνηρκτόν. γνωστόν.
Ἐνῆρσεν, ἐνήρμοσεν. ¶ Ἔνης, τριακάδος.
Ἐνήσει, ἐμβολεύει. ¶ Ἐνησόμεθα, καθισόμεθα, καθελκύσομεν, ἐκβαλοῦμεν. ¶ Ἐνηυλισμένον, κεκαθαρισμένον. ¶ Ἐνῆφθαι, ἐνηρτῆσθαι. ¶ Ἐνηῶ, εἰς τρίτην. ¶ Ἐνηχούμενος, κατεχόμενος.
Ἐνηχούμενος, ὁ ἑτέρωθεν ἦχον ἐκδεχόμενος.
Ἐνηχοῦντος, ἐπιφωνοῦντος, ἐκβάλλοντος.
Ἔνθα, τότε χρονικὸν καὶ ἐν τόπῳ. ¶ Ἔνθα, ὅτι, ἢ ποῦ ἢ ἐνταῦθα ἢ ἐν τῷ τόπῳ ἢ ἐκεῖ. ¶ Ἐνθάδε, ἐνταῦθα ὧδε εἰς τοῦτον τὸν τόπον. ¶ Ἐνθάδιος, ἐντόπιος.
Ἔνθα καὶ ἔνθα, τῇδε κἀκεῖσε. ¶ Ἐνθαλάμια, πλάσματα ἐκ μήκωνος καὶ σησάμου. ¶ Ἐνθαλάμοις, ἐν οἴκοις. ¶ Ἐνθαλλῶς, οὐκ ὀρθῶς. ¶ Ἔνθ' ἄρ, τότε. ¶ Ἐθαλύξας. σφοδρῶς πατάξας.
Ἐνθεμένω. ἐνθέμενοι δυϊκῶς. ¶ Ἔνθεν, αὐτόθεν, ἔσωθεν, ἐκεῖθεν, ὁ τότε. ἢ ὧδε. ἢ ἐκ τούτου.
Ἐνθενάζει, ἐγχειρεῖ. ¶ Ἔνθεο. ἔνθου.
Ἔνθεος, ἔνδοξος. ἔντιμος, θεῖος. ¶ Ἐνθεόδουλος, ψωμόδουλος. ¶ Ἔνθεσις, ὁ ψωμός.
Ἔνθεσμον, νόμιμον, ἔννομον. ¶ Ἐνθορεῖν, ἐνορμῆσαι.
Ἐνθολὰ, ἰσόρροπον. ¶ Ἐνθρείσκει, ἐνθρύπτει.
Ἐνθοργάζει, ποιεῖ. ¶ Ἔνθους, ἐνθουσιαστής. μαινόμενος. πνευματοφόρος. ¶ Ἐνθουσία, ἔκπληξις.
Ἐνθουσιάσοιεν, θαυμάζοιεν.
Ἐνθουσιασμός ἐστι, ὅτε ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπεται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ¶ Ἐνθουσιῶν, μαινόμενος. ὁρμῶν. ἢ μανίαν ἔχων. ¶ Ἐνθραλὲς, ἐμμανές. ¶ Ἐνθρεῖν, φυλάσσειν. ¶ Ἔνθεια, ζώδια. ¶ Ἐνθεάζειν, παραβαίνειν ἀπὸ τῶν μαντικῶν θείων. ¶ Ἐνθείακτος, ἐνθουσιῶν καὶ ἐνθέακτος σοφοκλῆς σίνωνι.
Ἐνθείζειν, ἐνατενίζειν, νύσσειν. ¶ Ἐνθεμματίς. οἱ μὲν πλείους διὰ τοῦ ι, ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ υ, ὅτι ἀπὸ τοῦ θρύου, ἢ ἀπὸ τοῦ θρίζεσθαι. ¶ Ἔνθρυπτα, τὰ ἐκπέμματα, ὁ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώματα εἴδη πέμματα, ἔνιοι δὲ ταῖς τελεταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι, καὶ ἀπόλλων.

συνεχῶς, ἐπιμόνως. ¶ Ἐνδελιπές, παντελές.
Ἐνδενδρέειν, ἐμβλέπειν. ¶ Ἔνδενδρος, παρὰ ῥοδίοις ζεὺς καὶ διόνυσος ἐν βοιωτίᾳ. ¶ Ἐνδεξιά, ἐκ δεξιῶν.
Ἐνδέξια, εἰ μὲν προπαροξυτόνως, οὐκ ἂν ἐπενήνεκται, τὸ ἀντικείμενον, ἔστι δὲ πόλις ἐνδέξια εἰσπλέοντι τὸν ἰόνιον κόλπον. ¶ Ἐνδέοντι, ἐν μέρει.
Ἐνδέοντες, δανειζόμενοι. ¶ Ἐν δέ οἱ ἦτορ, ἐν δὲ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἡ ψυχή. ¶ Ἐν δ' ἔπεσον, ἔπεσον.
Ἐν δὲ ῥυτῆρσι, τοῖς λώροις. ¶ Ἐν δὲ σθένος ὦρσεν, ἑκάστῳ ἐρρώννυσεν. ¶ Ἐνδελές. συνεχές. ¶ Ἐνδελυκέα, ἐμφερῆ, ὅμοια. ¶ Ἐνδελοκές. ὅμοιον. ¶ Ἐνδελεχῶς, ἐπιμελῶς. ¶ Ἐνδηίδες, αἱ νύμφαι ἐν κύπρῳ.
Ἔνδηλοι. φανεροί. ¶ Ἐνδημία, παρουσία.
Ἐνδήμου. συγγενικοῦ. ¶ Ἐνδημησάντων. ἐλθόντων.
Ἔνδια, ὀδύνη, λῆψις παρὰ μάρσ, ἡ μεσημβρία διατριβή.
Ἐνδίαγρος, ἄρτεμις. ¶ Ἐνδιάθετος λόγος, πᾶς λόγος ἐννοῷ λαμβανόμενος. ¶ Ἐνδιαθέτως, ὁλοψύχως ἢ διηνεκῶς. ¶ Ἐνδιάθηκος λόγος. πᾶς ἔγγραφος.
Ἐνδιατᾶται, σύνεστι, διατρίβει.
Ἐνδιαιτᾷ. ἀρκέσει. ¶ Ἐνδιαίτημα, διατριβὴ οἰκητήριον οἴκημα. ¶ Ἐνδιατρίβων, ἐπιμένων. ¶ Ἐνδείγμα. ἀπόδειξις. ¶ Ἐν δείλῳ, μεσημβρίας ὥρα.
*Ἐνδίδας, ἐνδίδωσι διάνοιαν. ¶ Ἐνδίδωσιν, ἐπεδίδωξεν, ἐπιδῶσαι.
Ἐνδιές, ἔνυδρον. ¶ Ἐνδίκη, δικαίως.
Ἐνδίες, ἵπποι ἐν τῷ ἀδρίᾳ ἵπποι καὶ λυκοπαίδες καὶ λυκοφόροι. ¶ Ἔνδικον, ἀληθὲς δίκαιον ἄξιον.
Ἔνδιος, μεσημβρινός. ¶ Ἐνδίκως, δικαίως ἀξίως, ἀληθῶς. ¶ Ἐνδίνων τῶν μελῶν, ἀπὸ τοῦ ἐνδύεσθαι τῷ θώρακι καὶ τοῖς ἄλλοις ὅπλοις.
Ἐνδίοις, ὀρθρίοις. ¶ Ἐνδίσματα. ἐναλίσματα.
Ἐνδιῶνται, μεσημβριάζουσιν. ¶ Ἐνδοιαστόν, ἀμφίβολον, ἀμφιδοξούμενον. ¶ Ἐν δοιασμῷ, ἐν φροντίδι.
Ἐνδοιῆ δὲ, ἐν δοιασμῷ δέ. ¶ *Ἐνδοιίπνοι. οἱ ἀπὸ ἐπίδα πατέρων καὶ μητέρων ἀστῶν κατάγοντες τὸ γένος. ¶ Ἐν δοκῷ, ἐν ἐπιβουλῇ. ¶ Ἐνδοΐα, ἡ μάντις παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Ἔνδοιος. ἐνέδρα.
Ἐνδομαχία, ἡ κτίσις, ἡ παροιμία. ¶ Ἐνδομενία, κτίσις ἡ ἀποσκευή. ¶ Ἐνδόρας, τὰς ἀποκοπὰς τῶν νεοδόρων δερμάτων. ¶ *Ἐνδοιέμνοι, ὅσοι ἀπὸ ἑτέρων πατέρων καὶ μητέρων. ¶ Ἐνδομυχῇ. ἐν ἀποκρύφῳ τόπῳ. ¶ Ἐνδόμυχοι, κάρικοι. ¶ Ἔνδον. ἔσωθεν. ¶ Ἐνδόσθια, ἔγκατα. ¶ Ἐνδόσιμον, τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς κιθάρισμα. ¶ Ἔνδοσις, ἀμοίωσις.
Ἐνδούμενοι, ἐνδοσμεύοντες, ἢ δοσμούμενοι. ¶ Ἐνδούπησε. ἐνέπεσε. ¶ Ἔνδρατα, τὰ ἐκδρόμενα περὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ποσί. ¶ Εἰδρικόνας. δρόμος παρὰ τῶν νέων ἐν λακεδαίμονι. ¶ Ἐνδρομίδες, ὑποδήματα.
Ἐνδρομεῖ, δῆμος ἐπὶ τῆς ἐν ἁλικαρνασσῷ.
Ἔνδρυον, καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέσον. ¶ Ἐνδυάζει, ἀπορεῖ, διστάζει. ¶ Ἐνδυασμός. ἀμφιβολία δισταγμὸς καὶ ἀπορία. ¶ Ἔνδυκεν, ἔσωθεν. ¶ Ἐνδυκέως, φιλοφρόνως. ἐπιμελῶς. ¶ Ἐνδύκιον, πιστὸν. φίλον ἐμφορὲς βέβαιον ἀποκρύφιον. ¶ Ἐνδυκές. συνεχές. συνετόν. ἀφελές. ἀσφαλές. γλυκύ. πρόθυμον, εὔνουν, πιστόν, ἐπιμελές. ¶ Ἐνδῦναι, εἰσδῦναι εἰσελθεῖν. ¶ Ἐνδύλω, ἔνδοθεν. ¶ Ἐνεβάτευσεν. κατέσχεν. ¶ Ἔνδυνεν. ἐνεδύσατο. ¶ Ἐνδυμιωνάκιον, ἀριστοφάνης τὸν ἐνδυμίωνα. ὃν καρα φησὶ διὰ τὸ ὄρος τὸ λάτμον δοκεῖν αὐτὸν τεθάφθαι.
Ἔνδιωσ, κατεδίωσ. ¶ Ἐνδύτας, αὐλωτὸς στάμνος.
Ἐνεωρότερον, ὠμότερον, ἀκρατέστερον. ¶ Ἐνεδύσω, ὑποσημαίνω, παρέξω, δηλώσω. ¶ Ἐννεασμός, ἐμπαιγμός. πανουργία, δόλος. ¶ Ἐνεβριμήσατο, ὠργίσθη, ἐτάραξεν. ¶ Ἐνέβεον, ἐνεχύουν.
Ἐνέγκασθαι, ἐνέγκαι φέρειν. ¶ Ἔνεγκον, ἔνεγκεν.
Ἐνεγκοῦσαν, τὴν μητέρα, ἢ πατρίδα, ἢ πόλιν.
Ἔνεγλαυσος, φοβερὸς ἰδεῖν. ¶ Ἐνέδακεν, ἐνεσήμηνεν, ἐνετείλατο. ¶ Ἐνεδάσθη, εἰσεπλάκη. ¶ Ἐνεδίδου, ἐχαύνουν. ¶ Ἔνεδρα, ἔγκρυμμα, δόλος ἢ ὑποκάθισμα. ¶ Ἐνεδρεύει, δόλον μηχανᾶται.
Ἐνκάθεται, καταπτηρεῖ. ¶ Ἐνέδρα, ἐνεδρεύθη.
Ἔνεγκεν, ἤνεγκεν. ¶ Ἔνιεν, ᾤκει. ¶ Ἐνέεικαν, ἤνεγκαν. ¶ Ἐνεείκω, ἐνέγκω. ¶ Ἐνέηκεν, ἐνέβαλεν.
Ἐνεθουσία, ἐμαίνετο. ¶ Ἐνέθορεν, ἐνεπήδησεν.
Ἐνείπω, ἀπειλῶ. ¶ Ἐνειδέασεν, ἐν διαφοραῖς.
Ἐνέθειξεν, προσωμιλήθη. ¶ Ἐνεθείωσεν, θεῖον ἐπέθηκεν. ὅπερ ἐστὶ βρῶμα. ¶ Ἐνεθυμίαζον, ἐνεθυμούμην. ¶ Ἐνεί. ἀττικοὶ ἔνηθεν.
Ἐνείληται, ἐξημίωται. ¶ Ἐνειδημερίοις. πρεθόσαντας. ¶ Ἐνειμάμην, ἐμερισάμην. ¶ Ἐνείκαι, ἐνέγκαι. ¶ Ἔνειμεν. ἔδωκεν. ¶ Ἐνεματιῶν, ὁ τὰ ἐμπάσματα τοῖς χύτραις ἐκτιθείς. ¶ Ἔνερον, ἐνέβαλον ἐνεπαφόνησε. ¶ Ἔνερας, ἐνέρραψας, ἔβαλες, ἥρμοσας, συνῆψας. ¶ Ἐνείρων, ἐναρμόζων, συνάπτων. ¶ Ἐνείς, ἐνθέμενος. ¶ Ἐνίσσοι, ἀπο
Ἐνεῖχον, ἐχόλουν, ὠργίζοντο. ¶ Ἕνεκα, τοῦ ἕνεκα. τοῦ χάριν. ¶ Ἐνεκὲς, εἰς τρίτην. ¶ Ἐνεσκήψαντα, ἐνορμήσαντα. ¶ Ἐνεκολάβησε, κατέπιεν ἀπὸ τῶν ἀκολῶν. ἢ κλεπτέρισεν ὥς τινες. οἱ δὲ ἐνεκολάβασιν. ¶ Ἐνεκολλόμην, ἐνεπολιζόμην. ¶ Ἐνεκόρωμοι, ἐμιαίαζον, ἐμνησικάκουν. ¶ Ἐνέκρουσιν, προσέβαλεν. ἐπέσχεν. ¶ Ἐνεκρίκωσιν, ἐνέδησεν.
Ἐνέκυρσεν, ἐνέτυχεν, ἐπλησίασεν. ¶ Ἐνελκενοῖσι διόντο, ἐν τοῖς δεσμοῖς ἐδέσμουν. ¶ Ἐνέλψασιν, εἴασιν. ¶ Ἐνέλειψε, παρέλειψε. ¶ Ἐνελέκησε, ἐπάλησε. ἐψόφησε. ¶ Ἐνελόκισεν, ἐνεκύλισεν.
Ἐνελίπανεν, ἔπλησεν, ἔπληξεν. ¶ Ἐνελυσκίς, δημήτηρ ἐν σάμῳ. ¶ Ἔνελος, νεβρός. ¶ Ἔνελεν, ἐβόησεν, εἶχεν. ¶ Ἐνεμέσα. ἐμέμφετο ἢ ἐμεμψάμην. ¶ Ἐνένηρ. ἐνενόντο. ¶ Ἐνένιπεν, ἐπέπληξεν, ἐλοιδόρησεν, ὠνείδισεν, ἠπείλησεν. ¶ Ἐνέμοντο, φόνουν. ¶ Ἐνερόρος, ἐμβάλλοντας. ¶ Ἐνέξεται, ἐνοχεθήσεται. ¶ Ἐνεοί, ἄφωνοι. ¶ Ἐνεόλκιον, ἰσόρροπον. ¶ Ἐνεόν, κωφὸν καὶ μωρὸν, ὅθεν καὶ ἀμνήμονον. ¶ Ἐνεός, νωχελὴς μετέωρος. κωφός. βαιός. μωρός. ὃς οὔτε ἀκούει οὔτε λαλεῖ. ¶ Ἐνεόχμωσεν, ἐκίνησεν, ἠλλοίωσεν, ἐκαινοποίησεν. ¶ Ἐνεπέδησεν, ἐνηλόθησαν. ¶ Ἐνεπλεόνησεν. ἐνέβαλεν.
Ἐνεπέρησεν, συνεπλάκησεν. ¶ Ἐνέπασσεν, ἐνεποίκιλεν ὅθεν καὶ πάσος ἢ ἐνέπασεν ἢ ἐποίκιλλεν.
Ἐνέποντες, λέγοντες. ¶ Ἐνέπουσι.

Ἐνάσιμον, καθῆκον, πρᾶον, ἰθύ. αἴσιον. καλόν. ἀγαθόν. ἀληθής. ¶ Ἐναισιμία, δοσημία. ¶ Ἐναίσιμος, τὰ καθήκοντα, προσήκοντα εἰκότως. ἢ ζεὺς ἐν κορωνείᾳ καὶ καθήκων. ¶ Ἐναίσσει, στρέφει, οἱ δὲ ἐνάσσει.
Ἐναιχμάσαι, ἐμμαχέσασθαι. ¶ Ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ῥιπῇ. ἀκαρῆ ἀκαρὶ ἐν ἀκαρεῖ ἤτοι δίφθογγον. ¶ Ἐν ἀκμῇ, ἐν δυνάμει. ¶ Ἐν ἀλαλαγμῷ, ἐν εὐφήμῳ βοῇ.
Ἐνάλια, τὰ θαλάττια. ¶ Ἐνάλιαι κορῶναι, αἴθυιαι.
Ἐναλίγκιος, ὅμοιος ἐοικώς. ¶ Ἐναλίσαι, ἐγκυλίσαι.
Ἔναιμος, ἀνὴρ ζωός, συγγενής, καὶ ὁ ζεύς. ¶ Ἐναλλάξαι, δοῦναι ἀμεῖψαι. ¶ Ἐνάλλονται, ἐπιπηδῶσιν.
Ἐνάλλοντας, ἐκπηδῶντας ἢ ἐκπεσόντας.
Ἐναλόντα, συλληφθέντα, κρατηθέντα. ¶ Ἐνάμματι, ἐν φλοιῷ. ¶ Ἐναμμένος, ἐγκεκαλυμμένος.
Ἔνανδρον, κενὸν ἀνδρῶν. ¶ Ἐναμπυκίσαι, ἐκχαλινῶσαι. ¶ Ἔναντα, φανερῶς. ¶ Ἐναντία, ἐξεναντίας. ¶ Ἐναντίβιος, ἐναντίαν δύναμιν ἔχων.
Ἐναντίοι ἀλλήλοισιν, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους.
Ἐναντίον, ἐνώπιον. ¶ Ἐναντιότης, ἔρις καὶ ἐναντίοι ἀλλήλοις ἐρίζοντες. ¶ Ἔναξεν, ἔσαξεν, ἐπίλωσεν, συνεπλήρωσεν ἐπιμελῶς ἐμέστωσεν. ¶ Ἐναπείληπτο, ἐγκατείχετο. ¶ Ἐναπερείσασθαι, ἐμπῆξαι, στῆσαι. ¶ Ἐναπέψυξε, τέθνηκεν. ¶ Ἐναπειλημμένοι, διακρατηθέντες. ¶ Ἐναποδέχομαι, ἐνδέχομαι. ¶ Ἐναπομάξασθαι, ὑπὸ τύπον ἀναλαβεῖν.
Ἐναπομάξεται, ἐναποτυποῦται. ¶ Ἐναπομάττεσθαι. ἀναλαμβάνειν, μανθάνειν. ¶ Ἐναποματτόμενοι, ἐντυπούμενοι. ¶ Ἐνάρ, εἰς τρίτην λάκωνες.
Ἔναρα, ὅπλα σκῦλα, λάφυρα. ¶ Ἐνάραι, ὑγιᾶναι,
Ἐναράνει, ἐνξυφᾶ. ¶ Ἔναρα βροτόεντα, τὰ σκῦλα τὰ ἀνθρώπινα αἵματι μεμιασμένα. ¶ Ἐναργῆ, δῆλα, φανερά, βέβαια, ἀσφαλῆ. ¶ Ἐναρεῖν, κυΐσκεσθαι. διαλέγεσθαι. ¶ Ἐνάρης. ἐνηρμοσμένος.
Ἔναρθρον, διάρμοστον ὃ ὑπὸ γράμμασι δηλουμένη φωνή.
Ἐναρίζει, συκοφαντεῖ. ¶ Ἐναρίζειν, συκοφαντεῖν. σκυλεύειν, ἔναρα γὰρ τὰ σκῦλα, οὐ δήμιν ἐξενάριξε· καταχρηστικῶς δὲ ἀναιρεῖν, ὅτι βέλτερον ἐστὶ κατ᾽ οὔρεα θῆρας ἐναίρειν. ¶ Ἐνάριζεν, ἀνεῖλεν, ἐφόνευεν, ἐσκύλευεν. ¶ Ἐναρίζοι, φονεύοι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἐνάριζον, ἐσκύλευον, ἀνεῖλον. ¶ Ἐναρίθμια, φίλα, συνήθη. ¶ Ἐναρίθμιος, συμψηφισθεὶς κατηριθμηθείς. ¶ Ἐνάρεσθαι, ἀπολαύειν, φονεύειν. ἐρείδειν, ἀπολαύειν. ¶ Ἐναρίσασθαι, ὁπλίσασθαι. Ἐναρκεῖ. ἐνδέχεται, ἐναρκτινεῖ, φονεύει, κρίνει. ¶ Ἐν ἄρκυσι, δικτύοις. ¶ Ἐναρξάρξει, ἐναρμόσει. ¶ Ἐναρφόρος, σκυλοφόρος, ἐνδοκτάντας ἢ, φθογγοσκόρος. ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολέψει. αὐχένας ἐμ νηρηίσιν οἱ ὑπομνήματι στοὰ γὰρ δ᾽ οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ᾽ ἀνδράσιν εὐχετάασθαι ἵνα ᾖ ὁ νοῦς. ὁ δὲ ἐναρφόρος πάντας θάνατόν μοι ἐπικαυχώμενος, τὸ καὶ τῶν θεῶν τέλος ὑψοῦ ἀπολείψει τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη καὶ καθ᾽ τοὺς ἐχθροὺς ἥξει.
Ἔναρος, ἔνοχος, ἐπικατάρατος. ¶ Ἐνάρων. σκύλων.
Ἐνάς, εἰς τρίτην. ¶ Ἐνασελγαίνων, πορνεύων.
Ἐνᾶσθαι, φθαρῆναι, γηράσαι. ¶ Ἐνάσθη. ᾠκίσθη.
Ἐνάσσατο, ᾤκισεν. ¶ Ἐνασπίδεσιν τοῦ ἐπᾶλτο,

ἐνεπλάκη τῇ ἀσπίδι. ¶ Ἔναστρος,* ὥσπερ μέλας, ἀχαιὸς ἀλφεσίβοια αὐτίκ᾽ ὑάσας δὲ βάκχας ὑάδας ἔλεσιν. ¶ Ἐν ἄστεσιν, ἐν πόλεσιν. ¶ Ἐναστειζόμενον, ἐνοικοῦντα. ¶ Ἐν ἀτέμῳ, ἐν ῥιπήματι, ἐν τάχει.
Ἔναυδος, ἔμπνοος, φωνήεις. ¶ Ἐναυάγησαν, ἐκινδύνευσαν. ¶ Ἐναυάζει, ἀμφιβάλλει. ¶ Ἐναυλίζεσθαι. ἐνδιατρίβειν. ¶ Ἐναυλισθήσεσθαι, ἐνοικισθήσεσθαι. ¶ Ἐναύλισμα, νεωστὶ γενόμενόν τι οἴκημα.
Ἔναυλοι, αἱ ὑπὸ τῶν χειμάρρων ποταμῶν καταβάσεις τινὲς δὲ ποταμοὺς χειμάρρους ἢ διατριβάς.
Ἔναυλον, νέαν ἔχοντα τὴν ἐνέργειαν οὐ πρὸ πολλοῦ, ἢ διατρίβοντα. ¶ Ἔναυλος ὁ ἀκουόμενος παρὰ τὸν αὐλόν. ¶ Ἐναύλοις, ποταμούς. χειμάρροις διώρυξι. ¶ Ἐναυλόχων, κατὰ πλοῦν ἐλοχῶν.
Ἔναυον, ἔνθεν κύπριοι. ¶ Ἐναύοντες, ἀνάπτοντες πῦρ. τὰ γὰρ σμήνη τῶν μελισσῶν διώκουσι διὰ πυρὸς καὶ καπνοῦ. ¶ Ἔμαυρος, ὁ ἀπόλλων.
Ἐναύρω, πρωῒ κριτῶν. ¶ Ἐναῦσαι, ἐνάψαι ἢ μεταβαλεῖν. ¶ Ἐναύσασθαι, ἅψασθαι.
Ἔναυσμα, λείψανον, μετάληψις. ¶ Ἐναύσματα, ἀρχάς, ἐπινεύματα, φαντάσματα. ¶ Ἐναυχῆσαι, ἐλλαμπρύνασθαι. ¶ Ἐναυχοῦσα, ἐλλαμπρυνομένη, σεμνυνομένη, καυχωμένη. ¶ Ἐνέχθη, ἐσάχθη, ἐπληρώθη, ἐπιλώθη. ¶ Ἐνεύει, ποτνιᾷ ἢ ἄγαν ἱκετεύει. ¶ Ἐμβεβάθεσιν, ἐν βάνθεσιν. ¶ Ἔνετενος, ὑελλοειδής. ¶ Ἐν βουλῇ, ἐν φροντίδι. ἐν συναγωγῇ ἐν ὄλβῳ. ¶ Ἐμβρῶσαι, ἐν φόβῳ. ¶ Ἐνγλώδη, ἐν προθέσει, γλαδὶ συνώδησμοι. ¶ Ἐγγίνονται, ἐγγενήσονται.
Ἐγγηράσασθαι, ἐν γήρᾳ χρήσασθαι.
Ἐγγήρᾳ πίονι. γῆρας λιπαρόν. ¶ Ἐνδαῦσιν, ἐνδαύκωσιν. ¶ Ἐν γούνασι, ταῖς φρεσὶ καὶ μέλεσι.
Ἐγγράφει, ἐγχαράττει. ¶ Ἐνδακοῦσι, κατεσθίουσι.
Ἐνδαχεῖ, ἐμμανεῖ. ¶ Ἐνδέκα, ἐζημία. ¶ Ἐνδανδάνει, ἀτενίζει κατατολμᾷ. ¶ Ἐνδαεῖς, ἐν διανοίᾳ ἑκάστου. ¶ Ἐνδ᾽ ἄνεμος πρόσειν, ἐνέπνευσεν ὁ ἄνεμος, ἐνεφύσησεν, ἐγέμισεν, ἐκόλπωσεν. ¶ Ἐνδαπέδῳ, ἐν τῷ ἐδάφει. ¶ Ἐνδάπιον, ἐγχώριον.
Ἐνδ᾽ ἄρ᾽ ἔβη, ἀνέβη δέ. ¶ Ἔνδασαι, μέρισον.
Ἐνδαρθύα. οὕτως ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ μεγαρεῦσιν. ἐπει δὲ εἰς αἴθυιαν ἀπεικασθεῖσα ὑπὸ τὰ πτερὰ ἔκρυψε τὸν κέκροπα, καὶ διεκόμισεν εἰς τὰ μέγαρα.
Ἐνδατεῖται, ἀπομερίζει. ¶ Ἐνδατουμένη, ἐπιλαμβανομένη μερίζουσα. ¶ Ἐνδατεύμενος. μερίζόμενος, καὶ οἱονεὶ κακῶς λέγων σφοδρῶς ἀπὸ τοῦ δαιτός.
Ἔνδαυλον, ὑλῶδες δασύ. ¶ Ἐνδεῖναι, γνῶναι. ¶ Ἐν δέ, πρὸς ῥῖνας ἤ, ἐν αὔραις δέ. ¶ Ἐνδεῖ, χρείαν ἔχοντι.
Ἐνδεῖν, ἐλλείπειν. ¶ Ἐνδεῖ, ἐντέλλεται. (πτωχῷ)
Ἔνδεια. πενία, πτωχεία, πεῖνα. ¶ Ἐνδεικτο, ἐσήμαινε.
Ἐνδείξει. ἐπιδείξει, ἐντελεῖ. ¶ Ἔνδειξις, ἀπόδειξις.
Ἐνδείξομαι, ἀπολογήσομαι. ¶ Ἐνδείξω, ἐντινάξω.
Ἐνδεῖν, χρῄζειν. ἐνδεῖ δεῖν καὶ ἐλλείπειν. ¶ Ἔνδεκα. ἄρχοντες οἷς παρεδίδοντο, οἱ θανάτῳ καταδικασθέντες. ¶ Ἐνδικαδίκος, εἶδός τι φασκωλίου, ἐνδικάτευσα τὴν δικαστὴν ἐπεξάμην. ¶ Ἐνδελεχεῖ, πυκνάζει λάκωνες. ¶ Ἐνδελεχίζεται, ἐμβραδύνει.
Ἐνδελεχισμός. ἐπιμονή. ¶ Ἐνδελεχῶς, ἀδιαλείπτως.

σιν, ἀνέπνευσεν. ¶ Ἐμπνεύστιος, ἄφρων, ἢ ἀφανής.
Ἐμπνύθη, ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο καὶ ἐφρόνησεν. ¶ Ἔμπνυτο, ἀνεβίωσεν. ¶ Ἔμπνοια, ἀναπνοή.
Ἐμπολίζειν, μασᾶσθαι. οἱ δὲ ἰσχάδας μασᾶσθαι ταῖς μελίσσαις ἢ θλίβειν τοῖς ποσὶ τὰς ἰσχάδας.
Ἐμπολίζων, ἰσχάδας μασσώμενος. τοῦτο δέ φασιν ἐργάζεσθαι ἐπὶ τῶν μισθῷ ταῖς μελίσσαις ἰσχάδας μασσωμένων. τοῦτο δέ φασί τινες εἶδος εἶναι παιδιᾶς.
Ἐμποιεῖ, κτᾶται. ¶ Ἐμποίνιμον, τὸ ἐν ποινῇ.
Ἔμποιον, τὸ παλακτὸν καὶ ὑγρόν. ¶ Ἐμποδοῦσθαι, βεβαιοῦσθαι, ἀσφαλίζεσθαι. ¶ Ἐμπολᾷ, διέρχεται, πραγματεύεται. ¶ Ἐμπολαῖος, ὁ κερδῷος ἑρμῆς. ¶ Ἐμπόλεμα, τὰ εἰς πόλεμον ἔνθετα.
Ἐμπολή, κέρδος. οἱ δὲ τὰ φορτία, ἢ τὴν ἀργυρικὴν ἀλλαγήν. ¶ Ἐμπολήσαντες, πριάμενοι, ὠνησάμενοι.
Ἔμπολις, ὁ πατρίδα ἔχων. ¶ Ἐμπολόωντο, ἐνεπόλων, διεπώλουν. ¶ Ἐμπολῶντο, ἐνεβάλλοντο.
Ἐμπομπεύων, θριαμβεύων, καταστοχάζων. ¶ Ἐμπόρευμα, πραγματεία, ἐμπορεία. ¶ Ἐμπορεῖται, μέτοικοι, ἐπιβάται. ¶ Ἐμπερεδνότας, ἐνοικίου πράκτορας. ¶ Ἐμπόλιος, μέτοικος. ¶ Ἔμπορος, πραγματευτὴς καὶ ὁ ἐπ᾽ ἀλλοτρίας νεὼς πλέων μισθοῦ ὁ ἐπιβάτης, ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας νηὸς ἐπ᾽ ἀλλοτρίης. ¶ Ἐμπορεῦσθαι, συλλοῦσθαι.
Ἐμπόρπημα, ὑφάσματος εἶδος. ¶ Ἐμπόρω, ἐμπορικῶς. ¶ Ἔμπουσα, φάσμα δαιμονιῶδες ὑπὸ Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον καὶ ὥς τινες, ἑνὶ ποδὶ χρώμενον. Ἀριστοφάνης δὲ τὴν Ἑκάτην ἔφη ἔμπουσαν.
Ἔμπρεον, ἐμπεῖρον. ¶ Ἔμπρεποι, ἐπίπρεποι, πρέποντες, ὅμοιοι. ¶ Ἐμπρέποντα, διαπρέποντα.
Ἐμπρῆσαι, καῦσαι. ¶ Ἐμπροϊέντα, ταχύν.
Ἐμπύλαι, αἱ νύμφαι. ¶ Ἐν πυμάτοισιν, ἐν ἐσχάτοις.
Ἔμπυος, ὁ ἐμπυϊκὸς παρὰ Μενάνδρῳ. ¶ Ἔμπυρα, τὰ καιόμενα ἱερά. ¶ Ἐμπύρευμα, λείψανον.
Ἐμπυρία, ὅρκος ὁ δημόσιος καὶ μαντεία παρὰ Βοιωτοῖς.
Ἐμπυριβήτην, τὸν ἐπιτιθέμενον τῷ πυρί. ¶ Ἐμπυριβέτης, οὕτως ὁ κύκλος χρησμολόγος ἐκαλεῖτο. λέγεται δὲ καὶ τρίπους ὁ ἐν πυρὶ τιθέμενος. ¶ Ἐμμάλαχεν, ἐμυκτήρισεν. ¶ Ἐμύδηνεν, ἔβρεξεν.
Ἐμύξατο, ἐπίεζο. ¶ Ἔμυζεν, ἔστενεν, ἀπελίθαζεν.
Ἐμυθήθην, ἐμυσταγωγήθην. ¶ Ἐμύθευεν, ἔλεγεν.
Ἐμυθεόμην, ἔλεγον. ¶ Ἔμυκεν, ἐψόφησεν, ἔκανεν.
Ἐμυκᾶτο, ἐφώνει. ¶ Ἐμύξαρ, ἀηδών. ¶ Ἐμύς, ζῶον ἐν λίμνῃ καὶ ἐν πηγῇ γενόμενον. οἱ δὲ χελώνην τὴν ἔχουσαν οὐράν. ¶ Ἐμυσάττετο, ἐβδελύττετο, ἐμυσάττετο. ¶ Ἐμύσαττον, ἐσίχαινον. ¶ Ἐμυσάττετο, ἀηδίζετο, ἐβδελύττετο. ¶ Ἔμυσε, συνῆλθεν. ¶ Ἐμφαίνειν, ἐνδείκνυσθαι, σημαίνειν. ¶ Ἐμφαίνων, δεικνύων, σημαίνων. ¶ Ἐμφανές, φανερόν.
Ἐμφανέστατα, ἄγαν φανερώτατα. ¶ Ἐμφανίζων, φανεροποιῶν. ¶ Ἐμφανισθήσονται, φανήσονται.
Ἐμφαντικῶς, ἐννοητικῶς. ¶ Ἐμφανῶν, τηλαυγῶν, ἐμφάσει τεκμηρίων. ¶ Ἐμφανῶς ἦλθε. φανερῶς ἦλθεν. ¶ Ἐμφαρυξάμενος, ἐμφαγών. ¶ Ἐμφάσεως, ἐννοητικῶς ἐννοήσεως. ¶ Ἔμφασις, δήλωσις, μέγεθος, νόησις. ¶ Ἐμφαντικῶς, ἐννοητικῶς, ἐμφανῶς. ¶ Ἐμφαντικός, ἐμφανής. ¶ Ἐμφαντικώτερον, δηλωτικώτερον. ¶ Ἔμφατον, αἰνιγματωδῶς εἰρημένον. ¶ Ἐμφάατον, πλακοῦντα πεφυρμένον. ¶ Ἐμφερές, ὅμοιον. ¶ Ἐμφέρεται, ἐφίεται φέρεται, περιφέρεται. ¶ Ἐμφερής, ὅμοιος.
Ἐμφέρεια, ὁμοιότης. ἐν φερέτρῳ, ἐν τῷ φορείῳ.
Ἐμφῆναι, δεῖξαι. ¶ Ἐμφιλοχωρεῖ, σχολάζει. ἢ τὴν χώραν φιλεῖ. ¶ Ἐμφιλοχωροῦντες, ἐνοικοῦντες ἐν παραμοναῖς. ¶ Ἐμφορά, προσβεβλημένα ἀγέλη προβάτων. ¶ Ἐμφόρβιον, τελώνημα.
Ἐμφορηθέντες, κορεσθέντες, χορτασθέντες, πληρωθέντες. ¶ Ἐμφοροῦμαι, χορτάζομαι, πληροῦμαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἔμφραξις, πόνος ὤτων. ¶ Ἔμφρονι, ἐχέφρονι, συνετῷ, φρονίμῳ. ¶ Ἔμφρων, συνετός, φρόνιμος. ¶ Ἐμφίλιον, συγγενικὸν ἢ τῆς αὐτῆς φυλῆς. ¶ Ἔμφυλον, τὸ ἐκ τῆς αὐτῆς οὐ πολέμιον ἀλλ᾽ ἐμφύλιον. ¶ Ἐμφύσημα, πάθος περὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Ἔμφυτον, ἐν τῇ φύσει.
Ἐμψηφίσαι, ὅταν δανειστὴς ἀπελθόντος χρεώστου μὴ θέσεως ἀναλαμβάνει εἰς ὄφλημα. ¶ Ἐμψιοῦσα, ἐργματα διδοῦσα. ¶ Ἐμφωλεύει, κρύπτεται.
Ἔμψυχον, ζῶον. ¶ Ἐμολύνθη, ἐπαύσατο, ἠμβλύνθη. ¶ Ἐμῶν αἱμάτων ἀποδρεπτεὶς, τῶν ἐμῶν ἐπιθυμιῶν ἢ προθυμιῶν ὁ κωλυτής. ¶ Ἐμώσατο, εὗρεν ἐτεχνάσατο. ἐξήτησεν ἐν αὐτῷ τοῦ ς. ἀγανακτοῦντος ἐπιφώνημα καὶ πρόθεσις.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ἐναβρύνεσθαι, ὡραΐζεσθαι ἢ ἐντρυφᾶν, ἁβρὸς γὰρ ὁ τρυφερός. ¶ Ἐναβρύνεται, μεγαλοφρονεῖ ἐντρυφᾷ σεμνύνεται. λαμπρύνεται.
Ἐναγές, μυσαρόν, ἀκάθαρτον. ¶ Ἐναγής, πονηρός.
Ἐναγῆ, μεμισημένον. ¶ Ἐναγές, μεμιασμένον.
Ἐναγίζειν, τὸ χοὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις ἢ διὰ πυρὸς ὁ φονεύς. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα.
Ἐναγίσματα, ὁλοκαυτώματα. ¶ Ἐναγισμοί, τὸ αὐτό.
Ἐναγκοίνησιν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις. ¶ Ἐναγκωνιεῖς, ἀποκλινεῖς. ¶ Ἐναγροάζειν, ἐνθρίζεσθαι.
Ἐναγίς, ἀκαθάρσις. ¶ Ἔναγρος, ἔπαγρος ὁ Ἀπόλλων ἐν Σίφνῳ. ¶ Ἔναγχος, πρῴην, προσφάτως πρὸ μικροῦ. ἄρτι. ὡς νῦν ἐγγὺς πρὸ βραχέος.
Ἐναγῶν, ῥυπαρῶν. ¶ Ἐν ἀγωνίᾳ, ἐν μερίμνῃ.
Ἐναγώνιος, ὁ Ἑρμῆς. ¶ Ἐναδίς, σύστημα. ¶ Ἐναδόντες. ἐμπεσόντων. ¶ Ἐναερίζει, μετεωρίζει.
Ἐνάζω, λιτανεύω παρὰ τοῖς ναοῖς. ¶ Ἐναθλοεῖ, *ἀθλῶει. ¶ Ἐναθρεῖν, ἀτενίζειν. ¶ Ἐναθύροντες, παίζοντες. ¶ Ἐναθύρσας, ἐμπλέξας.
Ἔναιεν, ἔμενεν. ᾤκει. ¶ Ἐν ἀΐδῳ, ἐν τῷ σκότῳ.
Ἐν αἰθερίᾳ, ἐν τῷ φανερῷ. ¶ Ἐν αἰνῇ, ἐν τῇ δεινῇ.
Ἐν αἰνίγματι, ἐν παρεικασίᾳ, ἐν παραβολῇ.
Ἐνεός, ἔκπληκτος. ¶ Ἐναίρει, ἀναιρεῖ, φθείρει.
Ἔναιρε, ἄνελε, φόνευε, σκύλευε. ¶ Ἐναίρειν, τὰ αὐτά. ¶ Ἐναιρέσαι, ἐνθλίψει. ¶ Ἐναίσασθαι, φθαρῆναι, γηρᾶσαι. ¶ Ἐναίσιμα, ἀγαθὰ καὶ καθήκοντα.
Ἐναίσιμοι, μαντευτικοί, καθήκουσαι.

Ἐμμιμένοσαν, ὡμοιώσαν. ¶ Ἐμοῦς. ἐμοῦ. ¶ Ἐμίσγομεν, ἐμιγνύμεθα. ¶ Ἐμίσυλεν, εἰς ὀλίγον δήρει.

Ἐμῆ πιντόχῳ, χειρὶ ἐμῇ. ¶ Ἐμίχθειν, ἐμίχθησαν πληθυντικῶς. ¶ Ἐμείωσεν, ἔφθειρεν.

Ἔμμα, ἱμάτιον ἢ καθαπτόμενον καὶ ἀπομασσόμενον.

Ἐμμακεδονίξαι, χρόζεσθαι. ¶ Ἐμμαλάξαι, ἐμμεῖναι τῇ χειρὶ ἐπιλαβέσθαι. ¶ Ἐμμαπέως, ἐσπουδασμένως. ταχέως ἅμα γὰρ εἰπεῖν προθύμως.

Ἐμμανῶς, ὀργίλως. ἐκθύμως. ¶ Ἐμμάσσαι, ἐνερεῖσαι. ¶ Ἐμματαιάζων, ματαιολογῶν. ¶ Ἐμματεῖται, ἐνερείδει, ἐνλαμβάνεται. ζητεῖ κατὰ μέρος.

Ἐμματέων. ψηλαφῶν, φιλονεικῶν. ὁρμῶν. ¶ Ἐμμελὲς, ἐπιμελές. ἐμμεζον. ¶ Ἐμμελέεσι τισὶ φροντίζουσιν. ¶ Ἐμμελέστερος, κηδεμών.

Ἐμμέλεια, εἶδος ὀρχήσεως καὶ Πλάτων ἐπαινεῖ τὸν ὄρχησιν καί φησι, ἢ ἀπὸ τῶν μέλους ὠνομάσθαι, ὃ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰ μέλη γίνεσθαι. τραγικὴ δὲ ὁ ὄρχησις. ἀργείοις δὲ αὐλὸς ἀντὶ τοῦ σατυρικὴ ὃ ἐστι σίκιννις.

Ἐμμελὴς, καθήκων προσηνός. ¶ Ἐμμελῶς, προθύμως, ἐρρωμένως, συνετῶς. ¶ Ἐμμεμαὼς, ὁμοίως. ¶ Ἐμμεμηνότα, μαινόμενον. ¶ Ἐμμέμυκεν. καταμέμικται ἢ ἐπικέκληται παρὰ τὸ μεμυκέναι, τινὲς δὲ ἐμμέμυκεν. ¶ Ἐμμενέει, προθυμεῖται.

Ἐμμενέναι, καθέζεσθαι ἐστὶν ἕως αὐτοῦ ἢ ἐπιμένειν.

Ἐμμενὲς, ἀδιαλείπτως πρόθυμον.

Ἐμμενέως, προθύμως, βιαίως. ¶ Ἐμμενέως, προθυμούμενος, ἐρρωμένως. ¶ Ἐμμενίζωτος, μέζιος. ¶ Ἔμμεται, ὀρχεῖται. ¶ Ἐμμηνάδας, αἲ ἀστάς μετὰ τῶν προβάτων γενομένας. ¶ Ἐμμήνιοι, αἱ κατὰ μῆνα γινόμεναι θυσίαι. ¶ Ἐμμήροις, ἐμμοιρεῖν ἔχοντες παρὰ τοῖς ὁμήροις τοῖς ἐπὶ συμβάσει διδομένοις. ¶ Ἐμμόνιαι, συνήθειαι.

Ἔμμονος, ἐπιμένουσα ἀεὶ ἤτοι ἀδιαλείπτως. ¶ Ἐμμόραντε, τετεύχασιν. ¶ Ἔμμορεν, ἔτυχεν, ἔλαχεν, ἐκληρώσατο. ¶ Ἔμμορον. εἱμαρμένον. ¶ Ἔμμορος, τετευχώς. ¶ Ἐμόρμησεν, ἐπενόησεν.

Ἔμμορς, τραυματία νοσώδης. ¶ Ἐμνύμνεν, εἰς ὑπόμνησιν ἤνεγκεν. ¶ Ἐμνώοντο, μνήμην ἐποιοῦντο.

Ἐμόγησα, ἔκαμον, ἐκακοπάθησα. ¶ Ἐμογήσατο, ἐκακοπάθησεν. ¶ Ἐμοὶ, ἐμοῦ. ἐστὶ δὲ σύναρθρον.

Ἐμεῖο, ἐμοῦ. ¶ Ἔμολεν, ἦλθεν. ¶ Ἐμμοθέδαι, μέτοικοι. ¶ Ἔμορτεν, ἀπέθανεν. ¶ Ἐμορμηλύκτουντε, ἐδεδίττετο. ¶ Ἔμπα γ' ἐμὴν, ὅμως μέντοι. ¶ Ἔμπας, ὅμως δὲ, ἀλλ' ὅμως. ¶ Ἐμπάζεο φρόντιζε. ¶ Ἐμπάζεσθαι. ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι καὶ σέβεσθαι, ἐντρέπεσθαι, φροντίζειν.

Ἐμπάζεται, σέβεται. ¶ Ἔμπαιον, ἔμπειρον, μέτοχον ἢ ἐπίστορα. ¶ Ἔμπαιος, ἐγκύμων. ¶ Ἔμπα, ὅμως. ¶ Ἐμπαίονται, ἐμπαίζουσιν. ¶ Ἔμπαλιν, εἰς τὰ ὀπίσω ἐξ ἐναντίας ἢ τὰ ἕτερα.

Ἐμπαλέξαι, ἐμπλέξαι. ¶ Ἐμπαλύσματα, αἱ ἐμπλοκαί. ¶ Ἐμπασμοῦ, παζοσόχῳ. ¶ Ἔμπαν, πάντως, ὅμως. ¶ Ἐμπαπόλιος, σέβασμα τῆς πόλεως. ¶ Ἐμπάρει, παρεκάλει. ¶ Ἐμπαροινοῦντες, ὑβρίζοντες. ¶ Ἔμπαρος. ἔμπληκτος.

Ἐμπάσσεις, ἐγκύπτεις. ¶ Ἐμπασεύτας, ἀρχεῖόν τι ἐν Λακεδαίμονι. ¶ Ἐμπαστῆρας, μύθων πιστοὺς μάρτυρας. ¶ Ἐμπαστήεσα, μελίσπιτα. ¶ Ἔμπατον, καταθύμιον. ¶ Ἔμπεδα, ἐπιτελῆ, ἀληθῆ, βέβαια, ἰσχυρά. ἀμετάλλακτα, ἀσφαλῆ. ¶ Ἐμπεδὴς ἄμορος μάρτεν αἴδας ἔμπεδον ἔλεγχον τὸν ἀΐδαν ὡς ἱππώναξ αἰτίαν. ἢ τὸν ἔμπεδον χθόνιος, οἱ δὲ οὕτως ὁ ἀΐδης ἐπιμελὸς ἐστι ἄμορος καὶ ἀσφαλὸς, οὐκ ἀμελῶν οὐδενὸς, ἀλλ' εἰς τὸν γῆν λαμβάνων τὸν μερίδα. οἷον τὴν γῆν μερειζόμενος. ¶ Ἐμπεδορκεῖν, εὐορκεῖν, παίζει δὲ Ἀριστοφάνης παρὰ τὰς πέδας.

Ἐμπεδοῖ, διασκεῖ, βεβαιοῖ, πιστοῦται, ἀσφαλίζεται.

Ἔμπεδον, βέβαιον, ἀσφαλές. ¶ Ἔμπεδος, βέβαιος, ἀσφαλὴς, ἀραρώς. ἀκίνητος. ¶ Ἐμπέλανα, πόπανα. ¶ Ἐμπέλα, ἐμπέλαζε, πρόσαγε, ἔθιζε.

Ἐμπελάσαι, προσεγγίσαι. ¶ Ἐμπέπαιχα, ἐνέπαιξα, ἐχλεύασα. ¶ Ἐμπέλωρος, ἀγορανόμος, Λάκωνες. ¶ Ἐμπεπερημένον, ἐμπεφρονημένον, ἐνηλωμένον. ¶ Ἐμπεπᾶσθαι, ἐνυπάρχειν, κεκτῆσθαι.

Ἐμπεπείρακται, ἐμπεπόλισται. ¶ Ἔμπηκτα, πλάγια τὰ πύρινα εἰς ἃς ἐντίθενται τὰ διὰ τυροῦ ῥόδιοι.

Ἔμπειρος, ὑπομονητικός. ¶ Ἐμπίσιν, ἐμπίπτειν.

Ἐμπέραμον, ἔμπειρον. ¶ Ἐμπεδὸς, ἔμπειρος Σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. ¶ Ἐμπερκάζουσαν, ὑποθάλλουσαν, μελανίζουσαν. ¶ Ἐμπέρονται, ἐμπεποικίλλονται. ¶ Ἐμπερονάξις, ἱμάτιον διπλοῦν.

Ἐμπερονῶσαι, διατηρῆσαι. ¶ Ἐμπεστὶν, εἰς δεσμωτήριον ἀχθῆναι. ¶ Ἐμπετάλις, ἔδεσμα διὰ τυροῦ σκευαζόμενον. ¶ Ἐμπεφυῖα. περιπλεκομένη.

Ἐμπηνὸς, ἦλος. ¶ Ἐμπήκτης, ὁ τὰ δικαστικὰ γραμματίδια παρὰ τοῦ θεσμοφόρου λαμβάνων ὑπηρέτης καὶ πήσσων εἰς τὸν κανωνίδα. ¶ Ἔμπηρα, αἰνέξονα.

Ἐμπήροις, δαμότελος ἐν Σικελίᾳ Λακεδαιμόνιοι μεθ' ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον καὶ τὰς τειρέας ἔλαβον ἐμπήροις ὅπως μηκέτι θαλαττοκρατῶσιν Πελοποννήσιοι, ἔμπηροι δὲ οἱ ἐν ὁμορείᾳ ὄντες. ῥιὰ δὲ ἐπὶ συμβάσει διδομένοις ὥσπερ ἐνέχυρα τῶν ὁμολογημένων ἔνθεν ὁμήροις λέγεσθαι. ¶ Ἔμπης, ὅμως πάντως ὁμοίως. ¶ Ἐμπίδες, εἶδος κωνώπων.

Ἐμπίνειν, πίνειν. ¶ Ἐμπίπλαται, πληροῦται, χορτάζεται. ¶ Ἐμπίπραται. καίεται, ἐμπυρίζεται.

Ἐμπίπτων, ἀπορῶν. ¶ Ἐμπίς. κώνωψ, ἢ εἶδος ζώου παρὰ τοῖς ὕδασι γενόμενον ὅμοιον κώνωπι μεῖζον δέ.

Ἐμπίσσου. καὶ τὸ βραχὺ καὶ τὸ δαψιλῶς ποιεῖν.

Ἔπισον, πέπισον. ¶ Ἐμπαθρεῖς, ψεύσῃ ἀκρίτως.

Ἐμπλακεὶς, περικρατήσας. περιλαβών. ¶ Ἔμπλειοι, πλήρεις. ¶ Ἔμπλεως, ἐμπλεῖς, πλήρεις.

Ἐμπλεύρου, ἐνάλλου εἰς τὰς πλευράς. Σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. ¶ Ἐμπλήκτως, ἐμπληκτικῶς ἀκρίτως, ἀμεταβόλως. ¶ Ἐμπλήκτοις, μαινομένοις, μεμηνότας. εὐμεταβόλοις, καταπληκτικοῖς. ¶ Ἔμπληκτον, εὐμετάβολον. μανιώδη καὶ τὰ ὅμοια.

Ἔμπλην, χωρίς. ἐγγύς. πλησίον. ¶ Ἐμπλῆξαι, ἐμπεσεῖν. ἐγγίσαι. ¶ Ἐμπλησμένην, πεπλησμένην.

Ἐμπλυκία, ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις ὡς τὸ ταῖς θριξὶ πλεκομένων γυναιξίν. ¶ Ἐμπνεῖ μου, ἐρᾷ μου, ποθεῖ με. ¶ Ἔμπνοις, πεπληρωμένοις. ¶ Ἐμπιδ

Ἔλπος, ἔλαιον, στέαρ, εὐθηνία. ¶ Ἐλπωρὴ ἐλπὶς δόκησις. ¶ Ἐλπωρῆσιν, ἐλπίσιν. ¶ Ἐλπιέοντες, ἐλπίζοντες. ¶ Ἔλσαι, συγχεῖν, συνελάσαι, συγκλεῖσαι. ¶ Ἔλσαν, συνήλασαν. ¶ Ἐλύμησαν, ἐλυτρώσαντο, ἐλυτρώθησαν. ¶ Ἐλσοὺς, τὰς μύας.

Ἐλυμήναρυς ἐκ δρυμοῦ, κατέφαγε χοῖρος ὁ ξύλης.

Ἔλυμα, τὸ τῆς ἀρότρου ξύλον, ὕνιον. ἢ τὸ ἱμάτιον καὶ ἡ αἴγειρος. ¶ Ἐλύμνιος, ποσειδῶν ἐν λέσβῳ, καὶ νῆσος τῆς εὐβοίας. ¶ Ἐλύμνιαι, δοκοὶ ὀρόφιναι.

Ἔλυμοι, τὰ πρῶτα τῶν αὐλῶν ἀφ' ὧν ἡ γλωττὶς, οἱ δὲ ἁπλῶς αὐλὸν, καὶ σπέρμα, καὶ ὁ τῆς κιθάρας καὶ τῆς τόξου θήκη. ¶ Ἐλυμόσπερμα, ὃ ἕψοντες οἱ λάκωνες ἐσθίουσιν. ¶ Ἐλυσάμην, ἀπέσωκα.

Ἔλυσεν, ἀπελύτρωσεν. ¶ Ἐλυσθεὶς, κυλισθεὶς, ἐλισθείς.

Ἐλύσαμεν, ἐλυτρώσαμεν. ¶ Ἐλύσατε, εἰλεῖτε. ¶ Ἐλύσθη, περιελύθη, συνελέχθη, ἔπεσεν, ἐνεποδίσθη. ¶ Ἔλυτρον, ἔρχεται. ¶ Ἐνλύτροις, καλύμμασι σκεπάσμασιν.

Ἔλυσα, ἄμπελος μέλαινα. ¶ Ἐλύτιος, ποσειδῶν ἐν λέσβῳ. ¶ Ἔλυτρα, κυρίως τὰ ἐνειλήματα ἢ τὰ καλύμματα, καὶ πηγαὶ καὶ σωλῆνες δέρματα. ¶ Ἔλυτρον, δέρμα, θήκη, λέπυρον ἐνείλημμα, κάλυμμα, σκέπασμα. ¶ Ἔλφος, βούτυρον κύπριοι. ¶ Ἐλῶ, κατέχω, πιάζω, ἐλάσω. ¶ Ἐλωβήσαντο, ἔβλαψαν.

Ἕλωμαι, πορθήσω, ἀφέλω, λάβω. ¶ Ἑλὼν ὁ λαβὼν, ἐπρεύσων, ὁ λαβὼν ἢ ἀρξάμενος, ἢ ἀφελόμενος.

Ἐλώγιον, ἔλεγον. ¶ Ἐλωὸς, ὁ ἥφαιστος παρὰ σικελιώταις. ¶ Ἕλωρ, ἕλκυσμα λύμη ἀγχιθοίνη, μὴ δὴ μὲ ἕλωρ, εἴλημμα, θοίναν ἄγρευμα. ¶ Ἐλώρια, ἐλώεια, ἑλκύσματα καταστρέφει δὲ εἰς σπαράγματα. βρώματα. ¶ Ἐλώρο, πλώρη. ¶ Ἐλώριος, ἀγὼν τελούμενος ἐπὶ ἐλούρου ποταμοῦ.

Ἐλώσθη, ἐφοβεῖτο, ἐμαλακίσθη. ¶ Ἔλωσι, λάβωσιν ἐλαύνωσιν. ¶ Ἐλῶπες, μισθωτοὶ ἐν τῷ ἕλει ἐργαζόμενοι. ¶ Ἐλώφησεν, ἔληξεν, κυρίως ἐπὶ τῆς λόφων.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Μὰ δάκρυα, τῶν ἐμῶν δακρύων.

¶ Ἐμαίμασσε, προεθύμει ἢ προεθυμεῖτο ἐκυμαῖνε, ἐκλονεῖτο, ἐταράττετο. ¶ Ἐμεδὼς, διέφθορα. ¶ Ἐμαλάχθην, ἐνέλωκα.

Ἔμαρψα. κατέλαβον. ¶ Ἔμαρψας, ἐκράτησας.

Ἐμάστιξεν, ἔμασεν. ¶ Ἔμασσε, ἠνώχλει. ¶ Ἐμάστιξεν, ἐμαστίγωτο. ¶ Ἐμάτησεν, ἐματαιώθη, ἐλήρησεν, ὑστέρησεν, ἥμαρτεν. ¶ Ἐμαραίνετο, ἐσβέννυτο.

Ἐμαργήνατο, ἐπρίσθη. ¶ Ἐμαρνάσθην, ἐμάχοντο δῆκως. ¶ Ἐμαρασκεν, ἐμασᾶτο. ¶ Ἐμαυτὸν βαλανεύσω, ἐμαυτῷ διακονήσω, λέγεται δὲ ὅταν ὁ βαλανεὺς νωθρεύηται καὶ ἑαυτὸν λαμβάνων τὴν ἀρύταιναν διακ, ὁ ἀπὸ τῶν τὰς βαλάνοις ἐγχρυβὸν τῶν εἰς πῦρ. ¶ Ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἐν ἑαυτῷ ἐπίσταμαι. ¶ Ἐμβαδὸν, παίζει, διὰ θαλάσσης.

Ἐμβαθμοῖς, σπουδαζομένοις σοφούς. ¶ Ἐμβάδιον, παίζει ἐπὶ τοῦ πύργου. ¶ Ἐμβάδια, τὰ ὑποδήματα.

Ἐμβάκη, ἐμποδὼν γίνεται ἐναντιωθῆ. ¶ Ἐμβακανίτης, ὁ μετὰ τῆς περίχοις καὶ στέαρος σκευαζόμενον βρῶμα. ¶ Ἐμβαλλεκύλλη, οἱ αἴροῦντες κατὰ παιδὰν τὴν χεῖρά πως παιδάζοντες καὶ καλοῦντες παρὰ καλοῦσιν ἐμβάλλειν. ¶ Ἐμβαλεῖν. κατακλῖναι. λάκωνες. ¶ Ἐμβάλλειν θυμῷ, ἐνθυμοῦ κατὰ ψυχήν. ¶ Ἐμβαλλόποις, βλεασόποις. ¶ Ἔμβηδος, ὀλίθιος μωρὸς, ἢ νοσνεχὴς, μενάνδρος φάσματι.

Ἐμβὰς, εἶδος ὑποδήματος καὶ μέρος τι τῆς χελώνης.

Ἐμβατεῦσαι, τὸ κατέχειν καὶ κληροῦσθαι χωρίον ἢ οἰκίαν ἢ ὅλον τὸν κλῆρον, ὁ ζητῆσαι. ¶ Ἐμβατεύσας, ζητήσας, ἐπιβατικώσας. ¶ Ἐμβατὴρ. παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τόπος. ¶ Ἐμβατήριον, εἶδος αὐλήματος. ¶ Ἐμβαφία, λιπάδες βαθεῖαι ἀπὸ τῆς βάπτειν ἐν βάθει. ¶ Ἐμβάφιον, ὀξύβαφον παρὰ ἱπποώνακτι.

Ἐμβεβροντημένος, ἀναίσθητος. ¶ Ἐμβεβίωκεν, τέθνοκεν. ¶ Ἐμβεβροντησμένης, ἀναίσθητος, ἐμβρόντητος. ¶ Ἐμβεκανεῖται, ἐμπέπλεκται.

Ἐμβεβηκὼς, ἐπιβεβηκώς. ¶ Ἐμβείη, ἐμβῇ, ἐμπέσῃ. χωρίσῃ. ¶ Ἐμβίω, ἐμποδιστὴν, ἐμποδὼν γίνεται. ¶ Ἐμβίανος, ἄριστος. ¶ Ἐμβλώ. πέπλασται παρὰ τὸ ἐμβλέπειν ὡς ὁδυρῶ. καὶ δεξιῶ.

Ἐμβλωκῆσαν, ἐν τῷ ἀνδρὶ ἤδη οὔσης. ¶ Ἐμβολαμοχλοί, ἀσφάλεια. ¶ Ἐμβολὴν, πληθὴν, ὁρμὴν, ἐνθήκην ἀπόθετον χρῶμα. ¶ Ἐμβολίδες, αἱ περίοδοι.

Ἐμβόλιμα ἔπη τὰ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν ὡς ἀλλότρια καὶ νόθα ἀθετούμενα. ¶ Ἐμβόλιμον, τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ἀνδρα πολεμιόν. ¶ Ἔμβολα, ὀχετίδιας παλαμάδη καὶ σκίρτ. ἔμβολα, τὸ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς λέγονται οἱ ἐμβόλοις. ¶ Ἔμβολον, ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις τὸ αἰδοῖον, ἀρρενικῶς δέ φασι τὸ τῆς νεὼς ἔμβολον, τὸ χάλκωμα τὸ περιτιθέμενον κατὰ τὴν πρῷραν καὶ ἔμβολον τοῦ θεοῦ. ¶ Ἐμβολὴς, εἶδος θηρίου ἐν λαχάνοις. ¶ Ἐμβραμένη, εἱμαρμένη. ¶ Ἐμβραχὺ, μικρὸν ἢ καθόλου ὅλως συντόμως ἁπλῶς. ¶ Ἔμβριον, θεῖον. ¶ Ἐμβραται, εἱμαρται.

Ἐμβρέμεται, ἐμπίπτει, ἐμφυσᾷ. ¶ Ἔμβρεος, ἐνεός. μωρός. ¶ Ἐμβριθὲς, βαρύ. στιβαρόν. στερεὸν. πλατύ. ¶ Ἐμβριμόματι, κινήματι. ¶ Ἐμβριμῆσαι, ἐπιτιμῆσαι κελεῦσαι, προστάξαι μετ' ἐξουσίας. ¶ Ἐμβριμώμενος μετὰ ἀπειλῆς ἐντελλόμενος. ¶ Ἐμβροντηθέντες, ἐνεοὶ γενόμενοι μωρανθέντες. ¶ Ἐμβροντησίας, μανίας. φρενοβλαβίας θάμβοις. ¶ Ἐμβρόντητος, παραπεπληγμένος τὸν διάνοιαν, μαινόμενος.

Ἐμβρύλλαι, ἀρναὶ ἡμέραι, καὶ γῆς ἔντερα. ¶ Ἔμβρυον, νεογνὸν βρέφος, τὸ ἐν γαστρὶ γυναικὸς ὂν διάπλασμα ἢ ὀλίγον. ¶ Ἔμβαχον, ἔμβρυον. ¶ Ἐμβρόνιον, μικρὸν καὶ ἀπόρφυρον ἱμάτιον τιβορικόν. ¶ Ἐμβόσκας, ἐμπλήσας. ¶ Ἐμέγηρε, ἐφθόνησεν. ¶ Ἐμέθεν, ἐμοῦ.

Ἐμεῖο, ἐμοῦ. ¶ Ἐμεῖο, ἐμοῦ ἐστι δὲ σύνθετον. ¶ Ἐμείρετο, ἐπεθύμει. ¶ Ἐμειδία, ἐγέλα. ¶ Ἔμελλεν, ἐῴκει.

Ἐμέλλετε, ἐῴκειτε ἐφαίνεσθε οὐδαμοῦ γὰρ ἐπὶ χρόνου κέχρηται τῇ λέξει. ¶ Ἐμέλησεν, ἐφρόνησεν, ἐφρόντισεν.

Ἔμενον, περιέμενον. ¶ Ἐμέμυξαν, ἐπέξεσαν. ¶ Ἐμεῦ, ἐμοῦ. ¶ Ἐμήνη, ἐμοῦ. ¶ Ἐμήσατο, ἐτεκτήνατο, ὁ ποιήσαντο, ἐμηχανήσατο, ἐβουλεύσατο, ἐποίησεν. ¶ Ἐμηχανησάσθην, ἐμηχανήσαντο δυϊκῶς. ¶ Ἐμίανεν, ἐκμίαινεν δέφθειρεν. ¶ Ἐμιὰς, διαχρώματα, ἐσαυτούς.

Ἐμίγνυτο, ὡμίλει. ¶ Ἐμὶν, ἐμοί. ¶ Ἐμίνθην. ἐπράθην, ἐπρασεν.

σπέρμα τοῦ ὑοσκυάμου. ¶ Ἑλικηλῶν, κυκλοειδὴς
συστροφή. ¶ Ἕλικι, κλήματι ἀμπέλου. ¶ Ἑλικο
βλέφαρος, καλλιβλέφαρος. ¶ Ἑλικοειδῶς, κυ
κλοειδῶς. ¶ Ἕλικας βοῦς, ὅτι ἀπὸ τῶν κεράτων,
ἢ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἑλικοειδεῖς. ἑλικὸν γὰρ τὸ συνεστραμ
μένον. ¶ Ἑλικοί: οἱ ἀπὸ φιλοί. ¶ Ἑλικόν, ὀρθὸν
καὶ μέλαν περιφερές. ¶ Ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσι,
περὶ βοὸς φόνοις κειμένοις. ¶ Ἑλικτά, στρεβλά. σκαμ
βά. ¶ Ἑλικώνιον, ἀμφὶ ἄνακτα. ¶ Ἑλίκωπας, εὐ
οφθάλμους. ¶ Ἑλίκωπες, οἱ λόξιχας. ¶ Ἑλικώ
πιδα, εὐόφθαλμον θέλω. ¶ Ἑλικτῆρες, ἐνώτια.
Ε λικοτέρας, πολυπλόκοις. ¶ Ἑλίκων, ἀπὸ χειρὸς
νῆμα τὸ φερόμενον ἐν τῷ ἀτράκτῳ ἐπὶ τὴν γῆν.
Ε λικωνία, μυστήρια ὡς ἑλίκωπας, πλοκάμοις αὐτὶ τῆς
ἑλίκοις. ¶ Ἑλίκωπες, μελανόφθαλμοι. ἢ ἑλικοὶ κα
τὰ πρόσοψιν ἀνακεκλασμένα ἔχοντες τὰ βλέφαρα.
ἢ περιφερεῖς τὰ πρόσωπα. ¶ Ἑλικῶπα, εὐόφθαλ
μον. ¶ Ἐλελίχθησαν, συνεστράφησαν. ¶ Ἑλίμαρ,
κέγχρῳ ὅμοιον. ¶ Ἑλίνη, ἡ μελίνη ὑπὸ λακώνων.
Ε λινύειν, σχολάζειν, λήγειν, ὀκνεῖν, ἀναπαύεσθαι, στρατεύ
εσθαι ἢ διατρίβειν. ¶ Ἐλινύμενος, ζεὺς ἐν κυρήνῃ.
Ε λινύουσιν, ἀναπαυόμενος. ¶ Ἕλιξ, νέος, καλός.
μέλας. ἔστι δὲ ὁ αἰγίλωψ ἔστι δὲ ὁ κατάγραφος ἔστι δὲ ὁ ἀνάγλυ
φος παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι, διὸ ὁ κισσός, καὶ ψέλλιον ἔστι τὸ
ὠτὸς ἐσώτερον καὶ ἀριθμός τις, ἢ τύλιγμα ἢ περίκλα
σις. ¶ Ἑλιξάμενος, ἐπιστραφείς. ¶ Ἑλίξας, λέξας.
κάμψας, στρέψας. ¶ Ἑλιξόκερως, στρεβλόκερως.
Ε λιπόντας, ἐλλείψας, ἐκρύφθωσαν, πλουσίαν ἐποίησας.
Ε λιπάρει, ὀξέως ἐκολάκευε παρεκάλει. ¶ Ἐλιπάρει τὸν
ὁμοίως. ¶ Ἑλισπεὺς ὄνομα ποταμός. ¶ Ἑλίσσειν
ἐπιρρηματικῶς ἢ θεῖν. ¶ Ἑλίς, μόνος καὶ ὅλος. ¶ Ἑλι
σμὸς, ἥσυχος. ¶ Ἑλιχθείς, ἑλίξας ἑαυτόν. ¶ Ἑλίσ
σει, πλέκει. ¶ Ἑλίσθη, ἔπεσεν. ¶ Ἑλίσσετο, περιεκάλει
ἐστρέφετο. ¶ Ἑλισσέσθη, στρέφεσθαι. ¶ Ἑλισσομένη, ἢ
πλανωμένη. ¶ Ἑλισσομένης, εἰλουμένης. ¶ Ἑλίσσων,
πλέκων. ψευδόμενος, οὐκ ἐξ ἀληθείας λέγων, ἢ κινῶν εὖ
ευπείδης στρέφων. ¶ Ἑλίστρευον, ἐστρέφευον. ¶ Ἑλι
φάρμισσεν, ἔξαιμος ἐγένετο. ¶ Ἐλιχάζει, πλανᾶται.
Ε λιχθέντων, συστραφέντων. ¶ Ἑλίχνων, ὑπὸ τοῦ ποι
ητοῦ τῆς λιχνείας παρὰ ἀριστοφάνει ἐν εἰρήνῃ. ¶ Ἑλί
χρυσος, οἱ μὲν τὸ ἀρρενικόν. οἱ δὲ, τὸ ἄνθος τῆς ἑλιχρύσου βο
τάνης. ¶ Ἑλιττόμενος, στρεφόμενος. ¶ Ἕλκανα,
ζαίματα ¶ Ἑλκανῶσαι, ἑλκομένη, ἢ ἑλκοποιουμένη
ὑπὸ πυρός. ¶ Ἕλκεα, τραύματα. ¶ Ἕλκει, ἑλκύει,
σύρει. ¶ Ἑλκέμεν, καθέλκειν. ¶ Ἕλκειν, ἕλκε.
Ε λκεος, τραύματος. ¶ Ἑλκεσίπεπλοι, ἐφελκομένους
τὸν πέπλον. ¶ Ἕλκετο, εἵλκυσεν. ¶ Ἑλκεχίτωνες, πο
δήρεις χιτῶνας ἔχοντες ἄζωστοι. ¶ Ἑλκηλόπου σο
φοκλῆς ἐν τηλέφῳ. ¶ Ἑλκηίς, ἑλκηάγωγος. ¶ Ἑλ
κυθμοῖς, ἑλκύσεως. ¶ Ἕλκος, πᾶν τραῦμα. ¶ Ἑλκο
ποιόν, καυθλίς. ¶ Ἕλκυσον, σῦρον. ¶ Ἑλκυστάζων,
ἕλκων, περισύρων. ¶ Ἑλκυστῆρα, φορβεῖον. ὅ ἐστι καπί
στριον. ¶ Ἕλκυσε, λείπει. ¶ Ἐλλά, καθέδρα, καὶ διὸς ἱε
ρὸν ἐν δωδώνῃ λάκωνες. ¶ Ἐλλάμψεως, διωπτευτοῦ.
Ἐλλάς, πόλις ἐν θεσσαλίᾳ, καὶ τὸ ἔθνος ὁ ἀχαΐα. καὶ ἡ αὐτό
θεν γυνή. ¶ Ἐλλάσαι, συγκλεῖσαι, κωλῦσαι.

Ε λλέβορος, βοτάνη ἣν ἐσθίουσιν οἱ ὄρτυγες, ἢ κόσμος γυ
ναικεῖος χρυσοῦς. ¶ Ἐλλεδανή, ὁ ἄθλιος. ¶ Ἐλλεῖν, ἰλ
λεῖν κατέχειν. ¶ Ἐλλεδανοί, δεσμοί σχοῖνοι. ¶ Ἐλλε
δανοῖσι, τοῖς δεσμοῖς. ¶ Ἐλλέρα, ἐχθρὰ πολέμια. ἀδι
κία. ¶ Ἐλλείχοντα τῶν ἀθηνῶν. οἱ δὲ ἀττικίζοντα, ὃ
καὶ ποιοῦσιν οἱ πρόσγραφοι. ἵνα φαίνονται ἀστοί. ἐλλεί
χοντα δὲ, ἐμφορούμενον ὑπὸ τῶν τὸ μέλι λειχόντων.
Ε λλανες. οἱ ἀπὸ τοῦ διὸς τοῦ ἕλληνος, ἢ φρόνιμοι, ὅτι σο
φοί. ¶ Ἑλλανοδίκαι, οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς
ἀγῶνας. ¶ Ἑλληνοταμίαι, οἱ τῶν κομιζομένων φόρων
παρὰ ἀθηναίοις ταμίαι. ¶ Ἑλλωτὶς ἑορτάζει, παύε
ται. ἀργεῖ. ¶ Ἑλλήσποντος, πόντος ἀπὸ τῆς ἕλλης ὁ
μεταξὺ τροίας καὶ χερρονήσου θάλασσα. ¶ Ἐλλίζων,
τίλλων. ¶ Ἐλλίθεις. οὐχ αἱ ἄγριαι μέλισσαι, ἀλλὰ
φυσὴν ὁ αἰγίλωψ. ¶ Ἐλλόβια, ἐνώτια. ¶ Ἔλλογα,
καταλόγισαι. ¶ Ἐλλόγιμος, κεχρηματισμένος.
Ε λλεδανοῖσι, δεσμοῖς. ¶ Ἐλλοί, ἔλλωπες οἱ ἐν δωδώνῃ
καὶ οἱ ἱερεῖς. ¶ Ἐλλόμενα, περικνώμενα. ¶ Ἐλλόν, ἀπα
θόν. ἁλωκόν, χερσοπόν. ἔνθα λάττιον, ταχύ. ἄφωνον.
ὑγρόν. ἐλαφρόν. νεογνόν. ¶ Ἔλλοπες, ἐλλείποντες τὴν
τὴν ὄπα τουτέστιν ἄφθογγοι ἄφωνοι καὶ λεπίσι καὶ ζα
χεῖς καὶ ποικίλοι. ¶ Ἐλλόπιδες, ἡ λέξις παρὰ κρα
τίνῳ. τέταγαι δὲ παρὰ τοῖς ἔλλοις, καὶ λέγει κοινῶς τοὺς νε
βροὺς καὶ τοὺς στρουθοὺς ἢ νεοττοὺς ὄφεως ἀπὸ τοῦ ἄλλε
σθαι. ¶ Ἐλλοπιεῖς, ἄφωνοι καὶ οἱ λεπιδωτοί.
Ε λλοπίς, εὐόφθαλμος χαροπή. ¶ Ἐλλοπίνες, οἱ νῦν
ὁρῶνται παρὰ χαλκιδεῦσιν. ¶ Ἐλλοπῶ, ἀγαθόν.
Ε λλίσσων, ἐλάσσονι. ¶ Ἐλλός, τὸ ἔκγονος τῆς ἐλάφου
νεογνὸν ὁ νεβρὸς ἔστι δωδωναῖος καὶ ἔνθα λάττιος.
Ε λλυες, ζῶα ἐν τῷ σμαράγδῳ ποταμῷ. ¶ Ἔλλυσον,
ἔκλυσον κρύφθητι. ¶ Ἐλλύτην, οἰκότατον. ¶ Ἐλλυ
τίς, πλακοῦς τίς. ¶ Ἐλλυχνεῖται, πλανᾶται, δια
τρίβει. ¶ Ἑλλωτία, ἑορτὴ εὐρώπης ἐν κρήτῃ.
Ε λλώτις, εὐρώπης στέφανος πλεκόμενος, πηχῶν εἴκοσι
Ε λματα, ζυλώματα, ἐνειλήματα, σκευώματα,
Ε λμακίνη, λειμῶνος ὁ λεπτὴ καὶ λευκὴ σχοῖνος.
Ε λξις, ἑλκύσεις. ¶ Ἑλξίνη, ἡ περδίκιος βοτάνη.
Ε λξω, ἑλκύσω. αὐξήσω. ¶ Ἐλοπίζετο, ἐνοεῖτο. ¶ Ἑλοί
μεθα, ἐπιλεξοίμεθα λάβοιμεν. ¶ Ἕλοιο, ἀνάσχοιο βου
ληθείης. ¶ Ἕλοιτο, εἵλοι. ¶ Ἑλόμην, ἀφειλόμην.
Ε λον, εἷλον ἀφεῖλον ἐπόρθησαν. ¶ Ἑλόντας, ἀφελόν
τας, λαβόντας, νικήσαντας. ¶ Ἑλόντες, ἑλόμενοι, ἀφε
λόμενοι. λαβόμενοι. ¶ Εἰλόντες, λαβόντες. ἀνελόν
τες, πορθήσαντες. χειρωσάμενοι. ¶ Ἑλόντων, ἐλαυ
νόντων ἔστι τὰ ὅμοια. ¶ Ἕλος, σύμφυτος τόπος ἢ χεῖ
λος ποταμοῦ καὶ ὁ τελματώδης τόπος καὶ πόλις ἐν λα
κεδαιμονίᾳ. ¶ Ἑλοῦ, λάβε, ἐπίλεξαι. ¶ Ἐλούτησεν,
ἐψόφησεν ἐχύθη. ¶ Ἑλοῦσαι, ἀρξάμεναι, λαβοῦσαι.
Ε λουσία, ἄρτεμις παρὰ ἐφεσίοις. ¶ Ἑλοφόν, τὸ ἄκρον
τῆς περικεφαλαίας. ¶ Ἐλόχα, ἐνήδρευεν. ¶ Ἐλο
χεύθη, ἐγεννήθη, ἐμαιώθη. ¶ Ἐλόχησεν, εἰς λόχους
ἤγαγεν. ¶ Ἔλπει, ἐλπίζε. ¶ Ἔλπον, ὄλπιζον.
Ε λπεται, δοκεῖ. ἐλπίζει. προσδοκᾷ. ¶ Ἔλπει, ἐλπιδ
Ε λπίς, προσδοκία. ¶ Ἔλπομαι, ἐλπίζω. (ποιεῖ.
Ε λπομαι, εὐχόμενος καυχῶμαι ἐλπιδοποιούμενος.
Ε λποντι, ἐλπίζομεν. ¶ Ἔλποντο, ἤλπιζον.

Ἐλλέβορον, ἀλεξιτήριον φάρμακον ἢ τοῖς βρώμασι.
Ἐλεδεινή, χαλεπή. ¶ Ἐλεγεῖα, τὰ ἐπιτάφια ποιήματα.
Ἐλεγῆναι, θυμελίαι. ¶ Ἐλέγξει, βασανίσει, ἐρωτήσει.
Ἐλεγκτά, ἐπονείδιστα, ἐλέγχους ἄξια. διεξέλεγκται.
Ἐλέγξεις, ὀνείδη, παρὰ τὸ καλεῖσθαι ἐλέγχους. ¶ Ἔλεγξις, ὀνείδισις. ἀτιμία, ὕβρις. ¶ Ἐλεγχέες ἐπονείδιστοι.
Ἐλεγχέμεν, ἐλέγχειν. ¶ Ἐλεγχές, αἰσχρόν. ¶ Ἐλεγχεῖς, ἐπονείδιστοι. ¶ Ἐλεγχθεῖσαι, ἀχθωθεῖσαι.
Ἐλέγχειν, ὄνειδος, μέμψις, αἰσχύνη. ¶ Ἐλέγχιστος, ἐπονείδιστος, ἔσχατος. ¶ Ἔλεγοι, μῦθοι, ᾠδαί. θρῆνοι, ἔνθεν καὶ ἐλεγεῖα τὰ ἐπιτάφια ποιήματα. ¶ Ἐλεεῖ, οἰκτείρει. ¶ Ἐλεεινά, οἰκτρά. οἰκτρῶς ἐλεεινῶς. ¶ Ἐλεεινοί, ταλαίπωροι. ¶ Ἐλεδώνη, ὁ πολύπους. ¶ Ἐλεῖν, λαβεῖν, ἀνελεῖν. ¶ Ἐλεῖστα, λεπτά. ¶ Ἐλεήμων, ἐν κύπρῳ καὶ χαλκηδόνι ἀφροδίτη. ¶ Ἐλέαιρεν, ἐλέησεν. ¶ Ἐλεοχανωμένη, ἀκολαστάνουσα. ¶ Ἐλεία, ἡ ἕλα ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή, ἢ πόμα ἢ ὕδωρ ἅλας ἔχον καὶ εἶδός τι μέλους, καὶ ἥρα ἐν κύπρῳ, καὶ ἄρτεμις ἐν μεσσήνῃ.
Ἐλείη, ἀγρία νόσος. ¶ Ἐλεύσπερ, αἰχμαλώτευσεν.
Ἐλεθρεῖ, δεινά. ¶ Ἐλεόθρεπτος, ἐν ἕλει τεθραμμένοι, ἢ θερμοί. ¶ Ἐλεογενής, ὄρυζα. ¶ Ἐλεόσαζον, κύπειρος.
Ἐλεός, εἶδος ἱέρακος. ¶ Ἐλειοί, ἀριστοχός φησι γίνεσθαι ἐν τοῖς φρυγάνοις ὡς πέρας. ὁ δὲ καλλίστρατος, σκωληκοειδές τι, ᾧ χρῆσθαι εἰς δέλεαρ τοὺς ἁλιεῖς. ἄλλοι δὲ ἐν ταῖς δρυσίν. οὐκ ἔστι γὰρ ζῷον πεζὰ ποῦ ὁ ἐλειὸς καλούμενος μῦς ὁ σκιουρός.
Ἐλελεύειν, στρατεύεσθαι. ¶ Ἐλελεῦ, ἐπιφώνημα πολεμικόν. οἱ δὲ παρακαταφώνησιν παιανισμοῦ. τίθησι δὲ αὐτὸ αἰσχύλος ἐπὶ σχετλιασμοῦ ἐν προμηθεῖ δεσμώτῃ.
Ἐλελιζομένη, σειομένη. ¶ Ἐλέλικτο, συνέστραπτο.
Ἐλελιξάμενος, στίσας, ἐπιστραφείς. συστρέψας.
Ἐλέλιξεν, δέσεισεν, ἐκίνησεν, ἐκράδανεν, συστραφῆναι ἐποίησεν. ¶ Ἐλελίστροφε, εὔστροφε, ὁλόστροφε.
Ἐλελίσφακος, πόα τις ὁμοία δικτάμνῳ. ¶ Ἐλελιχθέντες, συστραφέντες, συνταχθέντες. ¶ Ἐλελίχθομα, σεισμόν. ¶ Ἐλελιχθῆναι, συστραφῆναι, μεταβάλλεσθαι. ¶ Ἐλελιχθέντες μεταβαλλόμενοι συνεστράφησαν. ¶ Ἐλεμοσπέρμα, ὅπερ ἐσθίοντες λάκωνες ἐσθίουσιν. ¶ Ἔλεν, ἔλαβεν, ἀφεῖλεν, ἐνίκησεν. ¶ Ἐλένια, ἑορτὴ ἀγομένη ὑπὸ λακώνων. ¶ Ἐλένιον, βοτάνη τις. ἥν φασιν ἑλένην ἀπάρξαι πρὸς τοὺς ὄφεις ὅπως βοσκόμενοι κἂν καρωθῶσιν. ¶ Ἐλένιαζεν, ἐχλεύασεν ὕβριζεν. ¶ Ἐλένη, λαμπὰς δετή. ¶ Ἐλένιος, ἀγγεῖον χωροῦν τέταρτον. ¶ Ἐλίπαναν, πλουσίαν ἐποίησαν.
Ἐλενοί, κλήματα τὰ τῆς ἀμπέλου. ¶ Ἐλεντόν, ἔλαιον.
Ἐλεξάτην, ἐκοιμήθησαν δυϊκῶς. ¶ Ἐλέξατο, ἐκοιμήθη.
Ἔλεξεν, εἶπεν ἠρίθμησεν, κατέκλινεν, ἐπέλεξεν.
Ἐλέξω, διελογίσω. ¶ Ἐλεόθρεπτον, τὸ ἐν ἕλει τραφέν. ἢ ἐλεοτρεφές. ¶ Ἐλεοῖσι, μαγειρικοῖς τραπεζίοις, ἐπὶ οἱ μὲν ἐκπίνουσιν ἵνα ἡ ἶρις ἐκ λυχνῶν πτωλεμένοις τῶν διὰ τοὺς ὅρους λαφθέντων. οἱ δὲ, ψιλοῦσιν διὰ ἐλαΐνων ξύλων τὰς τραπέζας λέγοντες. ¶ Ἐλεόν, μαγειρικὴ τράπεζα, ἢ ἰκρίον κανοῦ. ¶ Ἔλεος, οἶκτος, ἢ ἐλαιῶν συνδένδρου τόπου ἢ καθέδρα. ¶ Ἐλέποκες, ἰχθῦς. ὅμοιος φυκίδι. ¶ Ἐλεπόλιον, εἶδος τι βαναύσου.
Ἐλεπόλεις, μηχανήματα οἱ καιροὶ ἢ δι' ὧν

αἱ πόλεις καθαιροῦνται. παρὰ δὲ κρησὶ τὰ τῶν πολέμων ὄργανα. ¶ Ἐλέπτω, οἷον ἐλέπιζον, ἐτύπτον, ἐμαστίγουν. ¶ Ἐλέσθαι, θέλειν, λαβεῖν.
Ἕλεσθε, λάβεσθε, παρασκευάσασθε. ¶ Ἐλέτικον, ἐπαιον, ἐπάκτεον. ¶ Ἐλετόν, ληπτόν, αἱρετόν.
Ἑλέτην, εἷλον, ἔλαβον, ἀπέκτειναν δυϊκῶς. ¶ Ἕλετο, ἔλαβεν ἀφείλετο. ¶ Ἐλευθέραι αἶγες ἀροζῶν, τῶν παροιμιωδῶς ἐλέγετο ἐπί τινος ἀπολλυμένου.
Ἐλεύθερον ἦμαρ, τὴν ἐλευθερίαν περιφραστικῶς.
Ἐλευθέριος ζεύς, τῶν μήδων ἐκφυγόντες ἱδρύσαντο τὸν ἐλευθέριον δία, τοῦτον δὲ ἔνιοι καὶ σωτῆρά φασι. τιμᾶται δὲ καὶ ἐν συρακούσαις καὶ παρὰ ταραντίνοις. ἐπὶ ἐν πλαταιαῖς καὶ ἐν καρίᾳ ὁ ἐλευθέριος ζεύς.
Ἐλεύθερον ὕδωρ, ἐν ἄργει ἀπὸ τῆς συναγείας πίνουσι κρήνης ἐλευθερούμενοι τῶν οἰκετῶν. διὸ καὶ τὸν κέρβερον κύνα ταύτῃ διαδρᾶναι καὶ ἐλευθερωθῆναι.
Ἐλευθερεύς, διόνυσος ἐν ἀθήναις καὶ ἐν ἐλευθεραῖς.
Ἐλευθεροστομῶ, παρρησιάζομαι. ¶ Ἐλεύσεως, ἀφίξεως. ¶ Ἐλεύθω, ἔρχομαι. ¶ Ἐλευσίνια, ἐλευσίνια ἀγὼν θυμελικὸς ἀγόμενος δήμητρι παρὰ λάκωσιν. καὶ ἐν σικελίᾳ τιμᾶται ἄρτεμις καὶ ζεὺς ἐλευσίνιος παρ' ἴωσιν. ¶ Ἐλευστικῷ, οἴσω. ¶ Ἐλεύσομαι, ἔρχομαι, ἐπανελθέω. ¶ Ἐλεφαίρειν, ἀπατᾶν. ¶ Ἐλεφαίροντα, διαπατῶντα, βλάπτοντα, ἀδικοῦντα. ¶ Ἐλεφαιρέεται, βλάπτει, ἀδικεῖ. ¶ Ἐλεφαντίασις, εἶδος λέπρας. ¶ Ἐλέφαντα, τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν. ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνή. οἱ δὲ λευκὰ ἔσεια καὶ τὸν βοῦς χοὰς χωροῦν, ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς ὀδόντας καὶ τὸ σωματικὸν πάθος. ¶ Ἐλεφάντινα, λευκά. ¶ Ἐλεφῆραι, ἀπατῆσαι. ¶ Ἐλεφηρέα, ὁ βάψαν, ἢ βλέφαρα.
Ἐλεφοράμενος, βλάψας, διαψευσάμενος. ¶ Ἐλέσχεα, ψηλαφᾷ. ¶ Ἐλέχθη, ἠριθμήθη. ¶ Ἐλεγχείην, τὴν ἐλεγχομένην. ¶ Ἐλευσίαν, τὴν βρυωνίαν. ¶ Ἔλεψεν, ἐλέπισεν. ¶ Ἐλεών, πόλις τῆς βοιωτίας, καὶ θάμνος καὶ ὄρος ὃν ἔνιοι σκυτάλην καλοῦσιν. ¶ Ἐλεώτερον, ἐλεεινότερον. ¶ Ἐλῆ, τὰ ἄνδροι τόποι. ¶ Ἐληΐζοντο, ληΐζοντο. ¶ Ἐλήσατο, ᾐχμαλώτευσεν, διήρπασεν, ἀφείλετο ἐλῄστευσεν. ¶ Ἐλῃίσθη, ἐλῃστεύθη.
Ἐληλακότες, διαπράξαντες, διανύσαντες.
Ἐληλάμενον, ἐλασμένον. ¶ Ἐλήλατο, ἐλήλαστο ἢ ὥρμησεν ἢ προσδρόμει. ¶ Ἐλήλαται, συνέχεται προσδρόμενται. ¶ Ἐλήλαξαν, ἐπεπλάκεντο. ¶ Ἐλήσω, πορθήσῃ. ¶ Ἐληθόμενον, ἐλήθετο. ¶ Ἐλθετῶς, αὐτίκα οἱ σαλαμίνιοι. ¶ Ἐλθέτην, ἐλθέτε δυϊκῶς.
Ἐλιοῦσα, ἀπαλοῦσα. ¶ Ἐλιάνθη, ἐχλιάνθη.
Ἐλίασεν, ἐτίναξεν. ¶ Ἐλιάσθη, ἐκλίθη, ἐστράφη ἔφυγεν. ¶ Ἐλάσθη, ἔπεσεν, ἀπεχωρίσθη. ¶ Ἐλιβόσις, ἄμπελός τις μέλαινα. ¶ Ἐλιγεν, ἐκλιθεν. ¶ Ἐλύγαινον, ὀξὺ ἐβόων. ¶ Ἐλυγεύς, διόνυσος ἐν σάμῳ.
Ἐλίγματα, ψέλλια. ¶ Ἐλιγρόν, ὑγρόν. ¶ Ἐλιεύς, ζεὺς ἐν θήβαις. ¶ Ἕλικα κύκλον ἐνώτια ἢ δακτύλιοι ἢ τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλλια. ¶ Ἕλικας, ἑλικοβλέφαρος, ἐπικαμπῆ τὰ κέρατα ἔχοντας.
Ἕλικες, τῆς ἀμπέλου τὰ ὀμματώδη ἢ ἐνώτια ἢ ψέλλια ἢ δακτύλιοι ἢ ἑλίγματα. ¶ Ἑλίκη, πόλις τῆς ἀχαΐας ἐν ᾗ ποσειδῶν τιμᾶται καὶ ἡ ἰτέα. τινὲς καὶ

Ἐκφανίζεται, μηνύεται. ¶ Ἔκφαντα, πολλά.

Ἐκφαντίσματα, τὰ ἐκβαλλόμενα, ὅτε καθαίρουσι τὰς φάτνας. ¶ Ἔκφανσις, ἀπόλεξις. ¶ Ἐκφέρειν, ἐξέφερεν. ¶ Ἐκφάντωρ. ¶ Ἐκφοινίξαι, ἀναγνῶσαι.

Ἐκφορὰν, ἔξοδον τὰ ῥὸν ἐκ τῆς ἐπιμνήματος διέρχεσθαι.

Ἐκφορεῖται, ἐκφέρηται. ¶ Ἐκφροντίζων. βουλευόμενος. ¶ Ἐκφορίαν. καρπούς. ¶ Ἐκφορεῖ, ἐπανίζει ὑπάρχοντα. ¶ Ἔκφρασις, ἐπιθυμία. λόγος ἐναργής. ¶ Ἐκ φρυασμοῦ, ἐξ ἐπάρμου. ¶ Ἔκφρων, ἐκτὸς φρενῶν. μωρός. ¶ Ἐκφυλάσαι. ἐκπαῖσαι. ¶ Ἔκφυλον, τὸ μὴ συγγενές, ἀλλόφυλον. ¶ Ἐκφῦναι, ἐκβλαστῆσαι, γεννηθῆναι. ¶ Ἐκ φυράματος, ἐκ σπέρματος.

Ἐκφύσις, βλάστησις, ἕτεροι δὲ ἔνιοι * πυλωρόν. ¶ Ἐκφυσήματα, πέτραι ὑπορέχουσαι τῆς γῆς. ¶ Ἐκφοιτᾷ, διέρχεται. ¶ Ἐκχαρέων, μαγειρέων. ¶ Ἐκχαύνων μεταίρων. ¶ Ἐκχείρημα, τόλμη. ¶ * Ἔκχυον, ἐκχυσον. ¶ Ἐκχέων, διαχέων. ¶ Ἐκχοίρηξες, ἐκ χοιρολωμένοι λάκωνες. ¶ Ἐκχυθέσεται, ἀπολεσθέσεται. ¶ Ἐκχυμισθῆναι, ἐκποιῆσαι. ¶ Ἐκχύζιζεν, ἐκβάλλε. ¶ Ἐκχυρώματα, αἱ ποικίλαις συλλογαί. ¶ Ἔκχωνεν, ἔκκλινεν, λάκωνες. ¶ Ἐκ χώρης, ἐκ τῆς χώρας ἐκ τοῦ τόπου. ¶ Ἐκψύχουσι, λειποθυμοῦσιν. ¶ Ἐκωθωνίζοντο, διεζόντοι ἐγένοντο. ¶ Ἐκωθώνισεν, ἐδοκίμασεν. ¶ Ἐκωθωνίζοντο, εἰς τὰ μεγάλα ἔπινον, ἐμεθύσκοντο, ἐχόρευον. ¶ Ἐκωμῴδησεν, διέπαιζεν, διεθρύλλησεν. ¶ Ἑκὼν, θέλων βουλόμενος.

Ἐκώνη. ἔσυρεν. ¶ Ἐκώπασεν, ἐπαύσατο.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Ἔλα, * ἐκθέναμεν καὶ ἥλιος αὐγὴ καῦμα, βάλλε. λέγε. λάκωνες. ¶ Ἐλαδὴν, τοῦ διὸς ἱερὸν ἐν δωδώνη. ἢ οἱ ἱερεῖς ἐλλοί. ¶ Ἐλάαν, ἐλαύνειν. ¶ Ἐλαΐεος, ἀμπέλου εἶδος. ¶ Ἐλάζετο, ἐκαλινδεῖτο. ¶ Ἐλαθηρές, ἡλιοθαλές. ¶ Ἐλαθρά, ἐλαφρά, ἢ ἐν ἐλαίῳ ἑφθά. ¶ Ἐλαθύσεος, διὸς ἱερὸν ἐν κύπρῳ. ¶ Ἐλαία, αἰδοίου γυναικείου μέρος.

Ἐλαίανεν, ἐλέπτωσεν. ¶ Ἐλαιάδοτα, νηδύς, σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι. ἤτοι λαιάδοτα αὐτὴ τὸ σκαιὸν ἀγγεῖα, ὃ ἀπὸ τοῦ ληίζεσθαι, πάντα ληιζομένη καὶ ἐκπεδιοῦσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου λιπαρά. ¶ Ἐλαΐζων, ἐλαιόχροις. ¶ Ἐλαιοῦται, θρὶξ σοφοκλῆς ζωίλῳ. ἀεὶ στερχὸς οὐ παύεται, βέλτιον δὲ λαμπρύνεται.

Ἐλαιοτῶ, ἐλαιοβαθεῖ. ¶ Ἐλαιοβρογέρ, ἀμόργη.

Ἐλαιοῦς ἐν κύπρῳ, ὁ ζεύς. ¶ Ἐλαιοχύτας, * ἐπώδους νόμους. ¶ Ἐλαιὸς, φαρμακεὺς παρὰ ῥοδίοις.

Ἐλαῖς, αἰγίλωψ. ¶ Ἔλακεν, ἐφθέγξατο. Ἔλακεν, ἐψόφησεν. ¶ Ἔλαμαν, ὑπέρθυρον. ¶ Ἐλαμῖται, πέρσαι. ¶ Ἔλαμος, ὀδός. ¶ Ἔλανος, ἰκτῖνος.

Ἐλαναψεῖν, ἐλαύνειν. ¶ Ἐλαπέχει, συνεστάλη.

Ἐλάπιδον, τέμενος. ¶ Ἐιλαπίνησιν, ἑορταῖς.

Ἐλαρ, βοήθεια. ¶ Ἐλάραι, τὰ ἐν τῷ αὐλῷ τῶν δοράτων ἁρμοζόμενα. ¶ Ἐλάργει, ἔλαβεν, ἐπόρησεν, καθεῖλεν. ¶ Ἐλάσαι, φθάσαι, πατάξαι, διῶξαι, ὀρύξαι. ποιῆσαι, ἀγαγεῖν. ¶ Ἐλάσασκεν, ἐνέπλητεν.

Ἐλασεν. ἐκ χειρὸς ἔξωσεν, ἔσκαψεν, ἔπληξεν.

Ἐλαθαίνομεν, ἠκολασταίνομεν. ¶ Ἐλασία, δίωξις.

Ἐλασίβροντα, ἐλαυνόμενα ὡς αἱ βρονταί, ἐπὶ δοκεῖ ὄχημα τοῦ διὸς ὁ βροντὴ εἶναι. ¶ Ἔλασκεν, ἤλασεν, ἐκάλεσεν. ¶ Ἔλασμα, ὑπέρπυρον. ¶ Ἐλαμίτη, πέρσαι.

Ἐλασμίη, κυβεία. ¶ Ἐλαπόλῳ, ἐνρύθμῳ. ¶ Ἔλασεν, διέλασεν, ἤλασεν, ἐπέρασεν. ¶ Ἐλάσσω, ἥττονα, (τεμενῶν.

Ἐλάσσωσιν, διώξωσι, διάγωσιν. ¶ Ἐλάστρει, ἐκακοπάθει. ἐσκόπει. ἐδίωκεν. ἐκυνήγει. ἤλαυνεν. ¶ Ἐλαστρεῖον. διαγινώσκων. ¶ Ἔλαστρον, ἔλαυνον. ¶ Ἐλαστροῦται, ἐλαύνεται. διώκεται. ¶ Ἐλᾶται, ὁλιοῦται.

Ἐλάτη, λαχάνου εἶδος, καὶ κώπη ξέστης. ¶ Ἐλάτη, καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον ἀφ' οὗ ἡ κώπη, καὶ πόλις ἐν φωκίδι μεγίστη, καὶ τοῦ φοίνικος ἡ πρώτη ἔκφυσις.

Ἐλατὴρ, τὸ πλατὺ πόπανον ἀπὸ τοῦ ἐληλᾶσθαι εἰς μέγεθος, ἢ πέμμα καὶ ἡνίοχος. ¶ Ἐλατήριον, φάρμακον καθαρτικόν. ¶ Ἐλάτης, ὁ ποικίλων ἐν ἀθήναις.

Ἐλάτησι, κώπαις, ὅτι ἐξ ἐλατίνων ξύλων. ¶ Ἐλάτη, εἶδος δένδρου. Ἐλατικαὶ κύνες, θηρατικαί.

Ἐλατὸν, ἔλασιν ἢ ἠλιλισμένον. ¶ Ἔλαξα, πέμματα πρὸς θυσίαν. καὶ πλασσόμενα. ¶ Ἐλαξάβιζον, τὸ βωμολοχεύειν καὶ πανουργεῖν λαξαβίζειν ἔλεγον.

Ἐλάξευον, καὶ ἐλάστρευον, ἐδίωκον. ¶ Ἐλαξεὺς, ὁ ξίτην πύρωσιν ἔχων τοῦ σιδήρου παρὰ τοῖς μεταλλεῦσιν.

Ἔλαξον, θυκράτης ἐν ῥοδιακοῖς ἔνδυμα κατάζωσμα.

Ἐλαττον, μικρὸν, ἧσσον, ἧττον. ¶ Ἐλαττούμενον, λειπόμενον. ¶ Ἐλάττωσις, σμικρότησις. ¶ Ἐλαύνει, ποιεῖ, παραβάλλει. ¶ Ἐλαύνετον, μακρὸν ποιεῖτε.

Ἐλαύνετεν, ἐνποιεῖτε, κινεῖτε. ¶ Ἐλαύνοντες, διώκοντες, τύπτοντες, ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς πλῆξαι.

Ἐλαιρεσίαν, κωπηλατησίαν. ¶ Ἐλαύτατον, λειότατον.

Ἐλαύνωσιν, θερίζωσιν ὄγμον. ¶ Ἐλάφιαι, οἱ τῶν ἐλάφων ἀστράγαλοι. ¶ Ἐλαφίνης, νεβρός.

Ἐλάφιον, κώνειον. ¶ Ἐλαφηβόλος, κυνηγὸς ἀπὸ ἑνὸς τῶν κυνηγουμένων. ¶ Ἐλαφοβοσκὸς, εἶδος βοτάνης. ¶ Ἐλαφογελὸς, ὁ ἐλάφου ὁ μυελός. ¶ Ἔλαφον, κεραὸν ἄρρενα, ὁ γὰρ ἄρρην ἔχει κέρατα. Ἔλαφος, νεβρός. ¶ Ἐλάφου πέεις, οὕτως δοκεῖ βρωθεὶς πρὸς συνουσίαν ἁρμόζειν. ¶ Ἐλαφά, τὰ μὴ βαθέα ἢ κοῦφα. ¶ Ἐλαφεία. μωρία.

Ἐλαφεία, κουφότης. ¶ Ἐλαφείζων, παρασκευαζόμενος ῥᾳδίως. ¶ Ἐλαφρὸς. εὐβάστακτος, κοῦφος, ἢ ζεὺς ἐν κρήτῃ. ¶ Ἐλάχανεν, ἐσκάπτεν, ὡμάλιζεν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ λάχανον, ὃ τὸ μεσόλοιπον χαῦνον, ὃ χαῦνον.

Ἐλαχία, μικρὰ ἢ βαθύγειος καὶ εὔγειος. ¶ Ἐλαχία, ἐδόρη κρῆτες. ¶ Ἐλαχίζει, πλανᾶται. ¶ Ἐλάχεστος, μικρὸς πάνυ, ὕστερος, ἔσχατος. ¶ Ἔλαχον. ἐκληρωσάμην, ἐκληρώσαντο. ¶ Ἐλαχὸν, εὐτελοῦ ἢ μικρόν. ¶ Ἐλαψα, διέφθειρα κύπριοι. ¶ Ἐλπίσωντι ἐλπίζουσιν. ¶ Ἔλδεται, ἐπιθυμεῖ. ¶ Ἔλδομαι, ἐλδῶ, ἐπιθυμῶ, θέλω. ¶ Ἔλδωρ, ἐπιθυμία.

Ἐλε, λάβε κάτεχε ὁ ἔλαβεν. ¶ Ἐλεακάνεα, πλέγματα, κατάκλισις, κρύψις. ¶ Ἐλέαιγος, φυτὸν θαμνῶδες. ¶ Ἐλεαίρει, οἰκτείρει ἐλεεῖ. ¶ Ἐλεαίρεις, ὁ ἐλεεῖς. οἰκτείρεις. ¶ Ἐλέας. ὀρνέου εἶδος. ¶ Ἐλεαροί, οἱ διγανοκλόπτες. ¶ Ἐλεαλή. θεοῦ ἀνάβασις ἐν ὑπερηφανείᾳ. ¶ Ἐλεάτης κατὰ μὲν ἀπολλώνιον, ἐλεατικὸς ἀπὸ πόλεως ἐλέας διὰ τὸ φωκαέων εἶναι τοὺς ἐλεάτας ἀποίκους.

σειν, ἐκφοβήσειν. ¶ Ἐκπλήσσει, ἐκφοβεῖ, ἐκπλήττει.
Ἐκπλήσσοιτο, ἀλγοίη. ¶ Ἔκπληρον, τὸ παρά τισιν ὀξύτηλον καὶ ἁλμυρὸν βάμμα. ¶ Ἐκποδὼν, ἐκ μέσου διαλείφεσθαι. ¶ Ἐκποίητος, ὁ ἐκδοθεὶς ἑτέρῳ εἰς υἱοποιίαν. ¶ Ἐκποτικῶ, ἐκπλῶ. ¶ Ἐκπολιορκεῖ, ἐκπορθεῖ. πολεμεῖ πόλιν. ¶ Ἐκ πολίων, ἐκ τῶν πόλεων. ¶ Ἔκπωμα, φιάλη ποτήριον. ¶ Ἐκπομπή, ἀποστολή. ¶ Ἐκπολεμῶσαι, πολεμοποιῆσαι.
Ἐκπορθεῖ, αἰχμαλωτεύει. ¶ Ἐκπτοῦσθαι,* φιβλοῦσθαι. ¶ Ἐκπρίσαι, ἐκβαλεῖν. διανῦσαι. ¶ Ἐκπρέπεια, ἐκπρεπὲς ὡραῖον παρὰ καλό. ¶ Ἐκπρεπὲς, ὡραῖον, παρὰ τὸ λίαν πρέπειν. ¶ Ἐκπρεπῶς, ἐκδήλως.
Ἐκπρήσειν, ἐκπυρώσειν. ¶ Ἐκπρίω, ἀπόπρισον, ἐλαθέρασον. ¶ Ἔκπροθεν, ἐκ παλαιοῦ. ¶ Ἐκπροθορών, ὁρμήσας.
Ἐκπτήσσονται, ἐκπτοηθήσονται. ¶ Ἔκπυστον, φανερὸν ἢ πολλοῖς ἀκουστόν. ¶ Ἐκπωλεῖσθαι, προσμνάζεσθαι. ¶ Ἐκπώματα, ἀγγεῖα τινὰ ἢ ποτήρια.
Ἐκράτυνεν, ἐπλήρου, ἐπλείου, ἐκραταίωσεν, ἐδυνάμωσεν. ¶ Ἐκρατύνοντο, ἐκραταίωσαν. ¶ Ἐκρατώσθην, ἐκράτωσαν δυϊκῶς. ¶ Ἔκραινον, ἐτίμων.
Ἐκρασπονῆσαι, διὰ χειρὸς ἀποφῆναι. ¶ Ἐκραιπαλήσθημεν, ἐμεθύσθημεν. ¶ Ἐκ ῥεθέων, ἐκ τῶν μελῶν.
Ἐκρήμνισεν, ἐκρέμασεν, κατεκόντισεν. ¶ Ἐκρήξω, ἀνοίξω. ¶ Ἐκρηγνυτῶν, ἐγρηγορῶν, φυσῶν. ¶ Ἐκρίθη, ὡρίσθη. ¶ Ἐκρίνατο, ἐπελέξατο, ἠρίθμησεν. ¶ Ἔκρινεν, διελέξατο, ἐδίκασεν. ¶ Ἐκρόαινον, ἐπεθύμουν.
Ἐκροίζω, ἐκρήσσειν. ¶ Ἔκρυεν, ὤθει. ¶ Ἐκρούσω, ἐκκρούσω. ¶ Ἐκρυῆναι, παύσασθαι παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκρέον. ¶ Ἐκσεσοβημένοι, ἐκτεταραγμένοι.
Ἐκσφενδονισθείη, διασκορπισθείη. ¶ Ἐκσκηνὰ, τὰ παρατιθέμενα πρὸς τὰς ἐπὶ σκηνῆς. ¶ Ἐκ σπείρης, ἐκ τάγματος, ἐκ νουμέρου. ¶ Ἔκστασιν, ὕπνον. φόβον.
Ἐκστῖψας λόγον γυμνώσας ἐκκενώσας. ¶ Ἐκσύψης, ἐκκαύσης. ¶ Ἐκ σῶν, ἐκ τῶν σῶν. ¶ Ἐκταθῆναι, ἁπλωθῆναι. ¶ Ἐκταλίζειν, μαλάττειν, ὥστε ἁπαλὴν γενέσθαι. ¶ Ἐκταῖον, ἡ λέκα κοτύλαι. ¶ Ἐκταίοις, αἱ ἐκ χοινίκων ἕξ. ¶ Ἐκτάμνησιν, ἐκτέμνει.
Ἐκτανθαρίζω, ζέμω. ¶ Ἔκτανεν, ἔκτεινεν. ¶ Ἔκταλος, ἀκάνθης εἶδος. ¶ Ἐκτεθρυμμένον, ἐπτισμένον.
Ἐκτείνοντε, χαράσσοντε, γράφοντε. ¶ Ἐκτεθηλυσμένον, ἐκτετηκός. ¶ Ἐκτεθηλυσμένοι, μαλακισθέντες, κεκοπιακότες, ἢ ὡς θήλειαι γενόμενοι. ¶ Ἐκτεθυμωμένα, ἐκτετυφωμένα. ¶ Ἐκτεθυμμένα, ἐκτετυφωμένα. ¶ Ἐκτένυκε, ἁπλώσας, τανύσας. ¶ Ἐκτελέουσιν, ἐπιτελοῦσιν. ¶ Ἐκτείνεται, ἁπλοῦται.
Ἐκτένου, ἁπλώθητι. ¶ Ἔκτε κονίης, ἐκ τοῦ κόνεως.
Ἐκτενεῖ, ἐπιμελεῖ. ¶ Ἐκτενὴς, διατεταμένον. ¶ Ἐκτενία, ἅπλωσις. ¶ Ἐκτενίαν, συνεχῶς ποιεῖν τὸ αὐτό. ¶ Ἐκτενῶς, προθύμως ἢ διατεταμένως.
Ἐκτέον, ληπτέον. ¶ Ἐκτέμπροι, προσμενόντων.
Ἐκτεταμένως, ἁπλωμένως. ¶ Ἐκτετάφρευτο, διώρυκτο. ¶ Ἐκτετηκότας, ἀποπληρώσαντας, καταβαλόντας. ¶ Ἐκτετραμμένος, ἀπεστραμμένος.
Ἐκτεξυχωμένοις, κατατετονωμένοις, ἐκνενευρισμένοις.
Ἐκτεφροδίον, ἐκτεφροδίω. ¶ Ἑκτήμοροι, οἱ ἕκτον μέρος τὴν γῆν γεωργοῦντες. ¶ Ἐκ τοῦ ὀσφύος, ἐκ τοῦ ἀνέρ

μαρος. ¶ Ἕκτη ἢ τρίτη τετάρτη, νομίσματα ἀργυρεῖα καὶ χρυσῆ καὶ χαλκοῦ. ¶ Ἐκτικῶς, σχετικῶς ἢ κατὰ ἕξιν, ἕξις δὲ ἐστι δυσμετακίνητος τρόπος ἤτοι διάθεσις.
Ἐκτίλαι, ἐκτινάξαι. ¶ Ἐκτιλώμενοι, συνηθισμένοι, συνήθεις ὁμοίως. ¶ Ἔκτημα, τὰ ἐπιτεταγμένα τῇ τιμῇ. ¶ Ἐκτημημάτων, τίμημα, διανέμεσις τῆς πολιτείας, διῄρητο γὰρ ἡ πολιτεία κατὰ Σόλωνα εἰς τέσσαρα ὧν ἓν τὸ πεντακοσιομέδιμνον.
Ἐκτινάξαι, ἀποκινῆσαι. ¶ Ἐκτινὺς, ἀποδιδοὺς τιμωρίας. ¶ Ἔκτισεν, ᾤκησεν, κατεσκεύασεν.
Ἐκτίσει, ἀποδώσει. ¶ Ἐκτίσων, ἀποδώσων. ¶ Ἐκτιστὴς, ἀποδότης. ¶ Ἐκ ῥίο, ἐκ πύργου. ¶ Ἔκτοθι, ἐκτὸς ἔξωθεν. ¶ Ἐκ τόκων, ἐκ τοκετῶν. ¶ Ἐκτολυπεύσας, τελειώσας. ¶ Ἐκτομάδα, εἶδος δόρατος.
Ἐκτομίας, περικεφαλαίας ἧς οἱ ὀφθαλμοὶ διαλάμπουσιν. ¶ Ἐκτομεὺς, τομεὺς τμητής. ¶ Ἐκτομίας, εὐνοῦχος σπάδων. ¶ Ἐκτομόν, ἐλλέβορος ὁ ἄτμητος λιβανωτίς.
Ἐκτ' ὀνόμαζε, ὁ ἔλεγχος, ἔπειτο. ¶ Ἔκτοπα, ξένα.
Ἔκτοπον, ἔξοδον. ¶ Ἔκτοπον, χαλεπὸν, ξένον. ¶ Ἐκτοπώτερον, διεστραμμένον. ¶ Ἐκτόπως, ὑπερβολικῶς, μεγάλως, ἀπρεπῶς. ¶ Ἐκτόριοι, κομ[illegible] λευκώνιοι καὶ ποκέντιοι ἔχοντες τὸν ἀπ' ὀλίστρις ὤμοις περιεχομένην τρίχα. ¶ Ἐκτόρεον δὲ, τόνον τοῦ ἕκτορος. ¶ Ἐκ τοῦ μέσου, ἀπὸ τοῦ καμπτῆρος ἢ τοῦ σύμπαντος δρόμου.
Ἐκτορμᾶν, ἐκτρέψασθαι τοῦ δρόμου. ¶ Ἐκ τρόπου, ἐκ μύθου, ἐκ τοῦ καθήκοντος. ¶ Ἔκτροβοι πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ διαστροφὰ δὲ τὴν δίκα. λεοντίδης τὴν κρηκυφάντην.
Ἐκτὸς, δίχα, πάρεξ ἢ ἔξω. ¶ Ἔκτοσθεν, ἔξωθεν.
Ἐκ τοῦ δὲ, ἐκείνου τοῦ χρόνου. ¶ Ἐκτρύμπαλιν, ἐκ τοῦ ἐναντίου. ¶ Ἐκ τοῦ προσχήματος, ἐκ τοῦ αὐτομάτου.
Ἐκτραγῳδεῖ, ἀποιμώζει, ἀποθρηνεῖ. ¶ Ἕκτωρ, ἐν ῥυμῷ πάσσαλος. ¶ Ἐκτραχηλισθῆναι, ἐκπεσεῖν.
Ἐκτρέπειν, ἀποστρέφειν ὕδωρ. ¶ Ἐκτριβῆναι, ἀπολέσθαι, φθαρῆναι. ¶ Ἐκτριβαὶ, τριβαὶ, χωρισμοί, προφάσεις. ¶ Ἐκ τρίτης λόγος. ¶ Ἐκτετράμορον, ἐκ τεσσάρων ἡμιεκτέων. ¶ Ἐκτροπαί, τρίβοι, προφάσεις, χωρισμοὶ καὶ ὀφθαλμῶν τι πάθος.
Ἐκτροφωλεύων, ἐκφωλεύων. ¶ Ἐκτρόχαλον, ἔκτροχον.
Ἐκτρυπῆσαι, διελθεῖν λεληθότως. τρυπῆσαι δὲ τὸ παρελθεῖν. ¶ Ἐκτρύχωσον, ἔκτριψον.
Ἐκτρυωθεὶς, φθαρείς. ¶ Ἔκτρωμα, παιδίον νεκρὸν ἄωρον, ἐκβολὴ γυναικός. ¶ Ἐκτυφῶναι, ἐκτυφωθῆναι. ¶ Ἐκ τύμβοιο θορών, ἐκπηδήσας μεγάλως ἐκ τοῦ τάφου καὶ τῆς γαστρός. ¶ Ἔκτυπεν, ἐβρόντα.
Ἐκτύπωμα, ἀφομοίωμα, ὁμοίωμα. ¶ Ἐκτυπώτερον, λευκότερον, φανερώτερον. ¶ Ἐκυΐσκετο, ἐν γαστρὶ ἐλάμβανεν. ¶ Ἐκυκᾶτο, ἐταράσσετο.
Ἐκύκων, ἐτάραττον. ¶ Ἐκύπλαζον, ἐκ* πλήρους τὸ ἔκπελλον ὀλοκλήρως. ¶ Ἑκυρά, πενθερά.
Ἑκυρὸς, ἀνδρὸς πατὴρ, πενθερός. ¶ Ἑκυρὰ, ἡ μήτηρ τοῦ ἀνδρὸς πενθερά. ¶ Ἐκύρησε, εὗρεν, ἔτυχεν ἐπέτυχε.
Ἐκύρσαμεν, τὸ αὐτό. ¶ Ἐκυρώσαμεν, ἐβεβαιώσαμεν.
Ἔκυσεν, ἐφίλησεν. ¶ Ἔκυψεν, ἀπήγξατο.
Ἐκφάδην, φανερῶς. ¶ Ἐκφᾶναι, φανερῶσαι.
Ἐκφαίνει, δηλοῖ φανεροποιεῖ. ¶ Ἐκφάνδην, φανερῶς ὁ δηλοῖ τὴν. ¶ Ἐκφαντόν, φανερόν.

Ἐκλελισμένος. ἐξεγραμμένος. ¶ Ἐκλέο, κλέος εἶχες. ¶ Ἐκλέπει, ἐκτρέφεται. ¶ Ἐκ λεχέων, ἐκ τῆς κοίτης. ¶ Ἐκλέψαι, ἐκλεπίσαι. ¶ Ἐκλέψατο, ἐξελογίσατο, ὑπέστησεν. ¶ Ἐκλυσσωνίζετο. ἐμαντεύετο. ὁ ἀπὸ ἀκοῆς μαντείας δεχόμενος.

Ἐκ λόμνης, ἐκ τῆς λόμνου. ¶ Ἐκληροδότει, ἐκλότευσεν, ἐκάκωσεν. ¶ Ἐκλιάναι, λεπτῦναι. ¶ Ἐκλόσης, ἐξάπινος. ¶ Ἔκλιναν, εἰς φυγὴν ἐξάπεσαν. ¶ Ἐκλίνθη, κατεκλίνθη. ¶ Ἐκλιπαρεῖ, λίαν παρακαλεῖ.

Ἐκλογῶν, ὧν μεταξὺ λόγων. ¶ Ἐκλίπει, ἐξέλιπεν, ἐμειώθη. ¶ Ἐλιχάζει, ἐξορμᾶν ποιεῖ, ἐκσοβεῖ.

Ἐκλογὸν, κάλαθον λάκωνες. ¶ Ἐκλογιστίαν, ἀρίθμησιν. ¶ Ἔκλογον, διόνυσον αἰσχύλος σαλαμινίαις.

Ἐκλόπευον, ἔφθειρον. ¶ Ἐκλονεῖτο, ἐταράσσετο, κλόνος γὰρ ὁ ταραχή. ¶ Ἐκλούνηται. ἐκνίπτηται.

Ἔκλυεν, ἐπήκουε, καὶ ἔκλυες ἔκλυον ὁμοίως.

Ἐκλυρὸν, χλιαρὸν, δίυγρον, ἢ νοτερόν. ἔνικμον, ὑγρόν.

Ἔκλυρος, ἔνδοξος, τίμιος. ¶ Ἐκλυζίσαν, ἐκλύεισαν, κάλυψον. ¶ Ἐκλωπίζει, λωποδυτεῖ. ¶ Ἐκλωπίζετη, ἐξανθίζετη ἀχαιὸς οἱ δὲ πολι. ¶ Ἐκμαγεῖον, ἐκτύπωμα, ὑπογραμμὸς, σφραγίς. ¶ Ἐκμάξασαι, ἐκτυπωθῆναι. ¶ Ἐκμαγιωθεὶς, ἐξομοιωθεὶς, ἐκμάξει. ¶ Ἐκμελάθρων, ἐξ οἴκων. ¶ Ἐκμελὸς, ἀνάρμοστος, ἄτακτος, ἄρυθμος. ¶ Ἐκμελίτης, μαστίας ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις ἀπέλαξεν ἀντὶ τοῦ φάναι, ἐκμελίτης ἡρακλῆς μεταμφιέσας τὴν ἡρακλέιον στολήν. καλεῖται δὲ ὁ ἐν μελίτῃ ἡρακλῆς, ἀλεξίκακος. ¶ Ἔκμελος, ἀδύναμος. ¶ Ἐκμετεωρίζονται, μετεωρίζονται. ¶ Ἐκμαρτυρία, ὁ τοῦ ἀπόντος μαρτυρία. ¶ Ἔκμισθοι, οἱ μισθὸν μὴ λαμβάνοντες. ¶ Ἐκμιλωίων, ὀργιζόμενος. ¶ Ἐκμηχανῶμαι. κατασκευάζομαι. ¶ Ἐκμηχανώμενος, κατασκευάζων. ¶ Ἐκμειλίσσεσθαι, καταπραΰνειν.

Ἐκμειλιχθεὶς, ἐξημερωθείς. ¶ Ἐκμιμούμενος, ὁμοιούμενος. ¶ Ἐκμόλη, ἐξέλθη. ¶ Ἐκμύξαι, ἐκπιέζειν, ἐκπιαίνειν. εἰς, ἐκπιεσθεὶς, ἐκθλασθείς.

Ἐκμυκτηρισμὸς, χλευασμός. ¶ *Ἐκνεύμενον τὴν, κατέβαλλεν. ¶ Ἐκ νέας, ἐξ ἀρχῆς. ¶ Ἐκνεῦσαι, ἐξαπατῆσαι. ¶ Ἐκνεύσας, ἐκκολυμβήσας. ¶ Ἐκνενεμήκασι. παραδεδώκασιν. ¶ Ἐκνενέμηται, ἐξῆλθεν, ἐξέκλινε.

Ἐκνεφίας, νέφελόν τι. ἄνεμος, ὄμβρος, βροχὴ ἀπὸ νεφῶν. ¶ Ἐκνικοῦντο. ἐφθείροντο. ¶ Ἔκνιψις, ἀπόσμηξις, κάθαρσις. ¶ Ἐκνόμιον, διακριτόν. ¶ Ἐκνομίως, καλῶς, μεγάλως. ¶ Ἔκνοον, ἔκνουν, ἀνόητον.

Ἐκνοσηλεῦσαι, ἀναρρῶσαι, ἐκ νόσου ἀναλόψασθαι.

Ἐκνοσφίσαι, ἐκβαλεῖν. ¶ Ἐκοάθη, ἐπινοήθη, ἐφράσθη. ¶ Ἐκόαμεν, ἀκούσαμεν, ἐπυθόμεθα. ¶ Ἐκολυμεύετο, ἐφρύγετο, ἐπνίγετο. ¶ Ἐκόεσεν, ἀνέλαβεν.

Ἐκοινοβουλεῖτο, ἐκοινοῦτο. ¶ Ἐκολῴα, ἐθορύβει. ἐτάκτει. ¶ Ἐκολλόπωσε, συνήρμοσε κόλλῃ, καὶ γὰρ ὁ κόλλα ἀπὸ τῶν κολλόπων. ἔστι δὲ τὰ νωτιαῖα μέρη τῶν βοῶν, ἐξ ὧν γίνονται οἱ κόλλοπες. καὶ ὡς ἐπιτείνουσι τὰς χορδὰς εἰς κόλλοπας ἔλεγον, διὰ τὸ δερματίνοις τὸ παλαιὸν χρῆσθαι. ἀχαιοὶ ἴσιον. ¶ Ἐκόμεθα, ἴδομεν, εὕρομεν, ᾐσθόμεθα. ¶ Ἐκόμισεν, ἔλαβεν, ἐκτήσατο, ἐτρέφετο, ἐπιμελῶς ἔθρεψεν. ¶ Ἐκομπάσθη, ὑπετάθη.

εἰς ὄγκον διετέθη. ¶ Ἐκονδύλιζον, ἔτυπτον κονδύλοις ὅ ἐστι δακτύλοις. ¶ Ἐκονίετο, ἐπάσατο κόνιν ὁ ἐν κόνι ἔκαμνεν. ¶ Ἐκόνιον, ἔκνιον ὁ ἴδιον.

Ἐκόντε, δυτικῶς βουλόμενοι. ¶ Ἐκοντὶ, θελήσει, ἑκουσίως. ¶ Ἐκοντὶ, ἐθελοντί. ¶ Ἐκόπασεν, ἐπαύσατο. ¶ Ἐκορέσατο, ἐκορέσθη. ἐπληρώθη. ¶ Ἐκορθύετο, ὕψουν, ἐκορυφοῦτο. ¶ Ἐκορίζεν, ὑποκορίζεν παρὰ τὸν παῖδα ὃν κοῦρον φασίν. ¶ Ἐκορυβάντιζε, τοῖς κορύβασιν ἐτελεῖτο. ¶ Ἐκορυπτίας, ἐγαυρίας. ¶ Ἐκουσιάζεται, προαιρεῖται προσφέρει.

Ἐκούσιον. θελούσῃ διανοίᾳ. ¶ Ἐκπάγλως, ἐκπληκτικῶς, ἐξόχως, μεγάλως, θαυμαστῶς, ἔξοχα. ¶ Ἔκπαγλον ἐπηύξατο, ἐκπληκτικὸν ἐκαυχήσατο. ¶ Ἐκπάγλου. θαυμαστόν. ¶ Ἐκπαγλοῦσθαι, θαυμάζειν.

Ἐκπαγλότατε, θαυμαστότατε, ἐκπληκτικώτατε.

Ἔκπαγλα, θαυμαστὰ, μεγάλα. ἔξοχα, περιττά.

Ἔκπαθος, ἀπόπληκτον. ¶ Ἐκπάλαιστος, ἄνανδρος.

Ἐκπάλαισμα, λεῖψανα, ὑποστρόφανα. ¶ Ἐκ παλαχῆς, ἐξ ἀρχῆς. ¶ Ἐκπαλές. ἔξαρθρον. ¶ Ἐκπάλθη, ἐχωρίσθη, ἀπέστη, ἐξέπεσεν. ¶ Ἐκπαλόσαντες, ἐκπεσόντων.

Ἐκπαλακίδιοι. οἱ νόθοι. ¶ Ἐκπάλιον, ἀκλήρωτον.

Ἐκπάλιν λοτεῖν, ἐναντιολογεῖν.

Ἐκπαλαιότατα, ἐξαισιότατα. ¶ Ἐκπάλτον, ἔξαλλον οὐχ ὅμοιον. ¶ Ἐκ παραβόλου. ἐκ παρακινδυνεύματος. ¶ Ἐκ παραλλήλου, ἐξ ἰσότητος.

Ἐκ παραλίας. ἐκ παραθαλάσσης. ¶ Ἐκ παράλλου, ἐξ ὁμοίου. ¶ Ἐκ πασσέων, ἐκ πασσάλων. ¶ Ἐκπάτιον, τὸ ἔξω πάτου. ¶ Ἐκ πάτου, ἐκ ποδῶν.

Ἐκπάτελον, ἀνόμοιον. ¶ Ἔκπαυμα. ἀνάπαυμα.

Ἐκπεκρυμμένοι, κτενιζόμενοι, καὶ τιλλοῦσαι.

Ἐκπεδίου, ἐκ τοῦ ἡπλωμένου χωρίου καταστρέψαντες.

Ἐκπέλει, ἔξεστιν. ¶ Ἐκπλεύει. ἐξωθεῖ. ¶ Ἐκπεπατημένος, ἐκπεπληγμένος, ἔκφρων. ¶ Ἐκπεπολέμωται, ἐχθραίνει. ¶ Ἐκπεπότημαι, ἐκπεπλήγμαι.

Ἐκπεφρικῶσαι, διολισθῆσαι καὶ διαδρᾶναι ἀπὸ τῶν φρυνίκων μεταφορικῶς. πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρῶντας.

Ἐκπελᾶ. ἔξεστιν. ¶ Ἐκ περινοίας, ἐξ ἐπινοίας.

Ἐκ περιουσίας, ἐκ πλήθους. ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος.

Ἐκ περιτροπῆς, ἐξ ἀποστροφῆς ἐκ νίκης. ¶ Ἐκπέρσαι, ἐκπορθῆσαι. ἑλεῖν, λαβεῖν. ¶ Ἐκπέρσαντα. ἐκπορθήσαντα. ¶ Ἐκπέρσασιν, ἐκπορθήσασιν, ἔπεσον, ἐξέπεσον. ¶ Ἐκπτεραδῖν. παχὺν ἱμάτιον λάκωνες. ¶ Ἐμπεφανισμένος, ἀποπλανήτης.

Ἐμπεφάνισται, ἀποπλανήτης γέγονεν. ¶ Ἐμπεφύκασι, βεβλαστήκασι, γεγένηνται. ¶ Ἐκπίμψας. ἐκγυμνώσας ὁ περιβαλλόμενος. ¶ Ἐκπινεῖται, ἐκμυελίζεται. ¶ Ἐκπίαρ, λιπαρόν. ¶ Ἐκπιμπλάναι. ἀποπληροῦν. ¶ Ἐκπίνειν. προπίνειν, ἐκπεφάσεν, ἐνθουσιᾶν, ἐξορμᾶν. ¶ Ἐκπλαγείς. θαυμάσας. ¶ Ἐκπεπταισμένος, ἐκπεπληγμένος.

Ἐκπλαγεύμεναι, ἐκπληττόμεναι. μαινόμεναι.

Ἐκπλαγέως, ἐξόχως, θαυμαστῶς. ¶ Ἔκπλασσε, ἐξεπήδησεν. ¶ Ἐκπλέωρον. ἐκπεπληροφόρηκεν ἑαυτήν.

Ἐκπληγνύσθαι, ἐκπλήττεσθαι φόβῳ. ¶ Ἔκπληξις, ἐκφόβησις. ¶ Ἐκπλῆξειν, ἐκπλαγῆναι ποιεῖν.

Ἐκλαπτισθῆναι, διαξαφῆναι ἢ διασπαχθῆναι.
Ἐκλᾶν, σπᾶν καὶ κέραμον συντετριμμένον.
Ἐκλίσχα, κλῶσμα, ὁ στήμων. ¶ Ἐκλινεῖν, ἐξέβαλεν.
Ἐκδίκησις, ἀνταπόδοσις. ¶ Ἐκδίδως, προδίδως.
Ἐκδὸς ὕδατα, τὰ ὄμβρια. ¶ Ἐκδόται, προδόται.
ἀποδόται. ¶ Ἔκδοτος, προδιδόμενος, ἀποδιδόμενος
Ἐκδούπησεν, ἐβρόντησεν. ¶ Ἐκδοχή, προσδοκία.
Ἔκδραχμον, ἑξάδραχμον. ¶ Ἐκδύειν, ἐξελθεῖν.
Ἐκδύσον. ἐξέδυσαν δυϊκῶς. ¶ Ἐκδύη, ἐξέρχεται.
Ἐκ δυοῖν, ἐκ δύο. ¶ Ἐκδύειν, καλὸν κομψόν. ¶ Ἐκ δυ
οῖν τρία βλέπεις, ἀντὶ ἐλέγετο ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ
ἄλλο τι πάθος οὐκ ὀξυδορκούντων, οὐδὲ εἰλικρινεῖς
ἐχόντων τὰς αἰσθήσεις. ¶ Ἐκδύω, διαλύω, ἐκδυσά
μενος. ¶ Ἐκδῶσι, διέωσι. ¶ Ἐκέασιν, ἔχεσιν.
Ἐκέδασεν, διεσκόρπισεν. ¶ Ἐκεῖ, μακρὰν πόρρω.
Ἐκεῖν, ἐκείνῃ τῇ πν. ¶ Ἐκείνω. ἐκεῖνοι δυϊκῶς. ¶ Ἐκεῖ
ρον, ἥσθιον, αὐλίσκον. ¶ Ἐκέκαστο, ἐνίκα. ἐδοξάζετο.
ἐκεκόσμητο. ¶ Ἐκέκευθεν, εἶχεν, ἀπέκρυπτεν.
Ἐκεχώλει, ὑπεχωρήκει. ¶ Ἐλέλαθον. ἐπλάσθησαν ἐκ
λελῆσθαι ἐποίησαν. ¶ Ἐκελαοί, οἱ ἄτιμοι. ¶ Ἐκέ
λευσεν, ἠνάγκαζεν, ἔλεγεν. ¶ Ἐκέκλετο, τὸ αὐτό.
Ἐκέλσεν, ἔχρισε. διέλυσε. κατέβλαψεν. ¶ Ἐκέλευσεν,
ἐκέλευσεν. ¶ Ἐκέλσαμεν, ὡρμήσαμεν. ¶ Ἔκελσε,
κατέλαβεν. ¶ Ἐκενώθησαν, ἐρημώθησαν, μετε
βλήθησαν. ¶ Ἐκένωσεν, ἐρήμωσεν. ¶ Ἐκεραΐζον.
ἀπώλλυον. ¶ Ἔκερσεν, ἔκειρεν ἔτεμεν, ἔκοψεν.
Ἐκερτόμεον, ἠρέθιζον. ¶ Ἐκεύθανον, ἔκρυπτον.
Ἐκεχειρία, ἀργία, ἀνάπαυσις. ἀνοχὴ, φιλία. ¶ Ἐκε
χώρει. ἐκεχωρήκει. ¶ Ἐκέχειρον, τὸ ἀργύριον.
Ἔκηα. διεσκέδασε, κατέκαυσε. ¶ Ἐκηβολίαι, προέ
σεις τῶν βελῶν, μακροβολίαι, εὐστοχίαι. ¶ Ἐκηβό
λος, τοξότης, μακροβόλος εὔστοχος. ¶ Ἔκηεν, ἀ
πόλλυεν. ¶ Ἐκήθεον, ἐβοήθουν. ¶ Ἐκηλία, ἀ
λοτησία, εἰρήνη. ¶ Ἔκηλος, ἥσυχος, πρᾶος.
Ἐκηλώθη, ἐσκοτώθη, ἐπλούτη, ἐθανατώθη. ἄμφω
ὠχρίασεν. ¶ Ἔκητι, ἕνεκα ἢ χωρίς. ¶ Ἔκθαμ
βος, ἐκπληκτος. ¶ Ἐκθειάσαι, ἐκπετάσαι, ἢ ἔκθημα
Ἐκθέειν, ἐκτρέχειν. ¶ Ἔκθεσις, ὀφειλή, παλαιὰ νο
μοθεσία πρόσταξις δόγμα. ¶ Ἔκθεσμοι, παράνομοι,
ἄδικοι. ἄνομοι. ¶ Ἔκθετα, ἐκκείμενα.
Ἐκθηλεῖ, μισεῖν ποιεῖ διακρίνει.
Ἔκθορεν διεπήδησεν. ¶ Ἔκθριβος, τὸ λῶμα τοῦ χιτῶνος
οἱ δὲ ἔκθριβος. ¶ Ἐκθορυβούμενος, ἐκπλήσσων.
Ἐκθράψει. ἐκδιώξει ἀπὸ τοῦ ἐκθορεῖν. ¶ Ἐκθορεῖν, ἐκπη
δῆσαι ἐκδραμεῖν. ¶ Ἐκθορών. ἐκπηδῶν. ἐκπηδή
σας. ¶ Ἐκθόοντες, διαθρυλλούμενοι(?) ¶ Ἐκθρώ
σκει, ἐκπηδᾷ. ¶ Ἐκθλίζει, ἐκζεῖ, διεμεῖ. ¶ Ἐκθύε
σθαι. διαλάττεσθαι. ¶ Ἐκθύματα, ἐξανθήματα.
Ἐκθυμήνος, λῶμα, κόμμα τοῦ πτυχός. ¶ Ἐκθυμοῦ ποιεῖ
ἐν, μισθῶσθαι, μὴ ἔστιν ἀρεστὸν, ἐκπεσεῖν τῆς τύχης.
Ἐκθύμως. προθύμως κατὰ ψυχήν.
Ἐκθύωσιν. ἐκζέωσιν. ἐκπτύωσιν. ¶ Ἐκίαθεν, ἐπορεύ
ετο. ¶ Ἐκίγχανεν, ἐτύγχανε, κατελάμβανε, εὗρεν.
Ἐκίδνατο, διεσκορπίζετο, ἐσκεδάννυτο. ¶ Ἐκίνδα
ψεν, ἔψαλεν. ¶ Ἐκινδάψασιν, ὑπέψηλεν ἀπὸ κιν
δαψοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον κιθαριστήριον ποιὸν κινδα

ψός. ¶ Ἔκιον, ἐπορεύοντο. ¶ Ἐκιόνησεν, ἐγίνω
σκεν. ¶ Ἐκίχανεν, ἔλαβεν. εὗρεν. ¶ Ἐκιχήσατο,
κατέλαβεν. ¶ Ἐκκαιδεκάδωρα, ἐκκαίδεκα παλαι
στῶν, δῶρα γὰρ παλαιστή. ¶ Ἐκκακοῦμεν, ἀμελοῦ
μεν, ὀκνοῦμεν. ¶ Ἐκκακῶ, ὀκνῶ. ¶ Ἐκκαλάξαι
κλῖναι τὸ ἱστίον. ¶ Ἐκκαλεῖται, προκαλεῖται.
Ἐκκαλύπτων, φανεροποιῶν. ¶ Ἐκκενάξειν, ἐκκενώ
σειν ἀπὸ τοῦ κανοῦ θορυβήσειν. ¶ Ἐκκαπηλεύειν, δο
λοῦν. ¶ Ἐκκαυλίσαι, ἐπιδοῦναι. ¶ Ἐκκαχρύ
σω. ἐκκοκκίσω, ἐκτινάξω, ἢ συντρίψω οἱ δὲ κρίμνα.
Ἐκκαύσας, ἐκκαύσας. ¶ Ἐκκεκλήρωκεν, ἐκκέκλη
κεν. ¶ Ἐκκεκλησμένον, ἐκπεπληγμένον, ἔξω τῆς
ψυχῆς γενόμενον. ¶ Ἐκκεκολλημένα. κεκολλημένα.
Ἐκκεκομμένος, ὁ διὰ τοῦ κυβεύειν τὰ αὑτοῦ ἀπολέσας ὅ
περ νῦν ἐκκεκοπτημένος φασὶν, ἢ ὁ ἀποκεχωρισμέ
νος. ¶ Ἐκκεκονίσθαι τὸ εἰς κονίαν ἀναλελύσθαι.
Ἐκκεκρικὼς, ἐκκεχωρικώς. ¶ Ἐκκεκόπτεται, ἐξύφ
ταται σοφοκλῆς ἐν λόγῳ. ¶ Ἐκκενθμῶν, τῶν
κοίλων τόπων. ¶ Ἐκκεχειρία, ἄνεσις. ἀργία. συνθή
κη, ἀνοχὴ πολέμου εἰρήνη. ¶ Ἐκκέκυφεν, ἀνώρθω
σεν. ¶ Ἐκκεχαλασμένον, ἐψυγμένον, ἐκκεχωρισμένον
Ἐκκεχοιριλωμένος ὁ χοιρίλου οἶσα. ἐκφάνη πολλὰ
κωμικῶν, χοίριλος θεράπων ἦν, ὃς συνεποίει κωμῳ
δίας. ¶ Ἐκκήρυκτον, ἀπόβλητον. ¶ Ἐκκλητεῖ.
ἐκπορεύεται. ¶ Ἐκκλησία, σύνοδος, συναγωγὴ
πανήγυρις. ¶ Ἐκκλητοι, δίκαι αἱ ἐπὶ ξένοις λεγό
μεναι καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει. ¶ Ἐκκλίμακος, τοῖς
πύκταις, ὁπότε χρονοτριβοῖεν, κλίμαξ ἐπεθεῖτο ὑπὲρ
τοῦ μὴ μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς χώρας. ¶ Ἐκκολλαβώ
σαντα, ἐκλακέντα, ἐκφρονήσαντα.
Ἐκκολεοῖο, ἐκ τοῦ ξιφοθήκης. Ἐκκομιδή. ἐκφορά.
Ἐκκομίσαι, ἐξελάσαι. ¶ Ἐκκομίζονται. ἐκφέρον
ται. ¶ Ἐκκομολύνειν, τὸ ἐν ὕπνῳ φρυγεῖν, καὶ κα
θόλου τὸ φρυγεῖν. ¶ Ἐκκοπῶν, ἐκ τῶν ἀδικιῶν.
Ἐκκόρινθος, ἐκ τῆς παλαιᾶς φαλαινίας. ¶ Ἐκκορέωσι,
φθείρωσιν, ἐκκαλύνωσιν. ¶ Ἐκκοχύζειν, ἐκκονίζειν
Ἐκκόψαι, πορθῆσαι. ¶ Ἐκκοιλισθεὶ, στέφανοι μεγά
λοι ἀδροί. ¶ Ἐκκραγεῖν, ἐκβοῆσαι. ¶ Ἐκκενοῖ,
χωρεῖ. ¶ Ἐκκρίνεται, ἐκρίπτεται, ἐκρέει.
Ἔκκρισις. ἐκρύσις, ἱδρώς. οὖρον. κόπρον. ἢ τὸ φέρεσθαι
τινὰ διὰ τῶν ἄρνω καὶ κάτω. ¶ Ἔκκριτον. ἐπιλελεγ
μένον. προκεκριμένον. ¶ Ἐκκρούει, ἐκβάλλει.
Ἔκκριτος, ὁ ἐκλελεγμένος. ¶ Ἐκκυίσας, ἐρεθίζεις,
ἐπισείεις. ¶ Ἐκκυκλεῖ. ἐκκαλύπτει. ¶ Ἐκκύμα
τα, ἐξανθήματα. ¶ Ἐκκυνεῖ, νόσημά τι κοινόν.
Ἐκκωνεῖ. ἐγχωρεῖ. ¶ Ἔκλαγξαν, ἀνάρθρον ἐβόησαν.
ὀχήσαμεν, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν, ἀετοῦ βόσιν ἐβόησαν
Ἐκλακτισμός. σχῆμα χορικὸν, ὀρχήσεως σύντονον.
Ἐκλαμβανέτην, ἐλάμβανον δυϊκῶς.
Ἐκλάρνακος, νόθος. ¶ Ἐκλαχὼν, διαλαχών,
Ἐκλεανθείης, ἐκτριβείης. ¶ Ἐκλείποντα, δύον
τα. ¶ Ἐκλέλαθεν, διελάθοντο.
Ἐκλείψει, ὑστερεῖ ἀπελεῖται. ¶ Ἐκλέλαθον.
ἐπιλαθέσθαι ἐποίησαν. ἀπέωξαν, διήλασαν.
Ἐκλελαμμένον, διεσχαμμένον.
Ἐκλελαπτημένον, ἐκπεπτημένον.

ἐ ισ χάος εἰς ἀέρα. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμωσιν. ¶ Εἰσφῶν, εἰσιμῶν. ¶ Ἔισω, ἔσω, ἔνδον. ¶ Εἰς ὦπα, ἄντικρυς, ἢ πρὸς ὄψιν. ¶ Ἐισεμίλει, ἐκολάκευεν. ¶ Ἐισω ποί. ἐναντίοι. οἱ ἔσωθεν βλεπόμενοι ἢ ἔνδον τῆς ἐπιφανείας ὄντες. εἰσωποὶ δ᾽ ἐγένοντο νεῶν. κατὰ πρόσωπον εἶχον τὰς ναῦς. ¶ Εἶτα, ἔπειτα. μετὰ ταῦτα.
ἐ ισκεῖν, ἐληλυθέναι. ¶ *Εἰσκαὶ, πηγὴ παρὰ τοῖς κλαζομενίοις. ¶ Εἰτόγε, εἰ οὐ. ¶ Ἔιτοι θυμός. ἐάν σοι ἢ ψυχή. ¶ Ἔιτω, ἐλθέτω. ¶ Ἐιφθεῖ. εἰ βοῦ. ¶ Ἐιχέναι, ἐοικέναι. ¶ Εἶχε, κατεῖχε. ¶ Εἰχέσθω, ἐνείχοντο ἐθαύμαζον ¶ Ἔιχεται, οἴχεται. ¶ Ἐιχόμενος, κατεχόμενος ¶ Ἔιω, πορεύομαι. ¶ Ἔιωθεν, ἔθος ἔχει.
ἐ ιωθότες, ἀθισμένοι, ἔθος ἔχοντες. ¶ Ἐιωθὸς, συνήθης ἔθος ἔχων. ¶ Ἔιως, ἕως, μέχρι τινός. ¶ Ἔιωσιν, ἀπιώσιν. ¶ Ἐιῶσιν, ἐῶσιν. ¶ Ἔιως, ὅπως, ἵνα. ἐφ᾽ ὃν χρόνον

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

ἐ Κ, καὶ ἀντὶ τοῦ πρό. ¶ Ἐκάλινδον, ἐπάνθουν.
ἐ ¶ Ἐκάεργον, μακροβόλον, τοξότην. ¶ Ἑκάεργος, ὁ μακρόθεν εἴργων τοῖς βέλεσιν. ¶ Ἕκαθεν, μακρόθεν, πόρρωθεν. ¶ Ἐκάθιζον, ἠπίσοντο, ἐμέμφοντο. ¶ Ἐκαθίσατο, ἀττικοί. ὅταν τις ὠνούμενός τι τῶν ὑπὸ κήρυκι πιπρασκομένων παρὰ χρῆμα αὐτῷ μὴ ἀποδῷ, ἵνα δὴ κυρία αὐτῷ μένῃ ἡ ὠνὴ καὶ ἱδρύσατο
ἐ κάκωσιν, ἐνίκα ἐκάκωσε. ¶ Ἐκαλαμώσαντο, ἀπηθέρισαν ἐκ τοῦ σπόρου καλάμης. ¶ Ἑκάλειος, ζεὺς, ὃν ἑκαλὸ ἱδρύσατο. ¶ Ἑκαλία, πόρρωθεν. ¶ Ἐκάλλιθμος, ἱερὸς ἀφειμένης. ¶ Ἐκαλίξαντο, ἐσκόνωσαν.
ἐ κάμαξεν, ἐσώσατο. ¶ Ἐκαμάτευσε, μετὰ κακοπαθείας εἰργάσατο καὶ ἔφυγεν. ¶ Ἔκαμεν, ἐπετέλεσεν, ἐποίησεν, ἐρρώστησεν, ἀπέθανεν, ἐκοπίασεν
ἐ κάμοντο, κατειργάσαντο ¶ Ἔκανεν. ἐφόνευσεν.
ἐ κανόμος, ἀγαλλαῖος θυμός. ¶ Ἐκάπυσεν, ἐξέπνευσε. κάπυς γὰρ τὸ πνεῦμα καὶ συνέχεν. ¶ Ἐκαραδόκουν, ἐκαρτέρουν, ἐπετήρουν. ¶ Ἐκαρβάνιζεν, ἐβαρβάριζεν, καρβάνος γὰρ ὁ βάρβαρος, τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἐβαρβάνιζεν.
ἐ καρδίακεν, οὐκ ἂν ἔπαθε τὴν καρδίαν. ¶ Ἐκαρίωσας, ἀπέκτεινας. ¶ Ἐκάρκαιρεν, ἐπάλλετο.
ἐ κάρκαιρον, ψόφον τινὰ ἀπετέλουν. ¶ Ἐκαρπούτο, ἐπεκέρδανεν. ¶ Ἐκαρτύνοντο, ὠχυροῦντο, ἐξηραίνοντο. ¶ Ἐκάρωσαν, ἐλιποθύμησαν. ¶ Ἑκὰς πόλεως, πόρρω μακρὰν τῆς πόλεως. ¶ Ἑκαστάτω, πορρωτάτω μακροτάτω. ¶ Ἑκάστοις, ἐνίοις θατέροις. ¶ Ἑκάστοτε, ἀεὶ παρ᾽ ἕκαστα. ¶ Ἑκαστέρω. πορρωτέρω κεχωρισμένως
ἐ κασώρευον, πολὺ φόνον ἐπόρνευον. ¶ Ἑκάταια, τὰ πρὸ τῶν θυρῶν ἑκάτης ἀγάλματα. τινὲς δὲ τὰ ἐν τριόδοις.
ἐ κατόμακις, δίς. ¶ Ἑκατέρῃ, παρὰ τὰ ἰσχία πλῶν ἑκατέρως ταῖς πτέρναις. ¶ Ἑκάτερθεν, ἑκατέρωθεν τῶν δύο μερῶν. ¶ Ἑκάτερον τῶν δύο μεμερισμένων.
ἐ κατέρωθεν, ἐξ ὅλων τῶν μερῶν. ¶ Ἑκάτη, ξύλον ἐν τοῖς φυλακίοις ᾧ τοὺς κακούργους προσδεσμεύοντες ἐμαστίγουν. ¶ Ἑκατηβελέταο, τοῦ μακροβόλου. ¶ Ἑκατηβόλος καὶ ἑκηβόλος, ὁ ἕκαθεν βάλλων, καὶ ἐπιτυγχάνων. τινὲς δὲ ἐπεὶ ἑκατὸν βέλεσι τὸν ἐν πυθοῖ δράκοντα ἀνεῖλεν ἀπόλλων. ¶ Ἑκάτης ἄγαλμα, τὰς κύνας οὕτω φασὶ διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι ἑκάτῃ κύνας. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν κυνοκέφαλον πλάττουσιν. ¶ Ἑκάτιο, μακροβόλου. ¶ Ἑκατόμβαια, ἑορτὴ ἐν ἄργει καὶ ἀγὼν πελούμενος. ¶ Ἑκατομβαῖος, ὁ ἀπόλλων παρὰ ἀθηναίοις ὁ ζεὺς ἐν γορτύνῃ καὶ παρὰ ἀκαρσι καὶ κρησίν. ¶ Ἑκατόμβας. θυσίας. ¶ Ἑκατομβεὺς, μὴν παρὰ λακεδαιμονίοις ἐν ᾧ τὰ ὑακίνθια. ¶ Ἑκατόμβη, θυσία ποτὲ μὲν ἑκατὸν βοῶν, ποτὲ δὲ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. οἱ δὲ, τὴν ἀπὸ πεντήκοντα γένους θυσίαν, ἡ θυσία σύσκιος ἑκατὸν βοῶν ἢ τῶν ἑκατὸν πόδας ἐχόντων. ¶ Ἑκατόμβοιον, ἑκατὸν βοῶν ἢ πολλοῦ ἄξιον. ¶ Ἑκατομβοίδιον, ἑκατὸν βοῶν τιμή. ¶ Ἑκατόμπεδον, τὸ θέατρον, ὃ ἑκατὸν ποδῶν. ¶ Ἑκατόνζυγος, ἑκατὸν καθέδρας ἔχουσα.
ἐ κάτης νῆσος, ἡ περὶ λέσβον. ¶ Ἑκατογκάρανοι ἑκατὸν αἱ ἐπιζήμιοι προκατάρασθαι. ¶ Ἑκατόμπεδος νεὼς ἐν τῇ ἀκροπόλει παρὰ ἀθηναίοις κατασκευασθεὶς ὑπὸ ἀθηναίων μείζων τοῦ ἐμπρησθέντος ὑπὸ τῶν περσῶν ποσὶ πεντήκοντα. ¶ Ἑκατόμπολιν, ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν. ¶ Ἑκατὸν πόλεων προλέγει ἀράρῃ αν, ἤγουν ἑκατὸν πόλεων ἔχουσαν ἄνδρας ἀριστείας ἐντρεφομένους, ἢ ἑκατὸν πόλεων ὁπλίτας ἱκανὸν πεζοῖς ἐφαρμοζομένην. ¶ Ἑκατόνσημον, πολὺ μέγα.
ἐ κατόγχειρον, κυρίως κατὰ τὸ μυθικόν. ἢ ἑκατόμπηχυν διὰ τὸ μέγεθος. ἢ ἑκατὸν χεῖρας ἔχοντα. ¶ Ἑκατοστὺς, ὡς χιλιοστὺς συγγένεια. ¶ Ἔκαχεν, ὑπόντησεν
ἐ κβαβάξαι, ἐκσαλεῦσαι, σοφοκλῆς ἐν αὐτηνορίδαις.
ἐ κβακτηρίας, ἄρτεμις ἐν σίφνῳ. ¶ Ἐκβατάνων, περσικῶν. ¶ Ἐκβατάνων, πόλις. ¶ Ἐκβακχεύει, ἐκταράσσει ὁ ἀσήμως ἑορτάζει. ¶ Ἔκβασις, πέρας τινὸς ὑποθέσεως ἢ ἐκβλάστησις. ¶ Ἐκβεβόλβισται, ἐξώρυκται, ἠφάνισται τῶν βόλβων. ¶ Ἐκ βελέων, ἐκ τῶν βελῶν. ¶ Ἐκβῆναι ὄρος, καὶ ποταμὸν διαβῆναι.
ἐ κβήσεται. προβήσεται ἐκβαίνει. ¶ Ἐκβιβάζει, αἰνεῖ, δοκιμάζει. ¶ Ἐκβιάζει, θρηνεῖ μετὰ κραυγῆς.
ἐ κβλίσαι, ἐκθλῖψαι, ἐκπιέσαι, βλίζειν γὰρ τὰ κηρία ἐκθλίβειν. ¶ Ἐκβλιστέος, ἐκθλιπτέος. ¶ Ἐκβολάς, γῆ χωστή. ¶ Ἐκβολβίσαι, ἐκ ῥιζῶν ἀνασπάσαι.
ἐ κβολὴ σίτου, ὁ σπόρος. ¶ Ἐκβολὴ λόγου, παρέκβασις. μετάβασις. ¶ Ἐκβολίζεται, εἰς βασιλέως ἔθη τρέπεται. ¶ Ἐκβόσκεται, διεσθίει. ἐκβιβρώσκει.
ἐ κβρασθείη, ἐκβληθείη, ἀπορριφείη. ¶ Ἐκβρασμός. ἔκζεσις, ταραχή. θόρυβος, ταραγμός. ¶ Ἐκγεγάμεν, ἐκγεγενῆσθαι. ¶ Ἐκγλιώσαιμι, ἐχλιδιάσαιμι.
ἐ κγονα, τέκνα τέκνων. ¶ Ἐκγροτιύσει, ἐξοφθαλμίσει
ἐ κδέβη, ἐκαύθη λάκωνες. ¶ Ἐκ δ᾽ ἄγαγε, ἐξήγαγε δή. ¶ Ἐκ δ᾽ ἄγαγε πρὸ φόως δέ, προεξήγαγε δὲ εἰς τὸ φῶς. ¶ Ἐκ δ᾽ ἄνυσεν, ἀφαιρεῖν δή. ¶ Ἐκ δ᾽ ἔβαν, ἐξέβησαν. ¶ Ἐκδεδεσμωμέναι, στόμα δεσμὸν γεγονέναι.
ἐ κδειμαροῦντες, ἐκφοβοῦντες. ¶ Ἐκδέρεται, ἐκδερματοῦται. ¶ Ἐκ δ᾽ ἕλον, ἐξεῖλον. ¶ Ἐκ δημνίων, ἐκ τῶν στρωμάτων. ¶ Ἐκδέξαι. ἀνάμεινον. ¶ Ἐκδέχεται, προσδοκᾷ. παραμένει. ¶ Ἐκ δὲ χρυσηίς νηός, ἐξέβη δὲ τῆς νηὸς καὶ ἡ χρυσηίς ¶ Ἐκδέψηται, ἐκμαστιγώσηται. ¶ Ἐκ δὲ καρδίης, καρδία πόλις ἐν χερρονήσῳ, ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἁρπάσαι κόρακα καρδίαν ἀπὸ θυσίας καὶ κομίσαι εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἡ πόλις ἐκτίσθη. ¶ Ἐκ δ᾽ ἦλθεν, ἐξῆλθεν. ¶ Ἔκδηλος, φανερὸς ἢ ὑπερέχων. ¶ Ἐκδημεῖ, ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ.

μενος. ¶ Εἴρη, ἐρώτησις φήμη κληδών. ¶ Εἰρήνη, εἰρηνίζεται. ¶ Εἰρηναῖον, εἰρηνικόν. ¶ Εἰρεσίη, κόρος, τέλος. ¶ Εἰρηνάζει, κρατεῖ. ¶ Εἰρηνευσόμεθα, εἰρονικῶς διαλεξόμεθα. ¶ Εἰρέσσοντο, ἤρξαντο. ¶ Εἰρήσεται, λεχθήσεται. ¶ Εἰρήσθω, λεγέσθω. ¶ Εἰρήσομαι, ἐρωτήσω. ¶ Εἰρητός, αἴτησις. ¶ Εἴρηκε, ἔλεγε λέλεχε. ¶ Εἰρῆ, λέγει ῥητορεύει. ¶ Εἶρις, ὁ ἐκ τοῦ ἡλίου γινόμενος ταῖς νεφέλαις χρόας ὃ καλούμενον τόξον.

Εἶρκται, ἑάλωκε, κωλύεται. ¶ Εἱρκτή, φυλακὴ ἀσφάλεια, ἢ κωλύει, εἱρμός. ¶ Εἷρξαι, κωλῦσαι, κατακλεῖσαι, συγκλεῖσαι. ¶ Εἰροκόμος, ἐριουργός. ¶ Εἰροπόκις, ἔρια κειρόμενα ἔχουσα πέκειν γὰρ τὸ ξαίνειν, κείρειν.

Εἴρημαι, ἐρωτῶ. ¶ Εἰρόμεθα, ἐρωτῶμεν. ¶ Εἰροπόκῳ, ἐριουργῷ. ¶ Εἴροντες, λέγοντες, πείροντες.

Εἶρος, ἔριον πρόβατος. ¶ Εἴρυον, ἐπορεύοντο, μετὰ χόλου ἐβάδιζον. ¶ Εἱρκτή, ἀσφάλεια. ¶ Εἴρεται, ὁρίζεται. ¶ Εἰρύαται, ἀνθελκυσμέναι ἢ πεφυλαγμέναι εἰσίν. ¶ Εἰρύατο, εἱλκυσμέναι ἦσαν. ¶ Εἰρυμέναι, εἱλκυσμέναι. ¶ Εἴρυντο, ἐφυλάσσοντο.

Εἰρυόμεθα, φυλάττομεν. ¶ Εἰρυσάμεθα, εἱλκύσαμεν.

Εἰρύσσας, φυλάξας. ¶ Εἰρύσσασθαι, φυλάξαι.

Εἴρυσεν, εἵλκυσεν. ¶ Εἰρύσσαιτο νοῆσαι καὶ ἐρύσσασθαι, νοῆσαι. ¶ Εἴρυσεν, εἵλκυσεν. ¶ Εἰρύσσατο, ἐκώλυσεν, ἐφύλαξεν. ¶ Εἰρύσαι, ἑλκύσαι. ¶ Εἰρύσθαι, δύνασθαι. χαλεπὸν σε θεὸν αἰεὶ γενετάων δύνασθαι εἰρύσθαι, ἢ φυλάξαι. ¶ Εἰρύσθη, εἱλκύσθη. ¶ Εἴρων, ὁ ἄλλα μὲν φρονῶν ἄλλα δὲ λέγων. ¶ Εἰρωθέντα, κινδυνεύσαντα, σαλεύσαντα. ¶ Εἴρων, προσποιητὸς μὴ ἀληθινὸς ἀργὸς ἀλαζών. ¶ Εἰρωνεία, κολακεία, ψευδολογία, ὑπόκρισις, ἀπάτη, χλεύη. ¶ Εἰρωνεία ἐστὶ λόγος ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δηλῶν μετά τινος ὑποκρίσεως. ¶ Εἰσαγαγόντε, εἰσαγαγόντες δυϊκῶς

Εἰσαγγελία, κατηγορία, ἐμφανισμός, μήνυσις.

Εἰσαγείραν, ἀνεκτήσατο. ¶ Εἰσαγηόχασιν, εἰσήνεγκαν. ¶ Εἰσαγηοχώς, εἰσενηνοχώς. ¶ Εἰσαγωγή ἀρχὴ ἀθήνησι τῶν τὰ ἐγκλήματα εἰσαγόντων. ¶ Εἰσαγρὸν μάνης, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχρήστων, ἐμφαίνει δὲ ὡς ἐν ἀγρῷ χρησίμου μᾶλλον ὄντος τοῦ οἰκέτου.

Εἰσαγωγικοί, νεαροί, ἀρχάριοι. ¶ Εἴσατο, ἔδοξεν. ὡμοιοῦτο. ¶ Εἴσατο, ὡμοιώθη. ¶ Εἴσατο, ὡμοιώθη. εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι πριάμοιο. ¶ Εἰς ἅλα, εἰς τὴν θάλασσαν. ¶ Εἰσάμενος, ὁμοιωθείς. ¶ Εἴσαν, ὑπῆρχε, συνῆκαν, ἢ ἤλπιζον ὃ ἐπεγίνωσκον. ¶ Εἴσαντο, ἔδοξαν, ἐφάνησαν. ¶ Εἴσης, ἐξ ἴσου πᾶσι μερίζομένης

Εἰσβαίνειν, ἐμβαίνειν. εἰσῆλθεν. ¶ Εἰσβὰς φρένας δυσκράτοις ἀκεθὰς ἐστοίχοιν. ¶ Εἰσβάσματα, εἰσπηδήματα ἀπὸ τοῦ εἰσβαίνειν, ἢ σκιρτήματα αἰγίλος προμυθεῖ λυομένου. ¶ Εἰσβάλλει, εἰσέρχεται. ¶ Εἰς βοῶς ἀθήνησιν ὁ μὴν οὕτως καλεῖται ὁ βοηδρομιὼν. ¶ Εἷς βροτός, εἷς ἄνθρωπος. ¶ Εἰς δέον οὕτω περικλῆς τὰ εἰς προδοσίαν χρήματα ἀπεγράψατο.

Εἰσδύεται, εἰσέρχεται. ¶ Εἰς διονυσίου, πρὸς διονύσιον. ¶ Εἰσδυόμεθα, εἰσερχόμεθα. ¶ Εἴσεαι, γνώσῃ γνῶθι προσήκει πρέπει. ¶ Εἰσελύς, εἰσελεύσῃ.

Εἰς ἑ, πρὸς ἑαυτόν. ¶ Εἰσεῖδε, εἰσεῖδεν. θεῖν γὰρ τὸ τρέχειν ¶ Εἰσίτω, εἰσερχέσθω. ¶ Εἰσεδήδοκεν, εἰσέδυ

βεν. ¶ Εἰσεκώμασεν, εἰσῆλθεν. ¶ Εἰσελάων, εἰστρέχειν μᾶλλον. ¶ Εἰσελαύνοντα, εἰσερχόμενα.

Εἰσεμπορεύεσθαι, τὸ εἰς πολέμους ἐμπορείας χάριν ἀπιέναι. ¶ Εἰσεμφαίνων κατάσκοπον. ὃν ἡμεῖς καλοῦμεν ἐμφανείας ἐγγύην. ¶ Εἰς ἕτερον, εἰς δουλείαν. ¶ Εἰσενεκάθισεν, ἵδρυσεν. ¶ Εἰς ἐπίδοσιν, εἰς αὔξησιν.

Εἰς εὐνήν, εἰς κοίτην. ¶ Εἴσευμεν, ἔδοξεν. ¶ Εἰς εὐνήν, εἰς κοίτην. ¶ Εἰσέφρησεν, εἰσήγαγεν. ¶ Εἰσέφηκεν, εἰσεπήδησεν, εἰσέφρηκεν. ¶ Εἴσης, εἰς ἴσον ἑκάστῳ μεμερισμένης, δαιτὸς ἐΐσης. ¶ Εἰσηγαγέτην, εἰσήγαγον δυϊκῶς. ¶ Εἰσηγεῖται, συμβουλεύει νουθετεῖ.

Εἰσηγήσασθαι τὰ αὐτά. ¶ Εἰσηγήσεως, διδασκαλίας, παραινέσεως. ¶ Εἰσήγησις, τὰ αὐτά. ¶ Εἰσηγητήρια, ὅταν ἄρχηται βουλεύειν ἢ θύειν. ¶ Εἰσηγητός, διδάσκαλος, παραινέτης, εἰσακτής. σύμβουλος.

Εἰσηγοῦμαι, συμβουλεύω, παραινῶ, διδάσκω, νουθετῶ.

Εἰσήλασεν, εἰσῆλθεν. ¶ Εἰσήλασιν, εἰσπήδησιν.

Εἰσηλεῖν εἰσάγειν, εἰσελαύνειν. ¶ Εἰσηλύσιον, τέμενος εἰσόδου ὁ τέλος. ¶ Εἴρησεν, εἰσεφθάρη. ¶ Εἴσης, ἐσομένου ἴσης. ¶ Εἴσηται, παύσηται. ¶ Εἴσθα. πορεύσῃ ἢ πορεύου. ¶ Εἰσθμός. εἰσοδος ὕδατος στενό.

Εἶσι, πορεύεται ἢ ἔρχεται. ¶ Εἰσί, τυγχάνουσιν ὑπάρχουσιν. ¶ Εἰσιᾶσιν εἰσέρχονται. ¶ Εἰσιέναι. εἰσέρχου. ¶ Εἰσιόντες, εἰσελθοῦσι. ¶ Εἴσιθι, εἴσελθε.

Εἰσίθμη, εἴσοδος στενή. ¶ Εἴσιμεν, εἰσερχόμεθα. ¶ Εἰσιόντο, εἰσήρχοντο. ¶ Εἰσιοῦσιν, εἰσέρχονται. ¶ Εἰσίτω, εἰσελθέτω. ¶ Εἰσκάλλος * ὃ καλλιγραφεῖν ὅταν δὲ ἁμιλλᾶσθαι. ¶ Εἰσκεκομμένον, ἐπεισπεπλευκὸς ἐπεισελθὸν ἐπεὶ ἀκρω. ¶ Εἰσκόμεθα, εἰκάζομεν. ¶ Εἰσκόμενον, εἰκαζόμενον. ¶ Εἰσκεῖν, εἰκάζειν, ὁμοιοῦν, δοκεῖν.

Εἰσκονιακοί, οἱ ἐφέσιοι ὡς ἀντίμαχος. ¶ Εἰς κόρακας, εἰς τὸ σκότος. ¶ Εἰσκρίνει, εἰσχωρίζει, μερίζει.

Εἰσκρίνοιτο, εἰσφέροιτο κρίνοιτο. ¶ Εἰσκυκλεῖσθαι, περιφέρεσθαι. ¶ Εἰσκυκλήσας, περιελθών.

Εἴσκω, εἰκάζω. ὁμοιῶ. ¶ Εἰς κόνιν, εἰς γῆν. ¶ Εἰς λῆξιν, εἰς τελειότητα. ¶ Εἰς μελίττας ἱκόμεσθα. παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν ἀθρόως κακουμένων.

Εἰς νέωτα, εἰς τὸ ἐπιόν. ¶ Εἰσόδια. πρόσοδοι ἀναλώματα. ¶ Εἰς οἶον ὡρμήσθην, ἀντὶ τοῦ μετέωρος πρὸς ἀπόπλευσιν. ¶ Εἰσοικίζεται. εἰσφέρει. ἢ εἰσφέρεται, ἢ ἰδιοποιεῖται. ¶ Εἰσοίσοι, εἰσενέγκοι. ¶ Εἰσοιχνεῦσιν, εἰσπορεύονται καὶ ἐνεδρεύουσιν. ¶ Εἰσόκεν, ἕως ἄν.

Εἴσομαι, γνώσομαι, ὄψομαι, ὀμνιώσομαι, ἱδρύσομαι. εἰσελεύσομαι. ¶ Εἰσομένας, γνωσομένας. ὁμοιωθείσας

Εἰσόμενον, ὁδοιποροῦντα. ¶ Εἶσον, ἀγαθόν. ¶ Εἴσονται. γνώσονται. μαθήσονται. ¶ Εἰσορόων, βλέπων.

Εἰσότε, ἕως ἄν. ¶ Εἰς παραβολήν, εἰς γέλωτα.

Εἰσπεπαικότες, εἰσπεπηδηκότες. ¶ Εἰσπεποιημένη, ἔξωθεν γεγενημένη. ¶ Εἰσποιητόν, θετόν, νόθον.

Εἰσπράκτωρ, ἐπαιτής. ¶ Εἰσπραξάμενος, μεθοδεύσας, ἀπαιτήσας. ¶ Εἰσπράττει, ἀπαιτεῖ. ¶ Εἰς ῥᾷ εἰς δὲ περὶ ἑνός. ¶ Εἰσίω, ἱκετεύω. ¶ Εἰς τέλος, ἕως γήρως. ¶ Εἰς τὸ ἐνεστὸς αὖθις, εἰς τὸ ἀπεχὲς εἰς χεῖρον ἢ κακόν. ¶ Εἰσφορά, τέλεσμα. ¶ Εἰσφρῆναι, εἰσάξαι ἐμβαλεῖν. ¶ Εἰσφρήσασθαι, καυχήσασθαι, μετὰ σπουδῆς εἰσπηδᾶν. ¶ Εἰσφρήσῃ, εἰσαγάγῃ, εἰσάξῃ.

σεν, ἐχειρώσατο. ¶ Εἴλεα, ἄθλια, χαλινοί, δεσμοί, ὦμοι δέρεα. ¶ Εἰληθύιας ἐνίοτε μὲν τὰς θεὰς, ἐνί
οτε δὲ τὰς ὠδῖνας, ὁ ποιητὴς δὲ ἑνικῶς ἤρα ἐν ἀρ
γει. ¶ Ἐλεῖται, κρύπτεται κακουργεῖ.
Εἱλέοντες, στρέφοντες. ¶ Εἰλεός, ὁ τοῦ θηρίου κατά
δυσις καὶ στρόφος. ¶ Εἰλέωσι, συγκλείωσι. συνέ
χωσιν. ¶ Εἰλεοῦνται, συγκλείονται.
Εἰλεσπάς, εἶδος καλάμου. ¶ Εἴλετίς, βλάσφημος.
Εἵλετε, ἐπορθήσατε. ¶ Εἵλετο, ἀνέσχεν, ἔλαβεν,
ἀφεῖλεν. ¶ Εἱλέωσι, συγκλείωσι, συνέχωσιν.
Εἰληθερέων, ἡλιαζόμενος. ¶ Εἰληθερήσαντες, ἐν ἡ
λίῳ θαλφθέντες. ¶ Εἵλη, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. ἡ θερ
μασία, ἡ καὶ τὰ ἄχυρα καὶ τῶν ὀσπρίων ἡ καλάμη ἐπὶ
θερμασία. ¶ Εἰληθερεῖν, ἐν ἡλίῳ θερμαίνεσθαι εἵ
λην γάρ φασι τὴν τοῦ ἡλίου αὐγήν. ¶ Εἰλήθη, ἐστρά
φη. ¶ Εἰληθερουμένης, ἐν ἡλίῳ θερμαινόμενος.
Εἰλήλουθα, ἦλθον. ¶ Εἰληλούθειν, ἐληλύθειν.
Εἰλήιον, ἐν ἡλίῳ θερμανθέν. ¶ Εἵληθι, ἵλεως γίνου.
Εἰλημμένον, συλληφθέντα. ¶ Εἰλεῖν, συστρέφειν
πλῆθος. ¶ Εἵληθι, ἵλεως εἶ. ¶ Εἴληφεν,
ἔλαβεν ἐδέξατο. ¶ Εἰλήθυιαι, αἱ ἐπὶ τῶν τικτου
σῶν θεαί. ¶ Εἰλήτιος, ζεὺς ἐν κύπρῳ. ¶ Εἴλη
χα. λέλογχα. ἔλαχον εἴληφα. ¶ Εἰλιγγιᾶν, σκο
τοῦσθαι. συστρέφεσθαι. ¶ Εἰλιγγιῶν, σκοτοδινιῶν.
Εἴλιγγον, σκότωσιν. ¶ Εἰλίγγοις, σκοτοδινιάσεις,
Εἰλικρινότης, παντελῶς ἀπίνωσις. ¶ Εἰλικρινές.
καθαρόν. ἄδολον. ἀληθές. φανερόν. ¶ Εἰλισκή
πωπις, στρόφος. ¶ Εἰλίξασι, στρέψασιν.
Εἴλιον, περιφράσιν. ¶ Εἰλίποδας βοῦς, ἐπιθετι
κῶς τὰς βοῦς διὰ τὸ ἑλίσσειν τοὺς πόδας κατὰ τὴν
πορείαν, τὰς αὐτὰς καὶ εἰλίποδας ἕλικας διὰ τὸ οὕ
τω βαδίζειν λέγουσι. ¶ Εἰλιπόδεσι, ταῖς βουσί.
Εἰλίπους, ἐν τῇ ἑλιγμῷ τοὺς πόδας ἔχων.
Εἰλίχθη, ἐστράφη. ¶ Εἵλκετο. ἐτείνετο.
Εἰλκτός, αἴτιος. ¶ Εἰλτῆρες. ἐνώτια.
Εἴλλη, εἶργε. κώλυε. ¶ Εἰλλόμενον, εἰργόμενον αἰχμά
λωσ βαστάσας. ¶ Εἰλόμενοι, περιειλούμενοι, συνε
στραμμένοι, ἢ συγκεκλεισμένοι, ἢ συνηθροισμένοι.
Εἰλομένων, συστρεφομένων ἐν πολέμῳ. ¶ Εἰλός, πᾶν
τὸ ἐπιπίπτον βάρος καὶ τὸ ἐν ταῖς πάγαις ἐπιπίπτον
ξύλον. ¶ Εἰλούμενος, συστρεφόμενος. ¶ Εἰλεῖν, κώ
λυειν. ¶ Εἰλύει, κοιμᾶται. ¶ Εἴλυεν, ἐκρύπτετο.
Εἰλύεται, εἰλεῖται, συστρέφεται. κρύπτεται, κακουρ
γεῖ, περιπατεῖ. ¶ Εἰλήθυια ἐπὶ τεταγμένη τοκετοῦ.
Εἴλημα, ἔνελυμα, περίβλημα, σκέπασμα. ¶ Εἰλύος,
τέλματος. ¶ Εἰλὺς εἰλύος, ὁ πηλώδης τοῦ ποταμοῦ.
Εἰλυμένην, ἐκρυπτομένην. ¶ Εἰλυσμός, ἕλκος ζόμενος.
Εἰλυθέντες, καλυψάμενοι. ¶ Εἰλύεσθαι, ἕλκειν.
Εἰλυσπᾶσθαι, τὸ παραπλησίως τοῖς ὄφεσι καὶ τοῖς σκώ
ληξιν ἰέναι. ¶ Εἰλυσπᾶν, συνσπᾶν.
Εἰλυσπώμενος, εἰλούμενος. ¶ Εἰλυσπῶνται περὶ τὸν
αὐτὸν τόπον στρέφονται μετὰ καμάτου. ¶ Εἰλύσατε,
εἰλεῖται ¶ Εἰλύσω. ἐμ ἰλύϊ κρύψω. ¶ Εἰλύτος
θηρίον ἀπὸ φρυγῶν σκωληκοειδὲς ᾧ χρῶνται πρὸς
δέλεαρ. ¶ Εἰλυφάει, στρέφει, ζητεῖ, τινάσσει, τὴν
φλόγα. ¶ Εἴλυται, καλύπτεται. ¶ Εἰλὺρ. κα

πεσκεύασται, κατακεκάλυπται. ¶ Εἰλοφάζει, εἰλεῖ πα
ραγωγῶς. ¶ Εἰλυφάζετο, εἰλίσσετο, συνεστρέφετο.
Εἰλυφόων, εἰς εἰλιγμὸν ἄγων, ἢ συνειλῶν τὸ φῶς μετὰ συ
στροφῆς. ¶ Εἰλυφόων, συστρέφων ἀνέμους. ¶ Εἰλο
φάζει, συνάγει, ἰχνεύει, συστρέφει. ¶ Εἰλυφῶνται,
συστρέφονται. περιέρχονται. ¶ Εἰλύσατο, περιβαλῶ.
Εἰλῶ, εἰλόμην, ἐδεξάμην. ¶ Εἰλῶν, συστρέφων.
Εἵλωτες, οἱ λακεδαιμόνιοι δοῦλοι, οἱ παρὰ λάκωσι δου
λεύοντες. ¶ Εἱμάδες, ποιμένων οἰκίαι. ¶ Εἱμαρμέ
νη, τὸ πῦρ ἡ βία ἐπὶ ἀνάγκη μεμοιραμένη. ¶ Εἵμασιν,
ἱματίοις. ¶ Εἱμέμονας, εἰ προθυμῇ. ¶ Εἰ μὲν, ἐὰν
μέν. ¶ Εἰμὲν, ὑπάρχομεν, ἐσμέν. ¶ Εἱμένοι, περικεί
μενοι, περιβεβλημένοι. ¶ Εἰ μὴ, ἐὰν μή. εἰ μὴ σφᾶς, εἰ
μὴ αὐτούς. ¶ Εἶμι, πορεύσομαι. ¶ Εἰμὶ, ὑπάρχω.
Εἱμὶν, ἑαυτόν. ¶ Εἱμείρεται, ἐπιθυμεῖ. ¶ Εἵμερος,
πεπορωμένης. ¶ Εἶν, ἀντωνυμία ἐκεῖνος. ¶ Εἶναι,
πεφυκέναι, ὑπάρχειν. ¶ Εἶν᾽ ἀγορῇ ὁθένος ἐξῆς ἦμεν, βου
λευσόμεθα δυνατῶς. ¶ Εἰνάνυχες, ἐπὶ ἐννέα νύ
κτας. ¶ Εἶναξ, κάλλους. ¶ Εἰνάς, νεαρά. ¶ Εἰνά
ετες, ἐπ᾽ ἐννέα ἔτη. ¶ Εἰναφίμοις, ἀρωμά τινος τὴν
κατακεκαυμένην τῆς φρυγίας χώραν. ¶ Εἰνάτιον, λο
ξόν. ¶ Εἰνάτερες, αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες αἱ σύ
νυμφαι. ¶ Εἵνατον, τόπος λυκίας καὶ κρήτης.
Εἴναρος, ἔνναρος. ¶ Εἵνεκεν, ἕνεκεν, χάριν. ¶ Εἰν ἐλε
οῖσιν, ἐν τοῖς μαγειρικοῖς ζωματίοις. ¶ Εἶνες, νεῦρα.
Εἰνεσίαι, ἐπιστολαί. ¶ Εἰνὶ θρόνῳ, ἐν τῷ θρόνῳ.
Εἰνοδίοις τοῖς πρὸς τῇ ὁδῷ τὰ οἰκία ἔχουσιν. ¶ Εἴνο
σις, κίνησις. ¶ Εἰνοσίφυλλον, σύνδενδρον, κινησίφυλ
λον. ἔνοσις δὲ ἡ κίνησις ἐπὶ ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος
σύνδενδρος. ¶ Εἴξαντα, ὑποχωρήσαντα, ὑποστρέ
ψαντα. ¶ Εἶξε δὲ, ὑπεχώρησε δέ. ¶ Εἶο, ἑαυτοῦ.
Εἷοι, ὀστρέων τὰ καθάρσια. ¶ Εἰοίατα, ἀδύνατα.
Εἰπέδιον, ἐπίπονον. ¶ Εἰπέ, εὑρέ, ἐλθέ. ¶ Εἰπέμεν,
εἰπεῖν. ¶ Εἰπέρ τινες, ὡς ἄλλοι τινές. ¶ Εἴπερ
γὰρ, ἐὰν γάρ. ¶ Εἴπεσκεν, εἶπεν, ἔσπερ ἀκολούθει.
Εἰπόμην, ἀκολούθουν. ¶ Εἵποντα, ἀκολουθοῦντα.
Εἵποντο, ἠκολούθουν. ¶ Εἶπος. πάγις καὶ πᾶν βάρος,
Εἴποτέ τοι, εἴποτέ σοι. ¶ Εἴρ, λαίλαψ.
Εἶραι, συνάψαι, συρράψαι. ¶ Εἰραφιώτης, ὁ διόνυ
σος, παρὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ διός, καὶ ἔρριφος
παρὰ λάκωσιν. ¶ Εἰράων, ἐκκλησιῶν, παρὰ τὸ εἰ
ρεῖν ἐν αὐταῖς καὶ λέγειν. ¶ Εἵργαθεν, διεῖργεν, ἐκώ
λυεν, ἐπράσσετο διεῖλε. διέκοψεν. ¶ Εἰργάσκον, ἐποίη
σαν ἐπράξαμεν. ¶ Εἶργε, κώλυε, κάτεχε. ¶ Εἵργε
σθαι, κωλύεσθαι, συνέχεσθαι. ¶ Εἰργμαι, ἠρξάμην.
Εἰργμὸς, κώλυσις, δεσμός. συνέχεσις. ¶ Εἴρε, αἶρε.
Εἴρεαι, ἐρωτᾷς. ¶ Εἴρεται, ἐρωτᾷ, λέγει, σύρει, ἐρεῖ.
Εἰρεβάδε, εἰς ἔρεβος. ¶ Εἰρεθύρη, ὀρσοθύρα ὁ στρο
φεύς. ¶ Εἰρέας. πυγῆς. ¶ Εἴρεον, δουλείαν, αἰχμα
λωσίαν: ¶ Εἴρερον, δουλείαν. ¶ Εἰρεσιώνη, κλάδος
ἐλαίας. ¶ Εἰρεσίας, κωπηλασίας. ¶ Εἰρεσίη, κωπη
λασία. ¶ Εἴρεται. ἐρωτᾷ πυνθάνεται. ¶ Εἴρετο, ἔ
λεγεν, ἠρώτα, ἐπυνθάνετο. ¶ Εἰρεῦντα, ἐρωτῶντα.
Εἰρεῦσαι, λέγουσαι. εἴρω γὰρ λέγω οὐ ὁ μέλλων ἐρῶ ἡσίο
δος ἐν τῇ θεογονίᾳ. ¶ Εἰμήτῳ, εἰμή τινι. ¶ Εἴρηκεν,
εἴρηκεν ἔλεγεν. ¶ Εἴρημαι. ἐρωτῶ. ¶ Εἰρημένος, λελεσ

Ἐθισμὸς, ἐθισμένος ἀπὸ ἤθει ἀγόμενος ἢ διὰ ἔθους περιγενόμενος. ¶ Ἐθώπευσεν, ἐκολάκευσεν.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Εἶ, πορεύου, εἶ ὑπάρχεις. ¶ Εἰάζων, εἶα ἐπικελεύων ἐπὶ σπουδῆς χρησιμεύων. ¶ Εἰαί, ἄγγελοι καὶ ἄλσεα τῶν ὀσπρίων τὰ ἀποκαθάρματα. ¶ Εἴακεν, ἀθετεῖν. ¶ Εἰαμενή, τόποι κάθυγροι. ¶ Εἰαμενόν, νενεμημένον κοῖλον βοτανῶδες.

Εἰαμενή, τόπος ὅπου πόα φύεται ποταμοῦ ἀποβάντος, ἢ ἕλος περὶ ποταμὸν κάθυγρον, ἢ ἀναβολὴ ποταμοῦ φύσιν ἔχουσα. ¶ Εἶαρ, αἷμα ἢ ψυχή.

Εἰαροπότης, αἱμοπότης, ψυχοπότης.

Εἶα, λέγεται δὲ καὶ δισυλλάβως εἶα. ἐπισκεπτέον δὲ εἰ ταυτόν ἐστιν, εἶα τὰ εἰλά, ὅταν μὲν γὰρ ἦ βρῶμα, ὅπερ δὲ ἐστι, οὐ βρώματα ἀλλ' ὁ χόρτος καὶ ἡ περίχειλος εἶα νοῦ διὰ λαχύρου. ¶ Εἶαρ, ἔαρ. ¶ Εἰαρινῆσαι, ἐαρινάσαι. ¶ Εἴασεν, ἔασεν. ¶ Εἴασκεν, συνεχώρει. ¶ Εἴαται, κάθηνται. ¶ Εἴατο, ἐκαθέζοντο.

Εἴβει, δακρύει, στάζει, κλαίει, τήκεται. ¶ Εἴη, ἔσται, ἢ τὰ ὅμοια. ¶ Εἰ γάρ, εἴθε γάρ. ¶ Εἴγε, εἴπερ.

Εἶ δ' ἄγε. ἄγε δὲ εἶ δ' ἄγε δή. ¶ Εἶα, εἶα, ἄγε δή.

Εἶ δ' ἄγε, νῦν ἄγε δὴ ἄρτι. ¶ Εἰδαλὶς, ὄρνις ποιός.

Εἰδάλιμος, καλὰς ἐπόψεις ἔχων τὰ εἴδη εὐμόρφοις, εὐπρεπής. ¶ Εἰδάλλεται, φαίνεται. ¶ Εἰδαλίζεται, ἐναλίζεται. ¶ Εἶδαρ, βρῶμα, σιτίον, ὄφελος. ¶ Εἴδας, εἰς ἄνεσιν. ¶ Εἴδατι, βρώματι.

Εἴδωλος, λόγος. ¶ Εἶδ' ἄγε, ἄγε δή.

Εἴδει, ἐλαύνει, κυλίει, κλείει, κατέχει, ὁ κάλλος ὁ μορφή. ¶ Εἴδιεν, ἐφοβεῖτο, ἐνίατο. ¶ Εἰδήμων, γνωστικός. ¶ Εἰδέναι, γνῶναι. ¶ Εἰδεῖν, εὐπρέπον.

Εἶδος, θάλπος, καύματος. ¶ Εἶδος ἐνδίοιο, καύματος μεσημβρινοῦ. ¶ Εἶδος ἦκε, σέλας μορφῆς ἀφίκει φῶς. ¶ Εἴδεται, φαίνεται, δοκεῖ. ¶ Εἶδ' ἐτεόν, εἰ δ' ἀληθές. ¶ Εἰ δέ τῳ, εἰ δέ τινι. ¶ Εἰδεχθὲς, ἀειδὲς, αἰσχρὸν τὸ ἰδεῖν, ἤτοι ἄμορφον.

Εἰδεχθέστατος, μυσαρώτατος, δυσειδέστατος. ¶ Εἴδη, εἶδος καὶ κάλλος χρῶμα. σῶμα, ὄψις, πρόσωπον.

Εἰδημός, συστροφή, φυγή. ¶ Εἰδὴ λήγε, ἀναμάρτητον.

Εἰδῆ, ὁμοῦ. ¶ Εἰδῆ, ἅμα. ¶ Εἰδημόνως, ἐπιστημόνως.

Εἰδοποιΐα, αὐτὴ ἡ ὕλη, αἰολεῖς ἴωνες εἴδεα τὰς ὕλας λέγουσι. ¶ Εἴδησις, γνῶσις. ¶ Εἰδέωσι, ἑκάστοι. ¶ Εἴδιον, νενοτισμένον, ὑγρόν.

Εἰδίω, ἱδρῶ ἀγωνιῶ. ¶ Εἴδωλον, σκιάν. ¶ Εἰδομένη, ἐοικυῖα. ὡμοιωμένη. ¶ Εἰδομένω, ὁμοιωθῆτεν.

Εἰδόμενος, ἐοικώς, ὁμοιωθείς. ¶ Εἰδοποιός, ἀναμορφωτής. ¶ Εἶδος, κάλλος, σῶμα, χρῶμα. ¶ Εἶδ' οὖν, ἰδὲ οὖν. ¶ Εἰδῆ, καθεῖλε. ¶ Εἰδυῖα, εἰδυῖα ἐπισταμένη. ¶ Εἰδυίῃσιν, ἐμπείροις ἐπιστήμοσι συνεταῖς ἐπισταμέναις. ¶ Εἰδώς, φρόνησιν, ὄψιν. ¶ Εἴδωλον, ὁμοίωμα, εἰκὼν, σημεῖον χαρακτήριον σκιῶδες.

Εἰδώμεθα, μάθωμεν, θεασώμεθα. ¶ Εἰδὼς, ἔμπειρος, ἐπιστάμενος, γνούς. ¶ Εἴελος, εἴλιγγος.

Εἶεν, ὑπάρχοιεν, εἶπεν, ἢ ἄγε δὴ ταῦτα μὲν οὕτως, ἢ ἔστω, ἢ ἀναφώνησις. ¶ Εἴκεσθαι, ἀκολουθῆσαι, ὁμοιωθῆναι. ¶ Εἰ ἐτεὸν, ἀληθές. ¶ Εἴετο, ἐπεθύμει, ὥρμα. ¶ Εἴεο, ἐκ πολεμιστοῦ νεανίσκου ἀναφώ-

νησις. ¶ Εἵζει, καθέζεται. ¶ Εἵζεο, καθέζου.

Εἴη, γένοιτο ἔστω. ¶ Εἴη, ἔστιν ἄφεσις, καὶ ἔξεστιν.

Εἶθαρ δὲ, ταχέως δὲ, εὐθέως. ἤδη κατ' εὐθὺ ὀξέως, καὶ χθές. ¶ Εἰθεῖν, μαθεῖν. ¶ Εἴθε, ὤφελε. αἴθε, εὐκτικὸν ἐπίρρημα. ¶ Εἴθεθον, ἐπείθοντο.

Εἰθεῖα, δικαιοσύνη. ¶ Εἴθ' οὕτως, μετὰ ταῦτα.

Εἰθύ. ἐπ' εὐθείας. ¶ Εἰθύοντα, ὁρμῶντα. ¶ Εἰθυνόμενον, ἐπίπονον. ¶ Εἰθυπτίωνα, ἐπ' εὐθείας φερόμενον. ¶ Εἰθύφαλλον, τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον. δημοσθένης δὲ νεανίσκους τινὰς ἀσελγεῖς μὲν ἰθυφάλλους εἴρηκεν, λέγεται δὲ, καὶ ποιήματά τινα ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ᾀδόμενα. ¶ Εἶεν, ἐπορεύετο.

Εἶμι, πορεύομαι. ¶ Εἰκαδάρχεια, προσάπτεται τινὸς συστήματος. ¶ Εἰκάδας, μέρη τινὰ φυλῆς.

Εἰκάζειν, σκώπτειν, εἰκάζειν δὲ λέγειν ὅμοιος εἶ τῷ δεῖνι.

Εἰκαζόμεθα, ὁμοιούμεθα. ¶ Εἰκαθέζοιμεν, παραχωρήσοιμεν. ¶ Εἰκαιοβουλία, ματαιότης. ¶ Εἰκαιολογία, ματαιολογία. ¶ Εἰκαιομυθεῖ, ματαιολογεῖ φλυαρεῖ. ¶ Εἰκαῖον, ἀνωφελὲς, μάταιον, ἀργὸν, μωρόν. ¶ Εἰκαῖος ἄλλος, ὡς οὐδεὶς ἄλλος.

Εἰκασία, ὁμοιότης. ¶ Εἴκε, ἐάν πως. ¶ Εἶκε, ὑποχώρει. δίδου χώραν. ¶ Εἰκαίης, τυχούσης. ¶ Εἴκει, παραγίνεται. ¶ Εἴκειν, ὑποχωρεῖν. ¶ Εἶκεν, ἦλθεν. ἢ ἐάν πως. ¶ Εἴκελον, ὅμοιον. ¶ Εἰκέσθαι, παραγενέσθαι. ¶ Εἴκετο, ἦλθε. παρεγένετο.

Εἴκετε, ὑποχωρεῖτε, δότε χώραν. ¶ Εἰκῆ, μάτην, ὅθεν καὶ εἰκαῖος ὁ μάταιος, ἢ ἀκαίρως, ἢ ὡς ἔτυχεν.

Εἰκηλάσ, ἐὰν πλημμελήσῃς. ¶ Εἰκλεῖ, λεπτεῖ. ¶ Εἰκλόν, δεῖπνον. ¶ Εἰκνεῖται, ἄλλος αὐτὸν εἰς θέρος.

Εἴκοι, ὑποχωρήσοι. ¶ Εἰκοῦμεν, ὑποχωροῦμεν, ἀναχωροῦμεν. ¶ Εἰκόνα, χαρακτῆρα τύπον.

Εἰκὸς τάχα. ἴσως, εὔλογον, ἀκόλουθον ἐνίοτε ὁ συμβαίνει δ' οὐ πάντως ὄν. ¶ Εἰκοσάβοιον, εἰκοσιβοῶν ἄξιον εἰκοσιπλοῦν. ¶ Εἰκὸς ἦν, ἐνεχώρει. ¶ Εἰκόνι, χαρακτῆρσιν. ¶ Εἰκοσινήριτα ποινὰ, εἰκοσαπλᾶ πρὸς εἰκοσιν ἀριθμούμενα, ἐοίκειν δὲ ἀριθμηθῆναι.

Εἰκοσόροιο, εἰκοσικώπου. ¶ Εἰκότα, ὅμοια, πρέποντα ἁρμόζοντα, ἢ ἐλθόντα. ¶ Εἰκονολογῆσαι, ἐστοχασμένως εἰπεῖν. ¶ Εἰκότως, πρεπόντως, εὐλόγως, δικαίως. ¶ Εἴκτην, ὁμοιούμενοι ἤστην.

Εἰκοὺς, εἰκόνας. ¶ Εἰκοὺς τῶν ἐγκαλέων, ἀριστοφάνης τοῦτό φησι δυσχεραίνων ἐπὶ τοῖς ἄλλοις κριταῖς ἀφορμὰς παρέχειν, ἐμοὶ δὲ ἱππεῦσι φησὶν ὅπερ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πεπόνθασιν. ¶ Εἰκυῖα, ἐοικυῖα, ὁμοία. ¶ Εἰκὼ, εἰκόνα. χαρακτήρ. ὄψις.

Εἴκων, ὑποχωρῶν. ¶ Εἰκώς, ἐοικώς. ¶ Εἶλα, ὄστρεον, καλάμη. ¶ Εἰλαδόν. ἀθρόως, κατὰ συστροφήν. ¶ Εἰλαπινάζων, εὐωχούμενος. ¶ Εἰλαπίναι, εὐωχίαι. ¶ Εἰλαπιναστής, συμπότης, συνευωχητής, ὁμοτράπεζος. ¶ Εἰλαπίνη, θυσία. ἑορτὴ ἀπὸ τοῦ συνειλεῖσθαι εἰς αὐτὴν πίνοντας εὐωχία.

Εἰλαπίνησιν, εὐωχίαις ὁμοίως. ¶ Εἶλαρ, ἀλέξημα, βοήθημα. φυλακὴ ἀσφάλεια. ¶ Εἴλας. ἀγέλας. ἢ πυκνὴ ἀσαφὴς σκοτεινὴ ἔρκος. ¶ Εἰλάτινον δ' ἐπὶ τὸ τόπον ἐστὶ ἐλάτινον ξύλον. ¶ Εἶλαρ, ἔλαβεν, ἠγάπησεν, ἤλασεν. ¶ Εἶλεν, κατέλα-

Ἐ δωκε, ὑπεδεδοίκησιν. ❡ Ἐδώλια, τὰ ἐν ταῖς νηυσὶ ζυγὰ, ἐφ᾽ ὧν οἱ ἐρέσσοντες καθέζονται. μεταφορικῶς καὶ τὰ ἐν οἰκίαις ἕδρα. ❡ Ἐδώλιος, ὀρνέου εἶδος.
Ἐ δωλὸς, λόχος λακεδαιμονίων οὕτως ἐκαλεῖτο.
Ἐ δων, ἐσθίων. ❡ Ἐδωνά, ζυγά. κατὰ ζῶμα νεώς.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

ἓ, αὐτὸν ἑαυτὸν, αὐτό. ❡ Ἓ δέ, ἑαυτὸν δέ.
Ἐ ❡ Ἐείδεσθαι, δοξάζειν. ❡ Ἐδνωταὶ, πενθεραὶ, κηδεσταί. ❡ Ἐειδόμενος, ὁμοιούμενος.
Ἐ εικοσόβοιο, φορτηγοῦ τελείας, εἰκοσικώπου.
Ἐ ειπερ, εἴπερ. ❡ Ἔεικται, ὡμοίωται.
Ἐ εικοσάβοιον, εἴκοσι βοῶν ἄξιον, ἢ εἰκοσάπλουν.
Ἐ εισάμενος, ὁμοιώσας. ❡ Ἐεισάσθην, ὥρμησαν, ἐπῆλθον. ❡ Ἐείσατο, ὡμοιώθη. ❡ Ἐΐσκεις, εἰκάζεις, ἀφομοιοῦσαι. ❡ Ἐείσω, ὡμοιώθης. ❡ Ἐέλδεσθαι, ἐπιθυμεῖν. ❡ Ἐελδέσθω, ἐν ἐπιθυμίᾳ ἔστω.
Ἐ έλδεται, ἐπιθυμεῖ. ❡ Ἐελδομένοισιν, ἐπιθυμοῦσιν
Ἐ έλδωρ. ἐπιθύμημα ἀντὶ τοῦ χὰς δῶρον ἢ βούλημα.
Ἐ ελμένοι, συγκεκλεισμένοι, εἰλημμένοι. ❡ Ἐέλπετο, ἤλπιζεν, ὤετο. ❡ Ἐελποίμεθα, ἐλπίσωμεν.
Ἐ ένδυσεν, ἐνέδυσεν. ❡ Ἐέργει, κωλύει, κατέχει.
Ἐ έργαθεν, ἐχώρισεν ἢ φανῆναι ἢ ὡμοιωθῆναι. δόξαι. κωλῦσαι. γνῶναι. ❡ Ἐέργετο, συνείχετο.
Ἐ εργεν, εἶργεν ἐκώλυσεν. ❡ Ἐεργόμενοι, κωλυόμενοι. ❡ Ἐέργων, κωλύων, χωρίζων. ❡ * Ἐερσήεις, καλός. ❡ Ἐερών, ἀφορίζων. ❡ Ἐεργμένα, ἐγκεκλεισμένα. ❡ Ἐεργμέναι, πεφραγμέναι, ἠσφαλισμέναι. ❡ Ἔερσαι, δρόσοι ψεκάδες. ❡ Ἐερσήεις καλὸς δροσώδης ἡ λέξις ἀπὸ τῶν δεδροσισμένων ἀνθῶν ταῦτα γὰρ καλλίονα φαίνεται. ❡ Ἐέρσης. δρόσου. ❡ Ἔερτο, ἐκρέμαντο. ❡ Ἐέσσατο, ἐνεδύσατο, περιεβάλλετο. ❡ Ἐέσθην, ἐμαράνθη. ❡ Ἐέσθω, ἠμφιέσθω καὶ ἔστω ἐνεδεδύσθω. ❡ Ἐετῶς, εὐχερῶς, εὐκινήτως. ❡ Ἐεχμένη, συνεχομένη.
Ἐ έργει, εἰργάζετο πεποίηκει.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

ζάνθη, ἐξηράνθη. ❡ Ἐζάχωσεν. μακάρισεν.
Ἐ ❡ Ἐζατοσκάμην, διενοήθην.
❡ Ἐζατώθη, ἔσθετο. ❡ Ἔζελεν, ἔβαλεν, ἔλαβεν. ❡ Ἔζεο, καθέζου. ❡ Ἕζεσθαι, καθέζεσθαι.
Ἐ ζεκίας. κράτησις θεοῦ. ❡ Ἐζέσθην. ἐκαθέσθησαν δυικῶς. ❡ Ἕζεται, καθέζεται. ❡ Ἕζετο, ἐκαθέζετο. ❡ Ἐζήλωσεν, ἐφθόνησεν. ❡ Ἐζηῶν, νέων καὶ ἀκμαίων. ❡ Ἐζινέν, ἐπεσβέννυεν. ❡ Ἑζόμενοι, καθεζόμενοι. ❡ Ἕζου, καθέζου, κάθησο. ❡ Ἐζώγρουν, ζῶντας συνελάμβανον. ❡ Ἑζόμενοι, παρόντες ἤρισαν. ❡ Ἐζωμένον. τῇ ἰδίᾳ ἐζωσμένον ζώνῃ. ❡ Ἐῆ, ὑπάρχῃ. ❡ Ἐῆς, ἰδίας.
Ἐ οικεν, ἐπέφυκε προσῆκεν. ❡ Ἐήλακεν, ἐλόφθην.
Ἐ ην. ὑπάρχειν, ἢ ἰδίαν. ❡ Ἐῆος, ἑαυτοῦ ἀγαθοῦ ἱκανῶς προσηνοῦς. ❡ Ἐῇ, τῇ ἑαυτοῦ. ❡ Ἐῆσιν, ἑαυτῶν.
Ἐ ητὺς, ἀγαθότης.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

θα, πάλιν. ❡ Ἔθαγεν, ἢ πέτα. ❡ Ἐθάδες, ἐθίμοις συνήθεις. ❡ Ἐθάδων, ἐθίμων. ❡ Ἐθαγενὴς, ἐγχώριος ἐντόπιος.
Ἐ θαλπον, ἐθέρμαινον. ❡ Ἐθάμβει. ἐξεπλάγη ἐθαμβήθη. ❡ Ἐθάμβησεν. ἐθαυμάσθη ἐξεπλάγη.
Ἐ θάμιζεν, ἐπύκναζεν. ❡ Ἐθὰς, ἠθισμένης. ❡ Ἐθάσσον, ὠκήσατο ἐκαθισεν. ❡ Ἔθεεν, ἔτρεχεν. ὤθει.
Ἐ θει, φθείρει, ἐρεθίζει, βρέχει. ❡ Ἔθειρα, κόμη τημελουμένη. ❡ Ἐθείρῃ, ἐπιμελείας ἀξιώσῃ. ❡ Ἐθειρηξίνῃ, θειξὶ ταῖς ἐπιμελείαις ἀξιουμέναις. ❡ Ἐθεῖν, ἐξ ἔθους ἔρχεσθαι. ❡ Ἐθειρόμενον, κοσμούμενον, ἀγαλλόμενον. ❡ Ἐθελαστὰ, ἐπιθυμεῖ. ❡ Ἐθελγεν, ἠπάτα κατεπόνει. ❡ Ἔθελεν, ἐδώκατο, ἐθελημοί. ❡ πρόθυμοι. ❡ Ἐθελήμως. προθύμως. ❡ Ἔθελξεν, εἰς μεταβολὴν ἤγαγεν. ❡ Ἐθελοθρησκείαν, ἐθελοσέβειαν. ❡ Ἐθελοκάκων, τῶν κακὰ θελόντων.
Ἐ θελοκωφῶν, ἐθελόντως κωφεύων. ❡ Ἐθελοντὰς, τοὺς βουλομένους χηρογυούς. ❡ Ἐθελοντῆρας, ἐθελουσίως θέλοντας. ❡ Ἐθελοντὴς, ἑκουσίως αὐτοβουλήτως. ❡ Ἐθελοπρόξενος, ἑκὼν πρόξενος.
Ἐ θελουργὸς, ἕτοιμος ὁ κατὰ θέλησιν ἐργαζόμενος.
Ἐ θελουσίως, ἑκουσίως παρὰ τὸ θέλειν. ❡ Ἐθέλω, βούλομαι. ❡ Ἔθεν, ἑκὰς, αὐτοῦ. αὐτῆς ἄνωθεν.
Ἐ θέμωσεν, ἠνάγκασεν, ἐποίησεν. ❡ Ἔθεν, ἐγκλινόμενον μὲν ἀντὶ αὐτοῦ. ὀρθοτονούμενον δὲ ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτοῦ.
Ἐ θεντο, ἐποίησαν. ❡ Ἔθεον, ἔτρεχον.
Ἐ θερμάνθη. ἐβαπτίσθη. ❡ Ἐθερόμην, ἐθερμαινόμην.
Ἐ θέσπισεν, προεῖπεν. ❡ Ἐθέσαν. ἐποίησαν. ❡ αὔθεται, καίεται. σκορεῖ, πειρᾶται. ❡ Ἔθετο, ἐποίησεν.
Ἐ θη, ἀγαθά. ❡ Ἐθηεύμεθα, ἐθεωροῦμεν. ❡ Ἐθήσαν, ἐποίησαν. ❡ Ἐθήσατο, ἐθήλασεν. ❡ Ἐθηήσαντο, ἐθεάσαντο. ❡ Ἔθηκεν, ἐποίησεν. ❡ Ἐθήμων, ἐθῶν, ἢ ἔμπειρος πρόθυμος συνήθης. ❡ Ἐθημοσύνη, συνήθεια. ❡ Ἔθησεν, ἔψαυσεν, ἐθώπευσεν. ❡ Ἔθειραι, τείχεσι κεκοσμημέναι. ❡ Ἐθίζει, ἔθος ποιεῖ.
Ἐ θίζοντας. ❡ Ἔθλασεν συνέτριψεν ἔκλασεν. ❡ Ἐθλιβόμην, ἐστενοχωρούμην. ❡ Ἐθμὴ, ἀτμὸς, καπνὸς λεπτὸς ἀτμή. ❡ Ἐθμοί, πολλοὶ δεσμοὶ πλόκαμοι.
Ἐ θνισταί, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. ❡ Ἔθνεα, ἔθνη. ❡ Ἐθόαζεν, ἐκαθέζετο. ❡ Ἔθοντες, ἐθιζόμενοι. ❡ Ἐθοίνατο, ἤσθιεν, εὐωχεῖτο. ἐξύφα. ❡ Ἐθόρυβον, ὠχεύετο.
Ἐ θορεν, ἐπήδησεν ἔβη. ❡ Ἔθος, συνήθεια. ❡ Ἐθόωκας, ὤξυνας. ❡ Ἔθραξεν, ἐτάραξεν, ἔνυξεν, συνέθηκεν.
Ἐ θραυσεν. ἔπαυσεν. ❡ Ἔθρεξεν, ἐπῆλθεν, ἔδραμεν.
Ἐ θρήσκευεν, ἑτοίμως ἐσέβοντο. ❡ αἴθεια, εὐδία.
Ἐ θρισεν, ἔφθειξεν. ❡ Ἐθριγκωσεν, ἐπεχίσωσεν, γεῖσος δὲ ἐστι τῶν οἰκοδομημάτων ἢ ἀνώτατον στεφανίς.
Ἐ θρὶς τολμίας κενός. ❡ Ἐθρυλλίχθη, διεθρέφθη, ἀπεσύρη. ❡ Ἐθρύλλουν, ἐφλυάρουν.
Ἐ θρώσκεν, ἥλλετο ἐπήδα. ❡ Ἔθρωσεν, ἐκίνει.
Ἐ θύειν, ἄγειν. ❡ Ἔθυζεν, ἔκρουεν. ❡ Ἔθυεν, ἐνεμαίνετο ἔτρεχεν. ❡ Ἔθυνεν. ἐλίσσεν. ❡ Ἐθώκασι, εἰώθασιν. ❡ Ἐθώκισε, κατήρτισεν. ❡ Ἐθώμιξεν. ἐπήδησεν. ❡ Ἐθῶν, μαθών, φθείρων.

Ἐγχὼ, ἡ σμέλη οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Ἐγὼ δέ κε, ἐγὼ δὲ οὖν. ¶ Ἐτώγυον, ἀρχαῖον. ¶ Ἐγῶμαι, ἐγὼ οἶμαι, νομίζω. ¶ Ἐγών, ἀντὶ τοῦ ἐγώ. ¶ Ἐγώνη, ἐγὼ λάκωνες. ¶ Ἐγώπου ὀνάμην, ἐγὼ σου ἀπολαύσω.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Ἐδαεσ, ἐδίδαξας, ἔμαθες. ¶ Ἐδάην, ἔμαθον.
¶ Ἐδάην, ἔμαθον, ἔγνων, συνῆκα, ἐνόησα.
¶ Ἐδάης, ἔμαθες. ἔδης, ἐκάης. ¶ Ἐδαΐζετο, κατεκόπτετο, ἐμερίζετο. ¶ Ἐδαίνυντο, ἤσθιον εὐωχοῦντο. ¶ Ἐδάκα, ἐρημία. ¶ Ἐδάιζε, κατέκοψεν. ¶ Ἐδάισεν, εὐώχησεν, ἐδακτυλίζομεν, ἐδακτυλοδίκρουν. ¶ Ἐδαλάχθη, ἐδιώχθη. ἀπώλετο.
Ἐδάμη, ἐδαμάσθη. ¶ Ἐδάμνα, ἐδάμαζεν, ὤλλυεν.
Ἐδάμη, ἐδαμάσθη. ¶ Ἔδαμνον, ἐδάμαζον.
Ἐδανά, ἐδέσματα, βρώματα. ¶ Ἐδανοῖς, βρωσίμοις αὐχυλός. ¶ Ἐδάνη, εἶδος ἀμπέλου.
Ἐδανόν, εὐῶδες ἡδύ, λιτόν. ¶ Ἐδάπτεον, ἤσθιον.
Ἔδαπτεν, ὁμοίως. ¶ Ἔδαρ, βρῶμα.
Ἐδάρθη, ἐκοιμήθη. ¶ Ἐδάσθη, ἐμερίσθη, ἀπεκρίθη.
Ἐδάσαντο, ἐμερίσαντο. ¶ Ἔδαυσεν, ἐκοιμήθη.
Ἐδάφισαν, κατέβαλον. ¶ Ἐδαφιοῦσι, προσκρούσουσι τῇ γῇ. ¶ Ἐδαφίσθησαν, εἰς ἔδαφος ἀνῃρέθησαν. ¶ Ἔδαφος. γῆ ἢ ἔλαφος. ¶ Ἔδαψεν, διέκοψεν, διῆλθεν. ¶ Ἐδδίγνην. ἐδεξάμην, προσεδεχόμην. ¶ Ἐδδίειν, ἐφοβούμην. ¶ Ἐδέατρος, προγεύστης βασιλέως ἐπιμελητὴς δείπνου.
Ἐδέθει, ἐδόκει. ἐώκει, ἢ διεκέκαυτο. ¶ Ἐδείματον, ἐδείκνυον. ¶ Ἐδείματο, ᾠκοδομήθη. ¶ Ἐδεδίσκετο. διεφοβεῖτο. ¶ Ἔδει, ἐσθίεις, ἐδίζετο, ἐπολεμεῖτο. ¶ Ἐδεῖσε μου, χρείαν μου εἶχεν.
Ἔδει, ἀντὶ χρῆν ἔπρεπεν. ¶ Ἔδει, ἤσθιεν ἢ ἐσθίει.
Ἐδειμάτισεν, ἐδημοσίευσεν. ¶ Ἐδείδιμεν, ἐφοβούμεθα. ¶ Ἐδεικανόωντο. ἠσπάζοντο.
Ἐδελόμαν, ἐβουλόμην. ¶ Ἔδειμαν, ᾠκοδόμησαν, ἔκτισαν. ¶ Ἔδειμεν, ὁμοίως. ¶ Ἔδειν, ἐσθίειν παρὰ τοὺς ὀδόντας. ¶ Ἐδείναζον, δεινῶς ἔφερον.
Ἐδεινολογεῖτο, δεινοὺς λόγους ἔλεγεν.
Ἔδεισεν, ἐφοβήθη. ¶ Ἔδειραν, ἐξέδειραν, ἐξεδερμάτισαν. ¶ Ἐδεῖτο, ἐχρῆζε, χρείαν εἶχεν, ἐδέετο.
Ἐδελώνη, ἄνθος. ¶ Ἐδέμ, τρυφή. ¶ Ἐδειγμάτισαν, ἐχλεύασαν, ὕβρισαν. ¶ Ἐδεξιοῦντο, ἐξεναγώγησεν.
Ἔδεος. θεσσαλικὸς θρόνος. ¶ Ἐδεῖς, ἱδρεῖς.
Ἔδεθον, ἔφαγον. ¶ Ἐδέσιν, ἱδρῦσιν. ¶ Ἔδεσμα. βρῶμα. ¶ Ἐδέσματα, φαγία, βρώματα. ¶ Ἐδεσμεύθην, ἐδεσμεύσαμεν, δυϊκῶς. ¶ Ἐδεστῆος. ὁ ἡρακλῆς ἐνεδέσατο. ¶ Ἐδεστή, βρωτή. ¶ Ἐδεστός, βρώσιμος ὑποστήθιον τῇ τρυφῇ. ¶ Ἔδετο, ἤσθιε. ¶ Ἐδεύες, ἔλειπες. ¶ Ἐδεύησεν. ἐνδεὴς ἐγένετο ἢ ἔλιπεν ἢ γένησεν. ¶ Ἐδεύετο, ἐκορέννυτο, ἐπαύετο, ηὐφραίνετο, ἐβρέχετο ἐνδεὴς ἐγένησεν. ¶ Ἐδέων, οἰκιῶν, καθεδρῶν. ¶ Ἔδη. καθέδραι τὰ ἱερὰ ἢ τὰ ἐδάφη.
Ἐδηδών. φαγέδαινα. ¶ Ἐδηδώς, καταβεβρωκώς.
Ἔδηεν. εὗρεν. ¶ Ἐδηλήσατο, ἔβλαψεν, διέφθειρεν.
Ἐδηλώσαντο, ἠκολούθησαν. ¶ Ἐδημηγόρησε, παρὰ τῷ πλήθει εἶπεν ἐλάλησεν. ¶ Ἐδῃώσατο. ἐκακοποίησε,

ἔβλαψας. ¶ Ἔδησεν, ἐνέδησεν. ¶ Ἐδήϊεν, διεῖλεν. διήρει. ¶ Ἐδητύος, βρώσεως, τροφῆς, ἀπὸ τοῦ ἔδειν. ¶ Ἐδητύς, τροφή, βρῶσις. ¶ Ἐδῄωσαν, ἐπολέμησαν. ¶ Ἐδίαινεν, ἔβρεχεν, ἐμόλυνεν.
Ἐδίδαον, κατέμαθον. ¶ Ἐδίζησα ἐμεωυτόν, ἐζήτησα ἐμαυτόν. ¶ Ἐδικαιώθη, ἴσως ἐμερίσθη. ¶ Ἐδικανόωντο. ἐδεξιοῦντο. ¶ Ἔδιμψεν, ἔλαβεν, ἔρριψεν.
Ἐδίκουν, ἐπορεύοντο. ¶ Ἐδίνευον, ὠρχοῦντο.
Ἐδινοῦντο, περιεστρέφοντο. ¶ Ἐδινήθη, περιειλέχθη.
Ἔδινον, ὠρχοῦντο. ¶ Ἐδίωσεν, διέωσεν. ¶ Ἔδμεναι, ἐσθίειν. ¶ Ἔδνα. φερνή, τὰ ὑπὸ τῶν μνηστήρων ταῖς μνηστευομέναις διδόμενα. μείλια δὲ τὰ ὑπὸ τῶν γονέων ταῖς γαμουμέναις. ¶ Ἐδνάς. ἡ ἀπὸ τῶν ἕδνων ἐδητύς. ¶ Ἐδνεύειν, ἐνεχυράζειν. ¶ Ἔδνοος, χιτών, ὃν πρῶτον ἡ νύμφη τῷ νυμφίῳ δίδωσιν.
Ἐδνοπάλιζεν, αὐήρει, ἀνέτρεπεν, ἐφόνευσεν. ἐσκύλευεν ἐκακοποίει ἐτίνασσεν, ἔλυεν. ¶ Ἐδνωτήν. ἔγγαμος σὺν νυμφίῳ. ¶ Ἐδόκαζεν, ἀπεδέχετο. ¶ Ἐδομήθησαν, ᾠκοδομήθησαν. Ἐδῶν. ἔδωκε. ¶ Ἔδονται, φάγονται. ¶ Ἔδοντι, τὰ μέλη φάγονται τὰς σάρκας. ¶ Ἔδοξεν, ἐνομίσθη. ¶ Ἐδοξοποίει, ἀγαλματοποίει. ¶ Ἐδοξώθη, ἐδοξάσθη. ¶ Ἐδοργύπτευσεν, ἔσφαξεν ἢ ἐσπάραξεν. ¶ Ἐδόρπησαν, ἐδείπνησαν. δόρπος γὰρ ὁ δεῖπνος. ¶ Ἕδος, ἔδαφος, γῆ. ἱδρύμα, ἄγαλμα, θρόνος. λόγος, φρόντισμα, ὥρα.
Ἐάπις, βρέτας. βάθρον τέμενος, ἀσφάλισμα, ἔδρασμα, καθέδρα. ¶ Ἐδούπησεν, ἐψόφησεν. ¶ Ἐδόντων, ἐσθιόντων. ¶ Ἕδρα. βάσις, καθέδρα ἢ συνέδρα καὶ κατοχή. ¶ Ἑδράθη, κατεκοιμήθη. ¶ Ἕδραι, ἕδραι βουλῆς αἳ ἐγίνοντο κατὰ πινακίμορον.
Ἑδραῖοι, σταθηροί. ἀσάλευτοι. ¶ Ἑδραῖον, βάσιμον, στερεόν. ¶ Ἔδρακεν, εἶδεν. ¶ Ἑδράκις, ὀλιγάκις.
Ἔδρακον, ἴδον. ¶ Ἑδραμαρυγήθη, ἐταράχθη.
Ἕδρανον, δίφρον, καθέδραν. ¶ Ἔδρασεν, ἐκάθισεν, ἐκόσμησεν. ¶ Ἑδράσταρ, * βοιωτῶνας ἦεν.
Ἑδρασέτην. ἔδρασαν, δυϊκῶς. ¶ Ἑδρασθῆναι, παγῆναι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἑδρασμένη, βεβαιωθεῖσα.
Ἑδρίταρ, ἐθέασεν. ¶ Ἕδρη, προσεδρεία καὶ προεδρία.
Ἑδρήτω. καθήσθω. ¶ Ἑδριάασθαι, καθέζεσθαι.
Ἑδριᾶσθαι, κάθησθαι. ¶ Ἑδρίας. ἀεὶ πνέων.
Ἕδρια, συνέδρια. ¶ Ἑδριῶντα. βέβαια.
Ἑδριόωντο, ἐκαθέζοντο. ¶ Ἑδρίς, ἑδραῖος.
Ἕδριον, ἐπρᾶττον, ἐπετέλουν.
Ἐδρίμαξεν, ἔθραυσεν, ἔσφαξεν. ¶ Ἐδρύπτοντο, κατεσπαράσσοντο. ¶ Ἐδρύψατο, κατεμύξατο.
Ἔδυ, εἰσῆλθε, κατῆλθε, κατέδυ. ¶ Ἐδύετο, ἐνδεὴς ἦν. ¶ Ἔδυον, ἔδυσαν, κατῆλθον. ¶ Ἔδυσεν, ἐνεδύσατο. ¶ Ἐδύνησεν, ὤγγισεν, ἐνδεὴς ἐγένετο.
Ἔδυσεν. ἔδυσαν, ἐνεδύσαντο. ¶ Ἐδύετο. ἐνεδύετο.
Ἐδύσυξα, ὑπενόησα. ¶ Ἐδύτην, κατῆλθον. ἢ ἀπέθανον. ¶ Ἐδύουσα. ὁ δὲ δύουσα. ¶ Ἐδωδαθή, ἡ τροφή. ¶ Ἐδωδή, τροφή. ¶ Ἐδωδή, βρῶμα.
Ἐδώδιμος, βόσκητος βρώσιμος. ¶ Ἐδωδίμων. τροφῶν, βρωσίμων. ¶ Ἔδωκα πολλά, παρ' ὁμήρῳ οὐ δὶς ἀδρυτίσας. μέμφεται. πλὴν γὰρ ναυσικάας καὶ αὐτὴ δὲ ὡς ἄκακος παρθένος ἀνδρὶ ποιεῖ.

Ἐγκιλικίζεται, κακοηθεύεται, κακοποιεῖ, διεβέβληνται γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ κίλικες. ¶ Ἐγκιλικισμία, πολυτεχνία. ¶ Ἐγκίλλαφον, οὐρά. ¶ Ἐγκιλλον, οὐράν. λέγεται καὶ ὁ κιλίκιος ὄλεθρος, ἐγκίς, εἰς χρῶτα κεκάρθαι. ¶ Ἐγκισσεύεται, ἐμφύεται, πλέκεται. ¶ Ἐγκισσόωσιν, ἐπιθυμήσωσιν.

Ἐγκλεφίς, ἐπιθυμητικόν. ¶ Ἐγκλεπίς, ἐπιθυμία.

Ἐγκλέφωνος, ἐρεθιστής, διεφθαρμένος. ¶ Ἔγκλημα, πλῆμμα, μέμψις. ¶ Ἔγκληρον, ἐπίκληρον, πλούσιον, ἐνούσιον. ¶ Ἔγκλιτον, τὴν σύνοδον πλάτην. ¶ Ἐγκοακίσαι, ἐγχέαι λάθρα. ¶ Ἔγκνος, ἐγκεκρυμμένος γυιῶ. ¶ Ἐγκολεάσατο, εἰς τὸν κολεὸν κατέθετο τὸ ξίφος. ¶ Ἐγκομβωθείς, ἐνδυθείς.

Ἔγκομμα, πρόσκομμα. ¶ Ἐγκονέοντες, σπεύδοντες, ἐνεργοῦντες, ἐπειγόμενοι. ¶ Ἐγκονέως, ταχέως, ἐσπευσμένως. ¶ Ἐγκοπεῖν, ἔνεδρον, ἐμπόδιον.

Ἔγκοποι, δυσχερεῖς. ¶ Ἔγκοπος, ἡ μὴ δυναμένη κόπτειν χεῖρα. ¶ Ἐγκόπτει, ἀνακόπτει.

Ἐγκορδυλῆσαι, ἐνειλῆσαι. ¶ Ἐγκοσμεῖται, ἐν τάξει τίθεται. ¶ Ἐγκοσμογενεῖς, τοὺς ἅμα τῷ κόσμῳ ἐγκειμένους. ¶ Ἐγκότημα, ὀργή, μανία.

Ἐγκότως, ὀργίλως. ¶ Ἐγκουράδες, τὰ ἐν τῷ προσώπῳ σήματα, ἢ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ προσώπων πίνακες, ἐστὶ γὰρ κουρὰς ὁ κορυφὸς καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ, ἐγκουράς δὲ ὁ γεγραμμένος αὐχίλος. μυρμιδόνων ἐμὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ τῷ κόλπῳ. καὶ ἐνεκότην παρὰ σοφοκλεῖ. ¶ Ἐγκράτεια, ἄσκησις.

Ἐγκραμπανεῖν, βοᾶν. ¶ Ἐγκρασίχολοι, εἶδος ἰχθύων. ¶ Ἐγκρατῆσαι, καρτερῆσαι. ¶ Ἐγκρατῶς, καρτερικῶς, ὑποτακτικῶς. ¶ *Ἐγκρείκῳ, κοίλῳ καὶ κενῷ. ¶ Ἐγκρείδες, πέμμα ἐλαίῳ ἑψόμενον καὶ μελιρρύμενον, ἔνιοι δὲ ἀμανίτας. ¶ Ἐγκρεικαδία, συναφὴ χειρῶν εἰς ῥύπισιν. ¶ Ἐγκρείκια, ξύλα κεκαυμένα. ¶ Ἐγκρίς, γλυκὰς ἐξ ἐλαίου ὑδαρής. ¶ Ἔγκειρος, ἐκλελεσμένος, ἐξηλεσμένος.

Ἔγκειροι, οἱ αὐτοί. ¶ Ἐγκρυφίας, ἄρτου εἶδος ὁ ἐν σποδῷ γενόμενος τῷ μὴ ἔχειν κλίβανον.

Ἐγκρυπτος, πέμματος εἶδος. ¶ Ἐγκρυψαμένω, ἐγκρυψάμενοι δυικῶς. ¶ Ἐγκτισις, εἰς χρῶτα κεκάρθαι. ¶ Ἔγκυα, ἔγκυον. ¶ Ἔγκυος, γυνή.

Ἔγκυδον, ἔνδοξον. ¶ Ἔγκυκλα, τὰ ἐγκυκλούμενα τῷ βίῳ καὶ συνήθη. ¶ Ἐγκυκλῆσαι, ἐγκαλύψω.

Ἐγκύκλια, μαθήματα τὰ ἔξω. ¶ Ἐγκύκλιον, τὸ πανταχοῦ *κυκνῶν ἡ ζευὴ παρ᾽ ἀθηναίοις.

Ἐγκύμονα, ἔγκυα. ¶ Ἐγκυσίγωλος, ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ κόσου χωλός. ¶ Ἔγκυλον, ἔγκαρπον λάκωνες.

Ἐγκωμιάζει, ἐπαινεῖ, καλῶς λέγει.

Ἐγκώμιον, ἔνδημον, κῶμαι γὰρ τὰ τῶν δήμων συστήματα.

Ἐγκωπεῖ, ἐμπόδιον. ¶ Ἐγλασσας, ὑπέμεινας.

Ἔγλαψεν, ἐσκάλευσεν. ¶ Ἐγλιξάμην, ἐπεθύμησα ἀπὸ τοῦ γλίχεσθαι. ¶ Ἐγλωττοκάστορες, οἱ ἀπὸ τοῦ λέγειν βιοτεύοντες. ¶ Ἔγμα, ὀχύρωμα, στῦλος.

Ἐκμαγεῖον, ἐκτύπωμα. ¶ Ἔγματα, τύποι.

Ἐγμεν, ἔχειν. ¶ Ἐγνάμφθη, ἐκάμφθη, ἐκλάσθη.

Ἔγναψεν, ἐπεστρέψεν, ἔκαμψεν.

Ἐγνοπώμενον, παλαίπωρον, κατηφές. ¶ Ἐγνύπτω

στα, ξυφᾶ καὶ τὸ ἐναντίον. ¶ *Ἐγνωλώς, ζωῆ θεῷ.

Ἔγνω, ὡμίλησεν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα. ¶ Ἐγνωσμάχησεν, ἑαυτοῦ κατέγνω, μὴ δυνάμενος μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἀντιπάλους. ¶ Ἐγοργωπίασκεν, ἀτενὲς ἔβλεπεν. ¶ Ἐγρεμάχας, ἐγερσιμάχας. ¶ Ἔγρεο, ἀνάστηθι. ¶ Ἔγρετο, ἐγείρετο. ¶ Ἐγρήγορεν, ἀγρυπνεῖ. ¶ Ἐγρηγόρθη*, γρηγορεῖτε. ¶ Ἐγρήγορος, ὁ ἐγρήγορος. ¶ Ἔγρωνται, ἐρῶνται. ¶ Ἐγρόμενοι, μαθοῦσαι. ¶ Ἐγρήσοντες, ἐγρηγορότες.

Ἐγρήσσων, ἐγρηγόρως φυσῶν, ἀγρυπνῶν.

Ἐγρῆται, παρὰ καταβολὴν τῆς δίκης ὁ κερίστεως.

Ἐγρέας, στόματος ἢ πόρου. ¶ Ἐγρόμενοι, συλλεγόμενοι. ¶ Ἐγρυπνεῖ, ἀγρυπνεῖ. ¶ Ἐγύμνασμαι, ἐγυμνάστευσα. ¶ Ἐγύρωσι, περιτείχισι πάντοθεν.

Ἐγχαλές, νέον, ἄκρατον. ¶ Ἐγχίδιον, ἔγγιον.

Ἐγχέλυς, διὰ τοῦ υ εἶδος ἰχθύος.

Ἐγχαλᾶν, καταχασμᾶσθαι λάκωνες. ¶ Ἐγχαλίδες, διαπεπλεγμένοι ἧλοι. ¶ Ἐγχάσκειν, καταγελᾶν. ¶ Ἔγχεα, δόρατα. ¶ Ἔγχει, δόρατι.

Ἐγχέτας, δόρατα, λόγχαι. ¶ Ἐγχεῖδαι, τηρηταὶ δανείων. ¶ Ἐγχείη, δόρατι. ¶ Ἐγχείησι, δόρασιν.

Ἐγχειρείας, ἀδίας ἢ ἐπιχειρήματα. ¶ Ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον μικρόν, ἢ τμητικὸν ὄργανον. ¶ Ἐγχειρίδια, σκεύη καὶ ὄργανα σκυτῶν, ἤγουν δόρατα ἢ τὰ ἐν χειρί. ¶ Ἐγχειρίζω, ἐγχείρισις. ¶ Ἐγχείρημα, τόλμημα, ἐπιτήδευμα. ¶ Ἐγχειροῦντας, τολμοῦντας. ¶ Ἐγχειρογάστορες οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν γαστριζόμενοι, καὶ τῇ γαστρὶ πορίζοντες. λέγονται δὲ καὶ γαστρόχειρες. ¶ Ἔγχειος, ἀφροδίτη κύπριοι.

Ἐγχέον, ἀπάρξαι θεοῖς. ¶ Ἐγχεσίμαργος, ἔγχει μαινόμενος. ἐγχεσίμωροι, περὶ τὰ δόρατα μεμορημένοι, τουτέστι πεπονημένοι. ¶ Ἐγχεσίμωρος, πολεμικός. ¶ Ἐγχέσπαλοι, οἱ τὰ δόρατα πάλλοντες πολεμισταί. ¶ Ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι, γυὸν τοὺς ἐξ ἑκατέρου δὲ μέρους κατεπηγότο τὰ δόρατα.

Ἐγχέσπαλος, πολεμικός, δορύπαλος. ¶ Ἔγχηλος, ἐπίδεσμος ἰατρικός. ¶ Ἐγχημεόμενοι, ἐγχάσκοντες. ¶ Ἐγχειροτύλει, ἐπιχείρει. ¶ Ἐγχλίαμα, μαῦρον ὄνομα. ¶ Ἐγχλίει, ἐνζυφᾶ. ¶ Ἐγχλοᾶσθαι, ἐμφῦναι. ¶ Ἐγχόλια, ἀθρόα. ¶ Ἔγχος, ἐγχειρίδιον, δόρυ. ¶ Ἔγχουσα, ῥίζα τίς ἐστιν, ᾗ ἐρυθραίνουσιν αἱ γυναῖκες. ¶ Ἐγχοῦν, τὸ στάμνον λάκωνες. ¶ Ἔγχος, λόγχη ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ εἶναι.

Ἔγχος ἔχ᾽ ἑνδεκάπηχυ, τὸ πλῆρες ἑνδεκάπηχυ, ὅθεν ἐκ δύο συμβεβλημένον δυοκαιεικοσίπηχυ. ¶ Ἐγχρίμπτει, ἐγκεντρίζει. ¶ Ἐγχρίμπτων, προσπελάζων.

Ἐγχρίμπτεται, ἐγγίζει, ἐμπίπτει. ¶ Ἐγχριμφθείς, ἐμπλασθείς, ἐγγὺς γενόμενος. ¶ Ἐγχριμφθῆναι, ἐνερεισθῆναι προσπλασθῆναι. ¶ Ἐγχριμφθήτω, ἐμπλασθήτω. ¶ Ἐγχρίμψαι, πλησιάσαι, ψαῦσαι, ἐγγίσαι. ¶ Ἐγχρῶ, εἰς χρῶτα. ¶ Ἔγχρονος, πρόσκαιρος. ¶ Ἐγχρώσας, χρίσας. ¶ Ἐγχύματα, πλακούντων εἶδος. ¶ Ἐγχυτριεῖς, ἀποκτενεῖς. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς χύτραις ἐκτιθεμένων παίδων. ¶ Ἐγχυτρίζειν, ἐκτιθέναι βρέφος ἐν χύτρᾳ. ¶ Ἐγχώριον, τόκος δάνειον.

Ἐβίωσε, ἔζησε, διῆξα. ¶ Ἐβλάστησεν, ἐξέφυ.
Ἐβλημάσθη, ἠμαλάχθη. ¶ Ἐβλόττεν, ἀπεπιάζον.
Ἔβλεν, ἀνέφισε. ἀνέξει μετὰ ποιοῦ ψόφου.
Ἐβλὸν, ἀπόπληκτον. ¶ Ἔβλω, εἷλκε, διέσπασεν, ἐφώνει, ὤχετο, ἔστη, ἐβόα, ἐκάλει. ¶ Ἐβόλοντο, ἐβούλοντο, ἐβουλεύοντο. ¶ Ἐβίεισεν, ἐσίτησεν.
Ἐβραμμένον, ἐμμεμαγμένον. ¶ Ἔβραπτεν, ἔκρυπτεν, ἔτρυξεν. ¶ Ἔβρασεν, ἀπέπλησεν, ἐξέχεεν.
Ἐβρατάγησεν, ἐψόφησεν. ¶ Ἔβραψεν, ἔκρυψεν, ἔσπειρεν, κατέφαγεν. ¶ Ἔβραχεν, ἤχησεν, ἐβόησεν.
Ἐβάνησεν, ἐψόφησεν. ¶ Ἔβρεμον, ἐφώνουν.
Ἔβρισεν, ἐβάρησεν. ¶ Ἔβριξαν, ἐκοιμήθησαν.
Ἐβρεῖ, ἑβραϊστί, καὶ ὁ ἑβραῖος περάτης. ¶ Ἔβρισαν, ὥρμησαν, ἐβάρυναν, ἐπορεύθησαν, ἐπέθεντο.
Ἕβρος, ῥάγγος, βάτης ὁ ποταμὸς θράκης.
Ἐβρύαζον, εὐωχεῖτο. ¶ Ἐβρυάζοντο, εὐφραίνοντο.
Ἔβρυεν, ἐπλήθυεν, ἤνθει. ¶ Ἐβρύσθη, ἐπήσθη.
Ἔβρυχεν, ἐψόφησεν, ἤχησεν. ¶ Ἐβρώμησε, βρώσεως ἐδεήθη, βρωμήσασθαι γὰρ τὸ βρώσεως καὶ βρώμης δεηθῆναι. ¶ Ἔβρω, ἔφαγεν, εἷλκε, διέσπασεν.
Ἐβύλλον, ἔβρυον, ἐπλήθυον. ¶ Ἐβύνουν, τὰ αὐτά.
Ἔβωσεν, ἐκάλεσεν, ἔκραξεν. ¶ Ἐβώς, πόλις μωαβιτῶν, ἣ καὶ ὠβεώς.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Ἔγανε, ἐγένετο. ¶ Ἐγάνωσεν, ἐκόσμησεν, χαρῶνια ἐποίησεν. ¶ Ἐγαργάλιζον, ἐκίνουν, ὑποσήμαινον, προέτρεπον. ¶ Ἔγγαλον, πρόβατον γάλα ἔχον. ¶ Ἐγγαμῶν, ὁ τὴν οἰκίαν κεχρημένος ἐν αὐτῇ. ¶ Ἐγγανᾶται, διέφθαρται.
Ἐγγαστριμάχαιραν, τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατέμνουσαν.
Ἐγγαστρίμυθος, τοῦτον τινὲς ἐγγαστρίμαντιν, οἱ δὲ στερνομάντιν λέγουσι. φησὶ δὲ περὶ τοῦ τρόπου τῆς μαντείας καὶ πλάτων ἐν τῷ σοφιστῇ τοῦτον ἡμεῖς πάντων ὃν καλοῦμεν. ¶ Ἔγγαυρον, νοτερὸν, ὑγρὸν, ἄωρον, πρόσφατον, ἐκλελυμένον, ἄνικμον. ¶ Ἔγγαυσον, ἔνσκαμβον. ¶ Ἐγγέαβλος, νεωκόρος.
Ἐγγεγάασιν, εἰσὶ, γεγάασιν. ¶ Ἐγγεγαῶτα, γεγεννημένα. ¶ Ἐγγεγωνὼς, βοήσας. ¶ Ἐγγελῶσα, καταγελῶσα. ¶ Ἐγγενὴς, ἐνδὸς τοῦ γένους. ¶ Ἔγγενον, ἴουλον. ¶ Ἐγγείνωνται, ἐγγενήσωσιν. ¶ Ἐγγόναλοι, ὑπογράμματοι. ¶ Ἐγγῆρις, ὁ γῆ παρὰ ἀττικοῖς.
Ἐγγλαυκῶσαι, ἐμβλέψαι. ¶ Ἐγγλύσσει, ἐγγλυκάζει.
Ἐγγλοψούμενα, ἔνωχρα, ἄχροα. ¶ Ἐγγνυεῖν, ἐνδργεῖν, ἀπειλεῖν. ¶ Ἔγγια, τὰ ἐν τῇ γῇ. ¶ Ἔγγιον, ἐγγύτερον. ¶ Ἐγγυῶνται, γεννῶσιν. ¶ Ἔγγονα, τὰ τέκνα τῶν τέκνων. ¶ Ἔγγονος, υἱὸς υἱοῦ.
Ἐγγόργωπον, φοβερῶς βλέψας. ¶ Ἐγγοργώψατο, γοργὸν καὶ φοβερὸν ἔβλεψεν. ¶ Ἐγγειασμὸς, παροξυσμός. ¶ Ἐγγειμᾶσθαι, ἐναγίσαι τοῖς τελευτηκόσιν. ¶ Ἐγγιάζων, ἀντιφωνῶν. ¶ Ἐγγύαι, αἱ ἀνοχαί. ¶ Ἐγγυαλίξαι, ἐγχειρίσαι, δοῦναι εἰς χεῖρας, ἐπειδὴ τὰ κοῖλα γύαλα λέγεται· ὁ δὲ λαμβάνων τὴν κύλικα τῇ χειρὶ ταύτῃ λαμβάνει, καλοῦνται δὲ γύαλα αἱ χεῖρες. ¶ Ἐγγυαλίζω, παρέχω, χαρίζομαι.
Ἐγγύαν, ὀψωνίαν, λακώνων. ¶ Ἐγγύδιον, ἔγγυον πλησίον, πρόσοικον. ¶ Ἐγγύη, ἀσμὴ ἀπογραφὴ καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ. ¶ Ἐγγύθεν, ἐγγύς. ¶ Ἐγγυμόσεται, συμπλακήσεται, ἐναγκαλισθήσεται. ¶ Ἔγγυος, ἀνάδοχος. ¶ Ἔγγυον, ἐγγυητὸν, ἢ ἀσφαλές. ἐγγύητα, ἀκούσας δὲ ὡς ὅμηρον εἶεν οἱ πολέμιοι. ¶ Ἐγγυῶ, ἐκδίδωμι. ¶ Ἐγγήθει, ἔχαιρεν. ¶ Ἐγγεγόνεεν, ἐσήμαινεν. ¶ Ἐγείνατο, ἐγέννησεν. ¶ Ἐγερεῖ, ἀναστήσει. ¶ Ἐγίλα, χαλινοί. ¶ Ἐγίλωται, ἀσίρωτοι.
Ἐγεῖρ, ἔλαβεν, ἐγένετο. ¶ Ἐγείρεο, ἐγέρθητι, ἀνάστηθι. ¶ Ἐγόργει, γρηγορεῖ. ¶ Ἐγίλασεν, συνήλασεν. ¶ Ἔγκλιζε, τὰ ἑτέρων ἑτέροις ἐδίδου.
Ἔγκρεσαρ, ἐφθόνησεν. ¶ Ἐγήρα, ἐγήρασεν.
Ἐγίναο, ἐγέννησας. ¶ Ἐγίγαρτος, ἐπίχαρτος, ἐπίχαρις. ¶ Ἐγκαθελεῖν, καταβαλεῖν.
Ἐγκαθειργμένος, ἐγκατακεκλεισμένος.
Ἐγκάθετος, δόλιος. ¶ Ἐγκαθειργνύντες, ἀποκλείοντες. ¶ Ἐγκακοῦμεν, ὑψοῦμεν. ¶ Ἐγκαλεῖν, αἰτιᾶσθαι, προσκαλεῖσθαι. ¶ Ἐγκαλινδούμενος, ἐγκυλιόμενος. ¶ Ἐγκαλινδεῖται, ἐναναστρέφεται, ἐνδιατρίβει. ¶ Ἐγκαλοσκελεῖς, οἱ μὴ ἀποδιδόντες τὰ χρέα, ἐγκάλπις ἐδεσμεύοντο τοὺς πόδας.
Ἐγκαλύπτεσθαι, διαβέπεσθαι, αἰσχύνεσθαι.
Ἐγκαλύπτεται, συγκρύπτεται. ¶ Ἐγκάναξον, ἔγχεε, ἔκπιε. ¶ Ἐγκανθὶς, σὰρξ ἐν ὀφθαλμῷ αὐξηθεῖσα τὸ πάθος ποιεῖ. ¶ Ἐγκαρπῶ, ἐπικαρπία.
Ἐγκάπτει, ἐκπίνει. ¶ Ἔγκαρος, ὤσιμος. ¶ Ἔγκαρος, μοῖρα, ἐνθανάσιμος μοῖρα. ¶ Ἐγκαρπωθέντας, ἐγκεισθέντας, ἐντυχόντας. ¶ Ἐγκάρσια, πλάγιον. ¶ Ἔγκαρπα, τοῖς κεκαρπωμένοις πυροῖς, ἀλλὰ καὶ ἔγκαρπα φρύνιχος δάνεισιν. ¶ Ἔγκασιν, ἐντέροις, σπλάγχνοις. ¶ Ἐγκαταθεμένου, ἐγκαταθεμένοι, δυτικῶς. ¶ Ἐγκαταλέξει, ἐναριθμήσει.
Ἐγκατάνα κατὰ γνώμην κατὰ νοῦν.
Ἐγκαταλειμμένος, ἐγκαταλειπόμενος. ¶ Ἐγκατειλημμένη, ληφθεῖσα, κεκρατημένη. ¶ Ἐγκατέσκαψαν, ἐφώρμησαν. ¶ Ἐγκατέχειν, ἐνέχειν.
Ἐγκατιλλῶψαι, ἐγκαταμυκτηρίσαι. ¶ Ἔγκαφος, ἐγκάψαι ἐλάχιστον. ¶ Ἐγκεραύλης, ὁ τοῖς φρυγίοις αὐλῶν. ἔχει γὰρ ὁ ἀριστερὸς προσκείμενον κέρας.
Ἐγκέραον, αὐλῶσαι τὸ αὐτό. προσκειμένου γὰρ κέρατος τῷ αὐλῷ ᾄδειν, ὅθεν καὶ ὁ ἐγκεραύλης.
Ἔγκειται, ἐπίκειται. ¶ Ἐγκείσθω, τεθείσθω.
Ἐγκεκλοῦται, ἐγκαταβλέπει. ¶ Ἐγκέκλιται, ἐπέρεισται. ¶ Ἐγκέκλιται, ἔγκειται, ἐπήρεισται.
Ἐγκεκορωμένῳ, διὰ κορώναν τὴν μεγακλέους μητέρα τὴν ἀλκμαιωνίδου, ἔστι δὲ ἐνειλημμένη καὶ κεκορυθωμένη καὶ ἐγκεκαλυμμένη καὶ σεμνυνομένη τῷ γένει. ¶ Ἐγκεκόμβωται, ἐνείληται. ¶ Ἐγκέλαδος, ὁ ἀσίμων ἢ ὄρος ἢ ἔνηχος. ¶ Ἐγκέντροις, κέντροις ὅμοια καὶ μύωπες. ¶ Ἐγκεντρίοις, οἱ ἵπποι κεντρίζονται.
Ἐγκενζωθέντες, ἀσφαλισθέντες. ¶ Ἐγκέφαλος, φρενιτικὴ νόσος προβάτων. ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμε, διεφύσησε τῷ πυτισμῷ τοῦ αἵματος.
Ἐγκεκυελωμένη, λέπραν. ¶ Ἐγκεχεημένους, σπιλὰς ἔχοντες. ¶ Ἐγκέχεικεν, ἐγκεκότεικεν. ¶ Ἐγκηροί, θνητοί. ¶ Ἐγκίχρα, ἐκέρνα.

Δ ωδωναῖε, ἐπίθετον Διὸς ἀπὸ δωδώνης διὰ τὸ ἐκεῖ τιμᾶσθαι τὸν θεόν. ¶ Δωδωνεὺς, ζεὺς ὁ αὐτὸς καὶ Δῖος.

Δ ωία, ὁμοία. ¶ Δῶλα, ὥτα κρῆτες. ¶ Δωλεφάντος, ὕβλητος. ¶ Δωλοδομεῖς, οἰκογενεῖς. ¶ Δώματα, οἶκος. οἰκήματα, ταμιεῖα. οἰκοδομήματα.

Δ ωμάτια, τὰ αὐτὰ ὑποκοριστικῶς. ¶ Δώμησις, οἰκοδομή. ¶ Δωμήσαντο, οἰκοδομήσαντο. ¶ Δωμητύς. κατασκευή. ¶ Δῶν, δωμεύων. ¶ Δώσομεν, ἀποδώσομεν. ¶ Δῶρα. ξένια. ¶ Δωρεὰς, χάριτας.

Δ ωρηροί. δώροις πειθόμενοι. ¶ Δωριάς, δωρεάς.

Δ ωρίζει, ὡς οἱ δωριεῖς ἄδει. ¶ Δωριακὴ, ὁ πλησίστιος οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ κατασκευὴ καὶ δώριος.

Δ ώριον, πόλις ἐπὶ πύλου. ¶ Δώρατα, δωρούμενα καὶ ἔστι μέζον παλαιστή. ¶ Δώραξ, σπλὴν ὑπὸ μακεδόνων. ¶ Δωριάζειν, γυμνοῦσθαι ἀπὸ τῶν ἐν πελοποννήσῳ παρθένων. αἳ τινες χορεύουσαι ἱμάτιον περιπόρπητον ἀμφιέννυνται, παραφαίνουσαι τὸ πολὺ τοῦ σώματος. ¶ Δωροδοκεῖ, δίδωσι δῶρα.

Δ ωροδοκεῖν, δῶρα λαμβάνειν. ¶ Δωροδοκία, τὸ λαβεῖν ἢ δοῦναι δῶρα. ¶ Δῶρον, παλαιστή. ἔνιοι τέσσαρα δάκτυλον καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν. ἐκκαιδεκάδωρα δὲ, ἑκκαίδεκα παλαιστῶν. ¶ Δωρεῖται, χαρίζεται.

Δ ωροδόχος, δεχόμενος δῶρα. ¶ Δῶρον, παλαιστὴ μέζον. ¶ Δωροξενία, τὸ ἔστι ξενίαν καλούμενον ἀποφυγεῖν, δῶρα δόντα. ¶ Δωροφορεῖ, δῶρα προσφέρει. ¶ Δωροφορική, ἐσθὴς οὕτω λέγεται ἣν βασιλεὺς πορφυρὰν δωρεῖται. ¶ Δωροφόρους, τοὺς οἰκέτας μαριανδυνοί. ¶ Δωρεαὶ, γραφαί. ¶ Δῶροι, σκοπεῖν δὲ περιπολεῖται ταῦτ' ἐκ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων. ¶ Δωρυφορεῖται, βαστάζεται. ¶ Δώς, δόσις. ¶ Δωτὴ, τερπνή. ¶ Δώσει καὶ δίει, παραποιήσει ἢ παρέχει. ¶ Δῶσι, ὅταν μὲν ἑνικῶς ἢ δώη δὲ σὺν τῷ ἰῶτα. ὅταν δὲ πληθυντικῶς ἄνευ τοῦ ἰ.

Δ ωσάρεως, κακὰ διδοῦσαις. ¶ Δοτῆρες, δοτῆρες. δοταί. ¶ Δότην, παρεκτικόν. ¶ Δώτειραν, παρεκτικήν. ¶ Δοτῆρας, δότας. ¶ Δωτίνησι, δωρεαῖς. ¶ Δῶτις, δωσφέρνη. ¶ Δωτίνην, δωρεὰν, δόσιν. ¶ Δωτῖναι, αἱ δωρεαί. ¶ Δωτινάζομεν. δῶρα προσδεχόμενος. ¶ Δωτάδης, δῶτου υἱὸς ὁ λυκάμβας. ¶ Δωχεῖον, χωρίον δεκτικόν.

Δ ωώ, δῶσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ε δασυνόμενον μὲν τὸ ἐγκλινόμενον δηλοῖ αὐτωνυμίαν τρίτου προσώπου, πτώσεως αἰτιατικῆς αὐτόν. ὀρθοτονούμενον δὲ πάλιν τρίτον δηλοῖ ἑαυτόν.

Ε δασέως ὀρθοτονούμενον ἑαυτὸν ἢ αὐτὴν ἢ αὐτό.

Ε α, ψιλούμενον καὶ περισπώμενον, ἤμην ἢ ὑπῆρχον. δασυνόμενον δὲ τὸ ὀξυνόμενον τὰ ἀγαθὰ καὶ ἴδια καὶ τὰ ἑαυτοῦ δηλοῖ. ¶ Ἔα, ἄφες. ἢ ἦν. ἢ ὑπῆρχεν.

Ε αγῆ, κλασθῆ, κατεαγῆ, θραυσθῆ, συντριβῆ.

Ε άγη, κατεάγη κατὰ τὰ αὐτά. ¶ Ἔαδεν, ἤρεσεν, εὔα-

ξεν, ἦρεν, ἀφεῖλεν. ¶ Ἑαδὲ, ἀγαθή. ¶ Ἑαδότα, ἀρέσκοντα, ἀγαθά. ¶ Ἑαδόσιν. ἀρέσκουσι. θέλουσιν.

Ε αῖς, ἰδίαις. ¶ Ἔακεν, ἀλγεῖ. ¶ Ἑακότες, ἀλγοῦντες. ¶ Ἑακῶς, κακῶς ἔχων περιμερίως αἰεὶ πεπαυμένως ἀλγῶν. ¶ Ἑαλεὶς. συσταλείς. συστραφείς. ¶ Ἑάλη, συνήχθη, ἐστάλη, συνεστράφη.

Ε αλὸν, λυπηρὸν, λυπηρόν. ¶ Ἑαλὸς, πεζαυσμένος. ¶ Ἑάλω, ἐκρατήθη, ἠλέγχθη. ¶ Ἑαλωκότων, ληφθέντων. ¶ Ἑάλωσαν, ἐλήφθησαν, ἡττήθησαν, ἀπέπεσον. ¶ Ἑᾶν, ἀφιέναι. ¶ Ἑανηφόρος, ἡ νῶς παρὰ αὐτιμάχῳ. ¶ Ἑανὸν, λαμπρὸν ἱμάτιον καὶ ἔνδυμα γυναικεῖον, ὃ καὶ πέπλον λέγει ὅμηρος εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἕννυσθαι. ἑανοῦ δὲ κασσιτέροιο τοῦ διαχύτου. ἑανῷ δὲ, λιτὶ περιβολῇ. λιτῷ ἢ λεπτῷ ὑφάσματι, ἢ λινῷ περιβολαίῳ.

Ε ανται, κάθηνται. ¶ Ἑανὸρ, ἤσαν.

Ε ανῷ, εὐώδει ἢ λεπτῷ ἱματίῳ. ¶ Ἑανῶν, ἀγαθῶν, καλῶν, ἢ ἱματίων λεπτῶν. ¶ Ἔαξεν, ἔκλασε, συνέτριψεν. ¶ Ἔαρ, αἷμα κύπριοι.

Ε αρ, ὁ μετὰ χειμῶνα τετραμηναῖος καιρός. ¶ Ἑαρδάλη, ἐπλησίασεν. ¶ Ἑαρίδας, τὰς κανθαρίδας.

Ε άριον, τὸ ῥόδον. ¶ Ἑαρὸν, λουτῆρα ἢ πρόχουν.

Ε αρτηρά. ἐαρινά. λεπτὰ, ἁπαλά. πυκνά. χρόνια.

Ε αρτέρος, τοῦ ἀέρος ἢ ἀερινοῦ. ¶ Ἑάσαντες, καταλείψαντες. ¶ Ἔασι, πλουσίων εἰσὶ τυχάνουσιν.

Ε ᾶσαι, κοιμηθῆναι. ¶ Ἔασεν, ηὐλίσθησαν.

Ε αθν, ἐχώρησαν. ¶ Ἔασιν, ἤφιεν. ¶ Ἑασφόρος, ἑωσφόρος. ¶ Ἕαται, καθίζονται, ἧνται.

Ε αυτοὺς, ἀλλήλους. ¶ Ἑάφθη, ἐκάμφθη, ἐβλάβη.

Ε ῶν, ἀγαθῶν τῶν ἑαυτῶν.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Ε Βα. ἐπῆλθε καὶ ἦλθε. ¶ Ἐβαδίαστον, μελανόβροχον. ¶ Ἔβαζεν, ἔλεγε καὶ ἐκακολόγει. ¶ Ἐβάθη, ἐγεννήθη. ¶ Ἐβαίνομεν. ἐλέγομεν. ¶ Ἐβάμβαινεν, ἔτρεμεν, ἐδίσταζεν.

Ε βάμωσιν, ἡττήθη. ¶ Ἔβαλλεν. ἔρραινεν.

Ε βαν, ἐπορεύθησαν. ἐβάδισαν. ¶ Ἐβάξας, ἐλοιδόρησας. ¶ Ἐβαρυθύμησεν. ἐλυπήθη. ¶ Ἐβαρυώπησαν. ἐβαρύνθησαν, ἀσθενεῖς ἐγένοντο οἱ ὀφθαλμοί.

Ε βας, ἐπορεύθης. ¶ Ἔβασκεν, ἐπορεύετο.

Ε βασον, ἔασον συρακούσιοι. ¶ Ἐβεβήλωσεν, ἐμίανεν, ἐμόλυνεν, ἀκάθαρτον ἐποίησεν. ¶ Ἐβδομάτη, ἑβδόμη.

Ε βδελύχθην, ἐμίσησα, προσέκοψα. ¶ Ἐβεβήκει, ἐπεπορεύετο. ¶ Ἐβεβρύχει. ἐπήχει πως. ¶ Ἐβέβλις. θήκη ἀργυρείου κακίστη. ¶ Ἐβδήλλαμεν, ἀπὸ μέλξαι βδάλλειν παρὰ τὸ ἀμέλγειν, ὅθεν ἡ βδέλλα τὸ ζῷον διὰ τὸ ἀμέλγειν τὸ αἷμα. ¶ Ἐβδομαὶ, τιμαὶ, ἣ ἑβδόμην ἡμέραν ἀπὸ γενέσεως παιδὸς ἑορτάζουσιν.

Ε βδομεν, ἡμιτάλαντον τὰ ἕξ ἡμίσεια τάλαντα.

Ε βδομος βοῦς, εἶδος πέμματος κέρατα ἔχοντος.

Ε βη, ἦλθεν, ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη. ¶ Ἐβῆνοι, ἀλωπεκίδες. ¶ Ἔβησεν, ἐπέβη. ¶ Ἐβήτην, ἔβησαν δυϊκῶς.

Ε βιήσατο, ἐβιάσατο. ¶ Ἐβιάσατο, ἀπεστέρησεν.

Ε βίωσας, ἔζησας, τὸ ζῆν περιεποίησας, ἢ ἔδωκας.

Δυσθαλπής. δυσχείμερος κρατῖνος. ¶ Δυσθαλπέος, καὶ κοθαλποῦς, κακοῦ, εἰς τὸ θάλπειν ψυχροῦ. ¶ Δυσθηρέας, δυσκαλθήρας. ¶ Δυσθήρατος, δυσερεύνητος.

Δυσθυμεῖ, ἀθυμεῖ. ¶ Δυσκάθεκτοι, δυσκράτητοι δυσκόλως ἐπεχόμενοι. ¶ Δύσκαπνος, ὁ φοίνιξ, ὑπὸ θεοφράστου. ¶ Δυσκάρπιστος, δυσθεώρητος.

Δυσκέλαδος, δύσφωνος κακὸν ἦχον ἀποτελῶν.

Δυσκηδέα, δυσφύλακτον, χαλεπόν.

Δύσκημον, ἄφρονα δυσσιώνιστον. ¶ Δύσκεν, ἐδύετο ὑπεισήρχετο. ¶ Δυσκλέα, ἄδοξα, κακόδοξα.

Δυσκλεές, ἄδοξον τὸ μὴ ἔχον τέλος. ¶ Δύσκλειαν, κακοδοξίαν. ¶ Δύσκλεος, ἄδοξος, ἄτιμος.

Δυσκολαίνει, δυσφορεῖ. ¶ Δύσκολος, ἄγριος δυσχερής. ¶ Δυσκρανές, ἀσχημοσύν. ¶ Δυσλόφια, ἀκατανόητα. ¶ Δύσλοφον, δύσκολον οὐχ ἁρμόζον τῷ λόφῳ. οἱ δὲ τὸ χαλεπῶς φερόμενον ἀπὸ τῶν λόφων. ὅ εἰσι τράχηλοι. ¶ Δυσλόφων, δυσχερῶν. ¶ Δύσμαιναι, αἱ ἐν σπάρτῃ χορείτιδες βάκχαι. ¶ Δυσμενεῖ. πολεμίῳ ἐχθρῷ. ¶ Δυσμενέες, ἐχθροί, πολέμιοι.

Δυσμένεια, ἔχθρα μῖσος. ¶ Δυσμεναίνει, δὲ ἐχθρεύει, πολεμεῖ. ¶ Δυσμαῖς βίου, τῷ τέλει τῆς ζωῆς.

Δυσμεναίνων, ἐχθρεύων. ¶ Δυσμενής, ἐχθρός, πολέμιος, ἀντίπαλος. ¶ Δυσμενέων, πολεμίων, ἐχθρῶν ἀντιπάλων. ¶ Δυσμενῶν, ἐχθρός. ¶ Δύσμηνις, βαρύθυμος, ὀργίλος, ἐχθρός. ¶ Δυσμήτης, κακότεχνος. ¶ Δύσμορος, κακοθάνατος, ἄθλιος ἢ κακόμορφος. ¶ Δύσμορφος. ἄμορφος, ἄσχημος, δυστυχής.

Δυσνοίας, κακοβουλίας, ¶ Δύσνους, ἐχθρός.

Δυσξύμβολος, δυσεπίγνωστος. ¶ Δυσξύνετος, ἀσυνέτος. ¶ Δύσοδον, φαύλην ὁδόν, κακόν. ¶ Δυσοίζει, δυσχερεῖ. ὑπονοεῖ λάκωνες. ¶ Δυσοίζειν, φοβεῖσθαι. ὑποπτεύειν. ¶ Δυσοίζου, οἰωνιζομένου καὶ ἄσαν ὑποπτεύοντας. ¶ Δύσοιο, φοβοῦ. ¶ Δόσσιμος, τὸ καὶ κῶ ἔκουσι ἢ δύσοδος. ¶ Δύσοικος. δυσθρόνητος.

Δύσοιστος, δυσυπομόνητος. ¶ Δυσοίμοιοι. ἀνόμοιοι.

Δύσοντο ἀγῶνα εἰσελεύσονται εἰς ἱερὸν τόπον.

Δύσοπον, δύσφημον, δυσόρατον. ¶ Δυσόρατον, ἀσεβῆ, ἄπονῆ. ¶ Δυσοπαίοντα, δυστυχοῦντα, κακῶς ἔχοντα. ¶ Δύσοργος, κακοεργός. ¶ Δυσόρφνεα, μελανά. ἀφανῆ. ¶ Δύσοσμον, δυσώδες. ¶ Δύσουρον. δυσφύλακτον. ¶ Δυσπάθεια, κακοπάθεια.

Δυσπαθεῖ, κακοπαθεῖ, δυσφόρως ἔχει. ¶ Δυσπαθῶν, πάσχων κακῶς. ¶ Δυσπαίπαλον, δύσβατον, σκολιόν. δυσκατάβατον. ¶ Δυσπάλαιστος, ἀκαταγώνιστος.

Δυσπάλαμον, δυσχερές, κακότεχνον. ¶ Δυσπαλές, δυσχερές. δυστοχές. σκληρόν. δύσκαμπτον. ¶ Δυσπέμφελος, δυστάραχος, δυσκίνητος. ¶ Δυσπαρίς, ὡς ἐπὶ κακῷ παρακληθείς. ¶ Δύσπαρι, δυσώνυμε, δύστηνε, πάρι ὡς κακῶς ὠνομασμένε, τινὲς δὲ τὸν πάριν εἶπον ὠνομάσθαι ὡς ἐπὶ τῇ ἐν πήρᾳ ἐκτεθῆναι. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τοῦ πηροῦν τῷ κάλλει τοὺς ὁρῶντας αὐτόν. ¶ Δυσπέμφελος, ὡς ἐπὶ μὲν τῆς θαλάσσης ὁ δυσχείμαρρος καὶ τραχεῖα καὶ ταραχώδης. ὡς δὲ τοῦ κολυμβητοῦ, δυσχερής. ¶ Δυσπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Δυσπέμφελον, δυστάραχον. ¶ Δυσπετεῖ, δυσχεραίνει. παραιτεῖται. ¶ Δυσπετημάτων, ἀποτυχημάτων.

Δυσπετές, δυσχερές. ¶ Δυσπετέστερος, δυσκολώτερος, δυσεπιτευκτότερος. ¶ Δύσπιστος, διστάζων δυσπειθὴς ὁ δυσκόλως πιστεύων καὶ ἀβεβαίως καὶ ἀπίστως μένων. ¶ Δυσπόρευτον, δυσπόρευτον. ¶ Δύσπορον, δύσβατον, χαλεπόν. ¶ Δύσποτμος, δυσθάνατος, δυστυχής. ¶ Δυσπραξία, ὅτε κακῶς διάγει τις τὸν ἑαυτοῦ βίον. ¶ Δυσπρεπεῖ, ἀπρεπεῖ, δυσμόρφῳ. ¶ Δυσπρόσιτον, ὃ δυσκόλως τις προσέρχεται. ¶ Δυσσεβής, ἀσεβής. ¶ Δύσσοον, δυσχερῶς σωζόμενον. ¶ Δύστακτον, κακοδάκρυτον.

Δύστακτον, κακότακτον. ¶ Δυστεκλέως, εὔπορος.

Δυστεκμαρτότερον, δυσκαταληπτότερον.

Δυστέκμαρτον, δυσχερὲς τέλος ἔχον ἢ μὴ ἔχον τέλος.

Δυστηνία, μοχθηρία. ¶ Δύστορον, * δυσξύνθετον.

Δύστηνον, μοχθηρόν, ταλαίπωρον. ¶ Δυστήνων, ὁμοίως καὶ ἀθλίων δυστυχῶν κακοδαιμόνων.

Δυστοκία, ὡς ἐπὶ κακῶν τῶν καθαρῶν τεκνίων.

Δυστοπάζοντες, δυσχερῶς ὑπονοήσαντες.

Δυστόπαστος, δυσκατάληπτος, δυσυπονόητος. δυσείκαστος.

Δυστραπελία, κακοτροπία, κακοήθεια. ¶ Δυστράπελος, δυσμετάθετος. ¶ Δύστρος, ὑπὸ μακεδόνων μήν.

Δύσφαλτον, δύσμαχον. ¶ Δυσφημίας, κακοφημίας.

Δυσφορεῖν, βαρύνεσθαι, πικραίνεσθαι. ¶ Δυσφόρητον, δυσβάστακτον. ¶ Δύσφορον, χαλεπόν.

Δύσφυιαν, κακὴν φύσιν. ¶ Δυσχαλέα, ἄχαρον, κακὸν λίαν. ¶ Δυσχαλέες, βλάσφημοι, χαλεποί.

Δυσχάριστος, ἀχάριστος. ¶ Δυσχεραίνει, μισεῖ, ἀπεχθάνεται, ὑπερηφανεῖ, ἢ δυσάρεστός ἐστι. ¶ Δυσχερῶν, μισητῶν. λυπηρῶν. ἀπειθῶν. ¶ Δυσχειλότερον, κακοζηλότερον παραντίνει. ¶ Δυσχερής, δυσχερής, δυσχεραντός, αὐχμηρός. ¶ Δύσχρηστος, κακὸς εἰς οὐδὲν χρήσιμος. ¶ Δυσχωρία, στενοχωρία. ¶ Δυσχῶται, δυσχωρεῖ δυσκολύεται. ¶ Δυσώδης, κακόοσμος, ἀκάθαρτος. ¶ Δυσώνυμος, κακώνυμος, χαλεπός.

Δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Δυσωρήσονται, δυσφυλακτήσουσι κακὴν νύκτα διαγάγωσι φυλάσσοντες. ὤρος γὰρ ὁ φυλακός. ¶ Δυσωχεῖν, δυσχεραίνειν. ¶ Δύω, δύο. ¶ Δύων, δύο δωδεκάς.

Δυωδεκάβοιον, δώδεκα βοῶν ἄξιον.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Δῶ, δῶμα. οἴκημα, σπήλαιον. ¶ Δωαί, δικαίως, ὁσίως. ¶ Δωδεκάδαρχοι καὶ δέκαρχοι, οὕτοι εἰσιν οἱ τῶν δωδεκάδων καὶ δεκάδων ἡγεμόνες δύο πεντεδέκαρχοι. ¶ Δωδεκάδες, θυσίαι, ἐκ δώδεκα ζώων ὡς τριττύαι ἐκ τριῶν. ¶ Δωδεκάκρουνος, ἀθήνησι κρήνη. ὃν ἔνιοι ἐννεάκρουνόν φασιν. ἄλλοι δὲ καλλιρρόην καλοῦσιν. ¶ Δωδεκαμήχανος. πόρνη τις ἐλέγετο διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ποιεῖν συνουσίας. ¶ Δωδεκάποδος, οὕτως ἔλεγον ἐλλειπτικῶς στοιχείου ἢ σκιᾶς. οὕτω γὰρ συνετίθεντο τὸ δεῖπνον ἥξειν τοῦ στοιχείου ὄντος δωδεκάποδος ὡς νῦν πρὸς ὥρας φασί. ¶ Δωδεκάτη, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἣν χόας ἔλεγον. ¶ Δωδεκεύς, χοεύς. ¶ Δωδεκηΐδα, θυσίαν τὴν ἐκ δώδεκα ἱερείων. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν δώδεκα μηνῶν. ¶ Δωδεκηΐς, τέλειος θυσία ὁμοίως.

τὴν λαμύραν. οἱ δὲ ἀπὸ λόπου ἢ ἐλεεινόν.

Δ ρυψοχίροντας, τοὺς ἀτόπως πρεσβύτας, καὶ ἐννοεῖ ἀτίμους. ¶ Δροκτάζεις, περιβλέπεις.

Δ ρωμᾷ, τρέχει. ¶ Δρωμενόων, πραττομένων.

Δ ρώμενα, πραττόμενα πανούργως. ¶ Δρωμίασουσι, τρέχουσι. ¶ Δρῶντες, ποιοῦντες ἐργαζόμενοι.

Δ ρωντάζειν, ἐμβλέπειν. ¶ Δρώοιμι, ὑπηρετοίην.

Δ ρώπτειν, διακόπτειν, ἢ διασκοπεῖν, αἰσχύλος ψυχαγωγοῖς. ¶ Δρώπτης, πλανήτης πτωχός.

Δ ρῶσι, πράττουσι. ¶ Δρὼψ, ἄνθρωπος.

Δ ρώωσι, διακονοῦσι, ὑπηρετοῦσι.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

ῦ, ἔδυ, εἰσέδυ. ¶ Δυάζει, φλυαρεῖ.

Δ ¶ Δυαεῖ, φλυαρεῖ, ἀλογεῖ. ¶ Δύαλος, ὁ διόνυσος παρὰ παίωσιν. ¶ Δύαν, κρήνην.

Δ υαρεία, ἡ ἐν τοῖς τέμπεσι δάφνη, ἣ δὲ ἀσῆ καὶ δηλεία.

Δ ῦ δέ μιν ἄρης, ἐπιθυμία αὐτὸν εἰσέδυ τοῦ πολεμεῖν.

Δ υδρός. ἐπίπονος, ἁλμυρός. ¶ Δύεται, δύει, κρύπτεται. ¶ Δύη, δυστυχία ἢ ἔνδεια, πόνος, ταλαιπωρία καὶ δυσπάθεια. ¶ Δῦθι, ἔνδυσαι. ¶ Δυθίλαι, θαλάμαι καταδύσεις. ¶ Δυθμέσι, δύσεσι, καταστροφαῖς. ¶ Δύμεναι, δῦναι, ὑπεισελθεῖν.

Δ ύμη, ἐν σπάρτῃ φυλὴ καὶ τόπος. ¶ Δῦναι, κατελθεῖν. ¶ Δύναμιν ἀρίστα, τὴν δύναμιν ἄριστοι δυνατῶς. ¶ Δύνασθαι, θέλειν. ¶ δύναμις, ἰσχύς.

Δ ύνασις: δύναμις. ¶ Δυναστεία, δύναμις.

Δ ύνασαι σιωπᾶν, πρῶτον φασὶ φοινικίδην μετρίως κωμικὸν ποιητὴν ἐν ἄστει διδάσκοντα ἀποσκῶψαι τὴν σιωπωμένην ὁμολογίαν περὶ τῶν διαλύσεων ἀντιγόνου καὶ πύρρου βουλόμενον εἰπεῖν τοὺς ἀθλητεύσαντας οὕτως, δύνασαι σιωπᾶν. ὥστε τὰς διαλύσεις συντιθεμένους κεκραγέναι δοκεῖν, ἄλλοι δέ φασὶ περὶ μισολόγως εἰρῆσθαι ἐπὶ ἀντιγόνου καὶ πύρρου τῶν βασιλέων, τὰς ὁμολογίας ἀπορρήτους ποιησαμένων οὕτως. ὥστε μὴ δὲ τοῖς γραμματεῦσι πιστεῦσαι.

Δ υνατῶς, ἰσχυρῶς, γενναίως. ἀσφαλῶς. ¶ Δυωδεκάτη, ἡμέρα δωδεκάτη. ¶ Δῦνε, ἐνεδύσατο.

Δ ύο, οἱ δύο, αἱ δύο, τὰ δύο. ¶ Δυοῖν, τῶν δύο τοῖς δυσί.

Δ υοῖν, θατέρου, ἕνεκ τῶν δύο. ¶ Δυοῖς, τοῖς δύο.

Δ υοχοῖ. σωματίζει παρὰ δημοκρίτῳ, ἤγουν σωμάζει σκεπάζει. ¶ Δυοχῶσαι, σωμάσαι.

Δ ύουσιν, ἀπορρέουσιν. ¶ Δύπτης, κολυμβητής, δύτης.

Δ ύπτοντες, κολυμβώντων. ¶ Δύρεσθαι, τύπτεσθαι.

Δ ύρεσθαι. ὀδύρεσθαι, κλαίειν, θρηνεῖν. ¶ Δύς, κακῶς ἐπίρρημα. ¶ Δυσάγρυγοι, δυσκόλως φερόμενοι. ¶ Δυσάγρυγος, δυσχερής. ¶ Δυσαέος, χαλεπῶς πνέοντος. ¶ Δυσαίατο, παραγένοιντο εἰσίοιεν.

Δ υσάντη, δυσπρόσιτον, ¶ Δυσαῆ, δύσπνουν. χειμέριον, νοτώδη. οἱ δὲ ἄνεμον δύοντα ἐκ νεφῶν, ἄλλοι ψυχρὸν ἢ ἀπὸ τῆς δύσεως πνέοντα ἐπὶ τοῦ ζεφύρου.

Δ υσαέος, δυσήνου, δύσπνου. ¶ Δυσαλγής. δυσιαρὸς ἀσυμπαθής. ¶ Δυσαλέος, δυσπνεύστου.

Δ υσάλθετα. ἀθεράπευτα. ¶ Δυσάλωτον, μὴ ἐκ φόβου. ¶ Δυσάλωτον, δυσχερῶς κρατούμενον.

Δ υσάμμορος, κακόμοιρος. ¶ Δύστηνος, δυστυχής.

Δ υσάνιον, τὸ δυσχέρειαν χρώμενον, δυσάρεστον, τὸ δὲ ἐναντίον αὐάνιον λέγουσιν, ἔγκειται δὲ ἡ ἀνία τῇ λέξει.

Δ υσαναχετεῖ, ἀγανακτεῖ, βαρέως φέρει, δυσκόλως ἔχει, δυσπετεῖ. ¶ Δυσαναφορικῶς, δυσκόλως ἀναφερόμενος. ¶ Δύσαντα, κατελθόντα.

Δ υσάντεα, φοβερά. ¶ Δυσάντης, τραχεῖα χαλεπὴ δυσαπάντητος. ¶ Δυσάντητον, δυσχερὲς ἀπαντᾶν. ¶ Δυσαρεσκόμενοι, μὴ ἀρέσκοντες.

Δ υσαρεσκομένην, ἀπαρεσκομένην.

Δ υσαρεῖ, δυσφροντιστεῖ. ¶ Δυσχερής, δυσάρεστος.

Δ υσαριστοτόκεια, ἐπὶ κακῷ ἄριστον τεκοῦσα, ἢ τὴν δ' ἀριστείαν δύστηνον. ¶ Δυσαύλητος, δυστηχλίσμεον. ¶ Δύσαυλος, δυσαύλιστος σοφοκλῆς ἀλεξάνδρα. ¶ Δυσαχθές, βαρύ. ¶ Δυσαχθής, πάνυ ἀχθιζόμενος. ¶ Δύσβατον, δυσχερές, ἄβατον.

Δ ύσπορον, χαλεπόν. ¶ Δυσβάστακτον, βαρύ.

Δ υσφορές. δύσακτον ἀφόρητον.

Δ υσβαρές, δύσβατον δυσχερές.

Δ υσβουλία. κακοβουλία ἀφροσύνη.

Δ υσβράκανον, δυσχερές. βράκανα γὰρ τὰ ἄγρια λάχανα, ἔστι δὲ δύσπλυτα. λέγει οὖν ὁ κρατῖνος δυσκατανόητον, οἱονεὶ δυσνόητον. ¶ Δυσγάργαλος, δυσπράκτος οὐχ ὑποτασσόμενος, δυσπρόσιτος, ὅτε δὲ δυσγαργάλιστος. ¶ Δυσγένειαν, ἀγένειαν.

Δ υσγενὴς, ἐχθρός. ¶ Δυσγῶ, ἀπολύω.

Δ υσδήλισις. κακοῦντες. δηλήσασθαι γὰρ τὸ κακῶσαι.

Δ υσδηνίας, δύσνοις κακὰ βουλευομένης. ¶ Δυσδιακόμιστον, δυσβάστακτον. ¶ Δυσδάκτου, δυσθρηνήτου. ¶ Δυσδιαφύλακτον, δυσκόλως λανθάνον.

Δ υσδιάλυτα, δυσδιάλυτα. ¶ Δυσδιόρθωτος, δυσχερῶς διορθούμενος μὴ διορθούμενος.

Δ ύσεα, τοῦ ῥίγχου τὰ περιξ κύπειοι. ¶ Δυσεῖαι, αὐαλέαις. ¶ Δυσειδὴς, κακὸν εἶδος ἔχων. ¶ Δυσειμέων, ἀκτημόνων. ¶ Δυσέκλυτα. δυσχερῶς λυόμενα. ¶ Δυσέκλυτος. δυσεύρετος. ¶ Δυσέμβατος, ἀξιβὸς ἀπόκτητος. τραχύς. ¶ Δυσέμβολος, δυσεπιχείρητος. ¶ Δυσεξάλακτα, δυσέκφευκτα.

Δ υσεξίτητα, δυσκόλως διοδευόμενα, ἢ δυσθεράπευτα. ¶ Δυσεξοίστων δυσερμήνευτον ἢ δυσεκκόμιστον.

Δ ύσεο δ' ἀλκήν. δῦθι. ἀνάλαβε τὴν ἀλκήν. τουτέστι τὴν δύναμιν, ὅπερ ἰσχυροποίησον σεαυτόν. ¶ Δύσεριν, φιλόνεικον παρὰ τὸ δὺς καὶ τὴν ἔριν.

Δ υσερμία, κακὴ εὐτυχία. ¶ Δύσεο. κατέλθε.

Δ υσέφακτον, δυσκατάληπτον. ¶ Δυσηλεγέος, δυσάντης χαλεπὸς ἢ δυσαλεγέος ἤγουν κακοκοιμήτου.

Δ υσηλεγὲς, κακόπαθον χαλεπόν. ¶ Δυσηκῆ, δυσακῆ, δυσίατον. ¶ Δυσηβόλον. δυσάντητον.

Δ υσήνεμον, δυσπέραχον τὸ κακοῖς ἀνέμοις ἔχον.

Δ υσήνιοι, ἀπειθεῖς δυσάγωγοι ἐπὶ πολὺ σκιρτῶντες καὶ μικροῖς μεγάλα ὀργιζόμενοι ἀνυπότακτοι.

Δ υσήνυτος, δυσκατέργαστος καὶ δυσήνυκτον.

Δ υσήριστοι, δυσέριστοι φιλόνεικοι, ἢ ἀμφίβολοι.

Δ υσήτορος, δυσθύμου.

Δ υσηχέες, κακοὺς ἤχους ἐχόντων.

Δ υσηχέος, κακοφώνου. κακὸν ἦχον ἐπιφέροντος διὰ τὰς γινομένας οἰμωγὰς καὶ θρήνους.

Δ ρασκάζειν, κρύπτεσθαι ἀπολιδράσκειν.
Δ ράσκκος, δρασμός. ¶ Δραστίων, δραστικῶς ἔχων.
Δ ράσκαπσ, ἡ διάδρασις ἢ δραπέτις. ¶ Δράσαι. δραπέται. ¶ Δρασμάτων, παιδευμάτων.
Δ ρασμὸς, φυγή. ¶ δραπετεύειν, δρασμῷ φυγεῖν.
Δ ρασσόμενοι, κρατοῦντες. ¶ Δραστίας, τὰς θεραπαίνας καὶ διακόνους. ¶ Δράστην, κόφινον.
Δ ραστηρὰ, δραστικά. ¶ Δραστῆρας, τοὺς ὀψοποιοὺς, μαγείρους. ¶ Δραστήριον, πρακτικόν. ¶ Δράστης, πράττειν δυνάμενος ἢ νοηματικὸς κατ᾽ ἐπιβουλήν.
Δ ράστις, ἡ βύστος. οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὴν δραστιουργοί.
Δ ραστικὸς, κρατικὸς ἰσχυρὸς δυνατός.
Δ ρακιά. φύλλα συκαλοί.
Δ ραστιουργοί, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν βύστον. ¶ Δρατὰ, δαρτὰ, ἐκδεδαρμένα θύματα. ¶ Δράχμα, τὸν τοῦ σταφυλῆς βότρυν καὶ τὰς φοινικίνας βαλάνους.
Δ ράχματα, συνθήματα. ¶ Δραχμὴ, εἶδος μέτρου κεραμικοῦ. ¶ Δραχμὴ, χαλαζῶσα παρὰ Διοφάντῳ τῷ θεωρητικῷ ἐγένετο δραχμή. ¶ Δραχμὴ, τὸ ὄγδοον τῆς οὐγγίας. ¶ Δραχμὴ χρυσίου. ὁλκὴ νομίσματος εἰς ἀργυρίου λόγον διδράχμων ί.
Δ ρέμονες, οἱ νεφροί. ¶ Δρέμμα, κλέμμα, οἱ δὲ κλάσμα. ¶ Δρεπανηφόρα ἅρματα, τοὺς μακεδόνας φασὶ πρώτους χρήσασθαι. ¶ Δρεπανηφόρους, ξιφηφόρους. ¶ Δρεπανὶς, κέγχρος.
Δ ρέπειν, τρυγᾶν. ¶ Δρέπτω, τρυγᾶ. ¶ Δρεπόμενοι. λαμβάνοντες, ἀπολαύοντες, τρυγῶντες.
Δ ρεπτῆς, τρυγηταί. ¶ Δρεπτὸν, εἶδος φιλήματος ὡς τηλεκλείδης. ¶ Δρεφθῆναι, τρυγηθῆναι.
Δ ρέψαι, ἀφελεῖν, τρυγῆσαι, ἀποκόψαι, ὅθεν καὶ δρέπανον. ¶ Δρέψας, ἀναλώσας. τρυγήσας, θερίσας.
Δ ρέψασθαι, τρυγήσασθαι, ἀφελεῖν τῇ χειρὶ ἢ λαβεῖν.
Δ ρῆες, στρουθοί, μακεδόνων.
Δ ρηλοῖ, φοβεῖται. ¶ Δρησμοσύνη, θεραπεία.
Δ ρῆστα, δραπέτου ἢ δυσχρί. ¶ Δρηστῆρας, πράκτορας, θεράποντας. ¶ Δρηστήρων, ὑπηρέται λειτουργοὶ διάκονοι θεραπευτῶν. ¶ Δρηστῆναι, διάκονοι θεράπαιναι. ¶ Δριατόποι, σύνδενδροι τόποι καὶ χλοώδεις. ¶ Δριαλεῖν, ποιεῖν. ¶ Δριάεντα, χλωρά. ¶ Δριάουσαν, θάλλουσαν.
Δ ριηκὰ, ὄρνεα ποιά. ¶ Δρίλακες, βδέλλαι ἠλεῖοι.
Δ ρῖμα, ψῦχος. ¶ Δριμεῖα μάχη, ἐνθέρμος καὶ ἐνδρός. ¶ Δριμύ. ὀξύ. σφοδρόν. θερμόν. ταχύ.
Δ ριμὺς, ὀξύς. στυπτικός. ¶ Δρίον, ὕλη ὄρος χόρτος δρυμός. ¶ Δραχμή. τὸ ὄγδοον ἐστὶ τῆς οὐγγίας ἐν χαλκῷ καὶ σιδήρῳ, ἐν δὲ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ὀγδοηκοστὸν ἐστιν οὐγγίας. οὕτω δὲ εὑρίσκονται οἱ εἴκοσι ὀβολοὶ δίδραχμον ἐν τῷ λογιστικῷ. ¶ Δρῖον, σύμφυτος τόπος καὶ σύνδενδρος καὶ χλοώδης, ὁ ὄρος, ἢ χόρτος, ἢ δρυμὸς ὕλη. ¶ Δρὶς, δύναμις. ¶ Δίφρακος, κράββατος. ¶ Δίφρον, τὸν δίφρον δωριεῖς καὶ δίστοιχος. ¶ Δριωδόνες, θεοὶ παρὰ λακεδαιμονίοις τιμώμενοι. ¶ Δρογγίλος, χωρίον θρᾴκιον.
Δ ροιοῦ, καλὸν κρητῶν. ¶ Δροιτή. πύελος σκάφη καὶ εἶδος ὀρχήσεως. ¶ Δρομάδην, μετὰ δρόμου.
Δ ρομαλὸς λαγωὸς ὁ ἐν δρόμοις ἁλισκόμενος, δύναμος δὲ ἐν κοίτῃ. ¶ Δρομὰς, ἡ ἑταίρα.
Δ ρομάσσειν, τρέχειν. ¶ Δρόμων, ὁ μικρὸς καρκῖνος.
Δ ρομιάφιον, ἡμέρα ἀμφιδρομία. ἔστι δὲ ἡμερῶν ἑπτὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεως ἐν ᾗ τὸ βρέφος βαστάζοντες περὶ τὴν ἑστίαν γυμνοὶ τρέχουσι. ¶ Δρομοκήρυξ, ὁ μὴ σπουδαίως πεμπόμενος τὰς ἐπικηρυκίας ποιεῖσθαι ἡμεροδρόμος. ¶ Δρόμος, ἡ ὀρχήστρα τοῦ διονυσιακοῦ θεάτρου παρὰ ταραντίνοις. ¶ Δροόν, ἰσχυρὸν ἀργεῖοι.
Δ ροπὰ, δρ. παρὰ σοφοκλῆς παλαμήδη.
Δ ρόπις, τρυγητός. ¶ Δροπισκὸς, κάλαθος.
Δ ροσερὰ, δροσιζόμενα καὶ ὄνομα πηγῆς.
Δ ρόσοι, ψεκάδες. ¶ Δρόσοις, ἀχρείοις κύπριοι.
Δ ροῦνα, ἡ ἀρχὴ ὑπὸ τυρρηνῶν.
Δ ρυάζειν. φλυαρεῖν. ¶ Δρύακες, τῶν ξύλων τῶν βασταζόντων τὴν τρόπιν τοῦ πλοίου.
Δ ρυάσαι. κατακολυμβῆσαι. ¶ Δρυαταὶ, ἄλιψοι, ψεῦσται. ¶ Δρυαχαρνεῦ ἢ δρύινε, ἀχαρνεῦ καὶ αἰνέσθω τε. δοκοῦσι γὰρ οἱ ἀχαρνεῖς σκληροὶ τὴν γνώμην εἶναι καὶ ἀτεγκτοι. ¶ Δρύες οἰνοχίτωνες, αἱ ἄμπελοι, διὰ τὸ τὸν οἶνον ἔχειν, καὶ ὁ χιτὼν δὲ παρὰ τὸ χεῖσθαι ὠνομάσθαι. ¶ Δρύεται, κρύπτεται.
Δ ρύινος, ξύλινος. ¶ Δρυΐτης, βοτάνη. ¶ Δρυμὰ, δρυμώδεις καὶ σύνδενδροι τόποι καὶ εὔξυλοι.
Δ ρυμάξεις, κυρίως μὲν σπαράξεις. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς συνέσεως καὶ προσομιλήσεως. ¶ Δρυμάσσει καὶ δρυμάξαι, τὸ τύπτειν ξύλοις καὶ τὸ τρέχειν.
Δ ρυμίους, τοὺς κατὰ τὴν χώραν κακοποιοῦντας.
Δ ρυφάξαι, δοκεῖν. ¶ Δρυμὸς, δάσος, σύμφυτος τόπος. ἀμφοφυὴς καὶ σύνδενδρος, καὶ χωρίον τῆς ἀττικῆς καὶ φρούριον. ¶ Δρυόεντα, δρυώδη. ¶ Δρυοβαφῆ, ἱμάτια τὰ ὑπὸ τοῦ κελύφους τοῦ δρυὸς βεβαμμένα.
Δ ρυοπαγὴ στόλον, τὸν πάσσαλον σοφοκλῆς φιλοκτήτῃ.
Δ ρυὸς ὑψικόμοιο, τὸ ἐν δωδώνῃ μαντεῖον.
Δ ρυοτόμος, ὑλοτόμος, δενδροτόμος.
Δ ρυοῦσα, ἡ σῆμος τὸ παλαιόν.
Δ ρύοχοι, τῶν σιδηρῶν πελέκεων αἱ ὀπαί, εἰς ἃς τὸ στελεὸν ἐνείρεται. ¶ Δρύοψ, ὀρνεόν τι διαφέρον τοῦ δρυοκολάπτου. ¶ Δρύπτεσθαι, καταξύεσθαι.
Δ ρυπεπεῖς, ἀπὸ δένδρου πεπτωκυίας. ὠμάς.
Δ ρύπτεται, ξέεται ὅπερ τις ἑαυτὸν κατατίλλει ἐπὶ θρήνου. ¶ Δρύπτουσα, σπαράττουσα. ¶ Δρῦς, πᾶν ξύλον καὶ δένδρον. ¶ Δρύπτω. ἀλύτην.
Δ ρυτόμος, ὑλοτόμος. ¶ Δρυπολεῖ, ταλαιπωρεῖ, ὀρειβατεῖ, περιπολεῖ ὄρη. ¶ Δρυπτέρις, βοτάνη τις ἔμφυτος τῇ δρυΐ. ¶ Δρυφάδες. ὄνυχες, καταξύσματα.
Δ ρυφάδες, λῦπαι ὀδύναι ἢ τὰ ἀπὸ πληγῶν τελειώματα. ¶ Δρύφακτοι. αἱ τοῦ δικαστηρίου θύραι ἢ κάγκελλοι ἢ τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιτειχίσματα.
Δ ροφάνικα, τὸν οὐ μέσπιλον ἠλεῖοι.
Δ ρύφειν, πραΰνειν. ¶ Δρυφή. ἀμυχή. καταξυσμοί.
Δ ρυφοί, ξέσματα. ¶ Δρυφόμενοι, φθειρόμενοι.
Δ ρύψ ἀπὸ μηκώνων ἀφελεῖν, ἀπόξεσιν ἀπὸ τῶν μυῶν τῶν ἐν τῷ σώματι ἤγουν βραχιόνων ἢ γαστροκνημίων. ¶ Δρύψαι, ἀφελεῖν, καταξῦσαι.
Δ ρύψαλα, μέταλλα δρυώδη.
Δ ρύψειν. ἐπιξηροί. ¶ Δροψόπαλα,

ται ὑπὸ τῇ ἁμάξῃ. ¶Δορυάλωτον, δορύληπτον.

Δ ορυάλωτος, αἰχμάλωτος, ὑπὸ δόρατος ληφθείς.

Δ όρῃ καὶ δορῶν ἀντὶ δόρατι καὶ δοράτων.

Δ ορίδος, μάχαιρα μαγειρικὴ εἰς τὸ ἐκδέρειν τὰ θύματα ἢ ἀποτίλλειν. ¶Δορίκτητος, αἰχμάλωτος ἐκ πολέμου κτηθείς. ¶Δορίληπτον, κατηγορούμενον.

Δ ορὶς, σκεῦος μαγειρικόν. ¶Δόρκα, δῶρα.

Δ ορκάζων, περιβλέπων. ¶Δόρκαι, κόνιδες.

Δ όρκανα, ἀκριβῶς κρότος. ¶Δοροὶ, θύλακες δερμάτινοι. κώρυκοι. δέρματα. ¶Δόρπα, δεῖπνα.

Δ ορπῆσαι, δειπνῆσαι. ¶Δορπία, ἡ τῶν ἀπατουρίων πρώτη ἡμέρα οὕτω καλεῖται. ¶Δορπάζειν, δειπνεῖν. ¶Δορπηστος, ὥρα τοῦ δείπνου. ¶Δόρπον, δεῖπνον. ¶Δόρπον ἑλόμεσθα. ἐδειπνοποιούμεθα.

Δ όρπος, βορὰ δεῖπνος. ¶Δόρποισι, δόρποισι δείπνοις

Δ όρυ, ὅπλον, λόγχη. ἀκόντιον, καὶ πᾶν ξύλον ἢ δοκόν.

Δ ορυαλλὸς, τὸ τῶν γυναικῶν μόριον, ἀπὸ τοῦ δέρειν ἢ ἐφ' ὕβρει τοῦ ξανθοτοιοῦ δορυάλλου, οὗ μέμνηται ἐν λημνίαις. ¶Δορύκαι, δουροδόκαι.

Δ όρυ καὶ κηρύκιον, παροιμία ἣν ἔνιοι πειθανάγκην λέγουσιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων ἀπὸ τοῦ δόρυ κατέχειν καὶ κηρύκιον.

Δ ορύκνιον, εἶδος βοτάνης. ¶Δορυμήστορας, τοὺς ἐμπείρους τῶν πολέμων. ¶Δορυμολπὸς, ὁ προηγούμενος τοῦ θυομένου βοὸς τῷ Διί. ¶Δορύξεον, ὅπου τὰ δόρατα ξύεται. ¶Δορυξένους, οἷς ἐμπεδοῦντες τὰς ὁμολογίας φίλους ἐποιοῦντο, καὶ προσηγόρευον δορυξένους διὰ τὴν οἰκειότητα τῆς γενομένης πράξεως. δηλοῖ καὶ τὸν ἀντίζοντα φόνον καὶ πρόξενον.

Δ όρυσσα, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ σκαιά.

Δ ορυσσόον, ἀνδρεῖον δορυόρμαν, ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ σοβοῦντα. ¶Δορυφία, καρποφορία ἀπαθῶ.

Δ ορυφόνον, τὸν δολοφονοῦντα ἀριστοφάνης δαιδάλῳ, ὅτι δὲ διαλέκτῳ τῇ λέξει ἐχρήσατο πρῶτος, δηλοῖ τηλεκλείδης ἐν πρυτανεῦσι. δηλοῖ δὲ τὸν δολοφονοῦντα. ¶Δορυφόρος, ὁπλοφόρος ὑπασπιστὴς, ἢ φύλαξ τῶν τυράννων καὶ προστάτης. ¶Δορυφοροῦντες, προβαδίζοντες ἔνοπλοι. ¶Δορυφόροι, ἀναβαστάζοντες τὰ ὅπλα. ¶Δόρων, τῶν δοράτων.

Δ ορχαλοὶ. ἀστράγαλοι. ¶Δόσαν, παρέχον ἔδοσαν.

Δ ορσένης, ὁ ἡρακλῆς παρ' ἰνδοῖς. ¶Δοσιείν, δοτικῶς ἔχειν. ¶Δόσις, ἡ δωρεά. ¶Δόσκον, ἐδίδων.

Δ οτῆρα, δότην. ¶Δοτὴρ, ὁ διδούς. ¶Δούλιον ἦμαρ, τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ἡμέραν. ¶Δουλίχιον. πόλις κεφαλληνίας. ¶Δοῦλος, ἡ οἰκία, ἢ τὸν τόπον εἰς ὃν συνέλθωσιν τῶν γυναικῶν. ¶Δουλωσάμενοι, ὑποτάξαντες. ¶Δούλων πόλις εὐτελὴς ἐν μαρικᾶ κώμῳ ἡ λέγει. ¶Δούλων πόλιν, ἔστι δὲ ἐν κρήτῃ καὶ λιβύῃ. ¶Δοὺξ, ὁ ἡγεμὼν, ἄρχων.

Δ ουπῆσαι, ψοφῆσαι ἐν παρατάξει ἀποθανεῖν.

Δ ούλωνα, τὸν μουσικὸν φιλόξενον, ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ φιλόξενος, ἦν δὲ τὸ γένος κυθήριος. ¶Δούπησεν, ἐψόφησεν. ¶Δοῦπον ἀκόντων, τὴν μάχην.

Δ οῦπον, ψόφον, θάνατον, φόβον. ¶Δοῦρα, δῶρα κόπος καὶ ξύλα. ¶Δουράτεον, ξύλινον. ¶Δουρηνεκὲς, ὅσον δόρυ ἐκτείνεται, ἢ ἐφ' ὅσον ἂν ἐνεχθείη βαλ-

θὲν, διωκτικῶς. ¶Δοῦρε, δόρατα. ¶Δουρημηκὲς, δόρατος μῆκος. ¶Δουρὶ, δόρατι. ¶Δουριάλως, αἰχμάλωτος. ¶Δουρικλυτὸς, ὁ κατὰ μάχην ἔνδοξος ἀπὸ μέρους τοῦ δόρατος. ¶Δουρίκτητον, δορίκτητον, αἰχμάλωτον. ¶Δουροδόκο, δόρατος θήκη.

Δ ούρειος ἵππος ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει, χαλκοῦς ἦν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκκύπτουσι δόρατα. ¶Δοῦρος ἐρωή. ἡ ἀπὸ δόρατι ὁρμή. ¶Δοχὴ, παραχώμ. ¶Δουσάρην, τὸν διόνυσον. ναβαταῖοι ὥς φησιν ἰσίδωρος.

Δ οὺς, δομηθείς. ¶Δοῦσι, δομεύουσι.

Δ οχεῶν. δοχὴ σημαίνει ἐν θυτικῇ. ¶Δόχην, ἄριστον.

Δ οχμαλὸν, χαμαίζηλον, ταπεινόν.

Δ οχμὴ, σπιθαμὴ παλαιστή. ¶Δοχμῶσι, τὸ ἐπικάρσιον. τὸ δοχμίον τὸ πρόσοντες. ¶Δοχμία. πλάγια. λοξά, κεκαμμένα, δοχμὸν, πλάγιον, πεδίον.

Δ οχμοκόρσοι. οἱ πλαγιοχαῖται. ¶Δοχμολόφοι, οἱ ἐκ πλαγίου τὰ λόφους ἔχοντες.

Δ οχοὶς, δοχεῖα λουτῆρας.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Δ ράγμα, ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων. ¶Δραγμάνοις ταῖς ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου κοιλότησι. ¶Δράγματα, δέσμαι, καὶ ὅταν ἡ χεὶρ δράξηται. ¶Δραγμάζειν, κρύπτειν. ¶Δραγμαλακτᾶν, βρεμοῦσθαι.

Δ ραματολόγος. ὁ τὰ δράγματα συνάγων.

Δ ραίνει, ποιεῖ, δύναται. ἰσχύει, ἐνεργεῖ, κυλίει, γυμνάζει.

Δ ραίνεις, δραστικῶς ἔχεις. ¶Δραιώμα, ὠφέλεια.

Δ ραιὸν, μακρὸν πυλεόν. ¶Δραθεῖν, κοιμηθῆναι.

Δ ράκαιναν, τὴν μάστιγα τὸν ὑστριχίδα ὁ ἀριστοφάνης.

Δ ρακεῖν, ἐνεργεῖν, πράσσειν. ¶Δρακάνιον, ὄρος καρίας

Δ ράκαυλος, ἰδία τὸ συναυλίζεσθαι λάκωνες ἐπειδὴ δοκεῖ ἡ ἀθηνᾶ περὶ ἐυρίς αὐλῆσαι τὸν δράκοντα σοφοκλῆς τυμπανισταῖς, ὅτι συνέστηκε σκορπίος. ἢ ὅτι εἰς δράκοντα μετεμορφώθη. ¶Δρακοντίδης, τὸν κέκροπα ἀριστοφάνης ἐπειδὴ τὰ κάτω δράκοντος εἶχεν. ¶Δρακεῖν, ἰδεῖν βλέψαι.

Δ ρακὸς, τῆς παλάμης τῆς χειρός. ¶Δράλαινα. λάμνα κῶοι. ¶Δράματα, ποιήματα, πρᾶξις ἢ λόγος περιέχων ὑπόθεσιν τινά. ¶Δραματουργεῖν. πανουργεῖν, συντιθεῖν, πράττειν. ¶Δραματουργηθέντων, πραχθέντων. ¶Δραματούργημα. σύνθημα.

Δ ρᾶν, πράσσειν, θύειν. ¶Δράσαι, ποιῆσαι ἢ φυγεῖν.

Δ ρανεῖς, δραστικοὶ ὅθεν καὶ ἀδρανεῖς. ¶Δράνος, ἔργον πρᾶξις ὄργανον ἄγαλμα κατασκεύασμα δύναμις.

Δ ράκοντα, τὸ κηρύκιον σοφοκλῆς φιλοκτήτῃ.

Δ ρὰξ, δράκα. ¶Δράξαι, κρατῆσαι καὶ ἔστω τὸ τέταρτον. ¶Δράξασθε παιδίας. ἐπιλάβεσθε παιδείας καὶ ἐπιστήμης. ¶Δράξων, ἐν σικελίᾳ ἰδὼν εἰς ὃ οἱ γεωργοὶ εὐχὰς ἔπεμπον. ὅθεν καὶ δράξοντες ἐκλήθησαν. ¶Δραπινίδος. εἶδος ὀρνέου.

Δ ραπέτης, φυγάς. ¶Δραπετίνδα. δραπετικῶς.

Δ ράσας, ποιήσας, κρατήσας, πράξας.

Δ ράσειν, θύειν καὶ θυσίας αἰολεῖς.

Δ ρασείοντες, ἐνεργητικῶς ἔχοντες.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Νοπαλίζειν, διὰ τῶν χειρῶν ἐδόνει καὶ ἐκίνει
Δ αἰωρῶν. διὸ κέχρηται τῇ λέξει ὁ ποιητής.
¶ Δνοπαλίξεις, οἷον δονήσεις ταῖς χερσὶ καὶ ἐκτινάξεις. οἱ δὲ πτωχοὶ ἐπικρύπτονται τὰ ῥάκκη. ἢ διὰ χειρῶν ἕξεις. ¶ Δνόπαιον ὁ κακοπαθῶν.
Δ νόπαιον, διακόπτουσι, κακοπαθοῦσι. ¶ Δνοφέη, σκοτεινή. ¶ Δνοφερόν. σκοτεινόν. μέλαν, ἀπὸ τοῦ δνόφου, λέγεται γὰρ παρὰ τοῖς αἰολεῦσι δνόφος, ἀπὸ τοῦ δονεῖσθαι τὰ νέφη. ¶ Δνόψ, χιτῶνος εἶδος βαθέος.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Οξάζει, ἀμφιδοξεῖ. διστάζει. δικάζει.
Δ ¶ Δοάσατο, διενοήθη, ἐβουλεύσατο. ἔδοξε.
¶ Δοάσσεται, δοξάζει, ἀρέσκει, συμφέρον καταφαίνει. ¶ Δοάσσατο, ἔδοξεν. ¶ Δοιά, δύο.
Δ οιαί, δύο, διτταί. ¶ Δοιαὶ δίκαι, βουλαὶ δύο.
Δ οιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων, τὴν ἔκβασιν τῶν ὀνείρων ὅμηρος μεταφορικῶς εἶπεν. ¶ Δοιάσματα, ζητήματα, προβλήματα. ¶ Δοιακιδεῖς, διαφανεῖς. ¶ Δοιεῖν, διστάζοιεν. ¶ Δοιάσαι, διστάσαι, βουλεύσασθαι. ¶ Δοῖδυς, ἀλετρίβανος. ¶ Δοιοῖς, δυσίν. ¶ Δοίδυξ, ἀλετρίβανος. ¶ Δοιάσσατο, ἐβουλεύσατο. ¶ Δοίημεν, δῴημεν. ¶ Δοίης, δώσεις. ¶ Δοιώμασιν, ἀπεφάσεσι, γνώμαις.
Δ οιάς, δύο. ¶ Δοῖξ. ὁ πύελον, σκάφην. ¶ Δοκάζει, μένει, ἐπιτηρεῖ, δοκεῖ, προσδοκᾷ. ¶ Δοκάλια, καλά, ἄρεστα, ἀστεῖα. ¶ Δόκαι, ἐνέδραι, παρατηρήσεις.
Δ οκάνην, θήκην. ¶ Δοκεῖν, ἐοικέναι. ¶ Δοκάναι, αἱ στάλικες αἷς ἵστανται τὰ λίνα, ὁ κάλαμοι.
Δ οκεῖ, οἴεται νομίζει. ¶ Δοκάειν, τηρεῖν, φυλάσσειν. ἐπιτηρεῖν, προσδοκᾶν. ¶ Δοκεύων, ἐκδεχόμενος.
Δ οκήσει, ὑπονοήσει, νομίσει, προσδοκήσει, δοκιμάσει, στοχάσεται. ¶ Δόκην, δόκησιν, δοχήν. ¶ Δόκησις, τὸ μὴ ὂν νομιζόμενον εἶναι φαντασία. ¶ Δοκησίσοφος, οἱ δοκιματίας περὶ σοφίαν. ¶ Δόκησις, σκοπή, ἐπίνοια ὑπόληψις. ¶ Δοκίδες, οἱ ἴσα καὶ ἴσοι ἀστέρες οἱ πλεονάκις. ¶ Δοκίδιον, δοκόν.
Δ οκῶν, ὑπολαμβάνων. ¶ Δοκικῶ, ἀντὶ τοῦ δοκῶ. ἐπαιξε δὲ ἕρμιππος ἐν ἀρτοπώλισι. ¶ Δοκιμάνονται, δοκιμάζονται. ¶ Δοκιμάζεις, κρίνας, ἐξετάσας. ¶ Δοκιμασία, ἡ ἐξέτασις τῶν ἀρχόντων.
Δ όκιμον. χρήσιμον, τέλειον. ¶ Δοκιμοῦν, δοκιμάζειν. ¶ Δοκιμῶμαι, δοκῶ καὶ οἴομαι. ¶ Δοκόν, τὴν ἀγχόνην. ¶ Δοκός, σκοπός, προσδοκία, καὶ τὸ ἐν οἰκοδομῇ ξύλον. ¶ Δοκουμένοις, δοκιμαζομένοις.
Δ οκοῦντες, οἱ ἔνδοξοι. ¶ Δοκοί. εἶδος ἀστέρων ἐπισημασίαν τινὰ παρεχόντων θεωρεῖσθαι. ¶ Δοκῶμεν. νομίζοιμεν. ¶ Δόκωσις, στέγη. ¶ Δόλαν, ἀντὶ τοῦ δόλον. ¶ Δολάνα, μαστροπός. ¶ Δολιῶς, ὑπούλως δολίως. ¶ Δολέων, δολοῖν. ¶ Δολίχαυλος, μακρὸν τὸν αὐλὸν ἔχων. αὐλὸς δὲ λέγεται τοῦ σιδηρίου τὸ κοῖλον ὃ ἐμβαίνει τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος.
Δ όλιος, πανοῦργος. ¶ Δολομῆτα, δολιόγνωμε. ¶ Δολιχοί. ὀσπρίου εἶδος.

Δ ολιχά, μακρά. ¶ Δολιχήν, μακράν.
Δ ολιχεύουσι, παραδύουσι. ¶ Δολιχήρετμοι, μακρόκωποι, δηλοῖ δὲ τοὺς ναυτικούς.
Δ ολιχὸν κύκλον, μακρόν. ¶ Δολιχοδείρων, μακροτραχήλων. ¶ Δολιχός, μακρὸς ὁ μείζων δρόμος. ¶ Δολιχόσκιον, μακρὰν ἔχον σκιὰν μακρόσκιον, ἐξ οὗ τὸ μέγα δηλοῦται ὁ μακρὰν ἰέναι δυνάμενον. ¶ Δόλοι, οἱ παραλογισμοὶ καὶ στρατηγήματα. ¶ Δολεῖ, φθείρει, κακουργεῖ.
Δ ολιόφρων, ἀπατεόφρων. ¶ Δολιχοσκιά, μακρά. ¶ Δολίσκος, δόλων, παραξιφίς.
Δ ολίφονον, πέπαικται παρὰ τὸ δολοφονίου.
Δ ολομάν, μαστρόπον, λάκωνες.
Δ ολομῆτα, δολιόβουλε κακότεχνε, μῆτις γὰρ ἡ βουλή.
Δ όλοπες, ἔθνος, οἱ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς θετταλίας οἰκοῦντες. ¶ Δόλοπα, κατάσκοπον, μαστροπόν.
Δ ολομήτεω, δόλια βουλευομένου.
Δ ολοπεύει, ἐπιβουλεύει, ἐνεδρεύει. ¶ Δόλος, πάσσαλος. ¶ Δόλου βάπτα, ἐπὶ τοῦ ὅπατος σημεῖον ἐν θυτικῇ. ¶ Δολοπλοκίας, τὰς τῶν λόγων πλοκάς. ¶ Δόλοι, κατάσκοποι. ¶ Δόλανζον. κέρας, πλοῖον ἔχον, ᾧ ἁμάξαις χρῶνται εἰς τὸν ἄξονα. ¶ Δολόπεσιν, ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους θετταλίας.
Δ ολοφρονέουσα, δόλια φρονοῦσα, ἀπατῶσα.
Δ ολβαί, θύματα, οἱ δὲ μικτὰ πλακούντια.
Δ όλπαι. πλακούντια μικρὰ κῷοι.
Δ ολφός, ἡ μάζα. ¶ Δόλωνες, οἱ μικροὶ ἱστοὶ ἐν τοῖς πλοίοις, ἢ ξιφίδια ἐν ξύλοις ἀποκεκρυμμένα.
Δ ολώσει, ἀπατήσει. ¶ Δόμα, τειχίον.
Δ όμεναι, δοῦναι. παρασχεῖν. ¶ Δομέοντι, οἰκοδομοῦντι. ¶ Δόμοισιν, οἴκοις.
Δ ομέους, οἰκόπεδα, θεμελίους.
Δ όμη, τεῖχος, εἶδος, μορφή, πρόσοψις, σῶμα, οἰκοδομὴ ζόπων κατασκευή. ¶ Δομόρτις, γυνή.
Δ όμος, οἰκία ἀπὸ τοῦ δεδομῆσθαι. ¶ Δόμος ἡμιτελής, ὁ ἀτελὴς οἶκος. ὁ ἡμιτελὴς ἡ μίσαμος τέλος γὰρ ὁ γάμος, καὶ ἥρα τελεία καὶ ζεὺς τέλειος ὅτι γαμήλιοι εἰσίν. ¶ Δονάρκφον, ὑπὸ τοῦ δόμφ ἱδρυθέντα.
Δ όνακα. κάλαμον κρότες παρὰ τὸ δονεῖσθαι καὶ ῥᾳδίως κλᾶσθαι. ¶ Δόνακα, ὑπολύρειον, πάλαι γὰρ ταῖς λύραις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο.
Δ όνακες, κάλαμοι ἐλωόδεσιν ἢ παρελέσι.
Δ ονακοῦσα, τὸν δάσειστον καλαμῶνα. ¶ Δονακόματα, αὐλόμματα καὶ αὐλήματα. ¶ Δονακστάν, τὸν ἀπόλλωνα θεόπομπος. ¶ Δονάκων, καλάμων, ἢ αὐλῶν. ¶ Δόναξ, κάλαμος ὁ ἁλιευτικός.
Δ ονεῖ, κινεῖ, ταράσσει, σαλεύει. ¶ Δόξα, φήμη, τιμή.
Δ όξαν ἑλεῖν, δόξαν λαβεῖν.
Δ οξαρίοις, εὐτελέσι δόγμασιν ὑπ' ἐνίων ὑποκορισμός. ¶ Δόξας, δοκήσεις.
Δ οξαστά, δικαστά. ¶ Δόξει, ὑπολάβοι.
Δ όξα φανῇ ὁ δοκήσει. ¶ Δόξης, δοκήσεως.
Δ οξοῦσθαι, καπηλεύεσθαι, φαντάζεσθαι.
Δ ορά, δέρμα. ¶ Δόρατα. λόγχαι. ¶ Δοράζει. λογχάζει. ¶ Δορατιζόμενοι, δόρασι μαχόμενοι.
Δ όρανον, κέρας ἐν ᾧ τὸν πλοιάριον φέρουσιν οἱ ζυγηλάται

διπλᾶ προσωπεῖα. ¶ Δίπτυχον, κύπριοι μέζονα ἢ δὲ τὸ ἡμιμέδιμνον. ¶ Διπτύδιξον, διπλωσον.

Δ ίπτυχα, δύο ἐπιβολὰς ἔχοντα ἢ διπλοῦν, ὥστε τὸ μὲν ὑποστρῶσαι τὸ ἐπίπλουν, τὸ δὲ ἐπιβεβλῆσθαι.

Δ ίπυλον, ὑπόβρεχον. ¶ Δίπυροι, ἄρτοι, οἱ ἐκ δευτέρου ὀπτώμενοι. ¶ Διράδες, αἱ τῶν ὀρέων ῥάχει. ¶ Δίρογον. στρουθοί.

Δ ίρκνος, πηγός. ¶ Δίσκαλα, ἀκαθαρσίαι.

Δ ισκλέος, ῥυπαρός. ¶ Δίσδημαι, ζητῶ.

Δ ισίθρος, λειστήμων. ¶ Δισκάζεται, διαφέρεται.

Δ ισκέλλα, σπυθίς. ¶ Δισκεύει, δισκοβολεῖ.

Δ ισκεῦσαι, δισκευρῖψαι ὄρει λιθάσαι. ¶ Δίσκην, δίκην ὑποβάλλειν. ¶ Δίσκοισι, τοῖς δίσκοις, λίθοις στρογγύλοις. ¶ Δίσκουρα, ὅσον ἂν λάβοι δίσκω, δισκούρια ὅσον ἄν τις βάλλοι δισκεύων.

Δ ισσά, διττά. ¶ Διισσῶς, δύο τρόποις ἔχον διπλῶς.

Δ ισάζει, διχονοεῖ, ἀπορεῖ, ἀμφιβάλλει.

Δ ιστάσιον, τὸ πρὸς διπλῆν ἱστάμενον τὴν τιμὴν χρυσίου ἢ ἀργυρίου, ὡς ἰσοστάσιον τὸ πρὸς τὸν ἴσον.

Δ ιστόσι, τῇ ἡλικίᾳ ἀρχίλοχος.

Δ ιστμος, οὕτως ἡ ἐπίδαυρος ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ ἀμφιστόμοις λιμέσιν ἐκέχρητο. συγγραφή.

Δ ιττάμενον, ἀρνούμενον κρεῖττον.

Δ ιτταχῶς, διχῶς. ¶ Δίτριχος, αὐθάδηρος.

Δ ιυλίζοντες, διηθμεύοντες, διηθοῦντες. ¶ Διφᾶν, ζητεῖν, ψηλαφᾶν, ἐρευνᾶν. ¶ Δίφακος, εἶδος βοτάνης. ¶ Δίφατον. ὄψιν κρεῖττον. ¶ Διφασία, διλογία, ἐκ τοῦ μὴ συμφωνεῖν τὰ λεγόμενα. ¶ Δίφατον, διφάσιον, διττῶς λεγόμενον. ¶ Διφαδεύει, ἰξευ λεῖται. ¶ Διφρεύστας, βασκανιστός, κερτής.

Δ ιφθέρα, δέρμα, βύρσα. ¶ Δέλτος, γραμματεῖον.

Δ ιφθεράλοιφος, γραμματοδιδάσκαλος παρὰ κυπρίοις.

Δ ίφορος, ἔφορος κυμαῖος. ὅτι δὶς ἐτέλεσε τῷ διδασκάλῳ ἰσοκράτει τοὺς τῆς παιδεύσεως μισθούς.

Δ ιφοῦρα, γέφυρα λάκωνες.

Δ ιφράγκος, τινῶν στρατιωτῶν τῶν παρὰ πάρθοις ταγαί.

Δ ίφραξ, κλιντὴρ θρόνος γυναικεῖος.

Δ ιφρεῦσαι, διακαθίσαι. ¶ Διφρείας, ἁρματηλασίας. ¶ Διφρίς, ὁ ἐξωχεῖος καὶ καθήμενος ἀεὶ ὃ ἰοιμάρσος. ¶ Δίφρον, ἅρμα. καθιστήριον. κράββατον, ὄχημα. ¶ Διφροφόροι, αἱ ταῖς κανοφόροις εἵποντο, δίφρους ἐπιφερόμεναι. ¶ Διφροφορουμένοις, τοῖς φορείοις φερομένοις. ¶ Διφυᾶ, διφυῆ, δύο φύσεις ἔχοντα. ¶ Δίφιον*, νυκτὸς τὰ δύο μέρη τὸ δίμοιρον. ¶ Διφρόνοις, διπλώσσοις.

Δ ιφῶσα, ζητοῦσα, ψηλαφῶσα. ¶ Δίχα, χωρίς. ἐκτὸς, ἄνευ. ¶ Δίχα λαλῆσαι, ἀκατάλληλα λαλῆσαι. ¶ Δίχαλον ζυγὸν, τὸ ἑκατέρωθεν κεκοιλασμένον. χηλαὶ γὰρ καὶ τὰ κύματα, ἔνθεν καὶ ὁ κιθωνὸς παρὰ τῷ ποιητῇ. ¶ Δίχανον, κεχωρισμένον.

Δ ίχα νυκτὸς, τὸ μεσονύκτιον. ¶ Διχῆ, διχῶς, διττῶς.

Δ ιχηλοῦν, δύο ὅπλα ἔχειν.

Δ ιχαδίας, διστάς, διπλᾶς. ¶ Διχόθεν, ἐκ δύο μερῶν. ¶ Διχόθυμος, διάβολος. ¶ Δίχολοι, διάφοροι; ἀγροῖκος κατεπτίρει δίχολοι γνῶναι παρὰ τὸ δίχα, ἢ δίζοντοι κατὰ μετάληψιν, χόλος δὲ ἡ ὀργὴ

καὶ τρόπος βακχυλίδης. ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι. ¶ Διχομηνία, τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς ἐπὶ σελήνης, ὅτε πληροσέληνος ἐστὶ διχομηνία, ὅτε πεντεκαιδεκαταία. ¶ Διχόνδις, ἀπύγον.

Δ ιχονία, ἑτερογνωμοσύνη διχοστασία.

Δ ιχονοεῖν, διστάζειν. ¶ Διχορεάζειν, ἐν δύο χοροῖς ᾄδειν. ¶ Διχοστατεῖ, μάχεται, πολεμεῖ.

Δ ιχοτομία, ἀναίρεσις. ¶ Διχοτομήματα, τμήματα. ¶ Διψάκαιρον, πλαίσιον.

Δ ίψαι, βλάψαι. ¶ Διψάρα, δέλτος, οἱ δὲ διφθέρα.

Δ ιψὰς, ἔχις ὕδρα καὶ σημεῖον ἐνθυπτικὴ ὑπὲρ τοῦ ὕπατος.

Δ ιψία, κόνις ξηρά. ¶ Δίψιον, βλαπτικόν.

Δ ίψιον ἄργος, ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον, ἀρίσταρχος δὲ τὸ πολυπόθητον, διψᾶν δὲ τὸ ἐπιποθεῖν, ἢ ὑπὸ δίψους βεβλαμμένον, ἴψαι γὰρ τὸ βλάψαι.

Δ ίψων, δίψαν. ¶ Διψυχία, ἀπορία,

Δ ίω, τῷ ἐντίμῳ, τῷ ἀπαθῶ, τῷ εὐχερεστάτῳ.

Δ ίωγμα, θυσία τις ἀθήνησιν ἐν ἀπορρήτῳ, τελουμένη ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις. τὸ αὐτὸ καὶ ἀπολίωγμα ὕστερον ἐκλήθη. ¶ Διώδει, ἐφλέγμαινε. ¶ Διωθεῖται, ἀναστρέπεται, ἀναστρέπει.

Δ ιωθεῖν, ἀπεκρούετο, ἀνεκρούετο, ἀπερρίπτετο, ἀπέρριπτε. ¶ Διωκάθειν, διώκειν.

Δ ίωκε, ζήλου. ἐπιτήδευε. ¶ Διώκειν, καταλαμβάνειν φεύγοντα, ἢ κατατρέχειν ἐν κλίμακι καὶ φεύγειν μετ' ὁρμῆς. ¶ Διωκέτην, ἐδίωκον δυικῶς ὁ διώκουσι. ¶ Διῳκισμένοι, κεχωρισμένοι. ¶ Διωκόμενον. κατηγορούμενον. ¶ Διωλιθηκόσι. πεσοῦσι.

Δ ιωλύγιον, ὀχλοῦν ἐπὶ πολὺ μέγα καὶ σφοδρὸν διατεταμένον. ¶ Διώμνυται. ὀμνύει. ¶ Διωμοσία. ἡ ἀντωμοσία. ἑκάτεροι γὰρ ὤμνυον. ὁ μὲν ἐγκαλεῖν δικαίως, ὁ δὲ, ἐγκαλεῖσθαι ἀδίκως. ¶ Δίωνται, διώξωσι. ¶ Διώνομος, περιβόητος, ὀνομαστός.

Δ ιωρεῖ. νεῖκος πολέμου. ¶ Διωρίσαμεν, διεζεύξαμεν, διεστήσαμεν. ¶ Διωρίαν. διαζυγίαν, διαχωρισμόν. ¶ Δίωρον. ἀσύμφωνον, οἱ δὲ ἀνόμοιον, διάφωνον. ¶ Διώρυξ. τάφρος. ¶ Διῶσι, κατέβαλε. ¶ Διωσάμενοι, ἀπωθησάμενοι, ἐκβαλόντες. ¶ Διωστῆρσιν, ἀναφορεῦσι. ¶ Διώκτας, ἐργοδιώκτας. ¶ Διωφέλλειν, διωρύσσειν.

Δ ίωχος, δίφρος δυνάμενος δύο χωρεῖν.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Δ Ματέα, δαμασία. ¶ Δμηθέντι, δαμασθέντι. ¶ Δμῆσις. δαμάσεις. ¶ Δμοτέρα, δαμαστικὴ γῆ ἐννότερα. ¶ Δμύξα, δαμάσεια. ¶ Δμηθῆναι, κρατηθῆναι, διαπολέσθαι, ὑποταγῆναι. ¶ Δμῆσαι, δαμάσαι, κρατῆσαι.

Δ μηθὴν, βοηθὸν, ἀναγκαστὸν, οἰκοδομητόν.

Δ μεία, ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ δήμητρος.

Δ μῶες, δοῦλοι. ¶ Δμωΐσι, δούλαις.

Δ μωῒς, θεράπαινα δούλη ἀπὸ τοῦ δεδμῆσθαι.

Δ μῶες, ἀναγκαῖοι, οἱ κατὰ ἀνάγκην δουλεύοντες καὶ οὐ κατὰ προαίρεσιν. ¶ Δμωὴν, γυνὴ μεγάλη.

Δ μώς, δοῦλος, θεράπων.

ρουντες. ¶ Διοίκησις, ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων.

Δ ιοίξας, ἀνοίξας. ¶ Διοίσει, παραλλάξει, ἢ κάλλιον ἔσται ἢ συμφέρον ἢ διαφέρει. ¶ Διοίσεται, διακειθήσεται, ἢ διάξει καὶ βιώσεται, ἢ διαλελέξεται.

Δ ιοίσοιεν, διαφέροιεν. ¶ Διακωχή, διάστασις χρόνου τινός. ¶ Δι' ὀλίγου, ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον.

Δ ιολκός, ὁ ἀπὸ λεχαίου ἕως κεγχρεῶν τόπος.

Δ ιολλύει, ἀφανίζει, φθείρει, διαπολλύει. ¶ Διολοφῦρ, διατίλλειν, ἢ διασυλλαίνειν. οἱ δὲ κακοχόλως.

Δ ιολύγιον, ἐξοχοῦν ἐπὶ πολύ. ¶ Διομανεῖς, ὑπὸ διὸς μαινόμενοι, ἢ περὶ διὶ βουλόμενοι μάχεσθαι διὰ μανίαν. ¶ Διομεῖς. δῆμος ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ διόμου τοῦ κολυττέου παιδός. ¶ Διομήδειος ἀνάγκη, παροιμία. κλέαρχος μέν φησι διομήδους θυγατέρας γενέσθαι πόρνας μοχθηράς, ὡς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινάς, καὶ αὖθις ἀυρὶς φονεύειν, ὁ δὲ τὴν μικρὰν ἰλιάδα φησὶ περὶ τοῦ παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι.

Δ ιομνύσθαι, τὸ ἀπομνύσθαι. ¶ Δῖον, ἐξοχώτατον, μέγα ἢ πολύ. θεῖον, ἢ τῶν ἐκ διὸς γενομένων ἀπογόνων.

Δ ιονύς, ὁ γυναικίας καὶ παρθῆλυς. ¶ Διόνται, διώκονται. ¶ Δίον, ἀνεπορεύοντο. ¶ Διονύσια, ἑορτὴ ἀθήνησιν ὁ διονύσῳ ἤγετο. τὰ μὲν, κατ' ἀγροὺς μηνὸς ποσειδεῶνος. τὰ δὲ, λήναια μηνὸς ληναιῶνος. τὰ δὲ ἐν ἄστει ἐλαφηβολιῶνος. ¶ Διονυσιάδες, ἐν σπάρτῃ παρθένοι, αἱ ἐν τοῖς διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμεναι. ¶ Διονύσου γάμος, ὁ τοῦ βασιλέως γυναικὸς καὶ θεοῦ γίνεται γάμος. ¶ Διονυσοκουροπυρώνην, κρατῖνος ἐν σεριφίοις, αἰσχρὸν ἀνδροκλέα διονυσοκουροπυρώνην, εἰσὶν οἱ φασὶν ἐν τῷ αὐτῷ πεντεκωμῳδεῖσθαι αἰσχρὸν ἀνδροκλέα διονύσιον κύρον πυρώνην ἁμαρτάνοντες. οὐδεὶς γὰρ ἀθηναίων ἀναγέγραπται κῦρος. δεῖ γὰρ γράφειν διονυσοκουροπυρώνην. τὸν γὰρ διόνυσον κουρέα ὄντα κωμῳδεῖν, κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς πάππου ὡς δηλοῖ ὁ ἰάς ἀπελάντας συνθείς.

Δ ιονυσοφόροι, ἀρχή τις ἐν συρακούσαις.

Δ ιοξείας, παρὰ τοῖς πυθαγορικοῖς λέγεται. ἔστι δὲ ἐπὶ τῶν συστημάτων. ¶ Διόπαι, εἶδος ἐνωτίων, τινὲς δὲ ὑποδημάτων. ¶ Διοπετές, ἐξ οὐρανοῦ ἐρχόμενον.

Δ ιοπείτης, ὑπὸ τοῦ διὸς πληρούμενος. ¶ Διοπεύειν, ἐπιμελεῖσθαι νεώς. ¶ Διοπλῆκτα, ἰσχυροπλήκτην.

Δ ιόποι, ἐπιμεληταί. ¶ Διόπος, ἐπίσκοπος, ἄρχων. ναύαρχος, ἐπιστάτης. διόπτης.

Δ ιοπομπεῖσθαι, καθαίρειν, ἰδίως δὲ τὸ καθαίροντας τὸν προστρόπαιον διά. ¶ Διοπτεύειν, κατασκοπεῖν.

Δ ιοπτεύων, κατασκεπτόμενος. ¶ Διόπτρα, κατάσκοπον. ¶ Διόπτης, ὁ κατόπτης, τὸ μηχανικὸν ὄργανον. ¶ Διόπτρα. γεωμετρικὸν ὄργανον καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ. ¶ Διοργανώσεως, κατασκευῆς. ¶ Διορθῶσαι, ὃ καὶ ἐξορθῶσαι λέγεται τὸ φυαλῦσαι. ¶ Διορθίαν, προθεσμίαν, ἐὰν δὲ διὰ τοῦ μεγάλου καιροῦ σημαίνει. ¶ Διορίζει, διακρίνει.

Δ ιορίζετο. διεβεβαιοῦτο. διϊσχυρίζετο. ¶ Διορισμόν, χωρισμόν, μερισμόν. ¶ Διοριστήριον, διαχωριστήριον. ¶ Δίορον, διαστάτην. ¶ Διόροφα. δίστεγα.

Δ ιορύττει, σκάπτει. ¶ Δῖος, ὡς ἀπὸ διὸς τὸ γένος ἕλκων. δῖος ἀχιλλεύς, καταχρηστικῶς δὲ ὁ

ἀγαθός. ¶ Διὸς ἀμφὶ, ἑκατέρωθεν τοῦ διός.

Δ ιοσημεῖον, τεράστιον σημεῖον.

Δ ιὸς ἄνθος. τοῦτο οὐ λάχανον, ἀλλὰ φυτὸν ἀκανθῶδες φασὶν εἶναι οἱ περὶ θεόφραστον.

Δ ιὸς ἄγγελοι ἰδὲ καὶ ἀνδρῶν, ὧν τὸ γένος ἄγγελοι καὶ ἥλιον καὶ ἀνδράσι. ¶ Διὸς αὐγάς, τὰς ἡμέρας τὸ φῶς τὸν αἰθέρα. ¶ Διὸς βάλανοι, ἕρμιππος φορμοφόροις, τὰς διὸς βαλάνους, καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα τὰ καστάνια, τινὲς δὲ, ποντικὰ λέγουσιν ἡρακλεωτικά. ¶ Διὸς βοῦς, ὁ τῷ διὶ ἄνθος βοῦς ὁ ἱερός. ἔστι δὲ ἑορτὴ μιλησίων.

Δ ιοσδότοις, ὑπὸ διὸς δεδομένοις. ¶ Διὸς θᾶκοι, καὶ πεσσοί, τινὲς γράφουσι ψῆφοι, φασὶ δὲ ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων διαψηφίσει ὅτε ἠμφισβήτει ἀθηνᾶ καὶ ποσειδῶν, τὴν ἀθηνᾶν διὸς δεηθῆναι ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῷ τούτου τὸ τῆς πόλεως ἱερὸν πρῶτον θύεσθαι ἐπὶ βωμοῦ.

Δ ιόσκειν, διαβλέπειν συνεχῶς τὴν ὅρασιν μεταβάλλοντα, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαφορεῖσθαι τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ. ἔστι τὸ διαπολέσαι καὶ τὸ διαφθεῖραι. ¶ Διὸς ἐγκέφαλος, παροιμία, ἣν κλέαρχος φησὶν εἰρῆσθαι οἷον ἐπὶ τῶν ἀγαθίων.

Δ ιὸς κόρινθος, παροιμία ἐπὶ τῶν ταὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων ὡς ὁ πίνδαρος φησίν. ἀλήτην γάρ φησι φεύγοντα κατελθεῖν βουλόμενον εἰς κόρινθον, καὶ βουκόλου τινὸς ἀπαιτήσαντος αὐτὸν τροφήν, τὸν δὲ εἰπεῖν τροφὴν μὲν οὐκ ἔχειν, ἄραντα δὲ βῶλον, δοῦναι αὐτῷ ὡς τοῦ διὸς ὄντα. τὸ δὲ εἰπεῖν λέγεται ἐπὶ βῶλον ἀλήτης. ¶ Διόσκουροι, οἱ ἑλένης ἀδελφοὶ ζῆθος καὶ ἀμφίων λευκόπωλοι καλούμενοι καὶ ἀστέρες οἱ τοῖς ναυτιλλομένοις φαινόμενοι, καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ. ¶ Διοσκώλιον, οὕτως ἔλεγον αὐτό. ἱερεῖον ἐπετίθετο ἐφ' οὗ οἱ καθαιρόμενοι ἑστήκεσαν τῷ ἀριστερῷ ποδί. τινὲς δὲ, τὸ μέγα ἐπὶ τέλειον. ὁ δὲ πολέμων, τὸ ἐκ τοῦ διὶ τεθυμένου ἱερεῖον. ¶ Διὸς μάστιγι, τῷ κεραυνῷ. ¶ Διοπτήρ, κατάσκοπος.

Δ ιοτρεφεῖς, οἱ ἐν βασιλείᾳ τεθραμμένοι.

Δ ιοτρεφέων. ἐκ τοῦ διὸς ἑλκόντων τὸ γένος.

Δ ιοχλεῖ. ἐκταράττει. ¶ Διοχλίζει. ἀνακινεῖ.

Δ ίοψ, οἰκονόμος. ¶ Δίοψιν, κατασκοπήν, ἢ δι' ὅλου ὄψιν γενομένην καὶ διαύγειαν.

Δ ιπάνας, τοὺς διδύμοις γεγενημένοις.

Δ ίπλακα, διπλοῦν, μεγάλην. διπλοΐδα ὥστε διπλῆν χρῆσθαι. ¶ Δίπλακα, δῆμον, διπλοῦν λῖπος.

Δ ιπλασιάσαι, διπλᾶ ποιῆσαι. ¶ Διπλασιασμός, ἡ ἐν τακτικοῖς οὕτως ἐνόπλιος κίνησις

Δ ιπλασμός, ὁ διπλοῦς εἰς πόνον. ¶ Διπλοῦν, διπλασίονα καὶ μεγάλην. ¶ Διπλοΐδα, διπλουμένην χλανίδα ἐν τῷ φορεῖσθαι. ¶ Διπλοΐζειν. διπλασιάζειν. ¶ Διπλῆ, ὀρχήσεως εἶδος ἢ κρούματος.

Δ ιπλοῦς ἄνδρας, τὰ δισύλλαβα ἀνδρῶν ὀνόματα, οἱ δὲ παλιμβόλα. ¶ Διπλοΐδα. διπλοΐδια.

Δ ίπνοια, θαύματα εἰς καινὰ θαύματα. ¶ Διποδία, ὀρχήσεως εἶδος, οἱ δὲ διποδισμός. ¶ Διπόλια, ἑορτὴ ἀθήνησιν. οἱ δὲ διπολεῖα ὡς προσδήλωται, καὶ εἶδος λακωνικῆς ὀρχήσεως. ¶ Δίπολοι, αἰσχύλος

Δ ιημερεύοντες, παίζον ποιοῦντες τὴν ἡμέραν.

Δ ιήνεγκας, διήνεγκας, διέρριψας. ¶ Διηνεκές, δι' ὅλου. σκληρόν. ¶ Διηνεκέσιν, ἐκτεταμένοις, μεγάλοις. ¶ Διηνεκῶς, ἀεί. διαπαντός. πάντοτε. διόλου, διὰ βίου. ¶ Διηνέχθη, ἐμαχέσατο.

Δ ιήνυτο, διάζετο ἱστόν. ¶ Διήνυσεν, διῆλθεν.

Δ ιόρες, ὑποβάθρον ἢ κλίμαξ. ¶ Διήρεσεν, διενύξαντο.

Δ ιήρεσε χερσί, ταῖς χερσὶν ὡς κώπαις ἐχρησάμην. διενηξάμην. ¶ Διήρη, διπλᾶ τὰ ἐπαμπεχόμενα ζωστά ἐστιν, οἷον τὰ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἡρμοσμένα ἀναλόγως τῷ ποδήρει. ¶ Διήρης, ναῦς, ἣν καὶ δίκροτον καλοῦσιν. ¶ Διιοσθρεωμένον, ἀναπεπταμένον.

Δ ιήρικον, διηροῦντο, ἠρώτωντο.

Δ ιήρκεσεν, ἀντέσχεν. ¶ Διήρτησαι, διέλυσαι.

Δ ιήρχθην, ἐκωλύθην. ¶ Διῆσεν, διήρησεν.

Δ ιῆται, διώξῃ ὁ πορεύηται. ¶ Διητανές, λιτόν. διατεταμένον. ¶ Διητία, ἡμιμέδιμνον.

Δ ιηυλίσθη, διεφθάρη. ¶ Διηύληται, ἠχρείωται. λέγεται δὲ καὶ ἐξηύληται ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. ¶ Διήφυσεν, ἐξήντλησε. ¶ Διηχίτας, ἄρτου εἶδος. ¶ Διθυμία, διχοστασία.

Δ ιθύροις, διπτύχοις. ¶ Δίθυρον, γραμματίδιον δίπτυχον. ¶ Διίεται, διέρχεται. ¶ Διιείς, διαπέμψας. ¶ Διιέντα, διαπέμποντα. ¶ Διιθυνόμενοι, διοικούμενοι, κυβερνώμενοι. ¶ Διιθυντής. διοικητής. εὐθυντής. ¶ Διικαδία. ἐπὶ ὁμοίωμα ἀπαραλλάκτων ἐπίθετον. ¶ Διικνούμενος, διερχόμενος. ¶ Διιπετέος, ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένου.

Δ ιιπετέος, ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ποταμῶν, ἀπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένων χειμάρρων, ἐπὶ δὲ τοῦ Νείλου, διαυγοῦς διαφανοῦς ἢ διαπεπτασμένου.

Δ ιιπολίεια, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἀπὸ τοῦ Πολιεῖ Διὶ θύειν Ἀθηναίοις εἰς μνήμην τοῦ πελάνου καὶ τοῦ βοός.

Δ ιίστανται. διαχωρίζονται.

Δ ιιστάς, χωρίζων. ¶ Διίσταται, διαχωρίζεται.

Δ ' ισυκασία, παραπεποίηται παρὰ τὸ συκοφαντεῖν.

Δ ιὶ φίλε, προσφιλέστατε. ¶ Δικαζέμεν, δικαιοῦν δικάζειν. ¶ Δίκαια, ἔννομα. ¶ Δικαιαρχία, ἀρχὴ δικαία. ¶ Δίκαιον, εὔλογον, ἴσον, ὅμοιον παρὰ Ἰσοκράτει. ¶ Δικαιοπραγεῖν, δίκαια πράττειν.

Δ ικαιότατος κενταύρων. ἀντὶ τοῦ ὁ ἐν τοῖς κενταύροις δίκαιος. ¶ Δικαιωτήριον, κριτήριον. ¶ Δικασπόλος, δικαστὴς βασιλεύς. ¶ Δικαιοῦν, μαστιγοῦν, νουθετεῖν. ¶ Δικαιόζειν, δικάζειν. ¶ Δικαιούμενον, κολαζόμενον. ¶ Δικαιοσύνη, ὁ χοῖνιξ μυστικῶς. ¶ Δικαιοτάτην, δικαιοσύνην. ¶ Δικαιῶσαι, κολάσαι. ¶ Δικαιωτήρια, κολαστήρια.

Δ ίκανα, ποικίλα ἱμάτια. ¶ Δικανούς, τοὺς περὶ τὰς δίκας διατρίβοντας. ¶ Δικανόωνται, ἐνδείκνυνται, λέγουσιν. ¶ Δικασπόλοις, δικασταῖς ἢ περὶ τὸ δίκαιον πολουμένοις. ¶ Δικάσιμοι, μῆνες οὕτως ἐλέγοντο ἐν οἷς ἐδίκαζον. ¶ Δίκαρ, τοὺς κεράτας Ἠλεῖοι. ¶ Δικαμπίας, οἶνος ὁ δύο τροπὰς ὑπομείνας. ¶ Δικαστήρια, Ἀθήνησιν Ἄρειος πάγος κρίνει τὰ φονικά, εἶτα ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων ἐπὶ παλλαδίῳ δὲ τῶν ἀκουσίων ἐδικάζοντο. εἶτ' ἐπὶ

δελφινίῳ ἐδικάζετο τοῖς ὁμολογοῦσιν ἀνῃρηκέναι μέν, λέγουσι δὲ ἐννόμως καὶ τὸ ἐν πρυτανείῳ.

Δ ικαστικὸν Ἀριστοφάνης ἐν ὥραις, τριώβολόν φησιν εἶναι, οὐ μέντοι ἕστηκεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδετο.

Δ ικεῖν, βάλλειν, ῥίψαι, ὅθεν καὶ δίκον καὶ δίσκον, καὶ δίκελλον. ¶ Δικράδιστος, ξύλος δύο κλάδους ἔχων.

Δ ικέρζων, βόλος τις ἀστραγάλων οὕτως ἐκαλεῖτο.

Δ ίκη, ὁ τόπος μνηστήρων. ¶ Δικαίως, ὁ πρόνοια.

Δ ίκηλον, ἐκτύπωμα, ὁμοίωμα, εἴδωλον. ἀνδριάς. ζώδιον, παρὰ Λάκωσιν. ¶ Δίκηλον, φάσμα, ὄψις, εἴδωλον, μίμημα. ὅθεν καὶ ὁ μιμολόγος παρὰ Λάκωσι δικηλίκτας. ¶ Δίκην καθάπερ, ὥσπερ ὁμοίως.

Δ ίκην, τρόπου. ¶ Δίκηλον, ἄγαλμα ἀνδριάντος.

Δ ίκη, πρόδικος ἢ περὶ τοῦ ἀχθῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη. ¶ Δίκο, τρόπῳ φυγαδεύει. ¶ Δίκης, τρόπον ὁμοίωσις ἢ κρίσις. ¶ Δικλίδες, αἱ θύραι.

Δ ικλίδος, δίθυρος. ¶ Δίκουρος, δικέφαλος.

Δ ικράνοις, ταῖς τριόδοις, οἱ δὲ νεῶν δικράνοις, τὰς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἐπὶ δύο ἐκνεμούσας οἷον δύο τέλη ἐχούσας. ¶ Δίκρα, ὄφις ὁ διπλοῦ αὐχύλος τροφῆς. ¶ Δίκρατον, νόμισμα ὁ δίκρανον.

Δ ικρόα, ξύλα ὁμοίως δίχηλα. ¶ Δικταίη. κρητικῶς. ¶ Δικταμνοειδές, γλήχων τινές, οὐκ ἔστι γὰρ βοτάνη δίκταμνον.

Δ ικτάτωρ, ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων.

Δ ίκτυον, τοῦ κοσκίνου τὸ μέσον, ἐν ᾧ τὰ λεπτὰ τρήματα, καὶ τὸ ἁλιευτικὸν λίνον ἢ σαγήνη.

Δ ικτυωτό, καγκελλωτή. ¶ Δίκτυς, ὁ ἰκτῖνος ὑπὸ Λακώνων. ¶ Δικτυωτόν, ὑπόβαθρον τὸ πολλὰς θυρίδας ἔχον. ¶ Δίκων, βάλλων.

Δ ίλαξ, ὁ ἀρία. τὸ φυτὸν Λάκωνες.

Δ είλην, ὀψίαν ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι δύσεως.

Δ ηλητήριον. βλαβερόν. ¶ Δελίτης, κακοῦργος ἀπατεὼν δόλιος. ¶ Δολιχοδείρων, μακροτραχήλων. ¶ Δίλογχον, τὴν Βένδιν οὕτω Κρατῖνος ἐν Θράτταις ἐκάλεσεν, ἤτοι ὅτι δύο τιμὰς ἐκληρώσατο οὐρανίαν τε καὶ χθονίαν. λόγχαν γὰρ ἐκάλουν τοὺς κλήρους. ἢ ὅτι δύο λόγχας φέρει κυνηγετικὴ οὖσα. οἱ δὲ ὅτι δύο φῶτα ἔχει τὸ ἴδιον καὶ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ σελήνην Βένδιν καὶ ἄρτεμιν νομίζουσιν.

Δ ιμάχαι, οἱ λεγόμενοι ἄμιπποι, οἵ τινες ὅτε μὲν πεζῇ, ὅτε δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται.

Δ ίνη, συστροφὴ ὑδάτων. ¶ Διμέδιμνον, μέτρον χωροῦν δύο μοδίους. ¶ Διμοιρίτης, διμοιραῖος.

Δ ίνεον, ἔστρεφον, ἀνεστρέφοντο.

Δ ινεύοιτο, ἀναστρέφοιτο. ¶ Δινήεντος, τοῦ συστροφὰς τῶν ῥευμάτων ἔχοντος. ¶ Δινωτήν, στρογγύλην καὶ περιφερῆ. ¶ Δινήσας, στρέψας, κινήσας. ¶ Δινωτοῖσι λέχεσι, στρογγύλοις ἀπὸ τῶν κλινοπόδων περιφερείας. ¶ Δινδύμην, μήτηρ θεῶν ἀπὸ Δινδύμων ὄρους τῆς Φρυγίας.

Δ ιξός, δισσός. ¶ Διό, διὰ τοῦτο. ¶ Διογενές, θεογενέστατε. ¶ Διογενής, ἀγαθός. θεογένητος.

Δ ιογενίδαι, γένος Ἀθήνησιν ἰθαγενῶν. ¶ Διόδευσον, πέρασον. ¶ Διοίκτον, δι' ἔλεον οἰκτιρμῶν.

Δ ιοῖν θάτερον, ἓν ἐκ τῶν δύο. ¶ Διοιγνῦντες, ἀνοί

Δ ιεντεύξεως, διὰ παρακλήσεως. ¶Διεξαχθῇ, διενέγκῃ. ¶Διεξάτω, ὁδηγείτω. ¶Διεξίμεναι, διεξελθεῖν, διαφθεῖραι. ¶Διεξερέεσθαι, διερωτᾶσθαι. ¶Διέξεισι, διεξέρχεται. ¶Διεξιφίσω, διεμαχέσω. ¶Διεξιών. λέγων. διηγούμενος.

Δ ιεξόδοις, ὅθεν ἐκπορεύονται. ¶Διεξοδικῶς, πλατέως. ¶Διέπλωεν,* διασύγχεσι διερραπίσθη.

Δ ιεπραξάμεθα, διεπράξατο. ¶Διέπει, διέπει, διέτασσε, διεξῆλθεν. εἶπε. ¶Διέπει. διοικεῖ. ἐπιστατεῖ. διατάσσει. ¶Διεπέφρακτο, διέφθαρτο.

Δ ιεπέρασας, ἐπόρθησας. ¶Διεπλώϊνεν, ἤνυσο.

Δ ιέπεσεν. ἀπέθανε. ¶Διεπέρρασεν, ἐνελάλατο; διεσήμηνε. ¶Διεπαλαίετο, διεμάχετο ἐφιλονείκει. ¶Διεπόρθμευσε, διὰ σκαφιδίου ἔπλευσε. ¶Διέπουσιν, ἐνεργοῦσι, κατορθοῦσι, διαπονοῦσι. ¶Διέπρησσον, διεπορεύοντο, διήνυον. διεπέρων. ¶Διεπράθομεν, ἐπορθήσαμεν.

Δ ιεπρίονεν, ἐθυμοῦντο, ἔτριζον τοὺς ὀδόντας.

Δ ιέπρησε, διεπέρασε. ¶Διερά, ὑγρὰ ἢ σπουδαῖα. ¶Διέρασεν, φόνευσεν. ¶Διεράθοι, διαλύσοιεν. ¶Διερείσας, διαχέας.

Δ ιερέσσοντες, διασείοντες, διαχέζοντες, διατρίβοντες. ¶Διερέττοντα, διὰ παντὸς κωπηλατοῦντα.

Δ ιερειδόμενα, στηριζόμενα τοὺς ὀδόντας.

Δ ιερικνοῦντο, ἐκάμπτοντο. ἡ γὰρ ῥικνότης, καμπυλότης ἐστί, διὸ καὶ τὸ γῆρας ῥικνὸν λέγεται, οἱ δὲ ἐκίνουν τὰς ὀφρῦς ἀρμονίως ὀρχούμενοι. ¶Διερίπισε, διεσκέδασεν ὡς ἐκ τῆς ῥιπῆς ἤτοι τοῦ ἀνέμου δηλοῖ.

Δ ιέρκεο, ἦρα. ¶Διερμηνεύων. σαφηνίζων.

Δ ιερευνᾷ, ἀναζητεῖ. ¶Διερόν, ὑγρόν. χλωρόν. ζῶον ἔναιμον. ὑγρὸς γὰρ ὁ ζῶν. ὁ δὲ νεκρὸς ἀλίβας.

Δ ιερός. λαμπρός. ζῶν. διαφανής.

Δ ιεροῖς, διύγροις. ¶Διέρπει, διέρχεται.

Δ ιέρχεσθον, διέρχεσθαι δυϊκῶς. ¶Διέρχεται, ἀναγινώσκει. ¶Διερχόμενος, διαδρχόμενος διαδιάγων.

Δ ιερρωγότα, διεχισμένα. ¶Διερῷ ποδί, ὑγρῷ ἐπὶ τῆς βάσεως ποδί. οἱ δέ, ζῶντος ἐνεργῶς.

Δ ιερυμβονήσατε, διεφορήσατε.

Δ ιεσαρώνησε, διέσυρε, κατεπέλασεν, οἱ δέ, διέχανε.

Δ ιεσάφησας, ἑρμήνευσας. ¶Διέσεισε, διήγειρε, διετίναξε. ¶Διέσθαι, διώκειν, ζέχειν, πορεύεσθαι. ζέπεσθαι, ζητεῖν, ἐρευνᾶν. ¶Διεσήμηνε, διεχλεύασε. ¶Διέσπεος, διαχωρισμός. ¶Δίεσις, παρὰ τοῖς μουσικοῖς καλεῖται μέρος τι τόνου.

Δ ιεσκέδαννυ, διεσκόρπιζε. ¶Διεσκέδασεν, ἀπέρριψεν. ¶Διεσκεδασμένως, διατετυπωμένως.

Δ ιεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι, ἔνοπλοι. ξιφήρεις εἰς πόλεμον. ¶Διεσκευασμένου, διατετυπωμένου.

Δ ιεσμιλευμένων, λεπτολογηθέντων. ¶Διεσμιλευμένως, ἠκριβωμένως. ¶Διεσσοῦτο, διήρχετο.

Δ ιεσπάρησαν, διεσκορπίσθησαν. ¶Διεσπάσθησαν, διεχίσθησαν. ¶Διεσσεύετο, διήρχετο. ¶Διεσπεκλωμένη, διεφθαρμένη. ¶Διεσπαδημένη, διακεκρυμμένη. ¶Διεσπάδισεν, διέσεισε, διετίναξεν.

Δ ιεσταλμένα, κατεσκευασμένα. ¶Διεστείλατο, διεσάφησεν. ¶Διέστη, διεχωρίσθη. ¶Διεστήκασιν,

Δ ιεχωρίσθησαν, ἐμάκρυναν πόρρω. ¶Διέστηκε, διακεχώρισται. ¶Διεστήξεν, διεχώρισεν.

Δ ιέσσυτο, διεπορεύετο. ¶Διεστῶτα, κεχωρισμένα πόρρω ὄντα. ¶Διεστοιχίζετο, διετίθει ἐν στοίχῳ καὶ τάξει. διῄρει, ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς σηκοὺς εἰσαγόντων τὰ ποίμνια, καὶ διακρινόντων ἐκ τῆς νομῆς ἑκάστῳ τὰ ἴδια.

Δ ιεσμαλίζετο, ἐλοιδόρησε κακοδοξεῖν.

Δ ιεσφηκωμένον, διαδεδεμένον ὑπὸ κέντρῳ ἀπὸ τοῦ σφηκώματος, ἢ κατὰ τὸ μέσον ὄντα σφῆκα. τὸ γὰρ κέντρον ἐκεῖ ἔχουσι. ¶Διέσχε, διῆλθε. ¶Διέσχε, διέσχισε, διέλειπε, διεξῆλθε. ¶Διεσχοινισμένοι, διεσκορπισμένοι. ¶Δίεται, διώκει. ¶*Διετάκη, διέτριβε. διῆγεν. ¶Διεταξάσθην, διετάξαντο δυϊκῶς.

Δ ιεταιρίσαι, αἱ γυναῖκες, αἱ τετραμμέναι πρὸς τὰς ἑταίρας ἐπὶ συνουσίᾳ ὡς οἱ ἄνδρες. οἷον τριβάδες.

Δ ιετεινάτην, διέτειναν δυϊκῶς. ¶Διετελέσθη, διέμεινε. ¶Διετεκτήνατο, ἐμηχανήσατο.

Δ ιετεμόμην, διέκοψα, διεῖλον.

Δ ιέτμαγεν, ἐχωρίσθησαν δυϊκῶς καὶ τὸ διέτμαγον.

Δ ιέτης. δι᾽ ὅλου τοῦ ἔτους. ¶Διέτρεσαν, διέφυγον ἠυλαβήθησαν. ¶Διέτρεψεν, κατέσχεν. ¶Διευθύνεται, κυβερνᾶται εὐθέως καλῶς. ¶Διευκρινεῖ, σαφηνίζει, λευκότερον ἢ ξανθότερον διεξάνωσεν.

Δ ιευκρινησάμενοι, διέκριναν. ¶Διευκρινήσας, σαφηνίσας. ¶Διευλαβοῦντο, ἐφοβοῦντο.

Δ ιευφρόνης διὰ τῆς νυκτός. ¶Διέφορε, διῆγεν.

Δ ιεφέροντο, διεμάχοντο. ¶Διέφθειρε, διῆγεν ὑπὸ πίθους αὐγῆ. ¶Διέφθορε, διέφθαρκεν.

Δ ιεφόρησαν, διεσκόρπισαν.

Δ ιεφύγγανον, διέφυγον. ¶Διεφύλαξας, διετήρησας, ἐσκέπασας. ¶Διέφυγε, διέπταε, διέτρεμον. ¶Διέχειν, διεστάναι, διεληλυθέναι.

Δ ιέχευαν, διέκοψαν, διεῖλον, διεμέρισαν.

Δ ιεχεῖν, διεχέειν. ¶Διέχει, παρακλίνει. διέλκει.

Δ ιεχής, διμερής. ¶Διεχώλευον, διώδευον.

Δ ιεψάλαξε, διέφθειρε. ¶Διέψευσται, διεφθάρη, διεσφάλη. ¶Διεψήφισεν, διεκάθαρε, διεψώμισε.

Δ ίζα, αἴξ, λάκωνες. ¶Δίζειν, φροντίζειν, ἐρευνᾶν, ζητεῖν. ¶Δίζετο, ἐπεζήτει. ¶Διζημένη, ζητοῦσα. ¶Διζησόμεθα, ζητήσομεν. ¶Διηγανές. λαμπρόν. ¶Διήγημα, ἱστορία. ¶Διηγκυλίσθαι, τὸ ἐνεῖραι τοὺς δακτύλους τῇ ἀγκύλῃ τοῦ ἀκοντίου. τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτοιμάζεσθαι. ¶Διηγορευμένοις παραγγελθεῖσι. ¶Διήθει, διυλίζει.

Δ ιηθεῖν, διυλίζειν. ¶Διηθήσεως, συρρώσεως, ἐκτήξεως. ¶Διηθῶ. ἐκθλίβω. ¶Διήκει, διέρχεται. ¶Διήκειν, φθάνειν. ¶Διικνεῖται, διήκει, χωρεῖ διὰ πάντων. διὰ καθαρότητος.

Δ ιικνούμενος, διαδυόμενος, εἰσερχόμενος.

Δ ιῆκον, διῆλθον. ¶Διήκουσα, διερχομένη, διελθοῦσα. ¶Διήλασεν. διῆλθε, διεπέρασεν.

Δ ιηλάσθη, διηνύσθη. διῆλθες. ¶Διηλάσιον. διόδιον. ¶Διηλίσθη, διεφθάρη. διῆλθε, διέβη, διεπέρασε. ¶Διηλίτης, κακοῦργος, ἀπατεών.

Δ ιηλκύσθαι, διατετάσθαι δυϊκῶς.

Δ ιήλυσις, δίοδος χωρισμός, ἐκδρομή.

λάττειν. ¶ Διαχειροτονία, ἡ διὰ χειροτονίας διά κρισις ἐν πλήθει γινομένης. ¶ Διαχεῖται, διαδέχεται, χαίρει. ¶ Διαχειρίζεται, φονεύει.

Δ ιαχεῦαι, διακόψαι. ¶ Διαχεῦ, διαχώνευε.

Δ ιαχλόον, χλιαρόν. ¶ Διὰ χρόνου, διὰ παντός.

Δ ιαχρῆσθαι, καταχρῆσθαι. ¶ Διαχρώμενοι, ἀναιροῦντες. ¶ Διαχύσαι, ἁπλῶσαι. ¶ Διάχυσις, ἔκστασις ὕδατος χαρασσόμενου. ¶ Διαχύτλαζε, διακίνει, πλάτυνε. ἢ διάχει, ἢ διακάθαιρε, ἢ διάκεινε, οἱ δὲ πολλοὶ διέγραψαν. ¶ Διαχωρήσαντε, διαχωρήσαντες δυϊκῶς. ¶ Διαψαθάλλειν, διασίλλεσθαι πρὸς ἔρευναν. ¶ Διαψαίρειν, διακαθαίρειν.

Δ ιαψαίρουσι, διαπνέουσι καὶ ψαίρειν λέγομεν τὸ ἴσιον ὅταν ἐλαφρῶς διαπνέηται. ¶ Διαψαλάττεσθαι, τὸ εἰς ἔρευναν διασίλλεσθαι. ¶ Διαψηφίζεσθαι, τὸ ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηρίοις. ¶ Διαψήφισις, ἡ ἐξέτασις τῶν πολιτῶν ἡ κατὰ δῆμον γινομένη.

Δ ιαψοφεῖν, τὸ παραψοφεῖν. ¶ Διαβάλανα, κάρυα ποντικά. ¶ Διάβαλον, μέλι καὶ μελίκρατον.

Δ ίβαν, ὅθεν κριτόν. ¶ Δίκολον, φάρος διπλοῦν.

Δ ιβόλοις χλαίνας. οἱ μὲν, διμίροις, οἱ δὲ διπλᾶς.

Δ ίγαμμα, στοιχεῖόν τι. ¶ Δίγηρες, στρουθοί.

Δ ίγλωσσον, διχόθυμον. ¶ Δίγρυος, περιστερά.

Δ ίγρυος, μάσθλης ὁ διπλοῦς, ἢ δυσὶ χρώμασι κεχρωμένος. ¶ Δίδραχμον, τὸ τέταρτον τῆς οὐγκίας.

Δ ιδασκαλία, παραίνεσις νουθεσία. ¶ Διδάσκαλος, πᾶς ὁ ἐνδρῶν τι περὶ τὴν δραματοποιίαν καὶ τῶν κυκλίων χορῶν παρασκευήν. ¶ Διδασκέτωσαν, διδαξάτωσαν. ¶ Διδάσκησαι, διδάξαι.

Δ ιδίασαι, δισμεύσασθαι. ¶ Διδῖ, δισμεύει.

Δ ιδεῖεν, ἐδείσαμεν. ¶ Δίδημι, δισμεύω. ¶ Διδῖναι, δῆσαι. ¶ Διδίσκετο, ἠπάζετο. ¶ Διδεόντων, δισμευόντων. ¶ Διδίσσεται, φοβεῖ.

Δ ιδύμονες, δειλοὶ ἄθλιοι. ¶ Διδυμάονες, οἱ δίδυμοι ἀδελφοὶ δὲ οἱ κεχωρισμένοι τοῖς σώμασιν ἐν μιᾷ γαστρὶ γεγενημένοι, οἱ δὲ συμφυεῖς δίδυμοι λέγονται.

Δ ιδάσκων, φεύγων. ¶ Διδυμίου ῥίζα. βοτάνης εἶδος, καὶ ὁ ὄρχις δὲ οὕτως λέγεται. ¶ Δίδυμοι, παρὰ τῷ ποιητῇ διδύμοις ἀκούουσι τοὺς διφυεῖς. διδυμάονας δὲ οἷς ἡμεῖς διδύμους. δηλοῖ δὲ καὶ δύο.

Δ ιδυξ, τὸ τρυβλίον τοῦ ὀλβίου. ¶ Διεφοβεῖτο, ἐδεδίει. ¶ Διεβάλλοντο, ἐξηπάτησαν. ¶ Διέβη, παρῆλθεν, ἐπέρασε. ¶ Διεβλήθη, ἐξηπατήθη.

Δ ιέβλω, διὰ τέλους. δι' ἐμοῦ. ¶ Διεβοήθη, ἐνεφανίσθη. ¶ Διεγκίρεο, ἐξυπνίζω. ¶ Διεγγύησις, ἡ γινομένη ἐγγύησις τῶν εἰς τὸ δημοσιοτήριον ἀπαγομένων. ¶ Διέγνωκα. κέκεικα, διέγνων. ¶ Διεγκεινησάμενοι, διακείνοντες. ¶ Διέγραφεν, διέξυσε. ¶ Διέδην, διὰ τέλους. ¶ Διεδίκισε, διέστρεφε τὴν χεῖρα στρογγύλην. ¶ Διεδόρκα, πόπανον παρὰ συρακουσίοις πεπλεγμένον δι' οὗ ἔστι διαβλέψαι.

Δ ιέδρα, ἀπέδρα, καθέδρα. ¶ Δίεδρος. διαφανὴς ἢ λαμπρὰ καθέδρα. ¶ Διέζευκται, κεχώρισται.

Δ ιέθεε, διέτρεχε. ¶ Διέθηκεν, ἐτιμωρήσατο.

Δ ιεθρύβη, ἐκλάσθη, διετρίβη.

Δ ιειλὲς, λαμπρὸν, διαυγές. εὔδηλον.

Δ ιείδεται, διαδείκνυται. ¶ Διιεῖσι, διαπέμποντα.

Δ ιικλῦσαι, ἀποδράσαι. ¶ Διικνείσθω, φθανέτω καὶ χαλάσθω, ἐγγιζέτω. ¶ Διικνούμενος, διερχόμενος, διαδυόμενος. ¶ Διεῖλεν. ἐμέρισε. ¶ Διείλησφότων, αὐτὶ τοῦ νομίζοντων. ¶ Δίειμι, διέρχομαι.

Δ ιείρεο, ἐρώτα. ¶ Διειπετέος, χειμάρρου πληροῦντος διὰ τοῦ διὸς ὄμβρον. ¶ Διεῖπε, διέπει.

Δ ιεῖπε, περιέρχεται περιεπε μετήρχετο.

Δ ιείρεαι, διαφωτᾶς. ¶ Διείργειν, κωλύειν.

Δ ιείρεο, ἐρώτα. ¶ Διείρηται, διήγγελται.

Δ ιείς, ἀνείς. ἢ διηθήσας διαπέμψας. ἀφείς. ἁπλώσας. ¶ Δίεισι, προέρχεται. διέρχεται. ¶ Διειλοκομπήσας, σκιᾷ καὶ κόμπῳ ἐξαπατήσας.

Δ ίειξις, διάστασις. ¶ Διειπεῖν, διηγήσασθαι, διελέγχεσθαι. ¶ Διειρῦσαι, διαστῆσαι. διελκύσαι.

Δ ιεισόμεθα, διαπορευσόμεθα, διαγνωσόμεθα.

Δ ιεκάνεσι. διέσεισε, διεσάλευσε. ¶ Διεκβάδην, διόδον. ¶ Διεκδικᾷ, διεξέρχεται, τιμωρεῖται.

Δ ιεκδύσιν, ἀπόδρασιν. ¶ Διεκθέστερον, ἀκριβέστερον.

Δ ι' ἐκ θυρῶν τοὺς νεκροὺς οὕτω φασὶν ἑδράζεσθαι ἔξω τοὺς πόδας ἔχοντας πρὸς τὰς αὐλίους θύρας.

Δ ιεκλήσθη, ἀπώλετο. ¶ Διεκνημάσατο, διέφθειρε.

Δ ιεκομισάτην, δυϊκῶς διεκόμισαν.

Δ ιεκόρησε, διέφθειρε, κόρην διεπαρθένευσε.

Δ ιεκπίσαντον, διεκζώσαντον.

Δ ιέκρινεν, διεκρίθησαν, ἀπελύθησαν. ἐπαύσαντο.

Δ ιεκρίθη, ἐμερίσθη, ἐδίσταξεν ηὐλαβήθη. ¶ Διεκρινάτην, διέκριναν δυϊκῶς. ¶ Διεκρινάμην, διέστησα, διεχώρισα, ἐδοκίμασα. ¶ Διεκρουσάμεθα, ἐξεβάλομεν. ¶ Διεκτελέστερον, ἀκριβέστερον.

Δ ιελέγχοντος, αἰσχύνοντος μεμφομένου. ¶ Διελέγχομεν, εἰς ἔλεγχον ἀλλήλων ἔλθωμεν. ¶ Διελεῖ. μερίζει, ἐπικρινεῖ. ¶ Διέλειπεν, ἐπαύσατο, διελέξατο, διελέγετο. ¶ Διελέσθαι σκύλα, διαμερίζεσθαι πραῦδαν. ¶ Διελέτην, δεῖλον δυϊκῶς.

Δ ιελευσόμεθα, παρερχόμεθα. ¶ Διελήσας, τὴν δίλιν διεξαγαγών. διαπνεύσας. ¶ Διελίτην, δόλιον, κακοῦργον καὶ πανταχοῦ διερχόμενον. ¶ Διέλθατε, κυκλεύσατε. ¶ Διέλθη, διαπεράσῃ.

Δ ιέλθωμεν, διαπεράσωμεν. ¶ Διελθυρίς, διάμφοδος. ¶ Διελκυστίνδα. παιδιά τις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν παίδων ἐν τῇ παλαίστρᾳ. ¶ Διελαφύξας, διεφθάρηκας, ἀνάλωσας, λαφυσμὸς γὰρ ἡ διαφόρησις ἢ διακένωσις. ¶ Διεληλυμένου, ἐπικρίνοντος διακεχωρισμένου. ¶ Διείελος, δίληλοψία.

Δ ιελών, διαμερίσας. διανείμας. ¶ Διεμοιρήσαντο, διεμερίσαντο. ¶ Διεμύλλαινε, τὰ χείλη διεκίνει καὶ διέστρεφε μυσαττόμενος. ¶ Διέμπλωσε. ἐνεφόρησε. ¶ Διέννος, διέτης. ¶ Διενναντίας, ἐχθράς. ¶ Διενέμε, διεμέρισε. ¶ Διενειμάτην, διενείμαντο δυϊκῶς. ¶ Δι' ἔνδειαν φρενῶν, διὰ μωρίαν. ¶ Διενεγκόντα, κρείττονα φανέντα ἢ διαφέροντα. ¶ Διενεγυασάμεθα. ἐνεχυρασάμεθα.

Δ ιενηνοχὼς, ὑπερέχων. ¶ Διενήνοχε, διαφέρει παραλλάττει. ¶ Διενηνοχότων, διαφερόντων.

Δ ιενήξατο, ἐξέφυγε. ¶ Διένται, διώκονται.

Διανυκτερεύοντες, ἀγρυπνοῦντες πᾶσαν τὴν νύκτα.

Διανυσθῆναι, τελεσθῆναι. ¶ Διαξιφίσασθαι, ξίφεσι διαγωνίσασθαι καὶ μαχέσασθαι. ¶ Διὰ πέντων κειτὸς βοηθός φησι ἐν τοῖς περὶ πλάτωνος. ὅτι ὁ νομοθέτης ἐκέλευσε τοῖς κρίνουσιν γράφειν τὰ κεφάλαια ἕκαστον. ¶ Διαπηθινεύει, φθείρει κόρας.

Διαπαρατριβαὶ, ἐνδελεχισμοί. ἐνδελεχεῖαι. ¶ Διαπατταλευθεῖσα, ξόπω σύρσης διαπηθεῖσα πατταλοις. ¶ Διαπεπηγμένον, τοῖς ἥλοις πεπαρμένον.

Διαπείραντες, διακεντήσαντες. ¶ Διαπέπληχε, διαβέβηκε πλόσματα γὰρ βήματα. ¶ Διαπεπληχὼς, διεστὼς. κεχηνώς. ¶ Διαπεπρᾶχθαι, τελειῶσαι.

Διὰ περιόδων, διὰ κύκλων. ¶ Διαπετεύων, μεταφέρων, μετήκται δὲ ἀπὸ τῶν πεττῶν. ¶ Διαπεττεύεσθαι, πεττοῖς ἀποπαῖξαι, ἤδη δὲ καὶ τὸ συντελέσαι.

Διαπεφυλακίσαι, διαλαλῆσαι καὶ διαφυγεῖν.

Διαπεπλέχθαι, διαλλάχθαι τὰ σκέλη ἐπὶ τῷ ἀντιβαίνειν.

Διαπινύστης, περιλογιστικός. ¶ Διαπέφλοιδεν, διακέχυται. ¶ Διαπεφρούρηται βίος. αἰσχύλος φρυξὶν, οἷον ὁ διὰ τοῦ βίου φθορὰ συντετέλεσται. ὁ διεληλυθὼς χρόνος. ¶ Διαπέφρυδεν, ἐκρεῖ διακέχοται. ¶ Διαπεφρυκέναι, διεσκάφθαι καὶ καθῃρηκέναι. ¶ Διαπηνηκίσαι, διακεφαλαιῶσαι. πηνίκο γὰρ γένος περικεφαλαίας, οἱ δὲ τὸ ἀπατῆσαι ἀπὸ τῆς πηνόκης. ¶ Διαπεφωνήκαμεν, ἀπωλόμεθα.

Διαπιδύει, διαπηδᾷ. ¶ Διαπίνειν, προπίνειν, περιγίνης. ¶ Διαπληκτίζονται, διαμάχονται, φιλονικοῦσι. ¶ Διαπλήσσειν, διέλκειν, διαπλέκειν.

Διαπλήσσοντες, διασχίζοντες. ¶ Διαποδίζων, βασανίζων, ἐπιμελῶς ἐξετάζων. ¶ Διαποδισμὸς, εἶδος ὀρχήσεως ἢ ἅλμου. ¶ Διαποικίλλεται, διαναβάλλεται, διαναρρίπτεται. ¶ Διαπονηθεὶς, λυπηθείς.

Διαπόρησις, ἀμφιβολία. ἀπορία. ¶ Διαπορθμεῦσαι, περαιῶσαι, διαπεράσαι. ¶ Διαπορθμεύων, διακομίζων. ¶ Διαπράσσειν, κατεναντίον διελθεῖν καὶ πᾶσαν ἢ ἀπύλην. ¶ Διαπρεπακίσαι, διὰ τοῦ πόρπακος ἐπιλαβεῖν τὸ διενεῖραι τὴν χεῖρα.

Διαπραθέειν, ἐκπερθεῖν. ¶ Δι' ἀπορρήτων, δι' ἀμφιβολιῶν. ¶ Διαπρέπειν, διαφέρειν, προκόπτειν.

Διαπρεπὴς, ἔκδηλος, ἐπίσημος. ¶ Διαπρέψας, λαμπρὸς φανείς. ¶ Διαπρήσσουσι, διατέμνουσι, διασχίζουσι. ¶ Διαπρίζει, διαπρᾶ. ¶ Διαπρίεται, διαγράζει, μαίνεται. ¶ Διαπρίονει, πᾶσαι, ἀπατᾶ, ψεύδεται, διαπρᾶ. ¶ Διαπριόντων, διατέμνοντες καὶ διαπρῶντες. ¶ Διὰ πρὸ δι' ὅλου, διαμπὰξ διηνεκῶς. ¶ Διὰ πρὸ διαμπὰξ, διὲ ἐναντίας. ¶ Διὰ πρὸ δὲ, διαμπὰξ δι' ὅλου.

Διὰ πρὸ δὲ ἐξίσχει καὶ ἐπὶ, διῆλθε δὲ καὶ δι' αὐτῆς.

Διαπρούσιον, διαπορεύσιμον, μακρόν. διὰ πάντων διξιόν. ἐξάκουστον μέγαν διάπυρον. ¶ Διαπτάνης, πταθέντος. ¶ Διαπταῖσαι, σφαλῆναι. ¶ Διαπτοεῖν, ὁρμᾶν. ¶ Διαπτύσαι, διαπτοβρῶσαι, αἰθυρῦναι. διαστῆσαι. ¶ Διαπτύει. διαπτύει. ¶ Διαπυλεῶν, τέλος τι παρ' ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Διαπυνθάνεται, ἐρωτᾷ. ¶ Διαπυρωθέντα, διοργισθέντα.

Διαπύρσιος, μέγας διαβόητος.

Διάπυρος, θερμός. ¶ Διαρραγοῦν, ὁμολογεῖν.

Διαρθρούμενον, ἀκριβούμενον. ¶ Διαρθροῦν, διασαφοῦν. ¶ Διαριθμουμένην, διαλογιζομένην.

Διαρικνοῦσθαι, ἐπὶ σχήματος ὀρχηστικοῦ τίθεται. ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ συνεστράφθαι. ¶ Διάρινον, τὸ σίνος.

Διαριπίζεσθαι, διακοντίζεσθαι. ¶ Διαρκεῖς, ἀρκέσαι μὴ δυνάμενοι. ¶ Διαρκῆσαι, βοηθῆσαι, διαρκές. ¶ Διαρκῶ, ὀφελοῦσι ἢ ἐξαρκοῦσι.

Διαρκέστατοι, πλήρεις, ἀκινδυνεῖς. ¶ Διαρκῶς, ἀσφαλῶς, δι' ὅλου ἀρκούντως, δαψιλῶς, ἱκανῶς.

Διάρμα, κούφισμα. ¶ Διάρμαρος, τόπος ἐν πάρνηθι τῆς ἀττικῆς. ¶ Διάρρογγες, τὰ μεταξὺ τῶν ἐπιδέσεων διαστήματα. ¶ Διαροθοῦντα, διασοβοῦντα. ¶ Διαρραίσει. διαφθείρει. ¶ Διαρραισθέντες, διαφθαρέντος. ¶ Διαρραῖσαι, διαφθεῖραι.

Διαρραίεσθαι, διεφθάρθαι. ¶ Διαρρέειν, διαπορθεῖν.

Διαρρεῖν. διεχέσθαι. ¶ Διαρρέοντες, χαῦνοι καὶ διαλελυμένοι. ¶ Διαρρέουσα, ξυφιλό. ¶ Διαρραίουσι. διαφθείρουσι. ¶ Διαρρήδην, φανερῶς, σαφῶς. ¶ Διαρρήκτας, ἐπιβούλοις. ¶ Διαρρήξας, συντρίψας, σχίσας. ¶ Διαρρήξωμεν, ἀπορρίψωμεν. ¶ Διαρρυῆναι, διαφθαρῆναι. ¶ Διαρρύποις, διηντλημένοις. ¶ Διαρτᾶν, διασείειν, καὶ ἀπαρτᾶν. ¶ Διαρτᾶ. κρεμνᾶ, διαρχεῖ.

Διαρταμῆσαι, διελεῖν. κατακόψαι. ¶ Διάρτησον, διάστειλον. ¶ Διαρτίζων, ἄρτια καὶ συνετὰ φθεγγόμενος. ¶ Διαρτίσαι, ἀναπλάσαι. ¶ Διαρτωμένων, καταρτιζομένων. ¶ Διαρυττεῖν, ἀναντλεῖν.

Διάρχοι, οἱ ἑλλανοδίκαι. ¶ Διὰ ῥωπήια πυκνά, διὰ χωρίων ἐν οἷς ῥῶπες φύονται πολλοί. οἱ δὲ ῥῶπας εἶδος φυτοῦ ἱμαντώδους διὰ τῶν συμφύτων τόπων.

Διαρωχμίας, διαστάσεις. ¶ Διασακώνισον, ἀντὶ τοῦ διασκελακώνισον, οἷον ξυφρῶς βάδισον, τοὺς γὰρ θρυπτομένους σκλάκωνας ἔλεγον ἴσως ἀπὸ τοῦ σκυλοῦσθαι, ὅπερ ἐστὶν θρύπτεσθαι, σκλάκωνα δέ φασι τὸν σιμὸν διὰ σαινῶντα. ¶ Διασαύτην, διασαλεύειν. λάκωνες.

Διασκλακώνισον. δάνυσον ἀπὸ τοῦ ἐγκεκλεῖσθαι τὸν σκλάκωνα. ¶ Διασερκώνισμα, ἀσελγές τι σχῆμα. ¶ Διασερκωνίσαι, τὸ προσποιητῶς γελάσαι, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ σαρκωνίσαι. ¶ Διασαυλούμενον, διακινούμενον καὶ ἐναβρυνόμενον ἢ διασειόμενον.

Διασεφεῖ. διασεφηνίζει. ἀγγέλλει:

Διάσημος, λαμπρότατος. ¶ Διάσια, ἑορτὴ ἀθήνησι καὶ σκυθρωποὺς ἀπὸ τῆς ἑορτῆς ταύτην ἐπετέλουν, μετά τινος στυγνότητος θύοντες.

Διασιλλοῦν, διασύρειν. ¶ Διασιμοῦσι. διακωμῳδοῦνται. ¶ Διὰ σκαιῶν, διὰ τῶν ἀριστερῶν ἢ τῶν πυλῶν τῶν οὕτω καλουμένων. ¶ Διασκανδίκησις. διευριπίδησις. ἡ γὰρ τοῦ εὐριπίδου μήτηρ, σκάνδικας ἐπίπρασκε. σκάνδικες δὲ εἰσὶν εἶδος ἀγρίου λαχάνου. ¶ Διασκαριφῆσαι, ἐπὶ ὀρνέων τῶν ταῖς ὄνυξι σκαλευόντων τὴν γῆν κυρίως λέγεται.

Διασκεδάσαι, διασκορπίσαι. ¶ Διασκελίδα, ταύτας εἶναι ἦν ἔνιοι διασκάλων. ¶ Διασκέπτεται, διαλογίζεται. ¶ Διασκευάζει, κατασκευάζει.

Διάσκεψις, λογισμός. ¶ Διασκηνῆψαι, διαφορεῖν

διάστημα χρόνου. ¶ Διακραδαίνοιεν, κινοῖντο, κρα
δαίνειν γὰρ τὸ κινεῖν. ¶ Διακρεῖς, οὐ μόνον οἱ βοιωτοί
τινες, ἀλλὰ καὶ ἀθῆναι καὶ τόπος τῆς ἀττικῆς, καὶ ἡ
χώρα. ¶ Διακρεία, ὁ ἀπὸ πάρνηθος εἰς βαβυλῶνα.
Δ ιακρειάν. κατὰ τὰς ἀκρωρείας. ¶ Διακριβοῦν,
ἀκριβῶς σαφηνίζειν. ¶ Διακριδόν. ἐν διακρίσει
ἄριστον. ¶ Διακριδὸν, διαστάντος, χωρίσαντος.
Δ ιακριθέντες, χωρισθέντες. ¶ Διακρινθεῖτε, διακρι
θείητε, διαλυθείητε. ¶ Διακριθόμενοι, διακριθῆ
ναι. χωρισθῆναι. ¶ Διακρῖναι, διαχωρίσαι.
Δ ιακρινομένω, διακρινόμενοι δυϊκῶς. ¶ Διακρινο
μένων, μαχομένων. ¶ Διακρίνουσιν, διαχωρίζου
σιν, μεταπείθουσιν. ¶ Διάκρισις, διαίρεσις, φθορὰ, δι
άμιλλα. ¶ Διακρότως, σκληρῶς, ἀποκρότως.
Δ ιακρούεσθαι, ἐξωθεῖν ἢ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἄλλο τε
ἄλλως διαναβάλλεσθαι. ¶ Διακρουόμενοι, δια
φεύγοντες. ¶ Διακρούσασθαι, ἀπορρίψαι.
Δ ιακτῆσιν δεξέοντο, τὴν θυσίαν διεμέριζον. ¶ Διά
κτορος, ἄγγελος, ἀπὸ τοῦ διάγειν τὰς ἀγγελίας. ἢ οἱ
ον διακτόρως ἢ σαφῶς διαλεγόμενος ἄγγελος ὁ θε
ὸς γράφεται. ¶ Διακτόρως, εἰρηνικῶς. ¶ Διά
κτορσι, ἡγεμόσι, βασιλεῦσιν. ¶ Διάκτωρ, διάκονος
ὁ ἄγγελος ἀπαγγέλλων. ¶ Διακυδόμεναι, διαχεό
μεναι. ¶ Διακυκῶσι, διαταράττουσιν. ¶ Δια
κυνοφθαλμίζεται, διυποβλέπεται, διανεύει ὁ αὐχε
νίως αὐθίσταται. ¶ Διακυρίττεσθαι, ἀντιμάχεσθαι
κυρίως δὲ κερῶν. ¶ Διακωδωνίσαι, δοκιμάσαι.
Δ ιακωδωνισθέντες ἢ διαφημισθέντες, ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον δὲ ἐπὶ τῶν διασυρομένων καὶ χλευαζομέ
νων λαμβάνεται. ¶ Διακωμῳδῶ, διαξαγγελῶ.
Δ ιακωνίσαι, διακλαῦσαι, ἀπὸ τοῦ κονῆσαι ὅπερ ἐστὶν πίσ
σῃ χρίσαι. Διὰλ, τὴν ἔλαφον χαλδαῖοι.
Δ ιαλαβεῖν, παλαιστρικὸν τι. ¶ Διαλαβὼν, διαγι
νώσκων. ¶ Διαλλαγὴ, φιλία. ¶ Διαλαχόντες,
δεξάμενος. ¶ Διαῖς, γαθύς. ἔνδοξος. ¶ Διαλλα
κτής. φιλιωτής. μεσίτης, διελθών. ¶ Διαλάμ
πει, ὁραίζεται. ¶ Δι' ἅλα, διὰ τῆς θαλάσσης.
Δ ι' ἅλα πορφυροῦν, διὰ τῆς μελαίνης θαλάσσης.
Δ ιάλας, τὰς δήλας καὶ φανεράς. ¶ Διάλαυρος;
οἰκία μεγάλη πανταχόθεν λαύραις διειλημμένη ὁ
λεγόμενος περίαμφοδος. ¶ Διαλεγδὸν, διαδρόν
τως. ¶ Διαλέγειν, ἀνακαθαίρειν, οἱ δὲ ὂν ἀπειπεῖν.
ἢ ἐκπλεῖν, ἀπὸ δὲ τῶν ποσῶν ἡ διαφορά. ¶ Δια
λέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ συνουσιάζειν. ¶ Διαλεκμᾶσθαι,
διασύρειν, διαμωκᾶσθαι. ¶ Διαλεκτικός. πολύ
λαλος. ¶ Διάλεκτος, ὁμιλία, λαλιά.
Δ ιαλαχόντα, κληρωσάμενα. ¶ Διάλλασσε, διά
λυε. ¶ Διαλελημμένων, διειλημμένων ὃ δια
κρατουμένων ἑκατέρωθεν. ¶ Διαλελοίπασιν, ἐπαύ
σαντο. ¶ Διάληψιν, ἐνθύμησιν ἢ γνῶσιν. ¶ Διά
λειμμα, διάστημα. ¶ Διαλείμματος, διὰ τοῦ χωρι
σμοῦ. ¶ Διαληλιμμένη, ἀλειμμένη. κεχρισμένη.
Δ ιαλέξαι, διορύξαι. ¶ Διαλέξας, διαιρέσεως κλήρου.
Δ ιάλεξις ὁμιλία. ¶ Διαλλαγαὶ, μεταβολαὶ καὶ δια
λέξεις λάκωνες ἀντὶ τοῦ ἔχθρας. ¶ Διαλλάττω διαχω
ρισθῶ. ¶ Δι' ἀλλήλων. ¶ Διάλληλος, ὁ αὐτὶ ἀλ

λου διακονῶν. ¶ Διαλογισμοὶ, ἀδολεσχίαι.
Δ ιάλογος, λόγος, ποίημα. ¶ Διάλων, φανερόν.
Δ ιαλουφῶν, διατίλλων, ὁλούφειν γὰρ οἱ ἀττικοὶ τὸ τίλ
λειν, εἰ δὲ τὸ ἐκλέγειν τῶν σπερμάτων τὴν τίφην.
Δ ιαλύγισμα, διαπλοκή. ¶ Διάλυσις, διάκρισις
φθορὰ διαχωρισμός. ¶ Διαλυτήσαντες, κάμψαν
τες, περικλάσαντες. ¶ Διαλλαγὸς, οἱ μὲν ἐπιμυ
λίδιον δαίμονα, ἄλλοι δὲ συνουσίας εἶδος ἐν ᾗ διαλέγου
σι τὰς ψόφους, βούλεται δὲ λέγειν ὁ κρατῖνος τὸν ἔσχα
τον τῶν πόρνων. ¶ Διαμαρτάνει, διατυγχάνει.
Δ ιαμαρτυρία, δίκη τις ὁμοία τῇ παραγραφῇ. ταύτῃ
δὲ ἐναντία ἡ εὐθυδικία. ¶ Διαμαρτὼν, ἀποτυχὼν,
ἢ διασφαλείς. ¶ Διάμαστος, θεὸς καὶ διάματος.
Δ ιαμάττειν, διαφυρᾶν τὰ ἄλφιτα πρὸς τὸ ποιῆσαι μά
ζας. ¶ Διαμάχη, μάχη. ¶ Διαμαψαμένη, δια
σμοξαμένη, διαψωσαμένη. ¶ Διαμελεοὶ, οἰκέται.
Δ ιαμέλλει, ἀναβολὴ χρῆται. ¶ Διαμεμερισμένην
ἡμέραν, ἀντὶ τοῦ μεγάλων δικῶν τὴν ἡμέραν ἐμέριζον
εἰς διαστήματα. ¶ Διαμέσοι, οὕτως ἐλέγοντο παρὰ
ἀθηναίοις οἱ μέσοι τῶν πλουσίων καὶ πενήτων.
Δ ιαμέσην, ἀλαζῶνα, ἐξαπατητήν. ¶ Διαμέτρος,
ὄργανον γεωμετρικὸν, καὶ τὸ διδόμενον εἰς ἀπουσίας
λόγον τοῖς τοὺς σιτικοὺς καρποὺς μετροῦσιν.
Δ ιαμετρητῶ, διαμεμετρημένω. ¶ Διαμεύσας, ἀλα
ζόνας. ¶ Διαμῆσαι, διαθερίσαι, διακόψαι, δια
τεμεῖν. ¶ Διάμησε, διέκοψε, διέτεμε, διεθέρισε.
Δ ιαμέτρης, ψεύστης ἀπατεών. ¶ Διαμηρίσαι, ἀπὸ
καὶ ἐπὶ παίδων ἀρρένων καὶ θηλειῶν ἐλέγετο.
Δ ιάμοιος, ὁ κατ' ἄλλων διακονῶν. ¶ Διαμοιράσαι,
διαμερίσαι. ¶ Διαμοιρωμένα, διαιροῦσα καὶ δια
μερίζουσα. ¶ Διαμπάξ, διόλου, καθόλου.
Δ ιωνικῶς, ἐξεναντίας. ¶ Διαμπείρας, διακεντή
σας. ¶ Διαμπερὲς, διόλου παγίως σαφῶς τε
λείως, διαμπάξ. ¶ Διαμπερέως, σαφῶς, τελείως.
Δ ιαμύθησις, παραλογισμός. ¶ Διαμυλλαίνειν, χλευ
άζειν, ἀπὸ τοῦ τὰ χείλη διαστρέφειν, διαμωκᾶσθαι.
Δ ιαμπερονήσει, διαξύσει, διατμήσει, διακόψει.
Δ ιακεντήσει, προσηλώσει. ¶ Διαμπερασθεῖεν, διαπερ
θῆσαι. ¶ Διαμφάλιον, ἀλλοῖον. ¶ Διαμφίδιο
ον, μέλος ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον, ἀμφὶς
γὰρ χωρὶς αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμώτῃ. ¶ Διαμώμε
νοι, διιστάντες. ¶ Διαμῶσαι, ζητῆσαι. ¶ Δίαν
μεγάλην ἢ ἔνδοξον τὸν οὐρανὸν πέρσαι καὶ τὴν νῦν κα
λουμένην νάξον. ¶ Διάναι, σμῆξαι, πλῦναι.
Δ ιανύκων*, διανάπαυσις οἷον ἡ μεταξὺ χρόνος.
Δ ιάνδιχα, διαφρόντως χωρὶς ἢ διχῶς. ¶ Διανεῦ
σαι. διαπλεῦσαι. ¶ Διανδὴς, πολυχρόνιος κρότες
Δ ιάνεμαι, διαδοῦναι. ¶ Διανεκὲς, διαπαντός.
Δ ιανέμεται, μερίζεται. ¶ Διανεμεθῶ, διαδοθῶ.
Δ ιανεύει, ξέφει, κυκλεῖ. ¶ Διανείμαντε. διανείμαν
τες δυικῶς. ¶ Διανηξάμενοι, διακολυμβήσαντες.
διαπεράσαντες. ¶ Διανίζει, κρουνίζει, διακλύζει,
πλύνει. ¶ Διανίζεται, νίπτεται, καθαίρεται.
Δ ιάνιον, κονία, διανοητικόν. ¶ Διανοηθεὶς, μετα
μεληθεὶς, ἐνθυμηθείς. ¶ Διανοοῦμαι, λογίζομαι.
Δ ιανταθῆναι. πελεκυθῆναι.

ἢ κακῶ. ¶ Διαβολὴ, λοιδορία, ἢ διαβολὴ ὑπόληψις ἢ ὑπόληψις. ¶ Διαβολίαν, διαβολήν.

Δ ιάβουλοι, διπλοῖ, δίβουλοι. ¶ Διαβουλία, ἀμφιβολία. ἐνθυμήματα, διαλογισμοί. ¶ Διαβουλευεῖν, ὁ ἐν τοῖς ἱστοῖς πρόβολος λάκωνες. ¶ Διαβουνῶν*, τὸ ἐν μέσῳ τοῖς φάργμα μεταξὺ ἐσθιόμενον.

Δ ιαβρίθει, βαρύνει. ¶ Διαβριθῶς, ἰσχυρῶς.

Δ ιαβρόχοις, βεβρεγμένοις. ¶ Διαβύσαι, διακαμύσαι. ¶ Διαγεγραπται, διακέκοπται. ¶ Διάγειν, διέλκειν, διαπατεῖν. ¶ Διαγγέλλει, ἀπαγγέλλει, διατρέχει. ¶ Διαγγέλλω, ἀπαγγέλλω, διέξειμι τῷ λόγῳ. ¶ Διάγει, διαζῇ. ¶ Διαγενής, ἐννεός. ¶ Διάγγελον, ἀκέφαλον. ¶ Διαγλαύνειν, διαλυμαίνεσθαι. ¶ Διαγλάψας, διαγλύψας, διασκαλεύσας. ¶ Διάγματα, διασκευάσματα.

Δ ιαγνοὺς, διακρίνας, δίκαιον αἰσθόμενος, ἐπιγνοὺς, συνιεὶς, νοήσας. ¶ Διαγνῶναι, ἐπιγνῶναι.

Δ ιάγνωθι, νόησον διάγνωσις. ¶ Διαγόρας, Διόδωρος, ὁ πρεσβύς, ἀναγινώσκει πολιτῶν διαγορᾶς, διὰ τὸ τοὺς μύστας βακχάζειν, τουτέστιν ᾄδειν τὸν ἴακχον δι᾿ ἀγορῶν βαδίζοντας. ¶ Διαγορεύει, διαπείζει, διαγγέλλει. ¶ Διάγραμμα, διάταγμα, ψήφισμα.

Δ ιαγραμμισμός, παιδιά τις ἐξήκοντα ψήφων λευκῶν καὶ μελαινῶν ἐν χώραις ἑλκομένων, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γραμμὰς ἐκάλουν. ¶ Διάγραπτος, δίκη ἥτις καὶ διαγραφομένη ἐλέγετο. ¶ Διαγραφαὶ, αἱ συνθῆκαι.

Δ ιαγράφειν, διαξύειν, ἀπαλείφειν, ἀκυροῦν.

Δ ιαγραφὴ, ἐπὶ ζωγραφικοῦ πίνακος εἴρηται.

Δ ιαγραφεὺς, ὁ ἀπαιτῶν δημόσια. ¶ Διαγράφω, ἀποδοκιμάζω. ¶ Διαγωγὰν, διαίρεσιν, διανομὴν, διέλευσιν. ¶ Διαγωγή, ἀναστροφή. ¶ Διάδε, δι᾿ ἄπορ διαδέχεται. ¶ Διάδηλοι, φανεροί. ¶ Διάδημα, σύμμα βασιλέως κεφαλῶν κόσμος ἤτοι στέφανος, ἢ βασιλέως σύμβολον. ¶ Διαδιδράσκει, διαφεύγει, διαδιδράσκεται. ¶ Διαδικαιοῦν, φανερῶς ἀποφέρεσθαι. ¶ Διαδικασία, ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν ἢ πρὸς τὰ ἄλλα, ἢ ἀμφισβήτησις κρίσις. ¶ Διάδικος, τὸ εἰς δίκην καλεῖν. ἀττικοί.

Δ ιαδιδικίζειν, ὀρχεῖσθαι ἀσχημόνως διάδοχος.

Δ ιαδοκίς, οἱ μὲν ὑπόθημα τῶν δοκῶν, πλάγιον ὑπόθημα, ἢ τὰς ἄλλας δοκοὺς ἀναδεχομένη, οἱ δὲ, δοκῶν πλάγιον ὑπόθημα. ¶ Διαδέλλειν, διασπᾶν.

Δ ιέδρα, διέφυγε. ¶ Διαδοῦναι δίκας, τὸ τοῖς ἀδικουμένοις ἀποδοῦναι τὸ δίκαιον ὑπὸ τῶν ἀδικησάντων.

Δ ιὰ δουρός, διὰ τοῦ ξύλου καὶ δόρατος. ¶ Διαδράκοι, θεάσοιτο. ¶ Διαδράναι, διαφυγεῖν.

Δ ιὰ δρυμὰ, δι᾿ ὕλης. ¶ Διαδύει, διαφθείρεται.

Δ ιαδύειν, διαφυγεῖν. ¶ Διὰ δώματα, διὰ τὰ οἰκήματα. ¶ Διαείσεται, διαγνώσεται. ¶ Διαζεύγμεν, διαλεχθῆναι. ¶ Διάζευξις, διαχώρησις.

Δ ιαέσαι, διαπνεῖ. ¶ Διαείδεται, φαίνεται.

Δ ιάζεο, διεχάζεο. ¶ Διαθέει, διαφεύγει, διατρέχει.

Δ ιαθέντε, διαθέμενοι δυϊκῶς. ¶ Διάθεσις, σχῆμα ἀγάπη, ἀπόδοσις, προαίρεσις. ¶ Διαθήσειν, διακοσμήσειν. ¶ Διαθέων, αὐτὶ τοῦ διοικητή.

Δ ιαθηλοίμεθα, διαγωνιζοίμεθα, κάμοιμεν, ἐργαζοίμεθα.

ἆθλος ἢ τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ ἔπαθλον.

Δ ιαθήκη, συνωμοσία, ἑνικῶς οὐ πληθυντικῶς τὰς διαθήκας ἔλεγον, δηλοῖ δὲ καὶ διάστασιν, διαίρεσιν, διάκεισιν, διάθεσιν. ¶ Διαθήσεις. νοήσεις. ¶ Διαθήσει, τιμωρήσεται, κολάσεται, πράσει.

Δ ιαθήσομαι, συντελέσω. ¶ Διαθόντα, διαθρύψαντα, διιδόντα. ¶ Διαθρυλλῶ, διαομιλῶ, διαψιθυρίζω. ¶ Διαθρύψεις, συγκόψεις. ¶ Διαίνεται, βρέχεται, δακρύει. ¶ Διαίνεσθαι, διαιολλᾶν, διαπατᾶν. ποικίλλειν. ¶ Διαιρεῖν, διακρίνειν, διαχειροῦν, διαμερίζειν. ¶ Διαιρῶσι, διαιροῦσι. ¶ Διαίρεσις, τομὴ, μερισμός. ¶ Δίαιτα, θεσμὸς, διαγωγὴ τροφῆς, ἡ καθημερινὴ τροφή. ¶ Δίαιτα, τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν. ¶ Διαιτηταὶ, ἀθήνησιν ἔτεροι τινὲς τῶν δικαστῶν οἷς ἐπέξετον οἱ ἀμφισβητοῦντες τὰ ἐγκλήματα, καὶ αὐτοὶ δίαιτον, εἰ δὲ μὴ ἀνέπεμπον ἐπὶ τοὺς δικαστάς. οἱ δὲ ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότες διαιτῶν. ¶ Διαιτεῖν, διατρέχειν, διανύειν.

Δ ιαιτηθεὶς, κριτὴς, βραβευτής. ¶ Διαιτητὴς, ὁ μὴ κατὰ κλῆρον δικαστής. ¶ Διαιτωμένη, τρεφομένη.

Δ ιαιτὸς, κριτής. ¶ Δίαιθρον, διαφανὲς, καθαρὸν, δίυγρον. ¶ Δίαυγον, διόπτρον, διαφανές. ¶ Διαίνεται, βρέχεται, ὑγραίνεται. ¶ Διαχεῖται, ὑπὸ ὄμβρου βρέχεται. ¶ Διακαλαμάσπερκες. παρὰ ῥοδίοις δελφοὶ οὕτως εἴρηνται. ἐν νόμῳ τινὶ οἱ τὴν καλάμην τῶν σπερμάτων ἐπιβεβοσκημένοι.

Δ ιάκινον, δυσκίνητον κρεῖττος. ¶ Διακαυκανιάσαι, διακληρώσασθαι, καυνὸς γὰρ ὁ κλῆρος. ¶ Διακενῆς, ματαίως. ¶ Διακενόω, κουφῶ. ¶ Διακεκοσμημένων διακειμένων. ¶ Διακεκειμένοι, διακεχωρισμένοι. ¶ Διακεκρίσθω, ἀφοριζέσθω. ¶ Διακέρσαι, διακόψαι, παραβῆναι. ¶ Διακεχειρεῖσθαι, πορθεῖσθαι. ¶ Διακεχλιδὼς, διαρρέων ὑπὸ τρυφῆς. ¶ Διακίγκλισον. διάσεισον. κίγκλος δὲ ὄρνεον ἢ σεισοπυγίς. ¶ Διακλιμακίσας, διαπαλαίσας, κλίμακες γὰρ καὶ κλιμακισμοὶ παλαίσματος εἶδος. ¶ Διακλῶν, θρύπτων. ¶ Διακλονῶν, διασείων, δονῶν. ¶ Διακναιόμενον, διαπονούμενον, φθειρόμενον. ¶ Διακναῖσθαι, διαφθαρεῖν. ¶ Διακοιρανέοντα, βασιλικῶς ἐπερχόμενον, ἢ ὡς κοίρανον διαπορθούμενον, διέποντα. ¶ Διακοσμηθεῖς, διηθῶν, βασταχθείς. ¶ Διακομισθείημεν. ¶ Διακόνοιν*, δυσκινητον κρεῖττον. ¶ Διακονουμένων, ὑπηρετούντων. ἢ ἀποκείσεις τινὰς ἐκπληρούντων. ¶ Διακοπὴ, διαίρεσις, διαχωρισμός. ¶ Διακορῆς, κεκορεσμένοι. ¶ Διακορεύει, τὴν κόρην διαφθείρει.

Δ ιακεκόρεσται, διαπαρθενεύεται. ¶ Διακοινώνησον. διαστείσθητον ἐν τῇ πρείκ. ἔνιοι πένησον. ¶ Διακονῆσαι, κατορθῶσαι, ἀπολέσαι, βλάψαι. ¶ Διακόνιον, μάζα ἢ ζωμὸς καὶ ἡ κρηπὶς τῶν πλακούντων, οἱ δὲ, πέμματα διαπλασσόμενα ἐπ᾿ εἰρεσιώνης. ¶ Διακονὶς, ἐπὶ τοῦ ἱματίου ἀνώμαλα, ἢ φασὶν κονίζειν καὶ ἄνθρωπος ὁ μὴ πυκνός. ¶ Διακονὶς, διακόσμησις.

Δ ιακοσμησάμενοι, διακοσμησάμενοι δυϊκῶς.

Δ ιακορίζεσθαι, βλέπειν, ἀτενίσαι. ¶ Διακεχλιδέναι, θρύπτεσθαι. ¶ Διακόχλω, ὁ μεταξὺ χρόνος καὶ

Δημιάσι, πύλαις κοινῶς, ἐπεὶ προεστήκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρναι. ὁ δὲ αὐτὸ πατρὸς τοῦ γυναικείου μόριον δημόσιον ἔφη. οἱ δὲ τὰς κεραμικὰς πύλας· πρὸς γὰρ αὐτὰς φασὶν ἑστάναι τὰς πόρνας. μήποτε δὲ αὐτὸ τοῦ Διομῆσι πύλαις δημιάσιν εἶπεν διὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν ὀνομάτων. ¶ Δήμιον, κοινόν, δημόσιον, πολιτικόν. ¶ Δημίην, πόρνην κύπριοι. ¶ Δημιόπρατα. τὰ δημευθέντα κτήματα καὶ ὑπὸ δήμου πιπρασκόμενα. ¶ Δήμιος, ὁ τοὺς κατακριθέντας ἀναιρῶν, ἢ ὁ ὑπηρέτης τῶν βασάνων.

Δημιουργεῖ. τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ. ¶ Δημιουργεῖον, χαλκεῖον, ἐργαστήριον. ¶ Δημιουργός, χειροτέχνης, κατασκευαστής. ¶ Δημιουργός, ὁ ἥλιος ὅτι πάντα πέσσει καὶ ἱδρεῖ. ¶ Δημιουργός, κυρίως μὲν τῶν ἀνθρώπων τὸ ἔθνος ἐκλήθη. ὅτι χειροτέχναι ἦσαν καὶ βάναυσοι, καὶ παρὰ τοῖς δωριεῦσιν οἱ ἄρχοντες τὰ δημόσια πράττοντες ὥσπερ ἀθήνησιν οἱ δήμαρχοι λέγονται καὶ οἱ τεχνῖται κατακεχρηστικώτερον. λέγεται δὲ καὶ γυνὴ δημιουργὸς ἡ ἐν τοῖς γάμοις πέμματα πέσσει.

Δημιῶν, τὸν δῆμον διωικῶν: ¶ Δημοαλῆ. πολυβόητον. ¶ Δημοβόρος. ὁ τὰ κοινὰ τοῦ δήμου καταθίων, ἢ ὁ τὰ δημόσια: ¶ Δημογέροντες, οἱ τοῦ δήμου ἐντιμότεροι. ¶ Δημοειδέος, δημώδης, ὁ χλικῶς. ¶ Δημήτρος ἀκτή. τὸ ἀκρότατον καὶ ἐξοχώτατον τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τῶν πυρῶν μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων καὶ τῶν ἐξεχόντων τόπων τῶν παραθαλασσίων, ἢ ἄλευρον. ¶ Δημοθεσ*ση, ἐθεώρει. ¶ Δημοθεὸς, θεωρόν. ¶ Δημοθοινία, ἡ τοῦ δήμου εὐωχία. ¶ Δημόθυσα, ἡ τοῦ δήμου θυσία: ¶ Δημοκάλλικας, τοὺς περὶ τὰ δημόσια ἀναστρέφοντας. ¶ Δημόκοινον. δημόσιον.

Δημόκοινος. δημόσιος βασανιστής, πόρνος, καὶ δήμιος.

Δημοκόμπος, δημηγόρος, δήμῳ ἐπαιρόμενος.

Δημὸν. λεῖπος ἢ ὄχλον. ¶ Δημοκόπτοτος, ἀθρήνητος ἀνελεήμων. ¶ Δημονέστερον, ἀσχημονέστερον διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον. ¶ Δημὸς, ὁ ἐπίπλους τοῦ ἱερείου, ἀπὸ τοῦ εὔκρατον εἶναι, δημός τις ὠνομασμένος. ἢ διὰ λῖπος προσπεπιεσμένος. δέ τι πολιτικὸν σύστημα. ¶ Δημὸν ἐόντα, ὀξυτόνως δημότην καὶ ἕνα τῶν πολλῶν. ¶ Δῆμον ἐρεχθέως, τὰς ἀθήνας περιφραστικῶς. ¶ Δημοκλεῖδαι, οἱ ξένοι καὶ μοιχοὶ ἀπὸ δημοκλείδου τοιούτου ὄντος καθάπερ καὶ τοὺς ἡταιρηκότας τιμάρχους ἔλεγον, τοὺς δὲ πονηροὺς εὐρυβάτους, κιλλικῶνας δὲ τοὺς προδότας.

Δημοννήσιος χαλκός, δύο εἰσὶ πρὸς τῷ βυζαντίῳ νῆσοι: κοινῇ μὲν δημόννησοι λεγόμεναι. ἰδίᾳ δὲ διαλλάττουσαι, ἡ μὲν γὰρ χαλκῖτις, ἡ δὲ πιτυοῦσα.

Δημόσους, τὸν δῆμον σώζων ἢ ὁ δημολίσσωντας.

Δημοσιεύειν, τὰ δημόσια ὑπηρετεῖν ἄνευ μισθοῦ.

Δημοποίητον. ὁ κατὰ ψήφισμα δήμου γεγονὼς πολίτης ξένος ὢν φύσει. ¶ Δημόσιον. δεσμωτήριον.

Δημοστροφεῖν, ἐν δήμῳ ἀναστρέφειν. ¶ Δῆμος, καλὸς πυριλάμπους υἱὸς ἦν οὗτος. ¶ Δῆμος, ὄνομα κύριον τὴν ὥραν κάλλιστος, ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παίδων ὀνόματα.

Δημολάλητος, δημοβόητος. ¶ Δημοτελῆ, ἱερὰ, ἐπὶ δημοτελῆ μὲν εἰς ἃ θύματα δίδωσιν ἡ πόλις, δημοτικὰ δὲ εἰς ἃ οἱ δῆμοι. ¶ Δημοτεύεσθαι, τὸ μετέχειν δήμου καὶ πολιτείας κατὰ νόμον. ¶ Δημότης, ὁ ἐκ τοῦ δήμου, δηλοῖ δὲ καὶ ἰδιώτην. ¶ Δημοτικὰ, τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. ¶ Δήμου ἄνδρα: δημότην ἄνδρα. ¶ Δημοῦσθαι εὐφραίνεσθαι, εὐθυμεῖσθαι. δημόσια παίζειν. ¶ Δημοῦται, παίζει, θωπεύει. ¶ Δήμου τ' ἄνδρα. δημότην ἄνθρωπον. ¶ Δήμου, πόλεως.

Δημωαρίστα. δημότας ἀρίστους δωρικῶς.

Δημοφάλιον. ἱερεῖον, ἀλλοῖον. ¶ Δημόφαντον, δημόσιον. ¶ Δημώδης, παιδιώδης.

Δήμω, δημοσίᾳ. ¶ Δημώματα, παίγνια.

Δημωφελῶν, δῆμον ὠφελῶν. ¶ Δὴν, ἀντὶ τοῦ πολὺν χρόνον. ¶ Δηναιόν. πολυχρόνιον, ἀρχαῖον.

Δηνεά, ἀχρεῖα καὶ ἄφορα δένδρα. Δηνάριον, τὸ νόμισμα. ἢ εἶδος ἀργυρίου. ¶ Δηνάτας, διεξελθὼν, διεξῆλθες. ¶ Δὴν δ' ἄνεω, ἀντὶ πολὺ ἀχρεῖς, ἥσυχοι, ἄφωνοι. ¶ Δήνεα, βουλεύματα.

Δῆνος, βούλευμα. ¶ Δὴν ἧστο, ἀντὶ πολὺ ἐκαθέζετο.

Δήξεται, δάκνει. ¶ Δήξομαι, λυπήσομαι, ἀνιάσομαι. ¶ Δῆος, βεβαῖος κρῆτες. ¶ Δῃουμένη, ἀπολλυμένη, ἐρημουμένη, καταστρεφομένη, πορθουμένη.

Δῃουμένων, ἀναιρουμένων. ¶ Δῃοῦν, πορθεῖν.

Δὴ οὖν, χρὴ δή. ἢ χρὴ οὖν. ¶ Δῃοῦντες, διακόπτοντες καίοντες, ἐλαττοῦντες, πολεμοῦντες.

Δῃούντων, ἀναιρούντων. ¶ Δήποθεν, λέξις συναπτικὴ ὡς καὶ τὸ δήπου. ¶ Δήπουθεν, δηλονότι.

Δηπορτάτος, ἐξορισμαῖος. ¶ Δῆρα, ἄρα δὴ, ἤδη:

Δηράδες, βουνοί. ¶ Δηρὰ δὴ, ὡς δή. ¶ Δ' ἠεριγένεια, ἡ δὲ ἡμέρα. ¶ Δῆρις, μάχη. ¶ Δῆρις, ζῆλος. ¶ Δηρίσασθαι, μαχέσασθαι.

Δηρίττειν, ἐρίζειν. ¶ Δηρότης, δηρὸν, ἀντὶ πολὺν καιρόν. ¶ Δηρότη, κακουργία. ¶ Δῆσαι, ῥῖψαι.

Δῆσαι, πρὸς ἄνοδον ἀττικῶς, βασανίσαι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. ¶ Δησάντων, δησάτωσαν. ¶ Δήσαρτι, ὁμοίως. ¶ Δῆτα, οὕτως ἢ τοίνυν. ¶ Δηὖθ', ὕστερος. ¶ Δητταὶ, αἱ ἐπλισμέναι κριθαί.

Δὴ τότε καὶ τότε, τότε δή. ¶ Δηφεύσας, ἐκδίκως.

Δηὼ, δημήτηρ. ¶ Δῃωθέντων, ἀναιρεθέντων, καυθέντων. ¶ Δῄωσαν, κατέκοψαν, ἔπρησαν, ἠφάνισαν: ¶ Δῃωσάντων. πορθησάντων; πορθησάντων, καταπολεμησάντων. ¶ Δῄωσε, κατέκοψεν, ἐφόνευσε. ¶ Δῃώσωσι, κατακόψωσι. φονεύσωσι. καταπολεμήσωσιν.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Λ Διὰ, δία, ἡ σύζευξις, καὶ πρόθεσις, ἐνδοξοτάτη καὶ ἀγαθή. ¶ Διαβάθρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. ¶ Διαβάλλει, καταγινώσκει ὑβρίζει, παραπτᾶ, παραλυπίζεται. ¶ Διάβασις, πορεία, πέραμα. ¶ Διαβάτης, ὀργανόν τι τεκτονικόν.

Διαβατικὸς, διαβάτην. ¶ Διαβαίνει, διαπερᾷ. ¶ Διαβεβαιοῦται οὐ δῶ, ἀντὶ τοῦ ἀσύμφωνον. ¶ Διαβήματα, πρεσβείας, περιπατήματα. ¶ Διὰ βίου, διὰ παντὸς, ἀεί.

Διαβιῶσαι, ζῆσαι. ¶ Διαβόητος, ὁ καλὴν φήμην ἔχων

Δ εὐζὸς, μάγειρος δέ τις παλάνθη. ¶ Δευτοί, λαμπάδες καὶ αἱ πίλαι, καὶ τὰ δράγματα παρὰ τὸ συνδεῖν.
Δ εὖον, δέρμα τοῦ ὀπτωμένου διάπυρον. διαφανές.
Δ ευάδαι, οἱ σάτυροι παρὰ ἠλειοῖς.
Δ εύας, τοῖς ἀκάκοις θεοῖς μάτοι. ¶ Δεύασθαι, γεύεσθαι. ¶ Δεύειν, μαλάττειν, τύπτειν. ¶ Δεύει, μίσγει. βρέχει. φύρει. ἐνδεῖ. ¶ Δεύεσθαι, βρέχεσθαι. ἐπιδεῖσθαι. ¶ Δεύεται. βρέχεται.
Δ ευθέντα, βραχέντα. ¶ Δευκαλίδαι, οἱ σάτυροι.
Δ εύκει. φροντίζει. ¶ Δευκές, λαμπρόν, ὅμοιον.
Δ ευλόν, πονηρόν, ἀχρεῖον. ¶ Δευοίατο. ἐπιδέοιντο.
Δ ευοίατο, ἐπιδεεῖς γίνοιντο. ¶ Δευόμενα, δεόμενα.
Δ ευομένη, δεομένη. ¶ Δευόμενος, δεόμενος. βρεχόμενος, χρήζων. ¶ Δεύοντο, ἐδέοντο, ἔχρῃζον, ἔβρεχον. ¶ Δεῦρο ἐνθάδε ἐλθέ. εἰς τοῦτον τὸν τόπον, ἢ ἀντὶ τοῦ πρότερον ἢ νῦν, ἢ παρακελευστικῶς, δεῦρ' ἢ νῦν τείρεσθαι πολεμίζομεν. ¶ Δεύρω, δεῦρο.
Δ εύς, ζεύς. ¶ Δεῦσαι, βρέξαι, βάψαι, μαλάξαι.
Δ ευσοποιόν, τὸ ἔμμονον καὶ μὴ ἐκπλυνόμενον βάμμα. οἱ δὲ τὸ γνησίως βεβαμμένον ὅτοι πορφύρα ἢ ἄλλό τι.
Δ εύσω. βρέξω. ¶ Δευσοποιός, βαφεύς.
Δ εῦτ' ἄγετε, δεῦτε φέρετε. ¶ Δεύτατος, ὕστατος. ἔσχατος, μεθ' ὃν οὐκ ἔστιν ἕτερος. ¶ Δευτέρα ἄλφιτα, τὰ δευτερεῖα καὶ εὐτελῆ. ¶ Δευτεραγωνιστής, δεύτερος ἀγωνιζόμενος. ¶ Δευτέρα φθίνοντος, ἡ πρὸ τῆς τριακάδος. ¶ Δευτερεῖα κάλλιστος οἶνος εὐτελός. ¶ Δευτερίνας, ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπιχεῖσθαι εἰς τὰ στέμφυλα οἶνος. ¶ Δευρόλαος ὁ τῆς ἐφήβων ἀθηναίων. ¶ Δευτερόποτμος, ὁ ὑστερόποτμος, οὕτω δὲ ἐλέγετο ὁπόταν τινὶ ὡς τεθνεῶτι τὰ νομιζόμενα ἐγένετο, καὶ ὕστερον ἀνεφάνη ζῶν. οἱ δὲ πολεμίοις καὶ ἀπειρῆσθαι τοῖς τοιούτοις εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν τῶν σεμνῶν φασὶ θεῶν, ἢ ὁ φημισθεὶς ἀντὶ ξένης τετελευτηκώς, ἔπειτα ἐπανελθών, ἢ ὁ δεύτερον διὰ γυναικείου κόλπου διελθὼν ὡς ἔθος ἦν παρὰ ἀθηναίοις ἐκ δευτέρου γεννᾶσθαι. ¶ Δευτέρων ἀμεινόνων. παροιμία ἀντὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καλὰ ὀφθῇ, καὶ ἀντὶ δεύτερα θύωσι, λέγοντες δευτέρων ἀμεινόνων. μνημονεύει πλάτων. ¶ Δέχεσθαι. λαμβάνειν. ἀσπάζεσθαι. ¶ Δέγμα, νόμιμον. ¶ Δέχθαι, λαβεῖν.
Δ έχμενος, προσδεδεχόμενος. ¶ Δέχομαι, ὁμολογῶ. ¶ Δεψήσας, μαλάξας.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Δ ηϊουν, συνδηλημος. ¶ Δηγῆ καὶ σιωπᾷ.
Δ ¶ Δηιατάγα, καὶ φθορὰ δενδρέων. ¶ Δηίβοιλοι. κιθαρῳδοί. ¶ Δὴ γάρ. ὅδη γάρ.
Δ ηγόρες, στρουθοί. ¶ Δηγοῖ. πληροῖ. ¶ Δῆγμα, παράδειγμα ἢ σπάραγμα ὀδόντων. ¶ Δήεται, εὑρήσεται. ¶ Δηεῖν, πολεμεῖν, φονεύειν. ¶ Δήεις, εὑρήσεις, ὄψε, μαθήσῃ. ¶ Δηθά, πολὺν χρόνον, συνεχῶς. ¶ Δηθαιέρην, ἐπὶ πολὺ λέγουσιν.
Δ ηθαιῶνας, μακραιῶνας. μακροβίους. ¶ Δηθάκις, πυκνῶς. πολλάκις. ¶ Δηθὰ ματεύσομεν, ἐπὶ πολὺ ζητήσομεν. ¶ Δηθάτε καὶ δόλιχον, ἐπὶ πολύ. καὶ μακρὸν χρόνον. ¶ Δῆθεν, ὡς δή. ἢ φησὶν ἢ ἐντεῦθεν.
Δ ῆθεν, ὡς μάλιστα, ὡς δῆλον ἐξεπίτηδες.
Δ ηθύνειν, ἐγχρονίζειν. ¶ Δηθύνοντα, χρονίζοντα, βραδύνοντα. ¶ Δηθυρεῖν, χολάζειν, διατρίβειν.
Δ ηϊάλωτοι. αἰχμάλωτοι. ¶ Δήιοι, πολέμιοι.
Δ ηΐοιο, καυστικοῦ, πολεμικοῦ, φθαρτικοῦ.
Δ ηϊοτής, πολεμικὴ διάθεσις. μάχη παρὰ τὸ δηΐουν.
Δ ηϊοτῆτας, μάχας. ¶ Δηΐοισι, τοῖς πολεμίοισι.
Δ ηΐοων, ἐμάχοντο, ἐπορθοῦντο.
Δ ηιοῦσι, πολεμοῦσιν. ¶ Δοίεσθαι, δοξάσθαι.
Δ ηιωθέντων, αἰκισθέντων. ¶ Δηίων, δακέτων.
Δ ηιώσας. κατακόψας. ¶ Δηλαδή, φανερὸν δὴ ἢ δηλονότι. ¶ Δηλαίνοιο, παίσοιο. ¶ Δηλαινομένη, βλαπτομένη. ¶ Δηλαιστή. ἐλεεινή. ¶ Δηλάτωρ, κατήγορος. ¶ Δηλαυγῶς, ἄγαν φανερῶς.
Δ ήλεσθαι, θέλειν, βούλεσθαι. ¶ Δηλή, βουλή.
Δ ηλητηρίων, ἀφανίζων. ¶ Δηλεθήσονται. θεωρηθήσονται. ¶ Δηλήματα, βλαπτικά. ¶ Δηλήμονας, βλαπτικούς, κλέπτας. κακούργους. λυμεῶνας.
Δ ηλήμων, κακοῦργος, λυμαντήρ, λυμεών, κακῶς διαπραττόμενος. ¶ Δηλήσας, καμών, διαπραξάμενος. ¶ Δηλήσασθαι, βλάψαι, διακόψαι, φθεῖραι.
Δ ηλήσατο, ἔβλαψεν, ἐφθείρετο, ἐκακοποίησε.
Δ ηλήσεις, στάσεις. ¶ Δηλήσονται, βλάψει, φθείρει.
Δ ήλησις, ὀργή. λώβησις, κακουργία, φθορά. ¶ Δηλήσονται. ψεύσονται. βλάψουσι. ¶ Δηλητήριον, φάρμακον, βοτάνη θανάσιμος. ¶ Δηλιασταί, οἱ εἰς δῆλον πεμπόμενοι θεωροί. ¶ Δήλιοι, οἱ ἀδελφὰς γεγαμηκότες. ¶ Δῆλον, φανερόν, ὁρατόν. καὶ τὸ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερόν. ¶ Δηλονότι, φανερὸν ὅτι.
Δ ήλονται, θέλουσι. ¶ Δήλων, ὁράσεων ἐνυπνίων.
Δ ήλως, ἀποκαλύπτως. ¶ Δηλῶσαι. φράσαι, δεῖξαι, σημᾶναι. ¶ Δήλου κακὸς βωμός, τὸ περιτρέχειν κύκλῳ τὸν ἐν δήλῳ βωμὸν καὶ τύπτεσθαι, ὑπὲρ ἀπορύρου θυσίας εὐχαριστήρια τῆς ἀπὸ τοῦ λαβυρίνθου φυγῆς.
Δ ημαγωγεῖ, στρατηγεῖ. ¶ Δημαγωγίας. ὀχλοκοπίας. ¶ Δημαγωγός, ἄρχων ἐκ τοῦ τὸν δῆμον ἄγειν καὶ διοικεῖν, δημόσιος. ¶ Δημαγωγοῦνται. στρατηγοῦνται. ¶ Δημαρέτιον, νόμισμα ἐν σικελίᾳ ὑπὸ γέλωνος κοπέν, ἐπιδούσης αὐτῷ δημαρέτης τῆς γυναικὸς εἰς αὐτὸ τὸν κόσμον. ¶ Δημαρχία, ὅτε δῆμος ἄρχει. ¶ Δήμαρχοι. οἱ πρότερον καλούμενοι ναύκραροι. ἄρχοντες δὲ ἦσαν καὶ ἐνεχύραζον οὗτοι τοὺς ὀφείλοντας. ¶ Δήμαρχον. τὸν ἐνεχυραστήν.
Δ ημαξεύεσθαι. ἐπὶ πολὺ φορτίζεσθαι.
Δ ημεῖαι. αἱ τῶν δήμων συστάσεις. ¶ Δημελέορος, ἐλεεινός. ¶ Δημεύειν, τὴν οὐσίαν τινὸς δημοσιῶσαι. καὶ τὸ ἐνδημεῖν. ἔνιοι τὸ ἐνδημαγωγεῖν λέγουσι.
Δ ημεύσεις, ἁρπάσεις. ¶ Δημεύσας, δημοσιεύσας.
Δ ημεχθὴς λαός. μισούμενος ὑπὸ τοῦ δήμου. ¶ Δημογεροντες, ἐν δήμῳ λαλοῦσαι. ¶ Δημηγορῶν, εἰς τὸν δῆμον λέγων. ¶ Δήμητρα, τὸν σῖτον. γλαῦκον.
Δ ημητειάς, κεδαὶ διάστιχος. ¶ Δημήτειος, ζαγρέων ὑποκειτής, καὶ ἴσως ὑπεκρίθη τὸν ἀγαμέμνονος θάνατον πλέκη κατὰ πολλοὺς γενόμενον.
Δ ήμια, δημόσια. καὶ δημόπρατα.

Δ ελεαζόμενος, παραλογιζόμενος. ¶ Δέλεαρ, ἀπάτη, δόλος. ¶ Δελεασθεὶς, ἀπατηθείς. ¶ Δελεδώνη, ὁ μυλαῖος ἰχθύς. ¶ Δέλεστρα. βατίδες.

Δ έλετρον, φανός, ὃν οἱ νυκτεύοντες φαίνουσι.

Δ ελέφαντ. ὁ τῆς ἀφροδίτης ἀστὴρ ὑπὸ χαλδαίων.

Δ ελητή, δελέατι. ¶ Δελήτιον, βελόνιον. ¶ Δελία, δάφνη. ¶ Δέλιγχα. τὰ ἡμίχοιρα. ¶ Δέλλει, καλεῖ. ¶ Δέλλιδες, σφῆκες, ὁ ζῶον ὅμοιον μελίσσῃ.

Δ ελλίθια, δειθείνια. οἱ δὲ, κηθία. ¶ Δέλκος, λίμνη ἰχθυοφόρος περὶ τὴν θράκην. ¶ Δελφάκιον, χοιρίδιον. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸ γυναικεῖον. ¶ Δελφακοῦσθαι, τελειοῦσθαι τὰς ὗς. ¶ Δελφίνιος, εἶδος βοτάνης. ¶ Δελφικὸν τρίποδα, τὸν τοῦ ἀπόλλωνος ἐν δελφοῖς. ¶ Δελφική, μάχαιρα ἀπὸ κατασκευῆς, λαμβάνουσα ἔμπροσθεν μέρος σιδηροῦν ὡς ἀρίστου τέλους. ¶ Δελφῖνες, πολεμιστήριον μηχάνημα ἐν ναυμαχίαις, ἢ ὁ ἔχουσα αὐτὸ δελφινοφόρος ναῦς. οἱ δὲ, διὰ τὰ κρεμαννύμενα βάρη δελφίνων σχῆμα ἐχόντων, ἃ ταῖς λῃστρικαῖς ναυσὶν ἐμβάλλεται.

Δ ελφὶς, μύζα καὶ ὁ ἐν δελφοῖς δράκων. ¶ Δελφύων, ὑστέρων. ¶ Δέλτος, πινακίδιον, ἢ πλάκιον.

Δ έμας, σχοινίον. ¶ Δέμας, σῶμα, μορφή. ἰδέα. τύπος, σχῆμα. ¶ Δέμας πυρὸς αἰθομένοιο, τύπον πυρὸς καιομένου. ¶ Δεμεῖ, οἰκοδομεῖ. ¶ Δέμει, ὁδός. ¶ Δεμβλεῖς, βδέλλαι. ¶ Δέμνια, στρώματα, κοῖται. ¶ Δεμνίοις, κοίταις, στρωμναῖς.

Δ εμνιοτήρης, ἔγκοιτον τὰ δέμνια τηροῦντα.

Δ εμνιοτήρη, πόνον αἰσχύλος ἀπομέμνονι. καθόσον οἱ νεοσσοὶ ἐπὶ γιούρι εἰσὶν ὡς τὰ δέμνια τηρεῖν καὶ κατέχειν, μηδέ πω πέτεσθαι δυνάμενοι, πόνον δὲ τὰ περὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν. ¶ Δεμῶν, χρόνος. ¶ Δενάζων, λοιδορῶν. ¶ Δενδρέῳ, τῷ δένδρῳ. ¶ Δενδαλίδας, οἱ μὲν ἄνθος τι. ἄλλοι τὰς λευκάς, κάχρυ* σι ἢ τὰς* ἐπεστεμένας κριτὰς πρὸ τῆς φρυγάνης. οἱ δὲ τὰς ἐκ κριθῶν μάζας γενομένας. ¶ Δενδίλλει, σκαρδαμύττει, διανεύει, σημαίνει, ἀτιμάζει, σκώπτει.

Δ ενδίλλων, τοῖς ὀφθαλμοῖς διανεύων. ¶ Δενέμορ. γῆ τις περιώδης εὔζυγος περὶ λακωνικήν. ¶ Δεννασὸν, καταγέλαστον, λοιδορούμενον μετὰ καταγέλωτος. ¶ Δενδρίτης, κροκόδειλος. ¶ Δενδριάζειν, τὰ πετεινὰ ὑποδύειν καὶ ὑπὸ τὰς δρῦς παραφεύγειν πρὸς σκέπην. ¶ Δενθεις, οἶνος λακωνικός.

Δ εννὸν, κακολόγον. ¶ Δεντὴ, δέλεαρ. ¶ Δεξαμενὴ, ὑδάτων δοχεῖα, ἢ ἐν τῷ στόματι φλέβες δοχεῖον καὶ ἐπισκίαι. ¶ Δέξασθαι, λαβεῖν παρὰ τοῦ ποιητοῦ. ¶ Δεξιάδην, οἱ μὲν ὄνομα κύριον. οἱ δὲ δεξιοῦ παῖδα. οἱ δὲ ἐπιρρηματικῶς ἐκ δεξιῶν, δεξιῶς. ἐπεὶ ἐκ δεξιῶν θεῶν βροτοὶ ὧδε δεξιμήλου.

Δ εξιὰς, συνθήκας. ¶ Δεξιαὶ, αἱ γινόμεναι κατὰ συνθήκας ἐπαφαὶ τῶν δεξιῶν χειρῶν, εἰς σύμβολον τῆς βέβαια ἔσεσθαι καὶ ἣν* μετὰ τὰς συντιθέμενα.

Δ εξιμήλοις, ἐπηκόοις καὶ ἱλαροῖς ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα καὶ δεξιμῆλοι ἐσχάραι. ¶ Δεξιὸς, συνετός. ἀγαθός. καλός. ἐπιδέξιος, εὐθύς.

Δ εξιοῦται, προσάγεται. ¶ Δεξιοστίχοι, ἐρέται οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χορευτῶν.

Δ εξιότερον, δεξιόν. ¶ Δεξιὸς, τῶν ἐν τῷ ἥπατι μερῶν παρὰ τοῖς θύταις καλουμένου δοχή. ¶ Δεξιοῦσθαι, ἐγγίζεσθαι γυναικί. ¶ Δεξιὸν, εἶδος* μέρος.

Δ εξὼ, ὁ κρατῖνος ὠνοματοποίησεν. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δῶρα. ¶ Δεξιωσάμενος, δεξάμενος. ¶ Δέοιμι. δεσμεύοιμι. ¶ Δέομαι, δέω. ¶ Δεόμενοι, χρήζοντες, δεσμοῦντες. ¶ Δαιόμενος, καιόμενος.

Δ εομένων, χρῃζόντων. ¶ Δεόμενος, νόμος, δεσμός.

Δ έονες, δέησις, δέον, οὕτω παλαιά φασι λογιζόμενοι εἰς τὸ δέον προσγράφειν ὃ σημαίνει εἰς προδοσίαν διδόμενον χρῆμα. πρέπον. ἀναγκαῖον. ¶ Δέοντα χρῄζοντα, λείποντα, πρέποντα. ¶ Δέοντο, ἐδεσμεύοντο. ¶ Δεόντων, δεσμευέτωσαν. ¶ Δεόντως, προσηκόντως. ¶ Δέος, φόβος ἢ θεός. ¶ Δέοισθ, δεσμεύοισθ, ἀπέχοισθ. ¶ Δέπας, ποτήριον παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ πόμα. ¶ Δεπάεσσι, ποτηρίοις.

Δ ερα ὑπερβολὸ ὄρεια, οἱ δὲ τὰ σημαῖα τῶν ὀρέων.

Δ ραὶ, αἱ σκιάσκιαι. λάκωνες. ¶ Δέραια, περιδέραια χλίλια, παίγνια, τὸ αὐτὸ καὶ δεραιοί. ¶ Δέρας, δέρμα προβάτου. ¶ Δέρμα, ὀφθαλμός. ὅρασις.

Δ έργματα, ὄμματα. ¶ Δεργμάτων, ὄψεων, ὀμμάτων, καὶ δεργμῶν. ¶ Δέρεθρον, λίμνο ἀποχώρησιν ἔχουσα. ¶ Δέρη, τράχηλος, αὐχήν.

Δ έεις, τράχηλος. ¶ Δερεῖαι, λοιδορεῖαι. ¶ Δερείπιον, φλοιόν. ¶ Δέρκειν, βλέπειν, ὁρᾶν. ¶ Δέρκεσθαι, ὁρᾶσθαι. ¶ Δερκομένου, ὁρῶντος. ¶ Δερκομένῳ. ὁρῶντι, βλέποντι. ¶ Δερκύλλειν, αἱμοπτεῖν. ἄλλοι δερμύλλειν διὰ τοῦ μ. ¶ Δέρκων, βλέποντα. ὁρῶν. ¶ Δέρμα, πήρα, ἢ δέσμη. ¶ Δέρμα, δορά. ¶ Δέρμη, ὁδός. ¶ Δέρμα λιβυκὸν, ὡς κάλλιστον. ¶ Δερμηστὲς, οἱ ἐξ ἐφ'* ἡμῶν περιιστοί.

Δ ερμηστὴς, ὁ σκώληξ. ὅδ* σκνὶψ ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων, ἀφίσταρχος ὅφιν. ¶ Δέρξιος, ὀψέως. ¶ Δέρος, δέρμα. ¶ Δερμύλλει, αἱμοπτεῖ. οἱ ἢ, ἐμπαίει.

Δ έρρις, τὸ παχὺ ὕφασμα, ὡς εἰς παραπέτασμα ἐχρῶντο. ἴσως ἢ καὶ δέρματίνοις ἐχρήσαντο περὶ τῶν αὐλαιῶν.

Δ ερριδόνομφοι, πύλαι δέρρεις ἔχουσαι παραπετάσματα.

Δ έρρις, δέρμα, βύρσα, ¶ Δερρίστης, περιδέρραιον ἵππου. ¶ Δερρίστης, κυνάγχης περιαυχένιος.

Δ έρριον, τείχινον σακκίον. ¶ Δέρζα, τύμπανα.

Δ έρτον, δέρμα, ὑμὴν, λαπάρα, ἦτρον. ὑποστέρνιον, ἄμεινον δὲ τὸ περιτόναιον ἀκούειν, ἢ ὑμένα. ἐπίπλουν.

Δ εσαυχένες, ἀσκοὶ διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐχένων δεδέσθαι.

Δ εσρωτεῖ, δεῖπνον. ¶ Δεσμὰ, πέδαι. ¶ Δέσματα, ἐπιδέσμια. ¶ Δέσμην. ἀμάλλην. ¶ Δεσμὰς τὰς δεσμὰς τῶν σταχύων. ¶ Δεσμὴ, ὁδός. ¶ Δεσμοὶ, ἧλοι. ¶ Δεσμοὶ τυραννικοὶ, οἷς ἐχρήσαντο ἀθηναῖοι. ¶ Δεσμίνος, μάγιστος ἄξιος τῶν δεσμῶν.

Δ εσμὸν, αὐστηρῶς ἀττικοὶ καὶ σημεῖον παρὰ τοῖς θύταις. ¶ Δεσμὸς, σχῆμα, μορφὴ, ἦλος, εἶδος.

Δ εσποίνας, γυναῖκας θεσσαλοὶ δεσπότην* κρεμμενοι ἔνιοι μὲν ἵππου κουρᾶς εἶδος εἶναι φασίν. ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ κείρειν τοὺς αὐχένας, ἐπειδὰν ὁ δεσπότης τοῦ ἵππου τελευτήσῃ. βέλτιον* δὲ δεσπότην τεθνῶντος, ἐπειδὴ καὶ τὸς ἵππους ἀπεκείρομεν τοῖς θανάτοις τῶν δεσποτῶν.

ἀχρεῖον, δειλὸν, ἄναλκιν. ¶ Δειλάκρα, δειλαία.

Δ ειλακρίων, ἐλεεινὸς, ταλαίπωρος. ¶ Δειλανθὴς, κλεφθεὶς, ἀπατηθείς. ¶ Δειλάσαι, δειλιᾶσαι.

Δ ειλιῶν, φοβούμενος. ¶ Δείλαιοι, φοβοῦ.

Δ ειλήμονες, εὐλήμονες, εὐλαβεῖς ἢ δειλοὶ καὶ ἄτολμοι.

Δ είλη ὀψία, ἡ περὶ δύσιν ἡλίου. ¶ Δειλίην, δειλότητα. ¶ Δείλη, πρωΐα ἡ μετ᾽ ἄριστον ὥρα.

Δ ειλοκοπήσας. ἐξαπατήσας, ἐκφοβήσας.

Δ ειλὸς, δίλαιος. ¶ Δειλὸν, πονηρὸν, ἀνάλγητον, ἀσθενῆ, κακόν. ¶ Δειλῷ. δειλαίοις, ἀθλίοις δυικῶς.

Δ εῖμα, δέος φόβος φόβητρον. ¶ Δεῖμαι, οἰκοδομῆσαι.

Δ ειμάλεια, τὰ λεπτὰ τῶν βοσκημάτων. οἱ δὲ λάκωνες νεκρά. ¶ Δειμαλέον, φοβερόν. ¶ Δειμαίνει, ἐκφοβεῖται. ¶ Δειμαίνων, φοβούμενος. ¶ Δειμαλέος, ὁ εὐλαβής. ¶ Δειμάμενοι, οἱ οἰκοδομοῦντες ἢ οἰκοδομήσαντες. ¶ Δείμασι, φόβοις.

Δ ειμᾶσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Δείματα, φοβήματα.

Δ ειματοῦται, φοβερὰ λέγει ἢ ἀκούει ἢ φοβεῖται.

Δ ειματούτω, φοβείτω, ταραττέτω. ¶ Δειματουμένη, φοβουμένη, εὐλαβουμένη. ¶ Δειματώδει, φοβερῷ.

Δ εῖμος, φόβος. ¶ Δειμάτων, φόβων. ¶ Δειμάμενον, οἰκοδομήσαντα. ¶ Δεῖν, δησμεύειν, καὶ δέον ἐστὶ δέησιν. καὶ τὸ πιεῖν φέρειν ἐνεῖσκειν καὶ στρέφειν κύπριοι. ¶ Δεῖ, χρὴ ἀναγκαῖον πρέπον ἢ προσῆκον.

Δ εινὰ, καταπληκτικὰ φοβερά. ¶ Δεῖναι, ἡ τῶν ὑδάτων συστροφή. ¶ Δείνας. συστροφάς.

Δ είνας, κινήσεις, τὰ κοιλώματα τῶν ὑδάτων.

Δ εινεύει, κυκλεύει. ¶ Δεινεύειν, βουλεύεσθαι κακά.

Δ είνη. συστροφή. ¶ Δεινὰ δὲ, φοβερὰ δέ. ¶ Δεινεύοντα, περιστρεφόμενα, φοβερά. ¶ Δεῖνος τὸ περιστρεφόμενον. ¶ Δείνησιν, κίνησιν, συστροφήν. ¶ Δείνης ἀδος, ὑποδημάτων εἶδος ἀνδρείων. ¶ Δεινοὶ, σπουδαῖοι περὶ τὸ πρᾶγμα. ¶ Δείνοις, κινήσεσι.

Δ εινοπαθεῖ, δεινῶς ἔχει. χαλεπῶς ἔχει ἢ καὶ πάσχει χαλεπῶς. ¶ Δεῖνος, δίνησις εἶδος δίνης, φοβερὰ, καὶ εἶδος ἐκπώματος καὶ ὄρχησις, ἢ δίνης ἄξιος.

Δ εινὸς, κακὸς. φοβερὸς, ἐστρεμμένος. δυνατὸς πανοῦργος, ἱκανὸς, ἀκόλαστος. ¶ Δεινότερος. πάνυ σόφιμος. ¶ Δεινοῦσι, φοβοῦσι. ¶ Δεινοὶ δὲ οἱ, δεινοὶ δὲ αὐτῶν. ¶ Δεινὸν ᾠήθην, ἀναγκαῖον ἐλογισάμην. δέον εἶναι ὑπέλαβον. ¶ Δεινωποί. δεινατώδεις, φοβεροί. ¶ Δεινῶς, πάνυ σκότωσις δεινότης.

Δ είνωσιν, δύναμιν, δεινότητα, συστροφήν. ¶ Δεινωτὸν, πεποικιλμένον ἐν κύκλῳ, ἢ τετορνευμένον ἢ τὸν ἱμᾶσι διειλημμένον. χρῆται γοῦν Ὅμηρος ἐπὶ τῆς κοίτης τηλεμάχου. ¶ Δεινωτοῖς, κυκλωτερέσι πεποικιλμένοις. ¶ Δεῖξαι, δηλῶσαι, φανερῶσαι.

Δ εισομένη, δεισομένη. ¶ Δειπάτορος, θεὸς παρὰ στυμφαίοις. ¶ Δειπνήεντα, δειπνοφόρα, οὐ δυνάμενα φέρειν ἡμᾶς. ¶ Δειπνηστὸν, τὴν τοῦ δείπνου ὥραν.

Δ ειπνολογία, οἱ περὶ δείπνου λόγοι. ¶ Δεῖπνον, τὸ καθ᾽ ἡμᾶς ἄριστον. ἢ τροφὴν ἑσπερινήν. ¶ Δεῖπνον, ἔλουσεν, ἐδείπνισεν. ¶ Δειπνοφόροι, παρὰ ἀθηναίοις καθίστανται ἐν τῇ τῶν ὀσχοφορίων ἑορτῇ οἱ δειπνοφόροι. ¶ Δείρα, δίμοιρα, τράχηλος, διαίρεσις.

Δ ειράδες, ἐξοχὰς, κορυφάς. ¶ Δειράζειν, κλέπτειν.

Δ ειράδες, αὐχένες τραχηλοειδεῖς τῶν ὀρῶν ἢ ἐξέχοντα μέρη ἢ τὰς νάπας ἢ τὰς φάραγγας. ¶ Δειράς, κορυφή. ¶ Δείραντες, ἐκδείραντες. ¶ Δείρειν, ἐκδέρειν. ¶ Δείρη, τράχηλος αὐχήν. ¶ Δειρὴν, αὐχένα, τράχηλον. ¶ Δειριᾶν, λοιδορεῖσθαι λάκωνες. ¶ Δειρεῖοι, λοίδοροι οἱ αὐτοί. ¶ Δειρὸς, λόφος καὶ ἀνάντης τόπος. ¶ Δειροτομῆσαι, διατεμεῖν, διατεμῆσαι. ¶ Δεῖσαι, εὐλαβηθῆναι, δέος ἔχειν ὁ φόβος. ¶ Δειπλὸς, δειλός. ¶ Δεισήλα, τὴν μοῖραν. οἱ δὲ δημοιρίαν. ¶ Δεισιδαίμων, ὁ τὰ εἴδωλα σέβων εἰδωλολάτρος, ὁ εὐσεβὴς καὶ δειλὸς περὶ θεοῖς.

Δ εισιδαιμονία, φοβοθεΐα. ¶ Δεῖται, δέεται, χρήζει.

Δ ειφήσαντες, ψηλαφήσαντες. ¶ Δειφόμενος, ψηλαφῶν. ¶ Δειφῶν, ζητῶν δίκην τοῦ προσήκοντος.

Δ εκάδα, τάξιν τινά. ¶ Δεκαβοίων, ἀριθμὸς ποσὸς καὶ σταθμὸς, ποσὸς ἐφ᾽ ᾧ τετύπωτο βοῦς. ἔνιοι δὲ δειλιόντων βοῦν νόμισμα εἶναι φασί. ¶ Δεκαχάρεδαι, οἱ τῶν δεκάδων ἡγεμόνες. οὓς καὶ δεκαδάρχους ἔλεγον. ὥσπερ τὸν βίον ὑπὸ δεκάρχῳ δώδεκα. ¶ Δεκάδαρχος. οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ δεκαδαρχεῖν. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ δεκάζειν, ὅπερ ἐστὶ τοὺς δικαστὰς πείθειν δώροις. ἦν δὲ καὶ ὁ νόμος καὶ ὁ τελώνης. ¶ Δεκάδες, οἱ ἐκ τῆς τάξεως τῶν δέκα στρατιωτῶν συνεστῶτες. ¶ Δεκάδρομοι, οἱ δέκα ἐν τοῖς ἀνδράσι ἐσχηκότες ὑποκριτῶν.

Δ εκάζειν, διαφθείρειν χρήμασι ἢ δώροις. ¶ Δεκάζεσθαι, δωροδοκεῖσθαι. ¶ Δεκάζων, ὁ εἰς δέκα ἀριθμὸν ἄγων. ἔλεγον δὲ οὕτω καὶ τὸ κατὰ δέκα διαφθείρειν τὸν δικαστὴν ὁ τοὺς κριτὰς, καὶ ἁπλῶς τὸ διαφθείρειν δικαστήν. ¶ Δεκανᾶται, ἀσπάζεται.

Δ εκαπουστοὶ, χεῖρον οἱ ἀπὸ δείπνου κληθέντες τὰς ὥρας οὕτως ἐξελάμβανον πρὸς τὴν σκιὰν ἀναμετροῦντες.

Δ εκασθεὶς, δωροδοκηθεὶς. ἐπιτιμηθεὶς. ἐνδραπείς.

Δ εκάτα, τάξις, ἄθροισμα, καὶ ἡ τῶν ὀκτὼ ἁρμάτων τάξις. ¶ Δεκατεύειν, τελωνεῖν, δεκάτην εἰσπράττεσθαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ ἀρχτεύειν, δεκατεύειν, ἐπεὶ ἐπραάσσον αὐτοὶ αἱ παρθένοι περὶ τὸν δεκαετῆ χρόνον οὖσαι. ¶ Δεκατευταὶ, τελῶναι οἱ τὴν δεκάδα ἢ δεκάτην ἐκλέγοντες ὡς τὸ δεκάζειν δεκατεύειν.

Δ εκάτη. τὸ δέκατον μέρος τῆς οὐσίας. ¶ Δεκατηλόγοι, τελῶναι. ¶ Δεκάτην θύομεν, τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τὰ ὀνόματα τοῖς βρέφεσιν ἐτίθεσαν. ὁ δὲ ἀριστοτέλης τῇ ἑβδόμῃ φησί. ¶ Δεκάτη. προτέρα, ἡ πρὸ εἰκάδος ὡς ὑστέρα ἡ μετ᾽ εἰκάδα. ¶ Δεκάτου βόλου οὐδενὸς ἀξία βέλτιον δὲ, εἰς μικρότητα τίθεσθαι αὐτό. ¶ Δεκαδώρῳ ἁμάξῃ, ἧς ὁ διάμετρος τῶν τροχῶν δεκάδωρος. δῶρον δέ ὡς μέν τινες ἡ παλαιστή. ὡς δὲ ἕτεροι, ὅταν τοὺς τέσσαρας δακτύλους συστρέψας ἐπί ρως τὴν αὐτίχειρα ὡς πλούταρχος. ¶ Δεκαφυΐα δεκαπλασία, διφυΐα δὲ, διπλασία. ¶ Δεκάχειλον, πρὸς ἀποδοχὴν ἐπιτήδειον. ¶ Δεκάχειλοι, δεκακισχίλιοι. ¶ Δεκάχοια, δεκαπλαῖ.

Δ εκετὲς, δεκαετές. ¶ Δεκέτης, δεκαετής.

Δ εκτὸ. χλαῖνα, χλανίς. ¶ Δεκτῆρες, ἀποδοχεῖς.

Δ έκτης, πτωχὸς, ἐπαίτης ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι.

Δ εκτὸν, εὐπρόσδεκτον. ¶ Δεκτός. ἀρεστός.

Δ εκὼν, ὁ δεκαζόμενος. ¶ Δελεάζει, ἐξαπατᾷ.

Δ ατῶν, ζητεῖν. ¶ Δατευβάλε*. ¶ Δατεῦντο, ἐπορεύοντο, ποσὶ διατεῦντο. ¶ Δάτησις, διαίρεσις, μερισμός. ¶ Δάτις, στρατηγὸς περσῶν. ¶ Δάτος, ὁ ζυγὸς, ἢ πόλεως ὄνομα ὑπὸ λακεδαιμονίων.

Δ ατρύμενοι, μεριζόμενοι. ¶ Δατύλλου ἡμέρα, ὠθὴ πανδιονός φησι. ¶ Δατὶς, κουρὰ λινομ νύμφη λευκόκηρεως. ¶ Δατύσσειν, λαφύσσειν, ἐσθίειν.

Δ ατῶνται, ζειαί. ¶ Δάνακες, θαυμαλῶπες.

Δ άνειν, κοιμᾶσθαι. ¶ Δανάς, μέλαινα καὶ πονηρά.

Δ αῦκος, ὁ θρασὺς, καὶ βοτάνη τις ἰατρική.

Δ αυλίαν, κηρώνην ἀντὶ τοῦ δῶνα, οὕτως δὲ ἀηδὼν ἐλέχθη. ¶ Δαῦλις, ἑορτὴ ἐν ἄργει μίμημα τῆς προίτου πρὸς ἀκρίσιον μάχης. ¶ Δαῦλις, πόλις.

Δ αῦλον, δασύ. ἡμίφλεκτον ξύλον.

Δ αυμάσαι, ἐκκαῦσαι. ¶ Δαῦτα, λάχανα, οἱ δὲ χλωρά. ¶ Δαυχμὸν, εὔκαυστον ξύλον δάφνης.

Δ αὖγος, δασύς. ¶ Δαφνίτης, ἀπόλλων παρὰ συρακουσίοις. ¶ Δαφοινοί. λίαν φοίνιοι.

Δ αφοινόν. μέλαν, δεινὸν, ποικίλον, ἐρυθρὸν, πυρρόν.

Δ αφνοπώλην, τὸν ἀπόλλωνα λέγουσιν ὡς ἀριστοφάνης.

Δ άψαι, σπαράξαι, καταφαγεῖν μετὰ σπαραγμοῦ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ διαδρέψαι καὶ διακόψαι καὶ ῥῆξαι.

Δ αψιλέστερος, πολύς. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐρυμάτων καὶ μεγαλοψυχούντων. ¶ Δαψιλῆ, πολλά.

Δ αψιλῶς, ἀφθόνως. ¶ Δάωμεν, μάθωμεν.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Δ ἑα, ῥέα ὑπὸ πυῤῥωνίων καὶ δείματι φόβοι: ¶ Δέαται, φαίνεται, δοκεῖ. ¶ Δεάμην, ἐδοκίμαζον, ἐδόξαζον. ¶ Δέατος, δίκην σοφοκλῆς κιδαλίω. ¶ Δέγμενος, προσδεχόμενος, προσμένων. ¶ Δεγμὸν, ἰδών. ¶ Δεγμῶν, χρόνος.

Δ έδαεν, ἐδίδαξεν, ἐπίσταται. φαίνεται.

Δ εδάηκας, ἔμαθες, ἔγνως. ¶ Δεδάηκεν. ἔμαθεν, μεμάθηκεν, ἔγνω. ¶ Δέδαλοι, προμαχῶνες.

Δ εδάλας, δεσμός. ¶ Δεδάμωται, ἐπιτετήδευται.

Δ έδαον. ἔλειξαν, ἐδίδαξαν. ¶ Δεδάρδαφε, καταβέβρωκε. ¶ Δέδαεσται, δήρηται, μεμέρισται.

Δ εδέμασται, ὑποτέτακται. ¶ Δεδεκομένον. πεφλεγμένον. ¶ Δὲ δὲ, τί δέ. ¶ Δέδιε, φοβοῦ.

Δ εδιγμένος, δεδεγμένος, ἐπιτηρήσας, ἐκδεχόμενος.

Δ εδίηται, ἐν χρείᾳ καὶ ἐν ἐνδείᾳ γεγένηται. ¶ Δεδίημαι, δέομαι, ἐδεήθην, δεδέξομαι, ἐνεδρεύσω. ¶ Δεδίασι, δεδίασι. ¶ Δεδίσαι, φοβῆσαι. ¶ Δεδίεσθαι, εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Δεδιττόμενος, ἐκφοβῶν.

Δ έδεγα, ἔλειξα. ¶ Δεδίχασι, κατέδακον, ἐλύπησαν. ¶ Δεδιώς, φοβούμενος.

Δ εδιῶς, δείσας. ¶ Δέδεξο, ὑπόμενον. ¶ Δεδέξομαι, δέξομαι. ¶ Δεδήει, ἐφλέγη. ¶ Δέδηεν, ἐκλάμπει. ¶ Δεδήσεται, δεθήσεται.

Δ εδῆσθε, δεδεμένοι ἦτε. ¶ Δεδήει, ἐξεγήγερτο, δεκέκαυτο. ¶ Δεδήωται, πεπόρθωται.

Δ εδνῶσθαι, ἐνεχυράσασθαι, ἐνδύσασθαι, ἐνεχύρησις.

Δ εδμημένος, βεβλημένος τεραντῖνοι. ¶ Δεδόμενατο, δεδαμνασμένοι, κατεσκευασμένοι. ¶ Δεδηκόνηκε, δεδώκακε, δεκένησι. ¶ Δεδαλμένον, κεκοσμημένον, διαπεπαγμένον. ¶ Δεδίκελον, ἀεὶ φοβούμενον, δειλόν. ¶ Δεδίνηται, εἴληται. ¶ Δεδίξασθαι, ἐκφοβῆσαι τὰ παιδία ἀπὸ φρέατος εἰς δέος ἄξειν. διῶξαι. ¶ Δεδίσκεο, δίσσον ἐκφοβεῖν.

Δ εδίσκηπται, ἔρριπται. ¶ Δεδίσσεσθαι, εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Δέδιθι, εὐλαβοῦ, φοβοῦ.

Δ εδμάων, κειὸς ἡγεμών. ¶ Δεδμήαται, κρατοῦνται. ¶ Δεδμήατο, ὑποτεταγμένοι εἰσί.

Δ εδμημένοι, δεδοκιμασμένοι, δεδεσμένοι, ᾠκοδομημένοι. ¶ Δεδμημένοι, δεδμημένοι ἐσμέν.

Δ εδμῆσθαι, κρατεῖν, ᾠκοδομῆσθαι, ὑποτετάχθαι.

Δ έδοικεν, ἐφοβήθη. ¶ Δεδοκημένος ἐπιτηρῶν. ¶ Δέδοκην, ἐπιθυμῶ, προσδοκᾶ, ἐσκόπει. ¶ Δέδοκται, ἐφάνη, ἐψήφισται, δέγνωσται. ¶ Δέδορκε, βλέπει.

Δ εδορκότες, ὁρῶντες, ἰδόντες. ¶ Δεδορκὼς, βλέπων, ὁρῶν. ¶ Δέδουπε. τέθνηκεν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν πολέμῳ. ¶ Δεδουπότος, τεθνηκότος, πεπτωκότος.

Δ εδύημεν, ῥέξομεν. ¶ Δέδρακας, ἐποίησας.

Δ εδροικὼς, δεδοικώς. ¶ Δεδυκμένη, κεκακωμένη.

Δ έδυκεν, ὑπεισῆλθε. ¶ Δέει, φόβῳ, χρείᾳ.

Δ έη, χρήζεις. ¶ Δέειν, χρείαν ἔχειν. ¶ Δέεις, ἀπέχεις. ¶ Δέελον, δῆλον, φανερόν. ¶ Δέελος, δεσμὸς, ἅμμα. ¶ Δεήλαδες, φύλακες. ¶ Δέημα, ἐρώτημα ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι. ¶ Δέημος, νόμος ἢ δεσμός.

Δ έησις, παράκλησις ἢ χρεία. ¶ Δεθέντα, δεσμευθέντα. ¶ Δεῖ. πρέπει. χρὴ, χρεία ἐστὶν, δεσμεύε.

Δ εία, ἔνδεια. ¶ Δίαθεν, ἐδόκουν. ¶ Δεῖγμα, τόπος ἐν ἀθήναις οὕτως καλούμενος. ¶ Δεδέχατο, ἐδεξιοῦντο, ἐφιλοφρονοῦντο. ¶ Δεδεγμένοι, δεξιούμενοι.

Δ είδεκτο, ἐδεξιοῦτο, διὰ φιλίας ἠσπάζετο καὶ λόγων.

Δ ειδέχαται, ἤσπασται, διαδέχεται.

Δ ειδήμονες. φοβεροὶ, αἰσχυντηροὶ, εὐλαβεῖς. δειλοί.

Δ είδια, φοβοῦ, δειλιώνε. ¶ Δέδοικα, φοβοῦμαι.

Δ ειδίζεσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Δείδιθι, εὐλαβοῦ, φοβοῦ.

Δ ειδίσσεσθαι, εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι, φεύγειν.

Δ έδοικα, φοβοῦμαι. ¶ Δείδω, φοβοῦμαι.

Δ ειδίασκο, ἐδεξιοῦτο. ¶ Δειελιήσας, τὴν δειλινὴν ὥραν διατρίψας, ἢ τὸ δειλινὸν ἔκβρωμα λαβὼν, ἤτοι δειπνήσας. ¶ Δειελιῆσαι, πληρωθῆναι τοῦ δειλινοῦ. ¶ Δείελος δὲ δύσομ ὁ ἑσπέριος ἀστὴρ ἀπὸ τοῦ ὑστερεῖν καὶ δεῖσθαι αὐγῆς τοῦ ἡλίου ἀπολειπόμενον ἐν τῇ δύσει, οὕτω γὰρ καὶ ἡ ἑσπέρα δειλινὴ καὶ δείλη ὠνόμασται. ¶ Δείεμα, βρῶμα. ¶ Δείλαιοι, μάταιοι. ἄθλιοι. ¶ Δεικβὼν, ῥύσις ἑρμηνεύεται, ἔστι δὲ τόπος ἔνθα ἵδρυται ἱερὸν μωαβιτῶν.

Δ εικανᾶσθαι, δεξιοῦσθαι. ¶ Δεικεῖν, ἀφεῖναι, ῥῖψαι:

Δ είκελον, φάσμα, ὁμοίωμα. ¶ Δεικὲς, λαμπρὸν, περιφανὲς, καὶ τὰ ποικίλα ὕφασμα καὶ φορβιὰς ἔχοντα καὶ τὰ πρόσωπα. ¶ Δεικανόωντο, ἐδεξιοῦντο. ¶ Δείκελα, εἰκόνες, ὁμοιώματα ἢ κατ' εἶδος ὅμοια τοῖς πράγμασι καὶ προσώποις. ¶ Δεικελισταὶ, μιμηταὶ παρὰ λάκωσι. ¶ Δείκηλα, τὰ ὁμοιώματα. ¶ Δεικνύμενος, δεξιούμενος.

Δ εικνῦσι, δεικνύουσιν, σημαίνουσιν, δεξιοῦνται:

Δ εικνύμενος, φωνῇ ἀσπαζόμενος. ἢ δωρούμενος καὶ ἐπιδεικνύμενος καὶ δεξιούμενος. ¶ Δείλαιον, μάταιον

Δ αμάρης, ὀχετός. ¶ Δάμαρ ἱππείως. εἶδος ἰχθύων ἐν πόλις. ¶ Δαμαρούσιος, ὀχετός. δημόσιος.

Δ ἄμαρτι, γυναικὶ γαμετῇ. ¶ Δάμαρτες, αἱ γαμεταί. ¶ Δάμαστιν, ἀνεῖλεν. ¶ Δαμάστορ, ἰδὲ μασι. ¶ Δαμάσῃ, ἀποκτείνῃ. ¶ Δαμασκόνδυλον, εὔπολις ὡς ἂν τὸν δαμασίστρατον ὄντα χῖον παλαιὸν οὕτως λέγει. ¶ Δαμασκός, ἄμμα σκύκκος.

Δ αμασὸς, οὕτως ὁ προσκρούστης ἐκαλεῖτο.

Δ αματρίζειν, τὸ συνάγειν τὸν δημοσιακὸν καρπὸν κύπριοι. ¶ Δαμάτειον, ἄνθος ὅμοιον ναρκίσσῳ.

Δ άμεια, ἑορτὴ παρὰ ταραντίνοις. ¶ Δαμείς, δαμασθείς, ἐν πολέμῳ ἀναιρεθείς. ¶ Δαμεῖσα, δαμασθεῖσα. ¶ Δαμεῦσαι. αἰσχῦναι. κοινοποιῆσαι.

Δ αμῆναι, δαμασθῆναι ὑπὸ γυναικός. ἀναιρεθῆναι ὑπὸ ἀνδρός. ¶ Δαμιόμεναι, ὑποταχθεῖσαι. ¶ Δημιουργοί. αἱ πόρναι. ¶ Δάμνα, ἐδάμαζε. ¶ Δαμναίμαν, δαμνάζοιμι. ¶ Δανάη. θυγάτηρ ἀκρισίου.

Δ αμνάμενοι, δαμαζόμενοι, βιαζόμενοι. ¶ Δαμναται, ἕλκει, βιάζεται, φθείρει. ¶ Δαμνᾷ, δαμνάζει.

Δ αμνῆσαι. δαμάσαι. ¶ Δάμνηται, δαμάζηται.

Δ αμνάμεναι, δαμαζόμεναι. ¶ Δαμνὸν, δεινόν.

Δ άμνος, ἵππος πυρρῶδοι. ¶ Δαμνῆτις, δαμάζουσα, τιμωρός. ¶ Δάμνια, θύματα σφάγια. ¶ Δαμοσόνιος, εἶδος βοτάνης. ¶ Δαμοῦσαι, οἱ ὑπὸ μελαντίας πεμπόμενοι λάκωνες. ¶ Δαμοῦχοι, οἱ τὸν δῆμον ἔχοντες. ἔστιν δὲ καὶ κατά τινας πόλεις αὐγαὶ ἐπολιτευμέναι δημοῦχοι. ¶ Δαμοφανής, τὸ ἱμάτιον, οἱ λάκωνες. ¶ Δαμπῆν, ὃ πνεῖ ἔφθον λάκωνες κρῆτες. ¶ Δαμώσκρυ, δεδοκιμασμένον λάκωνες. ¶ Δαμώματα, κοινώματα, δημοσιώματα.

Δ αμώμενος, ἀπεχθόμενος, οἱ δὲ παίζων.

Δ αμώσεις. δημόται, οἱ ἐντελεῖς παρὰ λάκωσι.

Δ αμάκρεος, ὁ πολὺν χρόνον ὀλέθοι, καὶ χώρα περὶ δαμασκὸν καὶ σιδῶνα. ¶ Δανά, ξηρά, καύσιμα ξύλα.

Δ ανά, ἢ δὲ ὡς δή. ¶ Δαναοί, οἱ ἕλληνες.

Δ ανάκη, νομισμάτιόν τι βαρβαρικὸν δυνάμενον πλέον ὀβολοῦ ὀλίγῳ τινί. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ τοῖς νεκροῖς διδόμενος ὀβολός. ¶ Δάνακες, μερίδες καρύστοι.

Δ ανδαλίδες, κάχρυες κείδαι ὁ σῖτος πεφρυγμένος.

Δ άνδαλος, ὁ ἐνιαθικὸς τὸ ὄρνεον. ¶ Δανδαείκαι, οἱ βολβοί. ¶ Δανδαίνειν, ἀτενίζειν, φροντίζειν, μεριμνᾶν. ¶ Δανιαέδα, αἱ δοῦλαι ταραντῖνοι.

Δ ανεισὸν, καὶ τὸν δανειζόμενον. ¶ Δανές, ἀληθὲς ἢ δῶρον, ἢ μερίδα, ἢ ἰσχὺν, ἢ γέρας, ἢ δάνειον.

Δ ανόλοβα, μακροβάχηλα, ἐκτεταμένους ἔχοντα τοὺς λόφους, ἢ ὑψηλοβάχηλα, μετεώρους ἔχοντα τοὺς λόφους, ἢ πίονας. ¶ Δανιὴλ, κρίσις θεοῦ, ἑρμηνεύεται δὲ ὁ δαμκρίσις. ¶ Δανίειν. κακουργεῖν, οἱ δὲ, δανείζειν. ¶ Δανείζει, μεταδίδωσι τοῖς ἐνδεοῦσι κιχρᾷ. ¶ Δάνειον, ὄφλημα, χρέος, δῶρον.

Δ άνον, ξηρόν. ¶ Δάντα, ζυγά. ¶ Δάννυντο, δυσχοῦντο. ¶ Δανῶν, κακοποιῶν, κτείνων μακεδόνες

Δ άξα, θάλασσα, ἠπειρῶται. ¶ Δαεῖ νόσῳ, ἐπιλυρατεῖ νόσῳ. ¶ Δάον, πολυχρόνιον. ¶ Δάοχες, μοιχός. ¶ Δάος, φῶς, λαμπὰς πῦρ φλὸξ φέγγος αὐγή, καὶ ὑπὸ φρυγῶν λύκος. ¶ Δάος, ἀγγάρειος δοῦλος ὀνομάζεται καὶ ἐλεύθερος ἢ εἰς κωμῳδίαν εἰσαγόμενος. ¶ Δάρπακες, θαυμαλῶπες. ¶ Δαπανά, ἀναλωτικὰ ἢ τὰ δαπανώμενα. ¶ Δαπάνη. βοφή. ¶ Δαπέδοις, οἴκοις ἐρειπίοις. ¶ Δάπεδον, ἔδαφος, γῆ. ἐριματόψοχος, ὁ οἶκος ἐρείπιος.

Δ άπις, τάπης. ¶ Δάπτειν, ἐσθίειν. ¶ Δάπιδες, ποικίλα ὑφάσματα, τάπητες. ¶ Δάπτος, δεινός.

Δ άπτουσιν, ἐσθίουσιν. ¶ Δάπτομαι, διασπαράσσομαι, κατεσθίομαι, ξύχομαι. ¶ Δάπτων, κατεσθίων.

Δ' ἄρ, δή. ¶ Δ' ἄρα. ὡς δὲ εὐριπίδης ἐνοῖ.

Δ αρδανίη, χώρα. ¶ Δάραι, θυμῷ. ¶ Δάρδα, μέλισσα. ¶ Δάρδανος, ἀνὴρ ὁ πατὴρ τοῦ δαρδάνου.

Δ αρδάνει, μολύνει. ¶ Δαρδάνιαι, πύλαι αἱ τῆς ἰλίου ἔτι ἀπὸ δαρδάνου κληθεῖσαι, διότι ὑπὸ τὸν δαρδανίαν χώραν ἔφερον, τὰς δὲ αὐτὰς καὶ σκαιὰς ὅμηρος καλεῖ. ¶ Δαρδάπτειν, λαύρως ἐσθίειν, σπαράσσειν.

Δ αρδάπτουσιν. ἐσθίουσι, σπαράττουσι, μετὰ ταραγμοῦ κατεσθίουσιν. κυρίως μὲν ἐπὶ θηρίου. λέγει δὲ ὅμηρος καὶ ἐπ' ἄλλων, χρήματα δαρδάπτουσι, διασπῶντες ἀναλίσκουσι. ¶ Δαρδῶσαι, ῥῖψαι, σπαράξαι. ταράξαι. ¶ Δαρεῖος, ὑπὸ περσῶν ὁ φρόνιμος, ὑπὸ δὲ φρυγῶν ἕκτωρ. καὶ ἀστραγάλων δέ τινων βόλος οὕτως καλεῖται. ¶ Δαρεικοί, οἱ χρύσοι στατῆρες, ἐκλήθησαν δὲ ὥς τινές φασιν ἀπὸ δαρείου τοῦ τῶν περσῶν βασιλέως. ¶ Δάρεις, τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρὸν διάστημα.

Δ άριν, σπιθαμὴν ἀρκάδες. ¶ Δάρμες, δέσμαι.

Δ ἀρόν, μακρὸν χρόνον ἢ ἐπιπολύ. καὶ ἑορτή τις ἄρτον τινὲς τὸν ἄζυμον. ¶ Δάροσες, τὸ βουτύπιον

Δ ἄρπη, σαργάνη κόφινος. ¶ Δάρρων μακεδόνιος δαίμων ᾧ ὑπὲρ τῶν νοσούντων εὔχονται. ¶ Δάρτινον, πέπλον λινόν. ¶ Δάρυλλος, ἡ δρῦς ὑπὸ μακεδόνων. ¶ Δαρχμάς, δραχμάς. ¶ Δᾶς, ἐπὶ τοῦ πολλοῦ καὶ μεγάλου, ἢ λαμπάδας ἢ λαμπράς.

Δ άσασθαι, ἐμερίσαντο. ¶ Δάσασθαι, μερίσασθαι.

Δ ασάμενοι, μισθωσάμενοι. ¶ Δασάσκετο, ἐμερίζετο.

Δ ασέως, πυκνῶς. ¶ Δασθῆναι, διαιρεθῆναι, μερισθῆναι. ¶ Δασκάζει, ὑποφεύγει. ¶ Δάσκιον, μεγάλως σκιάζον διὰ τὸ σύνδενδρον καὶ δασύ.

Δ ασκὸν, δασύ. ¶ Δάσματα. διαμερίσματα.

Δ άσμευσις, διαίρεσις. ¶ Δασμολογεῖ, ἐπιμερίζει.

Δ ασμολόγοι, φορολόγοι, μερισταί. ¶ Δασμολογοῦσι, φορολογοῦσι. ¶ Δασμόν, μερισμόν, τέλος.

Δ ασμός, φόρος, μερισμός. ¶ Δασμοὺς, μερισμοὺς, φόρους. ¶ Δάσονται, βρόσονται, μερισοῦνται.

Δ ασοφόροι, μερισταί. ¶ Δάσος, σύνδενδρος τόπος, ὑλώδης, δασύτης. ¶ Δασπέταλον, πολύφυλλον.

Δ ασπλῆτις, μεγάλων κακῶν αἰτία πιμπλαμένη, πολλοῖς πλησιάζουσα. οἱ δὲ ἄπληστος τιμωρητική ἢ χαλεπὴ ὑπὸ τῆς ἐριννύος. ¶ Δάσπλητα, πολυμογῆ καὶ φοβηρόν. ¶ Δασπλῆτις, δυσχερὴς τοῖς προσπελάζουσι, δυσπροσπέλαστος, πολλοὺς μισοῦσα ἢ μετιοῦσα, φοβηρά, θρασεῖα. ¶ Δάσσα, λάγανα. ¶ Δασσάσκετο, διενείματο, ἔζωσεν, ἔφασε. ¶ Δασύ, δασχύ. πυκνὸν συνεχές. ¶ Δασύ, πλάγωγες. ¶ Δασύπους, λαγωός.

Δ ασεῖται, νέμεται, διαιρήσει. ¶ Δατεῖσθαι, μερίζεσθαι.

Δ αίδαλα, κατασκευάσματα ποικίλα. ¶ Δαημόν, ἔμπειρον. ¶ Δαΐα, μεγάλη ἄπειρος σημαίνει φοβερά. ¶ Δαΐαν, τὴν ἀρουμένην, σεμνήν. ¶ Δαιάζω, αἰαβοῶ, στενάζω. ¶ Δαιδαλέην, ποικίλην.

Δ αιδάλεια, ἀριστοφάνης τὸν ἀπὸ δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα ὡς διὰ τὸ ἀποδιδράσκειν δεδεμένον. ¶ Δαιδαλέοισιν, πεποικιλμένοις. ¶ Δαιδάλεον, ποικίλον, εὐφυές. ¶ Δαιδάλλων, ποικίλλων. ¶ Δαὶ δαί. τί δέ. ¶ Δαΐδες, λαμπάδες λύχνοι. ¶ Δαΐδων, λαμπάδων. ¶ Δαίδαλον, ποίημα καὶ τὸ κοσμούμενον, ὑποπλάταιον ξύλον.

Δ αιδύσσουσι, βασανίζουσι. ¶ Δαιδύσσεσθαι, ἕλκεσθαι.

Δ αιδῶχος, λυχνία. ¶ Δαῖε, διεμέριζεν, ἔκαιεν.

Δ αίειν, καίειν. φλέγειν. ¶ Δαιεμῶν, δαιμόνων.

Δ αίεοι, διαμερίζοι. ¶ Δαίεται, διαμερίζεται καίεται, αἰσχύνεται, δικάζεται. ¶ Δαιέλιξ, ἡ ῥὶς τοῖς πυρακτωμένοις ξύλοις κατὰ τὸ ἀρχαῖον μετὰ προσβολῆς πυρσῶν παρὰ ἀργείοις. ¶ Δαιζόμενος, κατακοπτόμενος, κατακαιόμενος. ¶ Δαΐζων, κατακόπτων. ¶ Δαιμὸς, διαίρεσις, μερισμός. ¶ Δαῖσαι, διδάξαι. ¶ Δαῖμα, στιθαμὴν, καὶ τὸ ἔγκοιλον τοῦ χοινίου, σήμονα δὲ ταραντῖνοι. ¶ Δαιμονᾶ, ὑπὸ δαίμονος κατέχεται. ¶ Δαιμοὶ, οἱ καταδικασθέντες τὰς οὐσίας εἰς βασιλέως. ¶ Δαιμόνιον, θεῖον μόρσιμον. ¶ Δαίμονες, οἱ θεοὶ, δαήμονές τινες ὄντες, οἷον ἔμπειροι, ἢ ὅτι πάντα μερίζουσιν ἀπὸ τοῦ δαίεσθαι. ¶ Δαιμόνιε, μακάριε, κακόδαιμον.

Δ αιμονίζειν, τὸν δαίμονα ἡγεῖσθαι ἢ ἀποθεοῦσθαι.

Δ αιμονίην, ἄκραν, θειοτάτην. ¶ Δαιμονίη, μακαρία.

Δ αιμοντιᾶ, δαιμονίζει κρυπτόν. ¶ Δαίμων, δαήμων θερμόφρων ἢ θεός. ¶ Δαιμοσία, ἡ τῶν ἀρίστων ἐπιβολή. ¶ Δαίνυ, ἑστίαν, εὐωχίαν παρασκεύαζε.

Δ αί. μάχη ὡς γραῦς γραῖ καὶ δᾷς δαΐ. ¶ Δαΐην, μάχην, νίκην, λαμπάδα. ¶ Δαϊνόν, πυκνόν. καύσιμον. ¶ Δαίνυντο, εὐωχοῦντο. ¶ Δαίνυσθαι, εὐωχεῖσθαι, τρέφεσθαι. ¶ Δαιομένων. μεριζομένων.

Δ αϊζόμενος, μεριζόμενος, τὴν γνώμην διαιρούμενος.

Δ αΐξας, κατακόψας. ¶ Δάϊξε, κατέκοψε.

Δ αΐζομαι, διελεύσομαι. ¶ Δάϊον, τέρας, τὸ πολεμικὸν σημεῖον. ¶ Δαιόμενον, καιόμενον, μεριζόμενον. ¶ Δαίμονα δώσω, λείπει κακὸν ἵνα κακὸν δαίμονα δώσω. ¶ Δαϊκταμένων ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντων. ¶ Δαΐζει, διασπᾷ, τέμνει, σχίζει, θλίβει, πορθεῖ, σκυλεύει. ¶ Δαίελε μῦθον, δίελε σαφήνισον.

Δ αίνυνται, ἑστιῶνται, θερμαίνονται. ¶ Δάϊον, ἰσχυρὸν, ἀπεθόν. ¶ Δαῖρα, ἡ αὐτὴ τῇ δαείρᾳ. ¶ Δαῖραι, θᾶσσοι. ¶ Δαὶ, σύνδεσμος ἴσος δὲ συμπλεκτικῷ παρὰ τῷ ποιητῇ. ¶ Δαὶς, πίκη λαμπὰς εὐωχία ἢ μάχη καὶ σώφρων. ¶ Δαὶς. σοφοκλῆς, ἦλθε δὲ δαὶς θάλεια πρεσβεύτη θεῶν, ἡ δ᾽ ἐράνων εὐωχία, ἔνιοι δὲ τὰς μερίδας τῷ πολέμῳ. ¶ Δαῖτα, εὐωχίαν. ¶ Δαίσιμον, ἐδώδιμον. ¶ Δαιταλεὺς, ὁ ἐσθίων τὰ δεῖπνα περιερχόμενος δαιτυμόνων. ¶ Δαιταί, λαμπάδες. ¶ Δαιτανὸς, δρομεὺς τις ὢν ἐσθίει βραδυτῆτι καὶ πενία κωμῳδούμενος. ¶ Δαίτης, μεριστής. ¶ Δαιτήρων, εὐωχίας. ¶ Δαῖτος, εὐωχία, εὐφρασία. ¶ Δαιτὸς ἐκτάζεσθον, ἐν εὐωχίᾳ τιμῆς ἀξιοῦσθε ἢ οἱ πρῶτοι καλεῖσθε. ¶ Δαιτροί. μερισταί. ¶ Δαιτὸς εἴσης, τῆς δὲ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας ἤτοι τροφῆς. ¶ Δαιτρεύειν, διαιρεῖν, διανέμειν.

Δ αιτρὸν, μεμετρημένον πρὸς μέρος μὲν διαιρετὸν, μεριστόν. οἱ δὲ μάγειρον. ¶ Δαιτρὸς, μάγειρος διαιρῶν τὰ κρέα, ἢ ὁ ἐν τραπέζῃ κόπτων τὰ μέρη. δαὶς γὰρ ἡ εὐωχία. ¶ Δαιτροπόνος, σιτοπόνος, σιτοποιός.

Δ αιτυμόνες, σύνδειπνοι, ἀριστηταί. εὐωχούμενοι ἢ μάγειροι. ¶ Δαΐφρονος, συνετοῦ περὶ τὸν πόλεμον.

Δ αΐφρων, συνετός. πολεμικὸς, πολεμικὰ φρονῶν. δαὶς γὰρ μάχη εὐωχία. καὶ σώφρων. ¶ Δαίω, μάχω.

Δ αίων, καίων. ¶ Δαίω, καὶ ὑφάπτω. ¶ Δάκε, ἐλύπησε. ¶ Δακέθυμον, λυποῦντα τὴν ψυχήν.

Δ ακετὸν, θηρίον. ¶ Δάκη, θηρία, καὶ δάκος ἑρπετόν.

Δ άκια, τὰ ἄγρια ὀρνιθεία. ¶ Δάκνει, λυπεῖ.

Δ ακνίς, ὀρνέου εἶδος. ¶ Δακόασαι, πορθοῦσαι.

Δ ακρυόεντα, κλαίοντα. ¶ Δακρυόεσσαν, δακρύειν ποιοῦσαν. ¶ Δακρυοέσσης, δακρύων παραιτίου.

Δ ακρυπλώειν, πλημμυρεῖν τοῖς δάκρυσιν.

Δ ακρυρροῶν, δάκρυα ῥέων. ¶ Δακρυώτατον, ἀποχέστατον. ¶ Δακτύλιοι, οἱ περιειλημμένοι λίθοι δι᾽ ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία διαλάπτεται, ἃ τὰς θύρας τὸ ἐπίστερον. ¶ Δακτύλιος, ἀττικῶς δέστελον, καὶ τὸν μὲν ἁπλοῦν δακτυλίδιον ἐκάλουν, τὸν δὲ γλυφὴν ἔχοντα, σφραγίδιον. καὶ τοῦ ποδαλίου τὸ ἄκρον δάκτυλος. ¶ Δακτύλιος, φαρμακίτης, ὃν οἱ φαρμακοπῶλαι εἰώθασι πιπράσκειν ἀντὶ φαρμάκου.

Δ άκτυλος, οὕτω καλεῖται ῥυθμοῦ εἶδος καὶ κρούματος. χρῶνται δὲ αὐτῷ οἱ μάλιστα ἀθληταί.

Δ ακτυλόδεικτον, δακτυλωτὸν ἔκπωμα, ἔνιοι τὸ κρέας. ἄμεινον δὲ τὸ εὐσεβῶν λεγόμενον, ἢ διὰ τὸ ὦτα ἔχειν ἔξωθεν καὶ δύνασθαι τοῖς δακτύλοις κρατεῖσθαι. οἱ δὲ, ὅτι ἔξωθεν οἱ δάκτυλοι ἐνείροντο. ¶ Δάλα, ἄμπελος. ¶ Δάκος φρένα, λυπήσω τὴν διάνοιαν.

Δ αλάγχαν, θάλασσαν. ¶ Δάλαν, λύμην. ¶ Δάλεμον, κηδεμόνα. ¶ Δάλεστον, ὄνον κρῆτες.

Δ αλῆ, κακουργῆ. ¶ Δαλήσασθαι, λυμήνασθαι, ἀδικῆσαι. ¶ Δαλίδας, τὰς μεμνηστευμένας.

Δ άλιον, δαλόν. ἐν ταῖς ἱεροποιΐαις εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὴν χερνίβα καὶ περιρραίνειν τὸν βωμόν.

Δ αλιοχεῖν τὸ παιδὶ συνεῖναι, ἀμπρακιῶται. τινὲς δὲ τὸ μοιχεύειν. ¶ Δαλιοχὸς, μοιχός. ¶ Δαλὶς, μωρός. ¶ Δάλλει, κακουργεῖ. ¶ Δαλλὼ, ἡ ἀπόπληκτος, οἱ δὲ τὴν ἔξωρον παρθένον ἢ γυναῖκα καὶ πρεσβυτέραν ὅταν συμπαίζῃ ταῖς παρθένοις ὑποβρύλιξ.

Δ αλὸν, ξύλον ἢ λαμπάδα ἢ ξύλον κεκαυμένον. ¶ Δάλιον. ἡμίφλεκτον. ¶ Δαλὸς, μελάνουρος ἰχθὺς ἢ λαμπὰς ἢ ξύλον κεκαυμένον τὸ διημμένον ξύλον, παρὰ τὸ δαίεσθαι ἤγουν καίεσθαι. ¶ Δαλμάναι, εἰκάσαι.

Δ αλοῦν, σύρμον. ¶ Δαλώ, ὑποβρύλιξ. νεώτερος.

Δ άλκιον, πινάκιον, οἷον γραμματίδιον. ¶ Δαμᾷ, δαμάζει. ¶ Δαμᾷ, δαμάζων, δαμάζει, ὑποτάσσει.

Δ αμαλις μόσχος καὶ κατὰ πᾶν τὸ νέον. ¶ Δαμάλην, τὸν ἐρῶντα ἤτοι τὸν δαμάζοντα, ἢ ἀγέρωχον. ¶ Δαμάλλοντες, διαλάπτοντες. ¶ Δάμαρ, γυνὴ ἔχουσα ἄνδρα.

ζον πλέθρου. ¶Γύης, τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἱστοβοέως ἐν τῷ ἀρότρῳ. ἀντίσχιον δὲ τὸ μὲν σύνθετον, ἀλλ᾽ ἐξ ἑνὸς ξύλου, δηλοῖ δὲ καὶ μέτρον τι. λέγουσι καὶ πεντηκοντόγυον καὶ αὐτὸν τὴν γῆν. ἔτι δὲ καὶ ὁ τῶν ἀστραγάλων σύνθεσις. ¶Γύης, διονύσιος αὐτὴν σύντις εἴρηκε. ¶Γυθίασιν, δορύατων. ¶Γυῖα, μέλη, χεῖρές τε καὶ πόδες καὶ τὰ λοιπά. ¶Γυιῶσαι, χωλῶσαι, ἐκλῦσαι, χωλοὺς ποιῆσαι, πηρῶσαι. ¶Γύιος, ὄρυξ, ὀργυιά, χωλὸς, ἀσθενής. ¶Γυιὸς, χωλὸς, νοσώδης, πηρώδης. ¶Γυλλίσκοι, ἰχθύες ποιοί. ¶Γύλλιος, ὁ ἡρακλῆς, καὶ ἀγγεῖον ὅ δὴ πλεκὸν εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἀναγκαίων ᾧ ἐχρῶντο οἱ στρατιῶται. ¶Γύλλιον, ἀγγεῖον πλεκτόν. ¶Γυλλὰς εἶδος ποτηρίου παρὰ μακεδόνων. ¶Γύλλινα, ἐρείσματα γείσου.
Γυλλὸς, κύβος, ἢ τετράγωνος λίθος. ¶Γυλλοί, σταλμοί. ¶Γυμνάζεται, ἀσκεῖται. ¶Γυμνασία, ἄσκησις, μελέτη. ¶Γυμνασιάρχης, ἄρχων τοῦ ξυστοῦ, ἢ βόλου ὄνομα. ¶Γυμνάσιον, τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται.
Γυμνὴ, ἄνηβος. ¶Γυμνῆλοι, οἱ ἀκτήμονες καὶ πένητες.
Γυμνῆτες, οἱ μὴ ἔχοντες ὅπλα οἱ δὲ τοὺς σφενδονήτας, οἱ δὲ τοὺς γυμνοὺς μαχομένους. ¶Γυμνὸν, αὐτόθεν, ὁ ἀποσκυθισμένον ὡς ἀρχίλοχος. ¶Γυμνοπαιδία: ἔνιοι μὲν ἑορτὴν φασὶ σπαρτιατικὴν ἐν ᾗ τοὺς ἐφήβους κύκλῳ περιθεῖν δεῖν ἐν ἀμυκλαίῳ βωμὸν τύπτοντας ἀπόλλωνος τὰ νῶτα. ταῦτα δὲ ἐστι ψευδῆ, ἐν γὰρ ἀγορᾷ ἑορτάζουσι. πληγαὶ δὲ οὐ γίνονται, ἀλλὰ πρόσοδοι χορῶν γυμνῶν γινομένων. ¶Γυμνότεροι λεβηρίδος, ἀριστοφάνης φησὶ τυφλότερος λεβηρίδος. ἔστι δὲ λεβηρίς, τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας διὰ τὸ λεπτὸν εἶναι, κενὸν δὲ τελέως ἐστὶ καὶ τυφλόν, τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν, τάττουσι δὲ τὴν λέξιν ἐπὶ τέττιγος, καὶ συνόλως ἐπὶ τῶν ἀπεκδυομένων τὸ γῆρας. τριχῇ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν, καὶ οἱ μὲν τυφλότερος λεβηρίδος· οἱ δὲ κενώτερος, οἱ δὲ γυμνότερος. ¶Γυμνοφυλακεῖν, ἐπιτάττειν παροιμία ἐπὶ τῶν δεομένων προστάξεως διὰ τὸ ἀναγκαίως καὶ χωρὶς ἐπικελεύσεως δεῖν πράττειν, φερεκράτης τυραννίσι. ¶Γυναικεῖα, τὰ ἔμμηνα. καὶ οἱ γυναίκειοι ἵπποι. ¶Γυναικάσκον. παιδίσκιον.
Γυναικωνῖτις, οἶκος γυναικῶν. ¶Γύναιξ, γύναι.
Γύναιον, γυνή. ¶Γυναιμανὴς, γυναικομανής, ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνώς, ὁ τὰς γυναῖκας ἐκμαίνων, ὁ ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος, ὁ γυναῖκας εἰς μανίας ἄγων διὰ τὸ κάλλος. ¶Γυναιῶ γυναικείου. ¶Γυναίων ἕνεκα δώρων, διὰ γυναικῶν δωροδοκίαν. ¶Γυναῖκες, εἰλίποδες. διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ τὴν συνουσίαν. ἢ ἀνακρέων, πλέξαντες μηροῖσι περὶ μηρούς. ¶Γυνὴ, ἡλικία τὶς παρὰ πυθαγόρᾳ, ὁ ἀνθρώπου γύννις, δειλὸς, ἄνανδρος, γυναικώδης. ἀριστοφάνης γύννιδας μαλακούς. ¶Γυναικὸς ἄρ᾽ ἀντετέτυξο, ἀντὶ γυναικὸς ἄρα γεγένησαι. ¶Γῦπες, ὄρνεα σαρκοφάγα καὶ νεκροφάγα. ¶Γύπας, καλύβας καὶ θαλάμας, οἱ δὲ γυπῶν νεοττιάς. ἄλλοι ὁδὰς εἰς ὀδύς. οἱ δὲ τὰς κατὰ γῆν οἰκήσεις. οἱ δὲ σπήλαια καὶ ἐν πέτραις τὰ αὐτά. οἱ δὲ ἀζώστους ἀνασεσυρμένα.
Γύπη, κοίλωμα γῆς. θαλάμη, γωνία. ¶Γυπὴν μακρόν.

Γυπὸς σκιά, παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ἄξιον ἀπὸ φθόνου πραττόντων. ¶Γύρας, ὄρος ἐν τήνῳ. ¶Γύργαθον, σκεῦος πλεκτὸν ἐν ᾧ βάλλουσι τὸν ἄρτον οἱ ἀρτοκόποι.
Γυρῆσι πέτρῃσιν, οὕτω καλοῦνται γυραὶ ἐν τῷ ἰκαρίῳ πελάγει, πρὸς μυκόνῃ τῇ νήσῳ. ¶Γυρεία, πάλη καὶ στάλις. ¶Γυρίτας. αὐτοπύροις ἄρτοις.
Γυρὸν, κατακεκλιμένον, κυρτὸν, στρογγύλον κυκλοειδές.
Γύρινον, τὸ ἐκ τοῦ βατράχου παιδίον. ¶Γυρτὸν, σκυφόν. ¶Γύροι, βόθροι. ¶Γυρτεὺς, ἀνακρεωτέφονος. ¶Γυρτώνη. πόλις ἐν θεσσαλίᾳ.
Γυρῶσαι, πληρῶσαι.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Γῶ, ἑαυτῷ ἰδίῳ καὶ σῷ. ¶Γωγύνη, φάρυγξ. ¶Γωγγάμη, ἐν ᾧ οἱ ἁλιεῖς συνάγουσι τὰ ὄψα εἴρηται καὶ γαγγάμη. ¶Γωλιοί. σπήλαια, καὶ αἱ πρὸς θάλασσαν καταδύσεις. ¶Γωνιασμὸς, τρίχων συμβολή. ἐγγώνιος, οἱ δὲ γεωμετρικὸν θεώρημα, ἀριστοφάνης βατράχοις. ¶Γῶνορ· γωνία λακώνων. ¶Γωνοείσματα, γνοείσματα τοπεθώδια. ¶Γῶνος, γωνὸς εἶδος ἢ παιδιά τις παλαιστρική, οἱ δὲ κώπη. ¶Γώνυμος, φρόνυμος.
Γῶος, μνημεῖον. ¶Γώπας, κολοιοὺς μακεδόνες.
Γωροῦται. σαρκοῖ λάκωνες. ¶Γωρυτὸς, τοξοθήκη, θύλακος. οἱ δὲ, χωρυτός.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Δάναι, δέεσθαι ὅσον εἰς τὴν χρείαν τοῦ σώματος μετριαζόμενον καθαίρεσθαι. ¶Δαβεῖ, κάθηται λάκωνες. ¶Δάβελος, δαλὸς λάκωνες.
Δαβουλὴ, ἄρκτος χαλδαῖοι. ¶Δάγμενος, οἰκτρὸς πένης ἐλεεινός. ¶Δάγκολον, δρέπανον. ¶Δαγνόν, πυκνόν. ¶Δαγόμενον, ἐρρωμένον. ¶Δαΐδα, λαμπάδα. ¶Δᾶδας, λαμπάδας. ¶Δᾶδες, λαμπραί. ¶Δαδύνειν, ἀντέχειν, ἀτενίζειν, μεριμνᾶν, φροντίζειν. ἀθηναῖοι. ¶Δαδοῦνται, διαιροῦσιν, δαδουχοῦνται. ¶Δαδουχεῖ, λάμπει, φέγγει, φωτίζει, φαίνει.
Δαδουχίας, λαμπαδηφορίας, λυχναψίας, φωτισμούς.
Δαδοῦχος, λυχνάπτης, λαμπαδηφόρος. ¶Δαδουχοῦνται, φαίνονται. ¶Δαδουχῶν, διαλάμπων, φωτίζων. ¶Δαδύσσεσθαι, ἕλκεσθαι, σπαράσσεσθαι.
Δαεγώ. οἶδα. ἐπίσταμαι. ¶Δαεῖς, μαθών. ¶Δάειν, κακουργεῖν. ¶Δάειρα, δέδρα γὰρ ἐστὶν τοῦ αἰθέρος ἀδελφὸν, δηλοῖ καὶ δαήμων ἔμπειρος. ¶Δαῆται, χορτάσαι σιτίων. ¶Δαὴρ, ἀνδράδελφε. ¶Δαείων, μαθών. ¶Δᾶερ ἐμεῖο κυνός. τοῦ ἀνδρός μου ἀδελφὲ τοῦ ἀναιδοῦς. ¶Δάεινον, κλαύσιμον.
Δάελον, δάδηλον. ¶Δαερὸν, μέλαν καὶ τὸ καιόμενον. ¶Δαέρων, τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφῶν. ¶Δάηλος, ἱερεὺς ἀρτέμιδος. ¶Δαόμεναι, ἔμπειροι γυναικῶν.
Δαήμων, ἔμπειρος, τεχνίτης. ¶Δαήμονος, ἐμπείρου τεχνίτου. ¶Δαήμων, εἰδήμων, ἐπιστήμων ἔμπειρος.
Δαῆναι, μαθεῖν. ¶Δαηρόν, θερμὸν, καματηρὸν, λαμπρὸν, προφανές. ¶Δάης, μάχης μεγάλης. ¶Δαῆται, καίεται. ¶Δάθεα, ἄρτοι φρεάτια παραντῖνοι

ρανῶ. ¶ Γουναζέσθαι, ἐλιπάνευον. ¶ Γουνέομαι, ἱκετεύομαι. ¶ Γουνούμενος, ἱκετεύων.
Γουνοῦσθαι, γωνιαῖος τόπος. ¶ Γουνῷ ἀλωῆς, ἐν τῷ γονιμωτέρῳ τῆς ἀλωνίας. ¶ Γουνώντων, γονάτων.
Γουνῷ, γονίμῳ τόπῳ. ¶ Γοῶσα, θρηνοῦσα.
Γοργώ. κατάπληξις, φόβος, πικρία, ἀυστηρία, καὶ γοργὼ δυϊκῶς.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Γρὰ, φάγε κύπριοι. ¶ Γραφὰρ, σκαφίον, βόθρον. ¶ Γραῖα, πόλις γῆ καὶ δημήτηρ. ¶ Γραῦ ἀν καρδοπόν. ¶ Γραβία, ὀγκατία πανόγμεις ταραντῖνοι. ¶ Γραικιστὶ, ἑλληνιστί.
Γραικὸς, ἕλλην. ¶ Γραίνειν, ἐσθίειν. ¶ Γραικωπίας, γραῦς ἔμφοβος. ¶ Γραιολέας, πονηρᾶς ἢ ὀλεθρίας, γραίας. ¶ Γράμματα, τὰ γεγραμμένα καὶ συλλαβαὶ, καὶ τὰ ζωγραφήματα, καὶ τὰ ἐν ταῖς δικαστικαῖς ψήφοις καὶ ἀπογραφαί.
Γραμμὴ, ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ἵστατο ὡς τὸν χορὸν ἐν στοίχῳ ἵστασθαι. ¶ Γραμματητὰ, γραμματεῖα.
Γραμματίας, πολλὰ πασμένοις. ¶ Γραμματεύειν, γράφειν, ἀναγινώσκειν. ¶ Γραμματεὺς, ὁ ἀναγνώστης, γράμματα εἰδὼς καλῶς. ¶ Γραμματίδιον, ὅτε μὲν τὸ πινακίδιον, ὅτε ὅμοιον γλωσσοκόμῳ, λέγεται δὲ καὶ ἐπιστόλιον. ¶ Γραμματιστὴς, γραμματοδιδάσκαλος. ¶ Γραμμὴ, ἡ ἀρχὴ τοῦ δρόμου, ὃς ἐπέβαινον οἱ δρομεῖς. ¶ Γραμμὴ μακρὰ, εἰώθει ὁ διδάσκαλος καταδικάζων ἐν τῷ γραμματιδίῳ μακρὰν γραμμὴν ἕλκειν, ὁ δὲ ἀπολύων μικράν. ¶ Γραμμάτια, δραπέτα. ¶ Γραμματικὸς, πεπαιδευμένος καὶ παιδευόμενος. ¶ Γρανθίωνα, γέροντα.
Γράμμα δήμιον, ἡ διαθήκη. ¶ Γραὸς, γραῦς, γυνὴ γεράσασα. ¶ Γραῖαν, γῆρας τέττιγος ἢ ὄφεως καὶ τῶν ἐκδυομένων. καὶ εἶδος ὀρνέου, καὶ ῥυσὸν, ἀπὸ τοῦ γραμμὰς ἔχειν τὰς ῥυτίδας, ὅθεν καὶ ὁ γραῦς ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ εἰς γῆν ῥέειν. ¶ Γραπῖνις, οἶνος τραχύς. ¶ Γραπτύς. τὰς ἀμυχὰς καὶ καταξύσεις τῶν ἀκανθῶν. ¶ Γράσος, δυσοσμία.
Γράστιν, μωρὲ ἀνούστατε. ¶ Γραύκαλος ὄρνις τεφρός. ¶ Γραῦς, τὸ συναπτόμενον καὶ ἐπιπηγνύμενον ἐπάνω, ὅταν γάλα ἑψῆται, ἤ τι τοιοῦτον ὑγρόν, καὶ ὁ ἐν τοῖς χείλεσι τῶν ποταμῶν γραμμὴ, καὶ βόλος τις ἀστραγάλων. ¶ Γραῦς ξεῖφος, ἀπολλόδωρος φησὶ, ὅτι ἐστὶ τίς παροιμιώδης λεγομένη ξιφία γραῦς, ἔστιν δὲ αὐτὸ μόνον γραῦν ξεῖφον τὴν ἐν παροινίᾳ καταγηρακυῖαν, οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς ἀκείδος, τὸν τῶν ἀρουραίαν ἀκείδα ὑπό τινων * μάτην λέγομεν.
Γράφεται, ἀντιγράφει ἢ κατηγορεῖ. ¶ Γραφεὺς, ζωγράφος. ¶ Γραφὴ, κατηγορία. ¶ Γραφὴ, ἡ δημοσία δίκη, ὡς ὅταν ἢ ψηφίσματος ἢ νόμου τὶς κατηγορῇ. καὶ ἡ ἰδία δίκης κλῆσις καὶ ὁ παράγραφος γραφὴ καὶ ἐπίκλημα, κατηγορία καὶ ἔγκλημα.
Γράψαι, ξῦσαι, χαράξαι, ἀμύξαι. ¶ Γρηικάμινοι, ἐπεὶ εὔλαλοι αἱ γραῖες διὰ τὸ παντοδαποῖς ἀνδράσιν ὁμιλεῖν. ¶ Γρηΐον, παλαιόν. ¶ Γρήνη, ἄνθη σύμμικτα. ¶ Γρήνικος, ποταμός. ¶ Γρηϋτὶς;

βυρσεύς. ¶ Γρεῖνος, δέρμα. ¶ Γριπίζει, ἁλιεύει.
Γριπεὺς, ὁ ῥάπτων τὰ ἁλιευτικὰ λίνα καὶ ὁ ἁλιεύων.
Γριπωμένα, συνελκόμενα, καὶ στενοπολῶς συμπαθοῦντα. οἱ δὲ ἐγγίζοντα. ¶ Γρισῶν, ὗς, ἀριστοφάνης δὲ ὄνομα δρομέως νενικηκότος ἐν ὀλυμπίᾳ στάδιον.
Γριφᾶσθαι, γράφειν, οἱ δὲ ξύειν, καὶ ἀμύσσειν λάκωνες.
Γριφεύειν, αἰνίττεσθαι. ¶ Γρίφοι, τὰ ἐν τοῖς πότοις βαλλόμενα ζητήματα. ¶ Γριφοειδὲς, δυσάρεστον.
Γρῖφος, τὸ δίκτυον, καὶ συμποτικὸν ζήτησις αἴνιγμα τώδης, καὶ πρόστιμον τῷ μὴ λύσαντι. τὸν γρῖφον ἐκπιεῖν τὸ συγκείμενον ἤτοι ἄκρατον ἢ ὕδωρ, τουτέστι κάδον ὕδατος. ¶ Γρίφοις, ζητήματος.
Γριφόμενα, γραφόμενα ἢ ἐπιποικιλλούμενα.
Γρομφὰς, ὗς, παλαιὰ, σκρόφα, ὁμοίως καὶ ἡ γρομφίς.
Γρόνθων, ἀναφύσησις ἣν πρώτην μανθάνουσιν αὐληταὶ καὶ κιθαρισταί. ¶ Γρονθονεύεται, θυμοῦται.
Γρόσιμον, τέραξον. ¶ Γροῦμος. στρόβιλος.
Γρουσεύεται, μηκύνεται, ἤτοι ἐκτείνεται. ¶ Γραμφεῖς, οἱ ζωγράφοι. ¶ Γρῦ, ὁ ὑπὸ τῷ ὄνυχι ῥύπος. ἤδη δὲ καὶ τὸ ἐλάχιστον, καὶ ἡ γρυτὴ, καὶ τὸ βραχύ.
Γρυβὸς, γρύξ. ¶ Γρύζειν, φθέγγεσθαι, λέγειν.
Γρύλιον, ῥωσμὴν δρυός. ¶ Γρυλλίων, ὁ χοῖρος.
Γρυλλίζοντα, γρύζοντα. ¶ Γρυλλάζειν, γογγύζειν.
Γρυλλὴ, ὑῶν φωνή. ¶ Γρύλλος, χοῖρος.
Γρύμνη, ἄνηκος. ¶ Γρυμναῖα, ἐσθὴς καὶ ἀγγεῖον σκευοθήκη ἐμφερὴς ὁ γρύτη. ἤδη δὲ καὶ τὰ λεπτὰ σκευάρια ἃ καὶ γρύτην λέγομεν. ¶ Γρυμπάνειν, γρυποῦσθαι, συγκάμπτειν. ¶ Γρῦνος, ὁ γρύψ. ¶ Γρύξ, ὁ τόπος τοῦ ὄνυχος. ¶ Γρύψαι, ἠρέμα κράξαι, ἢ ἠρέμα φθέγξασθαι, ὑλακτῆσαι. ¶ Γρυπαὶ, αἱ νεοσσιαὶ τῶν γυπῶν οἱ δὲ γυπαί. ¶ Γρυπάλιον, γερόντιον ἢ γρυπάνιον.
Γρύπος, μέρος τῶν τῆς νεὼς σκευῶν καὶ ἄγκυραι καὶ εἶδος ζώου τετραπόδου ὃ καλοῦσι γύπην * ἐμέσην.
Γρυπὸν, στενόν. κατηφές. ¶ Γρυπὲς, τὰ ἔξω τοῦ στόματος καμπύλα ὄρνις ὁ ἐπικαμπῆ τὴν ῥῖνα ἔχων.
Γρυπὴν, γρύψ, κατηφῆ, στενόν. ¶ Γρύπτειν, γρυποῦσθαι, συγκάπτεσθαι. ¶ Γρῦτη. σκεύη.
Γρυτεύεται, παρασκευάζεται. ¶ Γρωθώνη, σκεπρὰ γραῦς. οἱ δὲ τὴν παλαιὰν ὄνον. ¶ Γρωθύλοι, γωλιοί. σπήλαια. ¶ Γρωνάδες, θήλειαι σύες.
Γρώνους, τοὺς ἀκούοντας καὶ τὸ μὴ λαλοῦντας. ἢ παλαιὸν ἀγγεῖον σκόπινον καὶ τὸ κενὸν τοῦ δίφρου οὗ λόγχαι κεῖνται. ἄλλοι δὲ τὴν ὀπὴν τῆς τάξας δι' ἧς τὰ χοινία πρὸς τὴν τῶν νεῶν στάσιν ἀσφαλίζονται.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Γύαι, ὁδοί. πλέθρα. ¶ Γύαια, ἀπόγαια χοινία τὰ πρυμνήσια περίγυα, ποτήρια, πλυνοί. ¶ Γύαλα, θησαυροί. ταμεῖα. κοιλία. ¶ Γυαλὸν κοῖλον, ἄλλοι περίβολον. ἄλλοι τὸ κύτος τοῦ θώρακος, τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κοιλώματος, καὶ δηλοῦται διὰ περιφράσεως ὁ πᾶς θώραξ. ¶ Γυβαὶ, κόλυμβαι. ¶ Γυγᾶ, ἀθηνᾶ ἐγχώριος. ¶ Γυγαὶ, πάπποι. ¶ Γύας, γῆς. ¶ Γυγαίη, λίμνη ἐν λυδίᾳ.
Γυγαίονυξ, ἡ σκοτεινὴ γῆ. ¶ Γυλὸς, μέρος.
Γυέλιον, κόλπον. ¶ Γυήτης, χωλός. ¶ Γυημέ-

μάτι γυμνάσθαι. ¶Γνώποντι, ἀθηνοῦντι.
Γ νωσῶνες, ξυνοί. κατηφεῖς, ἄτολμοι, περιμένοι. ἢ
μαλακοὶ ὑπὸ τοῦ εἰς γόνυ πεπτωκέναι. ¶Γνωφαι, νά
παι. ¶Γνώριμοι, μαθηταί. ¶Γνωρίμῳ, γινω
σκομένῳ δωρικῶς. ¶Γνώριμος, οἰκεῖος, γινωσκό
μενος. ¶Γνωρίσματα, τὰ συνεκτιθέμενα τοῖς
παισὶν ἔξω τῶν περιῤῥαίων. ¶Γνωρίσαι. φανε
ροποιῆσαι. ¶Γνῶθι σαυτὸν, ἀπόφθεγμα χίλωνος
φασί. ¶Γνῶμα τὸν βαλλόμενον ὀδόντα δι' οὗ τὰς
ἡλικίας ἐγνώριζον τῶν τετραπόδων. καὶ ὁ κατὰ ὑπερτυ
χὼς ὑπὸ λιπογνώμων. λέγεται δὲ καὶ γνῶσις.
Γ νῶμαι, τὰ ψηφίσματα. ¶Γνώμη, διάθεσις ποιά
τις καὶ γνώμη καὶ ἐπιστήμη. ¶Γνωμοτυπία, γνω
μολογία ἀκριβὴς, ἀπὸ τοῦ γνώμη, λέγεται καὶ τὰ ἐν τοῖς
ἡλιοτροπίοις κέντρα καὶ τὸ περὶ τοῖς τακτικοῖς.
Γ νώμων, συνετὸς σοφοκλῆς. ¶Γνῶναι, κρῖναι, καὶ
τὸ συνουσιάσαι. ¶Γνωσιμαχῆσαι, τινὲς μὲν τὸ γνῶ
ναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν.
ἄλλοι τὸ γνόντα ὅτι πρὸς κρείττονα ἔχει αὐτῷ μάχην
ἡσυχάσαι ἢ μετανοῆσαι. ¶Γνῶσις, σύνεσις, εἴδησις.
νόησις. ¶Γνωτὴ, ἀδελφὴ ἡ ἐρωμένη.
Γ νωτοὶ, ἀδελφοὶ, γνωστοί.
Γ νωτὸν, ἐπίγνωστον, ποτὲ δὲ ἀδελφόν.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

ἴνατα, τὸ ὄρειον φοίνικες. ¶Γοβρεῖαι φανοὶ
γ λαμπτῆρες. ¶Γόγγρος, ἰχθύος εἶδος. καὶ ἡ
γρογγώδης ἐπὶ ἐλαίας ἔκφυσις τὸ κάτω πολλὲ
χοις. ¶Γογγύζειν, τὸ θορυβεῖν τὸ τὰς ὗς φωνεῖν,
ὅπερ ἔνιοι γογγυλίζειν, τὸ αὐτὸ καὶ γρυλίζειν λέγεται.
Γ ογγρῦσαι, ὡς χοῖρος φωνῆσαι. ¶Γογγρώνη, ἀπόστημα
ἐν φάρυγγι. ¶Γογγύζειν, φθέγγεσθαι τὸ θορυβεῖν.
Γ ογγύλον, στρογγύλον. σκληρόν. ¶Γογγυλεῖν, συστρέφειν.
Γ ογγυλόσκηνος, στρογγύλον ἔχων τὸν οἶκον ἢ τὸ σῶμα.
Γ ογγυλεύματα. στρογγυλεύματα.
Γ ογγυλωτὰ, στρογγύλα, εὔτονα, γυρά.
Γ όγγων, μωρός. ¶Γόδα, ἔντερα μακεδόνες.
Γ οδᾶν, κλαίειν κύπριοι. ¶Γοίλαρος, θύρα.
Γ οδὸν, γόητα. ¶Γοδρεῖς, θρηνώδεσι, πενθικαῖς.
Γ όης, μάγος κόλαξ πειρᾶς. ¶Γοητεύει, ἀπα
τᾷ, μαγεύει, πείθει, φαρμακεύει, ἐξαιδεῖ.
Γ οηΐνδης, ᾠδὸς ἀπατεών. ¶Γοητικὸν, ἀπατηλὸν
μαγικὸν τὸ δι' ἐπαοιδῶν ἐσκευασμένον. ¶Γοιαυ
τὸς, φάρυξ. ¶Γοῖδα, οὐκ οἶδα. ¶Γοιδνὲς, ῥυτῆ
ρες. ¶Γοίδημι, ἐπίσταμαι. ¶Γοιδῦλης ὁ λαλι
ὰς. οἱ δὲ γοδῦλος. ¶Γοίνακες, βλαστοί. ¶Γοῖνος,
οἶνος. ¶Γοινοχοῦτις, οἰνοχόη. ¶Γοινεὲς, κόρακες.
Γ οῖσος, μέλαν, πλατύ. ¶Γοῖτα, ὄις. ¶Γοιταί. κει
σαὶ γυναῖς. ¶Γοῖρος, ῥύπος, πάθος. ¶Γοιτόσυρον, τὸν
ἀπόλλωνα σκύθαι. ¶Γολοινά, χλωρὰ ἢ γλαυκά.
Γ ολομένη, βοτάνη. ¶Γολύειον. κέλυφος οἰκεῖον τα
ραντίνοις. ¶Γολμοὶ, στολμοί. ¶Γόλμις, ψὰς
τὸ ὄρνεον. ¶Γόλαμος, διωγμός.
Γ όλενα, ἀγκύλη αὐτὴ λαβεύς. ¶Γόλησις, κακοδαι
μονία. ¶Γόλλακα, λάκκον. ¶Γόμος, ζωμός.
Γ όμινη, ὀρίγανον. ¶Γομφία, ἡ γυνὴ γομφοτήσια ξύ
λα εἰς γόμφους. ¶Γομφιασμὸν, συνθλασμὸν ἢ
συντετριμμένον, ἢ μωλασμὸν ὀδόντων. ¶Γόμφοι. μῆ
λοι, σφῆνες, δεσμά. ἄρθρα, σύνδεσμοι, καὶ ὀδόντες
γόμφιοι. ¶Γόμφοις, ταῖς τῶν ξύλων ἁρμονίαις.
Γ όμφιοι, ὀδόντας ἐπὶ τοῖς συνδέσμοις τῶν ξύλων ἢ μυε
λούς. ¶Γομφωτήρια, ἧλοι. ¶Γόμπερα, μέζον
στάσις. ¶Γόμφος, σφήνωμα. ¶Γομφοπα
γῆ, συνηρμοσμένα. ¶Γομφῶσαι, συμπῆξαι.
Γ ονάδες, μητέρες. ¶Γονᾷ, κύει, γεννᾷ, φύει, καὶ γυ
ναικεῖον αἰδοῖον. ¶Γόναρ, μητέρα λάκωνες.
Γ ονάς, τέκνα. ¶Γονοῤῥυὴς, οὗ ἡ γονὴ φέρεται ἀκουσί
ως. ¶Γονοῤῥύα, πάθος περὶ τὴν γονήν. ¶Γόνος,
υἱὸς, γέννημα. φυλὴ, καὶ ὁ ἀπὸ γένος παρ' ὁμήρῳ.
Γ όνοις, τέκνοις. ¶Γόνυ κάμψαι, ἀναπαύεσθαι.
Γ ονὴν, γένεσιν, μητέρα καὶ τὸ σπέρμα. ¶Γονὴς, νάρ
κισσος τὸ φυτόν. ¶Γονίμη, ἡμέρα ἡ περὶ οὗ καὶ μό
ἄρτιος. ¶Γόνιμος, γνήσιος υἱὸς γενικῶς ὁ οὐκ εἰσ
ποιητός. ¶Γόνιμον, εὔκαρπον. ¶Γονίας, εὐχε
ρὴς αἰσχύλος ἀγαμέμνονι. ¶Γονοειδὴς, γόνω εἰκώς.
Γ ονόεσσα, πόλις. ¶Γονιασμῶν, γονοτύλη τὸ τετυλω
μένον ἐπὶ γόνατι, τύλας δὲ λέγουσιν ἃ ἡμεῖς τυλώ
ματα. ¶Γονυκαμπία, σάμψυχος.
Γ ονύκροτοι, ἤτοι βλαισοὶ ὧν τὰ γόνατα συγκρούει
δηλοῖ, ὑπὸ γὰρ δειλίας ἔσθ' ὅτε συγκρούουσι τὰ γόνατα.
Γ ονυπετεῖ, παρακαλεῖ, δέεται. ἱκετεύει. ¶Γονόεσσα,
πόλις πελοποννήσου. ¶Γονύαγρον, τὰ ἄκαρπα καὶ
ξηρὰ πεδία. ἢ ὁ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν γερόντων, μηκέτι
σθένει δυναμένων τοῖς γόνασι. ¶Γόνον, μέρον.
Γ οόωσι, θρήνουσι. ¶Γόοιο, θρήνου. ¶Γόον, θρῆνον.
Γ όος, θρῆνος, ὁ θρηνητικός. ¶Γοόωσα, θρηνοῦσα.
Γ οργάδων, ἀλιάδων, δυσδέλφω σοφοκλῆς. ¶Γόργεια,
προσωπεῖα. ¶Γοργίδες, αἱ ὠκεανίδες.
Γ οργόνες, αἴγιδες. οἱ δὲ τὰ ὑπὸ τῶν αἰγίδων πρόσωπα.
Γ οργολόφας, ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπὶ περικεφαλαίας. καὶ ἐπὶ
ἀσπίδος. ¶Γοργόνα, ὃν ἐπ' αὐτῆς εἶχεν ὁ λάμα
χος ἵνα τὸν λάμαχον εἴπῃ. ¶Γόργυσσον, τάχυ
νον, σπεῦσον. ¶Γοργὸς, εὐκίνητος, ταχύς. σκλη
ρός. λιπαρός. εὐτραφής. ¶Γοργῶπιν, φοβερόφθαλ
μον. ¶Γοργοπαίνεσθαι, φοβερὰν καὶ καθίσασθαι ὄ
ψιν. ¶Γοργῶπις, κρατῖνος ἐν πυλαίᾳ λίμνη
φασὶν ἐν κορίνθῳ, εἰληφέναι δὲ τοὔνομα διὰ τὸ γορ
γὼ ἐμπεσεῖν εἰς αὐτήν. ¶Γοργοπεῖν. πικρὸν τὴν
βλέψιν, ἀγορδαλίζειν, ἀδολεσχεῖν, αὐστηρόν.
Γ οργὼ, γοργόνες, πέπλασται δὲ ὥσπερ τοῖς ἄλλοις ποιη
ταῖς ὡς ζηλοχρύσω. τὰ δὲ περὶ τὴν δανάην καὶ τὸν
περσέα καὶ τὰς γοργόνας ὅμηρος οὐκ οἶδε.
Γ οργώψατο, πικρὸν ἔβλεψε. ¶Γοργείην, κεφαλὴν
οὐ τὴν γοργόνα ἐκάλεσεν, ἀλλὰ γοργοπρεπῆ τινα καὶ
φοβερόν, ἡσίοδος δὲ πλανηθεὶς ἀνέπλασεν ἐκ τούτων
τὰ περὶ τὸν περσέα ὅτι ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν γοργό
νης. ¶Γοργοτάτω, γοργότατοι δωρικῶς. ¶Γοργύ
ρα, ὑπόνομος δι' οὗ τὰ ὕδατα ὑπεξεῖ. ¶Γορά
πιες, ῥάφανοι. ¶Γορτύνα, πόλις. ¶Γόρτυξ.
ὄρτυξ. ¶Γόρυνος, μῦς βάτραχος. ¶Γοτάν, ὗν
μακεδόνες. ¶Γορός, κυρτός. ¶Γορυτὸς, θήκη
τόξου. ¶Γοῦν, γόνυ. ¶Γοράτου, ἱππικόν. οἱ δὲ

Γ λαφυρός, αἴθηρος, λαμπρός. τερπνός. κοῖλος. ἡδύς. βαθύς. ¶Γλάψαι, κοιλᾶναι, γλύψαι, ἐκξέψαι, σκαλεῦσαι, βαθῦναι. ¶Γλαυκίσας. ὑπὸ γλευκοις γενόμενος ἔκλυτος ἢ πεπληρωμένος ἀπὸ τῶν οἴνων. ¶Γλεῦκος, τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῆ. ¶Γλεῦξις. οἶνος, ἕψημα. ¶Γλέβα, ἀξίωμα συγκλήτου. ¶Γλέφαρα, βλέφαρα, ὀφθαλμοί. ¶Γλένεα, οἱ δὲ ποικίλματα καὶ γλήνεον τὸ ποικίλον καὶ ζῴδια ἀπὲ λμάτα, ἔνιοι κλέεινα πλάσματα ἀξιοθέατα. ¶Γλῆνος, φάος. ¶Γλήνη, κόρη ὀφθαλμοῦ, καὶ παίγνιον. οἱ δὲ τὸ οὐδενὸς ἄξιον, καὶ τὴν πεπλασμένην κόρην, πρόσωπον, καὶ γλήνας τὰ κηρία τῶν μελισσῶν, ὄρη. ¶Γλωσσωτά, πονηρά. ¶Γληχονοειδές, δίκταμον. ¶Γλίον, εὔτονον. ἰσχυρόν. ¶Γλοῖα. κόλλα. ¶Γλοῖος, ῥύπος.

Γ λῖχραι, κνῆμαι. ¶Γλισχρόν, ἐνύλατον.

Γ λίσχρος, φειδωλὸς, σκνιφὸς, λίαν ῥυπαρὸς, ἐνύλαρος, κολλώδης. ¶Γλίσχροος. ὀλισθηρῶς.

Γ λίσσα. πόλις. ¶Γλιᾶται, παίζει, ἀπατᾷ.

Γ λιττὸν, γλοιόν. ¶Γλίχῃ. ἐπιθυμεῖς. ¶Γλίχεται, παίζει, ἐπιθυμεῖ, προθυμεῖται. ¶Γλιχόμενοι, ἐπιθυμοῦντες. ¶Γλιχόμενος, ἐπιθυμῶν.

Γ λιχύτης, ἀποχὴ, ἢ ἐπίπονος, ἢ ἐρωτική. ¶Γλιχὸς, φειδωλὸς καὶ γλίσχρος. οἱ δὲ πολυπράγμων, περίεργος. ¶Γλίδου χοάνου, εἰς ὃ οἱ τύποι κατέρχεται τὸ ἐν τῇ χώνῃ διὰ τῶν κεντημάτων. ὅσπερ δὲ πύλινοι. σοφοκλῆς. ¶Γλοιάς, ἡ κακοήθης ἵππος, καὶ πολυδίκη παρὰ σοφοκλεῖ. καὶ γλοίης τὸ αὐτό.

Γ λοιάζειν, τὸ καταφερόμενον εἰς ὕπνον καὶ ἐπιμύειν τοῖς ὄμμασι καὶ κατεικλωπεῖν. οἱ δὲ διεγγελᾶν.

Γ λοιητά, κακοήθη. ¶Γλοιὸς, νωθρὸς, ἀσθενὴς, ῥυπαρός. ¶Γλοιωδῶς, ναυστικτικῶς. ¶Γλούρεια, χρυσία, φρύγες γλουρὸς, χρυσός. ¶Γλουτοί, τὰ περὶ κοτύλης σφαιρώματα. ¶Γλουτὸν, τὸ περὶ τὰ ἰσχία.

Γ λουτὸς, σφαίρωμα. ¶Γλυκεῖα, ἡ γλυκύῤῥιζος.

Γ λυκίων, ὀδίων. , ¶Γλυκὴ, βοτάνη τὶς ἐδώδιμος.

Γ λυκίννας, διὰ γλυκέος οἴνου πλακοῦς.

Γ λυκερῶ σιδωνίω, δρᾶμα δι' ὅπερ ἐν ᾧ ἐπὶ θυμέλης ἄρχεται οὕτως, σιδώνιον πότ' ἄστυ κάδμος ἐκλιπὼν ἀγήνορος παῖς, δεδεβόηται δὲ τὸ μέρος αὐτοῦ.

Γ λύκιον, ἥδιον. ¶Γλυκὺ, ἡδύ.

Γ λύκκα, ἡ γλυκύτης. ¶Γλυκκὸν, γλυκύ. ¶Γλυκὺν, τὸ γάλα καὶ τὴν χολήν. ¶Γλυκύ, μελιχρόν.

Γ λυκυδερκὲς, ἡδὺ ἐν τῷ ὁρᾶσθαι. ¶Γλυκυθυμία. ἡδονή. ¶Γλυκύθυμος, αἱρεμενος. ἡδύς. ἁπλόψυχος. ἥπιος προσηνής. γλυκύς. ¶Γλυκυσίδη, φυτὸν ποιὸν συντιλοῦν πρὸς ἀπόστημά τε τῶν γυναικείων.

Γ λυκύφαιον, τὸ ἐρυθρόδανον κρῆτες. ¶Γλυκύφρουροι, τὰ ἐν οἴκῳ φρουροῦντες καὶ ἐνδημμέλιρος ὄντες.

Γ λύκων, ὁ θώθης. ¶Γλύξις, ὁ αἰρεμενος οἶνος καὶ ἄτονος, ὃν ἔνιοι μὲν ἁπλόστομον, οἱ δὲ γλεῦξιν.

Γ λυφεῖον, ἄνξον τι καὶ ὄρος. ¶Γλυφίδες, αἱ χεῖλαι τῆς βέλους ἀπὸ τοῦ γεγλύφθαι καὶ κεκοιλάνθαι, εἰς ἃς ἡ νευρὰ ἐντίθεται τοῦ τόξου. ἐνίοτε δὲ καὶ τὰς τῶν ἀκίδων γλωχῖνας λέγει ὅμηρος, καὶ αἱ θαλάμαι.

Γ λύψαι, ξύσαι, χαράξαι. ¶Γλωκὶς ἀγκὼν, παροιμία ἣν φησιν εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ λεγομένου μακροῦ ἀγκῶνος ἐν τῷ νείλῳ κατ' ἀντίφρασιν, ἐστὶ γὰρ δυσκόμιστον διὰ τὸ ῥεῦμα καὶ ἀηδές, ὅθεν λέγεσθαι τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν αἰσχρόν τι δοκιμαζόντων, ἐπαινούντων δὲ ὡς καλόν, ἢ τοὐναντίον σπουδαῖον μὲν ἡγουμένων, χλευαζόντων δὲ ὡς φαῦλον. κλέαρχος δέ φησι τοὺς αἰγυπτίους ὑβρίζειν εἰς τὰς τῶν κατα διατριβῶν γυναῖκας καὶ πέτηνοις, καὶ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ταῦτα ἔδρων ὀνομάσαι γλυκὺν ἀγκῶνα. ¶Γλῶς, ὄνομα αἰγυπτίου τινός. ¶Γλωσσαλγία, φλυαρία.

Γ λῶσσαι, φωναὶ καὶ σημεῖα ἐπὶ τοῦ ὕδατος παρὰ τοῖς θύταις. ¶Γλώσσας, τὰς γλωσσίδας τῶν αὐλῶν καὶ τῶν ὑποδημάτων, καὶ τὰς λαλιάς.

Γ λωσσαργεῖν, στόμαργον, ταχύγλωσσον. ¶Γλωσσόκομον, θήκη. σορὸς ξυλίνη τῶν λειψάνων.

Γ λωσσοστροφεῖν, περιλαλεῖν καὶ στωμύλλεσθαι.

Γ λώνη, οὐδενὸς ἄξιον. ¶Γλωρεῖν, χρονίζειν.

Γ λωρὸν, νόμον. ¶Γλωττοκόμιον, ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀπετίθεσαν τὰς γλωσσίδας, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Γ λωττοποιὸς, ὁ τὰς αὐλητικὰς γλωσσίδας ποιῶν.

Γ λωχῖνα, τὴν γωνίαν τοῦ βέλους, καὶ τριγλώχινας οἰστούς. καὶ γλῶσσαν καὶ ἄκρον. κυρίως δὲ γλωχῖνες αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαὶ καὶ αἱ τοῦ ζυγοῦ γωνίαι.

Γ λώσσας οὐκ ἐμπήξεται. οὐκ ἂν διαφράξοιτο, οὐκ ἂν γεύσοιτο. ¶Γλωσσαστίδες, ταῖς τῇ γλώσσῃ ὅπλῳ χρωμένοις ὥσπερ ἀσπίδι μεταφορικῶς.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Νάθμοι, γνάθοι, σιαγόνες. ¶Γναθμὸν, τμητικώτατον καὶ αἱρετικώτατον. ¶Γνάθοις, θηλείας ἢ γυναῖκας. ¶Γναθοῦν, τὸ εἰς γνάθους τύπτειν. ¶Γνάθων, πλάστης. ¶Γναμπτὰ, καμπύλα, πηκτά. ὑγρά. ¶Γναμπτῆσιν, ἀνακεκλασμέναις, ἐπικαμπέσι. , ¶Γναμπτὸν, εὔπειστον, ἔνυγρον. εὔγναμπτον. εὐμετάβολον.

Γ ναφέως, καθαίροντος ῥύπον. ¶Γναμπτοὺς, χελωνούς. ¶Γνάμψαι, κάμψαι. κλάσαι, πῖσαι.

Γ νάμψεν. ἔξεσεν. ἤμυξεν. ¶Γναπτὰς, ἕλικας τὰ καμφθέντα ψέλλια. ¶Γνάπτει, κάμπτει.

Γ νάτται, ἀκταί. ¶Γναφάλιον, γναφάλλιον βοτάνη. ¶Γνάφαλλον, τύλη. λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ κ κνάφαλλον. καὶ ὁ γναφεὺς, κναφεύς.

Γ νάφαλος, πιλός. ¶Γναφεὺς, εἶδος ἰχθύος.

Γ ναφῆναι, κλασθῆναι. καμφθῆναι.

Γ νήσιος, ὁ ἐξισονομούμενος, ἴδιος, οἰκεῖος.

Γ νοῖεν, μάθοιεν. ¶Γνοίης κεν. εἰδείης ἄν.

Γ νοιῆσαι, γνῶναι. ¶Γνόφερον, μέλαν.

Γ νόφος, συννεφεία, δῖνος, ἄνεμος, ἀχλύς: σκοτομηνία. ¶Γνώμη δίδωμι, συμβουλεύομαι.

Γ νάθοι. βόθροι, κοιλώματα. αὔλακα, θαλάμαι, καὶ τὰ ἐν τῷ βαδίζειν προσκόμματα. ἔνιοι γνυθούς.

Γ νύσσων, νωθραίνων. ¶Γνὺξ, ἐπὶ τὰ γόνατα.

Γ νυπετεῖν. ἀσθενεῖν. μαλακίζεσθαι.

Γ νυπετῆσαι. γονυπετῆσαι.

Γ νυπετὸν. ἀργὸν, οἱ δὲ ἔκλυτον. ¶Γνυπετοὶ, ἐκπεπταμένοι, δειλοί. ἄλλοι δὲ κατηφεῖς καὶ κατεγνυπετωμένοι

ἐχηκώς. ¶ Γηγενῶν, τῶν τὰ γῆινα ἐργαζομένων καὶ ἁμαρτανόντων, κατὰ κοινὸν δὲ ἡ πάντες ἄνθρωποι νοοῦνται γηγενεῖς. καθὸ τὴν ὑπόστασιν περὶ γῆς ἔχουσι. ¶ Γηγγύλιξ, γύλιγγος, ὁ ἄγριος μῦς.
Γ ηγεθόσυνοι, οἰκτροί. ¶ Γήθειν, χαίρειν. ¶ Γήθησεν, ἐχάρη. ¶ Γηθῆσαι, εὐφρᾶναι, χαρῆναι. ¶ Γηθῆσαι, χαρῆσαι. ¶ Γηθόσυνοι, χαίροντες.
Γ ηθία, ἤθη. ¶ Γηθόσυνος, χαίρων, περιχαρής.
Γ ηθόσυνον, χαίροντα, ἱλαρὸν, χαροποιόν. ¶ Γηθοσύνη, χαρὰ, τέρψις, ἡδονή. ¶ Γήθοις, χαρᾶς.
Γ ήθυα, ἀμπελόπρασα. οἱ δὲ γητυλλίδας. οἱ δὲ μεγάλα κρόμμυα, ἄλλοι χλωρά. ¶ Γηΐτης, ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος γεωργός. ¶ Γηλεχέες, χαμαικοῖται.
Γ ηλιᾶσθαι, κατέχεσθαι. ¶ Γηλοσμένοις, συνειλημμένοις. ¶ Γηλιώμενοι, κατεχόμενοι. ¶ Γῆμα, ἱμάτιον. ¶ Γῆμαι, συνοικῆσαι. ¶ Γημαμένη, συνοικήσασα. ¶ Γήμασθαι, γαμηθῆναι. ¶ Γήνεια. ὅσα ἐκ τῆς γῆς ὠφέλιμα. ¶ Γήνεσθαι, κατέχεσθαι. ¶ Γηοῦχος, ὁ τὴν γῆν συνέχων.
Γ ήπεδα, χωρία, κτήσεις.
Γ ηπόνος, γεωργὸς, γεωμόρος.
Γ ήραι, ἐν γήραι. ¶ Γηράλιον, δριμὺ, μέλαν.
Γ ηράλιος, γέρων, γεροντικός. ¶ Γηράμων, γραῖα.
Γ ηρᾶναι, γηρᾶσαι. ¶ Γηράνιον, γῆρας. ¶ Γῆρας, γηράσκει κατὰ συγκοπήν. ¶ Γηράσκει, φθίνει, λήγει.
Γ ηράσκοντα, κομίζοντα, γηροκομοῦντα.
Γ ῆρας, ὄφεως δέρμα. ¶ Γηρεῖν* ποίοις. ¶ Γηροί, γεωλόχοι. ¶ Γήρεια, τὰ τῆς ἀκάνθης ἐξανθήματα ἅπερ ἔνιοι πάππους λέγουσι. ¶ Γηροβοσκῶ, γηροτροφῶ. ¶ Γηροκόμος, γηροτρόφος. ¶ Γηρουχεῖται, ὑπὸ γήρως ὀχεῖται, ἢ γῆρας τῆς ἀρχῆς ἔχει.
Γ ηρύεσθαι, φθέγγεσθαι, λέγειν. ¶ Γηρύοντες, φωνοῦντες, λέγοντες. ¶ Γῆρυν, φωνήν. ¶ Γῆρυς, φωνή. ὅθεν καὶ κήρυξ τὴν πρὸς γ συγγένειαν ἔχοντος.
Γ ηρωτίζεται, γεροντεύεται. ¶ Γῆς ὀμφαλός, ὁ τάφος καὶ δελφοί. ¶ Γήτια, κρόμμυα ἃ καὶ γήθυα καλοῦνται. ¶ Γητικὰ παρὰ ἀλεξάνδρῳ ἐπιστολαὶ ποτήρια οὕτω καλούμενα.
Γ ηφάγοι, πένητες, ἄποροι, ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτίζεσθαι τροφῆς ἀμοιροῦντας καλλίμαχος ἐν ἑκάλῃ. ¶ Γήχυτον, τὸ ἁπαλὸν τῆς γῆς.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Γ ια, ἄνθη. ¶ Γίαι. ὀδύναι. ¶ Γίαρδυ, ἔαρ. ¶ Γιγαλία, ἡ γῆ. ¶ Γίγας, δυνάστης, ἰσχυρός. ¶ Γιγαντία, ἡ λικία τὸ πρότερον, καὶ οἱ κατοικοῦντες, γιγάντων. ¶ Γίγαντος, μεγάλου. ἰσχυροῦ. ὑπερφυοῦς. ¶ Γιγαρτίς, σταφίς. ¶ Γίγαρτον, τῆς σταφυλῆς τὸ ἔνδον. ¶ Γιγγλισμὸς, καρπαλισμὸς ἀπὸ χειρῶν, γέλως. ¶ Γιγγλισμοῖς, κιχλισμοῖς. ¶ Γιγγλίαν, κάλυμμα κεφαλῆς, ἐροῦντες.
Γ ίγγλος, νάνος. ¶ Γιγγλυμὸς ὁ στρεφόμενος γόμφος περὶ τῶν θυρῶν καὶ περὶ τοῦ θώρακος οἱ στροφεῖς. καὶ καλύμματος εἶδος. ¶ Γιγγρασμὸς, ἦχος.
Γ ίγγει, ἐπιφώνημά τι* περὶ κατὰ κῶμον λεγόμενον, καὶ εἶδος αὐλοῦ. ¶ Γιγγεῖαι, αὐλοὶ μικροί, ἐν οἷς προῦον μανθάνουσι. ¶ Γιγγρὸς, αὔλημά τι, ὅπερ ἔνιοι γίγγρον. οἱ δὲ, αὐλοῦ γένος.
Γ ιγνῶν, οἱ δὲ γιγῶν, πεπαικὸς, ἐπιπεπαικὸς, σαπρέζιος. οἱ δὲ, αἰγύπτιον ἡρακλέα. ¶ Γιγνώσκει, γινώσκει. ¶ Γιλὸς, ἑτερόφθαλμος. ¶ Γιμάσαι*, σπανίσαι. ¶ Γιμβάναι, ξεύγνυμι. ¶ Γίν, σοί.
Γ νίς, γερανὸς τυρρηνοί. ¶ Γίννος, ὁ πατὴρ. ἵππος. ἡ δὲ μήτηρ ὄνομα νοθῶν. ¶ Γίξαι, χωρῆσαι.
Γ ιο, αὐτῶ. ¶ Γίπον, εἶπον.
Γ ίς, ἱμὰς καὶ γῆ καὶ ἰσχάς. ¶ Γισάμενοι, εἰδέναι.
Γ ίσας, φθεῖρας. ¶ Γισγὸν, ἴσον.
Γ ίσιον, μικρὸν τεῖχος. ¶ Γισία, ἐσχάτη.
Γ ισίαι, ἱστουργοί. ¶ Γιστῶ, πεύσομαι. ¶ Γισχὺν, ἰσχύν. ¶ Γιτέα, ἰτέα. ¶ Γίγνας τὰ δύο αἰδοῖα.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Γ Λαγίας, γαλακτωμένας. ¶ Γλάζει, περιρύσεται. κέκραγε. ¶ Γλάγος, γάλα. ¶ Γλαμὸς, μύξα. ¶ Γλάματα, ἀσχάπελοι.
Γ λαμυρὸν, αἱμακῶδες, ἔνυδρον, ὑπόδακρυ.
Γ λαισμοί, λῦφοι. ¶ Γλαινοί, τὰ λαμπρύσματα τῶν περικεφαλαιῶν οἷον ἀστέρες.
Γ λακκὸν, παλαθηνόν. ¶ Γλακῶντες μεστοὶ γάλακτος. ¶ Γλαμῶντες, λημῶντες. ¶ Γλαμῶν. λημῶν. ¶ Γλαμᾶν, λημῶν. ¶ Γλαμία, πόλις κρήτης. ¶ Γλαμυξίαν, γλάμαν, λήμαν* ...
Γ λανὶς, ἀργὸς καὶ εἶδος ἰχθύος. οἱ δὲ γλανός.
Γ λανοί, ἀχρεῖοι. ¶ Γλαμψοί, χαλινοὶ στόματος.
Γ λάμπτειν, πίνειν. ¶ Γλαεῖς. ὄρος. ¶ Γλαυκὰ, ἰσχυρὰ, φοβερὰ, λευκά. ¶ Γλαυκία, ἡ γλαύκιον, βοτάνη τις. ¶ Γλαυκίζειν, ἀμβλυωπεῖν.
Γ λαυκιόων, καταπληκτικὸν ἔμπυρον καὶ φοβερὸν βλέπων. ¶ Γλαυκὸς, λευκός. ¶ Γλαυκοφόρβιδας, ἵπποις εὐγενεστάτας. ¶ Γλαυκῶπις, φοβερὰ ἐν τῷ ὁρᾶσθαι, λαμπρόφθαλμος, εὐόφθαλμος.
Γ λαὺξ, νυκτόβας. πτεινὸν νυκτερινόν. ¶ Γλαὺξ, νόμισμα ἀθήνησι τετράδραχμον. ἐλέγετο δὲ καὶ ὄρχησίς τις καὶ ὄρνεον καὶ φυτόν. ¶ Γλαυσὸν, λαμπρὸν. θρασύ. ἰταμόν. ¶ Γλαύσσει, λάμπει, φαίνει φάσμα. ¶ Γλαυρὸν, σεμνόν. ¶ Γλαῦκ' ἀθήναζε, παροιμία περὶ τῶν μάτην τι πραττόντων, ὡς περ εἴ τις γλαῦκας ἀθήναζε ἄγοι. πλεονάζουσι γὰρ ἐνταῦθα γλαῦκες. ¶ Γλαῦκες λαυρειωτικαὶ, ἀειστεφάνης ὄρνισιν, οἱ ἀργυροστατῆρες, ἐν λαυρείῳ γὰρ τὰ μέταλλα τὰ ἀργυρεῖα. γλαὺξ δὲ τὸ ἐπιχάραγμα τοῦ στατῆρος.
Γ λαύκου τέχνη. παροιμία περὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων. διονυσόδωρος δὲ, τὴν περὶ τὸν σίδηρον κόλλησιν. γλαῦκος γὰρ χῖος σιδήρου κόλλησιν εὗρεν.
Γ λαὺξ ἐν πόλει, παροιμία τοῖς ἀληθείαις, ἀνέκειτο γὰρ ὑπὸ φειδίου ἐν τῇ ἀκροπόλει.
Γ λαὺξ ἔπτατο. περὶ τῆς μάχης ἐν σαλαμῖνι γλαῦκά φασι διαπτῆναι τὴν νίκην προσημαίνουσαν.
Γ λάφει, γλύφει. ὀρύσσει. κοιλαίνει.
Γ λάφυ. σπήλαιον, ἄντρον. ¶ Γλαφυραὶ, κοῖλαι, βαθεῖαι. ¶ Γλαφυρᾶς, αἰθερᾶς. ἄλλοι δὲ κοίλης ἢ βαθείας. ¶ Γλαφυρὸν τερπνόν. κοῖλον. ἡδύ. βαθύ.

γυναικεία θεὸς πεποιημένου τοῦ ὀνόματος παρὰ τὰς γενέσεις ἐοικυίας τῇ ἑορτῇ. διὸ καὶ ταύτῃ κύνας προετίθεσαν, ἔστι δὲ ξενικὴ ἡ θεὸς καὶ ἑορτὴ τῶν γυναικῶν.
Γ ενετοῦ, πατρί. ¶Γενετυλλίδες, δαίμονες.
Γ ένη, διάφορα, ἤγουν τὰ βλαστήματα.
Γ ενηΐδα, ἀξίνην. πέλεκυν. ¶Γενιάς, ἔκγονος.
Γ ενικαί, γενεαί. ¶Γενικόν, τὸ καθόλου παραδεκτικόν.
Γ εννάδαι. εὐγενέστεροι· γενναιότεροι.
Γ εννάδας, γενναῖος, αὐθαίρετος, εὐγενής, συγγενὴς μέσος
Γ ενναῖον, τὸ εὐγενὲς καὶ τὸ τῆς γενέσεως ἀρχηγὸν καὶ συγγενικόν. ¶Γενναῖος αὐθαίρετος, εὐγενής. ¶Γεννάς, μικρὸς ἀδελφός. ¶Γέννημα, παιδίον. ¶Γεννῆται, οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντες καὶ ἄνωθεν ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντες κοινὰ ἱερά, οἱ δὲ, ὁμογάλακτες καὶ φράτερες συγγενεῖς τοὺς γεννώτας. ¶Γεννησιουργός, δημιουργός. ¶Γεννήτορες, γονεῖς. ¶Γεννητός, γνήσιος υἱός. ¶Γεννήτορε. γονεῖς δυϊκῶς.
Γ έννου, κύπτε καὶ λάβε καὶ κάθιζε. ¶Γενούστης, ὑπὸ τῆς θεοῦ ἐννοίας, ὁ γεννητικός. ¶Γεννοί, οἱ γυμνοσοφισταί. ¶Γεννόν, ἀρχαῖον. ¶Γεννόν. κοῖλον.
Γ εννικῶς, ἰσχυρῶς. γενναίως. ¶Γενοίατο, γένοιντο.
Γ ένυ. σιαγόνα. ¶Γένυς, γένειον, πέλεκυς, μάχαιρα.
Γ ενυσερέτ, πατρὶς ἀρχόντων. ¶Γενύεσσι, ταῖς σιαγόσιν, ἢ γνάθοις ἢ μητέρες. ¶Γενύθλην, γένοιντο δυϊκῶς. ¶Γένυσι, σιαγόσι. ¶Γέντο, ἔλαβεν, ἀνέλαβεν. ¶Γέντα, κρέα. σπλάγχνα. ¶Γεντελισταί, οἱ ἐρπάζοντες ἢ παίζοντες. ¶Γεντιανή, ῥίζα τις οὕτω καλουμένη χρῶνται εἰς τὰς ἀντιδόσεις.
Γ έντινοι, οἰκεῖοι. ¶Γέντινος, ὕπνος.
Γ *έντερον ἡ κοιλία. ¶Γένυξ, πέλεκυς. ¶Γεώων, τῶν παρ' ἡμῶν. ¶Γεοῦχος. ὁ τὴν γῆν ἔχων.
Γ έρα, τὰ τίμια. ¶Γέραα, τιμαί, τίμια, γεραιάς. ἐντίμους γυναῖκας τὰς γέρας τι ἐχούσας. ¶Γεράδος, αἰγιαλός. ¶Γέραι, τιμή. ¶Γεραίρειν, τιμᾶν, σέβειν. ¶Γεραλέον, γέροντα ἢ ἀσθενῆ.
Γ εραρόν, ἔντιμον, ἱλαρόν. μεγαλοπρεπῆ.
Γ εραίροντες, τιμῶντες, εὐφημοῦντες.
Γ εραιός, πρεσβύτης. ¶Γεραιῶν, γερόντων, ἐντίμων. ἢ τιμῶν ἢ σεβῶν. ¶Γεράζεται, τιμᾶται.
Γ εραίρει, τέρπει. τιμᾶ. ¶Γεράνδρυα, αἱ παλαιαὶ δρῦες καὶ τὰ παλαιὰ δένδρα, γεράνδρυα.
Γ ερανεῖδαι, οἱ τὴν φωκικὴν οἰκοῦντες.
Γ εράνιος, βοτάνης εἶδος. ¶Γεραραί, ἱέρειαι κοινῶς. ἰδίως δὲ αἱ τῷ Διονύσῳ τῷ ἐν λίμναις τὰ ἱερὰ ἐπιτελοῦσαι τὸν ἀριθμὸν δεκατέσσαρες.
Γ ερανός, ὀρνεόν τι. καὶ ὄρχησις καὶ ὄργανον ξύλινον ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα.
Γ ερανουλκός, ὁ τοῦ χοροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ ἐξάρχων.
Γ εραρώτερος, ἐντιμότερος, πρεσβύτερος.
Γ έρας, τιμή, σέβας, ἆθλον ἀριστεῖον. ἀμοιβή. θέαμα. δωρεά. ¶Γεράσμιον, τίμιον. ¶Γερασφόρος, ὁ τὰς τιμὰς φέρων. ¶Γέραντες. αἰθίοπες.
Γ έργανα, ἐργαλεῖα. ¶Γέργενα, πολλά. ¶Γεργέριμος, ἐλάας εἶδος τὸ ἐπὶ ἐλάας ῥυσόν.
Γ εργέθινος, διάβολος. ¶Γέργερος. βρόγχος.
Γ εργίλος, ζῷον. ¶Γέργηθος, πόλις. ¶Γεργῖνος,

διάφορος, διάβολος. ¶Γέργυπες, νεκροί.
Γ έργυρα, αὐλή. δεσμωτήριον. ¶Γερδιός, ὑφάντης
Γ έρηρα, ἐτίμησα. ¶Γεραιστός, ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας
Γ έρων, ἔντιμος. οἱ δὲ, πρᾶος. ¶Γεραίνιος, ἔντιμος, γέρων. ¶Γεραιάδες, αἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν γυναῖκες. ¶Γερθυρεόν, ἱλαρόν.
Γ ερινθοι, ἐρέβινθοι. ¶Γερητηρία, ἀπώλεια.
Γ εροίταν, πάππον κρότων. ¶Γερμανικός, ἔθνος.
Γ έρων, πρεσβύτερος. ¶Γεροντίας, πάππος.
Γ ερουσία, πρεσβυτέριον, πλῆθος γερόντων.
Γ έροντες, ἔντιμοι. ¶Γερούσιον, τὸ τοῖς ἐντίμοις κατὰ γέρας διδόμενον. ¶Γερῶα, γερόντια. ἤγουν τὸ σύστημα γερόντων. ¶Γέρων, κυρίως μὲν ὁ ἔντιμος, καλοῦσι δὲ γέροντας ἀριστέας. γέρας γὰρ ἡ τιμή. κυρίως δὲ ἐπὶ ἡλικίας, ὁ γέρων. ¶Γεραιά, ἡ γραῖα, ἱμάς. ¶Γέρρα, τὰ σκεπάσματα πάντα ἢ τὰ δερμάτινα σκεπάσματα. ¶Γέρρα, τὰς σκηνάς, καὶ τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρεῖα αἰδοῖα. πέρρας.
Γ ερράδια, στρωτήρια. ¶Γέρρα, τὰ ἀπὸ καλάμων ἢ παπύρων ἐργαστήρια. ¶Γερρῶ, ἀπώλωλα.
Γ έρσιμον, ἄκρον ἁλιευτικοῦ καλάμου. ¶Γέρυς, γέρων. ¶Γερύτας, γέρων. ¶Γεροάκται, οἱ δήμαρχοι παρὰ λάκωσιν. ¶Γερωνία, γεροντία παρὰ λάκωσι καὶ λακεδαιμονίοις καὶ κρησί.
Γ ερώνοιον, κοῖλον, κενόν. ¶Γέρως, τιμήματος, ὁ ἴσον τιμῆς. ¶Γέσμα, γεῦμα. ¶Γέστα, γογγυλίς.
Γ εσία. ἔνδυμα, μέλη, ἱμάτια. ¶Γέστρα. στολή.
Γ έτις, ἐλπίς. ¶Γέτει, ἔτι. ¶Γετός, ἐνιαυτός.
Γ εῦμα, γεῦσις, ἔδεσμα. ¶Γευνῶν, γονάτων.
Γ εῦ, γυναικεῖον τίαρα, ¶Γεύεσθαι, πειρᾶσθαι, ἅπτεσθαι.
Γ εῦσαι, ἀποπειράσαι. ¶Γευστρίνην, σκῦλον.
Γ ευλόφας, ἡ γηλόφος ὄχθος. τινὲς δὲ. ὀρνιθοκόλλα.
Γ ευσόμεθα, ἀλλήλων πεῖραν λάβωμεν.
Γ έφυρα, διάβαθρα ὁδός. πέραμα, διάβασις.
Γ εφύρας. διόδους, τάξεις, ὑποδοχάς, τὰ μέσα τῆς φάλαγγος. ¶Γεφυρίς, πόρνη τις ἐπὶ γεφύρας ὡς ἡρακλέων. ἄλλοι δὲ οὐ γυναῖκα. ἀλλὰ ἄνδρα ἐκεῖ καθεζόμενον τῶν ἐν ἐλευσῖνι μυστηρίων συγκαλυπτόμενον ἐξ ὀνόματος σκώμματα λέγειν εἰς τοὺς ἐνδόξους πολίτας. ¶Γεφυρισταί, οἱ σκῶπται, ἐπεὶ ἐν ἐλευσῖνι ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῖς μυστηρίοις καθεζόμενοι ἔσκωπτον τοὺς παριόντας. ¶Γεφύρωσε, διαβατὸν ἐποίησε τὴν ὁδόν. ¶Γεώργης, ὁ ἡρακλῆς.
Γ εώδης, πηλώδης. ¶Γεωμέρης, ὁ ἐπὶ γῆς μερῶν τὰ μόρια. ¶Γεωμόρος, γεωργός. ¶Γεωμόριον, τὸ τῆς γῆς μόριον. ¶Γεώνα. ὑσθόλεια. λάκωνες.
Γ εωνόμαι, οἱ ἐν ταῖς ἀγροικίαις διαιτώμενοι κληροῦχοι καὶ νέμοντες τὴν γῆν. ¶Γεωπεῖναι, οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι. ¶Γεωργίτης, γεωργός.
Γ έωρες, γεωφύλακες, μέτοικοι, πάροικοι. ¶Γεωφάνιον, μέταλλον τῆς κεραμίτιδος ἢ ἄλλης ἐργασίας.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

γ Ηγενεῖς, ἄνδρες, γυναῖκες. ¶Γηγενέται. γῆς αἱρεταί. ¶Γηγενέτας, γηγενεῖ. ¶Γηγενής, ὁ ἐκ τῆς γῆς τὴν γένεσιν

ὑπὲρ τὴν χρείαν, ἤγουν περιμάργην. ¶ Γαστρίμαργοι, τῇ κοιλίᾳ μαινόμενοι, ἀκρατεῖς. ἄπληστοι, πολυφάγοι. ¶ Γάστριν, τρίμμα δι' σησαμίδος παρὰ ἀκρισίῳ. ¶ Γάστρις, ὁ πολυφάγος, ἡ ἀκρατὴς περὶ τὴν γαστέρα. ¶ Γαστρίσαι, εἰς τὰ στέρνα πλῆξαι ἢ χορτάσαι. ¶ Γαστροβόλης, προπίστωρ ἢ γαστροποιῶν.
Γ αστρόπτης, σκεῦός τι μαγειρικόν. ¶ Γαστρώια, ἡ γογγυλίς. λάκωνες. ¶ Γατάλαι, αὐλαί. ¶ Γάστρια, τὰ στερηθέντα πρὸς τὸ λιστρευθῆναι, οἱ δὲ κύαμοι οἱ ῥαφανοι, οἷς ἀντὶ κόπρου χρῶνται, ὅταν ἀυξηθέντα λιστρευθῇ. ¶ Γαῦλος, ὁ ἐξ ἀλλοτρίων ζῶν, ἢ κάδος ἐν ᾧ τὰ πλοῖα ἀντλεῖται. ¶ Γαῦλοι, τὰ ποιμενικὰ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα, καὶ τὰ φοινικικὰ πλοῖα. γαῦλοι καλοῦνται καὶ γαυλικὰ χρήματα τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων, τινὲς δὲ καὶ τὰς κύρβας γαύλους καλοῦσι.
Γ αύρηξ, ὁ γαυριῶν. ¶ Γαύρης, ὁ σεμνυνόμενος.
Γ αυριᾷ, σεμνύνεται. χαίρει. ¶ Γαυρίαμα, καύχημα. ἔπαρμα, φρύαγμα. ¶ Γαυριῶν, χαίρων, ἀγαλλόμενος, ἐπαιρόμενος, ἀλαζονευόμενος.
Γ αῦρος, αὐθάδης, σεμνός. μεγαλοπρεπὴς ἢ μετέωρος. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ. ¶ Γαύρῳ, μεγάλῳ ἀκαταλήπτῳ. ¶ Γαυσάδας, ψεδνός.
Γ αυσαλίτης, ὄρνεον παρὰ ἰνδοῖς. ¶ Γαυσόν, σκαμβόν, στρεβλόν. ¶ Γαυσῶσαι, προσπλάσαι, κάμψαι.
Γ αφάτα, σκώληξ, ὃν ἡμεῖς γῆς ἔντερον λέγομεν συρακούσιοι. ¶ Γάφυτον, γεγονός. ¶ Γάφυρον, ἐκ γῆς ῥέον. ¶ Γδούπησιν, ἐψόφησεν.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Γ έαρ, ἔαρ. ¶ Γέβεις, ζυγά. ¶ Γεάσιαι, κεφάλαιαι. ¶ Γεγάασι. γεγενημένοι εἰσίν. ὑπάρχουσι. ¶ Γέβουτον, ψόφον.
Γ εάκω, γεγενημένος ὤ. ¶ Γεγάλημαι, γεγάληνισμαι, διακέχυμαι. ¶ Γεγανωμένη, λελαμπρυσμένη. ¶ Γεγαυῖα. γεγενημένη. ¶ Γεγαώς, γεγονώς, ὑπάρχων. ¶ Γεγαῶτα, γεγονότα, ὑπάρχοντα. ¶ Γέγγει. βρέχει. ¶ Γέγηθεν, χαίρει, ἥδεται γελᾷ. ¶ Γεγηθότως, χαιρόντως.
Γ εγηθώς, χαίρων. ¶ Γεγηκότας. τεθλακότας, οἱ δὲ ξηράν.
Γ έγλανται, κεκοίλανται. ¶ Γεγλύπτονται, αὐτὰ γεγλείνονται. ¶ Γεγραμμένοι, ἐξωστρακισμένοι ἢ ἐξωγραφημένοι. ¶ Γεγριφώς, ὁ ταῖς χερσὶν ἀλλοιῶν. ¶ Γεγωνισκομένα, πέμματά τινα ὧν γωνὴ ὕψαρ, καλεῖται οὕτω. ¶ Γεγυρανωμένον, κεκαυμένον, ἀποθνηκότα τῷ σώματι. ¶ Γεγωνεῖ, αἱ ὁμιλίαι. ¶ Γεγωνεῖν, μεγαλοφωνεῖν ἤδη δὲ φθέγγεσθαι.
Γ εγωνεκόμη, ἡ μέσα κεκραγυῖα.
Γ εγωνόν, τὸ ἐξάκουστον, μεγαλόφωνον. ¶ Γεγωνός. μεγαλόφωνος. ¶ Γεγωνέειν, ἐξάκουστον βοᾶν.
Γ έγωνεν ἐν καλῷ ἐν καλλίστῳ. ¶ Γεγωνήσω, βοήσω.
Γ εγωνέμεν, ἐξάκουστον φωνεῖν. ¶ Γεγωνίσκει, λέγει.
Γ εγωνώς, κράξας. ¶ Γεγωνῶς, κραυγάζων, βοῶν.
Γ εγώς, γεγονώς, ὑπάρχων. ¶ Γέη, τῇ γῇ. ¶ Γεηπόνος, γεωργός. ¶ Γειτνιᾷ, γειτονεῖ. ¶ Γειναμένη, ἐνεγκαμένη, ἡ μήτηρ ἀφ' ἧς ὑπάρχει. ¶ Γειναμένοις, γονεῦσι. ¶ Γείναο, ἐγέννησε. ¶ Γεινεῖ, γεννᾷ.

νέοσιν. ¶ Γεῖθρον, ἔνδυμα. ¶ Γεῖσα, τὸ ἐν τοῖς οἴκοις ἢ τειχῶν ἐξέχον κυμάτιον, οἱ δὲ πρὸς τῶν θυρῶν στίασμα, καὶ τὰς ὤας τοῦ ἐνδύματος γεῖσα λέγουσιν. ¶ Γεισοκόμον, γεωργόν. ¶ Γεῖσας, ἐξοχὰς τῶν οἰκοδομῶν. ¶ Γεῖσα, ἐκθέματα.
Γ εισηπόδιζειν, τὸ προσβάλλειν τὰ τείχη ἐν τοῖς τοίχοις.
Γ εῖσον, στεφάνωμα οἴκου. ¶ Γείσωσις, τὸ τῆς στέγης ἐξέχον. ¶ Γείτη, σάμματα ἐξ ἐρίων.
Γ ειτνία, πλησιασμός. ¶ Γειτνιῶντες, πλησιόχωροι.
Γ ειτνιῶν, ἐγγίζων. ¶ Γειτνίαι, γειτονίαι.
Γ ειτνιᾶν, γειτονεῖν. ¶ Γεῖτον, ἐγγύς. ἡ γείτων αὐτῷ. ¶ Γειτόνημα, γειτνίαμα. ¶ Γείωρας, γείωρας ἐξ ἄλλου γένους καλουμένους τοῦ ἰσραὴλ προσηλύτους, ἢ οἱ περὶ τὴν γῆν διαπονουμένους.
Γ έκαλον. ἥσυχον. ¶ Γεκαθά, ἑκουσίως. ¶ Γέλαν, αὐγὴν ἡλίου. ¶ Γέλανοι, εἶδος ἵππων δυσγενῶν καὶ εἰς πόλεμον οὐκ εὐθέτων. ¶ Γελαρὶς, σελήνη λάκωνες. ¶ Γέλαρος, ἀδελφοῦ γυνὴ φράτρισι.
Γ ελασμός, ὁ γέλως. ¶ Γέλας, ναύτης. ¶ Γελγεῖ. βαπτίζει, χρωματίζει. ¶ Γέλγη, ὁ ῥῶπος καὶ βάμματα καὶ ἄβακροι καὶ κτένες. ¶ Γελγοπωλεῖν, ῥωποπωλεῖν, παντοπωλεῖν. ¶ Γέλγια, τύλη, σπάθη. κουλάεια. ¶ Γελγίδες, αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαί. ¶ Γελγηθύειν, ἀπατηλογεῖν.
Γ έλεα. τέλεα. ¶ Γελεῖν. λάμπειν, ἀνθεῖν. ¶ Γέλενος, ἀσφόδελος, νάρκισσος. ¶ Γέλιν, ὁρμινάν.
Γ ελανδρόν, ψυχρόν. ¶ Γέλινθοι, ἐρέβινθοι.
Γ ελλίζειν, γαργαλίζειν. ¶ Γέλλαι, τῖλαι.
Γ ελίκη, ἕλιξ. ¶ Γελλίξαι, συνειλῆσαι. ¶ Γελλώ. εἴδωλον ἐμπούσης τὸ τῶν δύρεων τῶν πεθνέων.
Γ ελλώ. δαίμων ἣν γυναῖκες τὰ νεογνὰ παιδία φασὶν ἁρπάζειν. ¶ Γελοδυτία, ὁ λιοδυσία*. ¶ Γελοῖον, γέλοιον, γέλωτος ἄξιον. ¶ Γελοῖος, ἱλαρός. γελοιαστὴς, καὶ ὁ καταγέλαστος ἀνὴρ καὶ λοίδορος.
Γ έλων. γέλωτα ἢ γέλαιον. ¶ Γέλυξον, ἔλυξον ἤγουν λέπνον. ¶ Γελσόν, ἀτυχής. ¶ Γελχάνος, ὁ ζεὺς παρὰ κρησί. ¶ Γελωμάξαι, γελοιάσαι. ¶ Γέλως, μασθλικός, ὁ σκωπτικός. ¶ Γελωτῖνος, καταγέλαστος. ¶ Γέμματα, ἱμάτια. ¶ Γεμεῖν, κύειν.
Γ εμπός, κοιλός. ¶ Γέμος, γέμισμα, πλήρωμα.
Γ εμπύλοις, οἱ ἰχθῦς, τὰς πηλαμίδας. ¶ Γενάρχου, πατρός. ¶ Γενέθλιον, γέννημα. ¶ Γενεὰ, φυλὴ ἢ διάστημα χρόνου τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βεβιωκότων, τὸ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων. τὴν δὲ γενεὰν ὑφίστανται ἐτῶν, οἱ μὲν, κ. οἱ δὲ, κε, οἱ δὲ λ'
Γ ενεὴ, ἡλικία, εὐγένεια, συγγένεια γενεῇ πρότερος, προγενέστερος. ¶ Γενέθλης, γενεᾶς, γενέσεως.
Γ ενέθλια, τὰ ἔθη τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ δῶρα, καὶ ἡ εὐωχία. ¶ Γενέθλιον, τέκνον. ¶ Γενειάδες, αἱ περὶ τὸ γένειον τρίχες, γενειᾶς ἴουλος. ¶ Γενείτης, πώγωνιας. ¶ Γενεύστερος, νεώτερος. ¶ Γενεός. εἶδος τι πλέκεος, γενεαλογία. ¶ Γενέσια ἑορτὴ πάνδημος ἀθηναίοις. οἱ δὲ τὰ νεκύσια ἃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ γῇ θύουσι. γένεσιν πατέρα. ἡ μητρά. ¶ Γένεσις κύπρου, ἡ ὑπὸ δὲ περὶ κυπρίοις. γενεσιουργία. ¶ Γενέταν πατέρα ἢ γενέτην. ¶ Γενέτας, ἔκγονος. ¶ Γενετυλλίς.

Γαισὸς, ἐμβόλιον ὁλοσίδηρον, καὶ ὄνομα ποταμοῦ. οἱ δὲ μισθὸν, ἢ ὅπλισμα μικρόν. ¶Γαῖται, γεωργοί.

Γαίων, γαυριῶν. ¶Γαιὸς, μακροκέντης, ἢ κονρὶς λαμβάνων. ¶*Γάκα, ἴσως. ¶Γαισὸν, ποταμὸς περὶ ἔλλησι νεῖλος. ¶Γαγγῦσαι, γλυκεῖαι.

Γάκεινα, σεισμὸς γῆς. ¶Γακινίαν, βρυσμόν.

Γάκυ, ἡδύ. γλυκύς. ¶Γακούδια, ἡδύσματα.

Γακοντίανης, ἡδυποτιστής. ¶Γακτὸς, κλάσμα.

Γαλαθηνὸν, ὑποτίτθιον νέον. ¶Γάλα. ἡδύ. ¶Γαλακρκόμος. ποιμήν. ¶Γαλακτώδης, οἶνός τις.

Γαλακτιῶντες. γάλακτος μεστοί. ¶Γαλακτοφάγον, ἀβίων, ἀλλὰ ἐσθιόντων ἢ τόξα μὴ ἐχόντων.

Γαλαξία. ἑορτὴ ἐν ᾗ ἕψονται γαλαξίαν. ἔστι δὲ πλακοῦς κρίθινος ἐν γάλακτι. ¶Γαλαξίας, ἰχθῦς ὁ ὀνικός.

Γάλας, γῆ περὶ ἐκβαλλίτῳ. ¶Γαλάσιον, ἐνηρόσιον.

Γαλαὰδ, παλαιὸν ὄνομα, ὃ μέτοχος. ¶Γαλαλὰ, πόλις ἔθνων. ¶Γαλατμὸν, λάχανον ἄγριον.

Γαλδρὸν, γαληνόν. ἱλαρὸν, εὔδιον. ¶Γαλεοὶ, μάντεις οἱ περὶ κατὰ τὴν σικελίαν ᾤκησαν, καὶ γένος τι ὥς φησι Φανόδημος, ἀρίνθων. παρχντῖνοι. ¶Γαλεώτης, ὁ ἀσκαλαβώτης, ἢ ἰχθῦς, ἢ ζῷον χερσαῖον.

Γάλη, ὀξέδωρος εἶδος καὶ ἐν ᾗ γαλέα τὸ ζῷον.

Γαλήνη, τὸ ἐπιπολάζον ἐν τῇ μεταλλείᾳ τοῦ ἀργύρου χωνευομένου. ¶Γαληνὸν, ἥσυχον, ἱλαρὸν, εὔδιον.

Γαληρὸν, τὸ αὐτὸ καὶ γαλδρόν. ¶Γαλῆ, ταρτησία. ἡ ταρτησσὸς ἔξω τῶν ἡρακλείων στηλῶν ἧς ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν, ἔστι δὲ ἡ πόλις αὕτη πρὸς τῷ ὠκεανῷ μεγάλη λίαν, ὡς τῶν ἐκεῖ μεγάλων γινομένων γαλῶν εἶπε. ¶Γαληψὸς, παίζει ὡς εὔπολις παρὰ τὸ λαμβάνειν. ἔστι δὲ ἡ πόλις, καὶ βοτάνης εἶδος ἁλι, ἱκανόν.

Γαλιαγκὼν, ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττονα ἔχων.

Γαλίαι, οἱ ὀνίσκοι. ¶Γαλίνη, ὄνομα κυρίον ἑταίρας.

Γαλησία, κρατῖνος λέγει δὲ ὡς τὸν ψυτελό, ἢ ὡς παλὸν παῦλα γαληνία. ¶Γάλινθοι, ἐρέβινθοι. οἱ δὲ ἄλ
¶Γαλιὸς, περιάλειπτος. ¶Γάλις, γαλεός.

Γαλιώσης, ἀκολασταινούσης. ¶Γάλλαρος, φρυγιακὸν ὄνομα παρὰ λάκωσι. ¶Γάλλια, ἔντερα.

Γάλλοι, ἦλοι. ¶Γαλλιῶται, ἀσκαλαβῶται. λάκωνες.

Γάλλος, ὁ ἀποκοπεὶς ἤτοι ὁ εὐνοῦχος. ¶Γάλως, ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφή. ¶Γαλονὶς, χρῶμα ἵππων τὸ ὀνῶδες. ¶Γαλὶς, ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφὴ καθάπερ κασάνδρα τῇ ἀνδρομάχῃ. ¶Γαμάλη. κάμηλος παρὰ χαλδαίοις. ¶Γάμβελον, βυβλίον. ¶Γαμβρία, δῶρα, ὃ δεῖπνα γαμβροῦ. ¶Γαμβρὸς, ὁ ἀνὴρ ἐπὶ θυγατρός. ¶Γαμήσεται, εἰς γάμον ἄξεται.

Γαμήλια. φρονὴ εἰς γάμον, παρασκευὴν καὶ δεῖπνον ὃ τοῖς φράτερσιν ἐποίει ὁ γαμῶν. ¶Γαμήλιος, ὁ εἰς γάμοις παρατιθέμενος πλακοῦς. ¶Γαμηλιὼν, ὁ τῶν μηνῶν ἐπὶ ἥρας ἱερός. ¶Γαμοστείειν, γαμοτικῶς ἔχειν, καὶ γαμεῖται μὲν ἡ γυνή. γαμεῖ δὲ ὁ ἀνήρ.

Γάμμοροι, ἀμέρχοι, ἐστερημένοι. ¶Γάμοι, ἡ πρώτη ὁμέρα τῶν γάμων. ἡ δὲ δευτέρα παλία. ¶Γαμοτελεῖν, γάμοις ἐπιτελεῖν. ¶Γάμοροι, οἱ περὶ τὴν γῆν πονούμενοι, ὃ μοῖραν εἰληχότες ἐπὶ γῆς, ὃ οἱ ἀπὸ τῶν ἐγγείων τιμημάτων τὰ κοινὰ διέποντες. ¶Γαμφῆλαι. γνάθοι, σιαγόνες. ¶Γαμφαὶ, αἱ γνάμψαι, γνάθοι, ὁμοίως δὲ καὶ ἀλόγων. ¶Γαμφηλῆσι, σιαγόσι.

Γάμψηλοι, πόλις μακεδονίας. ¶Γαμψὸν, ποικίλον, καμπύλον, ἐπικαμπές. ¶Γαμψώλα, κάμπαι δὲ, ἄκρον ἡ περιφέρεια. ¶Γαμψώνυχας, ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἔχοντας. ¶Γάμων ἔθη, τὰ προτέλεια καὶ ἀπαρχαί. καὶ τειχῶν ἀφαιρέσεις τῇ θεῷ περὶ μιᾶς τῶν γάμων ἐπὶ πρεσβύνου. ¶Γάνα, ἀστεῖον σκύφος περὶ ἀπλύσιον. ¶Γάνα. χέρσος. γῆ.

Γάνυαι, περιπτύξαι. ¶Γανάσαι, σμῆξαι, ὁ λύσαι. ¶Γανάσας, καλῶς. ¶Γαναυπίας, τελείοις ἐν ἱερῷ ὀργάνων.

Γανδᾶν ὃ γανᾶν, λάμπειν. ¶Γανδάνειν, ἀρέσκειν.

Γάνδαρος, ὁ ταυροκράτης παρ' ἰνδοῖς. ¶Γάνδιον, χιβώτιον. ¶Γάνδωμα, πυροί. ¶Γανδόμιλω, ἄλευρα. ¶Γάνδης, ὁ παλαιὰ εἰδὼς καὶ πανοῦργος, τινὲς δὲ γάδης. ¶Γάνεα, κόποι. ¶Γανεῖν, λακαίνειν. ¶Γανιταὶ, δέπανοι. ἄσωτοι. ¶Γάνος, περιάλειπτος. χάρμα, φῶς, αὐγή. λευκότης. λαμπηδών. ἡδονὴ, καὶ ἡ ὕαινα ὑπὸ φρυγῶν καὶ βυθηνῶν.

Γανόωντες, λελαμπρυσμένοι, λάμποντες. ¶Γάνυμαι, χαίρω. ¶Γανύμενος, χαίρων. ¶Γανυρὸν, λευκόν. ἡδύ. ἱλαρόν. ¶Γανύσματα, ἀρτύματα.

Γανύσεται, χαρίσεται, διαχυθήσεται, αὐξηθήσεται, εὐφρανθήσεται. ¶Γάνυται, χαίρει, εὐφραίνεται. λαμπρύνεται, καὶ γελᾷ, ἥδεται. ¶Γανυτελεῖν, κενοπρεπεῖν, ἡδύσματα ποιεῖν. ¶Γανωθεὶς, λαμπρυνθείς.

Γανῶσαι, λαμπρῦναι. ¶Γάπεδα, ἄγροικοι, καὶ οἰκεῖαι. ¶Γαπελεῖν, ἀμελεῖν. ¶Γάπος. ὄχημα. τυρρηνοί. ¶Γάραβος, ὀλολυγών. ¶Γάραξ, αὔξερος. ¶Γαργαίρειν, λάμπειν, πληθύνειν, κινεῖσθαι, σπαίρειν. ¶Γάργαλα, πλῆθος. πολλά.

Γαργαλισμὸς, κίνησις σώματος. ¶Γαργαλίζει, ἐρεθίζει. ¶Γαργαρεισμὸς, γαγγαλισμὸς, ὀλυπάθεια τις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γάργαλος καὶ γαργίλος.

Γαργαρὶς, θόρυβος. ¶Γαργαρέων, κιονὶς, ὁ καὶ σταφυλίς. ¶Γάργαρον, ἀκρωτήριον ὄρους ἴδης, ἢ πόλις τροίας πλησίον ἀντάνδρου. ¶Γάργαρος, γαργαλεῖν, ὑποσκέθμη. ¶Γαργαρτίαι, λίθοι ἀνθρωφυεῖς.

Γάρελον, ἄρος καὶ ἔλαιον. ¶Γαργηττὸς, δῆμος ἀθήνησι τῆς αἰγηΐδος φυλῆς, ὅπου δοκεῖ κεῖσθαι τὸ σῶμα εὐρυσθέως. ¶Γαρμάντας, τοὺς βαρβάρους, οἱ δὲ, ἔθνος λιβυκόν. ¶Γάρκαν, ῥάβδον μακεδόνες.

Γαρμαφῶν, λευκότης, λαμπηδών.

Γαρνὸν, τὸ ἔστω ἐπὶ πλήμνης σιδήρεον. ὃ τὸν ἄξονα ξύει.

Γάρρα, ῥάβδοι. ¶Γάρρης, ἄγρης.

Γαρρίαι, γάμοι. ¶Γαρρικώμεθα, λοιδορούμεθα.

Γάρσανα, φρύγανα κρῆτες. ¶Γᾶς, χώρας. γῆς.

Γάσαν, ἡδονήν. ¶Γάστος, ὁ ἀπατεών, ὁ πολλὰ εἰδὼς, καὶ πανοῦργος ὡς ἡσίοδος ἐν τῇ θεογονίᾳ.

Γαστέρες οἷον, τροφῆς μόνας ἐπιμελούμενοι.

Γαστρόχειρες καὶ ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶντες. ¶Γαστρίμαργη. τῇ γαστριμάργῳ.

Γαστρὶς, γογγυλὶς ἢ κράμβη.

Γάστρα, τὰ ὀπίσθια τῶν μηρῶν. ¶Γαστρίαν, στρόφον ἢ διάνοιαν. ¶Γάστριδες, οἱ τὰς ἔλμινθας ἔχοντες, γίνονται δὲ ἐν ταῖς κοιλίαις αὐτῶν, ὥσπερ τὰ θηρία. ¶Γαστρίζεσθαι. λαβρότερον τρέφεσθαι.

κατὰ βυθοῦ δομεῖν. ἤγουν οἰκοδομεῖν. ¶ Βύασινα, πυρφυρᾶ. ¶ Βυσσός. βυθός. ἄντρον. πυθμήν. ἐπὶ χρῶμα αὐτὶ τῆς ὕσγης παραλαμβανόμενον. ¶ Βυσσοφαρεῖ. μελαμφαρεῖ. ¶ Βυσσόφρων, κάτωθεν ἐκ σπλάγχνων βαλλόμενος καὶ ἐκ βυθοῦ φρονῶν.

Β υστῶσι, φράττουσι. ¶ Βυστάκα. πώγωνα. ¶ Βυστίχοις, τοῖς ἐν θαλάττῃ βρόχοις. ¶ Βύστρα, αἱ τῶν λαχάνων ἐνθέσεις, ἔνιοι δὲ τοὺς ἐκ τῶν λαχάνων ὀψωμένους. ¶ Βύτθαν, τὴν ψάρα. ¶ Βυτθόν, πλῆθος. ¶ Βύτανα, κονδύλοι, οἱ δὲ βρύτανα.

Β υτίνη. λάγυνος ἢ ἀμίς. ταραντῖνοι. ἤγουν σταμνίον.

Β ύττος, γυναικὸς αἰδοῖον. ¶ Βύων, τὰ ὦτα ἐπιφράττων. ¶ Βυώσης, πληρούσης, καλυπτούσης, κωφωθείσης. ¶ Βυωτὴν, τὴν ἄρσιν.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

ὦ, ἐπιβοῶ. ¶ Βωβὸς, πηρός. ¶ Βωβοὺς.

β χωλούς. ¶ Βωβύζειν, βλαπτίζειν.

¶ Βωμώ. οὕτως ὁ μάγειρος ὠνομάζετο.

Β ώδιον, βοΐδιον. ¶ Βωθεῖν, ὁμιλεῖν, βοηθεῖν.

Β ωθέοντες. βοηθοῦντες. ¶ Βωθύζειν, βοᾶν. * θούασ(ε)ν.

Β ωκάθωνον, βωκός, ζοφερὸς χιτών. ¶ Βώκαρος, ποταμὸς ἐν σαλαμῖνι ἐκ τοῦ ἀκάμαντος ὄρους φερόμενος. ¶ Βωλάκιον, χωρίον βώλους ἔχον.

Β ῶλαξ, βῶλος. γῆ. ¶ Βωλία, βωλὶς, μάζα, εἶδός τι ἐν ταῖς θυσίαις. ¶ Βωλίνας, καλιὰς ἢ πλινθίνας οἰκίας. ¶ Βωλόναι, οἱ μὲν κολώνας, οἱ δὲ τὰς κίλλας αὐτῶν ἀκούουσι διὰ τὸ ἀνακεχῶσθαι παρὰ σοφοκλεῖ. ¶ Βῶλοι, γῆ. ¶ Βωλώρυχα, τὴν σὺν λάκωνι. ¶ Βωμακεύμασι, βωμολοχεύμασι, παραλογισμοῖς. πανουργήμασι, ἐκ λακωνικῆς.

Β ώμαξ, βωμολόχος, καὶ ὁ μικρὸς βωμὸς ὑποκοριστικῶς. ¶ Βώμευσις, βωμοῦ ἵδρυμα. ¶ Βωμίαισεν ὤμοσε. ¶ Βωμένοι, οἱ περὶ τοὺς βωμοὺς λόφοις κατοικοῦντες. ¶ Βώμενος, βωμός.

Β ωμίνας, ἀναβάσεις. ¶ Βωμίσκοι, ἀριθμοὶ ἄνισοι.

Β ωμοῖς, βαθμοῖς. ¶ Βωμοῖσι, βάσεσι.

Β ωμοὶ, ἔμβολοι τινὲς οὕτω λεγόμενοι. ¶ Βωμολοχία, γένος κολακείας φορτικὸν καὶ γελωτοποιόν.

Β ωμὸς, ἱερὸν, τέμενος. Βωμολόχος, σκώπτης, ἱερόσυλος παρὰ τὸ λοχᾶν εἰς τοὺς βωμοὺς, ὃ ἐστὶν ἐνεδρεύειν, πανοῦργος. ἀσεβής. ἀπατεών.

Β ῶν, βοῦν, ὅπλον. ¶ Βωνίτας, τοὺς ἐν ἀγρῷ. οἱ δὲ βουκόλους ἢ ἀγροίκους. ¶ Βώνημα, εἴρημα λάκωνες. ¶ Βωρθία, ὀρθία. ¶ Βῶρμον, θρῆνον ὑπὲρ βώρμου νυμφολήπτου μαριανδυνοῦ. ¶ Βῶροι, ὀφθαλμοί. ¶ Βῶρος, ὄνομα κύριον. ¶ Βῶς, ἀσπὶς. πέλτη, βύρσα. καὶ ποιὸς ἰχθῦς. ¶ Βώσομαι, βοήσομαι, ἐπικαλέσομαι. ¶ Βῶσον, κάλεσον, βόησον.

Β ώσοντι, βοήσοντι. ¶ Βωστῆρες, νομεῖς. ¶ Βωστρεῖν, βοᾶν, καλεῖν, ἐπικαλεῖσθαι. ¶ Βωσόμεθα, μαρτυρόμεθα, ἐπικαλεσόμεθα. ¶ Βωσοῦσι, βομβοῦσιν. ἠχοῦσι. ¶ Βωτιάζειν, βάλλειν. ¶ Βωτιάνειρα, ἡ τοὺς ἄνδρας τρέφουσα. ¶ Βωτίον, σταμνίον.

Β ώτορες. βωτῆρες, νομεῖς. ποιμένες. ¶ Βώχ; βοτάνης εἶδος. ¶ Βωσώμεθα, ὀμόσωμεν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Γ ἄαθον, ἴσον. ¶ Γαβαλὰν, ἐγκέφαλον, ἢ κεφαλή. ¶ Γαβαθόν. τρυβλίον. ¶ Γάβενα. ὀξύβαφα ἢ τρυβλία. ¶ Γαβδργός. ἐργομισθωτός. λάκωνες. ¶ Γαγγαλιᾶν, γαγγαλίζεσθαι, ἥδεσθαι. ¶ Γαγγαλίδες, γλασηνοί. ¶ Γάγγαλος, ὁ εὐμετάθετος καὶ εὐέπιστος τῇ γνώμῃ καὶ εὐμετάβολος. ¶ Γαγγαλεὺς, ἁλιεὺς ὁ τῇ γαγγάμῃ ἐργαζόμενος. ¶ Γαγγάμη. σαγήνη ἢ δίκτυον ἁλιευτικὸν, καὶ σκεῦος γεωργικὸν ὅμοιον τῇ κρεάγρᾳ.

Γ άγγαμον, δίκτυον, καὶ τὸ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τῶν ὑποχονδρίων. ¶ Γαγγαμουλκοὶ, σαγηνευταί.

Γ αγγαίνειν, τὸ μετὰ γέλωτος προσαπαίζειν.

Γ αγγαλιοειδέων, γαγγαλίοις ἐοικότων. γαγγάλιον δὲ, νεύρου συστροφή. ¶ Γαγγίας, ἢ γαγγαλίας, οἱ μὲν, γλασηνόν, οἱ δὲ, τὸν τῶν ἐρίων συστροφήν. ἄλλοι ὑποστάθμην. ¶ Γάγγης, φεισῶν ποταμός.

Γ άγγραινα, φαγέδαινα. οἱ δὲ, καρκῖνος πολυδάχυρον ἐν τῷ σώματι πάθος. ¶ Γαδδᾶν, χαίρειν.

Γ αδῖν, χαρίζεσθαι. ¶ Γαδώ, χαρά.

Γ άδεσθαι, ἥδεσθαι. ¶ Γάδεται. ἥδεται.

Γ άδειρα, νῆσος ἔξω τῶν ἡρακλείων στηλῶν.

Γ άδειρα, τὰ περιφράγματα φοινίκων.

Γ αδειρικὸν, τάριχος τὸ ἀπὸ γαδείρων κομιζόμενον. ἐκεῖθεν γὰρ ἐκομίζετο. ¶ Γαδὴ, κιβωτός.

Γ αδίρων, χώρας ὄνομα. ¶ Γάλιξ, ὁμολογία.

Γ άδονται, εὐφραίνονται. ¶ Γάδος, * κάλοι. ἄλλοι ὄξος. ¶ Γάδυα, ἴδιον. ¶ Γάζα, πόλις, παρὰ δὲ πέρσαις βασίλειον. ἢ οἱ ἐκ τῶν πολλῶν φερόμενοι φόροι ἢ τὰ τίμια. ¶ Γάζαν, πλοῦτον.

Γ άζας ἰχθῦς ποιὸς γάζης, κεκορεσμένος.

Γ αζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον, βαλάντιον, σκευοφυλάκιον. ¶ Γάθυδον, ἐκ γῆς ῥέον.

Γ αθία, ἀπαντία. ¶ Γαθιάδας. ἥρωος ὄνομα ὃς καὶ τοὺς καταφεύγοντας εἰς αὐτὸν ῥύεται ἐκ θανάτου.

Γ αῖα. ἡ κόνις καὶ ἡ γῆ.

Γ αιάδες, ὁ δῆμος ὑπὸ λακώνων. ¶ Γαιάλοχος, ἡ πειρώτης. ¶ Γαῖα χάνοι, καταποθείη ἡ γῆ.

Γ αιᾶται, κορτεμεῖ. καταμωκᾶται. ¶ Γαίειν, χαίρειν. γαυριᾶν. σεμνύνεσθαι. ¶ Γαίεσκον, ἔχαιρον.

Γ αιηΐδα, τὴν φοίβην ἀντίμαχος. ¶ Γαιήϊον, τὸν γῆς υἱὸν τιτυόν. ¶ Γαῖαν, τὴν γῆν. τὸ χῶμα. ¶ Γαιήοχος, ὁ τὴν γῆν συνέχων. ἢ ὑπὸ τῆς γῆς συνεχόμενος, ἢ ὁ ἱππικὸς ὁ ἐπὶ τοῖς ὀχήμασιν ἄρξοιτο χαίρειν λάκωνες. ¶ Γαλιλαία, κατακυλιστή.

Γ άλιμον, κεκειωμένον. ἤγουν κεκηκειῶν.

Γ αιηούχῳ, τῷ τὴν γῆν ὀχοῦντι καὶ συνέχοντι.

Γ αίηθος, πρῶτον ἡ ἤπειρος μοίρας ἔχει τέσσαρας, θεσπρωτοὺς, χάονας, μολοττοὺς, κασσωπαίους.

Γ αίνεται, αὔξει. ¶ Γαῖντα, σπλάγχνα. ¶ Γαιθυλάδη, ἀμπελόπρασα. ¶ Γαιογράφοι, τὰ ἐν τῇ γῇ γράφοντες. ¶ Γαιὸς, ὁ ἐργάτης βοῦς, καὶ ὁ ἀπίγειος ἄνεμος. ¶ Γαίουσα. ὑποφραινοῦσα.

ἀκρίδα, βροῦκαν. ταραντῖνοι δὲ, ἀττέλεβον, ἕτεροι ἀγροτικὸν μάντιν. ¶ Βροῦνος, ἐνεὸς ἢ μαινόμενος.

Β ροῦξ, ζάχηλος, βρόγχος. ¶ Βρουλός. πονηρός. βροῦς πιεῖν. βροῦτος. ἐκ κριθῶν πόμα. ¶ Βρούχετος, βάραθρος, βάτραχον δὲ κύπριοι. ¶ Βρουχαλ, θερμός. ¶ Βρουχέως ἢ βραχέως σαφῶς. συντόμως, αἰολεῖς. ¶ Βροχμώδης, ὑγρὰ καὶ ἁπαλή. δημόκειρος. ¶ Βροχμὸν, τὸ βρέγμα. ¶ Βρόχοι, ἄμματα. ¶ Βρόχος, ἀγκύλη ἢ δημόκειρος, ἀγχόνη, δεσμός. ¶ Βρύα, ἃ γίνεται μὲν ἐπὶ πετρῶν, λέγεται δὲ καὶ σκάφος ἢ σκαφὶς, ἐπιτίθεται δὲ ἁγνισμοῦ χάριν. ¶ Βρυάζει, θάλλει, ζυφᾷ.

Β ρυάζειν, γαυριᾶν, ἥδεσθαι. ¶ Βρυαζούσης, λειμῶνος ἐν ἀνθήματι ἀκμαζούσης ἢ ἐγκύμονος.

Β ρύαθον, βρυασμόν. ¶ Βρυαλιγμὸν, ψόφον, ἦχον.

Β ρυαλύζων, διαῤῥήσσων. ¶ Βρυαλίκται, πολεμικοί. ὀρχησταὶ μὲν * αὐλεῖ που ἴβυκος καὶ στησίχορος.

Β ρυανίων, μετεωριζόμενος καὶ κορωνιῶν. ¶ Βρυάσομαι, ἀναβακχεύσομαι μετά τινος κινήσεως.

Β ρυγμὸς, κατακνάλωσις καὶ νόσος ἀπὸ τοῦ βρύχειν, ὃ ἔστι τοῖς ὀδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἀποτελεῖν ὡς ἐν ῥίγει συμβαίνει ἢ ἀκόνησις μύλων, ἢ τρισμὸς ὀδόντων.

Β ρυγμὸς, ἄφωνος, νεκρός. ¶ Βρύκουσα, δάκνουσα, μετελθοῦσα. ¶ Βρυγχὸς, βρόχος. ¶ Βρύει, ῥέει, πηγάζει, ἀναβλύζει, πολλᾷ, αὔξει, αὔξησιν, αὔξεται.

Β ρύθακες αἱ χιτῶνες βομβύκινοι, ἢ γένος ἰθαγενῶν.

Β ρύκαι, αἱ ἱδραὶ ὑπὸ δωριέων. ¶ Βρυκανήσομαι, βοήσομαι. ¶ Βρυκέδανος, πολυφάγος, οἱ δὲ μακρός. ¶ Βρύκειν, λαύρως ἐσθίειν ἀπὸ τοῦ ζύζειν τοὺς ὀδόντας, οἱ δὲ μασᾶσθαι. ¶ Βρυκετὸς, ταυτὸν τῷ βρυγμῷ, καὶ βρυκηθμὸς ὁμοίως δωριεῖς. ¶ Βρύκος, κήρυξ. οἱ δὲ βάβακος, οἱ δὲ, ἀττέλεβος. ¶ Βρυκταία, εἶδος βοτάνης. ¶ Βρύκων, συνθρύπτων τοὺς ὀδόντας μετὰ ψόφου. ¶ Βρυδαλίχα, πρόσωπον γυναικεῖον παρὰ τὸ γελοῖον καὶ αἰσχρὸν, ὅθεν … περιτίθεται, ὁ ῥίνθων, τὴν ὀρχήστραν καὶ γυναικεῖα ἱμάτια ἐνδέδυται, ὅθεν καὶ τὰς μαχλάδας βρυδαλίχας καλοῦσι λάκωνες. ¶ Βρυδακίζειν, ἐκτείνειν.

Β ρυλλιχισταὶ, οἱ αἰσχρὰ προσωπεῖα περιτιθέμενοι γυναικεῖα καὶ ὕμνους ᾄδοντες. ¶ Βρυλλῶν, ὑποπίνων.

Β ρῦλλαι, πιεῖν βρύματα, μυρήματα. ¶ Βρυθαλλὸν, βρύσμα. ¶ Βρυωχὸν, κιθάραν, θράκες. ¶ Βρύξαι, δακεῖν, καταπιεῖν. ¶ Βρύοχον. κήρυκα.

Β ρύγδην, χύδην. ¶ Βρύσια, πόλις. ¶ Βρύσαι. κρημνοὶ, καὶ πόλις κρημνώδης. ¶ Βρύτανα. κονδύλοις.

Β ρυτιγγοὶ, χιτῶνες. ¶ Βρυττία, τὰ λείψανα.

Β ρυττία, στέμφυλα, ἔνιοι εἶδος σκορόδου. ¶ Βρύττειν, ἐσθίειν. ¶ Βρύττιον, πόμα ἐκ κριθῆς. ¶ Βρύττος, εἶδος ἐχίνου πλατέος ὥς φησιν ἀριστοτέλης. οἱ δὲ, ἰχθῦν οἱ δὲ τρισυλλάβως βρυγγόνην … λάχης γυνή.

Β ρύχιον, ὑποβρύχιον, βυθιζόμενον. ¶ Βροχάνα, σάλπιγγι καμπύλη. ¶ Βροχετὸς, πυρετόν.

Β ρυχηθμὸς, στεναγμὸς, οἰμωγή. ¶ Βροχὶς, κλῆμα.

Β ρυχμοὶ. ψόφοι. ¶ Βρυχήσασθαι, ὡς λέων.

Β ρύχιον, βυθιζόμενον. ¶ Βρύχος, ποταμὸς περὶ πελλήνην. ¶ Βρυτίνας, γένος παρὰ ἀθηναίοις.

Β ρυτίνη, ἐν μαλθακοῖς ἀμοργὸν ἐνδὺν. βρυτίνην νάθειν τινα ἔπαιξε πρὸς τὸ πήνισμα τὸ βρύτινον. ἔστι δὲ καὶ ζῶον. ¶ Βρύτον, ὅμοιον κανθάρῳ καὶ τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ, βρύτινον πήνισμα, ὅπερ ὑπ᾽ ἐνίων βομβύκινον λέγεται. ¶ Βρυτίνην, βυσσίνην. ¶ Βρυττόν. πᾶν τὸ ἐκ ζυφὸς ποτόν. ¶ Βρυωνία, ῥίζα τὶς οὕτως καλουμένη. ¶ Βρύτιχοι, βάτραχοι μικροὶ ἔχοντες οὐράς.

Β ρύχεται, μαίνεται. ¶ Βρυχὸς, κήρυξ. ¶ Βρυώδες, δυσώδες. ¶ Βρωμᾶσθαι, ὀγκᾶσθαι. ¶ Βρώμην, βρῶσιν. ¶ Βρωμωμένου, ὀγκωμένου.

Β ρωτὴν, βρώσιμον. ¶ Βρωτὺν, βρῶσιν, ζοφίν.

Β ρυατά. βεβυσμένα αὐτῇ. ¶ Βαβαὶ, ταῦτα ἐπὶ τῷ μεγάλῳ τίθεται.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Υβλία, βιβλία. ¶ Βυγὴ. πηγή.

¶ Βύβλιοι, οἱ τῶν τάφων φύλακες παρὰ κυπρίοις καὶ πόλις φοινίκης βύβλος.

Β υδδὶ, οἱ μουσικοὶ, ἢ κροῦμά τι σοφοκλῆς κρουσίν.

Β ύει, καμμύει, φράσσει τὰ ὦτα. ¶ Βύζαντες, πλήθοντες. ¶ Βυζαντία, εἶδος ὁρμιᾶς. ¶ Βυζάντιος, κωνσταντινουπολίτης. ¶ Βύζην. ἱκανῶς. ἀθρόως. δαψιλῶς. πυκνῶς. ἐπ᾽ ἀλλήλων. ἢ πλήρης.

Β ύζειν, τὸ πεπιασμένως μετέχειν. ¶ Βυζὸν, πυκνόν. συνετόν. γαυρὸν δὲ καὶ μέγα. ¶ Βυθίζων, ποντίζων ἐν βυθῷ. σκύθαι. ¶ Βυθμὸς, ἄνθρον, πυθμὴν καὶ βυθμήν. ¶ Βυκνισταὶ, εἰκασταί. ¶ Βυκάνης, ὑπονηλός. ¶ Βυκὸς, θεσμοφόρος. ¶ Βυκτὰ, σχέτλια, δίλαια. ¶ Βυκτάων, πνεόντων, φυσητῶν.

Β ύκτης, ὁ ἐκ βυθοῦ ταράσσων, φυσῶν. ¶ Βυλλάβεβυσμένα. ¶ Βυλλίχαι, χοροί τινες ὀρχηστῶν παρὰ λάκωσι. ¶ Βυλλίχης, χορευτής. ¶ Βυλλιχίδες. ῥαχίδες. ¶ Βύνη. θαλάμη, πύκη. ¶ Βύθαλον, βύσμα. ¶ Βὺξ, βυθός. ¶ Βυνεὶ, σκεύασμά τι οἰκεῖον. ¶ Βυνεῖν, τὸ ἐν τῷ στόματι κατέχειν τι.

Β υπλεῖν, βαπτίζειν. ¶ Βύρθακος, βάτραχος.

Β υρκόμενος, πνιγόμενος, ζαχηλιζόμενος.

Β υρόθεν, οἴκοθεν, ¶ Βύρον, οἴκημα. ¶ Βύρμακας, μύρμηκας. ¶ Βυρμὸς, στεθμός. ¶ Βυρσότονος, τύμπανον. ¶ Βυρσίνης, μυρσίνης. ἣν δὲ αὐτὴ γυνὴ ἱππίου τυράννου ἐν τοῖς ἱππεῦσι. ¶ Βυρσὶς, δέρμα.

Β υῤῥὸς, κάνθαρος τυῤῥηνός. ¶ Βυρσαίετον. ἀριστοφάνης ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ ἁρπάζειν τὸν κλέωνα εἶπε,

Β υρσαίετον, τὴν πόλιν ἀθηνῶν ἀριστοφάνης ἐν δράμασι παίζων ἔφη. ¶ Βυρσομώλοισι, βυρσοδεψίμοις.

Β υρσοδέψης. σκυτοδέψης. βυρσεύς.

Β υρσοκάπηλον, τὸν κλέωνα. ¶ Βύσαν, κρύπτουσαν.

Β ῦσαι. ἐπιθῦναι, φορτῶσαι, κρύψαι. ¶ Βύσας, πλήσας. φράξας. ¶ Βύρτη, λύρα. ¶ Βοσαύχην. ὁ συνέλκων τὸν ζάχηλον καὶ τὸν αὐχένα μικρὸν ποιῶν, καὶ τοὺς ὤμους ἀνέλκων. ¶ Βύσταλοι, βόθροι.

Β ύστινον, περφυρόν. ¶ Βυσταλεύοντι, τῷ βυθῷ ἐρρεκυσμένῳ. ¶ Βυσσοβαδῆ, μεγάλα ἀπὸ τῶν καταφερομένων εἰς βυθὸν διὰ τὰ βάρη. ¶ Βυσσοδομεύει. ἐνθυμεῖται. μηχανᾶται, ἀποκεκρυμμένως βουλεύεται καὶ ἐκ βάθους. ¶ Βυσσοδομεύειν, ἐνθυμεῖσθαι.

Βραυκῶσα, κεκραγυῖα. ¶ Βράχαλον, χρεμετισμόν.

Βράχεν, ἐψόφησε. ¶ Βραχεῖν, ἠχῆσαι, ψοφῆσαι.

Βραχίονα, τὸν τράχηλον. ¶ Βραχεῖς, ὀλίγοι.

Βράχιστον, ἐλάχιστον. ¶ Βραχίων, βραχύτατος.

Βραχμᾶνες, οἱ παρ' ἰνδοῖς γυμνοσοφισταὶ καλούμενοι.

Βραχὺ ἀντὶ τοῦ ὀλίγον, ὀλίγον. μικρόν. ¶ Βραχυτελές, μικρόν. ¶ Βραχυλόν, βραχυτελῆ. μικρόν.

Βραχμάζουσι, χρεμετίζουσι. ¶ Βραχέα ἄττα, ὀλίγα τινά. ¶ Βραχύδης, τραχύς. ¶ Βράψαι, συλλαβεῖν, ἀναλῶσαι, κρύψαι, θηρεῦσαι. ¶ Βρέα, κρατῖνος μέμνηται τῆς εἰς βρέαν ἀποικίας, ἔστι δὲ πόλις θρακίας εἰς ἣν ἀθηναῖοι ἀποικίαν ἐξέπεμπον.

Βρέγμα, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. ¶ Βρέγμα, τὸ βρέγμον. ¶ Βρέκην, τὴν βρέκυντα, τὴν βρέκα. βρίγες γὰρ οἱ φρύγες. ¶ Βερεκύνδαι, δαίμονες οἱ φρύγες.

Βρεμεῖ. ἠχεῖ. φωνεῖ. σίζει. πατάσσει. ἀπειλεῖ.

Βρεμαίνων. ἠχῶν. ¶ Βρέμεται, ἠχεῖ. ψοφεῖ, προσρήσσεται. ¶ Βρέμοντι, ἠχοῦντι. ἀπειλοῦντι.

Βρέμβος, ἔμβρυον. ¶ Βρεμούσης. ἠχούσης.

Βρενθύεται, δυσχεραίνει. περιπατεῖται. ¶ Βρένδον, ἔλαφον. ¶ Βρενθινῷ. ἀνθινῷ. ¶ Βρένθινα, ῥιζάρια τινά, οἷς ἐρυθραίνονται αἱ γυναῖκες τὰς παρειάς. οἱ δὲ ἄγχουσαν μαύκεν οἱ δέ, φυκὸς παραφερὲς κύδει ἀφροδίτη. ¶ Βρένθιξ, θριδακίνη κύπριοι.

Βρένθιον, μύρον τι, ὡς βάκκαρις, οἱ δὲ ἄνθινον μύρον ἢ ὄρνεον βρένθος. ὅπερ ἔνιοι κόσσυφον λέγουσι, βρένθος, καὶ ὁ τύμβος λέγεται. ¶ Βρενθύεται, μεγαλοφρονεῖ, ὑπερηφανεύεται. ἐπαίρεται.

Βρενθύεσθαι, θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι. ἀξιοπιστεύεσθαι, δυσχεραίνεσθαι. προσποιεῖσθαι. ¶ Βρενθύνεται, ἀξιοπαθεῖ, βαρεῖται. σεμνύνεται. ¶ Βρενθυόμενοι, ἐναβρυνόμενοι. τυφῶντες. ¶ Βρένος, πυθμήν, τύμβος, καὶ ὄρνεον ὃ καὶ βρένθον. ¶ Βρέντιοι, ἔθνος ἐν ἰταλίᾳ. ¶ Βρεντάσιον, εἰκών. ὁμοίωμα.

Βρένται, βρονταί. ¶ Βρέτας, ξόανον εἴδωλον, ὁμοίωμά τι παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι ὅπερ φασὶν οἱ νεώτεροι δείκελον. ¶ Βρέτει, ἀπεικονίσματι.

Βρεττανία, νῆσος ἡ πρὸς τὸν ὠκεανόν. ¶ Βρέττανα, φοβερά. ἀκρὶς μικρὰ ὑπὸ κρητῶν. ¶ Βρεττία, μέλαινα ὃ βάρβαροι ἀπὸ τῶν βρεττίων ἔθνους.

Βρέχος, ὁ μικρὰ ἀκρίς. ¶ Βρέφος, ἔμβρυον, νεοττόν, παῖς. ¶ Βρεχμόν, τὸ κρανίον. ¶ Βρεχμός, βρέγμα, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. ¶ Βρῆγμα, ἀπόπτυσμα ἀπὸ θώρακος παρὰ ἱπποκράτει. ¶ Βριμώνομαι, ἐλέγχον βριάσει, βιάσει. ¶ Βριᾶσαι. βιᾶσαι.

Βρησαῖος, ὁ διόνυσος. ¶ Βρηάσσουσι, βληχῶνται φωνεῖ τὰ πρόβατα. ¶ Βρηδός, ἀλεκτρυὼν ἐνιαύσιος.

Βρηχανόμενοι, φωνοῦντες ἢ χασμώμενοι. ¶ Βρι, τοῦ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ καὶ χαλεποῦ τίθεται.

Βριαγχόνην, βάτραχον, φωκεῖς. ¶ Βριάγχος, βριαρῶς. ¶ Βριαρῶς, βριάγχως, βραδέως ἰαγχάζουσι. ¶ Βρίσαι, θρασυνεῖ. ¶ Βρίαν, τὴν ἐν τοῖς ἀγροῖς κώμην. ¶ Βριάρεων, ἄνθρωπον ἑκατόγχειρα.

Βριαρήν, βαρεῖαν, ἰσχυράν. ¶ Βριαροί, βαρεῖς, ἰσχυροί. ¶ Βριαρόν, κραταιόν, ἰσχυρόν. μέγαν, βαρύν, ἄγριον. ¶ Βριάρεω στῆλαι, αἱ ἡράκλειοι λεγόμεναι.

Βρίγες, οἱ μὲν φρύγες. οἱ δέ, βάρβαροι, οἱ δέ, σολοικισταί, ἰόβας δὲ ὑπὸ λυδῶν φαίνεται βρίγα λέγεσθαι τὸν ἐλεύθερον. ¶ Βρίγκα, τὸ μικρὸν κύπριοι. ¶ Βρίγκος, ἰχθὺς κητώδης. ¶ Βριγκώμενον, ὀργιζόμενον, μυκώμενον. ¶ Βρίζει, ἐσθίει, σπεύδει, κνεῖ, καθεύδει, ἔνθα οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις. ¶ Βριζομάντις, ἐνυπνιομάντις. ¶ Βρίζω, καθεύδω. ¶ Βρίζοντα, νυστάζοντα. κοιμώμενον. ¶ Βριηπύος, μεγαλόφωνος. μέγας, δεινός. ¶ Βριηρόν. μεγάλως κεχαρισμένον.

Βρίθει, θαρρύνει, αὔξει, ἢ ἰθύνει διατρέφει. ¶ Βρίθεται, βαρύνεται καρπῷ. ¶ Βρίθειν, γέμειν.

Βρίθοντα, βρύοντα. ¶ Βριθοσύνη, βάρος.

Βριθούσαν, λάμπουσαν, βρύουσαν. ¶ Βριθύ. ἰσχυρόν, μέγα, βαρύ. ¶ Βρίθων. γέμων, κομῶν ὑπὸ καρπῶν.

Βρίκελοι. οἱ μέν, τοὺς ἰσοπόδας ἀπὸ τοῦ βάρους καὶ τοῦ ξύλου. οἱ δὲ τοῖς βάροις. δίδυμος δὲ τὰ τραγικὰ προσωπεῖα παρὰ κρατίνῳ, οἷον βροτοικέλοι ἐν στείφοις.

Βρικίννη, εἶδος βοτάνης. ¶ Βρικίσματα. ὄρχησις φρυγιακή. ¶ Βρικοί, πηροί.

Βρικόν, ὄνον κυπριῶται, βάρβαρον. ¶ Βριμάζει, ὀργᾷ εἰς συνουσίαν κύπριοι. ¶ Βριμάζω, τῇ τοῦ λέοντος χρώμενος φωνῇ. ¶ Βριμῶν, ἀπειλῶν. ¶ Βριμαίνεται, θυμαίνεται, ὀργίζεται. ¶ Βρίμη, ἀπειλή, καὶ ἡ γυναικεία ἀρρητοποιΐα. ¶ Βρίμημα, ἐπίπληξις. ¶ Βριμήσασα, δεινή, χαλεπή. ¶ Βριμὸς, μέγας, χαλεπός. ¶ Βριμοῦσθαι, θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι.

Βριμά, ἰσχυρά. ¶ Βρινδεῖν. θυμοῦσθαι. ἐρεθίζειν.

Βρίννια, τὰ ἄριστα κρέα. ¶ Βρίξαι, ὑπνῶσαι, νυστάξαι.

Βρίσαι, βρῦσαι, ὁρμῆσαι καὶ νύμφαι. ¶ Βρισθείς, ὑπνώσας. ¶ Βρίσαντα, ἰσχύσαντα, βρύσαντα.

Βρὶξ, θριδακίνη. ἢ εἶδος ἄνθους. οἱ δέ, περιστερεῶνα.

Βρίτος, ἔρος. ¶ Βριτόμαρτις, ἐν κρήτῃ ἡ ἄρτεμις.

Βριτύ, γλυκὺ κρᾶτις. ¶ Βρόαγχος, βάτραχος.

Βρογχιάζει, καταπίνει. ¶ Βρόδα, αἰολεῖς ῥόδα.

Βρόγχος, ῥούφισμα, ὁ λάρυγξ. ὁ καταπότης.

Βρόκοι, ἀττέλεβοι, ἀκρίδες. ¶ Βροκός, μωρός, ἔλλην.

Βρομέον, ὀζόμενον. ¶ Βρομέωσιν, ἠχῶσιν. ¶ Βρομῆσαι, φυσῆσαι. ψοφῆσαι. ¶ Βρόμιος, παρὰ τὴν ἐκλείδην ὁ σάτυρος ἢ ὁ διόνυσος. ¶ Βρόμος, βοτάνη ὁμοία σίτῳ μὴ ἔχουσα γόνατα. ¶ Βρόμος, ἰδίωμα ἤχου. ἦχος καὶ ὁ τόπος εἰς ὃν ἔλαφοι οὐροῦσι καὶ ἀφοδεύουσι ἢ σπέρμα λεπτὸς κριθῆς καὶ ὀσμὴ καὶ χόρτος.

Βροντάζων, βροντῶν. ¶ Βρόντημα, ὁ ἐμβρόντητος.

Βρόξαι. ῥοφῆσαι. ¶ Βρόκων, ἀμαθής, ἀπαίδευτος. οἷον βόσκημα. ¶ Βρόασμος, βραχύτερος.

Βρόταχος, βάτραχος. ¶ Βροτέης, ἀνθρωπίνης.

Βρότεια, ἀνθρώπεια, καὶ ἀνθρώπινα. ¶ Βροτόεντα, αἱματηρά. οἱ δὲ τὰ λαμπρά. ¶ Βροτοδαίμων, ἡμίθεος. ¶ Βροτολοιγῷ, ἀνθρωποφθορεῖ.

Βροτολοιγός. ἀνθρωποκτόνος, αἱμοφθόρος.

Βροτήσια. ἀνθρώπεια. ¶ Βροτοί, γυναικῶν.

Βρότος, αἷμα, βρότον τὸ αἷμα, ὀξυτόνως μὲν ἄνθρωπον. παροξυτόνως δέ, σημαίνει τὸ ἐκ φόνου λύθρον.

Βροτός, φθαρτός, ὁ γηγενὴς ἄνθρωπος. ¶ Βροτόφιλος. ἀνθρώποις φιλῶν, τουτέστιν ἀπατῶν.

Βροῦκος, ἀκρίδων εἶδος ἴωνες. κύπριοι δὲ τὸν χλωράν

στις, λαχάνου εἶδος. ¶ Βούπρωρον, θυσία τις ἐξ ἑκατὸν προβάτων καὶ βοὸς ἑνός. οἱ δὲ τὴν ἑβδόμην ἢ τεσσαράκοντα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν βουπρόσωπον. ¶ Βούπρωρος, ἀσθένεια. ¶ Βούπρινον, βοτάνη λεγομένη τρίφυλλον.

Βοῦρα, πόλις τῆς ἀχαΐας. ¶ Βουσελινοπέλινος, ὁ ἄμπελος. ποταμός. ¶ Βούρυγχος, ἰχθὺς κητώδης.

Βούρυρος, ποταμὸς μέγας ῥεῦμα ἔχων. ¶ Βούσβαρον, τὴν ἄρτεμιν, θρᾶκες. ¶ Βοῦς, πόπανόν τι τῶν θυομένων οὕτως ἐν ταῖς ἁγιωτάταις ἀθήνησι θυσίαις, ἣν δὲ βοῒ παραπλήσιον. κυρίως δὲ ζῶον ἢ ἀσπίς. βάρος. ἀργός. ¶ Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι, ἤτοι διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζώου. ἢ διὰ τὸ τῶν ἀθηναίων νόμισμα ἔχειν βοῦν ἐγκεχαραγμένον, ὃν προεκτίνειν τοὺς παρὰ τὸ δέον παρρησιαζομένους ἔθος. ¶ Βοῦς ἐν αὐλίῳ, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων κρατῖνος δηλιάσιν. ¶ Βοῦς ἐν πόλει χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς. ¶ Βοῦς ἐπὶ στέρνα, καὶ βοῦς ἐπὶ φάτνῃ καὶ ἐπὶ σφαγὴν καὶ κύων ἐπὶ στρογ καὶ ὗς ἐπὶ δεσμά. ¶ Βουσί, δούλη.

Βοῦς, μάστιξ. ¶ Βουσία, γογγολίδι ὅμοιον φυτὸν λαχανῶδες βοσκητήριον, εἰς θύρ εἴρηται κακοχύλως ἐπὶ τῆς γυναικείου αὐδίνης. ¶ Βοῦς κύπριος, κοπροφάγος, εἰκαῖος, ἀκάθαρτος, σημαίνει δὲ ἀπορίαν τῶν κυπρίων, καὶ εὔδοξος ἀφηγεῖται ὅτι κοπροφαγοῦσιν. ¶ Βοῦς πτηνός, ὁ ἀναπεπταμένα τὰ κέρατα ἔχων. ¶ Βοῦς ἐμβαίνη μέγας. κράτης εἴρηκε παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν βοῦς ἐπὶ γλώττῃ.

Βοῦς ἕβδομος, μνημονεύει δὲ τοῦ ἑβδόμου βοός, ὅτι δὲ πέμμα ἐστὶ καὶ τῆς σελήνης ἱερόν, κλειτόδημος ἐν ἀτθίδι φησί.

Βουσεκφυλεῖν, οὕτως ἔλεγον ἐπὰν ὁμοίως τοῖς ἀροτριῶσι βουσί, τὰς ἀντιστροφὰς ποιῇ τις. ἔλεγον δὲ ἐπὶ τοῦ γράφειν ζήτω τοιούτῳ. ¶ Βούσυκα, τὰ μεγάλα σῦκα. ¶ Βουστασία, βοοστασία, ἡ τῶν βοῶν στάσις, ἢ μάστιξ καὶ πληγή. ¶ Βουτάδαι, γένος ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς βούτου γενεᾶς. ¶ Βούται, βουκόλοι. νομεῖς. βοτῆρες. ¶ Βουτάνη, μέρος τι τῆς μακρᾶς νεὼς ἢ μάστιξ ἢ τάνασις τῆς βοείας, μέρος δὲ τῆς νεὼς πρὸς ὃ τὸ πηδάλιον δεσμεύεται. δηλοῖ δὲ καὶ μάχην, ἀηδίαν. ¶ Βούταρος, ὁ παχύς, ἢ ὁ παχύς.

Βούταις, βουκόλοις, βοσκήμασι. ¶ Βουτελέειν, θύειν.

Βούτης, ὀρίγανος ὑπὸ κυδωνιατῶν, καὶ βουκόλης, καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως συντελουμένων, ὡς ὁ ῥις διϊπολίεις τὰ βουφόνια δρῶν. ¶ Βουτιάνειρα, ζοφὸν αὐδράσι προέχουσα. ¶ Βούτιμοι, βοώνητοι. ὡς περ ἀλφεσίβοιαι. ¶ Βουτοί, τόποι παρ' αἰγυπτίοις εἰς οὓς οἱ τελευτῶντες τίθενται. ¶ Βούτομον, φυτὸν βουσὶ διδόμενον ζοφόν οἷον χόρτον.

Βούτορον, τάκασεν * νιφάδ' ὕετοῦ βουκέντρα, καὶ βούτυρος ἀπ' αὐτοῦ. ¶ Βούτροφον, ἐδὸν ἀγραπτόν. ¶ Βουζοκτόν, ὄροβον. ¶ Βουτύπιον, πόθμαν ἀθήνησιν ἐκαλεῖτο, ἐκ τῶν θαυλωνιδῶν γένους καθιστάμενος.

Βουτύπος, ὁ βοῦν καταβάλλων, ἢ εἶδος ζώου καλούμενον ἐμπίς. ¶ Βούτυρος. βοτάνης εἶδος. διονύσιος.

Βουφάγος, πολυφάγος. ¶ Βουφορβόν, τὴν εὐάροτον γῆν. φάρος γὰρ ἡ ἄροσις καὶ ἐπίσπορον βοός.

Βούφθαλμον, βοτάνη τις ὑφ' ἡμῶν ἐσθιομένη.

Βουφονία, ἑορτὴ ἀθήνησιν. ἐν ᾗ τοῖς διϊπολίεις φασὶ βοῦν καταφαγεῖν, τὸ προεσκευασμένον πόπανον τῇ θυσίᾳ. ὅσον πλακοῦντιον ἐξ ἄρτου. ¶ Βουφάρας, γεφύρας. ¶ Βουφορβός, βοῦς τρέφων. ¶ Βουχανδία, πολυχώρητα. ¶ Βουχάνδα, τὸν μέγαν λέβητα.

Βουχρώς τις. ἰσχυρὸς ἢ ὁ * ξηρός. ¶ Βούχωμα, φρόνημα. ¶ Βοῶνα, ὁδόν. ¶ Βοῶν. τῶν τετραπόδων τῶν βοῶν ἢ ἀσπίδων. καὶ φθεγγόμενος.

Βοώνας, ἀγρικίας. ¶ Βοώνητα. ἐπὶ ὠνῇ βοῶν δοθέντα. ¶ Βοωνία, αὔλιος θύρα κρητῶν.

Βοῶπις, μεγαλόφθαλμος, εὐόφθαλμος, μεγαλόφρονος, εὔπολις δὲ τὸν ἥραν. ¶ Βοώτης, ὁ ὡρίων, οἱ δὲ φύλαξ. ¶ Βοωτεῖν, ἀροτριᾶν, ἤτοι ὁ ὡραῖον διώκειν λάκωνες.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ῥαβέα, ἄρχοντα βραβεῖα διαλλάξ.

¶ Βραβεῖον. ἐπινίκιον. ἔπαθλον. νικητήριον. ἀμοιβή, ὁ στέφος. ¶ Βραβεύει, διακρίνει, ἐπιψηφίζει, μεσιτεύει διοίκησιν. ¶ Βραβευέτω, μεσιτευέτω, μηνυσάτω, ἰθυνέσθω. ¶ Βραβευτός, διαλλακτός. ¶ Βράβολος, εἶδος φυτοῦ κακοῦ. ¶ Βραάδελφοί ὑπὸ ἠλείων. ¶ Βραγός, ἕλος. ¶ Βραχεῖα, ὁ παραζάχηλος ἀλγηδών. ¶ Βραγχιάζεσθαι, πνίγεσθαι. ¶ Βραγχίον, τὸ καταφράκτου πλοίου τὸ κύτος. ¶ Βράγχος, νόσημά τι τὸ ἐν τῷ στόματι γινόμενον, τὸν πρύγχον, ὅπερ νόσος μάλιστα διαφθείρεται. ¶ Βράγχωνος, βρόχοις ἁλόντος. ¶ Βραγχῶν, φλεγμονῶν, ἢ πνιγομένων. ¶ Βραδυνίζει, ῥιπίζει, πνάσσει. ¶ Βραδέως, μελλητικῶς. ¶ Βραίδιον, ῥαίδιον, αἰολεῖς. ¶ Βράσδων, ἀδυνάτως. ¶ Βράζειν, τὸ ἡσυχῇ ὀδύρεσθαι. ¶ Βραθύ, πόα τις θεοῖς θυομένη. ¶ Βράκαλον, ῥόπαλον. ¶ Βράκανα, τὰ ἄγρια λάχανα. ¶ Βρακεῖν, συνιέναι. ¶ Βράκεα, αἱ ξυρίδες. ¶ Βράβιον, δρέπανον, κλαδευτήριον: οἱ δὲ, πλῆθος. ¶ Βρακείας, ζαχεῖς τόπους.

Βρακείς, συνείς. ¶ Βρακος, κάλαμος, ἱμάτιον πολυτελές. ¶ Βράξαι, συλλαβεῖν. δακεῖν. καταπιεῖν.

Βράπτειν, ἐσθίειν, κρύπτειν. ἀφανίζειν, τῷ στόματι ἕλκειν ἢ στενάζειν. ¶ Βράσσει, ζέει, ἀναβάλλει. ¶ Βρασμοῖσι, τοῖς σεισμοῖς. ¶ Βρασιόζοχος, κεραμικὸς ὁ μὴ ἔρργος. ¶ Βράσκο, κράμβη ἰταλιῶται. ¶ Βρασσοβραχύτερον, ἀσθενέστερον, ἢ ἑτεροκλινὲς τοῦ ζυγοῦ, ἐντεῦθεν βράσσηνας, ταπεινοτέρας. ¶ Βράσσων, ἐλάσσων ἢ ἄτακτος ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ, ὁ οὐ στεθρός, βράσσοντε νόσῳ διὸ ἀκατάστατον, ἀσθενέστερος ὤν. ¶ Βρατάναν, τρύνην ὀλεῖαι. ¶ Βραταίνει, ῥαίζει ἀπὸ νόσου ὀλῆναι.

Βρατάχοις, βαζάχοις. ¶ Βράττειν, πληθύνειν, βαρύνειν. ¶ Βραυκανᾶσθαι, ἐπὶ τῶν κλαιόντων παιδίων λέγεται, ὡς μίμημα φωνῆς. ¶ Βραύκας, ἀκρίδας. ¶ Βραῦλα. φθείρ. ¶ Βραῦλον, κοῖλον.

Βραῦνα, κήλη, κύστις, ἐντεροκήλη. ¶ Βραυνία, κοιλώματα τῆς γῆς. ¶ Βραυρών. τόπος τῆς ἀττικῆς.

Βραυρωνίοις, τὴν ἰλιάδα ῇδον ῥαψῳδοὶ ἐν βραυρῶνι τῆς ἀττικῆς. καὶ βραυρώνια ἑορτή, ἀρτέμιδι βραυρωνίᾳ ἄγεται, καὶ θύεται αἴξ.

ἔνιοι δὲ τὴν ἱππικὴν, ἔνιοι δὲ τὴν στωϊκὴν πόσιν.

Βουαθίνης, ὁ ἐλάσσονος, ἔστι δὲ ποταμός. ¶ Βόσις, βόσκησις. ¶ Βοσκημάτων, θρεμμάτων.

Βοσκόμενον, δαπανῶν. ¶ Βόσκων, τρέφων. ¶ Βοσκὰς, φασκίας, λίβυσσα. ¶ Βοσκέων, ὁ τροφεύς.

Βοσκὸ, τροφό. ¶ Βόσκομαι, τρέφομαι. ¶ Βόσπορος, οὐ μόνον ὁ σκυθικὸς, ἀλλὰ καὶ θράκιος οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Βοστρυχίδι, πολυκαμπεῖ. ¶ Βοστρύχια, σύμφυλα. ¶ Βοστρυχίζεται, κοσμεῖται. ¶ Βόστρυχοι, πλόκαμοι. ¶ Βοστρυχίνδης, τὸ θάλπον ἢ θάλλον. ¶ Βοτὰ, βοσκήματα, κατὰ πάντων ἐστὶ χερσαίων καὶ πτηνῶν καὶ ἐνύδρων καὶ ἀγρίων ζώων, λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ βόσκεσθαι. ¶ Βοτεῖν, βόσκειν.

Βοτῆρα, ποιμένα. ¶ Βοτὶς, βόλπιον. ¶ Βοτοῖσι, βοσκήμασι. ¶ Βοτρυδία, ἐνωτιαρίων εἶδος. οἱ δὲ βότρυς ὃ θεσμοφοριάζουσιν. ¶ Βοτρύδιον, κατὰ συστροφήν. ¶ Βοτρυδὸν, ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς οἱ βότρυες τὰς ῥᾶγας ἔχουσι πυκνὰς καὶ κατὰ συστροφὴν, ἢ συνηγμέναι. ὁμοῦ. ¶ Βοτρυμὸς, ζυγιτός.

Βωτιάνειρα, τροφὴν ἀνδράσι παρέχουσα. ¶ Βοτύσι, βοσκήμασι. ¶ Βοτῶν, θρεμμάτων. ¶ Βοῦ, τὸ μέγα καὶ πολὺ δηλοῖ. λάκωνες. ¶ Βοῦα, ἀγέλη παίδων. ¶ Βουαγὸν, ὑπὸ βοῶν εἱλκυσμένον ξύλον. λάκωνες. ¶ Βουάγορ, ἀγελάρχης ὁ τῆς ἀγέλης ἄρχων παῖς. λάκωνες. ¶ Βουάκραι, οἱ φοίνικες ὑπὸ λακώνων. ¶ Βουβαλὶς, οἱ βούβαλοι, ἢ ἀστράγαλοι.

Βουβάλιον, γυναικὸς μέτρον, καὶ ὁ ἄγριος σικυὸς παρὰ ἱπποκράτει. ¶ Βούβαλος, δορκάδιον. καὶ μέγα καὶ πολύ. ¶ Βουβάραι. μεγάλαι. ¶ Βούβραι, μεγάλαι.

Βουβάρας, μεγαλοναύτης παρὰ τὴν βάριν καὶ μέγα βάρος ἔχων καὶ αὐχένα, ἢ ὁ μέγας καὶ ἀναίσθητος ἄνθρωπος. ¶ Βουβάρτις, νεὼς ὄνομα παρὰ φιλίσκῳ.

Βούβελα, κρέα βόεια. ¶ Βουβίλεξ, σιτοποχία.

Βούβοσις, πολυφαγία. ¶ Βουβωνιασκόπος, ὁ βουβῶνι ἐπεσπασμένος. ¶ Βουπάϊον, μεγάλως ἐφ' ἑαυτοῦ γαυριῶντα. δηλοῖ δὲ καὶ ἀναίσθητον καὶ ἀλαζόνα καὶ μεγάλαυχον ἢ ἀδλαϊζόμενον.

Βούβρωστις, μεγάλη πενία. λύπη. ζωύφιον. μέγας λιμός. λύμη. φθορά. φθόνος. ¶ Βουγαιέων, τῶν μελισσῶν, καλλίμαχος. ἄρμενα παρ' δαναοῦ γῆς τῶν βουγενέων. καὶ ἡ μέλισσα βουγενὴς ὅτι ἐκ βοείων ὀστέων γεννᾶται. ¶ Βούγλωσσον. ἰχθῦς ποιὸς καὶ βοτάνης εἶδος. ¶ Βουδάκη, ἡ βούπρησις. ¶ Βουδοίον. τὸ βυρσίον. ¶ Βούσιον, πόλις. ¶ Βούδιος, παρὰ λυσίππῳ τὸ ὄνομα, κύων δέ τις ἐβόα δεδεμένος ὡς τὸ βούδιος. σέλευκος ἀποδίδωσιν ἄφρων. ἀνόητος.

Βουδόρῳ. μοχλῷ, ᾧ βοῦς δέρουσιν, οἱ δὲ ἀσκῷ. ¶ Βουζύγης, ἥρως ἀττικὸς ὁ πρῶτος βοῦς ὑπὸ ἄροτρον ζεύξας. ἐκαλεῖτο δὲ ἐπιμενίδης. καθίστατο δὲ περὶ δώροις καὶ ὅρια ἱεροῖς ἀρότοις ἐπιτελῶν βουζύγης.

Βουθέρει, ἐν ᾧ βόες θέρους ὥρᾳ νέμονται. καὶ βούθορος τὸ αὐτό. ¶ Βουθώνης, βουχειλος. ¶ Βούθυτον. ὅ τινες ἀμέμαρον. ἀχαιοὶ δὲ ἰσόχειρον. ἀριστοφάνης. λάκωνες. ¶ Βουθὸς περιφοιτᾷ. παροιμία ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων, ἀπὸ βούθου τινὸς μετενεχθεῖσα τοῦ πυθία νικήσαντος, ὃν ἀναγράφει καὶ ἀριστοτέλης νενικηκότα. ¶ Βουϊέρθησιν, βουνέθυεν.

Βουκαῖος, βουκόλος. οἱ δὲ θεριστής. ¶ Βουκανῆ, ἀνεμον ἢ τὸ ἄνθος κύπριοι. ¶ Βουκάπαι, τῶν βοῶν αἱ φάτναι. ¶ Βουκέντας. βοηλάτας. ¶ Βούκερας, τὸ σπέρμα τῆς τήλης. ¶ Βουκέφαλος, ἵππος ἐγκεχαραγμένος ἔχων τοῖς ἰσχίοις βουκράνον, καὶ ὁ ἀλεξάνδρου ἵππος ἀφ' οὗ πόλιν ἐν ἰνδοῖς κτίσαι λέγεται. βουκεφάλειαν. ¶ Βουκλεπτὴς, ἀπατεών.

Βουκόλεα, ἀγέλαι βοῶν. ¶ Βουκολίη, κακοληθία.

Βουκολίνη, κίγκλος τὸ ὄρνεον. ¶ Βουκολιασμὸς, μελοποιΐας τινὸς εἶδος καὶ ὀρχήσεως. ἀμφότερα δὲ ἀγροικικὰ καὶ θεοκρίτῳ γέγραπται. ¶ Βουκολεῖσθαι, χρυσαῖς ἐλπίσι. ¶ Βουκολήσομεν, μερμνήσομεν, ἀπατήσομεν. ¶ Βουκόλοι, οὐ μόνον οἱ τῶν βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῶά τινα οὕτω καλοῦνται. ¶ Βουκόλος, βοονόμος, βοσκός. ¶ Βουκολοῦμαι, ἀπατῶμαι. ¶ Βουκολουμένας, ἀπατωμένας, ἀπολλυμένας. ¶ Βουκολοῦντες, ἀπατῶντες. ¶ Βουκόλων, ἀπατῶν, σοφιζόμενος. ¶ Βουκολεὼ, φαρσαλίας πόλις ἢ θράκης. ¶ Βουκόρυζος, ἀναίσθητος, ἀσύνετος. ¶ Βούκτησις, φασιτική. ¶ Βούλαια, τὰ βεβουλευμένα. ¶ Βούλακα, βόλου ὄνομα.

Βουλὴ, βουλό. ¶ Βουλεία, ἡ τοῦ βουλευτηρίου καὶ βουλεύειν ἀρχή. ¶ Βούλαιεν, βούλευμα. ¶ Βουλεύσαντε, βουλεύσαντες δυϊκῶς. ¶ Βουλεύματα, αἱ βουλαί. ¶ Βουλεύσεως ἔγκλημα τὸ ἐπὶ βεβουλευκέναι θάνατον, οὕτως ἀθήνησιν ἐλέγετο. ¶ Βουλευτικὸν, τόπος τις ἀθήνησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ὅπου οἱ βουλευτικοὶ καθήμενοι ἐθεῶντο, καὶ οὐ οἱ ἔφηβοι, ἐφηβικὸν ἐκαλεῖτο. ¶ Βουλευτικὸς, φρόνιμος.

Βουλευτὴς, ἀντὶ τοῦ βουλευτής. ¶ Βουλεψίη, ἡ λέξις παρὰ ξάνθῳ λέγει δὲ τὰς ἀμαζόνας, ἐπειδὰν τέκωσιν ἄρρεν ἐξορύσσειν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνυχεῖς. ¶ Βουλὴ, γνώμη, θέλημα ἢ τόπος, ἀνδρῶν. πρᾶγμα βουλῆς. ¶ Βουλῆς λαχεῖν, τὸ λαχεῖν βουλευτὴν καὶ δραχμὴν ἐπὶ ἡμέρας λαβεῖν. ¶ Βουλοφόροι καὶ ἐπὶ δημοτικῶν μὲν αἱ ἐκκλησίαι, κυρίως δὲ βασιλεῖς. ¶ Βουληφόρον, σύμβουλον. οἱ δὲ, δεινὸν βουλεύσασθαι. οἱ δὲ βουλευτήν. ¶ Βούλιμος, μέγας λιμός. ¶ Βουλὶς, γυνὴ οὕτω καλουμένη.

Βουλυτὸν, τὴν δειλινὴν ὥραν ἐν ᾗ τὸ ἄροτρον λύεται τῶν βοῶν. ¶ Βουμανὲς καὶ βούπαστιν, εἶδος βοτανῶν.

Βουμέξης, ὁ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένος παρὰ αἰτωλοῖς.

Βουμυκαὶ, φωναὶ μυκηθμῶν. ¶ Βοῶναι, οἰκίαι.

Βουνὶς, γῆ αἰσχύλος. ¶ Βούνιον. βοτάνης εἶδος.

Βουνόμαι, ἐλώδεις λέγονται. ¶ Βουνέμον. ὑπὸ βοῶν νεμόμενον. ¶ Βουνὸς, στιβάς. κύπριοι.

Βουνοὶ, βωμοί. ¶ Βούπαις, νέος, μέγας, ἀφῆλιξ, μέγας παῖς ἢ ἰχθῦς. ¶ Βουπαλίδης. πολυσκελίδης.

Βούπαλον, μέγα καὶ ὄνομα. ¶ Βούπειναν. μέγαν λιμόν. ¶ Βουπλεύρον, λαχάνων εἶδος.

Βοόφθαλμες, βοτάνη τις. ¶ Βουπλὴξ, μάστιξ, πέλεκυς. βούσκοπος. ¶ Βουπίλεν, βουκόλοι.

Βουπόροις, ὀβελοῖς μεγάλοις ὀβελίσκους.

Βουπράσιον, τόπος ἐπὶ ἤλιδος ἢ κώμη ἐν ἤλιδι.

Βουπρίονες, κρημνοὶ μεγάλοι καὶ λόφοι. ¶ Βουπρη

Βλάσταυον, φυτὸν χένῳ ὅμοιον. ¶ Βλήσαν, βόζω, ἤμισπε πείρον. ¶ Βλῆσθαι, βλαστῆναι, ζωθῆναι.
Βλήστος, ὁ χρύσειος σκορπίος. ¶ Βληστύεμος ὁ ἰσπασμός καὶ ἅλύς. ¶ Βλητπεῖ. καταβαλεῖ. νικήσει. ¶ Βλητεύει. καταβάλλει.
Βλῆτο, ἐβέβλητο. ¶ Βλῆτος. ὁ ἀπόπληκτος.
Βληροί, οἱ ἐπὶ ἁμάξης ζοχοί. σφῆνες, ἐμβλήματα, οἱ δὲ γόμφους καὶ συμβολὰς ἀξόνων. ¶ Βληζώσας, ἐμβαλών. ¶ Βληχά. φωνὴ προβάτων.
Βληχᾶται, φωνεῖ. ¶ Βλήχημα, μωρός, προβατώδης. ¶ Βληχήματα. βοαὶ προβατώδεις.
Βληχάσθαι, ὡς πρόβατα βοῆσαι. ¶ Βληχεάν. ἀσθενῆ. ¶ Βλήχεα, πλείους. ¶ Βληχρόν. ἀσθενές, νωθρόν, ἁπαλόν, λελομένον. ¶ Βλήχων, γλήχων καὶ οὕτως λέγεται, ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης ἢ τὸ ἐφήβαιον.
Βλιαρόν. ἀβλαβές. ¶ Βλιβρὸν λαμπρόν.
Βλίδος, ψεκάδος. ¶ Βλίκανον, βάτραχον καὶ βλίχερ. ¶ Βλικὰς, σύκου φύλλον. ¶ Βλιχώδης, βλιχώνες παρὰ ἱπποκράτει τὸ λελεπισμένον καὶ καθαρόν. ¶ Βλιμάζειν, τὸ τιτθολαβεῖν οἱονεὶ θλίβειν ἢ βαστάζειν, καὶ τὸ τοὺς ὄρνιθας ἐκ τῶν στηθῶν πειράζειν, ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ¶ Βλιμασὶς, ἡ τῶν πτηνῶν ἄλειψις. ¶ Βλιμάξαι. βαστάσαι, ἀτιμάσαι.
Βλίμη, προπηλακισμός, ὕβρις. ¶ Βλινόν, δειλόν.
Βλὶξ, συνεχῶς. ¶ Βλίσαι, καπνίσαι μελίσσας ἢ ἐξελάσαι τὸ σκήνωμα ὑπὲρ τοῦ μέλιτος. τρυγῆσαι.
Βλίσιμι, οἱ βοιωτοὶ πρότερον οὕτως ἐκαλοῦντο.
Βλίτας καὶ βλίτωνας τοὺς εὐήθεις. ¶ Βλιτάχεα, παρὰ ἐπιχάρμῳ, οἱ μὲν, τὰ κογχύλια, οἱ δὲ τὰ ὑφ' ὁμῶν σπλάχνα. ¶ Βλίταχος, βάτραχος.
Βλίττειν, τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων.
Βλίτον, λαχάνου εἶδος. ¶ Βλιτύριον. ἰόβας, τὸ ὑπὸ σκινδαψόν, ὄργανον ὂν μουσικὸν ἐπιδείκνυσι, τὸ δὲ βλίτυρι χορδῆς μίμημα. ¶ Βλοσυρόν, φοβερόν. καὶ τὰ ἐκπληκτικόν. ¶ Βλοσυρώπις, καταπληκτικοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα. ¶ Βλύδιον, ὑγρὸν ζέον, ἢ ὑπὸ δήματι. ¶ Βλύζει, βρύει, πηδάζει, ἀναβρύει ὕδατα.
Βλωθρή. εὐάξης ἡ προβαίνουσα καὶ ἄνω θρώσκουσα.
Βλωμοί, στραβοί. ¶ Βλωμὸς, ἰχνήψωμος.
Βλωρὸς, σύκου φύλλον. ¶ Βλῶσις, πλουσία.
Βλώσκει, ἀνατέλλει, ἕρπει, βοᾷ. κραυγάζει.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Βοάγρια, ἀσπίς. ¶ Βοαδεῖ, ὀκνεῖ.
β ¶ Βόας, ἄνας, ξηρὰς βύρσας, βοείας βύρσας. ¶ Βόεσσι, βουσί. ¶ Βοείαισιν, ἱμᾶσι βοείοις. ¶ Βοεὶη βύρσα, ἀσπίς. ¶ Βοηδρομεῖν, μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. ¶ Βοὴν ἀγαθὸς, ὁ κατὰ τὴν μάχην ἀνδρεῖος. ¶ Βοηθήσων, βοηθῶν.
Βοηθόον, κατὰ τὴν μάχην ταχύν.
Βόθρος, ὄρυγμα γῆς. ¶ Βολάζων, βόλων ἢ πληγῶν.
Βόλβιτα, ἀφόδευμα βοός. ¶ Βόλιθον, τὸ αὐτό.
Βολίδες, ἀκόντια, λογχάρια. ¶ Βολὶς, βέλος, λόγχη. ἀκόντιον. ¶ Βολίσι, ζώσαι, πληγαῖς.
Βολίριος, βολβίτοις. ¶ Βόλοι, βολβοί.
Βόλης, θύρα, πηλὸς, βόλος ὄνομα καὶ δίκτυον.

Βόμβαξ, ἐπίρρημα θαυμαστικὸν παρὰ ἐμβολοειδὲς ἔστι, σημαίνει δὲ θαυμασμόν. ¶ Βομβαύλιος, ὁ αὐλητὴς ἀπὸ τοῦ βομβεῖν.
Βομβῆσαι, ὡς σφοδρὰ φωνῆσαι. ¶ Βόμβησεν, ἐψόφησεν. ¶ Βομβυλία. ἡ ἀθηνᾶ ἐν βοιωτίᾳ.
Βόμβος, ἦχος, ψόφος. ¶ Βομίοις, ἤχοις, ψόφοις.
Βομβοία, ἡ κολυμβὰς ἐλαία παρὰ κυπρίοις.
Βομβολαδόνας, ἐνιαυτούς. ¶ Βομβρύζων, ψιθυρίζων, βοῶν. ¶ Βομβρωάζειν, βρενθύεσθαι.
Βομβιλία, κρήνη ἐν βοιωτίᾳ. ¶ Βομβύλιον. λήκυθον. ¶ Βόμβυκες, γένος αὐλῶν ἢ εἶδος ζώου παρόμοιον τοῦ κατὰ σφῆκα. ¶ Βομβυλίδας, παμφόλυγας.
Βομβυλιὸς, ποτηρίου γένος κατὰ μικρὸν πόρον στάζοντος, ὅθεν διὰ τὸν ἦχον οὕτω κεκλῆσθαι, ἢ ζῶον ἦχόν τινα ποιοῦν τοῦ γένους τῶν σφηκῶν, ἢ μέλισσα μεγάλη ἡ μύα. ¶ Βόμβυξ, ἄμμος λάκωνες καὶ αὐλοῦ εἶδος, καὶ ζῶον ἀφ' οὗ τὰ βομβύκινα ὑφάσματα συντελεῖται. ἔνιοι δὲ βομβύλιον οὕτω λέγουσιν, οἱ δὲ ῥύμον, ἢ ἦχος βομβολιοῦ. ¶ Βομβῶνας, βυβῶνας.
Βοῶντες, κραυγάζοντες. ¶ Βομβυθυλεύματα, τὰ μαγειρικὰ ἀρτύματα κατεσκευασμένα, ἔνιοι τὸ μετὰ τοῦ οἴνου ἀρτύειν. ¶ Βοωνήτων, τιμῆς βοῶν ἠγορασμένων, ἢ αὐθαιρέτων, παρὰ κυπρίοις δὲ αὐθαιρέτων.
Βοοσκέρας, τὸ προστιθέμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας κατὰ τὸ ἄγκιστρον, οἱ δὲ τρίχα. ¶ Βόοσκον, βούφορβον. βοηνόμον. ¶ Βοοστρόφῳ. μάστιγι καὶ βουτήσι.
Βορά, θοίνη, βρῶσις, σῖτος. τροφή. ¶ Βορρᾶς, ἄνεμος ψυχρὸς καὶ παγώδης καὶ σκληρὸς, τροπικῶς καλούμενος διάβολος, ὁ παρὰ τὸ ὁρᾶσθαι ἐστὶ δέξιος.
Βόρβορος, ὀχετὸς, δυσωδής. ¶ Βορβορυγὴ, ποιός τις ἦχος. ὃν καὶ κορκορυγὴν καλοῦσιν.
Βορβορίζει, γογγύζει, μολύνει, κύπριοι.
Βορβορώπον, αἰσχρὸν, βορβόρῳ ἐμφερές.
Βορκύλα, πέμμα. στρογγύλον διὰ μήκωνος καὶ σησάμου ἢ μέγεθος ἄρτου. ¶ Βορέας, σκολιόντι οὕτως ἀδόμενον ἔλεγον, καὶ ὁ ἄνεμος. ¶ Βορεασμοί, ἀθήνησιν οἱ ἄγοντες τῷ βορέᾳ ἑορτὰς καὶ θοίνας, ἵνα ἀνόριοι πνέωσιν, ἐκαλοῦντο δὲ βορεασμοί. ¶ Βορέην, τὴν φύσαν, γράφεται δὲ καὶ βοέην. ¶ Βόρειον, γαστὴρ ἐσκευασμένη πως. ¶ Βορθαγορίσκια, χοίρεια κρέα, καὶ μικροὶ χοῖροι βορθάκεοι λάκωνες.
Βορκά, βοτάνη ποιά. ¶ Βορρᾶς, ἄνεμος ψυχρὸς παγώδης καὶ σκληρὸς, ὥς τὸ πολογούμενος. σκαιὸς καὶ ἀπότροπος λέγεται, ὃς σημαίνει τὸν διάβολον, ὁ δὲ τῶν ἀσεβῶν, ἐστὶ δέξιος. ¶ Βόρμαξ, μύρμηξ. ¶ Βόρμος, ὃν καὶ βρόμον λέγουσιν, ἔστι δὲ τροφὴ τετραπόδων τὸ πολλαχοῦ μὲν σπειρόμενον ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτομάτως φυόμενον. ¶ Βόρος, αἷμα. μολυσμός. Ἄμβροτοι θεοί, ἄναιμοι καὶ ἀμόλυντοι. Ἄμβροτοι θεοὶ ἀθάνατοι, παρὰ τὸ ἄμοιροι εἶναι βρότου, τουτέστι αἵματος καὶ μολύσματος. ¶ Βορὸν, βρωτικὸν, καταβρώσκον.
Βορὸς, πολυφάγος, ἄπληστος καὶ οὐκ ἐκ τῶν συμφύλων ἀλλ' ἐπὶ ῥυστίδος, ὁλκὸς λάκωνες.
Βορράζων, ψοφῶν. ¶ Βορᾶς, βρώσεως ἢ βορέας πλάτων. ¶ Βορὸν, βρωτικόν. ¶ Βορρῆ, τοῦ βορέου ἢ γε ἀλλὰ ἀριστερὸν μέρος. ¶ Βορσὸν, σταυρὸν ὑλεῖται. ¶ Βόρταχος, βάτραχος. βορμὸς

Β ύσεται, ἀποβύσεται. ¶ Βυσίον, ποτήριον.
Β ύχιοι, βοτάνης εἶδος. ¶ Βώσομεν, ἐπιβιβάσωμεν, ἐμβιβάσωμεν. ¶ Βητάρμονες, ὀρχησταὶ οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὀρχούμενοι ὑπὸ τῆς ἁρμοσμένης βαίνειν.
Β ηχίαι, νόσος ἐν λάρυγγι.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Β ία, δύναμις, ἰσχὺς, ἀνάγκη. ¶ Βιάζεται, βιαίως κρατεῖται. ¶ Βίαιος, παράνομος. ¶ Βία πυρὸς, δύναμις πυρὸς, ἢ ἀνάγκη.
Β ιάτωρ, κυάθιον μικρὸν, ὅμοιον κοχλιαρίῳ.
Β ιᾶται, γυναῖκας βιάζεται. ¶ Βιβάζει, ὀχεύει ἐπὶ τῶν θρεμμάτων ὑβρίζει. ¶ Βιβὰς, βαίνων, ἕρπων, διαβαίνων. ¶ Βίβασις, κοίτη, στιβάς. ¶ Βιβάσσων, βίᾳ βαίνων. ¶ Βιβλία, βυβλία, ἐπιστολαί.
Β ιβοῦντα, διαλαμβάνοντα. ¶ Βίδην, εἶδος κρούματος σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. ¶ Βιρσαβεὲ, μύρων σολομῶντος, καὶ τόπος περὶ τὴν ὀρεινὴν ἐπὶ παλαιστίνης, ὡς ἐπιφάλλειν βίδηνται * καὶ ξυναυλίαν, ἄλλοι βίθω. ¶ Βιζῆσαι, κοῖται, στιβάδες. ¶ Βίην ὁρακλείην, περιφραστικῶς τὸν ἡρακλέα. ¶ Βίη, δυνάμει ἢ δύναμις. ¶ Βίηφι, δύναμις, βία, ὡς πολέμῳ ἐν ἑτέρᾳ τεθεῖνοι ἀποδημία. ¶ Βίκας, σφίγγας.
Β ίκος, στάμνος ὦτα ἔχων. ¶ Βιμβικίζεται, περικρούεται. ¶ Βίμβλινος, εἶδος οἴνου καὶ γένος ἀμπέλου ἐν θράκῃ. καὶ ὁ ἁπλὸς οἶνος. ἐπίχαρμος δὲ τὸν ἀπὸ ὄρων βιμβλίνων, ἔστι δὲ θράκης. ¶ Βιοῖο. τοῦ τόξου. ¶ Βιόν. τόξον. ¶ Βιός. τόξον, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἔντασιν βίας. ¶ Βίος, ζωὴ, περιουσία.
Β ιότοιο, ἐπὶ ζωῆς. ¶ Βιοτεύειν, τὸ ζῆν θουκυδίδης.
Β ιοτῆς, ζωῆς. ¶ Βιοτεύων, συζῶν συναναστρέφων.
Β ιοῦν καὶ βιοτεύειν, βιοῦν μὲν τὸ διάγειν τὸ ζῆν. βιοτεύειν δὲ τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον. ¶ Βίοτος, τὸ ζῆν ἢ ζωὴ καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. βίοτον κατακείρειν.
Β ιορρὸς, δουλεία. ¶ Βίοτον, μεμαλασμένον. ἐπὶ τοῦ εὐδαίμονος βίου. ¶ Βιότου, βίου. ¶ Βιώσαο, τὸ ζῆν ἔδωκας, βιῶσαι ἐποίησας. ¶ Βιόωνται. καταπονοῦσι, βιάζονται. ¶ Βιπλάζειν, ἐπιβάπλειν.
Β ίρρη, πυράγρα οἱ δὲ δρέπανον. ¶ Βίρροξ. δασὺ μακεδόνες. ¶ Βιρρωθῆναι, ταπεινωθῆναι.
Β ίσβη, δρέπανον, ἀμπελοτόμον, λέγεται μεσάπιοι κλέος τὴν βισβαίας ὃν ἡμεῖς κλαδευτηρίαν λέγομεν.
Β ίσαιος, ὄνομα ἐν ἰλίῳ πολεμιστοῦ.
Β ίσκαφις, εἶδος βοτάνης. ¶ Βίσαξ, ὁ βασιλεὺς παρὰ πέρσαις. ¶ Βιστήνη, ἡ καρδία. ¶ Βιστονὶς, θρακίς. ¶ Βίστρας, θράκιον ὄνομα. ¶ Βιστιαφίον, τόπος ἐν ᾧ τὰ χρήματα τίθενται καὶ τὰ ἱμάτια τοῦ κοινοῦ. ¶ Βισύρας, ἥρως, θρὰξ, θεόπομπος δὲ, χερσοννησίτην λέγει βισύραν. ¶ Βισχὺν, ἰσχύν. σφόδρα ὀλίγον λάκωνες. ¶ Βιωμένων, βιαζομένων. ¶ Βιῶ, βῶ, πορευθῶ.
Β ιώνης, ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων.
Β ιῶ, τῷ τόξῳ ἢ τῇ ζωῇ. ¶ Βιῶναι, ζῆσαι.
Β ιώτεω, ζῶντα. ¶ Βίωρ. ἴσως. σχεδὸν λάκωνες.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Β λακτή. βλυτὴ λάκωνες. ¶ Βλάβεν, ἐσφάλησαν, ἐστέροντο, ἐβλάβησαν. ¶ Βλάβεται, βλάπτεται. ¶ Βλάβη, λύμη, φθορά. ¶ Βλάβος. βλάβη. ¶ Βλαβυρίαν, εἰκαιολογίαν. ¶ Βλαβύσσειν, βλάπτεσθαι.
Β λαγὶς, κηλὶς λάκωνες. ¶ Βλαδὰ, ἄωρα, μωρὰ, ὠμά. ¶ Βλαδὰν, νωθρῶς. ¶ Βλαδαρὰ, ἄωρα, μωρὰ, ὠμά. ¶ Βλαδαρὸν, ἐκλελυμένον χαῦνον. ¶ Βλαδὸν, ἀδύνατον. ¶ Βλαδεῖς, ἀδύνατοι ἐξ ἀδυνάτων. ¶ Βλάζειν, μωραίνειν.
Β λαβύρει, πτερύσσεται. ¶ Βλάθρον, φυτὸν, πτερίον ὅμοιον, ὅπερ ἔνιοι βλάχρον. ¶ Βλαιμάζειν, ψηλαφᾶν, δοκιμάζειν, πειράζειν. ¶ Βλάκακα, βλακεύειν, καὶ τὸν ἄρτον ἀρχαῖοι ἀθηναῖοι, ἔνιοι προβατώδη. ¶ Βλάκα. μωρόν.
Β λακείας, ἰχθῦς ποιός. ¶ Βλακεύει, διατρίβει, ληρεῖ, μωραίνει, νωθρῶς τι ποιεῖ, ῥαθυμεῖ, μαλακίζεται. ¶ Βλακία. μαλακία. ¶ Βλακεύειν, μωραίνειν, εἴρηται δὲ ἐπὶ ἰχθύος τοῦ καλουμένου βλακός. ¶ Βλακικώτερα, εὐηθικώτερα.
Β λὰξ, μωρὸς ἢ ἄτιμος ἰχθύος δυσπέπτου, ἢ ὁ διὰ νωθείαν ἁμαρτικὸς ἐν τοῖς προδήλοις. ¶ Βλάσκει, λέγει, καπνίζει. ¶ Βλασκίας, ἰχθῦς ποιούς.
Β λάστα, βλαστήματα. πλαταγώνια, σκελοί.
Β λαστάζειν, βλιμάζειν οἱ αὐτοί.
Β λὰξ, ἀργὸς, τυφλώδης, μαλθακός.
Β λάστην, φυόν. βλάστημα. βλαστός. ¶ Βλαστρίζουσα. ἐπικροτοῦσα. ¶ Βλάνος, τυφλώδης. ¶ Βλάπτανον, χόρτος ἢ λάχανον. ¶ Βλαττοῖ, παιδεύεται. ¶ Βλαύεια, σανδάλια. ¶ Βλαχὰν, ὁ βάτραχος. ¶ Βλαχρὸν, πόα τίς. ¶ Βλαστάνει, βλαστῆσαι κύπριοι. ¶ Βλαῦδες, ἐμβάδες κρηπῖδες σανδάλια ὑποδήματα. οἱ δὲ, βλακῶς. ¶ Βλαύτη, τόπος ἀθήνησι. ¶ Βλαυροῦν, ὑποδεῖν ἢ πλήσσειν σανδαλίῳ. οἱ δὲ ὑποδήματι. ¶ Βλεέρει, οἰκτείρει βοιωτοί. ¶ Βλείεις, βληθείης καὶ βλείοιτο.
Β λεθράνασιν, ἰχθῦν. ¶ Βλεκέμυξος, βλακώδης, μυξώδης, ἀναπέτης. ¶ Βλεμεαίνειν, γαυριᾶν, ἐπαίρεσθαι, πεποιθέναι, εὐθυμεῖν, χαίρειν, πιστεύειν, ἀφρίζειν. ὀργίζεσθαι. ¶ Βλεννα, μύξα, οἱ δὲ, διὰ τοῦ π πλέννα καὶ πλέννα τὰ ἀσθενῆ καὶ δυσκίνητα.
Β λεννὸν, νωθῆ, μωρόν. ¶ Βλέορον, βάθος δεσμωτήριον. ¶ Βλεσὸς, παραλυτικός. ¶ Βλεπάζοντες. βλέποντες. ¶ Βλεπεδαίμων, ὁ ὑπὸ νόσου κατεσκληκὼς, καὶ κακόχροιε ὑπὸ δαιμόνων.
Β λεπτύζει, σκαρδαμύττει. βλέπει. ¶ Βλέπησις. βλέψις. ¶ Βλέπενον, βλιτώδη. ¶ Βλέτυγες, φλυαρίαι. οἱ δὲ βλέκυγες. ¶ Βλέτυες, αἱ βδέλλαι.
Β λεφαρίδες, αἱ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τρίχες. ¶ Βλεῖ, βλίσσει. ἀμέλγει. βαδίζει. ¶ Βλήδην, μετὰ τοῦ βάλλειν. ¶ Βλῆθα. ἄρτος ἐντεθυμμένος. ¶ Βληθρίην. τραχεῖαν, οἱ δὲ ἁπαλόν. ¶ Βλημάζειν, ὑποθλίβειν τοὺς μαστούς. ¶ Βλόμενος, πιεζόμενος. ¶ Βλῶναι, ἀληθεῖς. ¶ Βλῆρ, δέλεαρ, τὸ δὲ ἀνθὸς καὶ ἄσθμα παρὰ ἀλκμαίωνι ἡ λέξις. ¶ Βλῆραι. αἱ κνίδαι. ἄλλοι χόρτον, οἱ δὲ τῶν ὀσπρίων τὴν καλάμην.

ψυχρὸς, πεπυρωμένος. ❡ Βεβροτωμένα, αἱμα τωμένα, μεμολυσμένα. ❡ Βέβρυχεν, ἤχησε.
Β εβρυχότες. θυμοφονοῦντες. ❡ Βεβρώθοις, καταφάγοις. ❡ Βεβυκῶσθαι, πεπηδῆσθαι τ[αλοῖς.
Β εβυλλῶσθαι, βεβύσθαι. ❡ Βεβυσμένη, πεπληρωμένη, πεφραγμένη. ❡ Βεβυσμένον, πλῆρες.
Β εβῶτα, βεβηκότα. ❡ Βεβέκκος, ὁ ἱερεὺς ὑπὸ τῶν ἐνετῶν. ❡ Βειέλοπες, ἱμάντες οἷς αἰκίζουσι λακεδαιμόνιοι τοὺς νικηφόρους. ❡ Βείκας, μακράν.
Β εικάδες δέρματα θρεμμάτων νόσῳ θανόντων λάκωνες. ❡ Βείκατι, εἴκοσι λάκωνες. ❡ Βεζέκ, ἀστέρα τοῖς ἰεζεκιήλ. ❡ Βεκάθεων, κατ' ὀλίγον προβάς.
Β ελτιμόστος, βλάστας τεραντῖνοι. ❡ Βείη, ζήσῃς, βιώσεις, βιώσῃ, πορευθῇ. ❡ Βείομαι, πορεύσομαι, ζήσομαι. ❡ Βείωμεν, πορευθῶμεν, ζήσωμεν.
Β είρακες, ἱέρακες. ❡ Βεράζω, ὁ ἁρπακτική.
Β είελξ, ἔλαφος. ❡ Βειρόν, δασύ. ❡ Βεικηλά. νεοχελῆ, ἀγγεῖα λάκωνες. ❡ Βείνειν, παρὰ σόλωνι τὸ βίᾳ σμίγνυσθαι. τὸ δὲ κατὰ τὸν νόμον σοπύειν. ❡ Βινοτιᾶν, τὸ παρέχετε πᾶν καὶ τὸ ὄρεξιν ἔχειν συνουσίαν ἔχειν.
Β είω, πορευθῶ. ❡ Βείωνται, καταποθοῦνται.
Β εκοῖς, τοῖς πίθοις. ❡ Βεκάς, μακράν. ❡ Βεκός, ἄρτος ἢ ἄβηρος φρύγες. ❡ Βεκῶς, μακρόθεν.
Β εκσέλλωσις, σελλωσόπληκτος. ❡ Βεκός, αὐόνηρος.
Β έλα, ἥλιος καὶ αὐγὴ ὑπὸ λακώνων. ❡ Βελάς, εἴρων, καὶ καταγελαστής. ❡ Βελαίνα, κόμη λακωνική. ❡ Βελέβαρος, ὁ τοῦ πυρὸς ἀστήρ. βαβυλώνιοι.
Β ελεβέκη, βελόνη. ❡ Βελτκαῖος, ἀπὸ πόλεως βέλγης. ❡ Βέλεμνα, βέλη, τόξα. ❡ Βελέων, βελῶν.
Β έλεα, βέλο. ❡ Βέλλεκις, ὄσπριόν τι ἐμφερὲς λαθύρῳ, μέγεθος ἐρεβίνθου ἔχον. ❡ Βελλάσεται, ἡλιωθήσεται. ❡ Βέλλαι, ῥαφίδες θαλάσσιαι.
Β έλλιν, μέλλειν. ❡ Βέλλερος, ὑπὸ βελλεροφόντου κτανθείς, ἢ ὁ βελλεροφόντης. ❡ Βέλλιον, ἀτυχὲς κρεῖττον. ❡ Βέλλιαι, δικίνναι. ❡ Βελίαρ, δράκων. ❡ Βέλλιρ, ζυφαλία λάκωνες. ❡ Βεελφεγώρ, εἴδωλον. ❡ Βελλούνης, τειόρχης λάκωνες.
Β ελονοποικίλτης, ὁ τῇ ῥαφίδι ὕφη ποιῶν καὶ ζωγραφῶν. ❡ Βέλος, μάχαιρα, τραῦμα, ἀκίς. καὶ πᾶν τὸ βαλλόμενον, καὶ τὴν ἀληδόνα βέλος λέγει.
Β έλτη, χωρίον φρυγικόν. ❡ Βέλτερον, βέλτιον, κρεῖσσον, ἄμεινον, κάλλιον. ❡ Βελτιώτας, τὰς βελτίους τελέσαλλα. ❡ Βελτῆς, ὁ βλητός. ❡ Βέμβιξ, ῥόμβος, στρέβλα, δίνη, ἡ συστροφὴ ἀνέμου. ❡ Βέμβικος δίκην, ῥόμβου τρόπον, ἐπὶ τοῦ τὸν φεύγοντα μὴ ἐπ' εὐθείας τὴν φυγὴν ποιεῖσθαι, ἀλλ' εἱλεῖσθαι.
Β εμεῖ, δονεῖ. ❡ Βεμβικίζει, ῥεμβεῖ, στρέφει, δινεῖ.
Β εμβεύει, δινεύει. ❡ Βεμβίδιον, ἰχθύδιον, λεπτόν.
Β έμβλωκεν, ἐντυγχάνει, ἔστηκε, πάρεστι. ❡ Βέμλετο, ἐφρόντισε. ❡ Βεβροντῆσθαι, παρὰ πεφρονηκέναι.
Β εμβρός, πεπυρωμένος, πύρσος. ❡ Βεμόθεξ, κῶνος. συστροφὴ ἀνέμου. ῥόμβος. στρέβλα. τροχός.
Β εμβρεῖ, βεμβρεύει, δινεύει. ❡ Βενδῖς, ἡ ἄρτεμις θρακιστί. παρὰ δὲ ἀθηναίοις ἑορτὴ βενδίδια.
Β ενθισ, βάθη. ❡ Βένθος, βάθος, πυθμήν.
Β ενδίνια, ξύλα καθιλωμένα ἐξ ὧν τὰς λήκυθους ἐκρέ

μων, οἱ δὲ γένος τι ἀρκαδικὸν τοῖς βορβονίοις.
Β ερταῖος, ὁ ἀπὸ πόλεως βέργης. ❡ Βέλγιος, ποταμὸς ἐν λιβύῃ. ❡ Βέρεθρον, βάθος, βάραθρον, κατώτατον, ἔσχατον, ὁ πηλώδης τόπος, ἡ κοίλωμα καταχθόνιον. ❡ Βορεκύνδαι, δαίμονές τινες ἢ ῥόμβοι.
Β ερεκύνται, φρυγῶν τι γένος, καὶ πρότερον βορεκυντία ἡ φρυγία, καὶ αὐλὸς βορεκύντιος. ❡ Βορεκύντα βρόμον, φρύγιον αὐλὸν σοφοκλῆς ποιμέσιν.
Β ερεκυντίας, ἄνεμος οὕτως καλούμενος. ❡ Βορονίκης, πλόκαμος αὐτὴν κατηστερίσθαι φησὶ κόνων, καὶ βόλος δέ τις ἀστραγάλων οὕτω καλεῖται. ἢ βορονίκη πόλις. ❡ Βορονικίδαι, δῆμος πτολεμαΐδος φυλῆς. ❡ Βορονικίδες, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. ❡ Βορονίκιον, εἶδος βοτάνης. ❡ Βέρκιος ἔλαφος ὑπὸ λακώνων. ❡ Βρέκται, φυσᾶται.
Β ερκνίς, ἀκρίς. ❡ Βορνιώμεθα, κληρωσώμεθα λάκωνες. ❡ Βέρρης, δραπέτης. βερρόν, δασύ. ❡ Βερρεύει, δραπετεύει. ❡ Βερρέαι, κληρῶσαι. ❡ Βορονετῶν, * ἀλλὰ αἰνετῶν. ❡ Βέσκροι, ἄρτοι ὑπὸ λακώνων. ❡ Βεσόν, ἔθος, ἢ ὁ τῶν ἐθῶν ἔμπειρος, λάκωνες δὲ, βεσικὸν τὰ * ἔσοντ. ❡ Βέτεθρον, βάθος.
Β έτης, τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱδρου. ❡ Βέδος, σῆμμα τι καὶ ἱμάτιον γυναικεῖον, καὶ πόλις, καὶ ἄγαλμα.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ἢ, ἔβη, ἐπορεύθη. ❡ Βεβῶσαι, τὸ βιῶσαι καὶ
β βιῶναι. ❡ Βηβήν, πρόβατον.
❡ Βήζει, φωνεῖ. ❡ Βῆ δ' ἄρ, ἐπορεύθη.
Β ῆ δὲ, ἐπορεύθη δέ. ❡ Βῆκα, ἀναδυθείς. ❡ Βηθβάδιζε, μέζει. ❡ Βῆμα, πρόβατα. ❡ Βήκη, χίμαιρα. ❡ Βηκώνιον, εἶδος βοτάνης. ❡ Βήλγα, βλοχᾶται ἢ θύει. ❡ Βέλημα, κώλημα, φράγμα ἰνητα μόρου λάκωνες. ❡ Βήλθης, ἡ ἥρα ἢ ἀφροδίτη.
Β ηλόαται, βληχᾶται. ❡ Βῆλος, οὐρανὸς καὶ ζεὺς ποσειδῶνος υἱός. ❡ Βηλός, οὐδὸς οἴκου ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι. ὁδός. σταθμός. ❡ Βηλοῦ. σταθμοῦ. ❡ Βλησίμου, σκοτωθῆναι. ❡ Βηλῷ, βαθμῷ, βατῆρι. οὐδῷ.
Β ῆμα, πλείονα μὲν σημαίνει, κοινότερον δὲ, οὕτως τὸ λογεῖον ὥσπερ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ δικαστηρίῳ, σημαίνει δὲ καὶ τὸ κυκλῶσαι. γράφεται δὲ καὶ κυκκλῆσαι. ἦν δὲ καὶ ἐν ἀρείῳ πάγῳ. ❡ Βῆνος. κιβωτός.
Β ηματίζει, τὸ τοῖς ποσὶ μετρεῖν. ἔστι δέ πως ἡ λέξις μακεδονικό. ❡ Βλωμόσα, ἡ φωνὴ τῶν προβάτων.
Β ήξ, βοχίον. ❡ Βήρ, τὸ φρέαρ. σύροι. ❡ Βέρβη, κωδία μήκωνος. ❡ Βόραξ, μάζα μεγάλη.
Β ηράνθεμον, νάρκισσος, οἱ δὲ τηράνθεμον λέγουσι.
Β όρικες, μάχαιραι ὀρθαί. οἱ δὲ ἁπλῶς μαχαίρας. ἄλλοι μάζας ἄνωθεν κέρατα ἐχούσας. ❡ Βηρίδες, ὑποδήματα. ἃ ἡμεῖς ἐμβάδας λέγομεν. ❡ Βηρίμεναι, ὅρμησεν ἰέναι. ❡ Βηρίχαλκον, τὸ μάραντον λάκωνες. ❡ Βηριαστεύειν, αστίρειν. ❡ Βῆρυς, ἰχθύς.
Β ήρυλλος, λίθος, ἢ βοτάνης εἶδος. ❡ Βῆσσαι, κλίμακες κοῖλαι, καὶ ὑψηλοὶ τόποι κρημνοὶ καὶ τὰ βάσιμα ὄρη, καὶ πόλις, καὶ βάσιμοι τόποι τῶν ὀρέων.
Β ήσας, ὁμοίως. ❡ Βήσατο, ἐπέβη.
Β ησσοῖς, τόποις βασίμοις τῶν ὀρέων.

Βατύνει, καλεῖ. ¶ Βατάρα,* πυκλὶς μαλεσδόνδυ πορλὸς ἀδάμαντον. ¶ Βατάς, ὁ καταφορὸς ταραντῖνοι. ¶ Βατὴν αἰχμὴν ἐπορεύετο, ἐβάδιζεν.

Βατὴρ, βαίνων, βαδιστικός. ¶ Βατῆρα, τὸ ἄκρον τοῦ σκάμματος τῶν πεντάθλων ἀφ' οὗ ἅλλονται τὸ πρῶτον. ¶ Βατηρίαν, ῥάβδον καὶ βακτηρίαν. ¶ Βάτης, πίθηκος, ἀναβάτης. ¶ Βατία, ὁ ἐπὶ καλάμοις καρπὸς, καλεῖται δὲ καὶ ἄβρωνα ἢ μορέα.

Βατίδος, εἶδος ἰχθύος πλατὺ, ἡ βατία. διαφέρει δὲ τοῦ βάτου ἰχθύος ὡς ἀριστοτέλης ποιεῖ φανερόν.

Βατιεία, πόλις βοιωτική. ¶ Βατιεῖ. φιάλη. οἱ δὲ εἶδος ποτηρίου. ¶ Βατιῆθεν, ἐκ δήμου βατιῆς τῆς αἰγηίδος φυλῆς. ¶ Βατῖρος, ὁ ἐξ ἐχίνου σφάκελος.

Βατὸν, βάσιμον, ἐν ᾧ δυνατόν τις ἐπιβαίνειν.

Βάτνος, αὐλὸς μεσσήνιοι. ¶ Βάτος καὶ βατὶς, ἰχθύες, διαφέρουσιν ἀλλήλων. καὶ ἀκάνθης εἶδος.

Βατὸς, διαποδράσιμος τόπος, ἡ δὲ ἄκανθα βάτος.

Βατοῦς, πορφυροῦσιν ἢ ὁδοί. ¶ Βατακεισκις, τοῖς βατακίζουσι. ¶ Βατεῖν, πορεύειν, πορεῖν.

Βαρλογία, ἀργολογία, ἀκαιρολογία. ¶ Βάξα, βάσις βασιλέως. ¶ Βάξαχος, ἰσχάρας εἶδος. ¶ Βαξαχίς, ἱματίου εἶδος. ¶ Βαξαχὶς, ἱματίου χρῶμα ὃ βάπτεται ὑπὸ βαξαχίου πόας.

Βαξαχίσκοι, μέρος τι τῆς κιθάρας.

Βατταρίζειν, ἐμοὶ μὲν δοκεῖ κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς πεποιῆσθαι ὡς τὸ ποππύζειν. λέγουσι δέ τινες ἀπὸ βάττου τοῦ ἰσχνοφώνου πεποιῆσθαι, ᾧ καὶ ἡ πυθία εἶπεν. βάττ' ἐπὶ φωνὴν ἦλθες. ἔστι δὲ φθέγγεσθαι ποππύζειν, βαυλίζειν. ¶ Βατταρισμοῖς, φλυαρίαις.

Βάττικες, γυναῖκες. βοιωτοί. ¶ Βάττος. βασιλεὺς, τύραννος λίβυς, βαυλόφωνος, ἰσχνόφωνος.

Βάττου σίλφιον, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὑπερβαλλούσας τιμὰς εὑρισκομένων. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ κυρηναίοις ἐνὶ τῶν βαττιαδῶν μεταδοῦναι ἐξαίρετον τὸ σίλφιον, ὃ ἐκτέτμηται περὶ αὐτῆς. ὥστε καὶ ἐν τῷ νομίσματι ὅπου μὲν ἄμμωνα, ὅπου δὲ σίλφιον ἐγχαράχθαι. ¶ Βάττου σκοπιά, χωρίον λιβύης ἀπὸ βάττου. ¶ Βαῦν. εἶδος ἄνθους.

Βαυβᾷ, κοιμίζει. ¶ Βαυβᾶν, καθεύδειν.

Βαυβυκάνδυ, πλεκάνδυ. ¶ Βαυβὼ, τιθηνὴ δήμητρος. σημαίνει δὲ καὶ κοιλίαν ὡς παρ' ἐμπεδοκλεῖ.

Βαΰζειν, ὑλακτεῖν, ἀσαφῶς λέγειν.

Βαυθεῖ, μαστᾶται. ¶ Βαυκά, ἡδεῖα. ¶ Βαυκαλᾶν, κατακοιμίζειν, τιθηνεῖν, παιδία μετ' ᾠδῆς κοιμίζειν.

Βαυκανίσεται, βοήσεται, βοήσει. ¶ Βαυκανιζόντων, τιθηνούντων. ¶ Βαυκίδες, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. ¶ Βαυκίζεσθαι, θρύπτεσθαι. ¶ Βαυκιζόμενον, ζυφθρὸν καὶ ὡραϊσμόν. ¶ Βαυκίσματα, ζυφθρώματα. ¶ Βαυκισμὸς, ἰωνικὴ ὄρχησις καὶ εἶδος ᾠδῆς πρὸς ὄρχησιν πεποιημένον.

Βαύνη, κάμινος. ἢ χωνευτήριον. ¶ Βαῦνοι, χυτρόποδες καὶ κάμινοι, ἔνιοι δὲ καὶ ἐφ' ὧν ἐπικαθίζουσι.

Βαῦνες, χυτρόποδες. ¶ Βάφα, ζωμὸς λακωνικῶν.

Βάφιον, ὀξύβαφον ταραντῖνοι. ¶ Βαχία, πλευρή, ἢ νόρχιος χορεία. ¶ Βάχος, τέλμα ὕδατος ὃ βάθος.

Βάψας, δύσας, πλύσας, ἢ τὴν κατὰ βάψας.

δέλλει, ἀμέλγει. ¶ Βδελλοὶ, ῥαφίδες θαλάσσιαι καὶ φλέβες κροσσώδεις. ¶ Βδάλλεται, θηλάζηται ἢ ἀμέλγηται.

Βδεροὶ, δρύες δένδρα. ¶ Βδέλλα, εἶδος σκώληκος ἢ βδέλλιον. ¶ Βδέλλεσθαι, κοιλιολυτεῖν.

Βδελυγμίαις, δυσωδίαις. ¶ Βδελυγμίαι, ναυσίαι.

Βδελυκτὸς, μισητὸς, ἐξουδενημένος, καὶ βδελυρός.

Βδελύζη, βδελυρὰ, μίσους ἀξία.

Βδελυροὶ, μισητοὶ, κακοὶ, ἐξουδενημένοι.

Βδελυρῶν, ὑφορωμένων, μισητῶν.

Βδελύσσεσθαι, κενοῦσθαι τὴν κοιλίαν.

Βδελυσσόμενοι, μισοῦντες:

Βδελύττεται, μισεῖ, ὑφορᾶται.

Βδέλλων, βδέων ἢ βδέων. ¶ Βδύλλειν, δεδιέναι, βδέειν, ἢ βδεῖν. ¶ Βδύνεσθαι, κενοῦσθαι κοιλίαν.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Εβάασι, βεβήκασιν ἐνεστήκασι: παρεληλύθασι. ¶ Βεβαδικὼς, πεζῶν. ¶ Βεβαίαν, ἀσάλευτον, μένουσαν. ¶ Βέβαιον, ἀσάλευτον, ἀσφαλὲς, ἀμετάβλητον. ¶ Βεβαιῶ, κυρῶ.

Βεβαιώσεως δίκη, ἐπὶ τῶν ὁρισαμένων τὸ μετὰ ταῦτα ἀμφισβητούμενον. ¶ Βέβακεν οἴχεται, ἀπέθανεν. ¶ Βέβακται, εἴρηται. ¶ Βεβάμεν. βεβηκέναι.

Βέβασις, τὸ θιζόμενον. ¶ Βεβαὼς. βεβηκὼς, ἱστάμενος. ¶ Βεβαῶτα, βεβηκυῖα, ἢ παραβεβηκυῖα.

Βέβηκεν, οἴχεται, τέθνηκε, πεπόρευται.

Βέβηκα, ἵσταμαι. ¶ Βεβήκει, ἐπορεύετο, ὥδευσε, πεπατήκει. ¶ Βεβηκὸς. ἀσφαλές.

Βεβηκότας, βεβαίως ἐνεστηκότας. ¶ Βέβηλον, τὸ μὴ ἱερὸν καὶ ἄθεον ἢ ἀβέβηλον. ¶ Βέβηλος, ἀνίερος, ἀμύητος. ¶ Βεβηλοῦνται, μιαίνονται. ἀμυστήρια. ¶ Βεβίηκε. βεβίασται. ¶ Βεβίωκα, ἔζηκα.

Βεβιωμένων, ἃ ἐπράξαμεν. ¶ Βεβλημένος, τετρωμένος. ¶ Βεβλήκει, ἔβαλε.

Βέβλεσθαι. μέλλειν φροντίζειν, ἢ μέμβλεσθαι.

Βέβλειν. μέλλειν. ¶ Βεβλυχασμένον. μεμολυσμένον. ¶ Βέθηλον, οἶκος θεοῦ. ¶ Βέβλωκεν. ἐρεμεῖ φύεται. ¶ Βεβολημένος, βεβλαμμένος, βεβουλευμένος, ἠπορημένος, τεταραγμένος ἢ τετρωμένος.

Βεβόλλων, τέφρων. ¶ Βεβομένα. λαβόντα.

Βεβουκόλημαι. πέπαισμαι. πεπλάνημαι.

Βέβραδα. ἀθανείην. ¶ Βεβράξαντα, συντόμως κεκραγότα, λέγεται γὰρ τὸ ἔνδον τῶν σιαγόνων μέρος βέβρηκας. ¶ Βεβραμένων, ἐμπεπρημένων, τετριμμένων. ¶ Βέβρηκες, τὸ ἔνδον τῶν σιαγόνων μέρος.

Βεβρενθυόμενον. παρὰ ἱππώνακτι. ὀργιζόμενον.

Βεβρίθασι, βεβαρημέναι εἰσίν. οἱ δὲ πεπληρωμέναι, βρῖθος γὰρ τὸ βάρος καὶ ἡ ἰσχύς.

Βεβρίθη, βεβάρηται.

Βεβριθυῖαι, βαρεῖαι. ἰσχυραί.

Βεβριθῶς, βαρουμένως.

Βεβρεγμένος, ὑπομθύων.

Βέβροξ, ἀγαθὸς, χρηστὸς, καλός. ¶ Βεβρός.

μωρίαν ἐπιμαίνεται. ¶ Βάξις, λόγος, φωνή, κληδών. ¶ Βάξον, κατάξιον λάκωνες. ¶ Βαπαίνει, παρακαλεῖ. ¶ Βάρ, μικρόν. ¶ Βάπτειν, αὐτλουμένην, βαπτόν. ¶ Βάρα, νόσημά τι καρηβαρικόν, ἢ θρέμματα λάκωνες. ¶ Βάραθρον, ὄρυγμα, βάθος, γῆς βόθρος. ¶ Βαρβακινῆσι, ἀκάνθαις, σκόλυψι. ¶ Βαράγχια, τὰ βράγχια τῶν ἰχθύων.

Βάρβαροι, οἱ ἀπαίδευτοι. ¶ Βαρβαρισμός, πάρ νος διάλεκτος. ¶ Βάρβιτος, εἶδος κιθάρας ἢ ὀργάνου μουσικόν, ἢ λύρα, οὕτω καὶ βάρβιτον.

Βαρβὸς, μύστρον ἐν θεσμοφοριαζούσαις. ¶ Βάρακες, τὰ προφορήματα τῆς μάζης. ἀττικοὶ δὲ βήσσακας. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν λύπην. ¶ Βάρακος, ἰχθύς ποιός.

Βάρακον, τὸν ἄνηθον καὶ βάρβαρον. ¶ Βάρβαξ, ἱέραξ, παρὰ λίβυσι. καὶ φύραμα στρογγύλον ἀφ' οὗ αἱ μάζαι γίνονται καὶ ἐρίων λῦσαι. ¶ Βάρβαρα, ἀσύνετα, ἄτακτα. ¶ Βαρβαρόφωνοι, οἱ ὀλίγοι καὶ οἱ κάρβαρον ὡς τραχύφωνοι καὶ ἀσαφῆ τὴν φωνὴν ἔχοντες.

Βαρβάριτον, βαρύφωνον. ¶ Βάρακος, βάτραχος.

Βαρακίς, γλαυκινὸν ἱμάτιον.

Βαρβακάκαι, ἄγιοι διφθέραι παρὰ κελτοῖς. ¶ Βάρδιστοι, βραδύτεροι, κατὰ ἀντίθεσιν τοῦ ρ ὡς κραδία ἢ καρδία. ¶ Βαρδῆν, τὸ βιάζεσθαι γυναῖκας ἀμπρακιῶται.

Βάρδοι, αἱ ὁδοὶ παρὰ πλάταις.

Βαρεῖα χείρ, ἡ μιαιφόνος. ¶ *Βαρύπυργος, πρ[illegible] τῶν ἀμφόδων. ¶ Βαρείας, ἰσχυρᾶς, βλαβερᾶς.

Βαρινακέδα, τὸν δίσειον ἵππον. ¶ Βαρθειγενῶν, ἰθαγενῶν. ¶ Βάρεον, πρόβατον, καὶ τὸ βαρὺ καὶ τὸ βραδύν. ¶ Βάρις, πλοῖον ἢ τεῖχος ἢ στοὰ ἢ πύργος.

Βαρίσκται, οἱ μὴ βλανῶντες. ¶ Βάρισχοι, ἄρνες.

Βάρκη, πόλις λιβύης. ¶ Βαρκαῖον, βυτάνη τὶς ἐν αἰγύπτῳ. ¶ Βαρκαίοις ὄχοις λιβυκοῖς, οὗτοι γὰρ ἐσπούδαζον περὶ ἱπποτροφίαν. φασὶ δὲ αὐτοὺς καὶ πρώτους ἅρμα ζεῦξαι διδαχθέντας ὑπὸ ποσειδῶνος. τὸ δὲ ἡνιοχεῖν ὑπὸ ἀθηνᾶς ὡς μνασέας ἐν τοῖς περὶ λιβύης. ¶ Βαρμίγκαλλος, ὑπέρκαλλος. ¶ Βάρος, ὄνομα κύριον. ¶ Βαρρεῖ, ἀπειλεῖ. ¶ Βαρραχεῖν, ἠχεῖν, σκιρτᾶν. ¶ Βαρύνην, ἰσχυρὸν, στερέμνιον.

Βαρύ. τινὲς μὲν φασὶ θυμίαμα θύωδες τὴν βράθειαν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα καὶ χαλεπὸν καὶ ἰσχυρὸν καὶ αὐθαδές.

Βαρυγέτας, βάρος μὲν ἔχοντας, γέτας δὲ ὄντας.

Βαρυδρόμου, μεγαλοφώνου. ¶ Βαρύες, ἄνδρες, βαρυκάνσου. ¶ Βαρυθυμήσαντος, ὀλιγωρήσαντος.

Βαρύθων, βαρυνόμενος. ¶ Βαρούχ, εὐλογημένος.

Βαρθολομαῖος, υἱὸς κρεμάσαντος ὕδατα.

Βαρύκαν, σφῦραν. ¶ Βάρκα, αἰδοῖον παρὰ ταραντίνοις καὶ πόρνη. ¶ Βαρυκάδοι, ἀσύνετοι, μωροί.

Βαρύν, ἀσφάλεστον, δυσκίνητον. ¶ Βαρύνεων, ὀδυνωμένων, κωλυόντων. ¶ Βαρυωθεῖ, βαρυωθεῖν, αἰολικῶς.

Βαρύκτυπος, μεγαλόηχος, μεγαλόψοφος.

Βαρύς, κακὸς, ἀπαλὸς, σκληρός. ¶ Βαρύστονος, κακοδαίμων. ¶ Βαρυσυμφορώτατος, βαρέως φέρων τὰς συμφοράς. ¶ Βαρὺ τὸ σκαφεῖον, ὅπερ λέγεται ἐπὶ τῶν δυσαρεστουμένων. ¶ Βαρυδένην, βαρύδαιν, τὴν ναυσιβάτην, ἐν ναυσὶν ἐλθόντα.

Βάς, ἐπιβάς. ¶ Βασά, αἰσχύνη ὅ ἐστι δέος. ¶ Βασκ

γεῖ, ἀδολεσχεῖ. ¶ Βασάν, αἰσχύνη. ¶ Βασαγικόρος, ὁ βάσιν συνουσιάζων παρὰ ἱππώνακτι. ¶ Βασανίζεται, διελέγχεται, ὁ διακρίνεται. βασανίζεται.

Βασανιστὸς, ὁ δημόκοινος. πολλάκις δὲ ὁ διαιτητὴς καὶ παρὰ τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀλήθειαν πυνθανόμενος.

Βασανιστὴς, λίθος οὕτω λέγεται λυδικοῦ λίθου γένος, καὶ λίθος βάσανος ᾧ παρατρίβοντες τὸ χρυσίον ἐδοκίμαζον. ¶ Βάσανος, δοκιμασία. ¶ Βασθανίαν, νεοσσιὰν κρότων. ¶ Βασιλεύει, κρατεῖ, ἄρχει.

Βασιλεῖς, οἱ δικασταὶ παρὰ ἡσιόδῳ. οἱ βασιλεῖ παρὰ νόμον ἐργαζομένῳ ἐναντιούμενοι. ¶ Βασίλεια, γένος ἰχάλλων. ¶ Βασίλειον, εἶδος τυροῦ καὶ μύρου.

Βασίλειος στοὰ, δύο εἰσὶν ἀθήνησι βασίλειοι στοαί, ἡ τε τοῦ λεγομένου βασιλέως διὸς, καὶ ἡ τοῦ ἐλευθερίου.

Βασιλειώτερον, βασιλείαν περιβαλλόμενον. ¶ Βασιλεὺς, ἄρχων τὶς ἀθήνησι, μυστηρίων προνοῶν.

Βασιλή, ἡ βασιλεία σοφοκλῆς ἰφιγενείᾳ. ¶ Βασιλέως ὀφθαλμὸς, ἐπέμπετό τις ὑπὸ βασιλέως ἐπίσκοπος ὃς ἐφεώρα τὰ πράγματα ὃν τοῦ βασιλέως ὀφθαλμὸν ἐκάλουν. ¶ Βασιλίδες, ὑπόδημα γυναικεῖον, καὶ αὐλητικὸν ὡς ἐρασθέντος ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέντος. ¶ Βασιλίνδα, παιδιᾶς εἶδος ἣ βασιλέας καὶ στρατιώτας ἀπομιμούμενοι ἐχρῶντο. παρὰ ταραντίνοις δὲ καὶ ἡ ἀφροδίτη βασιλίς. ¶ Βάσιμα, ἐπίβατα. ¶ Βάσιμον, ἑδραῖον, βέβαιον, στάσιμον, ἢ πορευτικόν. ¶ Βάσις, ὁ ῥυθμός. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν πορείαν καὶ βῆμα καὶ ὁδόν. ¶ Βάσις, στήριγμα, ἕδρα, στάσις, ῥυθμὸς, πορεία, βῆμα, ὁδός. ¶ Βάσκα, μακέλη, βασκανία. ¶ Βασκαίνει, λυπεῖ, φθονεῖ, μέμφεται.

Βάσκανος, φθονερὸς. ἀχάριστος. συκοφάντης. σοφοκλῆς δὲ ἰδίως τὸ βάσκανον, ἀντὶ τοῦ ἀχάριστος, καὶ ὁ συκοφάντης παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ¶ Βασκαρίζειν, σκαρίζειν, κρίνειν. ¶ Βάσκας, ὀρνεόν τι. βάσκει*. πικρολέα, πλησίον ἐξεδόαζε λυδοί. ¶ Βάσκε, πορεύου, λέγε, ἀνάστηθι. ¶ Βάσκειν, λέγειν, κακολογεῖν καὶ ἀνίστασθαι. ¶ Βασκευταὶ, φασκίδες, ἀγκάλαι.

Βάσκ' ἴθι, ἐκ παραλλήλου πορεύου. ¶ Βάσκιοι, δεσμαὶ φρυγάνων. ¶ Βάσκιλλος, κίσσα. ¶ Βάσκην, χωρίον. ¶ Βάσκου, πορεύου. ¶ Βασμὸς, βαθμός.

Βασσάρας, τὰς ἐν βήσσῃ γεγονυίας. ἔλεγον δὲ βήσσας τοὺς κοίλους καὶ συνδενδρώδεις τόπους. ἔνιοι τοὺς βασίμους τῶν ὀρῶν. ¶ Βασσάραι, χιτῶνες οὓς ἐφόρουν αἱ θράκιαι βάκχαι. ¶ Βασσαρίς, ἀλώπηξ, ἡ βασσάρα παρὰ κυρηναίοις. ¶ Βασσάρεια, τὰ ἀλωπέκεια οἱ λίβυες λέγουσιν. ¶ Βάσσος, οὐδετέρως ἡ βῆσσα.

Βαστὴ, βάρος. ¶ Βαστά, ὑπόδημά τι ἰταλιῶται.

Βάστας ὁ χῖος, δημοκρίτου ἐπώνυμον, καθὰ καὶ εὔπολις ἐν βάπταις. ἔστι δὲ ἱστοριογράφος. ¶ Βαστακέρας, δύο ταῦτα ὀνόματα. ἐπιγέγραπται δὲ ἐπὶ ἀναθήματος ἐν σάμῳ ἐν τῷ τῆς ἥρας ἱερῷ οὕτω, βαστακέρας σάμιος, ἥρη τήνδε θήρην ἀνέθηκε. ¶ Βάστακας, τοὺς πλουσίους καὶ εὐγενεῖς. ¶ Βαστιζακρήλεα. θᾶσσον ἔρχου λυδοί. ¶ Βασταχελίζει, βραχηλόζει. ¶ Βάσταχες, τοὺς τραχήλους βυζαντιοί.

Βάταλος, καταπύγων καὶ ἀνδρόγυνος. κίναιδος ἔκλυτος. ¶ Βατάνια, τὰ λοπάδια. ἡ δὲ λέξις σικελική.

αὐτὶ τοῦ ἄφρονος ἢ πολλός. γράμμα. ¶Βαιθὸν, οἶκος θεοῦ. ¶Βαιὼν, ἐκβαλὼν, καὶ ἐν αἰχμαλωτισ βαίομ βαρκαίοις. ὄχλος λιβυκός. ¶Βαΐς. ῥάβδος φοίνικος ἢ βαΐον. ¶Βαισήνης, παρ' ἰνδοῖς τὸ στρατόπεδον, βαίσηνος, ὁ στρατός.

Β αισόν, βάθος. ¶Βαίταν, ἐλλιπώς. ¶Βαιτάς, εὐτελής, γυμνή, ἀρχαία δὲ ἡ λέξις. ¶Βαιτάλις, εὐτελὴς γυνή. ¶Βαιζεύειν, ἀροτρεύειν. ¶Βαίτιον, βοτάνη ἐμφερὴς δικτάμνῳ ὀλίγῳ σλήχονι.

Β αίτη, δερμάτινον ἔνδυμα. ὅπερ ἔνιοι σισύραν. ἔνιοι δὲ σκηνὴν δερματίνην, οἱ δὲ διφθέραν. ¶Βαίτυλος, οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ δοθεὶς λίθος τῷ κρόνῳ αὐτὶ διός.

Β αίτυξ, βδέλλα. ¶Βαιτῶνα, τὸν εὐτελῆ ἄνδρα.

Β αιῶμφαι, αἱ αἶγες ἐν ἱεραπτικοῖς. ¶Βαίων, ἰχθῦς οὕτως. καὶ μέτρον παρὰ ἀλεξανδρεῦσι. ¶Βαιῶτις, ἀφροδίτη παρὰ συρακουσίοις. ¶Βακάτον, μέτρον τι. ¶Βάκηλος, ὁ μέγας ἢ ἀνόητος, ἢ ὁ ἀπόκοπος ὁ ὑπ' ἐνίων γάλλος. οἱ δὲ, ἀνδρόγυνος. ἄλλοι, παρειμένος γυναικώδης παρὰ μενάνδρῳ ὑμνιδι. καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν. ¶Βάκκαρις, μύρον ποιὸν ἀπὸ βοτάνης ὁμωνύμου. ἔνιοι δὲ ἀπὸ μυρσίνης. ἄλλοι δὲ μύρον λύδιον. ἔστι δὲ καὶ ξηρὸν διάπασμα τὸ ἀπὸ τῆς ῥίζης.

Β ακνίδες, εἶδος ὑποδημάτων. ¶Βάκεα, βάθρον.

Β ακὸν, πιθὸν κρητῶν. ¶Βάκηλοι, ἰσχυροί. ¶Βακτηρία ῥάβδος. ¶Βακοίας, πηλός. ¶Βάκζον, κάμηλος. ¶Βακζεύμασιν, τοῖς ἐρείσμασιν στηριζομένοις

Β ακχᾶν, ἐστεφανῶσθαι κισσῷ. ¶Βακχὶ βάκχος, ὁ διόνυσος οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν ταῖς θυσίαις. ¶Βακχεία ἑορτὴ διονύσου βακχεύτεια. ¶Βακχεύει, μαίνεται, ζαγρολεῖ. ¶Βακχευθεῖσα, ἐξοιστρημένη, ἐξεστηκυῖα.

Β ακχεύοντες μαινόμενοι, σειόμενοι. ¶Βακχεῖον, τελεστήριον νάρθηξαι. ¶Βάκχη, γένος ἀπίου. ἢ μία τῶν βακχῶν ἢ τοῦ διονύσου. ¶Βακχιάδαι, οὐ μόνον οἱ μιλήσιοι, ἀλλὰ καὶ κορίνθιοι ἀπὸ βάκχου.

Β ακχία, μανία. ¶Βακχόαν, θόρυβον αὐλεῖς.

Β άκχος, ὁ ἱερεὺς τοῦ διονύσου καὶ κλάδος ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς. οἱ δὲ, φανὸν λέγουσιν, οἱ δὲ ἰχθῦν.

Β άκχου διώνης, οἱ μὲν, βακχευτηρίας σμέλος, οἱ δὲ, βάκχου τοῦ διονύσου ἢ ἀφροδίτης τῆς διώνης, πρόσοον δι' εὐωνυμίαν περὶ τὰς θεάς. πραξίλλα δὲ ὁ σικυωνία, ἀφροδίτης παῖδα τὸν θεὸν ἱστορεῖ. ¶Βάκχυλον, σποδίτην ἄρτον ἠλεῖοι. ¶Βάκχον, κλαυθμὸν, φοίνικες. ¶Βάλαικες, δεσμωτήριον καὶ βαλαικάκων. ¶Βαλαιὸν, μέγα πολύ. οἱ δὲ ταχύ.

Β άλανοι, δρύες, φόμην. ¶Βαλάντιον, μαρσύπιον,

Β αλβίδες, ὑπολήψεις. ¶Βαλβὶς, ἀφετηρία, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου, καὶ ἡ ἄφεσις τῶν ἵππων, καὶ ἡ θύρα τοῦ ἱππικοῦ. ἔνιοι δὲ καμπτῆρα. καὶ παρὰ ἱπποκράτει βαλβίδες, τὸ ἔχον ἑκατέρωθεν ἐπαναστάσεις. ἔστιν δὲ καὶ βαθμὸς καὶ ἔρεισμα,

Β άλε, ῥῖψαι, ἢ ὄφελλος. ¶Βάλλειν, ζῶσαι, πλῆξαι.

Β άλεκες, δεσμωτήριον. ¶Βάλλε, ἐπίζωσκεν.

Β άλλεσθε, περιβάλλεσθε. ¶Βάλλεσθον, βάλλουσιν δυϊκῶς. ¶Βαλίαν, κατάστικτον, ποικίλον κριθήν, ταχὺ ἐλαφρὸν ξηρὸν, βάλιον, ¶Βαλανάγρα, κλεῖς.

Β αλανεύειν, λαμπροφωνεῖσθαι, πρόσοον οἱ βαλανεῖς, ὅταν παράγωσιν τὸ ὕδωρ κραυγάζουσιν.

Β αλανεὺς, πολυπράγμων, περίεργος καὶ παραχύτης.

Β αλανιομφάλοις, οὕτω κρατῖνος ὠνόμασε τὰς ἐχούσας ὀμφαλοὺς ἀνὰ προσώπου, ὁποίας οἱ θόλοι ἔχουσι τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐν τοῖς πυέλοις ἐν τοῖς βαλανείοις.

Β άλανοι, τὰ ἐξηρτημένα τῶν ὅρμων περὶ τὸν τράχηλον καὶ τῶν δρυῶν ὁ καρπὸς, καὶ ὁ τῶν φοινίκων, καὶ κλεῖδες, ἢ ἴαζοι τὰ ἐντιθέμενα τῇ ἕδρᾳ βαλάνους λέγουσιν. ¶Βάλαρθοι, οἱ βλαισοί. βαλάρα γὰρ γυνὴ παρὰ βοιωτοῖς. ¶Βαλάσαι, ἀγρεύσαι.

Β αλαύστιον, εἶδος ῥοιᾶς φέρον ἄνθος ἁρμόζον πρὸς θεραπείαν. ¶Βαλβιδοῦχον, τέρμα κρατοῦχον.

Β αλῆρα, ἀχρεῖα. ¶Βαλλὴν. βασιλεύς. φρυγιστί.

Β άλλεκα, ψηφόν. ¶Βαλία, ὀφθαλμία. καὶ τὸν βάλιον, ξηρὸν κρητῶν. ¶Βαλίαδος, μαινόμενος.

Β αλιαρίδες, νῆσοι αἱ περὶ κύρνον. αἱ δὲ αὐταὶ, καὶ γυμνησίαι. ¶Βαλικιωτὸς, συνέφηβος κρητῶν.

Β αλιῶται, πρόγονοι. ¶Βαλαντιοτόμος, κλέπτης.

Β άλαρις, βοτάνη τρίφυλλος.

Β άλλαι, βαθμοὶ ὑπὸ κυπρίων.

Β άλλ' ἐς ἄκραν, οἱ μὲν, ἄκραν πλησίον λέσβον, οἱ δὲ ἀκτήν. ¶Βάλλ' ἐς μακαρίαν, ἡρακλέους θυγάτηρ μακαρία. ἣν λόγος κατὰ τὴν εὐρυσθέως ἐπιστρατείαν, εἰς ἀττικὴν ἐπιδοῦναι σφάγιον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. ¶Βαλλόσιμεν, βαλοῦμεν.

Β αλλητὺς, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἐπὶ δημοφῶντι τῷ κελεοῦ ἀγομένη. ¶Βαλλόιαι, οἱ ἀκροβολισμοί.

Β αλμὸς, στῆθος. ¶Βαλλομένων, καταστρεφομένων.

Β αλοιτήσιμον, παρὰ τὸ διεστραμμένον ἔχειν τοὺς πόδας.

Β αλόν. οὖλον, καὶ οὐρανὸν καὶ βαλός.

Β άλσαμον, ἀρωματικὸν ἄνθος. ¶Βάμα, βάσις, βῆμα. ¶Βάμβαλα, χειμερινὰ ἱμάτια. ¶Βάμβαλον, ἱμάτιον καὶ τὸ αἰδοῖον φρύγες. ¶Βαμβάλειν, τρέμειν, ψοφεῖν τοῖς χείλεσι. ¶Βαμβαίνειν, τρέμων τοῖς ποσὶν ἢ τοῖς ὀδοῦσι. ¶Βαμβακεύτεια, μαγγανεύτεια, οἱ δὲ φαρμάκιστα, οἱ δὲ λαλοῦσαι, τὸ γὰρ βαμβαχίας χάειν, φαρμακείας χάειν. ¶Βαμβαλύζει, τρέμει τοὺς ὀδόντας. συγκρούει. ῥιγᾷ σφόδρα.

Β άμβα, τὸ χρῶμα, καὶ μύρου τι μέρος καὶ τὸ ἔμβαμμα συρακούσιοι. ¶Βάμβα κυζικινόν. κυζικινοὶ γὰρ τὸ ἴωνες ἔχειν ἐκωμῳδοῦντο ἐπὶ μαλακίᾳ, καὶ τὸ ἔμβαμμα συρακούσιοι, καὶ μύρον τι μέρος ἢ γένος. βάμμα, σαρδινικὸν, τὸ φοινικοῦν. διάφορα γὰρ ἦν τὰ ἐν σάρδεσι βάμματα. ¶Βάννα, γυνὴ ὑπὸ βοιωτῶν.

Β αναυσίας, ἰδιωτίας, ἢ ἀλογίας. ¶Βαναυσία, πᾶσα τέχνη διὰ πυρὸς, κυρίως δὲ ἡ περὶ τὰς καμίνους. καὶ πᾶς τεχνίτης χαλκεὺς, ἢ χρυσοχόος, βάναυσος.

Β ανῆκας, γυναῖκας βοιωτοί. ¶Βανοὶ, τέχναι.

Β ανὸν, λεπτόν. ¶Βάνισσος, εἶδος θυμιάματος.

Β ανκὸν, μωρόν. ¶Βαθίοι, τόποι.

Β άννας, βασιλεὺς παρὰ ἰταλιώταις. οἱ δὲ, μέγιστος ἄρχων. ¶Βαννάται, αἱ λοξοὶ καὶ μὴ ἰθυτενεῖς ὁδοὶ παρὰ ταραντίνοις, τὸ δὲ αὐτὸ ἢ βάνναζοι.

Β ανεῖα, τὰ ἀρνεῖα καὶ βάννιμα τὸ αὐτό. ¶Βάνος, κλάσμα, μακρὸς καὶ τυφλός. ¶Βανθῶσαι, σκοτοδινιάσαι. ¶Βανοὶ, ὄρη στρογγύλα: ¶Βανῶσαι,

πολύπτερον. ¶ Ἀψιμαχία, συναφὴ μάχης.
Ἀ ψίμαχος, ἐπίμαχος, ἐπίφορος μάχης. ¶ Ἀψιμεσία, παρὰ ὀλίγον διαφορά. ¶ Ἀψίον, τὸ πρόσωπον. ¶ Ἀψίον, μέγα. πλατύ. πολύ. ἰσχυρόν.
Ἀ ψῖσι. συναφαῖς. ¶ Ἀψῖσι λίνου, ἅμμασιν ἀπὸ τῆς συναφῆς. ¶ Ἀψίτω, ἐπαινείτω. ¶ Ἄψος, θηρίον τι κατεσθίον ἀμπέλους. ¶ Ἄψορρον, ὀπισθόρμητον. ¶ Ἄψορρον, παλινόρμητον ἐξ ὑποστροφῆς. ¶ Ἀψορρόου, ἀνάπαλιν ῥέοντος, παχυρρόου.
Ἀ ψοφητί. ἠρέμα, ἡσύχως, κολακεία. ¶ Ἀψόφοτος, ἄνευ κραυγῆς. ¶ Ἀψυθής, ἀληθής, οὐ ψευδής.
Ἀ ψυχία, λιποθυμία. ¶ Ἄψυχον, εἴδωλον μὴ ἔχον ψυχήν. ¶ Ἄψυχος, δειλὸς καὶ ὁ τῶν παθαγγεκῶν εἶος. ¶ Ἀψῶ. προσεγγίσω, δήπου Κρατῖνος.

TO A META TOY Ω.

ὠδυγίᾳ ἡμέρᾳ. ¶ Ἀωδιώζειν, ἀπονεῖν, ὑγιαί-
ἀ νειν. ¶ Ἀώϊος, πρωϊνός. ὀρθεινός.
¶ Ἀώλυτον, τὸ οὐκ ἀπολελυμένον.
Ἀ ῷον, ἰχθῦς ποιός. ¶ Ἄωοι, θεοὶ οἱ ἐκ δρόμου μετακομισθέντες εἰς Σαμοθράκην λίμνην. καὶ κίλικες ἀπὸ ἀώου τοῦ κεφάλου τοῦ διαρρέοντος ποταμοῦ.
Ἀ ωρεῖν, ὀλιγωρεῖν, ἀπειθεῖν, φυλάσσειν. ¶ Ἀωρίνης, κρεμάσεις. ¶ Ἀωρία, σκοτία, μεσονύκτιον, ἄπρακτος ὥρα. ¶ Ἄωροι, εἰ μὲν δασέως γράφοιτο, ὠμοί. ὥριμοι δὲ οἱ ἄπειροι. εἰ δὲ ψιλῶς, ἀφύλακτοι. βέλτιον δὲ οἱ μὴ δυνάμενοι ὀρούειν. ἐνερρίζωνται δὲ ταῖς πέτραις ὁ σκύλλα καθάπερ οἱ κοχλίαι.
Ἀ ωροι, ὠμοί, ἄγριοι, σκληροί. ¶ Ἄωρον, ἀπρεπές. ἄχαρι. ἄκαιρον. ἄμορφον. ¶ Ἄωρτο, ἐκρέματο.
Ἀ ωτεῖται, ἀπανθίζεται τὸν ὕπνον. ¶ Ἀωτεύειν, ἀπανθίζεσθαι. ¶ Ἄωτοι, ὦτα μὴ ἔχοντες.
Ἄ ωτον, ἔριον, ἄνθος. ¶ Ἀώτου θεσπεσίοιο, ἐρίου θείου ἄωτον δὲ τὸ ἄνθος. ¶ Ἄωρτο, ἐπήρτητο.
Ἄ ωτος, τὸ ἄνθος ἀρσενικῶς ὁ δὲ μὴ ἔχων ὦτα.
Ἀ ωτοῦσιν, αὐξοῦσιν. ¶ Ἀωτεῖς, ἀνανθίζεις, κοιμᾷ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΒΗΤΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

TO B META TOY A.

Βαβάζειν, τὸ μὴ διηρθρωμένα λέγειν, ἔνιοι δὲ, βοᾶν. ¶ Βαβαί, θαυμαστικὸν φωνή. ¶ Βάβακα, τὸν γάλμον. ¶ Βαβάκινος, λύχνος εἶδος. ¶ Βάβακοι, ὑπὸ ἠλείων, τέττιγες, ὑπὸ ποντικῶν δὲ βάζακοι.
Β αβάκτης, ὀρχηστής. ὑμνῳδός. μανιώδης, κραύγασος, ὅθεν καὶ βάκχος. ¶ Βάβαλον, κραύγασον λάκωνες. ¶ Βάβαλον, αἰδοῖον. ¶ Βάβαξ, μάταιος, λάλος, φλύαρος, ἐνθουσιῶν, ἀναιδής
Β αβάξαι. ὀρχήσασθαι. ¶ Βαβύρ, ὁ ἄρος.
Β αλβίδες, αἱ θύραι τοῦ ἱππικοῦ καὶ βαλβίδων.
Β αβράζων, κεκραγὼς συντόνως.
Β άβρικες, τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων, οἱ δὲ σιαγόνας, οἱ δὲ, τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ὑπὸ τῶν ζοφῶν κατεχόμενα.
Β αβρόν, ὑπόστασις ἐλέφαντος κατὰ μακεδόνας.

Β αβύας, βόρβορος, πηλός. ¶ Βαβύο, χείμαρρος. οἱ δὲ πόλις. ¶ Βαβύκτα, γέφυρα. ¶ Βαβυλώνιοι, οἱ βάρβαροι παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. ¶ Βαβύρτας, ὁ παράμωρος. ¶ Βαβαιά, ματαία, λυσικράτης, βαγαία γὰρ ὥς τις ἐπικουρεῖ. ¶ Βαγαῖος, ὁ μάταιος· ὁ ζεὺς φρύγιος, μέγας, πολύς, ταχύς. ¶ Βαγαρόν, χλιαρὸν λάκωνες. ¶ Βαγεῖσαι, εἰσελθοῦσαι.
Β άγιον, μέγα. ¶ Βάγος, κλάσμα, ἄρτου μάζης, καὶ βασιλεὺς καὶ στρατιώτης λάκωνες. ¶ Βάδος, ὁ καὶ βάρος πεντήκοντα * ξέσται ἔχων δὲ μῆ. ¶ Βαδάς, κίναιδος, ὡς ἀμερίας. ¶ Βαδαλεγεῖ, ἀμέλγει.
Β άδην, ἠρέμα, χολῇ κατὰ βῆμα. βαδὸν, περιπατῶν ἔρχομαι. ¶ Βαδδίν, βύστινον ἔνδυμα εἰς ἱερέας.
Β άδος, ὁ καὶ βάρος ὃ ξέσται ὁπόσων ὁλκὴν δημ.
Β αδίζει, περιπατεῖ. ¶ Βάδις, υἱός. ¶ Βάρδιστοι, βραδύτεροι. ¶ Βάδμαι, ἀγαπῶ. ¶ Βάδιδοι, ὀχεῖοι. ¶ Βαθακίζων, κακῶς ἔρπων.
Β άζειν, λέγειν. ¶ Βαζόμεθα, λέγομεν. ¶ Βαθεῖαν, κεκρυμμένην. ¶ Βαθείης, ὑψηλῆς, μελαίνης, δαψιλοῦς, ἢ ἐξάλλου καὶ κεκρυμμένης.
Β άθιστον, βαθύτερον. ¶ Βάθρων, ἐμμελίων τοῦ ἀναλημμάτων θάκων, βάθων, κακῶς.
Β αθίλη, κρήνη ἀμερίας. ¶ Βαθμίδες, ἀρχαὶ λόγων. ¶ Βαθμοί, ἴχνη. πόδες, καὶ δίφροι παρὰ τραγικοῖς. ¶ Βάθρα, ἀναλήμματα, βάσεις.
Β άθος, στῖχος, ἐπίστασις καὶ τὸ βαθὺ καὶ μέγα καὶ ὑψηλὸν καὶ μέλαν. ¶ Βάθρον, βῆμα, βάσις, ὑποπόδιον.
Β αθύπλουτοι, ἐλλόγιμοι καὶ ἀνδρείας.
Β αθυδίνης, ἐν βάθει ἔχων τὰ ῥεύματα, ἢ βαθείας δίνας ἔχων. ὁ μεγάλα ῥεύματα. ¶ Βαθύζωνοι, εἰς βάθος ζωννύμενοι τοὺς χιτῶνας. ¶ Βαθυζώνοις, ἐν βάθει ζωννυμένας. ¶ Βαθυκομόωσαν λήιον, ἐν βάθει ἔχουσαν στάχυας. ¶ Βαθύκολπος. ἀρχαία, παλαιά. κοίλη. ¶ Βαθυκόλπου, ὑψηλὸν ἀπὸ τοῦ μεγέθους καὶ βαθυζώνων. ¶ Βαθυλήϊον, πολύκαρπον πεδίον. ¶ Βαθύλιμον, βαθὺν λιμένα ἔχον. ¶ Βαθυμάλλου, κνεφαίου τοῦ μηλωνος ἀπὸ ἱστορίας ἀπὸ κνεφαίου φρουροῦ ὡς ἐχόντων πρὸς κάθαρσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ αὐχμηροῦ. ¶ Βαθυμῦδαι. γένος ἐσθῆτος λυδία. ¶ Βαθυπέπλων, καλὰ ἱμάτια ἐχόντων. ¶ Βαθυρρόκελη, ἰκτῖνος ὑπὸ λυδῶν. ¶ Βαθύρριζοι, βαθεῖαι. ¶ Βαθυρρόου, βαθέως καὶ ταχέως ῥέοντος. ¶ Βαθυρρίζου, πέτρας τῆς ὑψηλῆς. ¶ Βαθύσπορος, βαθεῖαν σπείρων γῆν.
Β αῖγος, ἑορτὴ παρὰ ἀσσυρίοις ὡς λέων ὁ ἀλαβανδεὺς ἐν τρίτῳ. ¶ Βαβυκώς, πλεφάν, ὡς φιλητᾶς, ἀμερίας βαυκάλας. ¶ Βαίλειον, ἔρημον. ἠλεῖοι.
Β αιδυμῆν, ἀροτριᾶν, βοιωτοί. ¶ Βαίεσσα, βάξις.
Β αιῆσι. μικραῖς. ¶ Βαιόν, ὀλίγον μικρὸν ἢ ἔθνος ἢ ἐπορεύθησαν. ¶ Βαῖκαν, κρῆτες. ¶ Βαίκυλος, προβατώδης. ¶ Βαιμάζειν, βασιλεύειν. ἢ βαστάζειν.
Β αίμεναι, βαίνειν. ¶ Βαίνο, ὕβρεις. ¶ Βαίνειν, φιλεῖν, κολακεύειν. ¶ Βιβάζειν, πορεύεσθαι. περιπατεῖν.
Β αίνειν, βαδίσαι τε δωρικῶς. ¶ Βαῖνον, διέβαινον.
Β αίνοντα, ἐπιβαίνοντα. ¶ Βαίομαι, βιώσομαι.
Β αιόν, ὀλίγον, μικρόν. σοφοκλῆς δὲ οἰδίποδι τυράννῳ.

ὑποδεῖξαι καὶ ὅσιον ὑποχωρῆσαι. ¶ Ἄχιλον, ἄζοφον, πολύχορτον. ¶ Ἀχείμαστον, ἀτάραχον. ¶ Ἀχείρωτος, ἀπόρθητος, ἀήττητος, ἀνίκητος, χειροῦσθαι γὰρ λέγεται νικᾶσθαι. ¶ Ἀχέλιον, τὸ λεπτομερές.

Ἀχελωεῖς, τῶν ἀχύρων ποίμνη τίς παρὰ ταραντίνοις.

Ἀχελῶος, ποταμὸς ἀρκαδίας καὶ πᾶν ὕδωρ οὕτως λέγεται. ¶ Ἄχεος νεφέλη. περιφραστικῶς λύπη.

Ἀχερδὸς ἄκανθα, ποιὰ ἣ ἐθείγμωσιν ἀχέρδῳ.

Ἀχέρλα, ἰχθῦς ποιός. ¶ Ἀχερούσια, ὕδατα ἑλώδη.

Ἀχερωΐς, δένδρου γένος ἀκάρπου. λεύκη. ¶ Ἀχέρων, ποταμὸς ἐν ᾅδου. ¶ Ἄχεται, στυγεῖ, μέμφεται.

Ἀχέτας, ὁ τέλειος, καὶ φωνήεις. ¶ Ἀχέτης, ὁ ἄῤῥην τέττιξ ὁ λαλίστατος. ¶ Ἀχεύων, λυπούμενος,

Ἀχὴν, ἄπορος. ¶ Ἀχηνεῖς, κενοί.

Ἀχῆνες, πένητες. ¶ Ἀχήνια, ἄπορα ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν καὶ οἱ πένητες ἀχῆνες. τινὲς δὲ ὅτι τὰ κενὰ ὀχεῖ.

Ἀχείμονα, ἀγνήν. ¶ Ἀχειρής, ἀχρεῖον. ¶ Ἄχειρον, ἀκρίδα κροτοῦν. ¶ Ἀχειρωός. ὁ ἀχερωὸς καὶ ὥσπερ καὶ ἑλλὰ ἡ γῆ ἐστι καὶ γῆ καὶ δημήτηρ ἡ αὐτή.

Ἀχητεῖς, ἀζήτητοι, ἀσύμβοι, ἄποροι. ¶ Ἄχθεος, βάρους. ¶ Ἄχθητι, λυπήθητι. ¶ Ἀχθεία, ἡ δημήτηρ μυστικῶς. ¶ Ἄχθεσθαι, βαρεῖσθαι. ¶ Ἄχθεται, λυπεῖται. ¶ Ἄχθο, ἀκαθαρσία, ἀφρὸς θαλάσσης. ¶ Ἀχθηδόνα, λύπην, ὀδύνην, βάρος.

Ἀχθηρές, λυπηρόν. ¶ Ἀχθέσας, γεμώσας, ὅ ἐστι πληρώσας. ¶ Ἀχθοφόρος, νωτοφόρος, φορτοφέρων. ¶ Ἀχθεινὸν, ἐπίπονον, ὀδυνηρόν. ¶ Ἀχθομένη, βαρυνομένη. ¶ Ἀχθόμενος, βαρούμενος, λυπούμενος. ¶ Ἄχθος, λύπη, βάρος. ¶ Ἀχθών κορμὸς ἐκ λιπροῦ δενδρίου λάκωνες. ¶* Ἀχιόπου ἢ χόρτῳ χλωρῷ. ¶ Ἀχιὰ, ξεῖα μαλακά. ¶ Ἀχίκητα, ἀκατάληπτα. ¶ Ἀχίλλειον πλάκα, τὸν ἀχιλλέως νῆσον τὴν λευκὴν λεγομένην. ἀχιλλίων, ἐπεῦσιν ἀριστοφάνης καὶ σοφοκλῆς σκύθαις ἀχιλλίων. εἰσὶ δὲ καὶ ἀχιλλέως δρόμοι περὶ ταύτην τὴν νῆσον. ἔνιοι δὲ τῶν λευκῶν. τινὲς δὲ σπόγγον φασὶν οἷς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀποψῶνται. ¶ Ἀχινάων, τῶν ἀχινάκων.

Ἀχληρὸν, ἀπεχθές. ¶ Ἀχλυδιᾶν. θρύπτεσθαι.

Ἀχλύμενος. λυπούμενος. ¶ Ἀχλὺν, σκοτίαν ἢ ἀορασίαν. ¶ Ἀχλυόεσσης, σκοτωμένης. ¶ Ἀχλὺς, ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λεπτὴ ὕλη. ὁμίχλη. σκοτία, ἀμβλυωπία. ¶ Ἄχνα, ἄχυρα λεπτὰ ἀποβιάσκατα.

Ἀχνάζει, ἄχθεται, μισεῖ, ψέγει. ¶ Ἄχναν, τὸν οἴκησιν, ἢ τὴν ἐπὶ τοῦ σίτου λεπτὴν καλάμην.

Ἄχνη, τὸ ἄχυρον, ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει. ἄχνη δὲ ἡ ὁ ἐπιπολάζων ἀφρὸς τῷ κύματι τῆς θαλάσσης.

Ἄχνημος, νῆστις. ¶ Ἄχνην λυδῆς κερκίδος σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσι, ἄχνην, τὸ ἄκρον κατὰ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχον, ἢ ἐπὶ τῆς θαλασσίας ἄχνος. ἔστι γὰρ λαμπρὰ καὶ διαφανὴς, γράφεται δὲ καὶ ἴχνη.

Ἀχνοπυρός, ὁ καπνός, καὶ ἀριστοφάνης οὕτως ἄχνην ὕπνου. οἱ δὲ, ἱπποκράτης τῆς λιμοῦ ἄχνη. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ λεπτὸν ξύσμα. ¶ Ἀχνηδὸν, διψιλὲς ἄφατον, πολύ. ἄφθονον. ¶ Ἄχνυλα, κάρφα κρότου.

Ἀχνύμενος, λυπούμενος. ¶ Ἀχνώδης, ἄχνῃ ὅμοιον.

Ἄχολον, ἀποσκεδαζόμενον τὴν ὀργήν. κωλυτικὸν ὀργῆς δύναμιν ἔχων. νηπενθές, ἄχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. ¶ Ἀχῶρα, τὰ πίτυρα. ἔνιοι δὲ κρανίον. ¶ Ἀχώρητος, ὁ μὴ χωρούμενος. ¶ Ἀχώριστος, ὁ μὴ χωριζόμενος. ¶ Ἀχώρους, κακοχώρους.

Ἀχόρταστος, ἄπληστος. ¶ Ἄχος, λύπη. ¶ Ἄχουσα, κραυγάζουσα. ¶ Ἀχράδα, ἄπιον καὶ βοτάνη.

Ἀχραδάμυλλος, ὁ κοχλίας ταραντίνοις. ¶ Ἀχράδας, τὰς ἀπίους. ¶ Ἀχράδα, ἄπιον λάκωνες.

Ἀχραδῖναι, ζῷα τινὰ ξυλοφάγα. ¶ Ἀχρανὲς, ἄχραντον, ἀμόλυντον, καθαρὸν, ἀμίαντον, χραίνειν γάρ ἐστι τὸ μιαίνειν. ¶ Ἄχραται, οἱ πολέμιοι. ¶ Ἀχρεῖα, βλάσφημον, ἄμορφον, ἀχρεῖον, λυπηρόν. ¶ Ἀχρεῖον ἰδὼν, εἰς ὀλεμίαν χρείαν ἐμβλέψας, σκυθρωπάσας καὶ διαστρέψας τὴν ὄψιν ἡ ἐπὶ τῆς πηνελόπης, ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσε, τὴν μὴ ἀπὸ γνώμης γέλωτα δηλοῖ.

Ἀχρέματον, ἀδάπανον, σοφοκλῆς σκυρίοις.

Ἀχρημοσύνη, πενία, ἔνδεια, ἀπορία. ¶ Ἀχρεῖος, μάταιος, ἐλαφρὸς, ἄχρηστος. ¶ Ἀχρεῖστον, ὄλεθρον, μέχρι τοῦ ἐσχάτου ἢ ἀπεράντου. ¶ Ἄχρεστος, ὁ μὴ χρηστευσάμενος. ¶ Ἀχρήμων, πένης καὶ αὐτάρκης.

Ἄχρις ἀπηλλοίησαν, παντελῶς ἀπέκοψαν. ¶ Ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἄχρις. ¶ Ἄχριον, ἄχριστον. ¶ Ἀχριστεπές, ἀληθής. ¶ Ἀχροΐαν, ὁμόχροιαν καὶ συγχρωμάτιστον. ¶ Ἄχρονον, τὸ μὴ ἀρξάμενον ὑπὸ χρόνου.

Ἀχρονοτριβὲς, σύντομον, ταχὺ παρὰ τὸ μὴ τετρῖφθαι ἐν χρόνῳ ἢ χρόνον πολὺν διατρίψαι. ¶ Ἄχροοι, πυρροὶ ἡμίονοι. ¶ Ἄχρεον, πονηρόν. λάκωνες νόθον.

Ἀχύνετον, πολύν. ¶ Ἀχυρμιαὶ τόποι, εἰς οὓς τὰ ἄχυρα ἐκπίπτει λικμώμενα. ¶ Ἄχυρος, ὁ ἀχυρών.

Ἀχυροδόκη, ἀποθήκη τῶν ἀχύρων. ¶ Ἀχώνευτον, ἄκαυστον. ¶ Ἀχώρατον, ἄχωρα, εἴρηται δὲ ὅτι πιτυρίας κεφαλῆς. ¶ Ἄχωρος, ἐν κατέρᾳ λέγεται ὁ μήτε τάξιν βίου μήτε κατάστασιν οἰκίας ἔχων.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Ἄψ, πάλιν, εἰς τὰ ὀπίσω, ἐκ δευτέρου.

ἀ ¶ Ἀψάκειν, ἀποτυχεῖν. ¶ Ἄψαλα, ἀψοφητὶ πορεύεται. ¶ Ἀψάλακτος, ἀκίνητος, ἀψηλάφητος, ἀκράτητος, σκύθαις σοφοκλῆς.

Ἀψάμαθον, ἄψον. ¶ Ἅψασθαι, ἀναφθέσθαι, ἅψεσθαι χλωρὸς περ ἐών. ¶ Ἀψάσθην, ἐπιλάβοντο, χειρῶν ἀψάσθην. ¶ Ἄψαυστον, ἀπρόσπλαστον. ἀνέπαφον. ἀψηλάφητον. ¶ Ἂψ ἀπιὼν, πάλιν ὑποστρέφων. ¶ Ἂψ, αὖθις, πάλιν, ἐκ δευτέρου.

Ἂψ δὲ, πάλιν δέ. ¶ Ἄψεα, αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν οὐχὶ τὰ μέλη. ¶ Ἄψεκτον. ἄμωμον, ἄμεμπτον. ἀψευδές. ¶ Ἀψελὲς, ὑγιές. ¶ Ἄψορον, ὕστερον, πάλιν. ¶ Ἀψεφὲς, ἀφρόντιστον, σοφοκλῆς φαίδρᾳ. ¶ Ἀψεφέων, ἀμελῶν. ¶ Ἀψηλάφητον, ἀνέπαφον. ¶ Ἄψηρος, ἀνυπότακτος. ¶ Ἄψηφον, πολὺ, μέγα. ἰσχυρόν. ¶ Ἀψίαι. ἑορταί. λάκωνες. ¶ Ἀψῖδες, τὰ κύκλα τῶν τροχῶν αἱ περιφέρειαι ἢ καμάραι. ¶ Ἀψίκορον, ἄπληστον ὃ ἅμα τῷ ἅψασθαι κορέννυμαι ταχέως. ¶ Ἀψίκορος, καυματηνὸς, ταχέως ὀλιγωρῶν, καὶ κόρον λαμβάνων.

Ἀψικόρως, εὐμεταβλήτως. ¶ Ἄψιλον, ἄπτερον ἢ

μέχρι δὲ τὸ πέμπειν τινὰ εἰς ἀφορμήν, ἡ πρόφασις ἢ αἰτία. ¶ Ἄφρυι, ἀσύλληπτοι. ¶ Ἀφόρτιον, ἄχρηστον, ἀκάθαρτον. ¶ Ἀφορολόγητον, φόρον μὴ τελοῦν.

Ἄφορτος, οὐκ ἠμελημένος τὴν λυκουργίαν ἀγωγήν.

Ἀφορῶντες, ἀποβλέποντες. ¶ Ἄφος, ἡ βασκανία.

Ἀφοσιούμεθα, τὸ ὅσιον ποιούμεθα. ¶ Ἀφοσιούμενοι, ἐναποκείσει θεραπεύοντες, τιμῶντες. ¶ Ἀφοσιούμενος, πληροφοροῦν ποιήσας τὴν θυσίαν. ¶ Ἀφοσιοῦν, καθαίρειν. ¶ Ἀφοσιοῦσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι.

Ἀφοσιώματα, καθάρματα, καθάρσια. ἀφοσιώσεις.

Ἀφοσιωμένοι, ἀνόσιοι, ἀπὸ τοῦ ὁσίου κεχωρισμένοι. σοφοκλῆς θυέστῃ δευτέρῳ. ¶ Ἀφοσιώμενοι, τιμῶντες. ¶ Ἀφοσιώσεται, ἀπεργάσεται ὁσίαν χάριν.

Ἀφ᾽ οὗ γνωμιστός. ἀφ᾽ οὗ μέμνημαι.

Ἀφρῶντα, ψηλαφῶντα. ¶ Ἀφραίνεις, μωραίνεις, παραφρονεῖς. ¶ Ἀφραίνοντι, παρανοοῦντι. ἀσυνετοῦντι. ¶ Ἀφραδέα. ἐχθρά, πολέμια, ἀδιαμέλητα, μωρά. ¶ Ἀφραδέων, ἀδιανόητοι. ¶ Ἀφραδέοντι, παρανοοῦντι. ¶ Ἀφραδίῃσιν, ἀφροσύναις.

Ἀφραδέως, ἀνεπιστημόνως. ἀπείρως. ἀδιανοήτως.

Ἀφραδίη, ἀπειθεία, ἀμηχανία. ¶ Ἀφραδίαις. μωρίαις, ἀνοίαις, εὐηθείαις. ¶ Ἄφρακτος, ἀφύλακτος, σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ.

Ἀφράκτους οἰκήσεις, τὰς μὴ ἐχούσας περιβολάς.

Ἀφράδμων, ἀσύνετος, ἀμαθής. σοφοκλῆς τριπτολέμῳ.

Ἀφράσμων, ἀσύνετος. ¶ Ἀφράστει, ἀσυνετεῖ.

Ἄφραστον, ἀπρονόητον, ὥστε μηδένα νοῆσαι, ἀνεκλάλητον, ἀνεκδιήγητον. ὃ μὴ φράζομεν, ἄλεκτον.

Ἀφρατίας, ἰσχυρὸς κρότος. ¶ Ἄφρατος, ἡ ἑκάτη παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἄφρεον, ἤφριζον, ἵδρουν.

Ἀφρήτωρ, φρατρίαν οὐκ ἔχων, οἷον συγγένειαν.

Ἀφρίσ, ἀθέρας. ¶ Ἄφρινον, πέλαγος, τὸ ἐκ τῶν ἑλκυσμάτων τῶν ῥείθρων. ¶ Ἀφρίς, μύρρον.

Ἀφροδισία ἄγρα. σοφοκλῆς δανάῃ. γόνον τε μήλων κ᾽ ἀφροδισίαν ἄγραν. οἱ μὲν, τὰς πέρδικας, οἱ δὲ πρὸς τὸν καθαρμὸν ἁρμόζουσιν, τῇ δὲ θηλείᾳ πελεύοντες αἴρουσιν αὐτούς. κακῶς δέ. χοίρῳ γὰρ καθαίρουσι καὶ ἀρνίῳ, ἀλλ᾽ οὐ πέρδικι. λέγει δὲ τὴν τῶν συῶν διὰ τὸ καταφορικὸν εἶναι τὸ ζῶον πρὸς συνουσίαν, καπρᾶν γάρ τι καὶ καπρώνειν ἀπὸ τούτου. δύναται δὲ καὶ τὴν τῶν αἰγῶν ἄγραν δηλοῦν καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ζῶον. λίαν ἐπτόηται πρὸς τὰ ἀφροδίσια ὥστε καὶ εἰς ἑαυτὸ ὑβρίζειν.

Ἀφροδισιάζεσθαι, γυναικίζεσθαι.

Ἀφροδίτη, ἴουλος. ¶ Ἀφροδίσιον. ἀφροδίτης ἄγαλμα, ἢ ἀφροδίτης ἱερόν. ¶ Ἀφροδίσιος ὅρκος, παροιμία, ἣν καὶ ἀναγράφουσιν. ἀφροδίσιος ὅρκος οὐ δάκνει. πρῶτος δὲ ἡσίοδος ἔπλασε τὸν περὶ σὺν δίᾳ, καὶ τὴν ἰὼ ὀμόσαι. ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ θεοῦ ἀφροδίτης ξυστεφάνω διὰ ἀφροδίτης. ἰῶδι δὲ διὰ συνουσίας καὶ ἐκλελάθοντ᾽ ἀφροδίτης. ¶ Ἀφρόδιτος, θεόφραστος μὲν, τὸν ἑρμαφρόδιτόν φησιν. οἱ δὲ τὰ περὶ ἀμαθοῦντα γεγραφὼς, παιάνιον ἄμφρα τὴν θεὸν ἔχημα πίθαι ἐν κύπρῳ λέγει. ¶ Ἀφρονῆσαι, ἄφρονα γενῆσαι. ¶ Ἄφρον, κυρίως θάλλον, καὶ ἀφρῶδες δὲ διαχώρημα ὡς ἀριστοφάνης. πλὴν δήμας κατέτειν᾽ ἀφρόν. ¶ Ἀφροντιστεῖν, ἀμελεῖν. ¶ Ἀφρον

τιστίας, ἀμελείας. ¶ Ἀφρός, ἄφρων, μωρός. ἄνους.

Ἀφύα, μέμβρας. ¶ Ἀφυδραίνεσθαι, περιραίνεσθαι. ἀπολούεσθαι. ¶ Ἀφύει, ἀπολευκαίνεται καὶ ὡς τὸ τῆς ἀφύης χρῶμα ἔχει. ¶ Ἄφυσσε, ἀπόλαβε.

Ἀφύη, τὰ μικρὰ ἰχθύδια. ¶ Ἀφυής, δυσχερής.

Ἄφυκα, ἀκαλλώπιστα παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φυκάριον ὃ βάλλουσιν αἱ γυναῖκες πρὸς φιλοκαλίαν, ῥοτόδειον.

Ἀφύκτοις, εἰς οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν. ¶ Ἄφυκτον, ἄφευκτον. ἀνεξάλειπτον. ¶ Ἀφύκτως, ἀνεξαλείπτως.

Ἀφύλλοις, ξηροῖς. ¶ Ἀφύλλου στόματος, ἄνευ ἱκετηρίας εὐριπίδης ὀρέστῃ. ¶ Ἀφύλλωτον πάγον, ἄπορον, ἄδενδρον. οἷον λεωπετρείαν σοφοκλῆς ἰοβάτῃ.

Ἄφυλλον, λεῖον. ξηρόν. ἄνοζον. ψιλόν. ¶ Ἄφυλλος, αὐχὴν, οἱ δὲ ἄβρακτον. ¶ Ἄφυξιν, ἀπάντησιν.

Ἀφυπνίσας, ἀφύπνισεν. ¶ Ἀφυρεῖν. ἀκαθαρσία.

Ἀφύσγετον, σύρφετον. ἀκαθαρσίαν. κόπριον. συρφετόν.

Ἀφυσσάμενοι, ἀντλήσαντες. ¶ Ἀφύσσαν, τὴν κοτύλην ταραντῖνοι. ¶ Ἀφύσσειν, ψηλαφᾶν, ἀπαρύεσθαι, ἀπαντλεῖν. ¶ Ἀφύσσων, ἀπαντλῶν, ἐκχέων. ¶ Ἀφύστη, κοτύλη. στάμνος. ¶ Ἀφύτευς, ἄσπαρτα. ¶ Ἀφύων, τιμὴ, τὸ ἔλαιον ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἕψονται. λέγουσι δὲ ἀττικοὶ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας, ἑνικῶς δὲ οὐδέ ποτε. λέγονται δὲ καὶ αὐτὰς ἀφρὸν διὰ τὴν λευκότητα. ¶ Ἀφωσιωμένε, ἄποθεν τοῦ ὁσίου ἀφωρισμένε.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἀχαία, ἐπίθετον δήμητρος ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν κόρην ἄχους ὃ ἐποιεῖτο ἀναζητοῦσα αὐτήν. λάκωνες δὲ ἀγαθή. οἱ δὲ ἔρια μαλακά.

Ἀχαίας, λύπας. ¶ Ἀχαιΐδα γαῖαν, ὁ τῶν ἑλλήνων γῆν. ¶ Ἀχαΐζειν, ἑλληνίζειν. ¶ Ἀχαιμενίης, πέρσης, ἀπὸ ἀχαιμένους βασιλέως καὶ ἀχαιμενίδας οἱ περσίδας. ¶ Ἀχαιὰ νεβρῶν, ἐλάφων ἡλικίαι.

Ἀχαίνει, σαίνει, παίζει, κολακεύει. ¶ Ἀχαιοί. οἱ ἕλληνες. κυρίως δὲ ἀχαιοὶ οἱ κατοικοῦντες μέρος τι τῆς πελοποννήσου τὴν καλουμένην ἀχαΐαν. ¶ Ἀχαιομάντεις, οἱ τὴν τῶν θεῶν ἔχοντες ἱερωσύνην ἐν κύπρῳ. ¶ Ἀχαιοῖς, τοῖς ἕλλησιν.

Ἀχάξ, κατάχεσις. ¶ Ἀχανά, κλήματα.

Ἀχάνας, πέρσαι μὲν περσικὰ μέτρα, φανόδημος δὲ κίστας, εἰς ἃς κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς, οἱ ἐπὶ θεωρίας ἰόντες, οἱ εἰς θεοὺς στελλόμενοι.

Ἀχάλκευτα, ξύλινα, τὰ φρύγια πυρεῖα σοφοκλῆς φινεῖ δευτέρῳ. ¶ Ἀχανεῖ, ἀνανοίκτῳ.

Ἀχανές, ἡπλωμένον. ¶ Ἀχάνη, μέτρον σίτου ἐν βοιωτίᾳ χωροῦν μεδίμνους μ'. ¶ Ἀχανής, ἄφθογγος, ἄφωνος, μὴ ἀνοίγων στόμα. ¶ Ἀχανόωσιν, ἐπιθυμοῦσιν. ¶ Ἀχαρές, λυπηρόν. ¶ Ἀχάρεστα, ἀγνώμονα. ¶ Ἀχάριστα, ἀχαρίστως ἢ ἄνευ χαρίστως. ¶ Ἀχαριστεῖν, μὴ χαρίζεσθαι. ¶ Ἀχαρίστερον, ἀχαριστότερον. δήπου δ᾽ οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον. οἱ δὲ λυπηρότερον. ¶ Ἀχάρνα, εἶδος ἰχθύος.

Ἀχάρναι, δῆμος τῆς ἀττικῆς, ἀχαρνικοὶ πίλοι ἀθήνησιν.

Ἀχαρνικοὶ ὄνοι, ἰδίᾳ τῶν μεγάλων οὕτως ἔλεγον.

Ἄχθα, λύπη. ¶ Ἄχθει προβαρεῖσθαι, τῇ λύπῃ

Ἀφάρωτος, αὐθαδέστατος. ¶ Ἀφασία. ἀφωνία ἔκστασις. στέρησις, σιωπὴ, ἀναυδία. ¶ Ἀφάσσειν, ψηλαφᾶν, παρὰ τὴν ἁφήν. ¶ Ἀφατῆλες, μαστοί, θηλαί.
Ἄφατον, ἀμήχανον, πολύ. ἄρρητον, ἀμέτρητον δεινόν.
Ἀφαυροῖσιν, ἀσθενέσι, ταπεινοῖς. ¶ Ἀφαυρότατος. ἀσθενέστατος. ταπεινότατος. ¶ Ἀφαυροῦ. ἀσθενοῦς.
Ἀφαυρότερος, ἀσθενέστερος. ¶ Ἀφάψαι, συνδῆσαι· μύξαι. ¶ Ἀφέδρος, ἡμέρα παρὰ λάκωσιν ἐν ᾗ θύουσιν. ¶ Ἀφεδρῶ, ἀποπνίγει. ¶ Ἀφεδνὸν, ἀναιδῆ. ¶ Ἀφεδρεῦσαι, ἐπὶ δίφρῳ καθίσαι.
Ἀφέδρῳ, ἀκαθαρσία. ¶ Ἀφεδρῶνες, σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια, ἀναγκαῖα. ¶ Ἀφεθῆναι, ἀπολυθῆναι. ¶ Ἀφειδήσας, μὴ φεισάμενος, καταφρονήσας ἢ ἀπολεῖσθαι. ¶ Ἀφειδία, κλεπτεία. ¶ Ἀφικνούμενος, παραγινόμενος. ¶ Ἀφείλαντο, ἀπεστέρησαν. ¶ Ἀφεῖλεν, ἦρεν, ἔκοψεν. ¶ Ἀφελὴς, ἀσινής. καθαρός. ὁλόκληρος, ὁ μή τε πλεονάζων μήτε δέων τι τοῦ σώματος, καὶ πεδία ἀφελῆ τὰ σύνδενδρα.
Ἀφελγύνεσθαι, κακοῦσαι. ¶ Ἀφελλίαι. μελανὸς ἀλφώς. ¶ Ἄφελμα, τὸ κάλλυντρον. ¶ Ἀφελομένη ἐπάρασα. ¶ Ἀφέμενον, ἀποστάντα, ἀντιλέγοντα. ¶ Ἄφενος, ὁ ἐξ ἑκάστου ἐνιαυτοῦ πλοῦτος, ὁ ἄπενος, ὁ κεχωρισμένος πενίας. ¶ Ἄφενος, ὁ ἐνιαύσιος καρπὸς, ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτὸς. ἐνὰς ὁ ἐνιαυτός.
Ἀφέξει, ἀποστήσει ὃ ἀποκωλύει ἢ ἀποχήσει.
Ἀφέξομαι, ἀποστήσομαι. ¶ Ἄφεος, ἄφωνος.
Ἀφέρεμα, ἀνάθημα, δῶρον, ξένιον. ¶ Ἀφέρεισα, ἀχρεῖστα. ¶ Ἀφέρτεροι, ἥσσονες. ¶ Ἀφερτέροις, πολὺ φερτέροις, ταχυτέροις. ¶ Ἀφέρτερος. ταχύτερος. ¶ Ἀφέρτερος, ἀφόρητος.
Ἀφέσθαι, ἀπέχεσθαι. ¶ Ἄφεσιν, ὕπαλυξιν.
Ἄφεσις, ἀπόλαυσις, συγχώρησις. ¶ Ἀφεστηκέναι, ἀπεστηκέναι. ¶ Ἀφέστατε, ἀφεστήκατε.
Ἀφέστηκας, ἐμακρύνθης. ¶ Ἀφεστηκὼς, μακρυνθείς.
Ἀφεστὸς, ἀπεστός. ¶ Ἀφεσὸς, ἀφειμένος. ¶ Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος, παροιμία. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ποιούντων τὰ ἱερὰ δρωμένων. ἔθος γὰρ ἦν τῇ ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι. ¶ Ἀφέτην, ἀφήκασιν.
Ἀφετηρία, ἀρχή, ἡγεμονία. ¶ Ἄφετοι, οἱ ἱερόδουλοι καὶ ἀπολελυμένοι. ¶ Ἀφεύξομαι, παύσομαι.
Ἀφεὶς, ἀδύνατος. ¶ Ἀφεψάλου, ἄνθος σπινθῆρος λαμπροῦ. ¶ Ἀφεψεῖν, βλάπτειν τείχη.
Ἀφεψιασάμην, ἀφομίλησα σοφοκλῆς αὐτηνοείλαις. ¶ Ἀφὴ, ἅψις χειρῶν ἤγουν ψηλάφησις ἢ χροιὰ λέπρας. ¶ Ἀφηγεῖσθαι, διηγεῖσθαι.
Ἀφηγήμων, ὁ ἀφηγούμενος ὁδοῦ ὁδηγός. ¶ Ἀφηκτὸς, ὁμοῖος. ¶ Ἀφηγοῦντο, μεταστρέφουσα.
Ἀφῆκεν. ἐξέπεμψε. ¶ Ἀφηκές. εὐηθές. ¶ Ἀφηλικεστέραν, νεωτέραν. ¶ Ἀφῆλιξ, καταδὴς ἀκμῆς τὴν ἡλικίαν. ¶ Ἀφήμαρτεν, ἀπέτυχεν.
Ἀφ' ἡμείων, ἀφ' ἡμῶν. ¶ Ἀφημένος, ἄποθεν καθήμενος. ¶ Ἀφημιάστους, ἀγροικίας. ¶ Ἀφημίζεσθαι, ἀθετίζεσθαι. ¶ Ἄφημοι, ἀνώνυμοι, ἀκλεεῖς.
Ἀφήμονες, ἄρρητοι, οὐκ ὀνομαζόμενοι. ¶ Ἀφημοῦντας, ἀγροίκους. ¶ Ἀφ' ἡμῶν. ἄποθεν ἡμῶν.
Ἀφήμως, ἐν κόσμῳ ἡσυχῇ. ¶ Ἄφηκα. ἔκοψα,

Ἀφῆναι, τὰς ἐπισμεμένας κριθὰς ταῖς χερσὶ ῥίψαι,
Ἀφηνιάζετο, ἐχωρίζετο. ¶ Ἀφηνιάζοντες, ἀποχωρισθέντες, ἐκ μεταφορᾶς ἵππων ἁρμάτων.
Ἀφηνιαστὴν, ὑπερήφανον, ἀνυπότακτον.
Ἀφηράαν, μακράν. ¶ Ἀφήρημαι, ἐστέρημαι.
Ἀφῆς, ἀδύνατος ἄλλος ἢ δι' ἧς. ¶ Ἀφήσεσθαι, ἅψασθαι. ¶ Ἀφητορία, μαντεία. ¶ Ἀφήτορος, προφητεύοντος ἢ τοῦ τοξότου. ¶ Ἀφθίβορον. ὁ βορέως ἐσθίων. ¶ Ἄφθα, ὁ ἐν στόματι ἕλκωσις, καὶ φθόη δὲ αὐτό. ¶ Ἄφθιτον, ἄφθαρτον, θεῖον. ¶ Ἀφθίτοις γνώμαις. ἀμεταστρέπτοις σοφοκλῆς μυσοῖς.
Ἀφθονία, πλῆθος καὶ κακία. ¶ Ἄφθονον, πολὺ καὶ πλούσιον. ¶ Ἀφθόνοις, τοῖς ἄλλας.
Ἀφίας, βωμός. ¶ Ἀφῖγμαι, παραγέγονα.
Ἀφιγμένος, παραγεγονὼς, παραγενόμενος.
Ἀμφιγύοισιν ἔγχεσι, δόρατα ἑκατέρωθεν ἐστομωμένα.
Ἀφιδήσας, ἀφροντιστήσας. ¶ Ἀφίδνα, δῆμος τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς. ¶ Ἀφιδρὸν, ἀκίνητον.
Ἀφίδρυμα, ἵδρυμα. ¶ Ἀφίει, ἀπέπεμπεν.
Ἀφ' ἱερᾶς, οὕτως ἐλέγετο γραμμὴ ἱερὰ παρὰ τοῖς πεττεύουσιν. ¶ Ἀφιερωμένα, ἀποκεκαθαρμένα.
Ἀφιερωμένοι, τῷ θεῷ ἀνακείμενοι. ¶ Ἀφιέρωσε, τῷ θεῷ ἀνέθηκεν. ¶ Ἀφίζειν, ἀποκαθίζειν.
Ἀφικάνει, παραγέγονεν. ¶ Ἀφ' ἱκετηρίας, ἐπὶ τῶν κατασπουδαζομένων λόγου τυχανόντων οὕτως ἐλέγετο. ¶ Ἀφίκετο, παρεγένετο. ¶ Ἀφικνεῖται, παραγίνεται. ¶ Ἀφικλῶντο, ἀπεσείοντο, ἢ ἀπελῶντο. ¶ Ἀφικομένῳ, παραγενομένῳ.
Ἀφικόμην, ἀφῖγμαι. ¶ Ἀφίκου, παραγενοῦ.
Ἀφῖκται, παραγέγονεν. ¶ Ἀφικτὸν, ἀκάθαρτον, μισητόν. ¶ Ἀφίκτορα, τὸν ἱκέσιον δία. ¶ Ἀφικτὸς ἀκάθαρτος. μιαρός. ¶ Ἀφίλης. καθαρὸς, ὑγιής. ὁλόκληρος. ¶ Ἀφιλία, καρτερία.
Ἀφιλικτήρμονες, ἀνελεήμονες. ¶ Ἀφιλότιμος, ταπεινὸς παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν ἀγᾶσθαι τιμάς.
Ἀφινιάζει, ἀφίζεται, παραγενήσεται. ¶ Ἄφιξις, ἔφοδος, παρουσία. ¶ Ἄφιπποι, οἱ ἀπείρως ἔχοντες ἱππικῶς. ¶ Ἀφίστησιν, σταθμῷ παραδίδωσιν.
Ἀφλάσαι, ἀπολέσαι. ¶ Ἄφλαστον, τὸ ἀκροστόλιον τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης. ἀποτετμημένον εἰς ὕψος.
Ἀφλετῆρες, μαστοί. θηλαί. ¶ Ἀφλοισβὸς, ἀφρὸς ὁ ἐκ ταραχῆς. ¶ Ἀφλοισμὸς, ἀφρός. ¶ Ἀφλοῦς, ἀφλοῖα. ¶ Ἀφνιδία, αἰφνιδίως. ἄφνω.
Ἀφνειός, πλούσιος. ¶ Ἀφνὸς, ἐξαίφνης. ¶ Ἀφνύει. ἀφενύνει, ὀλβίζει. ¶ Ἄφνω, ἐξαίφνης, αἰφνιδίως.
Ἄφοδος, ἀναχώρησις ἐπὶ τὸ ἀφοδεῦσαι. ¶ Ἀφόδνοι. ἐχθροί. ¶ Ἀφοίβαντον, ἀνακάθαρτον, αἰσχύλος νεανίσκοις. ¶ Ἀφοιδεῖν. μὴ φροντίζειν. ¶ Ἀφοῖνοι, ἄφονοι. ὑγιεῖς. ¶ Ἀφοισμὸς, ἀφρός. ¶ Ἀφόπλισον, ἀπέκδυσον. ¶ Ἀφοπλίζεσθαι, ἀφαιρεῖσθαι.
Ἀφοπλίζονται. ἀπολύονται στρατείας.
Ἀφόρητον, ἀβάστακτον, ἀνυπομόνητον. ¶ Ἀφορήτως. δεινῶς. ἀβαστάκτως. ¶ Ἀφορίαν, ἀκαρπίαν.
Ἀφόριος, θρασύς, ἄπιστος. ¶ Ἀφωρισμένος, ἐκλελεγμένος, διακεκριμένος. ¶ Ἀφόριος, θρασύς, ἄπιστος. ¶ Ἀφορμὴ, ἡ νῦν ἐνθήκη λεγομένη, ἀριστοφάνης.

κλῆς θυέστῃ σικυωνίῳ. ❡Αὐτόμολος, ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθὼν προδότης. ❡Αὐτομολήσας, αὐτομολήσας ὁμοίως ἐκείνοις. ❡Αὐτομόλως, προδοτικῶς σοφοκλῆς φαίδρᾳ. ❡Αὐτονυχεί. αὐτῇ τῇ νυκτί. ❡Αὐτόξυλον, αὐτοδημιούργητον ξύλον. ἢ ξύλινα. ❡Αὐτοξενεῖν, ἐν ἴσῳ τοῦ προξενεῖν.

Α ὐτόπαιδα, ἀντὶ τοῦ σώματί τινι παῖδα ὄντα. ❡Αὐτοπάλις, κλίμαξ. ❡Αὐτόπαστοι, πύλαι παστάδας ἔχουσαι ποικίλας. ❡Αὐτόπεδον, καὶ αὐτοποδητί, τὸ ἐκ ποδὸς βαδίζειν. ❡Αὐτοποίητον, εὐτελές.

Α ὐτόπτυμα, ἐπίκληρον. ❡Αὐτοπτίκιστον, μὴ κεκομμένον. οἱ δὲ, εὐτελὲς ἱμάτιον. ❡Αὐτόπρεμνος, αὐτόρριζος. ❡Αὐτόπτης, θεατής. ❡Αὐτορρέκτων, ἑαυτοῦ ἐργαζόμενος. ❡Αὐτορρέκτονες, πότμος, ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε. καὶ κατ' Ἰωνίαν ἐκαυτορρέκτονος περὶ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα αἰσχύλος. ❡Αὐτὸς, ἢ ἐγώ, ἢ σύ. ἢ ἐκεῖνος. ❡Αὐτόσε, ἐκεῖσε. ❡Αὐτόσιτον, τὸν ἑαυτὸν τρέφοντα, ἢ τὸν σὺν ἑτέρῳ δειπνοῦντα καὶ ἑαυτοῦ φέροντα τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ δεῖπνον.

Α ὐτόσυτον, αὐτοκέλευστον σοφοκλῆς ἀκρισίοις,

Α ὐτοστείφον, ἰσχυρόν, αὐτοφυές. ❡Αὐτόστυλον, αὐτοσκεύαστον. ❡Αὐτοσχεδὲς, ὑποδήματος εἶδος γυναικείου. ❡Αὐτοσχεδιάζει, παραυτὰ λέγει.

Α ὐτοσχεδίη, ἀπὸ χειρὸς, ἀπὸ τοῦ σύνεγγυς. ❡Αὐτοσχέδιον τὸ εὐθὺς ῥηθὲν ἢ ὑποπραχθὲν ἢ γενόμενον.

Α ὐτοσχεδίως, αὐτομάτως. ❡Αὐτοσχεδὸν, ἐγγὺς, ἐκ τοῦ σύνεγγυς παράλληλα. ❡Αὐτότεγον. ἀπηρτισμένον, πλῆρες ὅσον δεῖ. ❡Αὐτότεγος μύλη, ἀπὸ τοῦ παντὸς πλέον οὐδεὶς ἔλαυνεν αὐτὴν, ἐντεῦθεν τὰ τοῦ ἀρκουμένου ἔλεγον. ἔνιοι δὲ αὐτάγγελον.

Α ὐτοτελὲς, ψήφισμα τὸ μὴ προβεβουλευμένον.

Α ὐτοτελὴς, τέλειος. ❡Αὐτοτελὴς δίκη, ἀφ' ἧς μὴ ἔστιν ἐφιέναι. ❡Αὐτοῦ, ἐκεῖ. αὐτόθι ἐπὶ τόπου, εὐθύς.

Α ὐτοῦ ἐνεύνακον, τὸ ἴδιον ἐγκοίτιον. ❡Αὐτουργὸς, ὁ δι' ἑαυτοῦ ἐργαζόμενος. ❡Αὐτοφαείζειν, αὐτοματεῖν.

Α ὐτόφλοιον, αὐτόδερμον. ❡Αὐτόφορβος, αὐτοφάγος. αἰσχύλος κίρκῃ. ❡Αὐτόφορτοι, αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ, οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις σοφοκλῆς θυέστῃ σικυωνίῳ, ὁ δὲ κρατῖνος ἐν χείρωσι, τοὺς τὰ κοινὰ φορτιζομένους ἔφη. ❡Αὐτοφορία, τὸ ἐπ' αὐτῇ φορᾷ. ❡Αὐτόχειρ, φονεύς.

Α ὐτόχειρες, οἱ ταῖς ἰδίαις χερσὶ φονεύοντες.

Α ὐτοχειρεί. ὁ ἑαυτὸν φονεύων. ❡Αὐτοχειρία, τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαί τι. ❡Αὐτόχειρος, ὁ ἑαυτὸν ἐγχειρίζων. ❡Αὐτόχθοσι, τοῖς ἐν ἰδίᾳ γῇ ἢ τόπῳ οἰκοῦσιν. ❡Αὐτόχθων, ἐντόπιος, ἐγχώριος, πολίτης, γνήσιος. ❡Αὐτόχθων, ἐστὶ ἡ τοῦ χείρωνος πλησίον ἐν τοῖς ὄρεσι λίγειν. ❡Αὐτοχειλὸν, αὐτοποίητον.

Α ὐτόχρημα, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. ❡Αὐτόχωνον, αὐτοχώνευτον. ❡Αὐτοχόωνον, αὐτοχώνευτον ἀπ' αὐτοῦ τῆς χωνείας τὸ τέλειον ἔχοντα καὶ μὴ προσδεόμενον ἄλλου τινὸς εἰς συμπλήρωσιν, ἢ αὐτέχυτον. ὅλον στερέμνιον, οὐ κοῖλον. ❡Αὐτοχοΐνδην, πρὸς τὴν χεῖρα. ❡Αὐτοτέχευσα, τὰ τίμια. ❡Αὐτώδης, ὑπερόφρων. ἰδιογνώμων. ❡Αὐτώλης, ὑβριστὴς αὐτόχειρ. ❡Ἄυτως, μάτην, ἁπλῶς, ὡς ἔτυχεν.

Α ὔτως, ἐπὶ μὲν τοῦ ματαίου καὶ κατακενοῦ. ἄυτως γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμοίως, ὡσαύτως, φάγωμεν καὶ πίωμεν ἄυτως. ❡Αὐχᾶν, καύχησιν.

Α ὐχαλέοι, σεμνοί. ❡Αὐχάττειν, ἀναχωρεῖν, καὶ τὸ ἐμμένειν, χάττειν. ❡Αὐχέες, καυχώμενοι.

Α ὐχένιοι, χιτῶνος εἶδος, ὑπὸ ἀντιφάνους.

Α ὐχεῖν, καυχᾶσθαι. ❡Αὐχέω, εὔχομαι.

Α ὐχήεις. σεμνός. ❡Αὔχημα, καύχημα, ἔπαρσις, ὑπερηφάνεια. ❡Αὐχήμασιν, ὑπερηφανείαις. ❡Αὐχήματα, καυχήματα, σεμνολογήματα. ❡Αὐχὴν, τράχηλος. ❡Αὐχήσασθαι, καυχήσασθαι.

Α ὔχησις, σεμνότης. ❡Αὐχεῖ, αὐξωθῇ. ❡Αὐχμεῖν, ξηραίνειν. ❡Αὐχμηρὸν, ξηρὸν, σκοτῶδες.

Α ὐχμηρῷ. ξηρῷ, σκοτώδει. ❡Αὐχμοὶ, ἀνομβρίαι.

Α ὐχμὸς, ξηρασία, ἀνομβρία, ἔνδεια. καυματηρὸς ἀὴρ. ἢ λιμὸς ἀπὸ ἀβροχίας γινόμενος. ❡Αὐχμώδης, ξηρὸς, ῥυπώδης. ❡Αὐχμῶντα, ῥυπῶντα.

Α ὔω, λαχέω, θερμαίνω. τὰ γὰρ προσηνῆ τοῖς θερμοῖς περιέβαλλον. ❡Αὔως, ἡμέρα.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Α φανίσας, ἀποδίδωσι ἢ συλήσας, καθιδρώσασθαι, ἀφοσιώσασθαι. ❡Ἀφάδιος, ἐχθρὸς, ἀπὸ τοῦ ἀφανδάνειν, λέγεται δὲ καὶ αὐφάδιος.

Α φαδίαν, τὴν πολεμικὴν ναῦν, διὰ τὸ ἀφανδάνειν.

Α φάζει, ἀναδέχεται ἀπὸ τῆς ἁφῆς.

Α φαία, ἡ δίκτυννα καὶ ἄρτεμις.

Α φαιᾶσαι, ἀπαλγῆσαι, ἀπολειτουργῆσαι καὶ ἀπολέσαι ὁ αὐτὸς δ' ἀλφοῖς. ❡Ἄφαιμοι, ἀπόγονοι εὐγενεῖς. ❡Ἀφακές, εὐηθής. ❡Ἀφαιρεῖται, ἀποσπᾷ. ❡Ἀφαίρημα, ἀνάθημα, δῶρον.

Α φαιρίζεσθαι. λαβεῖν. στερήσασθαι. ❡Ἀφελοῦνται, ἀποστεροῦνται. ❡Ἀφαῖς. πληγαῖς.

Α φάη, ὄστεον. ❡Ἀφελέον, συνηγμένον, κοινόν.

Α φαλον, φάλον μὴ ἔχον, μήτε προμετωπίδα.

Α φαλος, περικεφαλαία μὴ ἔχουσα φάλους. φάλοι δὲ εἰσὶν οἱ λαμπροὶ ἧλοι, ἢ τὰ ποικίλματα.

Α φαλροὶ, οἱ ἀναπαλῶντες.

Α φαμιῶται, οἰκέται ἀγροῖκοι, πάροικοι.

Α φανδάνει, ἀπαρέσκει. ❡Ἄφαντον, ἀφανές. ἀθεώρητον, μὴ φαινόμενον. ἀφανῆ. μὴ ὁρώμενον.

Α φανίαν, συναγωγὴν ἐπιστάσεως. ❡Ἀφανίζειν, σήπειν, ἀπολύειν. ❡Ἀφανίσαι, σκεπάσαι, προνομεῦσαι. ❡Ἀφάνναι, χωρίον τῆς δημάρτιδος φυλῆς πέρρωθεν. ❡Ἀφάμαρτεν, ἀπέτυχεν. ❡Ἀφαμαρτοεπὴς. ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. ❡Ἄφαρ, ταχέως, ἢ εὐθέως. ❡Ἄφαρος, πολὺ, ἀείστας. βοηθὸς ῥᾳδίως. ❡Ἄφαρβον, ἐλεύθερον. ❡Ἀφαρεῖ. ἱδροῖ. αἱμάττει. ❡Ἀφαρεὺς, τοῦ ὕλεος θύννα τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροὶ πτερύγιον. ❡Ἀφαρκίδωτον. ἀγρεύτον, ἀθυσίαστον. ❡Ἄφαρκτος, ἀφύλακτος.

Α φάρμακον, χρῶμα οἰδίποδος ἄνθη ἄνθης, ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα καὶ τὰ βαφεῖα φαρμακῶντας σοφοκλῆς ἔφη. ❡Ἄφαρον. ἀνήροτον.

Α φαροι, ἀνίμαροι, ἀνειδῶται. ❡Ἄφαρ, εὐθέως.

Α φάρτερος. ταχύτερος. ❡Ἀφάρυμος. ἄρμος.

τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Αὐλῶπιν, αὐλοὺς ἔχουσαν.

Α ὐλώπις, εἶδος πολυκεφαλαίας περιμήκεις ἐχούσης τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὀπὰς, καὶ εἰς ὀξὺ ληγούσης, οἱ δὲ ἐκπεπταμένον ἐχούσης τὸν λόφον. ¶ Αὐλωποὶ, ἐπὶ ... μοί· οἱ κημοὶ διὰ τὸ τοῖς κημοῖς κώδωνας προσῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο. ¶ Αὖμα, ἅλμη ὑπὸ κρητῶν. ¶ Αὔξας, ὀρμήσας. ¶ Αὔξην, αὔξησιν. ¶ Αὖξις, αὔξησις. βλάστησις. ¶ Αὐξίδωνος, ἑρμῆς ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως.

Α ὖοι, ξηροί. ¶ Αὖον, ξηρόν. ¶ Αὔανα, αὖλον, ξηρὸν, νεκρόν. ¶ Αὔονον, ξύλον ξηρόν. ¶ Αὖ πάλιν, πάλιν αὖθις. ¶ Αὔπνοις. κακοῦπνος. ¶ Αὖραν, πνοὴν λεπτήν. ¶ Αὖραι, πνοαί. ¶ Αὔρη, πνοή. ἢ ἀῆτα.

Α ὐρβάτας, αἰσχύλος τὸν ἄνεμον ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι καὶ ὁ αὐτὸς ψυχοστασίαις οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβάλον. ¶ Αὐρίζειν, ῥιπτοῦντα τὸ εἰς ἄνεμον ὑποβριτιθέσθαι. ¶ Αὐροὶ, λόγοι ἴσωροι. ¶ Αὖς, αὐτὸς κρῆτες καὶ λάκωνες. ¶ Αὖσαι, βοῆσαι, κλαῦσαι, φλέξαι. ¶ Αὐρότερον, ἀσθενέστερον. ¶ Αὐσάντων, κραυγασάντων. ¶ Αὔσας, φωνήσας, κράξας.

Α ὐταῖς, πνοαῖς, κραυγαῖς. ¶ Αὐσόν, ξηρόν.

Α ὐσὸς, ἄλσος κρῆτες. ¶ Αὐστηλέος, κατάξηρος, αὐστηρός. αὐχμηρός, ἀστόλιστος. ¶ Αὐστηρὸς, σκυθρωπὸς, ξηρός. ¶ Αὐσὴρ, μέζου ὄνομα. ¶ Αὐσονίοις, ὑπὸ τὴν ἰταλίαν. ¶ Αὐσονίοισι, ῥωμαϊκοῖς.

Α ὐσονίων, ἰταλῶν. ¶ Αὐτάγγελοι, ἑαυτοῖς χρώμενοι ἀγγέλοις. ¶ Αὐτὰ κέλευθα, τὰς αὐτὰς ὁδούς. τὴν αὐτὴν ὁδόν. ¶ Αὐτάλεν, ἐσκίρτα.

Α ὐτάγρετα, αὐθαίρετα, αὐτέλεκτα, ἑτοίμως λαμβανόμενα. ¶ Αὐτάδης, αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ. ¶ Αὐτάγετοι, ἀκέμενοι ἑαυτὰς, καὶ θαυμαστικῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν ἴσον ἀλιμένη. ἔνιοι δὲ αὐθάδεις, καὶ ἀνακρέων οὕτω κέχρηται. ¶ Αὐτάρκης, ζωμὸς καὶ ὁ αὐτάρκης.

Α ὐτὰν, αὐτὸν ἢ αὐτήν. ¶ Αὐτανδρον, σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν. ¶ Αὐταιώρητος ὑφ' ἑαυτοῦ μετεωριζόμενος. ¶ Αὐτανίδας, αὖθις πάλιν. ¶ Αὐτὰς δὴ, ἢ αὐθίου ἢ ἐπειδή. ¶ Αὐτάντης, ὁ προεστὼς τινὸς πράγματος καὶ αὐθεντῶν. ¶ Αὐτὰρ δὲ, ἐγὼ δέ.

Α ὐτὰρ, ἔπειτα, μετὰ δὲ ταῦτα.

Α ὐτάρεστος, ὁ ἐφ' ἑαυτῷ ἀγαλλόμενος.

Α ὐτάγυον, μονόβολον. ¶ Αὐτεμάτη, ἑκουσία.

Α ὐτάρκης, ἱκανός. ¶ Αὐτὰρ ὁ, ὁ δὲ ἢ ὁ δή.

Α ὐτὰρ ἐγὼ, ἐγὼ δέ. ¶ Αὖτε, πάλιν.

Α ὐτὰς ὑπὸ χθὼν, ὑπὸ δὲ τῶν πολλῶν αὐτῶν ἢ γῆ.

Α ὐτεξούσιος, ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξουσιάζων. ¶ Αὐτεπίβουλος, αὐτοφονεύς. ¶ Αὐτερέτη, αὐτοὶ ἐρέσσοντες.

Α ὔτευν. ἐφώνουν, ἐβόων. ¶ Αὐτὴ, τοῦ μὲν ἐπὶ φωνῆς. αὐτὴ δ' ὅπου ἵκεν. ἐπὶ δὲ τῆς μάχης. ῥεῖα δέ κ' ἀκμῶντες κεκμηκότας ἄνδρας αὐτῇ. ¶ Αὐτῇ, βίᾳ, τῇ δυνάμει. ¶ Αὐτὸ κάμινος, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ παραπλήσια πρασσόντων εἰρημένη, ἀπὸ δὲ τοῦ κεραμεικοῦ ζοχοῦ ἡ μεταφορά. ¶ Αὐτῆμαρ, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. ¶ Αὐτὴν, κραυγήν. φωνήν. βοήν.

Α ὐτῆς, κραυγῆς, βοῆς. ¶ Αὐτῇ κεν γαίῃ, σὺν αὐτῇ τῇ γῇ. ¶ Αὐτῇσι ῥίζῃσι, σὺν αὐτῇ τῇ ῥίζῃ.

Α ὖτει, ἐβόα. ¶ Αὐτίκα μάλα, εὐθὺς λίαν, πάνυ πάλιν, παραχρῆμα. σήμερον, αὐτίκα ἀριστοφάνης μὲν ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. ὅμηρος δὲ, ἐπὶ μόνου τοῦ νῦν διὸ καὶ παραλλήλως λέγει, αὐτίκα νῦν. αὐτίκα δὲ μάλα, παραυτὰ ταχέως δὴ καὶ καλλιῶς αὖτις. πάλιν ἐκ δευτέρου. ¶ Αὐτμὴ. πνοὴ, φλόξ. ¶ Αὐτμενα, τὴν ἀναπνοὴν πνευμάτων, ἢ καὶ πεφυσημένα.

Α ὐτμενότης, πεφυσημένος, πεπνευσμένος. ¶ Αὐτοβοεὶ τὸ παραχρῆμα τι συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, ἅμα βοῇ συσκυδῆς. ¶ Αὐτοβοεὶ αὐθήμερον, παραυτὰ. ἐπὶ τῶν βοῶν ἐν τοῖς ζυγοῖς ὄντων, ἢ αὐτοὶ βοῶντες κράζοντες ἀπέκτειναν αὐτούς.

Α ὐτόγε, ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον. ¶ Αὐτογένεθλον, αὐτογέννητον. ¶ Αὐτογενὴς, αὐτογένεθλος, οὐκ ἔκ τινος γεννώμενος. ¶ Αὐτοδάικτος, ὁ ἑαυτὸν φονεύσας ἢ καὶ κακοποιήσας. ¶ Αὐτοδακὴς μῆνις, μικρά.

Α ὐτοδὰξ. παραχρῆμα ἢ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν ἀποδάκνειν.

Α ὐτοδιξει. παροιμία ἔξω τοῦ ἐπιλόγου λεγομένη, ἧς μνημονεύει καὶ πλάτων. ¶ Αὐτοδιείπνος, ὅταν τις κεκλημένος ἑαυτοῦ φέρῃ τὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον.

Α ὐτοδικεῖ, αὐθεντεῖ, ὅταν αὐτὸς λέγῃ.

Α ὐτόδικοι, οἱ ἑαυτοῖς δικασταῖς χρώμενοι καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν παραγινομένοις. ¶ Αὐτόδιον. ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐληλυθότα. ¶ Αὐτοεθείρας, κόμας ἢ καὶ κόσμοις. ¶ Αὐτοεύτης, αὐτόχειρ.

Α ὐτοετὲς, ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. ¶ Αὐτόθεν, ἐκεῖθεν.

Α ὐτόθι, ἐκεῖσε, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐπὶ τόπου.

Α ὐτοὶ θύομεν, αὐτὶ τοῦ αὐτοὶ πίνομεν, ἐνηλλαγμένως. παρόσον οἱ καλούμενοι εἰς ἑστίασιν, λέγονται καὶ αὐτοὶ θύομεν, ἐπὶ δὲ τῶν καλουμένων ὑπό τινων λέγεται ἀριστοφάνης γηρυτάδῃ. ¶ Αὐτοῖο, αὐτοῦ.

Α ὐτοῖσιν, αὐτοῖς. ¶ Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε. παροιμία, ἁλιεῖς γὰρ ἑλκύσαντες χελώνην μεγάλην καὶ ἀναπαύσαντες αὐτὴν, διαμερίζονται τοῖς παροῦσιν.

Α ὐτοκάβδαλα, αὐτοσχέδια, ποιήματα εὐτελῆ.

Α ὐτοκαλὲς, τὸ ἐπιτυχὸν, συμβεβηκός. ¶ Αὐτόκαρνος, αὐτοζήμιος, κάρνη γὰρ ἡ ζημία. ¶ Αὐτοκασίγνητος, γνήσιος ἀδελφὸς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων.

Α ὐτοκέρας. ὥρας μέσον οὐκ ἐπιδιδόμενον ἢ θερμοῦ ἢ ψυχροῦ τουτέστιν τοῦ ἀέρος. ¶ Αὐτόκρατον, εὔκρατές.

Α ὐτοκτίστοις δόμοις, οὐ κατεσκευασμένοις, ἀλλ' ἐκ ταὐτομάτου γεγενημένοις, ἢ τοῖς οἰκουμένοις, σοφοκλῆς κυκλίωνι. ¶ Αὐτόκλητοι, αὐτεπάγγελτοι.

Α ὐτόκλητον, ὅταν εἰς * ἀρχὴν μὴ κληθέντι ὑπό τινος ἑαυτοῦ δέῃ ἀπαντῆσαι. ¶ Αὐτόκρατα, αὐτόβουλα, ἑαυτὰ δηλοῦντα ἢ κίονα μονόλιθον. ¶ Αὐτοκράτωρ, αὐτεξούσιος ὁ κοσμοκράτωρ. ¶ Αὐτόλειον, λιτόν. ¶ Αὐτόλαβον, ἑαυτῷ λαβὼν ἔχον.

Α ὐτολήκυθοι, οἱ πένητες, οἱ μόνην λήκυθον ἔχοντες, ἢ δι' ἑαυτῶν βαστάζοντες τὴν λήκυθον, οὐ δι' οἰκετῶν.

Α ὐτολόχευτος, θεὸς ἀγέννητος, αὐτογέννητος.

Α ὐτομάρτυς, ὁ ἑαυτοῦ μαρτυρῶν. ¶ Αὐτόλυτος, δῆμα ἐφ' ᾧ ἀγκύλη ἐφῆπται, καὶ οὐχ ἅμα γέγονεν.

Α ὐτομάτητα, σπέρμα αὐθρός. ¶ Αὐτοματίσαντες, ἀφ' ἑαυτῶν πράξαντες. ¶ Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ, παροιμία. ¶ Αὐτόματον, αὐτοφυές. ¶ Αὐτόμαχεῖν. αὐτοδικεῖν. ¶ Αὐτομάρος, μονόμοιρος σοφο

Ἀτταλασίξαι. ὀμόσαι. ¶ Ἀττελάβους. ἀκρίδας.
Ἀττέλεβος. ἀκρὶς μικρὰ καὶ εἶδος κνωδάλου ζώου μικροῦ καὶ λεπτοῦ ἢ ἀκρίδος. ¶ Ἀττέσθαι, διάξεσθαι στήμονα. ¶ Ἀττάλη, φάρυξ ὑπὸ Φρυγῶν.
Ἀτταλίζομαι, πλακοῦμαι σικελοί. ¶ Ἀττάνα, τήγανα καὶ πλακοῦς ὁ ἐπ' αὐτῶν σκευαζόμενος.
Ἀτταλίδας, πλακοῦντες ἐνθρυπτοί. ¶ Ἀττανίτας, τηγανίτας. ¶ Ἀττάραχος, τὸ ἐλάχιστον, οἱ δὲ τὰς ἀπὸ τῶν ἄρτων φλυκταίνας, οἱ δὲ τὰς καλουμένας ψίχας. ¶ Ἀττάρυμα, πόμα σόφισμα κρητικόν.
Ἀττασία. ἀνάστηθι. ¶ Ἄττης, ὃν ἄττιν φασὶ λάκωνες.
Ἀττικὰ γράμματα, τὰ ἀρχαῖα ἐπιχώρια.
Ἀττικουργῆ, τὰ ὑπὸ τῆς ἀττικῆς εἰργασμένα.
Ἀττικῶς, ἀθηναίως. ¶ Ἀττίς, ἀθῆναι. ¶ Ἄττοντες, ὁρμῶντες, πηδῶντες. λέγεται δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ σκορπίου.
Ἄττουσα, ὁρμῶσα, πηδῶσα. ¶ Ἀττύζει, ἐπιτιμᾶ, ταράσσει, ἀπειλεῖ, φοβεῖται. ¶ Ἀττύζηλον, φοβερόν, ἀφανές, ἄσημον. ¶ Ἀττύζεσθαι, φοβεῖσθαι, ταράσσεσθαι ἀπὸ τῆς ἄτης. ¶ Ἀτυζομένη. φοβουμένη, θορυβουμένη, ταραττομένη. ¶ Ἀτυζόμενος, λυπούμενος, ἐκπληττόμενος. ¶ Ἄτυκτον, ἄκοσμον, σκληρόν, ἀκατασκεύαστον. ¶ Ἀττύλλα, ἀγκύλη.
Ἀτυλόν, μικρόν, ἀγεννές. ¶ Ἀτυπίδες, κριθαὶ ἀπὸ πυροῦ λεγόμεναι ἀλέπυροι. ¶ Ἀτυχής, καταπλαγής. ¶ Ἀτυχήσαις. ἀποτεύξεις. ¶ Ἀτυχεῖς, ἀπογραφεῖς, ἐκπλαγείς. ¶ Ἀτύχημα, ταλαιπωρία.
Ἀτυχόν, μέτριον. ¶ Ἄτωρ, ἡ μελία ὑπὸ αἰγυπτίων.
Ἀτωμένη, βλαπτομένη, στερισκομένη.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Αὖα, ξηρά. ¶ Αὖ, πάλιν, ἢ ἀπὸ τοῦ διασωσμου, ὁ ὑπὸ τοῦ πλέοντος. ¶ Αὖαι. ξηραί, φθαρταί. ¶ Αὐαίνεται, ξηραίνεται, φθείρεται. ¶ Αὐαινομένοις. ξηραινομένοις, φθειρομένοις.
Αὖον, ξηρόν. ¶ Αὐαλέον, λίαν ξηρόν.
Αὐαλός, ὁ διόνυσος. ¶ Αὐανθείς, ξηρανθείς.
Αὐαρά, τὰ ποντικὰ κάρυα. ¶ Αὐάς, ξηράς.
Αὐάζομαι, βλέπω. ¶ Αὔαρος, ἄσπορος ὑπὸ κυπρίων.
Αὐγάζουσα, ὁρῶσα. ¶ Αὐγάσασθαι, ἰδεῖν.
Αὐγεῖαι, πόλεως ὄνομα. ¶ Αὐγεῖν, ἀλγεῖν.
Αὐγή, χρεία λαμπρότης καὶ φῶς. ¶ Αὐγῶ, αὐγάζομαι. ¶ Αὐδᾷ, λέγει, φωνεῖ. ¶ Αὐδάς, φωνάς. ¶ Αὐδᾶται, λέγεται. ¶ Αὐδή, φωνή.
Αὐδηέντων, τῶν λόγον ἢ φωνὴν ἐχόντων. ¶ Αὐδήεσσα, ὀνομαστή, ἔνδοξος. ¶ Αὐδή, φωνὴ καὶ φθόγγος.
Αὐδήσας, φωνήσας, λέξας. ¶ Αὐδῶ, φωνῶ, λέγω.
Αὖε, ψιλῶς μὲν, ἐφώνει, ἐβόα, δασέως δὲ, καὶ ἐξέκαιεν αὖε τὸ πῦρ. ¶ Αὔελλαι. ἄελλαι παρὰ τὸ ἄελλαι.
Αὐεχίζει, σφακελίζει κύπριοι. ¶ Αὐηρός, σκιάς.
Αὐθύοντα, εἰς ῥύπον ἕλκοντα. ¶ Αὖλαι. ἄσαι.
Αὐετῆ, τὸν αὐτοετῆ. ¶ Αὐήτωρ, ἔπηνον. ¶ Αὐθάδης, ἐξουσιαστικόν. ¶ Αὐθάδης. ὑπερήφανος, θυμώδης. παράνομος, αὐτάρεσκος. ¶ Αὐθαδία, προπέτεια.
Αὐθαδιάζεται, ὑπερηφανεύεται. ¶ Αὐθαίρετοι, αὐτεπάγγελτοι, αὐτοπροαίρετοι, αὐτάρεσκοι, ἑκούσιοι,

αὐτοθέλητοι. ¶ Αὐθέκαστα. ἁπλᾶ, αὐστηρά.
Αὐθέκαστος, ἀκριβής, αὐστηρὸς τῷ λόγῳ, ἀπαρακάλυπτος, ἢ τῷ τρόπῳ ἁπλοῦς. ἐλευθέριος, ἀξιόπιστος, αὐτάρεσκος. ¶ Αὔθαιμοι, ἀδελφοί. ¶ Αὐθεντεῖν, ἐξουσιάζειν. ¶ Αὐθέντης. ἐξουσιαστής.
Αὐτόχειρ, φονεύς. ¶ Αὐθεπισπέστω, αὐθαιρέτῳ.
Αὐθαιρέτως. ἑκουσίως. ¶ Αὐθημερόν. σήμερον, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. ¶ Αὖθι, ἐπὶ τόπῳ, αὐτόθι.
Αὐθιγενής, αὐτόχθων, γνήσιος, ἰθαγενής. ¶ Αὐθιγενές. ἐγγενές, ἐπίγειον. ¶ Αὖθι μένων, ἐπὶ τόπῳ μένων.
Αὐθίξας, κινήσας. ¶ Αὖθις, πάλιν, ἐξ ἀρχῆς. εὐθύς. ἀπὸ τόπου ἢ μετὰ ταῦτα, τὸ δὲ αὖ τις ἐκ δευτέρου. τὸ δὲ αὖθι, τοπικῶς δηλοῖ ὡς ἀπὸ τοῦ παρόντος, εἰ μὲν ἢ αὖθι μένων, ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ποτὲ δὲ αἰαφοινικῶς, „αὖθι λιπεῖν ἵπποις τε καὶ αὐέρας ἤλυθον ἄνδρας. ¶ Αὐθώρης. αὐτὸν βλέπων.
Αὐθωρόν, σύντομον. ¶ Αὐθείζειν, ῥιγοῦν κύπριοι.
Αὐθύπερτερον, αὐτοῦ πέραν. ¶ Αὐθοείρης, σωτήμης. ¶ Αὐίαχοι, ἄνευ βοῆς, μετὰ ἰαχῆς, ἢ ἀΐαχοι, σιωπῇ ἄφοβοι καὶ ἄνλοι ἠχοῦντες.
Αὐίδην, ἀφανοῦς, ἀοράτου. ¶ Αὐκάν, ἀλκὴν κρῆτες.
Αὐκήλως, ἕως ὑπὸ τυρρηνῶν. ¶ Αὐκηρεσίη, ἀφθάρτη. ¶ Αὐκύονα, ἀλκύονα κρῆτες.
Αὐλά, πανδέκτης. ¶ Αὐλαία, ἐν αὐλῇ διατρίβουσα ἢ τὸ ἀπὸ σκηνῆς παραπέτασμα. ¶ Αὔλακας, κοίλους τόπους. ¶ Αὖλαξ, τὸ σχίσμα τῆς ἀρούρης. διώρυξ, σπήλαιον. ¶ Αὔλαρος, αὐλωρός. οἰκοφύλαξ.
Αὐλαχα. ἡ ὕννις. ¶ Αὐλεία, ἡ τῆς αὐλῆς θύρα.
Αὐληταί, ἀκροαταὶ αὐλοῦντες.
Αὐλήρας. ἡνίας, μάνδρας. ¶ Αὐληρόν, χαλινόν. χοινίον, οἱ δὲ σπεῖραν. ¶ Αὐλῆς, ἐπαύλεως. αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἐν τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς περιωρισμένῳ καὶ γὰρ τὰ ὅμορα σύγχορτα λέγομεν.
Αὐλής. ἐπὶ κατ' ἀγροὺς ἐπαύλεως λέγει.
Αὐλητηρία, αὐλῶν θήκη. ¶ Αὐλητήριον. τόπος παρὰ ταραντίνοις. ¶ Αὐλητής, εἶδος σφηκός.
Αὐλήτην, τὸν τῆς κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων.
Αὐλεία, θύρα, πυλών. ¶ Αὐλίδα, λιμένα.
Αὐλίζεται, κοιμᾶται, φυλάττεται. κοιτάζεται.
Αὐλίζομαι, μένω, ἐνδιατρίβω. ¶ Αὐλιζομενάων, εἰς κοίτην ἐλαυνομένων. ¶ Αὐλίκουροι, φύλακες.
Αὐλήν, κοίτην. ἔπαυλισμόν. ¶ Αὐλίξαι, στασιάσαι, διακεῖν. ¶ Αὐλίς, πόλεως ὄνομα ἢ κίλλα τις. δίδυμος ἐπίθετον ἀπόλλωνος ὁμοίως καὶ διός.
Αὐλίξ, φλέψ. ¶ Αὐλίσκοι, ἐνώτια πέρσαι.
Αὐλισμός. διανυκτέρευσις. ¶ Αὐλός, κιθάρα ἢ σύριγξ. ¶ Αὐλόν, τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος.
Αὔλεις, ἀσπαμάρεις. ¶ Αὐλουρός, οἰκοφύλαξ.
Αὐλωλάζειν, τὸ σύρειν διὰ τῶν δακτύλων. ¶ Αὐλών, στενὴ ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος, καὶ λιμὴν ἢ ἔφυδρος τόπος.
Αὐλῶνες, οἱ ἐπὶ θυσίας τόποι αἰσχύλος. καὶ τὴν τάφον ἢ τὴν πυράν. σοφοκλῆς δὲ τὴν λόγχην τὴν μακρὰν αὐλῶπιν εἶπεν. ¶ Αὐλωνίζουσι, ἐν αὐλῶσι διάγουσι. ¶ Αὐλῶνες, φάραγγες, τόποι πλατεῖς ὑπὸ τὰ ὄρη. ¶ Αὐλωπίαι, αὐλοὺς ἔχουσαι. ¶ Αὐλωπίας, κοιλόφθαλμος. ¶ Αὐλῶπιδι. στενὴ τοῦ

ως, ἀκαταπόνητος. ¶ Ἀτέκμαρτον, ἀτελείωτον. ἀνόητον, ἄσημον. ¶ Ἄτεκνος, ἄγονος. ἀτεκνία.
Ἀ τέλεια, ἀλειτούργητα. ¶ Ἀτελεῖς, ἐλλιπεῖς.
Ἀ τελεύτητον, τὸ μὴ ἔχον τέλος. ¶ Ἀτελῆ, ἀδιάπρακτα, οὐκ ἔχοντα τελέσματα, Σοφοκλῆς Θυέστῃ.
Ἀ τέμβεσθαι, στερεῖσθαι, ὀδυνᾶσθαι. ¶ Ἀτεμβόμενος, στερισκόμενος. ¶ Ἀτέμβονται. στερίσκονται.
Ἀ τενές, ἰθύ, ἀνάλγες. συνεχές. ¶ Ἀτενής. ἴκμου. ἀτενὸς ἀπ' οἴκων Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι, περὶ δὲ τοῦ φίλου συντείναντος, καὶ ἀτενίζειν λέγουσι τοὺς συντείνοντας καὶ ἐπερείδοντας τὴν ὄψιν. ¶ Ἀτενίζει, προσέχει, βλέπει. ¶ Ἀτέοντα. ἀτιμάζοντα.
Ἀ τημβόμενον, βλαπτόμενον παρὰ τὴν ἄτην.
Ἀ ττέλεβος, εἶδος κνωδάλου. ¶ Ἄτερ, χωρίς. ἄνευ. ἐκτός. ¶ Ἀτέραμνον, τὸ μὴ ἐνδιδοῦν, σκληρόν, τέρεν γὰρ τὸ ἁπαλόν. ¶ Ἀτεράμων, σκληρός, ἀκαμπής. ἀκαταπόνητος. ἀνελεήμων. ¶ Ἀτεράμοσι. σκληροῖς. ¶ Ἀτερέα, ὄρος. γρέγον κρεῖττον.
Ἀ τέρεμνα ἢ ἀτεράμονα. τὰ μὴ ἑψημένα ὄσπρια.
Ἀ τέρεμνον, σκληρόν. ¶ Ἀτερήμενον, χωρὶς καθήμενον. ¶ Ἀτέρθε, χωρίς. ¶ Ἀτερμάτιστος, ἀβέβαιος, ἀθεμελίωτος. ¶ Ἀτέρμονον, ἀείστοι.
Ἀ τερθοι, ἔτερθοι, ἑτέρωθεν. ¶ Ἀτερθεῖον, τὸ ἑτέρωθεν καὶ χωρίς. ¶ Ἄτερος. ὁ ἕτερος, ὁ εἷς τῶν δύο.
Ἀ τευχῆ. ἄνοπλον. ¶ Ἀτεύκτου. ἀνεπάφου, ἀτρέπτους. ¶ Ἄτεχνον. ἀσκεύαστον. ἀσυνήθιστον.
Ἀ τρέψαι, ἀθέτησιν. ¶ Ἀρετήσιον, ἀπρομηθές.
Ἀ τεῦν, λευκόν. ¶ Ἀτετῶς, ἀφροντίστως. ¶ Ἀτεχνῶς. τὸ παράπαν καὶ τῷ ὄντι καὶ καθόλου. οἱ δὲ ἁπλῶς ἢ καθάπαξ. ¶ Ἄτη, βλάβη. ¶ Ἀτημέλητος, ἠμελημένος. ¶ Ἀτημελῶς. ἀνεπιστημόνως. ἀμελῶς. ¶ Ἀτήνειν. μοχθεῖν. ¶ Ἀτηρόν. βλαβερόν. ¶ Ἀτεωρόχοι, ἀκμαυθάδεις. ¶ Ἀτηρός, ἀκαταπόνητος. ¶ Ἀτθίδων, ἀθηναίων.
Ἀ τιέλλει, ἀσεβεῖ. ¶ Ἀτίζει. ἀτιμάζει, ἢ ἀφροντιστεῖ. ¶ Ἀτίζεις, περιφανεῖς, τίνας ἀτίζεται, τίνεται, ἀτιμάζεται. ¶ Ἀτίζων, ὁ ἀφροντιστῶν, ἢ ἄτας ὑποβάλλων ἤγουν βλάβας. ¶ Ἀτίθασον, ἀνήμερον, τιθασεύειν γὰρ λέγεται τὰ ἄγρια θηρία ἡμεροῦν καὶ χειροήθη ποιεῖν. ¶ Ἀτιμαγέλας. ὁ ἀτιμάζων καὶ τῇ ἀγέλῃ μὴ συνυποταττόμενος.
Ἄ τιμος, ὁ μὴ ἔχων τιμήν. ¶ Ἀτιμαλφοῦσι. τιμὴν οὐχ εὑρίσκουσιν. ¶ Ἀτιμοτάτη. ἄτιμος.
Ἀ τίνακτα, ἄσειστα. ¶ Ἀτινοῦν, ἅτινα οὖν.
Ἀ τειρὴς χαλκός. ἀκαταπόνητος σίδηρος. ¶ Ἀτιστεν ἄρεῖν, ἀτιμάζειν ἄνδρα καὶ ὑπερηφανεῖν. ¶ Ἄτισεν, ἐτίμησεν, ἔβλαψεν. ἄτιμον, ἐποίησεν.
Ἀ τίσεις, ἀτιμάσεις, Αἰσχύλος κηρύκων. ¶ Ἀτισαλκοῖς. ὑπὲρ τὰ λινὰ διαβαμμάτων λύσιν. ¶ Ἀτίταλον, ἔθρεφον. ¶ Ἀτίταλλε, ἀνέτα. μετὰ ἐπιμελείας ἔτρεφε. ¶ Ἀτιται, ἄδικοι. ¶ Ἀτίτηλα, ἀνόρεψα. ¶ Ἀτίτην, ἀτιμώρητον. ἀτιμώρητον, ἄτιμον, τὸν μὴ ἔχοντα ἀποτίσαι. ¶ Ἀτιόλεφος, οὕτως τὸ Ἴλιον ἐκαλεῖτο πρώην. ¶ Ἀτιτεῖν, ἀδικεῖν.
Ἀ τίτηστον, ἀπρομήθευτον. ¶ Ἄτιτος. ἀτιμώρητος κατὰ στέρησιν τῆς ἄτης. ¶ Ἄτλαντα, ὠμοφόρον.

Ἄ τλας, ἄτολμος, ἀπαθής, καὶ ὁ διιοῦσα βάθεια ἕως τοῦ πόλου. ¶ Ἀτλατεῖ. ἀγνοεῖ. ἀθυμεῖ. φοβεῖται.
Ἀ τλατέω, ἀγωνιῶ. ¶ Ἀτλησία, ἀμηχανία, ἀνυποστασία. ¶ Ἄτλητον, ἀνυπομόνητον. ¶ Ἄτμητα, καθάρματα. ¶ Ἀτμενία. δουλεία. δυστυχία.
Ἀ τμενώτατον, δουλικόν. μωρόν. ¶ Ἄτμενον, ἄπαυστον. οἰκέτην. ¶ Ἀτμησίφρων, οὐδὲ μιᾶς τόλμης ἔννοιαν ἔχων. ἀθαυμάτιστον, Σοφοκλῆς ἀμφιβύσσονι.
Ἄ τμητον, ἀμέριστον. ¶ Ἀτμιδοῦχον, ἀτμίδα ἔχον.
Ἀ τμίς, ἀπτύασμα, πνοή. ¶ Ἀτμίς, ἀναθυμίασις. ἄνθος. ἀνάδοσις. ¶ Ἀτμοῖς, ἀναδόσεσιν.
Ἀ τμός, ὁ ἐκ τοῦ ὑγροῦ ἀνάδοσις ἢ καπνὸς ἢ ἀτμὶς ἢ πνοή.
Ἀ τμίζουσιν, ἀναθυμιάζουσιν. ¶ Ἄτοκον, βοτάνη.
Ἄ τολμα, λεπτά, μηδὲν μὴ δυνάμενα λαβεῖν. ¶ Ἀτολμία. ἀδυναμία. ¶ Ἄτοπα, πονηρά, αἰσχρά.
Ἀ τοπία, αἰσχρότης, πονηρία. ¶ Ἀτόπαστον, ἀνείκαστον, τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν, καὶ τὸ ὑποπτεύσαι δέ, ἐνθένδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. ¶ Ἄτοπα. ξένα, ἐνίοτε δέ, ἄτοπον τὸ δεινὸν καὶ ἔκθεσμον καὶ παρηλλαγμένον. ἢ καὶ πονηρὸν καὶ αἰσχρὸν λέγει καὶ χαλεπόν.
Ἄ τοπος, παράδοξος λόγος ἢ θαυμαστός.
Ἄ τρακτος βέλος. μεταφορικῶς καὶ ὁ ἄτρακτος.
Ἀ τρακτυλλίς. φυτὸν ἀκανθῶδες, οἱ δὲ τὴν ἀγρίαν κνῆκον. ¶ Ἀτραπίζειν, βαδίζειν ὁδοιπορεῖν. ¶ Ἀτραπιτός, ὁδός. ¶ Ἀτραπός. ὁδὸς τετριμμένη μὴ ἔχουσα ἐκτροπάς, ἀλλ' εὐθεῖα. ¶ Ἀτρέχως, ἀκριβῶς.
Ἀ τρεκής, ἀληθής. ¶ Ἀτρεκέως, ἀληθῶς. ἀκριβῶς.
Ἀ τρεκῆ. ἀληθῆ. ἀκριβῆ. ¶ Ἀτρεκέστατα, ἀκριβέστατα μὲν Εὐριπίδης Βασίλεια. ¶ Ἀτρέμας, ἡσύχως. ἡσυχῇ. ¶ Ἀτρέμη, ὑγιῆ. ¶ Ἀτρεμῆσαι, ἡσυχάσαι. ¶ Ἀτρέμητον, ἀσάλευτον. ¶ Ἀτρεμία. ἡσυχία. ¶ Ἀτρεμέων. ἡσυχάζων. ¶ Ἄτρεπτον, ἀκίνητον.
Ἀ τρέστοις. ὀξυβλέπτοις. ¶ Ἄτρεστον, ἀφόβητον.
Ἀ τρεῖδαι δέ, τοῦ Ἀτρέως παῖδες. ¶ Ἀτρείδαο, τοῦ Ἀτρέως παιδός. ¶ Ἀτρείδης, ὁ τοῦ Ἀτρέως παῖς Ἀγαμέμνων. ¶ Ἀτριάκαστοι, οἱ μὴ μετέχοντες τριακάδος ἀθλιῶτοι. ¶ Ἀτρίζετε, πίνετε. ¶ Ἄτριον, ὕφος λεπτόν. καὶ δυάτριοι, δυυφεῖς. ¶ Ἄτρομον, ἄφοβον, ἄτρεστον, ἄτρεπτον. ¶ Ἀτροπία, ἀωρία. μεσονύκτιον. ¶ Ἄτροπος, ἀμετάτρεπτος. ¶ Ἄτροφος. πυρὸς ὁ πιαζόμενος ὑπὸ Λακώνων. ¶ Ἀτρύγις, ἀκαταπόνητος. ¶ Ἀτρυγέτοιο, ἀκάρπου ἢ ἀβύσσου καὶ ἀπείρου. ¶ Ἀτρύνων, ἐγείρων. ¶ Ἀτρύγετος, ἄκαρπος, ἀκαταπόνητος. ¶ Ἄτρυτον, καθαρόν, μὴ ἔχον τρύγα. ¶ Ἀτρυφάγου, πολυφάγου, τρύγος γὰρ ὁ δημητριακὸς καρπός. ¶ Ἄτρυπον, ἄπονον, ἄκοπον. ἀπάλαιστον. ¶ Ἀτρύπονος, πολύπονος.
Ἀ τρυτώνη, ἀκαταπόνητος, ἀκοπίαστος, ἄτρωτος ἐν μάχῃ ἡ Ἀθηνᾶ. ¶ Ἀτρώτος, ἀνίκητος. ¶ Ἄττα, τινά. ἅτινα. ὁμοίως, ὁ ὀπίσω ἢ καὶ προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νέου πρὸς πρεσβύτερον καὶ τροφέα ὡς ὁ πάππας πρὸς τὸν πατέρα. σημαίνει δὲ, καὶ ἅτινα καὶ ὀπίσω. καὶ ψιλῶς ταχέως. ¶ Ἄττα, τινά. ὀλίγα. ἕνια.
Ἄ ττει, πολλά, ἄλλεται. ¶ Ἀτταβυγάς, εἶδος ὀρνέου καὶ ὁ ἀτταγάς. ¶ Ἀτταράθη, ἀθάρη, παρὰ τῷ Ξάνθῳ. ¶ Ἀτταλαγώσεται, μολυνθήσεται.

γον, ἔνιοι δὲ τὸν συνεστραμμένον ἢ διδινημένον.
Ἀ στροβολήσεις, τοὺς ὑπὸ τοῦ κυνὸς βαλλομένους.
Ἀ στροβοληθῆναι, νόσῳ τινὶ κατασχεθῆναι ἐστὶ τῶν παιδίων. ¶ Ἀστροβόλως, εὐστόχως. ¶ Ἀστροβόλιον. ἐν Ἰταλίᾳ. ἔνιοι δὲ τὸ διδινημένον ἢ ἀστρόβιλον.
Ἀ στροβόαν, ταχὺν, συνεστραμμένον, εὔστοχον.
Ἀ στροῖς σημειοῦσθαι, μακρὰν ὁδὸν καὶ ἐρήμην βαδίζειν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλεόντων. ¶ Ἀστρολέσχης, γενεθλιολόγος. ¶ Ἀστροφαὲς, λαμπρὸν, λευκόν.
Ἀ στυ, πόλις, ἀπὸ τοῦ εἰς ὕψος ἀνίστασθαι.
Ἀ στυάναξ, ἰχθῦς τις οὕτως καλεῖται, καὶ ὁ τοῦ Ἕκτορος παῖς. ¶ Ἀστυάνασσα, Ἑλένης θεράπαινα, ἥτις πρώτη εὗρεν ἀφροδίτην καὶ ἀκόλαστα σχήματα.
Ἀ στυ ἀστὸς πόλις πολίτης. ¶ Ἀστυγείτονα, πλησιόχωρον. ¶ Ἀστυγείτων, τῇ πόλει γειτνιῶν.
Ἀ στυδάμεια, ἀκάστου γυνή. ¶ Ἀστυλάζει, λυπεῖ μετὰ κλαυθμοῦ. ¶ Ἀστυλὶς, φυτὸν ὅθεν ὁ ἰξός.
Ἀ στυλὸν, τὸ τραχὺ ἱμάτιον καὶ φαῦλον μάλιστα καὶ ἀναιδές. ¶ Ἀστυνόμος, ὁ διοικῶν κατὰ τὸ ἄστυ.
Ἀ στυνόμη, ἡ χρυσηῒς ὑπὸ τῶν νεωτέρων. ¶ Ἀστυνυμφέων, τὸν στέμον ἀνακρέων, ἐπὶ ὕστερον ἔνυδρος ἐγένετο. ¶ Ἀστυξένοι. οἱ μὴ ἔχοντες ἐν τῇ πόλει τὴν οἰκίαν ἰδίαν. Ταραντῖνοι. ¶ Ἀστυπλεῖ, ἀγκλοφορεῖ, ἰχθυοφορεῖ. ¶ Ἄστυρον, πόλισμα. ¶ Ἄστυ, πόλις ἢ ἀκρόπολις. ¶ Ἀστύτει ψ ἐν ἄστει διατρίβων ὁ ἐν πόλει ἀναστρεφόμενος. ¶ Ἀστυφίη, ἀστυσία.
Ἀ στυφέλικτον, ἄσειστον, ἀπρόσβατον, ἀδιάφθορον.
Ἀ σύγγνωστος, οὐκ ἔχων συγγνώμην. ¶ Ἀσύγκειτον, ἀνόμοιον, ὑπερέχον. ¶ Ἀσύγχυτον, ἄμικτον, ἢ τὸ μὴ συγκιρνώμενον. ¶ Ἀσυλλόγιστον, μὴ καλῶς γεγονός. ¶ Ἄσυλον, ἀβλαβές. ¶ Ἀσύμβατον, ἀφιλίωτον, πολέμιον, ἀνειρήνευτον.
Ἀ σύμβλητον, ἀσύγκειτον. ¶ Ἀσυμφανὲς, συγκεκαλυμμένον. ¶ Ἀσυμφανῶς, ἀδήλως, αἰνιγματωδῶς, ἐπικεκαλυμμένως. ¶ Ἀσύμφυλος, ἀνόητος. ἄτιμος. ¶ Ἀσύμφορον, τὸ μὴ συμφέρον, ἢ πρέπον, καὶ ἀπρόσφορον. ¶ Ἀσυμφυὲς τῇ κτίσει, ἐκτὸς τῆς κτίσεως. ¶ Ἀσύναπτος, ὁ μὴ συναπτόμενος, ἀδιάβλητος. ¶ Ἀσυνδέτοις, μὴ συνδεσμουμένοις.
Ἀ σύνετος, ἄφρων. ¶ Ἀσυνδύαστος, ἀσύμπλοκος παρὰ τὸ μὴ συνδυάζειν ὅ ἐστι ἐκ δυάδος καὶ ἐπὶ σὺν προθέσεως. ¶ Ἀσυνθέτους, μὴ ἐμμένοντας, ταῖς συνθήκαις μὴ συντεθειμένοις. ¶ Ἀσυνθεσία, παραβασία, ἀσύνορον, ἀσύμφωνον. ¶ Ἀσύντακτον, μὴ τεταγμένον. ¶ Ἀσυντελὲς, ἐκτὸς τοῦ τεταγμένου.
Ἀ συντελὲς, ἀσύμφωνον. ¶ Ἀσυρὲς, βδελυρὸν, προπετὲς, βλοσυρὸν, θρασύ. ¶ Ἀσυρῆ, ἀκάθαρτα.
Ἀ συφείων, χαλδαίων. ¶ Ἀσύφηλον, ἀπαίδευτον, κακὸν, ἁμαρτωλὸν, ἀδόκιμον, μηδενὸς ἄξιον.
Ἀ σφάλειαν, σωτηρίαν. ¶ Ἀσφάζει, ἀντέχεται.
Ἀ σφακέλιστον, ἀπείραστον, οὐ μελανθὲν ἀσφάλτῳ.
Ἀ σφαλτῖτις. ἐρυθρὰ θάλασσα.
Ἀ σφαλτώσεις; χρίσεις, πισσώσεις.
Ἀ σφάραγος, φάρυγξ, ἢ βρόγχος, ἢ λάχανον εὐτελὲς ἀσπάραγος. ¶ Ἄσφηλοι, ἀσθενεῖς, σφηλὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν. ¶ Ἀσφόδελος, εἶδος φυτοῦ, οὗ τὴν ῥίζαν

ἐδώδιμον φησὶ ἀρίσταρχος, καὶ ἀπαρνώσιμον. ἀσφόδελος δὲ ὀξυτόνως, λειμών, παράδεισος. ¶ Ἀσχαλὲς, ἀμετάσχετον. ¶ Ἀσχαλάᾳ, δυσανασχετεῖ.
Ἀ σχάλλει, ὀχλεῖται. λυπεῖται. ἀθυμεῖ. ἀδημονεῖ. ἀγανακτεῖ. ¶ Ἀσχαλόωντα, ἀδημονοῦντα, λυπούμενον, ἀγανακτοῦντα. ¶ Ἀσχέδωρος. ὁ σύαγρος παρὰ ἰταλοῖς. ¶ Ἀσχέλιον: τραχὺ κριθίον.
Ἀ σχεο, ἀνάσχου. ¶ Ἄσχετος, ἄμετρος. ¶ Ἄσχετον. ἀκατάσχετον οὐκ ἀνασχετόν. ἄφιλον, οἱ δὲ ἰσχυρόν.
Ἀ σχανεῖ, ἀκοσμεῖ. ¶ Ἀσχήμονα, ἄμορφον, ἀειδῆ.
Ἀ σχήμονι, ἐπονειδίστῳ θανάτῳ. ¶ Ἀσχολία, ἐνδελεχισμός. ¶ Ἄσχολος. ἀσχολίαν μὴ ἄγων, ἀσχολούμενος. ¶ Ἄσω, ψαλῶ, αἰνέσω, ὑμνήσω.
Ἀ σώδης, ἀμμώδης. ¶ Ἀσωμένη, λυπουμένη.
Ἀ σώπιον, τόπος ἀθήνησι. ¶ Ἀσωπός. ποταμὸς ἐν θήβαις τῆς βοιωτίας. ¶ Ἀσώτως, αἰσχρῶς, ἀπλήστως.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Τα. ὦ τα ταραντῖνοι. ¶ Ἀταβέες, ἄφοβοι.
ἀ Ἀταβυρία, ἡ ῥόδος πάλαι. ¶ Ἀταβύριον. ὄρος ἔνθα θηρία συνάγονται.
Ἀ ται; πληροῦται. ¶ Ἀταῦθα, λαμυρά.
Ἀ ταισὸν, ἀνάδενδρος. τυρρηνοί. ¶ Ἀτακὶς, ἀγύμναστος. ¶ Ἀταθήνιον, χαλκὸς ἄλυξον. ¶ Ἀταλὰ, νήπια, ἀπαλά. ¶ Ἀταλαιπώρως, ἄνευ κόπου, ἀλοπιάστως. ¶ Ἀτάλαντον, ἰσόζυγον, ἴσον, ὅμοιον.
Ἀ ταλοῖς. νηπίοις ἀπαλοῖς, ἁπλοῖς. ¶ Ἀτάλλει, τρέφει. τιθηνεῖ. σκιρτᾷ. χαίρει. φιλεῖ. ἀσπᾷ.
Ἀ τάλματα, ἀντὶ τοῦ ἅλματα παίγνια. ¶ Ἀταλόφρονα, νήπια, ἀπαλόφρονα. ¶ Ἀταμίευτα, ἀδιοίκητα, ἀναπίθητα, ἀφύλακτα. ¶ Ἀταποῦ, χαλεπῶς. ¶ Ἀτὰρ δὴ, ἐὰν δήποτε, τί οὖν. καὶ δὴ ἤδη.
Ἀ τὰρ ἄνποτε. ἐὰν δήποτε. ¶ Ἀτάρβητος. ἄφοβος.
Ἀ ταρβίζεται. ἀταρβὴς φαίνεται. ¶ Ἀτὰρ δὲ, πλὴν, ὅμως δέ. ¶ Ἀτὰρ δὴ, ἀλλὰ δὴ, διὰ τοῦτο, ἤν ποτε. ἐὰν δήποτε. ¶ Ἀτὰρ ἤν ποτε. ἐὰν δήποτε.
Ἀ ταρμβροῦνγε, καὶ δὴ καὶ ἄρτι. ¶ Ἀτάρμην νῦν γε, νῦν δὲ αὐτόν. ¶ Ἀτάρβητον, ἄφοβον, θρασὺν, ἄθικτον, ἄψεκτον. ¶ Ἀτάρνη. βρόχος. ¶ Ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν. ἀτὰρ οὖν τέλος ἵκεν μύθων.
Ἀ ταρπιτός. ἡ ὁδός. ¶ Ἀταρπιτός. ἀτραπός. ὁδὸς ἄτριπτος. ¶ Ἀταρτᾶται, βλάπτει, πονεῖ, λυπεῖ.
Ἀ ταρτηροῖς, βλαβεροῖς, ἀτηροῖς. ¶ Ἀτάρχον, ἀχείμαστον. ¶ Ἄτας, εἰκαιολογίας, ἀπάτας.
Ἀ τάσθαλα. ἁμαρτωλά. ἄδικα. ¶ Ἀτασθαλίαι, ἁμαρτίαι ἀπὸ τοῦ ταῖς ἄταις θάλλειν. ¶ Ἀτάσθαλος. ἁμαρτωλὸς, πονηρὸς, φρενοβλαβής.
Ἀ τάρχυτος, ἄταφος. ¶ Ἄτας κελαδεῖν, μάταια εἰπεῖν ἢ ἠχεῖν. ¶ Ἄτε, καθάπερ. ¶ Ἀταύρωτος, ἄζυγος ἐπὶ παρθένος παρὰ τὸ ὅσον ἐζεύχθη γάμοις, αἱ γαμούμεναι λέγονται. ¶ Ἄτεγκτοι, ἄβροχοι, σκληροί, ἀσυμπαθεῖς, ἄβρεκτοι. ¶ Ἀτέγκτοις, ξηροῖς, ἀβρόχοις.
Ἀ τεγκτος. ὁ μήτε δακρύων μήτε ἱδρῶν, ἀνείδρος, καὶ παρὰ ὁ ἐλεῶν δακρύει. ¶ Ἀτεδὴ, ἐπειδὴ, ὡς δηλαδή.
Ἀ τειρὴς, ὁ στερεὸς καὶ ἄζωρος, οὐ τειρόμενος ὑπὸ ἀρε-

σκοπ. ¶ Ἀσπιδίσκας. πλατεῖα, σκυτάλεια ἢ περιφερὴς κόσμος ὅπλοις ἐοικώς. ¶ Ἀσπιδίσκοι. τῆς κιθάρας τὰ ἐπ' ἄκροις πήχεσιν. ¶ Ἀσπιδιώτας. ὁπλίτας, πολεμιστάς. ¶ Ἀσπὶς, ὅπλον πολεμικὸν ἢ σκυτάλειον. ¶ Ἀσπίθιον, ἀψίνθιον.
Ἄσπιλος, ἄμωμος, καθαρός. ¶ Ἀσπιστῶν, ὁπλιτῶν, μαχητῶν. ¶ Ἄσπιλος, χείμαρρος ὑπὸ μακεδόνων.
Ἄσπλαγχνος, δειλός. ¶ Ἀσπληδὼν, πόλις τῆς βοιωτίας. ¶ Ἀσπλῆνις. βοτάνης εἶδος.
Ἀσπονδεῖ, οὐκ εἰρηνεύει. ¶ Ἄσπονδοι, ἄγριοι, ἐχθροὶ καὶ μὴ μνημονεύοντες φιλίας ἢ διαθήκης. ἀδιάλλακτοι. ¶ Ἄσπορον, ἄγονον, χωρὶς σπέρματος.
Ἀσπουδὶ, χωρὶς σπουδῆς ἢ κακοπαθείας, καὶ ἄνευ πόνου καὶ μόχθου. ¶ Ἀσπόλλω, ἀείστην. ¶ Ἅσσα, ἅτινα. λεγέσθω δὲ ψιλῶς, ἀττικοὶ δὲ ἄττα λέγουσιν ἢ ὅσα. ἄσσα. ¶ Ἀσυμφανὲς, ἄδηλον.
Ἄσα, ἅτινα, ἄττα, τινὰ ψιλῶς. ¶ Ἀσσεῖ, κατέαξε.
Ἀσσέο, ἐπὶ σοῦ. ¶ Ἄσσιος, προκόλπιος. ¶ Ἄσσιστα, ἔγγιστα αἰσχύλος ἠδωνοῖς. ¶ Ἄσσον. πλησίον, ἐγγύς. ¶ Ἆσσον ἴτε, ἐγγὺς ἔρχεσθε. ¶ Ἀσσυρία. ἡ χαλδαϊκή. ¶ Ἀσσυρίῃ, τῇ χαλδαϊκῇ.
Ἀσυστία. ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. ¶ Ἀστάνα, ἱμάς.
Ἀσταγὲς, πολὺ καὶ λάβρον. ¶ Ἀσταθῆ, ἀβέβαιον.
Ἀστάθμητος, ἄνισος. ¶ Ἀσταθεῖ. δυσπαθεῖ. ἀμφιστανεῖ, μαχεῖ. ¶ Ἀσταλακτεῖν, ἀσθενὲς ἢ νεοθρόν.
Ἀσταλὶς, μὴ περιβεβλημένος. ¶ Ἀστάλω, πολύπους ὁ ἐν μυκτῆρι, ἔνιοι σκώληκα οὐρὰν ἔχοντα.
Ἀσταλύχειν, ἀναβλύζειν, κλαίειν. ¶ Ἀστάνδης, ὁ μεροδρόμος, ἢ κράββατον, ἢ ἄγγελον ταραντῖνοι.
Ἄστακτον, οὐ καταστάζον. ἀλλὰ ῥύδην. ¶ Ἀστασίαστον. ἀθόρυβον. ¶ Ἀσταφὶς, σταφίς. ¶ Ἀσταχύεσσι. ρῖς σταχύσιν. ¶ Ἄστεγον, τὸ μὴ ἔχον στέγην, ἢ ἀκαρτέρητον καὶ ἀνυπομόνητον. ¶ Ἀστέγοις, οἱ μὴ ἔχοντες οἴκους. ¶ Ἀστείζεσθαι, πολιτεύεσθαι.
Ἀστειζόμενος, ὡραϊζόμενος. ¶ Ἀστεῖος, ὁ χαρίεις, ὁ ἐπίχαρις. ¶ Ἄστικτος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος.
Ἀστίκτως, ἀνυπομονήτως, ἀνυποστάτως. ¶ Ἀστίλεχος, ὁ δακτύλιος, ἕδρα. ¶ Ἀστίλεφος, τὸ περὶ τὴν κιθάραν δέρμα. ¶ Ἀστιλοφοῦν, δέρμα τὸ ἐπὶ τὰ ἄκρα. ¶ Ἀστυτοὶ, οἱ * ἀδῖοι ἢ ἀττικοί. ¶ Ἀστίων, τῶν ἐν ἄστει διατριβόντων καὶ χλωρητιῶν.
Ἀστίζεται, ἀσλαΐζεται, ὡραΐζεται, κομψεύεται.
Ἀστεμβὰς, ἀθαμβὴς, ἀτάραχος. ¶ Ἀστεμφέα, ἀμετακίνητα. ¶ Ἀστεμφέας, ἀμετακινήτους, βεβαίους.
Ἀστεμφῆ. παχύν. χαλεπόν. ἀκίνητον. ¶ Ἀστέρι ὀπωρινῷ, τῷ κυνὶ τῷ κατὰ τὴν ὀπώραν ἀνατέλλοντι.
Ἀστερίη, ἡ κρήτη καὶ ἡ δῆλος οὕτως ἐκαλοῦντο.
Ἀστέριοι, οἱ πρῶτοι τὴν γένεσιν καρικώσαντες.
Ἀστερὶς, ὄνομα νόσου. ¶ Ἀστέριον, πόλις ἐν θεσσαλίᾳ.
Ἀστέρατα, τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. αἰσχύλος σεμέλῃ. ¶ Ἀστερόεν. λαμπρόν. ποικίλον. ¶ Ἀστερόεντι, ἀστέρας ἔχοντι. ¶ Ἀστεροπὰς, ἀστραπάς.
Ἀστεροπητὴς, ἀστράπτων, ὁ ὁ ζεὺς ἀπὸ τοῦ ἀστράπτειν, ἀντὶ τοῦ ἀναστρέφειν ποιεῖ τοὺς ὦπας. ¶ Ἀστεροπῆς, κατάστικτος. ¶ Ἀστέρων, τέθριππος τὸ ἅρμα ἡλίου.
Ἄστεως, πόλεως. ¶ Ἄστει, πόλεσιν. ¶ Ἄστυ, ἡ πό-

λις. οὐκ ἀθῆναι. ἀλλὰ καὶ ὁ περίβολος, καὶ πολίτης.
Ἀστὴ, ἐλαία ἡ ἐν ἀκροπόλει ἡ καλουμένη πάγκυφος διὰ χαμαλότητα. ¶ Ἀστηνεῖ, ἀδυνατεῖ. ¶ Ἀστηνὸν, δύστηνον, χαλεπόν. ¶ Ἀστῆνες, ταλαίπωροι, δυστυχεῖς. ¶ Ἄστηρ. ἡ φαρέτρα. ἤγουν βελοθήκη.
Ἀ *στηρεῖ, σῖτος. ¶ Ἀστήρικτον, ἄπιστον. ¶ Ἀστήρικτοι, ἀσθενεῖς. ¶ Ἀστιβῆ, ἄβατα. ¶ Ἀστιβοῖς, ἀπατήτοις. ¶ Ἀστίβορι, οἶκοι, τὰ ἄδυτα.
Ἀστίγγας, αἶγας ἢ ἀστρίγγας. ¶ Ἀστικοὶ, νόμοι, οἱ κατὰ τὴν ἀθηναίων πόλιν, ἤγουν οἱ καὶ ἐμπορικοί.
Ἀστικῶν, πολιτικῶν. ¶ Ἄστικτον, τὸ ἀνέπαφον χωρίον, τὸ γὰρ ὑποκείμενον ἐστίχθαι ἐλέγετο.
Ἀστιλάζει. συμπεριπατεῖ. ¶ Ἀστεῖον, καλὸν ἢ πολιτικὸν, ἢ ἐπίχαριν ἢ κεχαριτωμένον. ¶ Ἀστίοχος, ἄγγος περιφερὲς εἰς ὃ ἐγχέοντες πίσσαν καὶ θεῖον καὶ συνθέσιον ἀφίεσαν, καὶ ἔνια ἐφέρετο ἔκαιε τὰ προστυγχάνοντα. ἐστὶ δὲ καὶ γένος λίθου καὶ ξηροῦ ξύλου καὶ πεπισσωμένου. ¶ Ἀστείως, γελοιωδῶς, χαριέντως. ¶ Ἀστίππος, ἱππέων ἑβδομήκοντα.
Ἄστυβον, ἀλοιδόρητον. ¶ Ἀστοῖσι, πολίταις.
Ἀστοιχειότατα, μὴ ἔχοντα ἀρχάς. ¶ Ἄστομος, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. ¶ Ἀστόν. πολίτην ἢ πυκνόν. ¶ Ἄστονον, ἄπονον. μεγαλόστονον.
Ἀστόξενοι, οἱ γένει μὲν προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῶν ἀλλοδαπῶν γεγονότες. οἱ δὲ τοὺς ξένοις μὲν ὄντας, ἐπὶ τιμῇ δὲ ἀστοὺς γενομένους. ¶ Ἀστόργοις, μὴ ἀγαπῶντας τινάς. ¶ Ἀστόρεσον, μέγα καὶ διακεχυμένον.
Ἀστὸς, πολίτης, πολιτικός. ¶ Ἀστοχεῖ, ἀποτυγχάνει, ἁμαρτάνει. ¶ Ἀστράβη, τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων ξύλον ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναβατικῶν ὄνων. οἱ δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον μὲν, τὸν σαματηγὸν ἡμίονον οὕτως ἔλεγον. ἐνίοτε δὲ πάντα ἁπλῶς τὰ σαματηγοῦντα ὑποζυγοῦντα. ¶ Ἄστρα, ἀττικοὶ τοὺς ἀστέρας. ¶ Ἀστραβαλίζειν. ὁμαλίζειν, εὐθύνειν. ¶ Ἀστραβὲς, ἀσύρραπτον, ἀσφαλές.
Ἀστραβιστὴρ, ὄργανόν τι ὡς διόπτρον. ¶ Ἀστραγάλας, τὰς πονηρὰς κύνας. κακοηθεῖς κύνας. ¶ Ἀστραγάλη, ἡ τῆς ἱερᾶς ῥίζα. ἢ κακοηθὴς κύων. ¶ Ἀστράγαλον, τὸν σφόνδυλον καὶ τὸ ὑποκάτω τοῦ σκέλους.
Ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῴχηκεν δὲ πλέω νὺξ τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται, ἤτοι εἰς τρεῖς μοίρας διαιρετέον, καὶ τὸ πλέω, ἀντὶ τοῦ πλήρης ἀκουστέον, ἵνα ᾖ ὅτι πλήρης τῶν δύο μοιρῶν ἡ νὺξ παρελήλυθεν. ¶ Ἀστραπὴ δι' ἅρματος ἀθηναῖοι.
Ἀστράπτων, ὑπολάμπων. ¶ Ἀστρακλεῖν, ἀδυνατεῖν. ¶ Ἀστραλίαν. τὸν θρᾶκα λυδοί. ¶ Ἀστραλὸς, ὁ ψαρὸς ὑπὸ θετταλῶν. ¶ Ἀστραπαῖοι, ἄνεμοι πνέοντες, ἀφ' ὧν ἀστραπαὶ γίνονται. ¶ Ἀστράπτει δι' ἅρματος. ἀθηναῖοι ὁπότε δι' ἅρματος αὐτοῖς ἀστράψειεν ἐπέμπον εἰς δελφοὺς θεωροὺς τοὺς λεγομένους πυθιαστάς. ¶ Ἀστραφὶς, σκληρὸς σοφοκλῆς μυσοῖς. ¶ Ἀστραφὶς, ἀστεμφὲς, ἀσφαλές.
Ἀστράψει διὰ πυκνὸς, ἀντὶ τοῦ δι' ἅρματος. ¶ Ἀστρεκέας, ἀστροφανίας. ¶ Ἄστρεπτον, ἄπιστον, ὀρθόν.
Ἀστρηνὲς, δύσδηλον, σκαιόν. ὀξύ. ¶ Ἀστρίδες, ἀστράγαλοι, ἄστριχοι τὸ αὐτό. ¶ Ἄστροβλον, τὸν ταχυλό-

δυσκατάπαυστος. ¶ Ἀσβολοῦν, μέλαν. ὑψηλὸν, μέλαν. ¶ Ἄσβολος, ἀσβόλη. ¶ Ἄσσα, ἅ τινα σε.
Ἄσβις, ἄθλος, ἀμφίπολος. ¶ Ἄσειν, πληρώσειν.
Ἀσέλγεια, πονηρία. ¶ Ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, ἀκάθαρτος. ἐστὶ δὲ ἀσελγὴς ὁ μέγας ὁ σφοδρὸς, ὡς πλάτων ἀσελγόκερων τὸν μεγαλόκερων. ¶ Ἄσειρος ἵππος ὁ μὴ ἔχων σειρὰν μολεῖ ἕλκειν, ἀλλ' ἄφετος καὶ ἄνετος.
Ἄσεκτος, ἀσεβὴς παρὰ ῥίνθωνι ταραντίνῳ φιλοσόφῳ.
Ἄσεμνυνώ, ὑμνήσει. ¶ Ἄσεν, ἐνέδυσεν. ¶ Ἀσέπτον, ἀσεβές. σοφοκλῆς αἰχμαλώτισι. ¶ Ἀσσάριον καὶ λεπτὸν ἓν εἰσίν. ἤγουν ἑξακισχιλίων διακοσίων ταλάντων, ὅ ἐστιν ἥμισυ λεπτοῦ. τὰ δὲ δύο λεπτὰ, κοδράντης ἐστὶ, ἤγουν νουμμία γ. ¶ Ἀσηθεὶς, λυπηθείς.
Ἀσηκοσία, ἀκηδία. ¶ Ἀσήκορος, ἀκηδιαστής. ¶ Ἄσημα, ἄφθογγα, ἄμορφα. ¶ Ἀσήμαντα, ἀφύλακτα.
Ἀσημάντοις, ἀφυλάκτοις, ἀδιακρίτοις. ¶ Ἀσήμων, ἀφανῶν, ἀγνώστων. ¶ Ἀσήμως, ἀφανῶς. ¶ Ἄσιν, ἀκαθαρσίαν. ¶ Ἄσις, λύπης. ¶ Ἀσήσῃ, λυπηθήσῃ, βλαβήσῃ. ¶ Ἄσθματος, ἐνεχύρου, ἀναπνοῆς, πνεύματος. ¶ Ἀσθενὴς, ἄρρωστος. ¶ Ἆσθμα, ἀναπνοὴ βιαία. σύστεμα. ¶ Ἀσθμαίνει, πνευστιᾷ. ¶ Ἀσθμαίνων, πνευστιῶν. ¶ Ἄσθματι, φυσήματι, τῷ συνέχοντι πνεύματι. ¶ Ἀσιάσκει, σκευάζει. ¶ Ἀσιὰς, ἡ κιθάρα διὰ τὸ ἐν ἀσίᾳ εὑρεθῆναι. ¶ Ἀσίλλος, ἐπισκάζων ἢ ἀσίδηρος.
Ἄσιδον, ῥάδιον. ¶ Ἄσιμος, ἄργυρος. ¶ Ἀσινῆ, ἀβλαβῆ, ἡ πόλις. ¶ Ἄσιν, τὸν μετ' ὀστράκων λίθων ὕλην.
Ἄσιον, λειμῶνα, ῥόδιῶνα, καὶ ἡ καλουμένη ἅμαξα.
Ἄσις, κόνις ἢ εἶδος ὀρνέου. ¶ Ἀσιτία, ἡ ἀνορεξία.
Ἀσιχίρ. ἐπιτικός. ¶ Ἀσίῳ, ἄσιν ἔχοντι καὶ ἰλύν.
Ἀσιώτας, ἀσίας, ἐστὶ κώμη ἀρκαδίας, ὅθεν ἀλφειὸς δοκεῖ τὰς πηγὰς ἔχειν. ¶ Ἄσκαλα, ἀκάθαρτα.
Ἀσκάλαβος, γαλεὸς, ἀσκαλαβώτης ὁ αὐτός.
Ἀσκελὲς. ἄγαν. σκληρῶς. ἐπιμόνως. ¶ Ἀσκαλιάζοντες, χωλεύοντες, ἐφ' ἑνὸς κώλου βαδίζοντες.
Ἄσκαλτοι, κακῶς εἰργασμένοι, ἀτύπωτοι. ¶ Ἀσκάνο, ἀσκνάκτησις. ¶ Ἀσκανδὴς, ἄγγελος. ¶ Ἀσκανία, πόλις φρυγίας. ¶ Ἀσκάντης, κράβαττος. κλινίδιον εὐτελές. ¶ Ἀσκαρδαμύκτεις, ἀκαμμύστεις.
Ἀσκαρὲς, ἀκίνητον, καὶ ἄσκαρθμος. ¶ Ἀσκαρίδες, εἶδος σκωλήκων. ¶ Ἄσκαροι, γένος ὑποδημάτων ἢ σανδαλίων. αἱ δὲ κρόταλα. ¶ Ἀσκαρόφορον. φορτηγόν. ¶ Ἀσκληρὲς, ἰσόπλευρον παρὰ δημοκρίτῳ.
Ἀσκεία, θρησκεία. εὐσέβεια, κόσμησις. ¶ Ἀσκεῖ, μελετᾷ, γυμνάζεται, φιλοπονεῖ. ¶ Ἀσκελὲς, σκληρόν. χαλεπὸν, ἀδιάλειπτον. πικρόν. ἢ σεμνόν. ¶ Ἀσκελὲς, ἄπαν. τὰ αὐτά. ¶ Ἀσκελέες, κατεσκελετωμένοι, ἄσαρκοι, ξηροί. ¶ Ἀσκέρα, εἶδος ὑποδήματος.
Ἀσκεύοις, ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις, αἰσχρῶς ἀπημφιεσμένοις.
Ἀσκηθῆ, ἀβλαβῆ. ¶ Ἀσκηθὴς, ἀβλαβὴς, ὑγιὴς διὰ ἐπιμελείας. ¶ Ἀσκήσας, κοσμήσας, κατασκευάσας.
Ἀσκήσασα, μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα. ¶ Ἀσκητὴς, ἀθλητής. ¶ Ἄσκησις. ἐπιμέλεια. ¶ Ἄσκιον, μὴ ἔχον σκιάν. ¶ Ἄσκιος ὕλη, ἡ δασεῖα ὕλη. ¶ Ἀσκορά, εἶδός τι τῶν κασκινίων. ¶ Ἀσκόρνοι, κυνορραιστῶν, κροτώνων. ¶ Ἄσκλο, ἄσκησις. ¶ Ἀσκληπιάς, ἡ δάφνη. ¶ Ἀσκόλαξ, ἀσκαλαβώτης.

Ἄσκοπον, ἄθεον, σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ.
Ἄσκοπος, ἀνόητος, ἀπρονόητος. ¶ Ἀσκὸν λάψεται, ἀσκὸς νικητήριον ἐτίθετο καὶ μετὰ σάλπιγγος ἔπινον νικητήριον στέφανον. ¶ Ἀσκοδίνωτος, ἀσάλευτος, μὴ κινῶν τὰ μέλη. σκορδινᾶσθαι γὰρ λέγεσθαι τὸ παρὰ φύσιν ἐκτείνειν, ὅπερ γίνεται περὶ τοῖς ἐγειρομένοις ἐξ ὕπνου. ¶ Ἀσκὸς, ὑδρεία. ¶ Ἀσκούμενοι, γυμναζόμενοι. παιδευόμενοι. ¶ Ἀσκαρώπις, ἄρκτος ἡ μικρά. ¶ Ἄσκρα, δρῦς ἄκαρπος.
Ἀσκῦροι, βοτάναι τινές. ¶ Ἀσκώσκετο, ἠχθέσθαι.
Ἀσκωλίζοντες, ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἀλλόμενοι. ¶ Ἀσκωλιάζειν, κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκοὺς ἄλλεσθαι ἐφ' οἷς ἀληλιμμένοις ἐπήδων γελοίου ἕνεκεν.
Ἄσκωμα, δερμάτιον ὃ ἐν ταῖς τρήμασιν ἔχουσιν.
Ἀσκοφλαυρίζεις, ἀδικεῖ καταπλέτῃ. τῇ σκιᾷ μὲν μύσασι, τουτέστιν * κενὸς δὲ νοῦς κενώματι ἢ φλαυρεῖς.
Ἆσμα, ᾠδή. ὕμνος, ᾠδὴ, ἆσμα καὶ μέλος ᾠδῆς.
Ἀσμενέστατα, χαίρων. ¶ Ἀσμενίζει, χαίρει, ἀπέχεται. ¶ Ἄσμενοι, χαίροντες. ¶ Ἀσμένῳ, χαίροντι.
Ἀσμένως, μετὰ χαρᾶς, ἡδέως διατέθως, προθύμως, ἑκουσίως. ¶ Ἄσμικρον, τὸ ἀπόλεκτον.
Ἀσμόασει, ἀγνοεῖ, ἀναπνεῖ. ¶ Ἀσόλοικον, ἔμφρον προσηνές. οὐ βάρβαρον. σοφοκλῆς τρωΐλῳ.
Ἄσου, ἅ τινά σου. ¶ Ἀσούρ, κρατὸρ ὑπὸ φοινίκων.
Ἄσπα. ἤπιος, ὁ ἐγγύα. ¶ Ἀσπάζει, συμπαθῶν πατεῖ.
Ἀσπάζομαι, ἀσπάζω. ¶ Ἀσπάθητα, τὰ μὴ κεκρουσμένα τῇ σπάθῃ ἱμάτια. ¶ Ἀσπάθητον χλαῖναν τὴν δοράν, παρόσον οὐχ ὕφανται. ¶ Ἀσπαίροντες, σκαρίζοντες. ¶ Ἀσπακάζομαι, τὸ ἀσπάζομαι, πέπονται. ¶ Ἀσπακῶς, φιλοφρόνως. ¶ Ἀσπάλαθοι, ἄκανθαι. ¶ Ἀσπάλαξ. ζῷον ἐστερημένον ὄψεως.
Ἀσπάλαθος, φυτὸν ἀκανθῶδες. ¶ Ἀσπαλία, ἡ ἁλιευτικὴ ἐργασία: ὁρμιά ἁλία. ¶ Ἀσπαλιεὺς, ἁλιεύς. ἄσπαλος γὰρ ὁ ἰχθύς. ἔνιοι δὲ ἐπὶ τῶν σπᾶν τὸ λίνον. λίνον δὲ ἡ ὁρμιά, ὡς πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱδρῶν, πόθεν ὁρμιὰ ὁ κάλαμος. ¶ Ἀσπαλιευτὲς, τῇ ὁρμιᾷ χρώμενος. ¶ Ἄσπαλος, ἰχθύς. ¶ Ἄσπαλον, σκύτος. ¶ Ἀσπάλους, τοὺς ἰχθύας ἀθαμάνες. ¶ Ἀσπάνιον, πάσσαλον. ¶ Ἀσπάραγος, τὸ ἐκ τῆς ἀκάνθης φυόμενον βλαστόν. ¶ Ἄσπαρτον. μὴ σπειρόμενον.
Ἀσπαρίζειν, σκαρίζειν τῶν ἰχθύων, καὶ ἀσπαίρειν τὸ αὐτό.
Ἀσπάσιος, ἄσπαστος, χρηστός. ¶ Ἀσπαστὴν. θαυμαστήν. ἐπίχαρμος. ¶ Ἀσπασίως, ἀσμένως. ἡδέως. περιχαρῶς. ἀσπαστῶς. ¶ Ἀσπαστοί. ἥδιστοι. χρηστοί. ¶ Ἀσπαστὴν. ἐπιθυμητήν. ¶ Ἄσπερμος, ἄγονος, ἀφανής.
Ἀσπερχὲς, συνεχές. δαψιλές, * χολεπῶς. ἀδιαλείπτως. ¶ Ἄσπετος, λίαν πολύς. μέγας. ¶ Ἄσπετα, δυσπαρακολούθητα, πολλά. ¶ Ἄσπετον καὶ πολύ.
Ἄσπετον κῦδος, δόξαν μεγάλην. ¶ Ἄσπετος, ὁ ἀχιλλεὺς ἐν ἠπείρῳ ὥς φησιν ὁ ἀριστοτέλης ἐν ὀπουντίων πολιτείᾳ. ¶ Ἀσπεκτόνια, ὠφελήματα.
Ἀσπὶς, σκυτάριον. ἢ ὅπλον. ¶ Ἀσπίδας, πόλεις περιφερὲς ἢ ἀσπίδας ἔχον. ¶ Ἀσπιδῖα, τὰς πτύχας τῶν ἀσπίδων καὶ μέρος τι νεὼς τὸ περὶ πρύμνην.
Ἀσπιδία, ἀσπίδας. ¶ Ἀσπιδιῶτης, πολεμίτης. ¶ Ἀσπιδι γινώσκων, ἐκ τῆς ἀσπίδος γινώ

Ἀρτέοντι, ἑτοιμάζονται. ¶ Ἄρτεμις, ἀρμενίη ἢ ἔφεσος, ἀρμενία καλεῖται ὅτι ὑπὸ τῶν ἐφεσίων. ¶ Ἀρτεμισία, βοτάνη. ¶ Ἀρτεμῆ. σῶον. ὑγιᾶ. σώφρονα.

Ἀρτήματα, ὅρμια τοῖς ἀγκίστροις προσαρτώμενα καὶ κόσμιά τινα. ¶ Ἀρτηρίαι, τὰ ἀγγεῖα. ¶ Ἀρτὴρ ὑπόδημα. οἱ δὲ, ξύστραν. ¶ Ἀρτῆσαι, λῦσαι, ἀναρτῆσαι. ¶ Ἀρτητά. θαυμαστά. κρεμαστά. ¶ Ἄρτι, περὶ μικροῦ ἢ τότε ἢ εὐθὺς ἢ νῦν. ¶ Ἄρτια, ἀπηρτισμένα, τέλεια, προσηρμοσμένα. ¶ Ἀρτιάζειν. σκευάζειν. παίζειν. ¶ Ἀρτίσκμοι, νεόσκμοι. ¶ Ἀρτίγυιος, εὔτονος, διάρμοστος. ¶ Ἀρτίδακρυς, εὐχερὴς πρὸς δάκρυον. ¶ Ἀρτιεπής, ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ ἐπιτροχάδην φράζων, ὅθεν ἐστὶ τὸ ψόγου πέπλασται. ¶ Ἀρτίζωα, ὀλιγοχρόνια.

Ἀρτίη, ἀκοή. ¶ Ἀρτίκολλα, ἡρμοσμένα. ¶ Ἀρτικροτεῖν, συμφωνεῖν, ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. ¶ Ἀρτίμαζος. νέον. ¶ Ἄρτημα, διαθήκη, δίκη ἀρτήματος.

Ἀρτιμήασαν, οὐρανίαν ἀφροδίτην ὑπὸ σκυθῶν.

Ἀρτιμάτας, νέους. ¶ Ἀρτινεστέραν, ὑγιεστέραν, ἐνδημοτέραν. ¶ Ἄρτιον, ὑγιές. ὁλόκληρον. ¶ Ἀρτιπαλακέες, πεινῶντες. ¶ Ἀρτίπνουν, ὀρθόπνουν. ¶ Ἀρτίπους, ἄρτιος τοῖς ποσίν, ὑγιόπους. ¶ Ἀρτίπουν, ὑγιῆ τοὺς πόδας ἔχοντα. ¶ Ἀρτίσαι, ἁρμόσαι, συναγαγεῖν. πλέξαι. ¶ Ἀρτίσασθαι, παρασκευάσασθαι.

Ἀρτίγονον, εὔγονον, διάρμοστον. ¶ Ἀρτίφατος, νεωστὶ πεφονευμένος. ¶ Ἄρτιφος, ὀρίγανον. ¶ Ἀρτίφοσιν, ὑγιεῖς ἔχουσι τὰς φρένας, ἄρτιον γὰρ τὸ ἀνελλιπές, δοκεῖ ὑγιές. ¶ Ἀρτίφρων, ὑγιὴς τὴν φρένα, σώφρων, συνετός. ¶ Ἀρτιχείλης, ὑποβρέχων τοῖς χείλεσιν, ὑπόμακρος. ¶ Ἀρτίως, περὶ μικροῦ. ἢ ὑγιῶς. ὁλοκλήρως, τελείως. ¶ Ἀρτιωτά, βραχυτάτῳ χρόνῳ συντετελεσμένα. ¶ Ἄρτοι. πίονες οὕτως πλακοῦντες.

Ἀρτοπώλης, ὁ πωλῶν ἐν ἐργαστηρίῳ. ¶ Ἄρτος, βόλος τίς καὶ ὁ ἀθηναίων ξένος. ¶ Ἀρτῦ, ἀρτίζει, ἑτοιμάζει.

Ἀρτύνει, ἡδύνει. ¶ Ἀρτύες. ἀρτύειν, ὅ ἐστιν ἀρτύειν, ἀντὶ τοῦ διέταττεν, ἐβασίλευον. ¶ Ἀρτύλλω, λόγχην, ἀγκύλην. ¶ Ἀρτύλια, διαθήκη. ¶ Ἄρτυμα, διαθήκη, δίκη. ¶ Ἀρτύμασι, τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζομένοις σοφοκλῆς φινεῖ. ¶ Ἀρτὺν, φιλίαν, καὶ σύμβασιν ἢ κρίσιν. ¶ Ἀρτῦναι, διαθῆναι. ¶ Ἀρτυθῆναι, παρασκευασθῆναι. ¶ Ἀρτύναντες, παρασκευάσαντες. συνάξαντες. ¶ Ἄρτυνας, ἄρχων.

Ἄρτος, σύνταξις. ¶ Ἀρταμένη, βρόχῳ ἀπαγχομένη.

Ἄρυα, τὰ ἡρακλεωτικὰ κάρυα. ¶ Ἀρυβαλίδα, λήκυθον δισειδῆ. οἱ δὲ μάρσυππον. ¶ Ἀρύβαλλοι, τὰ μαρσύππια ἀπὸ τοῦ ἀρύειν καὶ βάλλειν εἰς αὐτούς. ¶ Ἀρυβάσσαλον, κοτύλη ἢ φάσκων. φάσκων δὲ εἶδος ποτηρίου. ¶ Ἀρυεταῖ, ἀντλεῖ. ¶ Ἀρυέτωσαν, ἀντλείτωσαν. ¶ Ἀρύει, ἀντιλέγει, βοᾷ. ¶ Ἄρυθμος, ἄμετρος. ¶ Ἀρύθμων, ἀσυμφώνων. σοφοκλῆς αἰχμαλώτῳ.

Ἀρύομαι, ἀντλῶ. ¶ Ἄρουον, εἷλκον. ¶ Ἀρύσαι, λέγουσι, κελεύουσι. ¶ Ἀρύσασθαι. ἐπικαλέσασθαι.

Ἀρύσαι, ἀντλῆσαι. ¶ Ἀρυσάμενος, ἀντλήσας. ¶ Ἀρυστὴρ. οἴνου ἀρυστὴρ, κοτύλη. ¶ Ἀρυστῖς, τὰς ἀπηντλημένας πόσεις. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἀρυστῆρας καὶ ἀρυστίχους ἐκάλουν. ¶ Ἀρυσμεῖ, ἀσχημονεῖ, ἀκοσμεῖ. ¶ Ἀρυσμίη, ἀκοσμία, ἀρυθμία. ¶ Ἀρυστίχους, τὰς οἰνοχόας ὅσον κοτύλας. ἀπὸ τοῦ ἀρύειν, ἔνθεν ἐστὶ ἡ ἀρύταινα, ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον τὸ τοιοῦτον σκεῦος. ¶ Ἀρυφῆνα, ῥυτίδα, ἀρυφή. ¶ Ἄρφα, ἀρραβών. ¶ Ἀρφὺς, ἱμὰς μακεδόνων. ¶ Ἀρφύταινα ὁ δίσκος ὑπὸ λυδῶν.

Ἄρχα, ἀρραβών. ¶ Ἀρχαῖα, τῶν δανείων τὰ κεφάλαια.

Ἀρχαία φύσις. ἡ περὶ τῆς νόσου κατάστασις παρὰ ἱπποκράτει. ¶ Ἀρχαίοις, τοῖς ἐξ ἀρχῆς παραδεδομένοις.

Ἀρχαῖον, παλαιόν. πρῶτον, ἁπλοῦν, ἄκακον, εὐηθῆ.

Ἀρχαιρεσιάζειν, τὸ πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν.

Ἀρχάς, ὑποθέσεις, βαθμίδας. ¶ Ἄρχειν, λάμπειν.

Ἀρχέκακος, ἀρχὴ τῶν κακῶν. ¶ Ἀρχέλας, τὸν ἐπιστάτην τῆς λαικῆς παρὰ τὴν ἀρχὴν οὕτως ὠνόμασαν, ἔνιοι δὲ τὸν ἄρχοντα τῆς ἴλης διδάσκουσιν ἀκούειν.

Ἀρχενόμενα, ξύλα. ¶ Ἀρχέτυπον, πρωτότυπον ἀφ᾽ οὗ πᾶσιν ὁ τύπος. ¶ Ἀρχὴ εἶδος μελίσσης ἀκρίδος.

Ἀρχηγέται, ἥρωες ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν, ἢ θεοὶ ἐν ἀθήναις.

Ἀρχηγέτας, ἄρχοντας. ¶ Ἀρχηγέτης, ἄρχων.

Ἀρχίκακοι, τῶν κακῶν ἀρχαί. ¶ Ἄρχευε. ἡγοῦ, ἄρχου.

Ἀρχεύειν ζώεσσιν, ἐπειδὴ βροτῶν. ¶ Ἀρχέ, κατάρχε, κρα

Ἀρχισκυρεία, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀντιλέγων καὶ μὴ τέλεον λυσιτελὲς ἐχόντων. ἐστὶ γὰρ ἡ λυπρὰ καὶ πετρώδης ἡ σκῦρος. ¶ Ἀρχεῖα, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἢ χαρτοφύλακα. ¶ Ἀρχιπλάν, ἀρχιτεκτόμενα, κριτῶν.

Ἄρχματα, ἀπάρχματα θεοῖς. ¶ Ἀρχολίπαροι, οἱ λιπαροῦντες ἵνα ἄρξωσιν, ἢ ἐκ τοῦ ἄρχειν λιπαινόμενοι.

Ἀρχός, ἡγεμών. ¶ Ἀρχούς, ἡγεμόνας. ¶ Ἀρχύσασθαι, θάψωσιν. ¶ Ἄρχων, ἡγεμών. πρύτανις ἀθήνησιν ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων. ¶ Ἀρχώνης, ὁ προηγούμενος. ἀρχολάβων. ἢ ἐργολάβων. ¶ Ἀρχωνίδας, δρῦς, πλάτων. ¶ Ἀρῶ, ἐκτενῶ. ¶ Ἀρωγή, βοήθεια. ¶ Ἀρωγός, βοηθός. ¶ Ἀρώματα, ἀρηξιάματα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρῶν τὰ ἄλφιτα οὕτω λέγεται. σοφοκλῆς ἀχελώω. ¶ Ἀροξιαμάτων, γεννημάτων. ¶ Ἀρώμενος, καταρώμενος.

Ἀρῶς. ἀριθμοῦ ὄνομα παρὰ πέρσαις. ¶ Ἀρόσαι, ἀροτριάσαι, κτίσαι. ¶ Ἀροτρυσμιῶν. ἀθηνῶν ἕλκων.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἆ Σ, ἕως ὅπως μέχρις οὗ. ¶ Ἆσαι, κορέσαι. χορτάσαι. θρέψαι, πληρῶσαι, ψάλαι, ὑμνῆσαι. ¶ Ἀσάζειν, λυπεῖσθαι. ¶ Ἀσάνειν, λυπεῖσθαι. ¶ Ἆσαιμι, πληρώσαιμι. κορέσαιμι.

Ἀσάνων, ὑβρίζων, λυπῶν. ¶ Ἀσκάλλειν, ἀφροντιστεῖν σκάλα γὰρ ἡ φροντίς. ¶ Ἀσκαλαμίνιος, ἄπειρος θαλάσσης. οἱ δὲ οὐ κοινωνικὸς ὑπὲρ σαλαμινίων.

Ἀσέλγαν. ὕβριν. ἀμέλειαν. τὴν πενίαν. ¶ Ἀσελάνας, φοβερός, εἴρηκε δὲ οὕτως παραβαρβαρίζων.

Ἀσελπικρυώσαν, τὸ μεσονύκτιον, ἑσπέρας γὰρ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζεν σοφοκλῆς λημνίαις. ¶ Ἀσέμινθος, πέλος ἢ λίθος εἰς βάθος κεκολαμμένος ἔμβασιν, ἢ λέβης μέγας. καὶ πᾶν τὸ κοῖλον. ἢ κιβωτός.

Ἀσηνέων πάλιν τὰς ἀφνίδας. ¶ Ἄσηνος. ὁ ἀσήνων

Ἄσηρον, ἀσύστατον. ¶ Ἀσερανόν. λυπηρόν, ἀηδές.

Ἄσης, βλάψας, ἔβλαψας, σοφοκλῆς ζωΐλῳ.

Ἄσηρμὶ θόρυβον, ταραχήν. ¶ Ἄσιτη, λωβήσιτη, ἀνίατη.

Ἄσατε. ψάλλατε. ¶ Ἄσβεσθε, δέφρε, κηρῶν.

Ἀσβίωοι, ὄρνιθες. ¶ Ἄσβεστος, ἀκατάπαυστος

Ἀρνυσὶς, ὕπνοις, εὔνοις. ¶ Ἄρξαι, ἄρχειν, κατακρατεῖν. ¶ Ἄρξιφος, ἀετὸν παρὰ πέρσαις. ¶ Ἀροανδικὸν, νόμισμα ᾧ χρῶνται αἰγύπτιοι ἀπὸ ἀροάνδου.

Ἀροάτοις, ἀβάτοις καὶ ἀνιαροῖς. ¶ Ἀροίμεθα, ἀπενεγκοίμεθα. ¶ Ἄροιο, λάβοιο, ἀπενέγκοιο. ¶ Ἀροῖσιν, ἀροτρεῖαν. ¶ Ἄροιτο, λάβοιτο, ἀπενέγκοιτο.

Ἀρειστὶς, ὁμιλητής. ¶ Ἀρόμενος, ἀντιλαβών.

Ἄρον, βιβλίον μέγα καὶ βοτάνης ῥίζα. ¶ Ἀροπῆσαι, πατῆσαι κρῆτες. ¶ Ἀροπάνοι, οἱ ἐν ἀλεξάνδρου ἐπιστολαῖς. ¶ Ἄρος, ὄφελος καὶ κοιλάδες ἐν αἷς ὕδωρ ἀθροίζεται ὁ μόειον καὶ βλάβος ἀκούσιον.

Ἀρωάκες, δρύες ἐπικεκομμέναι. ¶ Ἀροτὴρ, ἀρότης. ¶ Ἀροτῆρες, οἱ ἀροτριῶντες, γεωπόνοι, γεωργοί. ¶ Ἄροτον, τὸν ὁλκὸν τοῦ ἕκτορος, ἢ τὸ αὐτίσαθμον αἰσχύλος φρυξίν. ¶ Ἀρορὶς, ἐνιαυτοὺς σοφοκλῆς τραχινίαις. ¶ Ἄρουρα, γῆ, χώρα, πλέθρα.

Ἀροῦν, ἀροτριᾶν. ¶ Ἄρουρα, ἡ γῆ, ἀπὸ τοῦ ἀροῦσθαι. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ, ἡ σπορεία. ¶ Ἀρουραία θεὸς, ἡ εὐριπίδου μήτηρ, διὰ τὸ λαχανόπωλις εἶναι. ¶ Ἀρουραῖοι, οἱ κατ' ἀγροικίαν μένοντες καὶ ἐργάται. ἤδη δὲ καὶ βίος ἀρουραῖος, ὁ ἀρυσόμενος χρυσός. ἀρουραῖος οἰνόμαος, δημοσθένης αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν πολεινοσῶν ὑπεκρίνετο σοφοκλῆς τὸν οἰνόμαον.

Ἀροὺς, τὰ λιβάδια. ¶ Ἄρουρα, σωρὸς σίτου διὰ ἀχύροις κύπριοι. ¶ Ἀροῦσι τρία, ὡς οἴνου ἔλεγον, ἐπεὶ τὸ πάλαι ἐκιρνᾶτο τρία ὕδατα λαμβάνειν, τὸ δὲ τέταρτον, οἶνον. ¶ Ἀρούρης, γῆς ἀροσίμης, χωρίον ἢ κῆπος. ¶ Ἀρόχεται, γλίχεται, ἐπιθυμεῖ.

Ἀρόωσις, ἀροτρίωσις. ¶ Ἀρπάγη, ξυστὴρ, ἔστι δὲ σκεῦος ἔχον ὀγκίνους, ᾧ τοὺς κάδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων, καὶ ὁ λύκος εὐριπίδης. ¶ Ἁρπαγὴ τὰ κόρνα, παροιμία, ὅτι οὗτος πορνοβοσκὸς ὢν καὶ μετοικήσας εἰς σελινοῦντα εὔπορος ἐτελεύτα καὶ τὰ ὄντα προὔθηκεν εἰς ἁρπαγήν. ¶ Ἁρπαλὰ, ἁρπακτικά.

Ἁρπαλέως, ἁρπακτικῶς, προθύμως, προσηνῶς, καὶ κερδαλέων ἁρπαλέων τῶν ἁρπακτικῶν.

Ἁρπάλιμα, ἁρπακτὰ, προσφιλῆ. ¶ Ἁρπάναι, μάνδραι βοσκημάτων. ¶ Ἅρπη, ἄνεμον, δρέπανον, ἢ ὀρνέου γένος κατὰ λατίνους. ¶ Ἀρπεδὲν, ὁμαλόν.

Ἀρπεδόεσσα, ἰσόπεδος, ὁμαλή. ¶ Ἀρπεδόναι, τῶν ἀμαυρῶν ἀστέρων σύγχυσις. ¶ Ἀρπαλίζομαι, ἀσμένως δέχομαι. ¶ Ἀρπεδονίζειν, λωποδυτεῖν καὶ δι' ὀπὰς τῶν θυρῶν. ¶ Ἀρπεδίσαι, ὁμαλίσαι, ἐδαφίσαι.

Ἀρπέσας, τοὺς αἱμασιώδεις τόπους, οἱ δὲ τείχη καὶ περιβόλους, οἱ δὲ τὰ κλιμακώδη χωρία.

Ἀρπὸν, ἀκόμιστον, ἢ ἰκτῖνον κρῆτες. ¶ Ἄρπη, εἶδος ὀρνέου καὶ δρέπανον ἢ ἄνεμον. ¶ Ἀρπίαθος. φοίνιξ καὶ ἀρπίαλος. ¶ Ἀρπίδες, ὁμαλὰ καὶ κρηπῖδες, ἢ ὑποδήματα λάκωνες. ¶ Ἄρπισαι, αἱμασιαὶ ἢ τάφροι. ¶ Ἄρπιξ, εἶδος ἀκάνθης κύπριοι. ¶ Ἄρπυιαι, αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαὶ, θύελλαι. ¶ Ἅρπυια, ἁρπαγὴ ἡ διὰ τάχους. ¶ Ἀρπυίας, ἁρπακτικοὺς κύνας. ¶ Ἄρπυν, ἔρωτα αἰολεῖς. ¶ Ἀρπῶμαι, ἁρπάζω, δρεπάνῳ κέχρημαι. ¶ Ἀῤῥάβακα, ὀρχηστὴν ἀπὸ τοῦ ἀραβάσσειν, ὅ ἐστιν ὀρχεῖσθαι. οἱ δὲ τὸν βλάσφημον. ¶ Ἀῤῥαβὼν, πρόδομα καὶ ἄγκιστρον.

Ἀῤῥαβῶνα σφήνιον, διαβεβλημένον ὡς τῶν σφηνίων ἀσελγῶν ὄντων. ¶ Ἀῤῥαβωνίζεται, ἀῤῥαβῶνι δίδοται.

Ἀῤῥάβη, θυράριον γέῤῥον. ¶ Ἀῤῥαγὲς ὄμμα, εὔδακρυον, ᾧ τρόπῳ φαμὲν κατεῤῥάγη μου δάκρυον σοφοκλῆς σκυθείσκῳ. ¶ Ἀῤῥαγίσι, στεῤῥοῖς, ἀκαταπονήτοις. ¶ Ἀῤῥαφίδες, στήμονες, κρόκοι. ¶ Ἀῤῥάξει, κρατεῖ, ἀράσσεται. ¶ Ἀῤῥαθάγησιν, ἐψόφησιν.

Ἀῤῥαχθὲς, ἀσύνθετον. ¶ Ἀράχνιον, τὸ λεπτὸν ὕφος.

Ἄῤῥεκτον, ἀποίητον, ἄθετον. ¶ Ἄῤῥενα, ἄρσενα, ἢ τῶν κονδύλων τὰ ὑπερέχοντα καὶ τὰ εἰς κοιλότητα ἐμπίπτοντα. ¶ Ἀῤῥενωπῶς, ἀκλινῶς. ¶ Ἀῤῥενόπαιδες, ἀνδρόγυνοι. ¶ Ἀῤῥηδέν. οὐ κατατιθέμενος τῇ φύσει.

Ἀρσενικὸν, χρώματος εἶδος χλωρόν. ὅπερ ἡμεῖς ἀρσενικὸν λέγομεν. ¶ Ἀῤῥήκτοις, ἀχέστοις. ¶ Ἄῤῥηκτον, στερεὸν, ἰσχυρόν. ¶ Ἀῤῥαγὲς, ἀπλῶς μὴ ῥηγνύμενον.

Ἀῤῥηνεῖν, λοιδορεῖν, καὶ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι.

Ἀῤῥιωνὲς, ἄγριον, δυσχερές. ¶ Ἀῤῥῆσαι, ἀβουλῆσαι, ἀπαγορεῦσαι. ¶ Ἄῤῥητον, ἄφραστον, ἀνιστόρητον, ἀπόῤῥητον, ἄφωνον, αἰσχρὸν σοφοκλῆς σίνωνι.

Ἀῤῥητοποιὸς, αἰσχροποιός. ¶ Ἀῤῥηθὸς κόρη, ἡ πρὸς φονὴν εὐριπίδης ἀλεξάνδρῳ. ¶ Ἀῤῥητουργία, αἰσχρουργία, κακουργία. τὸ ἄῤῥητα διαβράζεσθαι.

Ἀῤῥήτως, ἀλέκτως. ¶ Ἀῤῥηφορεία, ἑκατέρως λέγουσιν οἱ συγγραφεῖς, κἂν μὲν διὰ τοῦ ε ἐρσηφορεία, διὰ τὸ τῇ ἕρσης ἐγκατειλῆφθαι τὴν πομπήν. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ α. ἐπεὶ ἀῤῥήτοις συνέστη. ¶ Ἀῤῥηφόροι, μυσταγωγοί.

Ἀῤῥιχᾶσθαι, εἰς ὕψος ἀναβαίνειν χερσὶ καὶ ποσίν.

Ἄῤῥιχος, κόφινος, ἢ ἀγγεῖον, λύχνον. ¶ Ἀρωγεῖ, βοηθεῖ.

Ἀρωγὴ, βοήθεια. ¶ Ἄῤῥωθος, ἀρωγὸς, βοηθός.

Ἀῤῥὺ, ἐπίφθεγμα κωπηλατικὸν, ὡς τὸ ἐπισίζειν κυνηγούντων, καὶ τὸ σίττα ποιμένων.

Ἀῤῥυθμεῖ, ἀκοσμεῖ, ἀσχημονεῖ. ¶ Ἀῤῥωσίαστον, ἄσυλον καὶ ἀνεχυρίαστον. ¶ Ἀῤῥωστία, νόσος, ἀσθένεια. ¶ Ἀῤῥὼξ, οὐκ ἐῤῥωγώς. ¶ Ἄρσαι, ἁρμόσαι, πτίσαι, πληρῶσαι, σκευάσαι. ¶ Ἀρσάκες, οἱ βασιλεῖς περσῶν. ¶ Ἀρσάμεναι, ἀλειψάμεναι, πιοῦσαι.

Ἄρσαντες, ἁρμόσαντες, ὑπηρετήσαντες. ¶ Ἄρσεα, λειμῶνες. ¶ Ἄρσει. μέμφεται. ¶ Ἄρσεις, ἀροτριάσεις, βαστάγματα. ¶ * Ἄρσει. τὸν πηλὸν ἀρτιοῖ.

Ἄρσεων, βασταγμάτων. ¶ Ἄρσιν, ἀφανισμόν.

Ἄρσιον, δίκαιον. ¶ Ἄρσις, ζύμη. ¶ Ἀρσίππη, ἡ ἄλκηστις. ¶ Ἄρσον, ἅρμοσον. ¶ Ἄρσανον, τὴν οὐσίαν καὶ τὸ λευκόν. ¶ Ἀρσαμίδες, ὑπόδημα γυναικεῖον.

Ἀρτᾷ, ἀναρτᾷ, κρεμνᾷ. ¶ Ἀρτάβη, μέτρον μηδικὸν σίτου, ἀττικὸς μέδιμνος. ¶ Ἀρτάδες, οἱ δίκαιοι ὑπὸ μάγων. ¶ Ἀρταῖοι, οἱ ἥρωες παρὰ πέρσαις.

Ἀρτάκη, πολύχνιον ἑλλησπόντου, καὶ ὑπὸ ἀρμενίων κρήνη. ¶ Ἀρτάκης, αὐτάρκης, ἀρτακία κρήνη.

Ἀρτμάγεν, ἰχθυοειδέσιν. ¶ Ἀρτάμουσιν, ἐσθίουσιν.

Ἀρταμεῖν, κατακόπτειν, εὐριπίδης πηλιάσιν. ¶ Ἀρταμῆσαι. κρεμάσαι. ¶ Ἄρταμος. μάγειρος.

Ἀρτάνας βασιλείας καὶ στάσεις. ¶ Ἀρτάνη, ἡ διὰ καλωδίων ἀγχόνη, ἢ αἰχμαλώτισις ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ.

Ἀρτὰς, μέγας καὶ λαμπρὸς, ἡσυχίδης. ¶ Ἀρταχίλας, τὰ χέμνια, τὰ χείλη. ¶ Ἀρτελὴς, ὑγιής. ¶ Ἀρτεμέα, ὑγιεία, ὑγιῆ. ¶ Ἀρτεμέοντα, ὑγιαίνοντα, ἰσχύοντα.

Ἀρεικύμων, ἐσύλληπτος. ¶ Ἀρειμάζει, ἁρμόζει. ¶ Ἀρειμάποις, ἀστὴρ τῷ κόπρῳ. ¶ Ἄρειμος, πίθηκος. ἄρειμα, οἱ δὲ ὅρος παλλικίας. ¶ Ἀρεῖξαι, ἀποστεῖξαι.

Ἀρειπρεπεία, ἅπαν μεγάλως ἔκδηλα. ¶ Ἀρειπρεπές, μεγαλοπρεπῶς. ¶ Ἄρει πικρόν, μεγάλως πικρόν.

Ἄρεις, εἶδος βοτάνης. ¶ Ἀρείσβη, πόλις τῆς λέσβου, οἱ δὲ τρωάδος. ¶ Ἀρείσβηθεν, ἀπὸ ἀρείσβης πόλεως.

Ἀρείσκος, κόφινος. ¶ Ἀρειστία, ἀνδραγαθία. ¶ Ἀρείς ἀρχὴ μία. ¶ Ἀρειστία, τὸ ἐν τῷ πολέμῳ ἀνδραγαθήσαντα. ¶ Ἀρειστεροστάτης, ὁ πρωτοστάτης τοῦ χοροῦ.

Ἀρειστεύει. ἀνδραγαθίζεται. ¶ Ἀρειστεύς, ἀνδρεῖος.

Ἀρείστης, εὔλαλος, ἄρτιος τοῖς ἔπεσιν. ¶ Ἀρείστη, βελτίστη.

Ἀρειστίνδην, ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος.

Ἀρειστῆσαι, δῦλαι. ¶ Ἀρειστόδημος, ἀριστόδημον οἱ κωμικοὶ τὸν πρωκτὸν καὶ θεόδωρον καὶ τιμησάνακτα ἔλεγον ἀπὸ τῶν ἑταιρηκότων, φορμισίοις δὲ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα καὶ βασιλίδας καὶ λαχάρας.

Ἀρειστοκρατούμενοι, ὑπὸ ἀρίστων κρατούμενοι ἢ δήμου ἢ ἑτέρων τινῶν καλλίστων. ¶ Ἀρειστολοχία, βοτάνη τίς. ¶ Ἀρειστομένιον, βοτάνη. ¶ Ἄρειστον, τὸν πρωϊνὸν ἀκρατισμόν. ὃν ἡμεῖς λέγομεν ἄριστον, τοῦτο ὁ ποιητὴς καλεῖ δεῖπνον. τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον. ¶ Ἀρειστονομία, εὐνομία, ἄριστον γὰρ τὸ καλόν. ¶ Ἄρειστος, μέγιστος, ἔξαρχος, ἐξοχώτατος. ¶ Ἀρειστοτέχνης, ὁ ἐν τῇ τέχνῃ χρήσιμος. ¶ Ἀρείστυλλος, ὄνομα. ¶ Ἀρειστοῦ, ἀρίστου ὥρα. ¶ Ἀρειστοφαλές. μεγάλως σφαλλόμενον. ¶ Ἀρειστοκρατία, ὑπὸ ἀρίστων διοικούμενοι γενναίων, ἢ ἄλλως πῶς ἀγαθῶν. ¶ Ἀρειφαδία, δῆλα. ¶ Ἀρειφραδές, ἄγαν φανερόν. ¶ Ἀρειστερέων, φοιτώντων εἰς τοὺς καθημεροὺς περιλαμβανομένων.

Ἀρειστόδειπνον, ὅταν τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ συνάψωσιν.

Ἄριχα, ἄρρεν πρόβατον. ¶ Ἀρίχεται, γλίχεται, ἐπιθυμεῖ. ¶ Ἀριχωτῶν, ἐκδιέειν ζητῶν. ¶ Ἀριώθ, ἡ λέαινα ὑπὸ σύρων. ¶ Ἀρίων, ὁ ἵππος ποσειδῶνος υἱὸς καὶ μιᾶς τῶν ἐρινύων. ¶ Ἀρκάδας μιμούμενος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων καὶ μοχθούντων. οἱ γὰρ ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες οὐδεμίαν νίκην ἰδίαν ἔσχον. ¶ Ἄρκαλλα, λευκὰ ἢ ἐνιότε τὰ ξύλα ἄλλα περιέχουσα. οἱ δὲ ξύλα ξηρά.

Ἀρκαλᾶν, περιχαλᾶν, μύζειν. ¶ Ἀρκάνη, τὸ ῥάμμα ᾧ τὸν στήμονα ἔγκατα πλέκουσιν αἱ διαζόμεναι.

Ἀρκαλέον, ξηρόν, ῥυσσόν. ¶ Ἀρκασκύνη. ἀρκαδικὸς πῖλος σοφοκλῆς ἰνάχῳ. ¶ Ἀρκεῖ, προσαρκεῖ, βοηθεῖ. θεσπισίδης πολεῖ. ¶ Ἄρκηλα, ᾠόν, κρύπτις τὴν ὕστριχα. ¶ Ἀρκύς, ταχύς. ¶ Ἄρκιον, ἀρκετόν, αἱρετώτερον. ἱκανόν, ἕτοιμον. ¶ Ἀρκίως, ἀρκετῶς, ἱκανῶς. ¶ Ἀρκόν. σχολὴν μακεδόνες. ¶ Ἀρκός, ἄρκεσμα, βοήθεια, ἢ τὸ παιώνιον, καὶ τὸ ζῶον, καὶ ἱερεῖα τῆς ἀρτέμιδος. ¶ Ἀρκτεία, ἡ τῶν ἀρκτευομένων παρθένων τελευτή. ἀρκτεύει δὲ τὸ καθιδροῦμαι.

Ἀρκτή, ἡ τῆς ἄρκτου δορά. ¶ Ἄρκτος, ζώδιον ἐν οὐρανῷ μεσημβρεία. ¶ Ἀρκτοῦρος, βοτάνης εἶδος καὶ ἄστρον. ¶ Ἀρκτοῦρος. ἀρκτῷος τόπος. διαφέρει καὶ οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ὁμοῦ καλεῖται ἀρκτοῦρος. ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἀρκτώων κατανοεῖ. λέγεται καὶ ἄμαξα. ¶ Ἀρκτῷον, βορείων τόπων. ¶ Ἄρκυα, δίκτυα, λίνα.

Ἀρκυές, δίκτυα τὰ πρὸς θήραν θηρευτικά. ¶ Ἄρκυλον, δίκτυον. ¶ Ἄρκυμα, ἀκρὶς ὑπὸ περγαίων.

Ἄρκυν, μεσάγκυλον καὶ γυναικεῖον κεκρύφαλον.

Ἄρκυς, δίκτυον. ¶ Ἄρκυσι, δικτύοις. ¶ Ἀρκυστάσια, οἱ τόποι ἔνθα αἱ ἄρκυες πήγνυνται. ¶ Ἀρκύων, δικτύων. βρόχων. ¶ Ἀρκυωρεῖσθαι, φυλάσσεσθαι τὰς ἄρκυς. ¶ Ἅρμα, ὄχημα, κιτροῦχα, δίφρος, πόλις βοιωτίας. ¶ Ἁρμακίας, στάς. ¶ Ἁρμαλιά. ἡ τροφή. ¶ Ἁρμαλιᾶς ὄχος, ὁ τὴν τροφὴν τῇ στρατιᾷ ἐμπεριφερόμενος. ἡ τροφὴ τῆς καὶ θρεπτικός.

Ἁρμαλιὴν, τὴν τροφὴν παρὰ ἁρμόζειν ἢ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη. ¶ Ἁρμάτειον μέλος, ἔνιοι δὲ τὸν τῆς ἀθηνᾶς νόμον, ἄλλοι τὸ ταχὺ ἀπὸ τοῦ ἅρματος. ¶ Ἁρματηλάτης, ἡνίοχος. ¶ Ἁρματροχιαί, αἱ τῶν τροχῶν ἐν τῇ γῇ ἀποχαράξεις. ¶ Ἁρματροχιή, ἡ τῶν τροχῶν ἀποχάραξις. ¶ Ἁρματοποιός, τέκτων, ἢ ἁρματοπηγός.

Ἁρμεθλίς, αἱ θυπαρίδαι ἐν κύκλῳ. ¶ Ἅρμενα, τὰ πρὸς τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα ἐπιτήδεια ἢ ἁρμόδια τὰ ὑστέρη ἢ ἡρμοσμένα. ¶ Ἅρμενον, φιάλη. ¶ Ἁρμηλαβή, ἢ σύνοδος στόματος ἁρμογή. ἦχος τινὸς, ἢ φωνῆς.

Ἁρμοσμέωσας, ἄνθη πάντα. ¶ Ἁρμόδιοι, οἰκεῖοι, συγγενεῖς, φίλοι. ¶ Ἁρμόσκαλα. τὰ ἀρτύματα ταραντῖνοι.

Ἁρμόδιον μέλος, μέζον ἢ τόπος ἁρμόδιος καὶ πρόσφορος.

Ἁρμοδιοτυπές, ὁμοίως ἢ ἴσως διακείμενον.

Ἁρμοδίου μέλος, τὸ ἐπὶ ἁρμοδίῳ ποιηθὲν σκολιὸν ὑπὸ καλλιστράτου, οὕτως ἔλεγον. ¶ Ἁρμόζεται, συζεύγνυται. ¶ Ἁρμόζουσα, συμφωνοῦσα, συνοικοῦσα μέν ἢ κοσμοῦσα. ¶ Ἁρμοῖ, ἀρτίως, ἡσυχῇ, ἐξαίφνης, προσφάτως. ¶ Ἁρμύματα, ἀρτύματα. ¶ Ἁρμονίας, συμφωνίας. ¶ Ἀνθήκας, σπονδάς. ¶ Ἁρμονιάων, ἁρμονιῶν. ¶ Ἁρμονίης, συζεύξεως. ¶ Ἁρμοστήρ, ὁ πεμπόμενος ἐπιμελητὴς εἰς ὑπήκοον πόλιν ἢ λίθοι δύο πρὸς τῷ αὐτῷ τῆς φλιᾶς τιθέμενοι, ἁρμαστῆρες λέγονται. ¶ Ἁρμόσυνοι, ἀρχή τις ἐν λακεδαίμονι, ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν γυναικῶν. ¶ Ἅρμυλα, ὑποδήματα κύπριοι. ¶ Ἁρμώατος, σπασμὸς κύπριοι. ¶ Ἁρμῷ. ἀρτίως. ¶ Ἅρμωλα, ἀρτύματα ἀρκάδες καὶ ἁρμώματα. ¶ Ἁρμῶν, ἁρμονιῶν. ¶ Ἄρναν, τὸν ὅρκον κλαζομένιοι, ὅθεν καὶ τὸ ἔξαρνος. ¶ Ἄρνα προβάλλειν. νόμος ἦν ἀθήνησι μὴ πρότερον συμβάλλειν πρὶν ἢ τὸν ἄρνα προσσημαίνων τὶς λάβη τῶν πολεμίων. ¶ Ἀρνακίδες, ἀρνῶν κώδια. ¶ Ἄρνακον, τὸ ἄρνα. ¶ Ἄρνας, πρόβατα. ¶ Ἄρνες, μικρὰ πρόβατα. ¶ Ἄρνε. πρόβατον. ¶ Ἀρνεῖα, τὰ κρεοπωλεῖα τῶν προβάτων. ¶ Ἀρνειός, ὁ διετὴς κριός. ¶ Ἄρνες οἱ κάπηλοι ἢ τὰ νεογνά. ¶ Ἀρνευτῆρες, δύται, οἱ δύοντες. ¶ Ἀρνευτήρια, κυβιστήρια.

Ἀρνεώνιον ὅρκον βασιλέων. ¶ Ἄρνη, πόλις βοιωτίας, ἔστι δὲ καὶ θεσσαλίας. ¶ Ἀρνίον, πρόβατον, ἀμνός.

Ἀρνόγλωσσον, βοτάνη τίς. ¶ Ἀρνηθείη. ὁ μετὰ τῆς ἀρνὸς ἀγόμενος γινόμενος ὅρκος. ¶ Ἀρνόφυλλον, κόνυζα, ἔστι δὲ πόα θαμνώδης. ¶ Ἄρνυθεν, ἠγωνίζοντο, ἐνάρσιον.

Ἀρνύμενοι, αὐτικαταλλασσόμενοι, αὐτιπρασσόμενοι.

Ἀρνύμενος, φυλάσσων, σώζων, ἀντιπαρασοιούμενος.

Ἀρνύσθην, ἀντικαταλλάττοντες ἐλάμβανον. ¶ Ἄρνυται, λαμβάνει, ἀντικαταλλάσσεται. ¶ Ἀρνῳδοί, οἱ ῥαψῳδοί. ἄρνα γὰρ ἔπαθλον εἶχον. ¶ Ἀρνῶν φωτισμός.

οἷς ἔνιοι γεργέρας καλοῦσιν. ¶ Ἀρδαλίδες, αἱ μοῦσαι. ¶ Ἄρδαλος, μόλυσμα. ¶ Ἀρδάλοις, εἰκαίοις. ¶ Ἀρδαλωμένοις. παρασομένοις.

Ἀ ρδανίαι, αἱ τῶν κεραμίων γάστραι ἐν αἷς τὰ βοσκήματα ἐπότιζον, ἃ δωριεῖς κύμβαλα καλοῦσι, ταῦτα δὲ παρὰ τὰς αὐλείους θύρας ἐτίθεσαν ὕδατος πλήρη, ἵνα ὁπότε τις τελευτήσειεν, οἱ πρὸς ἐμφανισμὸν ἐξιόντες, περιρρέονται. ¶ Ἀρδεία. ποτισμός. ¶ Ἀρδείας. ποτισμούς. ¶ Ἄρδεται, πίμπλαται. ¶ Ἀρδεύει, ποτίζει. ¶ Ἀρδεύσαντες, ποτίσαντες. ¶ Ἄρδην, φοράδην. ἢ σφόδρα, ἢ παντελῶς, ἢ ἀθρόως, ἢ ἐξ ὁλοκλήρου. ¶ Ἀρδήττους τοὺς ἐκδίκους ἐπὶ τοὺς ὅρκους ἰόντας ἀρδήττους ἐκάλουν, τόπος περὶ τὸν ἰλισσὸν ἐγγὺς τοῦ παναθηναϊκοῦ σταδίου, ἐν ᾧ τοὺς ὅρκους ἐποιοῦντο. ¶ Ἄρδιας τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.

Ἀ ρδικὸς, φαρέτρα. ¶ Ἄρδις, ἀκίς, αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμώτῃ. ¶ Ἀρδμὸς, ποτισμὸς ἐν ποταμῷ.

Ἄ ρδοι, ἀρδεύοι. ποτίζοι. ¶ Ἄρδων, ποτίζων.

Ἀ ρείας, ἀπειλάς. ¶ Ἀρείας, πύλας περσικάς.

Ἀ ρείσοιγε, ἔθνος περσικόν. ¶ Ἀρέθουσα, κρήνη ἐν ἰθάκῃ καὶ ἐν σικελίᾳ ἐν ᾗ ὁ ἐν τῇ ἤλιδι ῥέων ποταμὸς ἀλφειὸς ἀργύρεον κομίζειν νενόμισται. ¶ Ἀρειή, ἀπειλή, βλάβη. ¶ Ἀρειθύσανοι, ἡνίοχοι. ¶ Ἄρειον· βέλτιον, κάλλιον. κρεῖσσον. ¶ Ἀρείονα, βελτίονα.

Ἀ ρείοσι, βελτίοσιν. ¶ Ἄρειος πάγος, ἐν ἀθήναις δικαστήριον ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶ Ἀρείουσει, αὐξήσει.

Ἀ ρεγῆτας, τὴν λάμιαν, φρύγες. ¶ Ἀρειμανὴς, ὁ ἀΐδης, παρὰ πέρσαις. ¶ Ἀρείφατον λῆμα, ἰσχυρὸν αὐτὶ τῷ ἄρει ἐοικὸς αἰσχύλος νεανίσκοις.

Ἀ ρείων, βελτίων. ¶ Ἀρενοβοσκὸς, προβατοβοσκός.

Ἄ ρεκτον, ἄπρακτον, ἀτελείωτον. ¶ Ἀρεοπαγίτης, ὁ δικάζων καὶ σιωπῶν δι' ὅλου κατὰ ἀνάγκην.

Ἄ ρεν οὖν, ἄρα οὖν. ¶ Ἀρρενωπὸς, φοβερός.

Ἀ ρεσάσθαι, φιλοφρονήσασθαι, ἀρεστὸν ποιήσασθαι.

Ἀ ρέσασθαι, ἰάσασθαι, ἀρεστὸν ποιῆσαι. ¶ Ἀρέσατε, εὐφράνατε. ¶ Ἀρεσάσθω, εὐάρεστον καταστησάτω.

Ἀ ρέσθαι. λαβεῖν, ἆραι. ¶ Ἀρέσθορεν, ἐπήδησεν.

Ἀ ρεσκὸς, ὁ πώγων καὶ ἡ διδομένη ῥάβδος τοῖς κωμικοῖς.

Ἀ ρεσκεύεσθαι, φιλοφρονεῖσθαι. ¶ Ἀρεσόμεθα. ἐξιλασόμεθα. ¶ Ἀρεστήριον, ἱερεῖον καὶ θῦμα.

Ἀ ρεστήριον, πέμμα πρὸς θυσίαν. ¶ Ἀρεσίπονον, σύμμετρον, ἀρέσκον. ¶ Ἀρεστῶσαι ἢ ὑπερέχουσαι τὰς ἄλλας καὶ βελτίων τῶν ἄλλων. ¶ Ἀρέχαι, κλήματα. βότρυες. ¶ Ἀρετᾷ, ἐν ἀρετῇ ἐστιν, οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, τουτέστιν οὐκ ἀπολήγει εἰς ἀρετήν, ἀνεγνώσθη δὲ περισπωμένως. ¶ Ἀρετὴ ἡ τῶν καλῶν νομιζομένων ἐμπειρία. ¶ Ἀρετὴ, θεία δύναμις, διάθεσις ἀγαθὴ, ἢ ἐναρέτου βίου. ¶ Ἀρέτησαν, ἥρμοσαν. ¶ Ἀρετῶσιν, ἀρεταίνουσιν. εὐδαιμονοῦσιν ἐν ἀρετῇ ὦσιν. ¶ Ἀρῆ, λύπη πολέμῳ. ¶ Ἀρῆ, λύπη, ὄισει. σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ. ¶ Ἀρῆ, εὐχή. ἀρᾶς ἄξιον. καὶ βλάβη ἡ ἐν τῷ ἄρει, τουτέστιν ἐν πολέμῳ. ἀπειλὴ, εὐχὴ, κατάρα. ¶ Ἀρήγει, βοηθεῖ. ¶ Ἀρήγων, βοηθῶν. ¶ Ἀρηγομένας, βοηθουμένας. ¶ Ἀρηγόντων: βοηθούντων.

Ἀ ρηϊθόων, πολεμιστῶν ἐν τῷ ἄρει θεόντων.

Ἀ ρηϊθόων, τῶν ἐν τῷ πολέμῳ εὐκινήτων. ¶ Ἀρηΐα, πολεμιστήρια. ¶ Ἄρηιος, ἀλλαχοῦ θρασύς. ἀγαθὸς, πολεμικός. ¶ Ἀρηΐφατοι, ἐν πολέμῳ πεφονευμένοι.

Ἀ ρηΐφιλος ὑπὸ τοῦ ἄρεος φιλούμενος, ἢ ὁ φιλῶν τὸν ἄρεα, δι' ἀμφοτέρων δὲ ὁ πολεμικὸς δηλοῦται.

Ἀ ρημένος, βεβλαμμένος, εὐχόμενος. ¶ Ἀρήνη, ὄνομα πόλεως. ¶ Ἀρήξειν, βοηθήσειν. ¶ Ἀρῆξαι. βοηθῆσαι ἐν πολέμῳ ὑπὸ τοῦ ἄρεος. ¶ Ἀρηξήνορα, τὸν τὴν ἀνδρείαν ῥήσσοντα. ¶ Ἀρηνοβοσκὸς, προβατοβοσκὸς σοφοκλῆς τυροῖ, ἃ γράφεται δὲ ἐρρηνοβοσκὸς, διά τε τοῦ * ἔσω καὶ τῶν βορέων. ¶ Ἀρήρει, ἥρμοσεν. ¶ Ἄρηος, θρασύς. ἀγαθὸς, πολεμικός.

Ἀ ρήρασθαι, εὔξασθαι. ¶ Ἀρηρεμένη, ἀρηρεισμένη, ἀροξισμένη. ¶ Ἄρηρεν, ἰσχυρῶς ἥρμοσται. ¶ Ἀρηρὸς, ἰσχυρῶς ἡρμοσμένον. ¶ Ἀρηρότα, ἡρμοσμένα.

Ἀ ρηρυσμένου, ἀπηντλημένου. ¶ Ἀρήσασθαι, εὔξασθαι.

Ἀ ρήσαιο, εὔξη. ¶ Ἀρήση, εὐχῇ. ¶ Ἀρήσθορεν, ἐπήδησεν. ¶ Ἄρης τύραννος, παροιμία. ¶ Ἄρηται, ἀπενέγκηται. ¶ Ἀρητῆρα, ἱερέα. ¶ Ἀρητήριον τόπος ἐν ἀττικῇ ἔξω τοῦ ἄστεως. ¶ Ἄρηρον, βλαβερὸν πολυχρόνιον, σοφοκλῆς * συνώνυμον, ὕστερος. ¶ Ἄρητος, ἡρακλῆς παρὰ μακεδόσιν. ¶ Ἄρθεος, ζάπος.

Ἀ ρθεὶς, μετεωρισθείς. ¶ Ἄρθεν, συνηρμόσθησαν.

Ἀ ρθῆναι. ἀπελέσαι ἢ ἀπελέσθαι. ¶ Ἀρθμήσαντε, φιλιωθέντες δυϊκῶς ὁμοίως καὶ ἀρθμήσαντες.

Ἄ ρθμιοι, φίλοι παρὰ τὸ ἁρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν ἡμῖν.

Ἀ ρθμὸς, εἰρήνη, συνθήκη. φιλία. ¶ Ἀρθμόν. προτμηστία ἢ μετάφρενον ἢ αἰδοῖον ἀνδρὸς καὶ γυναικός.

Ἄ ρθρα, μέλη ἄκρα. ¶ Ἀρθρέμβολα, δικαστήρια, ὄργανα βαλλόμενα εἰς τὰ ἄρθρα καὶ βασανιστήρια. καὶ ὄνομα στρεβλωτικῶν ὀργάνων εἰς ὃ ἐξαρθροῦσιν οἱ δήμιοι τὰ τῶν καταδίκων μέλη. ¶ Ἀρθρούμενον, ζαινούμενον. ¶ Ἀρθύσανοι, ἀποσχήματα καὶ ἀπεβλαστήματα. ¶ Ἄρι, μεγάλως, ὅθεν καὶ ἀρίζηλος ὁ μεγάλως ζηλωτός. ¶ Ἄρθρον, μέρος λόγου, δι' οὗ σαφεστέρα ἡ λέξις πέφυκε γίνεσθαι. ¶ Ἀριβάσκανος, πτήνητου ὡς ἀειπρεπής. ¶ Ἀρίγνωτοι, εὔγνωστοι, τὸ γὰρ ἀρι μέγα δηλοῖ, πάνυ ἐγνωσμένον.

Ἀ ρίδακρυς, ταχέως. ¶ Ἀριδάκρυον, πολυδάκρυον.

Ἀ ριδάκρυτον, πολυδάκρυτον. ¶ Ἀριδείκετον, ἄγαν ἔνδοξον. ἄσπαστον. φανερὸν ἢ μεγάλως.

Ἀ ρίδες. αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί. ¶ Ἀριδήλαν τὴν ἀριάδνην κρῆτες. ¶ Ἀρίδηλον, ἐκδηλοῦν. φανεροῦν, φανερόν. ¶ Ἀριδήλοις, φανερούς. ¶ Ἀριδήλως, φανερῶς. ¶ Ἀριδηλότατα, φανερώτατα.

Ἀ ρίσβηθεν, ἀπὸ ἀρίσβης πόλεως. ¶ Ἀριζήλη, θαυμαστὴ ἄγαν, ἐκδηλοτάτη. ¶ Ἀρίζηλον, μέγα, φανερόν.

Ἄ ριζος, τάφος κύπριοι. ¶ Ἄρια, φυτὸν ἢ ἄρια.

Ἀ ριζήλως, μεγάλως, ἐκδήλως. ¶ Ἀρίη, ἀπειλή.

Ἀ ριήλ. λέων. ¶ Ἀριαπώλας, ἀρίηνας. ¶ Ἀρικρέστερον, χαλεπώτερον. ¶ Ἀρίκκος, πολυνίκος.

Ἀ ριθάτων, τῶν πολέμων. ¶ Ἀριθμεῖν, τὸ τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ κλήρου. ¶ Ἀριθμεῖται, ἐξετάζεται. ¶ Ἀριθμηθήμεναι, εἰς φιλίαν ἐλθεῖν. ¶ Ἀριθμητὰ, τὰ ὀλίγα.

Ἀ ριθμόν. ὁμοῦ εἰσιν ἔτη διακόσια. ¶ Ἀριθμὸς, μέζον ἀριθμῷ ὀλίγος. ¶ Ἀρίκεσι, χαλεποῖς.

καὶ στενοῦ, ἀραιὰ εἴσοδός ἐστιν. ¶ Ἀραιότροφος, βραδύτροφος. ¶ Ἄραιτο, ἀπηνέγκατο, λάβοι. ¶ Ἀράκιν. φιάλιον ἢ ἀράκτην. ¶ Ἄρακοι, ὄσπριόν τι, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ λάθυρον. ¶ Ἄρακος, ἱέραξ, τυῤῥηνοί.

Ἀρακτῆρα, ἀμελκτῆρα. ¶ Ἄραμα, βόρβορος.

Ἀράμβειν, μένειν. ¶ Ἀράμβηναι, ἡσυχάζειν. ¶ Ἀράμβρα τὰ ἀπόχυτα ὕδατα. ¶ Ἀραντίσιν, ἐῤῥινῦσι μακεδόνες. ¶ Ἀρανὶς, ἔλαφος. ¶ Ἀράραι, ἁρμόσαι, πλέξαι.

Ἀραρεῖν, ἀράχνην. ¶ Ἄραρεις, ἔνορκος. ¶ Ἄραρεν, ἡρμόσθη, ἢ πασίως δέδεται ἢ κέκειται. ¶ Ἄραρεν ἴχνος. τὸ αὐτό. ¶ Ἀραρινοί, ὅσοι πλασφημοῦνται λιθάρια εἰς τὰς ῥαφίδας. ¶ Ἀράρισκε, περιήρμοζεν

Ἀραρμος, ἐρωδιός. ¶ Ἀράμ, μετέωρος. ¶ Ἀραρὸς, πάγιον, βέβαιον, κατάρατον. ¶ Ἀραρῶσαι, ἁρμοδίως, προσηρμοσμένως. ¶ Ἁρμοζόντως, ἀσφαλῶς. ὅθεν καὶ τὸ ἀρηρότως πασίως δέδεικται. ¶ Ἀραρυῖαν, ἡρμοσμένην. ¶ Ἀραρυίας, ἡρμοσμένας.

Ἀρασάμεναι, ἀλειψάμεναι, ποιοῦσαι ἀράς. ¶ Ἀρὰς ἐπιπάσει σαι. ἔθος κυπρίων σπειρόντων κριθὰς μετ᾽ ἀλὸς καταρᾶσθαί τισιν. ¶ Ἀρασωί. πέλεθος.

Ἀρασιδρόν, ἱδρὸν ἄρας. ἀθόνησιν. ἀριστοφάνης ὥραις. ἔνιοι δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὴν ἐνόμισαν.

Ἀράσαι, ὀμόσαι, δῆσαι. ¶ Ἀράσσει, συντρίβει, τύπτει, ἀμέλγει. ¶ Ἀρᾶσθαι, ἑλεῖν, λαμβάνειν. ¶ Ἀρασσόμενα, προσρηγνύμενα, πλησσόμενα, θορυβούμενα.

Ἀραχάδες, τὰ ἀποθλισμένα κλήματα. ¶ Ἀρᾶται, καταρᾶται, εὔχεται. ¶ Ἀράτιον, κρούειν. ¶ Ἀράχνη, μεσάγκυλον. ¶ Ἀρατεχύειν, καταρᾶσθαι. οἱ δὲ στραπτεύεσθαι. ¶ Ἀράνκιλις, ἡ νῦν ἀγγελος. ¶ Ἀραχθίς. λωχθίς. ¶ Ἀραχνία, ἀράχνια ἀττικοί.

Ἀράχνηκες, ἀράχναι. ¶ Ἀράχνης, ἀπ᾽ αἰθιάς ὁ ἀράχνης αἰσχύλος λαΐῳ. ¶ Ἀραχνοϋφεῖς, ὡς ὑπὸ ἀράχνης ὑφασμένοι. ¶ Ἀράχνης, εἶδος ὀσπρίου.

Ἀράσων, τῶν εὐχῶν, ἢ ἱδρέων. ¶ Ἀρβάκις, ὀλιγάκις.

Ἀρβάλη, τήγανον ὀστράκινον ταραντῖνοι. ¶ Ἀρβίννα, κρέας σικελοί. ¶ Ἀρβόν, διτσός, ἀραιόν. ἐλαφρόν. τῶν ὑποδημάτων. ¶ Ἀρβύλαι, εἶδος ὑποδημάτων.

Ἀρβύνδα, λόκυθον. λάκωνες. ¶ Ἀργάδης. εἶδος φυτοῦ καὶ ἀργαὶ γυναῖκες. ¶ Ἀργαίνειν, λευκαίνειν εὐριπίδης ἀλκμαίωνι, διὰ τὴν φιδίας ἀργαίνουσι, λευκαίνουσι, φοιτῶσι. ¶ Ἀργαλέῳ, ἀργῷ. ¶ Ἀργαλεώτεροι, δεινότεροι. ¶ Ἀργαλέοις, χαλεποῖς, δεινοῖς. ¶ Ἀργαλέη. χαλεπή, δεινή. ¶ Ἀργαλεωτέροις, δεινοτέροις, χαλεπωτέροις. ¶ Ἀργὴ πέντε, δόλῳ λευκή. ¶ Ἀργάς. ὄφις. καὶ ποιοτὴν μοχθηρόν, ἀργὰν ἐκάλουν, καὶ δημοσθένης ὑπὸ αἰσχίνου, ἀργὰς ὀνομάζετο. οἱ δέ, ὄνομα τυράννου. ¶ Ἀργεῖαι. ὑποδήματα πολυτελῆ γυναικεῖα. ¶ Ἀργεία σφορά, ὡς φιλοδίκοις καὶ συκοφάνταις, ἀργείοις κωμῳδοῦσιν.

Ἀργειάς, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. ¶ Ἀργείη, πλόπουννησία, λευκὴν δὲ ἡσίοδος. ¶ Ἀργεννόεντα, λευκὸν λευκόγειον, αἰπαλώδη. ¶ Ἀργεῖοι, οἱ ἕλληνες καὶ ἐκ τοῦ εἰλώτων οἱ ἐπιτεινόμενοι οὕτως ἐλέγοντο, ἢ λαμπροί. ἀργείοις ὀρῶ, προοιμιῶδες. ¶ Ἄργος, πόλις θεσσαλίας. ¶ Ἀργειφόντης, ὁ ἑρμῆς ἀργοφόνος.

Ἀργείων, ἑλλήνων. ¶ Ἀργείωνας, τοὺς ἀργείους.

Ἀργέμων, τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων. οἱ δὲ ὀφθαλμῶν σοφοκλῆς ἐπὶ ταινάρῳ σατυρικῷ,

Ἀργέματα, τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκώματα,

Ἀργεμώνη, εἶδος βοτάνης. ¶ Ἀργεννάων, λευκῶν, ἢ λαμπρῶν. ¶ Ἀργεννῆσι, λαμπραῖς, λευκαῖς.

Ἀργεννῇσι, λευκαῖς, λαμπραῖς. ¶ Ἀργέτι, λαμπρῷ.

Ἀργεννῶν, λευκῶν, λαμπρῶν. ¶ Ἀργέσται, οἱ ἐτήσιοι.

Ἀργέσταο, νότιο, τοῦ λεγομένου λευκονότου. τινὲς οὐ καλῶς. ὅμηρος δὲ τέσσαρας οἶδεν ἀνέμους. ἔστιν δὲ ταχέως

Ἀργεσθος, ὁ ἀρκευθος κρῆτες. ¶ Ἀργέτι δημῷ, λευκῇ πιμελῇ. ¶ Ἀργειφόντης, κατασοφάντης, λευκοφόντης, ἢ ἐν ἀργεῖ πρῶτον πεφηνώς, ἢ κατ᾽ ἀργῶν τοὺς φόνους, ἢ ταχέως καὶ σαφῶς ἀποφαινόμενος. ἀμφότερα δ᾽ ἂν εἴη ἐπὶ τὸν θεὸν ταῦτα. διὰ τὴν εὐπορίαν τῶν ὀνομάτων τὸ ταχέως, διὰ δὲ τὴν θειότητα, τὸ σαφῶς ἑρμηνεύειν. ἑρμῆς γοῦν ὠνομάσθη διὰ τὸ ἐρεμός τις εἶναι. ὅτι εἰρηνεύμαστε, ὅπερ ἐστιν λέγειν. ὁ δὲ ἑρμῆς λόγος ἐστί. ¶ Ἀργεστῆρα, ἀργῆτα, λευκόν. λαμπρόν:

Ἀργῆτα κεραυνόν. τὸν λαμπρὸν, ὁ ταχύν. ¶ Ἄργην ἐπεφνεν, ὄφιν, ἔστι δὲ ἐπίθετον δράκοντος. ¶ Ἀργιάλη ψιν, τὸν μὴ βλαστάνουσαν. ¶ Ἀργιβίαντον, βοιωτίας.

Ἀργίλια, δῆμος τῆς ἀττικῆς. ¶ Ἀργίλλος, ὁ σμικτὸς γῆ ἢ λευκόγεος. ¶ Ἀργίλοφοι, λαπάραι κωδίων, οἱ δὲ πρόσωπον. καὶ μολωταί. ¶ Ἀργιμάτας ταῦρος, ταχυμήτης. ὁ λευκός, πλαγίοπος. λέπτη δὲ ἐστὶ τοῦ διακομίσαντος τὸν θυρωπὸν. ¶ Ἀργιόδοντος, λευκοὺς ὀδόντας ἔχοντας, ¶ Ἄργιος, λευκός, ταχύς. ¶ Ἀργίποις. αἰετὸς μακεδόνες. ¶ Ἄργιστα, ἐκ τῶν σημμάτων μέρος ὡς διαπεπλεγμένον δίκτυον. ¶ Ἀργιάφης, ὁ ἀπηρτισμένος τῷ λόγῳ. ¶ Ἀργιφόντου, κατασοφόνου.

Ἄργματα, ἀπαρχάς. ¶ Ἀργόν, ἀργύρεον, ταχύ. λευκόν.

Ἀργός. μιλός. βραδύς. ¶ Ἄργος, πελοπόννησος. ¶ Ἀργοὺς, ταχεῖς, λευκούς. ¶ Ἀργυραμοιβοί, κολλυβισταί. τραπεζῖται. ¶ Ἀργυράσπιδες, τάγμα τι στρατιωτικὸν ὑπὸ ἀλεξάνδρου. ¶ Ἀργύρεαι λόγχαι, οἱ μισθοφόροι.

Ἀργυρέα λιμός, ἀργυρίου σπάνις. ¶ Ἀργυρέα ὕννις, ὁ ἀργυρέα αὖλαξ παρὰ θουκυδίδῃ. ¶ Ἀργυρέοιο, τοῦ λαμπροῦ καὶ καλλίστου. ¶ Ἀργύρεον, λαμπρὸν καὶ καθαρόν. ἀργύρως καὶ καθαρῶς ὑφασμένον. ¶ Ἀργυρηλάτης, ἀργυροκόπος. ¶ Ἀργύρειος, εἶδος βοτάνης. ¶ Ἀργυρείτης ὁ ἐν ἀργυρείῳ τὴν οὐσίαν ἔχων καὶ ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀργύρεον μεταλλῶν γῆ. ¶ Ἀργύρεινον, γραμματεῖον ὃ καὶ βοιωτικὸν καὶ κοῖλον λέπτη. ¶ Ἄργυρεις, λιθάργυρος.

Ἀργυρογνώμονες, τραπεζῖται, δοκιμασταί. ¶ Ἀργυρόηλον. ὁ ἀργυροῦς ἥλοις ἔχων. ¶ Ἀργυροθήκη, τὸ ἀργύρεον γραμματεῖον. ¶ Ἀργυροκόπος, τραπεζίτης, ὁ τὰ ἀργύρεια ἐργαζόμενος. ¶ Ἀργυροδίνην, λευκὰ ῥεύματα ἔχουσαν κρόνιον. ¶ Ἀργυρολόγος, τελώνης

Ἀργυρόπεζα, λευκόπους, πέζα δὲ ὁ πούς καὶ καλλίπους.

Ἄργυρος, ὁ στατήρ, ὅσον δὲ ὀβολοί. ¶ Ἀργυρότεξος, καλλίτοξος. ¶ Ἀργυροκόπος, ἀργυρολόγος ἐκ τοῦ πλείστου μενοῦ. ¶ Ἀργυρώνητος, οἰκέτης ἀργυρίου ἀγοραστός.

Ἀργυφέη, λαμπρᾷ, λευκῇ. ¶ Ἀργύφεον, λαμπρόν, λευκόν. ¶ Ἀργυφέοισι, λαμπροῖς, καθαροῖς.

Ἀργώ, εἶδος φυτοῦ, ἀφοῦ ἡ ἀργὼ ναῦς. ¶ Ἀρδα, μολυσμός. ¶ Ἀρδάλια, τὰς πεθμένας τῶν κεραμίδων.

μεμένον σίτου. ¶ Ἀπόψυγμα, ἀφίδρωμα, κόπρος.
Ἀ ποψύχειν, ἀποπλάττειν, ἀποπνευματίζεσθαι, ἀφο
δεύειν. ¶ Ἄππας, ὁ ζέφυρος. ¶ Ἄπτιλος, ἀπτέρ
γαντος. ¶ Ἀπτοκαλάζειν, ἐκκλησιάζειν ἰωνικῶς.
Ἄ πυρ, ὕπαλιξ λακωνικῶς. ¶ Ἀπραγμοσύνη, ἀργία ἡ
φύσει ἐν ἀκαδημίᾳ. ¶ Ἀπρηκτα, ἀνωφέλητα.
Ἄ πρακτα, μὴ πεπραγμένα. ¶ Ἀπρηκτον, ἀπρακτον
Ἀ πράκτως, ἀπράκτως. ¶ Ἀπρηκτον, ἀφλύακτον.
Ἀ πριάτην, ἄνευ πράσεως. ¶ Ἀπρὶξ, προσπεφυκότως,
ἰσχυρῶς, σφοδρῶς, ὃ οὐκ οἷον τε πρίσαι. καὶ τὴν σύγ
χυσιν. ¶ Ἀπροιδῆ, ἀφανῆ. ¶ Ἀπροΐκτος, ἀπροῖξ
χως. ¶ Ἀπρονόμευτος, ὑπὸ πραιδευθείς. ἀπρονομὴ
γὰρ ὁ λέγεται τῆς χώρας ἁρπαγή. ¶ Ἀπροόπτος, ἀπρο
ράτος. ¶ Ἀπροόπτως, ἀπροοράτως. λαθραίως.
Ἄ πρεπον, ἄτοπον, ἀπρεπές. ¶ Ἀπρόσβλητον, ἀνε
νόητον. ¶ Ἀπροσδεής, ὁ μηδενὸς χρείαν ἔχων.
Ἀ προσδιορίστως, ἀορίστως. μὴ πρός τι διορισμένως.
Ἀ πρόσηλος. ὁ μηδεὶς προσηλεῖται, ἀλλ' εὐθέως πίπτει.
ἡ ἀκαμάτιστος ἀπὸ τῆς εἵλης εὐθεὶ πίθος ἀλύει.
Ἀ προσεξία, ῥαθυμία, παρὰ τὸ μὴ προσέχειν τινὰ ἑαυτῷ,
ἢ τοῖς ἀπρακταίοις. ¶ Ἀπροσίκει, ἄδει.
Ἀ πρόσιτος, ἀπροσπέλαστος, ἀπάνθρωπος, ἀχώρητος,
ἀπροσέγγιστος, εἰδεχθές, μοχθηρὸν ἰδεῖν.
Ἀ πρόσκληρος δίκη, ὁ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλο
τόρων κατὰ τὸν νόμον, ἢ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν εἰσαγώγιμος.
Ἀ προσκοπεῖν, μὴ προορᾶν. ¶ Ἀπρόσκοπον, ἀσκαν
δάλιστον. ¶ Ἀπρόσοιστος, ἀνυπομόνητος.
Ἀ προσπέλαστος, ἀπροσέγγιστος. ¶ Ἀπροσπταίστῳ, ᾧ
οὐκ ἄν τις προσπταίσειεν. ἀπροσπταίστῳ. ἀσκανδαλί
στῳ. ¶ Ἀπροστασίου δίκη, κατὰ τῶν προστάτην μὴ ἀπο
γραψαμένων μετοίκων. ¶ Ἀπροστάτευτος, μὴ ἔ
χων προστασίαν τινός. ¶ Ἀπρόσμαστος, ἀπρόσθικτος,
ἄψαυστος, μακρᾶσθαι γὰρ τὸ ἅψασθαι, ἀπρόσβατος.
Ἀ προστίματον, ἀπροσδόκητον. ¶ Ἀπρόσφορον, ἀνάρ
μοστον. ¶ Ἀπρόσωπος, οὐκ εὐπρόσωπος. καὶ ὁ προ
σωπεῖα μὴ χρώμενος ἢ λαμβάνων. ¶ Ἀπροτίοπτος,
στος, ἀπρονόητος. ¶ Ἀπροτίοπτοι, ἀόρατοι. ¶ Ἀπτὰ,
φάρμακα. ¶ Ἀπταντίτης, οὕτως ἐν συνηθείᾳ λέγε
ται. σημαίνει δὲ ἀπτὰν, πένητα, πιτὰν δὲ, παιδεράστην.
Ἀ πτὰν, ἀναχωρήσειν. ¶ Ἀπταρύσσεται, πίπτεται.
Ἀ πτερεὺς, ὁ ἀπὸ κρήτης. ἄπτα τὶς, πόλις κρήτης.
Ἄ πτερα, ἰσόπτερα, ταχέα, ἠδέα. ¶ Ἄπτερος, αἰφνί
διος παρὰ ὅμηρον, ὁ προσηνὴς ἢ ταχὺς αἰσχύλος ἀγαμέ
μνονι αἰφνίδιον. ¶ Ἀπτέρωτα. ταχέα αἰφνίδια.
Ἀ πτελεὺς. λείας. ¶ Ἄπτεσθαι, ψαύσασθαι.
Ἀ πτοίστως, ἀκαταπτοήτως. ¶ Ἄπτει. συνάπτει.
Ἀ πτῆσι, μηδέπω πετομένοις. ¶ Ἀπτίστον, ἀκόπτον.
Ἀ πτὸν, ψηλαφητόν. ¶ Ἀπτοεπὲς, ἀπτόητον ῥῖς ἔπε
σιν, οὐ σκάζων. ἢ κακολόγε ἢ ἀνόητε. ¶ Ἀπτόλεμος,
πολέμου ἄπειρος. ¶ Ἄπτομαι, ψαύω. ψηλαφῶ.
Ἄ πτορος, ἰσόπτερος. ¶ Ἀπτῶ, ψηλαφητῶ. ¶ Ἄπτω
τον. τὸ μὴ πίπτον ἀλλ' ἑστός. ¶ Ἄπυγοι, οἱ λεῖοι τὰς
πυγάς, ἔσκωπτον δὲ ἐπιεικῶς ἀθηναῖοι εἰς αἰσχρότητα.
Ἀ πυθύασομαι. βιλασκόμεθα ἢ ἀποπτύσομαι.
Ἄ πυθεν, ἄποθεν. ¶ Ἀπυθυμικῶ. ἀποφαίνω κρυπτῶς.
Ἀ πυλάκωτος, ἀπίθμενος. σοφοκλῆς βοϊπολέμῳ. ἐρ

δὲ ἑρμηνεία, πυνδάκα τοῦ ξίφους, τὴν λαβὴν ἔφη.
Ἀ πυξίνος, ἀπυρήνου τιμοκλῆς. ¶ Ἀπυπλέτω, αὐνεῖς
θαι. ¶ Ἀπυρασκεύη, τὰ παρέχοντα χρῆσιν ἐν πυρί.
Ἀ πύρου, ἀθύτου. σοφοκλῆς μυσοῖς. ¶ Ἀπύρους, κε
νοὺς, νεκρούς. ¶ Ἀπύροις ξίφεσι, τοῖς ἀναθήματι
κοῖς καινοῖς καὶ οὐδέποτε πεπυρωμένοις, ἀλλ' ἕνεκα
κόσμου ἀνακειμένοις, ἐξ ἐναντίου δὲ πυριβήτας ἐν οἷς
θερμαίνουσιν ὕδωρ. ¶ Ἄπυργος, ἀτείχιστος εὐεπί
θετος τιμενῷ. ¶ Ἄπυρος, ἄναστος, νεκρός. καινός.
Ἀ πύρωτον, καινὴν ἢ ἀναθηματικήν. ¶ Ἀπύστιον, ἀπό
τισιν. ¶ Ἄπυστος, ἀνήκουστος παρ' οὗ μηδεὶς πέπυσται.
Ἀ πυστρόπτει, ἀποστρέφει. ¶ Ἀπφία ἀδελφῆς ἢ ἀδελφοῦ.
Ἀ πυσίδην, δυσώδης. ¶ Ἀπφῶ, πατρὸς ἢ διπλασίας
χάρις. ¶ Ἀπφὺς, ὁ πατήρ, ὁ πνεύματος ἁγίου ἐν
τῇ ἐνεργείᾳ. ¶ Ἄπωθεν, μακρόθεν. ¶ Ἀπῴκη
σαν, ᾐχμαλώτευσαν. ¶ Ἀπῳκίσθη, ἐμακρύνθη.
Ἀ πώλυεν, ἀνῄρουν. ¶ Ἀπωμοσία, ὅταν τις κρινόμε
νος σκήπτηται μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς δικαστὰς, αὐθυπω
μοσία δὲ ὁ ἀντίδικος, καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ νόμου προδικάζοντα.
Ἀ πώμοτον, φευκτέον ἢ ὅπερ ἄν τις ἀπομόσειεν.
Ἀ πώμματα μακρὰν ὤν. ¶ Ἀπόνασθαι, καταξυφᾶν, ἀπο
λαῦσαι. ¶ Ἀπωνήσεται, πειράσεται.
Ἀ πώρυγας, ὀφθαλμούς. ¶ Ἀπώσατο, μακρὰν ἔρριψεν.
Ἀ πώθησαν, ἀπέρριψαν. ¶ Ἀπώσομαι, ὠθήσω.
Ἄ πωτος, φθινάς. ¶ Ἀπώσομαι, ἀπορρίψω.
Ἀ πωτάτω, μακράν. ¶ Ἀπωτέρω, πόρρω.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ρι, μεγάλως, ὅθεν καὶ ὁ ἀρίζηλος ὁ μεγάλως
ἀ ζηλωτός. σύνδεσμος ἰσοδυνάμως τῷ δή.
¶ Ἀρὰ, κατάρα. ¶ Ἀρά. εὐχή. κατάρα.
βλάβη, καὶ σύνδεσμος. ἄρα, λοιπόν. τάχα. δῆτα. δή.
Ἀ ραβία, τόπος συρίας, καὶ κόσμος γυναικός.
Ἀ ράβησεν. ἐψόφησεν, ἤχησεν. ¶ Ἀραβίδης, αἱ μετὰ
κονιορτοῦ πνοαί. ¶ Ἀραβικὴ, πνοὴ ὁ τυφωνική.
Ἀ ράβιος ἄγγελος, παροιμία παρὰ τὸ ἀράβιος αὐλητὴς
παραλαμβανομένη ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων,
μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀραβίου αὐλητοῦ ὃς ηὔλει μὲν
δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων. ¶ Ἄραβος, ψό
φος, θόρυβος. ¶ Ἀραβύλας, ὑποδήματος διαφο
ρὰ καὶ βαρβαρικά. ¶ Ἀράβῳ, ψόφῳ. ἐν χύρῳ. μνῆ
σθαι. ¶ Ἀράγειν, σπαράσσειν. ¶ Ἀραγμός, ψό
φος. ¶ Ἀράδει, θορυβήσει, ταράξει.
Ἀ ράδηται, κεκόνηται, συγκέχυται. ¶ Ἄραδος, ἡ ἀ
πὸ τῶν γυμνασίων τῆς καρδίας κίνησις, καὶ πόλις.
Ἀ ράδιε, βλαβεράς. λεπτάς. ¶ Ἀράξασθαι, ἐρεθίσα
σθαι. ¶ Ἀραιόσαι, ἁρμοστὸν ποιῆσαι. ¶ Ἀραιὸν,
ἀσθενῆ. ¶ Ἀραιῆσι, λεπταῖς καὶ μακραῖς. ¶ Ἀρά
μενοι, ἐπάραντες. ¶ Ἄραντες. ἀπενεγκάμενοι.
Ἄ ραιὴ, ἀστήρ. τὰ λεπτὰ ἔντερα. ¶ Ἀραιοῦν, στενόν.
Ἀ ράξαι, συντρίψαι. ¶ Ἀραίας, βλαβεράς. σοφο
κλῆς ἀλκμαίωνι. ¶ Ἀραῖον, κατάρατον, ὡς τὸ ὁ προ
σθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖος μοι νέκυς, οἷον ἀρὰν προστετρί
βετο καὶ κατ' εὐχῆς σοφοκλῆς πολυείδῳ. ¶ Ἀραι
θυρέη, ὄνομα πόλεως. ¶ Ἀραιαὶ, λέγονται μὲν τοῦ ἀσθε
νοῦς, ὑπὲρ δὲ κνῆμαι γέρουσι ἀραιαί. λέγεται δὲ τοῦ λεπτοῦ

Ἀποσοῦν, ἀφορᾶν. ¶ Ἀποσυκάζειν, σῦκα ἐσθίειν.
Ἀποσυμβολᾶν, συναντᾶν. ¶ Ἀπὸ συμβόλων δικάζειν, ἐδίκαζον ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων τοῖς ὑπηκόοις, καὶ τοῦτο ἦν χαλεπόν. ¶ Ἀπόσπασον, ἀντὶ τοῦ παράδος.
Ἀπόσφαγμα, πλάσμα ξυγγελῶν.
Ἀποσφαλείς, ἀποτυχών. ¶ Ἀπόσφαξ, τὸ ὑψηλόν.
Ἀπὸ σφείων, ἀφ' ἑαυτῶν. ¶ Ἀποσφόλειν, ἀπὸ τοῦ χεῖν ἐποίησεν. ¶ Ἀποσφίλωσις, ἀπέχθωσις.
Ἀποσχᾶν, ἀναιρεῖν. ¶ Ἀποσχάσαι, διαρρῆξαι, διαλῦσαι, φλεβοτομῆσαι. ¶ Ἀποσχεδάσας, συντριμίας σκεψάμενος. ¶ Ἀπόσχε. παῦσαι. ¶ Ἀποσχίσαι. ἀποχωρίσαι. ¶ Ἀποσχοινίσαντες, ἀποστερήσαντες.
Ἀποσχολάζειν, καταχολάζειν. ¶ Ἀποτάδην, ἐκτεταμένον. ¶ Ἀποτειχίζεται, ἀποκλείει. ἀποφυλάττει.
Ἀποτάξιον, ἀπόπομπον. ¶ Ἀποταυρούμενος, θρασυνόμενος. ¶ Ἀπὸ τευγμάτου, ἐξαίφνης.
Ἀπόταφοι, οἱ συνεστηκότες τὴν ἐλευθερίαν δοῦλοι, καὶ μὴ συνταφέντες αὐτοῖς. ¶ Ἀποτείνεται, ἐκτείνει. φιλονεικεῖ. ¶ Ἀποτεμεῖ. ἀποκόψει.
Ἀποτημεῖν, ἀγνίσαι. ¶ Ἀποτεθείακεν, ἀποπεφύλακεν, ἀπεκάθαρεν, ὁ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συκοφύλλων. ¶ Ἀποτεθυμένοι, κεκαυμένοι. ¶ Ἀποτινεῖται, ἀποδώσεται. ¶ Ἀποτετίνακται, ἀπέρριψεν. ¶ Ἀπότευγμα, ἀποτυχία. ¶ Ἀποτέξασθαι. ἀποτυχεῖν. ¶ Ἀποτίθεται, συνάγει εἰς τὰς ἀποθήκας. ¶ Ἀπὸ τηλόθεν, μακρόθεν. ¶ Ἀποτίθησιν, ἀποθνήσκει. ¶ Ἀποτίμαστος, ἀνύβριστος.
Ἀποτιμήματα, αἱ πρὸς τὰς φερνὰς ὑποθῆκαι.
Ἀποτιμήσασθαι, τὸ λαβεῖν εἰς ὑποθήκην. ¶ Ἀποτιμιᾶ, ἀποτίθησιν. ¶ Ἀπότιμος, ἄτιμος. ¶ Ἀποτίνει. τιμωρίαν παρέχει. ¶ Ἀποτίπλαστον, ἀπρόσπλαστον. ¶ Ἀποτίσαι, ἀποδοῦναι. ¶ Ἀποτῖσαι, ἀποδοῦναι. ¶ Ἀποτίσεται, τιμωρήσεται.
Ἀποτειχίζων, ἀποφράττων. ¶ Ἀπότμημα, ἐκκεκομμένον. ¶ Ἀποτμήξαντες, ἀποτεμόντες, ἀποχωρισθέντες. ¶ Ἀποτέτμηται, ἀποκέκοπται.
Ἀπότμως, δυστυχεστάτην. ¶ Ἀπὸ τοῖν, ἀπὸ τούτων.
Ἀποτόκια, τὰς ἀπογεννήσεις τῶν γεννημάτων.
Ἀποτομάδα, χάλαζαν, καὶ ἀκόντιον πεντάθλου.
Ἀπότομοι, οὐκ ἐνδοτοί. ¶ Ἀπότομον, τὸ μὴ ἄξιον προσόψεως. ¶ Ἀποτόμως, σκληρῶς, ἀπαραιτήτως.
Ἀποτράγημα, λείψανον βρώματος. ¶ Ἀποτραχύνεται. θρασύνεται. ¶ Ἀποτραχύνειν, θρασύνειν.
Ἀποτρέχοντες, ἀναχωροῦντες. ¶ Ἀποτρέψαι, διαλῦσαι φιλονείκως. ¶ Ἀποτρεψάμενοι, ἀπορριψάμενοι. ¶ Ἀποτριάξαι, τρεῖς πληγὰς δοῦναι.
Ἀποτρόπαιος, φρικταῖος, φοβερὸς τὴν ὄψιν. κακὸς ἀποτροπήν. ¶ Ἀποτροπιάσματα, ἐξιλεώσματα, ἀποτρέποντα τὸ φαῦλον. ¶ Ἀπότροπον, ὅ, τις ἂν ἀποτράποιτο, σοφοκλῆς οἰδίποδι. ¶ Ἀπότροπον, οὐκ ἐπιστρέφον εἰς τὴν πόλιν. ἀποτετραμμένον, τὴν τῆς ἀστεως ἐπιστροφήν. ¶ Ἀπὸ τρόπου, ἔξω τοῦ τρόπου.
Ἀπότροφος, μακρὰν τεθραμμένος. ¶ Ἀπὸ τροχοῦ. ἐξ ἅρματος δρόμου. ¶ Ἀποτρυγῶν, λάθρα ἀξιῶν.
Ἀποτροπᾶσθαι, ἀποτρέπεσθαι. ¶ Ἀποτρυλλῶσαι, ἐμπᾶραι * ἀκαυλτον. ¶ Ἀποτυχισθείς, ἀντὶ τοῦ ἀποπληθείς, ὁ δὲ ἀποτυχισθεὶς ὑπὸ τῆς ἀποπλεκῆσαι τὸν λίθον ἀποτυχών, ἐστὶ δὲ λιθοξοϊκὸν σιδήριον.
Ἀποτύψονται, παύσονται τοῦ τύψασθαι.
Ἀπ' οὔατος, μακρὰν τῆς ἀκοῆς. ¶ Ἀπ' οὔδεος, ἀπὸ τῆς ἐδάφους. ¶ Ἀπούκραρος, ἀπὸ τῆς κεφαλαίας,
Ἀπούρας, ἀφελόμενος, ὁ ἀφαιρέτης. ¶ Ἀπουρίας, γωνίας ἀντελεῖς καὶ ὅπου τὰ στρώματα συνάγεται. ἀπονεικτικῶς δὲ ἀφελομένως. ¶ Ἀπουρίσουσιν, ἀφαιρήσονται. ¶ Ἀποῦς, μὴ ἔχων πόδας.
Ἀπουσία, ὅταν τὶς ἀπῶν, ἢ τις ἀπέχῃ καὶ ὁ ἀπολείψις.
Ἀποφαίνει, φανεροποιεῖ. ¶ Ἀποφαίνουσιν, ἀποδεικνύουσιν. ¶ Ἀποφανθείς, ἐν τῷ φανερῷ καταστάς, σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. ¶ Ἀπόφαρσις, ἡ ἑταίρα ὡς ὀγκόσανδρος. ¶ Ἀπόφασθε, ἀπαγγείλατε.
Ἀποφάσκει, ἀπαγορεύει. ¶ Ἀπόφασις, κρίσις, ψῆφος. δίκη. ¶ Ἀπάφειν, ἀπατῆσαι. ¶ Ἀποφῆσαι. ἀρνήσασθαι, ἀπόφημι, ἀπολέγω. ¶ Ἀποφαίνομαι, ἀπαρνοῦμαι. ¶ Ἀποφῆναι, ἀποδεῖξαι.
Ἀποφήνας, εἰπών. ¶ Ἀποφθίμενον, ἀποθνήσκοντα.
Ἀποφθάρηθί μου, ἀπαλλάγηθί μου.
Ἀπόφθεγμα, σύντομος λόγος, μάντευμα.
Ἀποφθίσθω, ἀποθανέτω. ¶ Ἀποφθίμην, ἀπολοίμην. ἀποθάνοιμι. ¶ Ἀποφθιμένον, ἀποθανόντα.
Ἀποφθαράξασθαι, τὸ τοῖς μυκτῆρσιν εἰς τὸ ἔξω ὄχον προεέσθαι. ¶ Ἀποφλᾶσαι, ῥογχάσαι κρότος καὶ σημεῖον. ¶ Ἀποφλαυρίζεσθαι, ἐξευτελίζεσθαι.
Ἀποφλύειν, ἀπερεύγεσθαι. ¶ Ἀποφοιτᾶν, ἀποπηδᾶν. ¶ Ἀποφοίτησις. χωρισμός. ἀναχώρησις.
Ἀποφορά, ὅταν δένδρα μὴ φέροντα καρπόν.
Ἀπόφορος, ἀσθενέστερος. ¶ Ἀποφορτίσασθαι, τὸ βάρος ῥῖψαι. ¶ Ἀποφράδας, κακάς, παρατηρησίμους. ¶ Ἀποφράδες, ἡμέραι ἐπεὶ, οὕτως ὀνομαζόμεναι, ἐν αἷς ἐναγίζουσι τοῖς νεκροῖς, μεταφέρουσι δὲ τὴν λέξιν, καὶ ἐπὶ τοὺς πονηρούς, ἢ ἀπαγορευομένους πρὸς τὰς πράξεις. ¶ Ἀπόφυλοι, ξένοι οἱ μὴ ἔχοντες φυλὴν αἰσχύλος σκυτευτικῷ. ¶ Ἀποφῦναι, διαστῆναι. ¶ Ἀποφυσήσας, ἐγκρύψασα.
Ἀποφυσίας, ἐκφυσήσεις, ἐξοχάς. ¶ Ἀποφώλια, ἀπόφιλα. ¶ Ἀποφώλιος, μάταιος, ἀδόκιμος, ἀτελὴς ὁ ἀπαίδευτος. ¶ Ἀποφῶρας, κλέπτας.
Ἀποχεθῇ, ἀποθάνῃ, ἀπέχῃ. ¶ Ἀπόχεσον, ἀποχώρησον. ¶ Ἀπέχει, ἀπέχει, ἐξαρκεῖ. ¶ Ἀποχειρόβιοι, οἱ ἁλιεῖς καὶ χειρώνακτες καὶ ἐγχειρογάστορες οἱ τεχνῖται. ¶ Ἀπόχρεον, ἀπότεχνον. οἱ δὲ, ἀγχοῖκον, οἱ δὲ, μάταιον. ¶ Ἀποχλωρείας, οὐ ἀπὸ αἰσχύνης ἢ μανίας. ἡ χρόα τῆς ὄψεως ἀλλάσσεται. ¶ Ἀποχραίνειν, τὸ ἀπολήψεσιν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις.
Ἀποχρέμματος, ἀποπτύσματος. ¶ Ἀπέχρη, ἐξαρκεῖ. ¶ Ἀποχρησαμένοις, ἀποσβεσμένοις.
Ἀποχριμφθέντα, ἀποχωρισθέντα. ¶ Ἀποχρῶν, πληρούμενος πρὸς τὰς πράξεις. ¶ Ἀπόχρανος, ἀκάλυπτος, ἀπροφάσιστος. ¶ Ἀποχρῶντος, ἀρκοῦντος, αὐτάρκως. ἱκανῶς. ¶ Ἀποχρῶσιν. ἐξαρκοῦσιν.
Ἀποχοιριάζειν, ἀποσοβεῖν, ὡς χοῖρον ἐξελαύνειν.
Ἀποψάλλειν, τὰς τρίχας τίλλειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν. ¶ Ἀπόψοσον, τὸ ἀπόμακτρον τοῦ μάσφου,

κακοί. ἠπητοῦ. ¶ Ἀποπαλοκρον, θαυμαστὸν, ἀϊοῦ ἀθηρόν.

Ἀποπλάκτῳ, ᾧ οὐκ ἄν τις ἑκὼν προσπλάσειεν. ὅιον μοχθηρῷ. ¶ Ἀποπλάκτῳ ποδί. μανικῶς λεῖ, σοφοκλῆς θυέστῃ σικυωνίῳ. ¶ Ἀποπνείων, ἀποπνέων.

Ἀποπλέειν, πλέειν. ¶ Ἀποπληξία. μανία ἢ ἄνοια.

Ἀποπλοκίαι, ἐμπλοκαὶ λακώνων. ¶ Ἀπόπλοιον, τὸ μηκέτι πρὸς πλοῦν ἐπιτήδειον ὂν πλοῖον.

Ἀποπομπαὶ, ἡμέραι τινὲς, ἐν αἷς θυσίαι ἐτελοῦντο τοῖς ἀποπομπαίοις θεοῖς. ¶ Ἀποπομπαῖος, ὁ ἀπογραφεὶς ἄπρακτος. καὶ ὁ κεκαθαρμένος. ¶ Ἀποπομπὴ, τὸ ἀποπέμψασθαι καὶ ἀποκαθήρασθαι.

Ἀπόπεμπτοι, οἱ ἄξιοι ἀποπεμφθῆναι διὰ μοχθηρίαν ἢ θεοῖς. ¶ Ἀπόμπιμοι. αἱ ἀποφράδες ἡμέραι.

Ἄποθεν, χωρίς. ¶ Ἀπόπροθεν, πόρρωθεν.

Ἀποπτῆν. ἀπελθεῖν. ¶ Ἀπόπροθι νηῶν, ἄποθεν τῶν πλοίων. ¶ Ἀποπροσωπίζεσθαι, ἐκμαλάσσεσθαι τὸ πρόσωπον, ἢ ἐσοπτρίζεσθαι. ¶ Ἀπόπτανη. πετασθῆ, ἀπέλθῃ. ¶ Ἀποπτάμενος, ἀποπτάς.

Ἀποπτρύεσθαι, ἀποπνέεσθαι τὰ πτερὰ ἢ πτάρνυσθαι.

Ἀπόπτολιος, ἀπὸ τῆς πόλεως. ¶ Ἄποπτον, πόρρωθεν ὁρώμενον, ἢ ἀθεώρητον ὁ πλοῦς πλοῦ.

Ἄποπτος, ὁ ἄνωθεν καὶ ἔξω τῆς ὄψεως. ¶ Ἀποπτύσαι: ἀπομύξασθαι. ¶ Ἀπόπτυσον, ἀπόρριψον.

Ἀπόπτυστον, ἀπόβλητον, κατάπτυστον, ἔκβλητον.

Ἄπυργος, ἀσφαλὴς, βέβαιος. καὶ ὁ ἄνωθεν τῆς ὄψεως.

Ἀποπυρίας ἄρτος, ἐπ' ἀνθράκων ὁ πυρούμενος.

Ἀποπυρίζων, ἀπὸ πυρὸς ἐσθίων. ¶ Ἀπορρὰξ, ἀπόρρωμα. ἀπόσπασμα. ἀπότμημα. ¶ Ἀπορεῖ. ἀδημονεῖ. ἀγωνιᾷ. ¶ Ἀπορθηροὶ, ἀδιαμίειστοι, αἰχμάλωτοι.

Ἀπ' ὀρθοῖς, ἔσωθεν ὑψηλοῦ. ¶ Ἀπορία, ἀγνωσία.

Ἀπορνύμενοι, ὁρμῶντες. ¶ Ἀπόροις, ἀμηχάνοις.

Ἄπορος, ἐνδεής. ¶ Ἀπορούμενοι, πτοούμενοι.

Ἀποροῦντες, ἀμηχανοῦντες. ¶ Ἀπόρουσεν, ἀφήλατο.

Ἀπορῦσαι, ἀφορμῆσαι. ¶ Ἀπορράσαι, ἀφελέσθαι, κύειν.

Ἀπορραίσει, ἀπορεῖ, διαφθορεῖ, ἀποφθαρήσεται.

Ἀπορρὰξ γῆν, τὸ ἐκ πολλῶν ὀλίγα διδόναι. ¶ Ἀπορραγεῖ, οἱ καθαρμοί. ¶ Ἀπόρραξιν, παιδιὰν διὰ σφαίρας. ¶ Ἀπόρρησις, ἀπειλὴ, προσκόρθυσις.

Ἀπόρρημα; ἀποκόρθυσις. ¶ Ἀπορρήξας, ἀτιμάσας.

Ἀπορρίψας, ἀποκόψας. ¶ Ἀπόρρητοι, ἄφραστοι, ῥηθῆναι μὴ δυνάμενοι. ¶ Ἀπορρίθοις, ἀπηγορευμένοις.

Ἀπορρήτως, ἀφράστως. ¶ Ἀπορροτα, ἀνεκλάλητα.

Ἀπορρώας, εἴδωλα καὶ σκιαί. ¶ Ἀπορροὴ, ἡ ἀπό τινος ῥέουσα. ¶ Ἄψορρον, πάλιν. ¶ Ἀπόρροια, σταλαγμός. ¶ Ἀπορρυτιαλίξαι, ἀποσπάσαι.

Ἀπορρῶγας, ἀπεσχισμένας. ¶ Ἀπορρώγες, αἱ ἀνέχουσαι πέτραι. ¶ Ἀπορρώξ, ἀπόσπασμα, ἀπόρρημα.

Ἀπόσπασμα, ἀπορροιὰξ. ¶ Ἀπορὼξ, χάσμα.

Ἀπορσπλόμενος, ἀποινιπλόμενος. ¶ Ἀποσκλεύσας, ἐπιτηρήσας. ¶ Ἀποσβαίῳ, νεκρῷ.

Ἀποσυκάσαι, τὰ σῦκα ἀποβέβληκε βρωθέντα.

Ἀποσεμνύνει, μεγαλύνει. ¶ Ἀποσηκώσας, ὡς ἐν σηκῷ κατακλείσας. ¶ Ἀποσημανῶ, ἀποδιώξω.

Ἀποσημήναςθαι, σημειώσασθαι. ¶ Ἀποσήχειν, ἀποδιώκειν. ¶ Ἀποσίμρος, ἀπόσιμος καὶ ἄσιμος. ¶ Ἀποσιμοῦν, ἀποστρέφειν, πρὸς τὸ σιμὸν φέρειν. ¶ Ἀποσκαίσμα

ναι, ἀπορρίψαντες. ¶ Ἀποσκαμυνθίζειν, ἀπομυκτηρίζειν. ¶ Ἀποσκελίσαι, παιδικὴν ὄρχησιν ὀρχήσασθαι. ¶ Ἀποσκευαζόμενος, ἀποχωριζόμενος, ἀποβαλλόμενος. ἀπορριπτόμενος.

Ἀποσκευάζονται, ἀποφέρονται. ¶ Ἀποσκευάζεται, ἀλύροις ἐποίει. ¶ Ἀποσκευάζων, ἀποφέρων, ἀφανίζων. ¶ Ἀποσκευάσαι, ζημιῶσαι. ¶ Ἀπόσκημμα, ἀπέρεισμα, αἰσχύλος ἀργείᾳ. ¶ Ἀποσκιρωθὲν, ἀποσκληρυνθέν. ¶ Ἀποσκλαίη, ἀποξηραίνοιτο, ἀποθάνοι. ¶ Ἀποσκνίψας, σκευάσας, κρούσας. μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἀποδοκιμάσῃς με, μὴ ἀπορρίψῃς με. ¶ Ἀποσκόλυπτε, ἀπελέπιζε, ἢ ἀποκόλυε, φασὶ καὶ τὸ περιτετμημένον τὸ αἰδοῖον ἀποσκολυμμένον σοφοκλῆς μώμῳ. ¶ Ἀπὸ σκοποῦ, αὐτὸ ἐκτὸς σκοποῦ ὁ ἀποσκέπτως. ¶ Ἀπόσκοπος, ἄποθεν σκοπῶν. ¶ Ἀποσκορακίζειν, ἀποδοκιμάζεσθαι.

Ἀποσκορακισμός. ἐξουδένωσις. ¶ Ἀποσκαλίδοντα, τῶν σκαλίκων τὰ ἀνθρωποειδῆ ἄκρα ξενοφῶν.

Ἀποσκυθίσαι, περιτεμεῖν. ¶ Ἀποσκύδμαινε, ὀργίζου: χολοῦ. μέμφου. ¶ Ἀποσκύζει, ἀπομέμφεται.

Ἀποξιοῖ. πλουτᾶ εἰς τὸ δικαστήριον. ¶ Ἀποσκώμματα, μυκτηρίσματα. ¶ Ἀποσοβεῖ, ἀπελαύνει, ἀποδιώκει. ¶ Ἀπὸ σοῦ, τὸ ποσότητι ὁ μείζω οὐχ ὑποστῆσον. ¶ Ἀποσπαράσσουσι, σπαίρουσι, σφίζουσι.

Ἀπόσπασμα, μέρος, ἀπότμημα. ¶ Ἀποσπυλίσασα, ἀποθλίψας καὶ θραύσας. ¶ Ἀπὸ σπουδῆς λεπτευθῆναι λεπτύνειν, τὸ αὐτὸ δι ἵππου ἀργίαι καὶ μέρη ἐν σπουδῇ λαβεῖν ἢ δοῦναι. ¶ Ἀποσπῶμαι, μερίζομαι. ¶ Ἀποσταδὸν, ἀφεστηκότες πόρρωθεν, διὰ ἀποστήματος. ¶ Ἀποσταδὶς δίκη, ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων, ὅτε ἀποστῶσι τῶν ἐλευθερωσάντων.

Ἀπὸ σταθμοῖο, ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως: ¶ Ἀποσταλέντων, ἀποσταλθέντων. ¶ Ἀποστὰς, φυγών. αἰσχύλος* ἰδέας καὶ ἀλκμήνῃ. ¶ Ἀποστάσιον, τὸ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα καὶ γράψαι ἀποστάσιον. ¶ Ἀποσταθμ, δίκτυον μεμολυβδωμένον καὶ καλάμῳ περιειλημένον.

Ἀποστερεῖται, στερεῖται. ¶ Ἀποστίλβεις. ἀπείργεις. κωλύεις θυσιάζειν μυσίᾳ. ¶ Ἀπόστειχε, ἄπιθι. ἀναχώρει, ἄπελθε. ¶ Ἀπόστημα, ἀποστάσεις, πελάσεις σταθμῷ. ¶ Ἀποστῆσασθαι, ἀποδοῦναι χρέος.

Ἀποστῶσιν, ἀπολιμπάνονται. σταθμῶν τὴν ἀπέλιπον.

Ἀποστίβας, ἀποπεφοιτηκώς, οὐ τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι φοιτῶν σοφοκλῆς κυρίαις.

Ἀποσταλαὶ, ἀποπέμψεις: ¶ Ἀποστολεὶς, τὰ πρὸς πλοῦν παρασκευάζων τοῖς πλέουσιν ἀποστελλομένοις ἀπὸ στόλων τὴν διὰ θαλάσσης. ¶ Ἀπόστολος, στρατηγὸς κατὰ πλοῦν πεμπόμενος. ¶ Ἀποστομίζειν, ἀπὸ μνήμης ἀξιοῦν λέγειν. ¶ Ἀποστομίζων, φιμῶν.

Ἀποστρακισθῆναι, ἐξορισθῆναι. τὸ παλαιὸν δὲ ἐν ὀστράκῳ αἱ ἐξορίαι γραφόμεναι, τοῖς ὑποβροεχομένοις ἐδίδοντο. ¶ Ἀπὸ στρατιᾶς, ἀπὸ στρατοῦ.

Ἀποστρέφεται, ἀποξέει τὸ πρόσωπον. ¶ Ἀποστροφὴ, προδοσία. ¶ Ἀποστρωμάξαι, ἀποφράξαι.

Ἀπόστεργον, ἀπεχθὲς καὶ μὴ στεργόμενον. ¶ Ἀποστόφων, τῇ φωνῇ σκληρός. ¶ Ἀποστυγοῦντες, μισοῦντες. ¶ Ἀποσύρει, ἀποσπᾷ σοφοκλῆς μυσοῖς.

ὑψιπούλο. ¶ Ἀποκοτταβίζειν. τὸ λείψανον τοῦ πόματος τοῦ ἐκ ποτηρίου ἐκλογίζειν οὕτως ὥστε ψόφον ποιεῖν.
Ἀποκρεπαλισμός, ἀπανθρακισμός. ¶ Ἀποκλυσάμενοι, ἀπολουσάμενοι, ἐκπλυνάμενοι. ¶ Ἀποκλύσασθαι, ἀποκαθαίρεσθαι. ¶ Ἀποκειθῆναι χωρισθῆναι. ¶ Ἀπόκειμα, κατάκειμα, ψῆφον.
Ἀποκείνου, ἀποφαίνου. ¶ Ἀπόκεισις, ἐπιλογία ἢ εἶδος ὀρχήσεως. ¶ Ἀπόκροτον, σκληρόν.
Ἀποκρούεσθαι, ἐκβάλλεσθαι. ¶ Ἀποκτᾶσθαι, τὸ ἀποβάλλεσθαι. ¶ Ἀπόκυνον, μάζα μεμαγμένη φαρμάκῳ πρὸς ἀναίρεσιν κυνῶν. ἢ εἶδος βοτάνης.
Ἀποκυρῶσαι, ἀποκτεῖναι. ¶ Ἀποκοθειάζειν, ἀποκακεῖν, ἀποφεύγειν, ἀποσκιρτᾶν. ¶ Ἀπλάκημα. ῥάπισμα ἀπὸ τοῦ ψοφεῖν. ¶ Ἀπολαχόντων, ἀποκληρωσάντων. ¶ Ἀπολύμου δάμιον, ἢ θυσία, ζῶντες ὀμφακῶν. ¶ Ἀπολαύξ, ξυφᾶ. ¶ Ἀπολελασμένον, ἀπολελιθωμένον. ¶ Ἀπολέγει, παραγγέλλει. ¶ Ἀπολέγειν, ἀπελέγεσθαι, ἀπαυδᾶν.
Ἀπολέλογμαι, ἀπαγορεύω. ¶ Ἀπολέγοντες, ἀπαγορευόντων. ¶ Ἀπολείπεται. ἀπομένει. ¶ Ἀπολείψεται. ἐάσεται. ¶ Ἀπολεκτῶν, ἐκλεκτῶν.
Ἀπολελάχυνται, εἰς λαχείαν ἀνάλωται.
Ἀπολελαμμέναι, κοινὰ παρὰ Ἱπποκράτει. ¶ Ἀπολέξας, ἐκλεξάμενος. ¶ Ἀπολέξω, ἐρῶ, δηλώσω.
Ἀπολέλασται, ἀπολέλεικται. ¶ Ἀπολελεψημένοι, ἀποκεκαρμένοι, ἀπολελεψημένοι τὰ καλά.
Ἀπόλειψις, ἡ ἀπὸ γυναικῶν ἐγκατάλειψις.
Ἀπολείψομεν, ἀποδράσομεν, λεῖψαι γὰρ τὸ ἀποδρᾶσαι.
Ἀπόλεμον, ἀπειροπόλεμον. ¶ Ἀπολέσθαι, ἀποθανεῖν.
Ἀπολεβράξαι, ἀπολεῖψαι, ἐκνοτίσαι, ἄλλοι ἀπορρωτέρω ἀπελθεῖν. ¶ Ἀπόληγε, παύου.
Ἀπολείβοντες, ἀποστάζοντων, ἀποσπενδόντων.
Ἀπόληρος, ἡ τοῦ θανάτου γραφή, ταραντῖνοι.
Ἀπολῆσαι, ἀποποιεῖν. ¶ Ἀποληφθῆναι, ἀπογραφῆναι. ¶ Ἀποληγαίνειν, ἀφηδυνεῖν. ἀποφθέγγεσθαι, ὀξέως ἀποτρέχειν. ¶ Ἀπολῖνα, ἀποστρέφειν λάκωνες. ¶ Ἀπόλιον, θαῦμα. ¶ Ἀπολιταργίσαι, ταχέως ἀποδραμεῖν. ¶ Ἀπὸ πολλά. ἄπινα πολλά. ¶ Ἀπολύει, λυπεῖ, φονεύει. ¶ Ἀπόλλορε, φόνευε εἰς ἀπώλειαν. ¶ Ἀπολιχμάσονται, ἀπολείξουσιν. ¶ Ἀπολλωνιάς, ἡ δάφνη. ¶ Ἀπολλωνιεῖς, δῆμος φυλῆς τῆς ἀττικῆς. ¶ Ἀπολογία, πληροφορία. ¶ Ἀπολογίζεσθαι, ἀπολυμαίνεσθαι.
Ἀπολογισμός, ἀπολογία. ¶ Ἀπόλογος, ἀπολογισμός.
Ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι, ἀποσβέσαι τὸν θάνατον.
Ἀπολοίμιον, φασὶν τὸν ὑπὸ δόλου. ¶ Ἀπολοίφειν, ἀποτελεῖν κύπριοι. ¶ Ἀπολόν, ἀστεφές. βαρύ. ἀκίνητον. ¶ Ἀπόλοιτο, ἀπώλετο. ¶ Ἀποκολουσάμενοι, κολοβώσαντες. ¶ Ἀπολοφύρεσθαι. ἀποδύρεσθαι. ¶ Ἀπόλουμα. τος. ἀπογύμνωσις κύπριοι.
Ἀπολυμαίνεσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι. ¶ Ἀπολυμαντῆρα δειπνῶν. τὸν τὰ δεῖπνα λυμαινόμενον.
Ἀπολυσάμενος. ἀπολυτρωσάμενος. ¶ Ἀπολύτρωσιν, ἀποφυγήν, ἀπάλλαξιν. ¶ Ἀπολῶ, ἀπολέσω. ἀφανίσω. ¶ Ἀπόλωλεν, ἀπώλετο. ¶ Ἀπομαγδαλιά, σίαρ ἐν ᾧ τὰς χεῖρας ἀπομάττοντο ἐν τοῖς

δείπνοις. βαλόντες δὲ αὐτὰ τοῖς κυσὶν ἀναλύοντες ἀπὸ τῶν δείπνων. ¶ Ἀπομάγματα, περικαθάρματα.
Ἀπομάκτης. περικαθαρτής. ¶ Ἀπομάκτρας, ξύλα. τὰς σκυτάλας ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα.
Ἀπομορξάμενοι, ἀπομαξάμενοι. ¶ Ἀποματαιάσαι, διατελέσαι. ¶ Ἀπομάττεσθαι. ἀναλαβεῖν, μιμήσασθαι. ¶ Ἀπομερμηρίσαι, ἀπονυστάξαι, ἀποκοιμηθῆναι, μέρμηρος γὰρ ὕπνος καταφορος.
Ἀπομηνύειν, τὸν μόνισιν ἀπαγγέλλειν. ¶ Ἀπομηνίσας, χολωθείς. ¶ Ἀπομισθώματα, οὐσίας δημοσίας οἱ ἀττικοὶ ἔλεγον, ἔργον λαβόντων. ¶ Ἀπόμοιρα. μερίς. ¶ Ἀπομνύμενοι, ἀποβάλλοντες διὰ ὅρκων. ¶ Ἀπομόρξατο, ἀπεψήσατο. ¶ Ἀπομυξίαι, ἀκαθαρσίαι. ¶ Ἀπομύττειν, διαπατᾶν, γοητεύειν.
Ἀπόμοτον, φευκτέον ἀπὸ ὠμότητος. ¶ Ἀπόναιο, ἐπαύραιο, ὄναιο. ¶ Ἀποναρκήσαντες, ὀκνήσαντων.
Ἀπόνασθαι, ἀπολαῦσαι, κατατρυφᾶν. ¶ Ἀπονέμει, παρέχει, δίδωσιν. ¶ Ἀπονέεσθαι, ἀποκομίζεσθαι. ἐπανελθεῖν. ¶ Ἀπονέεται, ἀποστρέφεται.
Ἀπονέονται, ἀπέρχονται. ¶ Ἀπονευρούμενος, τὰ νεῦρα καταπτόμενος. ¶ Ἀπονοσκημένη, ἀποστερηθεῖσα.
Ἀπονέεσθαι. ἀφίξεσθαι. ἀνελθεῖν. ¶ Ἀπονήσεται, ὄνησιν λείψεται. ¶ Ἀπονημένος, ὄνησιν εἰληφώς.
Ἀπονηστίσασθαι, τὸ ἀπὸ νηστείας ἐπὶ τροφὴν ἐλθεῖν.
Ἀπονίζεσθαι, ἀποπλύνεσθαι. ¶ Ἀπονιζόμενοι, πλυνόμενοι.
Ἀπόνιπτρον, ἀπόνιμμα. ¶ Ἀπόνοιμαι, ἀπογύμνωσιν.
Ἀπόνοια, ἀπολογισμός. ¶ Ἀπονομή, ἀπομερισμός.
Ἀπόλλων, ὁ τῶν ἐλλήνων θεός. ἐτυμολογεῖται δὲ ὁ μὴ μετὰ πολλῶν συναριθμούμενος. ¶ Ἀποίνυσι. τὴν τιμὴν ἀποδίδωσι. ¶ Ἀπονοστήσει, ἀποκομίσει, ἐπανέλθῃ, ὑποστρέψῃ. ¶ Ἀπονοστήσω, ἀπονοσφίσωμαι. ¶ Ἀπονοσφίζεσθαι, χορτάζεσθαι.
Ἀπονοσφισθείς, χωρισθείς, στερηθείς. ¶ Ἀπονούμενοι, οὐ μνημονεύοντες. ¶ Ἀπ' ὄνου καταπεσών, ἀπὸ τύμβου πεσών, καὶ εὔπολις ὥσπερ ἀπ' ὄχου πεσὼν οἶον ἀπ' ὄνου. ¶ Ἀποξανᾶν, κακοπαθεῖν. ¶ Ἀποξίννυται, ἀποσβέννυται. ¶ Ἀποξιφίζειν, ὀρχεῖσθαι ποιάν ὄρχησιν. ὅτι ξιφισμός, σχῆμα τῆς ἐμμελείας τραγικῆς ὀρχήσεως. ¶ Ἀποξίθωσται, ἀποδεδοκίμασται.
Ἀποξύσας, ἀφελών. ¶ Ἀποπαλῶσαι, ἀποπηλῶσαι καὶ ἀποκρούσεται. ¶ Ἀπόπαξ, ξύμπαν ἢ σύμπαν. ¶ Ἀποπαπταίνουσι, περιβλέπουσιν ὅπως φύγωσιν. ¶ Ἀποπαρδακκᾶ. ἀπὸ τοῦ εἴρηται παρὰ τὸ ἀποπαρδεῖν. ¶ Ἀπὸ παιδὶ φίλῳ δόμεναι, ἀποδοῦναι τῷ προσφιλεστάτῳ πατρί. ¶ Ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών. ἀμοιρήσας ἢ ἀποτυχὼν τοῦ πατρός.
Ἀποπεθαμμένον, ἀπειραμένον. ¶ Ἀποπέμποντες, περικηρῦντες. ¶ Ἀποπέπηκται, ἀποκέκλεισται.
Ἀποπερανῶ, ἀποπληρώσω, ἀποτελέσω. ¶ Ἀποπεφάνθαι, ἀπελεγχθῆναι. ¶ Ἀποπεφασμένον, ἀπειρημένον. ¶ Ἀποπεφασμένως, φανερῶς. ¶ Ἀποπεφοίτηκεν, ἀπῆλθεν, ἀπεδήμει. ¶ Ἀποπεφυκέναι, ἀλλοτρείας φύσεως εἶναι. ¶ Ἀποπηλώσειν, ἀποπιέσουσιν. ¶ Ἀποπλαγχθεῖσα, ἀποκρουσθεῖσα.
Ἀποπλάξαντες, ἀποπλανήσαντες. ¶ Ἀποπλαγχθείς, ἀποπληγείς. ἀποτμηθείς. ¶ Ἀπόπλανοι,

ἀπόβλητον. ¶ Ἀποβλίσαι. ἀποθλίψαι.

Ἀποβλύζων, ἀναβάλλων, τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀναφλύων. ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν πτιμμένων. ¶ Ἀπόβολον, ἀποβεβλημένον. ¶ Ἀποβουκολήσας, ἀπατήσας, ἀποστήσας. ¶ Ἀποβράσαι. τὸ διαστῆσαι πυροὺς ἢ ἄλευρα ὀθόνῃ. ¶ Ἀπόβρασμα, κόχλασμα.

Ἀποβράσματα, τὰ σκύβαλα τῶν πυρῶν. ¶ Ἀποβρίξαντες, μετὰ βραχὺ ἀπονυστάξαντες. ¶ Ἀποβρόχισον, κατάπιε. ¶ Ἀπόβωμος, ἄθεος, καὶ θυσίαι ἀπόβωμοι αἱ μὴ ἐν τοῖς βωμοῖς. ¶ Ἀπόγημε, ἄφελκε. Κύπριοι. ¶ Ἀπογενόμενοι, ἀποθανόντων.

Ἀπόγνοια, ἀπόγνωσις. ¶ Ἀπογνώμων, ἀποβεβληκὼς πάντας τοὺς ὀδόντας καὶ μὴ ἔχων δι' οὗ γνωσθῇ.

Ἀπόγνωσις, ἀνελπιστία. ¶ Ἀπόγνωστος, ἀνέλπιστος.

Ἀπόγονος, υἱὸς ἢ ἔγγονος. ἢ συγγενής. ¶ Ἀπογραφή, ἀρίθμησις, ἢ γινομένη μήνυσις. ¶ Ἀπόγυιοι θύχαι, σωπεπιμμέναι. ¶ Ἀπογυιώσεις, ἀσθενῆ ἢ χωλὸν ποιήσεις. ¶ Ἀπογυμνῶ, φανερὸν ποιῶ.

Ἀποδαιμονίζει, ἀποκαρτερεῖ ἐν τῷ ἐνθουσιᾶν.

Ἀποδαρθάνει, ἀποκοιμᾶται. ¶ Ἀποδάσεται, ἀπομερίζει. ¶ Ἀποδάσμιοι. ἀποδεδασμένοι.

Ἀποδασμὸς, ἀπομερισμός. ¶ Ἀπόδαστοι, μερισθέντες. ¶ Ἀποδέψαι, ἀποκόψαι. ¶ Ἀποδεῖν, ἀποδεσμεῖν. ¶ Ἀπόδειπνος, ἄδειπνος. ¶ Ἀποδειροτομήσω, ἀποτεμῶ τοὺς τραχήλους. ¶ Ἀποδειχθέντα, ἀπὸ δοχῆς ἀξιωθέντα. ¶ Ἀποδέκται, ἀρχὴ Ἀθήνησι τῶν ἀποδεχομένων τὰ χρήματα.

Ἀπόδεκτον, ἐπαινετόν. ¶ Ἀποδέοντες, ἐλλείποντες.

Ἀποδέουσα, λείπουσα, ὑστεροῦσα. δεῖ γὰρ τὸ ὑστερεῖν ἀποσημαίνει στέρημα ἐστί. τὸ ἐπίρρημα δὲ τὸ χρὴ σημαίνει.

Ἀποδέει, λείπει. ¶ Ἀποδέων, λείπων. ¶ Ἀπόδεσμος. κόσμιόν τι γυναικεῖον περικεφάλαιον.

Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε, ἀπέβαλε δὲ τὸ ἱμάτιον.

Ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ. ¶ Ἀποδιδράσκων, ἀποφεύγων, δραπετεύων. ¶ Ἀποδιιστῶνται, χωρίζονται.

Ἀποδικεῖν, ἀπολογεῖσθαι δίκην. ¶ Ἀποδιοπομπεῖσθαι, ἀποστρέφεσθαι, τὸ ἀπὸ προσώπου ἐκπέμπεσθαι, μακρὰν ἀποκαθαίρεσθαι. ¶ Ἀποδίωμαι. ἀποδιώξω.

Ἀποδοθῇ. πραθῇ. ¶ Ἀποδοκιμάζει, ἀποβάλλει.

Ἀποδόμενον, πωλήσαντος. ¶ Ἀπόδον, βραδὺ, ὃ ἀπεσόρβισις. ¶ Ἀπόδυνε, ἀπόλουε. ¶ Ἀποδέσθαι. ἀποπράσαι. ¶ Ἀπὸ δόξης, ἀπὸ δοξασμοῦ. ἀπὸ ὑπονοίας. ¶ Ἀπὸ δορὸς, ἀπὸ δόρατος βολῆς ἢ μέτρου βολῆς διαστάσεως. ¶ Ἀποδοῦ, ἀπόδυσον. ¶ Ἀποδῦ, ἀποδῦναι. ¶ Ἀποδοχμώσας, πλαγιάσας ἢ πλατὺ ἀνακλιθείς. ¶ Ἀπόδραγμα, ἀπομορισμός.

Ἀποδρέπειν, ἀφαιρεῖν. ¶ Ἀπόδρομον, ἐλαττούμενον τοῖς δρόμοις. ἢ παλίνδρομον ἢ μετ' ἐπάνοδον Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ. ¶ Ἀποδρύφοι, ξαίνοι ἢ ἀποξέσοι.

Ἀποδρύψωσι, καταξέσωσι. ¶ Ἀποδύῃ, ἀποδύσῃ ἀποδυθῇ. ¶ Ἀποδύοι, ἀποδύσοι. ¶ Ἀποδυσπετεῖ, ἀποδύρεται. ¶ Ἀποδυρόμενος, θρηνῶν, πενθῶν.

Ἀποδίδοται, πωλεῖ. ¶ Ἀπὸ δ' ὀστέων ἄχρις ἄραξεν. ἄχρι τοῦ ὀστοῦ τὴν σάρκα διέκοψεν. ¶ Ἀπὸ ἔθεν, ἀπὸ ἄνωθεν, ἀπὸ ἑαυτοῦ. ¶ Ἀπείπε, ἀπαρνῆσαι.

Ἀπείπε, ἀπόφησον, ἀπάρνησαι. ¶ Ἀπὸ ἕο, ἀφ' ἑαυτοῦ.

Ἀπόερσεν, ἀπέπνιξε, τουτέστι ποταμοφόρητον ἐποίησεν. ¶ Ἀποέρσαι, ἀποστερῆσαι, ἀποπνῖξαι.

Ἀποέργαθεν, ἐχώριζεν, ἀφώριζεν. ¶ Ἀποεργεῖ, χωρίζει. ¶ Ἀποέργνυται. ἀφαιρεῖται. ¶ Ἀποέσκεν, ἀπῄεσκεν. ¶ Ἀπόθεα, ἄθεα, ἐκτὸς θεῶν Σοφοκλῆς Θυέστῃ. ¶ Ἀπόθεν, ἐκτός. ἔξωθεν. ¶ Ἀπόθεσις, ἀπόδοσις. ¶ Ἀπόθεστος, ἐπιζήτητος. ¶ Ἀπόθετος, κείμενος. ¶ Ἀποθήσασθαι, ἐκτήσασθαι.

Ἀποθησαμένη, ἀποστερήσασα. ¶ Ἀπόθητος, μὴ θελούμενος. ¶ Ἀποθλίψαντες, ἐκπιάσαντες, ἀποστάξαντες. ¶ Ἀπόθου, θές. ¶ Ἀπόθρεπτα, φευκτά.

Ἀποθριάζειν, τὸ ἀφαιρεῖν φύλλα συκῆς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὁτιοῦν ἀφαιρεῖν. ¶ Ἀπόθριξ, ἄνηβος ἢ ἄθριξ. ¶ Ἀποθρώσκοντα, ἀποπηδῶντα.

Ἀποθύμια, ἀπαρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἢ ἐχθρά. ἀπὸ ψυχῆς, ἀπὸ θυμοῦ, ἢ ἀπὸ θυμοῦ ἀπὸ ψυχῆς, ἢ ἀπόθεν τῆς ψυχῆς. ¶ Ἀποθυρούμενος, ἀποκεκλεισμένος.

Ἀποθύκειν, ἀποτυγχάνειν. ¶ Ἀποθῦσαι, ἀποπλῦσαι, ἀποξύσαι, ἀποσπεῖσαι. ¶ Ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων, ἀπὸ τῶν τῆς Ἴδης ὀρέων. ¶ Ἀποΐζειν, ἀπομωκᾶσθαι.

Ἀποίκησιν, μετανάστασιν. ¶ Ἀποικιστὴς, χαρικιστής.

Ἄποινα, λύτρα καὶ δῶρα. ἔστι δὲ καὶ ἀντί τινος κτίσματα.

Ἀποινᾶν, ἀπολυτροῦν. ¶ Ἄποινον, ἀτιμότερον ἢ λύτρον. ¶ Ἄποιον, ἀνήδυνον, ἄνοστον. ¶ Ἀποίσει, ἀνέγκει. ¶ Ἀποίσω. ἀποφέρω. ¶ Ἀποίχεται, ἀφίσταται. ¶ Ἄποκα, ἀπόκιστα, οὐ κεκαρμένας.

Ἀποκαθημένη. αἱμορροοῦσα. ¶ Ἀπὸ καὶ κλισιάων, ἀπὸ τῶν σκηνῶν. ¶ Ἀπὸ καιροῦ. ἀκαίρως.

Ἀποκαραδοκία. προσδοκία. ἀπεκδοχή. ¶ Ἀποκάλυψις, πρόγνωσις, προθεωρία. ¶ Ἀποκαταλλάξαι, φίλον ποιῆσαι. ¶ Ἀποκατάστασις, τελείωσις.

Ἀποκαταπλῆσαι, τελειῶσαι. ¶ Ἀπὸ κ' ἐκτίλαι. ἐκδεῖραι. ¶ Ἀπόκειται. ἡτοίμασται. ¶ Ἀποκεκλεῖσθαι σιτίων, ἀνορέκτως ἔχειν τροφῆς.

Ἀποκετῶν, ἀποκομίζων. ¶ Ἀποκηδήσαντες, ἀφροντιστήσαντες. ¶ Ἀποκηλεῖν, ἀποδιώκειν. ¶ Ἀποκήρυκτος, ὁ ἐπὶ ἁμαρτήμασιν ἐκπεσὼν τῆς πατρῴας οἰκίας. ¶ Ἀποκηρυχθέντα, ἀποβληθέντα.

Ἀποκλαίω, κλαίω. ¶ Ἀποκλήρωσιν, τὸ μέρος.

Ἀπόκλεισμα, φυλακή. ¶ Ἀποκλείσαντες, φυλακίσαντες. ¶ Ἀπόκλεωμα. ἀπολογία ἐπὶ τὸ χεῖρον.

Ἀποκλονεῖ, ἀποστρέφει Ταραντῖνοι. ¶ Ἀποκαίνει, λυπεῖ. φονεύει. ¶ Ἀποκλάνει, ἀποκάμνει. ¶ Ἀπολύει, ἀποξύει, ἀποκόπτει. ¶ Ἀποκναίεις, ἀναιρεῖς.

Ἀποκνεῖ, ἀποκάμνει βέβαιος ἀσφαλὴς, ἢ ἀπειθεῖ. ἀφέλκει τὸν πατέρα. ¶ Ἀπόκναισις, ἡ μὴ βραχὺ ἀναιροῦσα λύπη. ¶ Ἀποκναισθέντες, λυπηθέντες,

Ἀποκνησάμενοι, ἀποξύσαντες. ¶ Ἀπόκνησιν, ὄκνον, ἀποκάκησιν. ¶ Ἀπόκνιζε, ἀπότιλλε. ¶ Ἀποκολοκαύτωσις. περὶ ἰνδοῖς ἡ συνουσία, ὁ δὲ περὶ τὰ παφλάζοντι τινῶν χρωμένων τὰ αἰδοῖα δοκεῖν περιέχειν.

Ἀποκομίζεσθαι. ἀποφέρεσθαι. ¶ Ἀποκοπῆναι, ἐπὶ τῶν ἰχνευόντων λέγεται ὅταν μὴ εὕρωσιν.

Ἀποκοπισμένη, στερνοκοπισμένη, ἀποκοψαμένη.

Ἀποκορεῖν. ἀποκόψαι ἀπὸ ζαπίζης. ¶ Ἀποκορσωσαμένους, ἀποκειραμένους. κόρσας γὰρ τρίχας Αἰσχύλος.

Ἀ πέφθιτον, ἀποφθάρηκεν. ¶ Ἀπέφρικεν, ἀφῖκαν, κρατίνος θράσσαι. ¶ Ἀπέφρυσεν, ἀπέξεσεν, ἀπέβαλεν. ¶ Ἀπέχεσθαι, φεύγειν. ¶ Ἀπέχει χρεώς. ἀπέχεσθαι ἐποίει τῆς χρεωτός. ¶ Ἀπέχης. λάβης.
Ἀ πέχε. ἐκώλυε. ¶ Ἀπέχθεια, ἔχθρα, μῖσος.
Ἀ πεχθάνοντο, ἐμισοῦντο. ¶ Ἀπεχθαῖος, ἐχθροποιός.
Ἀ πεχθαίρων. μισῶν. ¶ Ἀπεχθής, ἐχθρός.
Ἀ πέχθετο, ἐμισεῖτο. ¶ Ἀπεχθήσω, μισήσω.
Ἀ πέχθομαι, μισοῦμαι. ¶ Ἀπεχθρῶς, ἐχθρωδῶς.
Ἀ πέχω, πόρρω εἰμί. ¶ Ἀπεχειλίασιν, ἀποσκιρτῶσιν, οἱ ἵπποι, ἀπὸ τῶν χειρῶν ἀπήλλαξεν. ¶ Ἀπέχρα, ἤρκει.
Ἀ πέχρησεν, ἤρκεσεν. ¶ Ἀπεχρήσαντο, ἀπέκτειναν.
Ἀ πέψα, ἀπέμασεν. ¶ Ἀπεψυχμένον, ἀπὸ πνεύματι ἀπὸ χύλος κοβηκύωσιν ἢ σκυτικῶν. ¶ Ἀπεψύχοντο, ἐξήραινον αὐέμῳ. ¶ Ἀπεώρητον, ἀμετεώριστον.
Ἀ πεωρούμενον, κρεμάμενον. ¶ Ἀπεώσατο, ἀπεστίσατο. κατεβάλετο. ¶ Ἀπέωσται, ἀπωθεῖται.
Ἀ πηνήνατο, περιεκτίσατο. ¶ Ἀπεωσέν, ἀπόθητον.
Ἀ πηβικῶς, τὸν ἀκμὴν παρελθών. ¶ Ἀπηνῆ, ἐλεεινῶς, σκληρῶς. ¶ Ἀπηνής, ἀπήρητος. ¶ Ἀπηγμένων, κρατηθέντων. ἀποφερομένων. ¶ Ἀπηγορευμένα. ἄνομα. Ἀπηγόρευται, κεκώλυται.
Ἀ πηγορευόμενος, ἀποβεβλημένος. ¶ Ἀπηγόρευμα, ἀπολόγημα. ¶ Ἀπηγορήσομαι, ἀπολογήσομαι.
Ἀ πηγκυλέες ἀποτεταγμένοι. ¶ Ἀπηγκωνισμένος, ἐν σχήματι τὸν ἀγκῶνα ἀποτετακώς. ¶ Ἀπήλθη, ἄμορφος ἐγένετο. ¶ Ἀπηθάλωσεν, ἐξεπύρωσεν, ἢ ἀπέσβεσεν. ¶ Ἀπήκε, ἀπέχει εἰς ὀξὺ συνάγει.
Ἀ πηκολούθησεν, ἐν τῷ παραβεβλῆσθαι ἀπέστρεφε. λάκωνος. ¶ Ἀπήκοοι, οἱ μὴ ὑπήκοοι.
Ἀ πῆκεν. ἀπηνέχθη. ¶ Ἀπηλλάζεις, ἀπηλλαγμένος ἔσῃ. ¶ Ἀπηλγηκότες, μηκέτι θέλοντες πονεῖν. ἀναίσθητοι γινόμενοι, ἀποκαμόντες. ¶ Ἀπηλγηκώς, ἀναίσθητος περὶ τὸ ἄλγος. ¶ Ἀπηλεγέως, ἀπολελεγμένως. ¶ Ἀποτέμνως, κεκειμένως.
Ἀ πηλλοίωσεν, ἀπήλασεν, ἀπέκοψεν. ¶ Ἀπημάλδυνεν, ἠμάλδυνεν. ἠφάνισεν. ¶ Ἀπήμαντος, ἀβλαβής, πῆμα γὰρ ἡ βλάβη. ¶ Ἀπήμβροτε, ἀπέτυχεν.
Ἀ πήμησεν, ἀπηθέλησεν. ¶ Ἀπήμονα, ἀβλαβῆ, ἀπήμαντα. ¶ Ἀπήμπλακον, ἀπέτυχον. ¶ Ἀπημύλλαινεν. ἐξηυτέλιζεν. ¶ Ἀπήμων, ἀβλαβής.
Ἀ πήμαντος, ἀναμάρτητος. ¶ Ἀπηναῖος, ἀπάνθρωπος, ὠμός. ¶ Ἀπηνές, σκληρόν. ὠμόν. ¶ Ἀπηνέος, σκληροῦ, ὠμοῦ. ¶ Ἀπηνεμώθη, ὑπ' ἀνέμου ἔπεσεν.
Ἀ πηνέστερον, ἀτιμότερον. ¶ Ἀπηνέμοις. μὴ ἔχουσιν ἀνέμους, ἢ ξηρασία. ἢ ἀπὸ θῶν ἀνέμων. ¶ Ἀπήνη. ἅμαξα. οἱ δὲ ζεῦγος ἡμιόνων. ¶ Ἀπηνής, σκληρός, ὠμός, χαλεπός, κακός. ¶ Ἀπηξίωσεν, ἀπέλαβεν.
Ἀ πήοροι, ἀποκρεμεῖς, ἀπαρτιζόμενοι. ¶ Ἀπήορα, μετέωρα, ὑψηλά. ¶ Ἀπήορον, ἀπέχον. ¶ Ἀπηύραν, ἀφείλοντο. ¶ Ἀπηρεῖς, ἀπήρωτοι, οὐ πεπηρωμένοι.
Ἀ πηρώσατο, ἐπῆξεν, ἀπῆρε, μετέστησεν. ¶ Ἀπῆρεν, ἀπεδήμησεν. ¶ Ἀπήρξατο, ἀπαρχὰς ἔδωκεν.
Ἀ παρτημένη, κρεμαμένη. ¶ Ἀπηρτημένοι, μακρὰν ὄντες. ¶ Ἀπηρτισμένον, τέλειον. ¶ Ἀπήρεια, ἀκέρεια. ¶ Ἀπηυδήκησεν, ἀπέγνωσεν, ἀπηύρε σκεν. ¶ Ἀπηύρα. ἀφῆκεν, ἀφεῖλεν.
Ἀ πηῦρον, ἀφείλαντο θυεσπίδης αὐδομάχη.
Ἀ πηχθής, ψυδνής, ἀηδής. ¶ Ἀπηχθέστατον, ἀηδέστατον.
Ἀ πήχεια, δυσαρεσκονισμός, ἄχθεια, μῖσος. ¶ Ἀπηχής, ἀπεχθής. ¶ Ἀπήχθετο, ἐμισεῖτο. ¶ Ἀπηχθημένον, ἀπόβλητον. ¶ Ἀπηχθημένος, μεμισημένος.
Ἀ πηχῶς, σκληρῶς, ἀπεχθῶς. ¶ Ἀπήωροι, μακροὶ καὶ ἐκτεταμένοι. ¶ Ἀπιακὸς ἄρης, ὁ μεμφιτικός.
Ἀ πιαλεῖς, ἀποπέμψεις. ¶ Ἀπίαλος, ῥῖγος.
Ἀ πίδω, ἴδω. ¶ Ἀπίτε, ἔλθετε. ¶ Ἀπίει, ἀπέρχεται. ¶ Ἀπίη. ἀλλοδαπή, ἀλλοτρία.
Ἀ πίης, πολὺ ἀπεχούσης. ¶ Ἀπίης γαίης. ἄμα κρὰν ἀπεχούσης γῆς. ¶ Ἀπίθετο, ἀπεζημιοῦτο.
Ἀ πιθοῦντι, ἀνυποτάκτῳ. ¶ Ἀπ' ἰκελόθεν, ἀπὸ τοῦ ἰκελίου. λέγεται γὰρ καὶ ἡ τοῦ κυβερνήτου καθέδρα ἰκέλιον.
Ἀ πικρόχολον, τὸ οὐκ ἔχον ξανθὴν χολήν.
Ἀ πικμῶντο. ἀπεψῶντο. ¶ Ἀπιλημμένη, κρατήσασα.
Ἀ πινοῦται, ἀπορυποῦται, πῖνος γὰρ ὁ ῥύπος.
Ἀ πινύσσων, ἀπινύτως ἔχων οὐ σωφρονῶν. πινυτὴ γὰρ ἡ σωφροσύνη. ¶ Ἀπιος, ὁ ὄγχνη καλουμένη βοτάνη.
Ἀ πιόντος, πορευομένου. ¶ Ἀπις, βασιλεύς, ὡς αἰγύπτιοι, καὶ ὁ παρ' αὐτοῖς ἄπις.
Ἀ πιστεῖ. ἀπειθεῖ σοφοκλῆς αἰθίοψιν.
Ἄ πιστος, ἀντὶ ἄπιστος, ἀπειθὴς σοφοκλῆς τρωίλῳ.
Ἄ πιχθυς, ὁ μὴ ἐσθίων ἰχθῦν. ¶ Ἀπιών, πορευόμενος, ἀπερχόμενος. ¶ Ἀπλᾶ, εὐθέα. ¶ Ἄπλαστος, ἀληθινός. ¶ Ἀπλαῦ, ὑποδήματος εἶδος.
Ἀ πλάκητον, ἀναμάρτητον. σοφοκλῆς τραχινίαις.
Ἄ πλετον, πολύ, μέγα, ἀμέτρητον. οἷον ἄπλεθρον, ὃ δὲ μὴ πλεόμενον. ¶ Ἀπλέοτες, ἀπροσπέλαστος.
Ἀ πλῆν, ἀκακούργητον. ¶ Ἄπληξ ὁ μὴ πεπληγμένος. ¶ Ἄπλητον, ἀπρόσιτον, ἀχώριστον, μέγα.
Ἄ πλαντα, ῥυπαρά. ¶ Ἀπλανῆ, πολλά, κύπριοι.
Ἀ πλήμων, ἄπληστος. ¶ Ἀπλῆτις. σύμμετρος χλαῖνα οὐ δυναμένη διπλωθῆναι. ¶ Ἀπλήτιος, ἁπλοῦς.
Ἄ πλευρος. ἡ μὴ ἔχουσα βοήθειαν ἢ πλευράν.
Ἄ πληστος, ἀχόρταστος. ¶ Ἀπλοΐδες, ἱμάτιον μικρόν. ¶ Ἀπλοϊκός, ἁπλοῦς.
Ἀ πλοϊκώτερος, ἁπλούστερος. ¶ Ἄπλοιοι, οἱ μὴ δυνάμενοι πλέειν. ¶ Ἀπλοῦς. ἱμάτιον μικρόν.
Ἀ πλοῦν, ἀσύνθετον, ἢ τὸ μὴ πλάγιον. ¶ Ἄπλυτοι, ῥαφανῖδες οὕτως ἔνιοι· καὶ οὐ ποτάμιαι ἃς καὶ θαλασσίας τινὲς ἔλεγον. ¶ Ἁπλῶς, συντόμως, καθόπαξ. ¶ Ἄπνευστος, οὐκ ἀναπνέων κατὰ φύσιν.
Ἀ πνίγμου, οὐ πεπνιγμένη. ¶ Ἀπνίγμη, κινώδοντος.
Ἄ πνους, ἄψυχος, νεκρός, ἄφωνος.
Ἄ ποθεν. μακρόθεν. ¶ Ἀποαίνυμαι, ἀποδιώξω.
Ἀ ποαιρεῖς, ἀποκαθαίρεις. ¶ Ἀποαιρεῖ. ἀποκαθαίρει κύπριοι. ¶ Ἀποαίνυμαι, ἀφαιροῦμαι.
Ἀ ποαίνυτο, ἀφῃρεῖτο. ¶ Ἀποβάθρα. ἀποβατήρια, ἢ κλίμαξ νεώς. σοφοκλῆς μυσοῖς. ¶ Ἀποβαίνει, ἐξέρχεται. ¶ Ἀποβαινόντων, ἀναβαινόντων.
Ἀ ποβαλβίδος, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας. ¶ Ἀποβάλλειν, ἀπολέσθαι. τὰς τρίχας τίλλειν. ¶ Ἀπ' ὀβελίσκου ἰχθῦς, οἱ ἀναπεπηγμένοι. ¶ Ἀποβέσεται. γίνεται.
Ἀ ποβιλοῦ, ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ. ¶ Ἀποβλέπειν, ἔνδοξον.

Ἀπεμέσφ', μεταξύ. ¶ Ἀπεμορξάμενη, ἐδάκρυσα.

Ἀπεμόρξαι, ἀποψήσασθαι. ¶ Ἀπεμόργνυ, ἀπέμεσεν, ἐξέρασεν. ¶ Ἀπεμπολεῖ, πιπράσκει. ¶ Ἀπεμπολήν, ἀπαλλαγήν. πρᾶσιν. ἐμπορείας. ¶ Ἀπεμπολήσας, πωλήσας. πρακτικῶς. πραγματευόμενος.

Ἀπεμπολῆσαι, τὸ ἐπὶ κέρδει ἀποδόσθαι τι.

Ἀπεμυθεόμην, ἀπηγόρευον, πολλ' ἀπεμυθεόμην, καὶ ἐπεμυθεόμην, ὅ ἐστιν ἐπέλεγον καὶ συνεβούλευον.

Ἀπεμφαίνοντα, ἀπεοικότα. ἐκ τοῦ μὴ ἐμφαίνειν τὸ ὅμοιον. ¶ Ἀπέναντι, κατὰ ἀναπλὰς νότου.

Ἀπενάσθη, ἀπῳκίσθη. ¶ Ἀπενάσσατο, ἀπῴκησεν.

Ἀπεγκάμψος, κτησάμενος. ¶ Ἀπενδυνικὸς, φυγών. ¶ Ἀπενέγκασθαι, λαβεῖν. ¶ Ἀπένεικας, ἀπήνεγκας. ¶ Ἀπενεγκεῖν γραφὴν, τὸ γράψασθαι δίκην. ¶ Ἀπένειμεν, ἀπεκλήρωσεν. ¶ Ἀπένισσο, ἀπέβαλες ἀνεπιδίδους αὐγή. ¶ Ἀπενήναρ, ἀπεῖπεν, ἀπηρνήσατο. ¶ Ἀπενιαυτισμός, ἡ ἐξ ἐνιαυτὸν φυγὴ τοῖς φόνον δράσασιν. ¶ Ἀπενθεία. ἀπενθεῖ. ¶ Ἀπεννέπει, ἀπαγορεύσει. ¶ Ἀπενώτισεν, ἀπέστρεψαν τὰ νῶτα σοφοκλῆς Φινεῖ.

Ἀπεξέβαι, τὸ ἀποπατεῖν κρῆτες. ¶ Ἀπεξεβίω, ἀπέθανεν. ¶ Ἀπεξενωμένη, ἀλλοτρία. ¶ Ἀπεξεσμένον, ἐκτετορνευμένον· ἠκριβωμένον. ¶ Ἀπεξηκασμένην, ἀπεξεφόρησα, ἢ ἐξεκένωσα, ἢ ἀπεθέμην.

Ἀπεοίκασιν, ἀνομοιοῦσιν. ¶ Ἀπεοικότως, ἀνομοίως.

Ἀπεόντος, ἀπόντος. ¶ Ἀπεπάνωρος, ὁ μὴ παλαιούμενος. ¶ Ἀπεπτοείαν, ἀπεχλωρείασεν. ¶ Ἀπεπτόμην, ἀπεχώρησα. ἀπεπήδησα. ¶ Ἀπέπρησεν, ἀπεδάκρυσεν. ¶ Ἀπεπφύσησεν, ἀπεμάρανεν.

Ἀπέπτυσε λόγους, ἀπεμύξατο τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀπεστράφη σοφοκλῆς Φαίδρᾳ. ¶ Ἀπερ, καθάπερ.

Ἀπεράντοις, ἀπείροις. ¶ Ἀπεραπεῖμεν, ἀπειπεῖν. ἀπαγορεῦσαι. ¶ Ἀπέραντον, μέγα, ἀτελείωτον· ἐκ τοῦ πέρας μὴ ἔχειν. ¶ Ἀπέρασθεν, ἀπώλεσεν.

Ἀπέραροι, ἀόριστοι, τέλος μὴ ἔχοντες. ¶ Ἀπέρ ἐστιν, ἅτινά ἐστιν. ¶ Ἀπεργός, ἀργός. ¶ Ἀπερημάσαι, ἀπαρκῆσαι. ¶ Ἀπερινόειστος, ὁ μὴ καθαρῶς ἐπιφρονῶν. περινοεῖζειν γὰρ τὸ περικαθαίρειν ἔλεγον.

Ἀπεριάλλητον, ἀνεξαπάτητον, ἀφελῆ. ¶ Ἀπερίβλεπτον, ἀπερινόητον. ¶ Ἀπερίηκεν, ἀπεφθείρει.

Ἀπερίγραπτον. ἀπερινόητον. ¶ Ἀπερίγραφος, ἀπερινόητος. ἀνίκητος. ¶ Ἀπερίεργος, ἀπερίσπαστος. ἀπολυπραγμόνητος. ¶ Ἀπερινόητον, ἀπερίβλεπτον. ¶ Ἀπερισκεμένοις, στειχθεῖσιν.

Ἀπερίληπτος, ἀκατάληπτος. ¶ Ἀπερισκέπτως, ἀβουλήτως, ἀπρονοήτως. ¶ Ἀπερισπάστως, ἀμερίμνως. ἀφροντίστως, ἡσύχως. ¶ Ἀπερίστατον, μωρόν, ἀφορμὰς μὴ ἔχον. ¶ Ἀπεριμερίμνως, ἀμερίμνως. ¶ Ἀπερείσατο. ἀπετινάξατο. ¶ Ἀπερεισμένοις, στειχθεῖσιν. ¶ Ἀπερείσιτω, στειξέτω.

Ἀπερείσια, πολλά, ἄπειρα. ¶ Ἀπερισκέπτως, ἀνοήτως. ¶ Ἀπερίζεπτον, τὸ μὴ περιεστρωμένον. ἤγουν τὸ μὴ κατεστρεφόμενον. ¶ Ἀπέρονα, πέρας μὴ ἔχοντα. ¶ Ἀπερρε, ἀποφθείρου. πορεύου μετὰ φθορᾶς. ¶ Ἀπέρρηκται, τέτμηται. ¶ Ἀπερρῆσαι, ἀπολέσαι, ἀποφθερεῖ. ¶ Ἀπερρίκασι, πεφεί-

κασιν. ¶ Ἀπερρώοντο, ἐρρωμένως ἦλθον.

Ἀπερύκειν, κατέχειν, κωλύειν, ἀποδιώκειν. ¶ Ἀπερύκοι, κωλύοι. ¶ Ἀπερωεύς. κωλυτής. ἐρωεῖν γάρ ἐστι τὸ ὁρμᾶν. ¶ Ἀπερωπὸς, ἀπάνθρωπος.

Ἀπερωπῶς, θαυμαστῶς, ἀδικήτως. ¶ Ἀπερωήσειας, ἀποχωρήσειας. ¶ Ἀπέσκεξεν, ἔξωσεν, ἀπέξωσεν. ¶ Ἀπέσβη, ἐσβέσθη. ¶ Ἀπεσείσατο, ἀπέβαλλε. ¶ Ἀπέσθαι, ἀκολουθῆσαι.

Ἀπεσίμωσεν, ὕψωσεν, πρὸς μετέωρον ἀνήγαγεν, σιμαὶ γὰρ αἱ μετέωροι προσαναβάσεις. ¶ Ἀπέσεισεν, ἀπώσατο. ἀπέρριψεν. ¶ Ἀπεσκευάζετο, ἀκύρως ἐποίει. ¶ Ἀπεσκευασάμην, ἀπέρριψα, ἀπεδοκίμασα. ¶ Ἀπέσκη. τόξον ἀπέσκη. ἔνιοι δὲ γυμνὰ θήκαις τόξα. σοφοκλῆς Τρωΐλῳ. ¶ Ἀπέσκλη, ἀπέθανεν.

Ἀπεσκληκὼς, ἀναισθήτως ἔχων. ¶ Ἀπεσκόλυπτεν· ἀπέσκεπε τὸ δέρμα ὅθεν καὶ σκολοδίφης. ¶ Ἀπεσκυράκισε, κατεφρόνισε. ¶ Ἀπεσκόραζεν, ἀπέσυρεν. ¶ Ἀπεσκοτωμένα, ἐσκιαγραφημένα, τὰς γὰρ χρίσεις, σκότους καλοῦσιν οἱ ζωγράφοι.

Ἀπεσκύψισται, κεκάθαρται. ¶ Ἀπέσοιξεν, ἀπέσωσε λάκωνες. ¶ Ἀπεσουτὴρ, ἀποσωθῆ λάκωνες.

Ἀπεσοόπαιζον, ξύλοις ἀπεδίωκον. ¶ Ἀπεσποδωκότων, φλεγομένων ἐν τῇ τέφρᾳ. ¶ Ἀπεσπάδειν, ἀπέστησαν. ¶ Ἀπεσπελεῖσθαι, ἀπορρίψαι. ἀποθανεῖν. ¶ Ἀπεσσία, ἄνεσις καὶ ἀπέδρα. ¶ Ἀπεσσάγη, ἠφανίσθη. ¶ Ἀπεσταύρωσεν, ἀπέφραξαν ξύλοις.

Ἀπέστη, ἐχωρίσθη. ¶ Ἀπέστειλεν, ἀπῆλθεν.

Ἀπεστλεγγισμένον, ἀπεξυσμένον· στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα.

Ἀπεστύλουν, ἀπέσυρον. ἀπεγύμνουν τὸ αἰδοῖον.

Ἀπεστιν, ἀπέχει. ¶ Ἀπεστώ, ἀποχώρησις. ¶ Ἀπεστυφέλιξεν. ἀπέρριψεν. ¶ Ἀπέσφηλεν, ἀπέκρουσεν.

Ἀπεδιέσωσεν, ἐδίωξεν. ¶ Ἀπεστὼ ἀγνοίᾳ. ἡ ἀπεῖναι ἢ μὴ γένοιτο. ¶ Ἀπεσφακέλισεν, ἐσάπη. ἀεισφάγους ἀλκάσιν. οἱ δὲ ἰαζοὶ, τὴν ἐκ τοῦ ὄψεως μελανίαν, ἢ ἀντὶ τοῦ πρωσπάσθη ἢ ἀφνιδίως ἀπέθανεν.

Ἀπέσφηλεν, ἀποτυχεῖν ἐποίησεν. ¶ Ἀπεσφρᾶσθαι, ἀποκεκλεῖσθαι. ¶ Ἀπέσχας, ἀπέσχισας.

Ἀπ' ἐσχαρόφιν, ἀπόθεν τῆς ἐσχάρας. ¶ Ἀπεσχεδιάζετο, ἀσκέπτως ἐλέγετο. ¶ Ἀπεσχεδιάζετο, ἑτοιμάζετο. ¶ Ἀπεσχοινισμένος. ὡς δικαστικῶς διεζευγμένος, ἀποκεκλεισμένος. ¶ Ἀπετείχιζον, ἀπεχώριζον.

Ἀπετέλεσεν, ἀπήρτισεν. ¶ Ἀπετέλουν, ἀπεπλήρουν.

Ἀπετίννυον, ἀπεδίδουν. ¶ Ἀπετίννυτο, ἀπελάμβανεν.

Ἀπέτισεν, ἀπέδωκεν. ¶ Ἀποτμήγουσι χαράδραι. ἀποτέμνουσιν αἱ ὑδρορρόαι. ¶ Ἀπετράπομεν. ἀπεφύγομεν. ¶ Ἀπετυμπάνισαν, ξύλῳ ἀνῄρηκασιν.

Ἀπευθανατίζειν, ἀποθνήσκειν.

Ἀπευήκασιν, διηρημέναι εἰσίν. ¶ Ἀπευθὴς, οὐδὲν ἀκούσας. ¶ Ἀπευθος, ἀνήκοος ἢ ἀπαθὴς ὢν παντὸς κακοῦ. ¶ Ἀπευθῦναι, κολάσαι. ¶ Ἀπευθύνει, κολάζει. ¶ Ἀπευκταίοις, ἀχρησίμοις. ¶ Ἀπευκτόν, μισητόν, τὸ μὴ εὐχῆς ἄξιον. ¶ Ἀπεύδε, ἀπεπόρθωσεν.

Ἀπευστος, ἀνήκοος. ¶ Ἀπευτελεῖσθαι, ἀπάρξασθαι.

Ἀπεύχεται, ἀρᾶται. ¶ Ἀπέφαρ, ἀπέθανεν.

Ἀπέφαρ, ἀπεῖπεν, ἀπέφηναν. ¶ Ἀπέφησεν, ἠρνήσατο. ¶ Ἀπεφθαρμένον, ἀποθνήσκοντα.

ἀπαράλλακτα. ¶ Ἀπάραρον, ἀπυκνὸν, ἀπάραντον.
Ἀ παράχυτος οἶνος, ᾧ οὐ προστέθειται θάλασσα.
Ἀ παράβατον, ἄπιστον. ¶ Ἀπάργματα, ἀπαρχαί.
Ἀ παρεμφάτως, ἄνευ δηλώσεως ἀριθμοῦ ἢ προσώπου.
Ἀ παρὲς, ὑγιὲς. ἀπλήρωτον. ¶ Ἀπαρέσκεσθαι, εἰς ἀ-
ρέσκειαν ἀπαιτεῖν. ¶ Ἀπαρθένευτος, ἀκέραιος, καθα-
ρὰ, σοφοκλῆς ἱππονόῳ. ¶ Ἀπαρθένευτα, οὐ πρότερον
τὰ παρθένοις, σοφοκλῆς ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν αὐλίδι.
Ἀ παρίνη, φυτάριόν τι, ἔνιοι δὲ, ὀροβάγχην. •
Ἀ παρκεῖ. ἁρμόζοντα, αὐτάρκη. ¶ Ἀπαρκτίας. οὗ-
τος ἄνεμος. ¶ Ἀπαρκτεῖν, ἀποτυχεῖν.
Ἀ παρθῆναι. ἀρθῆναι. ¶ Ἀπαντῆσαι, χωρῆσαι, δια-
στῆσαι. πληρῶσαι. ¶ Ἀπαρτὶ. ἀπηρτισμένως,
ἀκριβῶς αἰσχύλος ἀθάμαντι. ¶ Ἀπάρτια, τὰ ἔ-
μπαλιν. ¶ Ἀπαρτίας. μετάβασιν. ἀποσκευὴν. τέ-
λος, ἀπηρτισμένον. ¶ Ἀπαρτίζει, τελειοῖ.
Ἀ παρτικός. πρὸς ἀπαρσιν καὶ ἀποδημίαν ἕτοιμος.
Ἀ παρτιλογία, ἀπηρτισμένη ψῆφος. ¶ Ἀπαρτύειν,
ἀποκηρύσσειν ταραντῖνοι. ¶ Ἀπαρτῦναι, τάξαι.
Ἀ παρχόμενον, ἀφαιρούμενον. ¶ Ἀπάρχεσθαι, μετα-
διδόναι. ¶ Ἀπαρχὴ, προσφορὰ, ἀφαίρεμα.
Ἀ παρχῆς χειστὸς. πρῶτος χειστὸς. ¶ Ἀπάρχου, τὰς
ἀπαρχὰς πρόσφερε. ¶ Ἀπασχαλκῆ. λαμπρὰ
ὅλη κρίτου. ¶ Ἀπασίας: διαφυγής. ¶ Ἄπαστος.
ἄγευστος. ¶ Ἀπασπῶν, τὸ σισμοποιεῖον. ¶ Ἀπα-
σπίζειν, ἐπαίρειν. ¶ Ἀπαστίοντα, παμποίκι-
λον. οἱ δὲ λινοῦν χιτῶνα, οἱ δὲ μαλλωτήν. ¶ Ἀπα-
στὶ. ἀγευστί. ¶ Ἀπαστύων, ψευδόμενος. ¶ Ἀπα-
στικῶς, ἀμέτρως. ¶ Ἀπατᾷ. πλανᾷ. φενακίζει.
Ἀ πάτη, πλάνη, ψεῦδος. ¶ Ἀπατηλὴν, ψευδής. ἀ-
πατητικὸν, παραλογιστικόν. ¶ Ἀπατηνὸν, τὸ αὐτο-
μάλως συγκείμενον παρὰ δημοκρίτῳ. ¶ Ἀπά-
τερθεν, ἄποθεν ἢ χωρίς. ¶ Ἀπατούρια. ἑορτὴ
ἀθήνησιν ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας ὧν ἡ πρώτη, δορπία
καλεῖται. ἡ δευτέρα, ἀνάρρυσις. ἡ τρίτη κουρεῶ-
τις. ἡ τετάρτη, ἐπίβδα. ¶ Ἀπατούριος, κωλυτι-
κός. ¶ Ἀπαύγασμα. ἡλίου φέγγος. ¶ Ἀπαύγης,
λαμπρὸς. φωτεινός. ¶ Ἀπαυδῶ. ἀπαγορεύω.
Ἀ παυθαδιάζοντας μέγα φρονοῦντας. ¶ Ἀπ' αὐτόφιν,
ἀπ' αὐτῶν ἢ ἀπ' αὐτοῦ. ¶ Ἀπαυλησθῆ, τὸ μὴ προσαυ-
λεῖν κατὰ ζόπην. ¶ Ἀπαυλία καὶ ἐπαυλία, διχῶς
λέγεται. ἡμέρα ἐν ἡ ἐπαυλίζεται τῷ ἀνδρὶ ἡ νύμφη.
Ἀ παυλὸν, ἀποικον. ¶ Ἀπαυσίας, *ἀπροσχίτας.
Ἀ παυτομολήσει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἔλθη. παρὰ τὸ μολεῖν ὅ ἐστιν
ἐλθεῖν. ¶ Ἀπ' αὐτομάτου. ἐξαίφνης.
Ἀ παφίνιον, λάκωνες κάρδοπον λιθίνην ἐν ᾗ μάττουσι,
ἣν κτητίαν καλοῦμεν. ¶ Ἀπαφίσκειν, ἀπατᾶν, ἀ-
φαιρεῖσθαι. ¶ Ἀπαφὸς, ἔποψ τὸ ὄρνεον. ¶ Ἀπαφυ-
λίστωρ, σταφυλῖνος λάκωνες. ¶ Ἀπαφῶ, ἀπατήσω.
Ἀ πέβη. συνέβη. ἐγένετο. ¶ Ἀπέβλησιν, ἀπεβίασεν.
Ἀ πεβίσκετο, ἐπορεύθη. ¶ Ἀπέβαισιν, ἀπέδυσεν.
Ἀ πεβίω, ἀπέθανεν. ¶ Ἀπεγγυαλίζειν. ἀποκαθιστᾶν.
Ἀ πεγένετο, ἀπέθανεν. ¶ Ἀπεγνωσμένος. ἀνέλπιστος.
Ἀ πέδεξαν, ἀπέλαβεν. ¶ Ἀπέδετο. ἐκδέδωκεν.
Ἀ πεδίζειν, ὁμαλίζειν. ¶ Ἀπεδικάσθη. κατεδικάσθη.
Ἀ πεδον, ὁμαλὸν. ἰσόπεδον, ἐπίπεδον. ¶ Ἄμπεδον,

αὐάπαλιν. ¶ Ἀπέδρα. ἀπεπολίσατο.
Ἀ πέδρα. ἐκδέδωκεν. ¶ Ἀπέδου. πρέδου.
Ἀ πέθρα, ἀπέφυγεν. ¶ Ἀπέειρξεν, ἀπεκώλυσεν.
Ἀ πέησι*, ἄπεισι. ¶ Ἀπέειπεν, ἀπηρνήσατο. ἀπεῖπεν.
Ἀ πέδειξεν, ἀπέκειρεν. ἀπέκοψεν. ¶ Ἀπείργει, ἀπείρ-
γει, κωλύει. ¶ Ἄπει, ἄπιθι, ἄπελθε, βάδιζε.
Ἀ πείης γῆς. τῆς πολὺ ἀφεστώσης γῆς. ¶ Ἀπειθεῖ, αὐθα-
δεῖ. ¶ Ἀπειθὴς, ἀνυπότακτος, ἄπιστος. σοφοκλῆς
αἰχμαλωτίσιν. ¶ Ἀπείθησεν, οὐκ ἐπείσθη. ¶ Ἀπει-
κάσματα, ὁμοιώματα. ¶ Ἀπεικὸς, ἄλογον. οὐ πρέ-
πον. ¶ Ἀπειλὴ, ὀργή. ¶ Ἀπειλεῖται. ¶ Ἀπεῖπαν,
ἠρνήσατο. ¶ Ἀπεῖπεν, ἠρνήσατο. ¶ Ἀπειπάμεθα, ἀ-
πηρνησάμεθα. ¶ Ἀπείπαντο, ἠρνήσαντο, ἀπετάξαντο.
Ἀ πείπεται, ἀποτάσσεται, ἀπάρχεται. ¶ Ἀπειραίη, ἀπει-
ρωτική. ¶ Ἀπειράκις, πολλάκις, πλειστάκις.
Ἀ πείργειν, ἐκώλυσεν. ¶ Ἀπειρηκότων, ἀπειπαμένων.
Ἀ πειρημένοι, ἀπεγνωσμένοι. ¶ Ἀπεγνωκότων, ἀπη-
γορευμένοι. ¶ Ἀπειρέσιον, πολύ. ¶ Ἄπειρον.
πλῆθος. ¶ Ἀπειρέσια καὶ ἄπειρα, τὰ πλήθει πολ-
λά. ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι. ¶ Ἀπείρητον. ἄρρητον.
ἀνεκλάλητον. ¶ Ἀπείρητος, ἄπειρος. ¶ Ἀπεί-
ρηται, ἀπηγόρευται. ¶ Ἀπεῖρξεν, ἐκώλυσεν.
Ἀ πείρον, πολύ. ἄγευστον, περιφερές. στρογγύλον. διὰ
τὸ μήτε ἀρχὴν μήτε πέρας ἔχειν. ¶ Ἀπείρονα, πέ-
ρας μὴ ἔχοντα. ¶ Ἀπείρονας, ἀπειράτους σοφο-
κλῆς θυέστῃ. ¶ Ἀπείρου. ἀγνώστου. μεγάλου.
Ἀ πείρῳ, πολλῷ. ¶ Ἀπειρομένων, ἀποφευγόντων.
Ἀ πείρων, μεγάλων, ἀναριθμήτων, πέρας μὴ ἐχόντων.
Ἀ πειροπλάσιον. πολυπλάσιον. ¶ Ἄπεισιν, ἀπέρχε-
ται. ἀπέστανεν. ¶ Ἀπεισουτήρας. σκόλοπες.
Ἀ πιτε, ἀπέλθατε. ¶ Ἀπεκάκισεν. ἐπικράνθη.
Ἀ πεκαίνυτο, ἐνίκα, ἀφῃρεῖτο. ¶ Ἀπέκαμον, ἐτήκησαν
Ἀ πεκέκλοφεν, ἀπέκλεψεν. ¶ Ἀπεκείνησεν τὴν ἀ-
λήθειαν. εἰ συνειδείη ὃ ποῖον ἦν τῷ πράγματι.
Ἀ πέκλεξαν, ἀποποιῦν φυσῶντες ἐποίησεν. ¶ Ἀπεκο-
μίσθη. ἀπηνέχθη. ἀπόθεν τοῦ τεκόντος ἐγένετο
Ἀ πεκορύφου, εἰς κορυφὴν τὸ τέλος ἦγεν. ¶ Ἀπεκό-
σμεον, ἀπετίθουν. ἀπετίθεντο. ¶ Ἄπεκρον, ἀπεκτη-
μένον, ἄκαρπον. ἀπόκροτον. ¶ Ἀπεκυπάρωσεν, ἀπέ-
κτεινεν. ¶ Ἀπεκωλύθη, ἀπεχωρίσθη.
Ἀ πελάζειν, ἐκκλησιάζειν λάκωνες. ¶ Ἀπελασία,
διωγμός. ¶ Ἀπέλεθρον ἶνα, τὴν δύναμιν τὴν ἀμέ-
τρητον. ¶ Ἀπέλεθρον, ἀμέτρητον, πλέθρον γάρ εἶδος
μέτρου. ¶ Ἀπεληλαμένοι, διωχθέντες. ¶ Ἀπέ-
λεξα, ἀπεῖπον, ἀπηγόρευσα. ¶ Ἀπελέγχθη, ἀπηλε-
γχθη. ¶ Ἀπέλοκα, ἀπέρρωγα κύπριοι. ¶ Ἀπέ-
λασεν. ἀπέστρεψεν. ¶ Ἀπελέκησεν. ἀπελέπισεν. καὶ
τοῖς δακτύλοις ἐψόφησεν. ¶ Ἀπελλαί. σηκοὶ, ἐκ-
κλησίαι, ἀρχαιρεσίαι. ¶ Ἀπέλλειν, ἀποκλείειν.
Ἀ πελεύθερος. ἐκ δούλου ἐλεύθερος. ¶ Ἀπελεύσει,
ἀπέρχῃ. ¶ Ἀπελιγμένην. ἀπερριγωμένην.
Ἀ πελλὸν. αἴγειρος ὅ ἐστιν εἶδος δένδρου. ¶ Ἀπελλα-
κὰς, ἱερῶν κοινωνούς. ¶ Ἀπελύκησεν, ἀπέτεμεν.
Ἀ πελυμαίνοντο, ἀπεκαθαίροντο. ἀφηγνίζοντο.
Ἀ πέλυσεν, ἀπελύτρωσεν. ¶ Ἀπελύσωσιν, ἀπέτεμον.
ἀπέκοψεν. ¶ Ἀπεμάσσετο. καθῆψαρ, ἀπῴκισεν.

Ἀοιδὴ, ᾠδὴ, φωνή. ¶ Ἀοίδιμος, ἀείμνηστος, διαβόη-
τος, ἀεὶ ᾀδόμενος, εὐκλεὴς ὀνομαστός. ¶ Ἀοιδιάει, ᾄ-
δει, ὑμνεῖ. ¶ Ἀοιδοὶ, περιβόητοι, ὀνομαστοὶ, ἢ θρηνῳ-
δοί. ¶ Ἀοιδοπόλος, περὶ τὰς ᾠδὰς ἀναστρεφόμενος.
Ἀοιδὸς, ᾠδὸς, κιθαρῳδός. ἢ ὁ ποιητὴς. καὶ ὁ θρηνῳδὸς
ὁ θρηνοῦχος πολλῶν. ¶ Ἀοιδὴ, ὁμοίως. ¶ Ἄοινα,
ἱερὰ τὰ καὶ νηφάλια. ¶ Ἄοιμος, ἄπορος ἢ ἀλο-
θὸς ἢ ἀπρόστυχος. ¶ Ἄοιμον, ἄρρητον. ¶ Ἀοκη-
θὴς, ὑγιής. ¶ Ἀολλέες, ἀθρόως ὁμοῦ πάντες.
Ἀολλεῖ, συνάγει. ¶ Ἀολλίσκουσι, ἀθροίζουσι.
Ἀολλισθῆναι, συναθροισθῆναι. ¶ Ἀελλόπους, ταχεῖς
πόδας ἔχων. ¶ Ἀόξεος, ἀδιάγλυφος. ¶ Ἄοπος,
ἄφωνος. ἀόρατος. ¶ Ἄορ, ξίφος, μάχαιρα.
Ἀόρας, ξίφη ἀρσενικῶς. ¶ Ἀόρει, τῷ ξίφει.
Ἄορες, γυναῖκες λέγονται καὶ ξίφεις. Ἀόρατον, μὴ
θεωρούμενον. ¶ Ἀορίστως, ἀπολύτως.
Ἀόρκτοις, ὁμιλίας. ¶ Ἄορον, μοχλὸν, πυλῶνα,
θυρωρὸν, κύπριοι. ¶ Ἄορνις, ἄυπνος μηθυμναῖοι.
Ἄορμος, λιμὴν ἢ λίμνη. ¶ Ἀόρτε νυκὲς, ξίφος ἐκ-
τεταμένον. ¶ Ἀορτεὺς, φορεὺς τοῦ ξίφους.
Ἀόρτης, ξιφιστὴς ὑπὸ μακεδόνων, ἄγγος. ¶ Ἄγγος
δερμάτινον ἱμάτιον. ¶ Ἀορτῆρες, οἱ ἀναφορεῖς τῶν
ξιφῶν, ἢ οἱ κρίκοι τῆς θήκης. ¶ Ἀόρων, γυναικῶν.
Ἄος, πνεῦμα, ἢ ἴαμα. ¶ Ἀοσσητὴρ, βοηθός.
Ἄουσον, [illegible]. ¶ Ἀούματα, τὰ τῶν πλυνομένων
κεδρωτῶν ἄχυρα, κύπριοι. ¶ Ἄουρον. ἀνήκοον. ἄξεσ-
τον. ¶ Ἀοιροὺς, τὰς μακροτάτας τρίχας. οἱ δὲ με-
σίτας, ἄλλοι ἀφυλάκτους. ¶ Ἄωψ, αὐτόφθαλμος.

TO A META TOY Π.

Ἀπαβοίδωρ, ἐμμελῶς λάκωνες. ¶ Ἀπα-
γὼν, ἀφελών. ¶ Ἄπαγε, παῦσαι, ἀναχώ-
ρει, ἀπόπαυσαι. ¶ Ἀπάγει, ἀναχωρεῖ.
Ἀπάγχεσθαι, εἰς θάνατον ἕλκεσθαι. ¶ Ἀπάγελος, ὁ μη-
δέπω συναγελαζόμενος παῖς. ὁ μέχρι ἐτῶν ἑπτακαί-
δεκα κριτός. ¶ Ἀπαγκωνισάμενοι, ἐντείναντες
τοὺς ἀγκῶνας. ¶ Ἀπάγλαυται. δόλῳ κατέπιν.
Ἀπαγγέλλω, φανερὸν ποιῶ. ¶ Ἀπαγορεύει, κά-
μνει, διαλέγεται, κωλύει, ἀποφαίνεται.
Ἀπαγόρευσις, ἀπόφασις. ¶ Ἀπαγορευθεὶς, ἀφαιρε-
θείς. ¶ Ἄπαγρος, ἀτυχὴς περὶ τὰς ἄγρας.
Ἀπαγωγὴ, ἡ τῶν κακούργων πρὸς τοὺς ἐν δικαστηρίῳ
παράδοσις, ἢ ἀπαίτησις, ἀποκομιδή. ¶ Ἀπᾷδον,
ἀπρεπὲς, οὐχ ἁρμόζον. ¶ Ἀπᾴδοντα, ἀλλότρια.
Ἀπαιρόμενον, ἀπαίροντα. ¶ Ἀπαθὴς, ἀνάλγητος.
ἀβλαβής. ἄζωστος, σκληρός. ¶ Ἀπαιάζειν παρεῖ-
σθαι, παραλελύσθαι. ¶ Ἀπαιγείρων. αὐδοκλέα τῶν
ἀπαιγείρων, ἀντὶ τῶν συκοφαντῶν. ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν
τῇ ἀγορᾷ αἰγείρου τὰ πινάκια ἐξῆπτον. τουτέστιν ἐξήρ-
τον οἱ ἔχαρι. ¶ Ἀπαίδλην, δ' μὴ λέγειν προσόμοια.
Ἀπαιδευσία, ἀγυμνασία. ¶ Ἀπαίδευτον, ἀμαθῆ.
Ἀπαιδοτρίβους, ἀγύμναστος.
Ἀπαινύμενον, ἀφαιρούμενον. ¶ Ἀπαιδίωται, ἀπο-
ναχύντακε, τέτμηται. ¶ Ἀπαῖξαι, ἀπελθεῖν,
ἀποχωρῆσαι. ¶ Ἀπαίξας. ἀποχωρήσας.
Ἀπαιόλη, ἀπάτη, ἀποστέρησις, αἰχίλος περραιβοῖς.
Ἀπαιολᾶν, παραλογίζεσθαι. ¶ Ἀπαιόλημα, ἀπο-

κάθαρμα. ἢ ἀποπάτημα, ἢ ἀποπλάνημα σοφοκλῆς.
Ἀπαιόλησις μισθοῦ, ἀποστέρησις μισθοῦ. ὡς ὑστεροῦν-
τας τῶν μισθῶν τοὺς ὑπηρετοῦντας. ¶ Ἀπαίρει. ἀπο-
λύει. ἀποδημεῖ. ἀναχωρεῖ. ¶ Ἀπαίρονται, ἀποδη-
μοῦνται. ¶ Ἄπαις, μὴ ἔχων τέκνον. ¶ Ἄπαις,
ὄνομα πόλεως. ¶ Ἀπαιτίζοντα, ἀπαιτοῦντα.
Ἀπαιώνιστον, δύσφημον εὐριπίδης ἀλλαχοῦ δὲ ἐν μο-
λία κόρινθον ἀπαιώνιστον, δύσφημον. ¶ Ἀπ' ἄκρας
μάχης, ἢ ἑνὸς πρὸς ἕνα μάχη λάκωνες. ¶ Ἀπακτέ-
ον. ὁ κινεῖσθαι μὴ δυνάμενος. ¶ Ἀπάλαμνος,
ἀσθενὴς, ἀμήχανος. ¶ Ἀπαλαύξιναι, εἰς αὐτὸν κατα-
στρέφοντα. ¶ Ἀπαλαστήσκω, σχετλιάσκα.
Ἀπαλέξασθαι, ἀποφυλάξασθαι, σοφοκλῆς ἱππόνῳ.
Ἀπαλεξήσειν, βοηθήσειν. ¶ Ἀπαλεξίκακον, ἀθε-
ράπευτον. ¶ Ἀπαλθήσεσθον. δυϊκῶς ἀποθεραπευ-
θήσονται ἢ θεραπεύουσιν. ¶ Ἀπαλεῖν, ἀμελεῖν.
Ἀπαλεόντων. ἀμελοῦντες.
Ἀπάλακες, ἱερῶν κοινωνοί. ¶ Ἀπάλλαξις, ἀπαλλαγή.
Ἀπαλλαξείοντες. ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες.
Ἀπαλλαξείομαι, ἀποστήσομαι. ¶ Ἀπαλλητόν. θαυ-
μαστόν. ἔξαλλον πολύ. παρηλλαγμένον. ¶ Ἀπαλ-
λὸν, μόνον. ¶ Ἀπαλλᾶσθαι. ἀπαντλεῖν.
Ἀπαλοῖξαι, ὀμόσαι λάκωνες. ¶ Ἀπαλοβραχία,
ἀπαλοσκνῆ. ἀπαλῶς θάλλοντα. ¶ Ἀπάλιον, θῦ-
μα δελφάκιον. ¶ Ἄπαλον, αὐχὴν ἀπὸ τῆς παλαίφ.
Ἀπαλοῖς μικροῖς. ¶ Ἀπαλὸς, μικρὸς, τρυφερός.
Ἀπαμείβομαι, ἀνταποκρίνομαι. ¶ Ἀπαμειβόμενος,
ἀνταποκρινόμενος. ¶ Ἀπαμβράκου. ἀνδρίζου.
καρτέρει. ¶ Ἀπαμείρεται, ἀφαιρεῖται.
Ἀπαμήσεται, ἀποθερίσει. ¶ Ἀπαμῦναι. ἀποτρέψαι.
Ἀπαμυνοί, βοηθοί. ¶ Ἀπαμφιάσαντες, ἀποδύ-
σαντες. ¶ Ἀπαμφιεῖ, ἀπογυμνώσει.
Ἄπαν, ὅλον, ἅπαντα. ¶ Ἀπανάινε, ἀποστρέφε.
Ἀπανᾶν, καλεῖν. ¶ Ἀπανεῖ, καλεῖ.
Ἀπανάστασις, ἀποικία. ¶ Ἀπάνεσον, κάλεσον λά-
κωνες. ¶ Ἀπάνευθεν, μακρόθεν, ἄποθεν, προσω-
τέρω. ¶ Ἀπανιζόμενοι, ξηραινόμενοι. ¶ Ἀπα-
γνάμενοι, ἀπογνωσάμενοι. ¶ Ἀπανθρακίδες, οἱ πρὸς
ὄπτησιν ἐπιτήδειοι ἰχθύες, καὶ πέμματος εἶδος ἀπαν-
θρακίς. ¶ Ἀπάνθρωπος, σκληρός. αὐστηρὸς ἄφρων,
ἀνελεήμων. σοφοκλῆς ἀπανι* ¶ Ἀπαντίζοντα,
ἐναντία. ¶ Ἀπαντιά. ἀνεύρυσα. ἐκτετμημένα.
Ἀπαντλοίμην ἄν. ἐξαπαφίσαιμι ἄν. ¶ Ἀπαξιοῖ, οὐκ
ἀξιοῖ, ὑπερηφανεύεται. ¶ Ἀπαξοί, μοναχοί.
Ἄπαξ, ἐπίρρημα ἀριθμητικόν. ¶ Ἄπαξιν, ἀπορρή-
τιον. ¶ Ἀπατέλη, ἀπαντήτεια ἤγουν ἀπατη-
λή, ἀπατήτεια ἀλαζὼν ὁ μαντευόμενος. ¶ Ἀπα-
ράγκλητος, ἀσύγκλητος. ἀνόμοιος. ¶ Ἀπαραίτητον,
ἄφυκτον, ὃ οὐ δύναταί τις παραιτήσασθαι.
Ἀπαράλλακτον, ἀλληλοτέρ. ¶ Ἀπαραλλάκτῳ, ὁμοίῳ,
κατὰ μηδὲν παραλλάσσοντι. ¶ Ἀπάραξεν, ἀπέτε-
μεν. ¶ Ἀπαρεμπόδιστος, ἀνεμπόδιστος.
Ἀπαραποιήτως, ἀπλάστως. ¶ Ἀπάρας, σκεψάμενος,
ὁρμήσας. ¶ Ἀπαράσσεται. ἀποκατέστρωται.
Ἀπαράσημον, ἀσυνέκτατον, ἀπαραχάρακτον.
Ἀπαραλόγιστον, ἀψευδὲς, ἀληθές. ¶ Ἀπαράντητα,

Ἀντιχάλκωμα, μέρος τι τῆς μακρᾶς νεώς. ¶ Ἀντίχορδα, σύγχορδα, ἰσόχορδα. ¶ Ἀντιχόρηγοι. συνόροις.

Ἀντίψυχοι. οὕτως καλοῦντες οἱ μέμνονος ὄρνιθες.

Ἀντιψάλμοι, ἀντισρόφοι, διεπιδίδεις ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν ταύροις. ¶ Ἀντλεῖται, ἐλαύνεται.

Ἀντλητήρ, κάδος ναυτικός. ¶ Ἀντλεία, σκάφος ἐν ἡμαλάσσοιν, καὶ τὸ πλοίου τὸ σκαφίδιον, ἡ ἀντλεία.

Ἀντλείαν, τὸν καδίσκον. ¶ Ἄντλον, κάδον. ἄντλοτήριον, τινὲς δὲ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὸν σωρὸν τῶν φαρμάκων. ¶ Ἀντρίσεμεν, ἀντιδώσεμεν.

Ἀντλεῖο. ἀναπλεῖ. ¶ Ἀντλαῖ, γενέσεις.

Ἄντομαι, πάντα ἱκετεύω. καὶ κάλαμοι. ¶ Ἀντέμεναι, ὑπαντῆσαι ὑπὸ παραντίνεων. ¶ Ἀντομένη, ὑπαντήσασα, ἐντυχοῦσα, ἱκετεύουσα. ¶ Ἀντίμοια, σκόλοπας σκελοί. ¶ Ἀντομῶσαι, παρακαλέσαι.

Ἀντραί, αἱ τῶν χειρῶν φοραί. ¶ Ἄντος. εὖρος, διεπιδίς. ¶ Ἀντρχαί, περιπαξ ἀσπίδος.

Ἀντίφρις. βοτάνης εἶδος. ¶ Ἀνξέσας, ἀναφοβηθείς.

Ἄνξον, σπήλαιον, ἢ ὑπόγαιος τόπος. ἢ βαθύ, ἢ σκοτεινὸν σπήλαιον. ¶ Ἀνξώδη. σπηλαιώδη.

Ἀνξώδων, ἀνανεάζων ἢ σπηλαίων. ¶ Ἄνξων, πόλις θεσσαλίας. ¶ Ἀνξώνιος, ὄγκος. ¶ Ἄντυ, ἄντινα, ῥόθοι. ¶ Ἀντύα, τὸ ὑποπέδιον. ¶ Ἄντυπος, περιφερείας τοῦ ἅρματος. ¶ Ἀντύγων, χνόαι, αἱ περιφέρειαι τοῦ ἅρματος, οἱ τροχοί. ¶ Ἀντυγος, ἀναδιδέμενος ὅθεν αἱ ἄντυγες καταδέονται.

Ἀντικάρτερα, ἀντίχυρα λάκωνος. ¶ Ἄντυξ, ἅρματος περιφέρεια. ¶ Ἄντυπος, ἴσος, ὅμοιος, ἐξεναντίος. ¶ Ἀντωμοσία: ἑκατέρου μέρους ὅρκος. τοῦ μὲν, διαφεύγοντος ὅτι μὴ ἠδίκησεν, τοῦ δὲ ἐγκαλοῦντος ὅτι ἠδίκηται. ¶ Ἀντωπεῖ. ἀντοφθαλμεῖ.

Ἀντωπόν, ἀντοφθαλμόν. ¶ Ἀντωπός, λαμπρός, αὐτίος τοῖς ὄμμασιν. ¶ Ἀνυδρευόμενος, ἐκ φρέατος ἀντλῶν. ¶ Ἀνύδρονος, ἄταφος. οὐ λελουμένος, οὐδὲ τῶν νομιζομένων τυχών. ¶ Ἄνυμφος, κακόνυμφον ἢ τὴν μὴ δυναμένην νυμφευθῆναι.

Ἀνύξαν, ἀνόρμησεν. ¶ Ἀνύξιον. ἄβρωτον δυκλείδης.

Ἀνυλέεντα, κατὰ τὸ νύλεώδη. ¶ Ἀνύοντα, ἀναπληροῦντα. ¶ Ἀνυπαίτιος, ἀναίτιος. ¶ Ἀνυπείκαστον, ἀνυπέρβλητον. ¶ Ἀνυπομόνητον, πρωϊ χον, ἢ βόλος τίς. ¶ Ἀνύπηνον, ἀγένειον. ¶ Ἀνυπείκτον, ἀνυποχώρητον. ¶ Ἀνύποδες, ταχύποδες, ἀπὸ τοῦ τοῖς ποσὶν ἀνύειν. ¶ Ἀνύποιστον, ἀφόρητον, ἀνυπομόνητον. ¶ Ἀνυπόκειρος, ἄδηλος ἢ ἀπρόσιτος. πόλεμος. ¶ Ἀνυπεύλως. ἀνυπείκτως.

Ἀνόπυλος, ἀνύπαιθρος. ¶ Ἄνυεις, ἄδικος, ἀσεβής.

Ἄνυρος. ἄδικος. ¶ Ἀνύσας, συνελών. ¶ Ἀνύει, πληροῖ. ἀπαιτεῖ. ¶ Ἀνύσεις, τελειώσεις. κατορθώσεις, δύναμις πράξεων ἀποτελεστική. ¶ Ἄνυσις, ἀνύσεις, πράξις, αὔξησις, ἐπίδοσις. ¶ Ἄνυσις, περαίωσις. κατόρθωμα. δύναμις πράξεων ἀποτελεστικός. ¶ Ἄνυτη, τελειοῦτη. ¶ Ἀνύω, τελειῶ, ἐκτελῶ, ἀφελῶ, ἀπαιτῶ. ¶ Ἄνω, ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τόπου, καὶ χρόνου τὸ ἐπίρρημα τάσσεται. ¶ Ἀνωθεῖ. ἀπειθεῖ.

Ἀνώγει, παρακελεύεται. ¶ Ἀνώγειν, ἐκέλευσεν.

Ἀνώγει. προστάξει. ¶ Ἀνωιστί. ἀνυπονοήτως. ἀ-

προσδοκήτως. ¶ Ἀνώιστον, ἄδοκον, ἀπροσδόκητον.

Ἀνωκισμένος, ἐν τοῖς ἀνωτέροις γενέσθαι ἄνω οἰκῶν.

Ἄνω κοιλία, παρὰ τοῖς ἰατροῖς λέγεται, ὅτε τὰ ποτὰ καὶ τὰ σιτία δεχομένη. ¶ Ἀνώκτου. κελεύεται.

Ἀνωδόρκας, βείκχος ὁ ἰχθῦς ὑπὸ θηβαίων.

Ἀνώλεθρος, ἰσχυρός. ¶ Ἀνωλόφυκτον. ἀδάκρυτον.

Ἀνώμαλα διαστεῖν, ἀνωμάλως μερίζειν. ¶ Ἀνωμαλία. ¶ Ἀνωμαλοκρόος, ἀνωμάλως κεχαραγμένο. οἱ δὲ, διαδεμένους. ¶ Ἄνων. ἀνύων. ¶ Ἀνώνυμος. ἄδηλος. ¶ Ἀνωνύμους, ἀδόξους. ¶ Ἀνωξις. βούλευσις.

Ἀνώπιστον, ἀόρατον, ἀπάρακτον, ἀνεπίστροφον. ¶ Ἄνω ποταμῶν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων, κέχρηται καὶ αἰσχύλος καὶ εὐριπίδης. ¶ Ἀνωρέας, οὐκ ἀπηλλαγμένους. ¶ Ἄνωθον, ὀξύν. ¶ Ἀνωσόν, ἐγκλητόν. ¶ Ἀνώσαντες, ἀναστρέψαντες. ¶ Ἀνωφύουσι, ἀναβλαστάνουσι. ¶ Ἀνώχθι. παρακέλευε.

Ἀνωχθω. κελευέτω. ¶ Ἀνωχμόν, κελευστικόν.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ἄξαι, κόλασαι προστακτικόν. ¶ Ἄξαντες, κατεάξαντες. ¶ Ἀξέμεναι, ἐνεγκεῖν. ¶ Ἄξενοι. οἱ μὴ ἔχοντες τὸ ξενιοῦντα.

Ἄξενος, ἀνεπίμικτος. ¶ Ἀξιεῖσθαι, ἀπαγγέλθαι, ἀφίξεσθαι. παραγγέλεσθαι. ¶ Ἀξέστου, ξαχίας σοφοκλῆς σίνωνι. ¶ Ἀξία τιμή. καθῆκον. ἀξίωμα.

Ἀξιοπιστότατον, ἀξιολογώτατον, ἀξιον ὑφηγήσεως.

Ἀξιέπαινος, ἐπαινετός. ¶ Ἀξιεπαινέτερος, ἄξιος ἐπαίνου. ¶ Ἀξιέραστον. ἀγαπᾶσθαι ἄξιον.

Ἀξιεπιθύμοτον, ἐπέραστον. ¶ Ἀξίνη. δίστομος πέλεκυς. ¶ Ἀξιοῖς. βούλει, προαιρῇ. ¶ Ἀξιόλεπτον, ἐπαινετόν. ¶ Ἀξιομανεῖς, δυνατώτεροι.

Ἀξιομάχοι, ἱκανοὶ μάχεσθαι. ¶ Ἀξιομνημόνευτος, ἄξιος μνημονεύεσθαι. ¶ Ἀξιομένεσκον. ¶ Ἀξιόπιστος, ἀξιόχρεως. ¶ Ἀξιόχρεως, ἀξιόπιστος. ¶ Ἀξιοχρέως, ἱκανῶς. ¶ Ἄξιος, ποταμὸς παιονίας.

Ἀξιούμενος, παρακαλούμενος. ¶ Ἀξιῶν παρακαλῶν ἢ ἄξιον ἡγούμενος. ¶ Ἀξιῶται. ἔθνος ξοάδος.

Ἄξονα. ξύλον τὸ τοὺς τροχοὺς φέρον. ¶ Ἄξοον, ἄτμητον. ¶ Ἄξος, ὕλη παρὰ μακεδόσιν. ¶ Ἀξύλιστον, ἄκοπον. ¶ Ἄξυλον. πολύν, ὅθεν οὐδεὶς ξυλοφορεῖ, ἢ ἱερὸν τόπον. ¶ Ἀξύλῳ ὕλῃ, πολυξύλῳ, ὅ δὲ ἐς οὐδεὶς πω ἐξυλεύσατο. ¶ Ἀξύμβλητον ὃ μηδενὶ ἀπαιτᾷ ὃ δύναται ἢ ἀσυνάντητον σοφοκλῆς λημνίαις.

Ἄξυνος, ἀκοινώνητος. πολύξενος.

Ἀξυγγενές, ἀλλότριον κατὰ γένος. ¶ Ἀξυνέτου, ἀσυνέτου, ἀνοήτου, ἄφρονος. ¶ Ἀξυρές, ἄξυρον, ἄστομον, ἄτμητον, ἀμβλύ. ¶ Ἄξω, ἀπάξω, φέρω.

Ἄξων, τὸ διὰ τῶν τροχῶν διῆκον ξύλον περὶ ὃ στρέφονται.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ὀξοί, μάγειροι, ὑπηρέται, θεράποντες, ἀκόλουθοι καλλίμαχος. ¶ Ἀόξεον, ἐθεράπευον. ¶ Ἀοξῆσαι, διακονῆσαι, ὑπουργῆσαι, αἰσχύλος ἐλευσινίαις. ¶ Ἀοί. νεοί. ἀείμνηστοι. ¶ Ἀοῖα, δένδρα κοπτόμενα ἀνατιθέμενα τῇ ἀφροδίτῃ ὡς ἱστορεῖ νεάσανθρος περὶ τὰς εἰσόδους. ¶ Ἄοιγον, τὸν ἀλέσειον. ¶ Ἀοιδέων, ᾠδῶν, φωνῶν.

ἀμαζόνων, ἔφη διότι αὐθεκάστην ἐναντιοῦνται οὐ θέλουσαι ἀνδράσι συνευνασθῆναι. ¶ Ἀντιβαίμων, ἀντιστάμενος. ¶ Ἀντιβάλανος, ἡ κικκίς. ¶ Ἀντιβάλλει, ἀντιστρέφει, ἢ διαβάλλει ἢ διορθοῖ ἢ ἐπιστρέφει.

Ἀντιβάλμοις, ἀντιστρόφοις. ¶ Ἀντιβαρνικί. ἡ κακία. ¶ Ἀντίβιον, ἐναντίον ἀλλήλων. ¶ Ἀντίβιος. ἐξ ἐναντίας. ¶ Ἀντίβοιον, ἰσόβοιον ἀντὶ βοὸς καθαγιαζόμενον Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ.

Ἀντίβιον, ἐξ ἐναντίας πολεμοῦντες. ¶ Ἀντιβολεῖν, συναντᾶν καὶ ἱκετεύειν. ¶ Ἀντιβολέρ, στρωτὴρ μικρὸς λακωνικός. ¶ Ἀντιβολῆσαι, μεταβάλλειν συναντῆσαι. ¶ Ἀντιβολῶ, παρακαλῶ.

Ἀντιγόνιον, βοτάνη καὶ ἄνθος. ¶ Ἀντιγόνιος, βόλος τις οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Ἀντίγυον. ἀκακία.

Ἀντιγράφεσθαι. ἀντιποιεῖσθαι κλήρου, ὃ ἀντικατηγορεῖν, ἀττικοὶ δὲ ἀντιποιεῖσθαι κλήρου ἢ ἀντικατηγορεῖν. ¶ Ἀντιγραφὴ, ἔστιν ἴσον τῇ ἀντωμοσίᾳ, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐν ἴσῳ ἔστι ἀντιποιεῖσθαι. ¶ Ἀντιαπλέκειν. ἀντιμηχανᾶσθαι. ¶ Ἀντιδιαιρεῖται. ἀντιμερίζεται. ¶ Ἀντιδιαστέλλεται. ἀντιβάλλει ἀντιδιίστησιν. ¶ Ἀντιδικεῖν. ἐν δίκῃ ἀντιβαίνειν.

Ἀντίδικος. ἀντίπαλος. ἐχθρός. ἐναντίος. ¶ Ἀντίδοξος, ἐναντίος κατὰ τὴν δόξαν. ¶ Ἀντίδοσις, ὁ μετάληψις. ¶ Ἀντίζολον. στρογγύλον, ἀστραπώδης ἐν κύκλῳ. ¶ Ἀντίζυγα. ἰσόζυγα. ¶ Ἀντίθεον, ἰσόθεον. ¶ Ἀντίθεσις. ἀντιλογία. ἐρώτησις.

Ἀντίθετα. ἐναντία. ¶ Ἀντιθεόντων, ὑπαντώντων.

Ἀντικαθεστώσης, ἀντικειμένης. ¶ Ἀντίκαινον, ἰσόκαινον. ¶ Ἀντικαρὰ, τόπος ὁ μετὰ τὴν κλεῖδα.

Ἀντικασιγνήτου, ἴσος ἐστὶ ἀδελφῷ. ¶ Ἀντικαταλαβεῖν, τὸ ἀντιλαχεῖν δίκην. ¶ Ἀντίκειται, ἐναντίος κεῖται. ¶ Ἀντικήνσωρ, ὁ τοὺς νόμους μεμαθηκώς.

Ἀντικρὺ, κατέναντι, ἐξ ἐναντίας. ¶ Ἄντικρυς, φανερῶς. ἀπέναντι. ἄντικρυ. ¶ Ἀντικύρικον, ὁ ἐλλέβορος. ¶ Ἀντικύων, ἀλώπηξ. ¶ Ἀντιλαχεῖν, τὸ δίκην ἐπιδιαιτητὴν λαχόντα ἐρήμην ὀφλεῖν, καὶ πάλιν περὶ τὰ αὐτὰ δικάζεσθαι. ¶ Ἀντιλαβεὺς, ὁ πόρπαξ διὰ τῆς ὁπλίτου ἀσπίδος. ¶ Ἀντιλάζυσθαι, ἀντιλαβέσθαι. ¶ Ἀντιλαμβάνεται, βοηθεῖ ἢ κωλύει. ¶ Ἀντιλαοί, τῶν ἄρτων κλάσματα.

Ἀντικρὺ δ᾽ ἀπόφημι. φανερῶς λέξω. ¶ Ἀντιλαβαί. λοιπαὶ ῥήσεις ἐξ ἡμιστιχίων λεγόμεναι κατὰ μικρὸν παρὰ τραγικοῖς, ἱπποκράτης. ¶ Ἀντιλήπτωρ, ἀντιλαμβανόμενος. ὑπερασπιστὴς, βοηθός. ¶ Ἀντιλογικὸς, ἀντιλογητικός. ¶ Ἀντίλυτρον, ἀντίδωρον.

Ἀντιμῆνα, κατὰ μῆνα. ¶ Ἀντιμισθωτής, ὁ ἀντ᾽ αὐτοῦ ὑπηρετῶν. ¶ Ἀντιᾶν, ἄν τινι ἐνέτμεθα, ἐναντιούμεθα. ¶ Ἀντίον πολλῶν, ἴσος πολλοῖς. ¶ Ἀντίζοοι, ἀντίπαλοι. ¶ Ἀντίζοοι, ἐναντίοι ἀντίπαλοι.

Ἀντίον, ἐξ ἐναντίας. ¶ Ἀντιόφρων, ἐναντίον φρονῶν.

Ἀντιόων, ὑπαντῶν ἢ μεταλαμβάνων. ¶ Ἀντιοώντων, ὑπαντώντων ἢ μεταλαμβανόντων. ¶ Ἀντιόωσα, ἀπαντῶσα, παραγινομένη, ἢ ἐπιτίζουσα. ¶ Ἀντιοχεῖ. ἐναντιοῦται. ¶ Ἀντίπαις, νέος παῖς.

Ἀντίπαλον, ἐναντίον, ἐχθρὸν θουκυδίδης.

Ἀντιπαράθεσις, ἀντιπαρεξάγει, ἀντιτάσσει.

Ἀντίπερα, τὸ ἐν τῷ πέρα ἢ ἀντικρὺ πέρα τῆς θαλάσσης ὂ ἐναντίον. ¶ Ἀντιπαραλαχεῖν, ἀντιστρέφειν.

Ἀντιπεφᾶσθαι, τεθνάναι, ἀναιρεῖσθαι. ¶ Ἀντιπεφυκότων, ἐναντίως πεφυκότων. ¶ Ἀντίπηξ, κιβωτός.

Ἀντίπηνα. κίστην ἔχει τὶ δὲ σ ἴωνι. ἤγουν ἀγγεῖον.

Ἀντιπέραια, τὰ ἐν τῇ πέρα καὶ ἀντιπέραν. ¶ Ἀντιπεφάσκει, ἀνταποδίδωσιν. ¶ Ἀντίπλαστον, Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ. πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος, τὸν ἀντίπλαστον ἔχει νόμον κεκμηκότων, ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον, ὅμοιον.

Ἀντιπολέμοις, πολεμίοις. ¶ Ἀντιπράττεται, ἀντιμάχεται. ἐναντιοῦται. ¶ Ἀντίπροικα, τὰ ἐπαύξημα καὶ ἰσόπροικα. ¶ Ἀντιπροΐσχειν, ἀντιδοῦναι.

Ἀντιπροκλήσεις. ἀντιλογίαι. ἀντεγκλήματα.

Ἀντίπρῳρα, ἀντιπρόσωπα, πρῷρα γὰρ τὸ πρόσωπον, καὶ ἀνθρωπόπρῳρον, ἀνθρωποπρόσωπον. Σοφοκλῆς Τραχινίαις.

Ἀντίπυργος, ἰσόπυργος, ἴσον κατὰ τὸ ὕψος τοῦ μήκους τὸ ἀνάστημα ἔχων. ¶ Ἀντίρρησίς ἐστι, λόγος τὸ προθανὸν ἑτέρου λόγου διαβάλλων. ¶ Ἀντίρρινον, ἀντίρριζον, οἱ δὲ, βοτάνης εἶδος. ¶ Ἀντίρροπον, ἴσον, ἰσοστάθμον. ἰσόζυγον. ¶ Ἀντιρρωτεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀποπίμπτει. ¶ Ἀντίπαστον, φιλήματος ὄνομα.

Ἀντήσειεν, ἀπαντήσειεν. ¶ Ἀντήσεις. λιτανεῖαι.

Ἀντισκηνεῖται, ἀναβάλλεται. ¶ Ἀντιστάτης, ὁ ἀνθεστὼς ἐν τῇ μάχῃ. σημαίνει δὲ καὶ ἐν θυτικῇ. ¶ Ἀντιστρατευόμενον, ἀνθιστάμενον. ¶ Ἀντιστρέφω, ἀνταξιῶ Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. ¶ Ἀντιστήσεται, ἀνταλλάξεται. ¶ Ἀντιστοιχεῖν, κατὰ στοιχεῖον ἱστάναι. ¶ Ἀντίστομος, ὁ ἐξ ἑκατέρου μέρους τάσσεις.

Ἀντίστροφος. ἴση, ὁμοία. ¶ Ἀντίσχαδος. τὸ μηδενὸς ἄξιον. ¶ Ἄντιτα. ἀνέκτιστα, ἀντιτιμώρητα.

Ἀντιτάλαντον, ἀντίσταθμον. ἴσον. ¶ Ἀντιτάσσεται, ἀντίκειται. ¶ Ἀντιτεχνήσαι, ἀντικατασκευάσαι.

Ἀντιτείνει, ἐρίζει. ¶ Ἀντίτιμα, τὰ ἄποινα. τὰ ἀντίλυτρα. ¶ Ἀντιτιμᾶσθαι, ὃ χρὴ παθεῖν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὁ ἀποτίσαι τὸν ἁλόντα. ¶ Ἀντιτίμημα, ἡ ἀντιτίμησις. ¶ Ἀντιτίσασθαι. ἀνταποδοῦναι.

Ἀντίτοιμ᾽ ἱκέτας, ἴσος ἱκέτης σοι εἰμί. ¶ Ἀντιτορήσας, διορύξας, κατακόψας, ἀντιτορήσας.

Ἀντίτομον, φάρμακον, ἀντιπαθὲς ὅπερ ὁ πιὼν οὐ βλάπτεται ὑπό τινος. ἀλεξιφάρμακον. ¶ Ἀντίτυπα

Ἀντιτυπῆσαι, ἐναντιωθῆναι, ἀντειπεῖν. ¶ Ἀντιτυπία, ἀντιλογία. ἐναντίωσις. ¶ Ἀντιτύποις. σκληροῖς. ¶ Ἀντιφθόρα, ἀντιλογία. μάχη. ζῆλος. οἱ δὲ, μηρία. ¶ Ἀντίφασις, ἀπόκρισις. ¶ Ἀντιφαρὲς, ἐναντίον. ¶ Ἀντιφάτης. ὁ τῶν λαιστρυγόνων βασιλεὺς οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Ἀντιφέρεται, ἐναντιοῦται.

Ἀντιφέρεσθαι, ἰσιστικῶς, τὸ ἀντιλέγειν ἢ ἀντιτάσσεσθαι ἢ ἐναντιοῦσθαι. ¶ Ἀντέκτισα, διαξεργάσαντ᾽ εἰς ἡμᾶς.

Ἀντιφερίζειν, ἐξισοῦσθαι, ἀντιστῆναι. ¶ Ἀντιφέροιντο, ἐξισοῖντο. ¶ Ἀντιφιλοτιμούμενοι, πρὸς τὴν οἰκείαν ἕκαστος ὁρῶντες φιλοτιμίαν καὶ δόξαν. ¶ Ἀντιφολκός. μέρος τῆς πολεμικῆς νεώς. ¶ Ἀντίφρουροι, τὴν ἴσην ἔχοντες φρουράν. ¶ Ἀντίφωνα, ἐναντιόφωνα.

Ἀντίχειρες. ἔνια τῶν βαρβάρων ἐθνῶν τοὺς ἀντίχειρας ὑποτιθέντα τοῖς γενείοις, καὶ τοὺς δακτύλους ἐκτείνοντα προσκυνεῖ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν.

Ἀνοιμώζοντα, ἀναστενάζοντα. ¶ Ἀνοιμῶξαι. στενάξαι. ὀλολύξαι. ¶ Ἀνοίσω. ἀναφέρω. ἀναβάσω.

Ἀνοῖτο, ἀνύοιτο, τελοῖτο. ¶ Ἀνόκειον, ὑπόβρωον, γράφεται ἀνώγεων. ¶ Ἀνοικειότατα λόγων, τὸν παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένον. ¶ Ἀνοκωχὴ, ἀναχώρησις, ἀνοχή.

Ἀνόλεθρον, ἀθάνατον, ἀκίνδυνον, ὄλεθρος γὰρ ὁ θάνατος καὶ ὁ κίνδυνος. ¶ Ἀνόλκητον μὲν ὅ οὔ τι ἀνέλκεται.

Ἀνόλβοις, ἀπόροις, ἀνοήτοις, κακοδαίμονας.

Ἀνομβρεῖ. ἀναβάλλει. ¶ Ἄνομεν, παραβαθῶμεν.

Ἀνόμαλον, τραχεῖαν. ¶ Ἀνόμαλον, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔκφυλον. ¶ Ἀνομένω, ἀρνουμένω.

Ἀνομολογίαι, αἱ διὰ λόγων συγκαταθέσεις.

Ἀνόθως, γνησίως. ¶ Ἄνομον, τὸ μὴ ὑποκείμενον νόμῳ, παράνομον. παρὰ τὸν νόμον. ¶ Ἄνομος γνώμη, ἡ ἔξω μᾶλλον νόμου. ¶ Ἀνονδόκως, ἄνωθεν.

Ἀνόνητον, ἀνωφελῆ, ἀκερδῆ. ¶ Ἀνόητος, μωρὸς ἢ ἠλίθιος, ἀσύνετος, ἄφρων, ἢ ἀνόητος. ἢ ὁρῶντος.

Ἀνοπαῖα, ὀρνέου ὄνομα καὶ εἶδος, ἢ ἀνὰ τὴν ὀπὴν τῆς θύρας. ἢ ἀνὰ τὴν θυρίδα, ἢ ἀφανῶς.

Ἀνόπιν, εἰς τοὐπίσω. ¶ Ἄνορ, νοῦς ὑπὸ σκυθῶν.

Ἀνορμίζειν, ἀνακινεῖν, ἀνάλλεσθαι. καὶ τὸ τὰ παιδία ταῖς χερσὶν ἀναβάλλειν. ¶ Ἀνοργίας, ἀμυησίας.

Ἀνοροῦσαι, ὁρμοῦσαι, κατάγουσαι. ¶ Ἀνόρουσεν, ἀνώρμησεν. ¶ Ἀνόρεος πόλεμος, ἀνδρεῖος ὁ πρὸς τοὺς ἄνδρας, σοφοκλῆς ναυπλίῳ. ¶ Ἀνορταλίζειν, ἀνάλλεσθαι. ἐντεῦθεν καὶ οἱ νεοττοὶ ὀρτάλιχοι.

Ἀνοσάμικρον, ὀλιγόρρυτον ὕδωρ. ¶ Ἀνόσια, βέβηλα, ἄδικα, ἄνομα. ¶ Ἀνόστιμος, ᾧ νοστῆσαι οὐκ ἦν.

Ἀνοσιουργηθέντων, ἀνοσίως ἐργασθέντων. ¶ Ἀνόστεος, ὁ θαλάσσιος πολύπους. σκώληξ. ¶ Ἄνοστοι, μὴ ἐπιστρέψαντες ὅθεν ἦλθον. ¶ Ἄνου, ἄνω ἰωνικῶς.

Ἄνους. ἀσύνετος. ¶ Ἀνούτατος. ἄτρωτος ἐκ χειρὸς αἰσχύλος λυκούργῳ. ¶ Ἀνοχλὴν, ἄνανδρος.

Ἀνοτέγκτον, ἀθρήνητον. ¶ Ἀνοόλεθροι, ἀνόλεθροι.

Ἄνουροι, ἄβρεκτοι, ὑψηλοί. ¶ Ἀνοχὴ, μακροθυμία, παρὰ τὸ ἀνέχειν καὶ ἀνέχεσθαι, ἢ ἀναβολὴ, ὃ χάει τι.

Ἀνοχέου, ἀναπαλικοῦ. ¶ Ἀνοχλίζων. ἀναμοχλεύων.

Ἀνοψεῖν, τὸ μὴ βλέπειν. ¶ Ἀνστάντες δὲ, ἀναστάντες δή. ¶ Ἄνσχετον, ἅψασθαι, συνάψαι, κρατεῖν.

Ἀνστατὴρ, βουβὼν λάκωνες. ¶ Ἀνστείσασθαι, τὸ μόνον πρὸς τὸ πῦρ στῆναι λάκωνες. ¶ Ἀνστήτηρ, ἀναστῆσαι δωρικῶς. ¶ Ἄνστησον, ἀνάστησον. ¶ Ἄντα, ἐξεναντίας, κατὰ πρόσωπον. ¶ Ἀνταγωνιστὴς. ἀντίπαλος. ¶ Ἀνταιρείδης. γένος ἀθήνησιν.

Ἀντάδεται, ἐναντιοῦται. ¶ Ἄνται, ἄνεμοι.

Ἀνταίας, πολεμίας, ἐχθρᾶς, σοφοκλῆς πολυείδῳ.

Ἀνταίαν, ἔκτροπον. χαλεπήν. σοφοκλῆς ἀκρισίῳ.

Ἀνταία. ἐναντία. ἱκέσιος. αἰσχύλος σεμέλῃ. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα, καὶ τὴν ἑκάτην δὲ ἀνταίαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτά. ¶ Ἀνταροῦσιν, ἀντιλέγουσι σοφοκλῆς θυέστῃ. ¶ Ἀντακάς, σήμβριν.

Ἀντακαῖοι, ἰχθῦς κητώδεις. ¶ Ἀντακές, σημεῖον.

Ἀντάλλαγμα, ἀντίμοιον. ¶ Ἀνταλλαγῆναι, ἀναπαύσασθαι. κρατεῖν. ¶ Ἀνταλλὶς, ταύτης ἐπὶ ἡμέρας. ¶ Ἀνταμεῖψιν, ἀνταπόδοσιν. ¶ Ἀνταμιλλᾶσθαι. ἀντερίζειν. ¶ Ἀντᾶν, ἀντιάζειν ἱκετεύειν. ¶ Ἀντιαναγνῶναι, ἀντιβάλλειν βιβλίον.

Ἀντανῃρέθη. ἀφανισθῆ. ¶ Ἀνταναιρεῖται. ἀφαιρεῖται. ¶ Ἀντανακλωμένη, κατ' ἀνάκλασιν διά τινος μεταπεμπομένη, γίνεται δὲ ἐπὶ φωνῆς ἣν κάλησιν ἠχώ. καὶ ἐπὶ φωτὸς, ἢ ἀντιπαρίστασιν. ¶ Ἀνταντελέσθαι. ἀντιλαβεῖν χείρονα. ¶ Ἀντανελὼν, ἐκκοπῶν, ἀφελών. ¶ Ἀντάντην, ἐπίβολον, ἀντίδικον.

Ἄνταξ, ἐν μέρει. ¶ Ἀντάξιον, ἴσον κατὰ τὴν ἀξίαν.

Ἀντάποτος, συνδεδεμένος.

Ἄνταρ. ἀετὸς ὑπὸ τυρρηνῶν, διφθερίων δὲ διάσμα.

Ἀντάρτης. τύραννος ἀντιβαίνων βασιλεῖ. ¶ Ἀντὰς, πινάς. ¶ Ἀντᾶσθαι, συναντᾶν. ¶ Ἀντεγράψατο, ἀντεδικάσατο. ¶ Ἀντατιτυσκόμενος, ἐξ ἐναντίας τιτυσκόμενος. ¶ Ἀντεβόλησα, ἀπήντησα.

Ἀντερυῦς, τὸ ἀντὶ ἔρις λάκωνες. ¶ Ἀντίον, ὁ ἐναντίος τῇ ἀγωγῇ. ¶ Ἀντεῖχον, κατεῖχον. ¶ Ἀντέδωκαν. ἀνέδυ, ἀνέβη. ¶ Ἀντεκκομιεῖ, ἀντεύξει.

Ἀντεκκομίσαι, ἀντεκφέρει. ¶ Ἀντέκτασις, ἀνταπόδοσις καὶ ἀντέκτισις. ¶ Ἀντεμβολάζειν, ἀντεξετάζειν. ¶ Ἀντεμμάσασθαι. ἀνταποδοῦναι. ἐπιπλῆξαι εὐριπίδης πλιάσιν. ¶ Ἀντεμφανίζων, ἀντιδεικνύς. ¶ Ἀντεξάγοντες. ἀντεκφέροντες.

Ἀντεξάγω, ἀντεισφέρω, ἀντισήκω. ¶ Ἀντεξετάζω, ἀντερωτῶ. ¶ Ἀντέπνει, ἀνταπήρχετο.

Ἀντεπῆλθεν, ἐναντιοῦτο. ¶ Ἀντεκπονησόμεθα ἀντεπενέγκωμεν. ¶ Ἀντεραστὴς, ὁ ἀντερῶν. ¶ Ἀντερήσεις, ἀντείπες, ἀντιζηλώσεις. ¶ Ἀντέσχεν, ὑπέμεινεν.

Ἀντεσθαι. ποτὲ μὲν λιτανεύειν, ποτὲ δὲ ἐξεναντίας πλησιάζεσθαι, ἢ παραγίνεσθαι πρὸς λιτανείαν.

Ἀντέσω. ἀντισοῦ, ἄντικρυς ἐλθεῖν*.. ¶ Ἀντεταμένως, ἀναγεγραμμένως. ¶ Ἀντέφερον, ἐναντιοῦντο, ἀντέπραττον. ¶ Ἀντέχεται, ἀντιλαμβάνεται, φροντίζει, περιποιεῖται. ¶ Ἀνετετόρησε, διετόρησε, διέξυσε. διέπρεσεν. ¶ Ἀντήλιοι, θεοὶ, οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι, εὐριπίδης μελεάγρῳ. ¶ Ἀντήλιος, ὁ ἴσος καὶ ὅμοιος ἡλίῳ φαινόμενος, καταχρηστικῶς δὲ, ὁ ἀντικρὺ ἡλίου ἱδρυμένος βωμὸς ἢ θεός.

Ἄντην, ἐξεναντίας, ἐναντίον φανερῶς. ¶ Ἀντήρεις, ἀντίθυρα σοφοκλῆς ἠλέκτρᾳ ἀπὸ τῶν ἐρεισόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἐλαύνωσι καὶ μὴ ἐπὶ θάτερα περιωθῆται ἡ ναῦς. ¶ Ἀντήρεται. ἴσον ἀπὸ τῶν ὀπίσω ἐρεισόντων ἤτοι κωπηλατούντων. ¶ Ἀντήριον, ἀντωπίαν. ¶ Ἀντήρη. τὰ ἐξεναντίας ἀντιπαρατεταγμένον. ¶ Ἀντήριδες, τὰ ἀντερείδοντα ξύλα ἤλιθινα κατασκευάσματα. ¶ Ἀντήριος, στήμων, καὶ ὁ κανὼν προσκείμενος τῇ θύρᾳ ὃν ἔνιοι καλυπτῆρα φασί. ¶ Ἀντήλλω, ἱκετευτικῶς. ¶ Ἀντήριον δῶρον ἱκέσιον. ¶ Ἀντῆσαι, τυχεῖν. ἀντιάσαι.

Ἀντήσιν, λιτανείαις, ἀντήσεσιν. ¶ Ἀντήσεις. ἱκεσίαι, λιτανεῖαι, ἱκετεῖαι. ¶ Ἀντὶ, πρόθεσις, ἢ ἀντίον γυναικεῖον ἱστοῦ. ¶ Ἀντιάαν, μεταλαβεῖν. ¶ Ἀντιάζει. ἀπαντᾷ. συναπαντᾷ. ¶ Ἀντιάζων, ἀπαντῶν.

Ἀντιάσεις, μεταβάλλων, ὁ συντυχίας, ὁ ἵλεως γενό-

Ἀντιάσειεν, ἐπιτύχοιεν, ὃ ἐπιτύχοι. ¶ Ἀντιά(σ)μενος. σπήριν μεταβάλλειν. ¶ Ἀντιάσουσιν, ὑπαντήσουσιν.

Ἀντιάνειραι, ἀρίσταρχος ἰσάνδροι. τὸ δὲ ἐπίθετον τῶν

διεναντίας ἕκαστον. ¶ Ἀνθηλέσθη, χειροτονῆσαι.
Ἀνθείλκει, ἀντεσπάσατο. ¶ Ἀνθειλομένου. προκρίναντος.
Ἄνθημα, ἀνάθημα καὶ μᾶζα τις. ¶ Ἀνθήμασιν, ἀντὶ ἀνθόμασιν. ¶ Ἀνθέμιον, τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον, ἢ γραμμή τις ἑλικοειδὴς ἐν τοῖς κίοσι, καὶ τόπος ἀθηνῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶ Ἀνθέμη, ἡ ὑπ' ἐνίων ἀμάρακος πόα. ¶ Ἀνθημόεντα, ἐμπεποικιλμένον.
Ἀνθοφόρῳ, ἀνθηρῷ ἢ εὐώδει, ἀνθηματικόν. ¶ Ἀνθημόεσσα, ὑψηλὰ ἄνθη ἔχουσα. ¶ Ἀνθημοῦς, πόλις, χώρα, ποταμός. ¶ Ἀνθημουσία, τάγμα τι παρὰ μακεδόσιν ἀπὸ ἀνθημοῦντος πόλεως μακεδονίας. ¶ Ἀνθημώδη, ἄνθος ἔχοντα. ¶ Ἀνθέξεται, ἀντιλήψεται. ἢ λύει. ¶ Ἀνθέξομαι, κρατῶ. ¶ Ἀνθερεών, ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, ἀφ' οὗ μέρους ὁ πώγων ἄρχεται.
Ἀνθέρικας, τὰ τῶν σταχύων ἄκρα, καὶ αἱ προβολαί, καὶ ὁ ἀσφοδέλου καρπός, καὶ βοτάνης εἶδος, καὶ τὰ ἐν τοῖς στάχυσι κέντρα. ¶ Ἄνθεσι μήλων, τοῖς ἀκροδρύοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μήλων. πᾶς καρπὸς δένδρου, μῆλον λέγεται. ¶ Ἀνθεστήρια, τὰ διονύσια.
Ἀνθεστηριάδας, τὰς ἐχούσας ὥραν ἀκμῆς ῥόδιοι.
Ἀνθῆται, ἐλεύθεροι παρὰ ταραντίνοις.
Ἄνθη, τὰ χρώματα. ¶ Ἀνθηδών. ὁ μέλισσα, καὶ πόλις βοιωτίας καὶ παλαιστίνης.
Ἀνθηλαὶ, παιδέρωτα. ¶ Ἀνθήλη, πώγων ὁ περὶ δέρμα. ¶ Ἀνθηλεῖν, πυρός. αἴθει. αἰθόσαι.
Ἀνθήλιον, τὸν σελήνην. ¶ Ἀνθ' ἡμέρας. δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. ¶ Ἀνθήμερον, σήμερον ἡμέρα σοφοκλῆς δανάῃ. ¶ Ἀνθηρημένος, ἀντιλαμβανόμενος.
Ἀνθηρὸν, τὴν σανδαράκην. ¶ Ἀνθόνας, ὁ προσφάτως συντεθειμένος τυρός. ¶ Ἄνθινος οἶνος, ἡδυσμένος ἀπὸ βοτανῶν. ¶ Ἀνθηνόν. αἰθηρόν. βαπτόν.
Ἀνθιππασιῶν, τῶν ἱππέων. ἄσκησις καὶ ἀγῶνες αὐτῶν.
Ἀνθοβόσκον, αἰθοζόφον, σοφοκλῆς αἰθίοψι.
Ἀνθολεῖν. αἰθολογεῖν. ¶ Ἄνθολκον, ἀντίρροπον, ἑτεροκλινές. ¶ Ἀνθοπωλεῖν, οἰνοπωλεῖν, φαρμακοπωλεῖν. ¶ Ἀνθοβιαθέσεται, ἀντιπεθέσεται.
Ἄνθος, βλάστησις. ¶ Ἀνθοσμίας οἶνος, εὔπνοος, ὁ ἄνθος ἔχων. ¶ Ἀνθοῦσαι, βλαστήσασαι. ἄνθος ἀφιεῖσαι ἐκ τῶν ἀνθῶν εἰς ὄμφακα μεταβάλλουσαι.
Ἀνθ' ὅτου δὲ δή. ἀνθ' οὗ τινος δή.
Ἀνθράκιον, τὸ μικρὸν τριπόδιον, καὶ λίθος τίμιος ὁ ἐν δακτυλίῳ. καὶ χυτροπόδιον, καὶ πᾶσα μικρὰ κάμινος. ¶ Ἀνθρεῖ. κρύπτει. ¶ Ἀνθρηδών, ὁ τενθρηδών. ¶ Ἀνθρήνη, εἶδος μελίσσης. ἀρίσταρχος. παρ' ᾧ καὶ ἀνθρήνεια τὰ μελίσσια.
Ἀνθρήνιον, τὸ τῶν μελισσῶν πλάσμα. ¶ Ἀνθρίσκιον, λάχανον ἔχον ἄνθος ὡς ἀθόνιον ἢ τὸ ἄνισον.
Ἀνθρωπώ. ὁ γυνὴ παρὰ λάκωσιν. ¶ Ἀνθρωπείους, ἡμέρας τὰς ἀποφράδας ῥόδιοι. ¶ Ἄνθρωσκε, ἄνω θρῶσκε, ὄρχου, σοφοκλῆς κώμῳ. ¶ Ἀνθυπόμνυσθαι, τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην ὁ χειροτονίαν μετ' ὅρκου. ¶ Ἀνθυπεύργησιν. ἀντευεργέτημα.
Ἀνθυποφορά. ἀνταπόκρισις, ἀνθυφαίρεσις.
Ἀνθυφεστῶτα, ἀντικαθεστῶτα. ¶ Ἄνθια χελιδών. λαμπόμενος. ¶ Ἀνθώπλισαν. ὥπλισαν.
Ἀνθωπλισμένοι, ἀντιτεταγμένοι.

Ἀνιάζειν, ἀνιᾶσθαι. ¶ Ἀνιαρὸν, λυπηρόν. μοχθηρόν. ¶ Ἀνίασιν, ἀναδιδόασιν.
Ἀνιᾶται. ὀδυνᾶται. λυπεῖται.
Ἀνίατον, ἀθεράπευτον. ¶ Ἀνίαχεν, ἀνεβόησεν.
Ἀνιγρὸν, ἀκάθαρτον, φαῦλον, κακόν. δυσῶδες. ἀσεβές. ¶ Ἀνιδρωτί. ἄνευ ἱδρῶτος.
Ἀνίει, ἐλύπει, ἔλυεν. ¶ Ἀνιείς, ἀφείς, ἐρεθίζεις.
Ἀνιεῖσαι. ἀναπείθουσαι. ¶ Ἀνιάκειν, ὄζειν.
Ἀνιγροδίψης, βυρσοδέψης. ¶ Ἀνιδιτί, ἀνιδρωτί.
Ἀνιεμένη, ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον. καὶ τὸν μαστὸν δεικνύουσα, καὶ ἐκ τοῦ αὐχένος προβάλλουσα. ¶ Ἀνιεμένους, ἐκ τῶν κάτω μερῶν ἤδη τὰ ἄνω ἕλκοντας, καὶ ἐκδέροντας κάτωθεν ἀρξαμένους ὁδὸν πυρὸς ὁ ἐρχομένους. ¶ Ἀνιέναι. δέρειν.
Ἀνιέντα. ἐνδόντα. ¶ Ἀνίερα, κακά, βέβηλα.
Ἀνιεροῦσθαι, εἰς θυσίαν κρίνεσθαι. ¶ Ἀνιερῶσαι, ἀναπαιωνίσαι. ¶ Ἄν' ἴσον. ἀνὰ τὸ ὀρθόν.
Ἀνίεσθαι, τὸ ἀπολύεσθαι, συγχωρεῖσθαι, κουφίζεσθαι.
Ἀνιερώσαντες, ἀναθέντες. ¶ Ἀνιεθέντα, λυπηθέντα. ¶ Ἀνίηρ. βοτάνη τις. ¶ Ἀνίησιν, ἐᾷ. ἀπολύει, ἀναπαύει, ἐνδίδωσι. ¶ Ἀνίησιν, ἐνδίδωσιν, ἀναβάλλει. ¶ Ἄνιθι, ἄνελθε.
Ἀνήκεστον, ἀνίατον. ¶ Ἀνικλώμενον, ἀνακαθαιρόμενον. ¶ Ἄνικμος, ξηρά. ἰκμάδα, ὁ θηριύγρασαν μὴ ἔχουσα. ¶ Ἀμίλλεσθαι, συνζέφεσθαι.
Ἀνιμᾶται. πιπίζει. ¶ Ἀνιείς, ἀνατιθείς.
Ἀνιμᾶσθαι. ἀντλεῖν. ¶ Ἀνιμεῖναι. ἐκλελιμμέναι.
Ἀναΐξειαν, ὁρμήσειαν.
Ἀνιόντα. ὑποστρέφοντα. ¶ Ἀνιόντος, ἀνερχομένου, ἀνατέλλοντος. ¶ Ἀνιπταμένου, ἠνεφορμένου.
Ἀνιπτάμενος, ἀναπετασθείς. ¶ Ἀνίπτοισιν, ἀνίπτοις.
Ἀνιπτόποδες, δι' ἁγνείαν χρείαν μὴ ἔχοντες νίπτεσθαι.
Ἀνιγροῦ. χαλεποῦ, λυπηροῦ.
Ἀνοίσει. ἀναφέρει. ¶ Ἀνισοφυής, ἀνόμοιον.
Ἀνιστάμενος, ἀναστάς. ¶ Ἀνίστη. ἐγείρειν οἱονεὶ ἀναστάς.
Ἀνίσχει, ἀνατέλλει. ¶ Ἀνίσχουσαν, ἀναδιδοῦσαν. ἀνατέλλουσαν. ¶ Ἀνίσχων. ἀνατέλλων. ¶ Ἀνισῶσαι, τὸ ἴσους ποιεῖν τοὺς ὕστερον ἐλθόντας.
Ἀνιχνεύων, ἀναζητῶν τὰ ἴχνη. ¶ Ἀνίψανον, οὐ βεβλαμμένον. οἱ δέ, ἡλικίας τάξιν. ¶ Ἀνιωμένους, λυπουμένους, δακνομένους. ¶ Ἀν' ἰωχμόν. κατὰ τὸν δίωξιν ἢ τὴν ταραχήν. ¶ Ἀνημεῖν. ἀναγινώσκειν. ¶ Ἀνεῖται. ἀνατέλλει. ἀναφέρεται.
Ἀννησοειδές, κώνειον. ¶ Ἄννις, μηζὸς ἢ πατρὸς μήτηρ.
Ἀνοδιῶς, ζυφερῶς, ἀβρῶς. ¶ Ἄννωμα, θρυπτόμενα ταραντῖνοι. ¶ Ἀνέφελος, ἄνευ νεφέλης. τουτέστιν αἰθρία. ¶ Ἀν' ὄρμους, κατὰ τὰς τῶν στίχων φυτείας. τὴν σχιζομένην αὔλακα. ¶ Ἄνοδος, ἀνάβασις ἡ ἑνδεκάτη τοῦ πυανεψιῶνος ὅτι αἱ γυναῖκες ἀνέρχονται εἰς θεσμοφορεῖον, οὕτω καλεῖται.
Ἀνόδοντος, ὀδόντας οὐκ ἔχων. ¶ Ἀνόζεσα, τὰ μὴ ἐζεσμένα. ¶ Ἀνοήμων, ἄνους, ἄφρων. ¶ Ἀνοηταίνει, μωραίνει *. ¶ Ἀνόθευτος. γνήσιος.
Ἀνόθευτον. νωθρόν. ¶ Ἀνοί. μωρίας.
Ἀνοικτὲς, ἀταλαιπωρότερον. ¶ Ἀνοίκτως. ἀνηλεῶς. ἀταλαιπωρήτως.

ἀνεκίνουν. ¶ Ἀνέῤῥιψαν, ἀνέβαλον.

Ἀνελαύνοντας ὑπὸ τίνος ἤλασαν. ¶ Ἀνεῤῥίβησαν, ἀνέπιον, ἀνεῤῥόφησαν. ¶ Ἀνεῤῥώσθημεν, ἀνελάβομεν, ὑγιεῖς γεγόναμεν. ¶ Ἀνέρυσαν, εἰς ῥυτίστω ἔκλασαν. ¶ Ἀνδρύσκος, ἀνθοῦς εἶδος. ¶ Ἀνερχομένῳ. ὑποστρέφοντι. ¶ Ἀνέρσαι. ἀμφιστῆσαι, κρεμάσαι. ¶ Ἄνες, ἄφες, ἀπόλυσον, παῦσον.

Ἀνέσαιμι, ἀναπείσαιμι καὶ παρορμήσαιμι.

Ἀνέσαντες, ἀνακαθίσαντες. ¶ Ἀνοίξαντες, ἀναλαμβάνοντες. ¶ Ἄνεσις, ἀνάπαυσις. ¶ Ἀνέσαι, σῶσαι, ἀναπέμψαι, καὶ ἐπανάληψιν ποιῆσαι τὴν οἰκίαν.

Ἀνέσθαι, αὐξάνεσθαι, οἱ δὲ, φθίνειν. ¶ Ἀνέστιον, ἀμέμπτων. ¶ Ἀνεσθίων, μηκέτι ἐσθιομένων.

Ἀνεσκολόπισαν, ἀνεσταύρωσαν. ¶ Ἀνεσκολοπίσθη. ἀνεσταυρώθη. ¶ Ἀνεσπάκασιν, εὑρήκασιν, εἰλήφασιν.

Ἀνέσπερον, ἀσκότεινον. ¶ Ἀνέσποιτο, ἀνέρχοιτο, ἀνεπήδησεν. ¶ Ἀνεστάλη, ἐσιάθη, μετεκλονήθη.

Ἀνεστάλησαν, ἐκρύβησαν.

Ἀνέστην, ἀνέστησαν. ¶ Ἀνεστείλαμεν, ὑπεχώρουν.

Ἀνεστενάχιζεν, ἀνέστενεν. ¶ Ἀνέστιοι, ἄοικοι, ἑστία γὰρ ἡ οἰκία. ¶ Ἀνεσύρατο, ἄνω τὰ ἱμάτια ἔσυρεν.

Ἀνεσφήλεν. ἀνέζησεν. ἄνω ἔσχεν. ¶ Ἀνέσχεν. ἐκράτησεν. ἄνω ἔσχεν. ἐπῆρεν, ὕψωσεν. ¶ Ἀνέσχεθον, ἀνέσχεν, ἀνέτεινεν. ¶ Ἀνέσχον, ἀνέστησαν ἐποίουν.

Ἄνεται. ἀνίεται καὶ ἀναλοῦται. ¶ Ἀνέτειλεν, ἀνεβλάστησεν. ¶ Ἀνεταίρησε, πόρναις ὁ φίλους.

Ἀνέτρεχον, ἐν συνθήκῃ οὐκέτι ἔμεινον. ¶ Ἀνεξάπτο, ἀνεξάπτη, ἔπεσεν ὕπτιος. ¶ Ἀνετέως, ἀναπεπταμένως, σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. ¶ Ἄνευ, ἄνευθεν.

Ἄνευ, χωρίς. ἄνευ. δίχα. ¶ Ἀνευθήρου, ἀχρήστου.

Ἀνεύθυνον. ἀζήμιον, ἀνέγκλητον, ἄνευ πρυτανείων, δίκαι τινές, αἳ δίχα τοῦ τεθῆναι πρυτανεῖα κρίνονται.

Ἀνευρόντες, εὑρόντες. ¶ Ἀνεύροι, ἐξερευνήσαι.

Ἀνευρύνει, ἐκπλατύνει. ¶ Ἀνευφημήσαι, ἀνοιμῶξαι κατὰ ἀντίφρασιν, σοφοκλῆς τραχινίαις.

Ἀνέφαινον. ἀνέκαιον.

Ἀνέφικτον, ἀκατάληπτον. ἀδύνατον.

Ἀνεφίτου, ἀσυγχωρήτου.

Ἀνέφλυσαν, ἀνέβλυζον, ἀνέζει. ἀνέβαλλεν. ἀνέφυ, ἀνῆλθον. ¶ Ἀνεχέγγυος. ἄπιστος. ¶ Ἀνεχάζοντο, ἀνεποδίζον. ἀνεχώρει. ¶ Ἀνεφυσίαζον, ἀπέθανεν.

Ἀνεχαίτισεν, ἠπείθησεν. ¶ Ἀνεκρούετο, ἀνέξεψεν.

Ἀνέχει. ἀνατέτακται. ¶ Ἀνέχειν. ἄνωθεν ἔχειν.

Ἀνέχεσθαι. ἀναδέχεσθαι καὶ φέρειν. ¶ Ἀνεχίσαι, αὔξει καὶ ἄνω ἔχει καὶ μὴ καταβάλλει. ¶ Ἀνέχομαι, καταδέχομαι. ¶ Ἀνεχομένων, ὑποφερόντων. ¶ Ἀνεχόμην, ἄνω εὐχόμην σεμνυνόμενος.

Ἀνέχουσιν. ἀκρατοῦσιν. ¶ Ἀνέχραζον: ἀνέχειμπλέον αὔρει δ' ἐνεκούφιζον. ¶ Ἀνεχρήσαντο, διέφθειραν.

Ἀνέχω, κωλύω. ¶ Ἀνεψιοί. ἀδελφῶν υἱοί.

Ἀνεψημένως, ἐσπουδασμένως. ¶ Ἀνεψιαδοῦς, ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ γεγονὼς ἢ ἐπὶ ἀνεψιᾶς. ¶ Ἀνεψιότης, ὁ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια. ¶ Ἀνέψυχον, ἀνεκτήσαντο. ¶ Ἀνέψοφα, ἀνεπαυσάμην.

Ἀνέψυξεν, ἀνέπαυσεν. ¶ Ἀνέψυχον, ἔπνεον.

Ἄνεω, ἄφωνοι, ἔννεοι καὶ ἐκπλήξει ἥσυχοι. ¶ Ἀνέῳγον, ἀνώγεον. ¶ Ἀνὴ, ἄνυσις ἢ πρᾶξις. ¶ Ἀνηβᾷ, ἐκ δευτέρου ἀνθεῖ. νεάζει. ¶ Ἀνηβητηρίαν, πᾶν ἀνανεάζον νεότητος. ¶ Ἄνηβος, ὁ μὴ προφθάσας τὴν ὀφείλουσαν ἡλικίαν ῥυτίστην δωδεκαέτης ἢ βόλου ὄνομα.

Ἀνέβραχον, ἤχησεν. ¶ Ἀνήγγελον, εἶπεν, ἀπήγγελεν.

Ἀνῆξε, ἄνω ἦξας, ἀνῆξας. ¶ Ἀνηγμένον, ηὐξημένον, διεγερμένον. ¶ Ἀνῇξαν, ἀνώρμησαν. ¶ Ἀνῆκε, ἀνέπεισε, ἀφῆκε. ¶ Ἀνηθείη, ὁμιλία. ¶ Ἀνῆκα, ἀφῆκα, ἀνέπεισα. ¶ Ἀνῆκεν, εἴασεν. ἀπέλυσεν, ἐῤῥύσατο, διήγειρεν, παρώρμησεν. ¶ Ἀνηκὲς, ἀνῆκον, σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. ¶ Ἀνήκεστον, ἀνίατον. ¶ Ἀνηκέσαι, ἀναπαῦσαι. ¶ Ἀνηκέστου, ἀθεραπεύτου. ¶ Ἀνηκέστων, ἀνιάτων, ἀνυπομονήτων. ¶ Ἀνηκίδωτι, ἄνευ ἀκίδος αἰσχύλος ψυχοστασίαις. ¶ Ἀνηκούστησε, παρήκουσεν, ἀνήκοος ἐγένετο. ταχέως ἤκουσεν. ¶ Ἀνηλεγὲς, ἀφόρητον. ¶ Ἀνηλεές. οἰκτιστον. ὠμόν. ¶ Ἀνηλεῶς, ἀνοίκτως, ἀσπλάγχνως. ¶ Ἀνήλιον. ἀδύλαθρον καὶ τὸ μὴ ἔχον ἥλιον. ¶ Ἀνηλόκισμαι, ἀναίσχυσμαι.

Ἀνίημι, συγχωρῶ. ¶ Ἀνηλίων, ἀνόδων. ¶ Ἀνημμένος. διηρτημένος, ἠριμασμένος. ¶ Ἀνημέρων, ἀγρίων.

Ἀνήμυκτος, ἀχάρακτος. ¶ Ἀνὴν, ἄνυσιν, ἡδονήν.

Ἀνήνασθαι, παραιτεῖσθαι. ἀρνεῖσθαι. ¶ Ἀνήνυθε, παρεκτίσαν. ¶ Ἀνηνέχθη. ἀνήνεγκεν, ἐκ ἀφωνίας καὶ λειποψυχίας ἐφθέγξατο. ¶ Ἀνηνέχυιαν, ἀναφέρουσαν.

Ἀνήνυται. ἀπεξέψηται, ἀπενύσηται.

Ἀνήνοθεν, ἀνεφέρετο, ἀνεπήδα ἐξ ἀρχῆς.

Ἀνήνορα, ἀδύνατον, ἄνανδρον. ¶ Ἀνήνυεν, ἐτέλει, διεπόνει. ¶ Ἀνηνύτῳ. ἀπράκτῳ. ἀτελειώτῳ.

Ἀνήνυτα, ἄπρακτα, δύσκολα, ἀκατόρθωτα, μὴ ἀνυόμενα. ¶ Ἀνήροος, ὧ τέκνα οὐ γίνεται. ἄτεκνος.

Ἀνήξεις, κολυμβήσεις. ¶ Ἀνηπλείη, ἀσθένεια.

Ἀνήπλωτον, ἀνίκετον. ¶ Ἀνῆπται. ἀνάκειται. ἀνιεροῦται. ¶ Ἀνηρέθη. ἐξηλείφθη. ¶ Ἀνηρεοί, κεῖκοι δ' ὧν οἱ κάλοι διασχίζονται. ¶ Ἀνήρεστον, ἄρεστον.

Ἀνήρει, κουφίζει. ¶ Ἀνήρης, ἀνδρώδης, αἰσχύλος σαλαμῖνι. ¶ Ἀνήρετο, ἠρώτησεν. ¶ Ἀνηρόμεθα, ἠρωτήθημεν. ¶ Ἀνηρείψαντο, ἀνήρπασαν.

Ἀνήρειστα, ἀνέρειστα, ἄπλαστα. ¶ Ἀνηρείπτεσθαι, χαίρεσθαι. ¶ Ἀνηρείναστος, ἱερινεοῦ ἐπὶ συνεχῶς ὁδιαπέπλεον ἤλυθοι ἀγρίας οὔσης ὑπὲρ τοῦ τελεσφορεῖσθαι καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ τὸ μὴ ἱερινάζειν λέγεται. οἱ δὲ, μαλακὸς καὶ ἄπονος. ¶ Ἀνήρτησεν. ἀνεκαίνισεν.

Ἀνήροτα. οὐκ ἠροτριωμένα. ἀγεώργητα.

Ἀνήῤῥηξα, ἀνελεξάμην ἐμαυτὸν ἐκ τόπου.

Ἀνήρυσεν, ὁ ἀνήντλησεν. ¶ Ἀνήροτον, μὴ ἠροτριωμένον. ¶ Ἀνῆσαι. ἀναπεῖσαι. ἀφεῖσαι. ¶ Ἀνήσειν. ἀφήσειν. ¶ Ἀνήσω. ἀφήσω. ¶ Ἄνησιν. ἀνέρχεται.

Ἀνησιδώρα, ἡ γῆ, διὰ τὸ τοὺς καρποὺς ἀνιέναι.

Ἀνηχείας, χάσμης. ¶ Ἀνήστις. ἀντὶ τοῦ νῆστις. προσκειμένου τοῦ α ὡς ἀσταφίς. ¶ Ἀνήφθω, ἐξήφθω, διαέσθω. ¶ Ἀνῆψαν, ἔδησαν, ἀνέθηκαν.

Ἀνῆψεν, προσέθηκεν, ἀνέθηκεν, προσήνεγκεν.

Ἀνηωχμόν. κατὰ τὴν ταραχήν. ¶ Ἄνθεα, φάρμακα ποικίλα. ¶ Ἀνθεῖαι. ὧραι. ¶ Ἄνθεια, πόλις τῆς πελοποννήσου, καὶ ἀφροδίτη παρὰ κρωσίοις.

Ἀνθείλαντο, περιέχεισαν, ἀπελάβοντο. ¶ Ἀνθείκασι,

φειν, ἀνασπᾶν. ❡ Ἀνεικάζεσθαι, ἀνασκῶψαι.

Ἀνέῳγεν. σημ. ἀνοίγειν, ἀνέστελλεν, ἀπεκώλυεν.

Ἀνιεμένη, ἀνέλκουσα ἢ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον καὶ τὸν μαστὸν δεικνύουσα, καὶ ἐκ τοῦ αὐχένος προβάλλουσα κόλπον ἀνιεμένη. ❡ Ἀν' εἰλείθυιαν, ἀνὰ τόκον θεσπιάδης ἰών. ❡ Ἀνειλεῖτο, ἀνέβαινεν.

Ἀνειλεῖσθαι, συστρέφεσθαι καὶ ἀλλήλοις τοῖς δόρασι τὸ πλεῖν. ❡ Ἀνεῖσαι, ἐρευνῆσαι, ζητῆσαι.

Ἀνειλυσπᾶσθαι, ἀναρριχᾶσθαι. ❡ Ἀνείμαθος, ἄφθορος, ἄπλυτος. ❡ Ἀνεινῶς, οἰκτρῶς.

Ἀνεῖπεν, ἐκήρυξεν, διὰ κήρυκος εἶπεν. ❡ Ἀνεῖρε, ἐρώτησον, πεῖθε. ❡ Ἀνειρεσίαν, οὐσίαν πολλήν.

Ἀνείργειν, ἀπελαύνειν. ❡ Ἀνειρήκασιν, κεχρήστηκασιν. ❡ Ἀνεῖρπεν, ἐβάδιζεν. ❡ Ἀνεῖρψε. ἐβάδιζεν. ❡ Ἀνειρῶν, ἁμαρτωλῶν, ἀναπείρων.

Ἀνεὶς, ἀφεὶς, ἐάσας. ❡ Ἀνεῖσθαι. ἀφεῖσθαι.

Ἀνεῖσιν. ἀνέρχεται. ❡ Ἀνεῖται, ἀπολέλυται.

Ἀνέκαθεν, μακρόθεν ἤτοι ἐκ πολλοῦ ἢ ἀπ' ἀρχῆς. ἑκὰς δὲ τὸ μακρόν. ❡ Ἀνέκαιρεν, ἀνεβάλλετο.

Ἀνείργετο, ἀνεφέρετο. ❡ Ἀνεκαλαμήσατο. ἀνεθέρισεν. ❡ Ἀνεκαλέσατο, ἀπέστρεψεν. ❡ Ἀνεκδιήγητον, ἀνεκλάλητον, ἄρρητον. ❡ Ἀνεκόκιεν, ἀνεπόδισε, ἀνεβάλλετο, ἀνεφέρετο. ❡ Ἀνεκολυμβήθη, ἐκ βυθοῦ ἀνηνέχθη. ❡ Ἀνέκναψαν, ἀνέλυσαν, ἀνέκαμψαν. ❡ Ἀνεκάμφθη, ἀνεκλάσθη. ❡ Ἀνεκόρει, ἔσαιρεν, ἐσάρου. ❡ Ἀνεκνάδαλλον, ἀνέκλων, ἔκνιζον ὡς οἱ ὀρτυγοπῶλαι. ❡ Ἀνεκλυτεῖν, διαφέρειν πιέσθαι τοῖς ῥοδίοις. ❡ Ἀνεκρούσατο, ἐκιθάριζον. ❡ Ἀνέκτημαι, ἀνείληφα σοφοκλῆς κρεούσῃ. ❡ Ἀνεκτὸν, φορητὸν, ὑπομονητικόν.

Ἀνεκτοτέρων, ἐλαφροτέρων, ὁμβρωτέρων. ❡ Ἀνεκτῶς, πρᾴως, ἐπιεικῶς. ❡ Ἀνεκυμβαλίαζον, ἀνέστρεφον τὴν κεφαλὴν παρὰ τὸ κύμβαχος. ὃ ἦχον ἀποτελεῖσθαι παρὰ τὸ κυμβάλων. ❡ Ἀνέκφραστον, ἀνερμήνευτον. ❡ Ἀνεκώκυσεν, ἀνεστέναξεν. ❡ Ἀνελέσθαι, διελέσθαι. ❡ Ἀνελευθέρως, ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιεῖν τι. ❡ Ἀνελίξεις, ἀνοίξεις. ❡ Ἀνελιπούς. ὁ τοῖς ποσὶ μὴ ἀλλόμενος, ἤτοι χωλός.

Ἀνέλκηστον καὶ ἀνέλκητον, τὸ ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς ἔχον.

Ἀνελίττεται, ἀποπλίττεται. ❡ Ἀνελοίμην, ἀναλάβοιμι, ἐκθρέψαιμι. ❡ Ἀνέλοιν, λάβοις.

Ἀνέλω, φονεύσω. ❡ Ἀνελών, ἀναλαβών.

Ἀνεμέσητον, ἄμεμπτον. ❡ Ἀνέμοτα, ἀμέριστα.

Ἀνεμιαίων, ἐκ τῶν ἀνέμων. ❡ Ἄνεμνον, ἀνέμενον.

Ἀνέμιον. ὑπηνέμιον, ὃ καλοῦσιν ᾠόν. ❡ Ἀνεμοκοῖται, οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες. γένος δὲ τοιοῦτον φασὶν ὑπάρχειν ἐν κορίνθῳ. ❡ Ἀνεμομάχοι, ὑπείλετο.

Ἀνεμώλια. μάταια, ἄκαιρα, ἀπὸ τοῦ μετὰ τῶν ἀνέμων μολίσκειν καὶ φέρεσθαι τὰ τοιαῦτα.

Ἀνεμώνη, μάλιστα εἶδος καὶ φίλημα καὶ ἡ μήκων καὶ τὸ ἄνθος καὶ πᾶν φυτὸν ταχέως ὑπὸ ἀνέμων φθειρόμενον καὶ μάταιον καὶ ἀνεμῶδες. ❡ Ἀνεμώρεια, πόλις τῆς Φωκίδος. ❡ Ἀνεμοσκεπέων, τῶν πρὸς ἀνέμου σκέπην ἐπιτηδείων χλαμύδων.

Ἀνεμοτρεφὲς, τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου τρεφόμενον, τὸ πληρούμενον καὶ κινούμενον οἱονεὶ στερεὸν καὶ εὔτονον. ἔστι δὲ πάλιν

ἀνεμοτρεφὲς, ἔγχος στερρὸν, δόρυ.

Ἀνεμώτας, ὄνομα. ❡ Ἀφεκτός. ἱερός. τοῖς ἀνέμοις θυόμενος ἐν ταραντίνοις. ❡ Ἀνένδοτον, ἄκλιτον, ἀκατάστρεπτον. ❡ Ἀνένδεκτον, ἀπαράδεκτον.

Ἀνενδοιάστως, ἀναμφιβόλως, ἀδιστάκτως.

Ἀνενέγκαι, ἐστέναξεν ἐκ βάθους. ❡ Ἀνενέργητος, μὴ ἐργασθεὶς εἴτ' ἐλθὼν εἰς ἐνεργείας.

Ἀνενεχθεὶς, ἀναβιώσας.

Ἀνενήνοθεν, ἀνῆλθεν ἢ ἀνέβη.

Ἀνέντονον, ἱμάτιον λακώνων.

Ἀνενεῖ. ἀρνεῖται. ἀπὸ τοῦ ἄνω νεύειν, ἢ ἀπαρνεῖται.

Ἀνεμοτρεφὲς, εὔτονον, ὑπὸ ἀνέμου γεγυμνασμένον.

Ἀνένθεν, ἀνέβλυσεν, ἀνέντες δὲ, ἀπήμονες, ἀφειμένοι.

Ἀνεξαπάτητος, μὴ ἀπατώμενος, ἢ χλευαζόμενος.

Ἀνεξέλεγκτος, ἀβασάνιστος. ❡ Ἀνέξεται, ὑπομενεῖ, ἐνδέχεται, μακροθυμεῖ. ❡ Ἀνεξίκακος, ὑποφέρων κακά. ❡ Ἀνεξικώμη, ἣς οὐκ ἀνάσχοιτο ὅλη κώμη παρὰ κρατίνῳ. ❡ Ἀνεξημάσκετο, διεξημάσκετο. ἀνεξηραίνετο. ❡ Ἀνεξίτητον, ἀνεξέλευστον, ἀδιέλευστον, ἀδιάβατον, μὴ ἔχον ἔξοδον. ❡ Ἀνεξιχνίαστος, ἀκατάληπτος. ❡ Ἀνέξομαι, ὑπομενῶ.

Ἀνεοί. ἥσυχοι. ἄφωνοι. ❡ Ἀνεοσκασία. θάμβος.

Ἀνεπάγγελτοι, οἷς οὐ παρηγγέλη ἐλθεῖν δεῖπνον ἐλθεῖν, ἄκλητοι. ❡ Ἀνεπάλλετο. ἀνεκινεῖτο.

Ἀνεπάταξεν. ἐξ ὕπνου ἀνέβλεψεν.

Ἀνεπάφλαζον. ἀνεκόχλαζον.

Ἀνέπαφος, ἀψηλάφητος.

Ἀνέπαλιν, ἀνάπαλιν.

Ἀνεπής, ἄφωνος. ❡ Ἀνεπίδεκτον, ὅλως μὴ ἐπιδεχόμενον. ❡ Ἀνεπινόητα, ἀσύνετα. ❡ Ἀνεπικάρρηρος, ἄπιστος ἀνύβριστος. ❡ Ἀνεπίληπτον, ἄμεμπτον, ἀκατάγνωστον. ❡ Ἀνεπιλόγιστον, τὸ μὴ διὰ λογισμοῦ συνιστάμενον. ❡ Ἀνεπίμπλη, ἀνεπλήρου.

Ἀνεπιπλόκρις. ἀμέμπτοις. ❡ Ἀνεπιπλήκτως, ἀμέμπτως, εὐσεβῶς, ὑγιῶς ἔχον. ❡ Ἀνεπισκέπτητον, ἀφύλακτον, ἀνεπίσκοπον. ❡ Ἀνεπιστρέπτως, μὴ ὑποστρέφων. ❡ Ἀνεπιτήδευτον, ἀμελέτητον μὴ σπουδαζόμενον εἰς τέχνην ὁ μάθησιν. ❡ Ἀνεπιβούλευτον, ἀσύλητον. ❡ Ἀνεπιτίμητοι, μισθώσεις, ὡς ὑποτιμήσεις οὐ δίδονται διὰ βλάβην καὶ ἀφορίαν.

Ἀνεπιτίμητος ἀπολογία, ἣ μὴ ἔχουσα τί ἀπόρημον.

Ἀνεπίφατον, ἀπροσδόκητον καὶ ἀμιγές. ❡ Ἀνεπιχάδλω. οὐκέτι χωροῦν. ❡ Ἀνεπιχείρητοι, ἀνεπιβούλευτοι. ❡ Ἀνεπόδισεν, ἀνέκαμψεν, ἀνέλυσεν.

Ἀνέπνεον, ἀνεκτῶντο. ❡ Ἀνεπείλησε, ἀνεμνήσθην.

Ἀνεπταμένας, ἀναπεπετασμένας, ἀνεῳγμένας.

Ἀνεπταμένη, ἀνεῳγμένη. ❡ Ἀνεπτερωμένος, μετεωρισμένος καὶ κεκουφισμένος. ❡ Ἀνεπτυξάτην; ἀνέπτυξαν δυϊκῶς. ❡ Ἄνερ, ἀνὴρ κλητικῶς.

Ἀνέρας, ἄνδρας. ❡ Ἀνέρες, ἄνδρες. ❡ Ἀνέρεξα, ἔπραξα. ❡ Ἀνερειψάμενοι, ἀναρπάσαντες.

Ἀνερεπτομένη, χωριζομένη ἀναλίσκουσα. ❡ Ἀνερριπίσθη, ἀνεκινήθη. ❡ Ἀνερείψαντο, ἀφήρπασαν.

Ἀνερμάτιστα, ἀστήρικτα, ἀπόφρακτα. ❡ Ἀνερμάτιστοι ναῦς. κούφας αὔρας. ❡ Ἀνέρπει, ἀνέρχεται.

Ἀνερπύσαι, ἀναχωρῆσαι. ❡ Ἀνερρίπιζεν, ἀνήγειρον.

Ἀ ναψυχὴν. παραμυθίαν. ¶Ἀναψύχουσα. ξηραίνουσα.
ῥιπίζουσα. Σοφοκλῆς. ¶Ἀναψύχοντα. ἀναπνέ-
οντα. ¶Ἀνάψω. ἀναθύσω πρὸς τὸν τῶν ἀνέμων
πνοήν. ¶Ἀναψυχθῆναι, ἀναπαύσασθαι.
Ἁ νδα, αὕτη κύπριοι. ¶Ἁνδάνει, ἀρέσκει. ¶Ἁνδάνειν,
ἀρέσκειν. εὐαρεστεῖν. ¶Ἁνδάνοντα, ἀρέσκοντα.
Ἂ νδ' ἀρ' ἔβαινεν, ἀνέβη δέ. ¶Ἄνδας, βορέας ὑπὸ
τυῤῥηνῶν. ¶Ἂν δ' αὐτὴν, καὶ αὐτήν.
Ἀ νδειράδες, πρασιαὶ, ὁ χεῖρ ἱπ τὰ φραγμάδεις. ¶Ἀνδήρ-
ημα, ὁ ὑπὸ τῆς βαγικῆς σκηνῆς πραττόμενος ῥάκι-
τος. ¶Ἄνδηρον, ἄκρον, ἢ τὰ χείλη τῶν ποταμῶν.
Ἄ νδικε, ἀνέῤῥιψεν. δίκειν γὰρ τὸ ῥίπτειν, ὅθεν καὶ ἡ δί-
σκος. ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι. καὶ τὸ δίκτυον τὸ δικούμενον
εἰς τὴν θάλασσαν. ¶Ἀνδίκτης, τὸ ἀναρριπτόμενον
τοῖς μυάγραις ξύλον. ¶Ἀνδιὸς, διὰ παντός.
Ἀ νδικλάβολος, δίκοιο δὲ ὑπάρχων δικαζομένη παρὰ
ταραντίνοις. ¶Ἄνδιχα, διχῶς, εἰς δύο μέρη.
Ἀ νδοάχειν, ἀνατείνειν. ¶Ἂν δοκάνας, δοκοῦς δέ.
Ἀ νδοκάδην, ἐκ διαδοχῆς. ¶Ἀνδοκεὺς, ἀνάδοχος.
Ἀ νδοκίδου, ἑρμῆς. ἐπειδὴ ὁ πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνδοκίδου
ἐστὼς ἑρμῆς. ἀνάθημα φυλῆς.
Ἄ νδρα. τὸ ἀνδρεῖον. καὶ τὸ κατὰ τὴν κοινωνίαν ἐπὶ γυναι-
κὸς ὑπολαμβάνει. ¶Ἀνδραγαθία, καλοκαγαθία,
ἔπαινος. ¶Ἀνδραγαθίζεται. ἀνίσταται ὑπὸ ἀγα-
θῶν. ¶Ἀνδράγρια. σκῦλα τὰ τῶν πεσόντων ἐν
τῷ πολέμῳ ἀνδρῶν ὅπλα ἀγρεύματα ὄντα.
Ἀ νδρακάς. κατ' ἄνδρα ἕνα ἕκαστον ἐπιῤῥηματικῶς ὡς
εἰπεῖν καθ' ἕνα ἢ κατ' ἄνδρα, οἱ δὲ μερίδας μοίρας.
Ἀ νδραπόδιοι, οἱ ἐκ τῶν ἀνδραπόδων ἀποδημοῦντες.
Ἀ νδραπόδεσι, τοῖς αἰχμαλώτοις τοῖς δούλοις.
Ἀ νδραποδίζεσθαι. τὸ βιάζεσθαι καὶ τὸ σύνηθες.
Ἄ νδραχος, δήμιος. ¶Ἀνδραποδίζει, αἰχμα-
λωτίζει. βιάζει καὶ ὑποβραίρει.
Ἀ νδραποδισμὸς, αἰχμαλωσία. ¶Ἀνδραποδιστήρ.
δουλοπρεπτής. ¶Ἀνδρας γράφειν, τὸ ἐν διδασκά-
λου τὰ παιδία ὀνόματα γράφειν. ¶Ἀνδραπο-
κάπηλον, ἀνδραπόδων μετάβολον. ¶Ἀνδραφα-
σκεῖν, κατ' ἄνδρα ἐφάπτεσθαι. ¶Ἀνδραφυστεῖν,
φεύγειν, ἢ ὑπὸ φόνῳ διώκειν. ¶Ἀνδραχέσι, τοῖς
δυναμένοις καὶ ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι. ¶Ἀν-
δρεία. ἰσχὺς. καὶ τὰ συσσίτια κρητῶν. ¶Ἄνδρε δύω,
ἄνδρες δύο. ¶Ἀνδρείων, γυναικείων. ¶Ἀνδρεὼν,
ὁ μέγας οἶκος. ¶Ἀνδρειᾶται, κατήγοροι καὶ ὑπὸ
φόνῳ διώκοντες. ¶Ἀνδρείκελον, ἀνδρὶ ὅμοιον.
ἀνθρώπῳ ὅμοιον. ¶Ἀνδρεάς. δύναμις εὐπρεπὴς ἢ
ὑποκεκρινομένη. ¶Ἀνδρείκελον. χρώματος εἶδος;
καὶ τὸ ὅμοιον. ¶Ἀνδριφόντης, ἀνδροφόνος.
Ἀ νδρὶ χέρηι, ἀνδρὶ ἐλάττονι καὶ ἰδιώτῃ.
Ἀ νδροβασμὸς, στενὸς ὁδός. ¶Ἀνδρόγυνος, ὁ ἑρμαφρό-
διτος. καὶ ὁ ἀσθενὴς ἤγουν ὁ αἰσχρός.
Ἀ νδροδάμας. ὕπανδρος γυνή. ¶Ἀνδροδόμων, τε-
κλίνων. ¶Ἀνδροκάδης, πίατις.
Ἀ νδροκὰς, μορίς. ¶Ἀνδροκλεῖδαι, γένος ἀθήνησιν.
Ἀ νδροκμῆτῳ, ἐν ᾧ ἀνὴρ ἀποθανὼν κεῖται, ἢ ὑπὸ ἀν-
δρὸς οἰκοδομηθέντι. ¶Ἀνδροκόβαλος κακοῦρ-
γος, πανοῦργος. ¶Ἀνδροκμῆτοι. ἀνδροφό-
νοι. ¶Ἀνδροκτασίαι. ἀνδροφονίαι.
Ἀ νδροκτασιάων, ἀνδροφονιῶν. ¶Ἀνδροκτόνοιο,
ἀνδροκτόνου. ¶Ἀνδροληψία. ἐνεχυράζειν τοὺς
τοὺς ἔχοντας ἀνδροφόνους. ¶Ἀνδρολογεῖ. στρατο-
λογεῖ. ¶Ἀνδρομανὴς, ἐπιμεμηνυῖα τοῖς ἀνδράσιν.
Ἀ νδρομέης. ἀνθρωπίνης. ¶Ἀνδρομέοιο, ἀνθρωπί-
νου. ¶Ἀνδρομέου, ἀνθρωπίνου.
Ἀ νδρομέον, ἱμάτιον, κρητῶν. ¶Ἀνδρόμηρον, συμπε-
στὸν ἐγχειρίδιον βραχικὸν καὶ ἀνδρόμηρον.
Ἀ νδρολήμη, ἀνδρὸς ἔχουσα λῆμα.
Ἀ νδρόμεον, τὸ τῶν ἀνδρῶν.
Ἀ νδρόπαις, ἀνδρούμενος ἤδη παῖς, ἢ ἀνδρὸς φρόνημα
ἔχοντες. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ. ¶Ἀνδροσάκης, ἀν-
δρὸς αἰδοῖον. ὁ μεγάλα αἰδοῖα ἔχων.
Ἀ νδροπρώρος, ἀνδροπρόσωπον.
Ἀ νδροπορφυρεὺς, ἀνδροκογχυλευτὴς, ἀναλέγων τὰς
κόχλους. ¶Ἀνδρότητα. ἀνδρείαν.
Ἀ νδροφυὲς. σύνθετον σῶμα ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς
ὑπὸ δημιουργοῦ γεγονός. ¶Ἀνδροφόνοιο, ἀνδρο-
φόνου. ¶Ἀνδροχμήτωρ. ἀνὴρ ἀποθανών.
Ἀ νδρώδης, ἀνδρὸς ἐπαινετοῦ. ¶Ἀνδρωθεῖσα,
ἀνδρὶ συνοικίσασα, μακαρισθεῖσα. ¶Ἀνδρώσα-
σθαι. συγγενέσθαι. ¶Ἀνδρώσασθαι. ὠμότερον,
Ἀ νδύεται, ἀναβαίνει, δύεται, ὑποκλίνει μεταφορι-
κῶς ἀπὸ τῶν ἀφηνιαζόντων ὑποζυγίων καὶ οὐ θελόντων.
Ἀ νεβάλλετο, ἀνεκρούετο, ἀνήρχετο. ¶Ἀνέβαλλεν,
ἀναβολὴν ἐποίει. ¶Ἀνεβίω, ἀνέζησεν, ἀνέστη.
Ἀ νεβλύζετο. ἀνεδίδου. ¶Ἄνεβαι, ὡς πρὸ διάδικα
ἐτῶν ὄντων. ¶Ἀνέβρεχεν, ἤχησεν.
Ἀ νεγκαλύπτοις, μὴ κεκαλυμμένοις.
Ἀ νέγγυος, ἄπιστος. ¶Ἀνεγκλήτοις, ἀνευθύνοις.
Ἀ νεγχώρητον, ἀμήχανον.
Ἄ νεγκα, αἴνιγμα ταραντίνοις, καὶ ἐκβολὴ τοῦ ἑνὸς ι, καὶ
ζητεῖ τὸ πολυτίρου εἰς ε ψιλόν.
Ἀ νέγκαψαν, ἀνέλυσαν, ἀνέκαμψαν, ἀνεξάπτισαν.
Ἀ νεγνάμφη, ἀνεκάμφθη. ¶Ἀνέγνω, ἐπέγνω.
Ἀ νεδέργωνε, ἀνεμόλυνε, ἀνεδίνει τῷ μολύνει.
Ἀ νεδέγμεθα, ὑπεμείναμεν. ¶Ἀνεδείματο, ἀνῳκο-
δόμησεν. ¶Ἀνεδέξατο, ὑπέσχετο, ὡμολόγησεν.
Ἀ νεδέματο. ἀνεβίωσεν. ¶Ἀνέδην, ἀσχύλας φεύγειν.
Ἀ νέδην, διὰ κυμάλιον ἢ ἐκκεχυμένως, κατὰ στέρησιν
τῆς ἔσω ὁδοῦ ἱδρῦσαι ἀναστήρια ἡνωμένας, ἐκ τῶν ἐδά-
φοις ἀνεστηκυίας, ἄλλοι δὲ ἐκκεχυμένως.
Ἀ νεθολοῦτο, ἀνεταράσσετο. ¶Ἀνεθόρυξεν. ἀνεθυ-
μώθη. ¶Ἀνέθρωζεν, ἐκώλυεν, ἀνέκοπτεν.
Ἀ νέζωσαν. ὤλισθον. ¶Ἀνέκεν. ἀνέπεισεν.
Ἀ νεθέμην, ὡμολόγησα. ¶Ἀνεθήσεται, λυθήσεται.
Ἀ νέθηκεν, ἀνεπίθησεν. ¶Ἀνεὶς, ἀφεὶς, ἀνείς.
Ἀ νείλαρ, ἀνέλαβεν, ἐπανεκαλέσατο.
Ἀ νεῖλεν, ἐφόνευσεν. ¶Ἀνεῖλεν, ἐχρησμῴδησεν.
Ἀ νειληθέντες, ἀνειληθέντων. ¶Ἀνειληφότων, λα-
βόντων. ¶Ἀνειμένον, ἀπολελυμένον, ἐκλελυμένον.
Ἀ νειμώμενος, ἀντλῶν, ἀναφέρων. ¶Ἀνείμονες, μὴ
ἔχοντες ἱμάτια. ¶Ἀνείμονος. γυμνοῦ.
Ἀ νεῖν. ἀνακαθαίρειν, ἀναπαύειν, οἱ δὲ, ἀναπλεῖν κε-
θὰς βεβρεγμένας. ¶Ἀνεῖναι, ἀφιέναι, ἀνιέναι καὶ

ῥοφήματα ποιοῦντα ὄχον. ἢ Σοφοκλῆς ἐν ναυσὶ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναρρίπτει. ¶ Ἀναρός, ἄγγελος ταραντῖνοι.

Ἀ νάρρησις, προανακήρυξις, πρόρρησις, προαγόρευσις.

Ἀ ναρρηθῆναι, ἀνακηρυχθῆναι. ¶ Ἀναρρήσεως, ἀνακηρύξεως. ¶ Ἀναρρύει, σφάζει. ¶ Ἀνάρρησιν, τὴν τελευτήν. ¶ Ἀναρρίπτειν, διδάσκειν.

Ἀ ναρρίπτειν, διδάσκειν, ἀναδιδάσκειν. ¶ Ἀνάρσιοι, ἀνάρμοστοι, πολέμιοι ἀπὸ τοῦ μὴ συνηρμόσθαι τοῖς ἔθεσιν. ¶ Ἀνάρσιον, ἀβάσκανον, ἀκαταφρόνητον. ἄδικον, ἀνάρμοστον. ¶ Ἀναρτῆσαι, ἀνακρεμάσαι.

Ἀ ναρυστῆρα, ἐν ᾧ ὁ οἶνος ἀνιμᾶται. ¶ Ἄναρχον, τὸ μὴ ἔχον ἀρχήν. ¶ Ἀναρρῶγας μεγάροιο, τὰς διὰ οἰκίας διόδους ἐν τοῖς ὑπερῴοις οἴκοις, ῥῶγας δὲ οἷον ῥήγματα καὶ ἀνοίγματα. ¶ Ἀνασαβρῶσαι, εἰς ὕβριν ἐμπλῆξαι. ¶ Ἀνασιίοις, ἀναπείθοις.

Ἀ νασειράζει, ἀνακρούειν ποιεῖ, ἀνδρείζει, ὅθεν Εὐριπίδης ἐπὶ πωλύτῳ στεφανηφόρῳ. ¶ Ἀνασειράζουσιν, ἀναθλίβουσιν, ἀνακόπτουσιν. ¶ Ἀνασειράζων, ἄγχων, ὡς ἀπὸ τῆς σειρᾶς, εἰς τὰ ὀπίσω ἕλκων. ¶ Ἀνασιστουλιᾶσθαι, ἐστεμμένας ἔχειν τὰς τρίχας, ἀνάσιλλος στέφανος. ¶ Ἀνασεσυρμένη, ὁ συρόμενον ἱμάτιον ἐπαίρουσα καὶ μέρος γυμνοῦσα. ¶ Ἀνασίνδυσις, ἀναπήδησις. ¶ Ἀνάσιμον, τείχωμα τὸ διὰ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφὴν ἐστραμμένον. ¶ Ἀνασιμοῦν, τὸ τὰ ζῶα πρὸς ὀξεῖαν ὁρμῶντα ὀσφραίνεσθαι. δηλοῖ δὲ καὶ ἀναλίσκειν. ¶ Ἀνασκαλεύοντες, ἀνακινοῦντες ἢ ἐρευνῶντες. ¶ Ἀνασκεύισμα. ἀνακίνημα.

Ἀ νασκευάζειν. μετατιθέναι. ¶ Ἀνασκευαζόμενοι. μετοικιζόμενοι. ¶ Ἀνὰ σκήπτρῳ. ἅμα τῇ βασιλικῇ ῥάβδῳ. ¶ Ἀνασκινδυλευθῆ, ἀνασκολοπισθῆναι. ¶ Ἀνασκιρτῆσαι, ἀναπηδῆσαι.

Ἀ νασκολοπίσαι. ἀνασταυρῶσαι. ¶ Ἀνασκολύψας, γυμνώσας. ¶ Ἀνασοβεῖ. ἀνακινεῖ ταραντῖνοι.

Ἀ νασεῖν, ἀναφέρεσθαι. ¶ Ἀνασπᾷ, ἐπαίρει ἐκθλίζοι.

Ἀ νασπάζοιμι, ἀνασπαράσσοιμι. ¶ Ἀνασπάσιον. ἀνεσπασμένον. ¶ Ἀνασπάσω, ἐκβαλῶ.

Ἀ νάσσαι, γεράσαι, ἀναδοθῆναι. ¶ Ἄνασσα, δέσποινα.

Ἀ νάσσεσθαι, πλουτῆσαι. γηρᾶσαι, ἀπολαῦσαι.

Ἄ νασσεν, ἐβασίλευσεν. ¶ Ἀνάσσεις, βασιλεύεις.

Ἀ νασσέμεν, κελεύειν. ¶ Ἀνάσσων, βασιλεύων.

Ἀ νασταλόν, ἀνιστάμενος. ¶ Ἀνασταρποῦντας, ἀναξέοντας. ¶ Ἀναστῆρις, κατεστραμμένοις.

Ἀ νασύστατα, ἀνασεσεισμένα. ¶ Ἀνάστατα ἐποίει. ἐθαύμαζε. ¶ Ἀνάσταρι, πλακοῦντος γένος.

Ἀ ναστατήρια, θυσίαι ὑπὲρ ἀναρρώσεως νόσου. ¶ Ἀναστέλλω, κωλύω, ἀναφράττω. ¶ Ἀναστήσωμεν, ἀναστάτους ποιήσωμεν. ¶ Ἀνάστημα. ὕψωμα. ¶ Ἀνάστησιν, ἀναστάντα ποιήσειν ἀνάστασιν. ¶ Ἀναστοίδωνος* ἀνατεταγμένος. ¶ Ἀνατετειχισμένης, ἀναπλαττομένης. ¶ Ἀνὰ στόμα. διὰ στόματος. ¶ Ἀνὰ στρατόν, κατὰ στράτευμα. ¶ Ἀναστρέφειν. ἀναστρέπειν.

Ἀ ναστρεφόμενος, περιερχόμενος. ¶ Ἀναστρέφω μ' ἀρνούμενος Σοφοκλῆς. ¶ Ἀναστροφάδην. ἀνεστραμμένως. ¶ Ἀναστροφῆς. ζωῆς. ¶ Ἀναστύψαι, ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον ἢ συντάσαι Σοφοκλῆς μώμῳ.*

Ἀ ναστυφελιζομένη. ἀνθρεδομένη. ¶ Ἀναστρόφων, ἀναστρέφων. ¶ Ἀνασῦραι, ἀποκαλύψαι, ὁ ποθεῖ ποιῆσαι. ¶ Ἀνασυροίμεθα, τὸ πολὺ ἀργύριον ἢ τὸ ἄλλο λαμβάνειν, σῦραι ἔλεγον ἀττικοὶ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν τὰς σαγήνας* αἰρόντων. ¶ Ἀνασφαδάζειν, ἀναπηδᾶν, ἀνάλλεσθαι, λακτίζειν. ¶ Ἀνασφήλας, ὑγιάνας, ἀνανήψας, ἀναστάς, ἀνελθών.

Ἀ νασφαλίξαι, ἀναπηδῆσαι, ἐξελάσαι. ¶ Ἀνασχέμεναι, ἀνασχεῖν. ¶ Ἀνασχών, ἀνατείνας, αὐξήσας, ἀναφήνας. ¶ Ἀνατάξασθαι, ἐξεπίστασθαι.

Ἀ νατεθυμιασμένος, ἀναπεπεισμένος, ἀνακεκαυμένος. ¶ Ἀνατεῖλαι, ἀνθῆσαι. ¶ Ἀνατείνασθαι, ἀπειλῆσαι. ¶ Ἀνατέξεται, ἀναγεννήσει.

Ἀ νατέταλκεν. ἀνέτειλεν. ¶ Ἀνατί, ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης. ¶ Ἀνατιμήσας, ὑπερβαλλόμενος τῇ τιμῇ. ¶ Ἀνατοιχάσαι, περὶ τοῖχον περιπατῆσαι. ¶ Ἄνατος, ἀβλαβής. ¶ Ἀνατιναγμός, μετάστασις, μετακίνησις. ¶ Ἀνατιτήσαντες. πληρώσαντες. ¶ Ἀνατλῆναι, ὑπομεῖναι. ¶ Ἀνατλάς, ὑπομείνας, ὅθεν τλήμων ὁ πολλὰ παθὼν ἢ πάσχων. ¶ Ἄνατλος. ἀκρατής. ¶ Ἀνατολέαν, ἀνατολήν. ¶ Ἀνατρέπειν, ἀναστρέφειν.

Ἀ νατρέχειν. μεταπλάσσειν. ¶ Ἀνατροπῶς, ἀντὶ τοῦ ἤχου. ὅμηρος. ¶ Ἀνατύπωσις, τύπωσις.

Ἀ ναύδεκτον, ἀνεξήγητον, ἄλεκτον. ¶ Ἀναυδία, ἄρρητα, ἄφωνα. ¶ Ἄναυδος, ἄφωνος. ¶ Ἄναυρος, ὄνομα ποταμοῦ. ¶ Ἀναύροις, δίχα ἀνέμου.

Ἀ νὰ τυχόντα, κατὰ τὰ συνόμενα. ¶ Ἄναυτα, ἐπηρεοτικά, ταραντῖνοι παραχεῦμα λέγουσιν.

Ἀ ναφαιρέτων, ἀμετακλήτων, μηκέτι ἀφαιρουμένων.

Ἀ ναφαίνειν, λέγειν. ¶ Ἀναφαλαντώματι, φαλακρώματι. ¶ Ἀναφανδόν, φανερῶς. ¶ Ἀναφωτά, ἀναφανδά. ¶ Ἀναφθεγγέσθω, πάλιν φθεγγέσθω.

Ἀ ναφής, ἄψαυστος, ὁ μὴ ψηλαφώμενος. ¶ Ἀναφῆναι. φανερῶσαι. ¶ Ἀναμφήριτον. ἄμαχον.

Ἀ ναφλύει, ἀναζεῖ. ¶ Ἀναφλᾶ λάχανον. φέρει ἄνθος ὡς ἡ μαλάχη καὶ τὸ ἄνηθον. ¶ Ἀναφλᾶν, χειροτριβεῖν τὸ αἰδοῖον, οἱ δὲ, τείνειν ἢ μαλάττειν.

Ἀ ναφοιβάσας, ἀνακαθάρας. ¶ Ἀναφορά, λύσις, παράκλησις. ¶ Ἀναφορεῖς, οἱ ἀνέχοντες, οἱ ἀναβαστάζοντες. ¶ Ἀνάφορον. τὸ τῶν ἐργατῶν ξύλον.

Ἀ ναφοράξαντες. ἀναπλύξαντες. ἀναπτύσαντες.

Ἀ ναφρονέων, ἀναλογιζόμενος. ¶ Ἀναφῆναι, ἀναφανῆναι. ¶ Ἀναφοιμένων. ἀναφαινομένων.

Ἀ ναφώνημα, ἀνειμένη βοή. ¶ Ἀναχαιτίζειν, ἀναπείθει. ἀναχαλινοῖ, ἀνακρούεται, ἀναποδίζει, κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων Σοφοκλῆς Ἑλένης ἀπαιτήσει.

Ἀ νάχαρσις, ἰχθῦς ποιὸς καὶ ὄνομα κύριον.

Ἀ ναχασάμενος, ἀναποδίσας. ¶ Ἀναχασαμένη. ἀναχωρήσασα. κωλύσασα. ¶ Ἀναχεῖοι. οἰκειοῦται.

Ἀ νὰ χεῖρα, ἐγγὺς τῆς χειρός. ¶ Ἀναχαιτίσαντι. ἀνορμήσαντι. ἀποστρέψαντι. ἀνακρούσαντι. χαλινώσαντι. ἀναποδίσαντι. ἀναπείσαντι. ¶ Ἀναχοαί, πόροι. ¶ Ἀναχεύση, ἀνατεμεῖ. ¶ Ἀνάχυσιν. φυρμόν. βλακείαν. ¶ Ἀναψαθάλλων, ψηλαφῶν. βαστάζων.

Ἀ νάψαι. ἀναθεῖναι, κομίσαι. ¶ Ἀναψύξαι, ἀνεμίσαι.

Ἀ νάψυξις, ἀνάπαυσις. ¶ Ἀναψύχειν, ῥιπίζειν.

ἄξιστον. τὸ μὴ ἀλλοιούμενον, ὃ ἐπὶ ἄλλο ἐξ ἄλλου γινόμενον. ¶ Ἀναλογικῶς, κατ' ἀναλογίαν.

Ἀναλογίαν, κατὰ μέτρον ἢ κανόνα. ¶ Ἀναλόγως. ἴσως. ¶ Ἀνάλογος, ἰσχυρός. ¶ Ἄναλτον, ἄναυξες. τουτέστιν ἱκανὸν ἢ ἀπλήρωτον παρὰ τὴν ἅλα.

Ἀναλύζων, ἀνανύττων. ¶ Ἀναλῦσαι, τὸ βεβλαμμένον τινὰ δι' ἐπιβολῆς ἀπαλλάξαι. ¶ Ἀναλυσάμενος, ἀνακομίσας. ¶ Ἀνάλυσις, ἀνακοπή. ¶ Ἀναλφάβητος, ἀπαίδευτος, ἀνάλωμα, ἔξοδος. ¶ Ἀναλῶσαι, ἀφανίσαι, δαπανῆσαι. ¶ Ἀνάλωτος, ἀπόρθητος, ἰσχυρός. ¶ Ἀναμάθω. ἐξ ἀρχῆς μάθω.

Ἀναμαιμάει, ἀναφαίνεται. ἀναφλέγει, ἀναζεῖ.

Ἀναμάξεις, ἐναποψήσεις, ἐναποτυπώσεις, ἀναδείξεις.

Ἀναμασχαλιστήρ, εἶδος γυναικείου κόσμου. ¶ Ἀναμασώμενος, ἀνειληφώς. ¶ Ἀναμαστεύων, ἀναζητῶν. ¶ Ἀναμάττεσθαι, ἀναφυρᾶν. ¶ Ἀνάματτοι, ἅματα μὴ ἔχοντες. ¶ Ἀναμέλποντες, ἀνυμνοῦντες.

Ἀνὰ μέρος. ἐν μέρει. ¶ Ἀνὰ μέσον, ἐν μέσῳ.

Ἀναμετρήσαιμι, διέλθοιμι, πλεύσαιμι. ¶ Ἀναμηλῶσαι. μὴ ἀναλῦσαι. ¶ Ἀναμίλλητον, ἀφιλόνεικον καὶ ἀναμφίλεκτον. ¶ Ἀναμίξ, ἀναμεμιγμένως. ¶ Ἀνάμνησις, ὑπόμνησις. ¶ Ἀναμονή, μακροθυμία. ¶ Ἀναμορμύρειν, ἀναζεῖν, ἀναταράττειν. ¶ Ἀναμύειν, ἀναβλέπειν. ¶ Ἀναμελλάναι, ἀνανεῦσαι, ἀρνήσασθαι. ¶ Ἀναμυρισάμενος. χρηματισάμενος. ¶ Ἀναμφιλέκτως, ἀνενδοιάστως.

Ἀναμφήριστον, ἀναμφίβολον. ¶ Ἄναν, ἄνισον.

Ἄνανδρος, ἀσθενής. ¶ Ἀνανδὲς, οὐκ εὐάρεστον ἢ ἀληθές.

Ἀνανεύει. οὐ συντίθεται πρός τι.

Ἀνάνευσις. ἀναβίωσις, ἀνάπαυσις, ἀνάψυξις.

Ἀνανεύων, παραιρούμενος. ¶ Ἀνανήξασθαι, ἀνακολυμβῆσαι. ¶ Ἀνανήξας. διαπλεύσας.

Ἀνανῆσαι. σφάξαι. ¶ Ἀνανῆσαι, κατασῆσαι, κρῖται.

Ἀνάνιος, ἀβλαβὴς ἢ ὑπερήφανος ἢ ἄλυπος.

Ἄναντα. ἀνωφερῆ. ὑψηλά. τινὲς δὲ τὰ μὴ βεβρεγμένα. Σοφοκλῆς δὲ Ἰνάχῳ, τὰ μὴ κεκολλημένα παρὰ τὸ κάνειν ὅ ἐστι κατακόπτοντα πίνειν. ¶ Ἀνανομὴν, ἀναδασμὸν, ἀνανέμειν δὲ τὸ μερίζειν Εὐριπίδης Τημένῳ. ¶ Ἀνανταγώνιστος, ἀντήρης. ¶ Ἄναντες. ἀνωφερὲς, ὑψηλὸν, ἄνισον. ¶ Ἀναξαίνειν, ἀνακινεῖν.

Ἀναντιρρήτως, ἀναμφιβόλως. ¶ Ἄναξ, βασιλεύς, ἄρχων, δεσπότης. ¶ Ἀναξίαν, βασιλείαν, αἰσχύλος Λιτανίαις. ¶ Ἀναξιδώρα, ἡ ἀνάγουσα ἀνιέσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς δημήτηρ. ¶ Ἀναξυρίδες, φημινάλια, βρακία βαρβαρικὰ, ἔνδυμα ποδῶν, ὑποδήματα βαθέα ἢ βασιλικά. ¶ Ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν, κατὰ τὸ ἄθροισμα τῶν ἀνδρῶν. ¶ Ἀνάπαιστα, κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ᾄσματα. καὶ ἰδίως τὰ τῶν ῥυθμῶν. ¶ Ἀναπαιστείδες, σφῦραι παρὰ τοῖς χαλκεῦσιν. ¶ Ἀνάπαλιν, ἐκ τοῦ ἐναντίου πάλιν.

Ἀνάπαλον, ἀνοίμωξον. ¶ Ἀναπαπάξασθαι, ἀνακρούσασθαι ᾆσμα. ¶ Ἀναπαντροῦσιν: ἀνακύπτουσιν.

Ἀναπᾶσαι, καταπᾶσαι.

Ἀνάπαυλαν, ἀνάπαυσιν. ¶ Ἀνάπαυλις. ἀνάπαυσις, κατάπαυσις. ¶ Ἀναπαυστόν, καὶ κοιτώνιον.

Ἀνάπαυστα, ἀνεκλάλητα, ἄρρητα. ἔκδηλα. ἐξάκουστα.

Ἀνάπειρα, ῥυθμὸς αὐλητικός. Ἀναπειρᾶσθαι, μελετᾶν. ¶ Ἀνάπηρος, πηρός. τυφλός. νοσώδης.

Ἀναπλάσας, ἀναρρωσθείς. ¶ Ἀναπεμπάζει, ἀναπέμπει, ἀριθμεῖ. ¶ Ἀναπεμπάζεσθαι, ἐπαναλαμβάνειν τὰ προειρημένα. ¶ Ἀναπεμπάσαι, ἀνασκέψασθαι, ἀναριθμῆσαι. ¶ Ἀναπεποιημένην, ἀναζυμωθεῖσαν, ἀποφυραμένην. ¶ Ἀναπεπταμένον, ἀνεωγμένον. ¶ Ἀναπεπτωμένοι, τὰς διανοίας ἀνατεταμμένοι. ¶ Ἀναπεπτωκὼς, ἀναπεσών.

Ἀναπετάσωμεν, ἁπλώσωμεν. ¶ Ἀναπεφλασμένον, ἀνατετεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον. ἀναφλᾶν γὰρ λέγουσιν ἀττικοὶ τὸ ἀναμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα.

Ἀναπεφοίτηκεν, ἀνῆλθεν. ¶ Ἀναπιδύζει, ἀναδίδωσιν. ¶ Ἀναπῆξαι, ἀνεγεῖραι. ¶ Ἀναπείροις, τοῖς φλοιοῖς. ¶ Ἀναπιμπλᾶσθαι, πληροῦσθαι. ¶ Ἀναπιτνᾶσθαι. ἀνοῖξαι. ἢ ἀνοιμῶξαι. ¶ Ἀνάπλασμα, ψεῦσμα. ¶ Ἀνάπλεως, μεστός. πλήρης. ἀνάπλεων ἔχων καὶ εὐρυχωρίαν. ¶ Ἀναπνῶ. ἀναπνέω καὶ ἀναπνεύσω. ¶ Ἀνὰ πόδα, ἔμπαλιν, ὀπίσω.

Ἀναποδίζειν, τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζειν ἢ συγκρούειν, ποδίζειν γὰρ τὸ μαρτεῖν. ¶ Ἀναποδισμὸς, ἐπανάλυσις.

Ἀναπόδραστον. ἄφυκτον. ἄπρακτον. φεύγειν μὴ δυνάμενον. ¶ Ἀνάποινος, ἀλύτρωτος, μάταιος.

Ἀναπεθεῖ. μνημονεύει, λάκωνες.

Ἀνάπυστα. ἀνεκλάλητα ἢ ἀνεξάκουστα. ὁ δὲ ἡλιόδωρος ἀνάγγελτα, ἔκδηλα, καὶ ἐξάκουστα, ἄρρητα καὶ ἐξάγγελτα. ¶ Ἀπόλαυστος, ἄγευστος. ¶ Ἀναπολίζουσιν, ἐπαναλύουσιν. ¶ Ἀναπολεῖ, ἀναστρέφει.

Ἀναπομπαζόμενον, ἐν ἀναπλύσει γινόμενον.

Ἀναπότευκτον, ἀνεξάλειπτον. ¶ Ἀναπρῆσαι, ἀναφυσῆσαι. ¶ Ἀναπτέλοψαι, ἀνέγειραι. ¶ Ἀναπρόθυρον τετραμμένον, εἰς τὸ πρόθυρον βλέπον. τοιοῦτο γὰρ τὸ σχῆμα ἐπὶ τῶν νεκρῶν προθέσεως.

Ἀνάπτειν, ἀναδεθῆναι. ¶ Ἀνάπτεται, φλέγεται.

Ἀναπτερώσω, μετέωρον ποιήσω. ¶ Ἀναπτεροκέρας, ὁ ἰκτῖνος. ¶ Ἀναπτοίτω, ἀναπτοηθήτω. ¶ Ἀναπτομένας. ἀναπτοηθείσας. ¶ Ἄναπτος, ἄληπτος, ἀπίαστος. ¶ Ἀναπτυχαί, ἀναπλαί. ¶ Ἀναπτύξαντες, ἀνακαλύψαντες. ¶ Ἀνάπτω, ἀνεγείρω.

Ἀνάπυστα, φανερά. ἀνήκοα. ἀναφανδά. ¶ Ἄναρ, ὄναρ ἢ ἄκουσμα. ¶ Ἀνάρσιος, ἄνευ λύσων, κυρίως οἱ δὲ ματαίως. ¶ Ἀνάρακτες, δημόσιος. ¶ Ἀναραθαγῆσαι, ἀναψοφῆσαι, ἀναπηδῆσαι. ¶ Ἀναρῆσαι, παύσασθαι, ὀδυνᾶσθαι. ¶ Ἀναράβυλα, τὰ μὴ ἐξεσμένα, ἄρβυλα δὲ τὰ δέρματα. ¶ Ἀναροῦσα, κύουσα. ¶ Ἀνώρυμα, κήρυγμα. ¶ Ἀναρεῖν, ἀμέλγεσθαι. κνίσκεσθαι. ¶ Ἄναρθρα, ἀτύπωτα, ἀμέριστα, κατάρθρα. ¶ Ἄναρθρος, ἄτονος, ἀσθενὴς Εὐριπίδης Οἰδίποδι. ¶ Ἀναρείζοι, φονεύει.

Ἀναρίθμιον, ἐχθρόν. ¶ Ἀναριτίζειν, ταράσσειν, ἱκεσίειν. ¶ Ἀναρίτης, ζῷον κοχλιῶδες. ¶ Ἀναρριχᾶσθαι, ἀναβαίνειν ἐν τάξει. ¶ Ἄναρκτον, ἀνυπότακτον ὑφ' οὗ οὐδεὶς ἦρξε Σοφοκλῆς Αἰθίοψι.

Ἀναρκτεῖ, ἀνυποτακτεῖ. ¶ Ἀναρροιβδηθῆναι, ἀναβληθῆναι. ¶ Ἀναρροιβδεῖ, ἀναρροφεῖ αἰσχύλος σκαλαμῖνι ἀντὶ τοῦ διαπνεῖν. ὅμηρος δὲ ἀναπίνει καὶ ἀνα-

αὐξόσιος. βλαστήσεις. δὶς ἐπίδης ἱκέτισιν. ὑψιπύλη.

Ἀ ναξηρύψει, ἀναξηραίνει. ¶ Ἀναξηρύσματα, θύματα.

Ἀ ναδύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι, ἀποδιδόσθαι, μὴ βούλεσθαι.

Ἀ ναδύει. μεταβουλεύει. ¶ Ἀναδύμεναι, ἀναβάλλεσθαι. ¶ Ἀναδῦναι. ἐγκλῖναι. ἀναφυγεῖν. ἀναχωρῆσαι, ἢ ἀνανήξασθαι, ἢ ἀναπνεῦσαι.

Ἀ ναδύομαι. φεύγω. ἀνανεύω. ὑποχωρῶ. ¶ Ἀνα δυναστείας, βασιλεῦ ἐν δυναστείᾳ τιμώμενε. ¶ Ἀνάεδνον, ἄπροικον, χωρὶς ἕδνων. ἕδνα δὲ ἐστι τὰ παρὰ τῶν νυμφίων ταῖς γαμεῖσθαι μελλούσαις παρὰ τῶν μνηστήρων διδόμενα δῶρα. ¶ Ἀνάειρεν. ἐπῆρεν, ἀνεβάστασεν.

Ἀ ναζεύξας, ὑποστρέψας ἐκ μεταφορᾶς ἁρμάτων.

Ἀ ναζυγαί. ἀναλύσεις. ἀναστροφαί. ¶ Ἀναζοφοῦντες, ἀνοίγειν κιβωτὸν λέγεται δὲ καὶ ζύγαστρον ἀναζυγοῦντες, ἀνάγοντες εἰς τὸ ἄνω φῶς. ¶ Ἀναζωπυρεῖν, ἀνεγείρειν. ¶ Ἀναζωπυρῆσαι, ἀνανεῶσαι. ἀνεγεῖραι, ζωῶσαι. ¶ Ἀναθέης. βασιλίαις. ¶ Ἀνάθημα, ἐπάρατος. ἀκοινώνητος. ¶ Ἀναθεῖναι, ἐπιθεῖναι.

Ἀ ναθείς. ἀναβρέχεις, ὑποθέμενος. ¶ Ἀναθέσθαι, ὁμολογῆσαι. ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἐλέγετο. οἱ γὰρ παίζοντες καὶ τὰς ψήφους* δῶρα αὐτῶν. ¶ Ἀναθήκη. ἀνάθεσις. ¶ Ἀναθηλάσκειν. ἀναβλαστοῦσαν.

Ἀ ναθηλήσει, ἀναβλαστήσει. ¶ Ἀνάθημα. κόσμημα.

Ἀ ναθήματα δαιτός. καὶ κοσμήματα διὰ εὐωχίας.

Ἀ νάθ' ἱστία, ἅρματα. ¶ Ἀναθόλωσις, μολυσμός.

Ἀ ναθορεῖ. ἀναταράσσει. ¶ Ἀναθοροῦντες. ἀναπηδῶντες. ¶ Ἀναθρήσκε. ἀναβλέψας. ¶ Ἀναθρώσκων. ἀναπηδῶν. ¶ Ἀναθύειν. ἀνασκιρτᾶν, καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἀνανεάζειν. ¶ Ἀναθυήσκουσα, ἀνασκιρτήσασα. ¶ Ἀναθυμιάσεις. ἀναδόσεις. ἀτμοί. καπνοί. ¶ Ἀναθύοντες, ἀνακρούοντες, παραβαίνοντες.

Ἀ ναθῶ. προσφέρω. ¶ Ἀναθωΰξας. ἀναβοήσας.

Ἀ ναιέσιον. μηκέτι ἐσθιόμενον. ¶ Ἀναιδέος. ἀναισχύντου. ¶ Ἀναιδείας φάρος, πτῶν. σοφοκλῆς ἰνάχῳ. παρὰ δ', χλαῖναν τ' ἰδὲ χιτῶνα τάτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει. ¶ Ἀναίδεστον, ἄμοιρον, ἄτιμον. ¶ Ἀναιδής. σκληρός. ἀναίσχυντος. μεταφορικῶς γὰρ τὸν λίθον ἀναιδῆ λέγει ὅμηρος. λᾶας ἀναιδής. ¶ Ἀναίδειαν, ἀναισχυντίαν. ¶ Ἀναιέ. ζοφός. τιθήνη. ¶ Ἀναιθύσσω. ἀναστρέφω σοφοκλῆς σίνωνι. ¶ Ἀναίλιπος. ἀνυπόδητος. ¶ Ἀναίκλεια. ἄλεπνα. ¶ Ἀναιμακτί, ἄνευ αἵματος, καὶ ἀναίμονες καὶ ἀναιμωτί.

Ἀ ναιμόδετρον, ἡ αὐτοβράχυς. ¶ Ἀναίμακτον, ἀναιμάκτων.

Ἀ ναίνομαι, ἀρνοῦμαι. ¶ Ἀνοίξας. ἀνορμήσας.

Ἀ νῆλθεν. ἀνήγαγεν. ¶ Ἄναιρον. ὀνειροκρίτης.

Ἀ ναιρεῖν, κρύπτειν. τὸ ἐν χερσὶ συλλαβεῖν τὸ τεχθὲν ἀναξείφειν καὶ κυΐσκειν καὶ ἀμέλγεσθαι. ¶ Ἀναίρεσις, ἡ διὰ κάρας ἐκτομή. καὶ ἄλλως θανατῶσαι, καὶ ἡ τινὸς τῇ ἀφαίρεσις. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀναζωῆς.

Ἀ ναιρετής. φονευτής, ἑρμηνεύς. ¶ Ἀναιρῶ. φονεύω.

Ἀ ναισιμοῦν. δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. ¶ Ἀναισιμώματα, ἀναλώματα. ¶ Ἀναίτιος, ἀθῶος, ἀνέγκλητος.

Ἀ ναΐσσειν, ἀνάπτειν. ¶ Ἀνακεκαλυμμένως, ἀκατακαλύπτως. φανερῶς. ¶ Ἀνακείοισ. διοσκόρων ἑορτὴ τὰ ἀνάκεια. ¶ Ἀνακαλυπτήριον. ὅτε τὴν νύμφην πρῶτον ἐξάγουσι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.

Ἀ νακαμψέρως, φυτόν τι. ὃ καὶ ἀρθὲν ἀπὸ γῆς ζῇ.

Ἀ νακαμψίπλοος, ὁ καικίας καλούμενος. ¶ Ἀνάκαια, ἐν ὑποδρόμῳ λάκωνες. ¶ Ἄνακας, τοὺς διοσκόρους, ἢ ἄνωθεν, ἐνύψει. ἄνω. ¶ Ἀνάγκης. ὀρνίον τι ἰνδικόν, ὅμοιον ψάρῳ. ¶ Ἀνακῆσαι, ἡσυχάσαι.

Ἀ νακοκίει. ἀναφέρεται. ¶ Ἀνακείρει. ἀποτέμνει.

Ἀ νακεφαλαιοῦται. συμπληροῦται. ἐπαναλαμβάνει.

Ἀ νακλάσεις, ἐπιστροφάς. ¶ Ἀνακλέπτεσθαι, ἀναχωρεῖν. ¶ Ἀνάκλισιν, ἀνάπαυσιν. ¶ Ἀνακνίδασι, τῇ ὀσφύϊ. ¶ Ἀνακλῖναι. ἀνοῖξαι.

Ἀ νάκλησις, τόπος τὶς ἐν τῇ νηΐ. ¶ Ἀνάκειον, τὸ διοσκούρειον, καὶ ἑορτὴ ἀθήνησιν. ¶ Ἀνακλιτόν. ἀνακεκλιμένον. ¶ Ἄνικμος. ἄνυγρος. ξηρά. ¶ Ἀνάκοιν, τοῖν διοσκόροιν. ¶ Ἀνακογχυλίσαι, ἀναγαργαρίσαι. ¶ Ἀνακομιδή. ἀναγωγή. ¶ Ἀνακομίσαι, θεραπεῦσαι. ἀνενέγκαι. ¶ Ἀνακραγγαίνειν, κράζειν. ¶ Ἀνακραδεύει. σείει. σαλεύει. ¶ Ἀνακραθέντες, ἀνακερασθέντες. ¶ Ἀνακράτης, ἰσχυρὸς ἐν κεφαλαίῳ. ἢ κατὰ τὴν κεφαλὴν ὁ παντελῶς.

Ἀ νακεινόμενος, ἐξεταζόμενος. ¶ Ἀνακρούεται ἀναχαιτίζει. ¶ Ἀνακρουσία. παιδιᾶς εἶδος ἐπὶ σφαίρας. ¶ Ἀνάκρουσις, ἐν ναυμαχίᾳ ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ πρύμναν κρούειν. ¶ Ἄνακτα. βασιλέα. ¶ Ἀνακτᾶται, ἀπ' ἀρχῆς κτᾶται. ¶ Ἀνακτητικόν. σλάχων. ¶ Ἄνακτος, βασιλέως. ¶ Ἀνακτορεία. βασιλεία, δεσποτεία. ¶ Ἀνακτορίησι, ταῖς δεσποτικαῖς ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις, ὁ δὲ ἡλιόδωρος ταῖς ἀπὸ ἀνακτορείας. δεσπόσυνος ἐμύησιν ἀνακτορίησιν ἐπίδεσθαι. ¶ Ἀνακτόρειον, ἱερόν. ¶ Ἀνακτόρων, ναῶν. ἢ οἴκων βασιλέων. ¶ Ἀνακτοτελέται οἱ τὰς τελετὰς ἐπιτελοῦντες τῶν ἱερῶν. ¶ Ἀνάκτορος, θεός. βασιλεύς. ¶ Ἀνακτορείη. δεσποσύνη.

Ἀ νακτίσκειν. ἀναπολᾶν. ¶ Ἀνακύκλει, ἀνόρθου.

Ἀ νακυπτῆσαι, ἀναβλέψαι. ¶ Ἀνακυρτῆσαι. ἀνασκιρτῆσαι. ἀναπηδῆσαι. ¶ Ἀνάκτορον, τὸ διὰ δύμ ἔξος ὃ καὶ μέγαρον καλοῦσιν ὅπου τὰ ἀνάκτορα τίθεται.

Ἀ νακοδίνισον, ἀνάσεισον. ¶ Ἀνακονεῖν, ἀναστρέφειν.

Ἀ νακῶς, ἐπιμελῶς, πεφροντισμένως. ¶ Ἀνακωτεῖν ῥέγχειν. ¶ Ἀνακωχεῖν, ἀναχωρεῖν. ¶ Ἀνακωχεύειν, ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα ἑαυτοὺς σαλεύωσιν. ¶ Ἀνακωχή. ἀναχώρησις διὰ τῶν νεῶν, ἢ ἀνάπαυσις. ¶ Ἀνακωχῆς τῆς ἀναπαύσεως. ¶ Ἀνακωχίσαντες, ἀναχωρήσαντες, ἢ μετεώρως κατέχοντες τὰς ναῦς. ¶ Ἀναλαβοῦ. στράφου εἰς ῥυτίσον. ¶ Ἀν' ἀλάκτα, οὐ πρὸς ἡ λακάτην μεριαζόμενος. ¶ Ἀναλαμβάνειν ξένον, δεξιοῦσθαι, φιλοφρονεῖσθαι. ¶ Ἀνάλγητοι. ἀνηλεεῖς ἢ ἀμέριμνοι. ¶ Ἄναλδον, ἄναυξες, ἄζοφον, ἀνυπόστατον.

Ἀ ναλεῖ, σχολάζει παραννῖνοι. ¶ Ἀναλγεῖν, ἀνοικοδομεῖν. ἀναγινώσκειν. ¶ Ἀναλελάφθαι, ἀνειλῆφθαι. ¶ Ἀνάλημμα, μέρος τί τοῦ ἥπατος ἢ ὕψωμα.

Ἀ ναλῶσαι, ἀναξέσαι. ¶ Ἀναλθής. ἀνίατον, ἀνυπόστατον, ἀναίσθητον. ¶ Ἀναλίγκιον, ἀνόμοιον.

Ἀ ναλκατάλλα. ἄνωθεν κάτω.

Ἀ ναλκές, ἀδύναμον, ἀσθενές. ¶ Ἀναλκής. ἄνανδρος, ἀσθενής. ¶ Ἀνάλκιδα, ἀσθενῆ. ¶ Ἀναλλοίωτον,

ἡ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντεία. ¶ Ἄμφω μὲν ἥστην, ἀμφότεροι μὲν ὑπῆρχον. ¶ Ἄμφω δ' ἱέσθην, ἀμφότεροι ἐπεβάλλοντο, ἢ προεθυμοῦντο. ¶ Ἀμφώδων, ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν ἄνω καὶ κάτω ὀδόντας ἐχόντων μερικῶς. ¶ Ἀμφῶμος ἐν ταῖς ὀνομασίαις, ὁ λιβανωτός. ¶ Ἀμφώμοις, ἀναβλήμασιν, ἀναθήμασιν. ¶ Ἀμφωμοσία. ὅταν τῶν δικαζομένων, ὁ μὲν, προομόσῃ, ὁ δὲ, ἐπομόσῃ. λέγεται δὲ καὶ ἀμφορκία. ¶ Ἄμφοξις, ὑδρεῖον ξύλινον ἀγροικικὸν, εἰς ὃ καὶ ἀμέλγουσιν. ¶ Ἄμφωρος, χιτῶνος εἶδος.
Ἄμφω χεῖρε, ἄμφω τὰς χεῖρας. ¶ Ἄμφωτον δίωτον, ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχον. ¶ Ἀμφῶπιξ ἡ ἀ*
Ἀμφώνυξ. κρείμπτος. ἀκρατής. ¶ Ἀμφώτιδες, ἃς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσίν. ¶ Ἀμφῶτις, σκεπαστήριον. ¶ Ἀμῶσιν. ἀμάσειν. θερίζοιεν
Ἄμωμον, ἐν ταῖς ὀνομασίαις ὁ λιβανωτός. ¶ Ἀμὼς, προφήτου γένος. ¶ Ἀμὼς ἑρμηνεύεται στερέωσις. ἢ ἰσχύς. ¶ Ἀμώμητος. ἄμωμος, ἄψογος, ἀπαθὴς ἢ σώματι ἢ ψυχῇ. ¶ Ἀμώνας, τὰς ἀνεμώνας αἰολεῖς. ¶ Ἄμωρος. πλακοῦντος εἶδος.
Ἄμωμος. ἄμεμπτος. καθαρός. ἄψεκτος. ¶ Ἀμώντων. θεριζόντων. ¶ Ἀμώσιας. κρεμάσιας περαντῖνοι. ¶ Ἀμωσγέπως, ὁπωσδήποτε καὶ ἐκ παντὸς τρόπου.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

ἈΝ. ἀνά. κατά. περί. ἐπί. αἱ ἄνω προθέσεις, τὸ δὲ ἂν καὶ σύνδεσμοι. ¶ Ἄνα, ἀνάστηθι. ¶ Ἄναξ. βασιλεῦ. ¶ Ἀναβάδην, * καὶ ἐπὶ πόδα καθίζεσθαι. ¶ Ἀνάβατα, καὶ μετέωρα.
Ἀναβάλλετο, προοιμιάζετο. ¶ Ἀναβαίνει, κατέχει.
Ἀναβαλλίδα, τὴν ὑάκινθον, ταινία. ἢ σφαῖρα.
Ἀναβαλλατέρας, φάρμακόν τι καὶ λίθος ἐν στόμῳ.
Ἀνάβαλλε, ἀναβολὴν δίδου καὶ ἀναβάλλου.
Ἀναβασμοί, ἀναβαθμοί. ¶ Ἀναβάτης. ἵππος ὀχευτής. ¶ Ἀναβεβρασμένη. ἀνακεκινημένη.
Ἀνέβρυχεν. ἀναβάλλει. ¶ Ἀμμῶν ἡμῖν, μεθ' ἡμῶν λαός. ¶ Ἀναπιδᾶ. ἀναβλύζει. ἀναβρύει.
Ἀναβεβλημένος. ὑπερτεθεὶς πεποίηται δέ.
Ἀναβήσομαι. ἐπανελεύσομαι ἐπὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς.
Ἀναβησόμενοι. ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὴν ναῦν.
Ἀναβιβάζων, ἀναφέρων. ¶ Ἀναβίωσις. ἀνανέωσις ζωῆς. ¶ Ἀναβιώσκεσθαι, ἀναζῆν. ¶ Ἀνάβλησις. ἀναβολή. ὑπέρθεσις. ¶ Ἀναβλύδην, πηγαί.
Ἀναβλύει. ἀναζεῖ. ἀναβρύει. ¶ Ἀναβλύζουσι, ἀναβρύουσι. ¶ Ἀναβοθρεύοιεν. ἀνασκάπτοιεν.
Ἀναβόλιμοι, δίκαιοι διὰ πλείστων εἰς ὑπέρθεσιν ἐμπίπτουσιν. ¶ Ἀνὰ βουνὸν, ἀνὰ βουνίον. ἀν' ὄρος.
Ἀνάβρεχε. ἤχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν.
Ἀναβρόξειεν. ἠχήσειεν, ἀναρροφήσειεν. ¶ Ἀναβροχήσειεν, ἀναρροφήσειεν, ἀναπίοι. ἔστι δὲ τῶν πεπηγμένων. ¶ Ἀναβρόζειν. ἀναρροφήσειν. ¶ Ἀναβρώσκων, κατεσθίων. ¶ Ἀναβροχήν. ἀναπόθην. ῥόφησιν. ¶ Ἀναβώδις, βαθμοῦ εἶδος. ¶ Ἀνάγαιον, ἀνὰ τὴν γῆν. ¶ Ἀνὰ γαργάρῳ ἄκρῳ. ἄργαρον ἀκρωτήριον. ¶ Ἀναγαργαρισμός. δάχιος.

Ἀνακαγγανεύοιεν, ἀναβοῶσιν. ¶ Ἀναβαίμβρας, ὅμηρος τὴν ἐπὶ τὴν τροίαν πλοῦν, ἀνάβασιν λέγει. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναχωρῆσαι. ¶ Ἀναβλοσκάνειν καὶ ἀναβλύσκειν. ¶ Ἀναγαλλίς. πόα τις. λέγεται δὲ καὶ ἀρρενικῶς. ¶ Ἀνάγειν, ἄγειν, πείθειν, ἀναγινώσκειν. ¶ Ἀναγὴς, ὁ ἐναγὴς ἢ βέβηλος. ¶ Ἀνάγεσθαι, ἀνέρχεσθαι. ¶ Ἀναγιστρίς. μᾶζα ταραντῖνοι. ¶ Ἀνάγεται, ὁδηγεῖται. ¶ Ἀναγγέλλει. κηρύσσει. λέγει.
Ἀναγής. καθαρός. ¶ Ἀναγκάνισμα. ἀνακίνημα.
Ἀναγινώσκειν, ἀναγνωρίζειν. ¶ Ἀναγκαία. ἐξ ἀνάγκης. ¶ Ἀναγκαίη, ἀνάγκη. ¶ Ἀναγκαῖοι πολεμισταί, κατὰ ἀνάγκην πολεμικοὶ γεγονότες γέροντες ὄντες ὅ, τε λαέρτης καὶ ὁ δολίος. ¶ Ἀναγκαῖον τὸ δεσμωτήριον. ¶ Ἀνάγκη. ἡ δικαστικὴ κλεψύδρα. ¶ Ἀναγκομέναρχος, ὁ τύραννος.
Ἀναγκοφαγεῖν, πρὸς ἀνάγκην ἐσθίειν, ὅπερ ἀθληταὶ ποιοῦσιν. ¶ Ἀναγνούσῃ. ἀναγνωρισάσῃ.
Ἀνάγνωσις, ἀναγνωρισμός. ¶ Ἀναγνῶναι, ἀναπεῖσαι. ¶ Ἀναγνωστήριον, ἀναλόγιον. ¶ Ἀναγώγως, ἀτάκτως. ¶ Ἀνάγοντο, ἀνέπλεον.
Ἀνάγου, ἀνάπλευσον. ¶ Ἀνὰ γουνόν. ἀνὰ τὴν γόνιμον γῆν. ¶ Ἀναγραπτόν, φανερῶς γεγραμμένον.
Ἀνάγρετον, ἀνυπόστροφον. ¶ Ἀνάγρον ἢ ἄνυγρον, ἐναγής. ¶ Ἀναγυράσιος, δῆμος τῆς ἀττικῆς ἔνθα καὶ φυτὸν δυσῶδες φύεται ἀνάγυρος. καὶ παροιμία, κινήσω τὸν ἀνάγυρον. διὰ τὸ δυσῶδες φυτὸν αὐτόθι φύεσθαι.
Ἀναγύτεια, ἡ ταῖς τικτούσαις ὑπηρετοῦσα γυνὴ ἡ παρὰ ταραντίνοις οὕτως λεγομένη, ἣν ἀττικοὶ μαῖαν καλοῦσιν. ¶ Ἀνάγγεψις, ἀνάζευξις.
Ἀναγωγὴ, ἡ τῶν πραθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινὰ, ἢ ὁ ἐκ τῆς ἑλλάδος εἰς τὴν τροίαν ἀπόπλους. καὶ ὁ ἐκ τοῦ ναυστάθμου πρὸς τὴν ἑλλάδα. ἡλιόδωρος. ¶ Ἀνάγωγος. ὑβριστής. ὁ μὴ ἐπὶ δεούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς. ¶ Ἀναγώγως, ἐκλελυμένως.
Ἀναδαιμονίζειν, τὸ ἐκ δευτέρου κληροῦσθαι.
Ἀναδάσασθαι. ἀναμερίζεσθαι. ¶ Ἀνάδαστος, ἀνωμάλως ἔχων τῆς τοῦ σώματος. ¶ Ἀνὰ δὲ, ἀνέστη δέ.
Ἀναδείγματα, ἡνίας περὶ τραχήλοις καὶ τὰ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς εἴδωλα δεικνύμενα. ¶ Ἀναδείμασθαι. ἀνοικοδομῆσαι. ¶ Ἀναδεῖσθαι, ἀναδήσασθαι.
Ἀναδέσμη, μίτρα, ἀνάδημα. οἱ δὲ, εἶδος κόσμου τῆς κεφαλῆς. ¶ Ἀναδήσομαι, στεφανώσω. ¶ Ἀνὰ δ' ἐβόασ' ὁ λεώς. ἀνεβόησε δὲ ὁ λαός. ¶ Ἀναδέδραμεν, ἄνω ἔδραμεν καὶ εἰς ὕψος ἀνῆλθεν, ἢ ἐχώρησεν εἰς τοὐπίσω. ¶ Ἀναδέρω, ὑπερτίθημι ἢ ἀπολύω.
Ἀναδέρειν, γυμνοῦν. ¶ Ἀναδεύειν, φυρᾶν. ¶ Ἀνὰ δ' ἔφλυε, ἀνέβαλλεν. ¶ Ἀνάδημα, στέμμα ᾧ τοὺς ἱερονίκας ἀναδεσμοῦσιν. ¶ Ἀναδῆσαι, ταινιῶσαι.
Ἀνάδικοι, οὕτως ἐλέγοντο οἱ τὰ δίκαια εἰς ἀκροάσιν ἐξ ὑποκαθιστάμενοι, ἤτοι διὰ πολιτικὴν αἰτίαν, ὅπερ μετὰ τῶν ἁλόντων ψευδοκατηγόρων. ¶ Ἀναδινέω. περιπατῶ. ¶ Ἀνὰ δ' ἴσχεο, ἀνάσχου δέ. ¶ Ἀναδινήσας, ἀνακινήσας. ¶ Ἀναδούμενος, ἀναδεσμούμενος.
Ἀναδιδυμάζειν, ἀνατεράσειν. ¶ Ἀνάδοχος καὶ ἀναδοχεύς, δοχεὺς ἐλέγετο. ¶ Ἀναδραμεῖν. ἀναβῆναι αὐτός. ¶ Ἀναδρᾶσαι. ἀναπράξαι. ¶ Ἀναδρομαί.

πολὺ δαψιλές. ἢ μέγα. πανταχόθεν πλῆρες. κατάσκιον. Ἀμφιλαφῆ, μέγαν. δαψιλῆ.

Ἀμφιλαφθείς, περιληφθείς. Ἀμφιλάφιαν συγκρότησιν. ὠφέλειαν. Ἀμφιλαφῶν. περικυκλοῦντων. Ἀμφίλεκτος. ἀμφίβολος. Ἀμφιλόξαντες, ἀμφισβητήσαντες. Ἀμφίλινα, κρούπαλα, σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσι, πατὴρ δὲ χρυσοῦ εἰς δίκας ἀμφίλινα. κρούπαλα. Ἀμφιλίτην, τὴν λιτανευτήν. Ἀμφιλιχῆ, περιμάχητον. Ἀμφιλύκη, ὄρθρος, τὸ λεγόμενον λυκόφως. Ἀμφιλύκη νύξ, ὃ ἡμεῖς λυκόφως λέγομεν, λύκη γὰρ ἡ σκοτία καθ' ἔλλειψιν αὐγῆς λέγεται. Ἀμφιμάσασθαι, περιψήσασθαι. περικαθᾶραι, ἀπομάξαι. Ἀμφίμαστα, ψαυστά. Ἀμφιμάνορα. δύσμορον, κακοθάνατον, ἄμφω τοὺς γονεῖς ὁ ἔχων ἢ ἀποβαλλόμενος.

Ἀμφιμάνορα, ἄλφιτα μέλιτι δεδευμένα λάκωνες

Ἀμφίμαλλος, ἔνιοι δὲ ἐν τοῖς ἰσοῖς καῦρον ἀποδιδόασιν. καῦρον δὲ τὸν μίτον ἔλεγον. Ἀμφιμάσχαλος, χιτὼν χειριδωτὸς ἐλευθέρων ὡς πλάτων, δύο χειρίδας ἔχων ἃς μασχάλας ἔτι καὶ νῦν λέγουσιν.

Ἀμφιμέμυκε. περιηχεῖ. μυκᾶται. Ἀμφιμήτωρ, ὁμοπάτριος, ἀλλ' οὐχ ὁμομήτριος. Ἀμφιμήτορες, οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. αἰσχύλος ἡρακλείδαις. Ἀμφιμήτρια, τὰ μετὰ τὴν τρόπιν τῆς νεὼς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπιτιθέμενα.

Ἀμφιμήτριον, τὸ σημαντικὸν τοῦ ὑπὲρ τὴν μήτραν πάθους ἱπποκράτης. Ἀμφιμιγές, πλυνμιγὲς ἢ πλυσίκρατον. καὶ σπαρτίον περὶ ὃ τὴν μήτραν αἱ γυναῖκες προσάγουσιν. Ἀμφιμέλαινα, βαθεῖα, συνετή.

Ἀμφιμυσίων, δημήτρεια ζῶα. Ἀμφιμυσίων, ἡ δημήτηρ. Ἀμφινεωρύς. χιτῶνας ἢ φελλώνας κρῆτες φελλώνην λέγουσιν. Ἀμφίνεικος. περιμάχητος, ἐναντίους ἔχων λόγους σοφοκλῆς τραχινίαις.

Ἀμφινοτίζοντα, προσπελάζοντα, προσφερόμενον.

Ἀμφίον, ἔνδυμα σοφοκλῆς μελάμφ. Ἀμφιόνη κιθάρα. Ἀμφιορκία, ὅταν οἱ δικαζόμενοι ἀλλήλοις ὀμνύωσιν. Ἀμφίπαστον, ἀμφίπηρις αἷς δεδευμένοις ἐλαίῳ. Ἀμφιπλεκή. πελέκιον δίστομον. κυρηναῖοι. ὁ δὲ ἀρίσταρχος, τὸν τῆς ἀξίνης στελεὸν ἀποδέχεται. Ἀμφιπίληται, παραγίνεται.

Ἀμφιπόροις, τυφλοὺς ὁμιλεῖν λέγοντες. Ἀμφίπλεκτος. ἐμπλεκόμενος. Ἀμφιπλὴξ, ἑκατέρωθεν πλήσσουσα. σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ.

Ἀμφιπλήκτοις, ἰσθμοῖς, ἀμφιθαλάσσοις. περὶ ὅσον ἑκατέρωθεν θαλασσεύεται. Ἀμφίπικοι, τάπητες, ἀμφίμαλλοι. Ἀμφιπεριστρώφα, περιέστρεφε.

Ἀμφιπολεύει, ἐργάζεται. Ἀμφίπολοι, θεράπαιναι. Ἀμφιπολεύοι. ὑπηρετοῖ, φροντίζοι, περιέποι, ἢ ἀναστρέφοιτο. Ἀμφίπρυμνον, πλοῖον ἑκατέρωθεν πρύμνας ἔχον, σοφοκλῆς ἀνδρομέδᾳ. καὶ τὰ ἐπὶ σωτηρίᾳ πεμπόμενα πλοῖα.

Ἀμφιπυρείνην, περὶ πυράν. Ἀμφιραέες. περὶ δ' αὐτόν. Ἀμφιρεφέα. ἑκατέρωθεν ἐστεγασμένην.

Ἀμφιρεφὲς, ἑκατέρωθεν ῥιπτόμενον. Ἀμφίριστον, ἐξ ἀμφοτέρων ἐριστόν. Ἀμφίριστον, ἐπίμαχον. Ἄμφιρον, ἀμφορέα. Ἀμφιρύτη, πανταχόθεν περιρρεομένη τῶν ὑδάτων. Ἀμφιρώπις, περιβόντες, κεφαλὴν ἔχων ἑκατέρωθεν.

Ἀμφισκαρωγοί, κεχωρισμένως βοηθοῦντες, οἱ μὲν τῷδε, οἱ δὲ τῷδε. Ἀμφὶς ἀρίζηλος, ἄγαν περιφανής.

Ἀμφίσβαινα, εἶδος ὄφεως μακροκέφαλον, ἰσόπαχυ, τὴν οὐρὰν κολοβὰν ἔχον, καὶ ταύτῃ πολλάκις τὴν πορείαν ποιούμενον, ὥστε τινὰς ἀμφισβητεῖν μὴ δύο κεφαλὰς ἔχειν, λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ μ ἀμφίσμαινα.

Ἀμφίσβατα, ἀμφισβητήσιμα. Ἀμφισβητεῖν, ἀμφιβάλλειν. Ἀμφίστονοι, ἑτερόγονοι.

Ἀμφὶς ἐέργει, χωρίζει. Ἀμφὶς ἕκαστον, περὶ ἕκαστον. Ἀμφὶς ἐόντες, χωρίζοντες, ἀποδημοῦντες.

Ἀμφὶς ἔχοιεν, περιέχοιεν.

Ἀμφὶς ἰδών, φανερῶς. Ἀμφίσκοντες, ἐνδυόμενοι.

Ἀμφισίκωμοι, οἱ περιοικοῦντες τὰς κώμας.

Ἀμφιστεφὸς, πάντοθεν πλήρης. Ἀμφίστασθαι, ἐξετάζειν. Ἀμφιστρῆ, κατάρχειν τῶν θυσιῶν λάκωνες. Ἀμφίστερνον. δεινόν. Ἀμφίστομος, φάλαγξ ἡ τοὺς ἡμίσεις ἔχουσα ἀντιτεταγμένους.

Ἀμφιστροφὴ. ἐκχέρησις, ὑποστροφή. Ἀμφεστρατόωντο. περιεστρατεύοντο. Ἀμφιστεφέες, ἀλλήλαις περιπλεγμέναι ἢ πάντοθεν πλήρεις.

Ἀμφισφαῖρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου.

Ἀμφιτάπης, χιτὼν ἑκατέρωθεν ἔχων μαλλούς.

Ἀμφιτάπησι. ταπησίοις, ἀμφιμάλλοις. Ἀμφὶ τεοῦ. περὶ τοῦ σοῦ. Ἀμφιτάλαντον, ἀμφοτέρωθεν ῥέψαι δυνάμενον. Ἀμφίτερμον, ἀποτετερματισμένον. Ἀμφιτέρμως, ἀποτετερματισμένως σοφοκλῆς ἀμφιζύγωνι. Ἀμφιτρίβαν, περιτετριμμένον. Ἀμφιτρίτη. θάλασσα ἀπὸ τοῦ φόβῳ περιβάλλειν τοὺς διαπλέοντας αὐτήν.

Ἀμφιτροπὴ, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος φυλῆς.

Ἀμφιτυχῆ. κατεῤῥωγότα. Ἀμφὶ τεοῖο. περὶ σοῦ.

Ἀμφίτοροι, ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα λάκωνες.

Ἀμφίσωπιν, περίωπιν, πάντοθεν ἀναπεπλασμένον αὐχῦλος γλαυκῷ πετυνῆ. Ἀμφίτυπα ἐλασμένα. Ἀμφίφαλος, κύκλῳ φάλους ἔχουσα, φάλοι δὲ οἱ ἧλοι. Ἀμφιφανέα, ἄστρα.

Ἀμφιφορεὺς, σορὸς, ὑδρία, κέραμος, ἢ μέτρον ἐλαίου.

Ἀμφιφορῆας, ἀγγεῖα τὰ ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχοντα.

Ἀμφιφόων, πλακοῦς ποιὸς ἀρτέμιδι μετὰ δᾴδων προσφερόμενος. Ἀμφιχανόντες, καταπιόντες.

Ἀμφιχυθεὶς. περιπλακείς. Ἀμφίχυτον, περικεχωσμένον ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν ὥστε προβάσεις ἔχειν φανεράς. Ἄμφοδα, αἱ ῥῦμαι. ἀγυιαί, δίοδοι.

Ἀμφοῖν, τῶν δύο καὶ τοῖς δυσὶν ἐπ' ἀμφοτέρων.

Ἀμφόνη. ἀκρατής. ἀμφίπολος μὴ δυναμένη νηστεῦσαι

Ἀμφόνον, παρὰ τὸν φόνον. Ἀμφορεαφόροις, τοῖς μισθῷ τὰ κεράμια φέροντας. Ἀμφορείῳ, φορτίῳ.

Ἀμφ' ὀστεόφιν. περὶ τοῖς ὀστοῖς.

Ἀμφοτέρωσε, εἰς ἑκάτερον μέρος. Ἀμφότερα. δύο. Ἀμφοῖδις, παρὰ τὸ ξίφος. ὁ δὲ ὅσιος δὶς ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν εἰς τὸ οὖδας ῥίπτων. Ἀμφ' οὔροισιν, περὶ ὅρων γῆς. Ἀμφραδάσατο. ἐνθύμησιν.

Ἀμφιδερκανὲς, ὁμαλόν. Ἀμφίσκη, τῇ χειρὶ κοτταβίσῃ, ἔνιοι δὲ τὸ δεῖπνον. Ἄμφω, ἀμφότεροι.

ὠρυφωμένην ὁ ἐπιϊσκε τεκομένην. ¶ Ἀμφὶν, αὐχὴν, τράχηλος. ¶ Ἀμφόειστον. ἀμφοτέρωθεν ἐξεσούμενον. ¶ Ἀμφίλογον, ἀμφιβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἀμφοτέρων τοῦ λέγοντος ῥῆμα. ¶ Ἀμφὸς, οἴνου ἄνθος, οἱ δὲ μέλανα οἶνον. ¶ Ἀμφίς. περὶ, χωρὶς, δίχα. ¶ Ἀμφιάλῳ, ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένῃ πάντοθεν. ¶ Ἀμφιάνακτα, ἀρχὴ νόμου κιθαρῳδικοῦ. ¶ Ἀμφίας, γένος οἴνου. ¶ Ἀμφίασιν. σκέπην. ¶ Ἀμφίασμα, ἔνδυμα. ¶ Ἀμφιαχυῖα, περὶ τῶν τέκνων ὀδυρομένη, ἢ κραυγάζουσα ὁ φωνοῦσα. ¶ Ἀμφιβάλλεσθαι, περιθέσθαι.

Ἀμφιβαλοῦμαι, καθοπλισθήσομαι. ¶ Ἀμφίβασις. κύκλωσις. ὁρμή. ¶ Ἀμφίβεικα, ἀκάτιον ληστρικὸν ἐν ᾧ εἰσπλαύνει δύο κώπαις. ¶ Ἀμφίβασις, ὑπὲρ νεκροῦ μάχη. περιβάντες γὰρ τὸν νεκρὸν ἐμάχοντο περὶ τοῦ σώματος ἵνα μὴ σκυλευθῇ, ἀπὸ δὲ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ μεταφορά. ¶ Ἀμφιβατεῖν. ἀμφισβητεῖν. ¶ Ἀμφιβάλλων, μαχόμενος, περιβάλλων.

Ἀμφίβια. ζῶα τὰ ἔνυδρα καὶ χερσαῖα. ¶ Ἀμφίβιον, ἐν γῇ καὶ ὕδατι ζῆν δυνάμενον.

Ἀμφίβλημα. ἀναβόλαιον. ¶ Ἀμφιβέβηκας, ἀπηλλακεῖς. προΐστασαι. ὑπερμαχεῖς καὶ σώζεις.

Ἀμφὶ βελέεσσι, περὶ τοῖς ὀβελίσκοις. ¶ Ἀμφὶ βίην. περὶ τὴν δύναμιν. ¶ Ἀμφιβολεῖς. ἁλιεῖς.

Ἀμφίβολοι, ἑκατέρωθεν παραβαλλόμενοι ὡς θυννώδης. ¶ Ἀμφίβληστρον, δίκτυον. ¶ Ἀμφιβρότης, περὶ ὅλον τὸν βροτὸν περιεχούσης.

Ἀμφιβώτης, περιβόητος ἴσον τεύκρῳ. ¶ Ἀμφιγνοεῖς, ἀμφισβητεῖς. ¶ Ἀμφιγυήεσσι, τοῖς ἑκατέρωθεν χωλοῖς. ¶ Ἀμφιγυήεις. ἀμφοτέρους τοὺς πόδας χωλοὺς ἔχων. ¶ Ἀμφὶ γυναικὶ, περὶ γυναικός.

Ἀμφιγένεια, πόλις τῆς πύλου. ¶ Ἀμφιγένια, ἀξίνη.

Ἀμφιγνοεῖν. τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν. ¶ Ἀμφίγονος υἱὸς ὁ ἐκ προτέρας γυναικός. ¶ Ἀμφιγύωσαι, ἀκρωτηριάσαι ἢ ἑκατέρωθεν εἰς γῆν πῆξαι.

Ἀμφιδασεῖαν, ἐξ ἑκατέρου μέρους κροσσοὺς ἔχουσαν. ἢ κυκλόθεν δασεῖαν. ¶ Ἀμφὶ δὲ νῆες. περὶ δὲ τὰ πλοῖα. ¶ Ἀμφὶ δὲ, περὶ δέ. ¶ Ἀμφιδεὲς, περιδεές. ¶ Ἀμφιδέδυνται, κύκλῳ περίκεινται.

Ἀμφιδέαι, ψέλλια, κρίκοι, δακτύλιοι. ¶ Ἀμφὶ δ' ἐέ, περὶ αὐτὸν δέ. ¶ Ἀμφιδέδηε, κύκλῳ ἄνω κέκαυται. ¶ Ἀμφιδρομάτη, ἡ μετὰ εἰκάδα ἡμέρα παρὰ ἀρκάσιν. ¶ Ἀμφιδέξιον, τὸν ἑκατέροις μέρεσι [illegible] μόρφας ἄρρεν καὶ θῆλυ γεννᾶν δυναμένην ἵππον.

Ἀμφιδέξια, ψέλλια. ¶ Ἀμφιδήριτος, ἀμφισβητήσιμος. ¶ Ἀμφιδέτιοι, ὡς κρίκοι δακτύλιοι παρὰ δημοκρίτῳ. ¶ Ἀμφιδύσασθαι, ὑποδύσασθαι.

Ἀμφιδεξίοις χερσί. ταῖς τῶν ῥεξιτῶν, διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν αἰσχύλος τηλέφῳ.

Ἀμφίδοξοι μῦθοι, οἱ διχογνωμονούμενοι. ¶ Ἀμφίδουλος, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων δοῦλος.

Ἀμφίδοχμοι, λίθοι μέγεθος ἔχοντες. ¶ Ἀμφιδράνης, ἱμάτιον διπρόσωπον, ἐν τῷ πεποικίλθαι τὴν αὐτὴν ἔχον ἐπιφάνειαν. ¶ Ἀμφιδρόμια, ἡμέρα ἀγομένη τοῖς παιδίοις ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν ἔφερον τρέχοντες κύκλῳ, καὶ ἐπετίθεσαν αὐτῷ ὄνομα ὅτε ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων δῶρα ἐπέμπετο.

Ἀμφίδρομος, αἰσχύλος σημέλῃ ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγεν τὸν γενέθλιον, δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεόμενον, ἢ προκινούμενον, ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον ὡς αἰσχύλος ἠδωνοῖς.

Ἀμφιδρυφὶς*, δένδρον ἀκῆς. ¶ Ἀμφιδρυφὴς, ἀμφοτέρωθεν κατεξεσμένη καὶ περιεσπαραγμένη τὸ πρόσωπον διὰ τὸ τῆς αὐτοῦ πένθος, δρύψαι γὰρ τὸ ξέσαι.

Ἀμφίδρυφοι, πένθος ἔχουσαι. ¶ Ἀμφίδυμοι. διπλοῖ ἐξ ἑκατέρου μέρους εἴσπλουν ἔχοντες.

Ἀμφίδυμος, ἐξ ἑκατέρου μέρους εἴσδυσιν ἔχων.

Ἀμφιδυὶς, ἐνδυσάμενος. ¶ Ἀμφίδυσις, ἐπίθετον φιάλης παρὰ ἀναξανδρίδῃ. ¶ Ἀμφιδισφάκανον, ζῷόν τι πολύπουν κολόπενδρα καλούμενον.

Ἀμφιέ. γινώσκων ἑτέρως, πειρώμενος. ¶ Ἀμφιέλιασος, ἀμφοτέρωθεν ἐλαυνόμενος. ¶ Ἀμφιελίσσης, οὕτως. ¶ Ἀμφίεκτος. χιτὼν διπλοῦς.

Ἀμφίελον, ἄφθονον. ¶ Ἀμφιέπουσι, περιέχουσι.

Ἀμφιέπον, περιέπον. ¶ Ἀμφιέποντες. περὶ ἔργον πονούμενοι καὶ ἀσχολούμενοι ἢ περὶ τὸν αὐτὸν πονούμενοι. ¶ Ἀμφιέννυμι. ἐνδύομαι. ¶ Ἀμφιέπων. περιθάλπων. ¶ Ἀμφὶ ἐπαπλῶνας, περιβλέψας ἑαυτόν. ¶ Ἀμφιεταζομένας, τὰς κατ' ἐνιαυτὸν περιεχομένας. ¶ Ἀμφίζανε τέφρην, ἐκαθέζετο περὶ τὴν τέφραν. ¶ Ἀμφιηκές. ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον. ¶ Ἀμφιθαλὴς, ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων, ὁ ἐφ' ᾧ ἀμφότεροι θάλλουσιν οἱ γονεῖς. ¶ Ἀμφιθέοντε. περιβάλλοντε δυτικῶς.

Ἀμφίθετος. φιάλη, ἑκατέρωθεν τίθεσθαι δυναμένη, ἢ ἀμφοτέρωθεν τετορευμένη, ἢ κύκλον ἔχουσα ὁ πυθμένα ἄνευ ὤτων, ἢ διὰ μέγεθος ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν αἰρομένη ἢ τιθεμένη. ¶ Ἀμφιέπον, περιενήρων. ¶ Ἀμφιθύρις. θυμιεπλέωρις. ¶ Ἀμφιθεῖ, ἐπιθεῖ. ¶ Ἀμφίθυρος, οἰκία ἔχουσα ἀμφοτέρωθεν θύρας. ¶ Ἀμφικαλύπτειν, σκέπειν. ¶ Ἀμφικάρη κεκοπὼς, περὶ τὴν κεφαλὴν κόπτων καὶ τύπτων, ὅπερ ἐστὶ κονδυλίζειν δηλοῖ, ἢ ἀμφικεφαλὰς ἔχων, λέγεται δὲ ὑποπόδιον. ¶ Ἀμφικαλύψῃ, ἔσω παραδέξηται. ¶ Ἀμφικάς. ὑστέρας.

Ἀμφικὲς, ξίφος δίστομον καὶ ἑκατέρωθεν ἠκονημένον.

Ἀμφικεύθων, περικρύπτων. ¶ Ἀμφίκρημνον, ἑκατέρωθεν ἐπικίνδυνον. ¶ Ἀμφίκλυσις, ἡ πρώτη τῶν ἀσταχύων ἔκφυσις. λέγεται δὲ καὶ καῦσις.

Ἀμφίκορος. ὁ μέσος δυοῖν ἀδελφῶν. ¶ Ἀμφίκυρτον. ἀμφοτέρωθεν κεκαρμένην. ¶ Ἀμφικέλαινις, κατ' ὤμων περικρέμασις, ἰσόρροπος. ¶ Ἀμφικέλεμνον, ἀμφιβαρής, οἱ δὲ τὸν βασταζόμενον ὑπὸ δύο ἀνθρώπων δίφρον, ἄλλοι δὲ ἀμφίξυλον. ¶ Ἀμφικαλύπτει. περιέχει. ¶ Ἀμφικεάσας. περισχίσας. περικόψας. ¶ Ἀμφίκεστον, περιτμηθέν, ἢ περιγεγραμμένον. ¶ Ἀμφίκελλος κλίνη. ἑκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιντήριον. ¶ Ἀμφικτύονες. περίοικοι ἀδελφῶν συναγόμενοι ἐπὶ πυλαίαν πυλαγόροι καὶ ἱερομνήμονες. ¶ Ἀμφίκρανον, ἀμφοτέρωθεν ἔχον κεφαλάς. ¶ Ἀμφικόμῳ, φυλλώδει. ¶ Ἀμφικύπελλον, περιφερὲς ποτήριον. ¶ Ἀμφιλαφές.

Ἀ μπίσραν, πυλῶνα ταραντῖνοι. ¶ Ἀμπισάτηρ,
ἐξεταστής. ¶ Ἀμπισᾶσθαι, ἐξετάζειν. ¶ Ἀμπι
σχεῖν, περιβαλεῖν. ¶ Ἀμπισχούμενον, περιβαλλό
μενον. ¶ Ἀμπίπαρ * παρατεταμένον. ¶ Ἀμ
πλακεῖν, ἁμαρτεῖν. ¶ Ἀμπλάκημα, ἁμάρτη
μα. ¶ Ἀμπλακίησιν, ἁμαρτήμασιν. ¶ Ἀμπλα
κήματα, ἁμαρτήματα. ¶ Ἀμπλακών. ἀποτυχών.
ἁμαρτάνων. ¶ Ἀμπνύθη. ἀνέπνευσεν. ¶ Ἄμπνυο,
ἀνεσωφρονίσθη. ¶ Ἀμπνύνθη, ἀνεπνύνθη, ἀνεσω
φρονίσθη. ¶ Ἀμποίχοιτις * ἐν συρακούσαις ἀρχή.
Ἀ μπρακόν, μακρόθεν. ¶ Ἀμπρεύειν. προσορνίζειν.
ἕλκειν. ἁμαξηλατεῖν. ¶ Ἀμπρεύομεν, ἕλκομεν.
Ἀ μπρον, τὸ τεταμένον σχοινίον ᾧ ἕλκουσιν ἀντὶ ῥυμοῦ.
Ἄ μπυκας. κεκρύφαλον κόσμον γυναικῶν. ¶ Ἄμπυξ
χαλινὸς τειχόδεσμος. ¶ Ἄμπυκες. τὰ διαδήμα
τα ἢ χαλινοί, ἢ βροχοί, οὕτως σοφοκλῆς ἐν φιλοκτή
τῃ διὰ τὸ κυκλοτερές. ¶ Ἀμπυκτήρια, τὰ φάλα
ρα σοφοκλῆς διὰ τὸ ἐν κολωνῷ. ¶ Ἄμπωτις, ἀ
νάπαυσις, ξηρασία ὅταν ἀναποδίζει τὸ ὕδωρ καὶ πάλιν
ἔρχεται. ¶ Ἀμυγήμων, ἁμαρτωλός. ¶ Ἀμυγδα
λῆ, τὸ δένδρον καὶ τὰ πράγματα. ¶ Ἀμύγμασι, χα
ράγμασι. ¶ Ἀμοιβαδόν. ἐφεξῆς. ¶ Ἄμυδον, πόλις
τῆς θράκης. ¶ Ἀμυδῆναι, κρύψαι.
Ἄ μυδις, ἅμα, ὁμοῦ. ¶ Ἀμυδρὰ. τὰ ἀσθενέστερα.
Ἀ μυδρὸς, σκοτεινός. ¶ Ἄμυδροι τόποι οἱ κάθυδροι
καὶ ἀπαν ῥέοντες, παρὰ τὸ μυρεῖν, ὅ ἐστι ῥεῖν. ¶ Ἀμυ
δρότερα. ἀμαυρότερα. ἀσθενέστερα. ¶ Ἀμύητος,
βέβηλος. ¶ Ἀμύθητοι, ἀναρίθμητοι, πολλοί.
Ἀ μυθόγου, ἀνεκδιηγήτου. ¶ Ἀμύκαρις. πλῆθος.
ἄθροισμα, πλεῖστον, πολύ. ¶ Ἀμυκαλαί. αἱ ἀκίδες
τῶν βελῶν παρὰ τὸ ἀμύσσειν. ¶ Ἀμυκαλίδας, εἶδος
ὑποδήματος πολυτελοῦς λακωνικοῦ, καὶ πόλις ἀμύ
κλαι. ¶ Ἀμυκλίς, γλυκύ, ἡδύς. ¶ Ἀμύκταν,
γλυκύν. οἱ δὲ, ἄμικτον. ¶ Ἄμυλα, μάζα.
Ἀ μύλους, πλακοῦντας. ¶ Ἄμυλος, βρῶμα τὸ ἐκ πυ
ροῦ. ¶ Ἀμυλλίσδων, χιτῶνος εἶδος. ¶ Ἄμορφος,
ἀπαθής. ἀμίμητος, ἄμεμπτος, καὶ ἀμύμων. ¶ Ἀμυ
νάθειν, ἀμύνειν, βοηθεῖν. ¶ Ἀμῦναι, ἐκδικῆσαι, βοηθῆ
σαι. ¶ Ἀμῦναι, ἀπαλεξῆσαι, τιμωρῆσαι. ¶ Ἀμυ
κηνδείαι, γένος ἐξ οὗ ἱερεῖς ἀθήνησιν. ¶ Ἀμύνανδρος,
δυνάμενος ἄνδρας ἀμύνεσθαι. ¶ Ἀμυνίας, ὁ ἀμυντι
κὸς, παρὰ τὸ ἀμύνειν. ¶ Ἀμύνει, βοηθεῖ. ¶ Ἄμυνεν.
ἐβοήθει. ¶ Ἀμύμων, ἀμώμητος. ¶ Ἀμυνόμενος,
τιμωρούμενος. ¶ Ἀμύνου, ἀπόδιδου.
Ἀ μυντήριον, ξίφος δίστομον, ἢ βάκλον, ἢ τι τῶν πληκ
τόντων ἀμυνομ. ¶ Ἀμύντορας, βοηθούς. ¶ Ἀμύν
τωρ, βοηθὸς, ἐπίκουρος, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁ τοῦ φοίνικος
πατὴρ ἀμύντωρ. ¶ Ἀμυνεῖ, ἀνταποδώσει.
Ἄ μυξ, ἀμυχή. ¶ Ἄμυξα, ἔξυσα, ἐσπάραξα. ¶ Ἀμῦξαι,
καταμάξαι, καταξῦσαι, στενάξαι. ¶ Ἀμύξανος, αὐό
σιος. ¶ Ἀμύξεις, καταξέσεις, σπαράξεις, τὸν ψυ
χὴν ἀνιώμενος. ¶ Ἀμοιρεῖν, μὴ ἔχειν μέρος.
Ἀ μοίρημα, ἀτύχημα. ¶ Ἄμυροι, τόποι οἱ κάθυγροι
καὶ ἀπαν ῥέοντες, ἀπὸ τοῦ μυρεῖν. ¶ Ἀμυροίρανος, ὁ
μὴ μοσκτευόμενος τὸ ῥαίνεσθαι. ¶ Ἀμυρόν, ἱμάτιον
κροτόν. ¶ Ἀμις, ὁμοῦ σὺν ἀνδρί. ¶ Ἄμυσσε, ἔξε

σεν, ἐσπάραξεν. ¶ Ἀμύσσειν, ξέειν, σπαράττειν, λυ
πεῖν. ¶ Ἄμυσσος, κῆπος λακωνικός. ¶ Ἀμυστὶν,
τὸν συνεχῆ πόσιν. ¶ Ἀμυστία. μέθον τι. ¶ Ἀμυ
στίς. τὴν ἄμυστιν καὶ ἀθρόαν πόσιν τίμαρχος φησὶν οὕ
τως λέγεσθαι. ¶ Ἀμαχῦναι. καθάραι. ἁγνίσαι.
Ἀ μύσχαι. οἰνάνθη ἢ ἀναδενδράς. ¶ Ἀμύσχεσθαι, τὸ
ξέειν τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν. ¶ Ἀμυχρὸν, καθα
ρὸν, ἁγνὸν, ὁλόχροον. ¶ Ἀμυττέταζεν, κνιζέτω
σαν. σπαραττέτωσαν. ¶ Ἀμυχὴ, ἐπιπόλαιον ἕλ
κος. ¶ Ἀμυχούσης, στυφούσης ἐπιπλέον. ¶ Ἀμ
φαπταζόμενος, ὑπερβαλλόντως περιαπτόμενος
ἢ περιαπταζόμενος. ¶ Ἀμφαγαπῶντες, ἀσπαζόμε
νοι. ¶ Ἀμφαΐρονται, περιθροίζονται. ¶ Ἀμφαδό
λω, φανερῶς. ἀναφανδόν. ¶ Ἀμφαδὸν. φανερῶς.
Ἀ μφαϊκοῦς, κύκλῳ σειομένης. ¶ Ἀμφανὸς, πρόσκο
λος, περισκελὴς, οἰκοπερίσκεπτος. ¶ Ἀμφ᾽ ἀκέ
σιος ῥοὰς, ἄκιεις ποταμός. ¶ Ἀμφακὶς, ἀξίνη.
Ἀμφ᾽ ἅλα. περὶ τὴν θάλασσαν. ¶ Ἀμφαλλάξαι,
διαμφοδῆσαι. οἱ δὲ ὁμοῦ βαδίζοντας, ἐφ᾽ ἑτέρας
ὁδοῦ χωρισθῆναι. ¶ Ἀμ᾽ ἄλπτα, περὶ τὰ ἄλσεα.
Ἀ μφάνα, μάλιστα. ¶ Ἀμφαζονεῖν, τὰ γόνατα περι
κλᾶσθαι καὶ μὴ δύνασθαι. ¶ Ἀφαρμεγίη. δίκελλα
λάκωνες. ¶ Ἀμφαρὸς, περιορωμένος, καρλιγγ
ρωμένη, καὶ γυμνὸς, ἐπιφανής. ¶ Ἀμφαρίστερος, ἀμ
φοτέρωθεν ἀριστερός. οὐ καίριος. οὐ δεξιὸς, ἐναντίος
τῷ περιδεξίῳ. ¶ Ἀμφαπταζόμενος πάνυ φιλο
φρονούμενος. ¶ Ἀμφασία, ἀλαλία, ἀφωνία, ἀγνω
σία. ¶ Ἄμφασμα, ψαιστὰ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ βεβρεγμέ
να ἐν θυσίαις συρακούσιοι. ¶ Ἀμφαυγεῖ, ἀντιλάμπει
Ἀ μφαύειν, περιέχουσι. ¶ Ἀμφ᾽ ἀορὶν, ἐπ᾽ ἀορίς.
Ἀ μφαλᾶσ, ψηλαφᾶς. ¶ Ἀμφαφόωσιν, ψηλαφήσει
εν. ¶ Ἀμφαφόωντα, διὰ χειρὸς ἔχοντα καὶ περιψη
λαφῶντα. ¶ Ἀμφέθειρ, περιέθειρ. ¶ Ἀμφ᾽ εἰ
κὰς, ὁ περὶ εἰκάδα. ¶ Ἀμφεκάλυψεν, περιεσκέ
πασεν, περιέσχεν. ¶ Ἀμφεκτέον, περιβλητέον.
Ἀ μφελλαὶς, μάζα ἐλαίου πλήρης. ¶ Ἀμφελάσκασε,
περιεγύρασε, κινήσασε. ¶ Ἀμφελάχανε, περιέ
σκαψε, περιέσκαλλε, περιώρυξεν. ¶ Ἀμφέμενον,
τὸ ἐν μάχαις καὶ λοιδορίαις ὑφίστασθαι καὶ μεταλαμβάνειν
χεῖν λάκωνες. ¶ Ἀμφενέμοντο, οἰκοῦσιν, ἐνοι
κοῦσιν. ¶ Ἄμφεπεν, ἐνόργει. ¶ Ἀμφέπει, πε
ριέπει, θεραπεύει, παρακολουθεῖ. ¶ Ἀμφεπίνοντο,
ἐνόρτων, ἀπίφρον, ἰκθιον. ¶ Ἀμφέπλεον, περιέ
πλεον. ¶ Ἀμφέπτατο, περιεπέταο. ¶ Ἀμφι
ρέεθρα, περὶ τὰ ῥέεθρα. ¶ Ἀμφέργεο, ἀνέφεργεο.
Ἀ μφιδρκίπεδον. τὸ πάντοθεν κύκλῳ περιειργόμενον, ἀ
χειὸς περιείθω. ¶ Ἀμφαικτὸρ, χιτὼν διπλοῦς.
Ἀ μφαιρίσεται, περιχεθήσεται. ¶ Ἀμφέχυτο, περιε
κέχυτο. ¶ Ἀμφέχατε, περιεκάλυψε.
Ἀ μφιωρία. περιωρισμένη. ¶ Ἀμφοκότας, ὁ κειτι
κὸς χιτών. ἄμφηκες δὲ ἐξ ἑκατέρου μέρους ὀκονημέ
νον βέλος, ἢ κεραυνὸς, ἢ ξίφος. ¶ Ἀμφέλυθεν, ἐπῆλ
θεν, ἐπήχησε, περιέλαβεν. ἀμφοτέρωθεν ὅρμησ ἀμφιδι
ας. ¶ Ἀμφὸν. αὐλήν. ¶ Ἀμφόρδις, νῆες ἀμφοτέρω
θεν ὁρμώμεναι ἢ ἐρεσσόμεναι. ¶ Ἀμφορεφὶς, ἀμφίστε
ρος. πλήρης. ¶ Ἀμφηρεφία, ἀμφηρεφῆ, ἀμφοτέρωθεν

χανον, ἄπορον, πρὸς ὃν μηχανὴν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ἢ διὰ
χειρὸς ἢ ἐνδεές. ¶ Ἀμήχανε. ἀπροσμάχητε.
Ἀμήδος, ἐπὶ μὲν πρώτης ὀξυνομένης, αὐτὰ τὰ τεθε
ρισμένα, ἐπὶ δὲ πελευταίας, ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς
τῶν καρπῶν. ¶ Ἀμήτωρ, κακομήτωρ σοφοκλῆς
ἠλέξα. ¶ Ἀμία, φυλακία. ¶ Ἄμια, ἰχθύς.
Ἀμιδρεῖ, δείξει. ¶ Ἀμιθρα, ἀμμοῶδη, ἔρυμα.
Ἀμειδεῖ. στυγνά. ἀγέλαστα. ¶ Ἀμιθρὸν, ἀριθμόν.
Ἄμιθα, ἔδεσμα ποιὸν καὶ ἄρτυμα ὡς ἀνακρέων.
Ἀμιθεῖν, ἀριθμεῖν. ¶ Ἀμίθιος. μύλων.
Ἀμικόνισος, ἄρτος ταραντῖνος. ¶ Ἀμικτίσκος, ἀι
τήσκος, χωρισμένος. ¶ Ἅμιλλα. φιλονεικία,
πόλεμος, ἀγών. ¶ Ἀμιλλᾶν, τὸ ἐρίζειν καὶ εἰς τὰ
χος γράφειν. ¶ Ἀμιλλᾶσθαι. φιλονεικῆσαι, ἀγωνί
ζεσθαι. ¶ Ἀμίλλακαν, οἶνον θηβαῖοι.
Ἀμιλλᾶται, ἐρίζει. ¶ Ἀμιλλότεροι, ἐπὶ πλέον
ἐρίζοντες. ¶ Ἀμίλλυκα, δρέπανον ἠλεῖοι.
Ἀμιλλώμεθα. φιλονεικοῦμεν. ¶ Ἀμιλλώμενος,
ἐρίζων. ¶ Ἀμιλλητήριος, ὁ ἐρίζων πολύ.
Ἀμίλιτρον, σκληρόν. ¶ Ἀμιναῖον, διὰ ἑνὸς ν, τὸν οἶ
νον λέγει. ἡ δὲ πυκετία, ἀμινναία λέγεται. ¶ Ἀμῖ
ξαι, οὐρῆσαι ἢ ὀμίξαι. ¶ Ἄμιπποι. δύο ἵπποι συνε
ζευγμένοι. ¶ Ἀμιλλητηρίοις λόγοις, τοῖς ἐν ἀγῶνι.
Ἀμίς. σκαμνίον. ¶ Ἀμίσκερος, ἀκόρεστος.
Ἄμιξα, μικρὰ κρῦπτα. ¶ Ἀμιξοχίτωνας, ἀζώ
στους ἔχοντας τοὺς χιτῶνας. ¶ Ἀμιχθαλόεσσα, ἀ
προσόρμιστος ἐκ θαλάσσης καὶ δύσορμος.
Ἄμισθος, χωρὶς μισθοῦ. ¶ Ἅμμα, δεσμός.
Ἀμμάθω, μεταμέλωμαι. ¶ Ἀμμαλῆς, ἀνοσία.
Ἀμμαλῶ, ἑορτὴ ἀγομένη διΐ. ¶ Ἀμμακρὺ, τὸ ἀπὸ
χοῦς. ¶ Ἀμμαμυθάλης, ἥδυσμά τι σκευαστὸν ἀπὸ κρε
ῶν εἰς μικρὰ κεκομμένων διὰ ἀρτυμάτων. ¶ Ἀμμά
ξαι, ἑωρεῖσθαι καὶ κρεμᾶσθαι. ἢ ἀποπνίξαι.
Ἀμμάς. ἡ τροφὸς ἀρτέμιδος καὶ ἡ μήτηρ καὶ ἡ ῥέα καὶ
ἡ δημήτηρ. ¶ Ἀμματίζει, περιπλέκει, δεσμεύει.
Ἄμμες, ἡμεῖς ἢ ἡμᾶς ἢ ἡμῖν, ἢ οἴομαι. ¶ Ἀμμελά
γην, ἐγχέλειον. ¶ Ἄμμες, ἡμᾶς, ἡμεῖς, ἡμῶν.
Ἄμμια. μήτηρ, τροφός. ¶ Ἄμμι δὲ, ἡμῖν δέ.
Ἀμμιάξαι, ἀποπνίξαι. ¶ Ἀμμιρὸς, πεπληρωμένος.
Ἀμιλλᾶσθαι, εἴρηται ὡς φιλονεικῆσαι. ¶ Ἀμμισκόμι
στον. συγκομιστὸν ἄρτον. ¶ Ἀμοιβάς. τιμωρίας, ἐκ
τίσεις. ¶ Ἀμοιβοί. οἱ διαδεχόμενοι τοὺς προεστρα
τευκότας. ¶ Ἄμμοιρον, ἀμέτοχον, ἀθάνατον.
Ἀμμοιρίαν, τὴν κακὴν μοῖραν, κακομοιρίαν. ¶ Ἄμμο
ρον, δύσμορον, κακόμορον, καὶ ἔμμορον. τὸ ἀμέτοχον.
ὡς τὸ, οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν. ¶ Ἄμμος, ψάμ
μος. ¶ Ἀμμοῦς ὁ ζεὺς ἀριστοτέλει. ¶ Ἀμμὼν, ἑορ
τὴ ἀθηναίοις ἀγομένη. τὸ ὄφις κυρηναῖοι. ¶ Ἀμμω
νος υἱός. ἀπόγονος. ¶ Ἀμμωχεῖν. ἀρπεῖν. ¶ Ἀμνά
δες. πρόγονοι ἢ πρόβατα. ¶ Ἀμνάμοις, τοῖς ἐγγόνοις.
Ἀμνασμὸς. υἱοῦ υἱός. ¶ Ἀμνημονεῖ. ἐπιλάθετο.
Ἀμνεῖν, θερίζειν. ¶ Ἀμνημονοῦντες, ἀθυμοῦντες.
Ἀμνήμοσιν, ἀσθενῇ ἐποίησεν. ¶ Ἀμνησικακία, τὸ μὴ μι
μνήσκεσθαι κακῶν. ¶ Ἀμνηστία, τὸ μὴ μιμνήσκε
σθαι. ¶ Ἀμνησία. ἡ εἰλήθυια. ¶ Ἀμνίον. τὸ ὑμέ
να τοῦ αἵματος. ¶ Ἀμνήστωρ γυνὴ ἢ παλλακὴ ἔνεκα

παιδὸς φοίνικι. ¶ Ἀμνία, πρόβατον, ὁ δὲ ἀμνός.
Ἀμνόν. μαλλόν. ἢ τὸ ἄρτι τεχθὲν πρόβατον.
Ἀμνοί, τὸ δὲ στόμα πρᾶοι καὶ μαλακοί. ¶ Ἀμνοκόποι,
ποιμήν. ¶ Ἀμοιβαί, χάριτες, καὶ τιμωρίαι, αἱ ἀντα
ποδόσεις καὶ ἐκτίσεις. χρεία. ¶ Ἀμοιβητί. ἀντὶ κακο
παθείας. χωρὶς μόχθου. ¶ Ἀμόγῳ. ἀκοπιάστῳ.
Ἀμόθεν, ἀπό τινος μέρους ὁπόθεν θέλεις. τῶν ἀμόθεν γε
θεὰ θύγατερ διὸς εἰπέ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μοναχῶς, ἢ
μηδενὶ τρόπῳ. ¶ Ἀμοιβαδὶς, ἐναλλὰξ, παρὰ μέ
ρος. ¶ Ἀμοιβαδὸν, ἐφεξῆς. ¶ Ἀμοιγέπη, εἰς
τινα τρόπον, ἢ καθ' ἕνα τρόπον. ¶ Ἄμοιος, κακὸς
σκελοί. ¶ Ἀμοιροῖ, ἐστέρηται. ¶ Ἄμοιροι, ἄχω
ροι, ἄκληροι. ¶ Ἀμοιρῆσαι, ἀποτυχεῖν.
Ἄμοιρος. ἐκτὸς, ἄνευ. ¶ Ἀμοίρεον, ἀστόχων. ¶ Ἀμολ
πάζει, μεσημβρίζει. ¶ Ἀμολγὸν νύκτα βοιωτοί.
ἀλημένιον, ζοφερὰν καὶ σκοτεινόν. οἱ δὲ, μέρος τῆς νυκ
τὸς καθὸ ἀμέλγουσιν. ¶ Ἀμολγοί, οἱ ἀμέλγοντες
τὰ θρέμματα. ¶ Ἀμολγῷ, τῷ μεσονυκτίῳ, ὅτι ἐν ἐ
κείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ ἀμέλγουσιν. ¶ Ἀμόργη, τρὺξ ἐλαίου.
ἰλύς. ¶ Ἀμοργινά. λεπτὰ ὑφὴ ἐνδύματα. ¶ Ἄμο
ρος, ἀμέτοχος. ¶ Ἀμόμηλις, ἄπιος, ἀχράς.
Ἀμόρα, σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι. ¶ Ἀμοργίτας,
πλακοῦντας. ¶ Ἀμορβεύσασθαι, ὁδοιπορῆσαι, ὁρ
μῆσαι. ¶ Ἀμορβεύων, ἀκολουθῶν, ἀπαλλαττόμενος.
Ἀμοργίς, καλάμη τίς, ἐξ ἧς ἔνδυμα γίνεται ἢ ὕφασ
μα, ἢ χιτών. ¶ Ἄμορημα. σύλλεγμα. ἄρτυμα.
Ἀμορτίδα, πρεσβυκὴν τὰ ἄλλα. ¶ Ἀμοργίαι, ἀπο
ψῆσαι ἢ ὀμόρξαι. ¶ Ἀμόρρεωτον, ἀθάνατον.
Ἀμορφουργεῖν, οὐ δεόντως πράττειν. ¶ Ἀμόρφωτον,
ἀδιατύπωτον, σοφοκλῆς θυέστῃ τῷ ἐν σικυῶνι.
Ἄμοτον, ἀπλήρωτον, πολύ. ¶ Ἀμοῦσι, θερίζουσιν.
Ἄμουσον. ἀπαίδευτον. ¶ Ἀμουνᾶ, καθαρεῦσαι λά
κωνες. ¶ Ἀμόωλον, ἀγγεῖον εἰς Σικελιώτες,
Ἀμόσμφος, ἄπιστος. ¶ Ἀμπαδίην, φανερῶς.
Ἀμπάζονται, ἀναπαύονται. ¶ Ἀμπαιδοί, οἱ τῶν
παίδων ἐπιμελούμενοι παρὰ λάκωσιν.
Ἀμπαλίνορον. τὸ ἀνακάμψαι πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδόν.
Ἀμπᾶξαι, παῦσαι, λάκωνες. ¶ Ἀμπαυλίς. ἡ τὰ
πράγματα φέρουσα. ¶ Ἀμπέδιον, κατὰ πεδίον.
Ἀμπαυστὸν, ἀνάπαυστον. ¶ Ἀμπείρας. διχάσας.
Ἄμπειρος. ἔμπειρος. ¶ Ἀμπελόπρασον, πόα τίς.
ἐστι δὲ καὶ βοτάνη. ¶ Ἄμπελος, ἡ μηχανὴ καὶ ἄκρα
μυκάλης ὄρους, κυρηναῖοι δὲ, αἰγιαλός. καὶ πό
λις θράκης. καὶ ἡ ἄμπελος. ¶ Ἀμπελίαν, ἀμπε
λίδα. φυτόν τι οὕτω καὶ τὰ στελέχη τῆς ἀμπέλου.
Ἀμπελόεσσαν, ἀμπέλους ἔχουσαν. ¶ Ἀμπεδέως, δι
αμπερὲς. ¶ Ἀμπεπαλών. διασείσας, κινήσας.
Ἀμπέσαι, ἀμφιέσαι λάκωνες. ¶ Ἀμπεραιῶσαι, αἰω
ρῆσαι. ¶ Ἀμπέτασον, ἀνακάλυψον. ¶ Ἀμπεπα
λὼν, κραδάνας, σείσας. ¶ Ἄμπηνσις. ἀνάψυξις.
Ἀμπέχειν. περιβαλέσθαι. ¶ Ἀμπεχὲς, ἔνδυμα ἀπὸ τοῦ
ἀμπέχειν. ¶ Ἀμπεῖχε, περιέχουσα, κατεῖχε.
Ἀμπεχόμενος, περιβαλλόμενος. ¶ Ἀμπέχανον, σύμ
μεξον περίβλημα. ¶ Ἀμπεχόνην, λεπτὸν ἱμάτιον
Ἀμπεχόνιον, ὅμοιον. ¶ Ἀμπελίδιον, πήλιον.
Ἀμπέψει, ἀποπέμψει. ¶ Ἄμπειρον, πεπειραμένον.

λον ἢ ἀβλαβές. ¶ Ἄμβη. ἡ τῆς ἴτυος ὀφρὺς τῶν κυκλῶν ἀσπίδων. ¶ Ἄμβικα, χύτρα, κάδον.
Ἀ βοτιῶν, ἐπιτηδεύων ἐκβάλλειν τινὰ ἐπὶ αὐτῆς ἐξουσίας. ¶ Ἀμβακεῖν. ἁμαρτεῖν.
Ἀ μβλάκημα, ἁμάρτημα. ¶ Ἀμβλόδην, ἀναβολάδην ἀπὸ προοιμίου ἢ μετὰ ὀλολυγμοῦ ἀναβάλλων.
Ἀ μβλωθρίδιον, ἄμβλωμα, βρέφος, ἔκτρωμα.
Ἀ μβλύ. βαρύ. ¶ Ἀμβλυωπεῖ, τυφλώττει.
Ἀ μβλυώττοντες, τυφλώττοντες. ¶ Ἀμβλύτερον, ὀκνηρότερον. ¶ Ἀμβλύσκει, ἐξαμβλοῖ, κυρίως δὲ ἐπὶ ἀμπέλου, καὶ ἐκτιτρώσκει σοφοκλῆς ἀνδρομέδῃ.
Ἀ μβλῶνες, χαλβάνη, διονύσιος. ¶ Ἀμβλώσασιν, ὠμοτοκεῖν. ¶ Ἀμβλωθρίδια, τὰ ἐξαμβλούμενα ἔμβρυα. ¶ Ἄμβλωμα, ἔκτρωμα. ¶ Ἀμβλωπὴ, τυφλή. ¶ Ἀμβλώσσει, ἀμβλυωπεῖ. ¶ Ἀμβολάδην, ἀναβολῇ χρώμενος, ἀναζέων, ἀναβάλλων. ¶ Ἄμβος. ἡ ἐπίγειος πλάση. ¶ Ἀμβρίζειν. θεραπεύειν ἐν τοῖς ἱεροῖς. ¶ Ἀμβροσία. θεία, θαυμασία τροφὴ ἢ μάννα. ¶ Ἀμβρόσιον, εὐῶδες, ἡδύ. ¶ Ἀμβροσία, θεία καὶ ἀθάνατος καὶ ἡ τῶν θεῶν τροφή. συντόνως δὲ ὁ βρότος ὁ ἀνθρώπινος φόνος οὐ κατὰ στέρησιν. ἡ καθαρὰ καὶ ἀθάνατος καὶ ἄφθαρτος σημαίνεται. κορίννιοι δὲ ὁ κεῖν.
Ἀ μβροσίου. θείου. ¶ Ἀμβρότιγνον. ἄκυρον.
Ἀ μβροτα, θεῖα, ἀθάνατα. ¶ Ἄμβροτα τεύχεα, θεῖα ὅπλα. ¶ Ἄμβροτος, ἄφθαρτος, θεῖος, ἀθάνατος.
Ἀ μβρόσιος, θεῖος, ἀθάνατος, ἡδύς. καὶ ὄνομα κύριον.
Ἀ μβροτεῖν, ἀμαρτεῖν. ἀποτυχεῖν βροτοῦ, ὅ ἐστιν ἀνθρώπου. καὶ κρύπτειν. ¶ Ἀμβρυτίξας, ἀπεξάμενος λάκωνες. ¶ Ἄμβρυτες, κενῶς ἀποτυγχάνεις.
Ἀ μβρυχαὶ, αἱ τῶν χειρῶν ἐμβολαί. ¶ Ἄμβρυττοι, εἶδος ἐχίνων θαλασσίων, ἀριστοτέλης αὐτοὺς δὲ βρύννους καλεῖ. ¶ Ἀμβώνιον, χωρίον ἐπὶ τελείας.
Ἀ μβωνες. αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν, αἰσχύλος κερκύωνι καὶ σισύφῳ. ¶ Ἀμέγαρτον, ἀφθόνητον, ἀζήλωτον, ἢ πολὺν ἢ μέγαν. ὡς δὲ, ἀμέγαρτε συβῶτα. ὅ οὐκ ἄντις φθονήσειεν. ¶ Ἀμέθυσος, βοτάνη. καὶ λίθος. ¶ Ἀμείβεται, ἐξαιτεῖται ἀρειπίδης ἀνδρομέδῃ. ¶ Ἀμείβοντα, ἀλλάσσοντα.
Ἀ μείβου, ἀνταπόδιδου. ¶ Ἀμείβων. ἀλλάσσων.
Ἀ μειδὲς, στυγνὸν, ἀγέλαστον. ¶ Ἀμειδήτως, σκυθρωπῶς, μειδιᾶν γὰρ ἐστὶ τὸ γελᾶν. ¶ Ἀμείδητον, ἀγέλαστον. ¶ Ἀμείλικτον, πικρὸν, οὐ προσηνῆ.
Ἀ μειλέοις, ἀθλίοις. ¶ Ἀμείλικτον. ἄμικτον, ἀπάνθρωπον, σκληρόν. καὶ πικρὸν, οὐ προσηνῆ.
Ἀ μείλιχος, ἀπροσηνής. ἀπειθής. σκληρός. πικρός.
Ἀ μεῖναι, πληρωθῆναι. ¶ Ἀμίνασις. ὁ ἥδυσμον.
Ἄ μεινον κάλλιον, βέλτιον, κρεῖσσον. ¶ Ἀμείνονα, βελτίονα. ¶ Ἀμιλλώμενος, ὁ ἐρίζων ἢ ἐρίζων.
Ἀ μερεῖν, ἀμελεῖν. ¶ Ἀμείρεσθαι, στερεῖσθαι.
Ἀ μείροντες, στερίσκοντες, ἀφαιρούμενοι.
Ἀ μεῖς, εὑρήσεις. ¶ Ἀμειφθήσεται. ἀλλαγήσεται.
Ἀ μείψασθαι, ἀποκρίνασθαι. ¶ Ἄμειψεν, ἤλλαξεν.
Ἀ μειψικὸς, μὴ μετακόσμησις. ¶ Ἀμειψίρροπον. ἀλλάσσειν τὴν σύγκρισιν ἢ μεταμορφοῦσθαι.
Ἀ μείψιχρον, μεταβάλλοντι. ¶ Ἀμειψόμενοι, ἀνταποδώσοντες. ¶ Ἀμεθόδευτος. ἀτέχνως.

Ἀ μέλγει, ἐπισπᾶται δὲ πάλα. ¶ Ἀμέλδειν, τίκτειν, στερίσκειν. ¶ Ἀμελδῆσαι, ἀφροντιστῆσαι.
Ἀ μέλει. διό. ἁπλῶς, οὕτως. οὖν. τοιγαροῦν.
Ἀ μέλεια, καταφρόνησις. ¶ Ἀμέλατον, δὲ ἴσον.
Ἀ μελίου δίκη, ζημίου. ¶ Ἀμελλητί. ταχέως, μελλήσεως χωρίς. ¶ Ἀμελοῦσαν, ἀκούσαν ἢ ἀνελοῦσαν. ¶ Ἀμελοῦς γωνία, χωρίον λιβύης.
Ἀ μεμακέτην, ἀκαταμάχητον. ¶ Ἀμέμπτοις, ἀκαταγνώστοις. ¶ Ἀμέμφεως, ἀμέμπτως, ἀφθόνως.
Ἀ μεναι, πληρωθῆναι. ¶ Ἀμενεῖς, ἀσθενεῖς. ¶ Ἀμενηνῶσεν, ἀσθενῆ ἐποίησεν. ἡ λιόδωρος δὲ ἐπὶ τῶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα τὰ ἀδρανέστατα ἀπέδωκεν. ¶ Ἀμενηνὰ ὑμενέα αἰολεῖς. ¶ Ἀμενηνὰ, ἀσθενῆ καὶ τὰ στέρησιν τῆς δυνάμεως. μένος γὰρ ἡ δύναμις. ἢ ἄψυχα. ¶ Ἀμενηνῶν, ἀσθενῶν. ¶ Ἀμενηνὸν, ἀσθενές. ¶ Ἀμενήνωτος, ἀδυνάμενος, ¶ Ἀμέρας, ἡμέρας. ¶ Ἀμερδομένη. δρασσομένη ὑφαιροῦσα. ¶ Ἀμεργὸν δὲ, ἢ ἐμπιμπλαμένη κρῆτις. ¶ Ἄμερδεν, ἐμαύρου, ἔβλαπτεν. ¶ Ἀμέρδειν. στερίσκειν. ¶ Ἀμερεῖ. ἀμερίστῳ, ταχυτάτῳ.
Ἀ μερινοῦ, ἀποτυχόντος τοῦ νοῦ. ¶ Ἀμερεφὲς, δὲ ἀμφοτέρωθεν. ¶ Ἀμεργε, ἀποστερεῖ. ¶ Ἀμερθεὶς, στερηθείς. ¶ Ἀμερθῇ, στερηθῇ. ¶ Ἀμερία. τριακάδος δέκα. ¶ Ἀμέριον, ἔργον δὲ ὁμερήσιον. ¶ Ἀμέρμερα; πολλὰ, λάκωνες. ¶ Ἀμερνὸς, ἄπειρος. ¶ Ἀμεροκοίτης, ὁ καλλιώνυμος ἰχθῦς, ἢ μύρον. ¶ Ἀμερὴς, τυφλός. ¶ Ἀμέρσαι, ἀποστερῆσαι. συλῆσαι.
Ἀ μερσίφρων. βλαβερός. ¶ Ἄμερσεν. ἄμοιρον ἐποίησεν. ἐστέρησεν. ¶ Ἀμέρτος. ἀναπόχρεως, ἀτελεύτητος. ¶ Ἀμεφές. αἰσχρόν. ¶ Ἀμέρσαι, ἀμαυρῶσαι, ἄμοιρον ποιῆσαι. ¶ Ἀμέσω. ὠμοπλάτῃ.
Ἀ μετάθετος, ἄτρεπτος, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Ἀ μετάστρεπτα. δίχα τοῦ μεταστραφῆναι.
Ἀ μετεχείριστα, δυσάλωτα. ¶ Ἀμετένναι, ἀποδῦναι.
Ἀ μεῖρα, ἄκαιρα, ἀκράμια* μαχέσασθαι. ¶ Ἀμετρίαν. ὑπερβολήν. ¶ Ἀμετροεπής. φλύαρος, ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν. ¶ Ἀμετροσίαστον, ἀμέρχον.
Ἀ μέρχην, ἀμετάληπτον. ¶ Ἄμετρον, ἀμέτρητον, ἄπειρον. ¶ Ἀμεύσασθαι, ἀμείβεσθαι, διελθεῖν, περαιοῦσθαι. ¶ Ἀμευσιεπὴς, διαλλάσσουσα καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις. ¶ Ἄμη. σιδηροῦν σκεῦος καὶ σκάφη εἰς ἣν ἐβάλλοντο ἐρείφων τόδες πτῶσ δὲ μὴ βαίνειν. ¶ Ἀμῆγε, ἀμηγέπως. ¶ Ἄμητος, ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ. ¶ Ἀμητός, ὁ θερισμός.
Ἀ μηγέπη, ἀμογέπη, ὁπηποτέ. ¶ Ἀ μὴ θέμις, ἃ μὴ πρέπει. ¶ Ἀμήκοα, δεινὰ ταραντῖνοι.
Ἀ μηλον, ἀκολάκευτον κρῖτες. ¶ Ἀμημένοι. σῖτον συλλέξαντες. ¶ Ἀμὴν, πλακοῦντος εἶδος.
Ἀ μηνίτως. ἀμέμπτως ἀχαιοί.
Ἀ μ' ἡμέρα, ἀλκαίῳ ἅμ' ἡοῖ. ¶ Ἄμηροι, ὁμηροι.
Ἀ μήρυτον, ἄφθαρτον, ἀτελεύτητον, πολύ.
Ἀ μῆσαι, θερίσαι. ¶ Ἀμησάμενος, συναγαγὼν, θερίσας. ¶ Ἀμήσαντα. θερίσαντα, ἀποτεμόντα.
Ἀ μητείδας, καθαριστὰς κρῆτες ἢ κιθαριστάς.
Ἀ μητες, πλακοῦντος εἶδος. ¶ Ἀμητῆρες, θερισταί.
Ἀ μήτωρ, ἀπάτωρ. ¶ Ἀμήτορες, μὴ ἔχοντες μητέρα.
Ἀ μητός. θερισμός. ¶ Ἄμητος, ὁ καιρός. ¶ Ἀμη

Ἀ λωπά, ἡ ἀλώπηξ. ¶ Ἅλως, ἡ τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης περιφέρεια. αἰσχύλος περιφέρεια τῆς ἀσπίδος καὶ κύκλος. ¶ Ἁλώσιμος, ἀπωλείας. θανάτου.

Ἀ λώσεται, ληφθήσεται, πολεμηθήσεται.

Ἀ λώσιμα, καταληπτά. ¶ Ἁλώσιμον, ληφθῆναι δυνάμενον. ¶ Ἅλωσιν, φθόνον, πόρθησιν.

Ἀ λώσω, ἀνταναλώσω. ¶ Ἅλωσαι, ἄρραφοι.

Ἀ λωτόν, ληπτόν. ¶ Ἁλωφοιὸ, λευκούς.

Ἀ λῶ, ἀποθάνω. ¶ Ἁλωσομένην, ἀπολουμένην.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Ἀ Μ. ἅμα, ὁμοῦ. ¶ Ἅμα, ὁμοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. καὶ ἐκ διαφόρων τόπων καὶ εἰς ἕνα τόπον καὶ ὁμόσε. ¶ Ἀμάδρυα, κοκκύμηλα σικυώνιοι. ¶ Ἀμάδην, ἁπαλῶς. ¶ Ἀμαδρυάδες, βάλανοι. ¶ Ἀμαζακάραν πολεμεῖν πέρσαι.

Ἀ μαζονίδες, αἱ μηλέαι. ¶ Ἀμαζών. μία τῶν ἀμαζόνων

Ἀ μαθαίνει, ἀμαθεῖ, ἔστι δὲ ἀμαθεῖν θερίζειν.

Ἀ μαθής, σκαιὸς, βίαιος. ¶ Ἀμάθοιο, ἡ κατὰ τὸ πεδίον κόνις. ¶ Ἄμαθος, ἡ μεσόγειος ἄμμος, ἡ δὲ παρὰ θαλάσσῃ ψάμμος λέγεται καὶ ψάμμαθος.

Ἀ μαθῦναι, ἀφανίσαι. ¶ Ἀμαθύνει, ἄμαθον ποιεῖ. ἀφανίζει καὶ φθείρει. ¶ Ἀμαιμάκετον, ἀκαταμάχητον, μεγάλην, χαλεπήν. ¶ Ἅμακις, ἅπαξ κρῆτες.

Ἀ μάλαι, αἱ δεσμαὶ τῶν δραγμάτων. ¶ Ἀμάκιον. ἄβαξ λάκωνες. ¶ Ἄμαλα, τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἅλα, αἰσχύλος πρωτεῖ σατυρικῷ. ¶ Ἀμαλδῦναι, ἀφανίσαι. ¶ Ἀμαλδυνόμενον, ἀφανιζόμενον, μαραινόμενον. ¶ Ἀμαλεκύδαλος, θόρυβος.

Ἀ μαλή. ἁπαλὴ, νέα εἰ ὀξύνοιτο ἡ δράγματα περιεξυσμένον. ¶ Ἀμαλθάκτοις, σιδηροῦς, σκληροὺς, ἀμαλάκτοις. ¶ Ἀμαλθείας κέρας, τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν, ἐπειδὴ οἱ εὐχόμενοι τῇ οὐρανίᾳ αἰγὶ ἐπιτυγχάνουσιν. ἢ ὅτι ἑρμῆς ἡρακλεῖ ἔδωκε τὸ κέρας ὅτε περὶ τὰς γηρυόνου βοῦς ἔμελλεν ἐλαύνειν.

Ἀ μαλθύνει, πληθύνει, πλουτίζει, ἢ τρέφει.

Ἀ μαλλοῖ, ἀφανίζει. ¶ Ἀμαλὸν, ἁπαλὸν, ἀσθενῆ, εὐεπίδης ἡρακλείδαις δηλοῖ. ¶ Ἀμαλλοτῆρες, οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμεύοντες. ¶ Ἀμαλλὸν, ἰσχυρόν.

Ἀ μάλλιον, χοινίον, ἐν ᾧ τὰς ἀμάλλας δεσμεύουσιν ἤτοι δράγματα. ¶ Ἄμαλλα, δράγματα, δέσμη τῶν ἀσταχύων. σοφοκλῆς τριπτολέμῳ. ἀγκάλη. δράγματα δύο ὥς φησι ἴστρος. φιλήτας δὲ, ἱστορεῖ ἐκ λακωνικῶν. ὁ ὅμηρος χρῆται τῇ λέξει. ¶ Ἄμαλλος, πέρδιξ, πελλοραῖοι. ¶ Ἄμαλλοι, φυτὰ σικύων ἢ τῶν ὁμοίων.

Ἀ μάλλως. μετρίως. εὐκόλως. ἀσθενῶς. ἁπλῶς.

Ἀ κάμηλος, ἀπίου γένους ἢ μήλου ἢ μεσπίλου.

Ἀ μαμίξαι, ἀποπνίξαι. ¶ Ἀμαλάπτει. ἀπολύει, τρέφει. ¶ Ἀμαλαυρεῖ, μαραίνει, σήπει, φθείρει.

Ἀ μάμυξ, ἄμπελος, ἢ γένος σταφυλῆς, εἴρηται δὲ καὶ τοῦ χαλοῦ τινὸς δύο βακτηρίαις ὑπὸ τὰς μασχάλας ἐρειδομένου, ἐκκρεμάμενον ἔχοντα τὸν πόδα ὡς βόθρων

Ἀ μᾶν, θερίζειν. ἀπὸ τοῦ ἅμα ἀνέχειν.

Ἀ μάναν, ἄμαξαν. ¶ Ἀμαμνλοῖ, ἀφανίζει. βλάπτει.

Ἀ μάνορες, δαιτυμόνες. ἠλεῖοι. ¶ Ἄμανροι, ἔθνος ἠπειρωτικόν. ¶ Ἀμαξακάειον, ἄμαξα. ¶ Ἀμαξαντία. δῆμος τῆς ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ¶ Ἀμαξάων, ἀμαξῶν. ¶ Ἀμαξεὺς, ζευγηλάτης.

Ἀ μαξίποδες, τῆς ὑπερπερίας τὰ ἐν τοῖς ἄξοσι προστιθέμενα στρεφομένοις περὶ αὐτά.

Ἀ μαξιτόν, ὁδὸν δημόσιον καὶ ἀμάξαις διαπορευτὴν ὁδόν. ¶ Ἀμαξὶς. γένος σταφυλῆς ἀπὸ κυαθιδράδος. καὶ τὸ μικρὸν ἀμάξιον ἀττικοὶ οὕτως καλοῦσιν.

Ἀ μαρ, ἦμαρ, ἡ ἡμέρα. ¶ Ἀμάρακος. γένος μύρου ἀπὸ φυτοῦ ἀμάρακος καλουμένου. ¶ Ἀμάραν, αὔλακα. ¶ Ἀμαράντινον, ἄσηπτον. ¶ Ἀμάραντος, εἶδος φυτοῦ ἀφ᾽ οὗ στέφανοι πλέκονται. ¶ Ἀμαράσαι, αἱ σῦς, οἱ δὲ κύνας. ¶ Ἀμαρτεῖν. ἀκολουθεῖν. πείθεσθαι, ἀμαρτάνειν. ¶ Ἀμάρευμα. ἀθροίσματα βορβόρου. ¶ Ἀμαρεύων, διοδεύων. ¶ Ἀμάρη, ἡ ἐν τοῖς κήποις ὑδρορρόη παρὰ τὸ ἅμα καὶ ἴσως καὶ ὁμαλῶς ῥεῖν, ἢ οἷον ἀμαυρά τις οὖσα ¶ Ἀμαρίς, ὁ ὑδρορρεὴς ὀχετός. ¶ Ἀμάραισι, πόροις. ¶ Ἀμάν, ἑβραϊστί. βεβαίως. ἑλληνιστὶ συγχώρως.

Ἀ μαρία, ὁμοῦ παραγίνεσθαι. ¶ Ἀμαρτάδας, ἁμαρτίας. ¶ Ἄμαρτεν, ἀπέτυχεν, ἐψεύσθη.

Ἀ μαρτῇ, ἅμα καὶ ἐπακολούθως ὡς ὅμηρος χρῆται.

Ἀ μαρτῆσαι, στερηθῆναι. ¶ Ἀμαρτητήν. ὁμοῦ προϊόντα δόρατα εὐριπίδης σκείρωνι. ¶ Ἁμαρτεῖν, ἀκολουθεῖν, σοφοκλῆς δὲ ἐν φιλοκτήτῃ ἀντὶ τοῦ ἀποτυχεῖν. ¶ Ἀμαρτήδην. ὁμοῦ. ¶ Ἁμαρτήσεσθαι, δι᾽ ἁμαρτίαν στερηθῆναι. ¶ Ἁμαρτήσαντες. συντυχόντες, ὁμοῦ γενόμενοι, ἢ ὁμοῦ προϊέμενοι, ὁ δὴ ἐστι συμψάντες. ¶ Ἁμαρτεπής, ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. ¶ Ἀμάρτοις, ἀποτύχοις. ¶ Ἁμαρτωλὸν, πανοῦργον μοχθηρὸν, αἱμύλον. ¶ Ἁμαρτῶν, ἀκολουθῶν, ἀγνοήσας. ¶ Ἀμαρυγμαί. ἀκτῖνες, λαμπηδόνες, ὄψεις. ¶ Ἀμαρυγμέα, ὄνομα κύριον.

Ἀ μαρύγματα, λαμπηδόνες. ¶ Ἀμαρυγκυσία, βορυχία. ¶ Ἀμαρυσία, ἑορτὴ ἀθήνησι.

Ἀ μαρὺ, ἄπλετος, πολύς. ¶ Ἀμαρύσσει. στίλβει, λάμπει. ¶ Ἀμαρύσσων, λάμπων, ἀστράπτων.

Ἀ μαρυκή, ἀπ᾽ ἀρχῆς. ¶ Ἀμαρύττεια, τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἀ μᾶς, ἡμετέρας, δωρικῶς. ¶ Ἀμᾶσθαι, ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν. ¶ Ἀμασυκάδες, αἱ ἅμα τοῖς σύκοις γινόμεναι ἄπιοι. ¶ Ἀματίζει, ἀναφυρᾷ.

Ἀ ματίς. ἅπαξ ταραντῖνοι. ¶ Ἀμάτορος, μητέρα μὴ ἐχούσης. ¶ Ἄμαρτοι. αἱ συνουσίαι. ¶ Ἀμαροχεῖν. τῶν ἁρμάτων συναφῆς. ¶ Ἀμαροχίας, τὰς χαράξεις τῶν τροχῶν καὶ ὁμοδρομίας.

Ἀ μαροχόωντα, ἅμα συνεκτρέχοντα. ¶ Ἀμαυρά. δυσόρατος ἢ σύγχυσις. ¶ Ἀμαυροῖ, ἀναιρεῖ. μιαίνει.

Ἀ μαυρούμενοι, σκοτιζόμενοι. ¶ Ἀμαυρώσας, σκοτώσας. ¶ Ἀμαυρὸν, σκοτεινόν. ¶ Ἀμαχητηρία. εἶδος ἀκάνθης. ¶ Ἄμαχον, ἀκαταμάχητον, ἀκαταγώνιστον. ¶ Ἄμβαινα. ἀνάδησμα.

Ἀ μβαδίως, ἀφροντίστως, ἀπρονοήτως. ¶ Ἄμβασις, ἀνάβασιν. ¶ Ἀμάσεται, ἀπὸ τοῦ ἀμήσεως οἱονεὶ σφάξει. σοφοκλῆς τρωΐλῳ. ¶ Ἀμβολάδην, ἐμβολάδην μετὰ ὀλολυσμοῦ. ¶ Ἀμβαλλόμενα, ἀναβαλλόμενα.

Ἀ μβατές. ἀνάβατος, πρόβατος. ¶ Ἀμβεῖς, λυσκα-

πιμελοῦ ἐπὶ λίπος. ἢ ἀμπελον. ¶ Ἄλληπτα ἁ-
λός. ἄλλοθεν ἐκ τῆς θαλάσσης. ¶ Ἄλοκας, αὔλα-
κας ἀιδοῦς βωμοῦς. ἢ γλυφὰς δένδρου. ¶ Ἀλλοῖ,
τύπτει. ¶ Ἀλλόκοτα, ψευδῆ, ἐξηλλαγμένα.
Ἀ λόντα, κλοπεύοντα, διαπεσόντα. ¶ Ἀλλομενός, ἀεὶ
ῥέοντος, ἢ βλύζοντος. ¶ Ἄλοξ. αὖλαξ. ¶ Ἀλη-
πινει. αὐχμεῖ. ¶ Ἀλόπη, πόλις ἐν ἄργει καὶ ἱερή-
νη ἐν ἐλευσῖνι, ἥ τις φιλότης ἐκαλεῖτο. ¶ Ἄλοπον
ἀλέπιστον. ¶ Ἀλοκίζειν, ἀροτριᾶν. ¶ Ἀλορόα,
ἄρουρα καὶ γεωργία παρὰ θάλασσαν. ¶ Ἅλος, πό-
λις ἐν ἄργει τῷ πελοποννησιακῷ. ¶ Ἁλός, τῆς
θαλάσσης, ὡς τό, κἄπειτα λίμωσσ' αὐτοῦ πολιοῖο ἁ-
λός. ¶ Ἅλς, ἅλατος. ¶ Ἁλὸς ἄχνη, θαλάσσης ἀ-
φρός. ¶ Ἁλὸς θείοιο, ἐντίμου, τῆς θείως κινουμένης
θαλάσσης. ¶ Ἁλοσύδνης. τῆς θαλάσσης ὕδατος.
Ἀ λοσύδνα. ἡ δύνη. ¶ Ἁλὸς χνόον, χνοῦν δὲ λεπτότατόν
φησι. τοιοῦτος δὲ ὁ ἀφρός. ἀέρος δὲ πλεῖστον, ἢ πνεύμα-
τος μᾶλλον ἢ περὶ ὕδατος ἔχον, ἢ δ᾽ ἐν τῷ τῆς ἐπιφανείας
τῆς θαλάσσης ἀφρόν. ¶ Ἄλουνα, κῆποι. ¶ Ἀλουργά,
τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης πορφυρᾶ κύπριοι. ¶ Ἀλοῦνται,
κρατοῦνται, πιλῶσιν. ¶ Ἀλουργές, πορφυροῦν.
Ἀ λουργοειδής, πορφυροειδής. ¶ Ἁλοὺς, πιασθεὶς, λη-
φθείς. ¶ Ἀλοῦσα, ληφθεῖσα, χειρωθεῖσα.
Ἀ λουσία, τὸ μὴ λούεσθαι, καὶ ἀλουτεῖν ὁμοίως.
Ἀ λλόφυλον, ἐν ἀμηχανίᾳ ὄντων. ¶ Ἀλόχευτον, ἀγέν-
νητον. ¶ Ἄλοχος, σύνευνος. γαμετή. ¶ Ἄλοχον, ἄδο-
ρυ ἀσίδηρον. ¶ Ἀλόχου, γυναικὸς γαμετῆς.
Ἀ λόχῳ, γυναικὶ γαμετῇ. ¶ Ἀλῶ, πλανῶ.
Ἀ λῶν. πλανῶν καὶ τύπτων. ¶ Ἀλπαλαιῶν, ἀπατώ-
των. ¶ Ἄλσεα, τεμένη, οἱ κάθυγροι καὶ σύμφυτοι
λειμῶνες καὶ τόποι κατάδενδροι πρὸς ἄλσιν καὶ αὔξη-
σιν τῶν φυτῶν ὄντες ἐπιτήδειοι. ¶ Ἄλσος, σύνδεν-
δρος τόπος. ¶ Ἄλτο. ὥρμησεν. ¶ Ἀλσείαν, πο-
ρείαν. ¶ Ἀλσίνη. βοτάνης εἶδος. ¶ Ἀλσινεύει,
ὅταν ὑπὸ τῆς ἄγαν εὐθηνείας ἐπίθεσο. ¶ Ἀλτεῖ, ἀπο-
ρεῖ. ¶ Ἀλτηρεία, ἀφὴ τῆς χειρός. ¶ Ἁλσαλός.
ἅλατος, θαλάσσης. ¶ Ἄλτο, ἥλατο, ἐπήδησε.
Ἄ λτο, πολύ. ἐλαφρόν. ¶ Ἆλτο χαμᾶζε, ἐπήδησε
χαμαί. ¶ Ἀλζος καὶ ἀλζός. μισθός. ¶ Ἀλύβας,
ὄρος παρὰ σοφοκλεῖ, ἢ πόλις. οἱ δὲ, λίμνη ἐν ἰτα-
λίᾳ καὶ ἐν ζείᾳ. ¶ Ἀλύβη, πόλις ζωϊκή.
Ἄ λυγος, ἄνευ μάστιγος. ¶ Ἀλύδημον, πικρὸν παρὰ
σώφρονι. ¶ Ἀλυδμαίνειν, ἀλύειν, ἀπορεῖν, ἀπὸ τοῦ
τὴν λύσιν μὴ εὑρίσκειν ὡς δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ἀπορεῖν ἀπὸ
τοῦ πόρον μὴ εὑρίσκειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ χαίρειν καὶ δια-
χεῖσθαι. ¶ Ἄλυζον, ἄλυπον. ¶ Ἀλυκὴ ἐὰν μὴ
τὸ ἂν δεσμώνη, ἡ θάλασσα. ἐὰν δὲ ψιλοῦται, λίκους
μὴ ἔχουσα. ¶ Ἀλυκτάζει. κρύπτεται, φοβεῖται, ἀπο-
ρεῖ. λύσιν μὴ εὑρίσκει. ¶ Ἀλυκὸν, ἁλμυρὸν, χλι-
αρὸν, ψυχρόν. οἱ δὲ, θερμόν. ¶ Ἀλοκτεῖν. κλαίειν.
λυπεῖσθαι. δυσφορεῖν. ¶ Ἀλυκτεῖ. ὑλακτεῖ κρι-
τοῦ. ¶ Ἀλυκροσύνη, ἀκοσμία. ¶ Ἀλυκτήσεις,
ἀπειλήσεις, θορυβήσεις. ¶ Ἀλυκρὸν, σύδηνόν.
Ἀ λύει. φύει. ¶ Ἄλυξαν, ἐξέφυγον. ¶ Ἀλύξαι, ἐγ-
κλῖναι, ἐκφυγεῖν. ¶ Ἀλύουσα, ἀδημονοῦσα. ἢ χαί-
ρουσα καὶ διαχεομένη. ¶ Ἀλυκρωπίδη. δεσμοῦ

εἶδος ἀναφώκτου. ¶ Ἄλυς, ἀπορία, πλάνη,
βλάβη. ¶ Ἀλυσθενεῖ. ἀσθενεῖ, αἰτιᾶται. ¶ Ἀλυ-
σίδιος, ἁλύσει δεδεμένος. ¶ Ἀλύσιον, τὸ περὶ τὸν
τράχηλον πλόκιον. ¶ Ἀλυσιτελές. ἀσύμφορον,
ἀνωφελές. ¶ Ἀλυσκάζω. πλανῶμαι. ἐγκλίνω.
ἐκφεύγω. ¶ Ἀλυσκάζειν, ἀποδιδράσκειν.
Ἀ λύσσοντες, ἀδημονοῦντες, ἢ δυσφοροῦντες. ἢ ἀγαν-
λυσσῶντες καὶ ἐμμανῶς ἔχοντες. ¶ Ἀλύσσειν, ζέ-
μειν. ¶ Ἄλυσον, ξυλίον. ¶ Ἀλυσοπαθεῖν. κακο-
παθεῖν. ¶ Ἀλοσάζουσα. ἀλύουσα. ¶ Ἀλυστα-
νεῖν. ἀσθενεῖν. ἀδυνατεῖν. ¶ Ἀλυστᾶται. παρατηρεῖ.
Ἀ λυστον. δεινόν. ἄλυπον. χαλεπόν.
Ἄ λυτον, ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον σοφοκλῆς ἰνοῖ.
Ἀ λυχά. ἀδημονία. ἀκηδία. ¶ Ἀλυχὴν. ἄσην. χάσμη-
σιν. ¶ Ἀλύω, ἀδημονῶ, ἀθυμῶ, φοίνικες.
Ἄ λφα. βοὸς κεφαλή. ¶ Ἀλφάδιον, ἐχθρόν.
Ἀ λφαδεῖ, εὑρίσκει καὶ ἀλφαίνει. ¶ Ἀλφαίνει, τὸ αὐ-
τὸ δηλοῖ. ¶ Ἀλφεσίβοιαι αἱ πολλὰς βόας εὑρί-
σκουσαι ἀπὸ ἐδνεων. ¶ Ἀλφεσίβοιοι, αἱ βίοις ἀλφαί-
νουσαι. ¶ Ἄλφη, τιμὴ, ὠνὴ εὕρεσις. ¶ Ἀλφησταὶ
ἄνθρωποι. βασιλεῖς. ἔντιμοι. ¶ Ἀλφηστὶς, ἰχθύ-
ος εἶδος, καὶ ἔντιμος. ¶ Ἀλφεῖν, εὑρίσκειν, δύνασθαι.
Ἀ λφειὸς, ποταμὸς καὶ πόλις τῆς ἤλιδος.
Ἀ λφησταὶ, ἀμείπται, ἔντιμοι. ¶ Ἀλφηστῆσι, τοῖς εὑ-
ρετικοῖς καὶ συνετοῖς. ¶ Ἀλφιταμοιβοί. ἀλφι-
τοπῶλαι. ¶ Ἀλφινία, ἡ λευκὴ περραιβοί.
Ἄ λφιτον, τὸ ἀπὸ νέας κριθῆς ἢ σίτου πεφρυγμένον ἄλευ-
ρον. ¶ Ἀλφιτόμαντις, ἀλφίτοις μαντευομένη.
Ἀ λφίτων στοὰ, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐπωλεῖτο. ¶ Ἀλφι-
τοσκόπαι, ἀλφιτομάντεις. ¶ Ἀλφιτόχρως. λευ-
κή. πολιά. ¶ Ἄλφι. ὅταν ἀποξωκότες εἰσὶν ὡς ἄλ-
φιτα. ¶ Ἀλφίτου ἀκτὴ, τὸ βέλτιστον καὶ κράτι-
στον τοῦ ἀλφίτου. ¶ Ἄλφοι, εὗροι. ¶ Ἀλφούς.
λευκούς. ¶ Ἀλφὸς, λευκή τις ἐν τῷ σώματι.
Ἀ λοιφή, χρίσις. ¶ Ἄλφαισις, μάθησις ζώου.
Ἀ λχαρής ὕπνος. ἀηδής, οὐκ ἔχων χαράς. ¶ Ἀλφή. ἡ
τιμὴ καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον. ¶ Ἀλῶ, ληφθῶ, πιασθῶ.
Ἀ λῶα, ἑορτὴ ἀθήνῃσιν. ¶ Ἀλωὰς τὰς ἅλως, ἀλωνίας.
Ἀ λωή. ἡ ἅλως, ἡ ἀμπελόφυτος χώρα. καὶ ἡ στροφό-
ρος, καὶ ὁ κῆπος. καὶ τὰ σύμφυτα τῶν χωρίων, ἡ ἄρουρα.
Ἀ λωὴν, τὴν ἅλω. ¶ Ἀλώβητον, ἀβλαβές.
Ἀ λώεσσι. περιάδεσι. ¶ Ἀλωὴς, ἀλωνίας, ἀμπελο-
φύτου. ¶ Ἀλώμεθα, πλανώμεθα. ¶ Ἀλώμενος.
πλανώμενος. ¶ Ἀλῶναι, ἀπολέσθαι, ἀποθανεῖν.
ἐνδεθῆναι, ληφθῆναι. ¶ Ἀλωνάκη, ἀνάλωμα χαλ-
κιδεῖς. ¶ Ἀλώνητος, τοὺς ἅλας λαμβάνοντες οἱ
θρᾷκες, ἀνδράποδα ἐδίδοσαν, οἱ δὲ εὔωνος. ὀλίγου ἄξι-
ος. ¶ Ἀλωνίζουσα, ἐν ἅλωσι διάγουσα. ¶ Ἀλωὸς.
κρατηθείς. ¶ Ἀλωπέκεως, ἄμπελος οὕτω καλου-
μένη καὶ ὁ ἀπ᾽ αὐτοῦ οἶνος. ¶ Ἀλωπεκή. δῆμος ἀν-
τιοχίδος φυλῆς. ¶ Ἀλωπεκίαι αἱ τῶν ἀλωπέ-
κων καταδύσεις. ¶ Ἀλωπεκίδες. εἶδος κυνῶν.
Ἀ λωπεκίζειν, ἀπατᾶν. ¶ Ἀλώπηξ, ὄρχησις τίς. καὶ
ἀλωπεκίαι μόρμων ὡς σοφοκλῆς, ὅπερ ἐστὶν στόμα-
τι πάθους γενόμενον. ¶ Ἀλωπὴς ἀλωπεκώδης πανοῦρ-
γος σοφοκλῆς ἀνέστη καὶ ἰάκχῳ, οἱ δὲ ἀφανὴς καὶ κατὰ τὸν

ἰσχὺς, ἢ ἀλέξησις, ἢ μάχη. αἰσχύλος ἀσκμεμένην.
Ἀλκί. τῇ ἀλκῇ ἀπὸ εὐθείας τῆς ἡ ἀλξ, ὡς ἡ σάρξ.
Ἄλκιμος. μάχιμος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, θρασύς.
Ἀλκίδι, δυνάμει. ¶ Ἀλκιμώτατον, γενναῖον, ἰσχυρότατον. ¶ Ἀλκμαῖος. νεανίσκος. ¶ Ἀλκαμαρὲς. ἄλκιμον. ¶ Ἀλκμέωνα, τὸν ἀλκμᾶνα.
Ἀλκείδαι, θεοί τινες παρὰ λακεδαιμονίοις. καὶ ἀλκμαιωνίδαι ἀθήνησιν, ἀπὸ ἀλκμαίωνος τοῦ κατὰ θησέα.
Ἀλκτῆρα, βοηθὸν ἢ βοηθοῦντα. ¶ Ἀλκτήριον, ἀμυντήριον. ¶ Ἀλκυονίδες, ἡμέραι τινὲς τὸν ἀριθμὸν ιδ χειμεριναί. ἐν αἷς νοσσεύει ἡ ἀλκυών.
Ἀλκυὼν, εἶδος ὀρνέου, καὶ λιμός τις. ¶ Ἀλκυόνιον, βοτάνη τίς. ¶ Ἀλλά. κἄν. ἢ εὐθὺ τάδε.
Ἀλλὰ καὶ ὥς. ἀλλὰ καὶ ὅμως. ¶ Ἀλλαγήν. ἀμοιβήν.
Ἀλλὰ κακῶς, μεθ' ὕβρεως. ¶ Ἀλλ' ἄνα. ἀλλ' ἀνάστηθι.
Ἄλλαγμα, ὁ βαπτιζόμενος. ¶ Ἀλλὰ δή. ἀλλ' ὅμως, δυσχεραίνοντος δὲ ἡ λέξις. μὴ ὅτι οὐχί. ¶ Ἀλλάθρυον, ἀλμυρὸν κρητῶν. ¶ Ἀλλάμπαν, τὸν ἥλιον λάκωνες· οἱ δὲ ἐπιχειρίδιον δαίμονα. ¶ Ἀλλανὴς, ἀσφαλὴς λάκωνες. ¶ Ἀλλ' ἄναξ, ἐξόδιον κιθαρῳδοῦ τὸ καθαπέρδην καὶ τὸ νῦν. ¶ Ἀλλὰξ, ἐνηλλαγμένως.
Ἀλᾶται. πλανᾶται. ¶ Ἀλλὰ τὰ μὲν, ἀλλ' ὅσα μέν.
Ἀλλά τε, ἀλλὰ δέ. ¶ Ἀλλ' ἄχρι ἔξεστιν. ἀντὶ τοῦ ἕστω μένανδρος. ¶ Ἀλλάων, ἄλλων. ¶ Ἄλλεγον, συνέλεγον. ¶ Ἀλλ' ἕνεκα, ἀλλὰ χάριν. ¶ Ἀλλέξαι, ἀναλέξαι, συλλέξαι. ¶ Ἀλλεπάλληλα, συνεχῆ.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω. ἄλλο δή σοί τι ἐρῶ. ¶ Ἄλλη, ἀλλαχοῦ. ¶ Ἀλληγορούμενον, ἑτερολογούμενον, φυσιολογούμενον. ¶ Ἀλληγορία, ἄλλο τι παρὰ τὸ ἀκουόμενον ὑποδεικνύουσα. ¶ Ἀλληκτί. πράσει τι ἄνευ κλήρου. ¶ Ἄλληκτον, ἀκατάπαυστον.
Ἀλλήλῃσι κέχυνται, ἀλλήλαις ἐπιβαίνουσιν.
Ἀλληλοσωδότη. ἀλληλοβόροι. ἀλληλοφάγοι. ¶ Ἀλληλέγγυον, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις ἀλλήλοις ἀλλήλαις.
Ἀλλήλοισιν. ἀλλήλοις. ¶ Ἀλληλουχία. ἀλλήλους διαδέχεσθαι καὶ συνέχειν καὶ συγκροτεῖν. ¶ Ἀλλῆν. λάχανον ἰταλοί. ἐκ δὲ τοῦ φαρκοῦντος προκόπτου δὲ οὐ ἀλλαντοπώλης. ¶ Ἀλληλουΐα. αἶνος ὑπὲρ ὄντι θεῷ. αἰνεῖτε τὸν κύριον. ¶ Ἀλλῆκα, χλαμύδα. ἐμπόρευμα. οἱ δὲ περιβόλαια χλαμύδας ἀλληλοχείρους.
Ἀλλ' ἤ, ἀλλὰ πλήν. ¶ Ἀλλὶξ, χιτὼν χειριδωτὸς παρὰ εὐφοβίοις. ¶ Ἀλλογνώτων, ξένων. ¶ Ἀλλοδαπὸς, ξένος, ἀπ' ἄλλου τόπου. δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος. ἤγουν ὁ τόπος. ¶ Ἀλλοθρόοις. ἀλλοφώνοις.
Ἀλλόμος. τυφλός. ¶ Ἀλλοιοῦται. ἄλλος δὲ ἄλλου γενόμενος μετασχηματίζεται. ¶ Ἄλλοθεν. ἀλλαχόθεν. ¶ Ἀλλόκοτα, ἀκατάλληλα. ἐναντία. ἀκατάστατα. ¶ Ἀλλοφυῆ, ἐνηλλαγμένα, ἰδιόκοτα δὲ ἄλλων. ¶ Ἄλλο, ἀλλοῖον. ¶ Ἄλλυν μέν κεν, ἄλλον δή τινα. ¶ Ἀλλ' ὁ μὲν, ὁ μὲν ἄλλος. ¶ Ἀλλ' οἱ μὲν, οἱ μὲν ἄλλοι. ¶ Ἄλλοις. ποῖς ἄλλοις. ¶ Ἀλλοπρόσαλλος, εὐμετάβλητος. ¶ Ἀλλοπρόσαλλοις. εὐμεταβλήτοις. ¶ Ἀλλόζιος φὼς, πολέμιός τις ἀνήρ.
Ἄλλοι μέν ῥα. ἄλλοι μὲν δή. ¶ Ἀλλοίῳ, ἐπ' ἄλλῳ.
Ἄλλυδις ἄλλος, ἀλλαχοῦ ἄλλος. ¶ Ἀλλοίοις, ἀλλοιοφανεῖς. ¶ Ἀλλοφονέοντα, παραφρονοῦντα, ἀλλη-

γοροῦντα. ¶ Ἀλλόφυλος, ὁ ἄλλου γένους μὴ ἔχων φυλήν. ¶ Ἀλληλάξαι. ἀλλήλοις ἐλάσαι.
Ἀλληλίζεσθαι, τὸ ἀλλήλοις ἐπιχειρεῖσθαι.
Ἀλλήλων ἰθυνομένων, ἐπ' ἀλλήλων εἰς ὀρθὸν ἀκοντιζόντων. ¶ Ἀλλήλυχα, τὰ ἀντιπεπλεγμένα.
Ἀλλῆσαι, ἀνασχέσθαι. ¶ Ἀλλησυνωρὶς ἄλλη κατάστασις. ¶ Ἀλληλίζειν, ἄλλως ἢ ἄλλως λέγειν.
Ἄλλικα, χλαμύδα πορφυρᾶν. ¶ Ἀλλογνοεῖν, μὴ ἐπιγινώσκειν. ¶ Ἀλλογνώσας, ἀγνοήσας. ¶ Ἀλλόδημα. ἀπόδημα. ¶ Ἀλλοειδὲς, ἀλλοφανές.
Ἄλλον ἐρώτα. ἀνέκειεν. ¶ Ἀλλοπείθεις, ἀλλοφύλοις. ¶ Ἀλλοπρόσαλλε. ἄλλοτε ἄλλῳ φίλε.
Ἄλλος ὁδίτης, ἀλλόφυλος. ¶ Ἀλλότριος, πολέμιος, ξένος. ¶ Ἄλλος οὗτος ἡρακλῆς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν. ¶ Ἄλλο τι. ἐνερωτῶσιν ἀττικοί.
Ἀλλοτριῶσαι, μεταθεῖναι. ¶ Ἀλλόρσον, ἀντὶ τοῦ ὅλον σῶμα. ¶ Ἀλλόφασις, θόρυβος ταραχώδης.
Ἀλλοφασεῖν, ἑτεροχροεῖν ἢ οὐχ ὑποφέρειν βάρος.
Ἄλοφον. μὴ ἔχουσαν λόφον. λόφος εἰς ὕψος ἐπὶ περικεφαλαίας ἐπάνωθεν καλεῖται. ¶ Ἀλλοφάτοις, ὑπ' ἄλλου πεφατισμένοις ἢ αἰνηρημένοις. ¶ Ἀλλοφέρμονες. ἀλλαχοῦ τραφέντες. ¶ Ἀλλυδὶς ἄλλη, μεταλλαγῆ ἄλλου. ἐπ' ἄλλο ἀλλαχῆ. ¶ Ἀλλύει, ἀναλύει. ¶ Ἄλλως, ματαίως, ὡς ἔτυχεν. ἢ ἀλλοίως, ἢ μάτην. ἄλλως ἂν φράζεσθε σαώσιμον, ἑτέρως δὲ βουλεύσασθε σῶσαι τὸν ἡνίοχον ἡμῶν. ¶ Ἄλλως τε μάλιστα, καὶ κατ' ἄλλον τρόπον. ¶ Ἅλμα, πήδημα. καὶ ἡ πρώτη τοῦ ἐμβρύου μεταβατικὴ κίνησις παρ' ἱπποκράτει. ¶ Ἁλμάδες, κολυμβάδες ἐλαῖαι. καὶ αἱ ἐκ σινάπιος γογγυλίδες. ¶ Ἁλματῆρα, τὰ παραθαλάσσια χωρία. ¶ Ἅλμη, ὁ τῶν ἰχθύων ζωμός,
Ἄλμενος, ἀλλόμενος. ¶ Ἀλμήτην, ἀδάμαστον.
Ἁλμυρὰ δάκρυα. χαλεπά. πικρά. ¶ Ἄλμειον, ἀνδρεῖον. ¶ Ἁλμυρίδες, αἰγιαλοὶ καὶ τόπος ἐν τῇ ἀττικῇ παρὰ τὰς ἐσχατιάς, οὗ ῥῖψαι νεκροὺς ἐξέβαλον.
Ἁλμυρὸν, ἁλικόν. ¶ Ἄλαξ. πῆχυς, ἀθαμάνων.
Ἀλξίας, πρᾶξις ἢ ἐκλύσις. ¶ Ἄλξεων, τειχέων.
Ἀλογεῖται, μωραίνει. ¶ Ἀλογηθῆναι, μωρανθῆναι.
Ἀλογήσας, καταφρονήσας, ὀλιγωρήσας.
Ἀλογία. παρακοή. ¶ Ἀλογήσει. ἀφροντιστήσει. λόγον οὐχ ἕξει. ¶ Ἀλογήσαντες, καταφρονήσαντες.
Ἀλογήσαντες, διὰ τὸν ἀλόγως φρονήσαντα. ¶ Ἀλόγιστος, παράφρων. ¶ Ἄλογος, μωρός. ¶ Ἀλογίου δίκη. ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ δόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων. ¶ Ἀλογχεῖν, ἀλόγχοις μιμεῖσθαι, ὃ ἐστιν ἔθνος θρακῶν. ¶ Ἄλογχον, δόρυ τὸ ἀσίδηρον. ¶ Ἄλωα, ἄρρητα σοφοκλῆς θυέστῃ.
Ἀλόη. πόας εἶδος, καὶ ὁ χυλὸς αὐτοῦ. ¶ Ἀλλοιᾶν, μεταποιεῖν. ¶ Ἀλλοιᾶν, ἔτυπτεν. ἀφ' οὗ καὶ ὁ πατροτύπτης πατραλοίας. ¶ Ἀλλοιᾶν ἀττικῶς, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πατροτύπτης καὶ μητροτύπτης πατραλοίας καὶ μητραλοίας λέγει. ¶ Ἀλοιῶν. λυφθείεν.
Ἀλοίμεθα, λυφθείημεν. ¶ Ἀλοῖεν ἄν, λυφθεῖεν ἄν.
Ἀλοίματα. χρίσματα σοφοκλῆς ἀκρισίῳ.
Ἀλοιταί. κοινοὶ ἁμαρτωλοί, πόρνοι. ¶ Ἀλοιτήσουσιν, κοινὸν ἄνανδρον, φονέα ἢ χρῆσις. ¶ Ἀλοιφή,

φοσ. ¶ Ἀλκιπίας, σπονδὰς αἰσχὰς ἀπὸ τοῦ μὴ λεί-
ζεσθαι. ¶ Ἀλλέσιον, πᾶν τὸ ἀλκλεσμένον.
Ἀ λόστων, ἀληθαργήτων. ¶ Ἀλκητεύω, πλανητεύω.
Ἀ λήτης, πλανήτης, πλανώμενος.
Ἀ λῆτις, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἡ νῦν ἑώρα λεγομένη, καὶ ἡμέ-
ρας ὄνομα ὡς πλάτων ὁ κωμικός. ¶ Ἀλκητεύ-
σκον, ἐπλανῶντο. ¶ Ἀλοτεύοντες πλανώμενοι.
Ἀ λητὸν, ἄλευρον. ¶ Ἀλήτωρ, ἱερεύς. ¶ Ἄλθα,
θερμασία, ἡ θεραπεία. ¶ Ἀλθαία, εἶδος βοτάνης.
Ἀ λθαία, οἰνέως γυνὴ, μελεάγρου μήτηρ. ¶ Ἀλθεῖναι,
χαλεπῆναι. ¶ Ἀλθέξω, ὑγιάζω ἀπὸ τῆν ἀλθαίαν.
Ἀ λθεὺς, ἰατρός. ¶ Ἀλθαίνει, ἐξιθεραπεύει, ὑγιαίνει,
φάρμακον τὸ ἀλθός. ¶ Ἀλὶ, ἅλατι.
Ἀ λικὴ ἐν πελοποννήσῳ τῶν ἁλιέων χώρα. ¶ Ἁλία,
ἐν ᾧ τρίβονται οἱ ἅλες, ὁ εἰς οὓς ἀποτίθενται.
Ἀ λιάδες μικρὰ σκαφίδια. ¶ Ἀλιδέως, ἱκανῶς, με-
τρίως, ἅλις. ¶ Ἀλιαέες, ἄνεμοι οἱ διὰ θαλάσσης
πνεόντων. ¶ Ἁλίαι κορῶναι, αἴθυιαι. ¶ Ἁλια-
κτήρ. τόπος ἐν ᾧ ἀθροίζονται οἱ σικελοί. ¶ Ἀλιαί-
αν, ἐκκλησίαν, ταραντῖνοι. ¶ Ἀλιάδων, ἐναλίων.
Ἀ λίαν, θαλαττίαν. ¶ Ἀλιαόντων, ἐναλίων θεῶν.
Ἀ λιάκυροι, ἄσημοι, ἀδέσποτοι, ἄναρχοι.
Ἀ λιάποδα, τὸν κέμφον ὁ θαλάττιον ὄρνιν.
Ἀ λίαρτος, πόλις βοιωτίας. ¶ Ἁλίας, πρασιάς.
πλινθίας. ¶ Ἀλίαστος, ἄτιμος, ἀνέγκλητος, ἀ-
μετάστρεπτος, ἀνέκλιπής. ἀχώριστος. ¶ Ἀλιάσθη, ἀ-
πώχετο. ¶ Ἀλίβαπτον, πορφυρᾶν ὄρνιν ἀλκμὸς
καὶ ἀλκμάν. ¶ Ἀλίβας, νεκρὸς ἢ βροῦχος ὁ ποτα-
μὸς ὁ ὅρος, ¶ Ἀλίβαντες οἱ νεκροὶ διὰ τὸ ξηροὺ
εἶναι, καὶ οἷον ὑγρασίαν τινὰ μὴ ἔχειν ὁ λιβάδα.
Ἀ λιβατεῖ, ἀφανίζει. ¶ Ἀλιβδῦσαι, ἀφανίσαι.
Ἀ λίβροχον, θαλάσσῃ βρεχόμενον. ¶ Ἀλίγκιον,
ὅμοιον. ¶ Ἀλίγκιον, καλὸν, ἀγαθόν. ¶ Ἀλιδνο-
φεῖ, ἀλγεῖ. ¶ Ἄλιε, ἥλιε. ¶ Ἀλιετρὸν, ἁμαρ-
τωλόν. ¶ Ἀλιεὺς, ὁ ὁρμιευτής. ¶ Ἀλίζειν, ἀλεί-
φεσθαι. ¶ Ἄλιζα, ἡ λεύκη τῶν δένδρων μακεδόνες.
Ἀ λιζῶνες. ἔθνος παφλαγονίας.
Ἀ λίζωνος, ἰσθμὸς παρὰ τὸ ἀλίζεσθαι. καὶ ἔθνος βαρβα-
ρικόν. ¶ Ἀλίζονται. ἀθροίζονται.
Ἀ λιεῦσι, θαλαττουργοῖς, ὁ ἰχθυοθήραις. ¶ Ἀλίη,
κάπρος μακεδόνες. ¶ Ἀλίησι, θαλαττίοις.
Ἀ λίμμαθον, παρὰ τὸν ἅλα καὶ τὴν ἄμαθον.
Ἀ λικκάκαβα. ὁ τοῦ λωτοῦ καρπὸς, καὶ πίας εἶδος.
Ἀ λικαύων. ὁ ποσειδῶν, σώφρων. ¶ Ἀλικίανες, θα-
λασσομιγεῖς. ¶ Ἀλικίνος. δυνατός. ¶ Ἀλικός.
ἀλικοὶ καλοῦνται οἱ τὰ πρὸς θάλασσαν οἰκοῦντες μέ-
ρη ἐπὶ πελοποννήσου. ¶ Ἀλικύρκη, φύλλα μήκω-
νος μετὰ ὄξους λεανθέντα, ἢ ἀπότεμμα ἐκ πλεό-
νων κρεῶν. ¶ Ἄλιμα, θαλάσσια. ¶ Ἀλιμένω-
τα, λιμένα μὴ ἔχοντα. ¶ Ἀλισμοῖς καὶ ἀλιμοῖς,
βοτάναις δυσὶ προσεοικόσι ἐπὶ θάλασσαν ἢ ξηροῖς τόποις.
Ἄ λιμον, παραπλήσιον θαλάσσῃ γινόμενον.
Ἀ λιμυρηέντων, εἰς θάλασσαν ῥεόντων, ἢ εἰς θάλασσαν
τελευτώντων. ¶ Ἄλιον, ἠλίθιον, μάταιον, κενόν,
ἐλαφρόν. ¶ Ἀλῖναι, ἀπαλεῖψαι. ¶ Ἀλινδή-
θρας, κυλίστρας, λέγεται δὲ καὶ ἐξαλίσαι τὸν ἵππον

κυλίσαι. ¶ Ἀλινδεῖται. κυλίεται. ¶ Ἀλιν-
δόν. δρόμον. ¶ Ἀλινεῖν. ἀλείφειν. ¶ Ἀλινοί.
ἐπαφρόδιτοι. ¶ Ἀλιννόν. ἀμυδρὸν κρότον.
Ἄ λιντος, ἄμιλλα. ¶ Ἀλιοβόλη, σύνοδος ἡλίου
ἅμα λάκωνες. ¶ Ἀλίοιο. θαλαττίου.
Ἄ λιον, θαλάσσιον ἢ μάταιον ἢ ἄκαρπον συνωρισμένως
ἀπὸ τῆς ἁλμύρου, ὃ ἐστιν ἄσπορον, ἄσπορον. ¶ Ἄλιον, βέ-
λος μάταιον, ἄπρακτον, ¶ Ἀλιπηρεῖ. ἀχμηρᾶ.
Ἀ λίπεδα, τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ πεδία. ¶ Ἀλίπλοα
τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα ὡς ἀποπλεόσυρος, κώμανος
δὲ, τὰ ὑπὸ τῆς ἁλὸς ἐπιπλεόμενα τουτέστιν ὑποβρύ-
χια οἷς ἐπιπολάζει ἡ θάλασσα. ¶ Ἀλίπλοια,
τῇ θαλάσσῃ πλευσόμενα. ¶ Ἁλιπόρφυρα. ἀλουρ-
γὰ τουτέστιν ἐκ θαλασσίας πορφύρας. ¶ Ἀλιρ.
ὀξύβαφον. ¶ Ἀλιρρόθοις, κύμασι θαλάσσης.
Ἄ λις, ἱκανῶς, πλῆρες ὁ αὐταρκές. ἔστι καὶ μετρίως ὡς
θυγατρίδης ἀλκήστιδος. ¶ Ἀλισκία. ἰσχυρά.
Ἀ λίσκες, κονίσκες, κυλίσκες, καταλαβὼν, ἀναθροίσκες, συ-
ναγαγών. ¶ Ἀλίσβο. ἀπάτη. ¶ Ἀλισγημάτων,
ἐπὶ μεταλήψεως τῶν μιαρῶν θυσιῶν. ¶ Ἀλισγή-
θη. συνεστιάθη. ¶ Ἀλίσγοντες. μολύνοντες. μι-
αίνοντες. ¶ Ἀλισθείσης. ἀθροισθείσης.
Ἄ λις δρυός. παροιμία ἐπὶ τῶν πληρωθέντων φαύλου τι-
νὸς καὶ ἐπιποθούντων τῶν ἡμέρων σίτου καὶ οἴνου.
Ἀ λισθένειν. ἀσθενεῖν. ¶ Ἀλισθέντες, συναθροισθέντες.
Ἀ λισθείς. συναθροισθείς. ¶ Ἀλίσιον. πόλις.
Ἀ λίσκει. νικᾷ. ¶ Ἀλισκόμεθα. καταλαμβανόμεθα.
Ἀ λισίμικτα. ἡλισμένα. ¶ Ἀλισκόμενοι. κρατού-
μενοι. ¶ Ἀλίσκονται. κρατοῦνται. λαμβάνονται.
φονεύονται. ¶ Ἀλίσκος, ὄνομα παγκρατιαστοῦ.
Ἀ λισίχρυσον. πετάλιον πολυφόρες.
Ἀ λίσπειρον, τὸ ἁλικὸν ἐσπαρμένον χωρίον ἢ ἄλευρον.
Ἀ λίστατος. σοφώτατος. ¶ Ἀλιστία, ἀναπέπλωσται.
Ἀ λιτρία. παραποτάμιον ἀμμῶδες χωρίον.
Ἀ λιτενές. παράλιον, ταπεινόν.
Ἀ λιτήμων. ἁμαρτωλός. ¶ Ἀλιτημένον. ἡμαρτη-
μένον. ¶ Ἀλίτεσθαι. ἁμαρτάνειν. ¶ Ἀλιτή-
ριος, ἁμαρτωλὸς, πλανήτης, θανάτου αἴτιος καὶ ἔνο-
χος. ¶ Ἀλίτης. ἁμαρτωλός. ξένος.
Ἀ λιτόβειος, ἐκ πλάνης τρεφόμενος. ¶ Ἀλίτημαι ἀ-
τιμῶ. ¶ Ἀλιτρόν. ἁμαρτωλόν. ἄδικον.
Ἀ λιτροῖς, ἁμαρτωλοῖς, κατὰ συναίρεσιν, ἀλιτήριος
καὶ ἀλιτρός. ¶ Ἀλιτόκαρπον. ματαιότεκνον.
Ἀ λιτροσύνη. ἁμαρτία ἢ ἀλιτρεία σοφοκλῆς αἰχμα-
λωτισιν λέγει. ¶ Ἀλιτροὶ, οἱ ἄδικα δικάζοντες.
Ἀ λιτρείας, ἁμαρτωλούς. ¶ Ἀλίφατα. ἄλφιτα,
ὁ ἄλευρα. ¶ Ἀλίφηρα, κώμη θρᾴκης.
Ἀ λίφαλος, γένος δρυός. ¶ Ἀλιφιλεῖς. πτωχοί.
Ἀ λιφθορῶσαι. ἀφανίσαι. ἀπολέσαι.
Ἀ λιφροσύνη. ἱκανὴ φρόνησις. ¶ Ἄλιψ. πέτρα.
Ἀ λίων, ἀλιφαίων, ἀλιέων. ¶ Ἀλιῶσαι. ματαιῶ-
σαι. μάταιον ἡγήσασθαι. ¶ Ἄλκα, ἄλυκα.
Ἀ λκαία. κέρκος οὐρὰ ὁ τοῦ λέοντος.
Ἀ λκεόν, ὅπλον, ἢ ἀλεξιφάρμακον φυτόν. ἐρατοσθένους
δὲ ὄνομα εἶναι τινος ἀνθρώπου κωμῳδουμένου.
Ἄ λκαρ. ἀλέξημα. βοήθημα. ¶ Ἀλκή. δύναμις

ἀλγεινὰ κακά. ὀδύνας. πήματα. ¶ Ἀλγηδὼν,
ἀῤῥωστία λάκωνες. ¶ Ἀλγησίθυμος, αἰνόδυνος τῇ
ψυχῇ. ἐλεεινός. θερμός. ¶ Ἀλγηδόνα, πόνον.
Ἀλγηρὰ, λυπηρά. ¶ Ἀλγεινὴ, χαλεπή. ¶ Ἀλγι-
ον, λυπηρότερον. ¶ Ἄλγιστα. χαλεπά. ¶ Ἄλ-
γος. πόνος. πένθος. ¶ Ἀλγύνει, λυπεῖ, βλάπτει, ἀφα-
νίζει. ¶ Ἀλγύνειν, λυπεῖν. ¶ Ἀλγύνονται, κα-
ταπονοῦνται. ¶ Ἀλδαίνει. αὔξει ἀπὸ τῆς ἄλσεως, ὅ-
περ τῆς αὐξήσεως. ¶ Ἀλδήσκοντος, αὐξανομένου.
Ἀλδήνεται, πιμπλᾶται, αὔξει, βλαστάνει.
Ἄλδητα, ἄτμητα. ¶ Ἀλέα, θέρμη. θάλπος.
Ἀλεάζειν, κρύπτειν ἢ προβάλλειν, καὶ εἴργειν. θερμαίνειν.
ἀφανίζειν. ¶ Ἀλεάζω, ἀθροίζω.
Ἀλεάζων, δικαζόμενος. ¶ Ἀλεᾶσθαι, φυλάξασθαι.
πυλῶσαι, ἀναχωρῆσαι, θερμαίνεσθαι.
Ἀλεαινοίμην, θερμαινοίμην. ¶ Ἄλεαρ. ἀλεωρίαν.
ἢ πλανωρίαν. ¶ Ἀλεῖ. ἀλήθει. ¶ Ἀλεία, πορεία
ἢ ἄλειμμα. ¶ Ἀλέγει. φροντίζει. ¶ Ἀλέγειν,
λόγον μὴ ἔχειν. ¶ Ἀλεγεινοί. ἀλγεινοί. χαλεποί.
δυσχείρωτοι ἢ μὴ δυνάμενοι χωρὶς ἀλγηδόνος ὑπὸ
θνητοῦ δαμασθῆναι. ¶ Ἀλεγύνεται. κακοῦται, ἐλα-
φροῦται. ἐλαττοῦται ἢ φροντίζεται. ¶ Ἀλεγίζω,
περιστρέφομαι, φροντίζω. ¶ Ἄλεε. φύλασσε.
Ἀλεγεινή. σκληρά. δεινή. χαλεπή. ¶ Ἀλεγεινὸς, δει-
νός. ¶ Ἀλεεῖ. ἀλκεῖ. ¶ Ἀλεείνων, ἐκκλίνων.
Ἀλέεινεν, ἐξέκλινεν. ¶ Ἀλεείνων, εὐλαβούμενος.
Ἀλεείνω, διαφυγὼν ἐκκλίνω. ¶ Ἀλεεινός. καυματη-
ρός. ¶ Ἀλίαν, θαλαττίαν. ¶ Ἀλεῖν, οἰκεῖν.
Ἀλέη, ἄλυξις, ὅ ἐστιν ἔκκλισις καὶ θερμασία.
Ἄλειον, ὕδωρ ἀθροιστὸν καὶ συλλεκτόν. ¶ Ἀλεῖναι. τὸ
ἐπαλεῖψαι τεῖχος. ¶ Ἀλειλόγω, τῷ παντὶ λόγῳ.
Ἀλεινὸν, ἀσθενὲς, λεπτόν. ¶ Ἀλειὸς, πένης.
Ἀλειπάεσιν, γραφεῖον κύπριοι. ¶ Ἀλεὶς, πληγείς.
κρατηθείς. συστραφείς. ἀρθείς. φυλαχθείς. πιεσθεί-
σας. ¶ Ἄλεισον. ποτήριον τετορνευμένον.
Ἀλείσιον, πόλις ἤλιδος. ¶ Ἀλεῖται, πηδήσει.
Ἀλείτην, ἁμαρτωλόν. ¶ Ἀλείτω. ἀληθέτω.
Ἀλείφατι. ἐλαίῳ. ¶ Ἀλειφοβίοις, πένητας.
Ἀλεῖψαι, ἐλαίῳ χρῖσαι. ¶ Ἄλειφαρ. στέαρ. μύρον,
χρίσμα, ἔλαιον. ¶ Ἀλειφεῖον, ὅπου χρῶνται οἱ ἀλεῖπται.
Ἄλεκτα, ἄτμητα. ¶ Ἀλεκταίνει, ἰσχύει, γαυριᾷ.
μετεωρίζει. ¶ Ἀλέκτω. ἐκοιμήθη.
Ἄλεκτος, ἀκοίμητος. ¶ Ἀλεκτορὶς, θρὶξ ἡ ἀπὸ τῆς
κεφαλῆς ἐξερχομένη. καὶ ὄρνις. ¶ Ἀλεκτρυόνες, κοι-
νῶς οἱ παλαιοὶ καὶ τὰς θηλείας ὄρνις οὕτως ἐκάλουν.
Ἀλεμὸς, κόμπος. ¶ Ἀλέν. συναθροισθέν.
Ἀλέντες, συγκλεισθέντες. ¶ Ἀλέντων, ἢ συγκλει-
σάντων, ἢ ἀθροισθέντων, ἢ συστρεψάντων.
Ἀλεύων, πλανώμενος. ¶ Ἀλεύθη, νύξ. ¶ Ἀλέ-
ξαι, ἐπαλέξαι. ¶ Ἀλεξαίθριον, θερμὸν σκέπασμα
σφοκλῆς ἀμφιάζω. ¶ Ἀλεξάνδριος, εἶδος βοτά-
νης. ¶ Ἀλέξανδρος ὄνομα βόλου, καὶ κύριον.
Ἀλεξάνεμον, ἐσθῆτα παχεῖαν καὶ εὔπηγον.
Ἀλέξασθαι, ἀμῦναι. βοηθῆσαι. ¶ Ἀλεξέμεναι, βο-
ηθεῖν. ¶ Ἄλεξησις, βοήθεια καὶ ἀντίπισις.
Ἀλεξιάρης, ἐπίκουρος, ἀλεξίκακος.

Ἀλεξίκακος, βοηθός. ἀποτρεπτικὸς κακοῦ, ἀπαλεξιοῦ-
σα τὰ κακά. ¶ Ἀλεξήσουσιν, βοηθήσουσιν.
Ἀλεξητήριον, ἀποστρεπτήριον, ἀλέξαι γὰρ τὸ βοηθῆσαι.
Ἀλεξόμενος, βοηθούμενος ἀμυνόμενος.
Ἀλέταρ, συστροφήν. φυγήν. ¶ Ἀλεὸν, θερμὸν, ἢ χλι-
αρόν. ¶ Ἀλεὸς, δίπυρος.
Ἀλεόασω. ματαΐζω. ¶ Ἀλεόφρων, παράφρων.
Ἀλέπαδνον, ἄζυγον. ¶ Ἀλεστᾶσι, στᾶσι.
Ἀλέρον, κόπρον. ¶ Ἀλεερεβᾶν. ἐρευνᾶν.
Ἄλεσθαι. τινὸς πόλιν οὖσαν ἐν τῷ ἄλλεσθαι κρούειν τὰ
ἰσχία. ¶ Ἀλεσουένιον, θαλάττιον ὠάδιον, ἔστι
δὲ καὶ κογχυλίου γένος. ¶ Ἀλεσάφθονοι,
ἀπὸ εὐφημισμοῦ ἐλέγχου.
Ἀλετρίαι. γίνονταί τινες παρθένοι αἵ τινες τὰ εἰς τὰς
θυσίας ἀπόπανα ἀλοῦσι, καὶ ἐστι τοῦτο ἐπίτιμον.
Ἀλετένης, χαλεπῆς. ¶ Ἀλετρίς. μυλωθρός.
Ἀλετεύουσιν, ἀλήθουσιν. ¶ Ἀλετῶναι. οἱ τοῖς
μύλοις ἐπικείμενοι. ¶ Ἀλετώρια. ἀσεβῆ. πο-
νηρά. ἀθέμιστα, ἁμαρτήματα.
Ἀλευάμενος. ἐκκλίνας. φυλαξάμενος.
Ἀλεύατο, ἐξέκλινεν. ¶ Ἄλευρα κυρίως, τὰ τοῦ
σίτου, ἄλφιτα δὲ τὰ τῶν κριθῶν. ¶ Ἄλευε, φύ-
λαξε. ¶ Ἄλευρον, τάφος κύπριοι. ἄλευρα καὶ ῥό-
ας, ἴσως ὅτι τοῖς νοσοῦσιν οὕτως διανύττουσιν.
Ἀλευροδοῦντες, σπέρματος γένος παρὰ αὐτικλείδῃ.
Ἀλευρόμαντις, ἢ ἀπόλλων, διὰ τὸ ἐν ἀλεύροις μαν-
τεύεσθαι. ¶ Ἀλευροτήσις, τηλία, εἰς ἣν τὰ ἄλευ-
ρα διασήθουσιν. ¶ Ἀλεύρειν, ἀφεστάναι. ¶ Ἀλεῦσαι
ἀλεξῆσαι. ¶ Ἀλευσεῖ, φυλάσσων. ἀλύων.
Ἄλευστα, ἀόρατα, ἀθεώρητα. ¶ Ἀλευόμενοι, ἐκκλί-
νοντες. ¶ Ἀλεφάτισον, ἄλειψον. ¶ Ἀλεωρή.
φυλακή. ἀσφάλεια. ¶ Ἀλεωρὴν, ἀποστροφὴν, κα-
ταφυγήν. ¶ Ἀλεωρῆς, ἐκφυγῆς. ¶ Ἀλεώσειν,
μωραίνειν. ¶ Ἄλη, πλάνη, ἄθροισμα. ¶ Ἀλη-
γορούμενον, ἀπολογούμενον. ¶ Ἀληδόν. ἀθρόως,
ἐξαίφνης. ¶ Ἀλῆεν, κατασυνεσθεῖεν. ¶ Ἀληθέα.
ἀψευδῆ καὶ τὰ μὴ ἐπιλανθανόμενα. ¶ Ἀληθεῖς, οἱ
μὴ διὰ τῶν ἐπιλανθανόμενοι ὡς πίνδαρος. ¶ Ἀλήθη.
ἐπλανήθη. ¶ Ἀληθὴς, δικαία ἢ δίκαιος ἢ μνήμων
κατὰ στέρησιν τοῦ λήθης. ¶ Ἀληθινὸν, τὸ κυπανιστήρι-
ον. ¶ Ἀληθίζεσθαι, ἀληθεύειν. ¶ Ἀληθεστῆ.
ἀψευδῆ. ¶ Ἀλήϊον, ὄνομα πεδίου, ἢ οὐκ ἔχον
λήϊα, τουτέστιν σπορὰ πεδία, ἢ χωρὶς βοσκημάτων.
ἐστὶ δὲ ἐν λυκίᾳ καὶ κιλικίᾳ πεδίον ὀνομαζόμενον ἀπὸ
διώκασιν ἀπὸ τοῦ βελλεροφόντου πλάνης.
Ἀλήϊος, ἐλλιπὴς βοσκημάτων. ἀκατάπαυστον, ἄληκτον.
Ἀλικός. ἄκλωτος. ἀπόρθητος. ¶ Ἄλημα, ἐφθὸν ἄ-
λευρον. ¶ Ἄλημμα, ὁδοιπορεία. ¶ Ἀλήμεναι,
συναθροισθῆναι. πλανηθῆναι. ¶ Ἀλημόνων, ἀφυ-
λάκτων. ¶ Ἀληλεμμένη. ἀλησμενόμενος.
Ἀλήπεδα. τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ πεδία. διὰ τὸ ἁλμυ-
ρὰ εἶναι φύσει. ¶ Ἀλήπορον. λευκὸν τὸ ἄσιον.
Ἄληπτον. ἀκατάληπτον. ¶ Ἀλήπτως. ἀκαταπαύ-
στως. ¶ Ἀληπτότερα. δύσληπτα.
Ἀλήπτωρ. ἱερεύς. ¶ Ἀλήπτειραν. ἱέρεια.
Ἄλης, πλάνης. ¶ Ἀλήθω. γῆ στερίμη, κτηνοτρό-

ῥηγνύμενα τὸν αὐτὸν τόπον ἐνίοτε φησί, διὰ τὸν πηγνυμένην τῶν κυμάτων περὶ αὐτὸν ῥῆξιν καὶ ἄραξιν. ἀκτὴν δὲ καὶ τὸ πελαγίον τὸ ἀλφήρου κάταγμα καλεῖν εἰωθεν ὅμηρος περὶ τὴν κατάξιν, ὡς ὅταν λέγῃ, ἀλφήρου ἀκτήν, λέγειν μὲν οὖν καὶ αὐτοὶ περὶ τῶν πλωτήρων μαθόντες ἄκρας, τοὺς ῥιούριους τόπους. ὅτι δὲ καὶ ἄλλό τι ἡ συνήθεια καλούμενον αὐτήν. ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος οἶμαι τοῖς πλοϊζομένοις λαβοῦσα, ἐκεῖνοί τε δ᾽ ἐξ ῥιουρίου τοῖς τῶν τόπων ἀποβάντες ἱστῶντο. αὐτοί τε ῥιὰ ἐπ᾽ εὐοχίας ἀφωρισμένους τόπους, ἀκτὰς καλεῖ. κἂν τύχωσι μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες. ἔστι δὲ καὶ πόλις πελοποννήσου.

Ἀ κτῇ τῇ προύχούσῃ, ἐν τῷ ὑπερέχοντι μέρει τοῦ αἰγιαλοῦ.

Ἀ κτήμων, πενής, ἐνδεός. ¶ Ἀκτημοσύνη, ἔνδεια.

Ἀ κτίς, ἡλίου ὄνομα, παρὰ δὲ συρακουσίοις, ὁδηγὸς, ἡ ναῦς. ¶ Ἀκτίτης, λίθος ἀπὸ τῆς ἐν πελοποννήσῳ ἀκτῆς σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. ¶ Ἄκτιστον. ἀποίητον.

Ἀ κτορίονε. ἀκτορος παῖδε.

Ἀ κτοσύνη. ἀπρέπεια. ἀσχημοσύνη.

Ἀ κτῶν. αἰγιαλῶν. ¶ Ἄκτωρ, ὁ ἀγωγεύς. ἱμάς. σχοινίον. ¶ Ἀκτωρεῖ. τὰ παρὰ θάλασσαν φυλάττει.

Ἀ κτωρεία, ἀκταὶ αἱ φυλακαί. ¶ Ἀκτωρηνός. πορθησὶς ἡ φυλακάς. ¶ Ἄκυλον, ἄδοξον.

Ἀ κυκτήριον. φάρμακον πρὸς τὸ μὴ κύειν γυναικεῖον.

Ἀ κυθῶν, αἰγυπτίων. ¶ Ἀκύκλιος, ἀπαίδευτος.

Ἀ κυλεύς. ἀετός. ¶ Ἄκυλλον, τὸ αἰδοῖον, λυδοί.

Ἄ κυλον, ὁ τοῦ πρίνου καρπός. βάλανος.

Ἀ κύμων, στεῖρα. ἄτεκνος. ἄρρενας. μὴ τίκτουσα. μὴ ἔχουσα κύημα. ¶ Ἀκύμονα, ἀτάραχον. ¶ Ἀκύμονος, πολυκαμάτου, ἢ πολυκύμονος. ¶ Ἀκυντεῖν. ἀπρόσιτον. ¶ Ἀκυρής. ἀτυχής. ¶ Ἀκύρημα. ἀτύχημα. ¶ Ἄκυνον. ἄτοκον. ¶ Ἄκυπρον, ἀμιγῆ, παρθένιον. ¶ Ἄκυρον, παλαιόν. ¶ Ἄκυρον, ἄπειρον, μακρὰν οὖσαν, κῦρος γὰρ τέλος.

Ἀ κυρολογεῖ. ψευδολογεῖ. ¶ Ἀκυρόεντα, αὐθημερόν, ἄκυρα. ¶ Ἀκυρῶσαι. ψευδοποιῆσαι, καταργῆσαι.

Ἄ κυτος, ἄρκος, στερίφη. ¶ Ἀκύρματα, ἀποτεύγματα. ¶ Ἀκχός. ὠμός. ¶ Ἀκχαλίβρη, κράββατος, λάκωνες. ¶ Ἀκχημονικὰ καὶ κακοπαθοῦντα. ¶ Ἀκωδώνιστον. ἀδοκίμαστον, κωδωνίσαι γὰρ τὸ δοκιμάσαι λέγεται.

Ἀ κωκὰς, ὀξύτητας. ¶ Ἀκωκή, ἡ τῆς ἐπιδορατίδος ἀκμή. ¶ Ἄκων, μὴ θέλων, ὁ τῶν δοράτων.

Ἀ κώπητον, ἀπαρασκεύαστον ἀπὸ τῶν νεῶν τῶν μὴ ἐχουσῶν κώπας, ἢ ἄνοπλον. κώπη γὰρ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους.

Ἄ κωλος, ἄπους. ¶ Ἀκώχεαι, ἀκάνθαι.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Λα, θάλασσαν, ἢ οἶνος κύπριοι. ¶ Ἄλαβα, μέλαν ᾧ γράφουσιν. ¶ Ἀλάβαστος, λίθος. ¶ Ἀλάβαστρον. μυροθήκη. λίθος ψήφινος. ¶ Ἀλαβό. λιγνύς. σποδὸς, καρκίνου κοπρίον. μαρίλη. ¶ Ἀλάβη, ἄνθρακες.

Ἀ λάβηροι. θόρυβοι. ¶ Ἀλαβυτῶ. θορυβῶ.

Ἀ λαβῶδες, ἀνθρακῶδες, κεκαπνισμένον.

Ἀ λάβαστρον, φωκάδιον ἢ καννίον. ¶ Ἀλαβώς. ποταμός. ¶ Ἄλα, εἰς τὴν θάλασσαν. ¶ Ἀλα* δίωσται, ἡμέρα τις τῶν ἀθήνησι μυστηρίων. ¶ Ἄλα δίαν, θάλασσαν. ¶ Ἄλαζα, αἰσχρά. ¶ Ἀλαζονεύεσθαι, ψεύδεσθαι, ὁ αἰσχύνεσθαι ταραντῖνοι. ¶ Ἀλαζών, ὑπερήφανος, ψεύστης, ὁ ἐπὶ ἅλης ζῶν, ὁ ἐπινάλας.

Ἀ λαζονεύεται, ὑπερηφανεύεται. ¶ Ἀλαθίας. ὥρας. λέγει δὲ ὅτι κυκλισμῷ πάντα ποιοῦσιν,

Ἀ λαί. δύο δῆμοι τῆς ἀττικῆς. ¶ Ἄλαιθρα, ἄλευρα.

Ἀ λαιθρος, χλιαρόν, ὀλιοθηρές. ¶ Ἀλαιὸς, ὁ παλαιός. ἄφρων, αἰσχύλος. ¶ Ἀλάκται, γῆς ἔντερα, οἱ δέ, σφῆκας. ¶ Ἀλάκητον, ἀψόφητον.

Ἀ λακῶσαι, ἀθροῖσαι. ¶ Ἀλακῶσαι, συνάγεσθαι:

Ἀ λαλαγμός, ἐπινίκιος ὕμνος ἢ εὔφημος βοή.

Ἀ λαλάζει, ἐπινικίως ὀχεῖ. ¶ Ἀλάλαγξ, ἡ πλάνη. ¶ Ἀλαλύκτημαι, κατὰ διάνοιαν ταράσσομαι.

Ἀ λαλάξατε, ἐνηχήσατε τὴν φωνήν. ¶ Ἀλαλημένος, πλανώμενος ἢ ἀναγκαζόμενος. ¶ Ἀλάλημαι, πεπλάνημαι. ¶ Ἀλάλητο, ἐπεπλάνητο.

Ἀ λάλοτα, ξύλα ποταμοῦ. κλυστά. ῥομφόλη.

Ἀ λάλητα, τεθορυβημένα. ¶ Ἀλαλίαν, πονηρίαν, ἀταξίαν σοφοκλῆς ἐν* ποιμέσιν ἄροις. ¶ Ἀλαλκεῖν. βοηθεῖν. ¶ Ἀλάλκη. ἀπαλεξήσει, βοηθήσει.

Ἀ λαλκομενηίς, ἡ ἀλάλκουσα τῷ ἑαυτῆς μένει, ὅ ἐστι βοηθοῦσα. ¶ Ἀλαλύκτημαι, τεθορύβημαι. ἀπὸ τοῦ κατὰ διάνοιαν ἀλᾶσθαι. ¶ Ἀλαλύσθαι, φοβεῖσθαι, ἀλύειν. ¶ Ἀλαμπής, τὸ μὴ λάμπον.

Ἀ λανές. ἀληθές. ¶ Ἀλανέως, ὁλοσχερῶς ταραντῖνοι.

Ἀ λάμπαν, τὸν ἥλιον ὅτι ἀναλάμπει. ¶ Ἀλαός, ὁ τυφλός, ἢ μάταιος, παρὰ τὸ ἀλᾶσθαι κατὰ τὴν πορείαν. ¶ Ἀλαοσκοπιή. τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν.

Ἀ λαπαδνός. ἀσθενής. εὐχείρωτος. ἄνανδρος.

Ἀ λαπαδνότερον, ἀσθενέστερον. ¶ Ἀλαπάζοντα, πορθοῦντα. ¶ Ἀλαπάξαι; προνομεῦσαι, ἐκκενῶσαι.

Ἀ λαπαλός, ἀσθενής. ¶ Ἄλαρα, τὸ τῆς δοράτος εἰς τὸν αὐλὸν τῆς ἐπιδορατίδος ἐμπίπτον, ὁ κάρυα ποντικὰ ἀφ᾽ ὧν γίνεται τὰ δόρατα. ¶ Ἀλαρῦναι, ῥυπᾶναι. ¶ Ἀλασύρνη, κόσσυν δῆμος. ¶ Ἀλᾶσθαι. πλανᾶσθαι, ἄλη γὰρ ἡ πλάνη. ¶ Ἄλαστα, ἄτλητα. ἀνεπίληστα. ἄτιμα. δεινά ἢ μικρά. ¶ Ἀλαστεῖν, δυσπαθεῖν. ¶ Ἄλαστε. σχέτλιε. ἁμαρτωλέ.

Ἀ λαστεῖν, ἐρευνᾶν. ¶ Ἀλαστήσας, δεινοπαθήσας, σχετλιάσας. χαλεπήνας. ἀγανακτήσας, δυσφορήσας.

Ἀ λαστοῖς, ἀνεπιλήστοις, χαλεποῖς, δεινοῖς.

Ἀ λαστόν, δεινόν, κακὸν ὃ ἀδιάλειπτον. ¶ Ἀλάστορες. παλαμναῖοι, οἱ μιάσμασιν ἐνεχόμενοι, ἢ οἱ μεγάλα ἁμαρτάνοντες. ¶ Ἀλαστόρων, ἀσεβῶν, τῶν μιάσμασιν ἐνεχομένων. ¶ Ἀλάστωρ. πικρός. δαίμων ζεύς.

Ἀ λᾶται. πλανᾶται. παλαιᾶ, ῥέμβεται. ¶ Ἀλᾶρ, ἐπλανᾶρ. ¶ Ἀλατείας, ἀμαρτωλίας.

Ἀ λαυρίδας. χάσας. ¶ Ἀλαῶν, τυφλῶν.

Ἀ λαῶν, ξυφῶν. λακίζων, ἐκτυφλῶν, βροχίζων, στερίσκων. ¶ Ἀλαῶπιν. σκοτεινήν, οὐ βλέπουσαν.

Ἀ λαωτύν. στέρησιν ὀφθαλμῶν. τύφλωσιν, οὐ βλέπουσαν.

Ἀ λάωσεν, ἐτύφλωσεν. ¶ Ἀλλαχόσε, εἰς ἄλλον τόπον.

Ἀ λγάς, ἀλγηδόνας. ¶ Ἄλγη, κρύπτει. ¶ Ἄλγεα;

γινόμενοι. ¶ Ἀκροίζων, ἄκροις ποσὶν ἐπιπορευόμενος. Εὐριπίδης Οἰνεῖ. ¶ Ἀκρεία, ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Ἄργει ἐπί τινος ἄκρας ἱδρυμένη, ἀφ' ἧς καὶ Ἀκρίσιος ὠνομάσθη. ἔστι δὲ καὶ ἡ Ἥρα καὶ Ἄρτεμις καὶ Ἀφροδίτη προσαγορευομένη ἐν Ἄργει κατὰ τὸ ὅμοιον ἐπ' ἄκρῳ ἱδρυμέναι.

Ἄκρεις, τὰ ἄκρα τῶν ὀρέων. ¶ Ἄκρειας, ἄκρας, ἀκρωρείας. ¶ Ἀκρίβεια, ἡ ἀκριβὴς κατάληψις.

Ἀκριβές, ἄκρον. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ.

Ἀκριβῶς. ἄκρως. ¶ Ἀκριβολογεῖται, ἀκριβῶς ἐξετάζει. ¶ Ἀκρίνας, γωνίας, καὶ καθαρός. ἁγνός.

Ἀκρινόμος, ὕλης ἐπιμελητὴς παρὰ Λάκωσιν.

Ἄκριον, ποῖον*. ¶ Ἀκρισίας, κρόνος παρὰ Φρυξίν.

Ἄκριτον, κλέπτειαν. ἀλετεῖδα Φρύγες.

Ἄκριτα, ἀτέλεστα, ἀκορύφωτα, πολλά. μὴ ἀριθμούμενα. ¶ Ἀκρίσιος, ὁ ἐπάνω τοῦ ἰσοῦ καθεζόμενος, ἔστι δὲ ὁ ἄτιμος. ¶ Ἄκριαι. ἄκρα ὀρῶν. λόφοι. γωνίαι. ¶ Ἄκριτα νείκεα, ἀδιακρίτοις φιλονεικίας.

Ἀκριτόγονον. πολύγονον. ¶ Ἀκριβάται, ἀρχή τις παρὰ Ἐφεσίοις ἐπὶ Ἀρτέμιδος θυσιῶν.

Ἀκριτόμυθος, πολυλόγος καὶ λίαν ἀδιακρίτους ἔχων τοὺς λόγους. ¶ Ἄκριτον, πολὺ καὶ ἀδιάκριτον ἢ ἀδιακρίτως. ¶ Ἀκριτόμυθα, πολλὰ καὶ ἀδιάστατα καὶ ἀδιαχώριστα λέγων ὅ ἐστι συγκεχυμένα καὶ ἀδιάτακτα. ἢ ἀδιανόητα καὶ ἄλογα. κριτήριον γὰρ τῶν φρονίμων ὁ λογισμός, τῶν δὲ ἀφρόνων τὸ πάθος, ἄλογον καθ' ἑαυτό. ¶ Ἀκριτόφυλλον, πολύφυλλον, οὗ διακρῖναι τὰ φύλλα οὐκ ἔστιν. ¶ Ἀκριτόφωνοι, βαρβαρόφωνοι, συγκέχυται γὰρ ἡ τῶν βαρβάρων φωνή.

Ἀκροβάζειν, ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιβαίνειν.

Ἀκροβαμάτιζε, ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμασιν ἵστασο.

Ἀκροᾶσθαι, ὑπακούειν, ὑποτετάχθαι.

Ἀκροβόλαι, αἱ τοῦ ὀλίγου βολαί. ¶ Ἀκροβολίδος, ἀκράτου ὀβελίσκου λίθου ἢ τῶν ὀβελίσκων.

Ἀκροβολίζει. ἀκοντίζει. πόρρω ἰών. ¶ Ἀκροβολίζεσθαι, τὸ ἐν πολέμῳ κατάρχεσθαι συμβολῶν.

Ἀκροβολισμός. παρὰ τὸ ἄκρως βαλλόμενον.

Ἀκρόβολοι, ἀκοντισταί, τοξόται.

Ἀκροδίκαιον, τὸ ἔσχατον ἐπὶ δίκης. ¶ Ἀκρόδρυα, ἀρχὴ καρπῶν. καρποί. ¶ Ἀκροδρύων, ἀρχῶν καρπῶν δενδρέων, ὡς ἐκ τῆς δρυός. ¶ Ἀκρόδρυον, πλοῦρες μεῖζον παρὰ Ταραντίνοις. ¶ Ἀκροζύγια, τοῦ βοεικοῦ ζυγοῦ ὄργων τὰ μέσα ζεύγλα. ¶ Ἀκροθάλυπτα, ἀκρόκαυστα. ¶ Ἀκροθινιάζειν, ἀκροθιγγάνειν καὶ ἀπάρχεσθαι. ¶ Ἀκροθιγῶς. τὸ λαβεῖν διὰ ἄκρου τοῦ δακτύλου τι. ἢ βραχύ. ¶ Ἀκροθιγῶς, λεπτομερῶς. ¶ Ἀκροθίνιον, ἀπαρχὴ καρπῶν, ἢ σκῦλα, λαφύρων ἀπαρχαί. ¶ Ἀκροθίνιον, ἀπαρχὴ τῶν θινῶν, θῖνες δὲ εἰσὶν οἱ σωροὶ τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν. ὃ πᾶσα ἀπαρχή. ¶ Ἀκροθώρακες, μέθυσοι.

Ἀκρόκνεφα, πρὸς ὄρθρον. ¶ Ἀκρότης. ἀρχή.

Ἄκροι. ἄκραι ἢ δοῦλοι. ¶ Ἀκροκελαινιόων, ὁ τὰ ἄκρα μέλανα ἔχων. φαινόμενά τε πλῆθος ὑδάτων, ἅπαξ δὲ εἴρηται ἡ λέξις. ¶ Ἀκρόκομοι, τὰ ἄκρα ἐπὶ κεφαλῆς κομῶντες.

Ἀκροκόρυμβα, τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν. ¶ Ἀκρομύλη, ἡ πωὶς μύλων ὁ μύλος αὐτῆς.

Ἄκρον, μετέωρον, ὑψηλόν. ¶ Ἀκρόπολις, τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. ¶ Ἀκρόπολον, ἔρημον, ἔννομον.

Ἀκροπόλοισιν, ἀκρείας τοῖς κατὰ τὰς ἄκρας ἀναστρεφομένοις, ἐρήμοις. ¶ Ἀκροπόροις, τοῖς ὀβελίσκοις ἐπιθετικῶς. ¶ Ἀκροπόδια, τὰ ἄκρα τοῦ αἰδοίου διὰ τὸ παρὰ τὸ ἄκρον αὐτῶν πείρεσθαι τὰ κρέα.

Ἀκρόσφυρα. γένος ὑποδημάτων γυναικείων.

Ἀκροτάτων, ὑψηλοτάτων, ἀνωτάτων.

Ἀκροτηριάζει, τὰ ἄκρα τέμνει. ¶ Ἀκρότητα, τὰ κρότητα ἀντὶ τῆς γενόμενα. ὥσπερ μὲν δὲ συγκροτεῖσθαι μὲν δὲ συμπίπτειν ἀκρότης. ¶ Ἀκροατήριον, τόπος ἐν ᾧ συνάγονται ἀκροάσασθαι τὰ μαθήματα.

Ἀκροτόμῳ, ὀξυτάτῳ λίθῳ ὑψηλῷ καὶ σκληρῷ τέμνοντι.

Ἀκρουργον. ἀδιαρρίπιστον. ἀπαίδευτον.

Ἀκροῦν, ὄρους κορυφή, ὁ ὄρος. ¶ Ἀκρουνοί, ὅροι ὑπὸ Μακεδόνων. ¶ Ἄκρουρον, ἄκρατον. ¶ Ἀκρουραί, οὐραί. ¶ Ἀκροφύσια, τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν ἐν οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν. ¶ Ἀκρουχεῖ, ἄκρον ἔχει. ἄκρον δὲ ὄρος τῆς Ἀργείας, ἐφ' οὗ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο Μελάμπους, καθάρας τὰς Προιτίδας ἤτοι τοὺς χάριν Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ.

Ἀκροχάλιξ, ἀκροθώραξ, ὑπομεμεθυσμένος. χάλιξ γὰρ ὁ ἄκρατος οἶνος, χαλᾷ γὰρ τὰς φρένας.

Ἀκρόχειρος, ἀνδροφόνος. ¶ Ἄκρου, ἄκρας.

Ἀκροχορδόνες, ὄνομα πάθους. ¶ Ἀκροβέλια, τὰ ἄκρα τοῦ ὀβελίσκου καὶ τοῦ ὀβελιάρχου.

Ἀκρῶα, σπλάγχνα, ἔντερα ἀκρῶα. ¶ Ἀκρωμῖται. οἱ μείζονες. ¶ Ἀκρώμια. αἱ καταχαλεῖσθαι, ἀκρώνια, ἀθροίσματα, παράστασις, πλῆθος. ¶ Ἀκρώνια, ἀθροισμός. ¶ Ἀκρωρείας, τὰς ἄκρας τῶν ὀρέων, ἤτοι δισχιδεῖς κορυφὰς, εἰς τρία γὰρ τὸ ὄρος μεμέρισται. εἰς ἀκρώρειαν. εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ, τὰ πλάγια τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ, τὸ τελευταῖον τοῦ ὄρους. ¶ Ἄκρως, μεγάλως, ὀξέως. ¶ Ἀκροᾶσθαι, ἀκροᾶται, ἑκὼν οὐχ ὑπακούει, προσποιεῖται. ¶ Ἀκρωτηριᾶσαι, κόψαι ἢ ἀχρειῶσαι. ¶ Ἀκρωτηρίοις, τὰ ἄκρα τῶν ἐντέρων. ¶ Ἀκρωτήριον, ὑψηλὸν τόπον.

Ἀκρωτήρια, τὰ ἐπάνω τῶν ναῶν ζώδια ἀνατιθέμενα δωσεῖς. ¶ Ἀκρωτηριάσας, τὰ ἄκρα ἀποτεμών.

Ἀκτάς, αἰγιαλούς, παραθαλασσίους τόπους. ¶ Ἀκτική, ἡ Ἀττικὴ πρώτως οὕτως ἐκαλεῖτο. καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀκτίτου λίθου κατασκευασθεῖσα τοῦ Πεντελικοῦ.

Ἀκταίνειν, μετεωρίζειν. ¶ Ἀκταίνουσα, τρέμουσα ἢ ἀσφαλῶς κρατοῦσα. ¶ Ἀκταῖοι, ἰχθύες οἱ μὴ πελάγιοι, ἀλλ' αἰγιάλιοι. ¶ Ἀκταίη, παραθαλασσία.

Ἀκταίζων, ἀκτάζων προθυμούμενος, ἢ ὁρμῶν πληρῶν ἢ μετεωρίζων. ¶ Ἀκταισμένον, προκεκριμένον.

Ἀκταιωρεῖν, ἀκτὰς φυλάττειν. ¶ Ἀκτέα. δόρατα, κάμαξ. ¶ Ἀκτέανοι, ἀκτήμονες. ¶ Ἀκτεῖνος, ὁ δηγὸς συρακούσιοι. ¶ Ἀκτερίς, ἄφατον.

Ἄκτινος. ὀξέος, ἀξίνης κροῦσμα. ¶ Ἀκτεροί, ἄφαροι κράνιοι ῥάβδοι, ἢ τὰ ἄθεα κέρα.

Ἀκτή, ψοφός. ¶ Ἀκτή, ὁ αἰγιαλὸς καὶ ὁ παραθαλάσσιος τόπος: παρὰ τὸ προσαγάσθαι αὐτῷ τὰ κύματα, ὅ ἐστι ῥήγνυσθαι καὶ κατατάσσεσθαι. διὸ καὶ

Ἀ καλακανθίς, ἀκανθυλλὶς παρὰ λάκωσιν.
Ἀ κκίζειν, γυναικίζεσθαι, προσποιεῖσθαι, μωραίνειν.
Ἀ κκίζεται, ὀξύνεται. ¶ Ἀκκισμὸς, προσποίησις.
Ἀ κλεᾶ, ἄδοξα. ¶ Ἀκλεῶς, ἀδόξως. ¶ Ἀκλεεῖς,
ἄδοξοι. ¶ Ἀκλήρω, ἔχοντες μὴ κλῆρον μὴ δὲ οὐσίαν,
ἤ ἄπορον χῶ. ¶ Ἀκληρεῖ, οὐ μετέχει. ¶ Ἄκληθον,
ἀνώνυμον. ¶ Ἀκλινὴς, ἀνυπότακτος. ¶ Ἀκλυδώ
νιστος, ἀτάραχος, ἀκλόνητος. κλόνος γὰρ ἡ ταραχή.
Ἀ κκὸρ, ἀσκὸς λάκωνες. ¶ Ἀκκὸς, παράμωρος. λέγε
ται δὲ παιδίοις ὡς μωροῖς. ¶ Ἀκλάδες, ἄμπε
λοι, ἀκλαδεύτοις αἰολεῖς. ¶ Ἄκλεπτοι, οὐ παραλο
γιζόμενοι, ἀληθεῖς, σοφοκλῆς φαίδρα. ¶ Ἀκλείδας
ἄζυγας. ¶ Ἄκλοτα, τὰ οὔπω κλειζόμενα τὰ τῶν
βακχείων. ¶ Ἄκμα, νηστεία, ἔνδεια. ¶ Ἀκμάζει,
νεάζει, νεωτερίζει, αὔξει. ¶ Ἀκμαία. ἀκμάζουσα,
θάλλουσα. ¶ Ἀκμαιοτάταις. νεωτάταις.
Ἀ κμαῖς. ὀξύτησιν. ¶ Ἀκμαίων, ὀξέων.
Ἀ κμὴ, νεότης. ἡλικία. ¶ Ἀκμεῖ. καλεῖ. καιρὸς
καλεῖ. ¶ Ἄκμηνος, ἄσιτος, νῆστις, ἄπαστος ἄρτου.
Ἀ κμὴν, ἔτι. ¶ Ἀκμῆτες, μὴ κάμνοντες, ἀκοπίαστοι.
Ἀ κμητεῖ. ἀκαματεῖ. ¶ Ἄκμηνοι. ἀκοπίαστοι.
Ἀ κμοθέτις, ἡ τόπος ἔνθα κεῖνται οἱ ἄκμονες.
Ἀ κμοθέτῳ, τῷ κοιλώματι ἐν ᾧ ὁ ἄκμων τίθεται.
Ἄ κμονα, ἀλετρίβανον κύπριοι. ¶ Ἀκμονίδης, ὁ
χάρων καὶ ὁ οὐρανὸς ἄκμωνος γὰρ παῖς. ¶ Ἄκμων,
ἀπαθὴς, κρόνος, οὐρανὸς, ἡ σίδηρον ἐφ᾽ ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλ
κεύει. ἔστι δὲ καὶ γένος ἀετοῦ. ¶ Ἄκναπτον, ἄκα
τάκλαστον, ἄγναφον, ἱμάτιον, καὶ ἀκόλαστον.
Ἄ κνηστις, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως. ὅπερ κνήσασθαι ζῶον ἀ
δυνατεῖ. ¶ Ἀκοάζει, ἀκούεις. ¶ Ἀκοαστῆρες, ἀρ
χή τις παρὰ μεταποντίοις. ¶ Ἀκοίνησον, αἱ ἀγκάλαι.
Ἄ κοιτις ἡ ὁμόκοιτις, γυνὴ σύγκοιτος. ¶ Ἀκόλακοι,
οἱ οὐκ ἂν κολακευθεῖεν. ¶ Ἀκολασία. ἀκρασία.
ἔλλειψις τῆς σωφροσύνης, ὁ εἰς τὰ ἀφροδίσια κατα
φέρεια. ¶ Ἀκόλαστον, θρασὺ, κακὸν, ἀσελγὲς, ὑβρι
στικόν. ¶ Ἀκόλουθος, ὁ νεώτερος παῖς θεράπων ἢ
ὁ παρὰ τὸ σῶμα. ¶ Ἀκόλοις, ψωμοὺς, παρ᾽ ὃ ἡ σο
φὴ ἀχόλοις ποιεῖ καὶ ἡμέροις τοὺς φαγόντας.
Ἀ κόμιον, σιμόν. ¶ Ἀκομιαστεῖ, ἀμελεῖ. ¶ Ἀκό
μψος, οὐκ εὐδιάκονος οὐδὲ πανοῦργος. ¶ Ἄκων, ἀ
κούσιον σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ. ¶ Ἄκομψον,
ἀπανοῦργον, ἀπλοῦν ἀρχίλοχος, οὐκ εὐδιακείμενον.
Ἀ κονᾶ, θήγει, ὀξύνει. ¶ Ἀκονᾶδες, ἄχαρεις, κονδὰς γὰρ
χάρις ἐστίν. ¶ Ἀκονητὶ, ἀμαχητί. ἢ χωρὶς ἀκο
νήσεως. ¶ Ἀκονίτως, ἀκοπιάστως, ἀπόνως.
Ἄ κοντες. ἀκοντίζοντες μὴ θέλοντες. ¶ Ἀκοντίαι.
ὄφεις, τινὲς λέγουσιν ἀκοντιζοί. ¶ Ἀκοντιὰς βο
τάνη τίς οὕτω καλουμένη, τοὺς κύνας θεραπευομένη
ἐπὶ δήξεις τῶν ὄφεων. ¶ Ἀκοντίζει, ἄμω ῥίπτει.
Ἀ κοντικὸν, φάρμακον οὕτω καλούμενον.
Ἀ κόντιον, δοράτιον, μικρὰ λόγχη. ῥάχιν δὲ μακεδό
νες καὶ στρατεύματος μέρος ἀγριανῶν αἰολεῖς.
Ἄ κονοι, ἄζομοι, ἄζωτοι, ἀπλήκτοι. ¶ Ἀκοντιστὴν.
ἀκοντισμόν. ¶ Ἀκόντιον. ἀκοντίων, δοράτιον.
Ἀ κοράζεσθαι, ἀκροᾶσθαι. ¶ Ἀκορδος, βλαβερὸς, ἀ
νωφελής. ¶ Ἀκοῤῥαὶ, ἄκανθαι. ¶ Ἀκόρεστοι,

ἀπληστος, ἀκόρεστος, ἀστέρωτος. ¶ Ἀκόρητος, ἀπλή
ρωτος, ἄσωτος. ¶ Ἀκορνὰ, ἀκανθώδης φυτόν.
Ἀ κορνοὶ, ἀτέλεβοί. ¶ Ἄκορον, ποία τίς. βοτάνη.
Ἀ κόρυφα, ἀναρίθμητα, πολλά. ¶ Ἀκόρωδον, ἀκτένι
στον, ἄκομπον, ἀξύλιστον. ¶ Ἀκόρητος, ἀκόσμητος,
κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ ἀττικοῖς. ¶ Ἄκος, ὑγεία.
θεραπεία, φάρμακον, καὶ γονεά. ¶ Ἄκοσμα, ἄτα
κτα, ἀπρεπῆ. ¶ Ἀκοστή. κριθὴ παρὰ κυπρίοις.
Ἀ κοστήσας, κριθιάσας, ἀδηφαγήσας κατὰ μὲν γλωσ
σογράφοις ἀπὸ τοῦ ἄκος λαμβάνειν, τίθησι δὲ τὸ ἄκος
ἀντὶ τοῦ ἀποπαύσεως τοῦ τε λιμοῦ καὶ τῆς δίψης. πίον
ἀκέον τότε δίψαν, οἱ δὲ ἀριστόνικος ἐν ἄχει γενόμενος,
διὸ ἐπιφέρει. δεσμὸν ἀποῤῥήξας θεῖε πεδίοιο κροαί
νων, ὃ καὶ βέλτιον ἔρηται, τινὲς δὲ ἄδην πληρωθείς.
Ἄ κοσμον, ἄζοπον, ἄτακτον, ἄμορφον. ¶ Ἀκόστιλα,
ἐλάχιστα. ¶ Ἄκορν, ἀόρατον. ¶ Ἀκουάζεσθαι,
τιμῆς ἀξιοῦσθαι. ¶ Ἄκουεν, ἤκουε. ¶ Ἀκουέμεν,
ἀκούειν. ¶ Ἄκουσα, ἤκουσα ἢ μὴ βουλομένη.
Ἀ κούσαμεν, ἠκούσαμεν. ¶ Ἄκουσμα, φήμη.
Ἀ κούσας, διδάξας. ¶ Ἀκούσιος, ὁ μὴ θέλων. καὶ ἀ
κουσίως. παρὰ προαίρεσιν. ¶ Ἀκουσθήσομαι, ἀκούσω.
Ἀ κουστὸν, μέγα παρὰ τὸ ἀκούεσθαι λαλητόν.
Ἀ κοῦ, θεράπευε. ¶ Ἀκουάζεσθαι, αἰσθάνεσθαι, ἀκούειν.
Ἄ κουρον, μὴ γεννήσαντα παῖδας ἄῤῥενα. τὸν μὲν ἄκουρον
ἐόντα ἐν ἀργυρότοξος ἀπόλλων, ἀντὶ τοῦ μὴ ἄρσενα
παῖδα λιπόντα, σημαίνει δὲ ἄπαις ἡ λέξις.
Ἀ κουστῶν. ἀκουστικῶς ἔχων. ¶ Ἀκούσιος, ὁ μὴ θέ
λων ἀπροαιρέτως. ¶ Ἀκόχητον, ἀπλήρωτον.
Ἄ κρα. ἀκρόπολις. ἀρχὴ ἢ τέλος. ¶ Ἀκράαντος
ἀτελειότατον. ¶ Ἀκρανὴς, ἀπηχής.
Ἄ κραιφνον, ἀθρανῆ. ¶ Ἀκράδαντον, ἄσειστον ἀσάλευτον.
Ἀ κραῖ. ἄκρως προϊόντα οὔτε σφοδρῶς οὔτε ἐλλειπόν
τως. ¶ Ἀκραγγὲς, δυσχερές. σκληρόν. ὀξύχολον,
ἀσθενές. ¶ Ἄκραι, κρόκαλα. ¶ Ἀκρίδας, ἄκρις,
Ἀ κραινίαι, αἱ πρῶται τῆς θαλάσσης. ¶ Ἀκραίνει. ἀ
κρατεῖ. ¶ Ἀκραιφνὲς καθαρόν. ἀληθές. ¶ Ἀκραι
φνέστερον, ἀληθέστερον. ¶ Ἀκραιφνὴς, καθαρός. ἀ
κριβὰς. ἀληθής. ¶ Ἀκράκιον, ἀκέραιον, πρόσφατον.
Ἀ κραία, οὔειον. ¶ Ἀκραμύλα, κοχλίας.
Ἄ κραντον, ἀδιαῤῥίπιστον, ἀστερές. ¶ Ἀκρανές. ἀκρα
τές. ¶ Ἄκρανον, τὸ μὴ κατὰ νόμους. ¶ Ἀκρασί
ας, ἀνωμαλίας παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι.
Ἀ κρατίαν, ἀκρασίαν. ¶ Ἀκρατῆ, ἄπρακτα, ἀκρά
τητα. ¶ Ἀκρατὲς, ἀσθενές. εὐριπίδης αἰόλῳ.
Ἄ κρατος, ἀμιγής. ἀσυγκέραστος ¶ Ἀκρατῶς, αὐτο
μονώτως. ¶ Ἀκραχολεία. ἡ πρόχειρος ὀργή.
Ἀ κρεαπαῖς, θήλεα μακεδόνες. ¶ Ἀκρέα, ἡ ἀθηνᾶ καὶ
ἡ ἀφροδίτη. ¶ Ἀκρέμονες, βλαστοί. κλάδοι.
Ἀ κρηλόγχη, κέρκος ἢ μικρόν. ¶ Ἀκρήμορον. ἀστε
γής. ¶ Ἀκρέμονες, κλάδοι καὶ βλαστοί. ὁ ἀκρέμονες.
Ἀ κρήπεδος, ὁ ἀπαθής. ¶ Ἀκρής. ὁ διά τινα ἔκπλη
ξιν ἄφωνος γενόμενος. ¶ Ἀκριβὴς, ἄψεκτος.
Ἄ κρις πόλεως διαλελυμένως, ὁ ἤδη διῃρημένως τῆς
ἀκροπόλεως. ¶ Ἀκριστής. δοῦλος.
Ἀ κρίσις. ῥάχις καὶ ἄκρα. ¶ Ἀκριτόλαχος, δοῦλος.
Ἄ κρητοι, ἄχρεστοι, ἀδιάκριτοι. οἱ δὲ κεραστοῦ οἴνου γὰρ

Ἀ κίδες, τὸ παρὰ τῶν μικρῶν δακτυλίδιον.
Ἀ καρέως, ὁλοσχερῶς. ¶ Ἀκαρὴς, ἀντὶ τοῦ ἀκαριαίου. ἐνίοτε δὲ τὸ βραχὺ ὃ ἐν λέξει οἷόν τε. ¶ Ἀκαριαία ῥιπή. ὀλίγη, μικρά. ¶ Ἀκαριαῖον, τὸ πρόσφατον ἢ ἀνάρχιον, ἢ ἀκέφαλον, τὸ βραχὺ τὸ ὀλίγον.
Ἀ καρνα, δάφνη. ¶ Ἀκάρναξ, λάβραξ. ¶ Ἄκαρον, τυφλόν. ¶ Ἀκαρῆ ποτ'. ἄχρονον. ¶ Ἀκαρσύας, ὁ ἀνίκητος. ¶ Ἀκαρτέρητος. ἀνυπομόνητος.
Ἀ κάσκα, ἡσύχως, μαλακῶς. βραδέως. ¶ Ἀκαστὴς ἡ σφένδαμνος. ¶ Ἀκασμένα, ἀναπεπταμένα, ἡρμοσμένα. ¶ Ἀκαστόφρων. συνετός. ¶ Ἀκαταγώνιστον, ἀήττητον. ¶ Ἀκαταγνώστως, ἀνεπιλήπτως.
Ἀ καταπίεστον, ἀνέγκλητον, ἀκατηγόρητον.
Ἀ κατάληκτον, ἄπαυστον, λήγειν γὰρ τὸ παύειν.
Ἀ κατάλληλον, ἀνάρμοστον, ἀκατάστατον. ¶ Ἀκαταμάχητον, ἀνίκητον, ἀήττητον. ¶ Ἀκατάσειστον, βέβαιον, ἑδραῖον, ἀσάλευτον. ¶ Ἀκατασκεύαστον, ἀφιλοκάλητον. ¶ Ἀκατεύνναστον, ἀκοίμητον.
Ἀ κάτια, ὑποδημάτων εἶδος, ἢ τὰ μικρὰ ἅρμενα.
Ἀ κάτιον, τὸ ἐν ἀκατίῳ ἱστίον. ἢ ὁ δύο πλεύσας τὴν πόλιν ἄρχων, ἢ ὁ δικαστὴς, ἢ ὁ μέσος ἱστὸς, ἢ ναῦς ἤγουν πλοῖον, ἔστι δὲ καὶ φιάλη ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ.
Ἀ καχέαν, λελυπημένοι εἶεν. ¶ Ἀκαχέδαται, λυποῦνται. ¶ Ἀκαχίζεο. ἐνάχει γίνου. λυποῦ.
Ἀ καχεῖν, συνέχειν. λυπῆσαι. ¶ Ἀκαχήμενος, λυπούμενος. ¶ Ἀκαχμένον ἔγχος, ἠκονημένον δόρυ. ἐστομωμένον. ¶ Ἀκαχήμενοι, ἀνιᾶσθαι. ¶ Ἀκάχοιτο, λυποῖτο. ¶ Ἀκεάνες, ἰχθύες ὑπὸ ἀμπρακιωτῶν.
Ἀ κεαναὶ, οἱ μὲν, τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα. οἱ δὲ, σπέρμα οὐχ ἑψόμενον, οὐ δὲ διαιρούμενον.
Ἀ κέαστος, ἄκλαστος. ¶ Ἀκέσασθαι, θεραπεῦσαι.
Ἀ*κελλεὰ, ἔκλεψαν, οἱ τύραννοι. ¶ Ἀκέλευθα, ἄνοδα. καὶ ἐν θυτικῇ σημεῖον ὅταν μὴ ἦ κέλευθος.
Ἀ κέλευμνιν, οὐ βεβηκὸς ἀσφαλῶς. οἱ δὲ, τὸν σκληρὸν σίδηρον. ¶ Ἄκεν, ἄτινα. ¶ Ἀκεῖσθαι, ἰᾶσθαι, θεραπεύεσθαι. ¶ Ἀκεινὰ, κέντρον βοῶν ἀρότρου.
Ἀ κείνης, ἀκοινώνητος. ¶ Ἀκεῖον, τὸ φάρμακον καὶ ἔτοιμον. ¶ Ἀκειόμενον, ῥάπτοντα καὶ ἰώμενον.
Ἀ κέοντο, ἐθεραπεύοντο, ἰῶντο. ¶ Ἀκέοντες, ἡσυχάζοντες. ¶ Ἀκέοντος, ἀψοφητὶ ἢ ἡσύχως. σύνηθες δὲ τοῖς ποιηταῖς τὸ μέτρου ἕνεκα χρῆσθαι τοῖς βραχέσιν ἀντὶ τῶν μακρῶν, καὶ τοῖς μακροῖς ἀντὶ τῶν βραχέων.
Ἀ κέουσα, ἡσυχάζουσα. ¶ Ἀκέοιτο, θεραπεύοιτο.
Ἀ κέρα, ἔνδυμά τι πολυτελές. ¶ Ἀκέραια, σῶα ἀβλαβῆ. ¶ Ἀκέραιον, ἀνεπίπληκτον, καθαρόν. ἄκακον. ¶ Ἀκερδὴς, βλαβερός. ἀνωφελής.
Ἀ κερδές. ἀπειθές. ¶ Ἀκερδίλα. μυρσίνη σικελοί.
Ἀ κερσικόμος, τὴν κόμην μὴ κειρόμενος.
Ἀ κερσικόμος, ὁ ἄκρατος τὰς κόμας, ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ ἀπαθές. διὸ καὶ Φοῖβος λέγεται ὁ Ἀπόλλων, καθαρὸς ὢν παντὸς πάθους. ¶ Ἀκέσασθαι, ἰάσασθαι.
Ἀ κέσαιο. ἐξιάσαιο. ¶ Ἀκέσειον, ἀποθεραπεύσειον.
Ἀ κεσις, ἴασις. ¶ Ἀκέσματα, ἰάματα.
Ἀ κέσμιον, ἰάσιμον. ¶ Ἄκεσμον. θεραπείαν. ἰατρείαν. ¶ Ἄκεστον, ἄπονον. ¶ Ἀκεσταὶ, ἠπίαροι.
Ἀ κεσταὶ οἱ ὄχοι, σικελικὰ ὀχήματα.

Ἀ κεστρία, ἠπήτρια. ¶ Ἀκεστήριον, ἠπητήριον.
Ἀ κεστὸν, φάρμακον σοφοκλῆς παλαμήδη.
Ἀ κεσταὶ, φρένες ἐσθλῶν, μεταφορικῶς, ἠπίαροι καὶ εὐκατάλλακτοι. λέγεται δὲ καὶ ὀχήματα σικελικὰ ἀπὸ πόλεως σικελίας. ¶ Ἀκεστῶν, θεραπευτῶν.
Ἀ κέοντο, ἐθεραπεύοντο. ἰῶντο. ¶ Ἀκέστωρ, ἰατρός. θεραπευτής. ¶ Ἀκεύει, τηρεῖ κύπριοι. ¶ Ἀκεόμενα. θεραπευόμενα. ¶ Ἀκέων. ἡσυχάζων, καὶ ἡσυχάζουσα, ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν ἢ ἐκπλαγεῖσα.
Ἀ κέωνται, ἐπιάτοι, ἀκατάλλακτοι. ¶ Ἀκή. αἰχμὴ σιδήρου, ἢ ἡσυχία, ἢ θεραπεία, ἢ ἴαμα. ¶ Ἀκήδεα, ἀταλαιπώρητα. ¶ Ἀκηδέσεται, λύπην κατέχοντ'.
Ἀ κηδεῖς, ἀφρόντιδες. ἄταφοι. ἄλυποι.
Ἀ κηδία, αἰσχύνη. ὕβρις. ἀμέλεια. ¶ Ἀκηδεῖς, ἀφρόντιστοι, ἀμελεῖς. ¶ Ἀκήδεστον, ἀφροντίστητον.
Ἀ κηδέστως, ἀνηλεῶς, ἀφροντίστως. ¶ Ἀκηδὴς, ἄταφος, ἄλυπος. ¶ Ἀκηδία. ἀλυπία. ¶ Ἀκηδὲς, μέγα. ¶ Ἀκήδεστοι. κηδείας μὴ τυχόντες.
Ἀ κήδητον, ἀθέλκτον, σκληρόν. ¶ Ἀκηδῶτος. κηδεία μὴ ἔχων. ¶ Ἀκήλητος, ἀπαραλόγιστος ἀκολάκευτος, ἀμετάβολος. ¶ Ἀκηλίδωτον, ἄσπιλον, καθαρόν. ¶ Ἀκήματα. ἰάματα. ¶ Ἀκήμενον, ἐκκεχυμένος. ¶ Ἀκὴν. ἡσυχίαν. ¶ Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, ἀντὶ τοῦ ἥσυχοι καὶ ἐκπλαγεῖς, ἢ ἀχανεῖς.
Ἀ κὴν ὄχις, ἡσυχίαν ἔχεις. ¶ Ἀκήνιον, ἥσυχον.
Ἀ κηράσιον, ἄφθορον, ἄφθαρτον. ¶ Ἀκήρατον, καθαρόν. θεῖον. ἁγνόν. ¶ Ἀκήρατοι, ἀκρότατοι.
Ἀ κήρεα. ἀβλαβῆ. ¶ Ἀκηρεσία, ἀφθαρσία.
Ἀ κήρια. ἀκέραια σῶα. ¶ Ἀκήριοι, ἄψυχοι, ἄφθαρτοι, ἄνοσοι. ¶ Ἀκήρυκτον, ἄγνωστον, ἀφανές δὲ σοφοκλῆς θυέστῃ. ¶ Ἀκήρυκτος, ἀνεπικηρύκευτος.
Ἀ κήρυτος, μέγας τις. ἀδιάλλακτος. ¶ Ἀκῆσκος, τάλαρος. ¶ Ἀκηδὸν, κράτιστον. ¶ Ἀκηχέδονες, λύπαι. ¶ Ἀκήχεται. ἀδημονεῖ. ¶ Ἀκὶ. φυτόν τι καὶ ἀκιδᾶται. ¶ Ἀκιανότερον. ἀσθενέστερον.
Ἀ κιβδήλευτος. ἀκακούργητος. ἄδολος. ¶ Ἀκίβδηλον, καθαρόν. ἁγνόν, στερεὸν ἢ ἀδόκιμον, ἀπερεγχείρητον ἐπὶ νομίσματος. ¶ Ἀκίδας, τοῖς βέλοις τὰς ὀξύτητας. ¶ Ἀκιδνόν. ἀσθενές, εὐτελές.
Ἀ κιδνότερον, ἀσθενέστερον, ταλαιπωρότερον, ἀθλιώτερον. ¶ Ἀκιδωτόν. βέλος χωρὶς σιδήρου ἢ ὅρμον ἐπὶ τῆς κατασκευῆς. ¶ Ἀκιδρωνάζω, ἀμβλυωπῶ.
Ἀ κικυς. ἀσθενής. ἀδύνατος κατὰ τὰ στέρησιν, ἤτοι τοῦ κινεῖν ἢ τοῦ κίκυος, ἤ τις παρὰ τὴν κίνησιν λέγεται ἰσχύουσα.
Ἀ κίμωον, ἐρίμωον. ¶ Ἀκίνασμος, τιναγμὸς, κίνησις, ¶ Ἀκινάκης, δόρυ περσικὸν ξίφος.
Ἄ κινος, πόα τις. ¶ Ἀκιόμενοι, διώμενοι μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν. ¶ Ἀκίονδε, ἀστεικτοι.
Ἀ κιρῆ. ἀσθενῆ, οὐκ ἐπιτεταμένα. ¶ Ἀκιρεί. καλόν.
Ἀ κιρὶς, λύχνος. ¶ Ἀκιρὸς, ὁ βορρᾶς. ¶ Ἀκιρῶς, εὐλαβῶς, ἀτρέμας. ¶ Ἄκις, ποταμὸς ἀσίας, ἢ ἐν κατάνῃ, ἢ ὅπλον, ἢ βέλος σιδηροῦν, ἢ τὸ σιδήριον τοῦ βέλους. ¶ Ἀκίστην. ὀξύτατην. ¶ Ἀκίχητα, ἀκατάληπτα. ¶ Ἀκίδες. τὰ σιδήρια τοῦ βέλους.
Ἀ κιώτατοι, ἄσκηπτοι. κὶς γὰρ θηρίου γένος.
Ἄ κκαθεν. ἀνέκαθεν. ¶ Ἀκκαῖον, εὐκαταφρόνητον.

τητος, κακότης, κακία. λοιδορία. μῦσος, αἰσχύνη.
Α ἰσχρά. μυσαρά. κακὰ εὐριπίδης φοάσιν. ¶ Αἰσχρο
κερδὴς, ἐπιθυμητὴς κακῶν. ¶ Αἰσχρουργίας, αἰ
σχρᾶς ἐργασίας. ¶ Αἰσχροῖς, τοῖς αἰσχύνην ἐνεγκεῖν
δυναμένοις. ¶ Αἰσχυνετέειν, καταισχύνειν.
Α ἰσχύνη, ἐντροπή. ¶ Αἰσχύνει. αἰκίζεται, λυμαίνεται.
αἶσχος περιτίθησιν. ¶ Αἰσχυντηλὸς, αἰσχυντηρός.
Α ἰσώπου πλοῖα, οὕτως ἔλεγον τοὺς αἰσώπου μύθους, καὶ
ἐν τοῖς κοινοῖς δικαστηρίοις ἐστὶν ὅτε τοῖς αἰσωπείοις
ἐχρῶντο μύθοις. ¶ Αἶτα, πνοήν. ¶ Αἴταν. ἑ
ταῖρον. ¶ Αἴτας, ἑταῖρος. ¶ Αἰτία, πρόφα
σις. ¶ Αἶται. θυγατέρες διὸς αἳ τοῖς διωκομένοις βο
ηθοῦσι. ¶ Αἰτεῖ. ἀπληρέστερον. ¶ Αἰτητά,
τὰ κατ' ἔρανον διδόμενα. ¶ Αἰτιαμάτων, ἐγκλη
μάτων. ¶ Αἰτιατά. τὰ ἐκ τοῦ αἰτίου γινόμενα.
Α ἰτίζειν, αἰτεῖν. ¶ Αἰτης, πτωχός. ¶ Αἰτίνη, πό
λις οὕτω καλουμένη. ¶ Αἴτια. τὰ κατ' ἀρχὴν
πράγματα. ¶ Αἰτιῶσας. ἀπολαύσας. ¶ Αἰτιᾶται
μέμφεται. ¶ Αἴτιος. ποιητὴς, κτίστης. ¶ Αἴτνη,
ὄρος σικελίας. ¶ Αἰτναῖον, κάνθαρον, τὸν μέγαν.
Α ἰτναία, πόλις ἡ σικελικὴ ἡ μεγάλη ἀπὸ μέρους. σο
φοκλῆς δὲ ἐν οἰδίποδι τῷ κολωνῷ. ¶ Αἰτῶ. παρακαλῶ.
Α ἴττεσθαι, δικάζειν. ἢ δικάζεσθαι. ¶ Αἴττων, ὁρμῶν.
Α ἰτώλιον, τὸν αἰτωλὸν τῷ γένει. ¶ Αἴτυρον, ὕαλ
λον. ¶ Αἰτῶμαι, αἰτιῶμαι. ¶ Αἰτῶν, ζητῶν,
παρακαλῶν. ¶ Αἰφνιδίως, ἐξάπινα. ¶ Αἰθέ
ρος, αἰθάλη. σοφοκλῆς ἀμιχθαλόεσσαν, τὴν ἀπρόσ
λικτον τῇ θαλάσσῃ, ἢ ὁμίχλῃ. ¶ Αἰχθῆναι, ὁρμηθῆ
ναι. ¶ Αἰχθήτην, ὥρμησεν δυϊκῶς. ¶ Αἰχμάζει.
πολεμεῖ, μάχεται. ¶ Αἰχμαὶ, πόλεμοι. ¶ Αἰχμὴ,
δόρυ. ¶ Αἰχμαλωτίζοντα, εἰς δουλείαν ἄγοντα μετὰ
βίας. ¶ Αἰχμάσας. ἀκοντίσας. πολεμήσας.
Α ἰχμαλωτεύσας, προνομεύσας. ¶ Αἰχμάλωτον, αἰ
χμῇ ληφθέντα, τὸν ἐκ πολέμου λαμβανόμενον.
Α ἰχμὰς, τὰς ἐπιδορατίδας, τὸν σίδηρον τῶν δοράτων.
Α ἰχμάσουσι, κατασχάζουσιν. ὡς τὸ, αἰχμὰς δ' αἰχ
μάσουσι νεώτεροι. ¶ Αἴχματα, ἐχύματα, καλύμ
ματα. ¶ Αἰχμητάων, τῶν πολεμικῶν. ¶ Αἰχμὴ,
ἐπιδορατίς. ὁ σίδηρος τῶν δοράτων, ὁ πόλεμος, λόγχη,
δόρυ. ¶ Αἰχμητής. μάχιμος, πολεμιστής. ¶ Αἰχ
μιπποι, πολεμικοὶ ἱππεῖς. ¶ Αἰχμόδωρος, αἰχμά
λωτος. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. ¶ Αἶψα, εὐθέως,
ὠκέως, ταχέως. ¶ Αἶψα καὶ ὀξαλέως, ταχέως
πάνυ. ¶ Αἴψακεν, εὐθέως ἄν. ¶ Αἶψα λέλοιπεν,
εὐθὺς καταλέλοιπεν ¶ Αἴψεα, τὰ μέλη. οἱ δὲ, ἄψεα.
Α ἰψηλίζουσαι, αἱ ἀσήμως λαλοῦσαι. ¶ Αἰψηρά.
ταχέα κοῦφα, κἂν τὸ μετὰ λάβρας λέγεται λαιψηρά.
ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν. αὐτὶ
τοῦ αἰψηρῶς ταχέως, ὡς καὶ τὸ, βάσκ' ἴθι, ἶρι ταχεῖα.
αὐτὶ τοῦ ταχέως, καὶ τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών, αὐτὶ
τοῦ εὐρέως. ¶ Αἰολιγγῆ, σκιά. ὀλίγος χρόνος.
Α ἰολικῶς, ποικίλως. ¶ Αἰὼν, ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, ὁ
τῆς ζωῆς χρόνος. ἀνὴρ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, τινὲς δὲ
τῶν νεωτέρων τὸν νωτιαῖον μυελὸν ἀπέδωκαν ὡς ἱππο
κράτης. τὸν αἰῶνα τὶς νοσήσας ἐξ ἡμέρας ἀπέθανε.
ποτὲ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μακροῦ χρόνου νοεῖται, καὶ ὁ ἐν παν-
τὶ τῷ σώματι μυελός. εὐριπίδης δὲ φιλοκτήτῃ, αἰ
ῶνα τὴν ψυχὴν λέγει, ἀπέπνευσεν αἰῶνα. ¶ Αἰώρα
ἑορτὴ ἀθήνησιν ἣν ὁ μὲν ἐπὶ τημαλέου τυράννου θυειν
φασί. οἱ δὲ, ἐπὶ κλυταιμνήστρας καὶ αἰγίσθου. οἱ δὲ,
ἐπὶ ἠριγόνῃ ἀλήτιδι τῇ ἰκάρου. ¶ Αἰωρούμενοι,
μετεωριζόμενοι. ¶ Αἰωρήσας, ἐκκρεμάσας.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Κα, τὸ ὀξὺ καὶ ἄκρον τῆς φάλαγγος, ἡ μάχη.
ἀ ¶ Ἀκαδημία, λουτρὸν, ἢ πόλις. λέγεται δὲ
γυμνάσιον ἀθήνησιν ἀπὸ ἀκαδήμου ἀναθέντος,
καὶ τόπος, καλεῖται δὲ οὕτως ὁ κεραμεικός.
Α καδῆσαι, λυπηθῆναι. ¶ Ἀκάζεσθαι, ἀνιάζεσθαι.
Α κάθαρτον, μανιώδης. ἀχαιὸς οἰδίποδι.
Α καθαίρετον. τὸ μὴ χειρούμενον, ἢ ἀφανιζόμενον.
Α κάθεκτον, ἀκατάσχετον, ἀκράτητον.
Α κάθεσθαι, ἀνιᾶσθαι, στέρεσθαι, οἱ δὲ, ἀκάζεσθαι.
Α καθὸν, ἀγαθόν. ¶ Ἀκαθοσίωτον, ἀκόσμητον.
Α κέασεν. ἀποθεραπεύσειν. ¶ Ἄκαινα, μέτρον τι ἢ κέν
τρον ἐν ᾧ ἀροτρεύοντες κεντοῦσι, καὶ ἄκανθα.
Α κέραιος, ἄκακος, ἐλεύθερος, ἢ ἀσφαλής. ¶ Ἀκα
καλὶς. ἄνθος νάρκισσου κρῆτες. ¶ Ἀκάκητα, ὁ
μηδενὸς κακοῦ ἄξιος, αὐτὶ τοῦ ἀκακότης. ¶ Ἀκάκα
στον ἀκαμπές. ¶ Ἀκακέμφατος, κακῆς φήμης ἀπηλ
λαγμένος. ¶ Ἀκακία. βοτάνη. ¶ Ἀκακίαστος *,
ὁμῶς δυνάμενος. ¶ Ἀκακίεις, σιωπεῖς. ¶ Ἀκα
κιεῖ, σιωπεῖ. ¶ Ἀκαχοίμεθα, λυπούμεθα.
Α κάκωτος, ἄλυπος. ¶ Ἀκαλαυρέτης, ἡ καλλίρρο
ος. ¶ Ἄκαλα, ἄψοφα, ἥσυχα. ¶ Ἀκαλάνθις,
ταχεῖα κύων, ὀνοματικῶς, καὶ ὀρνέον μικρόν.
Α καλῆφαι, κνίδαι. ¶ Ἀκαλλὲς, ἄμορφον.
Α καλαρρείταο, ἀκυμάντου, πρᾴως ῥέοντος.
Α καλὸν, ἥσυχον, πρᾷον. μαλακόν. ¶ Ἀκαλυφὲς,
καὶ ἀκάλυφον, ἄστεγον ὕπαιθρον. ¶ Ἀκάμαλα, τὴν
κάμηλον. ¶ Ἀκαμαντὶς, φυλὴ ἀπὸ ἀκάμαντος.
Α κάμαντα, ἀκοπίαστον, καὶ κύριον ὄνομα ἑνὸς τῶν αὐ
τήνορος υἱῶν, καὶ ὄρος ἐν κύπρῳ οὕτως καλούμενον.
ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ ἀκάμαντος τοῦ δημοφῶντος μὲν ἀδελ
φοῦ, υἱοῦ δὲ θησέως. ¶ Ἀκάμας, ἀκοπίαστος, ὁ μὴ
κάμνων. ¶ Ἀκάματον, πολὺ καὶ ἄφθονον πολύ.
Α κάματον πῦρ, ἄπειρον πῦρ. ¶ Ἀκαμπὴς, σκληρός.
Α καμπτόδρομοι. καὶ οἱ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ. κάμπτοι δὲ οἱ ἀ
πὸ διαύλου. κάμπτειν πλίνθον. ¶ Ἄκαμπτος, ἀκατά
κλαστος, ἀκαμπής. ¶ Ἀκαμπίας, ὁ εὐθὺς δρόμος,
ἢ δρομεύς. ¶ Ἀκανὸς, κανθάρου εἶδος. ἔστι δὲ καὶ
ἡ ῥάχις τῶν σφονδύλων τοῦ ἰχθύος, εὐριπίδης φοάσιν
Α κανία, ξυλίνου. ¶ Ἀκάνθαια, ἀκανοὶ ῥάχεις.
Α κανθὲς. ἀκανθώδης. ¶ Ἀκανθίας. τέττιγος εἶδος.
Α κάνθινον, ῥάμνος καὶ ἐχῖνος. ¶ Ἀκάνιον, ἀκάνθιον.
Α κανθα, λευκὴ, ἡ μελάμφυλλος. ¶ Ἄκανθον, ἀσπάλ
αθον. ¶ Ἀκανθονῶτος, ἐχῖνος. ¶ Ἄκανθος, πε
ρίγραμμα ὑφασμένον, καὶ ζῶον, φυτὸν, καὶ πλεῖον.
Α κανθυλλὶς, στρουθοῦ γένος. ¶ Ἀκαπήλευτος, ἀνό
θευτος. ¶ Ἀκαρὰ, τὰ σκέλη κρῆτες. ¶ Ἀκα
ρὴν, ἀκαρῆ. ¶ Ἀκαρῆ, βραχεῖ, ταχέως.

μιᾶς ὡς τῶν, κρυψάντων τὴν μάχαιραν καὶ σκηπτομένων ἔνθα ἀπῆεσαν, ἡ αἴξ τοῖς ποσὶν ἀνασκαλίσασα ἀνέφηνεν, καὶ τὴν μὲν σκέψιν αὐτῶν διήλεγξεν. ἑαυτῇ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία γέγονεν, ὅθεν ἡ παροιμία.

Αἴξας. ὁρμήσας. ¶ Αἰξωνεύεσθαι, κατηγορεῖν.

Αἰξωνίδα. τρίγλην, δοκοῦσι κάλλιστα εἶναι αἱ Αἰξωνικαὶ τρίγλαι. ¶ Αἰοδα, παρὰ Δελφοῖς γένος τι.

Αἰόε, τοῖς εὑρετικοῖς καὶ συνετοῖς κορέσαι.

Αἰόνες, αἰγιαλοί. ¶ Αἰοί. αἵ τινες αὐτῶν.

Αἰόλα. ποικίλα. ταχέα. ¶ Αἰολεύς, ὁ καικίας ἄνεμος ὁ Κιλίκων. ¶ Αἰολίδης, ὄνομα. ¶ Αἰολίσας, ἀθροίσας. ¶ Αἰόλλει, ποικίλλει, στρέφει, κινεῖ.

Αἰόλη νύξ, ἡ μέλαινα ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. Σοφοκλῆς Τραχινίαις. ¶ Αἰολίδαις, ποικίλοις, ταχεῖς.

Αἰολίη, ἡ τοῦ Αἰόλου νῆσος. ¶ Αἰολίζειν, ποικίλλειν.

Αἰώλιος, κιθαρῳδικὸς νόμος οὕτω καλούμενος.

Αἰολίωνες, Αἰολεῖς ἀπὸ τοῦ Αἰόλου. ¶ Αἰολικόν, θέαμα. ἀντὶ τοῦ αἰολικὸν παρὰ Θεοκρίτῳ. ἡ γῆ καλυδὼν αἰολὶς ἐκαλεῖτο. ¶ Αἰολοθώρηξ, ποικίλον θώρακα ἔχων. ¶ Αἰολόδωρον, ποικιλόδωρον.

Αἰόλος, ποικίλος. ἢ εὐκίνητος ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν ὅ ἐστι κινεῖν.

Αἰολητίας, ποικίλος. ¶ Αἰολοπώλοις, ταχυπώλοις ἢ ποικιλοπώλοις, αἰολεῖν γὰρ τὸ κινεῖν.

Αἰόν, μάταιον. ¶ Αἶον, ἤκουον καὶ ᾐσθανόμην.

Αἰόν, κατάντης, ἢ ἑτεροκλινές, ἢ πλάγιον. ¶ Αἴοντες, αἰσθανόμενοι. ¶ Αἰω* νέτωρ, διέπεσον τὴν ψυχήν. ¶ Αἰονᾶν, καταντλεῖν, σμήχειν, λούειν.

Αἰουλγός, δεινός, ψεδνός. ¶ Αἰπά. ὑψηλά, χαλεπά. ¶ Αἴπεια, πόλις ἐν Ἄργει. ¶ Αἰπεινόν, ὑψηλόν.

Αἰπεινά. ὑψηλά. ¶ Αἰπερῶς τῷ. ¶ Αἰπόλιον. αἰγονόμιον. ¶ Αἰπολίου, αἰγιλίου. ¶ Αἰπόλος, αἰγονόμος, ποιμὴν τῶν αἰγῶν. αἰπόλια δὲ αἱ τῶν αἰγῶν ἀγέλαι καὶ κάπηλος παρὰ Κυπρίοις. ¶ Αἰ ποῖαί σου, αἱ ὁδοί σου. ¶ Αἶπος, κάμαρος ἢ ὑψηλὸς τόπος ἢ ὑλώδης. ¶ Αἰπύ, τὸ ὑψηλὸν καὶ χαλεπὸν ἐπὶ πλῆρες, ἡ πόλις ἐπὶ πύλου. ¶ Αἰπὺν ὄλεθρον, ὑψηλὸν καὶ μέγαν καὶ χαλεπόν. ¶ Αἰπύς. μέγας, δεινός. ὑψηλός, μετέωρος. ¶ Αἰπύτιον, ὑψηλὸν τὸ ἐν τοῦ Αἰπύτου. αἰπύτιον παρὰ τύμβον, Αἴπυτος δὲ εἷς ἐστι τῶν τοῦ Ἀρκάδος παίδων ὃς ἦν βασιλεὺς Ἀρκάδων.

Αἰπυτάτην, ὑψηλοτάτην. ¶ Αἰρ. ὀξύβαφον.

Αἰρά, σφύρα, ἀξίνη. ¶ Αἶρα* αἱ ῥασταὶ αἵ τινες δὲ ἄρχοντες. ¶ Αἴρας. ἀγρίας βοτάνας.

Αἴρει, ἐγείρει, αὔξει, κουφίζει, βαστάζει, κατὰ κράτος λαμβάνει. ¶ Αἱρείτω, λαμβανέτω. ¶ Αἴρειν μασχάλην, οὕτως εἰώθασι λέγειν ἀντὶ τοῦ ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ, τὸ ἀγροικικῶς ὀρχεῖσθαι. ¶ Αἴρειν βαστάζας, παρατιθέναι. ¶ Αἴρειν νεῶς δοξάζειν ὁ γῆ Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ. ¶ Αἵρεσις, βούλησις. ¶ Αἱρεσόμεθα, ἐπιλεξόμεθα. ¶ Αἱρετίζει με, προτιμοτέραν ἡγήσατό με. ¶ Αἱρεθέντας, κατὰ κράτος ληφθέντας. ¶ Αἱρετίζειν, αἱρεῖσθαι, ἀρέσκεσθαι.

Αἱρετίς. ἀπαπτοῦσα. ἀπαπομένη. ¶ Αἱρουμένην, ἐπιλεγομένην. ὅθεν καὶ ὁ αἱρετικὸς ὁ ἄλλο τι παρὰ τὴν ἀλήθειαν αἱρούμενος ἔχειν. ¶ Αἱρετιῶ, προσλαμβάνω, αἱρῶ αὐτὴν πρὸς ἐμαυτόν. ¶ Αἰόνες, αἰγιαλοί. ¶ Αἱρετόν, ἐπιθυμητόν, ἐκλεκτικόν.

Αἱρετώτερα, καλλιώτερα. ¶ Αἱρησομένων, ἐκλυσομένων. ¶ Αἱρήσοντες. προθήσοντες.

Αἱρήσεσθαι, λαβεῖν, βουληθῆναι. ¶ Αἱρήσεται, ἐκλέξεται. ¶ Αἱρησάμην. διελεξάμην.

Αἱρήσομεν, προθήσομεν, διορμήσομεν.

Αἱρήσομαι, σκέψομαι, βουλεύσομαι, ἐκλέξομαι.

Αἶρος, ὡς ἐπὶ κακῷ Ἶρος ὀνομασθείς. ¶ Αἴροντες, μισοῦντες. ¶ Αἰρόπινον, σκοτεινὸν καὶ τὸ κόσκινον ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται. ¶ Αἱροῦμαι, ἐπιλεύσομαι. ἢ λαμβάνω, ἢ βούλομαι. ¶ Αἱρομένη, ἐπαιρομένη.

Αἱρουμένοις, βουλομένοις. ¶ Αἴρρον, ἄρρητον, ἀθώπευτον, ἀκολάκευτον. ¶ Ἀξυτένητε, ἀκαταπόνητε.

Αἶσα, μοῖρα. λαχόντα τε λῃΐδος αἶσαν. αἶσα καὶ ἡ πεπρωμένη, αἶσα μὲν ἦν ἀπολέσθαι, καὶ τὸ καθῆκον, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας. ¶ Αἴσακος, ὁ τῆς δάφνης κλάδος ὃν κατέχοντες ὕμνουν τοὺς θεούς.

Αἴσαντες, αἰσθόμενοι. ¶ Αἰσάρων, εἶδος ἱέρακος.

Αἰσήεις, ἐσθηκὼς ἔχεις. ¶ Αἴσηπος, ποταμός, καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Αἴσθαι, βούλει, αἰσθάνεσθαι, κατανοεῖς.

Αἴσθεσθε, μάθετε. ¶ Αἶσθα, διέπνεις.

Αἴσθησις, νόησις. ¶ Αἰσθήσεως, παρὰ τὸ αἰσθάνεσθαι. εἰσὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου σώματος αἰσθήσεις πέντε, ὅρασις. ὄσφρησις. ἀκοή. γεῦσις, καὶ ἁφή. ἁφὴ δὲ λέγεται ἡ διὰ τῶν χειρῶν αἴσθησις. ¶ Αἰσθητά, ὁρατά. τὰ τῇ αἰσθήσει ὑποπίπτοντα, τὰ ὁρώμενα. ἐσθῆτα δὲ ἱμάτιον.

Αἰσθήματα, τὰ τῇ ὄψει συνόμενα πάθη. ¶ Αἰσθητήρια, τὰ μέλη δι' ὧν αἰσθανόμεθα. ¶ Αἰσθοίμην, νοήσαίμην. ¶ Αἴσθου, σύνες, ἄκουσον, γνῶθι.

Αἰσθών, ἐν αἰσθήσει ἔχων. ¶ Αἴσια, γνήσια, δεξιά, ἀγαθά. ¶ Αἴσια, εἱμαρμένα, δίκαια, καθήκοντα.

Αἴσιον, ὁμοίως. ¶ Αἴσιμον, δεξιόν. μεμοιραμένον. ἀγαθόν. συμφέρον. καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Αἴσιμον ἦμαρ, ἡ μεμοιραμένη ἡμέρα. ¶ Αἴσιος. δεξιός. καλός. ἀγαθός. εὔμοιρος. ¶ Αἰσιμίδης, οἰκίας τινός. ¶ Αἰσίως, καλῶς. δεξιῶς. Εὐριπίδης Τημένῳ. ¶ Αἴσυλα ῥέζεις. ἀπρεπῆ πράττεις. ¶ Αἶσμα. ᾆσμα.

Αἰσμάτων, δαπανημάτων. ¶ Αἰσοί. θεοὶ ὑπὸ Τυρρηνῶν. ¶ Ἄϊσον, ἄνισον. ἄγνωστον. ¶ Αἴσωνες, φραγμοί. ¶ Αἰσάμενος, φραξάμενος.

Αἴσσονται, διασείονται, κινοῦνται, κρέμανται.

Αἰσύτωρ, χοιροβοσκός. ¶ Αἴσσωσιν, ὁρμῶσιν.

Αἴσσων, ὁρμῶν. ¶ Ἀΐστη, ἀφανῆ, ἀνήκοον.

Ἄϊστος. ἀφανής. ἀνιστόρητος. ¶ Ἀϊστωθείς. ἀφανισθείς.

Ἀϊστώσας, διαχέας καὶ τήξας Σοφοκλῆς Ῥιζοτόμοις. κόρον ἀϊστώσας πυρί. ¶ Ἄϊστορες, ἄπειροι.

Ἀϊστωθέντα. ἀφανισθέντα. ¶ Αἰσυμνητῆρες. οἱ νεανίαι. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν βασιλέων οἱ τηροῦντες τὰ αἴσια ὅ ἐστι τὰ δίκαια. ¶ Αἴσυλα, κακά, ἄδικα, ἁμαρτήματα. ¶ Αἰσυμνᾷ, βασιλεύει, ἄρχει, Εὐριπίδης Μηδείᾳ. ¶ Αἰσύμη, πόλις Θρᾳκική. ¶ Αἰσυμνῆται. οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες ἢ ὑπηρέται, ἢ οἱ νεανίαι.

Αἰσύφηλος, δειλός· ψεδνός, ἀπατεών. ¶ Αἴσχεα, ὀνείδη. ὕβρεις. ¶ Αἰσχέας, αἰσχύνας. ¶ Αἰσχήτεια. τῶν ἱερῶν. ¶ Αἴσχιστος, αἰσχρότατος, κακός, μυσαρός. ¶ Αἰσχίω. χείρονα. ¶ Αἰσχρός, αἰσχρο-

Α ἴθοκας, φλυκταίνας. ¶ Αἶθον, λαμπρὸν, πυρὸν, μέλαν. ¶ Αἴθωνα, μέλανα, πυρώδη ἢ θερμαντικόν.

Α ἰθομένου, καιομένου. ¶ Αἴθοπα οἶνον, θερμαντικόν. ¶ Αἴθοπος. διάπυρος, μελανός.

Α ἶθος. καῦμα. ¶ Αἰθοῦσι, λάμπουσι.

Α ἰθούσια, καταίσια. ¶ Αἰθούσης, τῆς πρὸς ἥλιον αὐλῆς ἐχούσης τετραμμένης, ἢ πρὸς τὴν δύσιν, ἀπὸ τοῦ καταίθεσθαι ὑπὸ ἥλιον. ¶ Αἰθούσαις, λαμπούσαις.

Α ἰθρεῖ. χειμάζει. ¶ Αἰθρία, εὐδία. ¶ Αἴθρη, αἰθρία, αὐγή. εὐδία. ἀὴρ καθαρός, ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον ἐπὶ πιτθέως θυγατρός. ¶ Αἰθρηγενέος. εὐδίαν ποιοῦντος. ¶ Αἰθρινόν. πρωϊνόν. ¶ Αἴθριος. ὑπὸ τὸν ἀέρα. ¶ Αἶθρος, ψῦχος τὸ ὄρθριον. ¶ Αἴθρυλα σκίασμα. κίνημα. ¶ Αἰθρῷ, τὸ ἐκ τῆς αἰθρίας πνέον τι. ¶ Αἴθυια, εἶδος πετεινοῦ. ¶ Αἴθυιαι, ἐνάλιαι, κορῶναι. ¶ Αἰθυίας, ἄνθος, βοτάνης εἶδος.

Α ἰθύμαι, οἰκτρὸν καρικίσκοντες οὕτως ἐκαλοῦντο.

Α ἰθύνεσθαι, λαμβάνεσθαι. ¶ Αἱρεῖσθαι, ἀπέχεσθαι, κρατεῖν. ¶ Αἰθύσσει, ῥιπίζει. ¶ Αἰθύσσειν, ἀνασείειν, σείειν σοφοκλῆς. ¶ Αἰθύσσοντος, ὁρμῶντος.

Α ἴθων, λάμπων. ¶ Αἴθωνας, λαμπρούς. ¶ Αἰθώς. μέγα. ¶ Αἴθ' ὡς. εἴθ' οὕτως. ¶ Αἴκα, ἐάν.

Α ἰκάζει, καλεῖ. ¶ Αἰκάλλει, σαίνει, θεραπεύει.

Α ἶκας. τὰς ὁρμὰς καὶ τὰς φοράς. ¶ Αἰκάλος, κόλαξ. ¶ Αἴκεν πως, ἐάν πως. ¶ Αἴκε, ἐάν. δηλοῖ δὲ ἀνθ' ἑνὸς κᾂν μετὰ τοῦ ν λέγηται. οἷον, αἴκεν, αἴκεν πως, ἐάν. ¶ Αἴκεν ἴδῃ, ἐὰν θεάσηται. ¶ Αἰκελίως, εὐτελοῦς, εὐκαταφρονήτου. ¶ Αἴκε πίθηαι, ἐὰν πεισθῇς. ¶ Αἰκέ ποθι, ἐάν ποτε. ¶ Αἶκες, ὁρμαί.

Α ἰκή. ῥιπή, κίνησις. ¶ Αἰκία, πληγή. ὕβρεις. βάσανος, μάστιξ. ¶ Αἰκίζεται, μαστίζεται. ὑβρίζεται.

Α ἰκίσμασι. πληγαῖς, μάστιξιν. ¶ Αἰκισμῶν, μαστίγων, πληγῶν. ¶ Αἰκιῶν, βασάνων, πληγῶν. ¶ Αἴκικα. ὕβρικα. ¶ Αἶκλοι, αἱ γωνίαι τοῦ βέλους.

Α ἶκλον, δεῖπνον. ¶ Αἶκλος, ὁ ἑσπέριος. ¶ Αἴκολα, αἰσχρά. ¶ Αἴικτος. ἀπρόσιτος. ¶ Αἰκτὸ, ὁ κρηπίς. οἱ δὲ, ὁ ἀκτή. ¶ Αἴκουδα, αἰσχύνα λάκωνες.

Α ἰκῶς. αἰκιστικῶς, ὑβριστικῶς, χαλεπῶς, ἀπὸ τῆς αἰκίας. ¶ Αἴλινος, ὕμνος, θρῆνος. ¶ Αἴλιοι, σύγγαμβροι. ¶ Αἰλεῖν, θεραπεύειν. ¶ Αἰλόβοτον. ἀλλοιόβοτον. ¶ Αἰλοκειός. ῥίζα τίς οὕτω καλουμένη.

Α ἷμα, γένος. σπέρμα. ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι, κατὰ μὲν τὸν γενεὸν τοῦ πατρὸς θεωρουμένου, κατὰ δὲ τὸ αἷμα τῆς μητρός. τὸ γὰρ καταμήνιον αἷμα τῇ καταβολῇ τοῦ γόνου παγὲν καὶ σὰρξ γενόμενον, διαπλάττεται ὑπὸ φύσεως. ὅτε δὲ συνήθως ἀντὶ τοῦ αἷμα, ὡς τό, ῥεῖ δ' αἷμα κατ' οὐταμένης ὠτειλῆς. ὁ δὲ σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ, τὴν μάχαιραν ἔφη.

Α ἱμάλεον, ἀσθενές. ¶ Αἱμαλία. ἀπαντία.

Α ἱμακουρίαι, τὰ ἐναγίσματα τῶν κατοιχομένων.

Α ἱμασιὰν πλύνοντα, πολύ, τὸ τοῦ ὀλίγου ἐπὶ σάλῳ ἀποπλύνεται. ¶ Αἱμασιά. τὸ ἐκ πολλῶν λίθων λογάδων ἄθροισμα. ¶ Αἱμασιαί. ὡς φραγμοὶ πλατεῖς ἀπὸ πλίνθων θριγκώδεις, ἀπὸ τοῦ οἷον ἀβασίας ἐφ' ὧν οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι. ¶ Αἵματος ἄρξαι ἀρχή. αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ, ὁ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι αὐτό.

ἄστυ γὰρ ὁ ῥύπτρια, ὅθεν καὶ ἀσάμινθος ἐν ᾗ τὸν ἄστυν μινύθοντες ἐνεορεῖ σοφοκλῆς εὐμήλῳ. ¶ Αἵματι φοινόν. πυρόν. ¶ Αἱματίτης, ὁ φλέψ, ἰατρῶν δὲ αἱμορροΐς. καὶ ὁ λίθος. ¶ Αἱματόεντα, αἱματωμένα. ¶ Αἱματῶπις, αἷμα βλέπουσα. ¶ Αἱματῶσαι, φονεῦσαι, ὁ φοινίξαι. ¶ Αἱματόεσσα, αἱματώδης.

Α ἱμαχθῆναι, αἱμάξαι. ¶ Αἱμαχθέντες, ὑπὸ αἵματι χρανθέντες. ¶ Αἱμηρά, αἱματώδης. ¶ Αἵμιον, σφάγιον. ¶ Αἱμοβόρος, αἷμα ἐσθίοντος, βορὰ γὰρ ὁ τροφό. ¶ Αἱμοίδιψοι, αἰγυπιοὶ αὐτικαίας. ¶ Αἱμοκόρχνα, ἰχοῦντα. ¶ Αἱμίλιος, ἥλιος. ¶ Αἵμονα, ἐπιστήμονα, ἔμπειρον. ¶ Αἱμονά τε κρείοντα. τὸν βασιλέα αἵμονα. ¶ Αἱμωπὶ, αἱματώδης.

Α ἱμονία, ἡ θεσσαλία καὶ ἡ ἔφεσος. ¶ Αἱμὸς, τράχηλος

Α ἵμοις, ὀβελίσκοις. ¶ Αἱμορυγχίαν, καθημαγμένον τὸ ῥύγχος. ¶ Αἱμοφόρυκτα, αἵματι μεμολυσμένα καὶ ἀναπεφυρμένα. ¶ Αἱμονίοις, κολακευτικοῖς.

Α ἱμόλα, προσηνῆ. ¶ Αἱμυλίοισι, συνετοῖς καὶ προσηνέσιν. ¶ Αἱμύλος, ἀστεῖος, συνετὸς, ὀξὺς ἐν τῷ λέγειν. ¶ Αἱμωδιᾶν, τοὺς ὀδόντας ναρκᾶν ἀπὸ ὁράσεως ἢ ἀκούσματος. ¶ Αἱμώδη, αἱματώδη.

Α ἰνὰ, δεινὰ, κακά. ¶ Αἰναρέτη, ὁ κακῶς τὴν ἀρετὴν κεκτημένε. ¶ Αἰνεόμεθα, αἰνοῦμεν. ¶ Αἰνεῖται, συγκατατίθεται. ¶ Αἰνείαο, τοῦ αἰνείου.

Α ἰνέοντες, διὰ παντὸς αἰνοῦντες. ¶ Αἰνεσίκουρος, ὁ κακῶς βοηθῶν. ¶ Αἰνέσομαι, ἀναπείσομαι.

Α ἰνέσιμοι. καθήκοντες. ¶ Αἰνετὰ, νεικείοντα, τὰ ἐπαίνου ἄξια. ¶ Αἰνὴ. δεινή. ¶ Αἰνὴν, δεινόν.

Α ἰνίγματα, ζητήματα, ὁμοιώματα, τεκμήρια.

Α ἰνόθεσις, οὐκ εὐλιπόνευρος, ¶ Αἰνέσκεν, κατάλεξαιν. ¶ Αἰνέσουσιν, ἐπαινέσουσι, συγκατατεθοῦνται.

Α ἴνιγμα, πρόβλημα, ζήτημα. ¶ Αἰνιγματωδῶς, δυσχερῶς, ἀσυμφώνως. ¶ Αἰνίζομαι, θαυμάζω. ἐπαινῶ. ὁ δὲ κωμικὸς, δεινάσομαι, καταπλήσσομαι.

Α ἰνίζηθ' ὑποφήτην. ¶ Αἰνίττεται. ἀσήμως λέγει, ἀποτείνεται, ἐπισημαίνει. ¶ Αἰνιττόμενος, διὰ αἰνιγμάτων ὁ παραβολῶν λαλῶν. ¶ Αἰνόθεν αἰνῶς, τῶν δεινῶν δεινότατον. ¶ Αἰνόθεν, ἀπὸ τοῦ αἶνος, αἶνος δὲ πόλις ἐπὶ θρακίας. ¶ Αἰνόθεν, ἐκ κακῶν.

Α ἰνοτόκος, κακὸν γέννησις. ¶ Αἰνὸν, σημεῖον δεινόν. αἰνότατε κρονίδη. καὶ, τρόπον δ' ὀιάθη καὶ ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή. ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὄλομαι αἰνὸν ἄνερον ἐλθέμεν. καὶ μέχρι τύμβου αἰνοῦ ¶ Αἰνὸν, ἔπαινον. δεινόν. χαλεπόν. ¶ Αἰνὸν βαρυτόνως, ἐπαινοῦν τι. ¶ Αἰνοτόκος, ὁ κακῶς τεχθείς.

Α ἰνότατον, δεινότατον. ¶ Αἰνομόροντε.

Α ἴνου, ἐπαίνου, ὕμνου. ¶ Αἰνύμενος, ἀφαιρούμενος, λαμβάνων. ¶ Αἴνυται, ἀφαιρεῖται, λαμβάνει.

Α ἴνυτο, ἀφῃρεῖτο, ἐμάνθανεν. ¶ Αἰνῶ, παραινῶ, παραιτοῦμαι καὶ ἐπαινῶ, σοφοκλῆς ἀλκμαίωνι.

Α ἰνῶν, πλείστων. ¶ Αἰνῶς. δεινῶς καὶ χαλεπῶς καὶ λίαν ἢ μάλιστα. ¶ Αἲξ οὐρανία, τὰ τοῦ λευκοῦ κνήμου γένους ἐπὶ ἥλιον καὶ ἐχειροτόνουν. ¶ Αἲξ ἑαυτῇ τὴν μάχαιραν. παροιμία ἐπὶ τῶν κακόν τι ἑαυτοῖς ποιούντων, ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. κορίνθιοι θυσίαν τελοῦντες ἥρᾳ, αἶγα τῇ θεῷ ἔθυον. τῶν δὲ κομισάντων

Ἄϊδος κυνέη, ἀθάνατόν τι νέφος ὃ περιβάλλονται οἱ θεοὶ ὅταν θέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γινώσκεσθαι, νεφέλη ἀφανὴς ἣν ὑποδυσάμενοι οἱ θεοὶ ἀθεώρητοι γίνονται ἀλλήλοις. ¶ Ἀΐδας, τύμβος, τάφος.

Ἀϊδέας, δεσπότης. ¶ Αἰδέ, αὐτοῦ δέ. ¶ Ἀϊδάνης, διατρίβων παραντῖνοι. ¶ Αἰδέσηται, ᾐδέσθη.

Ἄιδειν πρὸς μυρρίνην, ἔθος ἐν τοῖς συμποσίοις, τὸν μὴ δυνάμενον ᾆσαι, δάφνης κλῶνα ἢ μυρρίνης λαβόντα, πρὸς αὐτὴν ᾄδειν. ¶ Ἀΐδειν, ἐπὶ τῶν ἀλεκτρυόνων λέγουσιν Ἀττικοί, κοκκύζειν δὲ οὔ φασιν ἐπ' αὐτῶν, πλὴν μεσκωμῳδούμενοι τινὰ ξένον. δηλοῖ δὲ καὶ λέγειν, ὀνομάζειν. ¶ Αἰδεῖσθαι, ἐντρέπεσθαι. ¶ Ἀΐδειν ἂν παρὰ Τελαμῶνος, ἦν τι σκολιὸν γεγραμμένον εἰς Αἴαντα. ¶ Ἀΐδειν ἔχων, ἐστὶ τὸ μάτην λέγειν καὶ ληρεῖν. ¶ Αἰδέσασθαι, τὸ ἔνοχον ὄντα φόνῳ ἀκουσίῳ ἐπὶ τὸ πεφυγαδευμένον ἐφ' ὡρισμένῳ χρόνῳ τοῦ τετελευτηκότος ἐξιλᾶσθαι, ὡς εἰληφότα ἤδη τιμωρίαν.

Αἴδεσθεν, ᾐδέσθησαν. ¶ Αἰδέσιμον, σεβάσμιον, ἔντιμον. ¶ Αἰδεσιμώτερος, αἰδοῦς ἄξιος.

Αἴδεσαι, αἰδέσθητι. ¶ Αἰδέσονται. αἰδεσθήσονται.

Ἀΐδηλον, ἄδηλον, ἀφανές. ¶ Ἀϊδήλως, ἀφανιστικῶς. ¶ Αἰδήμονα, αἰδέσιμον. ¶ Ἀΐδης, ᾅδης.

Αἰδήφρων, αἰσχυντηλός. ¶ Ἀΐδιον ἀεὶ ὄν, ἀεὶ ὑπάρχον. ¶ Ἀϊδίων, αἰωνίων. ¶ Ἀϊδνόν, μέλαν, ἢ ἀφανιστικόν. λέγεται δὲ καὶ τὸν ὠκεανὸν πολὺν ἀϊδνόν.

Ἀϊδνή. σκοτεινή. ¶ Αἰδοῖον, αἰσχύνη. ¶ Αἰδοῖ ἡ νικώμενος, τῇ αἰσχύνῃ. ¶ Αἰδοῖ εἴκων, νικώμενος τῇ αἰδοῖ, τουτέστιν αἰδούμενος. ¶ Αἰδοίη, αἰδοῦς ἀξία.

Ἄϊδόσδε, εἰς ᾅδου. ¶ Ἄϊδος κυνέη, νέφος τι σκότους.

Αἰδοῖος δίκαιος. τίμιος. αἰδοῦς ἄξιος. καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδουμένου δὲ χρῆται τῇ λέξει Ὅμηρος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱκέτου. κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης. ¶ Αἰδοῦμαι. αἰσχύνομαι. ¶ Αἰδοῦς, βωμὸς Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶ Αἰδοῦς καὶ Φιλίας. εἰσὶ βωμοὶ περὶ τὸ ἱδρῷ. ¶ Ἀΐδρει, ἀπείρῳ ἀμαθεῖ. ¶ Αἰδοφόλοι, οἱ λεπτοὶ καὶ ἰσχνοὶ καὶ ἐγγὺς θανατρυῶντες.

Ἀϊδρείῃ, ἀπειρίᾳ, ἀμαθίᾳ πολέμοιο. ¶ Ἄϊδροι, ἄϊδριες, Ἴων Τεύκρῳ. ¶ Ἀϊδροφῶντι, ἀϊδρίων αἱρετικῷ. ¶ Αἴδυλος, θρασύς. ¶ Ἀΐδρυτον, κακόν. Κρατῖνος Σεριφίοις εἴκασι φεύγοντες.

Ἄϊδρυτον, κακόν. ἄλλοις κακοΐδρυτον ἢ οἷον ἄλλοι ἂν τις οὐκ ἂν ἱδρύσαιντο τὴν φυγήν, ὡς εἴ τις ἄγαλμα ἱδρύσαιτο. ¶ Αἰδῶς αἰσχύνη, τὴν τοῦ σώματος αἰσχρότητα, τὰ αἰδοῖα. καὶ ἡ σελήνη παρὰ Χαλδαίοις.

Ἀΐδων, λέγων. ¶ Ἀϊδωνέος, τοῦ ᾅδου. ¶ Ἀϊδωνεύς, ὁ θεὸς καὶ ὁ τόπος. ¶ Ἀϊδωνι, τῷ ᾅδῃ.

Ἀϊδῶες, ἄγριοι αἰσχύνῃ γεγονότες. ¶ Ἀϊδώνια, θανάσιμα. ¶ Αἰδώσσα, ἐπὶ αὐλῆς τὰ τειχία.

Ἀϊδώτατον, ταχίονα. ¶ Ἄιε δέ. ἤκουε δέ.

Αἰεί. ἀεί, διαπαντός, συνεχῶς, ἔστι δὲ ἐπὶ διαιωνίου, θεῶν αἰειγενετάων, καὶ τὸ μετὰ χρόνον, καὶ τὸ συνεχῶς, καὶ πυκνῶς, καὶ τὸ δι' ὅλου, αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα. καὶ τὸ καθ' ὥραν τεταγμένην συμβαῖνον. μάλα κεν βαθὺ λήιον αἰεί, καὶ τὸ ἐν βραχεῖ χρόνῳ συνεχές, αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον.

Ἄιει, ἀκούει, αἰσθάνεται. ¶ Αἰειγενετάων, διαπαντὸς ὄντων, ἢ διὰ παντὸς ἐνεργούντων καὶ λειτουργούντων. ¶ Ἄιες, ἐπύθου, ἐκοιμήθης.

Αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, διαπαντὸς νεωστὶ ἐρχομένων, ἀθρόως τε εἰσελθουσῶν ἐπὶ λειμῶνα αὐτῶν ἢ ἀλλαχοῦ που αἱ μέλισσαι, μικρόν τι τοῦ πλήθους μετελθουσῶν διϊστῶσιν ὡς ὁμοίως καὶ δεύτεραι παραθεῖσαι, καὶ αὖ πάλιν τρίται, εἶτα τῇ τάξει ἀναπίπτονται πάλιν ὡς δοκεῖν αὐτὰς κατ' ὀλίγον ἀναπτυομένας, ἀρχὴν τοῦ πλήθους λαμβάνειν. ¶ Αἰέσκοντο, ηὐλίζοντο.

Αἴεχλος, κλάδος δάφνης. ¶ Αἰεί. διαπαντὸς ἐπαισθάνεσθαι. ¶ Αἰετὸν κάνθαρος μαιεύσομαι, παροιμία. τὰ γὰρ ᾠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζουσιν οἱ κάνθαροι κυλίοντες. ¶ Αἰετός. αἴθων. ὁ ἔνθορος καὶ πυρώδης καὶ ξανθὸς ἐστὶ τὸ πτηνόν, καὶ ὄροφος, ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπισφωκυμάτιον. ¶ Αἰκοῦ τοῦ. ἑαυτοῦ. ¶ Αἰζαίρερι, οἱ ἐπίλεκτοι. ¶ Αἰζάειν, εὐθαλὲς βλάστημα.

Ἀϊζαόν, τὴν μέσην ὥραν. ¶ Αἰζασία, ἄμπελος οὕτως λεγομένη. ¶ Αἰζάων, ὀρέων ὑψηλῶν. ¶ Αἰζηοί, νεανίσκοι οἱ τῷ αἵματι ζέοντες, ἢ οἱ ἄγαν θερμοὶ καὶ θυμώδεις. ¶ Αἰζήϊος, ἀκμάζων. ¶ Αἰζηίων νεανιῶν. ¶ Αἰζηλός, ἄδηλος. ¶ Αἰζηνεκές. διηνεκές. αἰώνιον. ¶ Αἰζητήρ. ποδεστικὸν καὶ πρώιδης.

Αἰζόκρεων, ξηράσιον. ¶ Αἰζυκτή, ἡ γῆ.

Αἰνά, τὰ μικρὰ τῶν λεβήκων. ἄλλοι δέ, αἶνες.

Αἰώνιον, βλαβερόν. ¶ Αἶης, γῆς, γαίης.

Ἀΐσυλον, ἄνεμον. κακοποιόν. ¶ Ἀϊῆται, ἄνεμοι.

Αἴθ' ὄφελες. εἴθ' ὤφελες. ¶ Αἰθήρ, πυρωτικὸν ἢ πυρῶδες, ἐπὶ τοῦ ἡφαίστου. ¶ Αἰθαί. μέλαιναι καὶ πεμφόλυγες. ¶ Αἰθάλη, σποδός. τὸ ἐκ καμίνου μέλαν.

Αἰθάλη, τέφρα, σποδός. ¶ Αἰθαλία, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ¶ Αἰθαλίδες, τὰ ἐν τῷ σίτῳ γινόμενα, ἢ τοὺς ἐπὶ τῷ ὕδατι σταλαγμοὺς τοῦ ἐλαίου.

Αἰθαλόεν, κεκαυμένον, λαμπρόν, ἐμπεπρησμένον.

Αἴθαλος, ἡ τοῦ πυρὸς ἀποφορά, καὶ ἡ ἐν τῷ ὀρόφῳ αἰθάλη. ¶ Αἰθαλώδης, καπνώδης, σκοτώδης.

Αἰθετηρεῖν, ἐνθομηρεῖν κρῦπτον. ¶ Αἴθε, εἴθε, μακάρι.

Αἴθειν, καίειν. ¶ Αἰθέριον καὶ οὐράνιον.

Αἰθέρος, ἀέρος, ἢ ὑπὲρ τὸν ἀέρα ὄντος.

Αἰθέρος τύμβος. οὐρανός. ¶ Αἰθέρα, ἐμπνευσμὸν ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι διεπίδης ζωᾶσιν. ¶ Αἴθεσθαι, καίεσθαι. ¶ Αἴθεται. καίεται λαμπρῶς.

Αἰθερονόμων, τῶν ἐν ὕψει τὴν νομὴν ἐχόντων.

Αἰθήρ, ὁ ὑπὲρ τὰ νέφη τόπος.

Αἶθις, πίπαλος, Κρατῖνος Κλεοβουλίναις, ἐκβάλλοντες ἐπὶ αἶθις πιπάλους. ¶ Αἴθικες, ἔθνος περὶ τὴν Θεσσαλίαν. ὅθεν δολοπία.

Αἶθινες, καπνὸς ὁ δριμύς.

Αἰθίνην, καυσίμην. ¶ Αἰθιοπία, ἡ Σαμοθράκη.

Αἰθιοπαῖδα, τὸν Διόνυσον ἀνακρέων. ἄλλοι τὸν οἶνον, ἄλλοι τὴν ἄρτεμιν. ¶ Αἰθιοπικόν, ἀκακία.

Αἰθιοπίς, φλεγμώδης πόα. ¶ Αἴθεια, Κρατῖνος Ἰλιάσιν. ὑπερβορείοις αἴθεια τιμῶντες στέφη, τὰ γὰρ ὑπερβορέων ἱερά, κατά τινα πάτριον ἀσιτίαν, οὐχ ὑπὸ στέγην, ἀλλ' ὑπ' αἴθριον διαφυλάττεται. ¶ Αἴθοψ, ὁ λέσβιος. μέλας ἢ διὰ τὸ κεράμιον. ¶ Αἶθμα, δίψα.

μένος ἀνδριὰς ὁ ζεύς. ¶ Ἄθως, ὄρος ἐν μακεδονίᾳ.
Ἀθώπευστον, ἀκολάκευτον.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Α Ἶ, ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον, σημαίνει τὸ ὤφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε. δασυνόμενον δὲ ἄρθρον θηλυκὸν καὶ ἀναφορικόν, ᾧ χρῆται ὅμηρος. ἀντὶ τοῦ αὗται. ἢ αἵ τινες. ¶ Αἰακόντιον ἀθήνησι, καὶ τὸ αἰακοῦ τέμενος. ¶ Αἶα, γῆ. αἶα κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ γ. καὶ ὥς τινες κρήνη ἐν παφλαγονίᾳ.

Ἀιάζει, θρηνεῖ. ¶ Αἰαζομένη, θρηνοῦσα, κλαίουσα. ¶ Αἰάζω, ἀναβοῶ, στενάζω.

Ἀιακεῖον, οὗ φασὶν αἰακὸν οἰκῆσαι.

Ἀιακεία, ὕβρεις, οἱονεὶ αἰκία. ¶ Αἰακίδα, τὸν αἰακοῦ ἔκγονον ἀχιλλέως. ¶ Αἰακίξ, κύλιξ. ¶ Αἰαίη, ἡ νῆσος ἣν κατῴκει ἡ κίρκη, καὶ αὐτὴ ἡ κίρκη ὁμωνύμως αἰαίη δολόεσσα. ἡ ἐθνικὴ ἀπὸ τῆς νήσου. τὸ ὄνομα δὲ πεποιημένον παρὰ τὸ αἲ αἲ τοὺς θρηνοῦντας φθέγγεσθαι ἢ διὰ τοὺς ὑπὸ τῶν παρὰ ταῖς ἁλίαις φρογόσιν ἀναιρεθέντας θρηνεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ ἀξίαν εἶναι θρήνου τὴν τῶν μεταμορφουμένων ἀποθηρίωσιν.

Ἀιαν. πᾶσαν γῆν. ¶ Αἰαῖ ἀίασκε. οἴμοι οἴμοι.

Ἀιανὸν, χαλεπὸν, αἰνόν. ¶ Αἰὲν ἀλιτρός, ἀεὶ ἁμαρτωλός. ¶ Αἰάντια, ἑορτὴ ἐν σαλαμῖνι.

Ἀιαντὶς. φυλὴ ἀθήνησιν. ¶ Αἰανδὴν, ἁμαρτία.

Ἄιας, ὁ τελαμῶνος. ¶ Αἰᾶται. καθῆται.

Ἀιωλαίαι, τὸ κατακάλυμμα. ¶ Αἰαφοὶ, ἄστοι ἀκούοντες. ¶ Ἀίαψ, ματαίως.

Ἀιβάνη, θύρα. ¶ Αἰμεδὸς, ἀειδὸς παιδός.

Ἀιβοῖ, ὡς οἴμοι, τίθεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ.

Ἄιβον, κάταντες, πλάγιον. ¶ Αἰγάλας, αἶγας λεοειδεῖς. ¶ Αἰγαί, νῆσος πρὸς τῇ εὐβοίᾳ ἱερὸν ποσειδῶνος. ¶ Αἰγαῖον, ἄμπτον πέλαγος. ¶ Αἴγαγρον. αἶγα ἄγριον. ¶ Αἰγανέα, ἀκόντια, ἐπὶ τοῦ αἰγείοις ἱμᾶσιν ἠγκυλῶσθαι. ¶ Αἰγανέης, τοῦ δόρατος. ¶ Αἰγανέῃσιν ἱέντες τοῖς δόρασι βάλλοντες, τοῖς πάνυ ὑψουμένοις. ¶ Αἴγαρον, εἶδος γάρ.

Ἀιγαίοις, θαλασσῶν* περιαγνιζόντων. ¶ Αἰγαῖον, ἐπιτεταμένως ἐνάλιος θεός, καὶ τὸ περὶ τὰς κυκλάδας πέλαγος: οἱ δέ, ὁ βριάρεως καὶ ὁ ποσειδῶν.

Ἀιγες, ὑποδημάτων γένος. ¶ Αἰγίνεια, τὰ ῥωπικὰ φορτία, καὶ οἱ πιπράσκοντες αὐτὰ αἰγινοπῶλαι ἐλέγοντο. ¶ Αἰγιναῖον, νόμισμα ἀργυροῦν μέγα.

Ἀιγιναῖοι; αἰγινίτικος ὅμοιος ὀβολός. ¶ Αἰγινητικά, ἔργα, τοὺς συμβεβηκότας ἀνδριάντας.

Ἄιγειρος, εἶδος δένδρου. ¶ Αἰγείρου θέα, αἴγειρος ἦν ἀθήνησι πλησίον τοῦ ἱεροῦ ἔνθα πρὶν γενέσθαι θέατρον τὰ ἴκρια ἐπήγνυον. ¶ Αἴγι, αὕτη.

Ἀιγίζω, κυνέην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γενομένην περικεφαλαίαν. ¶ Αἰγαῖον, πλωτὸν πέλαγος οὕτω καλούμενον. ¶ Αἰγειροτόμοι: ἰθαγενεῖς τινὲς ἀθήνησιν. ¶ Αἶγες, τὰ κύματα δωριεῖς.

Ἀιγεὺς. φυλὴ ἀθήνησι.

Ἀιγιάλεια, ἡ νῦν ἀχαΐα. ¶ Αἰγιαλεῖς, οἱ μετὰ ἀγαμέμνονος στρατευσάμενοι πρότερον ἴωνες, νῦν δὲ ἀχαιοὶ οἱ ἐν σικυῶνι. ¶ Αἰγιαλὸς, ὁ παραθαλάσσιος ἐν τῷ προψαμμώδει ψηφῖδας ἔχων. ¶ Αἰγιαλίδες, ὑμένες καὶ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τὰς ὑπολεύκους οὐλὰς αἰγιαλίδας ἔλεγον. ¶ Αἰγίβοτον, αἶγας βόσκειν καὶ τρέφειν δυναμένην, ἐξ οὗ καὶ τὴν ὀρεινὴν λέγουσιν.

Ἄιγιδα θυσανόεσσαν. τὸ ὅπλον τοῦ διὸς τὸ κροσσῶδες.

Ἀιγίζει, καταιγίζει διασπᾷ. ¶ Αἰγίζειν, διασπᾶν ἐκ μεταφορᾶς, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰκίζεσθαι ἀπὸ τῶν καταιγίδων. αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν ἠδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω λέγει. ¶ Αἰγίκεραν, * τηλῆς.

Ἀιγιλία, καταιγίδα. ¶ Αἰγίλιπος, ὑψηλὸς τόπος.

Ἀιγίλιψ, ὑψηλὴ πέτρα καὶ πόλις. καὶ ἰτέα ὑπὸ θουρίων. ¶ Αἰγιλαύουρις, κάραβος.

Ἀιγιαλῶς, ἀντὶ τοῦ αἰγιαλέως ἀττικῶς.

Ἀιγίλιπα, φρυγεῖαν. ¶ Αἰγίλωψ, πόα τις ἐμφερὴς σίτῳ, καὶ τὸ περὶ τῶν ὀφθαλμῶν πάθος.

Ἀιγίναψ, νῆσος ἐπὶ πελοποννήσου.

Ἀιγίνομαι, ζῶα οὕτω καλούμενα. ¶ Αἰγιόχοιο, αἰγιδούχου. ¶ Αἰγίοχος, αἰγιδοῦχος ὁ τὴν αἰγίδα ἔχων. αἰγὶς δὲ ὅπλον. ¶ Αἴγιρος, εἶδος δένδρου.

Ἀιγὶς, ὀξεῖα πνοή, καὶ ἣν αἱ λίβυσσαι φέρουσι δορὰν καὶ ἡ ἀπόστιλψις τῶν ὀμμάτων. ¶ Αἰγίπυρος, βοτάνης εἶδος ἢ κάραβος. ¶ Αἰγὶς, ὅπλον ἐξ αἰγὸς καὶ τὸ ἐκ τῶν στημμάτων διαπεπλεγμένον δίκτυον, νυμφόλεπρος δέ, καὶ τὸν θώρακα αἰγίδα λέγεσθαι φησὶν ὑπὸ λακώνων. ¶ Αἴγιον, πόλις ἐπὶ ἀχαΐας.

Ἀιγίσκον. αἶγα ἐκτεμέαν.

Ἀιγλαῆς, ὁ ἀσκληπιός. ¶ Αἴγλας, ἀμφιδέας, καὶ ψέλλια τὰ περὶ τὴν ὕπνιν τοῦ ἀρότρου. ¶ Αἰγληχιδων, σοφοκλῆς τηρεῖ, χιτὼν καὶ πέδη περὶ ἐπισφύριον ἐν βάκχαις. ¶ Αἴγλαις, λαμπηδόσι λαμπρότησιν. ¶ Αἴγλη, λαμπηδών, αὐγή. φῶς. λαμπρότης. ἐστὶ δὲ καὶ βόλος φαῦλος κυβευτικός. ¶ Αἰγλήεσσι, λαμπροῖς. ¶ Αἰγλήεντος, λαμπροῦ.

Ἄιγλης χάριτες, πιθανῶς ἐγκεκλήκασι τὰς χάριτας αἴγλης καὶ ἡλίου, ἐπεὶ τὰς χάριτας λαμπρὰς εἶναι.

Ἀιγλητὴν, ἐπίθετον ἀπόλλωνος. ¶ Αἰγοφάγος, χώρα ἐν σπάρτῃ. ¶ Αἰγωλιὸς, λύκος.

Ἀιγύλιος, αἰγύπτιος, [illegible]. ¶ Αἰγυπιὸν, εἶδος ἀετοῦ. ¶ Αἰγυπιοῖσιν, ἀετῶν γένος ἢ γῦπες.

Ἀιγύπτιος, δεινός, ἀσκαλαβώτης. ¶ Αἰγυπτία ἐμπολὴ ὡρωπὸς καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία ὡς εὐελπίδας.

Ἀιγυπτιάζειν, κακοτεχνεύεσθαι. ¶ Αἰγυπτιασμένη κατάστασις, οὕτως ἐλέγετο ὑπὲρ ἰώνων. ¶ Αἴγυπτος, ὁ νεῖλος ὁ ποταμός. ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ὑπὸ τῶν νεωτέρων αἴγυπτος ἐκλήθη. ¶ Αἴγυπτος, ὄνομα ἐθνικόν. ἀθηναῖος πρῶτος αἰγύπτιος, καὶ κυρίως τὸ τῆς [illegible] γέροντος. ¶ Αἰγυπτιῶσαι, μελαῖναι.

Ἀιγωγείαν, ὀφθαλμός. ¶ Αἰγώνυχον, πόας εἶδος.

Ἀιγῶν τε, αἰγείων. ¶ Αἴγοπλον ὄνομα. ¶ Αἰγῶν τε τελείων, τῇ ἡλικίᾳ τελείων. ¶ Αἴδειν ἄδειν.

Ἀίδω, ᾄδω. ¶ Αἴδη, τοῦ ἅδη ἀπὸ τοῦ ἄδης εὐθείας.

λάβρον. ἄθλιον. ¶ Ἀὴρ, ὁ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς τόπος. ¶ Ἀήρως, καῦμα, ὁμίχλη. ¶ Ἀήσυλα, παράνομα, ἁμαρτωλά. οὐ καθήκοντα. ¶ Ἀήσυρον κοῦφον ἐλαφρόν. ¶ Ἀήτας, πνοάς. ¶ Ἀήτη, πνοὴ, ἀναθυμίασις. ¶ Ἀήτης, ἄνεμος ἀρσενικῶς.
Ἀήτω, ἐφέςτω, ἔπει. ¶ Ἄητοι, ἀκόρεστοι, ἄπληστοι περὶ τὴν τροφήν. ἄητον, πολὺ ἀβλαβὲς, οἱ δὲ, ὁρμήν.
Ἀήτους, μεγάλας. αἰσχύλος ἀθάμαντι.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Ἀθαλδον, ἐτύγχανον, τινὲς δὲ ἀθάλκνον.
Ἀθαμαρῶς, ἀυθάδεις. χαυροφόλοι. ἀκριβεῖς.
Ἀθαλάττωτος, ἄπειρος θαλαττίου πλοῦ.
Ἀθάμαντα, τὴν θυάμενον νεφέλαιος. ¶ Ἀθαμβὲς, φρύνιχος. ἀλκόστιδ, σῶμα δ' ἀθαμβὲς γύρδνισιν τῇ ῥεῖ. ¶ Ἀθαμβος, ὦ θάμβος. ¶ Ἀθάνατοι. τάγμα ἱππέων περὶ τοὺς πέρσας μυρίων ἀνδρῶν. ¶ Ἄθαπτος, ἄκαυτος ἢ ἄκλαυστος, θάψαι γὰρ τὸ κλαῦσαι.
Ἀθάρα, ὁλόπυρος ἠλιασάνη πυροῦ, καὶ πολτῶδές τι.
Ἀθαρέως, ἀκριβῶς. ¶ Ἀθάρη, πυρίνη ἠλιασάνη.
Ἀθάρνος, ἄφθορος ἐπὶ γυναικὸς, ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς στερεός.
Ἀθέατοι, αἱ μὴ διατεπαρθενευμέναι τινὲς δὲ μὴ λελυμέναι ἄρθρα. ¶ Ἀθεείζει. ἀδικεῖ, προπλακίζει.
Ἀθέατος, ἀόρατος. ¶ Ἀθεεὶ, χωρὶς θεοῦ γνώμης.
Ἀθεηρὸς, ἤτοι ἀτηρὸς. ἢ ὁ ἄγαν θηρευτικὸς, ἢ ὑπέροπλος ἢ θαυμαστός. ¶ Ἀθελβάζειν, διηθεῖν. ¶ Ἀθελβεῖν ἕλκειν, νίκανδρος. ¶ Ἀθέλγειν, ἀμέλγειν.
Ἀθέλγητι, θηλάζητι ἢ θλίβητι. ¶ Ἀθέλιμοι, κακοί.
Ἀθέλιμον, ἄκοσμον, κακόν. ¶ Ἀθέλβεται, διηθεῖται. ¶ Ἀθεμβοῦσι. ἀκολασταίνουσι.
Ἀθέμελον, οὐδὲν ἔχουσι, οὐδὲ θεμέλιον. ¶ Ἀθεμέλιος, ἀκροσφαλὴς, ψεύστης. ¶ Ἀθεμιστοῦσι. παρανομοῦσι, ἀδικοῦσι. ¶ Ἀθέμιστοι, ἄνομοι ἄδικοι.
Ἀθεμίστων. πλανομένων, ἀδίκων. ¶ Ἀθηνάζε, εἰς ἀθήνας. ¶ Ἀθερὲς, ἀνόητον, ἀνόσιον, ἀκριβές.
Ἀθέριξα. ἀπεφύλαξα. ¶ Ἀθερίζειν. ἀποδοκιμάζειν. ἀτιμάζειν. σκυβαλίζειν. ¶ Ἀθὴρ, ὁ εἰς τὸν στάχυν τὸν σίτου ἄνω ὡς κέγχρον. ¶ Ἀθερίσαι, καθυπιδῶσαι. ἀφροντιστῆσαι. ¶ Ἀθέριστος, ἀφρόντιστος.
Ἀθερὸς, ὁ σίδηρος ἀτηρὸς, ὅταν θερίζῃ. ἢ θεριστικὸς, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος ὀξὺς, ἢ ἐπὶ ἀσταχύων.
Ἀθεσμος. βλάβη ἐφ' ἣν νόμος οὐ κεῖται. ¶ Ἄθεσμος δίκη ἄνομος. ¶ Ἀθέσμως, παρανόμως.
Ἀθέσφατον, πολὺ δυσπαρακολούθητον, καὶ ὅσον οὐδὲ θεὸς φατίσειεν διὰ ὑπερβολὴν πλήθους.
Ἀθετεῖ, ἀτιμάζει, ῥιπτάζεται. ¶ Ἀθετεῖται, ὑβρίζεται, καταφρονεῖται. ¶ Ἀθετῶς, ἀθέσμως ἢ συγκατατεθειμένως. αἰσχύλος περμηθεῖ δεσμώτῃ.
Ἀθεστος, ξείνους σκληρὸς ἣν οὐχ οἷόν τε διαλλάσσεσθαι.
Ἀθηλον, μὴ τεθηλακός. ¶ Ἄθηλος, ἄπυστος ὁ μὴ λακτὸς. ἄγευστος. ¶ Ἀθημένος, οὐδὲν ἔχων ἀμένος.
Ἀθηνᾶ, εἶδος αὐλοῦ μεγακλείδης. ¶ Ἀθηναία. ἡ θεὸς ἡ δὲ γυνή. ¶ Ἀθῆναι, ἡ ἐλαία. καὶ ἀθῆναι ἄστυ.

Ἀθηναῖος. πολίτης τῆς ἀττικῆς. ¶ Ἀθήνηθεν, ἐξ ἀθηνῶν. ¶ Ἀθήνησιν, ἐν ἀθήναις. ¶ Ἀθὴρ. ἐπὶ ἀθέρας μεταφορικῶς, αἰσχύλος νορεῖ. ¶ Ἀθηράβρωμα διὰ πυρῶν καὶ γάλακτος ἐψημένον παρ' αἰγυπτίοις. ¶ Ἀθηρηλοιγὸν τὸ λεπτομερὲς πτύον. διὸ ῥάθηρόλοιγον τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν. ἀθέρες δὲ τὰ λεπτότατα τῶν ἀσταχύων μέρη. ¶ Ἀθηρόλοιγον, τὸ τῶν ἀθερῶν ὀλοθρευτικόν. ¶ Ἀθηρόβρωτον, ὄργανον τὴν πορύνην ἢ τὴν ἀθηρὰν ἀνακινοῦσι, σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγει. ¶ Ἀθηρον, ἀθήρευτον.
Ἀθήτευτος, ὁ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων. ¶ Ἀθιγῆ, ἀνέπαφον. ¶ Ἀθικτον, ἀψηλάφητον, μιαρὸν ἀκάθαρτον, καὶ ἡ παρθένος οὕτω λέγεται.
Ἀθίκτορας, ἀνεπάφοις παρθένοις, ἀνάνδροις. διὸ εὐρύπιδες. ¶ Ἄθιλοι, κόγχου θαλασσίας εἶδος.
Ἀθραι, ξύλα κατακαύσιμα. ¶ Ἆθλα, τὰ ἔπαθλα, ἀγῶνες. ¶ Ἀθλεύεται, διηθεῖται. ¶ Ἀθλεῖν, ἀγωνίζεσθαι, κακοπαθεῖν. ¶ Ἀθλεύων, κοπιῶν, ἢ τὸν μοχλὸν ἀφαιρόμενος. ¶ Ἀθλῆσαι, κακοπαθῆσαι καμεῖν ἀγωνίσασθαι. ¶ Ἄθλιος, ταλαίπωρος.
Ἀθλίων, ἀτίμων, ἐπιπόνων. ¶ Ἀθλοθέτης, ἀγωνοθέτης. ¶ Ἆθλον, ἀγώνισμα, ἔργον, ἔπαθλον.
Ἄθλος, ἄφωνος. ¶ Ἀθλοίζει, συνάγει. ¶ Ἀθλοφόρος, ἀγωνιστής. ¶ Ἀθμονάζειν. τὸ εἰς δῆμον ἀθμονέα κινεῖσθαι τῆς ἀττικῆς. ¶ Ἀθμονεὺς. φυλὴ τῆς ἀτθίδος ἀθηνᾶς. ¶ Ἀθόλωτον, καθαρόν.
Ἄθραυστα, ἀπρόσκοπα, εὐριπίδης ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν αὐλίδι. ¶ Ἄθραυστον ἰσχυρὸν ὑγιῆ, ἀβλαβῆ.
Ἄθρας, ἅρμα ῥόδιοι. ¶ Ἄθρακτοι. ἀτράκτοι.
Ἄθραι, ἀπειλαὶ καὶ ἀνασκέσεις. ¶ Ἀθράτευτον, ἄστρατευ εὐριπίδης οἰνεῖ. ¶ Ἄθρεῦροι. ἀνέχεσθαι.
Ἀθράως, ἁπλῶς. ¶ Ἄθρει, βλέπε, ὅρα. νόει, ἴδε.
Ἄθρει δὴ, νόει δὴ, σκόπει. ¶ Ἀθρεῖ, ὁρᾷ, βλέπει.
Ἀθρήσκω, ἰδεῖν. ¶ Ἀθρεκτοι, ἀτέρακτοι. ¶ Ἀθρήματα, δῶρα πεμπόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν, ταῖς γαμουμέναις παρθένοις παρὰ λεσβίοις. ¶ Ἀθρῆσαι, ἀτενίσαι, ἰδεῖν. ¶ Ἀθρήσειεν, σκοπήσειεν.
Ἄθρηστον, θεώρητον. ¶ Ἀθρόα, ὁμοῦ πάντα.
Ἄθροιζε, ἀνάγαγε. ¶ Ἄθροισμα, πλῆθος.
Ἀθρόοι, ὁμοῦ πάντες ἀκέραιοι. ¶ Ἀθρόον, πολὺ ἀκέραιον λάκωνες. ¶ Ἀθρόος, ἄφωνος, ἄψοφος.
Ἄθροις, ἀθρόοις συνηγμένους. ¶ Ἀθρόως, αἰφνιδίως ταχέως, σφοδρῶς. ἀφώνως. συνηγμένως ὁμοῦ.
Ἀθυμία, λύπη. ¶ Ἀθυμῶν, λυπούμενος.
Ἀθυμοῦσι, λυποῦνται. ¶ Ἀθύρματα, παίγνια.
Ἀθὺρ, μὴν καὶ βοῦς παρὰ αἰγυπτίοις. ¶ Ἀθύρει, παίζει ῥαθυμεῖ. ¶ Ἀθυρεύσασθαι, παίζειν, μιτνίειν, σκιρτᾶν. ¶ Ἀθύρουσι, παίζουσιν.
Ἀθυρόγλωσσος, βλάσφημος, φλύαρος. ἀθυρόστομος.
Ἀθυρονόμος, ὡς ἔτυχε χρώμενος τοῖς νόμοις.
Ἀθύροντες, παίζοντες. ¶ Ἀθύρων, παίζων.
Ἀθύσσει, μιγνύει, ῥαπίζει. ¶ Ἀθῷοντες, ἀζημιοῦντες. ¶ Ἀθῴως, ἀζημίως. ¶ Ἀθῷος, καὶ ἀναίτιος. ¶ Ἀθῷος, ὁ ἐπὶ τῷ ἄθῳ τῷ ὄρει ἱδρυ

Ἀενάοντα. ἀεὶ ῥέοντα. ¶ Ἀέναος, μακρὰς ἀεὶ, ἢ ἀεὶ θάλλων. ¶ Ἀεὶ δορὸς, ἐπί. ¶ Ἀενάου. ἀεὶ οὔσης, ἀεὶ ῥεούσης. ¶ Ἀεόντε, πνέοντες. ¶ Ἀεόντιον. αἰγύπτιον σμύρνιον. ¶ Ἀέξειν. αὔξειν. ¶ Ἀέξετο, ηὐξάνετο. ¶ Ἀεξῶν, αὐξῶν, ἢ ἔχων. ¶ Ἀέοισι. κομῶσι. ¶ Ἀεπτάσιον. ἀπρεμέως χαίροντα. ¶ Ἀεπτα, ἀκούεται. ¶ Ἄπτον, ἰσχυρὸν, ἀοίκητον.

Ἀερηκότες. ἀργοὶ ἀναπαυόμενοι. ¶ Ἀεργηλὸν, ἀργόν. ¶ Ἀέργουσιν, καθεῖρξαν, οἱ δὲ τάγηνα.

Ἀεργὴν. ἄνω ἢ φοράδην. ¶ Ἀεργὸς, ἀργὸς ἢ κακοῦργος. ¶ Ἀερέθονται. αἰωροῦνται, κρέμανται.

Ἀερέτον. ἀμέτρητον. πολύ. ἀερῶδες. ¶ Ἀέριος, ἄριος, βασιλίσκος. ¶ Ἀερθεὶς, μετεωρισθείς. ¶ Ἀέρθεν, ἤρθησαν, ἀνέστησαν, ὥρμησαν. ¶ Ἀέρθη, ἐπήρθη.

Ἀερία. ὀμίχλη παρὰ αἰτωλοῖς. θράσον δὲ τὴν νῆσον καὶ αἴγυπτον καὶ λιβύην καὶ κρήτην καὶ σικελίαν καὶ αἰθιοπίαν καὶ κύπρον, οὕτως ἐκάλουν. ¶ Ἀερίδες, μέλισσαι.

Ἀέρτην. οὐ παραφερόμενον. ¶ Ἀεροβατεῖν, εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν. ¶ Ἀερόεν. μέλαν. βαθύ. μέγα.

Ἀέρον, ἀπελεκάτων. ¶ Ἀέρος. εἶδος. ἰός. ἢ ὄροβοι. ¶ Ἀεροσίστρα. ἀφανίστρα. ¶ Ἀεροκέλαδοι. πιτυοκάμπται. ¶ Ἀερολέσχας. ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν κομπηγόρος. ¶ Ἀέροπες, ἔθνος, βοίσκια καρικοῦντες, καὶ ἐν μακεδονίᾳ γένος τι. ἢ ὄρνεα τινά. ¶ Ἀεροπὸς, κοχλίας. ¶ Ἀερὸς, ἀναιδής. ¶ Ἀεροβλεῖ. τείνει. ¶ Ἀέρσαν, τὴν δρόσον κρῆτες. ¶ Ἀερσίποδας, ταχύποδας, ἐλαφρόποδας. ¶ Ἀερσίποις, ταχύποις. ¶ Ἀεσκῶν, ἄνεμον βορραῖ. ¶ Ἀέσαι, ἀῶσαι, κοιμηθῆναι, κατὰ στέρησιν τοῦ ἰᾶσαι, ὃ ἐστὶν ὁρμῆσαι.

Ἀέσαμεν, ἐκοιμήθημεν. ¶ Ἀεσίφρων, ματαιόφρων, ὁ κούφας ἔχων τὰς φρένας. ¶ Ἀεσιφροσύνησιν. ἀνοίαις. ¶ Ἀεσιμαίνα, ἡ ταῖς πνεύμασι τῶν ἀνέμων μαινομένη. θαλάσσης δὲ ἐπίθετον.

Ἄεσις. πόνος. βλάβη. ¶ Ἀέσκοντο, ἀνεπαύοντο, ἐκοιμῶντο. ¶ Ἄετυ, πόλις. ¶ Ἀέτας, πόρπας, περόνας. ¶ Ἀέτε. ἀκούσατε. ¶ Ἀέτα, τὰ κατ᾽ αὐτὸ ἔτει γινόμενα. ¶ Ἀλῦσαι. στερῆσαι.

Ἄετο, ἔσπερ, διέπνει. ¶ Ἀετμὰ, φλόξ. ¶ Ἀετμὸν, τὸ πνεῦμα. ¶ Ἀετώνυχες, βοτάνη. ¶ Ἀετὸς. τοῦ ζοχοῦ τὸ κατὰ τὸν κνῆμον ἕκαστον σιδήριον. καὶ κομάπον τὸ ἐν ταῖς γείσοις. ἢ βοτάνη τὶς ἐν λιβύῃ φυομένη. ¶ Ἀετώσιον. λύπῃ μεμιγμένον. ¶ Ἀεταλαίονα, χαλεποῖς, δεινοῖς. ¶ Ἀεφανέων, λαμπρῶν.

Ἀεχῆνες, πένητες. ¶ Ἀέχοντο, ὥρμων.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ἀζα, ἄσβολος, κόνις, παλαιότης, κόπρος ἐν ἀγγείῳ ἀπομείνασα. ¶ Ἀζάλαι, νέαι καὶ ἁπαλαί. ¶ Ἀζάλο, νήνεμος, γαλήνη. ¶ Ἀζαλὲς, πολύπνουν καὶ ὀλιγόπνουν. ¶ Ἀζαλέας, ξηρᾶς.

Ἀζαλείην, ξηράν. ¶ Ἀζαλέον, ἄγαν ζέον, θερμὸν ἢ ξηρόν. ¶ Ἀζαλέοιο, ξηροῦ. ¶ Ἀζάνθη, ἐξηράνθη.

Ἀζάπα, πλισαίνο. ¶ Ἀζαραπατεῖς, οἱ εἰσαγγελεῖς παρὰ πέρσαις. ¶ Ἀζάτη, ἐλευθερία. ¶ Ἀζαυτός. παλαιστὸς καὶ κόνις. ¶ Ἀζαχές, οἱ μὲν σκληρὰ καὶ χαλεπὰ παρὰ τὸ ἀζαλέον. οἱ δὲ, ἀδιάλειπτον.

Ἄζειν. στενάζειν ἢ ἐκπνεῖν διὰ στόματος. ¶ Ἀζηνοὶ, κύκνοι ταῖς πτέρυξιν ἀπολαμβάνοντες ἀέρα.

Ἀζειρεῖ, ξηραίνει, ξαίνει. ¶ Ἀζερὸν, ἀποίκιλτον.

Ἄζορος, ἀναιδός. ¶ Ἀζόρου, ἀζώστου ἢ πολυζώστου.

Ἄξενον, πάγχρονα φρύγες. ¶ Ἄζενον, γωνιῶντα. ¶ Ἄζερον, ἄπιστον σικελοί. ¶ Ἄζεο, ἐντρέπου, σέβου, εὐλαβοῦ. ¶ Ἀζιῶται, ἔθνος παρὰ σοφοκλῆς συνδείπνῳ. ¶ Ἄζεο ἀζέω. ἐντρέπου, αἰσχύνου. ¶ Ἄζεσθαι, σέβεσθαι. ¶ Ἀζέσιμοι, κύκνοι ταῖς πτέρυξιν ἀναπολαμβάνοντες.

Ἄζετο, ἐνετρέπετο, ἐξηραίνετο ψιλῶς. ὡς, ἡ μέν τ᾽ ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ᾽ ὄχθας. καὶ κατὰ ζῆνας κεδάμων. δασείως δὲ ἁγιάζει. ἢ ἅγιον ἡγεῖτο καὶ ἐσέβετο, ἀλλά τι οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο. ¶ Ἀζηχὲς, ἀδιάλειπτον. ¶ Ἀζηχὴς, οἱ μὲν σκληρὸς καὶ χαλεπός. ¶ Ἀζείδαο, ἀζέως παιδός. ¶ Ἄζη. ξηρασία. κονιορτός. εὖρος. ¶ Ἀζαΐα. φθονερά. ¶ Ἄζηλοι, ἄτιμοι, ἀμίμητοι. ¶ Ἄζημοι, πνοαί. ¶ Ἀζηνίας, δῆμος ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ¶ Ἀζήνεις, τοῦ ἅρματος ξύλον. ¶ Ἀζησία ἡ δημήτηρ ἀπὸ τοῦ ἀζαίνειν τοὺς καρπούς. ¶ Ἀζῆται, οἱ ἐγγύτεροι τοῦ βασιλέως. ¶ Ἀζήνασκε, ἐξήρανεν. ¶ Ἀζηχὲς, διηνεκὲς. ἀδιάλειπτον. μεγαλόφωνον. ἰσχυρόν. ¶ Ἀζήωρα, ταχεῖα, πυκνά. ¶ Ἄζομαι. αἰσχύνομαι. ¶ Ἀζοίμην. ἀσκακρίμην εἶδος δικτύου. ¶ Ἀζομένη ξηραινομένη. ἐντρεπομένη. ¶ Ἀζόμενοι. σεβόμενοι.

Ἄζον. μέλαν ἢ ψιλόν. ¶ Ἄζοξ, ὕλη. ¶ Ἀζυγία, ἄζευκτον ἀρχίλοχος. ¶ Ἄζυγες, ἄζευκτοι, μονάζοντες. ¶ Ἄζυμα, τὰ ἄνευ παλαιᾶς ζύμης ὃ καλεῖται προζύμη. ¶ Ἄζω, ξηραίνω. ¶ Ἀζωλεῖ. ἀγανακτεῖ. ¶ Ἄζωπες, αἱ ξηραὶ ἐκ τῆς θεωρίας.

Ἄζωρος. ὁ εὔκρατος οἶνος καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς ἀργοῦς.

Ἄζωστος, θώραξ ἄνοπλος, ἄστολος. ¶ Ἀζῶτες, οἱ μόνεις τὰ συνεστῶτα περιόντες. ¶ Ἄζωτον, ἀβίωτον. ¶ Ἄζωρος, ἔθνος συρίας καὶ πόλις.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἄη. ἔπνει. ἐφύσα. ¶ Ἄηκε, ὥρμησεν. ¶ Ἀηδία. λείαν. λάφυρα. ¶ Ἀηδιόμεθα, κοπιῶμεν. ¶ Ἀηδὲς. στυγνόν. λυπηρόν. ¶ Ἀηδὴς. κοπιώδης. ὀκνηρός. ¶ Ἀηδῆσαι. κοπιάσαι. καμεῖν. ¶ Ἀηδέλα. ἄδην. εὐφροσύνην. ¶ Ἀηδῶν, εἶδος πετεινοῦ. ¶ Ἀηδόνα. γλωσσίδα μεταφορικῶς. εὐριπίδης οἱ δὲ πόδα, καὶ τοὺς αὐλοὺς δέ. λωτίνας ἀηδόνας κνύζει. ¶ Ἀηδονὶς, τόπος ἔνθα ᾖδον καὶ ἐργαστήριον. ¶ Ἀηδόνων, ὕπνου μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον ὕπνου δὲ λύπης τὸ σφοδρότατον. ¶ Ἀηδόνος. νεοσσὸς ἢ τὸ τοῦ γυναικὸς αἰδοῖον παρὰ ἀρχιλόχῳ. ¶ Ἀηδών, ἡ ἀθηνᾶ παρὰ παμφυλίοις. ¶ Ἀήκην. συσπαστὸν ἐγχειρίδιον παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἀήθειν, μὴ εἰθίσθαι, μὴ νεῖν. ¶ Ἀήθεσκον, ἀσυνήθεις ἦσαν.

Ἀηθής. ἄγριος. ἀκριβής. ¶ Ἄημα. πνεῦμα. φύσημα.

Ἀῆμεναι, πνεῦσαι. πνεῖν. ¶ Ἀήμενοι, πνέοντες.

Ἄηνα. δένδρα μικρὰ ἄκαρπα. ¶ Ἀηνὲς. ἀΐδιον.

Α δρῶ. μεγάλῳ. ¶ Ἀδρυνόμενον. αὐξόμενον. ¶ Ἀδύθη
μον, ὄξος. ¶ Ἀδύνατοι. οἱ ἐνθάδε κεκτημένοι τε
ὸν τῶν ἀττικοῖς. ἐλάμβανον δὲ παρὰ τῆς βουλῆς,
δύο ὀβολούς. ¶ Ἀδώαρον. ἄμωμον, ἀπέρακρον.
Α δώαρον, πρόβατον γεγυμνωμένον πόας. ¶ Ἄδυτα, ἄ
βατα, ἀπέραντα. ¶ Ἄδυτον, σπήλαιον, ἢ τὸ ἀπόκρυ
φον μέρος τοῦ ἱεροῦ. ¶ Ἀδύτων, ἀσύλων, ἐνδοτάτων.
Α δῶ, ἀρέσκω. ¶ Ἄδωνα. τὸν ἄδωνιν. ¶ Ἀδωναῖος,
ποικίλων, ἢ βόλος ὁ ὑπὸ τὸν ἄδην. ¶ Ἀδωνίης,
ἡ χελιδών, ἢ ὁ θεῖος ἀκίνης. ¶ Ἀδωνιασμός, ὁ ἐπὶ
τῷ ἀδώνιδι θρῆνος. ¶ Ἀδώνιον, τὸ παρὰ τοῖς λάκω
σιν αὔλημα ἐπιβατήριον ὅπερ ὕστερον ὑπὸ λεσβίοις
ὠνομάσθη. ¶ Ἄδωνις, ἰχθῦς θαλάσσιος. οὗ μνημο
νεύει κλέαρχος. ὁ δεσπότης ὑπὸ φοινίκων καὶ βύβλου ὄ
νομα, ἔστι δὲ ἢ κύριον. ¶ Ἀδωνιστής, ἔριφος. ¶ Ἀδώ
νιδος κῆποι. ἐν τοῖς ἀδωνίοις εἴδωλα ἐξάγουσιν καὶ
κήπους ἐπ᾽ ὀστράκων, καὶ παντοδαπὴν ὀπώραν, οἷον
ἐκ μαράθρων ἢ θριδάκων παρασκευάζουσιν αὐτῷ τῷ
κήπους, καὶ γὰρ ἐν θριδακίναις αὐτὸν κατακλιθέντα
ὑπὸ ἀφροδίτης φασίν. ¶ Ἀδωπῶ. ἱδρῶ.
Α δωροδόκητος, ἀδωροδόκητος. ¶ Ἀδωρότατος,
ὁ μὴ δόλῳ μεταδιδούς τι, ὁ ἀδωροδόκητος. ¶ Ἀδώ
σια, ἱερά τινά. ¶ Ἀδώσιτος, κελτὸς ἢ ἀμίσθωτος.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ε. ἀντὶ τοῦ ἀεὶ ἕως. ¶ Ἄει ζήτει. ¶ Ἀεδνή,
ἄ ἄφθονον. ἢ πολύφθονον. ¶ Ἄεδνος. δεινός.
¶ Ἀέδοντα, ἀρέσκοντα. ¶ Ἄεθλα, ἔπαθλα,
ἀγῶνας. ¶ Ἄει. ἀντὶ τοῦ ἕως, φρύνιχος κωνιάτῃ, ἢ
ἀεὶ πῖδος μαλθία, ἄπαις ἢ δὲ ζῆν εἰς ἀεί τιν᾽ εἰς βί
ον. ¶ Ἄεθλον, ἔπαθλον. ¶ Ἀέθλευον, ἐμόχθουν,
ἠγωνίζοντο. ¶ Ἀεθλεύων, ἀγωνιζόμενος. ¶ Ἀε
θλοσύνης, ἀγωνίας. ¶ Ἀεθλοφόρος, ἀγωνιστής.
Α έξω, ἐπαύξω. ¶ Ἀεί. ἀκούει, ὁ διαπαντός. ¶ Ἀει
βλύζων, ἐπιρρέων. ¶ Ἀειγενετάων, διαπαντὸς ὄντων.
Α εἶδ᾽, ἀεὶ λέγε. ¶ Ἀειδε δ᾽ ἄρα. ᾠδὴ δέ, ᾠδὴν ἔλε
γεν. ¶ Ἀειδές. ἀφανές. ἄμορφον. αἰσχρόν. ¶ Ἀεί
δειν. μετ᾽ ᾠδῆς λέγειν. ¶ Ἀειδνόροις. ἀεὶ στρεφομέ
νοις. ¶ Ἄειδον, ᾖδον. ¶ Ἀειδοῦς, ἀεὶ οὔσης. ¶ Ἀεί
δοντες, ᾄδοντες. ¶ Ἀείδων, ᾄδων. ¶ Ἀείδημα.
λαμπρά. ¶ Ἀείδελιος, κατάρατος, δεινός. ¶ Ἀει
δής, ὁ μηδέποτε εἰδής. ¶ Ἀείδιον, ἀέναον, ἀεὶ ὄν.
Α ειεστώ, τὴν αἰώνιον οὐσίαν ἢ ἰδιότητα. ¶ Ἀείζωον,
φυτόν, ἀειθαλές. ¶ Ἀειθαλής, ἐς ἀεὶ θάλλων.
Α ειθαλές, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀεὶ θάλλον. ¶ Ἀϊκάς,
μάχας, ὁρμάς, ἢ βολὰς τόξων. ¶ Ἀεικέα. ἀπρεπῆ,
ἀθεράπευτα. ¶ Ἀεικέλιον, ἀνόμοιον, σκληρόν, κακόν.
Α εικελίησιν, ἀπρεπέσιν, χαλεπαῖς. ¶ Ἀεικελίους,
ταλαιπώροις, εὐτελεῖς, οὐδενὸς ἀξίοις. ¶ Ἀεικές,
ἀπρεπὲς ἀκούειν, λυπηρόν. ¶ Ἀεικές, κακόν, σκλη
ρόν, ἀπρεπές, ἢ καταφρόνητον ἀποικός. ¶ Ἀεικία,
ἀτυχία, κόλασις, κακία, ὕβρις, αἰκισμός, ἁμαρτία, κά
κωσις, λύμη. ¶ Ἀεικίζει ἀπολύει. φθείρει. αἰκίζεται.
ὑβρίζει. κολάζει. ¶ Ἀεικέστερα, ἀποικότα.
Α εικίζουσιν, ἐνυβρίζουσιν. ¶ Ἀεικίσσωσιν, ὑβρίσωσιν, ἢ
ἀπολύσωσιν. ¶ Ἀεικόρστοροι, ἄκρατοι. ¶ Ἀεικορσῶ

σασθαι. κεῖραι κεφαλήν. ¶ Ἀεικῶς ἀπρεπῶς. χα
λεπῶς. ¶ Ἀείλαμπάς, αὐήλια. εἴλη ἡ ὁ τοῦ ἡλίου
αὐγή. ¶ Ἀειλογία. πολυλογία τὸ ἑκάστοτε διδόναι λό
γον καὶ ἀπολογίαν. ¶ Ἀειληγκῆς, ἀεὶ λαλεῖς, ἀεὶ προ
φέρεις. ¶ Ἀείλη, πνοή. ¶ Ἀείμενοι. πνεῦσαι.
Α ειν, πνεῖν. ¶ Ἀεινάων, ἀενάων. ¶ Ἀειναῦται, ἀρχῆς
ὄνομα παρὰ μιλησίοις. ¶ Ἀεινέως, οὐ προσηνεῖς, βλα
βερούς. ¶ Ἀεινεφεῖς, τυφλώσεις. ¶ Ἀείνη, δίνη
μεταφορικῶς. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δῖνες. ¶ Ἀείοις, ἀκοίαις.
Α ειπαῶν, φίλησον τοῖς βρέφεσι λάκωνες. ¶ Ἀεῖραι, βα
στάσαι, ἆραι. ¶ Ἀείραμεν, ἐπήραμεν. ¶ Ἀειραμένην,
διεγειραμένην. ¶ Ἀειράμενον διεγειρόμενον. ¶ Ἀεί
ρας, ἐγείρας. ¶ Ἄρας, κουφίσας. ¶ Ἄειρε. φέρε,
πρόσφερε. μή μοι οἶνον ἄειρε. ¶ Ἀείρειν, προσφέρειν.
Α είροις, ἀπείροις. ¶ Ἀείρροον, ἀεὶ ῥέον. ¶ Ἀείρο
μαι. ἄνω αἴρομαι σοφοκλῆς τραχινίαις. ¶ Ἀειρο
μένας, περιερχομένας. ¶ Ἀειρόμενος, ἐπαιρόμενος.
Α είρικες, κύκλους τοῦ ὅρμου. ¶ Ἀειρόν, ἄρρητον, ἀπὸ τοῦ ἱε
ροῦ, τὸ κακῶς ὠνομασμένον. ¶ Ἀειρός, δυστυχής.
Α είρων κουφίζων. ¶ Ἀείρω. ἄνω ὠθῶ. ¶ Ἀεισίν,
γνάθον. ¶ Ἄεισιν. ἔστιν. ¶ Ἀεῖασον, ἆσσον, ἐγγύς.
Α είσιτος, ὁ ἐφ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ πρυτανείῳ δειπνῶν.
Α είστορες, ἄπειροι. ¶ Ἀείσω. ᾄσω, ὑμνήσω. ¶ Ἀεκα
ζομένη, μὴ βουλομένη. ¶ Ἀεκαζόμενος, ἄκων, ἢ μὴ
βουλόμενος, ἀναγκαζόμενος, ἀνιώμενος. ¶ Ἀεκό
λια, ἀκούσια, χαλεπὰ ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι. βέλ
τιον δ᾽ ἄν τις ἀποδοίη τὰ πεπραγμένα ἢ οὐκ εἰρη
νικὰ κατὰ στέρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ εἰρήνης. ¶ Ἀέκητι,
ἀβουλία, παρὰ γνώμην. ¶ Ἀεκοντὰ κεάσθαι, μὴ θέλον
τα ἀναχωρῆσαι. ¶ Ἀέκοντος, ἄκοντος, μὴ βουλομένου.
Α έκων, ἄκων μὴ θέλων. ¶ Ἀέπτη, ὑμνεῖται. ¶ Ἄελτον,
ταχύ. ¶ Ἀειφόρος. ἀεὶ θαλὲς σοφοκλῆς τηλέφῳ.
Α ειφρουρος. ἀεὶ διαμένων. ¶ Ἀειφυγία, τὸ εἰς ἀεὶ φυ
γαδεύεσθαι. ¶ Ἀείχρηστος, οἶνος. ¶ Ἀεκαασεῖ, στερεῖ.
Α εκητί, ἀκουσιότητι. ¶ Ἄελλαι. ἄνεμοι, πνοαί.
Α ελλής. συστροφὴ ἀνέμου. ¶ Ἀελλόεσσαι, κακοπαθεῖς.
Α ελλάων. ταχέων. ¶ Ἀέλιον, ἔω λαυν κρότον. ¶ Ἀέ
λιοι, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἐσχηκότες, ἤγουν σύγγαμ
βροι. ¶ Ἄελθρος νοσώδης. ¶ Ἄελλα, συστροφὴ ἀνέμου
καὶ κονιορτὸς ἀπὸ τοῦ ἀεὶ νοστρόν τε πνεῖν. ¶ Ἀελλόποις,
ταχύπους. ¶ Ἀελλάδων, ἵππων ταχέων σοφοκλῆς
οἰδίποδι τυράννῳ. ¶ Ἀελλόπος, ἶρις ἢ ταχύπους
ἀφ᾽ οὗ καὶ ποδήνεμος. ¶ Ἀελλές, ἀθρόον, καὶ ὁμόσε.
Α ελλῆσι, συστρεμμέναις. ¶ Ἀελλῆσι θυμοῖς. αὐτοπρο
λοίς μετὰ παρρησίας. ¶ Ἀελίς, τάλαινα, ἀθλία.
Α ελίσσοντες, οὐκ ἐλπίζοντες. ¶ Ἀελλόθριξ. ποικι
λόθριξ, ἢ πυρεσωρούς καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς θρίχας,
παρὰ τὴν ἄελλαν, σοφοκλῆς ἰνάχῳ. ¶ Ἀελλός, μαι
νόμενος, ἢ ὄρνεόν τι. ¶ Ἀελπέοντες μὴ ἐλπίζοντες.
Α ελπτον, ἀνέλπιστον. ἀπροσδόκητον, δεινόν, αἰφνίδιον.
Α ελπτοι, δεινοί, καὶ ἄαπτοι, αἰσχύλος προμηθεῖ. ¶ Ἀελ
πτές, ἀνέλπιστον. ¶ Ἀελλεῖ. φιλεῖ, κολακεύει.
Α ελλῶν, στρέφων, ἐλπῶν, ποικίλλων. ¶ Ἀεμπαρέα,
δειναί. ¶ Ἀελλώδεις μετὰ ἀνέμου ὁμιχλώδεις.
Α εμμα, τόξον, ἱμάτιον. ¶ Ἀέμπεδον. βέβαιον.
Α εν, ἔπνει. ¶ Ἀενναλέσθαι, καταντλεῖσθαι.

Ἀδηκεῖ. ἀποικότι. οἱονεὶ ἀδοκεῖ. ἀπροσδοκεῖ. ὁ λιό
δωρος δέ φησιν αὐξκέσω. οἱ δὲ ἀδηκὴς, αὐτάρκης.
Ἀδηύμεθα. ἀδηζόμεθα. ¶ Ἀδηῶν, χαλεπὴν ἢ οὐ οὐκ
ἄν τις ἐπιδηθείη. ¶ Ἀδηῶς, ἀφόβως. ¶ Ἀδίψη
ρον, ἀμάλακτον, ἀργόν. ¶ Ἀδήιον, ἀπόρθητον, ἀπλέ
μητον. ¶ Ἀδήκορες, ἐκλελυμένοι, πεπειρωμένοι.
Ἀδῆ. οὐρανὸς μακεδόνες. ¶ Ἄδηεν, διαπρέειν.
Ἀδηκότες. ἄδην ἔχοντες καὶ πεπληρωμένοι ὕπνῳ ἢ ἀδη
μονήσαντες. ¶ Ἀδηλίαν, ἄγνοιαν, ἀφάνειαν.
Ἀδήλωτον, ἀδιάφορον, δεξιόν, συνετόν, ἢ πενόντα, ἄπορον.
Ἀδημάς. ἄδος. ψήφισμα. δόγμα. ¶ Ἀδημεῖν, θαυμά
ζειν, ἀπορεῖν, ἀδημονεῖν. ¶ Ἄδημον, οὐκ ἔνδημον ὄντα.
σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. ¶ Ἀδημονῶ. ἀκηδιῶ. ἀγω
νιῶ. ¶ Ἀδημονίῃ, θαῦμα. ¶ Ἀδημονῶν. ἀγωνιῶν.
Ἄδην. ἀθρόως ἐξαίφνης. δαψιλῶς. ὅθεν καὶ ἀδηφά
γος. ¶ Ἀδηνείη, ἀπειρία. ¶ Ἄδην. δασυνόμενον
μὲν ἠ ὁσίως καὶ ἕως εἰς κόρον. ψιλούμενον δὲ ἀηδῶς.
Ἄδην ἔχοντες, πληθύνοντες. ¶ Ἄδην ἔχει, ἤτοι σφόδρα
καλῶς. ¶ Ἄδην ἔλθωσιν, εἰς κόρον ἄξουσιν. ¶ Ἀδηνέ
ως, ἀδόλως, ἁπλῶς, χωρὶς βουλῆς. ¶ Ἀδημονιῶν, ἀ
γωνιῶν, λυπούμενος. ¶ Ἀδήνη, ἄκακος. ¶ Ἀδηξῆ
σαι, κνῆσαι. ¶ Ἀδήριτον, ἄμαχον, ἀκαταμάχητον.
Ἀδηρίτην, τὸν ἀπόλεμον καὶ ἀπόρθητον. ¶ Ἀδής, ἀτόρ
της. ¶ Ἀδήσεις, ἀρέσεις. ¶ Ἀδήσειε, ἀδημονήσειε, ἀ
ηδῶς διατεθείη. ¶ Ἀδησίδες, ἱέρειαι τινὲς ἐν ἄρ
γει ἀδήντῳ ναῷ. ¶ Ἀδηφάγα. μεγάλα, καὶ τέλεια.
Ἀδηφαγία, πολυφαγία, εἰκαιοφαγία. ¶ Ἀδηφάγος,
παμβόρος, ἀθρόως ἐσθίων. ¶ Ἀδηφάγοι, τοὺς τε
λείους ἵππους οὕτως ἔλεγον ἀθηναῖοι καὶ βοιωτοὶ πρὸς
τὴν τῶν κώλων διάθεσιν. ἀργεῖοι δὲ ἄνδρας τοὺς πολ
λὰ ἐσθίοντας. λυσίας δὲ κατὰ μεταφορὰν ἐν τῷ ὑπὲρ
Νικείρου μηστοσίας, τὸν ἐντελόμισθον ναῦν. ἀλκαῖος
δὲ, καὶ τοὺς πότας λύχνους, ἀδηφάγους ἔφη. καὶ ἔφο
μεῖς δέ τιν' ἐννεβάλα ἀδηφάγοι ἐλέγοντο, καὶ οἱ γυ
μναστικοὶ παρὰ ἀρχαίοις οὕτως ἐλέγοντο. ¶ Ἀδιά
βλητα, ἀμώμητα, ἀνέγκλητα. ¶ Ἀδιάδοχος, ὁ ἔ
χων τι ἕως τέλους. ¶ Ἀδιαίρετον, ἀχώριστον, ἄτμη
τον. ¶ Ἀδιάκειρον, μὴ ἔχοντα διάκρισιν. ¶ Ἀδιά
κοπος, ἀδιαχώριστος. ¶ Ἀδιάλλακτος, ἀφιλίωτος.
Ἀδιαλώβητον, ἀβλαβές. ¶ Ἀδίαιαν, ὁδὸν μακράν. θυ
κυθίαν. ¶ Ἀδιακόνιστον, ἀνύποτον, ἄζωστον.
Ἀδίαντον. ξηρόν. ἄβροχον, ὃ φυτὸν καλούμενον πολύτρι
χον. ¶ Ἀδιαπλόστως, ἀπλησιάστως. ¶ Ἀδιάρθρω
τον, ἄσημον, ἀνάρμοστον. ¶ Ἀδία, ἐσχάρα, βωμός.
Ἀδιαπίστως, ἀχωρίστως. ¶ Ἀδιαστάτως. χωρὶς διαστά
σεως. ¶ Ἀδιαφορίας, ἀμελείας. ¶ Ἀδιάφθορον,
ἀδιάκειρον. ¶ Ἀδιαπήκτῳ. ἐν μηδενὶ τεταγμένῳ
μέρει. ¶ Ἀδιαφόρου. ἀμελοῦς. ¶ Ἀδιγάρ, τοξάλ
λις ὑπὸ σκυθῶν. ¶ Ἀδιακελεύθῳ, ἀοδίᾳ.
Ἀδίκελον, ἐμπρεπές. ¶ Ἀδίετον, ἄναρχον, ἀνόρευ
τον πέλαγος. ¶ Ἀδικία, εἶδος δίκης ἀθήνησιν.
Ἄδικος, ἀφροδίτη ἐν λιβύῃ. ¶ Ἀδίκοις, τοὺς ἄνευ βλά
βης ἀδίκοις. ¶ Ἀδινά, τὰ ὑπὸ οἰκῶν μεγάλα.
Ἀδινέων. ἀθρόων. ἁπαλῶν. ¶ Ἀδινόν, κῆρ πυκνὸν ψυ
χῶν, ἢ τὸν συνεχῶς λυπουμένην. ¶ Ἀδινόν. οἰκτρόν.
γοερόν, λευκόν. ¶ Ἀδινοῖο. γόοιο. τοῦ ἀθρόως ἐρχομένου,

ἤγουν σφαττομένου. ¶ Ἄδιξις, ὁμολογία παρὰ τα
ραντίνοις. ¶ Ἄδιον, κάταντες, πλάγιον, ἀνώμαλον.
Ἀδίοπον. ἀνέπισκοπον ἢ ἀφύλακτον. αἰσχύλος φρυξί. διό
ποι γὰρ οἱ τῆς νεὼς φύλακες. ¶ Ἀδιόριστον, ἀχώρι
στον, ἀναμίξ. ¶ Ἄδισκον, κυκεῶνα μακεδόνες.
Ἄδις, ὡς ἀπὸ ἴων, ἀθρόοι ἐσχάρα. ¶ Ἄδισμα καὶ ἄδ
μα. ψήφισμα. καὶ δόγμα. ¶ Ἀδίστονον, οἰκτρῶς στένοντα.
Ἀδμαίνειν, ὑγραίνειν. ζωμ. ¶ Ἀδμηλοῖ, ἀφανίζει.
Ἀδμής, ἀδάμαστος παρθένος. ¶ Ἀδμήτην, ἀδάμα
στον. ¶ Ἀδμήτου λόγον, σκολιόν. ¶ Ἀδμήτου κό
ρη, ἑκάτη. τινὲς δὲ τὴν βενδῖν. ¶ Ἀδμήτου μέ
λος, τὸ εἰς ἄδμητον ᾀδόμενον, σκολιόν. ¶ Ἀδμω
λή, ἀπειρία, ὀλιγωρία, ἄγνοια ἡσυχία. ¶ Ἀδρεῖτο.
ἐβαρύνετο. ¶ Ἀδνόν, ἁγνὸν κρῆτες. ¶ Ἀδοκεῖ. ἀ
δοκήτως. διακείμενος. ¶ Ἀδόκητον, αἰφνίδιον.
Ἀδοκία. ἀπροσδοκία. ¶ Ἀδόκιμον, πονηρόν, ἀπόβλη
τον, ἄχρηστον. ¶ Ἀδολεσχεῖ. φλυαρεῖ. μακρολογεῖ.
Ἀδολεσχίης. ¶ Ἀδόναν, ἡδονήν. ¶ Ἀδοναῖος,
ὑπὸ τῶν ἄδην. ¶ Ἀδόνητος, ἀσάλευτος. ¶ Ἄδοξα,
παράδοξα, ἢ ἃ οὐκ ἄν τις ἐδόξασεν. σοφοκλῆς ἀκρισίῳ.
Ἀδόξαστον, ἀνέλπιστον, σοφοκλῆς εὐρυσάκει. ¶ Ἄδο
ρον, οὐ δεδαρμένον. ¶ Ἄδοροι. ἀσκοί, κώρυκοι, θύ
λακοι. ¶ Ἄδος. κόρος, πλησμονή. παρὰ δὲ ξενολέχῳ
ὄξος. οἱ δὲ κάμαρον. ¶ Ἀδόσιον. ἄκαυτον. ἢ ὁμολο
γούμενον. ἢ ἀδιάφθορον, ¶ Ἀδοσιών. ἡδονή.
Ἀδοῦσαι, ᾄδουσαι. ¶ Ἀδουσιασάμενοι, διελόμενοι. ὁ
μολογησάμενοι. ¶ Ἀδουσίη. ἀνελωσίη. ἡ ἀναγκαία
ἐπίταφος ἡμέρα. ¶ Ἀδούσιον, ἐραστόν, σύμφωνον.
Ἀδούλευτος, οἰκέτης, ἐνὶ δὲ δουλευκὼς καὶ μὴ παλίμ
πρακτος. ¶ Ἀδουπάγοι, ἀπρόκοποι. ¶ Ἀδραιά.
αἰθρία μακεδόνες. ¶ Ἄδραιον, ἄπρακτον, οὐκ ἐδ
ρασκον. ¶ Ἀδρακές. ἀόρατον. ¶ Ἀδρακὸς, ὁ λέ
γων τυφλὸς καὶ ἀδερκής. ¶ Ἀδρακίς. ὀλιγάκις τυ
φλό. ¶ Ἄδρακτον. ἴδιον. ¶ Ἀδραμών, ὁ ἑρμέων
παρὰ λυδοῖς, καὶ ἀδραμύττιον ἑρμέων. ¶ Ἀδρανέ
νυρος, ἀσθενοῦντος. ¶ Ἀδραστία. ἡ νέμεσις ἣν οὐκ
ἄν τις ἀποδράσειεν. ¶ Ἀδρανής, ἀσθενής.
Ἀδραστός, πρῶτος ἱδρέων νέμεσιν ἱδρύσατο.
Ἀδραστον, ἄπρακτον, ὃ οὐκ ἄν τις πράξειεν. ¶ Ἀδράστου
δρόμους, τόπος παρὰ γρανικόν. ¶ Ἀδραφάξυος, λάχα
νον ἄγριον. ¶ Ἀδρεῖν, αὔξεσθαι φυτόν. ¶ Ἀδρέ
πανον, ἀδρέπτον, θεοῖς ἀνακείμενον. σοφοκλῆς.
Ἀδρηστία, ὄνομα πόλεως παρὰ τῶν ἑλλησπόντιον.
Ἀδρηστίνη, ἡ ἀδράστου θυγάτηρ. ¶ Ἀδρεῖ. αἰδρεῖ πάμ
φυλοι. ¶ Ἀδριανοί, κελτοὶ οἱ παρὰ τὴν ἀδρίαν
περίοικοι. ¶ Ἀδροί. πλούσιοι. ¶ Ἀδρόν. μέγα.
δαψιλές. παχύ. ¶ Ἀδρός. τέλειος, μέγας, πλούσιος,
παχύς. ¶ Ἀδροχῶροι, οἱ ἀδρὰς ἔχοντες χώρας.
Ἀδρότερον, μεῖζον, ἰσχυρότερον. ¶ Ἀδρότης, δύνα
μις, μέγεθος. ¶ Ἀδρυνθείης μεγαλυνθείης.
Ἀδροί, στῦλοι ἀρότρου δι' ὧν ὁ ἱστοβοεὺς ἁρμόζεται.
Ἄδρυα, πλοῖα μονόξυλα κύπριοι. λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐμ
τοῦ ἀρότρου στῦλοι. σικελοὶ δὲ, ἄδρυα λέγουσι τὰ μῆ
λα, παρὰ δὲ ἀττικοῖς, ἀκρόδρυα. ¶ Ἀδρύμακτον,
καθαρόν. ¶ Ἀδρύνεσθαι, αὔξεσθαι τοὺς στάχυας.
Ἀδρύφακτον. ἄνευ δικαστηρίου. ἢ ἀφύλακτον. ἀτείχιστον.

Ἀ γχόνη. πνιγμός. ¶ Ἀγχόνης. ἰξία. ¶ Ἄγχος. πρόσφατος, ἐστὶν, ἢ πνίγμα, ἢ πλησίον, ἢ δίψα.
Ἄ γχου, ἐστὶν, ἢ πνίγου. ¶ Ἀγχαύρης, πρωΐ.
Ἀ γχοῦρος. ὀρθός. ἢ ὄρθρος κύπριοι. ἢ φωσφόρος ἢ οἱ παρ' αὐτῷ. ¶ Ἀγχόρους. γείτονας. ¶ Ἀγχοῖν, ἢ κάλυξ. ¶ Ἄγχουσα ῥίζα, ᾗ φυκοῦνται αἱ γυναῖκες.
Ἀ γχοῦ. ἀγχί. ἐγγύς. ¶ Ἀγχουσίζεται. ἐντρίβεται τοὺς παρειάς, οἱονεὶ φυκάρῳ. ¶ Ἀγχοῦ δὲ, πλησίον δέ.
Ἄ γχουρ. μύωπα λοκροί. ¶ Ἀγχιάνασθαι. πολλὰ ἀλείψασθαι. ἢ λούσασθαι. ¶ Ἀγχώμαλοι. παρὰ μικρὸν ἴσοι. ¶ Ἄγχων. πνίγων. δήμιος.
Ἄ γω. ἀπάγω μέλλω. ἀίδω. ¶ Ἄγω. κυρίως μὲν ἐπὶ ἐμψύχων τάσσεται. οἷον ἦγον μὲν μῆλα φέρον δ' εὐήνορα οἶνον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀψύχων. ἄγων δ' αἴθωνα σίδηρον, ἀντὶ τοῦ φέρων. ¶ Ἀγωγεύς. ὁ ἱμάς. ¶ Ἀγώγιμον. ὠφέλιμον. ¶ Ἀγωγή. στόλος. ἀναστροφή. ἀπαγωγή. ὁδός. πορεία ἐπὶ νύμφης τῆς εἰς ἄνδρα ῥόδιοι. ¶ Ἀγωγία. ἀηδία.
Ἀ γώγιμα. φορτία. ¶ Ἀγωγίμων. ὅτε μὲν φορτίων. ὅτε δὲ καταδικασμένων. ¶ Ἀγωγὸς. φύλαξ. ἐπίβουλος. ¶ Ἀγωγοῖς. τοῖς ἐπάγουσιν. ¶ Ἀγωγεὺς ὁδηγός. ¶ Ἀγωγίς, ἀγωγμὸν, ἀρχαῖοι. ¶ Ἄγων. φέρων. ἐπάγων. ¶ Ἀγὼν, ὀξύτονον στάδιον, ἄθροισμα.
Ἀ γώνη, ὑοσκύαμος. ¶ Ἀγωνία. ἀγορεία. καὶ ἡ θλάσις. καὶ ἡ παλαίστρα. εὐριπίδης δὲ φωνάσι πόλεμον.
Ἀ γώνιοι, φακοί. ¶ Ἀγωνίας, τὸ ἐν ἀγῶνι ἅμιλλης.
Ἀ γὼν, ὁ τόπος ἔνθα ἀθροίζονται οἱ ἀγωνισταί. ¶ Ἀγωνίσματα. ἔπαθλα. ¶ Ἀγὼν, ἔρημος, οὐκ ἔχων ἀντίδικον.
Ἀ γωνισμὸς, ἀντιλογία. ¶ Ἀγωνιστήρια, τὰ διδόμενα τοῖς ἀγωνισαμένοις. ¶ Ἀγωνισταί. οἱ ὑποκριταί.
Ἀ γώνιοι θεοὶ, οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες. ¶ Ἀγωνιστήριον, τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. ¶ Ἀγωνισμάτων, ὀχλικῶν ἐπιδείξεων. ¶ Ἀγωνιῶ, κινδυνεύω.
Ἀ γωνοδίκας, βραβευτάς. ¶ Ἀγωνοθέτης. ἀρχῆς ὄνομα ἀθήνησιν, ὡς δὲ νίκανδρος, ἀθλοθέτης ἢ μόνα γυμνικά, ἀγωνοθέτης δὲ ὁ τὰ μουσικὰ ἀκροάματα διατιθέμενος. ¶ Ἄγωνον, τὸν ἀγῶνα, αἰολεῖς, καὶ ἀτιμὸς ἀγῶνος, παρὰ τὴν αἰθιοπίαν. ¶ Ἀγώνυμος, φρόνυμος. ¶ Ἀγὼν χαλκεῖος, τὰ ἐν ἄργει ἑκατόμβαια. ¶ Ἀγωρέοι. ἠθροισμένοι. ¶ Ἀγωρεῖν, συναθροίζειν.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Ἀ δά. ἡδονή. πηγή. καὶ ὑπὸ βαβυλωνίων ἡ ἥρα. παρὰ τυρίοις δὲ, ἡ ἰτέα. ¶ Ἀδαγμὸς, κνισμός. ¶ Ἀδαγοῦν, θεός τις παρὰ φρυξὶν, ἑρμαφρόδιτος. ¶ Ἀδαεί, μὴν παρὰ χαλδαίοις.
Ἀ δαῆς, ἀσυνθετοι. ¶ Ἀδαῆ, ἄπειρον. ¶ Ἀδαήμονας, ἀμαθεῖς, ἀπείρους. ¶ Ἀδαημοσύνη ἀπειρία.
Ἀ δανά. εἰς κόρον ἄγοντα, παρὰ τὸ ἅδην. ὁ δὲ σώφρων. τὴν ἀηδῆ, ἀδανόν ἔφη. ¶ Ἀδαΐζω, ἀναβοῶ, ἀναστενῶ.
Ἀ δάϊκτον. καθαρόν. ¶ Ἀδαιόν. δαψιλές. ¶ Ἀδάϊκτον, ἀπόρθητον, ἀπολέμητον, ἀτρεπές, ὀκνηρόν.
Ἄ δαιρον. ἀδαῖον. ¶ Ἄδαιξον. ἀδιαίρετον ἢ ἀπόρρητον.
Ἀ δακτῶ, κνήθομαι. ¶ Ἀδάλαν. πονηρόν.
Ἀ δαλές, ὑγιές. ¶ Ἀδάλαιον. ξηρόν. ¶ Ἀδαλός, ἄσβολος. ¶ Ἄδαλτα, οὐκ ἄδηλα. ¶ Ἀδαλτό

μον. εἶδος βοτάνης. ¶ Ἀδάμας. ἀστόμωτον. ἀπειθής. ἀδαμβής. ἰσχυρός. καὶ ὁ λίθος. ¶ Ἀδάμα. παρθενικὴ γῆ. ¶ Ἀδαμάντινα, στερρά. ¶ Ἀδάμας, γένος σιδήρου. ¶ Ἀδάμαστον. ἀνυπότακτον.
Ἀ δάματος. ἀδάμαστος. ἀνυπότακτος. ¶ Ἀδαμάντιον, ἀξυντάνυστον. ¶ Ἀδαμιᾶν, τὸ ἀδικάστως φρονεύειν, κρίνειν. ¶ Ἀδαμνεῖν, τὸ φιλεῖν, καὶ φρύγες τὸν φίλον ἀδάμνα λέγουσιν. ¶ Ἀδαμνοῦς. ἀκολάστους. ¶ Ἀδαμνής, ἰσχυρὸς, σκληρός. ¶ Ἀδαμνόν. ἀστεῶμονα, ἢ ἀδάμαστον, ἢ πρωτότοκον.
Ἀ δάρκη, βοτάνη. ¶ Ἀδανής, ἀπρονόητον.
Ἀ δανίη, οὕτως τὸ πρότερον ἡ μολοσσία ἐκαλεῖτο.
Ἀ δάμαντος, ἀμαθής. ¶ Ἀδαξῆσαι. θνῆσκε.
Ἀ δάξω, κνήσομαι, ἐπιθυμῶ. ¶ Ἀδάπανον, τὸ ὕδωρ.
Ἀ δαπάνως, λιτῶς. ¶ Ἀδαπτον, γυμνόν, ἄδερμον.
Ἀ δάρεξα. εἰρήνη. ¶ Ἄδαρτος. ἀμαστίγωτος.
Ἄ δας, πονηρός. ¶ Ἄδασκεν, ἔβλαψαν. ¶ Ἀδασμὸς, οἱ δὲ ναδασμὸν ἐκτελοῦσα, οἷον τελοῦσα ἐννέακιον, αἰσχύλος ἠδωνοῖς. ¶ Ἀδαυῶς, ἐγκρατῶς.
Ἀ δαγγος, ἀδιαίρετος. ¶ Ἀδαύρα, αὐτὴ ἡ πνοή.
Ἀ δαυχακνᾷ, κνήθει κεφαλὴν, ψηλαφᾷ. ¶ Ἄδδαι, ῥύμοι ὑπὸ μακεδόνων. ¶ Ἄδδανον, ξηρὸν λάχωνες. ¶ Ἀδδάντην, κιννάβαριν. ¶ Ἄδδεε, ἐπείπου. ¶ Ἄδδην, εἰς κόρον, καὶ εἰς πλησμονὴν, τοῦ ἑνὸς δ πλεονάζοντος. ¶ Ἀδδηλος, κόλπος. ¶ Ἄδδιξις, μέτρον τετραχοίνικον. ¶ Ἄδε, ἤρεσε, ἀδε δ' ἐκ πειμῶν. ¶ Ἀδεάζων, ἀναβοῶν, ἀναστενῶν. ¶ Ἀδεὲς, ἄφοβε. θρασεῖα. ¶ Ἀδέητος, ἀνενδεής. ¶ Ἄδει, ὑμνεῖ, ἢ αἰτιᾶται. ¶ Ἄδεια, ἀργία, ἀφοβία, εὐδία.
Ἀ δείαν, ἐξουσίαν ἄφοβον. ¶ Ἀ δειλοί, ὦ δειλοὶ καὶ κακοδαίμονες. ¶ Ἀδειῇ, λυπεῖ.
Ἀ δείλητον, ὑγιές. ¶ Ἀδειής, ἄφοβος, ἀδεής.
Ἀ δειλέ. ἄθλιε. δείλαιε. ¶ Ἀδειλοί, ὦ δειλοί.
Ἀ δειλώ. ὦ δειλοὶ, ὦ δείλαιοι. ¶ Ἄδειμον, ἄφοβον. ¶ Ἄδεας, ἀκάθαρτος κύπριοι.
Ἀ δεῖ, οὐ δοκεῖ, οὐ φοβεῖται. ¶ Ἀδεῖν, ἀκολουθεῖν.
Ἀ δινάων, ἀθρόων ἢ ἁπαλῶν. ¶ Ἀδινὸν, λεπτὸν, γοερὸν, οἰκτρόν. ¶ Ἀδινῶν, κὰς πυκνὴν ψυχήν.
Ἄ δειρεν, ἔδειρεν. ¶ Ἄδελον, ἀμόρ. ἀφανές. ¶ Ἀδέλαιον ἀβέλτερον. ¶ Ἀδέκαστον. ἀδωροδόκητον. ὁ δίκας μὴ λαμβάνων. ¶ Ἄδεκτον, ἄπιστον. ¶ Ἀδεκατεύτους, ὧν δεκάτην οὐδεὶς ἔδωκε. ¶ Ἀδελεῖ, ἤρεσεν.
Ἀ δελφὴρ, ἀδελφὸς λάκωνες. ¶ Ἀδελφιδοῖ, ἀδελφοῦ υἱοί. ¶ Ἀδελφιδοῦς ὁ τοῦ ἀδελφοῦ υἱός.
Ἀ δελφίζει, ἀδελφὸν καλεῖ ἢ τιμᾷ ὡς ἀδελφόν.
Ἀ δελφιζίας, κοινωνίας. ¶ Ἀδελφοί. οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος γεγονότες, δελφὺς γὰρ ἡ μήτρα λέγεται.
Ἀ δεμὰν, ὅταν κρῆτες. ¶ Ἀδενδρον, γῆ μὴ ἔχουσα δένδρα, καὶ σίδιον ξηρόν, ἤγουν ῥοιᾶς κέλυφος. ¶ Ἀδένες, συστροφαὶ σαρκώδεις παρὰ τὴν ῥάχιν, ἐν βουβῶσιν.
Ἀ δέον, ἀπολέμητον, ἢ ἀόρατον. καὶ ἀδεὸς, ἀόρατος.
Ἀ δερκὴς, οὐ βλέπων, ἢ ἀφανής.
Ἄ δες, πόδας, ἔνιοι δὲ, ἄκλειν. ¶ Ἀδεσμοφυλακῇ, τῇ ἄνευ δεσμῶν. ¶ Ἄδεται. τιμπλᾶται. κοπιᾶται. ¶ Ἀδευκέα. πικρά. ¶ Ἀδευκές, ἄφοβον. ἀηδές. ¶ Ἀδευκὴς, χαμηνός, πικρός, ἄγνωστος.

Ἀγρίδιον, κωμάριον, χωρίον παρὰ αἰτωλοῖς.
Ἀγριέες, λύπαι. Ἀγριέλαιος, ἄκαρπος.
Ἀγριεὺς, ἀγροῖκος. ¶ Ἀγρίνιον, ὄρος. ¶ Ἄγρινοι, ἀγρόνομοι, καὶ οἱ παιδοτρίβαι οὕτως. ¶ Ἀγριμέλισσα. ὁ ἐκεσίας οὕτως ἐπικαλεῖτο. ¶ Ἀγριόθυμος, ἀγριόψυχος, θηριώδης. ¶ Ἄγριον, ἄμικτον, ἀνήμερον. ¶ Ἀγριοίθεοι. οἱ πτανοὶ. ¶ Ἄγριοι λιμένες, τόπος ἐν ἑρμωνι. ¶ Ἀλιαγρίονα, ἄγριον αἶρα. ¶ Ἄγριον, γενικῶς μὲν θηρίον σῦν, ἄγριον ἀργιόδοντα, καὶ μεταφορικῶς, ἐπίθετον ἄγριον αἰχμητὴν. κατ' ἰδίαν δὲ ὄνομα κύριον, οἰνέως μὲν ἀδελφοῦ, πατρὸς δὲ θερσίτου. ¶ Ἀγρία βέβρωκας, οἱονεὶ ζώου ἀγρίου. εἰώθασι δὲ οἱ βεβρωκότες χασμᾶσθαι.
Ἀγριοπήγανον, βοτάνη. ¶ Ἀγριοψωρία, νόσος, καὶ ἀγριολειχῆναι. ¶ Ἀγριοσταφυλίς, ἀγριοσταφίδες.
Ἀγριοκάνναβος, βοτάνη. ¶ Ἀγριοκάρυον, δένδρον,
Ἀγρίφα, ἀθηνᾶ. ¶ Ἀγρίφη. ὑποδοχὴ. ἄμη. σκάφη. ¶ Ἄγριφος. γένος τι ἀγρίας ἐλαίας ὀλυμπιάσιν. ¶ Ἀγρόθηρα, βοτάνη τίς. ¶ Ἀγροῖκος, ὁ ἐν ἀγρῷ διάγων, χωρικὸς. ὁ ἐργάτης, καὶ δραστήριος ἢ ζευγηλάτης. ¶ Ἀγροικότατον, ἀπαιδευτότατον. ¶ Ἀγρολέτειρα, τὴν ἀγρὸν ἀπολέσασαν.
Ἀγρομένοις, συνελθόντας, συναθροισθέντας.
Ἀγροιῶται, ἀγροῖκοι, καὶ γένος ἀθήνησιν, οἱ αὐτὶ διέστελλον τὸ πρὸς τοὺς εὐπατρίδας. ἦν δὲ τὸ τῶν γεωργῶν. καὶ τρίτον τὸ τῶν δημιουργῶν.
Ἀγροιτιᾷ, ἀγροικεύεται. ὑβρίζει. ¶ Ἀγρομένης. ὁ ἐν ἀγρῷ διατρίβων, καὶ εἰς ἄστυ μὴ κατιών.
Ἀγρομένησι. συνεστραμμέναις. συνηθροισμέναις.
Ἀγρομένων. ἀθροιζομένων. ¶ Ἀγρονόμων, ἐν ἀγροῖς διαιτώντων. ¶ Ἀγρόπολον, ἄπορον. ¶ Ἀγρός, χωράφιον, χωρίον. ¶ Ἀγρώστη, βοτάνη καὶ ἄρθος τίς. ὃς πρότερον λόχος ἐκαλεῖτο. ¶ Ἀγρόται, ἀγροῖκοι.
Ἀγροτεράων. ἀγρίων. ¶ Ἀγρόται. θηρευταί.
Ἀγροτέροισιν. ἀγριοτέροισιν. ¶ Ἀγρότις. ἀγροτέρα. κυνηγός. ¶ Ἀγροῦκαι, ἀγροῖκοι ἢ θεραπευταί.
Ἀγροτέραν, ὀρείαν τὴν ἄρτεμιν. ¶ Ἀγροῦ πλέων, ἀγροικίας πλήρης. ¶ Ἀγροτιμή. παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων, ὁ δὲ σώφρων, τὰ πλεῖστα μέρη λέγει μετὰ τῶν ὅρων, καὶ τὰ πρότερα τοῦ ἀγροῦ, καὶ ζάπλουτοι, ἀγροῦ πηγαί.
Ἀγρυξία, σιωπή, ἀγρύλη. δῆμος τῆς ἐρεχθηίδος φυλῆς καὶ τῆς ἀτταλίδος. ¶ Ἀγρυπνίς, ἑορτὴ διονύσου ἐν ἀρβήλη. ¶ Ἀγρωνεύς, ἀγροῖκος. ¶ Ἀγρώσσει, θηρεύει. ¶ Ἀγρώσσοντες, ἀγρεύοντες.
Ἀγρῶσται, ἐργάται, θηρευταί. ¶ Ἀγρώσσαιν, ἐθήρασεν, ἔψευσεν. ¶ Ἀγρωστῖναι, νύμφαι ὄρειοι.
Ἀγρωστῖνος, ἀγροῖκος. ¶ Ἀγρώσσων, ἀγρεύων.
Ἄγρωστις, εἶδος βοτάνης. ¶ Ἄγρας, θήραν.
Ἀγυιάς. ἀμφόδους, ῥύμας. ¶ Ἀγύρει, ἀθροίσματι.
Ἀγυιά. ἄμφοδος. ῥύμη. ὁδός, γειτονεία.
Ἀγυιαὶ, ἄμφοδοι, ῥύμαι, ὁδοί, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἄγειν ὑμᾶς τὰ γυῖα. τουτέστιν πορεύεσθαι. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ ἄγειν ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν ὅμηρος δὲ καὶ ἔρχεσθαι. ὡς ὅταν λέγῃ, λαοδίκην ἐσάγουσα. οἱ δὲ στενωπούς.
Ἀγυιάτιδες, αἱ πρὸ τῶν θυρῶν θεραπεῖαι.

Ἀγυιεὺς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. ¶ Ἀγυιῶται, κωμῆται. ¶ Ἀγυμνάστοις, πολυγυμνάστοις. ¶ Ἄγυνος. ἀγύναιος.
Ἀγύιος, ἀγύνοικος, ἄναρθρος. ¶ Ἀγυρεις, σύνοδος. συναγωγή. ¶ Ἀγύρει, ἀθροίσματι, ὁ συγκροτεῖ.
Ἀγυρίζειν, συνάγειν, ἀγυρτάζειν. ¶ Ἀγυρμὸς, ἐκκλησία, συγκρότησις. ἔστιν δὲ πᾶν τὸ ἀγειρόμενον. καὶ τῶν μυστηρίων ἡμέρα πρώτη. ¶ Ἀγυρτάζει, συλλέγει, πολίζει, ἐγείρει. ¶ Ἀγύρτης. ὀχλαγωγός. προσαίτης. ἐπαίτης. συμφορτώδης. ἰδιώτης. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀγείρων ὄχλον, καὶ ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ. ¶ Ἀγυρτικά. χυδαῖα. ψεύσματα.
Ἀγυρτούς. συναθροιστὰς μάντεις ὡς ἀπατεῶν.
Ἀγχαλέο, τόπου ὄνομα παρὰ ἱππώνακτι.
Ἀγχάζε, ἀναχώρει, καὶ ἀγχάσδε καὶ ἄγχασαι τὸ αὐτό.
Ἄγχαρμον, ἀνωφερῆ τὴν αἰχμήν.
Ἀγχάσασθαι, ἀναχωρῆσαι. ¶ Ἄγχε, πνῖγε, καὶ ἔπνιγεν, ὃ πλησίασε. ¶ Ἀγχέμαχα, ὅπλα τὰ μὴ βαλλόμενα. ¶ Ἀγχέμαχοι, οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι. ¶ Ἄγχει, φέρει, πνίγει, πλησιάζει.
Ἄγχεται, πνίγεται. ¶ Ἀγχεμήνης, ὁ ἐγγὺς, σοφοκλῆς ἀθάμαντι. ¶ Ἀγχίαλος, παραθαλάσσιος.
Ἀγχιβάτης, ὁ πλησίον βαίνων.
Ἀγχιβατεῖν, ἐγγὺς βεβοκέναι. ¶ Ἀγχίβοιεν, μέρα. ἐγγὺς βοὸς. ἢ ἐπὶ τοῦ στενάξαι. ¶ Ἀγχιβαθὴς, ὁ ἐγγὺς τῆς γῆς, ὁ βαθεῖα θάλασσα.
Ἀγχιβαθὴς. ἄρτι πλέων. ¶ Ἀγχιάδαι, ἐνθαλάσσιαι. ¶ Ἀγχιλιαδὴρ. πατρίδα ἐν ἀρπίᾳ.
Ἀγχιάλου, ὁ ἀττικὸς ἀπὸ ἀγχιάλου. ¶ Ἀγχίαλος, ἐγγὺς θαλάσσης. ἔστιν δὲ καὶ κύριον ὄνομα.
Ἀγχίθεον, ἰσόθεον, θεῖον. ¶ Ἀγχίθερμον, γείτονα καὶ ἀγχίθυρον. ¶ Ἄγχι, ἐγγὺς, πλησίον, ἀγχισβατεῖν δὲ, τὸ διαφέρεσθαι. ¶ Ἀγχιλά. ἁλμυρά. θαλάσσια, ἄβρωτα. ¶ Ἀγχίμαστον, ἀμφιεσμένον.
Ἀγχιμαχηταὶ, οἱ συστάδην μαχόμενοι.
Ἀγχίμολον, ἐγγὺς ἐληλυθός. ¶ Ἀγχίμολον, σύνεγγυς ὁ μετ' ὀλίγον. ¶ Ἀγχίνοια, φρόνησις, σύνεσις, ἡ ταχύνοια ἢ ὀξεῖα γνῶσις. ¶ Ἀγχίνους, συνετὸς, νηφάλιος. ¶ Ἀγχίνοος, συνετὸς, ἀγχίνους.
Ἀγχίξαι, ἐγγίσαι κρατεῖν. ¶ Ἀγχίπους, εὐδιακόμιστος, καὶ ὁ πλησιαστὸς, καὶ σύνεγγυς. εὐριπίδης ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν ταύροις. ¶ Ἀγχίπορος, εὐδιακόμιστος. ¶ Ἀγχίσκως, ἄρτι παρών.
Ἀγχιστεία, συγγένεια. ¶ Ἀγχιστεύουσα, ἐγγὺς οὖσα πρός τι γένος. ¶ Ἀγχιστεὺς, συγγενής.
Ἀγχιστίνδην, ὁμιλοῦν, ἐγγὺς τῶν βωμῶν παρὰ σιλωνι.
Ἀγχιστὸν, ἔγγιστον γένους. ¶ Ἀγχίθεοι, οἱ φαίακες, καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς. ἢ ὅτι θεοὶ συνδιέτριβον αὐτοῖς; ὁ ὅτι εὐδαίμονες καὶ ἰσόθεοι. ¶ Ἀγχιστῖναι, ἐγγὺς στῖναι.
Ἀγχιστῖναι, σύνεγγυς ἀλλήλων ὁ συνεχεῖς, ὅ ἐστι πυκναὶ, ὁ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις. ¶ Ἀγχίστροφοι, εὐμετάβολος, εὐπερίστροφος. ¶ Ἀγχιτέρμονες, οἱ ἐγγὺς τοῦ τέλους. ¶ Ἀγχοάδην, ἀμβολάδην.
Ἀγχοαὶ, σπηλαὶ ἐπὶ μυσίαν, καὶ τόπος ἐν βοιωτίᾳ.
Ἀγχώμαλον, ἐγγὺς ἔχον τὴν ὁμαλότητα ἰσόπεδον.

Ἀ γνυται. κλᾶται. ¶ Ἀγνῶ, ἁγνὸς ὤ. ¶ Ἄγνυν τον, κτεάσουσιν * κλῶσιν. ¶ Ἀγνύμεθα. θρυπτόμεθα.

Ἄ γνωμον, ἀνόητον, ἀλόγιστον. ¶ Ἀγνώμονες, ἄβουλοι, ἀσύγγνωστοι, ἐναντιογνώμονες, αὐθάδεις, σύμψηφοι. ¶ Ἀγνωμόνως, ἀνοήτως. ¶ Ἀγνώσσει, δυσχεραίνει. ¶ Ἀγνοὸς, ὁ ἐπιγινωσκόμενος.

Ἁ γνός, καθαρὸς ἢ ἄγνωστος. ¶ Ἄγνωστος, μὴ πειθόμενος. ¶ Ἀγνῶτας, φίλους, ἀγνώμονας, ἀνεπιστήμονας. ¶ Ἀγοβος, σκευοφόρος, φορτηγός.

Ἀ γνῶτες θεῷ, οὕτω λέγεσθαι φασὶ τοὺς μετὰ τὴν ἐπὶ ἡλίου πλοῦν φαλακροὶ προσχόντας ἀναιρεθέντας, ὑπὸ δημοφῶντος ταφῆναι. ¶ Ἀγοί. ἡγεμόνες.

Ἀ γξαι, χαλινῶσαι. ¶ Ἀγόμενος, ἀγόμενος.

Ἄ γοις ἀπάγοις. ¶ Ἀγοίτης, ὑβριστής. ¶ Ἀγοιτεύσας, ὀχλεύσας. ¶ Ἀγόμενος, δοῦλος παρὰ ἀρχιλόχῳ. ¶ Ἀγόμην, ἠγαγόμην. ¶ Ἀγόμφωτα, ἀνάρμοστα. ¶ Ἄγον. ἐν πέργῃ τὴν ἱέρειαν οὕτως καλοῦσιν. ¶ Ἀγονομόχθος. ἡμίονος. ¶ Ἄγονον, στεῖρον, ἢ πολύγονον. ¶ Ἄγονος. ἄτεχνος. ἄκαρπος. ἄπορος. ¶ Ἄγοντα. ἡγούμενον. ¶ Ἄγοντας, φέροντας. ¶ Ἀγὸρ, ἀετὸς κύπριοι. ¶ Ἀγορά, ὄνομα τόπου ἢ λιμένος. θετταλοὶ δὲ καὶ τὸν λιμένα ἀγορὰν καλοῦσιν. ¶ Ἀγορὰ ἀρχαίων, τόπος ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. ¶ Ἀγοράασθαι. διαλέγεσθαι.

Ἀ γορὰ θεῶν, καὶ οὗτος τόπος ἀθήνησιν.

Ἀ γορὰν, δικαιολογίαν. ¶ Ἀγοραῖοι, οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι. ¶ Ἀγορὰ κερκώπων, τόπος πλησίον ἡλιαίας. ¶ Ἀγορὰ λύκειος, ἐν ἄργει.

Ἀ γοράζειν, ἐν ἀγορᾷ διατρίβεσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὠνεῖσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ διαβουλεύεσθαι. ¶ Ἀγοραία. θέμις καὶ ἐκκλησιαστική. ¶ Ἀγοραίου τέχναι, αἱ τοῦ πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν ἐν πείρᾳ εἰδυῖαι.

Ἀ γοραῖος, ζεύς. ¶ Ἀγοραίου διὸς βωμὸς ἀθήνησιν.

Ἀ γορανόμος, δικαστὴς ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμων τὸ δίκαιον.

Ἀ γορεύοντο, ἐκηρύττοντο, ἐλέγοντο, ἐκ τοῦ ἀγορεύειν ὃ ἐστι λέγειν. ¶ Ἀγορᾶς, ἐκκλησίας ἢ ῥητορείας.

Ἀ γοραῖος, ἑρμῆς, οὕτως ἐλέγετο ὄντως * καὶ ἀφίδρυτο κεβρίδου ἄρξαντος, ὡς μαρτυρεῖ φιλόχορος ἐν πέμπτῳ. ¶ Ἀγοράσματα, ὤνια. ¶ Ἀγορᾶται, λέγει. ¶ Ἀγορατυπίης, ἄγαν θορυβεῖς.

Ἀ γοράων, δημηγορεῖν. ¶ Ἀγορεύειν, λέγειν ἐν ἐκκλησίᾳ, κυρίως μὲν τὸ δημηγορεῖν, ἐν ἀγορᾷ καὶ ἀθροίσματι λέγειν ἢ ἐκκλησιάζειν, καταχρηστικῶς καὶ ἁπλῶς λέγειν. ¶ Ἀγόρευε, ἐδημηγόρει, ἔλεγεν.

Ἀ γορευέμεν, λέγειν. ¶ Ἀγορεύσω, λέξω.

Ἀ γορή, ἐκκλησία, ἀντὶ τοῦ ἄθροισμα καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ λόγος. ¶ Ἀγορῇ δὲ τ᾽ ἀμείνων. ἐν δὲ τῷ ἀγορεύειν μέσον δημηγόρον. ¶ Ἀγορῆθεν, ἀπὸ ἀγορᾶς ἢ ἐκκλησίας. ¶ Ἀγορήνδε, εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ἀ γορήσαντο, ἐξεκκλησίασαν, ἐδημηγόρησαν.

Ἀ γορηταί, ἐκκλησιασταί. ¶ Ἀγορητής, δημηγόρος.

Ἀ γορητότατος, λογιώτατος. ¶ Ἀγορρὶς, ἀγορά, ἄθροισις. ¶ Ἀγόρριον, ἐκκλησία. ¶ Ἄγορος, ἄθροισμα. στρατός. ἢ καὶ δημηγόρος. ¶ Ἄγος, ἅγνισμα θυσίας σοφοκλῆς φαίδρᾳ. ¶ Ἄγος. τιμιώτερον. ¶ Ἄγος. ἡγεμών. ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη καὶ ἡγεῖσθαι αὐτῶν, οἱονεὶ ἀγωγός, καὶ ἐν πέργῃ ἱέρεια ἀρτέμιδος. ¶ Ἄγος τὸν ἀγκῶνα, τὸ δὲ ἀγὲς, τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ βραχιόνων, ὡς ἀεὶ ἐφ᾽ ἡμᾶς ἀγομένων ἐπαγόμενά τι. ἀπολλόδωρος δέ, τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. ¶ Ἄγος, κλαῦσμα, θαῦμα. ἀγητός. ¶ Ἀγὸς ἀσπιστέων, ἡγεμὼν τῶν ὁπλιτῶν.

Ἀ γοστός. τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν, ἢ ἀγκών. ¶ Ἀγοστοί, ὠλέκρανα. οἱ δέ, ἄκρα χειρῶν, ἢ πήχεις, ἢ ἀγκῶνες.

Ἄ γουσι, φέρουσιν ἐπιτελοῦσιν, ἢ ἀξιοῦσιν, ὁ ἡγοῦνται.

Ἀ γοστῷ. μαχαίρην. ¶ Ἄγουσαν, πρεσβευομένην.

Ἄ γρα, θήρα. ¶ Ἄγραι, χωρίον ἀττικὸν ἔξω τῆς πόλεως. ἱερὸν δήμητρος. καὶ στρατιῶται δέ τινες, οὕτως ἐκαλοῦντο. ¶ Ἀγρακόμα, πόρνη τις ὑπὸ παμφυλίων. ¶ Ἀγράκαβος, σταφυλή.

Ἀ γραμύζειν, καταξέσειν. ¶ Ἀγρανία, ἑορτὴ ἐν ἄργει ἐπὶ μιᾷ τῶν προίτου θυγατέρων.

Ἄ γραυλοι. οἱ ἐν ἀγρῷ νυκτερεύοντες ¶ Ἀγραύλοιο, ἐν ἀγροῖς αὐλιζομένην. ¶ Ἄγραυλον. ὕπαιθρον καὶ ἔρημον, ὁ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενον, ἢ κατάπυρον.

Ἄ γραυλα τὰ ἐν θήρῳ τέταρα, καὶ πλήρη ἀγρευμάτων.

Ἄ γραμμα ἀφεῖται. ἐν τῇ τῶν βόλων παιδιᾷ οὕτως ἐλέγετο. ¶ Ἄγραφα, ἀδικήματα περὶ ὧν νόμος οὐ γέγραπται. ¶ Ἀγραφίου δίκη, ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ καὶ καταχάριν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο.

Ἀ γράθειν, συνάγειν, συμμίσγειν.

Ἀ γραυλεῖς, πολιάρχαι. ¶ Ἄγρει, ἄγε, λάμβανε, φέρε, προστακτικόν. ¶ Ἄγρειμας, ἄγε δή. ὅπως δή. ¶ Ἀγρεῖται, λαμβάνεται, ζωγρεῖται.

Ἄ γρεμον, τὴν κάμακα. ἀπὸ τοῦ αἱρεῖν καὶ λαμβάνειν, ὅσον ἀγρεύειν, ἢ λαμπάδα ἢ δόρυ. αἰσχύλος δὲ μυρμιδόσιν. ¶ Ἀγρέμονα, τὸν ἐπιμήνιον. ¶ Ἀγρέμονες, θηρευταί. θηρευτικοὶ βοιωτοί, ἢ θηρευτικοί. καὶ τόπος ἐν αἰτωλίᾳ. ¶ Ἀγρεταί. συναθροισθῆ.

Ἄ γρευμα. εὕρημα τὸ εἰλημμένον. ¶ Ἄγρευσις, εὕρεσις. ¶ Ἀγρεύματα, σκῦλα θήραις ἀνδρομάχη. ¶ Ἀγρέται. παρὰ κώοις ὁ κόραι κατ᾽ ἐνιαυτὸν αἱρούμεναι πρὸς θεραπείαν τῆς ἀθηνᾶς. ¶ Ἀγρέτην, ἡγεμόνα, θεόν. ¶ Ἀγρετήματα, τὰ ἀγορευόμενα τῶν παρθένων λάκωνες. ¶ Ἀγρεύουσι, κρατοῦσιν.

Ἀ γρεύς, ὁ πὰν παρὰ ἀθηναίοις ὡς ἀπολλόδωρος.

Ἀ γρευτεῖ, ὑβρίζει. ¶ Ἀγρηθὲν, ἠλλακτον.

Ἀ γρηνά, δίκτυα, καὶ ἔνδυμα. ¶ Ἀγρηνόν, δικτυοειδές ὁ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες διονύσῳ. ἐρατοσθένης δέ, αὐτὸ καλεῖ γρῆνυν, ἢ γρῆνον. ¶ Ἀγρίαθη, συνέπεσθαι, πεπεῖσθαι. ¶ Ἀγριαθῶσι. συνειληθῶσιν. ¶ Ἀγριαίνεται, πικραίνεται.

Ἄ γρηνον, εἰπέ. γένος τι ἐν ἡλίδι. ¶ Ἀγριάδες, νύμφαι. ¶ Ἀγρίαζε, ἄγριος ἴσθι. ¶ Ἀγρίανεν, ὠργίσθη. ¶ Ἀγρίας, στρουθοκάμηλος.

Ἀ γριάσειν, ἀνέκαθεν αἰσχύλος ἀγαμέμνονι.

Ἀ γριάμπη, ὑβρισμένα βοτάνη. ¶ Ἀγριάνια, νεκύσια παρὰ ἀργείοις. καὶ ἀγῶνες ἐν θήβαις. ¶ Ἀγριανόν. τέλος τι τῆς ἱερᾶς συντάξεως, ἐκ τῆς ἀγριανικῆς χώρας παιόνων. ¶ Ἀγριανίαιον, ἀκόντιον.

Ἀ γριαύλης, δῆμος ἀττικῶς. ¶ Ἀγριβρὸξ, ὀρίγανον.

Ἀγκαπτέοντα, ἀνατέλλοντα. ¶ Ἀγκαβάτεσιν, ἐπὶ κεφαλῆς. ¶ Ἀγκαθὴς, ἀβλαβής.

Ἀγκὶς, αὐτήχης. ¶ Ἀγκιστρον, θηρατήριον ἐκ σιδήρου καμπτὸν, ἀγκύλον, στρεβλόν. ¶ Ἀγκιστροφάγος, φιλάργυρος. ¶ Ἀγκιστρεύειν, θηρεύειν. δελεάζειν. ¶ Ἀγκίον, ἀγκιδοθήκη. ¶ Ἀγκλίνας, ἀνακλίνας, ἀνοίξας. ὡς τὸ, ἀγκλίνας, πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον. ¶ Ἀγκλὸν, σκολιόν. ¶ Ἀγκλεστροι, μασχάλαυχοι. ¶ Ἀγκόλαι, ἀγκῶνες, ἀγκοῖναι, ἀγκάλαι. χεῖρες καὶ γωνία ἱστοῦ. ¶ Ἀγκῶνος, τοῦ καμπτῆρος τοῦ τείχους. ¶ Ἀγκόνοις, διακόνους, δούλους.

Ἀγκοστὴρ. σφύρα. ¶ Ἀγκοίνησιν, ἀγκάλαις.

Ἀγκορυφοῦσαι, ἀνατιθεῖσαι τὸ τῆς κεφαλῆς ἐφαπτόμενον τὴν ἱέρειαν καθοσιοῦται τῇ θεῷ. ¶ Ἄγκος, νῆσος πολλὰ ἄγκη ἔχουσα. ¶ Ἀγκορὴς, ἀκόρεστος.

Ἀγκοτύλη, παιδιά τις ἐν ᾗ τὰς χεῖρας ὀπίσω πλέξαντες δέχονται τὸ γόνυ. ¶ Ἀγκρεινόμεναι, ἀποφαινόμεναι. ¶ Ἀγκτὴρ, δεσμός. ¶ Ἀγκτηλιάζει, ἄγχει. ¶ Ἀγκτῆρες, οἱ ἐν τῷ τραχήλῳ τόποι, δι' ὧν ἄγχεσθαι συμβαίνει. ¶ Ἀγκύλας. ὀγκοίνας. σκεύεο χαλεπαίς. ¶ Ἀγκύλαι, τὰ ἀκόντια.

Ἀγκύλαι, ἱμάντες ἐν κρηπῖσιν. ¶ Ἀγκύλη, ἀκόντιον, ἡ ἡ καμπὴ τοῦ ἀγκῶνος, καὶ ποτηρίου γένος εἰς κοττάβους. οἱ γὰρ τοὺς κοττάβους προϊέμενοι, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἠγκύλουν, κυκλοῦντες αὐτὴν ὡς ἐνῆν πρεπωδέστατα, σεμνυνόμενοι ὡς ἐφ' ἑνὶ τῶν καλῶν. εἰ δὲ ἀγκυλισταὶ ἀκοντισταὶ εἰρήκηται. δηλοῖ δὲ ἀπορμάδας. ¶ Ἀγκύλον, ἐπικαμπὲς, σκολιὸν, στρεβλόν.

Ἀγκύλεσθαι, κάμπτεσθαι. ¶ Ἀγκυλομήτεω, σκολιὰ βουλευομένου. ¶ Ἀγκύλοις, τοῖς ἀκάμπτοις.

Ἀγκυλομυτὸν, νοστρόν. ¶ Ἀγκυλότοξοι, ἐπικαμπῆ τὰ τόξα ἔχοντες. ¶ Ἀγκυλόχειλαι, ἐπικαμπῆ τὰ ῥάμφη ἔχοντες, ὡς τὰς γῦπας. ¶ Ἀγκυλομήτης, ὁ δυνάμενος περὶ τῶν ἀγκυλῶν καὶ σκολιῶν συμβουλεύσασθαι. ¶ Ἀγκύλη χεὶρ, ἀπηγκυλωμένη καὶ συνεστραμμένη εἰς ἀποκοτταβισμόν. ¶ Ἀγκύλως, ἀρτόμεως, ποτὲ δὲ ἀγκύλη, τὸ ἔνδον τοῦ ἀγκῶνος. ¶ Ἄγκυρα, τὸ αἰδοῖον παρὰ Ἐπιχάρμῳ. κύπριοι δὲ τὸ τριόβολον καὶ τὸ ναυτικὸν σκεῦος καὶ τὴν ἀσφάλειαν. ¶ Ἄγκυραι, μεταφορικῶς αἱ ἀσφάλειαι, Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ. ¶ Ἄγκυρα. ἐν ᾗ τὰ σῦκα λαμβάνουσιν. ¶ Ἄγκυρεις, βοτάνη τις.

Ἀγκυρίττει, μεταμέλεται κρητῶν. ¶ Ἀγκύρισμα, σχημάτων ἐν πάλῃ. ¶ Ἀγκυροβαλῶ. λειπνῶ.

Ἀγκυρόβολα, φοίνικες τὰ δεῖπνα ἃ παρεσκεύαζον τοῖς τελώναις ἐκ τῶν λιμνῶν, ἔστι δὲ καὶ μισθὸς, ἐπράσσοντο γὰρ ἐν τοῖς λιμέσιν ἐνόρμιον, καὶ ἐν λιμένι ὡς Αἰσχύλῳ. ¶ Ἀγκωλιάζων, ἀλλόμενος τῷ ἑτέρῳ ποδί. ¶ Ἀγκών. τό, τε συνήθως λεγόμενον, καὶ ἡ τοῦ τείχους καμπὴ, παρ' ἀστεῶνος καὶ τεῖχος ὑψηλοῖο. ἐπὶ κιθάρας δὲ τὰ ἀνέχοντα τοὺς πήχεις ἀγκῶνες λέγονται. ¶ Ἀγκωβόλος, ἀλιεύς.

Ἀγλαὰ, λαμπρὰ, καλὰ, ἐνθηρά. ¶ Ἀγλαΐαι, τρυφαί. καλλοναί. κόσμοι. ¶ Ἀγλαοῦς, λαμπρούς.

Ἀγλάισμα, καλλονὴ, κόσμος. ¶ Ἀγλαΐστη, εὐκτὸ, τιμία. ¶ Ἀγλαΐα. τῷ κάλλει. ¶ Ἀγλαιεῖσθαι. λαμπρύνεσθαι. καλλωπίζεσθαι παρὰ τὴν ἀγλαΐαν. ¶ Ἀγλαοθαλὲς, ἁπαλόν.

Ἀγλαΐζει, θάλλει. ¶ Ἀγλαΐσας, λαμπρύνας.

Ἀγλαοὶ, λαμπροί. ¶ Ἀγλαομήτια, λαμπρόβουλον. ¶ Ἀγλαΐηφι. ἀγλαΐα. κάλλει.

Ἀγλαὸν. γλαφυρὸν κρῆτες καὶ κύπριοι.

Ἀγλαὸν ἕδραν, λαμπρὰν καθέδραν. ¶ Ἀγλαὸν ὕδωρ, ἡ ἐν αὐλίδι πηγή. ¶ Ἀγλάμασι, κλάσμασιν.

Ἀγλαόπης. ὁ ἀσκληπιὸς λάκωνες.

Ἀγλαρὸν, μωρόν. ¶ Ἀγλαοπίστου, λαμπροπίστου. ¶ Ἀγλαὸς, λαμπρός. ¶ Ἀγλαότιμον, λαμπρῶς τετιμημένον. ¶ Ἀγλαοφώτεις, βοτάνη. ¶ ἄγλαυκον. ἄλυκον. ¶ Ἀγλαυρίδες, μοῖραι παρὰ ἀθηναίας. ¶ Ἄγλαυρος, θυγάτηρ κέκροπος. παρὰ δὲ ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσι κατ' αὐτῆς. ἦν δὲ ἱέρεια τῆς ἀθηνᾶς. ¶ Ἀγλαεινὸν, καλόν.

Ἀγλαφόρε, ἄστε κρῆτες. ¶ Ἀγλευκὴρ, αὐλὸς λάκωνες. ¶ Ἀγλευκὴς, ἀηδής. ¶ Ἀγλευτάς, ἄρρος ἄναλος. ¶ Ἀγλέφαρον, ἐλάχιστον.

Ἀγλίδα, σκόροδα. ¶ Ἀγλεῖτις, οἰκέτις.

Ἄγλυ, ὁ κύκνος ὑπὸ σκυθῶν. ¶ Ἀγλύεσθαι, βλάπτεσθαι. ¶ Ἀγλώον, ἀγλαός.

Ἀγλῶσσα, ἔντεμμα γυναικεῖον. ¶ Ἀγλωσσεῖ, δυσφημεῖ. ¶ Ἄγλωσσοι, βάρβαροι καὶ σιωπηροί.

Ἀγλωσσῖναι, γογγυλίδες. ¶ Ἀγλωττία. σιωπὴ, ἡσυχία. ¶ Ἄγμα, σύντριμμα, κάταγμα. κλέμμα. ¶ Ἀγμὴ, ἱστία. ¶ Ἀγμιεῖς, περιθραύσεις. ¶ Ἀγμικὸν, ἄκραγμ.

Ἀγμείονες, βαθέωνες. ¶ Ἀγμερὸν, ἥσυχον.

Ἀγμοὶ, ῥάχιαι, περιθραύσεις, ἀπορρῶγες.

Ἀγναῖον, καθαρόν. ¶ Ἀγναιότης, ἡ ἐπὶ πολὺ κεκαυμένης. ¶ Ἀγναπτοπόλεμοι, ἀνίκητοι.

Ἄγναμπτον, ἱμάτιον οὐκ ἀγναμμένον.

Ἀγνεῖ, λαμβάνει. ¶ Ἀγνεῖν, ἄγειν κρῆτες.

Ἀγνεῖον, πισαῖον. ¶ Ἀγνείετε, ναῦς στρογγύλας.

Ἀγνεύειν, καθαρεύειν ἀπό τε ἀφροδισίων καὶ ἀπὸ νεκροῦ.

Ἁγνὴ, καθαρὰ ἢ ἀμίαντος ἡ παρθένος, κλῆσις.

Ἀγνήκαμες, ἠγνοήκαμεν αἰολεῖς. ¶ Ἀγνέσοι, ἄγιοχε, λάκωνες. ¶ Ἁγνίσαι, ἀποθῦσαι θυσίαν, καὶ δαφνηφόραι Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ.

Ἀγνιστήριον. οἱ ἅλες. ¶ Ἀγνίθας, λεῖαι.

Ἀγνίτης, ὁ ἀγνισθεὶς μύσους, ἢ ὁ καθάρας τινὰ, τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ ἱέρεια τινὲς ἔλεγον, καὶ τὸ καθαίρειν παρὰ τὸ ἱδρύζειν. ¶ Ἀγνόδικος, ἀγνοοῦσα δίκαιον.

Ἄγνοια, ἀγνωσία, ἀμαθία. ¶ Ἁγνείας, καθαρότητος.

Ἀγνοεῖν, τὸ διαγινώσκειν καὶ τὸ ἐν ἀγνοίᾳ μὴ πίθους* ἰδεῖν.

Ἀγνοήσας, ἀγνοούμενος. ¶ Ἀγνοδοχεῖς, οἱ ἥθιοι.

Ἀγνοπολεῖσθαι, τὸ ὑπὸ ἥλιον θέρεσθαι. ¶ Ἄγνος, φυτὸν οὕτω καλούμενον. ¶ Ἀγνοτέτης, καθαρᾶς, λαμπρᾶς, ἀμιάντου. ¶ Ἀγνοτέτω. ἀγνότατοι ἀμίαντοι δωρικῶς. ¶ Ἀγνοῦ κέρας. ὁ κνίδος πρότερον, οἱ δὲ ἀκρωτήριον αὐτοῦ. τινὲς δὲ τοῦ αἰγύπτου. ¶ Ἀγνώς. τοῦ αὐλίδος φολεὸς δῆμος. ¶ Ἀγνυμενάων, κλωμένων, συντριβομένων. ¶ Ἀγνύμενον, κλώμενον.

Ἄγνυσθαι, συντρίβεσθαι. ¶ Ἀγνύσας, λείας. οἱ δὲ τὰς ὥρας τῶν ἱστῶν. ¶ Ἀγνύμενα, πυσάλια.

τῇ μαχῇ τῶν θεῶν. ¶ Ἀγέδια, ἄρτος κρητικόν.
Ἄγι, ἴθι, ἐπίρρημα κελευστικόν, ὃ ἄγε. ¶ Ἄγια· τεμένη. ¶ Ἄγι δὲ, φέρε δή. ¶ Ἀγιέεσσι. τεμένεσι.
Ἄγι δῦτε, δῦτε δῦτε. ¶ Ἄγιν καὶ φέρειν, τὸ λῃστεύειν καὶ ἁρπάζειν. ¶ Ἀγινεῖν, ἄγειν ἐν νηΐ.
Ἀγίνεται, ὁρᾷ. ¶ Ἀγίνεον, ἦγον. τὸ ἐπὶ νεῶν ἄγειν. καὶ ἐν ναυσὶ κυρίως. ¶ Ἀγείρας. ἀθροίσας. συνάξας. ¶ Ἀγείρεσθαι. ἐκπορεύεσθαι. λοιδορεῖσθαι. συναθροίζεσθαι. ¶ Ἀγείρειν, συνάγειν, συναθροίζειν.
Ἀγειρόμενοι, ἀθροιζόμενοι. ¶ Ἀγειρόντων, συναθροιζόντων. ¶ Ἀγείτης, ὑβριστής. ¶ Ἀγελαίας, ἀγραύλους. ¶ Ἀγελαίαν, ἄφθορον, νεμομένην.
Ἀγελαῖοι. ἰχθύες, πολλοὶ μικροί. καὶ ὁμοῦ λίθοι οὔτε λεῖοι. ¶ Ἀγελαῖος, ὀχλώδης, ἰδιώτης.
Ἀγέκτοι, ἄβροχοι, σκληροί. ¶ Ἀγελάσαι, κομίσαι.
Ἀπλάσκον, ἄτιμον. ¶ Ἀγελασεί. ἄνευ τοῦ γελάσαι.
Ἀγελαστὴς, ἔσχελις. ¶ Ἀγελαστοῦ, ἀκακίας.
Ἀγέλαστος, πέτρα ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐφ' ἧς ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει. ¶ Ἀγελάστοις. ἐφὰ βοεσκρότου. ¶ Ἀγεληδὸν, ἀθροισμένως, ἰδίως, ἀγέλη. ¶ Ἀγεληδῶς, κατὰ τὸν ἀγέλην.
Ἀγελείη. λαφυραγωγοῦ καὶ ἡγουμένης τοῦ πολέμου. Ἀθηνᾶς τὸ ἐπίθετον. ¶ Ἀγέλημα, κατὰ ἀγέλην.
Ἀγελῆ, δῆμος Ἀττικός. ¶ Ἀγεληθι. ἐν ἀγέλαις.
Ἀγέμεν. ἄγετε. ἀπάγειν. ¶ Ἄγε μὴν, ἄγε δή.
Ἀγὲν. κατεαγὲν, θραυσθὲν, ὡς τὸ, τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι. καὶ ἔαξεν, ὡς τὸ, Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας. ¶ Ἀγέννητα. στοιχεῖα παρὰ Ἐμπεδοκλεῖ. ¶ Ἀγεννήτωρ. δυσγενῶν. ¶ Ἀγεννίοις, τὰς μὴ γεγεννηκυίας.
Ἀγέο. ἡγοῦ. ἄρχου. ¶ Ἀγεόμενοι. θαυμάζοντες.
Ἀγέραα, ἄπιος, ὄγχνη. ¶ Ἀγέραστος, ἄτιμος. ἄμοιρος. ¶ Ἀγέρθη, συνηθροίσθη.
Ἄγερθεν. συνηθροίσθησαν. ¶ Ἀγερμὸς, ἄθροισις. συναγωγὴ θυσίας. ¶ Ἀγερώσσεν, ἠμέλησεν.
Ἀγέρονται, συναθροίζονται. ¶ Ἀγέρωστον, σπάνιον.
Ἀγέρωχος, ὁ σπανίως εὐχόμενος ἢ ὑπερήφανος.
Ἀγερύχει, ἐφορᾷ, ἄπαστον ἠπίτει. ¶ Ἀγερραλιάβος, σκυφλή. ¶ Ἀγερώσσεν, ἠθέτησε. δεινώσσειν.
Ἀγερώσσει, ἀγρυπνεῖ, ἀθετεῖ. ¶ Ἀγερσικύβηλις. Κρατῖνος ἀνέρα πέτησιν ἐπὶ Λάμπωνος τὸν αὐτὸν μάγυρτην καὶ κυβηλιστὴν εἶπεν, οἱονεὶ θύτην καὶ μάντιν, κυβήλιν δὲ ἔλεγον τὸν πέλεκυν. ὅθεν καὶ Λυσίστρατος ἐν Βάκχαις, τὸν αὐτὸν ἀγύρτην κωμῳδεῖ.
Ἀγέρωχοι, οἱ ἄγαν ἔνδοξοι καὶ ἔντιμοι, ἢ ὑπερήφανοι, ἢ ἀπαίδευτοι, τινὲς δέ φασι τοὺς Ῥοδίους εἰρῆσθαι ἀγερώχους. ὅτι νησιῶται ὄντες, ἐξωθεῖν ἐκ τῆς ἠπείρου ἀγέροντες ὄχλον διετείνοντο. τουτέστι τροφὴν ἐπείσακτον.
Ἀγέρωχος. κῦρος, πάνυ τετιμημένος, ἢ ὑπερήφανος.
Ἄγευστοι. ἄπειροι. ¶ Ἀγηλαίαν. κτηνώδη.
Ἀγηλαίου. δημοσίου. ¶ Ἀγεννεῖ. ἀσθενεῖ.
Ἀγεννῶς. ἀσθενῶς. ¶ Ἀγησίλαος, ὁ πλούτων.
Ἄγης, ἄγε, φέρε. ¶ Ἄγησθαι. ἀπάγειν.
Ἀγησίμεον. ὅλος λεπτή. ¶ Ἀγησίφρων, τὰς ὀφρῦς ἐπαίρων. ¶ Ἀγεστραδὸν. κάλων ξομήγγων κοσμητήριον. ¶ Ἄγηται, φέρεται.

Ἀγητεία, μαῖα Ταραντῖνοι. ¶ Ἀγητοὶ, θαυμαστοί. ἔνδοξοι. λαμπροί. ¶ Ἀγίων, ἁγνισμάτων, ἱερῶν μιασμάτων. ¶ Ἄγη. θάμβος. ἔκπληξις. μίασμα. ἔστι δὲ καὶ αἰτία τοῦ καταγῆναι, ὡς τὸ, νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, παρὰ δὲ τοῖς Ταραντίνοις, τιμή, σεβασμός. ¶ Ἀγηλάζειν. σάζειν.
Ἀγῆλαι, σεμνῦναι, ἀναθεῖναι, κοσμῆσαι, καὶ εἰς ἀγέλην ἀπάγειν. ¶ Ἀγηλατεῖν, διώκειν, ὡς ἄγος ἐξελαύνειν, φονεύειν. τινὲς δὲ ῥαπίζειν.
Ἀγηλείοιο, λαφυραγωγοῦ. ¶ Ἀγηλόμεναι, χείρουσαι. ¶ Ἀγήλω, κοσμήσω. ¶ Ἄγημα τὸ προϊὸν τοῦ βασιλέως τάγμα, ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ πεζῶν. οἱ δὲ, τῶν ἀρίστων τῆς μακεδονικῆς συντάξεως.
Ἀγηνορία, ἀνδρεία καὶ ἠνορέα παρὰ τὸ ἄνδρα κατάγειν, ἐπὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τάσσεται. ἡ ἰσχὺς ὡς τὸ, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα ἐν τέγι.
Ἀγηνορίη, ἀνδρεία. ¶ Ἀγηνορίησιν, ἀνδρείαις.
Ἀγηνόρειος, πυθαγόρειος. ¶ Ἀγήνωρ, ὑπερήφανος, αὐθάδης, ἀνδρεῖος, καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Ἀγήραον, ἀγήρατον, μὴ γηράσκον. ἀδιάφθορον. οἱονεὶ ἄφθαρτον. ἀπαλώτατον. ¶ Ἀγήρως, ἀπαλαίωτος.
Ἀγήρω, ἀκήρατον, μὴ γηρῶν. ¶ Ἀγησικύδρος, ὁ ᾅδης.
Ἀγήτωρ. ἄρχων. ¶ Ἄγηται, ἀπάγει. ἕλκει.
Ἀγητὸς, ὁ ἱδρωμένος. ¶ Ἀγητόριον, ἑορτή.
Ἀγητὴς, ὁ ἱδρωμένος, ἄτιμος, ἐν δὲ τοῖς Καρνείοις ὁ ἱδρωμένος τοῦ θεοῦ, καὶ ἡ ἑορτὴ Ἀγητορεία.
Ἄγη. θάμβος. ὡς, ἄγη μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Ἀγηροί, θαυμαστοί. ¶ Ἀγήρρα, ὄνομα κύριον.
Ἀγήτωρ. ὁ τῶν τῆς Ἀφροδίτης θυηλῶν ἡγούμενος, ἱερεὺς ἐν Κύπρῳ. ¶ Ἅγια, τίμια.
Ἀγιάδαι, τόπος ἐν Λακεδαιμονίᾳ, καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ οὕτω καλοῦνται ἀπὸ Ἄγιδος. ¶ Ἁγιάζειν, ἁγνίζειν καὶ καθαίρειν τοὺς νεκρούς. τινὲς δὲ τὸ τὰ ἱερεῖα ἐσθίειν. ¶ Ἁγιάσατε. ἐκηρύξατε. ¶ Ἁγιάζειν, ἅπαν ἁγνίζειν ἢ καθαίρειν ἅγια. ¶ Ἁγιάσει, φυλάξει. ¶ Ἁγιασμὸς, ἁγιστεία, καθάρσεις. ¶ Ἅγιοι, οἱ καθαροὶ καὶ σεβάσμιοι. ¶ Ἅγιον, τὸ ἄγνου τὸ σπέρμα. ¶ Ἅγιος, εὐσεβής. ¶ Ἁγίαζε, σέβου.
Ἀγιαῖος, ἄρπαλος καλεῖται παρὰ Λάκωσιν, ὁ Ἀμύκλαντος υἱός. ¶ Ἀγίοχα, ἤνεγκα. ¶ Ἀγιοχότων. κομισάντων. ἐνεγκάντων. ¶ Ἁγιστεῖν, σέβειν, ἁγνεύειν. ¶ Ἁγιστεύει, σέβεται. ¶ Ἁγιστεύων, εὐσεβῶν. ¶ Ἀγιχῷ, ὀχῷ ἀσίων, ὁ στῖφος, ἢ σύστημα.
Ἀγιστὴς, ὑβριστής. ¶ Ἀγκάς. ἀγκάλας ἢ ἀγκύλας. ¶ Ἀγκάζοντο. ταῖς ἀγκάλαις περιελάμβανον. ¶ Ἄγκεα, κοῖλοι τόποι καὶ φαραγγώδεις.
Ἀγκαλέει, ἀναγκαλεῖται. ¶ Ἀγκάζοντο, ταῖς ἀγκάλαις περιεβάλλοντο. ¶ Ἀγκαλέω, ἀναγκαλῶ.
Ἀγκαλιδαγωγοί, ἀγκαλίδας ἄγοντες.
Ἀγκαλίδες, αἱ τῶν φρυγάνων δεσμαὶ ἢ μερίδες.
Ἀγκαλίδεσσιν, ἀγκάλαις, χερσίν. ¶ Ἀγκαλίνας. ἀγγεῖοι τὰς ἀγκάλας. ¶ Ἀγκαλὶς, ἄχθος καὶ δρέπανον Μακεδόνες. ¶ Ἀγκαλίδας ἕλκειν, αἴρειν ξύλα εἰς ἔργα τά. ¶ Ἄγκαλον, ἄνοιξον.
Ἀγκαλέοις. ἀγκύρας. ¶ Ἀγκαλπὶς, κρημνός. οἱ δὲ, βόθρον. ¶ Ἀγκεκυβεικώς, ἀνατετροφώς.

τὸ ξόανον. ¶ Ἀγαλματικὸς, ἀκουστής. ¶ Ἀγαλμάτι
ος. ¶ Ἀγάλματα. πέτεια τὰ τῶν θυμβρίδων.
Ἀ γαλματίτης, λίθος κόλλα. ¶ Ἀγαλμὸς, λοιδορία.
Ἀ γαλότιμος, λαμπρῶς τετιμημένος. ¶ Ἀγάλλιος,
λοίδορος. ¶ Ἀγαλλόμενος ἀπαλλιῶν χαίρων.
Ἀ γάλαξ, ὁμότιθος. ¶ Ἀγαλλόμεναι, σεμνυνόμεναι.
Ἀ γαλματοφορεῖσθαι, καλλωπίζεσθαι. ¶ Ἀγαλμο
δὴν, ἀσθενές. ¶ Ἀγαλματοφόρος, ὡς ἄγαλμα ἐν τῇ
ψυχῇ. ¶ Ἀγαθὸν, χρήσιμον, γενναῖον. ¶ Ἀγαθόν ὂν,
τὸν λίνον. ¶ Ἀγαθοῦ δαίμονος, πόμα τὸ μετὰ τὸ
δεῖπνον, ἄκρατον πινόμενον, παρὰ ἀθηναίοις. καὶ τὴν
δευτέραν ἡμέραν οὕτως ἐκάλουν. ¶ Ἀγάθυσα, ὃ δὲ
λος ἐκάλειν πρότερον. ¶ Ἀγαθώνιον, αὔλησιν τὴν μα
λακήν. ἀγάθων γὰρ ὁ τραγικὸς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλε
το. ¶ Ἀγηλαῖος, ἰδιώτης, ἀμαθής. ¶ Ἄγαι,
ὀτόνες, θαύματα, θαύματα. ¶ Ἀγαιόμενον, ἐπίφθο
νον, θαυμάσιον, φθονερόν. ¶ Ἀγαιῶν, ἐπίφθονον.
Ἀ γαῖς. ζολώσειεν. αἰσχύλος θρήσσαις. ¶ Ἀγακλεῖς,
ἄγαν ἔνδοξοι. ¶ Ἀγακλεῶς, ἄγαν ἔνδοξοι.
Ἀ γακλυτὰ, ἄγαν ἔνδοξα, ἢ ἄγαν διαβεβοημένα.
Ἀ γακλεῖος, ἄγαν εὐκλεοῦς, ὃ ἐστι μεγάλως ἐνδόξου.
Ἀ γαλάκτης, ὄνομα. ¶ Ἀγαλλὰς, ἄκρατος, οἱ δὲ γα
λατος. ¶ Ἀγάλλεται, τέρπεται, γαυριᾷ. ¶ Ἀγα
λακτοσύνη. συγγένεια. ¶ Ἀγάμενοι, θαυμάσαντες.
Ἀ γαμένως, θαυμαστῶς. ¶ Ἀγαμεμνόνη, θιδράξατο, ὁ
θίδραξ. ¶ Ἀγαμεμνόνια, φρέατα, ἱστοροῦσι τὸν ἀγα
μέμνονα περὶ τὴν αὐλίδα καὶ πολλαχοῦ τῆς ἑλλάδος
φρέατα ὀρύξαι. καὶ δῆμος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς ἀτ
θίδος. ¶ Ἀγαμέμνονα. τὸν αἰθέρα μητρόδωρος εἰ
πεν ἀλληγορικῶς. ¶ Ἀγάμηρος. ἄγαμος. ἄβυξ.
Ἀ γαμίς. ζημία περὶ σπαρτιάταις. ¶ Ἀγαμίας, ἔνθα
αἱ παρθένοι ἐξετίθεντο ὑπὸ κότει τινές. οἱ δὲ πολίχνην.
Ἀ γαν, πάνυ, μνώδης, πολὺ. μεγάλως, λίαν.
Ἀ γανα. σαγήνην κύπριοι. ¶ Ἀγανακτεῖν, στένειν,
παρὰ πλάτωνι. ¶ Ἀγάνεται, πραγματεύεται, χρῶ
ται. ¶ Ἄγαμος, τόπος ὅρος κρημνώδης.
Ἀ γάνιδα. ἀξέμας. ¶ Ἀγάνημαι, ἀγάλλω, ἀγανακ
τῶ. ¶ Ἄγαννα, ἅμαξα, ἡ ὁ ἐν οὐρανῷ ἄρκτος.
Ἀ γανοῖς. πραέσιν, προσηνέσιν. ¶ Ἀγανοί, πραεῖς.
Ἀ γανέησιν ἰόντες, τοῖς δόρασι βάλλοντες. ¶ Ἀγα
νέησιν, ἀκοντίοις. ¶ Ἀγάννιφον, λίαν χιονιζόμενον.
Ἀ γανοφροσύνη, προσήνεια, πραότης.
Ἀ γανόφρων, λίαν φρόνιμος. ¶ Ἀγανὸν, τὸ κατα
γὸς ἀπὸ ἄλλου. ¶ Ἀγανώπιδος. πραείας ὀφθαλ
μοῦ. πραείας, καλῶς βλεπούσης. ¶ Ἀγανοφρο
σύνη, ἀγαθότης, πραότης, φιλοφροσύνη.
Ἀ γανάκτησις. μανία, θυμὸς, πόνος, ἄλγος, λύπη.
Ἀ γανόφρων, ἀγαθὸς, ἀγαθὰ φρονῶν, ἡ προσηνὴς ταῖς
φρεσίν. ¶ Ἄγαγε, ὁδήγησον, φέρε. ¶ Ἀγάνωρ,
ἀγαπητικὸς τὸν ἀνδρείαν, ὁ ὑπὸ τῆς ἀνδρείας ἀγα
πώμενος. ἔστι δὲ ἡ ὄνομα κύριον τοῦ ἀγκαίου παιδὸς,
τινὲς δὲ φιλόξενος. ¶ Ἀγαπητὸν, μονογενὲς, κε
χαρισμένον. ¶ Ἀγαπισμὸς, ἀπάτησις.
Ἀ γαπητρέως. ἀσμένως, προθύμως, ταχέως.
Ἀ γαρικὸν. βοτάνη τις οὕτω καλουμένη παρὰ τοῖς ἰατροῖς
Ἀ γαρρὶς, ἄθροισις, ὃ πλῆθος ἀγρογὸς. ¶ Ἀγάρρητος.

ἀχάριστος. ¶ Ἀγαρράπτει, ἔφθορεν. ¶ Ἀγάρρο
ον, σφοδρὸν ῥεῦμα ἔχοντα, ἄγαν ῥοώδη. ¶ Ἄγαρος,
σκευοφόρος, φορτηγός. ¶ Ἀγαρροὶ, οἱ ἐκ διαδο
χῆς τι πράττοντες. ¶ Ἀγάσασθαι, φθονεῖν.
Ἀ γασσάμεθα, ἐθαυμάσαμεν, καταπλαγέμεν.
Ἀ γασσάμενοι, θαυμάσαντες, φθονήσαντες. ¶ Ἀγασθῆ
σιωπῇ κύπριοι. ¶ Ἀγασις, ὁ φθόνος, σφαῖρα.
Ἀ γάσματα, σεβάσματα. ¶ Ἀγάσεις. μετ' ἡδονῆς.
Ἀ γασπάρτω, οἱ τοὺς τελώνας μηνύοντες τὰ τέλη.
Ἀ γὰς, ἡ πλῶσις τῆς ἀσπαράγου. ¶ Ἀγάσασθαι, θαυμα
μάσαι. ¶ Ἀγασθεὶς, θαυμασθείς. ¶ Ἀγάστονος,
πολυστένακτος, στεναγμοῦ ἄξιος. ¶ Ἀγάσατο, ἐφθό
νησεν. ¶ Ἀγάσσαιτο, θαυμάσαι. ¶ Ἀγαστὸς, θαυμα
στὸς, ἐπαινετός. Ἀγάσεσθαι, φθονεῖν.
Ἀ γασαι, ἀπάλλου. ¶ Ἀγασμένον. μεμψευμένον.
Ἀ γάσιον, ἔνδοξον. ¶ Ἀγάσαι, θαυμάζειν. ¶ Ἀγάλλυ,
ἱλάσκου. ¶ Ἀγάσησθε, φθονήσητε. ¶ Ἀγα
στὴς. βάσκανος. ¶ Ἀγάστορες, ἀδελφοὶ, δίδυμοι.
Ἀ γάστροφον οὕτως σιδηρῷ, τὸν ἀνάστροφον ἔξωθεν ὑπὸ δό
ρατι. ¶ Ἀγάσαι, ἄγαν τύπτε. ¶ ἄγαστα ἃ ἄν τις ἀπέ
σαιρ, οἷον ἀρεστὰ αἰσχύλος φάσι. ¶ Ἀγαταῖσθαι, βλά
πτεσθαι. ¶ Ἀγάτημαι, βέβλαμμαι. ¶ Ἀγαυοὶ,
προσφιλεῖς. ¶ Ἀγαυοί. λαμπροί. φωτεινοί. ἔνδο
ξοι, ἐπιφανεῖς. ἔστι δὲ καὶ ἔθνος σκυθικὸν, ἀγαυοὶ οὕτω
καλούμενον, ὡς ὅταν λέγῃ ὁ ποιητὸς καὶ ἀγαυῶν ἱπ
πημολγῶν. ¶ Ἀγαύλιος. μόν. ¶ Ἀγαυὸν. λαμ
προν, θαυμαστόν. ¶ Ἀγαυότατον, μέγιστον. ¶ Ἀγαυ
ρίασμα, ἔπαρμα, οἴησις. ¶ Ἀγαυέλε, ἀπόρρωγε με
γάλως. ¶ Ἄγαυρος, αὐθάδης, κομψοίκακος.
Ἀ γαρρεύει, ὑπομένει. ¶ Ἀγαρρεία, δουλεία. ¶ Ἀ
γαρρεύεται, ἐγγυᾶται, ὑπὸ ἀγγαρευτῶν κατέχεται.
Ἀ γγαρος, ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος, ἡ λέξις δὲ
περσικὴ, σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς
γραμματοφόρους. ¶ Ἄγγατος, τὸ εἰς ἀναδενδράδα
ξύλον. ¶ Ἀγγεα. ἀγγεῖα. ¶ Ἀγγελίας, ἀπαγγελέ
ας, σημαίνει δὲ ἀγγελίην, ἀντὶ τοῦ ἄγγελον. ¶ Ἀγγε
λιαφόρος, πρεσβευτής. ¶ Ἀγγελίην, ἄγγελον.
Ἀ γγελίος. ἄγγελος ἡ ἀγγελία. ¶ Ἀγγελλόντων, καὶ
ἀγγελέτωσαν. ¶ Ἀγελείη, ἄγουσα λείαν, λεία,
δέ ἐστι, κτῆσις τετραπόδων. ¶ Ἄγει. κομίζει. ¶ Ἄ
γειν μυστήρια μυσταγωγεῖν. ¶ Ἄγειν. ἀπάγειν κομίζειν.
τιμᾶν. σέβεσθαι. ¶ Ἄγειν, τὸ ὑπάγειν, τὸ πείθειν, καὶ τὸ
φέρειν, καὶ τὸ ὑφέλκειν, ἔστι δὲ καὶ τιμᾶν, καὶ σέβεσθαι.
Ἀ γγελία. ἄγγελμα. ἀκοή. ¶ Ἀγγελίο. ὄρχησίς
τις πλοίνιος. ¶ Ἀγγελή. δῆμος τῆς ἀττικῆς παν
διονίδος φυλῆς. ¶ Ἀγγείλω, ἀρχείων.
Ἀ γγελον. συρακούσιοι τὴν ἄρτεμιν λέγουσιν.
Ἀ γγέλλεσκεν, ὤγγελον. ¶ Ἀγγέειος. ἄγγελος.
Ἀ γγεράκομον. σταφυλήν. ¶ Ἀγγίτας, ὄνομα ποταμοῦ,
καὶ ἔστι παρὰ τὸ παγγαῖον, ὁμοίως καὶ ἡ ἄρτεμις.
Ἀ γγλιθία, ἐξ ὧν ὁ κεφαλὸ συνέστηκε τῶν σκορόδων.
Ἀ γγωπίνας, τὰ τῶν μελισσῶν κηρία. ¶ Ἀγγοραράξ.
σταφυλή. ¶ Ἀγγοπὴς, ὧ τοὺς ἐλέφαντας τύπτουσι
σιδήρῳ. ¶ Ἄγγος. ἀγγεῖον. καὶ ῥίζα βοτάνης.
Ἀ γδουρος. εἶδος πλακοῦντος. ¶ Ἀγδείας, λυπρᾶς.
Ἀγδείζειν. ὑφαιρεῖσθαι. ἐρεθίζειν. ¶ Ἄγδισις. ὁ αὐτὸ

ἐμφερές. ¶ Ἄβιος. πλούσιος, ὡς Ἀντιφῶν ἐν Ἀλη-
θείᾳ. ¶ Ἀβίακτον, ἐφ' οὗ οὐκ ἐπενεχθὲν βοὸς ἀποπλυμένου.
Α βιώρου. κακόν, ἀκλεῖ, ἄδωρον. ¶ Ἀβλαβύνιον, σπυρὰ
πλεκομένη παρ' Αἰγυπτίοις ἐκ βίβλων πρὸς κάθαρ-
σιν οὖσα. ¶ Ἀβλαδέως, ἡδέως. ¶ Ἄβλαξ. λαμ-
πρὸς ὡς Κύπριοι. ¶ Ἄβλαροι. ξύλα. ¶ Ἄβλας.
ἀσύνετος, ἀγνώμων. ¶ Ἄβλαυρος. αὐτοπόλητος.
Α βλέματι, ἁμαρτήματι. ¶ Ἀβλεμές. ἀσθενές.
Α βλεπές, φαῦλον. ¶ Ἀβλεμής, ἄτολμος. ἀτρεπής.
πρεμαῖος. οἱ δὲ κακός. ¶ Ἀβλεπτεῖ, τὸν ἀβλεπτοῦν-
τα. ¶ Ἀβληρά. ἡνία. ¶ Ἀβλήλλω. ἐνδέσμιον.
Α βλης. νεωργός. μὴ βληθείς. ¶ Ἄβλητα, καινά,
ἄξοα. οὔπω ἄλλοτε βεβλημένα. ¶ Ἀβλῆτη-
ρες μάρτυρες. ¶ Ἄβλωτος, ἄτρωτος ἐκ βέλους.
Α βλοχμων, ἀμβλύς. ¶ Ἀβληχρὸν ἀσθενῆ,
οἱ δὲ ἁπαλὸν ἐπὶ τοῦ θανάτου. ¶ Ἀβλη-
χρός. ἀμβλὺς καὶ ἀμαυρός. ¶ Ἀβλίσμαστον, ἄψαυ-
στον. ¶ Ἀβλόπες, ἀβλαβεῖς κρότις, ἀβλόα σπεῖσον
Μακεδόνες. ¶ Ἀβλόει, σπεῖσον Μακεδόνες.
Α βλωθρίδα, ἀτέλεστα, ἐκτρώματα. ¶ Ἀβοητί. ῥᾳ-
δίως. ¶ Ἀβοαί. θῆχαι. ¶ Ἄβολα, κυβευτικοῦ βό-
λου ὄνομα. ¶ Ἀβολῆσαι. ἀπαντῆσαι. ¶ Ἀβο-
λεῖν, συνετῆσαι. ¶ Ἀβολήτορες, μάρτυρες αὐτολ-
λαχότες. ¶ Ἀβόλητοι. ἐντεύξεις. ¶ Ἀβολυστεί.
ἀμπαίντηρι ἰσχυρῶς. ¶ Ἀβολεῖς, περιβολαὶ ὑπὸ
σκελῶν. ¶ Ἄβολος, νέος οὐδέπω ῥίψας ὀδόντας.
τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα λέγουσιν. ¶ Ἄβοος, ἔξω
Ταραντῖνοις. ¶ Ἀβολον, ὄνομα στοιχείου. ¶ Ἀβο-
στοί. οἱ αἰτῆσαι. ὑπὸ Λακώνων. ¶ Ἄβοροι αἱ μὴ κα-
τανενεμημέναι βοτάναι ὅθεν φέρουσι καρπόν.
Α βουλός, ἀκτήμων. ¶ Ἀβουλής, ἄκουσα.
Α βούλητον, ἀθέλητον. ¶ Ἀβουλία, μωρία.
Α βουλότατα, ἀπροαίρετα. ¶ Ἀβούλως, ἀφρόνως,
ἀμαθῶς. ¶ Ἀβρασκαλεῖ. θορυβεῖ. ¶ Ἄβρην, τὴν
δουλείαν Ἀργεῖοι. ¶ Ἀβραδούλη. παλλακή.
Α βρά, ξυφορά μαλακά. ¶ Ἀβρὰ βαίνοντες, ξυφρόβει-
ος. ¶ Ἅβραι, νέαι δοῦλαι. ¶ Ἀβραί, ξυφραί.
Α βραμιαῖος. εἶδος ἔχων Ἀβραάμ, γιγαντιαῖος.
Α βραμίας, ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ. ¶ Ἀβράνας,
κελ. περὶ τοὺς κόρκοπιθήκους. ¶ Ἀβρανίδας, κροκρω-
τοὺς Λάκωνες. ¶ Ἄβραχεν. ἤχησεν. ¶ Ἀβρεμός.
ἀβλεπής, Κύπριοι καλοί. ¶ Ἀβρίζεσθαι, ἀβρύνε-
σθαι, καλλωπίζεσθαι. ¶ Ἀβριβέστερον. ἀληθέστε-
ρον. ¶ Ἄβρεικτον, δύσκωφον ὕπνον. ¶ Ἀβρεινά,
κεκαθαρμένα. ¶ Ἀβρίξ, ἐγρηγόρως.
Α βρεστὴν μαστίαν. ¶ Ἀβριάχεται, κοσμεῖται, ξύπτε-
ται. ¶ Ἀβροδίαιτος, ξυφρὸς τὸν βίον, περὶ τὸν δί-
αιταν λαμπρός. ¶ Ἀβρόκαρπον, ἁβρότενον.
Α βροκόμης, ὁ τὸν κόμην φαιδρὰν ἔχων. ¶ Ἀβρομία,
σκοτία. ¶ Ἀβρομίξας, λαμπροζώνοις.
Α βράμ, πατήρ, ὁ πατὴρ μετέωρος. Ἀβραὰμ δὲ, πατὴρ
πολλῶν ἐθνῶν. ¶ Ἄβρομοι, χωρὶς βρόμου, ἢ ἄνευ
θορύβου. ¶ Ἄβρεμον, ὀρίγανον, ἢ σηρόν. ἄψοφον.
Α βρόν, ξυφρόν. ¶ Ἀφροσύνη. φαιδρότης, ξυφή.
Α βράταξις, ἁμαρτία. ¶ Ἀβροτάζομεν, ἁμάρτω-
μεν, ἀμφωδίσομεν, ὅπερ ὑμεῖς λέγομεν ἀμφωδίσω-

μεν, ἀπὸ τοῦ ἀποτυχεῖν τὸν βροτὸν τοῦ βροτοῦ μετὰ τὸν
συνάντησιν. ¶ Ἀβροτήμων, ἁμαρτωλός.
Α βροτῆσαι, νυκτὸς ἀπαντῆσαι. ¶ Ἀβροτῆ ἀβροτη-
σία. ¶ Ἀβρότητι, ξυφρότητι, ἁπαλότητι.
Α βροτίνω, ἁμαρτωλή. ¶ Ἄβροτον, ἀπάνθρωπον.
Α βρόμνον, πατέρα. ¶ Ἀβροῦτες, ὀφρῦς Μακεδόνες.
Α βρωα, σιδηράμινα. ¶ Ἀβρύνεται. κοσμεῖται.
Α βρυνόμενοι. σεμνυνόμενοι. λαμπρυνόμενοι.
Α βρυρί, ἐχίνων θαλασσίων εἶδος. ¶ Ἄβρυστος, ὁ ἀ-
βροστος, ὃ ὁ βιβρωσκόμενος. ¶ Ἄβρωμα. στολῆς
γυναικείας εἶδος. ¶ Ἀβρῶς. αὐθηρῶς.
Α βρωτος, ἀζήμιος. ¶ Ἀβρομόντωχοι. οἱ μὴ βρό-
μῳ πολλῷ. οἷον μετὰ κραυγῆς μιᾶς, ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ
ὁμόβρομοι. ὅπερ δηλοῖ τοὺς ὁμοφώνους κεκραγότας,
ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκοίτης, ὁ ὁμοκοίτης. ὁ πολύβρομοι, ὅ-
θεν πολυτάραχοι, βρόμος γὰρ θεῖν, παρὰ κραυγὴν
κατὰ μίμησιν, καὶ αὐάχοι μετὰ ἰσχύος μεγάλης,
ὡς ἀνάχες λέγεται ὁ μεγάλως κεχηνὸς τὸν πλεο-
νάζοντα. ¶ Ἄβυδος, πόλις ζωικῶν ἐλλησπόν-
του. ¶ Ἀβυδόθεν, ἀπὸ Ἀβύδου. ὄνομα πόλεως καρί-
ας. ¶ Ἀβυδοκόμας, ὁ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κο-
μῶν. ¶ Ἀβύδλεις. στήλη Ἡρακλέους. ¶ Ἀβυδηνή,
ἐπιφώνημα, ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς
ξένους. ¶ Ἀβυθόμ, βαθύ. ¶ Ἀβύρβηλον, πλύ,
μάταιον, οἱ δὲ, δασὺ καὶ συρφετῶδες, ἢ αἰσχρόν,
ἐπαχθές. ¶ Ἀβυρτακοποιοῦ. τὰ τρίμματα καὶ
ἐμβάμματα κατασκευάζοντος. ¶ Ἄβυσσος, πέ-
ρας οὐκ ἔχων, ὕδατα ἄπειρα, ἀκατάληπτα. ἔστι δὲ
καὶ ἐν Ἄργει λίμνη οὕτω καλουμένη. ¶ Ἀβισταῖοι,
Λιβύων ἔθνος. ¶ Ἀβώ, πρωῒ Λάκωνες. ¶ Ἀβω-
βάς, ὁ Ἄδωνις ὑπὸ Περσαίων. ¶ Ἄβως, βαθέως Λά-
κωνες. ¶ Ἀβῶς, ἄφθογγος. ¶ Ἄβωρος, ἀωρής.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

γάγας, ἀντὶ τοῦ ἀγαγών. ¶ Ἄγαγεν, ἀντὶ τοῦ
Α ἄγαγε. ¶ Ἀγαγύρτην. ἀγύρτην.
¶ Ἀγάζει, ἀγανακτεῖ, βαρέως φέρει.
Α γάζεσθαι, βλάπτεσθαι. ¶ Ἀγάζεται, σέβεται.
Α γαζόμεθα, πλεονάζομεν. ¶ Ἀγαζόμενοι, κάμνον-
τες. λυπούμενοι. λιπαροῦντες. ¶ Ἀγαθὴ τύχη, ἡ
νέμεσις, καὶ ἡ θέμις. ¶ Ἀγαθίδας, σησαμίδας.
Α γαθιζόμενον, ἀγαθὰ λέγουσα. ¶ Ἀγαθίς. δέσμος γράμ-
ματος καὶ στήμονος. ¶ Ἀγαθοδαιμονισταί, οἱ ἐλιγο-
ποτοῦντες. ¶ Ἀγαθοεργοί, οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόν-
τες, πέντε ἑκάστου ἔτους, ὡς ὁ ὀρόδοτος ἐν α. οὕτω πα-
ρὰ Σπαρτιάταις. ¶ Ἄγαλμα Ἑκάτης, τὴν κύνα,
διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἑκάτῃ κύνας. ὁ διότι καὶ αὐτὸν Αἰ-
γύπτιοι κυνοκέφαλον πλάττουσιν. ¶ Ἀγάλαλα. περι-
χείλιον. ¶ Ἀγάλαστος ἀκόλαστος. ¶ Ἀγάλα-
κτος, ὁ ἐμόθηλος. ¶ Ἀγαλλὶς ἥβα, παῖδα τυρρηνοί.
Α γαλλινὸν, ἐφ' ᾧ ἄν τις ἀγαθέιη. ¶ Ἀγαλλιάζει.
λοιδορεῖται. ¶ Ἀγαλλίαμα, δόξασμα.
Α γαλλίς, ὑάκινθος ὁ ξυαλίς, ὁ ἀγαλλίς.
Α γαλμα. ξόανον, ἀφομοίωμα εἰδώλων. εἰκόνων, ἢ ἀνδρι-
άντων. ¶ Ἀγάλακτες, σύγγονοι, ἥλικες, ὁμογάλακτοι.
Ἄγαλμα, πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. αʹ χʹ, ὡς ὁ συνήθεια,

ΛΕΞΕΩΝ ΠΑΣΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΚΑΤΑ ΣΟΙΧΕΙΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΑΠΠΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ, ΗΣΥΧΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

ΤΟ Α ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

Α. Τὸ ā πολυσήμαντον, δηλοῖ εἴθε, ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. ἄ πάντα συνάπειρας. καὶ τὸ ā ἄθροον ὡς παρ' ὁμόρῳ. ā δηλοῖ ἢ ψιλούμενον στέρησιν, ὡς ὅταν λέγομεν ἄνανδρον, καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος. ἢ τὸ πολὺ, ὡς ἐν ἀξύλῳ ὕλῃ. καὶ τὸ ὁμοῦ, ὡς τὸ ἀδελφοὶ, ὁμόδελφον σημαινόμενον. δελφὺς δέ ἐστιν ἡ μήτρα. ἢ τὸ κακὸν, ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀντὶ τοῦ κακομήχανε. δασυνόμενον δὲ σημαίνει, ἅ τινα ἢ, ὅσα, καὶ ἄρθρα ὑποτακτικὰ οὐδετέρου γένους πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πτώσεως εὐθείας. ¶ Ἆ ἆ. ἐπὶ τοῦ μεγάλου. ἔστι δὲ καὶ σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα. συντεθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ. ¶ Ἄ τὸ φωνῆεν. ἢ ἅ τινα, ἢ ἅπερ, ἢ ὅσα, ἢ ἄρθρον ὑποτακτικὸν οὐδετέρου γένους πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πτώσεως εὐθείας, ἢ ψιλούμενον στέρησιν δηλοῖ, ὡς ὅταν λέγομεν, ἄνανδρον. ¶ Ἆ ἆ σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα, ἢ σύστημα ὕδατος. ¶ Ἄαπτον, τὸ ἀβλαβὲς ἢ δυσχερὲς, ἢ ἀνθάπτης, ἢ ἀπλήρωτον. ¶ Ἀάβακρι. ἀβλαβεῖς. ¶ Ἀαγὲς, ἄθραυστον. ἰσχυρὸν πάνυ. ¶ Ἀαδηνωτεία κόπρος. ¶ Ἀαδὲς, ἀηδές. ¶ Ἀαδεῖν, ὀχλεῖν. λυπεῖσθαι. ἀδικεῖν. ἀπορεῖσθαι. ἀσιτεῖν. ¶ Ἀαδὲ, ἐνδέα λάκωνες, οὕτω καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούταις.

Ἀ αδεν, ἐλύπησεν. ¶ Ἀάθης ἢμαρτες, ἐβλάβης.

Ἀ άθικτον. ἀφθαρτον, ἀβλαβές. ¶ Ἄα, σύστημα ὕδατος.

Ἄ ακτον, ἄθραυστον. ὑγιές. ¶ Ἀάλιον, ἄτακτον. ¶ Ἀανὲς, οὐ τελεσθησόμενον. ¶ Ἀάνης, χρήσιμος.

Ἀ ανῆμα, πολλαχοῦ χάρις. ¶ Ἀανθα. εἶδος ἐνωτίου παρὰ ἀλκμᾶνι, ἢ ἀριστοφάνει. ¶ Ἄαπτοι, ἀπροσπλάστοις, ὧν οὐ δύναταί τις ἅψασθαι, ἢ ἀπλήστοις.

Ἄ ας, εἰς αὔριον βοιωτοί. οἱ δὲ τὸ εἰς τρίτην. ¶ Ἀάσαι. πολλαχῶς τὸ ἀπερ βλάψαι. ¶ Ἀασάμην, ἐβλάβην, περιέπεσον. ¶ Ἀάσατε, ἐβλάβη. ¶ Ἀασίφρονι, βλαψίφρονι, φρενοβλαβεῖ. ἀάσαι τὸ βλάψαι.

Ἀ άσκον, ἔβλαψαν. ¶ Ἀασίφορος, βλάβην φέρων.

Ἀ άσκει. βλάπτει. φθείρει. ¶ Ἀαστὸν. ἀναμάρτητον. ἀβλαβές. ¶ Ἀάστονα. αἰεύφραντα. ¶ Ἀάχετον, ἀκατάσχετον, ἀνυπομόνητον. ¶ Ἀᾶται, ἅπαν βλάπτει. ¶ Ἀάτατε, ἀπλήρωτε. ¶ Ἄαρι. βλάπτουσιν. ¶ Ἄαπτον, ἐπιβλαβὲς, ἢ ἀνθάπτης, ἢ ἀπλήρωτον.

Ἄ απος. χαλεπός. δυσχερής. ἀκόρεστος. ἀχόρταστος.

Ἀ άτυλον, ἀβλαβές.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Β. ὁ τοῦ ἀριθμοῦ μέν. ¶ Ἄβα. τροχὸς, ὁ βοῦς.

ā Ἀβακήμων. ἄλαλος. ¶ Ἀβακῆσαι. ἀγνοῆσαι, ἀμελεῖν. ¶ Ἄβαγνα. ῥόδα μακεδόνες.

Ἀ βάγκζον. λεπτόν. ¶ Ἀβαὸθ, διδάσκαλος κύπριοι.

Ἀ βάθματα, στέμματα. ¶ Ἄβαντες, θύβοι καὶ κολοσσοὶ νεκροί. ¶ Ἄβαι. πόλις τῆς φωκίδος τόπος. οὗ μαντεῖον ἀπόλλωνος σκαίου, σοφοκλῆς.

Ἀ βάκην. ἀφελῶς. ἀσύνετον. ἡσύχιον. ἄπειρον. ἀδύνατον. ἄκακον. ¶ Ἀβακήμων, ἄλαλος, ἀσύνετος.

Ἀ βάκος. ἄβαξ. ἄφωνος. σιωπηρὸς, καὶ ὄνομα ἀρχιτεκτονικὸν ὃ σκύθαι λέγουσιν ἄνδρα καλεῖν. ¶ Ἀβακόσκειν, ἀγνοήσκειν. ¶ Ἄβακι. ἀγαλλιάσονται. ¶ Ἀβάκτητον, ἀνεπίφθονον. ¶ Ἄβακτον ἢ ἄβυκτον, τὸ μὴ μακαριστόν. ¶ Ἀβάκχευτον, λινοῦν ὕφασμα περιχειρίδιον. ¶ Ἀβακοάγμινοι, σκελῶν μοῖρα τῆς οὕτω καλουμένης. ¶ Ἀβάλε, ὄφελον, εἴθε, ὁ ἀχαιῶν.

Ἀ βαλαία. συγγραφή. ὁμολογία. ¶ Ἀβάλη, ἀχαιῶν. λάκωνες, οἱ δὲ νωθρόν. ¶ Ἄβαλισμο χήρα ἐλαία.

Ἀ βάντασιν. ἀνάβασιν. ¶ Ἄβαντα, πόλις πλησίον παρνασοῦ ἔνθα ἱερὸν ἀπόλλωνος. ¶ Ἄβατος, ἀσύνετος. ¶ Ἄβαπτος, ἀστομώτατος. ¶ Ἀβάπτιστον, τρυπάνου εἶδος ἰατρικοῦ. ¶ Ἀβαρβαλεῖ. περάσει τῇ κρατεῖ. ¶ Ἀβαρβαλαῖαι, νύμφαι. ¶ Ἀβαρβαρέη, ὄνομα νύμφης. πολλὰ δὲ εἴδη νυμφῶν. ¶ Ἀβαρὴς, ἀσύνετος.

Ἄ βαρις, ὁ ἠπειρώτης καὶ μὴ ἔχων βάριν. ¶ Ἀβαρισὰν, γυναικιζομένην. καθαιρομένην καταμηνίοις κύπριοι.

Ἄ βαρκνα, κόμα οὕτω μακεδόνες. ¶ Ἄβαρκνα, λιμός.

Ἀ βαρνίς, φωκέων φυλή. ¶ Ἀβάρνου. sine. εἰμὼ ζέβόα. ¶ Ἄβαρνος, πόλις φωκέων. ¶ Ἀβαρταί. πηναί. κύπριοι. ¶ Ἄβαρος ἄπλαστος. οἱ δὲ ἁμαρτος. ¶ Ἀβαρτία, ἀπληστία. ¶ Ἀβαρύ, ὀρίγανον. μακεδόνια. ¶ Ἀβὰς, θύσθης, καὶ ἱερὰ νόσος παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἀβάσαι, ἀριστῆσαι τὸ ἀρθῆναι.

Ἀ βασάκτως, δυσβαστάκτως. ¶ Ἀβαστάνιστα, ἀνεξέταστα. ¶ Ἀβαστάνιστος, ἄζωρος, μὴ κολαζόμενος, ἀγύμναστος. ¶ Ἀβάσκαντα, χωρὶς βλάβης. ¶ Ἄβαστον, ἀκίνητον, ἀπρόσιτον. ¶ Ἀβαστὸν, ἄβατον. ἀβίαστον, ἄβατον, ἀδιάλυτον, ἀπέραντον. ¶ Ἀβδέλυκτα. ἀμίαντα. ¶ Ἄβδελλον, ταπεινόν. ¶ Ἄβδηλα, ἄβατα. ¶ Ἄβδης, μάστιξ παρ' ἱππώνακτι. ¶ Ἀβδήρου ἑρμοῦ δοῦλος ἐξομολογητός. ¶ Ἀβδηρίτης, βορέας. ¶ Ἄβεκλον, ταπεινόν. ¶ Ἀβέβηλον, καθαρόν. ¶ Ἄβεις, ἔχεις. ¶ Ἀβέκλεις, σίφεις. ¶ Ἀβελίων. ἡλιακὸν παμφύλιοι. ¶ Ἀβέλιον, ἥλιον κρῆτες.

Ἀ βελτερία, ἀφροσύνη, ἄνοια. ¶ Ἄβελ, πένθος.

Ἀ βέλτερος, ἀνόητος, μωρὸς, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων, ἠλίθιος. ¶ Ἀβέρβηλον, πολύ. ἐπαχθές. μέγα βδύ. ἀχάριστον. μάταιον. ¶ Ἀβηδόνα, ἀηδόνα. ¶ Ἀβέσαι. ἐπιπνεῖ. θορυβεῖ. ¶ Ἀβὴρ. οἴκημα στοὰς ἔχον ταμεῖον λάκωνες. ¶ Ἀβήρει, ἄδει. ¶ Ἀβηροῦσιν, ἤδουσιν. ¶ Ἀβιός. ἀναίσχυντος. ἀνόσιος. ἀσύνετος. ἀνόητος. ¶ Ἀβίασται, ἐπινοεῖ. ¶ Ἀβί, ὑπὸ σκύθαις εἴρηται. ¶ Ἄβια, οὐ βιώσιμα, ἢ βίαν οὐκ ἔχοντα. ¶ Ἄβιοι, οὐ βίαιοι. οὐκ ἄδικοι, καὶ ὄνομα ἔθνους.

Ἄ βιδα, αὐθαίρετον. ¶ Ἄβιε. ἔβαλλον σκύθαι.

Ἄ βιν. ἐλάτη. οἱ δὲ πεύκη. ¶ Ἀβίλλιον. οἶνος.

Ἀ βίλτακα. μνήμονα. πέρσαι. ¶ Ἀβιλύκη. στήλη ἐν λιβύῃ. ¶ Ἄβιοι, μὴ ἔχοντες τόξα, ἀπόλεμοι, οὐ βίαιοι. οὐκ ἄδικοι, καὶ ὄνομα ἔθνους. ¶ Ἀβιόλο. σπέρμα

ΗΣΥΧΙΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ, ΕΥΛΟΓΙΩι ΤΩι ΕΤΑΙΡΩι, ΧΑΙΡΕΙΝ.

Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν παλαιῶν τὰς κατὰ στοιχεῖον συντεθείκασι λέξεις, ὦ πάντων ἐμοὶ προσφιλέστατε Εὐλόγιε. ἀλλ' οἱ μέν, τὰς ὁμηρικὰς μόνας, ὡς Ἀππίων καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου. οἱ δέ, τὰς κωμικὰς ἰδίᾳ, καὶ τὰς τραγικάς, ὡς Θέων καὶ Δίδυμος καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι. ὁμοῦ δὲ πάσας τούτων, οὐδὲ εἷς. Διογενιανὸς δέ τις μετὰ τούτους γεγονὼς ἀνὴρ σπουδαῖος καὶ φιλόκαλος, τά τε προειρημένα βιβλία, καὶ πάσας τὰς σποράδην παρὰ πᾶσι κειμένας λέξεις συναγαγών, ὁμοῦ πάσας, καθ' ἕκαστον στοιχεῖον συντέθεικε. λέγω δὲ τάς τε ὁμηρικάς, καὶ κωμικάς, καὶ τραγικάς. τάς τε παρὰ τοῖς λυρικοῖς, καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι κειμένας. οὐ μήν, ἀλλὰ καὶ τὰς παρὰ τοῖς ἰατροῖς, τάς τε παρὰ τοῖς ἱστοριογράφοις. συλλήβδην δὲ ὁμοῦ οὐδεμίαν λέξιν, ὥς γ' ἐμὰς εἰδέναι, παρέλιπε, οὔτε τῶν παλαιῶν, οὔτε τῶν ἐπ' ἐκείνου γεγενημένων. προέθηκε δὲ κατ' ἀρχὴν ἑκάστης λέξεως τριῶν καὶ τεσσάρων στοιχείων τάξιν, ἵν' οὕτως εὐπορωτέραν ἔχοι τὴν εὕρεσιν, ἐκ τῆς ἐπιζητεῖ τάξεως ὁ τοῖς βιβλίοις ἐντυγχάνειν προαιρούμενος. καὶ πρὸς τούτοις ὅσας οἷός τε ἦν παροιμίας εὑρεῖν, οὐδὲ ταύτας παρέλιπεν. ἐπιγράψας τὰ βιβλία, περιεργοπένητας. καὶ τοῦτ' ἢ χρησάμενος τῇ διανοίᾳ, ἐφ' ἧπερ οἶμαι, μὴ μόνοις πλουσίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς πένησι τῶν ἀνθρώπων χρησιμεύσειν τε καὶ ἀντὶ διδασκάλων ἀρκέσειν αὐτά, εἰ μόνον περιεργασάμενοι πανταχόθεν ἀνευρεῖν ταῦτα δυνηθεῖεν, καὶ ἐγκρατεῖς αὐτῶν γενέσθαι. ἐπαινῶ μὲν οὖν ἔγωγε τὸν ἄνδρα καὶ τῆς φιλοκαλίας καὶ τῆς σπουδῆς, ὅτι χρησιμωτάτην τὴν πραγματείαν, καὶ τοῖς σπουδαίοις τῶν φιλολόγων ὠφελιμωτάτην χορηγίαν πρὸς ἅπασαν παιδείαν προείλετο παρέχειν. ἐβουλόμην δ' ἂν αὐτὸν μήτε τὰς πλείους τῶν παροιμιῶν ψιλῶς καὶ ἄνευ τῶν ὑποθέσεων τεθεικέναι, μήτε τὰς ἐζητημένας τῶν λέξεων, οὐκ ἐχούσας τά τε τῶν κεχρημένων ὀνόματα, καὶ τὰς τῶν βιβλίων ἐπιγραφάς, ἔνθα φέρονται. τάς τε πολυσήμους αὐτῶν μὴ παραδραμεῖν καὶ ἀσαφεῖς παραλιπεῖν. δέον δὲ καὶ ἐν ταύταις ἑκάστης διαφόρου διανοίας τὴν παράστασιν ἀπὸ τῶν κεχρημένων μνήμης παρασχεῖν. ἅτινα σύμπαντα καὶ τῆς παρ' ἡμῶν ἐπιμελείας δεηθέντα, κατὰ δύναμιν τετύχηκε. πάσης ἐν δευτέρῳ κειμένης τῆς τῶν φιλεπιτιμητῶν μέμψεως. οὐ γὰρ ὀκνήσω μετὰ παρρησίας εἰπεῖν, ὅτι καὶ τῶν Ἀριστάρχου καὶ Ἀππίωνος καὶ Ἡλιοδώρου λέξεων εὐπορήσας, καὶ τὰ βιβλία προσθεὶς Διογενιανοῦ, ὃ πρῶτον καὶ μέγιστον ὑπάρχει πλεονέκτημα, ταῦτα δ' αὐτὸς ἰδίᾳ χειρὶ γράφων ἐγώ, μετὰ πάσης ὀρθότητος καὶ ἀκριβεστάτης γραφῆς, κατὰ τὸν γραμματικὸν Ἡρωδιανόν, λέξιν μὲν οὐδεμίαν παρέλιπον κειμένην ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ πλείστας οὐχ εὑρὼν, προστέθεικα. ἐκείνην δὲ γραφὴν ἠξίωσα, ἧς εὕρισκον καὶ τὴν διάνοιαν τέλος παρέχουσαν, καὶ τὴν φράσιν μετὰ τοῦ δοκίμου σαφῆ. ταῖς τε παροιμίαις ἀποδέδωκα τὰς ὑποθέσεις. καὶ τῶν πλειόνων λέξεων, καὶ σπανίως εἰρημένων, οὐ μόνον αὐτῶν τῶν χρησαμένων τὰ ὀνόματα προσγέγραφα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιγραφάς, πάντων μὲν ἀπὸ τῶν αὐτογράφων προστεθείς, οὐδαμοῦ δὲ ξένην παραιτησάμενος, ὡς ἂν μὴ τὴν αὐτῶν μέμψιν ὀφλήσαιμι δικαίως τινά, καὶ οἷς ἐν καλῷ Διογενιανῷ παρεωρακὼς φανείην. καὶ πληρώσας τὴν πραγματείαν, ὅσον εἰς ἀνθρωπίνην ἐλήλυθε κρεῖσσον τέλος γεγενημένην. εἰ μή που τις ἢ σαφὴς οὖσα λέξις, ἢ οὐκ ἀναγκαία, παραλέλειπται, ἀπέσταλκα πρὸς τὴν σὴν ἀναμίλλητον φιλίαν, πεπεισμένος μὲν εἶναι τὸ κτῆμα, μετὰ δὲ τὴν σὴν καὶ μειζόνων ἀξίαν ὑπάρχουσαν. εὔχομαι δὲ τῷ θεῷ σωζόμενόν σε καὶ ὑγιαίνοντα χρήσασθαι τοῖς βιβλίοις.

Δεῖ εἰδέναι τὸν λέξιν τινὰ ζητοῦντα ἐν τῷ λεξικῷ τούτῳ, ὅτι εἰ συνθετός ἐστιν ἡ λέξις ἣν ζητεῖ, πολλάκις διαιρῶν αὐτὴν εἰς τὰς ἐξ ὧν σύγκειται, εὑρίσκει αὐτῆς τὴν ἑρμηνείαν ἐν τῷ ἀρκτικῷ αὐτῆς γράμματι, ἑνὸς τῶν μερῶν αὐτοῦ, οἷον ἀνθρωποείκελος μέν, ὡς κεῖται ἐν συνθέσει, οὐκ ἔχει, ἐὰν δὲ διέλῃς τὴν λέξιν καὶ ζητήσῃς ἐν τῷ εικ, εὕροις ἂν εἴκελος, ὅμοιος. ὡς εἶναι τὴν πᾶσαν λέξιν, ἀνθρώπῳ ὅμοιος. καὶ ἐπὶ πολλῶν λέξεων ἄλλων τοιούτων, πολλάκις ὡς εἴρηται, εὑρίσκεις τὸ ζητούμενον.

ALDI PII MANVTII AD IOANNEM IACOBVM BARDELLONVM IN HESYCHII DICTIONARIVM PRAEFATIO.

SI cæteri ſtudioſi Nobilitatis Mantuanę Decus Bardellone, ſua ſponte, ac gratis, ut ipſe facis, iuuarent me edendis, publicandiſq; bonis libris, qui tanquam κατὰ παλιγγενεσίαν reuiuiſcant mea cura, & laboribus, breui quãplurimi, q̃ deſyderantur, exirẽt in publicum, ut de Heſychio factũ eſt, quem cũ penes te tñ eſſe duceres, & uere fortaſſe, nemo enim eſt, quod ſciam, qui extare alium audiuerit, eum ad me miſiſti, ut daretur imprimendus impreſſoribus noſtris, nihil prorſus aliud ſpectans, quam, quæ tua eſt liberalitas, qui tuus amor erga literatos uiros, ut fiat cõmunis ſtudioſis omnibus etiam poſteris. nec imitaris inuidos quoſdam, qui dum ſe ſolos eſſe doctos uolunt, bonos libros inuident aliis, ſed tui omnes q̃ ſimillimos fore cupiens (es enim & græce, & latine doctiſſimus, mathematicarumq; diſciplinarũ longe peritiſſimus) bibliothecam tuam plenam optimorum librorum omnibus benignus impertis. Ecce quod iuſſiſti, factum eſt diligenter. agimus igitur tibi, quas poſſumus gratias, & noſtro, & ſtudioſorum nomine, q̃ hoc ipſo libro uſuri ſunt. utentur autem eo omnes, quicunq; capti amore bonarum literarũ non ceſſant exemplaria græca nocturna uerſare manu, uerſare diurna, idq; ob plurimã quæ in eo eſt, dictionum copiam. Omnes enim, quæ in uariis dictionariis habebantur dictiones, primum Diogenianus homo doctiſſimus, de quo in præfatione, quæ ſtatim ſequitur, Heſychius meminit. Deinde Heſychius ipſe, cuius Suidas in dictione ἡσύχιος facit mentionem, in unum diligentiſſime collegit. Sed illud admodum dolendum eſt, quod neſcio cuius iniuria prouerbiorum argumenta, quæ prætermiſſa a Diogeniano Heſychius adiunxerat, tum plurium dictionum, & quæ rariores ſunt, authoritates, q̃s is ipſe Heſychius ſtudioſe addiderat, ſublatæ ſunt ſummo ſtudioſorum incommodo, & iactura. Hunc autem librum ſub tuo nomĩe in publicum exire uoluimus Bardellone doctiſſime, ut & tibi deberent hoc munere ſtudioſi. quem eo gratiorem tibi futurum exiſtimamus, quod eum Muſurus compater utriuſq; noſtrum, quantum per occupationes licuit, diligenter recognouit, fecitq;, licet curſim, πατρὸς ἀρείω. quãplurima enim in eo loca emendata ſunt, id quod facile cognoſcet, qui exemplar ipſum cum nouo hoc conferet. Vale. Venetiis menſe Auguſto. M. D. XIIII.

EX SVIDA.

Ἡσύχιος, μιλήσιος. υἱὸς ἡσυχίου δικηγόρου καὶ σοφίας. γεγονὼς ἐπὶ ἀναστασίου βασιλέως, ἔγραψεν ὀνοματολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν. οὗ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον. καὶ χρονικήν τινα ἱστορίαν, ἥν τινα διεῖλεν εἰς ἓξ διαστήματα. οὕτω γὰρ καλεῖ ἕκαστον βιβλίον. ἐν οἷς ἐμφέρονται, αἱ κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν ῥωμαίων βασιλέων. καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατὰ ἔθνος κρατησάντων τυράννων. καὶ τὰ κατὰ τὸ βυζάντιον πραχθέντα ἕως τῆς βασιλείας ἀναστασίου τοῦ ἐπονομαζομένου δικόρου. εἰς δὲ τὸν πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ λαμψάντων ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει. ὡς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέχειν μὴ εἶναι αὐτὸν χριστιανόν, ἀλλὰ τῆς ἑλληνικῆς ματαιοπονίας ἀνάπλεων.

ΗΣΥΧΙΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

HESYCHII DICTIONARIVM.

collegij

6
29 H 0
32